

صلہ لاحہ دینی نہ یوی

تواصلي

د/ علي محمد الصلابي

وہر کثیرا نسی

جہ میل قادر

منشی افرا القاف

www.igra.ahlamontada.com

بۆدابه زاندىنى جۆرمها كىتىپ: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود كىتاپهاى مەختەلف مەراجە: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

صلاحه دینی ئه یو بی

نوسینی

د/محمد علی الصلابی

وهرگیترانی

جهیل قادر

سه رپه رشتی وهرگیتران و پیداچونه وهی دهق

لهوّن قادر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الأخوة في ديار روشنبيري كوردستان السلام عليكم

ورحمه الله وبركاته: استغاثه لطلبكم الكريم في رغبكم

في ترجمه ما تدعون به كتيبي فقد أمنت لكم

ونرجو الله تعالى أن يتقبل جهودكم وأن يوفقنا جميعاً
لخدمة الإسلام والمسلمين

أخوكم في الله عليه محمد الصلاة
وعليه

ناستامه ی کتیب

ناوی کتیب : صه لاجه دینی نه یوبی

نوسینی : د/ محمد علی الصلابی

وهرگیترانی : جمیل قادر

سه رپهرشتی وهرگیتران و بییداچونه وه دهق : لهون قادر

دیزاین : ابراهیم معروف

شویینی چاپ : دارالفکر - بیروت - لبنان

چاپ : یه کهم ۲۰۰۸

تیراژ : ۳۰۰۰

ژمره ی سپاردنی (۲۳۲۷) ی سالی ۲۰۰۸ ی وهزارهتی روشنبیری پیادراوه

بهشی یه کهم: نهو شالاوه خاچپه رستیانه‌ی که پیش دروستبونی دهوله‌تی

نه‌ییوی رویاندا

باسی یه کهم: ره‌گورپشه میژویه‌کانی جه‌نگه خاچپه رستیه‌کان:

جیی خویه‌تی له‌سهره‌تادا ئاماژه به‌وه بده‌ین که‌جه‌نگه خاچپه رستیه‌کان له‌نیوان موسلمان‌ه‌کان و گاوه پۆژئاواییه‌کان و خه‌لکانی ترده له‌کۆتایی سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچیدا ده‌ستی پی نه‌کردوه، هه‌روه‌ک له‌سه‌رده‌می هه‌وته‌می کۆچیشدا کۆتایی پی نه‌هاتوه، به‌لکو ئه‌م شالاوانه زنجیره‌یه‌که‌له و ململانیی دورو درێژه‌ی، که‌به‌ده‌رکه‌وتنی ئیسلام^۱ ده‌ستی پیکردو به‌شیوه‌یه‌کی بازنه‌یی و یه‌ک له‌دوای یه‌ک به‌رده‌وام بوه له‌سهره‌تای ئیسلام‌وه هه‌تاوه‌کو ده‌سه‌رده‌می نوێ، نه‌شتوانین شه‌ش میحوه‌رو قۆل دیاری بکه‌ین که‌ئهم ململانییه‌ تیایدا به‌رده‌وام بوه، له‌هه‌رقۆلێکه‌وه که‌مێک هیوربویتته‌وه ئه‌وه له‌شوینیکی تره‌وه گه‌رم بوه به‌شیوه‌یه‌کی توندوتیزترو گه‌رم‌تر توانا ئیسلامیه‌کانی له‌ روبه‌ریکی فراوانی زه‌ویدا به‌فیڕپۆداوه^۲ ئه‌و میحوه‌رو قۆلانه‌ش بریتین له:

یه‌که‌م: بیزه‌نتیه‌کان:

سه‌رتاکانی جموجوڵی بیزه‌نتی دژ به‌ئیسلام نه‌گه‌رپیتته‌وه بۆ سه‌رده‌می سه‌ره‌تایی ئیسلام، ئه‌وه‌بوو هه‌ر له‌سالی پینجه‌می کۆچیه‌وه له‌جه‌نگه‌کانی (دومة‌ الجندل) و (ذات السلاسل) و (مؤتو تبوک) وه هه‌تاوه‌کو هیژشه‌که‌ی ئوسامه‌ی کوری زه‌ید (رضی‌الله‌عنہ)، سه‌ربازگه‌ی رۆمی هه‌ستی به‌مه‌ترسی ئیسلامی نوێ کرد که له‌باشوره‌وه ده‌هات، به‌تایبه‌ت دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌وله‌ته تازه‌پێگه‌یشتوه توانی په‌یوه‌ندی زۆریه‌ی هۆزه عه‌ره‌بیه‌کان به‌ سه‌رانی پيشوویانه‌وه که‌پۆمه‌کان بوون بېچرپیت ئه‌گه‌ر چی بیزه‌نتیه‌کان له‌سه‌ره‌تاوه ده‌ستپیشخه‌ریون بۆ جولانه‌وه دژ به‌هیزه ئیسلامیه‌کان یان وه‌ک کاردانه‌وه‌یه‌ک ئه‌و کاره‌یان کردبیت، ئه‌وه‌هه‌مان ده‌ره‌نجامی هه‌یه که‌ئه‌ویش په‌ی بردنی ئه‌م سه‌ربازگه‌یه به‌قه‌باره‌و گه‌وره‌یی ئه‌م کۆسپه‌ نوییه‌و خۆ ئاماده‌کردنه بۆ وه‌ستاندن و په‌کخستنی، راسته ئه‌و ئاماده‌کاریه زۆرجار وه‌ک پتویست نه‌بوو، ره‌نگه ئه‌مه‌ش به‌هۆی که‌می و لاوازی ئه‌و زانیاریانه‌وه بوو بێت، که‌فه‌رمانده‌ی بیزه‌نتی هه‌لویسته‌کانی خۆی له‌سه‌ربنیات دهنه‌، به‌لام ده‌ره‌نجام ئه‌وه بوو که‌شه‌رله‌م قۆله‌وه هه‌لگیرساو پاش کۆچی دوا‌یی

^۱ دروس وتأملات في الحروب الصليبية لأبي فارس ل ۳۰.

^۲ هجمات مضادة في التاريخ الاسلامي د. عماد الدين ل ۲۶.

پیغمبریش زیاتر کلّبی زیاتر سهندو هیژه ئیسلامیه کان چونه ئو ولاتانه وه که پۆمه بیزه ن்தیه کان دهستان به سهردا گرتبوو،^۱ دوی ده رکردنی بیزه ن்தیه کانیش له سهرمال و مولکیان له ناسیا و چه ند ناوچه یه کی ئه فریقیا له سهردهستی سهرکردایه تی راشدیندا که له قوناغه کانی دوایدا چه ندین هه ولی گه مارۆدان و کاردانه وه ی زۆرو دژه هیژشی له لایه ن ئه م سهر بازگه یه وه له وشکانی و ده ریادا به خۆوه بیینی، به لام زۆربه ی تیکشکا، ئه وه بوو دواتر بینزه ن்தیه کان بق ماوه یه ک دهستان کورت بو به وه له چه ند ده یه ی دوایدا، به هۆی ئه وراوه دونانه به رده وامه ی که ئومه ویه کان ئه نجامیاند،^۲ سهرتا له موعاویه وه (رضی الله عنه) دامه زینتیه ری ده ولته تی ئه مه وی و سهرده می عبدالملک کورپی مه روان و کورپه کانی به تاییه ت وه لیدو سوله یمان. ئه مه ش به جوانی پونکراوه ته وه له کتیه که مدا (الدولة الأموية عوامل الازدهار وتدا عیات الانھیار) هه روه ها ئه وراوه دونانه دوی ئه مه ویه کانیش به رده وام بوو له شامو میسرو باکورپی ئه فریقادا و به ته وای له باکورپی ئه فریقیا و ناوه راست و ده درنران، له نیوه دورگی ئه نادۆلدا گه مارۆدران ئه مه جگه له ئه وریا که زیندی سهره کیان بووه، به م شیویه به تیه ربونی کات مه ترسی دژه هیژشه کانیان سنوردار بوو چونکه چریوبویه وه له سنورو سهر بازگه کانی ئه ناچۆلو جه زیره ی فورادا بی ئه وه ی به ره و ناوه وه تیه ربکات، به شیویه کی ده گمه ن نه بیّت، ئه مه ش له لایه که وه به هۆی وریای سهرکرده ئیسلامیه کانه وه، توندوتۆل کردنی سنورو له لایه کی تریشه وه به هۆی هه ستانیان به هیژشی به رده وام دژه ده ولته تی بیزه ن்தی و پیشپه وی زۆریان به ئاراسته ی خودی قوسته نتینه، ئه مه ش وای کرد که ئیپراتۆری رۆمانی (زۆربه ی کات) نه توانی جله وی کاربگریته ده ست و پویه ری دژه هیژشه کانی زیاد بکات، ته نها له سهره تای سهرده ی چواره می کۆچیدا نه بیّت.

له وکاته دا که ده ولته تی عه باسی لاواز بوو بوو، به لام ده رکه وتنی سلجوقیه کان گورپوتینیکی باشی دا به بزاوتی جیهادی ئیسلامی، توانیان له سهرده می سولتانی سلجوقی الب أرسلان دا سهرکه وتنیکی گه وره به سهر برپه ری پشتی هیژه بیزه ن்தیه کاند به ده ست بینن له جه نگی ملاژکرد له سهالی ۴۶۳ ک دا، ئه م سهرکه وتنه ش کۆتایی هیئا به مه ترسی ده ولته تی بیزه ن்தی و دژه هیژشه کانی، بارودۆخیش به م شیوه به رده وام بوو هه تاکو روخانی ئه م ده ولته دوی چه ند

^۱ هه مان سهرچاوه

^۲ هجمات مضادة ل ۵۶، ۲۷.

سەدەيەك لەسەر دەستی عوسمانیەكان^١ ئەمەشم لەكتیبی الدولة العثمانیة عوامل النهوض وأسباب السقوط دا یون کردۆتەو.^٢

دووهم: ئیسپانیەكان:

گۆڕەپانی ئەندەلوسی هەر لەسەرەتاوە چەندین دژەهێرشی بەردەوامی بەخۆوە بینی کە لەباکوڕەو دەهات، ئیسپانیەکانیش لەناوچە سەختەکاندا خۆیان قایم کردبوو، ئەم هێرشانەش ململانێیەکی سەختی لێکەوتەو کە بەهۆیەو سەرکردایەتی ئەمەوی توانی روبەروی دژە هێرشەكان ببیتەو بۆ نزیکەی سێ سەدە ئەو هێرشانە سنووردار بکات لەچەند شوێنیکی بەر تەسکی نیوێ دورگەی ئیبیریدا، پاشان تەوژمی بوژانەوی ئیسلامی نوێ دوجار دەرکەوت، یەكەمیان لەسەر دەستی دەولەتی "مورابطین" دا کە لەمەغریبەو هاتبوون،^٣ کە لە چەندین لاپەرەیی پێشەروەیدا سەرکەوتنی مەزنی خۆیانیان لەجەنگی "الزلقه" دا بەسەر گاورەکانی ئیسپانیادا لەسالی ٤٧٩ك دا بۆ تۆمارکردین، دووهمیشیان لەسەر دەستی "الموحیدین" کە پاش ئەوان هاتن و سەرکەوتنیکی مەزنیان تۆمار کرد بەسەر گاورەکاندا لەجەنگی ئەلئەرەك دا لەسالی ٥٩١ك دا، کە لەسەر پوڤەری رۆژگار بەئاوی ئالتور تۆمارکرا،^٤ بەمەش ئیسلام لەئەندەلوس داتوانی بۆ نزیکەی چوار سەدە لەبەرامبەر کۆسپەکاندا خۆراگریی و پوڤەروی دژە هێرشی ئیسپانیەكان ببیتەو بەجەکیکی نیمچە یەكسان،^٥ بەلام موسلمانەكان لەئەندەلوس دا وردەوردە دەستیان دایە خۆشگوزەرائی و دوەرەکی و ناکوکی خۆیناوی نیوانیان هێندە ترلاوازی کردن، ئەمەش بوە هۆی ئەوێ کە ترازووی هیز لەبەرژەوێندی سەرکردایەتی گاورەکاندا بێت کە لەکوێتایی دا توانی دوايەمین قەوارەیی ئیسلامی لەوێ بپوختنیت. کەمەملەکەتی غەرناطە بوو لەسالی ٨٩٧ك دا، هەتاوەکو بۆ وەستان (لەژێر دەسەلاتی فردیناندو ئیزابیلا) دپندانەترین قەسابخانەیی ترسناک لەمیزووی مرقایەتیدا ئەنجام بدەن کە دەسەلات و کلێساو دادگاکانی لیکۆلینەو تیایدا بەشداربوون و توانیان بەهۆی ئەو شیوازەنەیان کە هەموو بەها مرقیەکانی تێپەراندبوو وێڕای تێپەراندنی بەها ئاینیەكان،

^١ هەمان سەرچاوە ل ٣٧

^٢ الدولة العثمانیة عوامل النهوض وأسباب السقوط ١٢٥ - ١٤٠

^٣ هجمات مضادة في التاريخ الإسلامي ل ٣٨

^٤ هەمان سەرچاوە ٣٨٤، ٣٨٣.

^٥ هجمات مفادة ل ٢٨.

قەۋارى ئىسلامى بىسپنەۋە لەسەر نەخشەى ئىسپانیا كۆمەلگەى ئىسلامى بەزۆر لەناو كۆمەلگەى
گاۋردا بتۆيىننەۋە لەپروى ئاينو رۆشنىپىرى و ھەلسو كەوتەۋە.^۱

سېيەم: بىزوتنەۋەى خاچپەرستى:

بىزوتنەۋەى خاچپەرستى بىرىتتە لەكاردانەۋەى ئاينى مەسىحى بەرامبەر بەئىسلام، پەگو
پىشەشى ئەگەپىتەۋە بۆ سەرەتەى ئىسلام و دەرچونى مۇسلمانەكان لەدورگەى غەرەب و
پىكدادانيان لەگەل دەۋلەتى بىزەنتى دا، ئەم بىزوتنەۋەى شەك زىندەۋەرىك گەشەى كرد
بەدرىزاى سەدەكان و ھىشتا قۇناغىكى تىنەپەپاندبوو قۇناغى دووہم بەدوايدا ھات، ئەو ماۋە
زەمەنىش كەكەوتبەۋە نىۋان سالاھەكانى ۴۸۸ك - ۶۹۰ك / ۱۰۹۵ز - ۱۳۹۱ز تەنھا يەككە
لەقۇناغەكانى، دەرگەۋەتنى ئەم قۇناغەش بەم شىۋەمىيە كەزال بوبو بەسەر قۇناغەكانى تردا
ئەگەپىتەۋە بۆ كۆمەلى ھۆكارى ئالوزو بەيەكداجوۋكە لىكۆلەر ئەتوانى لەو ھۆكارو پالئەرانەدا
بىدۆزىتەۋە كەبۇنە ھۆى جەۋشل كردن بۆ ئەو شالاۋە خاچپەرستىيە كەلەم ماۋەيەدا دەستى
پىكرد،^۲ مېژونوسانىش كۆكن لەسەر ئەۋەى كەبزاۋتى داگىركارى خاچپەرستى كەلە رۆژئاۋى
ئەۋروپادا سەرى ھەلدا شىۋازى ھىزىش چەكدارى ۋەرگرت بۆ سەرولاتانى مۇسلمان لە شام و
عىراق و ئەنادۆل و مىسرو تونس دا بۆ رىشەكىش كردنى ئىسلام و مۇسلمان و لەناۋىردىيان و
گىرآنەۋەى بەيت و لمقەدىس، پەگو رىشەى ئەم بزاۋەش ھەلقۇلاۋى ئەو بارودۇخە ئاينى و
كۆمەلەيتى ۋەزى و ئابورى و راميارىيە بوبو كە لەسەردەمى يازدەدا لەئەۋروپادا باۋىبو و ئاينى كەردە
سوتەمەنىەك بۆ بەدى ھىنانى ئامانجەكانى،^۳ كەۋاتە ھىزىش خاچپەرستى شىتېكى نوئى يان
دىاردەيەكى نامۇيان كاتى نىيە، بەلكو جكارىكى بىنەپەتى يە،^۴ بۆيە ئەلئىن: دىارىكردنى ماۋەى
بىزوتنەۋەى خاچپەرستى لەنىۋان سالاھەكانى ۵۸۸ك بۆ ۶۹۰ك كارىكى ھەلەيەۋەك دىكتۇر سەئىد
عاشور ئەلئىت: بىنەمايەكى راست و دروستى نىيە و پىشتى بەلىكۆلىنەۋەىيەكى ھەمەلەيەنەى بىزوتنەۋەى
خاچپەرستى نەبەستەۋە، بەلكو چارەسەرىكى دواپراۋە تەنھا بەشىكى ئەو بىزوتنەۋەى ئەگرىتەۋە و
دەرىپى پەگو رىشەى نىيە ھەروەك دەرىپى پاشماۋە و كلكەكانى نىيە.^۵ لەپاستىدا خۇراگرى
مۇسلمانان لەبەرامبەر ئەم شالاۋەدا رەنگدانەۋەىيەكى مەزنى ئەو راستىيە كە كارىگەرى بىرۋاۋەر

^۱ ھەمان سەرچاۋە.

^۲ الحروب الصليبية في شمال افريقية وأثرها الحضارى ل ۱۰.

^۳ تاريخ الحروب الصليبية، محمد سعيد عمران ل ۱۵.

^۴ هجمات مضادة، ل ۳۲.

^۵ الحركة الصليبية، سعيد عاشور ل ۳۶.

بەردەوامە لە دۆلەت و دەرونی موسڵماناندا ھەندێ جار لە سەر ئاستی لوتکە و زۆر جاریش لە سەر ئاستی خوارە وەدا، ئەم ماوەیە کۆمەڵی تیکۆشەری پێگەیاندا کە لە ئاستیکی بالای چالاک و توانادا بوون. ئەم تیکۆشەرانەش لە ھەموو بەرەکاندا بالۆبویونە و، و ھەستان بە پوێ پوێنە و ھێ داگیرکەرەکان لە ھەموو کاتەکاندا بە درێژایی دوو سەدە دەستبەرداری بەرگری کردن نەبوون و چۆکیان دانەدا و چەکیان دانەنا، ھەموو کاتیکیش ئامادەبوون بۆ سواریونی ئەسپەکانیان و دەرچون بە خێرای بەرە و ئامانجەکان، جیھادیش تێو ھیواکان دیاری ناکەن و مو جیھادیش لە بۆشاییدا ناچۆلێتە و، بە لکو بەر بەرەکانی مێژووە گەرەکان جیھاد دیاری دەکەن و تیکۆشەرانیش ھەلەخەن و گیانی پالەوانیتی و قوربانیان و شەھیدبوون لە موسڵماناندا دروست دەکەن.^۱

چوارەم: بزائوتی گەمارۆدانێ خاچپەرستی:

زۆری نەخایاند پاش لە ناو بردنی دەسەلاتی ئیسلامی لە ئیسپانیادا ئەوروپا بە سەرکردایەتی ئیسپانیای پورتوگال و پاش ئەوانیش بریتانیای ھۆلەندا و فەرەنسا ھەستا بە کردە ی گەمارۆدان بە ناویانگیان دژ بە جیھانی ئیسلام لە پتی ھێلەکانی پشتمە و لە ئەفریقا و ئاسیادا، ئەمەش ھاویشووی ئەو بزوتنە و ئیستعمارێ کۆنەبوو کە دواتر جیھانی ئیسلامی دوچار بوو بە بەردەوامی ھەتا و ھەرکۆ سالانی دوا پوختانی دەولەتی عوسمانی، ئەو ھەبوو مەمالیکەکان لە شام و میسردا گەشتبوون قوئاغی ماندووبوون، دۆزینە و ھێریزی دەریای نوێش لە نزیک "رأس الرجاء الصالح" گورزیکی بە ھێز بوو بۆ بازرگانێان - کە بە بڕبڕە پشتمانی توانای داراییان دادەنرا - ھەرچی عوسمانیەکانیشە ئەو ھەموو ھەولەکانیان چڕ کردبوو ئەو بۆ داگیرکردنی ئەوروپا لە پۆژەلاتە و، ئەو پرە جوگرافیە شیان نەبوو کە بە ھۆیە بتوانن ئەو ھەولە گەمارۆدانە لە سەرەتاکانیدا راگیرن، بە لام پاش چەند دەیهێک کەوتنە جموجۆل بۆ پوێ پوێنە و ھێم ھەولانە، لە گەڵ ئەمەشدا گەل و سەرکردە ئیسلامیەکان ناوچە کە توانیان بەرگرییەکی توند بکەن و نمونە یەکی بە ھێزین بە پوێ پوێنە و ھێ درێژخایەنیان بۆ ئەو دەستدرێژکاری و زەرەر و زیانیکی گەرە و شیان بە دۆژمن گەیاندا بە درێژایی پێگە و شوێنەکانی کە ناردەریاکە داگیرکەرەکان بە دوا کردنە و ھێ پێیە کدا دەگەرەن تیایدا.^۲ ھەر ھەوێ عوسمانیەکانیش توانیان جیھانی ئیسلامی بپاریزن لە ھێرش پورتوگالی و ئیسپانی کە مەبەستی خنکاندنێ بازرگانی ئیسلامی بوو، کاتێ وێستیشیان کە ناری مەغریبی عەرەبی داگیرکەر عوسمانیەکان بە نە لە ھەموو مەغریبیان کۆنترۆلکرد جگە لە مەراکش و

^۱ ھجەت مضادە ل ۳.

^۲ ھەمان سەرچاوە ل ۳۷.

توانیان پویه پوی ئیسپانیه کان بینه وه له ده ریای ناوه پاست و دورگه و که ناره کانیدا، به م شیوه یه ش هیژی ده ریایی عوسمانی توانی که ناره کانی ده ریای ناوه پاست بۆ ئیسلام و موسولمانان بپارێزیت، ههروه ها عوسمانیه کان توانیان ده سترگرن به سهر که ناری رۆژه لاتی نه فریقوا و باکوپی زه ریای هیندی له سه ره تای سده ی هه ژده داو نه مه ش نه ووپیه کانی ترساند، نه حمه دی کوپی سه عیدیش توانی له سالی ۱۷۴۰ز رویه پویان بوه سستی له عومان داو پورتوگالیه کان بۆ هیوا بوون له سه ندنه وه ی نه م ناوچه یه لیی، عوسمانیش دوی روخانی نه ندهلوس گه وره ترین هیژی عه ره بی بوو، بوژانه وه شی له سالی ۱۸۰۰ک وه هه تاوه کو ۱۲۵۰ به رده وام بوو، توانی ده ست بگریت به سهر که لینه کانی ده ریای سورو زه ریای هیندی و که نداوداو له ویشه وه بۆ رۆژه لاتی نه فریقوا و رأس الرجا و الصالح، بۆ چه ند نه وه یه کیش خه لکی عوممان سه رکرده ی نه م سێ ده ریامه زنه بوون و که شتیگه لیکی گه وره شیان هه ببوو که هیژی کرده سهر که شتیگه لی حپورتوگالی و له هه موو که لین و سه ربازگه هیندی و فارسی و نه فریقیه کان دوری خستنه وه ... به لام ئینگلیزه کان خویان بۆ رانه گیرا به رامبه ر به نه م ده ولته ده ریایه دا که هه ره شه ی له مولکه کانیا ن ده کرد له ناسیا و نه فریقیدا و به درژیایی هه شتا سال کاریان له سه رلاواز کردن و له ناو بردن و بۆمبارانکردنی شاره کانی ده رکد^۱.

پینچه م: ئیستعمار:

پاشان دژه شه پۆلی نه وروپی پوی کرده ناوچه که له سه رده سستی هیژه ئیستیماریه کان به پالنه ری شوپشی پیشه سازی که پالیپیوه نان بۆ گه پان به دوی بواره زینده کانی کیشوه ره کۆنه کاند له پینا و ناساندنی که لوپه له کانیا ن و ده سخستنی ماده ی خامی پیویست و سود وه رگرتن له وژه مۆییه هه رزانه کان که له نه فریقیدا کرابونه کۆیله له رێگه ی گواستنه وه یانه وه حبه شیوه ی زۆره ملی، نه مه ش به بزوتنه وه ی کۆچپیکردنی کۆیله کان ناسراو بوو دانه نریت به یه کێک له خاله په شه کان له میژووی ململانی نیوان نه وروپا و پۆژه لاتدا، له ناکامیشیدا خه لکانیکی زۆر له پۆله کانی گه لانی ئیسلامی له نه فریقیا تیا چون و نه م شه پۆله ش به رده وام بوو به سه رکردایه تی به ریتانیا و فهره نسا هوله ندا و به لجیکا و ئیتالیا و نه المانیا هه تاوه کو ده یه کانی سه ره تای سده ی بیسته م و جیهانی ئیسلامیش نیچیری یه که می بوو، به لکو تاکه نیچیری بوو، به چاپووشی کردن له هه ندی ناوچه که زۆرینه ی خه لکه که ی موسولمان نه بوون، نامانجه ئابوریه کانیشی به باکگراوندیکی خاچه رستانه وه ده جولایه وه و له چه ندین شوینیشدا نه مه یان ده ربیره و، له میژوشیدا زیاتر له به لگه یه کی پشکه ش کردوه، نه وه بوو "گلاستون" سه رۆک وه زیرانی به ریتانیا به راشکاوانه

^۱ الاسلام وحركة التاريخ، أنور الجندي، ل ۳۹۴ - ۳۹۳.

له بهردهم نه نجومه نی "العموم البريطاني" دا له کاتیکدا که قورئانیکی به دهسته وه بوو وتی: هه تاوه کو ئه مه له دل و هزری موسلمانان کانداییت هه رگیز به سه ریاند ا زالتابین،^۱ کاتئ سه رکرده ی خاچه رستی به ریتانیش به لوتبه رزییه وه هاته قودسه وه دوا ی جهنگی جیهانی ، هاوپه یمانه کانی به ریتانیش پیشوا زیان لیده کرد به و په پی ریزو خوشحالیه وه به لام نه و نه یقوانی بوغزی خوی له ئیسلام و موسولمانان بشاریته وه و خوشحالی و دلخوشی خوی نیشان دا وه ک سه رکرده یه کی خاچه رستی سه رکه وتوو که قودسو فه له ستینی داگیر کردوه و خستویه تی ژیر چه پۆکی ده سه لاتی خاچه رستی به ریتاتو وه تی: ئیستا جهنگه کانی خاچه رستی کوتایی پی هات،^۲ مه به ستیشی له م ده سه واژه یه نه وه بوو که ئامانجی جهنگه کانی خاچه رستی له داگیرکردنی قودسو فه له ستین دا به دی هات و ده سه لاتی خاچه رستی به سه ردا سه پینرا، نه مه ش ئامازه یه به شکستخواردنی نه و جهنگه خاچه رستیانه ی که دوو سه ده ی خایاندو تیایدا قودسو فه له ستین داگیرکرا له سالی ۱۹۲۴ک داو دواتریش موسلمانان کان له سالی ۱۹۸۳ک رزگاربان کرد دیاره له جهنگی جیهانی یه که میشدا خاچه رسته کان گه شتن به ئامانجی خویان و ده ستیان گرت به سه ر فه له ستین و قودسدا، هه رچی سه رکرده ی خاچه رستی فه ره نسیشه نه وه چوه سه ر گوپی صلاح الدین له دیمه شق و لای گوړه که ی وتی: نه وه تا هاتینه وه نه ی سه لاهه دین،^۳ هه روه ها جهنگی خاچه رستی به پی وه ستان به رده وام بوو و به ریتانیش نیشتمانیک ی له سه رزه وی فه له ستین بۆ جوله که دیاری کردو ده وله تیکی جوله که ی تیا دا راگه یاندو ریوشوینی ئیداری و سه ربازیشی له پیئاودا گرته به، به پرچه ک کردنی جوله که و دابین کردنی چه ک و ته قه مه نی بۆیان و راهیئان و مه شق پیگردنیان، ته نانه ت هه ندئ له چه که کانی سوپای به ریتانیاشیان پی به خشین، به تاییه ت کاتئ که به ریتانیا کوتایی به ده سه لاتی خوی هیئا له فه له ستین دا له ۱۹۴۸/۵/۱۵ز به لکو زۆریه ی شارو گونده فه له ستینییه کانی دابه ده ست جوله که وه هه تاوه کو ده وله تی جوله که رابگه یه نن، له هه مان کاتیشدا فه له ستینییه موسلمانان کانی له مه شق و ده ستخستنی چه کیش بی به ش یان قه ده غه کردو سزای توندی بپاردا بۆ هه ر فه له ستیتییه ک که چه ک و ته قه مه نی ده ستبخات و سزای له سیداره دانی بۆدانا بوو، نه وه بوو هه زاران که س له موجاهیده موسلمانان کان کران به په تی سیداره ی خاچه رسته ئیتگلیزه کاند، ده یان هه زاریش له گوړه ی زیندانه کان توندکران،^۴ هه روه ها بزوتنه وه ی داگیرکای (ئیستعمار) هاوکات و په یوه ست

^۱ هجمات مضادة في التاريخ الاسلامی ل ۴۰

^۲ دروس متاملات في الحروب الصليبية ل ۳۵

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۴۳۴

^۴ هجمات مضادة في التاريخ ل ۴۱

بوو بېزوتنه وهی مژده دانی گاډه وه، به هر دوو به شی کاسولیکي و پورتستانتي یه وه که به دریځایي
 ولاتانی نیسلا میدا بلایوبوبیوه وه زه مینه سانی نه کرد بۆ نیستعمار له ری چالاکیه
 جوړاوجوړه کانی وه، و درگای بۆ ناوه لا ده کردو له ژیر دهسه لاتیدا له ریځه یه کی ژور یارمه تی و
 نیمتیا زات به هر مه ند بوو،^۱ به لام نه م دږه هیرشه خاچپرستیه به ناستی تیڼه په پی و گه لانی
 موسلمان له بهرام بهر ئیداره ی شه پخوازو خو سه پاندنی داگیرکه راندا چوکی دانه داو به لکوقولی
 مه رانه یان لی ه لکردو توانا له بن نه هاتوه کانی باوه پیان خسته گه پو به قوربانیدان و عه شقه وه
 به ره و پیری مه رگو شه هیدی ده چون، سه رباری که می توانا سه ربازی و داراییه کانیان، به م پییه ش
 کاری سه رسور هینه ریان نه نجامدا که پوژ ناواییه کانی سه رسام کردو بووه کوسپیک که به رده وامی
 جموجولایانی په ک خستبوو و توانیان بینه ته لی درکاوی و مین له بهر پیاندا، ته ناتهت وه لامدما وهی
 نه و ململانی نیستعماری و خاچپرستیه چه ند بزوتنه وه کی نیسلامی ره سنی به ره م هیئا
 که له بارودوخیکی جیهادی دژواردا دروست بوو و دواتریش به ره نگار بونه وهی داگیرکاری کرده
 نامانچ له پیئاو نازاد کردنی زه وی و مړو و بیرو باوه پو، چون دین نمونه ی پویه پویونه وهی پیشکه ش
 کرد که پوژ ناواییه کان پیش روژه لاتیه کان باسیان کردو چه ندین لاپه په ی سپیان له میژودا
 تو مار کرد،^۲ نیمه ش وه نموونه باس له محمد عبدالکریم الخطابی له مه غریب و عبدالقادر الجزائری و
 کومه له ی زانایانی موسولمان له جه زائر که عبدالحمیدی کوپی بادیس و محمد نه لبه شیر الابرهمی
 رابه رایه تیان ده کردو عمر موختار له لیبیا و بزوتنه وه پرگار یخوازیه کانی تر که پیویستیان به پیئوسی
 راسگو هیه یو نویسنه وه و لیکولینه وهی و نومه تیش ژور پیویستی به م لیکولینه وه جیددیانه هیه،
 بیگومان جهنگی خاچپرستی کوئی نه هاتوه و کوئی نایهت، نه وهش له نه فغانستان و فهله ستین
 دا رووده دات به لگه یه له سه ر نه وهی که نه یلین.

^۱ هجمات نضادة في التاريخ ل ٤١

^۲ الحروب الصليبية ل ٢١ - ٢٤ ثارنست باکر.

باسى دووم: گرنگترين ھۆكارو پالئەرهكانى شالاوهكانى خاچپهرستى

كۆمەلگەى ئەوروپى رۇژئاوايى لەم ماوهيەدا پېرپو لەكيشەو جەنگى ناوخۆيى لەنئوان ئەميرە دەرەبەگەكاندا، ئەمەش يارمەتيدەر بوو بۆ خراپبونى بارى ئابورى و كۆمەلايەتى لەرۇژئاوادا - ئەوروپا^۱ - ھەرەھا ئەو مەملەتتى و ئاكوکيەى كەلەنئوان سەرانی جيهانی خاچپهرستى رۇژئاوادا ھەبوو لەوکاتەدا، كەئەوانیش پاپا و ئېمپراتۆريون کاريگەرى زۆرى ھەبوو لەسەر رەوتى روداوەکان، ئەو ھەبوو دەسەلاتى پاپا زۆر بەھێزو دەستپۆ یشتوو بوو لەم قۇناغەدا، ئەمەش بواری پېداو کەبېتە ھێزىكى جيهانى بەومانايەى پاپا بوو بوويە سەرکردەى رۆحى سەرچەم گاوردەکان لەرۇژھەلات و رۇژئاوادا پێکەو،^۲ لەتەنیششت ئەو ئاكوکيە بەردەوامەى كەلەنئوان کليساى ئوسۆزۆکسى رۇژھەلات و کاسولىكى رۇژئاوادا ھەبوو، ھەريەکەيان سوربوو لەسەر بالادەست بونی بۆچونی خۆى بەسەرئەوى تردا و لەبەرئەم ھۆيەش کاتى بېرۆکەى جەنگى پېرۆز خرايە بەردەم پاپا ئۆربانى دووم (۴۷۱ - ۴۹۱ ک) (۱۰۷۸ - ۱۰۹۷) ھەلىكى باشى تيادا بەدى کرد بۆ کۆتايى ھېنان بەئاکوکی نئوان دوکليسا کەو، دەستگرتن بەسەر کليساى ئوسۆزۆکسى رۇژھەلات داو ئاويە کردنى لەگەل کليساى رۇژئاوادا لەژێر دەسەلاتى خۆيدا، بەجۆرێک کە ھەموو ئەمانە لەژێر پەردەى روبەروبوونەو ھى موسلمانان و پاراستنى بيزەنتيەکان و گيترانەو ھى زويە پېرۆزەکان لەفەلەستين دەکرا،^۳ ئەمە وێرای چەندین ئامانجى تر کەناوەندى پاپا ئەيويست بەدەستى بېنيت لەدەستگرتنى بەبېرۆکەى جەنگى پېرۆزەو، لەو ئامانجانەش رزگاربونت لەدەسەلاتى گەرە دەرەبەگەکان لەرۇژئاوادا و کۆتايى ھېنان بەجەنگە بەردەوامەکان لەپى ئاراستە کردنى ئەم توانايانە و سود لى وەرگرتنيان لەجەنگى پېرۆزدا، ئەمەش دەرگا و دەروازەى ژيانىكى باشترو بى ئاكوکيان لەبەردەم دا والا دەکات،^۴ بېروپاکانىش جياوازن لەسەر راشەکردنى سروشتى بزوتنەو ھى خاچپهرستى و پالئەرهکانى، ھەندىکيان بەھۆکارى ماددى دەزانن و ھەندىکيش پتيان وايە کە زادەى دلگەرمى و دەمارگيرى ئاينىە کەلەسەدەکانى ناوہاستدا ئەوروپاي گرتبويەو، پالئەرى راستەقینەى ئەو جەنگانەش بریتى بوو لە ئارەزووى ئاينى ئاويەتە کراويە مەبەستى تر وەك حەزى دامەزراندنى دەولەت و دەسختنى سامانى زۆر و فراوان، زۆرينەى ميژونوسە کۆن و نوێکانانى ئەم جەنگانە بەجەنگى ئاينى و ھۆکارى ئاينيش بەھۆکارى سەرەكى دادەنن بۆ گيترانەو ھى کۆپى مەسيح و زەويە

^۱ الحروب الصليبية (۳۲/۱) سعيد عاشور.

^۲ دور الفقهاء والعلماء في الجهاد ضد الصليبيين في آسيا نقلی ۳۲.

^۳ مملكة بيت المقدس الصليبية، عمر کمال توفيق ل ۱۸-۱۹، ۳۲-۳۳.

^۴ العدوان الصليبي على العالم الاسلامى صلاح الدين نوار ل ۲۲.

پیرۆزه‌کنو دهره‌میانان له ژێر دهستی موسولمانه‌کان، خه‌لگانیکی تریش هه‌ن که به‌یه‌کێک له‌په‌ڕه‌یه‌وه‌ی فراوانخوازی ئابوری و ئیستعماری داده‌نێن له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته‌دا، راستی مه‌سه‌له‌که‌ش نه‌وه‌یه‌ که جه‌نگه‌کانی خاچه‌رستی دهره‌نجامی کارلیکی گزی نه‌وه‌مه‌وه‌ هۆکارانه‌ بوو، چونکه‌ له‌پێناو هۆکاری رامیاری و ئابوری و کۆمه‌لایه‌تیدا به‌رپاکراو ئایینی به‌کارهێنا وه‌ک سوتمه‌نی و هۆکاری بۆ شارده‌نه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌کانی تری، ناشکریته‌ له‌کاریگه‌ری پالنه‌ری ئایینی که‌م بکه‌ینه‌وه‌ له‌و جه‌نگانه‌دا به‌هیچ جۆرو شیوه‌یه‌ک، نه‌مه‌ش به‌ردیژی باسی پالنه‌رو هۆکاره‌کانه‌:

یه‌که‌م: پالنه‌ری ئایینی:

پالنه‌ری ئایینی یه‌کێکه‌ له‌و هۆکاره‌ سه‌ره‌کیانه‌ی که‌ پالینا به‌کۆمه‌لانی خاچه‌رسته‌وه‌ بۆ ناوچه‌رگه‌ی شه‌پو دروشمی سه‌ره‌کی جه‌نگه‌کانی خاچه‌رستی بوو، نه‌وه‌ی که‌ گرنگی پالنه‌ری ئاینیش نه‌سه‌لمیته‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ نه‌وان نیشانه‌ی خاچیان دانابوو له‌سه‌ر چه‌ک و که‌لو په‌له‌ تایبه‌تیه‌کانیان و رویان کرده‌ خودی فه‌له‌ستین^١، له‌وکاته‌شدا بزوتنه‌وه‌ی بوژاندنه‌وه‌ی ئایینی له‌روژئاوای نه‌وروپادا سه‌ری هه‌ڵدا بوو له‌سه‌ده‌ی ده‌یه‌می زاینیداو له‌سه‌ده‌ی یازده‌دا گه‌شته‌ چله‌پۆیه‌ و توانی په‌له‌ و پایه‌ی ناوه‌ندی پاپا به‌رزیکاته‌وه‌و، حه‌ماسه‌تی ئایینی لای خه‌لک بوروژینیته‌، کلێشاش سودی له‌م حه‌ماسه‌ته‌ وه‌رگرت بۆ هه‌ناسه‌هه‌لکێشانیکێ دهره‌کی، کاتیکیش که‌ بیه‌رۆکه‌ی جه‌نگی خاچه‌رستی سه‌ری هه‌ڵدا کلێشاکان روژئاوای نه‌وروپایان کرده‌ گۆره‌پانیکی فراوان بۆ قوستنه‌وه‌ی چالاکی خه‌فه‌کراو و حه‌ماسه‌تی ره‌هایان،^٢ نه‌مه‌ش له‌ژێر ناوی رزگار کردنی قودس دا بوو له‌جه‌نگی موسولمانه‌کان،^٣ به‌ناویانگه‌ترین نه‌وه‌که‌سانه‌ش که‌ بانگه‌یه‌شتیان ده‌کرد بۆ جه‌نگه‌کانی خاچه‌رستی پاپا ئۆربانی دووهم — که‌ به‌به‌رپرسی یه‌که‌م داده‌نریته‌ له‌به‌ره‌ودان و بانگه‌یه‌شت کردن بۆ جه‌نگ درۆی موسولمانان و هاندان بۆ نارده‌نی شالاوی یه‌که‌م به‌ره‌و ولاتی شام و دياره‌ بارودۆخیش زۆر له‌باربوو، بۆیه‌ خیرا کۆبونه‌وه‌یه‌کی سازداله‌ شاری (کلیمنت) له‌فه‌ره‌نسا و کۆنگره‌که‌ش ده‌پۆزی خایاندو زیاتر له‌سێ سه‌ده‌ که‌س له‌پیاوانی کلێسا ئاماده‌ی بون،^٤ هه‌روه‌ک شازاده‌کان له‌سه‌رجه‌م شوپنه‌کانی نه‌وروپاوه‌ ئاماده‌ی بون، جگه‌ له‌نێردراوی ئیمپراتۆری بیژه‌نتی و شاره‌کانی ئیتالیا، پاپاش توانی گوێگرانی دلگه‌رم بکات له‌وتاره‌که‌یداو له‌هه‌موو گۆشه‌یه‌کی کۆبونه‌وه‌که‌وه‌ ده‌سته‌واژه‌ی — خوا ئاوی ده‌وی — به‌رز بویه‌وه‌و ئاماده‌بوو خیرا نیشانه‌ی خاچیان به‌رزکرده‌وه‌،^٥

^١ الحروب الصليبية والاسرة الزنكية، شاکر أحمد أبوزیدل ١٧.

^٢ الحركة الصليبية (٢٠/١) سعید عاشور الجهاد التجديد في القرن السادس الهجري محمد حامد الناصر ل ٨٠.

^٣ الجهاد التجديد، محمد حامد ل ٨٠.

^٤ أثر الشرق الاسلامي في الفكر الأوروبي خلال الحروب الصليبية، ل ٨١.

به‌رز کرده‌وه،^۱ ه‌روه‌ها پاپا ئاماژه‌ی کرد به‌وه‌دا که به - مه‌ترسی ئیسلامی ئاراسته کراو بۆ ئه‌وروپا له‌پێی قوسته‌نتینه‌وه ناوزه‌دی کردو رایگه‌یاند که گاواره‌کانی رۆژه‌لات به‌ده‌ست سته‌می موسلمانانه‌وه ده‌نالتینو کلێساو دێره‌کانیشیان دوچاری کاولکردن بو‌وه ئاماده‌بوانی هان دابۆ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه له‌ موسلمانانه‌کان.^۲

دیاره ئه‌وه‌ی که پاپا ئاماژه‌ی پێدا گوايه گاواره‌کانی رۆژه‌لات دوچاری سته‌ملیکردن بوون قسه‌یه‌کی ناپه‌روایه‌وه له‌گه‌ڵ رۆحی ئیسلام و سروشتی بانگه‌واز بۆکردنیدا ناگونجی، ه‌روه‌ک ناگونجی له‌گه‌ڵ مامه‌له‌ و چاودێری به‌سۆزو باش و پڕ به‌میه‌ری ئیسلامدا.^۳

یه‌کێ له‌و دروشمانه‌ش که له‌م جه‌نگه‌دا به‌رز کرایه‌وه ئه‌وه بوو که حاجیه‌ گاواره‌کان توشی ده‌ستدریژی و وه‌ده‌رنان بوون له‌کاتی‌کدا که به‌رو بیت المقدس چون پێش جه‌نگه‌کانی خاچه‌رستی ئه‌مه‌ش قسه‌یه‌کی ناپه‌روایه،^۴ یه‌کێک له‌گه‌وره‌ میژونوسه ئه‌وروپیه‌کان نه‌ئیت: ئه‌و حاله‌تی وه‌ده‌رنانه تاکه‌که‌سیانه‌ی که گاواره‌کان توشی بوون له‌ولاته ئیسلامیه‌کانی رۆژه‌لات نزیک دا به‌تایبه‌تی، به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک ره‌وانیه‌ بکریته‌ هۆکاری راسته‌قینه بۆ بزوتنه‌وه‌ی خاچه‌رستی، چونکه گاواره‌کان به‌شی‌وه‌یه‌کی گشتی به‌هره‌مه‌ندبوون له‌پێژه‌یه‌کی زۆری ئازادی ئایینی و نا ئایینی له‌ژێر فه‌رمانپه‌روایه‌تی ئیسلامیدا، نه‌ک ته‌نها بواریشیان پێدراوه که کلێسا کۆنه‌کانیان بپاریزن به‌لکو ریگه‌شیان پێدراوه کلێساو دێری نوێ بنیات بنین و له‌کتیبخانه‌کانیشیدا کتێبی ئایینی جو‌راو جو‌ر ده‌رباره‌ی لاهوت کۆیکه‌نه‌وه.^۵ ه‌روه‌ک روخاندنی کلێساو دێره‌کان یان ده‌ستبه‌سه‌راگرتنی ه‌یچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نیه به‌لکو شانیعه‌ و پرۆپاگه‌نده‌ی یانه‌کانی پرۆپاگه‌نده‌ی ناپه‌روایه‌وه ئه‌یه‌وی به‌ره‌یه‌کی جه‌نگ به‌پوی موسلمانانه‌کاندا و الابکات و پێده‌چیت ئه‌مه هه‌لسوکه‌وتی‌کی دیاریکراو بوبیت له‌گوندی‌کی دیاریکراودا، که به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک نابیت بکریته ئه‌سل له‌مامه‌له‌ی موسلمانان له‌گه‌ڵ گاواره‌کان و کلێساکانیان له‌ولاتانی ئیسلامیدا،^۶ زیاتر له‌میژونوسی‌کی به‌ویژدان دان به‌وه‌دا ده‌نییت که نه‌و گاوارانه‌ی که وتونه‌ته ژێر ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان خۆشحالت‌تر بوون له‌و برایانه‌یان که له‌ ناوچه‌رگه‌ی خودی ده‌وله‌تی بیزه‌نتی دا ژیاون، ه‌یچ به‌لگه‌یه‌کیشیان ده‌ست نه‌که‌وتوه له‌سه‌ر

^۱ الشرق الادنى: السيد الباز العرينی ل ۱۳ - ۱۴.

^۲ قصة حضارة (۱۶/۴).

^۳ الجهاد والتجديد ل ۸۱.

^۴ الغزو الصليبي والعالم الاسلامي د. علی عبدالحمید محمود ل ۱۰۸.

^۵ الحركة الصليبية سعيد عاشور (۳۰/۱).

^۶ الغزو الصليبي والعالم الاسلامي ل ۱۰۹.

چه وساندنه وهی گاواره کان له لایهن سلجوقیه کانه وه له رۆژه لات دا،^۱ به لام هاواره کانی پاپا گه رم بوغزای بوون و نه قلانیه و بیرکردنه وهی له دهره نجامه خراپه کانی و ته هه له شه کانی دا نه بوو، نه گینا واتای نه م قسه یی چیه که نه لای به لایه نگرانی: بۆن و به ربهریه کان بیزار بکن و ولاتی پیروژ له بێ باوه پان پاک بکه نه وه و بیکه نه مولکی خۆتان، چونکه نه وه زهویه وه که ته ورات نه لای: شیرو هه نگوینمان بۆ دهره دات.^۲ هه روه ها پاپا به لاینی دا به و کۆمه لانه ی که به شداری له جهنگ داده کهن، که سزا له سه رتاوانبارانیان هه لگریت و له باج بیان به خشی و هه روه ها به لاینی دا که کلێسا سه ره رشتی خیزانه کانیان بکات له و ماوه یه دا که له وی نین،^۳ هه ر له خانه ی پالنه ری ئاینیش دا نه توانین بلایونه وهی که رامات و موعجیزه - سه راسیمه - له رۆژئاوا دا که کلێسا بلای دی ده کرده وه و نه و باوه ره دروست بوو که دابه زینی مه سیح بۆ جاری دووم بۆ سه رزه وی نزیکه و پتیویسته داوی لیخۆشبون و کاری خیری زۆر نه نجام بدریت پیش دابه زینی، هه روه که بۆ چونیکیش بلایوبویه وه که پتیویسته زه وی بگرینه وه بۆ ژیر ده ستمان پیش گه رانه وهی مه سیح.^۴ هه مو نه مانه نه کریت له خانه ی پالنه ری ئاینی دا پۆلین بکرین. هه روه ها پاپا نه یزانی که دلگه رمی حه ماسه تی ئاینی گاواره کان ماوه یه کی زۆر ناخایه نیت، بۆیه داوی سویند خواردنی کرد له سه ر نه وهی که نوێژ به نه کلێسای قیامه هه روه هاوی بلایوده کرده وه که نه فرین (شمشیری توپه یی) به ر هه ر که سیك ده که ویت که ترسنوکی و لاوازی به سه ریدازال بیت یان پشت هه لکات، هه ره شه شی کرد به وهی که هه رکه سیك به ده م بانگه وازی کلێسا وه نه چیت و به ری نه که ویت به ره و ولاتی ئیسلامی نه وه له کلێسابی به ش ده کریت،^۵ نه مه ش به هوی زیره کی و توانای جۆش دانی له سۆزو هه سستی خه لکی بۆ خزمه تکردنی پرۆژه که ی، له راستیدا کلێسا به هوی نه وه هه ژمونه ی که به سه ر دله کانه وه هه یبوو و کاریگه ری له سه ر رۆژئاوی نه وروپا هه بوو له بانگه وازکردنیدا بۆ نه م شالاوه له م سه رده مانه دا، دهره نجامی نه م بانگه وازه ی کلێساش خه لکی ده سته ده سته که و تنه پێ له چه ندین شالاوی زه به لاهی خاچه رستی یه که له داوی یه کدا به ره و رۆژه لاتی ئیسلامی که و تنه پێ.^۶ نابیت رقی خاچه رستیش به رامبه ر به ئیسلام و شونیکه وتونی له بیر بکریت، چونکه زهویه کی له ژیر ده ست ده ره یانان که له ژیر رکئی

^۱ الحركة الصلیبیه (۱/۲۸، ۳۶).

^۲ التأریخ الاسلامی والحضارة الاسلامیه د. أحمد شلبی (۵/۴۲۸).

^۳ أثر الشرق الاسلامی فی الفكر الأوروپی ل ۲۶.

^۴ الوسیط فی تأریخ فلسطین فی العصر الاسلامی الوسیط ل ۱۵۲.

^۵ هه مان سه رچاوه ل ۱۵۲.

^۶ تأریخ الوطن العربی والغزو الصلیبی ل ۲۲.

خوښاندا بوو چه ندين كږيله ی لى نازاد كردن كه له ژير ده ستياندا نه ينالاندو سامانيكى لى سه ندنه وه
كه به ده ستiane وه بوو، هر بږيه دنيايه ك پق له سنگياندا كه له كه بو بووو ناگرى دوزمنايه تى له دلياندا
كلپه ی سه ند بوو و به دواى هه لدا ده گه پان بږگيړانه وه ی نه و شتانه ی كه له ده ستيان دا بوو
ده تاوه كو تږله ی خوښان له و كه سانه بكه نه وه كه توشى شكستيان كردنو ده وله تيان
هه لوه شانده وه.^۱ نه وه تا روزه لاتناسى به ناويانگ الاميرليون كاتيانى (۱۸۶۹ز - ۱۹۳۶ز)
كه زږبه ی سامانى دانا له پيناو نوسينه وه ی ميژووى فتوحاتى ئيسلاميدا له كتيبې به ناويانگه كه يدا،
حوليات الاسلام نه ينى رقيان به رامبه ر ئيسلام و موسلمانان رون ده كاته وه و له پيشه كى كتيبې كه يدا
نه لى: نه و ته نها نه يه ويى له پيى نه م كار هيه وه له نه ينى نه م نه گبه تيه ئيسلاميه بگات (كاناستروفياكا
ئيسلامياكا) كه مليونه ها شوينكه وتوى له شويته جيا جياكانى سه رزه ويذا له ثاينى گاور كردو تا
ئيسستاش برپايان به په يامى محمد (ﷺ) هه يه، وه ك پيغه مبه رو نيرد راويك.^۲ خواى گه وړه
نه فهرموئ: ﴿وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى وَلَنْ
اتَّبِعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ (البقرة: ۱۲۰)، واته:
هه رگيز جوله كه و گاوره كان له تو (نه ی محمد) (ﷺ)، نه ی ئيمانداران رازى نابن، هه تابه ته واوى
شوین ثاين و به رنامه يان نه كه ويت، پييان بلئ: به راستى هه ر به رنامه ی خوا (ثاينى ئيسلام)
شاسيته ی نه وه يه كه هه مو لايه كمان شوين بكه وين هيدايه تى راست و دروست هه رلاى نه وه، خو
نه گه ر شوين ثاره زوه كانى نه وان بكه وين پاش نه وه ی زانيارى و زانستيت پيگه شتووه، نه وه بزانه
كه له لايه ن خوا هيچ سه ربه رشتياري و يارمه تيه كت ده ست ناكه ويئت). ته فسيري ئاسان ل ۱۹.

هه روه ها نه فهرموئ: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُوكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ
مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (البقرة: ۲۱۷)، واته: بئى گومان بئى باوه پان به رده وام دژتان ده جه نكن هه تاواتان لى
بكه ن له دين و نابيتان پاشگه زبنه وه نه گه ر بږيان بكرئت جاهر كه س له ئيوه پاشگه ز ببيت هه
له ثاينه كه ی و به كافر شى بمرئت ثانه و جوړه كه سانه كاره كانيان پوچه ل ده بيت له دونيا و قيامه ت
داو نه وا نه جيئشيني ناوئاگرى دوزه خن و ژيانى هه ميشه يى تيا دا ده نه سه ر. (ته فسيري ئاسان
ل ۳۴).

^۱ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية ل ۱۵۷.

^۲ الغزو الصليبي والعالم الإسلامي ل ۱۱۰.

ئو و پاشاو شازادانه‌ی که به شداربوون له بزوتنه‌وه‌ی خاچهرستیدا شوین چهند مه‌رامیکی سیاسی که وتبون که نه یانتوانی بیشارنه‌وه، چ پیش گهشتنیاں بۆ شام و فه‌له‌ستین یان پاش جیگیر بونیاں تیایدا، ئاشکراشه‌که پژیسی دهره‌به‌گایه‌تی هه‌میشه به‌ستراوه به‌زه‌ویه‌وه، چهنده‌ش دهره‌به‌گایه‌تی گه‌وره بیت و زه‌ویه‌که‌ی فراوان بیت هینده‌ش پله‌و پایه‌ی شازاده له‌ناو کومه‌لگه‌دا به‌رز تر ده‌بیت، له‌ژیر سایه‌ی ئه‌م سیستمه‌شدا گرفتی گه‌وره که پوه‌ری شازاده یان سوار ده‌بویه‌وه بریتی بوو له‌نه‌بونی زه‌وی بۆ، ئه‌مه‌ش له‌بایه‌خ و ده‌سه‌لاتی که‌م ده‌کرده‌وه، ئه‌مه‌ش بوه هۆی مانه‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌سوارو شازاده‌کان به‌بێ زه‌وی، چونکه بنه‌مای سه‌ره‌کی له‌م سیستمه‌دا ئه‌وه‌یه که ته‌نها کورپی گه‌وره میرات ده‌بات له‌دهره‌به‌گ، ئه‌گه‌رخاوه‌نی زه‌وی مرد هه‌موو مولک و زه‌ویه‌که‌ی ده‌بیته‌ مولکی کورپه‌ گه‌وره‌که‌ی،^۱ که‌واته کورپه‌کانی تر به‌بێ زه‌وی ده‌میننه‌وه، ئه‌مه‌ش باریکی خرابی کومه‌لگه‌ی دهره‌به‌گایه‌تیه‌و، وایکرده‌وه له‌و سوارو شازادانه‌ی که‌بێ به‌ش کراون له‌زه‌وی هه‌ستن به‌فیل کردن بۆ زالبون به‌سه‌ر ئه‌م کۆسپه‌دا له‌پێی هاوسه‌رگیری کردن له‌گه‌ل کچیکی میراتبه‌ری دهره‌به‌گدا، یاخود په‌نا به‌رن بۆ ده‌ستدریژی و جه‌نگ بۆ ده‌سخستنی زه‌وی دهره‌که‌وتنی بزوتنه‌وه‌ی خاچهرستیش ده‌روازه‌یه‌کی نوێ بوو بۆ ئه‌و سوارو شازادانه، بۆیه خیرا به‌ده‌م بانگه‌وازی پاپاوه چون و به‌شداربوون له‌و بزوتنه‌وه‌دا به‌لکو سه‌ره‌که‌وتوبن له‌دامه‌زراندنی ده‌وله‌ت بۆخویان له‌رۆژه‌لاتدا، هه‌تاوه‌کو قه‌ره‌بووی رۆژئاوای پێ بکه‌نه‌وه، ئه‌و سوارو شازادانه‌ش که زه‌وی و مولکیان هه‌بوو دابه‌شداریکردنیاں له‌ بزوتنه‌وه‌ی خاچهرستی دا به‌هه‌لیک ده‌زانی بۆ ده‌سخستنی ده‌سکه‌وت و سه‌روه‌ری زیاتر، ئه‌گه‌ر له‌سه‌رچاوه‌کانی جه‌نگه‌کانی خاچهرستی بکۆلینه‌وه ئه‌بینین که خواستی شازاده‌کانی له‌هه‌لمه‌تی یه‌که‌م دا له‌چهند درواڵه‌تیکی سیاسیدا خۆی ده‌بینیه‌وه، جه‌وان هه‌رله‌ریگادا هه‌لده‌ستان به‌دابه‌ش کردنی ده‌سکه‌وته‌کان و پیش ئه‌وه‌ی ده‌ستی به‌سه‌ردا بگرن، دواتریش به‌پشتیوانی په‌روه‌رگار ئه‌بینین که چۆن دهرگاوانه‌کانیاں خویان قایم کرد له‌ئه‌نطالیه‌دا چونکه هه‌ریه‌که‌یان ده‌یویست بۆ ئه‌وییت، هه‌روه‌ک هه‌ره‌که‌سیکیان توانیبیتی له‌ریگادا کاسپیه‌ک بۆ خۆی دابین بکات وازی ده‌هێنا له‌ به‌شداریکردن له‌گه‌ل خاچهرسته‌کان له‌رۆشتنیاندا به‌ره‌و به‌یتولمه‌قدیس، ئه‌مه‌ش ئامانجی سه‌ره‌کی شالاوکه‌ بوو زۆر جاریش ناکۆکی ده‌که‌وته نیاونیاں (دوای جیگیر بونیاں) له‌سه‌ر فه‌رمانه‌په‌ویه‌تی ئیماره‌تیک یان ده‌ستگرتن به‌سه‌رشاریکدا، پاپاش به‌بێ سود هه‌ولێ دها به‌شداریکات له‌یه‌کلا کردنه‌وه‌ی

^۱ أوریافی العصور الوسطی (۴/۸۸) شعید عبدالفتاح عاشور الوسیط فی تاریخ فلسطین ل ۱۹۵۴.

کیشەکان لە نیوان شازادەکانداو ئاگاداری ئەکردنەووە کە موسولمانەکان لەبۆسەدان بۆیان و ئەرکی
 خاچەپرستیانەشیان ئەووە دەخوازی کە تەبابێن بۆ دورخستنەوێ مەترسی لەخۆیان، بەلام هەموو
 ئەو بانگەشە بێ ھودەبوون، چونکە ئامانجی شازادەکان تاییبەتی و سیاسیی بوو، زۆریش گوئیان
 بەرەزەمانەندی و ناپەزایی پاپا نەدەدا، تەنانەت هەندیک لە شازادەکان خۆیان لانەدەدا لەتیکەلاوی
 کردنی هەندێ ھیزی ئیسلامی ددراوسێ دژی برا خاچەپرستەکانیان ئەمەش بەلگەیە لەسەر ئەوێ
 کە پالئەری ئیمانی لایان زۆرجار لە بەرامبەر بەرژەوہندیە سیاسییەکانیادا لاوازبوە،^۱ سەبارت
 بە ئیمپراتۆری بیزەنتی (ئەلکسیوس)یش، ئەووە هیچ نەیارییەکی نەبوو بەرامبەر بە ئامانجەکانی
 سەرکردەکانی شالاوہ، چونکە ئەگەر دەولەتی بیزەنتی بتوانیێت ئەو مولکانە بگرێتەووە کە پێش
 ھێرشی توزکەکان بۆ سەریان ھەیانبوە، ئەووە ئەکرێت لەو دەورووبەردا مێرنشینێ گاور ھەبێت
 کە بپێتە بەریەست و مافی سەرورەری ھەبێت، بۆمسۆگەر کردنی دەسەستنی ئەو کارەش
 ئیمپراتۆرسور بوو لەسەر ئەوێ کە سویتندی وەفاداری دەستبەکویت، بەم جوورەش
 بەرژەوہندیەکانی ھەردوولا یەکی گرت لە بەرپاکردنی جەنگداو دەستدریژی کردنە سەر خاکی ئیسلامی
 لەپراستیشدا ئاسان نیە بتوانن ھۆکارە مادییەکان لە ھۆکارە مەعنەویەکان جیا بکەینەووە کە پاللیان
 بە گاورەکانەووە نا بۆ جەنگەکانی خاچەپرستی، ھەژاری و ئارەزووی دەسکەوت و رۆحی سەرکێشی
 چەند ھۆکارێکن کە بارودۆخیکی لەبار ئەپەخسێن بۆ جەنگ، بەلام ئەم ھۆکارانە دەرئەدە کە وێن
 ئەگەر بیرۆکە بێ جەنگی پێرۆزو پزگار کردنی زەوی حەماسەتی ئایینی خەلکیان نەوورۆژاندایە،
 ئاشکراشە کە بیرۆکە بێ جەنگ ھەلقولای سیاسەتی پاپا و سیاسەتی دەولەتی بیزەنتی و جەنگی
 ئیسپانیای موسلمانان بوو، ئەوەش کە راگەیانندی جەنگی دژ بە رۆژھەلاتی ئیسلامی ئاسان کرد، ئەووە
 بوو کە ئیسپانی و فەرەنسیەکان لەسەری راھاتبون لە جەنگیاندا دژ بە موسلمانەکان لەوولاتی
 ئەندەلوس، ئەم جەنگەش سیفەتی جەنگی پێرۆزی وەرگرت، چ لەلایەن موسلمانەکانەووە بیت، بەھۆی
 ئەوێ دەولەتی - المرابطون - لەمەغریبی ئیسلامیدا جیھادی ئایینیان راگەیاندا، یان لەلایەن
 گاورەکانەووە لەو حالەتە دەرئەدە کە ھاوکات بوو لەگەڵ ئاراستەکردنی جەنگەکانی خاچەپرستی
 بەرەو رۆژھەلات، تەنانەت میژوونوسی گەورە "ابن الأثیر" تیروانینیکی گشتگیری ھەبوو بۆ
 مەترسی و ھەرەشە دەرەکی و دەستدریژی بۆ سەر ھەر لایەنێک لەلایەنەکانی جیھانی ئیسلامی -
 چ لەرۆژئاوادا بیت یان لەرۆژھەلاتدا - و بەجۆگەیەکی داناو کە دەپێتە روبارە گەورە کەووە،
 کەئەویش ھێرشی ریکخراوی بێگانە بۆ سەر گەورەترین ھیزی شارستانی لەسەدەکانی ناوہ راستدا

^۱ الوسيط في تاريخ فلسطين ۱۵۵

که نه ویش ده وله تی نیسلا مییه^۱، نه مه له لایه که وه، له لایه کی تریشه وه میژوونوسی ناوبراو راشکاوانه باس له هوکاره کانی سه رکه وتنی نه م شالآوه بهش بهشانه ده کات (نه نده لوس، صقلیه، شام، فهلهستین) که له پهرته وازه یی و ته ماعه خودییه کان و له ده ستدانی گیانی ده ستپیشخه ریدا خوئی ده بینیه وه که فه رمانزه واو موسلمانانی پیشین و بنیاتنه رانی ده وله تی نیسلا می پی ناسرابوو^۲، ناشکراشبوو که کلئیسای رۆژاوی زۆر دلگهرم بۆ فراوانکردنی رویه ری دهره به گیاه تی و ده سنگرتن به سه ر کلئیساکانی رۆژه لاتدا، و پرای ئاره زویان بۆ جهنگ کردن دژی موسلمانان، هه روه ها یه کێک له راستیه کانی ده مارگیری ئاینی و بوونی چهند گروپیکی ئاینی بوو که راسته وخۆ په یوه ستببون به کلئیساه وه کاریگه ری به هیزیان له سه ر نه وه جهنگانه هه بوو، له وانهش سواره کانی نیستاره که پابه ندببون به به رگری کردن له مولک و مالی خاچه رسته کان له رۆژه لاتداو، پاراستنی شوینه پیروژه کان و راسته وخۆ په یوه ندیان به پاپاوه هه بوو، کلئیساکانی به یتولمه قدسیش ده یه کی داهاتی ته رخان کردبوو بۆ هاوکاری کردنیان له پیتناو گه پاندنی نه و نه رکه به ناو ئاینیه، هه روه ها ده زگای سواره کانی نه لدایه ش^۳ هه بوو، نه مه و پاپا و پیاوانی کلئیسا توانای فشارخستنه سه رو هه ر شه یان هه بوو بۆ هه ر که سی که داخوازییه کانی کلئیسا جیه جینه کات نه مهش به ده رکردنی بپاری بییه شکردن له نازو نیعمه تی رۆژی دوا یی و ره تکردنه وه ی په رستشی له دونیادا^۴ به رای نه وان.

سییه م: پالنه ری کۆمه لایه تی:

جیاوازییه کی چینایه تی زۆر له کۆمه لگه ی نه ورو پیدا له سه ده کانی ناوه راستدا هه بوو چینه کانی پیاوانی ئاینی و جهنگاوه ران و دهره به گ و سواره کان تیایدا بالاده ست. بوون^۵، چینی جوتیارانیش زۆرینه ی بئ ده سلات بوون تاکه کانی له خزمهت پرکردنه وه ی پیداویستی دووچینه که ی تر دا بوون، جوتیاری نه وه رو پیش زۆر ده سه وسان و بئ ده سلات بوو، چه ندین نه رکیشی رویه روو نه بویه وه به رامبه ر به خه لکانی خاوه ن زه وی و دهره به گ، پاپاش ئاگای له بارودۆخی جوتیاره زه حمه تکیشه کان بوو و به لئینی پیدان که نه رکه کانیا ن به رامبه ر به گه وره کانیا ن له سه ر هه لگرت و به خیر و بیتری ده وله تی نیسلا می فریویدان، هه زاران جوتیاری له ئاستیکی نزمی گوزه راندا ژیا نیا ن به سه ر ده برد و نیشته جیی کوخبوون که له ق و پۆپی درهخت دروستیا ن کردبوو و سه ره که شی به قور

^۱ الکامل فی التأریخ له الوسط فی تأریخ فلسطین ل ۱۵۶.

^۲ الوسط فی تأریخ فلسطین ل ۱۵۶

^۳ جهاد المسلمین فی الحرب الصلیبیه، د. فایده حماد عاشور ل ۸۶

^۴ تأریخ الوطن العربی والغزو الصلیبی ل ۳۴

^۵ الجهاد والتجدید ل ۸۴

گيرابوو، به بئى ئوھى پەنجەرەى تېدايىت و ھىچ كەلوپەلئىكىشى لەخۆنەگرتبوو، چونكە ھەموو ئوھى شتانەى كەجوتيار ھەيبوو مولكى گورە دەرەبەگەكەى بوو، ھەروەھا بئى بەشيش بوو لەمولكى تاييەت و^۱، بارى شانيان بەكۆمەلئى ئەركى خزمەتگوزارى قورس كرابووو كەدەبوو پېشكەشى گەرەودەدەرەبەگەكانيانى بكن لەسەرچەم بوارەكاندا، ئەمە و وپراى بېتەشكرديان لەبەرەوبومەكانيان بەم شىوھەيش رادەى ئو بەدبەختى و بئى بەشيشە دەرەدەكەوئىت كەزۆرينەى گەلى ئوروپا تاييدا دەرژيان لەسەدەى يازدەى زاینى دا، كاتئى كەبانگەيشت كرا بۆ ھيرشى خاچپەرستى، ئەم زۆرينەش ھەلى خۆى لەم شالاوانەدا بەدى كرد بۆ پزگار بون لەو ژيانە گران و پەرلە سەر شوپى و سوكايتيى، ھەروەھا مەترسەيەكانى بەشداری كرديان لەم ھيرشەدا بەبەرەوورد لەگەل ئوھى ژيانەى كەھەيانبوو بەكەم دەھاتە پېش چاو، جا ئەگەر مردن لەم جەنگەدا ئوھى رزگاريان بوو ئەگەر رزگاريشيان بوو ئوھى ژيانئىكى باشتريانە دەستگيردەبئى باشتەر لەوھى كەھەيانبوو^۲، ھەروەھا كلئىسا دەيزانى چۆن يارى بەئەقلى ئەوانە بكات و دليان پېر بكات لەرق و كینە دژ بەئىسلام، بەوھش دەيخەلە تاندن كەبەيتولموقەدەسو گۆپى پېرۆز رزگاردەكەن و خوای گەرەو باباش دەسخوشيان لئى دەكەن بۆيە ھىچ شتئىك لەسەرپېن و كوشتن نەيدەگيرانەو، بەلكو كوشتنى موسلمان چاكەيەك بوو كەخاچپەرست لەرۆژئى دواييدا پاداشتى لەسەر وەرەدەگريئ^۳.

چوارەم: پالئەرى ئابوورى:

چاو بېرنە خېرەوبېرى رۆژھەلاتى ئىسلامى، يەكئىك بوو لەبەھیزترین پالئەرەكانى جەنگەكانى خاچپەرستى دواى پالئەرى ئاينى، پاپا (ئۆربان) يش لەوتارەكەيدا باسى گرنكى ھۆكارى ئابوورى كرد بۆ واقىعى ئوروپا لەو كاتەداو وتى: نەھيئەن ھىچ شتئىك دەستەوسانتان بكات، چونكە ئو زەويەى كەئىستا تاييدا نىشتەجئىن و دەرياو چپاكان دەوريان داوھە سەكە بۆ خەلگە زۆرەكەى و خەريكە نەتوانى خۆراكيان بۆ داين بكات، لەبەر ئەمەش ھەندىكتان ئەوانى تران سەردەبېن و يەكترى دەخۆن..... ئۆرشەليم زەويەكى بئى ھاوتايە لەبەرەو بوميدا، بەلكو فەردەوسى خۆشەكانە^۴ سەرچەم بەلگەنامەكان ئامازە بەخراپى بارودۆخى ئابورى دەكەن لەرۆژئاواى ئوروپادا لەكۆتايى سەدەى يازدەيەمدا، فەرەنساش بەتاييەت بەدەست برسيتتى و قات و قەپيەكى زۆرەو دەينالاند پېش ھەلمەتى خاچپەرستى يەكەم، بۆيە رۆژەى بەشداری فەرەنسيەكان تاييدا زياتر بوو، ديارە

^۱ ھەمان سەرچاوە.

^۲ تاريخ الوطن العربي والغزو الصليبي ل ۳۴

^۳ اثر الشرق الاسلامي د. عبدالله العربي ل ۱۳۸

^۴ اثر الشرق الاسلامي د. عبدالله الربيعي، ل: ۳۴.

قهیرانه که زۆر سهخت بوو و خه‌لکی ناچار کردبوو که گژوگیا بخۆن، ئەم دهنگه‌ش بووه فریاد په‌سو ده‌روازه‌یه‌کی نوێ بۆ ئەو خه‌لکه برسی و بێ به‌شه بۆ رزگار بوون له‌و بارودۆخه دژواری که تیایدا بوون، ئەمه‌ش هۆکاری ئەو راوو رووت و تالانییه بوو که رووبه‌پووی ئەم گه‌له گاورانه بویه‌وه که به‌خاکی فەرهنسادا تێپه‌پین^۱، هه‌روه‌ها به‌شداری ژماره‌یه‌کی زۆر له‌بازرگانی شاره‌ نیتالی و فەرهنسی و ئیسپانییه‌کان به‌مه‌به‌ستی قۆستنه‌وه‌ی هه‌ل بوو بۆ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر رێگا بازرگانییه‌کانی شتومه‌که‌کانی رۆژه‌لات که بوو بویه سه‌رچاوه‌ی ده‌وله‌مه‌ی بۆ ئەو که‌سانه‌ی که پێوه‌ی خه‌ریک بوون، بۆیه که شتیگه‌له‌کانیان رۆلی کاریگه‌ریان بینی له‌ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ناوه‌نده سه‌ره‌کییه‌کانی شامدا، جه‌نه‌ویه‌کانیش یارمه‌تی فەرهنجه‌کانیان بۆ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ئەنطاکییه‌دا له‌سالی (٤٩٠هـ - ١٠٩٧ز) هه‌روه‌ها بوندوقیه‌کان پاش دوو سال رۆلی به‌رچاویان هه‌بوو له‌ده‌ستگرتنی لاتینه‌کانه به‌سه‌ر به‌یتولمه‌قدیسدا، مه‌به‌ستی یه‌که‌م و کۆتایی ئەم ره‌وه‌ندانه‌ش (جالیات) بریتی بوو له‌قازانج و سودی مادی و هۆکاری ئاینیشیان هێنده به‌لایه‌وه گرنگ بوو که به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی به‌دی ده‌هێنا، ئەوه‌نده‌ش به‌سه‌ر بیزانین که دروشمی بوندوقیه‌کان که له‌سه‌رده‌مه‌دا پێی ناسرابوون: بایه‌که‌مجار بوندوقی بین ئینجا گاور^۲، له‌به‌ر ئەمه‌ش کۆماره‌کانی ئیتالیا هه‌ستان (جه‌نه‌وا - بیزا - بوندوقیه) به‌مۆرکردنی په‌یماننامه له‌گه‌ڵ سه‌رکرده‌کانی خاچه‌رستی له‌رۆژه‌لاتدا که به‌پێی ئەوه جه‌ندین ئیمتیازاتی ئابووری گرنگیان ده‌سکه‌وت.

پێنجه‌م: گۆرانی ترازوی هێز له‌ده‌ریای ناوه‌راستدا:

ئهمه‌ش له‌ناوه‌راستی سه‌ده‌ی پێنجه‌می کۆچییه‌وه (یازده‌ی زاینی) دا له‌به‌رژه‌وه‌ندی رۆژئاوای ئەوروپی ناوه‌ندی بزوتنه‌وه‌ی خاچه‌رستی دیاره لاوازی ده‌وله‌تی بیزه‌تنی و ئالاندنی له‌ژێر گورزی به‌هێزی سلجوقیه‌کاندا وایکرد که به‌په‌له‌ها‌نا به‌ری ت بۆ ئەوروپا هه‌روه‌ها تیکچوونی بارودۆخی موسڵمانان له‌به‌شی رۆژئاوای جیهانی ئیسلاامیدا به‌تایبه‌ت له‌ئهنده‌لوس و حقلیه‌دا له‌به‌رامبه‌ر ریشه‌وه ئاسانبوونی هۆکاره‌کانی هێزو ده‌رکه‌وتن لای دوژمنان وای له‌رۆژئاوای ئەوروپی کرد به‌جه‌ندین شیوه یارمه‌تی گاوه‌ره‌کانی ئیسپانیایادات له‌مملانییادا به‌رامبه‌ر به‌موسڵمانانی ئەنده‌لوس ئەمه‌ش مرابطین و موسڵمانانی صقلیه‌ی ناچارکرد که داوای کۆمه‌کی ئەفریقیه‌ بکه‌ن، هه‌موو ئەمانه یارمه‌تی ده‌ربوون بۆ ئەوه‌ی که بزوتنه‌وه‌ی خاچه‌رستی بجێته قوناعیکی نوێوه و سیفه‌تی جیهانی بوونی وه‌رگرت^۳، ناوه‌ندی پاپاش پشتگیری ئەم جه‌نگه‌ی ده‌کرد به‌رازییوون و

^۱ الحركة الصليبية د. سعيد عاشور (٣٠/١ - ٣٢)

^۲ الحروب الصليبية المقدمات السياسية د. عليه الجتوي ل ٢٩٤.

^۳ الحروب الصليبية في شمال أفريقيا ل ١١، ١٢، ١٣.

ئاراستە كردن و پشتيوانى كردن و پېر و پاگەندە و كۆمەكى مەعنەوى، ئەم جەنگە خاچەپرستانەش پېش راگەياندىنى شالاوى خاچەپرستى پاپا ئۆربانى دووم روو و رۆژەلات لەسالى ٤٨٨ك- ١٠٩٥^١، ئەفرىقاش بەمانا مېژووئەكەى بەيەكتەك لەگۆرەپانەكانى ئەم جەنگە دادەنرێت، بەو پێش بەرەى جەنگى ئەفرىقىا گۆرەپانىك بوو كە هێزە دوژمنكارەكانى خاچەپرستى تايادا چالاک بوون بۆ ماوئەى چەند سەدەىەك، ئەمەش لەچەند هېرشىكتەدا خۆى بېنەبەىەكەىەك لەدوای يەك دەكرانە سەرى و خاچەپرستەكان بەلام ئەوان وەرەيان دانەبەزى و شكست ئىرا دەى لاواز نەكردن، هەر وەك چۆن ولاتى مەغرىبى ئىسلامى يەكەم ولاتىك بوون لەناو ولاتە ئىسلامىيەكاندا كە ئاگرى ئىستعمارى ئەوروپى نوێ سوتان، هەر وەها هاولاتىانى بەشى رۆژئاوای جىهانى ئىسلامى لەناوئىشياندا ئەفرىقا يەكەم شوئىنەك بوون كە گۆزەرى يەكەمى خاچەپرستانىيان بەركەوت هۆى ئەمەش ئەگەر ئىتەو بە بۆ چەند هۆكارىكى جوگرافى و مېژووئەى كە گرنگترىنيان نزىكى زۆرەيانە لە ئەوروپاى رۆژئاوا و ناوئەندى بزوتنە وەى خاچەپرستى و زانىارى فراوانى ئەوروپىيەكان دەربارەى بارودۆخى مۇسڵمانەكان لەم ناوچەىەدا لەرووى رامىارى و ئابوورى و كۆمەلەىەتییەو بەهۆى ئاسانى پەيوەندىكردن لەنێوان هەردوولا، هەر وەها ئەو رۆ و كىنە زۆرەى كە ئەوروپىيەكان هەيانبوو بەرامبەر بە مۇسڵمانە مەغرىبىەكان^٢ بەتايەت كە ئەوان ئەرك و قورسايى جىهادىيان لە ئەوروپادا لەخەلكانى تر زياتر دەگرتە ئەستۆ، هەر وەها ئەوروپىيەكانىش زياتر هەستىيان بە مەترسىيان دەكرد ئەگەر يەكئىتى و سەركردايەتى دلسۆزىيان بۆ فەراهم ببوايە، لەبەر هەموو ئەم هۆكارانە ئەوروپا هەميشە لەبۆسە دابوو بۆ لىدان و بەدوای هەلدا دەگەرا بۆ هەلكوتانە سەريان، دوای چاوەروانىيەكى زۆرىش ئەم هەلەيان بۆ رەخسا لەناوئەراستى سەدەى پېنجى كۆچىيەو (ياز دەى زاینى)، كاتىك كە بەشى رۆژئاوای جىهانى ئىسلامى توشى پارچە پارچە بوون بوو، بەرەبەرە بەرە و روخان دەچوو، هەلبەتە بارودۆخى براكانىشيان لە رۆژەلاتدا لەوان باشتەر نەبوو، ئەم پارچە پارچە بوون و ناكۆكىيەش هۆكارى سەرەكى ئەو بەلەىەبوو كە بەسەر مۇسڵماناندا هات لە رۆژەلات و رۆژئاوا و بەهەمان شێو، ديارە ئەم رۆش تەواو لەدوئى دەچۆ و پارچە پارچە بوونى عەرەبو مۇسڵمانان ئەو دەرگا فراوانەىە كە دوژمنەكانىيان لىيەو دىنە ژۆرەو بۆ لىدانىيان لەمالەكانىياندا، ئەو بوو

^١ الحروب الصليبية في شمال أفريقيا ١٢.

^٢ وشەى "المغاربة" بەخەلكى ولاتانى رۆژئاوای جىهانى ئىسلامى دەوترا كە ئەندەلوس و دەرگە ئىسلامىيەكانى رۆژئاوای دەريای ناوئەراست لەگەل ولاتانى مەغرىبى عەرەبىيەو، نەك ئەوئەى لە ئىستادا دەوترىت و تەنها خەلكى ولاتى مەغرىب دەگرتەو.

هیزه خاچپه رسته کان به ته وژمئیکي به هیزه وه که وتنه پړو له یه که کاتدا له سږ به روه هیرشیان ده هینا له ننده لوس و صقلیه و نه فریقیاوه.^۱

۱- **ننده لوس:** به رهی ننده لوس له ناوه راستی نه و سده ده یوه چالاکیه کی هه ست پیکراوی هه بوو که نه ویش هیرشیکی به هیزو به رده وام بوو له لایه ن گاوره ئیسپانیه کانه وه به سه روکایه تی پاشای قشتاله له بۆ سه ر موسلمانانی ننده لوس، نه وه بوو شارو پیگه ئیسلامیه کان یه که له دوا ی یه که ده که وته ده ستیانه وه و توانیان له چنده جه نگیکدا سه ریکه ون به سه ر موسلمانان کاندو نه م سه رکه و تنانه ش به گیرانی شاری طلیطله کو تایی هات له سالی ۴۷۸ک دا له سه رده ستی نه لفونسو ی شه شه م پاشای قشتاله نه و کاره ساته کی سه رتاپای جیهانی ئیسلامی ترساندو له به رام به ر نه م فشاره به رده وامه شدا له لایه ن گاوره کانی ئیسپانیاه موسلمانان کانی ننده لوسیش په نایان برد بۆ "مورابطین" له مه غریب دا، نه و انیش په یتا په یتا کومه کیان ده نارد، هه رکه نه میره که شیان یوسفی کوپی تاشفین سه رکه وت به سه ر پاشماوه ی به رگریکاره کان له مه غریبدا، له پتی ده ریای سوره وه به روه و ننده لوس به کومه لیکي زوره وه به ریکه وت له سالی ۴۷۹ک دا گه یشت به نه لفونسو ی شه شه م و "مرا بگین" و هاوکاره کانیان توانیان سه رکه وتنیکي مه زن به ده ست بینو و لاپه رپه یه کی پرشنگدار له میژووی جیهادی ئیسلامیدا تو ماریکه ن، به م سه رکه وتنه ش هیرشی گاوره کانی ئیسپانیا وه ستینرا هه تاوه کو سه رله نو ی بارودوخی بۆ ره خسا.

۲- **صقلیه:** سه باره ت به به رهی صقلیه ش نه وه ده رکه وتنی تورمان وه که هیزیکي نو ی له سه رگوره پانی سیاسه تی نیوده وله تی بوه هویا گو پینی هاوکی شه کانی هیز له روئاوای ده ریای ناوه راستدا له به رزه وه ندی هیزه گاوره کان، هه رکه نه وانه جی پیته کیان ده سکه وت له باشوری ئیتالیا و جیسکاردیش گه وره ترین سه رکرده یان دانپیدانانی پاپا نیقولا ی دووه می مسوگر کرد له کونگره ی مه له گا له سالی ۱۰۵۹ز داو پرژه که ی خو ی راگه یاند بۆ کوکردنه وه ی هیز در ی موسلمانان کانی صقلیه له پیتاو پازیکردنی پاپا که نه ویش له م کاره دا به دی هاتنی ئامانجه خاچپه رسته کانی خو ی به دی ده کردو له لایه کی تریشه وه مه ترسی تورمانی له مو لکه کانی خو ی دروده خسته وه، بویه نه م پرژه ی هاندو وه که به لگه یه که بۆ پازیبون و پشتگیر یکردنی پاپا په رچه میکی پیروزی نارد بۆ جیسکارد هه تاوه کو خو ی سوپاکه ی به هوی پیروزیه وه سه رکه وتن به سه ر موسلمانان کاندو به ده ست بینن، سوریش بوو

^۱ الحروب الصليبية في شمال افريقية ل ۱۲.

له سەر ئه‌وه‌ی که ئه‌و فتوحاته چاوه‌پوانکراوه که له به‌ر مه‌سیح ده‌کریت گرن‌گتره له‌ناردنی دیاری بۆ‌پۆما^۱، ئه‌وه بوو ئه‌م دورگه‌یه‌ش - صقلیه - له‌سالی ٤٨٤ک دا ده‌ستی به‌سه‌رداگیرا له‌سه‌رده‌می زجاری یه‌که‌مدا پاشان هیزه‌کانی له‌سالی داهاتوودا هه‌لیان کوتایه سه‌رما مالتا و داگیریان کردو به‌رده‌وام به‌دوای هه‌لیشدا ده‌گه‌را بۆ په‌لاماردانی ئه‌فریقا^۲.

۲- **ئه‌فریقیه (تونس):** به‌ره‌ی ئه‌فریقیاش پشکی خۆی له‌ده‌ستدریژی خاچه‌رسته‌کان به‌رکه‌وت له‌وکاته‌دا به‌هۆی هیزکی تازه پینگه‌یشتوه‌وه‌که ئه‌ویش شاره ده‌ریایه‌کانی ئیتالیا بوو، ئه‌وه بوو ئه‌م شارانه ئاماده‌نه‌بونی هیزه ده‌ریایه‌که‌نه‌کانیان له‌ده‌ریای ناوه‌راستدا قۆسته‌وه که خۆی له‌که‌شتیگه‌ی ئیسلامی و بیزه‌نتی دا ده‌بینیه‌وه، ئه‌م دوو هیزه سه‌رقالی گرفته ناوخۆیه‌کانیان بوون و که‌شتیگه‌له‌کانیان له‌وده‌ریایانه‌دا بوون که‌نزیک بوو له‌که‌ناره‌کانی ئه‌وروپاوه، یه‌که‌م له‌ترسی که‌شتیگه‌ی موحاهد ئه‌لعامری خاوه‌نی دانیه که‌توانی چالاکیان بۆ ماوه‌یه‌ک رابگریت، هه‌رکه ئه‌و مه‌ترسیه‌یان وه‌لانا له‌ناوه‌راسته‌کانی سه‌ده‌ی ناویراودا ده‌ستیان دایه‌ گه‌پان به‌ناو ئاوه‌کانی ده‌ریای دسپی ناوه‌راستدا له‌پۆژئاواوه، هه‌روه‌ها ئه‌م شارانه هه‌رله‌سه‌ره‌تاوه هیزێ ده‌ریایان خسته‌ خزمه‌تی ئامانجه‌کانی خاچه‌رسته‌کانه‌وه بۆ به‌ده‌ست هینانی ده‌سکه‌وتی تایبه‌ت به‌خۆیان، ئه‌وه بوو به‌هۆی هاندانی "پاپا لاونی هه‌شته‌مه‌وه" هاویه‌مانیتی جه‌نه‌واو بیزه ده‌ستیان جگرت به‌سه‌ر دورگه‌ی سه‌ردینیای ئیسلامیدا له‌سالی ٤٤٢ک/ ١٠٦٣ز و مینا و خانوه‌کانیان تیکداو ده‌سکه‌وتیکی زۆریان هه‌بوو، هه‌روه‌ها ئه‌م که‌شتیگه‌لانه‌ش به‌شداریان کرد له‌جه‌نگه‌کانی به‌ره‌ی صقلیه و به‌ره‌ی ئه‌نده‌لوس دا، به‌م پێیه‌ش هاوکاربون له‌راوه‌دونانی موسلمانانه ئه‌نده‌لوسییه‌کاندا له‌ریگه‌ی ده‌ریاوه و پشکی خۆشیان برد له‌ده‌سکه‌وت، گه‌مارۆیه‌کی ده‌ریایان خسته‌ سه‌ر ئه‌لمریه و ئه‌و شاره‌ش فیدییه‌کی زۆری دا که به‌ ١١٣ هه‌زار دیناری ئالتونی مه‌زه‌نده ده‌کرا، هه‌روه‌ها قاله‌نسیایشیان ناچارکرد که‌با‌جیکی هاوشیوه‌ بدات که‌به ٢٠ هه‌زار دیناری ئالتونی مه‌زه‌نده ده‌کرا بۆ ئه‌وه‌ی خۆی له‌تالان کردن^۳، به‌پاریزیت هه‌روه‌ها چه‌ندجاریک هیزشیان کرده سه‌ر دورگه‌کانی رۆژه‌لات (دورگه‌کانی بلیان)، له‌ئاکامی ئه‌مه‌شدا هیزێ ده‌ریایی ئیتالیا بوو به‌بالاده‌ست له‌ئاوه‌کانی ده‌ریای سپی ناوه‌راست دا ئه‌مه‌ش به‌ره‌و سه‌رکه‌شی زیاتری بردن، ئه‌وه بوو چالاکیان ئاراسته‌ی ئه‌فریقا کرد که‌تائه‌و کاته هیزکی

^۱ الحروب الصليبية في شمال افريقية ل ١٤.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه ل ١٥.

^۳ القوى البحرية والتجارية في البحر المتوسط أرشيبالد لويس ل ٣٧٢.

دهريایی هه بوو که دهستی یارمه تیشی دريژده کرد بۆ براکانيان له صقليه و شوينه کانی تر،
 پاشان بۆ به دهيتنانی ئامانجه کانی بزوتنه وهی خاچپه رستی له ئه فریقادا، هیزیکي دهريایی
 گه وه که له که شتیگه لی جه نه واو بیزا پێک هاتبوو به پالپشتی تیبیکي شاری نه مالفی و هیزیکي
 سه ربازی تر که پاپا بۆی نارديون ههستان به هیزشکردنه سه ر شاری نه لمه هديه له سالی
 ٤٨٠ ک / ١٠٨٧ ز دا واته پاش دهستگرتن به سه ر طليطلة دا به دوو سال و پيش داگیرکردنی
 ته واوی صقليه، نه وه بوو توانیان ته واوی شاره که داگیربکه ن جگه له قه لاکه ی،
 به دهستيشيانه وه مایه وه هه تاوه کو خاوه نه که ی ته میمی کوپی معزفديه یه کی مائی زۆری
 پیدان و له گه ل داگیرکه راندا رێککه و تننامه یه کی مۆرکرد که له یه کێک له برکه کانیدا هاتبوو
 که ته میم به لێنی داوه پویه پوی که شتیبه ئیثالیه کان نه بیته وه له ناوه کانی نه فریقیداو
 چه ندین دهستکه وتی بازرگانی له ولاته کهیدا پیدان، که دواتر باسی ده که یین، له مه شه وه بۆمان
 ده رده که ویت که نه وه هیزشه خاچپه رستیه ی که کرایه سه ر به شی رۆژناوای جیهانی نیسلا می
 له ناوه راستی سه ده ی پینجه می کۆچی (یازده ی میلادی) داو به سه ره رشتی ده زگای پاپا
 له سی به ره وه توندبوو که نه فریقیا یه کیکیان بوو، گومانیش له وه دانیه که نه م هیزشه یه کیک
 بوو له پوالة ته کانی بزوتنه وهی خاچپه رستی، نه مه ش نه وه دوویات ده کاته وه که جه نگه کانی
 خاچپه رستی له نه فریقیا پيش هیزشی خاچپه رستی بۆ رۆژه لات دهستی پێ کردو نه وهی که
 ابن الاثيرش له پوداوه کانی سالی ٤٩١ ک دا باسی ده کات سه لمینه ری نه مه یه، له وه ده قه شه وه
 که هیناویه تی نه وه يتیده گه یین که نه وه روداوانه به یه که وه به ستراون و یه ک بزوتنه ر
 نه یانجولیتیت و سه ره تایه کیش بوون بۆ جه نگه خاچپه رستیه کان له قوناغیک له قوناغه کانی
 بزوتنه وهی خاچپه رستی داو، نه لێ: سه ره تای ده رکه وتنی ده وله تی فرهنج^١ و به هیزبون و
 ده رچونیان به ره و ولاتی نیسلا م و دهستگرتنیان به سه ره نديکیدا له سالی چوار سه دو
 هه فتا و هه شت دا، نه وه بوو طليطلة و شوینانیکی تریان که وته دهست پاشان له سالی
 چوار سه دو هه شتا و چواردا پویان کرده دورگه ی صقليه و دهستیان به سه ردا گرت، پاشان
 به ره و نه فریقیا به پێی که وتن و شتیکیان لی داگیر کردو لێیان سه ندرایه وه دواتر دهستیان
 به سه ر چه ند شوینیکي تر دا گرت له سالی چوار سه دونه وه دا به ره و ولاتی شام به ریکه وتن،^٢
 سه ره پای هاتنی زۆرینه ی هیزه کانی بزوتنه وهی خاچپه رستی به ره و رۆژه لات، به لام نه وه نه

^١ فرهنج: چه ند هیزیکي جێرمانین که له فره نسادا نیشته جی بوون.

^٢ الکامل فی التأریخ له الحروب الصلیبیه فی شمال أفریقیا ل ١٧.

بوە پېڭر لە بەردەم مانەوێ بېرۆکەى داگیرکردنى ئەفریقا لە ئەندێشە و یادەوێ خاوەن
 بېرە خاچەریستىەکانداو حەزى نۆرمان بۆ دەست بەسەردا گرتنى ھەروەك خۆى مایەو،
 ھەتاوہ کو ئەوہیان بۆ بەدیھات لەسەردەمى دجاری دووہم دا کەتوانى دەست بگرتت بەسەر
 زۆریەى کەنارەکانیدا لەتەرابلوس لەلای رۆژھەلاتەو ھەتاوہ کو شارى تونس لەرۆژئاواو
 ئەمەش لەسالى ٥٤٣ک/ ١١٤٨ز دا، بەم شێوہ جەنگى خاچەریستى ھەلگیرسا لەبەرەى
 ئەفریقا دا لەکاتی کدا کە لەرۆژھەلاتیشدا لەگەر مەیدا بوو، نورمانیەکانیش تیایدا مانەو
 ھەتاوہ کو عبدالمؤمن ی کوپى علی سەرکردەى دەولەتى (موحدین) ھەستا بەدەرکردنیا
 لەمەھدیہ دواھەمین پېڭەیان لەسالى ٥٥٥ک/ ١١٦٠ز،^١ کاتى کە ھاوکیشەکانى ھیزیش
 بەجۆرێک لەجۆرەکان لەمەغریبى ئیسلامیدا گۆرا ئەمە یارمەتیدەر بوو بۆ دەرکەوتنى بەرەى
 بەرگرى ئیسلامى لەرۆژھەلات دا لەسەردەمى نورالدین محمود زەنگى و صلاح الدینى الأيوبي
 دا، وەك دواتر پونى دەکەینەو بەپشتیوانى پەرەردگار.

شەشەم: پەنابردنى ئیمپراتۆرى بیزەنتى بۆ پاپا نۆربانى دووہم:

پەنابردنى ئیمپراتۆر ئەلکسیوس کومنین (١٠٨١ - ١١١٨ز) بۆ پاپا نۆربانى دووہم دژیە
 سەلجوقیەکان، ئەم پەنابردنە یەكەمین جار نەبوو بەلکو پێش ئەمەش ئیمپراتۆر (میخائیلی
 حەوتەم) پەنای برد بۆ پاپا (گریگۆرى حەوتەم) پاش جەنگى ملاز کرد لە ٤٦٣ک کە پێشتر باسکرا،
 ئاشکرایە ھیزش کردن بۆ سەرتورکەکان یەكێک بوو لەو مەبەستانەى کە بانگھێشتى بیزەنتیەکان
 لەخۆى دەگرت، چونکە ئەنازۆل گرنتەر لەبەیتولمەقدیس بەلای دەولەتى بیزەنتیەو،^٢ ھەر بۆیە
 کاتى پایتەختى بیزەنتیەکان کەوتە بەر ھەرەشەو مەترسى سەلجوقیەکان، پێویست بوو لەسەر
 ئیمپراتۆرکە پەنابەریت بۆ رۆژئاوا لەبەرامبەر یەگگرتنى ھەردوو کلێسای رۆژئاواو رۆژھەلاتدا، پاپا
 گریگۆرى حەوتەمیش وەلامیکى دڵخۆشکەرى بۆ ئیمپراتۆر میخائیلی حەوتەم ناردەوہ لەلایەکەوہ
 بەپالئەرى ھاوسۆزى گاوانەو لەلایەكى تریشەوہ بەپالئەرى سیاسى، چونکە ئەو سوپایەش کەکۆى
 دەکاتەوہ ناکۆکى نێوان دوو کلێساکە لەناودەبات و دەسەلاتى دەزگای پاپایى زیاتر دەکات
 لەرۆژھەلاتدا وەك چۆن لەرۆژئاوا دا زیادى کرد، بەلام ئەو جەنگەى کە لەنێوان گریگۆرى حەوتەم و
 ئیمپراتۆر ھینرى چوارەمدا پوی دا بوە پېڭر لەبەردەم پڕۆژەکیدە کاتى ئیمپراتۆر ئەلکسیوس
 کۆمنین) جیگای ئیمپراتۆر میخائیلی حەوتەمى گرتەوہ: نامەیکى نارد بۆ پاپا نۆربانى دووہم و

^١ الحروب الصليبية في شمال أفريقيا ١٨ل.

^٢ الحروب الصليبية د. علية الجتوي ٢٥٣ل.

گه‌وره پیاوانی دهره‌بگ له‌سالی ٤٧٨ع، و بانگه‌یشتی کردن بۆ ناردنی کومه‌کی بۆ پزگار کردنی براکانیان له‌پۆژه‌لات داو پاراستنی قسطنطینیة له‌مه‌ترسی سه‌لجوقیه‌کان،^١ نه‌لکسیۆسیش ئاره‌زووی له‌وه بوو که پۆژئاوا هه‌ندێ سه‌ربازی نان په‌یدا‌کهری بۆ بنێرێ به‌لام پاپا ئۆربانی نه‌یویست خۆی بخاته خزمه‌ت ده‌وله‌تی بیزه‌نتیه‌وه. به‌لکو نه‌یویست ده‌زگای پاپاسه‌ره‌رشتی ناردنی یارمه‌تیه‌کان بۆ گاوه‌ره‌کانی رۆژه‌لات بکات، نه‌م گۆرپانگاریه‌ش له‌بیروکه‌دا نه‌بیته هۆی نه‌وه‌ی که جیهانی لاتینی گاوه‌ سوپایه‌کی گه‌وره پێکه‌وه بنیّت نه‌ک چه‌ند سه‌ربازێک به‌نانه‌سکی بخاته ژێر پکێفی شازاده‌کان، له‌م هه‌لۆیسته‌ی پاپادا به‌رامبه‌ر به‌ئیمپراتۆر میخائیلی چه‌وته‌م گرنگی دا‌هێنان و بیر کردنه‌وه و سود وه‌رگرتن له‌هه‌له‌کان و به‌کارهێنانی هۆکاره‌کان بۆ خزمه‌تی پۆژه‌که‌یان به‌دی ده‌که‌ین، هه‌روه‌ها پێویسته سودله‌وه هه‌موو وانه‌ نۆرانه‌ وه‌رگرین بۆ خزمه‌تکردنی پۆژه‌ی ئیسلامی، نه‌م جیاوازیه‌ش له‌بیرکردنه‌وه‌دا هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه هێنده سه‌ر ئییشه‌ی بۆ دروست کردن که بووه هۆی تێکچونی په‌یوه‌ندیه‌کان له‌نیوان بیزه‌نتی و خاچه‌رسته‌کاندا، له‌په‌وی میژویشه‌وه سه‌لمینراوه که به‌رپرسی یه‌که‌می دروستبوونی بزوته‌وه‌ی خاچه‌رسته‌ی ئۆربانی دووهم بوو، چونکه نه‌و هۆشدارێ هه‌لگیرسانی نه‌و شه‌ڕانه‌ی داوه.^٢

ده‌زگای کلێساش له‌پۆژئاوادا پالێشتی نه‌م بانگه‌شه‌ی بوو، هه‌موو میژوونوسه لاتینییه‌ هاوچه‌رخه‌کانیشی رۆژی سه‌ره‌کی له‌به‌دییه‌تانی نه‌م بیروکه‌دا بۆ نه‌و ده‌گێڕنه‌وه.^٣

چه‌وته‌م: که‌سایه‌تی پاپا ئۆربانی دووهم و پۆژه‌ گشتگیره‌که‌ی بۆشالاوی خاچه‌رسته‌ی:

ئۆربانی دووهم له‌سالی ٤٢٧ع / ١٠٣٥ز له‌شاتین سیرمارن له‌داک بوه و ناویشی ئۆدۆیه، له‌سه‌رده‌ستی قدیس برنۆ خۆیندویه‌تی که‌سیستمی کارسوسیینی دامه‌زراندو له‌سالی (٤٦١ع/ ١٠٦٨ز) بو به‌پراهی له‌دێرکلونی نزیک ماکون، په‌یوه‌ندی کرد به‌خزمه‌تکردنی پاپای خۆسه‌پێن و باوه‌ردار، به‌هۆی باوه‌ری به‌هیزیه‌وه به‌سه‌رکه‌وتنی ده‌زگای پاپاچه‌سه‌ر ئیمپراتۆردا که‌مه‌به‌ستمان پێی گریگۆری چه‌وته‌مه، پاشان وه‌ک کاردینال و ئوسقوف لاوستی دامه‌زرێنرا له‌سالی (٤٧٣ع/ ١٠٨٠ز) دامه‌زرێنراو خزمه‌تی کلێسای کرد له‌ئه‌لمانیا‌دا له‌قوناغی ٤٧٧ع / ١٠٨٤ز هه‌تاوه‌کو (٤٧٨ع/ ١٠٨٥ز)، به‌شیوه‌یه‌کی شه‌رعیش پشتگیری له‌پاپا گریگۆری چه‌وته‌م ده‌کرد له‌کاتی ململانێکه‌یدا له‌گه‌ڵ هنری چواره‌مدا، هه‌روه‌ها ئۆربانی دووهم په‌یوه‌ندی کرد به‌سینۆدس (کوپی کلێسا) له‌ساکسونی که‌له‌سالی ٤٧٨ع / ١٠٨٥ز به‌سترا، له‌کاتی گۆچی دوا‌ی پاپا فیکتۆری سییه‌میشدا له‌

^١ الحروب والروم اللاتین (١٠/١٥٠).

^٢ الحروب الصلیبیة د. علیة الجتوی ل ٢٥٤.

^٣ هه‌مان سه‌رچاوه ل ٢٥٤ نالعرب والروم اللاتین (١/٥٦).

۱۶ی دیسمبەری ۱۰۸۷دا لە مونت کاسینو توانرا لەرێگەی کایمەنتی سێیەمەو دەستگیریت بەسەر پۆماداو ئۆربانی دووهم هەلبژێردرا دواى دواخستنیکی زۆر لە تراکینای خواروی رۆما لە نزیک جانتاوا ناوی ئۆربانی دووهم لى نرا ٤٨١ك - ٤٩٣ك / ١٠٨٨ز - ١٠٩٩ز).^۱

لە پوانگەى ژيانى پڕ چالاكى ئەم پیاووە تیبینى ئەو دەکەین کە دەسلاتی خۆی بەسەر سەرجهەم شوێنەکانی کلێسای دایک دا سەپاندووە، رەنگە هەلۆیستیشی بەرامبەر ئیسپانیا رەهەندیکی گرنگ بێت بۆمان، چونکە ئەم پاپایە پشتگیری جەنگی دەکرد لە دژی موسڵمانەکان، کاتی ئیسپانیاوەکان توانیان هەندێ ناوچەى دوژمنەکانیان بخەنە ژێر پکێفی خۆیانەو ئەم پاپایە خێراکردی بە ناوچەى نفوزو دەسلاتی کلێسای رۆما، بێگومان پشتگیری کردنى ئۆربانى دووهم بۆ جەنگ کردن دژی موسڵمانان پەیرەو کردنى هەنگاو و پێنماییهکانى ئەلکسەندەرى دووهم بوو، ئەمەش راستیەکی میحوەریمان بۆ دەوێت دەکاتووە کە ئەویش بونی ستراتیژیکی بالا بوو لەلایەن دەزگای پاپاو لە پۆمادا کە بە ئاراستەى هەنگاودەنى و بەوردی لەسە دەى یازدەمى زاینى دا/ پێنجەمى کۆچى بەشیوەیهکی تاییەت جیبەجیبى دەکات بە چاوپۆشین لە گۆرانی پاپاکان، گرنگترین روخسارەکانى ئەم ستراتیژیەش بریتیه لە فراوانکردنى دەسلاتی کلێسای پۆماو یەکشستنى کلێساکان و دژایەتى کردنى ئیسلاام لە هەر کۆیەك بێت وەك دوژمنى سەرسەختى ئەوان کە پۆبەروبونەو هەشتیکی حەتمیە پێویستە بە هەر نرخێك بێت هەولێ سەرکەوتن بەسەریدا بدریت،^۲ تیبینى ئەوێش دەکریت کە پەناهیانە بەردەوامەکانى بیزەنتیەکان و سەرقالبونی پاپای پیش ئۆربانى دووهم بە چەند کاروباریکەو هەلومەرجى بۆ ئەم پاپایە پەخساند، لە کۆپەندیکیشتدا پیاچنرا لە ئیتالیا لە مەرسى ۱۰۹۵ز، ۴۸۸ك بە ئاراستەى وەلامدانەو هەى بانگەوازى ئیمپراتۆر ئەلکسیوسى یەكەم کۆمینیوس هەنگاوى هەلگرت (۴۷۴ - ۵۱۲) (۱۰۸۱ - ۱۱۱۸ز) بەلام لەم کۆپەندەدا پاپا شکستی هێنا بانگهێشتیدا بۆ بەرپاکردنیکی جەنگیکی خاچپەرستی دژی موسڵمانەکان لە پۆرژەلاتدا.^۳

۱- ئۆربانى دووهم کۆپەندیك بۆ کلێسا سازدەکات لە باشورى فەرەنسا: شکستی کۆپەندی پیاچنرا ئەم پاپاسەرسەختەى کۆل پێندە لە بەدیھێنانى ئامانجە کەیدا بە گرتنە بەرى هەموو ھۆکارەکان، ئەو بوو گەرايەو بۆ ولاتی ئەسلای خۆی فەرەنسا لە پیناواوکارى کردنییدا بۆ سەرکەوتنى پڕۆژەى داھاتووى، ئەم جەھەلزاردنەش بەلگەبوو لەسەر زیرەکی بەتاییەت

^۱ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب، د. محمد مونس ل ۶۳.

^۲ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب د. محمد مونس ل ۶۵.

^۳ هەمان سەرچاوە ل ۶۵.

که باشوری موخافیزکارو ساده‌ی فەرەنتا وەك ناوچەیه‌كی په‌یوه‌ندی‌دار به‌و جه‌نگه‌وه‌ و‌ابوو
 كه‌ئیسپانیه‌كان كر‌دیانه‌ سه‌ر موس‌لمانه‌كان له‌ئیسپانیادا، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا كه‌باسكر‌دنێ ئه‌و
 بیروكه‌یه‌ له‌سه‌رزه‌وی فەرهنسا له‌وانه‌یه‌ راسته‌وخۆ سه‌ركه‌وتن به‌ده‌ست بێنیت چونكه‌
 نیشتمانی سه‌ره‌كی پاپایه‌و، ئه‌و شاره‌زاتره‌ده‌ریاره‌ی، به‌تایبه‌ت كه‌ - له‌هه‌مان كاتدا -
 خاوه‌ن میژویه‌كی تاییه‌ته‌ له‌گه‌ڵ ئیسلامدا له‌پێی جه‌نگی بواتیه‌ كه‌لای موس‌لمانه‌كان
 به‌جه‌نگی (بلاگ الش‌ه‌داء) ناسراوه‌ له‌سالی (١١٤ك/ ٧٣٢ن) كه‌تیایدا موس‌لمانه‌كان تێكش‌كان و‌
 هه‌لكش‌انی ئیسلامی وه‌ستینراو نه‌یتوانی چیاكانی ئه‌لبرانس) به‌رپیت، له‌پێی شیکردنه‌وه‌ی
 وتاری پاپاشه‌وه‌ له‌كۆپه‌ندی کلیرمنت دا په‌ی به‌وه‌ ده‌به‌ین كه‌ هه‌موو ئه‌و لایه‌نانه‌ له‌بیری
 ئه‌و پیاوه‌ زیره‌ك و‌ ئیراده‌ به‌هێزه‌دا نه‌چوو له‌و‌كات‌ه‌وه‌ كه‌ له‌باوه‌شی بزوتنه‌وه‌ی
 كارسۆسیانی گۆشه‌گیری توندوتیژدا په‌روه‌رده‌بووه‌، هه‌رچۆنك‌ بێت، ئه‌وه‌ پاپا به‌ره‌و
 کلیرمنت فرانی باشوری فەرهنسا روشت و‌ كۆپه‌ندیکی كلیسای گری‌داو له‌روژی ده‌یه‌مدا ئه‌و
 تۆپه‌نده‌ی سازدا كه‌تیایدا چه‌ندین كیشه‌ی تاوتوێ كرد كه‌ بۆ كلیسا گرنگبوو: هه‌روه‌ها پاپا
 وتاریکی ژۆر مه‌ترسیداری پیشكه‌ش به‌ئاماده‌بوان كرد ئه‌مه‌ش له‌روژی ٢٧ی تۆقه‌مبه‌ری
 ١٠٩٥ز دا.^١

٢- **ئهو وتاره‌ی كه‌ پاپا ئۆربانی دووهم پیشكه‌شی كرد:** ئه‌و وتاره‌ی كه‌ پاپا ئۆربانی دووهم
 له‌كۆپه‌ندی ئاینی دا پیشكه‌شی كرد كه‌ له‌کلیرمونت به‌سترا له‌ ٤٨٨ك/ ١٠٩٥ز کاریگه‌ری
 نۆزی هه‌بوو له‌ده‌رونی ئه‌و گاورانه‌دا كه‌ له‌و‌كۆپه‌نده‌دا كۆبوونه‌وه‌، ئه‌مه‌ بوه‌ هۆی گه‌رم
 كردن و‌ تاودانیان و‌ توشبونیان به‌حاله‌تێك كه‌ میژوونوس گۆستان لۆبون له‌كتیپی (حضاره‌
 العرب) دا به‌ : تاویکی شیتی توندناوی ده‌بات،^٢ ئه‌وه‌ بوو پاپا وتی: ئه‌ی گه‌لی فەرهنسا،
 ئه‌ی گه‌لی خۆشه‌ویست و‌ هه‌لبژێردراوی په‌روه‌ردگار، له‌ده‌وروپه‌ری فه‌له‌ستین و‌ شارێ
 قوسته‌نتینییه‌وه‌ چه‌ند هه‌والێکی ناخۆشمان بێگه‌شتوه‌ و‌ راینه‌گه‌یه‌نیت كه‌ ره‌گه‌زێکی نه‌فهرت
 لێكراو كه‌ دورترین كه‌سن له‌خواوه‌ و‌ یاخی دبوون و‌ ده‌ستدریژیان كردۆته‌ سه‌ر ئه‌و ولاته‌،
 ولاتی گاوره‌كان له‌پۆژه‌لاتدا، خوانی قوربانیه‌ پیرۆزه‌كانیمان هه‌لگیراوه‌ته‌وه‌ و‌ كلیساكانیان
 تالان كردوه‌ و‌ پاشان هه‌ستاوه‌ به‌تێكدان و‌ سوتاندنی و‌ هه‌ندێ دیلشیان راپیچی ولاتی خۆیان
 كرده‌وه‌ و‌ ئه‌وانی تریشیان كوشتن دواي ئه‌وه‌ی كه‌ به‌خراپترین شیوه‌ ئازاریان داو و‌ شوینه‌

^١ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ٦٦.

^٢ حضارة العرب له دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الادنى وه‌رگراوه‌ ل ٢٣٧.

پیرۆزه کانیان پیس کردوه و رهگو ریشهی ئیمپراتۆری بیزهنتیان دهرهیناوه، و چه ندین ههریمیان لێ داگیر کردوه که ریبوار به دوو مانگ ناتوانی پیایدا تپه پێت، جائه گهر نه رکێ تۆله سه ندنه وه بۆ ئه م سه مکارپانه و گێڕانه وه ی ئه و زه ویا نه نه که وپته سه رشانی ئیوه نه ی له سه رشانی کێه؟ ئیوه نه ی ئه و که له ی که خوای گه وره له جه نگدا له هه موو که سیکی تر زیاتر به هره ی چێ به خشیون و شکومه ندی و ئازایه تی و توانای ملکه چ کردنی دوژمنانی کردۆته تایبه ته ندیتان، ده سابا کارو کرده وه ی پێشیننه کانتان دلتان به هیزتر بکات - سه روه ریه کانی شارلمان و خه لگانی تر له پاشا کانتان - باگوپی پیرۆزی مه سیح هیمه تتان بجولێنێ که خواو پارێزه رمانه - ئه و گۆره ی که ئیستا به ده ست چه ند نه ته وه یه کی ناپاکه وه یه، هه روه ها شوپنه واره پیرۆزه کانی تریش که پیس و گلاوکراوه، نه هیلان هیچ شتی که ساردتان بکاته وه له مال و مولک یان کاروباری خیزانه کانتان، چونکه ئه م زه ویه ی که ئیستا له سه ر نیشته جین و له هه موو لایه که وه له ده ریاو چیاوه ده وره دراوه ته سکه و شوینی دانیشتوانه زۆره که ی له سه ر نایه ته وه، خه ریکه نه توانی خه لگانی که ببه خشی که خوراکتان بۆ دا بین بکه ن، له پێتا و ئه مه شدا هه ندیکتان ئه وانی ترتان سه رده بپن و ده جه نگین و زۆریکتان تیاده چن له جه نگه ناوخییه کاند، دلتان پاک بکه نه وه له کینه و له وه خوش بن که له نیوانتاندایه له ناکوکی و ریگای گوپی پیرۆزبگره به رو ئه و زه ویه له و ره گه زه پیسه بسیتنه وه و بیکه نه وه به مولکی خۆتان، ئۆرشه لیم زه ویه کی که م وپنه یه له به رو بومدا و فێرده و سی خوشیه کانه، ئه و شاره مه زنه ی که ده که وپته ناوه پاستی جیهانه وه هانانان بۆ دینیت، ئیوه ش هه ستن به و گه شته به ئاره زوو دلگه رمیه وه ئه وسا له گونا هه کانتان پاک ده بنه وه، متمانه شیان هه بیته که له مه له کو تی ئاسماندا سه روه ریه کی نه بپراوه تان ده ست ده که ویت،^۱ به م شیوه یه ئه م وتاره گراویه ی که پاپا پێشکه شی کرد کاریگه ری زۆری هه بوو له ده رونی گا وره ئاماده بوه کاند، دوا ی ئه وه ی که پاپا وتاره به ناوبانگه که ی پێشکه ش کرد هه موو ئاماده بوان به یه ک ده نگ هاواریان کرد: خوا ئاوا ی ده ویت.^۲ هیشتا پاپا ئۆریانی دووم له وتاره که ی نه بوویه وه، یه کێک له ئوسقوفه کانی ئه ده میردی مونتیلین هه ستایه وه و له به رپێی پاپادا کرپنوشی بردو داوا ی مۆله تی لیکرد هه تا وه کو له و هه لمه ته پیرۆزه دا قبو لی بکات، له به رامبه ر ئه م هه لویسته کاریگه ره شدا هه ست و سۆزی ئاماده بوان جو لاو به سه دان که س پڑانه به رده م

^۱ قصة الحضارة (۱۶، ۱۵/۱۵) و وثائق الحروب الصليبية ل ۹۹-۱۰۰.

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الادنى ل ۳۲۷.

پاپاو وه كو نه دهمير به دلگه رميه كي بئ وینه وه داوای به شداریان ده كړدو خاچیان
 هه لگرتېووو سویندیان ده خوارد كه نه و شاره پیرۆزه پگار بكن، هه روه ها نه و میژوونوسه
 هاوچه رخه كه - رۆبه رتی راهیبه - باس له پوداوه كه ده كات و ده لئ: ئای له و خه لكه زۆره ی كه
 ئاماده بون، له هه موو ته مه نه كان و سه رجه م ئاسته كان خاچیان له مل كړد له كۆپه ندى
 كلېرمۆت دا، سویندیان خوارد له سه ر پزگار كړدى نه و شاره پیرۆزه، و ژماره شیان گه شته
 ۳۰۰ هه زار^۱ له به رامبه ر نه م هه لویسته گه رم و گړپه ی ده همیریشدا پاپا ئۆریانی دووهم كړدى
 به نوینه رى تاییه و جیگری خۆى هه تاوه كو بۆ هه موو خه لكی رون بكاته وه كه شالاوه كه،
 له ژیر چاودیری كلئسادیه، به لكو له ژیر چاودیری راسته و خۆى خۆیدایه.^۲

۳- **ئوهو له وتاری پاپا ئۆریانی دووهمه وه ودره گیریت:** د. أحمد مؤنس عوض هه ستاوه
 به لئكۆلینه وه یه كي هۆشیارانه بۆ جه ننگه كانی خاچه رستی و سودی له سه ر دچاوه كانیان
 وهرگرتوه و هه ستاوه به شیکردنه وه ی وتاری پاپا له ریی چوارده قه وه كه چوار میژوونوسی
 هاوچه رخ هیئاوایانه، كه نه وانیش فوشیه نه لشارتری و روییری راهیب و جویرت نه لنوجتی و
 یودریك نه لدولی ن، بۆچونیكیش هه یه كه فوشیه نه لشارتری له نئوان ئاماده بوانی كۆپه ندى
 كلېرمۆت دابوه، به شیۆه یه كي گشتیش، نه توانین به راوردیك بكین له نئوان نه و ده قانه دا
 كه هاتون له كتیبی هه ر چوار نوسه ره كه دا له پیناو گه شتن به پراستیكه كه پاپا رایگه یاند له وتاره
 به ناویانگه كه یدا، له كاتی به راورد كړدى نه و ده قانه شدا نه توانین بگه ینه ئم دهره نجامه:

ا- **پاپا وتاره كه ی ئاراسته ی ره گه زی فهره نجه كان كړد:** له پیناو جه خت كړدنه وه له سه ر
 په هه ندى نه ته وه یی و ره گه زیدا، رونی كړدوه وه كه خوا تاییه تمه ندى كړدون به پیگه ی
 ولاته كه یان و بیروباوه پی كاسۆلیكیان، هه روه ك كاری ده كړد بۆ وه بیر هیئانه وه ی ره هه ندى
 میژویان چ له رپی سه روه ریه كانی شارلمان و شارل مارتل و نه و خزمه ته گه وړانه ی كه پېشكه شی
 مه سیحیه تیان كړدوه، به جۆریك كه گرنگی پالنه رى - یاده وه رى میژوویى - دهرخست
 له پېكه پینانی نه و دیارده میژووییه مه زنه دا.^۳

ب- **پاپا ئاماره ی دا به بونی هه وائی ناخۆش و نیگه رانكه ر كه له رۆژه لاتوه هه اتوه:** كورته كه ی
 نه وه یه كه ره گه زیكى نه فره ت لئكراو كه له په چه له كیكى نه فره ت لئكراوه و به ته واوی نامۆن

^۱ هه مان سه رچاوه ۲۳۷۱.

^۲ الحرب الصليبية ل ۵۱ حسن حبشي دور الفقهاء ل ۳۳۸.

^۳ الكتاب المقدس العهد الجديد، متى الأصحاح (۱۰، ۳۷/۳۸).

له خواو نه وه په کن که به راستی به دل و گیانیان پویان نه کړدو ته خوا،^۱ (مه به سستی به مانه ش تورکه سلجوقیه کانه) گاوره روژه لاتیه کانیان سه ریپوه و کلّیسا کانیان کړدو به ته ویله بؤ نه سپه کانیان و خوینی نه و گاورانه ش بانگهیشتی گاوره کانی روژناوا ده کات بؤ پژگار کړدنیان له دوژمنه بئ باوه په کانیان.

ج- **پا پا کاري ده کړد بؤ ته ماع خستنه جبهه ریان به رامبه به سامانه کانی روژه لات**؛ رونی کړد وه که زه وی له نه وروپای روژناوا او به تاییه ته له فهره نسا ته سک بو ته وه بؤ دانیشتونای و دواوی کړد له خه لکی که روو له زه وی که نعان بنین که پره له شیرو هه نگوین، نه مه ش به لگه په کی روو گومان هه لته گره له سهر نه وه ی که پالنه ری نابوری کاریگه ری هه بووه له بزوتنه وه ی خاچه رستی دا، نه مه ش به راشکاوانه له په که م ساته کانی سه ره لانیوه ناماژهی پیداوه.

د- **پا پا به لینی به هه رکه سی دا که چه ک هه لېگری و به ره و روژه لات به ری بکه ویت که نه گونا هه و تاوانه کانی خوش بیټ**؛ به مانایه کی تر لیخو شېبونی کلّیسای پیشکه ش کړدن خو نه گه ر که سی که شه هید بوو له پیناو که شتن به نامانجه کانیدا نه وه به شه هیدیک له شه هیده پاکه کانی مه سیحیه ت داده نریت، هه موو نه م به لینه هه لته لینه رانه ش گرنگن له سهرده میکدا که لایه نی سۆزداری ناینی هه په مه کی بالاده ست بوو له جیهانی نه وروپای گاورد.

ه- **پا پا ناماژهی به به یتوله قدیس دا که به هه شتی سه رزه وی و دلی جیهانه**؛ له دایک بوونی که روه مان مه سیحی به خۆوه بینیه، هه روه ها باسی نه وه ی کړد بؤ ناماده بوان که قدوس هانانان بؤ دینیت هه تاوه کو له ژیرچه پؤکی بئ باوه پان رزگاری بکه ن، نه مه وی لیره شدا نه وه بلیم که نه و شاره میحوه ریکی ژور گرنگبوه؛ له پیناو وروژاندنی هه سستی ناینی لای گوینگرانی پا پا و له ژوربه ی نه و ده قانه ی که به ده ستمان که شتوه، له و ووتاره نه بینین که به یتولمه قدوس شوینیک دیارو سهره کی هه یه، نه مه ش به ته وای مه سه له په کی لۆژیکه به هوی پیگه و پیروزی ناینیه وه، نه و شاره ی له رووی خه ونی به کۆمه ل و تاییه تی حه جی گاوره کان بوو جله و سهرده مه دا.

و- **سوربوونی پا پا له سهر پالپشتی کړدنی و تاره که ی به چه ند ده فیک که نه کتیبی پیروژدا هاتوه له پیناو وروژاندنی هه سستی ناینی گوئ گرانیدا**؛ یان بؤ نه وه ی که به رگی پیروزی تاییه ت بکات به به روتاره که یدا به هوی کاریگه ری ده سته واژه کانی نه و کتیبه له کوی نه قلی نه وروپی له و سهرده مه دا، نمونه ی نه مه ش نه و ده سته واژه په په که له ننجیلی مه تتادا هاتوه؛ هه رکه سی که

که بالیکیشابوو به سەر هه لاسوکه وتی کۆمه لگه روژئاواییه کاندایه سستی ده مارگیری و کینه به رامبه به شوینیکه و توانی ئایینه کانی تر بلایووویه وه به مه شه وه نه وه ستا، به لکو ئه م رق هه ستانه شوینیکه و توانی مه زه مه به کانی تریشی گرتیه وه جگه له مه زه به بی کاسۆلیکی به لگه ی به هیزیش هه یه له سەر نه مه له ناواخنی نه و داستانه خاچه رستییه دا که ناسراوه به سرودی نه نتاکییه که به شیوه یه کی راست نه و گیانی تۆله سهندنه وه یه مان پێشان ده دات که له کۆمه لگه ی نه و روپادا باووویه دژ به نه وه ی که پێی ده لێن "بتپه رسته سەر شوره کان" هه روه ها نه م هۆنراوه یه نه ته وه نه یاره کانی گاوتنه نا له موسلمانانه کاندایه کورت ناکاته وه، به لکو نه م وه سفه هه مو نه وانه ده گریتیه وه که دان به بیروباوه ی کلتیسی کاسۆلیکی دا نانین، به مه ش بیرکردنه وه ی خه لکی نه و روپای سه ده ی یازده مان بۆ ده خاته پوو، نه م بیرکردنه وه یه ش یه کیکه له پوخساره کانی (ملاح) نه و ئاییدۆلۆژیا گشتی یه ی که بزوتنه وه ی خاچه رستی به ره م هینا، له راستیدا سه رکه وتنی ئۆریانی دووه م له وه دا بوو که نه و وتاره ی که تیایدا بانگه وازی کرد بۆ شالۆی خاچه رستی وه ک ناوه ندیک وابوو بۆ هه مو نه و بیرۆکانه ی که چوارچێوه ی ئاییدۆلۆژی بزوتنه وه ی کۆمه لگه ی روژئاوایی پیک ده هینا له و کاته دا، نه مه سه رباری جیاوازی زمانه وانی و دابو نه ریتیه کان.

به م شیوه یه وه لاما نه وه ی جه ماوه ر بۆ وتاره که ی پاپا له کلیرمونت دا ته نا کاردانه وه یه ک نه بوو له به رامبه ر په وانبێژی وشه کانی دا، به لکو نه م وه لاما نه وه یه ده ربپی خوشحالی نه و نه بوو به و پرۆژه یه که وه ته ری هیوایانی پیکا بوو، نه م جه نگه پیروژه ش په رده یه کی سه رسوپه یتنه ر بوو که هه مو ان نه یاننتوانی له پشتیه وه بجولێنه وه له پینا و مسۆگه ر کردنی به دیه یتانی خه ونه دونیاییه کان و بزگار یونیا ن له روژی دوا ییدا، نه شتوانین ده یان ده سته واژه له سه رچاوه میژوییه کان و نوسراوه هاوچه رخه کاندایه یتن که خاچه رسته کان وه ک سواره ی مه سیح و پیاوانی مه سیح وه سف ده کات و به "گه لی پیروژ" و "گه لی په روه ردگار" ناویان ده بات، نه مانه ش چه ند ده سته واژه یه کن که ئاماژه به وه ده دن که بیرۆکه ی جه نگه ی خاچه رستی هینده له ده رونیاندا چه سپی بوو که پڕوای ته وایان به وه هه بوو که به شداری کردنیان له م هه لمه ته دا وه لاما نه وه ی داخوازی هیچ مرۆفیک نیه به خودی پاپاشه وه به لکو وه لاما نه وه ی فه رمانی په روه ردگار^۱.

۴- کۆبونوه ی راویژکاری پاپا دوا ی وتاره که ی: پاپا ئۆریانی دووه م له گه ل پیاوانی ئایینی گاوردایه کۆبوویه وه راویژی پیکردن له باره ی کۆکردنه وه ی وزه فه رمی و جه ماوه ریه کان بۆ هیزشکردنه

^۱ الخلفية الأيدولوجية للحروب الصليبية، د. قاسم عبدالله ل ٢٤، ٢٥.

سەر موصلمانان، ئەو بوو لە گەڵ ئوسقوفەکانیدا کۆبویەو و دوای ئەم کۆبونەو و راویژکاریەش ئەم بپیارانەیان دا:

• ھەر توانبارێک کە لە م جەنگە پیروژەدا بەشدار بێت ئەو سزای تاوانە کە ی لەسەر ھەڵدەگیرێت.
• ھەر مالتیک چ خانوو بێت یان کە لو پەل لە لایەن جەنگاوەریکی بە پێی کە وتوو بەرەو زەوی پیروژ لە ژێر چاودێری و پارێزگاری کلێسادا لە ماوەی ئامادە نەبونییدا، بە گەر پانەو ەش بە تەواوی بوی دە گێردرێتەو کاتێ کە دە گەر پێتەو و بۆ ولاتە کە ی.

• پێویستە لەسەر ھەموو بەشداربویە ک کە ھێمای خاچ ھەڵبگیرێت.

• پێویستە لەسەر ھەر کە سێک کە خاچ ھەڵدەگرێت بە لێنە کە ی بباتە سەر و بەرەو بەیتولمە قدیس بە پێی بکەوێت، ئە گەر پەشمان بویەو ئەو لە کلێسا دەر دە کرێت.

• ھەر ولاتیک کە لە دەست بێ باوەرەکان "موسلمانەکان" دە سەندرێتەو پێویستە بگێردرێتەو بۆ کلێسا.

• پێویستە لەسەر ھەموو تاکیک کە ئامادە ی بە بێ جێشتنی ولاتە کە ی بێت لە "جەژنی العذراء" (مەریەم) دا سالۆی خۆای لی بێت.

• پێویستە ھەموو سوپاکان لە قوستەنتینە بە یە ک بگەن، ئەو بوو پاپا ھەستا و ئوسقوفەکانی بە م بپیارانەو ە پەوانە کرد تاو ە کو پاشاکانی جیھانی گا ورو شازادەکانیان لە روژئاوادا لی ئاگادار بکەن ەو.

۵- ھەلەمەتی پرۆپاگەندە ی خاچپەرستی: وتارە کە ی پاپا ئۆربانی دوو ەم دەستپێکی قوناغیکی نوێ و گرنگبوو لە شێوازەکانی پرۆپاگەندە ی خاچپەرستیدا، کە لەسەر بڤنەمای گواستەو ە ی کە سی بوو بۆ چەندین پێگە و دواندنی چەند چینێکی جیاواز لە مۆڤەکان، ئە مەش رۆلی کاریگەری ھەبوو لە سەر خستنی ئەو پرۆژە یە دا، ئە شتوانین تێبینی ئەو بکەین کە ھەلەمەتی یە کە می خاچپەرستەکان بە تاییبەت ئامادە سازی پرۆپاگەندە ی بە ئە و پەری لێ ھا تووی و وردە کارییەو ە بۆ کرابوو ئە مەش لە وتارە کە ی پاپا و ە دەستی پێکرد، بۆ ئە م بە سە ش توانیان بانگخوازیکی زۆر کۆبکەن ەو بە مەش دەنگی بازەنی ەزر فراوان بوو لە پینا و دواندنی سەر جە م توێژەکانی کۆمەلگە ی ئە و روپیدا ھەریە کە بە پێی جیھانیی خۆی، ھەروە ک پاپا ئۆربانی دوو ەم دوای سازدانی کۆریبەندی کلیرمنت ھەستا بە گواستەو ە بۆ شارەکانی

توربۇرۇن ئۆزىمىز ئۆز مانگ لەۋىدا ماىە وە بانگەيشتى بۇ پىرۇژە نوپىيە كەى دە كىرد^۱ ، ھەروەك ھەستە بە ناردنى چە نىدىن وتار لە پىننا و بانگەيشتى كىردن بۇ پىرۇژە خاچپە رىستىيە كەىدا ، لە وانىەش ئەو نامانى كە ناردى بۇ سە رچە م باوەر داران بە مە سىحىيەت - لە قە لاندروزدا و بۇ پۇلونا و مېزوزو كونتات سىرداينا و سىللدن و بىسالون و وامبورياس ، تىبىنىش دە كىرىت كە ئەو وتارانە جىيانا كىرىنە وە لە رۇلى پاپا لە كۆر بە نىدى كلىر مۇنتىدا بە لكو تە و او كە رو درىژە پىندە رىكى راستە قىنەى رۇلى پىرۇپا گە نەدە كارىانە يە تى بۇ جە نگە كانى خاچپە رىستى^۲ .

۶- **تواناى رىخكسىن لاي ئۇربانى دووھ** : ئەو وتارانەى كە پاپا ناردنى لە پىننا و پىرۇژە خاچپە رىستىيە كەىدا ، كۆمە لى و رەدە كارىمان پىشكەش دە كەن كە لە وتارە كەى كلىر مۇنتىدا نە ھاتىبون لە نىوانىشياندا دانپىدادانانى بە رۇلى نوپىنەرى پاپا ئە دەىماد ئۇسقوفى لە بويدا ، ھەروەھا جەخت لە سەر پىپىستى گۇپراپە لى فەرمانە كانى دە كات وەك فەرمانى خودى پاپا ، تىاشىدا ھاتووە كە بواردادات بە پراھىب و قەشە كان بۇ بە پى كە وتن بەرە و رۇژە لات بە پى وەرگىرنى مۇلە تى ئۇسقوفە كانىان ، بە ھە مان شىوہ پىشكەشكارانى دىرە كانىش بۇ خۇلادان لە ياخىبوون و پىشپى پىپىستە پەى بە وە بەرن كە ئەو سەرچاوە بە لگە نامە بىيانە كە لە بەرەدە سىتماندايە تواناى رىخكسىننى وردى پاپا ئۇربانى دووھ ممان بۇ دەردە خات ئەمەش دەيسە لمىنىت كە ئەو تىپروانىنىكى گىشتىگىرى ھە بووہ بۇ پىرۇژەى خاچپە رىستى ، لانى كەم لە قۇناغى سەرەتادا - ھەروەھا زۆر سووربووہ لە سەر ئامۇزگارى ئەوانەى كە بە شدارن لەو گەشتە دا بەرە و رۇژە لات و گۇپراپە لى كىردنى كۆپرانەى فەرمانە كانى خۇى و سەر كىردە راستە و خۇكانىيان ، ھەروەھا ھەست دە كەن كە پاپا داكۇكى كىردوہ لە بىرۇكەى يە كىتى جىھانى گاۋر . گواپە ئەوەى كە لە رۇژە لاتدا بە سەر گاۋرە كاندا ھات - بە پىپى پروپا گە نەدەى ئە وروپى رىق لە دل - ە مەسە لە يە كە جىپى بايە خى دانىشتوانى ئە وروپاى رۇژئاواپىيە ، ھەروەك يارمە تىدانى فەرەنسىيە كان و گاۋرە كانى تىر بۇ گاۋرە كانى رۇژە لات بە شىكە لە ئەركە كانىيان وەك گاۋر^۳ ، بە ھەرحال ئەمە بەرھەمى سىروشتى رۇلى ئەو رىخكسىن و پىلاندانان و پروپا گە نەدە يە يە كە پاپا و ئەو پىاوانەى كلىسا كە لە گە لىدا بە شدارىبون لە ھە لگىرساندى جەنگى خاچپە رىستىدا ، ئەو ەش كە يارمە تى دان بۇ ئەم مەبەستە ھە لىژاردنى كاتى گونجاۋبوو بۇ جەنگ .

^۱ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ٦٩٠ .

^۲ ھەمان سەرچاوە ل ۷۰۰ .

^۳ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق ولبغرب ل ۷۰۰ .

۷- بوطرسی خوا په رست؛ بوطرسی به وتاره که ی پاپا کاریگه ربوو بۆ خوشی کاریگه ریه کی زوری هه بوو له سه رخ لک به سواری گودریژه یکه وه له م شاره وه ده یگواسته وه بۆ نه و شار به پتی په تی و ده گه پراو جل و به رگی کژن و دپاوی له به رده کرد، میژوونوس رۆبه تی راهیب ده رباره ی نه لیت: نه م بوطرسه پتیشه نگی جه نگی خاچه رستی بووه و له پاریزکاریدا له قه شه و ئوسقوفه کانی تر باشتربووه هه رگیز گۆشت و نانی نه خواردووه، به لکو ته نها ماسی و که میك شه ربه تی ترئ و هه ندئ خۆراکی ره قی ده خوارد، سه رباری رواله تی بوطرسی خواویست و حالئ په شیوو شیواوی، به لام کاریگه ریه کی هه بوو ژن و پاوی دوروزاند و خه لکی بۆ لای راده کیشا، به مەش توانی پازده هه زار که س رابکیشتیت به لای خۆیدا له و خه لکه هه ژاره ی که شار به شار به شوینییه وه بوون به دلگه رمیه کی زۆره وه، هه رچه نده زۆرینه یان شاره زای به کارهیتانی چه ک و سوارچاکی نه بوون، ته نانه ت له هه یج جه نگی کدا به شدارییان نه کردبوو، به لام کاریگه ربوونیان به وشه کانی بوطرسی دونیانه ویست و رواله تی وایلێکردن که به دلگه رمیه کی که م وینه وه شوینی بکه ون بی نه وه ی بیر له هه یج نه گه ریك بکه نه وه، چونکه وتاره کانی ناگرین و پرگریان و هاوارو نه فره ت کردن له بیباوه پان و، به لیتنی لیخۆشبوونی په روه ردگاری تیابوو بۆ نه وانه ی که به پتی نه که ون بۆ رزگار کردنی گۆپی مه سیح، هه روه ها ره وانبیژی و نواندن سهرسوریهیتنری کاریگه ری زوری هه بوو له دلئ جه ماوه ردا.^۲

نه وه ی که شیواوی ئاماره پێدانه نه وه یه که مه وعیزه کاران رۆلێکی به رچاویان بینئ هاوشیوه ی پۆلئ بوطرسی پاریزگار له پروپاگه نده کردن دا بۆ جه نگیه کانی خاچه رستی^۳ خه لکیش زۆر کاریگه ربوون به و مه وعیزه کارانه، میژوونوس بودری باسی نه م ماوه یه ده کات وه که سیك که له کاتی نه م روداوانه دا ژیاوه که گاواره کان له سه رسنگیان نیشانه ی خاچیان وینه ده کرد، به ئاسنی سوورکراوه هه تاوه کو دلگه رمی خۆییان نیشان به دن و خه لکانی تریش و واتیبگه یه نن که نه م شتانه یان له ریگه ی موعجیزه وه ده سکه وتوو^۴، به م شیوه یه هه موان که وتنه خو ئاماده کردن بۆ به ری که وتن به ره و زه ویه پیرۆزه کان له شامدا دوا ی بیستنی نه و وتانه، زۆربه شییان مال و مولگی خۆییان نه فروشت بۆ نه و گه شته هه تاوه کو خوا ی گه وره له تاوانه کاننیاان خو ش بیست و لیتیان رازی بیست، باوکانش خو شحالبوون به وه ی که مناله کاننیاان ده بینئ بۆ جه نگی به ری ده که وتن، هه روه ها هاوسه ره کانیش زۆر

^۱ دور الفقهاء المسلمين في الشرق الادنى في الجهاد ضد الصليبيين خلال الحركة الصليبية ل ۲۳۹.

^۲ حضارة العرب لتدور الفقهاء والعمام ل ۲۳۹ و ده رگراوه.

^۳ دراسات في التأريخ العلاقات بين الشرق والغرب ل ۲۱.

^۴ دور الفقهاء والعمام ل ۲۴۰.

خۆشحالبوون به خۆ ئاماده کردنی میرده کانیان بۆ به ریکه تن بۆ جهنگ، بهم شیوه دالگه رمی هه مووان بئ وینه بوو، باوه ریشییان نۆر به هیز بوو بهم کاره یان^۱، به نه ندازه ی نه و دلخۆشییه ش که نه وانه ههستیایان پێده کرد که به ریی که و تنبوون بۆ گه شتته وه به شالۆی یه که می خاچه رستییدا، به هه مان نه ندازه نه و خه لگانه ش دلته نگ و نیگه رانبوون که له و شالۆده دا به شدار نه بوون.^۲

۸- بئ ئاگایی موسلمانان له وهی که بۆییان داده ریژریت:

ده و له تی ئیسلامی له سه رده می نه مه وییه کاندای ده زگایه کی هه والگیر ی هه بوو که توانیبوی هه موو دوژمنه ناوخۆیی و نێوده و له تییه کانیان بپریت، هه روه ک هه والگرو چاوساغه کانی موعاویه دزه یان کردبووه و لات ی بیزه نتییه کانه وه، نه مه شمان له کتیبه که مدا سه باره ت به ده و له تی نه مه وی روونکردۆته وه، هه رچی ده و له تی عه باسیشه، نه وه له سه رچاوه ئیسلامیه کاندای هه یچ وتاریکی هه ماسی مان ده ست نه که وتوه لای هه یچکام له خه لیفه عه باسی و فاطمه کان وه ک کاردانه وه یه ک بۆ وتاره که ی پاپا نۆربانی دووه م، یان لانی که م پيشانی بدات که موسلمانان به وه یان زانیبیت که له کۆنگره ی کلیرمونت و پاشی داپوی دا، له وانه یه هۆکاری نه مه ش بگه ریته وه بۆ سه رقالبونی هه ردوو ده و له تی عه باسی و فاطمی به ناکوکی نێوانیا نه وه وه و لدا نی هه ریه کێکیان بۆ سه رکه وتن به سه ر نه وی تر دای هه تا وه کو بالاده ستی بۆ نه و بیت، بۆیه له خه ویکی قولدا بوون هه تا وه کو شالۆی یه که می خاچه رستی گشته شام،^۳ نه وه ش که نه مه دوپات نه کاته وه نه وه یه که ئیبن نه لقه لانس ی له نوسینه کانییدا هه یناویه تی که هه والی خاچه رسته کان هه تا وه کو سالی ۴۹۰ ک/ ۱۰۹۷ ز نه گه یشتبووه و لات ی شام، له م باره یه وه نه لیت: تاکه کاردانه وه ی ئیسلامی پيش گه شتنی شالۆی یه که می خاچه رستی به و لات ی شام له لای نه سه لجوقیه کانه وه بوو له ئاسیای بچوکدا کاتی توانیان به ئاسانی به شی یه که می نه وه یزه خاچه رستییه له ناو به رن که به "شالۆی گشتی" ناسرابوو، سه رباری نه و کاره به رگریکارییه ی که پتی هه لده ستان بۆ به رگری کردن له مال و موالکیان له ئاسیای بچوک دا،^۴ وه ک دواتر پونی ده که ی نه وه به پشتیوانی په روه ردگار، نه وه بوو خاچه رسته کان له ریی سه رکردایه تییه کی لیها توو ئامانجی رو و چالاکی و پشتووری ژیه وه و توانای وتاریژیان به کار ده هینا بۆ دنانی کاریگه ری له سه ر خه لکی و هۆکاری نۆربیان ده گرت به ر وه ک هۆکاری ئابووری و رامیاری و کۆمه لایه تی و ئایینی بۆ بزواندن ی گه لانی رۆژئاوای نه وروپا، هه روه ها پله و پایه ی رۆحی پاپاش کاریگه ری هه بوو له سه ر

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۰.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۰.

^۳ دور الفقهاء المسلمين في الشرقي الأدنى، ل ۲۴۱.

^۴ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۱.

جولاندنی هیژه کانیان به ره و رۆژه لات، توانی له ریتی پرۆژه یه که وه کار بکات که هه موو توانا و وزه ده سکه و تووه کانی تیا دا خستبووه که پ.

باسی سییییه م: هه لگی رسانی جه نگی یه که می خاچیه رستی

پاش وتاره که ی پاپا ئۆربانی دووهم له کلیرمۆنتی فهره نسادا که تیایدا بانگه وازی کرد بۆ جه نگی خاچیه رستی، داوای کرد له پیاوانی کلّیسا که بگه رێنه وه بۆ ولاته کانیان، هه تاوه کو خه لک هان بدهن بۆ جه نگی، پیاوانی کلّیساس زۆر هه ولیاندا له م بهواره دا، دهره نجامی سروشتی نه م رۆله پروپاگهنده کارییه گه وره یه ش که پاپا و دۆسته کانی پپّی هه ستان، بریتی بوو له هه لگی رسانی جه نگی یه که می خاچیه رستی که بوو به دوو به شه وه: هیژشی خه لگی به گشتی و هیژشی شازاده و سه رکرده کان، نه م یه که م شالاوه ی خاچیه رستیه کانیش به هه ردوو به شه که یه وه گرنگیه کی بی وینه ی پپّی دراوه له لایه ن میژوونوسه هاوچه رخه کانه وه به تایبته ته وانه ی که تایبته تمه نده بوون به لیکنۆلینه وه له جه نگی کانی خاچیه رستیدا، نه مه ش نه گه رێته وه بۆ نه وه دهره نجامه ترسناکانه ی که له وه هه لته که وته وه به شیوه یه کی تایبته و بووه هۆی دامه زراندنی چه ندین نه ماره تی خاچیه رستی له رۆژه لاتدا که هه ندیکیان ته مه نیان له دوو سه ده زیاتربوو،^۱ هه روه ها شالاوی خاچیه رستی تاراده یه کی باش سه رکه وتوو بوو له دامه زراندن و جیگیرکردنی چوار میرنشینی لاتینیدا: یه که مییان له سه روی فوراته وه بوو به "نه لریها" ناسرابوو، دوو میشیان له سه روی شامه وه به ناوی نه نتاکییه سییییه میشیان له که ناری شامدا "ته رابلوس"، چواره میشیان له ناوچه رگه ی فه له ستین دا بوو که به یتولمه قدیسه،^۲ نه مه وپّرای چوار بارۆنی گه وره که بریتی بوون له: سه یداو یا فاو عه سقه لان و جه لیل و دوانزه به شه زه وی که خاوه نه کانی له پاشای خاچیه رسته وه وه ریان گرت به رامبه ر به ملکه چی نواندن و گوپّرایه لی کردنی فهرمانه کانی که نه وانیش بریتی بوون له: نه رسوف و هبرون و داروم و قه یساریه و نابلس و بیسان و حه یفاو تبنین بانیاس و کیفا و نه للدو به بیروت،^۳ شایانی باسیشه نه و سه رکه وته ی که به ده ستیان هیئا نه گه رپّته وه بۆ چه ند هۆکارێک که پۆلیان هه بوو تیایدا له وانه:

• نه بونی یه کیتی رامیاری (سیاسی) له جیهانی ئیسلامیدا.

• ململانی له سه ر ده سه لات له ناو خانه واده ی سه لجوقیدا.

• هه بونی ده ولّتی فاتمی شیعه له ناوچه که دا.

• پوخانی خیلافه تی نه مه وی له نه نده لوس دا.

• رۆلی گاوه رکان نه وانه ی که له ولّاتی شام دا ده ژیان.

^۱ الحروب صلیبیه و العلاقال بین الشرق والغرب ل ۷۱.

^۲ دور الفقهاء فی الشرق الأدنى ل ۲۷.

^۳ هه مان سه رچاوه ۲۷.

• ھەلۋىستى ھەندى ئەمىرنىشىنە غەرەبىيەكان بەرامبەر بەشاللاۋى خاچپەرستى.
 • پۇلى كۆمەلى ئىسماعىلى باطينى شىعە لەتەگەرەخستىنە بەردەم جىھاد دژ بەخاچپەرستەكان.
 • لاۋازى دەۋلەتى بىزەنتى.

• راھاتنى سوارەكانى فەرەنسا لەسەر جەنگ.
 • كۆمەكە بەردەوامەكانى ئەوروپىيەكان بۇ شالازە خاچپەرستىكە.
 • تاكرەۋى و خۆسەپاندنى سىياسى و كارىگەرى لەسەر ئاين و ژيان.

• سەرقال بوونى ھەندى لەزانايانى ئوممەت بەتىگەشتن لەلقەكانى فىقھو مەسەلە
 شەرعىيەلاۋەكىيەكان، باسى ھەرىكە لەم ھۆكارە نەشم بەوردى لەكتىبى "دولة السلاجقة
 والمشروع الاسلامي لمقاومة التغلغ الباطني والغزو الصليبي".^۱

يەكەم: ئىستراتىژىيەتى شاللاۋى خاچپەرستى پاش داگىر كردن:

گرنگە بەلامانەۋە لىزەدا ئامازە بەۋە بدەين كەھىزە فەرەنسىيە داگىر كەرەكان كەۋاي بۇ دانرابو
 نەخشەى بۇ كىشراۋە لەژىنگەيەكى نامۇدابژى، پىۋىستى بەپەپرەو كوردنى كۆمەلى ستراتيژ بوو
 كەچاۋەپىي گەشە كوردنى لى دەكرائ نامانجى سەرەكىشى برىتى بوو لەدرىژەدان بەشىۋازى داگىركارى
 بۇ ماۋەيەكى دورو درىژ لەو ستراتيژىيەش:

• پارىژگارى كردن بەپىي تواناۋ بەھەموو شىۋازەكانى لەگرنگىزىن ھۆكار لەھۆكارەكانى
 سەرەكەۋتن كەبرىتيە لەكار كرىن بۇ ھىشتىنەۋەى دەۋلەتى ئىسلامى بەپەرەۋازەيى بەپىي
 توانا، چونكە ئەۋە ئەگەرى پوۋبەرۋوبونەۋەى ەك ھىزىكى يەكگرتوۋ لەكۆل دەكاتەۋە،
 لەپىناۋەشدا بەبەرەۋامى كارى دەكرىد بۇ داگىر كوردنى چەند ناۋچەيەكى گرنگ لەپوى
 ستراتيژىيە ەكە خزمەت بەجىا كرىنەۋەو داپرىنى ھىزە ئىسلامىيەكان بىكات ھەتاۋەكو
 پىنگەشتن و يەكېونيان رونەدات، بۇنەم مەبەستەش ھەستا بەداگىر كوردنى شارى (الرها)
 لەپىناۋ رىگىرى كردن يان پەك خستنى پەيوەندى لەنىۋان عىراق و شامدا، ەك چۆن دواتر روى
 داۋ دەستىيان گرت بەسەر چەند ناۋچەيەكى باشورى شام و ەك ئەلكرك و شەۋبەك بە مەبەستى
 پەكخستىن يان كۆسپ دانان بۇ ھاتوچۆكرىن لەنىۋان مىسرو شامدا لەسەر ئاستى جوگرافىيەى
 سىروشتى، سەبارەت بەجوگرافىيەى مۇيىش، ئەۋە ھىزە خاچپەرستەكان سوريون لەسەر درىژە
 پىدانى مەملەئىتى رەگەزى و مەزھەبى لەنىۋان لايەنەكانى دەۋلەتى ئىسلامى داۋ بۇ ئەمەش
 ھۆكارەكانى ترساندن و موزدەدانىيان بەكار دەھىنا، لەگەل گرتنەبەرى سىياسەتى ھاۋپەيمانىتى

^۱ دولة السلاجقة ل ۵۰۰ بۇ ۵۲۵.

کردن له گه ل هیزیکدا د ژبه هیزیکي تر، د وژمنایه تی نیوان دوولایه نی ئیسلامی شیعه و سوننه ش تارپاده یه ک یارمه تیداریان بوو، هه روه ک بونی که مینه یه کی گاوریش یارمه تیده ری بوو بۆ به ستنی هاوپه یمانیتی له گه لیدو پیلان گیران د ژبه ده وروبه ری ئیسلامی.

● هیزه خاچه رسته کان هه ولی داگیرکردنی نه و ناوچانه یان ده دا که په یوه ندی کردنی به زیدی خوځیانه وه (نه وروپای رۆژئاوایی) بۆ مسوگر ده کردن، بۆیه گرنگیان ده دا به داگیرکردنی که ناره کانی ولاتی شام بۆ مسوگر کردنی نه و کاره، به پیتی تواناش له ده سترگرتن به سه ر ناوچه کانی ناوه وه دا دوورکه وتنه وه له ترسی له ده ست دانی نه و تاییه تمه ندیه وه هه تاوه کو له لایه ن هیزه ئیسلامیه کانه وه ئابلقه نه درین، له بهر نه گه ری په کگرتنی نه و هیزانه له داهاتودا که نه مه ش نه بیته هوی زیانگه یاندن به بوون و مانه وه یان نه وان له داهاتودا.

● هیزه خاچه رسته کان کاریان ده کرد له سه ر هاوپه یمانیتی کردن له گه ل چه ند هیزیکدا که بتوانیت یارمه تیان بدات له قوناغه جیا جیا کاند، چ به هوی نه یاری دژایه تی نه و هیزانه بیت بۆ واقعی ئیسلامی یان به ئومیدی ده سه که وتنی چه ند ده سته که وتیکی ئابوری، له م بواره شدا نه توانین تیبینی هاوپه یمانییان بکه یین له سه ره تا له گه ل بیزه نته کاند پاشان له گه ل شاره ئیتالیه کان یان هه ندیکیاندا، دواچاریش نه گه ری هاوپه یمانیتی کردن له گه ل هیزه مه غولیه کاند^۱ که دواتر مه ترسیدار ترین هیز بوون که هه ره شه له قه واره کانی ناوچه ی ئیسلامی بکه ن.

● هیزه خاچه رسته کان له سه ره تای دامه زاندنی قه واره کانیا ن له رۆژه لاتی ئیسلامیدا سوربوون له سه ر چاره سه رکردنی گرفتنی دانیشتوان که به ده ست که میه وه ده ی نا لاند به رامبه ر چری دانیشتوانی ناوچه ئیسلامیه کاند، هیزه خاچه رسته کانیش له سه ر هه مو ئاسته کاند کاریان بۆ چاره سه رکردنی نه م گرفته کردو هه مو هو کاریکیان ده گرت بهر که شیاوی گه شه ککردن بیت به پیتی پتیوستی بارودوخ و به ره و پیش چونی، له وانه ش گرتنه به ری سیاسه تی کوشتن و کوچ پیتی کردنی موسلمان ه کان له و ناوچانه ی که داگیریان ده کرد. پاشان دواتر وازیان له مه هینا له چوارچێوه ی سیاسه تی هیشتنه وه ی دانیشتواندا نه گه ر خزمه تی به رژه وه ندیه کانی ده کرد، هه روه ها هه ولیان ده دا بۆ راکیشانی کوچبه ران بۆ ناوچه کانی ژیر ده سه لاتی خاچه رسته کان چ له رۆژئاوی نه و روپاییدا یان له ناوچه کانی نه رمینیا یا خود گاوره کانی ناوچه ئیسلامیه کانه هه روه ها په نایان برد بۆ به سه ربازیکردنی کۆمه لگه ی خاچه رست برد هه تاوه کو کۆمه لگه

^۱ دراسات فی تاریخ الأیوبیین والحمالیک ۲۷.

به هه موو چین و توێژه کانیه وه توانای نه نجام دانی خزمه تی سه ربازی هه بیته له پیتناو چاره سه ر کردنی گرفتگی که می دانیشتون، به لگه ش له سه ر نه مه نه وه یه که گروهه ئاینیه کان له کومه لگه ی گاوردا له هه ندی قوئاغی ئاماده یی خاچه رسته کاندای توندپه وترین چین و توێژ بوون له یواری سه ربازیدا وه ک گروهی نه لداویه و ئهستاریه.^۱

● هیزه خاچه رسته کان گرنگیان ده دا به خۆ توکمه کردن و قایمکاری سه ربازی له ریی تواناکانی خۆیا نه وه یان به سود وه رگرتن له وه نه زمون و توانایانه ی که له ناوچه ئیسلامیه کاندای ده ستیان که وت، له قایمکاریانه شدا ره چاوی نه وه کرابوو که له ویستگه ی ئاگادار کردنه وه ی خیرا بهیته و توانای دیاری کردنی جموجۆلی دوژمنی هه بیته، بۆیه له هه لبراردنی پیگه کانییدا په چاوی نه وه ده کرا که به رامبه ر به شاره ئیسلامیه گرنگه کان بیته یان له وه ناوچانه دابیت که هه ره شه یه بۆ سه ر به رژه ندیه ئیسلامیه کان وه ک نه وه ی که له نزیک ریگا بازرگانیه کانه وه بنیات نرابوو.

● هیزه خاچه رسته کان له جه نگیاندا له گه ل لایه نی ئیسلامیدا به سود وه رگرتن له نه زمونی جه نگی رابردیان پشتیان به جه نگی خیرا و کتوپر ده به ست، نه و جه نگی که پیویستی به هیزی زۆرنیه به هه مان نه ندازه ش نه خشه ی بۆ ده کیشری که چه ند ئامانجیکی هه لبراردراو به پیی چه ند پیوه ریکی کاتی حساب بۆ کراو وه ک په ی په وکردنی شیوازی په لاماردانی ناوچه کشتوکالیه کان له وه رزی پیگه شتنی به روبوم دا به مه ش هیزیکی سه ربازی زۆری ناویت به لام توانای گه یاندنی زیانیکی گه وه ی به لایه نی ئیسلامی هه یه.

● هیزه خاچه رسته کان په نایان ده برد بۆ سیاسه تی ریکه وتن له سه ر ئاگر به ست و پیش که شکردنی چه ند ته نازولاتیک بۆ هه ندی لایه نی ئیسلامی له پیتناو یه کلابونه وه بۆ چه ند هیزیکی ئیسلامی تر، نه م ستراتیژی هه ش سه رکه و توو بو له کاتی په رته وازه بونی موسلماناندا به لکو نه وه به ره و پشتگیری کردنی لایه نیک دژ به لایه نیکی تری بردن، نه مه ش هه ندی جار له سه ر پیشنیاری خاچه رسته کان بوو هه ندی جاریش به بانگه یشت و خواستی لایه نیکی ئیسلامی.

● هیزه خاچه رسته کان به هه موو شیوه یه ک کاریان ده کرد بۆ هیشتنه وه ی گیانی جه نگی خاچه رسته کان به به هیزی بۆ مسۆگه ر کردنی به رده وامی شالاوه خاچه رسته کان و به رده وامبونی پیشکه شکردنی یارمه تیه کان به قه واره خاچه رسته کان له رۆژه لات دا، بۆیه سور بوون له سه ر په یوه ندی هه میشه یی و به رده وام له گه ل نه وروپادا وه ک هۆکاریک بۆ دهسته

به رکردنی کۆمه کیه مۆیی و ماده کان، پاشا کانی نه وروپاش ههستیان کرد به و بهرپر سیاری تیه
گه وره یه به رامبه ر به میرنشینه خاچه رسته کان له نه وروپادا و پا به ند بوون به کۆمه کی و به رگری
لی کردنیان.

● به تپه پونی کات هیزه خاچه رسته کان گرنگیان به په پره و کردنی ستراتیژیه تیک دهدا
که بریتی بو له وه ی که: مسۆگه رکردنی مانه وه یان له ولاتی شام نه خوانی که دهستیگرن
به سه ر میسردا یا خود له گۆره پانی مملانی دوری بخه نه وه به هر شیوه یه ک بویت، هر بۆیه
نه بینین که شالاوه خاچه رسته کان دواتر به شیک بوون لئی و به شیوه یه کی سه ره کی
ئاراسته ی میسرده کران، چاودیری میژوی بزوتنه وه ی خاچه رستیش تیبینی نه وه ده کات
که توانیویه هه ندئ سه رکه وتن به ده ست بێن به سود وهرگرتن له چه ند حاله تیکی دوزمنکاری
که سه ری هه لده دا له نیوان ده سه لاتدارانی میسرو هه ندئ ناوچه ی ولاتی شام دا.

● هه ندئ لایه نی خاچه رست په نایان ده برد بۆ نه نجامدانی شالاوی سه ربازی به مه به ستی لیدانی
مه عنه ویات و وه ی ئیسلامی و هه ره شه کردن له پیروزیه کانی موسلمانان، وه که نه وه ی که پوی دا
کاتی هه ندئ دله و هیزانه ی نه میری کرک و شه و به ک هه ستا به ده ست درژی کردنه سه ر شوینه
پیروزه کان له حیزازدا هه روه ها په نای برد بۆ لیدانی هه ندی له پایه ئابوری و ئابینه کان وه ک
هه ره شه کردن له ریگا کانی بازرگانی و کاروانه کانی حه جی میسرنشینی کرک و شه و به کی خاچ
په رست که سه ربه مه مله که تی به تولمه قدیسی خاچه رست بوون و له چه ند قوناغیکی دیاری
کراودا نه م رۆله یان بینی.

● نیماره ته خاچه رسته کان و ده زگای پاپای پشتیوانی و هه ندئ له پیاوانی کلێسا و بیریاران بی
ئاگانه بون له په ره پیدانی به ستراتیژیه تیک که ده ره نجامی شکستخواردنی نه و ستراتیژیه
سه ربازیانه بوو که بانگه وازی ده کرد بۆ هه ولدان بۆ ده ست به سه راگرتن به چه ند ریگه یه کی دور
له شیوازی سه ربازیوه، به لکو له ریی به گاورکردن و بانگه وازکردن بۆ زیادکردنی هه وله کانی
مژده دان و بلاوکردنه وه ی ئایینی گاور له نیون موسلماناندا، دیاره ئیمه لی ره دا قسه له سه ر
نه گه ری سه رکه وتنی یان شکستی نه م ستراتیژیه ناکه یین به و نه ندازه یه ی که مه به ستمانه ئاماژه
به وه بکه یین که نه وه یه کێک بوه له و نه لته رناتیفانه ی که فه ره نسیه کان هه ولیان دهدا به کاری
بێنن بۆ به دیه تانی ئامانجه کانیان.

● هیزه خاچه رسته کان واخویان نیشان دهدا که نه وان دا کوکیکارن له ئایینی گاور له ولاتی
رۆژه لاتدا به چاوپۆشین له جیاوازیه مه زه بیه کانیان، ته نانه ت بزوتنه وه ی خاچ په رستی
وانیشان دهدا که بۆ به ده مه وه هاتنی بیزه نتیه کان هاتوه دژبه مه ترسی ئیسلامی سه لجوقی،

ههروهك شالای خوی بۆسه زهویه کانی ناوچه ئیسلامیه کانی واپیشان دهدا که ئامانج لئی
 رزگار کردنی گاوره کانی رۆژه لاته له دهسه لاتای ئیسلامی، به هوی ئه مه شه وه هاوکاری
 ئه رمه ن و سریانیه کانیان مسۆگه رکرد... له سه ره تای ده ست به سه راگرتنی ناوچه
 ئیسلامیه کاند، به لام ئه م ستراتیژیه کاتیه ورده ورده و به تپه ربونی کات و گریدانی
 هاوپه یمانیتی له گه ل بزوتنه وه ی باگنیه کاند به ره و نه مان رۆشت ۱.

ئه م ستراتیژیانه ئه گه رچی گشتیش بوییت و تاییه ت بیته به هه موو گاوره کانه وه، به لام ئه مه رزگر
 نه بو له به رامبه ر به کارهێنانی ستراتیژی قوناغه ندو تاییه ت به هه ر میسر نشینیك به پیتی بارودۆخی،
 ئه مه ش ئه وه ده گه یه نی که ره نگه هه ندی میرنشین سیاسه یکی په یڕه و کرد بیته که دژ بیته له گه ل ئه و
 بنه ماگشتیانه دا، له خسته نه پووی ئه م ستراتیژیانه شه وه بۆمان دهر ده که ویت که سه رکه وتنی هیزی
 ئیسلامی له به ره نگا ربونه وه ی ئه م مه ترسیه خاچه رسته یه دا به نده به راده ی په یڕه و کردنی
 ستراتیژیه ت و شوینکه وتنی چه ند هۆکارێک که مه ترسی ئه و ستراتیژه خاچه رستیانه که بکاته وه.
 ئه مه ش له رانگه ی په یڕه و کردنی ستراتیژیه تی دژو پیچه وانه یاخود رزگرتن له پیاده کردنی
 ستراتیژه کانی دوژمن له سه ر ئه رزی واقع.

ئه مه له پیتی په ره سه ندنی کار دانه وه ئیسلامیه کانه وه به رامبه ر به هه ره شه ی خاچه رستی به دی
 ده کریت، هه ر له سه رده می عمار الدین زنگی یه وه هه تا وه کو قوناغی صلاح الدینی ئه یوبی وه
 ته واوکاریه ک بۆ ئه وه ی له سه رده می ده ول ته ی مه ملوکیدا به ئه نجام گه یه نرا، به مه رچی له وه واتنی
 نه که یه ن که ئه م په ره سه ندنه له کار دانه وه ی ئیسلامیدا له سه رده می زه نکی ئه یوبی و مه ملوکیدا هه میشه
 له چوار چیته یه کی باشدا خوی بینییته وه، به لکو ئه وه ی که هه ندی جار پوی دهدا ئه وه بوو که لایه نی
 ئیسلامی یان هه ندی له هیزه کانی یان تاکه کانی یارمه تیده ر بوون بۆ سه رکه وتنی ستراتیژه کانی خاچ
 په رستان ۲.

دووه م: بزوتنه وه ی یه رگری له سه رده می سه لجوقیدا:

نسکۆی داگیر کردنی قودس خه وی زۆر زانا و دادوه رو ئه میری زړاندو هۆشیان به خۆیاندا هاته وه، و
 له راستی ئه و هیز شه گه شتن دوا ی ئه وه ی که مه ترسی له سه ربون و پله و پایه یان دروست کرد
 له شه اره کانی ئه و ولاتانه دا وێپرای زه وی و بیرو باوه پی ئیسلامی، بۆ یه زانا و دادوه ره کانی شام
 له دیمه شق و حه له بو ترابلوسه وه په نایان هیتا بۆ ده سه لاتی ناوه ندی له به غداد و میرنشینه

^۱ دراسان فی تاریخ الأیوبیین ل ۳۱.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۳۱.

ناوځوييه كاندا به و پټيه ي که هيزي سهر يازي به تواناي هه يه بؤ پوه پويونه وه ي نه و هير شه ۱۰ وه لامدانه وه ي نه م زانا و دادوه رانه ش له ولاتي شام دا بؤ هير شي خاچپه رستي ته نها له هانا هينان و داوای فرياکه وتن دا، کورت نه بويويه وه به لکو له وه تپهري کرد بؤ چه ندين شيوازي تر که يه کيکيان نوسينه له سهر جيهاد کردن دژ به دوژمن، بؤ به ره مه پټناني بارودوخي هزري و روشنبيري کردني موسلمانان به شيويه يه کي گشتي، نه وه بوو گرنگيه کي زوري پيدرا له لايه ن کومه ليک له زانا يانه وه له پيش و له کاتي نه م هير شه دا، دياره ناماده کردني هزري و بلاوکردنه وه ي روشنبيري نيسلامي بوو بوو به يه کيک له پيداويستيه سهره کيه کاني سهره کيه کان له و سهرده مه دا، له کاتيکدا که ولاتي شام له مملانيه کي سياسي مه زه بي و سهر يازيدا بوو که په نگدانه وه ي هه بوو له سهر نوسينه وه ي ميژوو له روزه ولاتي نيسلاميدا و ده رکه وتني چه ندين کتيب و نوسراو ده رباري ژياني سولتان و پاشا و بنه ماله ده سه لاتداره کان و پوداوه کاني جهنگو مملاني له گه ل خاچپه رسته كاندا، بؤ يه کومه ليک له زانا يان و دادوه ران له هه ولي روناکبير کردني کومه لگه نيسلاميه کانيان دا بوون، له پټي نوسراو کتيب به دانراوه کانيانه وه نه مه ش بوو به دوو کومه له يه که ميان گرنگي ده دابه نوسيني کتيب و ناموزگاري به شيويه يه کي ناسايي و، رونکردنه وه ي مه سه له و پايه کاني ثابني پيروز بؤ خه لکي، دووه ميش روي کرده هه لنان و هاندان و نوسين بؤ جيهاد و هانداني موسلمانان بؤي چونکه په ي به نه و لاوازيه گشتيه برد بوو که پوي کرد بووه باوه پي موسلمانان و وازهينانيان له کاروباري ثابنه که يان، بؤ يه کتيب زوريان دانا له پيش و له پاش هير شي خاچپه رستيه وه له ولاتي شام نه وه ش که ليږه دا مه به سستمانه نوسينه کاني نه و زانايانه يه که هاني موسلمانانيان نه دا بؤ جيهاد و بزواندني موسلمانان له پټي ثابنه وه بؤ رويه پويونه وه ي نه م شالاوه، ۲ له ديار تريني نه و زانايانه ش:

• **زانا عه لي کوري طاهير السلمي** (۴۳۱ - ۵۰۰ هـ / ۱۰۳۹ - ۱۱۰۶ ز): عه لي کوري طاهيري کوري جه عفري قه يسي سه له مي ديمه شقي شافعي يه يه کيک بووه له زاناياني ولاتي شام پاش هاتني نه و شالاوه بووبه مه و عيزه کارو هانده ر بؤ جيهاد له پټي نه و وتارو و انانه ي که له مزگه و ته كاندا نه يوته وه بؤ نه م مه به سته ش به شاره کاني شام و فه له ستيندا ده گه را نه مه شي له کتيبني (الجهاد) دا به رجه سته کرد که دواي روخاني به يت و المقدس له سالي ۴۹۲ هـ - ۱۰۹۸ ز نوسي نه مه ش له پټي يه کيک له وتاره کانيه وه که تيايدا موسلمانان هانده ر بؤ جيهاد کردن دژي نه و شالاوه، مواهيدانيش به لايه وه نه و که سانه بوون که دژ به و کومه له نه جهنگو به سهر ياندا

^۱ موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل ۶۸.

^۲ موقف فقهاء الشام وقضاها من الغزو الصليبي ل ۹۳.

سهرده که ون له به يتولمه قدیس و شویڼه کانی تر و ده ریان دهنن،^۱ هروه ها السملی له به شه کانی یه که می کتیه که یدا گرنگی داوه به زور مه سه له و بیرۆکه ی گرنگ که ولاتی شامو جیهانی نیسلا می له و کاته دا تیی که وتبوو، سهره تاباسی له و سیاسه ته خاچه رسته هه مه لایه نه کرد که نه نده لوس و صقلیه و ولاتی شامی کردبو ه نامانج، نه و بیرۆکه یه ی که میژوونوسه کان بردیان و دواتر په ریان پیدا ئین الاثیر باس ده کات و ده لیت: سهره تا ده ولت و ده سه لاتی فره نسپه کان و به هیژبون و هاتنیان بو ولاتی نیسلا م ده سترتینان به سهره ندیکیدا له سالی چوار سه دو حه فتاو هه شت دا، نه وه بوو شاری طلیطه و چه ند شوینیکی تری ولاتی نه نده لوسیان داگیر کرد... پاشان له سالی چوار سه دو هه شتاو چواردا ده ستیان گرت به سهر دورگی صقلیه دا... کاتی سالی چوار سه دو نه وه د هات به ره و ولاتی شام که وتنه ری،^۲ السملیش ده رکی به وه کرد که لاوازی جیهانی نیسلا می و په رته وازه یی و دابه شبونی هوکاری سهره کی سهرکه وتنی هیرشی خاچه رسته له روزه لات یان روزه لای دابه جیهانی نیسلا میدا نه که به هیژی خاچه رسته کان بیت: به شیوه یه کی تایه تیش باسی له دابه ش بونی سیاسی ولاتی شام ده کرد چونکه نه وله وی ژیاوه و ده رکی به مهینه تیه کانی نه وی کردووه، به تاییه ت ته مه لی نودنی خه لکه که ی له جیهاد کردند،^۳ هروه ها السملی بیرۆکه ی به رده وامی جیهاد کردنی وه بیر موسلمانان هینایه وه چ له جه نگدا بیت یان له ناشتیدا وه که به شیک له سیاسه تیگی گشتی که پیویسته نه میرو خه لیفه کانی موسلمانان پی هه ستن وه که مه رجیکی سهره کی بو سهرکه وتن له رویه رویه نه وه دا، هه موو سالی که له سهر نه میری موسلمان پیویسته که هه ستیت به هه لمه تیک له ده ره وه ی خاکی نیسلا مدا نه که بو ته ماع و ده سکه وت به لکو بو پاریزگاری کردن له ولاتی نیسلا م به رامبه ر به ده ستریزی غهیری موسلمانان و، ترساندن و پیشاندانی هیژی موسلمانان بویان به به رده ووامی، له پیناو به رجه سته کردنی نه وراپه ی که له سهرده می نیستاد ده لیت: پیویسته هه میشه شه ر بگویریت ته وه بو خاکی دوژمن،^۴ موسلمان ه کانی خسته وه که نه م هه لمه ته ته نها نامانجی خا کو ویر ویاوه ری خه لک نیه، به لکو نامانجی له ناوبردنی ده سه لات و ده رکردنیانه له و ولاته ی که له ژیر ده ستیاندابوه، نه مه ش

^۱ هه مان سهرچاوه ل ۹۳.

^۲ الکامل فی التاریخ (۸/ ۳۹۷).

^۳ موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل ۹۴.

^۴ موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل ۹۵.

به مه به سستی و روزانیدن و هاندانیان بۆ جیهاد،^۱ ههروهها داواشی کرد له خه لک به گشتی که یارمه تی نه میرو فەرمانده موجهیده کانیان بدهن نه وانه ی که شوینکه وته ی سه له فی صالحن "پیاوچا کانی پێشین" بۆ به رهنگاربونه وه ی نه و نه هاهمه تیه وه ده رنانی خاچه رسته کان،^۲ خوینه ری کتییی السملی ده رباره ی جیهاد راسته وخۆ له قولی نه و نازاره ده گات که نه م پیاوه به ده سته وه نالاندویه تی، وه ک زانایه که نه بیینی به به رچاویه وه سوکایه تی به به یتولمه قدیس ده کریت و پیروزی له که دار ده کریت، بۆیه یه که م شتیک که سوربوو له سه ری بریتی بوو له پرزگار کردنی به یتولمه قدیس له ده سستی نه و داگیرکه رانه،^۳ چاهه ولّ بدهن ره حمه تی خواتان لی بیّت به لکو له و که سانه بن که له نه م فه تحه که وره یه دا پشکیان ده بیّت.^۴ ههروهها السملی دانه نریت به یه که م که سیک که په ی به پێویستی یه که خستنی جیهادی خه لکی شام و عیراق و شاره کانی ئاسیای پچوک بریدیّت، پێش سه رده می یه کتییی ئیسلامی دژبه خاچه رسته کان به سه رکردایه تی بنه مالوی زهنگی و نه ییوبیه کان و یه کیکه له پێشچه وانی نه م بواره، ههروهها السملی موسلمانانی بانگه یشت ده کرد بۆ پا ککردنه وه ی ده روو و چاکسازی کردن تیایدا، چونکه بناغه ی یه کتییی ئیسلامیه بۆ لی بران و سوربوو له سه ر به رهنگاربونه وه ی نه و شالّوه: جیهادی نه فسی خۆتان پێش جیهادی دوژمنه کانتان بخه ن چونکه ده روونی خۆتان له وان زیاتر دوژمنانه، ریگری بکه ن له و سه رکه شیه ی که تییی که وتوه ئینجا نه توانن سه ریکه ون به سه ر دوژمنه کانتاندا،^۵ به رای سه له می هی رشی خاچه رستی بۆ سه ر ولّاتی شام له بۆشایه وه سه رچاوه ی نه گرتبوو به لکو نه و په ی به لاوازی موسلمانان بردبوو به وه ی ده سته گرتنیان به ئاینی پیروزی په روهردگار وه هه ر بۆیه ئامۆژگاریکردن به گه رانه وه بۆ لای په روهردگارو پا ککردنه وه ی ده روونه کان به ده رپرینی په شیمانی له به رده م خوای په روهردگارداد ده ست هه لگرتن له تاوانه کانی پێشویان و والا کردنی ده رگای جیهاد و تیکۆشان: (با مه به سستان به م جیهاده تان رازی کردنی په روهردگارتان و به رگری کردن له خۆتان و برا کانتان بیّت هه تاوه کو پاداشتی ته وای غه زا که تان ده ستبکه ویت،^۶ نه مه ش له به رامبه ر هی رشی خاچه رستی و ده ست

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۹۵.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۹۶.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۹۶.

^۴ هه مان سه رچاوه ل ۹۷.

^۵ هه مان سه رچاوه ل ۹۸.

^۶ هه مان سه رچاوه ل ۹۸.

گرتنی به سەر چه‌ند شارێکدا ته‌نها به‌وه ده‌بێت که ده‌ستپێشخه‌ری نه‌کرێت و هێرشیان بۆ نه‌برێت و له‌و شارانه‌دا بمێننه‌وه که هێشتا ده‌ستی به‌سه‌ردا نه‌گیراوه،^۱ چونکه به‌پێی که‌وتن به‌ره‌و پویان بۆ ئه‌و ناوچه‌یه‌ی که داگیریان کردوه مه‌به‌ستپێی به‌رگریکردنه‌ له‌گیان و مال و مندال و پاراستنی ئه‌وه‌یه‌که به‌ده‌ستمانه‌وه ماوه،^۲ هه‌روه‌ها بانگهێشتی السملی بۆ موسلمانان به‌شێوه‌یه‌کی گشتی بوو بۆ یه‌که‌خستنی هێزه ئیسلامیه‌کان: شامی و دورگه‌ی عه‌ره‌بی و میسری، ئامۆژگاریشی کردن که شوێنی رێبازه‌که‌ی بکه‌ون بۆ پاککردنه‌وه‌ی دڵ و ده‌روون و لێ‌بوردن له‌یه‌کترو هه‌ستان به‌جیهاد و هه‌تاوه‌کو به‌ئامانجی خۆیان ده‌گه‌ن له‌به‌ر په‌رچه‌دانه‌وه‌ی ئه‌و شالاوه‌دا،^۳ ئه‌و پێی وابوو: ئه‌گه‌ر ده‌سه‌تدارانی موسلمان پ‌ق و کینه و نا‌کۆکیه‌کانیان له‌بیر نه‌که‌ن ئه‌وه هێشتا له‌سه‌ر رێبازی، نه‌فامین و چاویان نه‌کردوه له‌وه‌نده جوانه‌ی که له‌شوێنه‌واره‌ ئه‌ردا هاتوه‌و ئه‌لێ: له‌کاتی ته‌نگانه‌دا پ‌ق و کینه نامێنێت،^۴ هه‌روه‌ها السملی له‌چه‌ند شوێنێکی کتێبی الجهاد دا به‌رده‌وام ده‌بێت له‌سه‌ر ئامۆژگاری و هاندان و هۆشداریدان به‌کاربه‌ده‌ستان به‌گشتی له‌مه‌رپێویستی جیهاد به‌ووتار و ئه‌و وانه‌ی که له‌مزگه‌وتی دیمه‌شق دا دا‌بوی، هه‌روه‌ها له‌مزگه‌وته‌کانی ولاتی شام و فه‌له‌ستین له‌سی و دوو به‌شدا،^۵ هه‌یچ قسه‌و یاده‌وه‌ریه‌ک نیه له‌سه‌ر جیهاد که باسی نه‌کردبێت،^۶ هه‌روه‌ها تێبینی ئه‌وه ده‌که‌ین که السملی له‌کتێبی الجهاد دا هه‌ستاه به‌رونکردنه‌وه‌ی دا‌به‌ش بوون و په‌رته‌وازه‌یی له‌رۆژه‌لاتی ئیسلامیدا، به‌تایبه‌ت له‌ولاتی شامدا، که‌بوه هۆی لاوازی هێزه ئیسلامیه‌کان و هه‌لوه‌شانه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ لاوازی باوه‌رپوون به‌فه‌رزی جیهاد، ئه‌مه‌ش خا‌لیکه داگیرکه‌ران قۆستیانه‌وه ئه‌م که‌م و کورتیه‌شی به‌خستنه‌ به‌ریاسی مه‌سه‌له‌ی خۆپاککردنه‌وه‌و که‌رانه‌وه بۆ ده‌ست گرتن به‌ئایینی پی‌رۆزی خوا چاره‌سه‌ر کرده‌وه‌ها به‌چاککردنی نێوان و هه‌ستان به‌جیهاد و به‌ره‌نگار بونه‌وه‌ی ئه‌و شالاوه، ئه‌مه‌ش به‌بێ یه‌که‌گرتنی هێزه ئیسلامیه‌کان به‌دی نایه‌ت، بۆیه کتێبی (الجهاد) گشتی بوو، تایبه‌تی نه‌کرد بوو به‌ده‌سه‌لاتێکی سیاسی دیاری کراو یا‌ن کۆمه‌لێک له‌موسلمانانی ولاتی شام ده‌به‌پێی تی‌پروانی‌نێکی ئیسلامی بنیات نه‌راو له‌سه‌ر بنه‌مایه‌کی تۆکمه‌ که‌له‌قورئانی

^۱ موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ۹۸ل.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه ۹۸ل.

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه ۹۸ل.

^۴ هه‌مان سه‌رچاوه ۹۸ل.

^۵ هه‌مان سه‌رچاوه ۹۸ل.

^۶ هه‌مان سه‌رچاوه ۹۸ل.

پیرۆزو سوننه تی پیغه مبه رو کتیبه کانی سیره و غه زاکان و ته فسیره به سته نه وه ی بابه ته کانی به هه ره شه کانی خاچیه رسته وه بۆ سه ر ولاتی شام، نه مه ش به لگه یه له سه ر ناگایی زۆرو بیرتیژی له کۆکردنه وه ی زانیاری و به کارهێنانی له شوینی گونجاودا^۱ هه روه ها به پئی لیكۆلینه وه تیبینی ده که یه نه که بانگه وازی یه که م بۆ جیهاد له نه نجومه نی فه رمانپه واکانه وه ده رنه چوو به لکو له کۆپه ندی زانانیانی موسلمان و مامۆستا و نوسه رو فه قیه کانه وه بوو، السملی دانه نریت به یه کیك که و که سانه ی که له سه ره تاوه هانی خه لکی دا بۆ جیهاد و له وکه سانه ی که به په روتی به ره له ستکاری گشتی نیسلامی داده نرین که له لایه ن زانایانه وه پشتیوانی ئی ده کرا.^۲ السملی کتیبه کتیبه که ی له سه ره تای به رپابونی نه و جه نگانده دا نوسی نه مه ش به لگه یه له سه ر زیره کی و ژیری و په ی بردنی به کیشه نا لۆزه کانی ولاتی شام، به لام که شیکی له بار بۆ سه رخستنی بانگه وازه که ی ده سته به ر نه بوو له و سه ره تایه دا، به لکو دئه و به و کتیبه ی هاوکار بوو بۆ پخۆشکردن بۆ قوناغی زه نکی و نه یوبی، مامۆستا ره مزان حسین الحشاوش یش هه ستاوه به لیكۆلینه وه و تاوتوئی کردنی کتیبی "الجهاد" ی السملی وه که نامه یه کی ماسته ر پیچشکه شی کرد له زانکۆی الفاتح الطرابلسی رۆژئاوا دا سالی ۱۹۹۲ ز.^۳

● به شداری زانایان و داده ران له گۆره پانه کانی جیهاندا: دیارترین نمونه له سه ر به شداری نه و زانایانه له گه ل سه ر یازه کاندایه به ره کانی جه نگ دا بۆ ده رپرینی حاله تی نمونه یی بیروباوه پی به جیهاد و به رگری کردن له مال و گیان، حاله تی قازی أبو محمد عبدالله ی کۆری مه نصور ناسراو به ئیبن صلیحه قازی قه لای جبله، که بو به سه ره پرشتیاری زانایانی نه و قه لایه دوای کۆچی دوایی مه نسوری باوکی له سالی ۴۹۴ هـ / ۱۱۰۰ ز، هه وره ها خاوه نی نه زمونیکی سه ربازی باش بوو چونکه سه رکیازی خۆش ده ویست و خۆی سه ربازی هه لده بژارد به م شیوه پیاوه تی و لیهاتوویی ده رکه وت،^۴ به هره کانی نه م نه میره ش له کاتی گه مارۆدانی قه لای جبله له لایه ن فه ره نسیه کانه وه بۆ ده ست به سه راگرتنی ۴۹۴ هـ / ۱۱۰۰ ز هه روه ها به کارهێنانی نه وه ی که نه مپۆ به جه نگی ده رونی ناوزه دی ده که ن ده رکه وت، نه مه ش کاتی بوو که ژیرانه پلانی دانا بۆ بلاوکردنه وه ی ترس له پرزی هیژه فه ره نسیه کاندایه ی پیشاندا که سولتان بروکیا رو ق به ره و

^۱ موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل ۹۹.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۹۳.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۹۳.

^۴ الكامل في التاريخ لـ موقف فقهاء الشام و.

شام که وتۆته رى^۱، بۆ يارمه تيدانى ئەمەش ترس و دلە راوکیى خسته دللى سەربازانى
 فەرەنسىيە وە دواتریش بوو ھۆى رۆيشتنيان لە ناوچە کە بە لām کاتى فەرەنسىيەکان لە راستى
 ئە و قىللە تيگەيشتن دوبارە گەرانە وە و گە مارۆى شارە کە يان دايە وە، بە لām قازى ئەم قىللەى
 بە شىۋە يە کى تر دووبارە کردە وە لە پىزى خاچپەرستەکاندا بللوى کردە وە: کە ميسرىيەکان
 کە وتۆنە تە رى بۆ جەنگکردن دژيان و يارمەتى دانى ئە و ھەر بۆيە دوبارە قەلاکە يان بە جى
 ھيشت^۲. ديارە فەرەنسىيەکان زانىارى پىويستيان دەر بارەى بارودۆخى ناو قەلاکە و ژمارەى
 سەربازەکانى لە بەر دەستدانە بوو ئە گينا وازيان لە گە مارۆدانى نە دە ھيئا لە و دووجارەى
 پيشنودا، بە لām خيتر فەرەنسىيەکان بە ئەم جەنگە دەر و نيبە و مە بە سەستەکانيان زانى، بۆيە بۆ
 جارى سىيەم گەرانە وە بۆ گە مارۆدانى قەلاکە بۆ لە مانگى شەعبانى سالى ٤٩٤ ك دا، بە لām ئە و
 قازيبە زانى کە فەرەنسىيەکان بە شىۋازە کۆنەکانيان زانيو ە بۆيە پە ناي برد بۆ شىۋازىكى نوئى
 بۆ روبە روو بونە وەى فەرەنسىيەکان ئە و يش بە وەى: کە لە گە ل گاورەکانى ناو قەلاکە دا رىک کە وت
 لە سەر ئە وەى کە وە فەدىکيان بىروا بۆ لای فەرەنسىيەکان بۆ گفتوگۆکردن سەبارەت
 بە بە دەستە وەدانى قەلاکە وە ناردنى کۆمەلەىک لە سوارەکانيان بۆ وەرگرتنى قەلاکە، ھەر وە ھا:
 سى سەد کەس لە ناو دارو ئازاکانيان بنيرن، ئە و انيش بە مە رازيبوون واديارە قازى ئيبىن صليحة
 بۆسەى بۆ دانابوون^۳: ئە وە بوو يە ک لە داوى يە ک بە گورىسە کە دا سەردە کە وتن، ھەر کە يە کىکيان
 دە گەيشتە لای ئيبىن صليحة دەيکوشت، ھەتا وە کو ھە موويانى کوشت، کاتى رۆژبوويە وە
 سەرەکانى بۆ فەي دان^۴، سەربارى ئەمەش خاچپەرستەکان بە و چال و داو ەى کە تىتى کە وتن و
 ئە و سەرکەوتنەى کە دژيان تۆمارکرا وازيان نە ھيئا، بە لکو بىرياريان دا بە ھەر نرخىک بويىت
 لە دەستى بىستيننە وە، ئە وە بوو بورجىکيان لە تەختە دروست کرد و چەند بورجىکيان
 لە بورجەکانى تىک دا، بە لām بە ھۆى ژيرى و زيرە کى ئە و قازيبە وە توانى دەرک بە و مە ترسيە بکات
 کە پوبە پوى بو ە تە وە و ئامادەى خۆيە دەستە وەدان نە بوو، بە لکو دەستى دايە دانانى
 نەخشە يە کى زيرەکانە، ھاوشىۋەى ئە و پلانە سەرکەوتنەى کە پيشتر زيانىکى زۆر و شکستى
 توشى دوزمن کرد، ئە مجارەش ھەولى دا دبۆ پەلکيش کردنى خاچپەرستەکان بۆ بۆسە يە کى تر
 کە بە شىۋە يە کى تۆکمە بۆى دارشتبون، ئە وە بوو ھەستابە کونکردنى شورای شار پىدە چى

^۱ موقف فيہاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل ١٢٠.

^۲ الكامل في التاريخ ل ١٢٠ موقف فيہاء الشام ل ١٢٠.

^۳ موقف فيہاء الشام وقضاتها ل ١٢٠.

^۴ ھەمان سەرچاوە ل ١٢١.

له دواوه بوييت - نه مهش وهك ئاسانكارىيهك بۆ دهرچونى هه ندى له سوپاكه،^۱ كاتى قازى ئىبن صليحه له گه ل سوپاكهيدا له دهرگاكانه وه هاتنه دهره وه خۆى وهك شكستخواردو پيشان دا، نه م فيلهش به سهر دوژمنه كانيدا تيپه پى و كه وتنه راوه دونانى بۆ ناوشوراكه له و كاته دا نه و سهر يازانهى كه له كونه كانه وه هاتبونه دهره يرشيان كرده سهر دوژمن و گه مارۆياندان و گرتنيان به م شيويه دوژمن هه لات،^۲ دياره قازى ئىبن صليحه ئاگادارى هونه ره كانى جهنگ و هه ندى شيوازى سهر يازى ئىسلامى بو، چونكه شيوازى جهنگى دهرونى كه له پورى سهر يازى ئىسلاميدا له سهرده مى خاچپه رسته كاندا، شتيكى نوئ نه بوو چونكه پيغه مبه ر (ﷺ) له جهنگى خه نده ق دا له سالى پينجه مى كۆچيدا به كارى هينا، كاتى چاله كهى هه لكه ندو سوپاى نه حزابى تيكشكاند، به هه مان شيوه له جهنگى موته شدا له سالى هه شتمه مى كۆچيدا، كاتى سهر كرده خه ليدى كورپى وه ليد جهنگه كهى له شكسته وه گۆرپى بۆ سهر كه وتن به سهر پۆمه كاندا، نه مهش به به كار هينانى جهنگى دهرونى له رپى ته پ وتۆز كردن به هۆى سواره كانه وه و پۆمه كانيش واتيگه يشتن كه كۆمه گيان بۆ هاتوه بۆيه خيرا هه لاتن، پاشان سوپاى ئىسلامى له به رهى جهنگ كشايه وه بئ نه وهى هيچ زيانىكى توش ببيت، نه م جهنگه دهرونيهش له چه ندين جهنگى تر دا پياده كرد، جهنگى يه رموكيش له سالى ۱۳ك يه كيك بوو له وجهه نگانه كاتى هه ستا به دابهش كردنى هيژه كانى، به شيويه كه كه لاي چه پى كرد به راست و پشت هه وى كرد به پيشه وه به م ته كنিকে سهر يازيهش سوپاى زۆرى رۆمى ترساندو توشى شكستى كردن.^۳

● هاندانى خه لك له لايه ن زانا و دادوه ره كانه وه بۆ جهنگ كردن له به ره كانى جهنگدا : كه سايه تى

دادوه ر أبو الفضلى كورپى خشاب دادوه رى ناسراوى حه له ب له م بواره دا دهر كه وت كاتى گه مارۆى خاچپه رسته كان توندكرا له سهر حه له ب له سالى ۵۱۳هـ / ۱۱۱۹ز دادوه ر ئىبن الخشاب به سهر نه سپي كه وه هات و خه لكى هان ده دا بۆ جهنگ كردن و پرميكي به ده سته وه بوو وتارىكى كارى گه رى بۆدان كه بوه هۆى به رز كردنه وهى وره و هيمه تيان و گپى به ردايه هه ست و نه ستيان و خه لكى خسته گريان و بوه هۆى هه ستانيان بۆ درويه پويونه وهى داگير كه ران.^۴

نه وه چوو هه رچه نده حه له بيه كان توانيان شاره كه يان رزگار بكه ن له هه مان ساآدا به لام خاچپه رسته ركان دودليان نه نواند له نه نجامدانى هيژ شيكى نويدا بۆ گيترانه وهى حه له ب له سالى

^۱ هه مان سهرچاوه ۱۲۱ل.

^۲ الكامل في التاريخ (۴۲۵/۸).

^۳ موقف فقهاء الشام وقضاتها ل ۱۲۲.

^۴ هه مان سهرچاوه ۱۳۹ل.

١١٢٤ هـ / ١١٢٤ز نه مهش کاتيک بوو که ههستان به تيکدانی گونده کانی ده وروبه ری حه له ب، هه تاوه کو یارمه تی شاری حه له ب نه دن، فره نسیه کانیش چونه چه پړان و پاشان حه له ب له لای مشهد الجف له باکوره وه، نین الخشابی دادوه ریش رۆلی هه بوو له هاندان بۆرپوه پویونه وهی ئه و هیژشه، ته نانه ت رۆلی هه بوو له هاندانی نه میر نه قسنقری برسقی نه میری موسل، نه مهش له کاتی باسکردنی رۆلی نه میره سه لجوقیه کان له موسل و دیمه شق و شوینه کانی تردا له بهر په رچدانه وهی هیژشی خاچه رسته کاندرون ده کهینه وه به پشتیوانی په روه ردگار.

سییه م: رۆلی شاعیران له بزواتی بهرگریدا:

هه ندی له شاعیران رۆلیکی گه وره یان بینی له هاندانی موسولمانان و وه سفکردنی بارودۆخی ئومه ت و سروشتی هیژشی اچه رستی که ولاتی داگیرده کردو ئابروی خه لکه که ی هه لده مالی، به ناویانگترینی نه و شاعیرانهش نه وهیه که هه ره وی قاضی و نه شلین ابی مظفری نه بیوه ردی وتویه تی که سه ره تاکه ی:

مزجنا دماء بالدموع السواجم	فلم یبق منا عرضه للمراجم
وشر سلاح المرء دمع یفیضه	اذا الحرب شیت نارها بالصوارم

ئه و له م پیتشه کییه دا، باس له گریانی خه لکی ده کات به شتپوهیه ک که خوین له چاویان ده هاته خواره وه له بهر به رده وامی و زۆری هینده گریان که بواری لومه کردنیان نه هیژشته وه، به لام زۆری نه خایاند هه تاوه کو ده رکی به وه کرد که گریان هه رچه نده زۆربیت، سودی نیه له جه نگدا، چونکه ته نها شمشیری تیژ ده توانی ناگری جه نگ خۆشبات، له و شیعرانهش:

فایها بني الاسلام إن وراءكم	وقائع یلحقن الذرا بالناسم
أنهویمة فی ظلّ أمن وغبطة	وعیش کتوار الخمیلة ناعم
وکیف تنام العین ملء جفونها	علی هفوات أیقظت کلّ نائم
واخوانکم بالشام یضحی مقیلهم	ظهور المذاکي أو بطون القشاعم
تسومهم الروم الهوان، وأنتم	تجرون ذیل الخفض، فعل المسلم

لیره دا شاعیر هاوار له و که سانه ده کات که له جه نگ دواکه وتون له برا موسلمانان کانیان له ولاتی شام دا، به م پارچه یه ده ست ده کات به ئاراسته کردنی بانگه وازیکی گه رم بۆ موسلمانان: نه ی رۆله کانی ئیسلام له خه و بیدارین نه و جه نگه ی توشتان بووه سه ره به رزتان سه ر شۆرده کات پاشان سه رسامی خۆی به رامبه ر به خویان و خه وه که یان پیشان ده دات که چۆن خه ویان ل ده که ویت و به خۆشی و هیمنی ده ژین له کاتيکدا که له ته نیشتیاندا خراپترین شت رووده دات و به سه ری براکانیان له شام ده باری به جۆریک کاتیان نییه تیايدا بنون له ماله کانیاندا و هه موو کاته کانیان له جه نگدا

به سهر دهبه نو ده جه نگیڼو شه هیدیان ده ستگیرده بیت و هه لۆکانی ئاسمان ئه یانفریڼی و جهسته یان ده شاریتته وه، له وانه شه بکه ونه ژیر دهستی دوژمنیان و سوکایه تیان پی بکړیت، به لام ئیوه رابواردنتان پیوه دیاره و له نازو نیعمه تدان، ئیوه موسلمانن یان هاوپیهمانی دوژمنان،

له و شیعرانه ش:

وكم من دماء قد أبيحت ومن دمي	تواری حیاء حسنھا بالمعاصم ^۱
بحيث السيف البيض محمرة الظبا	وسمر العوالي داميات اللهازم ^۲
وبين اختلاس الطعن والضرب وقفة	تظل لها الولدان شيب القوادم
وتلك حروب من غيب عن غمارها	ليسلم يقرع بعدها سنّ نادم
سلن بأيدي المشركين قواضيا	ستغمد منهم في الطلا و الجمامج
يكاد هـنـ المستجن بطيبة	ينادي بأعلى صوت، يا ال هاشم

له م دیرانه شدا وینه ی ئه و جهنگه تونده مان پیشان ده دات که له نیتوان موسلماننه کان و دوژمنه فره نسویه کانیاندا روویدا، ئه وه بوو خویڼی زۆریک له موسلمانان رژینراو په لاماری ژنان له ماله کانیاندا درا و هیچیان دهست نه ده کهوت که بهرگری پی بکه ن له خویان جگه له دهستیان که له شه رم و ترسدا بهرگری له خۆی ده کرد، ههروه ها ئه م جهنگانه توندتریوون و کوشتارتیایدا به رادهیه ک په ره ی سه ند که شمشیرو په کان سوو خویناوی بوون، ته نانه ت میرد مندا لآن سهریان سپی ده بو له ترسی لیدان و کوشتن، پاشان ده گه ریته وه بۆ ئاگادارکردنه وه ی کهسانی دواکه وتوو له و جهنگه به وه ی که په شیمان ده بنه وه له دوا که وتنیان له به شداری کردن له و جهنگانه دا، دوباره ده گه ریته وه بۆ باس کردنی مه ترسییه کانی و له پله وپایه ی دوژمنان و چه ک و شمشیره تیژه هه لکی شراوه کانیان که م ده کاته وه له کۆتایی ئه م دیرانه شدا ترسناکی ئه م جهنگانه ده خاته پوو به جوړیک که پیغه مبه ر (ﷺ) له گۆری پاکیدا له مه دینه ی پیروژ هانا بۆ عه ره بو موسلمانان دیتت نه ک ته نها بۆ تیره ی هاشم^۳:

أرى أمي لا يشرعون إلى العدا	رماحهم، والدين واي الدعائم
ويجتنبون النار خوفا من الردى	ولا يحسبون العار ضربة لازم
أترضى صناديد الأعراب بالأذى	ويغفي على ذل كمة الأعاجم؟

^۱ نصوص من أدب عمر الحرب الصليبية عمر الساريسي ٢٦٦.

^۲ هه مان سه رچاوه ٢٦٦.

^۳ هه مان سه رچاوه ٢٦٦.

فلیتهم اذالهم یدودوا حمیة عن الدین ضنوا غیرة بالمحارم

وإن رهدوا فی الأجر، اذحی الوغی فہلا أتوہ رغبۃ فی الغنائم؟

ہر وہا شاعیر نازار دہ چیڑت بہ وازہینانی ہندی خہ لکی ہوزہ کی لہ جیہاد و پالڈانہ وہیان، لہ گہل نہ مہشدا باسی واقعی لاوازیان دہ کات بۆ سہ رخستنی ٹاین کہ دوزمنان ہہ ولّی لاوازترکردنی دہ دہن، نہ مہش بہ ہوی ترسو تہ ماع و بی ناگایی لہ وہ نہ نگہی کہ توشیان دہ بیت لہ کاتی شکستدا، سہ رسامی خوشی بہ رامبہر بہ موسلمانانی نازاو بہ جہرگ دہردہ بریت لہ عہرہ ب و عہم، کہ چون بہم ہہ موو حالہ تہ وہ روو دہ کەنہ بہرہ کانی جہنگو پاشان ہوکارہ کانی بہرگریکردن لہ ٹاین و خاکیان بۆ فہراہم دہ بیت بہ شیوازیکی لوزیکیانہ و نازاردلیان دہ گوشیت و ناخیان دہہ ژینیت و داوی بہرگری کردن لہ ٹاینیان لّ دہ کات بہ پلہی یہ کەم نہ گہر نہ وەش نہ یجولاندن بابہرگری لہ مال خیزان و ولاتیان بکن، نہ مہش لاوازترین جۆری باوہرہ، کہ گرنگی بہ دنیا و کەل و پەل و دہستکە و تہ کانی بدہن نہ گہر توانای تۆلہ سہ دندنہ و بۆ ٹاین و جیہاد کردن لہ پیناویدا نہ بوو! لہ کوتایی ہونراوہ کہشدا نازار زۆری بۆدینیت و ٹایندہ و داہاتوی خویانیان نہ خاتہ پیش چاو کہ چون دوچاوی سہر شۆری دہ بن و منال و نہ وہ کانی داہاتوشیان ملکہچ دہ بن نہ گہر رازی بن بہ داگیرکردنی ولاتہ کیان لہ لایہن دوزمنانہ وہ، پاشان ہہر پەشہی نہنگی خۆبہ دہستہ و دانی ژنانیان لا دہ کات نہ گہر بہ و شیوہیہ پالی لّ بدہنہ وہ دہسبہرداری جیہاد بن بہم شیوہیہ شاعیر بہردہ وام بانگہ وازی دہ کرد جہنگیش ہہر بہردہ وامبوو، ہہ تاوہ کو دلیرانہ پەلاماری دوزمنان بدہن و گورزیکی توند لہ فہرہ نجہ کان بوہ شینن، وە کہ چون ہہ موو جارێک دوچاری بوون کاتی کہ ہیرشیان کرد بیتہ سہر خاکی نیسلام:

فلا عطست الا بأجدع راغم

لئن أذعنت تلك الحياشيم للبري

الينا بألحاظ النصور القشاعم

دعوناكم والحرب تدعو ملحة

تطيل عليها الدوم غضّ الأباہم

تراقب فينا غارة عربية

رمينا الى أعدائنا بالجرائم

فإن أنتم لم تغضبوا بعد هذه

ہر وہا شاعیر یکی تر دہربارہی ہیرشی خاچیہ رستہ کان بۆ سہر بہیتو لمہ قدیس نہ لّی:

يطول عليه للدين النجيب

أحل الكفر بالإسلام ضيما

وسيف قاطع ودم صيب

فحق ضائع وحمى مباح

ومسلمة لها حرم سليب

وكم من مسلم أمسى سلبا

وكم من مسجد جعلوه ديرا على محرابه نصب الصليب

دم الخنزير فيه لهم خلوق وتحريف المصاحف فيه طيب

أمور لو تأملهن طفل لطفل في عوارضة المشيب

أتسيي المسلمات بكل ثغر؟ وعيش المسلمين إذن يطيب

أما لله والإسلام حق؟ يدافع عنه شبان وشيب

فقل لذوي البصائر حيث كانوا أجبوا الله، و يحكم، أجبوا

• شاعیر نیین خه یاط: أبو عبدالله نه حمه د کورپی محمدی نیین لخیاط: نه شاعیره هه ولیدا

هیممه تی عصب الدوله سه رکرده ی سوپای دیمه شق بجولیتیت، بویه له هونراوه یه کی دریزدا

هانیدا بۆ خۆ ئاماده کردن بۆ جیهادو له سه ره تاکه ییدا نه لیت:

فدتك الضواهل قبا وجردا وشم القبائل شيبا ومردا

وذلك لا سيفك البيض قضا ودانت لأرمحك السمر ملدا

هه تا نه وه ی نه لیت: ده دپیر شعره پاشان پاش نه وه ش که شاعیر باس له بارودوخی

هاوه ل گهران و توندوتیزیان ده کاتو له بهرامبه ریشیاندا باسی موسلمانه کان ده کاتو عصب الدوله

هان ده دات بۆ جیهاد:

فحاموا عن دينكم و الحریم محاماة من لا يرى الموت فقدا

وسدوا الشغور يطعن النحور فمن حق ثغر بكم أن يسدا

فقد أينعت أروس المشرکین فلا تغفلوها قطافا و حصدا

فلا بد من حدهم أن يفل ولا بد من ركنهم أن يهدا

هه روه ها هه ولی زانایان و دادوهره نه دیبو شاعیران کاریگه ری خوی هه بوو له به هیزبوونی

بزوتنه وه ی به رگری چه کداری که نه میره کانی سه لجوقی سه رکردایه تیان ده کردو له لاپه ره کانی

داهاتودا به پشتیوانی په روه ردگار باسی لیوه ده که یین.

چواره م: سه رکرده کانی جیهاد له ناو سه لجوقیییه کانداییش عیماد الدین زهنگی:

یه کیک له راستیه به لگه نه ویسته کانی میژووی خاچپه رستی نه وه یه که بزواتی جیهادی نیسلامی

دژی به خاچپه رسته کان یه که م جار له پوژه لاتسه وه سه ری هه لداو به تاییه ت له ناوچه ی

جه زیره دا، چونکه که وتوته نیوان دیجله و فوراته وه، نه ناوچه یه ش به وه ناسراوه که ناو هه وای

پاکه و به پیتو به ره که ته و خیرو بیتری ژوره، شاری گه وره و شورای توکمه و قه لای زوری تیا به (۳).

نه و هۆکارانه ش که وایکرده بزوتنه وه ی به رگری له ناوچه ییدا سه ره لیده دات نه مانه ن:

• ناوچه‌ی جه‌زیره یه‌که‌م ولاتی موسلمانانه له‌روژه‌لاتی نیسلاامیدا که به‌ناگری جه‌نگی خاچه‌رسته‌کان سوتا‌بیّت کاتی که ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر نه‌لره‌ها داو یه‌که‌م میرنشینی خاچه‌رستیان له‌سالێ ٤٩٠ ک/ ١٠٩٧ ز دامه‌زراندو دانیش‌توانیش له‌مه‌ترسی بوونی خاچه‌رسته‌کان له‌ولاته‌که‌یاندایا گه‌یشتنو نه‌مه‌ش وای کرد له‌موسلمانان ده‌ستپیشخه‌ر بن‌بو هیرشکردنه‌ سه‌ر خاچه‌رسته‌کان.

• ناوچه‌ی جه‌زیره هه‌ر له‌سه‌ره‌تایی نیسلااموه که سایه‌تی خۆی سه‌لماند، به‌هۆی دراوسێیه‌تی له‌گه‌ڵ سنوره‌کانی ده‌وله‌تی بیزه‌نتیدا، نه‌مه‌ش مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر موسلمانان دروست کرد له‌سه‌رده‌می عه‌باسی و نه‌مه‌وییه‌کانداو بوو به‌سه‌نگه‌ری یه‌که‌می به‌رگری سنوره‌کانی نیسلاام دژ به‌رومه‌کان، دوا‌ی شالایی خاچه‌رستیش ناوچه‌ی جه‌زیره روبه‌روی میرنشینی ره‌های خاچه‌رست بوویه‌وه که گه‌وره‌رتین مه‌ترسی بوو له‌سه‌ر خه‌لافه‌تی عه‌باسی له‌به‌غدا.

• له‌سه‌ده‌ی پینجه‌می گۆچی و یازده‌یه‌می زاینیدا ناوچه‌ی جه‌زیره هاتنی تورکه سه‌لجوقیه‌کانی به‌خۆوه بینی، له‌گه‌ڵ نه‌و خۆشه‌ویسته‌ی که پیتی ناسرا‌بوون بو په‌روه‌رده‌کردنی نه‌سپو سه‌رکیشی کردنو دلگه‌رمیان بو نیسلاام به‌هۆی تازه‌ موسلمان بوونیان نینتمایان بو مه‌زه‌بی سووننی، سه‌لجوقیه‌کان خوینێکی تازه‌یان کرد به‌به‌ری ناوچه‌ی جه‌زیره‌دا که دلگه‌رمیه‌کی بێ وینه‌ی هه‌بوو بو جیهادکردن له‌پێناو خوادا، به‌پینچه‌وانه‌ی هێزه نیسلاامیه‌کانی تر له‌روژه‌لاتی نیسلاامیدا که بلێسه‌ی حه‌ماسه‌تی ئاینی له‌ده‌رونی‌دا کپ بوویه‌وه و گیانی رووبه‌روبونه‌وی تیا‌دا لاوا‌زبوو^١.

• نه‌و سامانه زۆرو داهاته فراوانه‌ی که له‌ناوچه‌ی جه‌زیره‌دا هه‌یه به‌هۆی بوونی سه‌رچاوه‌کانی ناوو یه‌پیتی زه‌وی و فراوانی روبه‌ره کشتوکالیه‌کان و زۆری له‌وه‌رگه‌ی پێویست بو نه‌سپو مه‌رومالات، نه‌مه‌ش توانای سه‌رخستن و یارمه‌تیدانی موجه‌یده‌کانی پی به‌خشی کردیه سه‌رچاوه بو نازوقه‌ و که‌ره‌سته‌ی جه‌نگ، نه‌مه‌ له‌گه‌ڵ نه‌و توکمه‌یی و قایم‌کاریه سروشتیه‌ی شاره‌ گه‌وره‌ و قه‌لاکانی جه‌زیره لێی به‌هره‌مەندن که بزاولتی جیهادی نیسلاامی تیا‌یدا سه‌ری هه‌لدا وه‌ک موسڵ و ئامیدی و ماردین و قه‌لا‌ی کیفا و شاره‌کانی تر، هه‌روه‌ها نه‌م شاره‌نه له‌پشتیوانیه‌کی سروشتی که‌م وینه به‌هره‌مەندن که داگیرکردنیانی زۆر سه‌خت کردبوو، به‌م جوړه‌ش پارێز‌وا‌بوون له‌دژ هیرشی خاچه‌رسته‌کان، له‌وانه‌شه بوونی میرنشینی ره‌های

^١ الأمارات الأرتقية في الشام والجزيرة ل ٢٠١.

خاچپه رست له جه زیره داو نه و مه ترسییه گه وره ی که هه بیوو له سه ر ده سه لاتیان و پیرای مه ترسیان له پیشپه وی کردنی خاچپه رسته کان به ره و باشور بۆ له ناو بردنی خیلافه تی عه باسی له به غدا^۱ هۆکار بوییت بۆ زیندوو کردنه وه ی بیرۆکه ی جیهاد له دلی سه ر کرده کانی جیهاد له ناوچه یه دا. لیژره شه وه سه یرنیه نه گه ر بیرۆکه ی جیهادی ئیسلامی له م ناوچه یه دا سه ره لبدات به مه به ستی سه ندنه وه ی ناوچه ی ره ها له ده ستی خاچپه رسته کان^۲.

۱- **جیهادی قوام الدوله "راگری ده ولت" کرېوځای ده سه لاتداری موسل:** بیرۆکه ی به رگری ئیسلامی له سالی ۱۹۱۹/ک ۱۰۹۷ز چوو ه بوا ری جیبه جیکردنه وه نه مه ش کاتی بوو قوام الدوله کرېوځا ده سه لاتداری موسل هه ستا به کۆکردنه وه ی ریژه یه کێ ژۆر سه ر یازو به مه به ستی ریگری کردن له روخانی نه نتاکیه له سه ر ده ستی خاچپه رسته کان، به لام کرېوځا رووبه پووی وه ستاو هه ستا به گه مارۆی ره های بۆ ماوه ی سی هه فته به م شیوه یه ش هه لیکی باشی بۆ خاچپه رسته کان ره خساند بۆ داگیرکردنی نه نتاکیه وه ره نه مه ش روویدا، به لام نه گه ر کرېوځا راسته وخۆ به ره وه نه نتاکیه بپۆشتایه نه وه یاغی سیان شاری نه نتاکیه ی نه دا به ده سه ته وه و بارودنۆخی گه مارۆ دراوه کان ده گۆرا^۳، به لام کرېوځا گه مارۆی له سه ر ره ها هه لگرت کاتی بیستی نه نتاکیه داگیرکراوه له فورات په ریه وه به ره و شامو له مه رج دا بقدا مایه وه، هه روه ها دقایی کوپی تتشی ده سه لاتداری دیمه شقو ظهیرالدین طفتکین أثابک دقاقیش له وی بوون، له گه ل جناح الدوله حسین فه رمانپه وایی حمصو نه رسه لان تاشی فه رمانپوای شنکارو سه قمانی کوپی نه رته ق فه رمانپوایی بیتزوال المقدسو چه ند نه میریکی تر له وانه ی که هاو شیوه یان له له پها تووی و ئازایه تیدا نه بوو وه ک ئیبن کثیر ده لیت^۴: هه روه ها سه رجه م نه میره کان چوونه ژیر فه رمانده ی کرېوق نه ویش به ره وه نه نتاکیه به ری که وت له سالی ۱۹۱۹/ک ۱۰۹۷ز که تا نه وکاته ش قه لاکه ی به ده ست موسلمانانه وه بوو، نه وه بوو توانیان لی نزیك بنه وه و گه مارۆی له سه ر توندبکه ن و نه مه ش کاریگه ری هه بوو له سه ر خاچپه رسته کان و بارودنۆخی به ره و خراپی بردن، چونکه خۆیان له نیوان دوو گه مارۆی ده ره کی و ناوخییدا ده بینیه وه نه مه ش رووبه پووی قه یرانیکی توندی کردنه وه به هۆی که می ئازوقه وه و ناچار ی

^۱ الجهاد ضد الصليبين في الشرق الاسلامي ل ۱۳۷.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۳۸

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۱۳۸

^۴ الكامل في التاريخ (۴۰۰/۸).

کردن په ناهرن بڼه خواردنی پاشه روځ لای دره خت^۱، هه روه ها ناچاری کردن که وه فدیک بنیرن بڼه لای کریوقا و داوی په نادانی بکه ن هه تاوه کو نه نتاکیه به جیبهیلن، به لام کریوقا داواکه یانی په تکرده وه و تی: به شمشیر نه بڼه درناچن^۲. نه مهش پالی به یه کیک له پیاوړی ثابینی گاوره وه نا هه تاوه کو چیروکی جهنگی پیروژ هه لیبه ستی و بووه هوئی نه وهی که وره ی خاچپه رسته کان به رزبکاته وه و له ده وری سهرکرده کانیا ن کوبینه وه، وره بده نه بهر خوځیا ن بڼه هیرشبردنه سهر موسلماننه کان و دهسته دهسته درچوون و به پهری هیزه وه په لاماری موسلماننه کانیا ن داو توانیا ن شکستیا ن پی بڼن و بلاو یان پی بکه ن^۳. به م جوړه کریوقا سهرکه و تونونه بوو له سهرکرده تی نه و هاوپه یمانیتیه نیسلا مییه دا که ویستی به هوپه وه ریگری بکات له داگیرکردنی نه نتاکیه له لایه ن خاچپه رسته کانه وه له سالی ۴۹۱ ک/ ۱۰۹۷ ز. هه روه ها میژوونوسان باس له هوکاره کانی شکست هیانی کریوقا ده که ن له کاتی کدا که خاچپه رسته کان گه یشتبوونه نه و پهری لاوازی و شله ژان له ناو نه نتاکیه دا. له و هوکارانه ش:

● نه وهی که میژوونوسه فهره نسییه کان باسی ده که ن که کریوقای فهرمانپره وای موسل سی هه فته ی له کیسدا له گه مارو دانی نه لپره ها دا نه مهش ریخوشکه ربوو بڼه خاچپه رسته کان هه تاوه کو نه نتاکیه داگیربکه ن و خوځیا ن ناماده بکه ن بڼه هر هیرشی که که له وانه یه بکریته سهریا ن چ له لایه ن موسلمانانی تاو قه لاکه وه یاخود له لایه ن براکانیا ن له ولاتی شام و شوینه کانی تردا^۴.

نه بوونی هه ماهه نگی له نیوان هیزه کانی کریوقا دا که له عهره ب و تورک و خه لکانی تریپیک هاتبوون، پاشان نه وهی که رضوانی فهرمانپروای دیمه شق پیی هه ستا له بلاوکردنه وهی ناکوکی له نیوان عهره ب و تورکدا.

● نه بوونی پلانیکی سهربازی روون و ناشکرا لای کریوقا، رونتیرین به لکش له سهر نه مه ریته دانی کریوقا بوو به لی دانی یه کجاره کی خاچپه رسته کان، کاتی که دهسته دهسته له نه نتاکیه درچوون، نه مهش نه گه ریته وه بڼه نه وهی که کریوقا پیی و ابوو به کاره ی ته نها پییشه کی نه و سوپایه له ناوده بات^۵.

^۱ الكامل في التاريخ (۴۰۰/۸).

^۲ الكامل في التاريخ (۴۰۰/۸).

^۳ الكامل في التاريخ (۴۰۰/۸).

^۴ تاريخ الحرب الصليبية (۳۲۸/۳).

^۵ هه مان سهرچاوه (۳۵۰/۲).

• خرابی مامه‌لای کرېږقا له‌گه‌ل‌ئو نه‌میرانه‌ی که‌له‌گه‌لیدابوون، هۆکاریکه‌له‌هۆکاره‌کانی شکست هیټان و روخانی، نه‌وه‌بوو جوړیک خۆبه‌زلزانی تیادا به‌دی ده‌کرا، چونکه‌ وایده‌زانی به‌وشیوه‌یه‌له‌گه‌لیدا هه‌لده‌که‌ن نه‌مه‌ش بووه‌ هۆی بیزاربوونیان له‌هه‌ل‌سوکه‌وتی^۱.

• به‌رزبوونه‌وه‌ی لایه‌نی مه‌عنه‌وی و وره‌ی خاچه‌رسته‌کان دوا‌ی هه‌لبه‌ستنی چیرۆکی جه‌نگی پی‌وژ، نه‌مه‌ جگه‌ له‌و کاره‌ی که‌خاچه‌رسته‌کان پی‌ی هه‌ستان پی‌ش گه‌یشتنی کرېږقا بۆ نه‌نتاکیه‌ کات‌ئ سهرکرده‌کانیان هه‌ستان به‌نامه‌ ناردن بۆ دق‌اقی فه‌رمان‌پوایی دیمه‌شق و ناگاداریان کرده‌وه‌ که‌ته‌نها نه‌و شوینانه‌یان مه‌به‌سته‌ که‌پیشتر به‌ده‌ست ئیمپراتوریه‌تی بیزه‌نتیه‌وه‌بوو له‌ولاتی شام^۲، نه‌مه‌ش ریگرنیه‌ له‌به‌رده‌م نه‌وه‌دا که‌بل‌ئین نه‌و هه‌ول‌ای کرېږقا بۆ پارێزگاری کردن له‌نه‌نتاکیه‌ خالی ده‌ستپێک بوو بۆ زیندوکردنه‌وه‌ی بیرۆکه‌ی جیهادی ئیسلامی دژ به‌خاچه‌رسته‌کان هه‌روه‌ک به‌ه‌یزی موسلمانانی بۆ خاچه‌رستیان سه‌لماند له‌حاله‌تی یه‌گکرتیانداو ریگه‌ی راستی دیاری کرد بۆ نه‌و سهرکرده‌نه‌ی که‌دوا‌ی خۆی هاتن و به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای جیهاد یان کرده‌ نه‌رکی سه‌رشانی خۆیان هه‌تاوه‌کو درێژه به‌وکاره‌ی نه‌و بده‌ن، نه‌م راستیه‌ش به‌رجه‌سته‌تر ده‌بی‌ت نه‌گه‌ر بزانی‌ن که‌عمادالدین زه‌نکی خۆی له‌ژێر چاودێری کرېږقادا ژیا دوا‌ی مردنی باوکی^۳ به‌لام کرېږقای فه‌رمان‌پوایی موسل مه‌رگ یه‌خه‌ی پی‌ گرت له‌شاری خوی نازه‌ربایجان له‌سالی ۶۹۵ه‌/ ۱۱۰۳ له‌کاتی نه‌و ناکوکیه‌دا که‌که‌وته‌ نیوان سولتان برکیاروق و کوپی مه‌لکشوا و براکه‌ی محمدی کوپی مه‌له‌کشادا، به‌م شیوه‌ موسل چۆل بوو له‌یه‌کێک له‌و سهرکرده‌نه‌ی که‌ناکوکی له‌گه‌ل سه‌له‌جوقیه‌کاندا نه‌یتوانی کارکردنی بۆ زیندوکردنه‌وه‌ی بیرۆکه‌ی جیهادی ئیسلامی دژ به‌خاچه‌رستان له‌بیربه‌ریته‌وه‌^۴.

۲- **جیهادی جکرمشی فه‌رمان‌په‌وا‌ی موسل و سقمانی کوپی نه‌رته‌ق فه‌رمان‌په‌وا‌ی ماردین و دیاربه‌گر:** ر‌دنی نه‌تابه‌کی موسل که‌ربۆقا گۆمه‌که‌ی شله‌قاندو بوو به‌هۆی هه‌لگیرساندنی جه‌نگی ناوخۆیی، چونکه‌ که‌ربۆقا وه‌سیه‌تی کردبوو که‌دوا‌ی خۆی سونقرجه‌بی‌ت به‌فه‌رمان‌په‌وا‌و داواشی کرد له‌تورکه‌کان که‌گوێزایه‌لی بکه‌ن، به‌لام موسای تورکمانی له‌قه‌لای کیفا که‌وته‌ مملانی له‌گه‌لیدا، دوا‌ی نه‌وه‌ی ناودارانی موسل بانگه‌یشتیان کردو توانی

^۱ الجهاد ضد الصليبين ل ۱۴۰.

^۲ الجهاد ضد الصليبين.

^۳ الجهاد ضد الصليبين ل ۱۴۰.

^۴ دول الاسلام للذهبي (۲/ ۳۵۰).

رکابه ره که ی بکوژی وه ک جیگری سولتان برکیاروق^۱. هه ره ها شمس الدوله جکر میش
 فه رمانپوایی جزیره ی ئین عومر نه م ناکۆکیه ی قۆسته وه بۆ ده ست وهر داته ناو مملانی
 ناو خۆیه کان نه وه بوو به ره و نصبین به ری که وتو ده ستی به سه ردا گرت، موسی ش به ره و
 موسل هه لات و پاشان له وی خۆی قایم کردو له وی جکر مش بۆ ماوه یه کی دورود ریژ که مارۆی
 داو موسی ش ناچار بوو پشت ببه ستیت به سقمانی نه رته قی له دیار به کرداو پیشنیاری پیدانی
 قه لای کیفای بۆ کردو ده هه زار دیناری پید، له به رامبه ر یارمه تی دانیدا، سه قمانیش نه م
 پیشنیاره ی قبول کردو یارمه تی سه ربازی پیشکش کرد، جکر مشیش ناچار بوو که که مارۆی
 سه ر موسل هه لگری، کاتی موسا ده رچوو بۆ پیشوازیکردن له سه قمان، هه ندی
 له خزمه تکاره کانی له ریگادا کوشتیان و سوپاکه شی په رته وازه بوو، سه قمانیش به په له
 که رایه وه بۆ قه لای کیفاء ده ستی گرت به سه ریدا له هه مان کاتدا جکر مش به ره و موسل
 پیشپه وی کردو چوو ناویه وه خه لکه که شی به خۆشحالییه وه به خیریان هیئا^۲. جکر مش بوو
 به فه رمانپوای میرنشینی موسل له سالی ۴۹۵هـ - ۵۰۰هـ / ۱۱۰۱-۱۱۰۶ز داو بووه هاوپه یمانی
 سه قمانی کوپی نه رته قی نه میری نه رته قه کان له دیار به کردا، مه به ست له م په یمانیه ش پی
 به ره نگاریبونه وه ی پیشپه وی خاچه رسته کان بوو له رۆژه لاتنه وه به ئاراسته ی ناوچه گه ری
 جه زیره، نه وه بوو نه و سه رکه وتنه خیرایانه ی که خاچه رسته کان به ده ستیان هیئاو ئاره زوی
 ده ست گرتیان به سه ر هه راراند ده که یه نیت نیاو چوار ریبیانی که به ره و عیراق و جه زیره و
 شام، به سه وود وه رگرتن له ناکۆکی نیاو نه میره موسلماننه کان، سه رباری نه وه ی که
 له ده ستگرتن به سه ر هه راراند وه رده گیری له بچرانی په یوه ندی له نیاو موسلمانان له ولاتی
 فارس و عیراق و جه زیره و شام و به خشیانی هه لیکی تر به خاچه رسته کان بۆ هیرش کردنه
 سه ر موسل و هیور کردنه وه ی ره هاو ده ستگرتن به سه ر هه ری می جه زیره دا، نه م هه موو
 هۆکاره کاریگه ری ته واویان هه بوو بۆ وه لانانی ناکۆکییه کان له نیاو جکر مش و سقمانداو
 کارکردن پیکه وه بۆ وه ستانی پیشپه وی خاچه رسته کان^۳.

۱- جهنگی به لیخ و سه رکه وتنی موسلماننه کان به سه ر خاچه رسته کاند "که به جهنگی
 هه رارانش ناوژه ده گریتا": هه ریه که له جکر مش و سقمان بانگه یشتی یه کتریان کرد بۆ
 کۆبوونه وه بۆ خۆلادان له مه سه له ی هه راران و هه تاوه کو به یه کتری رابگه یه نن که برپاریان داوه

^۱ تاریخ الذنکسن فی الموصل وبلاد الشام ل ۶۲.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۶۲

^۳ المقاومة الاسلامیة الغزو الصلیبی ل ۹۵ عما الدین خلیل.

خۆيان بېه خشن به خوا، ئه وه بوو به دهم يه كه وه هاتنو له خاپووردا لای راس العين كۆبوونه وه و هاوپه يمان نيته كه يان توند وتۆل كرد به ده هزار سوارى تورك و كورد و عه ره به وه كه وتنه رى بۆ روبه روبوونه وهى زه ها پيش ئه وهى هيرشيان بكرتته سه ر، كاتى بلدوينى دوه مېش ئه ميرى زه ها هه والى كۆبوونه وه يانى بيست هاناي برد بۆ جوسلين بۆ هيمؤندو داواى كۆمه كى لى كردو پيشنيارى كرد كه ئاراسته ي هيرشه كه بگۆرن به وهى كه هه ستن به هه وليك بۆ روبه روبوونه وهى هه پاران، دواى ئه وهش كه بلدوين پاسگايه كى بچووكى هيشته وه له ره هادا به ره و هه راران كه وتنه رى به سه رۆكايه تى كۆمه لىكى كه م سواره و ئه رمه نه كان، له نزىك هه رارانيشدا هه ريه ك له جوسليني ئه ميرى ته ل باشرو بۆ هيمؤندى ئه ميرى ئه نتاكييه و تانكردى خوشكه زاي و به تياركى ئه نتاكييه و سوپايه ك كه سواره و فه رمانده كانى خاچه رست و ژماره يه كى زۆر له ئه رمه ن و پياوانى ئاينى هاتنه پالى، كه ژماره يه ده گه يشته سى هه زار سوارو سى هينده ي ئه م ژناره يه پياده له واقعيشدا ئه م سوپايه ئه و هيزه ليدرو ئاماده و ته واوه بوو كه خاچه رسته كان له باكوپى شامدا هه يانبوو، جگه له پاسگاي شوراكان، كاتى ئه م سوپايه ش كۆبوويه وه له به رده م هه پاراندا جكرمش و هاوپه يمانه كه ي هيشتا به ره و زه ها ده هاتن^۱.

ئه وه بوو زۆرى نه مابوو خاچه رسته كان ده ست بگرن به سه ر هه پاندا، دواى ماوه يه كى كه م له ئابلقه دانى، به لام ئه و ناكوكييه ي كه له نيوان بلدوين بى بوو بوهيمؤنددا روى داو سوربوونى هه ريه كى كيان له سه ر هه لكرتنى ئالاكه ي له سه ر ئه و شاره دواى ده ست به سه راگرتنى، يارمه تيدەربوو بۆ خۆراگرتنى هه پان و هه لى ره خساند بۆ موسلمانان هه تا وه كو بكه ونه جموجۆل بۆ جه نگ كردن دژى خاچه رسته كان پيش له ده ستدانى ئه و شوينه ي كه به ده ستيان هه بوو، روبووبوونه وهش له نيوان هه ردوولادا له سه ر رويارى به ليخ روويدا له نوئ شه عباندا، موسلمانان خۆيان وه ك شكستخواردو پيشاندا، خاچه رسته كانيش نزىكه ي دوو فه رسه خ شوينيان كه وتن، پاشان هيرشيان بۆ هينانه وه و زۆرينه ي سوپاكه يان له ناوبردن^۲ و ريزه يه كى زۆر مۆلك و سامانيان ده سكه وت^۳، هه روه ها بوهيمؤندى ئه ميرى ئه نتاكييه و تانكردى خوشكه زاي بۆسه يان داناوو هه تاوه كو له پيشته وه بده ن به سه ر موسلماناندا له كاتى گه رم بوونى جه نگدا، كاتى هاتنه

^۱ الحروب الصليبية وسمات (۷۲/۷۱/۳) المقاومة الاسلامية للغز الصليبي ل ۹۶.

^۲ المقاومة الاسلامية للغزو الصليبي ل ۹۶.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۹۶.

دەر وه و بینیان هاوریکانیان شکستیان هیئاوه و سهربازگه که یان تالان کراوه، له شوینه کانی خویاندا به شه و مانه وه و پاشان دزه یان کردو هه لاتن، موسلمانان کانش شوینیان که و تن و ژماره یه کی زوریان له هاوریکانیان کوشت، به لام ئەم دوو که سه توانیان دهربازبین و بگه رینه وه بۆ ره ها، به لام بلدوین و جوسلین به دیل گیران پیشتریش بلدوین له گه ل کۆمه لێک له فه رمانده کانیدا هه لاتبوون له کاتیگدا که ویستیان له ده ریای به لیخ بپه رنه وه، به لام قوپو لیته بووه ریگیان و دهره نجام سه رکرده یه کی تورکمانی له هاوریکانی سقمان پیااندا گه شته وه و توانی به دیلیان بگریته و به لدوینی برد بۆ سه قمانی سه رکرده ی^۱.

ب- **ناکوکی نیوان جکرمش و سقمان**: کاتی هاوه لانی جکرمش بینیان هیزه کانی سه قمان ده ستیان گرتوو هه سه ر به شی زۆری ده سکه وتی خاچه رسته کاندا وتیان به سه رکرده که یان: نه گه ره وه هه موو ده سکه وته وه بپه رنه وه نیمه لای خه لک چی بلاین و چیمان پی ده لاین؟! بۆیه پیشنیاری فراندنی بلدوینیان لاخۆشه ویست کرد، جکرمشیش هه ندیک له هاوریکانی نارد و توانیان نه میره خاچه رسته که له سهربازگه ی سه قماندا بفرینن، کاتی سه قمان به مه ی زانی، له وکاته دا له وی نه بوو زۆر به لایه وه قورسبوو، بۆیه هاوریکانی خویان ناماده کرد بۆ جهنگ، به لام ئەو پاش که میگ گێرانه وه ووتی: نامه وی بۆ دامرکانده وه ی توره ییم دوژمنانی موسلمانان دلخۆش بکه م^۲، پاشان به سه رکردایه تی هیزه کانی که وته ری و چه کو ئالای خاچه رسته کانی برد و جل و به رگه کانی کرده به ر سهربازه کانی و سواری نه سپه کانیانی کردن و هات بۆ هه ری می شبختان له دیاربه کردا نه وه بوو خاچه رسته کان به جییان هیشت، چونکه وایان ده زانی له خویانن و سه رکه وتوون سقمانیش روبه رویان بوویه وه و له ناوی بردن و هه لی کوتایه سه رقه لاکانیان، به م شیوه یه توانی ده ست بگریته به سه ر ژماره یه ک له قه لاکانی ناوچه که دا پاشان گه رایه وه بۆ باره گای میرنشینه که ی له دیاربه کردا^۳.

ج- **شکستخواردنی جکرمش**: جکرمش برپاری به رده وام بوونی له سه ر جهنگ کردندا دوا ی گه رانه وه ی هاوپه یمانه که ی هه روه که هه ستا به په لاماردانی قه لاکانی خاچه رستان له هه ری می شبختان دا که تا کو رۆژه لات ی ره ها درێژ ده بیته وه، پاشان به رده وام بوو له پیشپه ویکردن به ره و ره ها، نه وه بوو په له نه کردنی خاچه رسته کان بووه هزی هیشته وه ی چه ران به ده ستی موسلمانان کانه وه، ره هاش به هزی هیواش جولانه وه ی موسلمانان کانه وه به ده ست گا وره کانه وه

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۹۷.

^۲ الکامل فی التاریخ (۶۶۶/۸).

^۳ هه مان سه رچاوه (۶۶۶/۸) المقاومه الاسلامیه الغزو الصلیبی ل ۹۷.

مايه وه، چونكه بوارى دا به تانكرد هه تاوه كو ئامپره كانى به رگرى چاك بكاته وه و به م
شيوه ش توانى يه كه م هيرش به ربه رچ بداته وه كه جكرمش پيى هه ستا، نه مهش به زۆرى
نه گه ريته وه بۆ نه و ئازايه تى و نه مه كداريه ي كه نه رمه ن و خه لكى ناوچه كه نوانديان، به لام نه و
فشاره زۆره ي كه تانكرد هه ستنى پيى كرد، ناچارى كرد كه په نابريته بۆ بۆهيمۆند له گه ل
نه وه شدا كه بۆهيمۆند رويه روى كيته ي زۆر بووبويه وه، به لام پيى باش بوو مه سه له ي
به رگرى كردن له ره ها پيش بخات بۆيه هه ستا به يارمه تى داني خوشكه زاكه ي، به لام خراپى
ريگاويان بووه ريگر له به رده ميداو تانكرديش زۆر ناوهميدبوو فه رماني دا به پياوانى پاسگا كه
كه بچنه شوينه كانيانبو هيرش كردن له به رامبه رياندا نه وه بووله تاريكى شه ودا هه ليان كوتايه
سه ر توركه كان له كاتيكا كه له خه ويكى قولدا بوون، به گه يشتنى بۆهيمۆنديش سه ركه وتنى
خاچه رسته كان به دى هات و جكرمشيش به ترسه وه هه لها ت و له پاش خۆى سه ربازگه كه ي
به جى هيشت كه پرپوو له سه روه ت و سامان به م شيوه يه ش فه ره نجه كانيش تۆله ي شكستى
حه رانيان كرده وه و توانيان پاريزگارى له ره ها بكن له و ديلا نه ش كه كه وتبوونه ده ست تانكرد
كه چه شاراده يه كى سه لجووقى بوو له خانه واده ي جكرمش، جكرمشيش هينده رييزى له و
خاتوونه گرت، كه برپيى زۆر پاره ي دا بۆ ئازاد كردنى كه ده گه شته نزيكه ي ١٥ هه زار بيزنت،
يسان گۆرينه وه ي به خودى كۆنت بلدوين، نه وه بوو هه والى نه م پيشنياره گه يشته
به يتولمه قديسو به لده ويني پاشاش خيرا نامه يه كى نوسى بۆ بۆهيمۆند كه نه م هه له
له ده ست نه دات هه تاوه كو به لدوين رزگارى ببيت، به لام بۆهيمۆند و تانكرد پيويستيان
به پاره بوو، هه روه ها گه رانه وه ي به لدوينيش تانكردى له كاره كى دورخسته وه، چونكه وه ك
ده سه لاتدارى ره ها - ده بوايه بگه ريته وه بۆ نه تناكييه، بۆيه وه لاميان بۆ نامه كى پاشا
بلدوين به م شيوه يه بوو: هه بچ دبلۆماسيه تيكي تيدانييه كه په له بكن له په سه ند كردنى
پيشنياره كه دا، چونكه نه گه ر دوو دلى بنويچن ره نگه جكرمش ناچار ببت فيديه كه
زياتريكات، له و كاته شدا له گه ل جكرميشدا ريك كه وتبوون له سه ر رازيبوون به و بره پاره يه و
هه ر بۆيه بلدوين له زينداندا مايه وه^١.

د- نه نجامه كانى جهنگى بليخ يان هه ران: جهنگى بليخ ده ره نجامى گرنگى هه بوو له سه ر ناستى
ئيسلامى و خاچه رستيدا كه گرنگترينيان:

^١ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ٩٩٠.

● پېشپړه وی خاچپه رسته کانی وه ستاند به ناراسته ی پړژهلالات له سهر حسابی موسلماننه کان و بئ نومیدی کردن له پېشپړه وی کردن به ره و عیراق و ده سترگرتیان به سهر هه ریمی جه زیره دا. خونه کانی بوهمیوندی له ناوبرد بۆ ده ست گرتن به سهر حه له بداو کردنی نه تاکیه به دده وله تیکی گه وره و خاچپه رسته کانی بئ نومیدکرد به رامبه ر به بچرانی په یوه ندی نیوان موسلماننه کان له شام و جه زیره و ناسیای بچووکدا له ریگه ی ده سترگرتن به سهر حه له بدا.

● چاره نوی شاره ی ره های دیاریکرد، چونکه نه م نیما رته روبه روی چهن دین ناکوکی و کیشه ی ناوخیوی بویه وه که بووه هوی لاوازکردنی به تاییه ت له لایه ن نه رمه کانه وه، که هه رزوو بیزاریان ده ربړی له ده سه لاتی لاتینی له بهر توندی نه وان به رامبه ر به کلپسای نه رمه نی و ده ربه ده رکردنی پیوانی نه مه ش وایکرد له نه رمه نه کان که په یوه ندی بکه ن به تورکه کانه وه نه گه ری روخانی ره ها له سه رده ستی موسلماننه کان نزیک بوویه وه^۱.

● هه لی گیرانه وه ی نه و مولکانه ی بۆ موسلمانان ره خساند که پیشتر له ده سستیان دابووو خرابوویه سهر میرنشینی نه تاکیه یه.

● تانکرد دوا ی به دیلگرتنی بلدوین بو به فه رمانپره وای ره ها، بۆهمیوندیش بوو به به هیزترین نه میری خاچپه رست له باکوردا.

● نه م سه رکه وتنه بووه هوی نزیک بوونه وه ی زیاتری هیزه نیسلامی و بیزه ننتیه کان دژ به دوژمنی هاویه شیان ئین القلانسی ش مه ترسی ده ره نجامه کانی روون ده کاته وه و ده لیت: نه مه سه رکه وتنیکی باش بوو بۆ موسلمانان، که هاوشپوه ی نه بوو فه ره نجه کانی لاوازکردو ژماره یان که م بوویه وه، مه ترسیان نه ماو دهرونی موسلماننه کانی به هیزکردو هیمه تی جولاندن بۆ سه رخستنی ئاین و جیه اددکردن دژ به بئ باوه ران و خه لکی مژده ی شکسته ینانیان ددها به یه کترو دلنیا بوون له لیدان و هه ره سه ینانیان.

● نه و نه فسانه یه ی به دروخسته وه که ده لئ خاچپه رسته کان ناشکین^۲.

● نیمپراتوری بیزه ننتی نه لکسیوس هه لی لاوازیوونی ده سه لاتی بۆ هیمیوندی قۆسته وه پاش نه وه ی که پویه پوی په خنه بوویه وه به هوی رزگار نه کردنی بلدوینی هاورییه وه، ویرای پابه ندبوونی به وریککه و تننامانه ی که له گه ل نیمپراتوردا موری کردبوو که ده ستی دایه هاندانی نه و پاپه رینه نه ی که دانیش توانی قلیقیه پیی هه ستان دژ به فه رمانپره و نورمانه کانیان، هه روه ها

^۱ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام ل ۶۵.

^۲ همان سه رچاوه ل ۶۵.

فرمانی دا به هیزه کانی که ده سترگن به سهر چهند شارو پیگه یه که پیشتر تانکرد دهستی به سهر دا گرتبوو، گه شتیگه لی بیزه نتیش به شداریوو له ده سترگتن به سهر هندی شاری که نار ده ریادا وه که لادقیه و طرطوس، سهرباری ئه مهش بیزه نتیه کان توانیان سود له بنکه ده ریاییه کانیان له قبرسدا وهرگرن بۆ پیشکش کردنی یارمه تی به ریموندی ضجیلی - دوزمنی سهرسه ختی بۆهیموند - که هه ولای ده دا بۆ دامه زرانندی میرنشینی که به ده وری ته رایلو سدا له ته نیشت ئه نتاکیه وه له باشوره وه له کاتی که ده که س له قودسه وه نه رویشت بۆ یارمه تی دانی بۆهیموند بۆ تیپه راندنی ئه و کیشه یه ^۱.

به م شیوه یه دانرابوو بۆ جگرمش که به هوی هاوپه یمانیتی له گه ل سقماندا، رۆلکی ترسناک بگێرێ له میژووی جهنگه کانی خاچه رستیداو خوی و هاوپه یمانه که ی یه که مین سهرکه وتنی یه کلاکه ره وه پیشکش جیهانی ئیسلامی بکه ن، به مهش ده روزه ی والا کرد بۆ ده رکه وتنی چه ندین فه رمانده و هاوپه یمانیتی ئیسلامی که گورزی یه که له دوا ی یه کیان ئاراسته ی خاچه رسته کان کرد، ئه و سهرکردانه ش به مه دودی فه رمانه وه ی سهرلجوقی له موسل دهستی پیکردو به صلاح الدین کۆتایی پێ هات و ئیلفازی و بک له رته قی و ئاق سنقری به رسقی و پاشان عما الدین نوره دین ی زهنگیشی له و نیه نه ده دا له خۆ ده گرت ^۲.

د- درێژه دهانی جگرمش به جیهاد: وێرای هندی ده ستپیشخه ری نیگه تیف که له دوا ی سهرکه وتنی موسلمانه کانه وه له به لیخدا رویدا، جگرمش هیشتا ئومیدی هه بوو سهرکه وتنی تر له م گۆره پانه دا تۆمار بکات، ئه مه شی دوا ی که متر له دوو سال بۆ په خسا کاتی له کۆتایی سالی ۱۱۰۶-ک- ۱۱۰۷ ز فه رمانیکی له سولتان محمده وه پیگه شت بۆ ئه نجامدانی به هه لمه تیکی نوێ بۆ سهر خاچه رسته کان، ئه ویش په یوه ندی کرد به ئه میری ناوچه کانه وه توانی هاوپه یمانیتییه که پێک به یینی ت که رضوانی ئه میری حه له بو ئیلفازی ئه رته قی و ئه میری ماردین و ئه لب ته مر تاشی فه مانه وه ی شنکارو اصبه ذساوا که یه کێک بوو له گه وه ئه میره کانی ولاتی فارسی له خۆ گرتبوو، به لام ئه وه ی که ئیلفازی خسته به رده م ئه میره کانی تر، جێبه جێکردنی ئه و پلانه ی یه که خست، ئه وه بوو داوا ی لی کردن که هه لمه ته که یان دژ به جگرمش ده ست پێ بکه ن به مه به ستی ده سترگتن به سهر موسل دا بۆ ده ستخستنی په زامه ندی سولتان محمده د که هه ندی هه لسوکه وتی فه رمانه وه ی موسلی به دل نه بوو وێرای

^۱ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۰۰.

^۲ المقاومة الإسلامية للغزو لبصليبي ل ۱۰۲.

نه گهري سود وهرگرتن له بودجهي دارايي و سهريزي موسل دژ به خاچه رسته كان، نه وه بوو
 هاوريكاني به وه رازيبوون و پيکه وه که وتنه پي بؤ هيرشکردنه سهر نصيبين که يهر
 به فهرمانپه وای موسل بوو، به لام بريکاره کاني جکرمش له و شوينه دا سهرکه وتوو بوون
 له نانه وهی دووبه ره کی له نيوان رضوان و ئيلغازيدا به پلانی گه وره که بان له موسل، رضوانيش
 هه لی سازدانی خوانيکی شایي قوسته وه که له بهرده م شورا کاني نسيبيندا سازدراو هه ستا
 به فپاندنی ئيلغازی و کوتکردن و گرتنی، به لام شوينکه وتوو تورکمانه کاني توانيان رزگاري
 بکه ن و هيرشيکی کتوپر بکه نه سهر سهريازگه ی رضوان نه مه ش رضواني ناچارکرد به
 پاشه کشه کردن و گه پانه وه بؤ حه لب، ليژه شه وه هه لوه شانه وهی نه م هاوپه يمانيتيه
 دهرکه وت پيش نه وهی تاقه هه نگاويک بنيت به ره و نامانجي سهره کی که کوشتاری
 خاچه رسته كان بوو، به لام هه موو نه مانه جکرمشي ساردنه کرده وه له هيرشکردنه سهر
 دوژمنه راسته قينه کاني، نه وه بوو که له شکست هيټان به هه وله کاني هاوپه يمانيتي نه ميردگان
 له دژي بويه وه، راسته وخو هيرشي کرده سهر ره ها، به لام زوري نه خايه ند گه رايه وه بؤ
 موسل و له ويش روبه رووی کيشه ی نوي بويه وه له گه ل سلجوقيه کاندا، دواي نه وهی
 که سهرکه وت به سهر نه و هيرشه ی که سهر يازه کاني ريشارد (سالرنو) پيی هه ستان که
 له جياتي بلديني ديلکراو فهرمانپه وايه تي ره های ده کرد، به لام زوري نه خايه ند سولتان قه لچ
 نه رسه لانی کورپی سوله يمان سولتانی رومه سه لجوقيه کاني، هه ستا به هيرشکردن بؤ سهر
 ره ها، جيگره کاني جکرميش له حه پان هه له که يان قوسته وه و نوينه ريان ناردده لای و
 بانگه يشتيان کرد بؤ نه وهی نه و شاره ی راده ست بکه ن، قه لچ نه رسه لانيش به ره و نه وي
 به ريی که وت و چوه ناو حه پان و خه لکيش دلخوشبوون به جيهاد کردن له دژي فهرنج،^۱
 له ويش چه ند روژيک مايه وه پاشان ناچاربوو بگه ريته وه بؤ ولاته که ی به هوی نه خوشييه که ی
 تونده وه که توشييو، به لام کومه ليک له هاوه لانی له حه پاندا به جيھيشت بؤ پاراستنی،^۲ وادياره
 که سايه تي قه لچ نه رسه لان ورده ورده هه ژموني پيدا کرد به هوی نه و هيزو ده سه لات و
 سه ربه خو ييه ی که هه ييوو زياتر له نه ميرد موسلمانه کاني تر له ناوچه که دا به هوی ناگژکی
 به رده وام و شهرو پيکدادانيان له پيتا و به ده سه يټانی ده سکه وتی ئيقيلمي سنوردارو نه مه
 جگه له وهی که نه و گرفتانه ی روبه رووی جکرمش بويه وه له موسل داو تيکچوونی

^۱ هه مان سه رچاوه.

^۲ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۰۳.

^۳ الكامل في التاريخ له المقاومة الإسلامية ل ۱۰۴.

په یوه نډیه کانیښی له گهڼ سولجوقیوکاندا به ته وای گرنگی دانی به گوره پانی جیهاد دژ به خاچه رسته کان له بیر برده وه، نه م کارهش بووه هوی نه وهی قطب نه رسلان جیگره کانی بریکاره کانی جکرش راکښتیت له خه راندا بویه بانگهښتیان کردو خه رانیان دابه دهسته وه، نه مهش هه مان هوکاری بانگهښتکردنی قه لچ نه رسلان بوو له لایه ن خه لکی موسله وه هه تاوه کو حوکرمانیان بکات، پاش کوژرانی حکرمشی حوکرمانی پیشویان^۱.

۳- جیهادی جکرشمی فهرانر وای موسلو سه قمانی کوری نه رته ق فهرانر وای

ماردین و دیاربه کر: هر که نه وروپای روظناوایی هه والی نه و سه رکه وتنه ی بیست که هیزه خاچه رسته کان له ولاتی شامو فله ستیندا به ده ستیان هیئا، زوریک له نه میره کانیان که پیشتر به شداریان نه کردبوو له هاتن بؤ روظه لات ناره زووی به شداری کردنیان نواند به پالنه ری ته ماعی که سی دونیایی و ده سکه وتنی مولک و سامان و پرای پالنه ری ئاینی که خوی له ده سکه وتنی پاداشت و لیخوشبوون داده بینییوه، شایانی باسه خاچه رسته کان له روظه لاتدا پیویستی زوریان به جه نگاوه رو داگیرکری زور هه بوو به مه به ستی:

● دریزه دان به جه نگ درئی موسلماننه کان.

● ده سپیکردنه وهی فراوانخواری.

● پاراستنی نه و ده سکه وتانه ی که به ده ستیان هیئاوه.

● پاراستنی نه و مافانه دژ به هر هه ولکی موسلمانان بؤ گیرانه وهی.

کومه لگی روظناو وه لانی نه م دیارده یه ی دایه وو پابونکی خاچه رستی لیکه وته وه بووه هوی هاتنی کومه لانیکی خاچه رستی تر بؤ روظه لات و له مبارديه کانیښ یه که می نه و کومه لانه بوون، نه وه بوو له سال۱۱۰۱ ک/ ۱۱۰۱ز ئیتالیا یان به جی هیشت به سه رکر دایه تی نه نسلم بووی سه روکی نوسقونه کانی میلان و کومه لیک له شازاده کانیښ هاوریه تییا ن کرد که له نیوانیاندا نه لبره رت کونت بیاندرا ت و جیوبرت کونت بارما و هیو کونت مونتیپلو هه بوو^۲. وادیاره نه م کومه له لامباردیان و پرای زوری به شداریوان تیایدا له پووی جوړو چونیته یه وه زور له کومه له کانی پیش خوی جیاوازنه بوون، به به لگی نه وهی که ته نها ژماره یه کی که م جه نگاوه ری له خو ده گرتو زورینه ی به شداریوانی له خه لکانی ئاسایی بوون که شاره زاییه کی نه وتویان ده رباره ی جه نگ نه بووو هیچ ریخستنیکیان پیوه دیارنه بوو، کاتی که یشتنه ده وروبه ری قوسته ننتینه دزی و تالانی زوریان کرد نه مهش وای کرد

^۱ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۰۴.

^۲ تاریخ سلاجقة الروم فب اسيا ل ۹۶.

له ئیمپراتۆری بیزهنتی که په له بکات له گواستنه وه یاندا بۆ ئاسیای بچوک نه مهش له مانگی جمادی یه کهم/ ئازاردا، نه وه بوو له نیو قومیدیه دا نیشته جی بوون له چاوه پوانی گیشتنی کۆمه له کانی تردا،^۱ زۆریشی نه خایه ند کۆمه لێکی تر له فره نسییه کان گیشتن به سه رکردایه تی ستیفن بلوا، کۆمه لێ شازادهش په یوه ندیان پتوه کرد وه ک ستیفن کونت برجدیاو هیو کونت بردی و بلدوین کونت جراندر به و هیو بیرون ئوسقوفی سواسون له گه ل سربه یه کی نه لمانی به سه رکردایه تی کونراد نه م کۆمه لانهش پتکه وه له بسفۆر په پینه وه و له نیقیه دا له نزیک سه ربازگه ی له مباردی جیگیر بوون، ژماره ی هه ردوو کۆمه له کهش له نیوان دوو سه د بۆ سی سه د هه زار جه نگاوهر ده بوو، ئیمپراتۆری بیزهنتیش نه لکیس کومنین ریموند کونت تولوزی هاوپی وه ک فره مانده ی گشتی ده ستیشان کرد و کۆمه لێک سه ربازی بیزهنتی به سه رکردایه تی تسیتاس بۆ نارد.^۲

ا- **جهنگی هرسیفان:** سوپای خاچه رست له نیقومیديه وه به ره و دوریلیوم به ریکه وت به مه به ستی گیشتن به زهویه پیروژه کان، به و مه رجه ی له کاتی رۆشتنیدا نه و ریگه یه بکاته وه که به ئاسیای بچوکدا تپه رده بیته، بۆیه ئیمپراتۆر ستیفن بلوا وه سیه تی کرد که سوپا نه و ریگه یه بگرته بهر که کۆمه له خاچه رسته کان پشتر گرتویانه ته بهر که به دوریلیوم و قونیه دا تپه رده بیته، به لام له مبادیه کان رازی نه بوون به ره و زهویه پیروژه کان به ری: هوت هه تاوه کو بۆهیمۆند شازاد نه که ن که به نمونه و پاله وان و تاکه سه رکرده ی باوه رپیکراویان ده زانی که بتوانی به ره و سه رکه وتن بیانبات، بۆیه سوربوون له سه ره نه وه ی که هه لمه ته که به ره و کمبادو کییه بروت، نیبن الاثیریش باسی نه وه ده کات که ئامانجی نه و کۆمه له خاچه رستانه بریتی بوو له رزگارکردنی بۆهیمۆند له دیلی^۲، وپرای ناره زابوونی هه ندی له سه رکرده و شازاده کان، به لام نه ندامانی هه لمه ته که روویان کرده زهوی داشمه ندیه کان له ری نه نقه ره وه که نه وکات له ژێر ده سه لاتی قلج نه رسه لاندابوو، نه وه بوو ریگه یان دۆزییه وه و درێژه یان به گه شته که یاندا به ره و کنگری که نه که وپته خواری بافلاجونیا بۆ نه وه ی نه و ریگه سه ره کییه بگرته بهر که به ره و نه ماسیه و نیکسار ده روات و هه تاوه کو پشپه رده ی خاچه رسته کان یه ک به خن، قلج نه رسه لانیش به نه نقه ست پاشه کشه ی کرد له به رده م هیزه خاچه رسته کاندا به شیوه یه کی پله به ندی و شیوازی بیابان نشینه کانی گرته بهر به روخاندنی نه و شویتانه ی که پاشه کشه ی لێ ده کات و سوتاندنی هه ر شتی که له وانه یه خاچه رسته کان

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۹۶.

^۲ الکامل فی التاریخ له تاریخ سلاجقه الروم ل ۹۷.

^۳ تاریخ سلاجقه الروم فی آسیا ل ۹۷.

سودی لی وه رگرن به تایبته نازوقه و جبه خانه کانیان، له هه مان کاتیشدا هیژه تورکمانه کان کۆبوونه وه له هاوپه یمانیتیه کی نویدا بۆ روبه روبوونه وهی هه ره شهی خاچه رسته کان نه وه بوو کمشتکین نه حمه د نه لدانשמند هه ستا به نوێکردنه وهی هاوپه یمانیتیه که ی له گه ل فلج نه رسه لاند، هه ره ها رضوانی فه رمانپوای حه له بی هاندا بۆ ناردنی چه ند جه نگاوهرێک^۱. خاچه رسته کان گه شته کنغری و تورکمانه کانیان به نه وپه ری هیژیانه وه تیادا بینی به لام به هوی تۆکمه ییه وه نه و شاره یان بۆ نه گیرا ناچاربوون درێژه به گه شته که یان بده ن دواي نه وهی گونده کانی ده وروبهریان تالان کرد، به لام ورده ورده به هوی که می نازوقه و گه رمی که شو هه واو ریگری تورکه کانه وه ماندوبوون و ریموندیش بۆ نه وهی سوپاکه له تیاچوونیتکی مسوگر رزگاربات، پێشنیاری کرد که به ره و باکوپی رۆژه لات و قستمونی به ری که ون، له ویشه وه به ره و له شاره کانی بیزه نتهی له سه ر ده ریای ره ش، هه رچه نه ده رۆیشتن به ره و قستمونی هیواشو زه جمه ت بوو له به ر ته واوبوونی نازوقه و له ناوبردنی به روبوومی کشتوکالییه کان و پرکردنه وهی بیره کان له لایه م تورکه کانه وه، نه وه بوو خاچه رسته کان روبه پووی هبرشیتکی کتوپرپوون له لایه ن تورکه کانه وه که شپرزو و په رته وازه ی کردن و هیجیان پێ نه کرا هه تاوه کو ریموند توانی کۆییان بکاته وه کاتی گه یشته ده وروبهری قستمونی، له م کاته شدا پێویشت بوو له سه ر ریموند ریره وێک بۆ خوی بکاته وه له نیوان نه و کۆمه له تورکیانه دا به ئاراسته ی که نار ده ریا، به لام دیسانه وه له مبارديه کان سوربوون له سه ر رۆیشتن به ره و رۆژه لات، نه ویش له و ده وروبهره دا لایدا به ناچاری و له سه ر رای نه وان^۲، پاشان سوپای خاچه رستی رویاری هالیسی بری و به ئاراسته ی دانشمندیه کان و تاکه کانی گه شته شاری مرسیفان که ده که ویتته ریگه ی نیوان رویاره که و نه ماسیه^۳ کاتی تورکه کانیش زانیان که هیژه خاچه رسته که ماندوبووه پێشروییان بۆ کردو پویه رووی بوونه وه، زۆری نه خایه ند خاچه رسته کان توشی شکست بوون و گۆره پانی جه نگییان به جێ هیشت له ژیر فشاری جه نکه که داو ژن و قه شه کانیان به جێ هیشت و ریموندیش په نای برد بۆ ته پۆلکه یه کی بچوو و کو و خوی تیادا قایمکرد هه تاوه کو فه ره نسو و نه لمانیه کان فریای که وتن، پاشان به شه ودا هه لات دواي نه وهی بی ئومیدبوو له سه رکه وتنو، له پاش خۆشی سه ربازگه ی خاچه رسته کان و نه و خه لکه ی تر که له گه لیا ندادبوون وه ک ده سه که وت که وته ده ست

^۱ تاریخ الحروب الصلیبیه (۴۳/۳) ر نسیمان.

^۲ تاریخ سلاجقه الروم فی آسیا الصغرای ل ۹۸.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۹۸.

تورکه کان^۱، دواى جهنگه کش کردارى راوه دونان دهستی پی کرد که تهنه سواره کان لیى رزگار بوون، زیانی خاچه رسته کانیش گه شته چوار له سهر پینجی سوپاکه^۲، تورکه کانیش دهستیان گرت به سهر ریژه یه کی زور چه ک و دیلیکی زوریان دهسکه وت که دواتر وه ک بهنده فروشران.

زوری نه خایاند ریموند گه شته بافرا، نه و بهنده ره بیزه نتييه بچوکه ی که له سهر ده ریای ره شه نزیک سینوب، له ویشه وه که شتیه ک به ره و بیزه نته و پاشانیش به ره و قوسته نتيينه ی برد^۳، هه روه ها میژوونووسی لاتینی نه لبرت ئوف نه کس ئامازه به وه ده دات که ریموند به رتیلیکی له تورکه کان وه رگرتبو وه تا وه کو سوپاکه به ره و قه ستمونی به ریت نه مهش دووره، چونکه هه ر که سی چاودیری پیره ی هه لمه ته که و نه و رووداوانه ی که تاییدا روویاندا کردیته هه ست به و هه موو هه وله نه کات که ریموند گرتییه به ر بۆ برپا پی هیئانی له مباردییه کان هه تا وه کو پوونه که نه ولاتی دانشمه ندییه کان پاشان هه ولدانی بۆ ده ره یئانی سوپاکه له و ته نگزه به ی که تیی که وتبون، هه لبراردنی ریگه ی قستونیش له بهر نه و هه مووه نه هه مه تییه بوو که توشی سوپاکه ی بوو، راکردنیشی له گوره پانی جهنگ ده ره نجامی دلنیا بوونی له بی سودی دریزه دان به جهنگ دواى نه وه ی له مباردییه کان هه لاتن و به جناکه مشه خوره کانیش به دواياندا هه لاتن^۴.

ب- **جهنگی هرقله ی یه که م**؛ نه و کاره ساته ی که له مرسیفاندا به سهر خاچه رسته کانداهات نه و ناوبانگه ی سرپه وه که ده ره نجامی سه رکه وتنیان له دوریل یوودا دهستیان که وتبووه نه وه ش کاریگه ی زیاتر کرد نه وه بوو که نه مه دوا کاره ساتییان نه بوو، چونکه له هه مان کاتدا که له مباردییه کان شاری نی قومیدییه بان به جی هیشت، هیژیکی فره نسی به سه رکردایه تی ولیم کونت نیفریه به پازده هه زار سوارو پیاده وه گه شته به ره وه و ولیه م سووریوو له سهر گه شتنه وه به له مبه ردییه کانداهه خیرایی بۆیه قوسته نتيينه ی به ره و نی قومیدییه به جی هیشت، له ویش زانی که کۆمه لانی سوپای خاچه رستی به ره و نه نقره به ری که وتون و نه ویش رووی له م شاره ناو به ئاسانی گه شته ناوی، به لام که س نه یده زانی کۆمه لانی خاچه رست به ره و کوئ ریشتتون، بۆیه به ناچار ی رووی کرده قونیه، کاتی گه شته قونیه گه مارۆی داو پاسگایه کی سه لجوقی تورکیش نه رکی به رگری کردنی له نه ستو گرت و سه رجه م هه وله کانی

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۹۸.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۹۸.

^۳ تاریخ سلاجقة الروم فب أسیا الصغری ل ۹۹.

^۴ تاریخ سلاجقة الروم فب أسیا الصغری ل ۹۹.

ولیه می بۆ دەستگرتن بە سەر ئو شارەدا شکست پێ هێناو دەرەنجام بە ناچارى بە جێ هێشت.^۱

لە و ماوەیەدا سەلجوقی و هاوێپەیمانەکانیان لە لەناوبردنی کۆمەڵە لەمباردییهکان بوو بۆنەو، قلع ئەرسلان و کەمشتکین ئەحمەد دانشمند بە هاتنی دوژمنی نوێیان زانی و هێشتا کاریگەری سەرکەوتنیان لە سەرماو بوو بەرە و باشوور رویشتن و پیش ولیم کەوتن بۆ هەرقلە، سەربازەکانی نیفەریش لە قونیەو بەرە و رۆژەلات کەوتنە پێ، کاتێ گەشتنە شوینیکی نزیک لە هەرقلە و ماندو بوون زۆری بۆ هێنا بوون، تورکەکان هێرشیان بۆ هێنان و دواى جەنگێکی کورت خایەن توشی شکست بوون و سوپای فەرەنسێش بە تەواوی لە ناوچوو جگە لە ئەلکونت و شەش لە شوینکە و توانی.^۲

ج- **جەنگی هەرقلە و دووهم:** لە و کاتەدا کە هەلمەتە کەى نیفر بە ئاسیایى بچووکدا دەگەرێ، دوا بەشى ئو کۆمەڵە خاچپەرستانە گەشتە قوستەنتینیە، ئەم کۆمەڵانەش لە فەرەنسێ و ئەلمانیهکان پێک هاتبوون بە سەرکردایەتى ولیمە تۆیمە دۆقى ئەکوییتین ولفى چوارەم دۆقى بافاریا، ژمارەى جەنگاوەرەکانیشى گەشتە شەست هەزار جەنگاوەر ئەم کۆمەڵانە دەرچوون بەرە و قوستەنینە بە ئاراستەى قونته بەرێ کەوتن و هەمان رێگە بیان گرتە بەر کە بۆهیمۆند پێشتر پایدا رویشت، تورکەکانیش هەمان شیوازییان گرتە بەر کە پێشتر پیادە بیان کردبوو، بە سوتاندنی دەغل و دان و لەناوبردنی ئازوقە و پڕکردنەوێ بێرەکان کاتێ تاکەکانى ئەم کۆمەڵە گەشتنە قونیە، بینیان شارەکە و وێران بوو، ئەو بوو پاسگا سەلجوقیه کە پاش بەرەنگاریبوونەوێ هەلمەتە کەى نیفر چۆلى کردو هەموو ئازوقەکانى ناوی لە گەڵ خۆیدا بردبوو، هەرۆک بێستان باخەکانى لە هەموو ئو شتانە خالى کردبوو کە لەوانە بوو سوودیک بە خاچپەرستانەکان بگەیەنێت.^۳ هەرۆهە خاچپەرستانەکان زۆر لە قونیەدا نەمانەو و بە جێبیا نەهێشت بەرە و هەرقلە و لە رێگە یە کەو کە درێژیه کەى پەنج و پینج میل بوو، سەرئێشەى زۆرییان توش بوو و برسیتی و تینویتی زۆری بۆ هێنان، تورکەکانیش ناو بە ناو دانە دانە یەکیان ئی دەکوشتن، کاتێ چوونە شارە کەشەو و بینیان چۆلگراو^۴ لەم کاتە شدا موسلمانەکان لە دارستانەکانى دەورووبەرى هەرقلەدا بۆ سەریان بۆ دانان و کتوپر لە کاتى ئاو خواردنەو و دایان بە سەربێانداو شپرزەیان کردن و دوا کەسیان لەناوبردن، جگە

^۱ تاریخ سلاجقة الروم فى أسيا الصغرى ل ۹۹.

^۲ هەمان سەرچاوە ل ۹۹، ۱۰۰.

^۳ تاریخ سلاجقة الروم فى أسيا الصغرى ل ۱۰۰.

^۴ تاریخ سلاجقة الروم فى أسيا الصغرى ل ۱۰۰.

له كۆمه ئىككى كەم نەبىت كەتوانىيان زۆر بەزەحمەت دەريازىپىن كە لەنتوانياندا ولىمى ئۆيەم و

ولفى چوارەم ھەبوو، كە بەرە و طرسوس و لەوئىشەو ھەبەرە و ئەتاكىيە رۆشتن^۱.

د- ئەنجامى جەنگەكانى پېشوو قىلچ ئەرسەلان: ھەرسى كۆمەلە كە كۆتايىيەكى ناخۆشيان

ھەبوو، ئەم ئەنجامانەش لەلایەكەو ھەبەرە كارىگەرى ھەبوو لەسەر رېپرەوى بزوئەو ھە

خاچپەرستى لەلایەكى تىرەشەو ھەبەرە كارىگەرى لەسەر توركەكان بەگەشتى و سەلجوقىيەكان

بەتايىيەت ھەبوو گرنگەترىن ئەو دەرەنجامانەش ئەمانەن:

- تۆلەسەندەو ھەبەرە سەلجوقىيەكان بۆ ئەو ھەبەرە كە لەدورىليوم بەسەرياندا ھات، بەجۆرەك كە چىتر

لەئەنادۆل دەرەنەكرىن، ھەروەك ئەم سەركەوتنانە گيانى بەرەنگارىبونەو ھەبەرە لايان

بەرزكردەو.

- ئەو رېگەيەكى كەبەئاسىي بچووكدا تىپەرەبى بۆ ولاتى شام بەردەوام بەنائارامى مايەو ھەبۆ

سوپاي خاچپەرست و بىزەنتىيەكان سەربارى سەركەوتنى يەكە مەن كۆمەلەى خاچپەرست

لەبىنىدا، بۆيە كۆچكەرە خاچپەرستەكان لەتىپەربوون بەم رېگا و شكانييەدا دەرسان

كەبەقوستەنتىنەدا تىپەر دەبىت بۆ ئىسۇس، ئەگەر لەناو كۆمەلەىكى زۆردا نەبوايەن و نەشيان

دەتوانى بىتە ئەم ناوچەيە بەرېگەى دەريادا نەبىت لەگەل ئەو خەرجىيە زۆرەى كەتەنھا

خەلگەىكى كەم دەتوانن دەبىنى بگەن، ئەم رېگە و شكانييەش بۆ ماو ھەبەرە چەند سالىك

بەداخراوى بەرووى خاچپەرستەكاندا مايەو^۲ خاچپەرستەكان بىزەنتىيەكانيان بەھۆكارى ئەو

نەھامەتايانە دەزانى كە دووچارىيان بوو و بەرپرسيارىتى ئەو روداوانەيان ئەخستە ئەستۆى

ئەوانەو، قەسەلۆكى ئەو ھەبەرە لەناوياندا بۆلۆبويەو ھەبەرە پىمۆند رىنمايىيەكانى ئىمپراتۆرى

جىيەجىكرودە كاتى سوپاكەى لەپىرەوى خۆى لاداو ھەتاو ھەبەرە سەريازەكان لەو بۆسە

ئامادەكراو ھەبەرە گيانىيان لەدەست بەدن، لاتىيەكان دەيانويست قوربانىيەك بدۆزەو

ھەتاو ھەبەرە تاوان و ھەلەكانى خۆيانى بەخەنە ئەستۆ، بۆ ئەم مەبەستەش كەوتنە لۆمەى

بىزەنتىيەكان و بەرپرسيارىيان دەزانىن لەو نەھامەتيانەى كە دووچارى بوون^۳.

- زۆرى نەبرد قىلچ ئەرسەلان سەروەرى زياترى تۆمار كرد دواى ئەو سەركەوتنانە و توركەكانى

ترى ئەنادۆلىش بەشدارىيان لەگەلدا كرد، ووايلىھات ئەيتوانى دەسەلاتى خۆى بۆ ناو ھەبەرە

^۱ تاريخ سلاجقة الروم في آسيا الصغرى ل ۱۰۰.

^۲ تاريخ سلاجقة الروم في آسيا الصغرى ل ۱۰۱.

^۳ تاريخ سلاجقة الروم في آسيا الصغرى ل ۱۰۱.

- ئەو بانە بگىرپتەو. پاشان لەقونىيەى پايتەختىدا مايەو ە دەكەوئتە سەرئەو رىگا سەرەككىيەى كەقوستەننىيەى ئەبەست بەولائى شامەو.^۱
- دانشمەندىيەكان دەستيان دايە ئازاد سازىەكانيان لەدۆلى فوراتداو بەبئ كۆسپو گەشتە دەوروپەرى رەها، ەروەها مەلەطىيەيان رزگارکردو فەرمانپەرەواكەيان لە ۲۳ ذى الحجەى ۹۵ك ۱۸ى ئەيلول ۱۱۰۳ز. دا دەستگىر کرد.
- كۆچکردنەوێى خاچپەرستەكان بۆ ولاتى شام بەهۆى ناكۆكى لەنيوان سەلجوقى و دانشمەندەكان و مەملانئىيەى ەردو و بنەمالەى توركى گەرە سەلجوقى و دانشمەندىيەكان لەسەر خاوەندارىيتى مەطىيە و فەديەى بۆهيمۆند، بەم شىوەيەش بەرەى توركەكان ەلۆەشايەو ەلەناوچەكەدا.^۲
- كاريگەرى كۆچى دوايى قەلج ئەرسەلان: زەنكى كوپى جكرمش نامەيەكى ئاراستەى قەلج ئەرسەلان كەد كەبەت بەهانايەو ەلەكاتىكدا گو لەمەطىيەدابوو، بەئىنى بەدەستەو دانى موسڵو دەوروپەرەكەى پەيدا سولتان قەلج ئەرسەلانىش ئەم ەلەى قۆستەو بۆ فراوانخووزى لەسەر حسابى ئەمىرە بەشەرەتووەكان و خەيرا چوو بەدەم زەنگىيەو، كاتى جاوليش بەهاتنى زانى لەشارەكە پاشەكشەى كرد، بەتايبەت كەجكرمش لەدەلى دا كتوپر كۆچى دواى كردو ئەشى وىست وەك ەوكارىك بۆ مساوومە كردن بەكارى بىئىت، لەلەيەكى تەرشەو باش لەوگەيشتبوو كەقەلج ئەرسەلانى يەكەم ەئندە بەهەيزە كەناتوانى لەجەنگى دەستەو يەخەدا رووبەرەووى بىتەو ەبۆيە برپارىدا كەهاوپەيمانئىتيبەكى بەرەلستكار پەك بىئى دژى ەتاوەكو پشتگىرى ەلۆيستەكەى بكات.^۳ بەلام قەلج ئەرسەلانى يەكەم توانى بەخۆشحالى دانىشتوانى موسڵو ەبچتە ناويەو، ئەويش بەئىنى پەدان كەپەز لەنازادىيەكانيان بگريئەو چەند رەكخستنى ئىدارى تەياداكرد، سەبارەت بەجاوليش، ئەو پاشەكشەى كرد بۆ شەنگارو چەند دانوستانىكى لەگەل ئىليغازى ئەرتەقى و رزوانى فەرمانپەرەوايى حەب دا ئەنجامداو لەكۆتاييدا رەككەوتن لەسەر دەرکردنى قەلج ئەرسەلانى يەكەم لەموسڵو رۆيشتن بەرەو ەئرشكردنە سەر ئەنتاكىيەو جەنگيش دژ بەقەلج ئەرسەلانى يەكەم يەشكستخواردن و خەكانى

^۱ تاريخ سلاجقة الروم في أسيا الصغرى ل ۱۰۱.

^۲ ەمان سەرچاوە ل ۱۰۱.

^۳ تاريخ الزنكين في الموصل وبلاد الشام ل ۶۸.

^۴ تاريخ الزنكين في الموصل وبلاد الشام ل ۶۸.

له رووبارې خاپوړد^۱ له سالې ۵۰۰/ك ۱۱۰۷زدا گوتايي پټهات^۲. هه روه ها قلع نه رسلاني يه كه م به يه كيك له و كه سايه تيبه نمونه بيان يه داده نريت كه رومه سه لجوقيه كان به روه هه ميان هيناوه، روزه لاتي نزيكيش به سه رجه م چين و تويزه كانيه وه به كوچي دوايي كاريگر بوون. - سه ركړده يه كي تري به هيزي وهك قلع نه رسلان له ناو سه لجوقيه رومه كاندا په يدانه بوو كه شويني پرېكاته وه روويه پروي فشاريكي زوريوون له لايه ن ئيمپراتوريه تي بيزه نتيه وه كه دووباره دهستي وهردايه كاروباره ناوخوييه كانيان و نه لكسيؤس كؤمنين تواني به دلننيابيه وه دهسه لاتي خوي بگيرپټه وه بؤ سه ر ناوچه كاني روزه لاتي ناسيائي بچووك و كه ناري باشووري به ته واوي كؤن ترؤل بكات.

- كوچي دواي قلع نه رسلان ته مهنې دهوله تي سه لجوقي مه زني نزيكه ي سه د سال دريژكړده وه، نه مهش به هوي نه و دابه شېبونه سنورداره له ناو دهوله تدا له نتيوان سولتان و نه ميره كانداو بؤ دهستگرتن به سه ر ته ختي پاشايداو زوري جه نكه ناوخوييه كان له نتيوانياندا سه رباري نه و مه ترسييه دهره كيانه ي دهوري دابوون، وهك مه ترسي حه شيشيه كان و خاچه رسته كان، نه مهش قلع نه رسلاني هاندا بؤ دهستبوره دان له كاروباره كاني روزه لات له پيناو دهستگرتن به سه ر ته ختي سولتانداو مه ترسي بؤ يه كخسته وه ي سه رله نويي سه رجه م هيزه سه لجوقيه كان له روزه لاتداو له تواناشيدا هه بوو نه م خه ونه ي به دي بيتيت چونكه بارودخه ي سياسي ناوخويي و دهره كي له باربوو، به لام كوچي دوايي يارمه تي دهوله تي سه لجوقيه مه زنه كاني داو ته مهنې دريژكړده وه.

- كوچي دوايي قوناغيكي زور گرنگ بوو له جيا بوونه وه ي سه لجوقيه رومه كان له سه لجوقيه كاني روزه لات چونكه نه و مه ترسييه ناوخويي و دهره كيانه ي كه روويه رووي دهوله تي مه زني سه لجوقيه كان بوويه وه بو به ريگر له به رامبه ر دهستيوه ردا نيان له لقه سه لجوقيه كاني تردا به تايبه له ولاتي شام و ناسيائي بچووكدا، شايا ني باسيشه كه دهوله تي سه لجوقيه رومه كان تانه و كاتهش به ناو سه ر يه سه لجوقيه مه زنه كان بوو و سه ربه خويي ته واويشي سه ربخويي وهرنه گرت له سالې ۵۵۳/ك ۱۱۵۷ز نه بيت^۳.

- كوچي دواي قلع نه رسلان سه لجوقيه كاني شامي بي به شكرد له هيزيك كه گرنتي بوو بويه كخستنيان، له بهر نه وه ي سه روه ري سه لجوقيه كان له ولاتي شامدا يه خيريائي كه م

^۱ رووباري خاپور: رووباريكي گوره به له نتيوان راس العين و فوراتدا له زه وي جه زيړده.

^۲ الكامل في تاريخ (۵۰۳/۸).

^۳ تاريخ سلاجقة الروم في اسيا الصغرى ل ۱۱۱.

ده‌بوویه‌وه، چونکه دوو کوره‌که‌ی تتشی رضوانی و دقاق ئه‌و توانا سیاسیه‌یان نه‌بوو که بتوانن پویه‌روی ئه‌و بارودوخه نا‌ارامه بینه‌وه که ولاتی شام تیایدا ده‌ژیا له‌کوتایی سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی / یازده‌یه‌می زاینی و سه‌ره‌تای سه‌رده‌می شه‌شه‌می کۆچیدا، ره‌نگه دیارترین نمونه بۆ هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان له‌ولاتی شام و عیراق ولاتانی تردا ده‌رکه‌وتنی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌و بنه‌ماله‌ فه‌رمان‌په‌روایانه بی‌ت که بوونی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ خانه‌واده‌ی سه‌لجوقیدا کۆیان ده‌کاته‌وه، له‌و خانه‌واده‌نه‌شه‌وه چه‌ند په‌که‌یه‌کی سیاسی ده‌رکه‌وت که ناوی ئه‌تا به‌کیه‌کانیان لیتراو به‌خواه‌نه‌کانیشیان ئه‌وترا ئه‌تابه‌ک^۱.

- کۆچی دوا‌یی قلج ئه‌رسه‌لان مه‌ترسیه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر سنگی ئیمپراتۆری بیزه‌نتی لایبرد له‌کاتیکی هه‌ستیاردا، له‌وکاته‌دا بۆهیمۆند خۆی ئاماده‌کرد بۆ هێرشکردنه‌ سه‌ر به‌لقان له‌سالی ۱۱۰۷/هـ. ۱۱۰۷ز سه‌ره‌تا له‌قه‌لای دوازو تۆکمه‌وه، ئه‌لکسیوگومنینیش قوربانیایه سنوری باشوری رۆژه‌لاتی ولاته‌که‌ی له‌پیناو پاراستنی دورازو بۆیه هاوپه‌یمانی‌تیه‌کی به‌ست له‌گه‌ڵ قلج ئه‌رسه‌لاندا که به‌پیتی ئه‌و هاوپه‌یمانی‌تیه‌ یارمه‌تیه‌کی سه‌ربازی ده‌ستگیر بوو، به‌لام کۆچی دوا‌یی کتوپړی و نه‌بوونی که‌سایه‌تیه‌کی به‌هیز بۆ جیگیرتیه‌وه‌ی، هه‌لی بۆ ره‌خساند هه‌تاوه‌کو به‌دلتیاییه‌وه یه‌کلایته‌وه بۆ روبه‌روبوونه‌وه‌ی هێرش بۆهیمۆند که له‌سالی ۱۱۰۲/هـ. ۱۱۰۲ز له‌به‌رامبه‌ریدا شکستی هینا.

- کۆچی دوا‌یی قلج ئه‌رسه‌لان بارودوخه‌که‌ی له‌ناسیادا شله‌قاند، ئه‌وه‌بوو گه‌وره‌ترینی چوار کۆره‌که‌ی که‌ناوی مه‌له‌ک شا بوو دیل کرا له‌لایه‌ن سولتان محمه‌دوه دوا‌ی جه‌نگی خاپور، له‌هه‌مان کاتدا بپه‌رینه‌که‌ی ده‌ستی گرت به‌سه‌ر ملیه‌و هه‌ریمه رۆژه‌لاتیه‌کاندا به‌یارمه‌تی ئه‌میر ئید به‌رکه‌دانی نابه‌سه‌روه‌ری طغرل ئه‌رسه‌لاندا، بچووکترین مندالی قلج ئه‌رسه‌لان به‌سه‌ر ولاتی رۆمه‌وه، سه‌باره‌ت به‌دوو براکه‌ی تریش که‌ناوییان مسعودو عه‌ره‌ب بوو ئه‌وه یه‌که‌میان له‌ولاتی دانشمندییه‌کان داده‌ژباو دووه‌میشیان له‌قونی‌دا جیگیربوو^۲.

- هه‌ره‌سه‌پتانی ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی سه‌لجوقیه رۆمه‌کان له‌به‌رژه‌وه‌ندی بیزه‌نتیه‌کاندا نه‌بوو، چونکه ئه‌وانه به‌رده‌وام بوون له‌هێرش بردن بۆ سه‌ر زه‌وییه‌کانی ئیمپراتۆری، سه‌رباری ئه‌وه‌ش ئیمپراتۆری بیزه‌نتی توانی ده‌ستگیریت به‌سه‌ر هه‌ندی له‌قه‌لاکانی ناوچه

^۱ تأریخ سلاجقة الروم فی آسیا الصغری ل ۱۱۱۱.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه ل ۱۱۲.

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه ل ۱۱۲.

سنورییه کاندای، به لام ناماده نه بوو سه رکیشی بکات و به ره و قیلیقییه یان به ره و ولاتی شام برپوات، نه م هه لسوکه و ته شی له به رژه وه ندی سه لجوقییه کان بوو که یه کلابوونه وه بو چاره سه رکردنی گرفته ناو خوییه کان^۲.

- جاولی سقاوه: دوی کۆچی دوی قلیج نه رسلان و خنکانی له رویاری خاپوردا له سالی ۵۰۰هـ/ ۱۱۰۷ز له توانای جولیدا هه بوو بچیته ناو موصل، به لام نه و دپنده ییه کی له حوکمرانیدا هه بوو وای لیکرد که خوشنه ویستراو بیت له لایه ن خه لکه وه، هه روه ک هیچ شتیکی له جکرمش زیاتر نه کرد کاتی دانپیدانانی خوی بو ده سه لانی سولتان محمه د علی ناشکرکرد، هه رچه نده که به ناوی نه وه وه له موسلدا وتاری ده خوینده وه^۳، نه وه بوو سه ربه خویی خوی راگه یاندو هه موو په یوه ندییه کی له گه لدا بچراند، نه مه ش پالی نابه سولتان محمه ده وه یه کیک له پیاوانی که مه ودودی کوری تونکین بوو راسپیریت هه تاوه کو جاولی له موصل ده ربکات و شوینی بگریته وه له مانگی ذی القعدةی سالی ۵۰۱هـ/ حوزه یانی ۱۱۰۸ز^۴ به م شیوه یه ش جاولی ناچار بوو که دوباره رابکات له موصل و، به ره و جه زیره به ریکه وت له ویش هه موو دوژمنانی ده ولته شی سلجوقی له ده وری کۆبوونه وه له سه روی هه مووشیا نه وه هوزی به نی مه زیدی عه ره بی، هه روه ک دودلی نه نواند له هاوپه یمانیتی کردن له گه ل هیزه خاچه رسته کانی ده ورو به ردا، هه روه ک بلدوینی دووه دی بورجی نه میری ره های نازاد کردو هاوپه یمانیتییه کی له گه لدا به ست دژ به سه لجوقییه کان^۵، مه ودودیش له نپوه ندی خوشحالی خه لکدا چوه موصله وه له مانگی صفری سالی ۵۰۲هـ/ ته یولی ۱۱۰۸ز.

۵- شهره فولدوله له مه ودودی کوری تونکین ۵۰۱هـ + ۵۰۷هـ/ ۱۱۰۸ز ۱۱۱۳ز: مه ودود پله وپایه یه کی تاییه تی هه بووه له میژووی جیهاددا دژ به خاچه رسته کان، چه ند هۆکاریکیش رۆلی هه بوو له پیکه نهانی نه م پله وپایه دا که گرنگترینیان - بی گومان - نه وه ماوه زوه بوو که تیایدا ده رکه وت و نه مۆرکه ئیسلامیه به هیزه ی که به که ساییه تییه وه دیار بوو دلسۆزی بو نامانجه گه وره کانی موسلمانان و سیاسه تی دادگه رانه و لیبوردهانی و توانای سه رکردایه تی کردنی بو

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۱۱۲.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۱۲.

^۳ الکامل فی التاریخ له الزنکین فی الموصل وبلاد الشامه وه ل ۶۸.

^۴ الکامل فی التاریخ له الزنکین فی الموصل وبلاد الشامه وه ل ۶۸.

^۵ تأریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام ل ۶۸.

^۶ الباهر لابن الاثیر ل ۱۷.

بزاوتی جیهادو دروستکردنی جوړه هه ماهه نگی بۆ یه کهم جار له نیوان سه رجه م هیزه ئیسلامیه کان له بهر هکانی جه نگدا نه و کاره ی که له هیچ سه رده میکا به دی نه هاتوو جگه له سه رده می نه رته قییه کان و زهنگی دا... دوا جاریش سه رکه وتنی له دانانی خاچه رسته کان له هه لویستی بهر گیکارد او به ده ست هیئانی چهند سه رکه وتنیک که یه کیکیان له بهر زاییه کان ته بهر یه دابوو له ناو جه رگی فه له ستیندا، دور له و گوره پانه ی که والیه کان پششوی موسل راهاتبوون له سه ر رو به رو بوونه و ته ییدا له گه ل دوژمنه کانیدا... پاشان کوژرانی به خیرایی پاش نه وه له مزگه وتی دیمه شقدا له سه ر دهستی شیعه ی باتنی دوژمنه درنده کان بزاوتی جیهادو بهر گری و نه و دلته نگیه گه وره ی که جه ماوه ری موسلمانانی گرت ه وه دوا ی تیرۆر کردنی و نه و وشه دلسۆزانه ی پیش شه هیدبوونی وتی هه مو نه مه پله و پاییه ی ئیسلامیه ی مه وود دوپات ده کاته وه وه ک پاله وانیک له پاله وانی جه نگه کان خاچه رستی و پیشه نگی که له پیشه نگه یه که مه کان جیهادو تیکۆشان^۱.

ا- هه لته تی یه که می مه وود بۆ سه ر ره ها؛ له سالی ۱۱۰۹/ک و پاش چهند مانگی کی کهم له سه قامگیربوونی بارودۆخ بۆی له موصل داو دوا ی نه وه ی که فه رمانیکی له لایه ن سولتانی سه لجوقی محمه د کوپی مه له کشاوه پیگه شت بۆ جولانه وه دژ به خاچه رسته کان، مه وود هه ستا به پیکه ئینانی هاو په یمانیتیه کی ئیسلامی که نه میری ئیلغازی نه رته قی نه میری ماردین به سه ر یازی تورکمانه وه و سقمان قطبی نه میر نه رمینه و ناسراو به شای نه رمنه و ژماره یه کی زۆر له خه لکانی خۆ به خشی له خو گرتبوو^۲، نه مه ش یه کهم جار بوو که نه و ژماره زۆره له سه ر کرده موسلمانان کۆبینه وه بۆ جه نگ کردن دژی خاچه رسته کان، بۆیه نه م هه لته به ده روازه ی سه رده میکی نوێ له خه بات و تیکۆشان دژ به خاچه رسته کان و خالیک گرنگی وه رچه رخان و گوژان له دابه شبوون و دهسته مۆیه وه به ره و کۆبوونه وه و هیرش بردن^۳ داده نریت هه ر که خاچه رسته کان له په هادا به کۆبوونه وه ی موسلمانان کانیان زانی راسته و خۆ بلدوین دی بورج نیردر او یکی به ری خست بۆ به یتولمه قه دیس و داوای کر مه کی به په له ی کرد له شا بلدوین و خۆی له داوای یار مه تی کردن له "تانکردی فه رمان په وای نه تناکیه" بوارد چونکه گومانی له مه به سه ر ته کان و ریکه وتنی له گه ل موسلمانان کاند دژ به ره ها هه بوو، پاشا بلدوینیش له و کاته دا گه مارۆی شاری به یروتی دابوو، شوینی خۆی به جی نه هیشت هه تا وه کو

^۱ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۱۲.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۱۲، تأریخ الزنکین فی الموصل ل ۶۹.

^۳ نورالدین محمود، حسین مؤنس ل ۱۲۲.

دهستی به سهرداگرتو پاشان به په له به ره و باکور که وته ریو به هاوړپیه تی برترامی نه میری طرابلس ، له نزيك سميساطيشدا کومه لیک له سه رکړده کانی نه رمن په یوه نندیان پیوه کړد له سه روه ری هه مووشیانوه کوڅ باسیل، له کوتایي مانگی ذی الحجة/ کوتایي مانگی ته موزدا گه شته په هاو نه تابه ک مه وودیدش دوو مانگ بوو گه ماروئی په های دابو به بی نه وهی بتوانی کارئ بکات، کاتئ سوپای به یتولمه قه دیسی بینی گه ماروکه ی هه لگرتو پاشه کشه ی کړد بو حه پان به پیی نه خشه یه کی سه ربازی توکمه و طفتکینی نه تابه کی دیمه شقیش په یوه نندی پیوه کړد، پاشا بلدوینیش برپاری راوه دونانی سوپای نیسلامی دا، به لام ده بوايه خاچه رسته کانی یه کبخستایه پیش نه وهی به م کاره هه سستیت، بویه تانکردی فه رمانپوای نه نتاکییه ی بانگ کړدو سه رکه وتووبوو له ناشتکړدنه وهی له گه ل فه رمانپه وای په هادا، مه وودیدش به رده وام بوو له پاشه کشه کړدنیدا هه تاوه کو خاچه رسته کان بو شوینیکي دور راپېچ بکات که له بنکه کانیانوه دورییتو به هه لگه پانه وهی کتوپر به ره و باکور، به لام کرداری راوه دونانه که له پر وه ستاو هاوپه یمانیته خاچه رسته کانه له شاهیه وه، چونکه کومه لئ هوکار کو بویه وه که وای کړد خاچه رسته کان واز له راوه دونان بینو پاشه کشه بکه نه ناوچه که.

له هوکارانه ش:

● پاشا به لدوین به زه یی له پلانه که ی مه وودو ناگادارکرایه وه، بویه گه ماروئی له سه رقه لای شناو هه لگرت که ده که ویتته باکورپی روژناوایی حه پانه وه، هه روه ها له بینولمه قه دیسه وه ناگادارکرایه وه له جموجو لیکي فاطمییه کان دژ به به یروت بویه برپاریدا واز له وهه لته بینیت^۱.

● چه ندپرپو پاکه نده یه ک له ناو خاچه رسته کاند ا بلاو بویه وه، ده رباره ی نه وهی که رضوانی فه رمانپه وای حلب خوی ناماده کړدوه بو هیرشکړدنه سه ر نه نتاکییه له کاتی ناماده نه بوونی نه میره که یدا، نه مه ش تانکردی ناچارکړد واز له وهه لته بینیت.

● له سه ر پای پاشا، که پیی وابوو هه ولدان و بو پاراستنی نه و شویتانیه که ده که ونه روژه لاتی رووباری فوراته وه بی سوده، بلدوین داوای له دانیشته وانه که ی کړد بگوینزه وه بو به ری روژناو او چه ند پاسگایه کی سه ربازی له قه لایی گه وره ی په هاو سروجی و چه ند قه لایه کی

^۱ ابن القلانسی ذیل تاریخ دمشق ل ۲۷۱.

^۲ تاریخ الزنکیین فی الموصل وبلاد الشام ل ۷۰.

^۳ تاریخ الزنکیین فب الموصل وبلاد الشام ل ۷۰.

بچوو کدا هیشته وه، له گه‌ل به‌هێزکردنی توانای به‌رگری کردن تیایدا، هه‌رچی مه‌ددودیشه نه‌وه مه‌ستا به‌هێزשکردنه سه‌ر به‌شی دواوه‌ی نه‌و خاچه‌رستانه‌ی که سه‌رگه‌رمی به‌پینه‌وه‌بوون پاشان گه‌رانه‌وه بۆ موصل^۱.

ب- هه‌لمه‌تی دووه‌می مه‌ودود دژ به‌ره‌ها؛ هه‌لمه‌تی دووه‌م پاش که‌مه‌تر له‌دوو ساڵ ده‌ستی پێ کرد، دوا‌ی نه‌و هه‌لمه‌تی ناماده باشیه‌ی که‌وه‌فدیکی حه‌له‌ب داوایان کرد پاش هاتنییان بۆ به‌غداد بۆ بانگه‌وازکردن بۆ جیهاد دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌بینیان رضوان پۆچووه له‌مل که‌چکردن بۆ خاچه‌رسته‌کان و نه‌و شکسته یه‌کله‌دوا‌ی یه‌کانه‌ی که‌روبه‌روی موسلمانانه‌کانی شام بویه‌وه له‌ناکامدا چه‌ندین پێگه‌بیان که‌وته ده‌ستی دوژمنان، بانگه‌وازی نه‌و وه‌فده‌ی حه‌له‌ب جه‌ماوه‌ری خه‌لکی به‌غداد و زانایانی وروژاندو به‌خۆپیشاندانیکی فراوانیان نه‌نجامداو داوایانکرد له‌به‌رپر سه‌کانییان به‌خه‌لیفه و سولتانه‌وه که‌هه‌ستن به‌پاگه‌یاندنی جیهاد و ناردنی سوپا بۆ وه‌ستاندنی پێشپه‌وی خاچه‌رسته‌کان، نه‌وه‌بوو خه‌لیفه خێرا سولتانی سه‌لجوقی له‌م پروداوه‌ ناگادارکردوه و دوا‌ی لێ‌کرد گه‌رگی به‌مه‌سه‌له‌که‌ بدات و به‌ده‌م بانگه‌وازی موسلمانانه‌وه بی‌ت، سولتانیش به‌په‌له‌ فرمانیدا به‌مه‌ودودی فه‌رمانپه‌وای موصل به‌پێکه‌یانی هاوپه‌یمانی‌تییه‌کی ئیسلامی نوێ و سه‌رکردایه‌تیشی بسپێریت به‌شا مه‌سعودی کوپری^۲ نه‌وه‌بوو له‌ژێر سه‌رکردایه‌تی مه‌ودودی فه‌رمانپوای خلاطو^۳ و ته‌بریزو^۴ و هه‌ندئ ناوچه‌ی دیاره‌که‌و ئیلفازی و نه‌رته‌قی که‌نه‌یازی کوپری له‌جیی خۆیدا ناردبوو و هه‌ردوو نه‌میری کوردی نه‌حه‌مه‌دیل فه‌رمانپه‌وای مه‌راغه‌و^۵، نه‌بوله‌یجائی فه‌رمانپه‌وای هه‌ولێر له‌گه‌ل هه‌ندئ له‌شازاده‌کانی فارسدا به‌سه‌رکردایه‌تی هه‌ردوو شازاده نه‌یلفکی کوپانی ئالتی به‌ورسوقی فه‌رمانپه‌وای هه‌مه‌دان^۶.

هێزێ هاوپه‌یمانه‌کان ده‌ستیانکرد به‌کرداره سه‌ریازییه‌کانیان له‌مانگی موحه‌ره‌رمی سالی ۵۰۵ه‌ی کۆچیدا/ مانگی ته‌مووزی سالی ۱۱۱۱ز به‌نازادکردنی چه‌ند پێگه‌به‌ک له‌ده‌ستی خاچه‌رسته‌کان له‌روژه‌لاتی فوراتدا پاشان به‌ریکه‌وتن بۆ گه‌مارۆدانی په‌ها، نه‌م هه‌لمه‌ته‌ش ترسی

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه ل ۷۰.

^۲ المقاومة الإسلامية لغزو الصليبي ل ۱۱۵. له‌ الکامل فی التأریخ وه‌رگیراوه.

^۳ قصة أرمنية الوسطی.

^۴ تبریز: له‌به‌ناوایانگه‌ترین شاره‌کانی نازه‌ریایجانه.

^۵ مه‌راغه: گه‌وره‌ترین و به‌ناوایانگه‌ترین شوینه له‌نازه‌ریایجاندا.

^۶ ذیل تأریخ دیمش ل ۲۷۹-۲۷۸.

خسته دللی دانیشتوانه وه، به لام هیچ هه لۆیستیکی تیا دا نه گۆرا، تۆکمهی شاره که خۆراگری خه لکه که ی موسلمانه کانی ماندوو کرد بۆیه مه وود ناچار بوو له فورات بپه ریته وه بۆ هێرشکردنه سه ر تل باشر^۱ به م شیوه یه سوپای موسلمانه کان رووی کرده تل باشر هه تا وه کو دوژمنه کانیاان په لکیش بکه ن بر په ریته وه له فورات و له وێ به سه ریا ندا سه ربکه ون، به لام نه مه هه له یه ک بوو له لایه ن سه ر کرده موسلمانه کانه وه، چونکه خاچه رسته کان توانیاان له کاتی په ریته وه بیا ندا له فورات پیژده یه کی زۆر نازوقه و چه ک و که ره سته ی جه نگ بگو یزنه وه بۆ ره ها نه مش بووه هۆی به هیزبوونی دوا ی لاوازیو نیک که خه ریکبوو شکستی پی یی نیت له به رده م موسلمانه کانا نه گه ر به رده وام بوونا یه له سه ر گه مارۆکه یان^۲، زۆری نه خایه ند جو سلینی فه رمان په وای تل باشر که رو به رووی فشاری هیژه ئیسلامیه کان بوویه وه توانی به رتیل بداته سه ر کرده ی کوردی نه حمه دیل که زۆریه ی هیژه موسلمانه کانی له گه لدا بوو نه ویش پاشه کشه ی کرد، به بی نه وه ی گو ی به نا په زایی نه میره کانی تر^۳ پاشان رضوان هانای هینا بۆ مه وودو هیژه کانی بانگه یشت کرد بۆ چون بۆ چه له ب هه تا وه کو پیکه وه له وێ کاربکه ن دژ به خاچه رسته کان، مه وودیش ته ل باشری به ره و چه له ب به جی هیشت هه ر که له تل باشر دوور که و تنه وه جو سلین به سه ر کردایه تی هیژیک له سواره کانی هاته ده ره وه و په لاماری دوا وه ی سوپاکه ی داو توانی نزیکه ی هه زار که سییاان لیکوژیت و پاشان به ده سته که و تیکی زۆره وه گه پایه وه رضوانیش بۆ مه وودو راستگو یانه نه بوو نه وه بوو هه ر که هیژه ئیسلامیه کان له چه له ب نزیک بوونه وه فه رمانیدا به داخستنی ده رگا کان به روویدا و چه ندین رێ و شوینی گرت به ر بۆ ریگرتن له و خۆپیشاندا ن و فه رمانیدا به ده سته گیر کردنی ژماره یه کی زۆر له نا و دارانی شاره که و وه ک بارمه به کاریه یان، مه وودیش ناچار بوو که سوپاکه ی به ره و باشور به ریت بۆ شیزه ر دوا ی نه وه ی که هیزشی کرده سه ر چه ند پیکه یه کی خاچه رسته کان له باکووردا، له شیزه ردا له گه ل طفتکین دا کۆبوویه وه که پیشتر رووی کرد بووه به غداد بۆ داوای یارمه تی کردن بۆ گێرانه وه ی طرابلس، به لام ترسا دبمه شقی له ده ست بسین بۆیه به نه ینی ناگر به سته ی له گه ل خاچه رسته کانا مۆر کردو سه باره ت به تانکردیش که له به رامبه ر شیزردا سه نگه ری گرتبوو نه وه پاشه کشه ی کرد بۆ نه فامیه و په نای برد بۆ پاشا بلدوین، نه ویش وه لامی دایه وه و فه رمانیدا به سواره کانی له رۆژه لاتی خاچه رستدا که په یوه ندی پیوه بکه ن، نه وه بوو ژماره یه کی زۆریان په یوه ندییاان پیوه کرد، تانکردیش هه سته به بانگکردنی شوینکه و توانی

^۱ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام ل ۷۲.

^۲ نهر الذهاب للغزی (۸۳/۳).

^۳ مرأة الزمان (۳۶-۳۵/۸) المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۱۶.

له سه رجه م ناوچه كانی نه نتاكييه وه، هرچی مه ووديشه خوی له پشت شوراكانی شيزدا قايم كردو پيش نه وهی خاچپه رسته كان كۆينه وه كه ژماره بيان شازده هزار سه ربازيو به سه ركردايه تی پاشای ببتولمه قديس و نه ميره كانی ره هاو نه نطاكيه و طرابلس دياره مه وود نه يده ويست دوژمنانی راپيچی بكن بۆ جه نگیكى يه كلاكه ره وه، به لام كاروباری سوپاكی به شيويه کی باش به ريونه ده چوو، چونكه طفتكين ناماده نه بوو يارمه تی بدات وه تاوه كو به لئینی له مه وود وه رگرت كه به سوپاكه يه وه به ره و باشور پروات بۆ جه ننگردن دژی خاچپه رسته كان له فه له ستيندا سه رباری ترسناکی ئه م هه ول له رووی سه ربازييه وه، سه باره ت به برسقی كوردیش نه وه توشی نه خویشی بوو ويستی به ره و ولاته كه ی بگه ريته وه، شقمانی قطبی ش كتوپر كۆچی دوايی كرد سه ربازه كانیشی به ره و باكور به تهرمه كه يه وه كشان وه نه حمه ديليش ده ستپيشخه ر بوو له پاشه كشه كردن به سه ربازه كانیيه وه له هه ولیدا بۆ ده ستگرتن به سه ر هه ندیک له مۆلكه كانی سقماندا، به م شيوه مه وود نه يتوانی هيرش بكات به هۆی كه مبوننه وه ی رۆژ له دواي رۆژی هيزه كانی، هه روه ها ناماده نه بوو زستان له ده ره وه ی موصلدا به سه ربه ريته بۆيه به ره و موصل گه راپه وه ^۱. ئه م ده ستپيشخه ريه خراپانه كه له لايه ن هه ندی نه ميره وه روويدا كاريگه ری راسته وخوی هه بوو له سه ر نه گه ری به ده سه ته يانی هه ر سه ركه وتنیکي يه كجاری به سه ر به خاچپه رسته كاندا، وه ك نه وه ی كه جكرمش و سقمان له جه نگی به ليخدا به ده ستیان هتبا، ئه م پروداوانه ش راده ی په رته وازه یی سه ركرده ئيسلامييه كان و يه كنه بوونيانی ده رخت، له وكاته دا كه هيزه خاچپه رسته كان له باكورو باشوری شامدا كۆبوونه وه و جۆره ده سه لات و سه ركردايه تيبه كيان بۆ بلدوينی پاشای قودس به خشی به سه ر سه رجه م نه ميره خاچپه رسته كاندا ^۲.

سياسه تی رضوان له ئيماره تی حه له بدا هه مووی شه ربوو نه وه بوو ناشته وایی له گه ل ئيسماعیلی و خاچپه رسته كاندا كردو بوو به به هاوپه يمانيان دژ به دوژمنه موسولمانه كانيان له موسلمانان، هه روه ها چوو پال فه رمانپه وایی نه نتاكييه دژ به جاولی فه رمانپه وای موصل له سالی ۵۰۱دا، كاتێ شازاده مه وودی فه رمانپه وای و موسلش هيرشی كرده سه ر نه نتاكيه و تل باشر رضوان ئامانده نه بوو هاوكاری بكات و ده رگاكانی حه له بی به روودا داخست، به لكو له گه ل تانكه ردی خاچپه رستدا هاوپه يمانيتی كرد كه فه رمانپه وای نه نتاكييه بو دژ به موجهييده كان، ده رگاكانی شاره كه ش حه فده شه و به داخراوی مایه وه به روی سوپای ئيسلامدا ^۳، به لام خاچپه رسته كان نه م

^۱ مرأة الزمان (۳۵/۸-۳۸) المقاومة الإسلامية عماد الدين ل ۱۱۸.

^۲ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۱۸.

^۳ زبدة الحلب (۱۵۹/۳) الجهاد والتجديد ل ۱۱۹.

هه‌لۆیستانه‌ی رضوانیان له‌به‌رچاو نه‌گرت و هه‌ستان به‌گه‌مارۆدانی حلب له‌سالی ٥٠٤دا و
 گه‌مارۆکه‌شییان توندکرد، هه‌تا ئه‌وه‌بوو خه‌لکی ئاژه‌لی مرداره‌وه‌بوو و گه‌لای دارییان ده‌خوارد و
 رۆژه‌یه‌که‌ پاره‌بیان قه‌رزکرد به‌سه‌ر رضواندا که‌سالانه‌ بۆی ده‌بردن^١، هه‌روه‌ها ئیسماعیلیه‌ باطنیه‌
 شیعه‌کان پله‌و پایه‌یه‌کی به‌رزییان هه‌بوو له‌حه‌له‌بدا، به‌هۆی لایه‌نگیری رضوان بۆ راکانییان و
 یارمه‌تیدانیان پاش ئه‌وه‌ش هه‌ستا به‌به‌کاره‌یتانیان له‌تیرۆکردنی رکا به‌ره‌ سیاسیه‌کانیدا^٢،
 هه‌روه‌ها مه‌یلی بۆ فاته‌میه‌یه‌کانیش هه‌بوو، بۆیه‌ وتاری به‌ناوی مستعلی و افضل و وزیریه‌وه
 ده‌خوینده‌وه‌ ئه‌م وتارانه‌ش دوو سالی خایاند له‌حه‌له‌بدا، هه‌روه‌ه‌ ژیا نامه‌یه‌کی خراپی هه‌بوو،
 باطنیه‌کانی له‌خۆ نزیک کرده‌وه‌ و یانه‌ی بانگه‌وازی له‌حه‌له‌بدا بۆ کردنه‌وه‌ و ئه‌مه‌ش بوه‌ هۆی
 رۆژبونیان هه‌تا وه‌کو له‌سالی ٥٠٧دا له‌ناوچوو^٣ میژوو نوس ئه‌بوولمه‌حاسن له‌وه‌سفیدا ئه‌لئ: رۆژ
 روژدوو خراپه‌کاربووه‌ له‌دلیدا به‌زه‌یی به‌رامبه‌ر به‌ژێرده‌سته‌کان نه‌بوو، له‌و کاته‌شدا فره‌حه‌کان
 به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر هێرش و تالانکاری..... و رضوانیش هیچ خۆی تئ نه‌ده‌گه‌یاند^٤ پاشان ئه‌لب
 نه‌رسه‌لانی کوپی شویتی گرت وه‌ که‌ناسرابوو به‌أخرس-واته‌ لال، ئه‌ویش هه‌ستا به‌لێدانی
 ئیسماعیلیه‌کان و کوشتنی أبو طاهری صانع و سه‌رکرده‌کانی تریان.

ج- هه‌له‌ته‌ی سییه‌می مه‌ودود دژ به‌ره‌ها: له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که‌مه‌ودود خۆی ته‌نها بینیه‌وه
 له‌به‌ره‌ی جیه‌اد و تیکۆشاند، به‌لام له‌مانگی ذی القعدة‌ی ٥٠٥ه‌/ئایاری ١١١٣زدا هه‌ستا
 به‌هێرشکردنه‌ سه‌ر ره‌ها به‌شیوه‌یه‌کی کتوپرو گه‌مارۆی به‌سه‌ردا سه‌پاند، به‌لام ئه‌م شاره
 توانی خۆراگرییته‌ له‌به‌رامبه‌ریدا، بۆیه‌ وای به‌باشزانی هێزیککی سه‌ریازی له‌ده‌وروپه‌ریدا
 به‌یلتیه‌وه‌ و هێرش بکاته‌ سه‌ر سروج له‌مانگی محه‌ره‌می سالی ٥٠٦ه‌/ته‌موزی ١١١٣زدا به‌و
 پێیه‌ی که‌پێگه‌ی دوومی خاچه‌رسته‌کانن له‌رۆژه‌لاتی فوراتدا به‌پێی ئه‌م پلانه‌ سه‌ریازی‌ش
 مه‌ودود هه‌ستا به‌دابه‌شکردن و بئ هێزکردنی سوپاکه‌ی و ده‌سته‌برداری وریایی خۆی بوو
 له‌به‌رامبه‌ر خاچه‌رسته‌کاندا، ده‌ره‌نجام جوسلینی فه‌رمانه‌وه‌ی تل باشه‌ر پیایدا گه‌شته‌وه‌ و
 کومه‌لێکی رۆژ له‌سه‌ریازه‌کانی کوشت و شکستی پێ هێنا، ئه‌ویش ناچاربوو پاشه‌کشه‌ بکات
 بۆ ره‌ها، به‌لام جوسلین پێشی که‌وت بۆ یارمه‌تیدانی بلدوین دی برج له‌به‌رگریکردن
 له‌شاره‌که‌ی، له‌وکاته‌شدا که‌ئهم رووداوانه‌ روویده‌دا ئه‌رمه‌نه‌کان هه‌ستان به‌پلانگێژان

^١ الکامل فی التاریخ (٥٤٤/٨).

^٢ الجهاد والتجديد ل١١٩.

^٣ الکامل فب التاریخ (٥٣٣/٨) سیر اعلام النبلاء (٣١٥/١٩).

^٤ النجوم الزاهرة (٣٠٥/٥).

له ره هادا دژ به بلدوين و په يوه ندييان كړد به مه وودوه هه تاوه كو له ده سه لاتي خاچپه رسته كان رژگاريان بكات، نه وه بوو ريكيكه وتن له سر نه وه ي كه يارمه تي بدن بؤ ده سترگتن به سر قه لايه كدا كه كه رتي رژزه لاتي شاره كه ي پي كؤن ترپول ده كريت و تواناي ده سترگتنيشي به سر به شه كه ي تريدا مسوگه رده بيت، به لام گه شتنی خيري جوسلين بووه ريگر له به رده م جيبه جيكردي ريكيكه وتن نامه كداو موسلمانان كان به شويني خوياندا گه پانه وه و نويانتواني نه و شاره له ده ست خاچپه رسته كان بسپننه وه^۱.

د- هه لمه تي مه وود دژ به ميرن شيني به يتولمه قه ديس: جهنگي "الصنبرة" مه وود هه به رده وام بوو له سر پابه ندبووني به بيزو كه ي جيهاده وه دژ به خاچپه رسته كان، نه مه ش نه و نه ركه بوو كه سولتاني محه مه دي سه لجوقی پي سپاردبوو، به و پييه ي كه نوينه ري بوو له جه زيروه و ولاتي شامدا نه وه بوو له سه ره تاي سالي ۵۰۷هـ / حوزه يراني ۱۱۱۳ي ز به سه ركردي ته هاوپه يمانيتيه كي نيسلامي كه و ته پي بؤ كوشتاري خاچپه رسته كان له بيت المقه دسدا وهك به ده مه وه چونك بؤ هانا هيناني طغتكين ي نه تابه كي ديمه شق بؤي دواي نه وه ي كه ميرن شينه كه ي روپه رووي هيرشي توندبوويه وه له لايه ن خاچپه رسته كاني بيت لمه قديسه وه كه له دولي نه لتيه مه وه دزه بيان كړدبوو بؤ ناوچه ي بيقاع و له ويشه وه گه يشتبونه به عله بهك، پاشان تميركي فه رمانپه وای شه نگارو نه يازي كورپي ئيلفانزي نه ميری ماردینیش هاتنه ناو نه م هاوپه يمانيتيه وه^۲، مه به ستي موسلمانان كانش ناوچه ي قه له ستن بوو سه ركه و توش بوون له په لكيشكردي پاشا بلدوين بؤ ناوچه ي ديمه شق هه تاوه كو پردی الصنبرة كه نه كه ویتته ريپه وای سه ره وای رووباري نوردن، له سيانزه ي مانگي موچه ره ميشدا روپه رووبونه وه كه ده ستي پيكرد كه به سه ركه وتني موسلمانان كان كوتايي پيها ت و خاچپه رسته كان به ته وای تيکشكان و، پاشاي به يتولمه قه ديسيش گه رايه وه بؤ طبرية^۳، به لام زوري نه خايه ند روجه ري نه ميری نه تاكيبه و بونزي نه ميری طرابلس هاتن به هانايه وه، به لام نه ميری ره ها نه يتواني به هانايه وه بيت، چونكه ميرن شينه كه ي پيويستي به پاراستني به رده وام هه بوو^۴. نه وه بوو موسلمانان كان پاش جهنگه كه له پيشره وياندا به رده وامبوون

^۱ تاريخ النکین في الموصل وبلاد الشام ل ۷۶.

^۲ الضربة: شويتنيكه له نوردن به رامبه ر عه قه به ي نه فیه، له نتيوان نه وئو گبريه دا سي ريگايه.

^۳ الكامل في التاريخ (۵۰/۸).

^۴ هه مان سه رچاوه (۵۰/۸).

^۵ ذيل تاريخ دمشق ل ۲۹۴-۲۹۷.

هه تاوه کو گه شتنه طبریه، به لām له وی پوو به پووی هاوپه یمانیتی خاچه رسته کان نه بوونه وه، به تاییه ت که وه رزی زستان دهستی پیکردبوو، بویه پاشه کشه یانکرد بۆ دیمه شق^۱ نه وه ش یه که مجاریوو که موصل و دیمه شق هاوکاری یه که بکه ن له جه نگدا دژ به خاچه رسته کان له مه مله که تی به یتولمه قه دیسدا، گرنگی نه تابه که مه وودیش له وه دایه که: متمانه ی گێپرایه وه بۆ موسلمانان کان و له بهرگریه وه گوپان به ره و هیرش بردن و بیرۆکه ی یه کیتی موسلمانان یان خسته بواری جیه جیکردنه وه و په هندیکی سیاسی و سه ربازی پێداو، به م شیوه یه نه میره کان یان ناماده ی هاوکاری به ره مداربوون به نییه تی پاکه وه^۲.

ه- **کوژرانی مه وودود**: مه وودود هاوپه یمانه که ی نێردراوێکیان نارد بۆ لای سولتانی سه لجوقی له نه سفه هانداو مژده ییان پێدا به وسه رکه وتنه ی که له سه ر دهستی یان به دی هاتوه، هه ندی له دهسته که وته کانیش یان نێردراوه دا نارد له گه ل چه ند دیلیکی فه رهنج و سه ره کان یان، به لām دووری موسلمانان له ولاتی خویانه وه و برانی کۆمه ک و ئازوقه و لییان و ساردی که شو هه وا ناچار یکردن که کرده وه سه ربازی به کان یان بوه ستین و بگه رینه وه بۆ دیمه شق له بیست و یه کی ره بیعی یه که مدا به هیوا ی نه وه ی دووباره بگه رینه وه بۆ کوشتاری خاچه رسته کان له به هاردا دوا ی نه وه ی که مه وودود وه لāmی نامه که ی له سولتانه وه پێ بگات و ریتنماییه کانی له وباره یه وه به دهست بگات^۳ نه وه بوو له رۆژی هه ینیدا له مانگی ره بیعول نه وه لدا چوه مزگه وتی دیمه شقه وه هه تاوه کو له گه ل طفتکیین دا نوێژی تییادا بکه ن کاتێ له ونوێژی بوونه وه و هاتنه ده ره وه بۆ چه وش ی مزگه وته که و دهستی له دهستی طفتکیین دابوو، باطنیه که په لاماری داو خه نه ریکی لێداو چوارجار برینداری کرد، پاشان کابرایان کوشت و سه ریان په راندو که س نه یده ناسی و پاشتر سوتاندیان، هه ستان به سووتاندنی، له وکاته شدا مه وودود به رۆژوبوو، هه لیانگرت و بریدیان بۆ مالی طفتکیین و زۆر هه ولیاندا رۆژه که ی بشکین، به لām رازی نه بوو وتی: نه مه وی به زمانی به رۆژوه وه به خزمه تی په روه ردگار بگه م/ نه وه بوو هه ر له و رۆژه دا گیانی سپارد ره حمه تی خوا ی لی بیته^۴، موسلمانانیش زۆر کاریگه ربوون به کوشتنی پاله وانیک له پاله وانه کانی جه هاد که ناسراو بوو به دلسۆزی و لی بران و بویری، زۆر دلته نگبون بۆ مه رگی خیرای، دوا ی نه و سه رکه وتنه گه وره ی له گه ل

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۲۹۷.

^۲ تاریخ الزنکیین فی الموصل وبلاد الشام ل ۷۷.

^۳ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۲۲.

^۴ الكامل فی التاریخ (۵۵۱/۸).

هاو په پمانه کېدا له ناوچه رگه ی ولاتی خاچپه رسته کاندا به ده سټی هیڼا، خه لگی دیمه شقیش بیژاری و توره یی خویان دهر پری و نه و شاره شله ژانټکی به خۆوه بیني که ماو په کی زوریو شتی وای به خۆوه نه بینیبوو خه لکه که ی به هیچ دانه دهرمرکان ته نها به نومیډی نه وه نه بیت که برینه کانی سهخت مه بیت و رزگاری بیت، به لام زوری نه برد هه والی شه هیدوبونیان پینگه یشت دواي چوند کاترمیژکی که م، بویه دووباره گه رانه وه سه رباری پیشووی خویان و دلته نگی و خه م بالی به سه ردا کیشان، پاشای فهرانپه وای به یتولمه قه دیسیش نامه یه کی نوسی بؤ طغټکین که ټیایدا هاتبوو: نومه ټیک که سه رکرده که ی له روژی جه ژندا له مالې په روه ردگار که یدا بکوژیت شیاوی نه وه یه خوا له ناوی به ریت^۱!! به لام پاشای فهرانپه نه میره خاچپه رسته کانی تر نه یانده زانی یان خویان واپیشانده دا که نازانن نه وه ی که هاوکاری نه وان و مه ترسی گه وره یه بوسه ر هر هه ولټکی نیسلامی بؤ کوشتاریان خودی نه و نومه ته نییه که وایانده زانی سه رکرده که ی خوی کوشتروه، چونکه هه لوټستی نه م نومه ته مان باسکرد به رامبه ر نه و پاله وانه مووجهیده، به لکو نه وه نه و کومه له باطنیه شیعیه داخ له دله یه که له سه ر مه زه بیتکی نوټ بنیات نراوه که ناره زوویه کی زوری ویرانکاری هه یه و پیشتر له ولاتی فارسدا دامه زینرا له لایه ن که سیکه وه به ناوی حه سنی کورپی صباح که پیشتریش باسمانکرد ده ولته فاطمی شبعه ی باطنی ش کومه کیان کرد، هه رگیز رقی نه و حه شاشانه به رامبه ر به گاوره کان زیاتر نه بوو له رقییان به رامبه ر به موسلمان ه سوننییه کان^۲ نه وه ش نه مړو ده بینین باشتین به لگه یه له سه ر نه مه.

و- نه و دهره نجامانه ی که له لکه نامی هه لمه ته کانی پاله وانی نیسلامی مه وودوه به ده سټ هاتن: وپرای نه و شکستانه ی که دووچاری هه لمه ته کانی پاله وانی نیسلام مه وودوه دبوپه وه، به لام چوند دهره نجامیکی گرنگی لیکه و ته وه له رپړه وی میژووی بزواتی جیهادی نیسلامیدا دژ به خاچپه رسته کان که نه توانین له م خالانه دا کویان بکهینه وه:

● **میرنشینی مه وودود:** وپرای که می ماوه ی- به خالیکی وهرچه رخان داده نریت له میژووی ململانټی نیسلامی- خاچپه رستدا له و قوناغه به راییه دا، نه وه بوو بیروکه ی جیهاد بووه

^۱ تاریخ دمشق لابن القلانسی ل ۱۸۷-۱۸۸.

^۲ الکامل فی التأریخ (۵۵۱/۸).

^۳ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۲۴.

حەقیقەتتە ئۆزىگە بەرجەستە كراۋ^۱، سوارچاكي دۆلىتى خۆى دۆزىيەو كە بۆ ماوۋى نىوۋى ئو سە ماوۋىيەى كە تىيادا فەرمانرەواى موصل بوو ئالاكەى ھەلگرت^۲.

• ئەتوانىن ھەلەمەتەكانى مەودود دابنىن بەپىشەككە بۆ ھەلەمەتەكانى عماالدەين زەنگى بە لەبەرچاۋ گرتنى ئو سۆ دەيەى كە لەنىۋان سەردەمى ھەردووكياندا بوو بوو ھۆى رووخانى مېرنشىنى رەھائى خاچپەرست لەسالى ۱۱۴۴ز/ ۵۳۹ك، ئو ھەبوو مەودود ھەلەمەتە يەكەمەكانى ئاراستەى رەھاۋ تىل باشر كىردو كارى دەكرى بۆ ماندوكرىنى خەلگى بەشۆيەيەك كە ئەتوانىن رىخۆشكەرى ۋەسەف بىكەين بۆ ھەلەمەتەكانى زەنگى، بەو پىيەى كەكاروانى جىھاد زنجىرەيەكى پىكەو بەستراو ۋە سەركردە لەدواى سەركردە درىژەى پى دەدات.

• ھەلەمەتەكانى مەودود لاۋازى ھىزە ئىسلامىيەكانى ۋلاتى شام ۋە زىرە ۋە نادۆلىتى ھەندىكىيانى دەرخست بۆ مەسەلەى جىھاد دۆ بەخاچپەرستەكان^۳ سەربارى ئو رۆلە پىشەنگەش كە مەودود پى ھەستا، ھىشتا ھەندى كەس دەبىنىن كە پى وايە عماالدەين زەنگى دانەرى بەردى بناغەى جىھاد بوو دۆ بەخاچپەرستەكان^۴، ئو مەش مافخواردن ۋە ناحەقىيەكە بەرامبەر بەرۆلى ئو سەركردە سەلجۇقىيە، راستى مەسەلەكەش ئو ۋەيە: كەئو مېژوونوسانەى كە مېژووى ئو قۇناغەيان نوسىيۋەتەو كە قۇناغى مەلەنتى ئىسلامى ۋە خاچپەرستىيە سەرسام بوون بەو رۆلە گەورە ئو دەسكەوتە مەزنانەى كە عماالدەين زەنگى بەدەستى ھىناو، ۋەك رووخانى يەكەم مېرنشىنى خاچپەرست كە لەناۋچەكەدا دامەزرا لىرەشەو ۋە واتىگەشتوون كە قۇناغەكانى پىش تر گرنگى ۋە بايەخىكى ئو تۆيىيان نەبوو، لەكاتىكدا كە رىخۆشكەرى سەركەكى بوو بۆ ئو دەسكەوتەى سالى ۱۱۴۴ز/ ۵۳۹ك ئەبى رۆلى پىروپاگەندە كارى ۋە سىياسى سەركەوتوۋو كارىگەرى مېژوونوسى عىراقى مەزىن ئىبن الاثرىش لىيادەنەكەين كەلەرى كىتەبە نايابەكەيەو دەربارەى دامەزرىنەرى خانەۋادەى زەنگى وای لە مېژوونوسان كىردو كە بەجۆرىك لەجۆرەكان كارىگەرىن پى، بەشۆيەيەك كە عماالدەين زەنگى خستە ئو ھەلۆيستەو لەرووى ھەلسەنگاندنى رۆلى مېژوويەو، دىارە ھىندە بەسە بۆ مەودود كە سەركەوتوۋو لەلىدانى بوونى خاچپەرستىنى لەجەلىل دا، كەناۋچەيەكە بۆ ماوۋى دوو دەيە بوو چالاكى مۇسلمانەكانى پى گەشتبوو، ھەروەھا

^۱ شرف الدین مودود ل ۱۵۰ عبدالغېي رمضان.

^۲ الحوب الصليبية بين الشرق والغرب ل ۱۵۶.

^۳ ھەمان سەرچاۋە ل ۱۵۶.

^۴ ھەمان سەرچاۋە ل ۱۵۷.

ئەو ھەندەي بەسە كەسەر كەوت بەسەر دامەزىنەرى شانشىنى بەيتولمە قەدىسدا، ئەشتوانىن بگەينە دىدىكى ھاوبەش بەۋەي كەپىمان وابىت كەسەر كەردەكانى جىھادى ئىسلامى تەۋاككەلەي يەكترن و ھىچ ناكۆكىيەك لەنئىۋانىيان دانىيە ئەۋەش كەمەۋود پىي ھەستا- دواتر سودى ھەبوۋ يۆ سەر كەردەي مەزن صلاح الدىنى ئەيۋبى، بۆيە ئەتۋانىن بلىين ئەمىرۋى صنيرەيە و سبەينى حطين، سىياقى گشتى مېزۋى ئەۋ ناۋچەبەش لەسەدەي شەشى كۆچى و دوازەدەي زانىدا ئەمە دۇپات دەكاتەۋە، بەھەر حال لەكاتى بەراۋەردى ھەۋلەكانى مەۋود لەگەل پىشنانى خۇيدا ۋەك كرىۋقاۋ جكرمش و جاولى سقاۋە بۆمان دەرەكەۋى كە ئەۋ رۆلانە پەلەۋ ھەلەكشاۋە، چونكە كەرىۋقا تەنھا خەرىكبوۋ بەدەمەۋە چوۋنى ئەتاكىيە و جكرمىش كەمىك زىاترى كەرد بەۋى ھاۋپەيمانىتى كەردى لەگەل سقمانى كوپى ئەرتە قدا بەشپۈەيەك كەبوۋە ھۆى سەر كەرتنى لەجەنگى ھەپاندا ۱۱۰۴/ك، بەلام مەۋود رۆلى گەرەتربوۋ بەشپۈەيەك كەتۋانى شىكست بەخاچپەرستەكان بىئىت لەجەنگى الصنيرەدا لەسالى ۵۰۷ك ۱۱۱۳ز دا، ئەمەش بۆمان ئەسەلمىنى كە لەماۋەي نۆ سالدۇ تۋانى دوو شىكستى گەرەتربوۋ بەسەر خاچپەرستەكاندا بىئىت، بەلام ئەۋ كۆسپەي كەمەبوۋ بىرىتى بوۋ لەسود ۋەرنەگرتن لەۋ دوو سەر كەرتنە بۆ راماللىنى دوزمىنان لەناۋچەكانىيانداۋ سەر كەرتنى خىراۋ كتوپر بەسەرياندا بەجۆرەك كەنەتۋان قەرەبوۋى زىانەكانىيان بگەنەۋە، بەلام پاشماۋەي ديار دەي پەرەتەۋەزەبوۋنى سىياسى ۋەقەبەرايەتى نىۋان سەر كەردە ئىسلامىيەكان رىگربوۋ لەبەردەم بەدىھاتنى ئەم مەسەلەيەدا.^۱

۶- نجم الدين ئىلغازى فەرمانرەۋاى ماردىن: بزاۋتى جىھادى ئىسلامى دژ بە خاچپەرستەكان پەيۋەندىيەكى بەھىزى ھەبوۋ بەسەر كەردەكانى مۇسەۋۋە ئەۋانەي كە لەژىر دەسەلاتى سەلجۇقىيەكاندا بوۋن، ھەرەك كۆچى دوايى سولتان مەمەدى كوپى مەلەكشاۋو بەھۆى بانگەپىشتكردى ئەقسىنەر لەمۇسەۋۋە ھەتاۋەكو شىنكىيە بەغداي بى بسپىردىت^۲، ئەۋ كارەي كەبوۋە ھۆى ئەۋەي مۇسەل پىگەۋ گرنگى خۆى بەشپۈەيەكى كاتى لەدەست بىدات لەپاۋەرايەتى بزاۋتى جىھاددا دژ بەخاچپەرستەكان و گواستەنەۋەي ئەم پاۋەرايەتتە بۆ نجم الدين ئىلغازى فەرمانرەۋاى ماردىن ئىلغازىش كارەكانى بەدەست گرتن بەسەر ھەلەبدا دەست پىكرەد لەسالى ۵۱۱ك/ ۱۱۱۷ز لەبەرگرنگى بۆ ھەر سەر كەردايەتتەكى سەربازى و

^۱ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق ولبغرب ل ۱۰۷۷.

^۲ ھەمان سەرچاۋە ل ۱۰۵۸.

^۳ الوافي بلوفيات (۳۱۰/۹) النجوم الزهرة (۳۱۴/۵).

سیاسی که بیه وی پوویه پووی خاچپه رسته کان ببیته وه ئه مهش به هۆی ئه و تایبه تمه ندییه
گرنگانه وه که تاییدابوو وه ک ناوه ندیکی ستراتیژی گرنگ له رووی مرۆیی و سهربازی و سیاسی و
ئابوورییه وه، ههروهها حه له ب ده که وته نێوان دوو میرنشینی خاچپه رسته وه که ئه وانیش
ره هاو ئه نتاکییه بوون، له هه مان کاتیشدا ئه توانی په یوه ندی بکات به هیزه ئیسلامیه
تورکمانانه وه که له ناوچه ی جهزیره دا بآو بوونه وه، بۆیه ده ست به سه راگرتنی وه ک
کردنه وه ی ده رگا و ابو بۆ سه رکردایه تی بزواتی جههاد هه ر ئه مهش بۆ نجم الدین ئیلغازی و
بلکی کۆپی به هرامی برازای و دواتریش ئوقسنقزی برسقی و عماد الدین زه نکی و نور الدین
محمود روویدا^۱، سه باره ت به وورده کارییه کانی ده سترگرتنی نجم الدین ئیلغازی به سه ر
حه له بدا له ساڵی ۵۱۱هـ/ ۱۱۱۷زدا ئه وه هینده شت تاییداروویدا که ته ماعی خسته به ر
خاچپه رسته کان هه تا وه کو ده ست بگرن به سه ریدا، چونکه لاوازی و ته نگزه ی ئابووری زۆری
بۆ هینابوو به راده یه ک که خه لکه که ی ده سته وسان کردبوو له به رامبه ر پێشکه شکردنی ئالف بۆ
ناژه له کانیان، به لام له به ر مه ترسی ده ست به سه راگرتنی شاره که یان له لایه ن
خاچپه رسته کانه وه ناچاربوون ها نا به رن بۆ نجم الدین ئیلغازی و له هه مان ساڵدا حه له بی
به ده سته وه بده ن نجم الدین ئیلغازیش ده سستی دایه به هیزکردنی ده سه لاتی له هه ندی شویندا
وه کو بالنسرو هه ندی پیاوی حه له بی ده سترکرد هه تا وه کو پارهییان ئی وه رگریت بۆ
ریککه و تن پێی له گه ل خاچپه رسته کاندا، بۆیه خه لکی حه له ب له خۆی و سه ر یازه کانی
بیزاربوون به قسه ی ابن العدم- و ئه مهش ناچاریکرد حه له ب به جی به یلێت و به ره و مار دین
به ری بکه ویت دوا ی ئه وه ی که حسام الدین تمر تاشی له جیی خۆیدا دانا، ئه وه بوو
سه ر یازه کانی له بالنسدا ئه و گرانییه یان قۆسته وه که رووی تی کردبوون و له هه مان ساڵدا ۵۱۱هـ/
۱۱۱۷ز، نار دیان به دوا ی خاچپه رسته کاندا هه تا وه کو ئه و شاره ییان بده ن به ده سته وه،
ئه مهش ئیلغازی ناچار کرد بۆ گه رانه وه به سه رکردایه تی هیزکی تورکمان به ره و حه له ب،
کاتی خاچپه رسته کان هه ستیان به مه ترسی کرد، باشه کشه یان کردو دووباره ئیلغازی ده سستی
به سه راگرتنه وه و پاشان گه رایه وه بۆ مار دین دوا ی ئه وه ی ناگه یه سستی که له گه لدا مۆر کردن
که نابی هه ی لایه کییان ده ستریزی بکاته سه رمولکی ئه وی تریان^۲.

^۱ الامارات الأرتقية في بلاد الشام والجزيرة ل ۲۳۴-۲۳۵.

^۲ زبدة الحلب (۱۸۰/۳) الجهاد ضد الصليبيين في الشوق الاسلامي ل ۱۳۵.

● ھەلۋە شاندىن ھەي رېڭكە وتىننامە كە لەلەيەن خاچپەرستەن ھە، بەلام خاچپەرستەكان بارودۇخە كەيان بەگونجاو زانى پاش دەرچوونى ئىلغازى ھەي رېشيان ھەننايە سەر عزازو گەمارۆيان لەسەرتوند كىرد ھەتاو ھەكو موسلمانەكانىيان ناچار كىرد كەخۆيان بەدەستەو ەبدەن، خەلگى ھەلەبىش ناچار بوون نامەبنوسن بۆ خاچپەرستەكان و داواي پاپەند بوونىيان بەرېڭكەوتنەكەو ەل بىكەن كەئىلغازى مۆرى كىرد لەگەلىاندا، خەلگى ھەلەبىش لەبەرەمبەردا تل ھەراقىيان بەدەستەو ەدەن و ەو ەپرەپارە دىارىكراو ەش كەھەزار دىنارە لەبىرى چوار مانگ رادەست دەكەن لەبىرى ناوچەي باكوپى رۆژئاواي ھەلەب^۱.
 كاتى نجم الدىن ئىلغازىش ھەوالى ھەلەبى پى گەيشت زۆر تۈرەبوو، بەلام نەيتوانى بگەرتتەو بۆ جەلەب و رىزگارى بكات لەوبارودۇخەدا لەبەرەكمى سەربازەكانى بۆيە بەرەو رۆژھەلاتى ناوچەي جەزىرە كەوتەپى بەمەبەستى كۆكردنەو ەي سەرباز لەھەمان كاتدا ظەير الدىن طفتكىين ئاگادارى كىردبوو ە لەئازەزوى بۆ ئەنجامدانى كۆبوونەو لەگەلىدا لەسالى ۵۱۳ھ / ۱۱۱۸ز، ئەو ەبوو لەقەللى دوسىردا بەمەبەستى دورخستەو ەي خاچپەرستەكان لەھەلەب كۆبوونەو، بەلام ئەم كارەييان بۆ ئەنجامنەدرا، ئەمەش واىكرد لەخاچپەرستەكان كەدەسەللى خۆيان بەسەر دەرۋازەكانى ھەلەبدا بەھىزىر بىكەن داواي ئەو ەي كەدەستىيان گىرت بەسەر بەزاغەدا بەم شىۋەيە بارودۇخى ھەلەب بەرەو خراپى رۆيشت ھەتاو ھەكو گەشتە رادەي لەناوچوون بەقسەي ابن العدىم^۲، خەلگى ھەلەبىش ناچار بوون كەھانا بەرن بۆ خەلافەتى ەباسىو دەرۋەلتى سەلجۇقى لەبەغدا، بەلام كەس بەھانا يانەو نەھات بەھۆي سەرقالبوونى سەلجۇقىيەكان بەكىشە خىزانىيەكانەو لەلەيەك و لاوازى خەلافەتى ەباسىش لەلەيەكى ترەو ە.

● راگەياندنى رەشىگىرى - نغىر - دژ بەخاچپەرستەكان: نجم الدىن ئىلغازى نەيتوانى رووبەرووى خاچپەرستەكان بېيتتەو، چونكە لەطفتكىين جىابووبەو ەو گەرايەو ە بۆ ماردىن بۆ كۆكردنەو ەي سەرباز ەك رىخۆشكەرەك بۆ گەرانەو ە بۆ جىھادو رووبەروبوونەو ەي خاچپەرستەكان لەجەنگىكى يەكلاكەرەو ەدا^۳. ئەو ەبوو لەمادىن ئىلغازى زىاتر لەبىست ھەزار تۈركمانى كۆكردەو^۴، بەمەبەستى جەنگ كىردن دژ بەخاچپەرستەكان كەگەمارۆيەكى توندى ھەلەبىيان دابو بەشىۋەيەك كەخەرىك بوو خۇراكىيان لىبېرېت، ھەرۋەھا ئىلغازى

^۱ زىدە الطىب (۱۸۵/۳-۱۸۶).

^۲ ھەمان سەرچاۋە (۱۸۶/۳).

^۳ ھەمان سەرچاۋە (۱۸۶/۳).

^۴ ھەمان سەرچاۋە (۱۸۷/۳-۱۹۰).

نیردراوی نارد بۆ به غذا هه تاوه کو ره شبگیر نه فیر ژ به خاچه رسته کان رابگه یه نیت و خه لبعفی
 عه باسی المسترشد بالله و سولتانی سه لجوقی مه حمودی کوپی محمه دی کوپی
 مه له کشاهیش له وکارهی خاچه رسته کان دژ به ولاتی جه زیره ناگاردار بکاته وه که هه ستاون
 به ده ست گرتن به سه ره قه لایه که له نزیک ره هاو عطیری فه رمانپه واییان کوشتوه^۱، نه وه بوو
 نجم الدین ئیلغازی پیشتر له گه ل طفتکیین دا ریگ که وتبوو له سالی ۵۱۳ ک/ ۱۱۱۸ ز له سه ره
 روبه روو بوونه وهی خاچه رسته کان له مانگی صفری سالی دها تودا ۵۱۳ ک/ ۱۱۱۹ ز له شام ز
 ئیلغازیش پیش نه و واده دیاریکراوه به ره و ره ها که وته ری و گه مارۆیه کی توندی به سه ردا
 سه پاند، نه مه ش خاچه رسته کانی ناوی ناچار کرد که ریگکه وتنی له گه لدا مؤریکه ن به رامبه ر
 به نازاد کردنی نه و دیله موسلمانانه ی که لایانه ، نه ویش به مه رازی بوو مه رجیشی بۆ دانان
 که نابئ به ری که ون بۆ یارمه تیدانی نه میری نه نتاکییه له حاله تی روودانی روویه روویونه وه
 له گه لیدا نه وانیش ره زامه نندیان پیشاندا نه مه ش به لگه یه له سه ر لاوازی و ملکه چی
 خاچه رسته کان له ناوچه ی جه زیره دا بۆ داخوازییه کانی نه میره موسلمانانه کان^۲.

● جهنگی ساحه الدم - گۆره پانی خوین - دواي نه وهی که ئیلغازی دلنیا بوو له وهی که
 له پشته وه لئی نادریت به ره و ولاتی شام که وته ری و ئۆسامه ی کوپی مباره کی کوپی شبل
 کلابی نه میر طغان نه رسه لانی فه رمانپه وای به دلپس و نه رزنیش هاتنه ناو سوپاکه یه وه و
 پیگه وه به ریگه وتن هه تاوه کو گه شتنه نزیکي الآثارب له زه وی سه رمه دا له ره بیعی یه که می
 سالی ۵۱۳ ک/ ۱۱۱۹ ز داو له وی چاوه روانی گه شتنی ظهیر الدین طفتکیینی ده کرد،
 خاچه رسته کانیش به سه رکردایه تی رۆجه ری فه رمانپه وای نه نتاکیه له تل عفیندا
 جیگیر بوو بوون و ده ستیاندا یه دروست کردنی شورایه ک تاییدا، به لام به خه یالیا ندا نه ده هات
 که نجم الدین ئیلغازی له و شوینه دا بدات به سه ریا ندا، هه روه ها وایانده زانی که (أثارب) یان
 (زوردا) یان ده ست ده که ویت، ته نانه ت نه وه نده له خۆ با ییوون به هوی توکمه یی
 شوینه که یانه وه ناردییان بۆ لای ئیلغازی و پییان ده وت: خۆت ماندوومه که به هاتن بۆ لامان
 ئیمه خه ریکه ده گه ینه لات^۳، پاش درێژه کیشانی چاوه روانی ئیلغازی به دیار
 هاوپه یمانه که یه وه، وه لامي خواستی نه میره کانی دایه وه بۆ هیژشکردنه سه ر خاچه رسته کان
 به شیوه یه کی غافلگیرانه نه وه بوو خاچه رسته کان به خۆییان نه زانی هه تاوه کو په رچه می

^۱ الجهاد ضد الصليبين في الشرق الاسلامي ل ۱۵۳.

^۲ الامارات الارتقية في بلاد الشام والجزيرة، عماد الدين خليل ل ۲۴۱.

^۳ زبدة الطلب (۱۹۰/۳) الجهاد ضد لبصليبين ل ۱۵۴.

موسلمانان کانینیان بینی که له هه موو لایه که وه دهوری دابوون، نه مهش له رۆژی ههینی شازدهی ره بیعی یه که می سالی ۱۱۹۲هـ/ ۱۱۱۹ز دا بوو پاشان قازی حلب ابو الفضل خشاب هاته دهر وه وتاریکی به پیژی دا بو موسلمانان کان و وره ی به رزکردنه وه و هیمه تی جولاندن بو حیهادکردن، بۆیه موسلمانان له هه موو لایه که وه هیترشیان کرده سهر خاچه رسته کان و تیر وه ک گولله به سه ریاندا ده باری و له کاتی کدا که له هه موو لایه که وه شمشیر خرابووه گهردنیان و ته نها خه لگیکی که مییان لیده ر بازوو نه وانی تریشیان کوژراویان برینداربوون، له ناو کوژراوه کانیشدا رۆجه ری فه رمانه وای نه نتاکییه هه بوو که ده ستپیشخه ری کرد له روبه روبوونه وه ی موسلماناندا پیش گه شتنی هیزه کانی به یتوالمقه دیس و طرابلس و شوینه کانی تر، حه فتاو نه وه نده سواریش له سواره کانی خاچه رسته کان به دیل گیران و هه و لیاندا که به رامیه ر به سی سده هه زار دینار نازاد بکریئن، به لام نجم الدین ئیلغازی به وه قایل نه بوو، به لکو فه رمانی کوشتنی هه موویانیدا.

نه م جهنگش لای میژوونوسه لاتینه کان و نه و میژوونوسه هاوچه رخانه ی که له وانه وه شتیان گواستۆته وه ناسراوه به ساحه الدم - واته گۆره پانی حوینه، له بهر رۆزی نه و خه لکه خاچه رسته ی که تیایدا کوژرا له به رامیه ر کوژرانی ژماره یه کی که م له موسلمانان^۱.

• نه و ره هه ندانه ی که سه رکه وتن به سه ر خاچه رسته کان له جهنگی ساحه الدما به دهستی هینا: گرنگی نه و شکسته ی که به سه ر خاچه رسته کاند هات ته نها له و سه رکه وتنه سه ربازیه دانه بوو که نجم الدین ئیلغازی تۆماری کرد به سه ریاندا، به لکو له وه تیپه ری کرد بو دروست بوونی به ره یه کی ئیسلامی یه کگرتوو که له نه میره موسلمانان کانی شام و جهزیره پیکهاتبوو، به لکو له وهش تیپه ری کرد بو دورخستنه وه ی حه له ب له هه ره شه ی خاچه رسته کان به تاییه ت پاش ده ستگرتنی نجم الدین ئیلغازی به سه رقه لایه کدا له نزیک آثارب له هه مان سالدا، نه مه جگه له وه ی که کاره ساتیکی گه وره بوو نه نتاکییه ی بییه ش کرد له رۆجه ری سه رکرده و سوپاکه ی، نه مهش وایکرد (سریان) ناشوری و نه رمه نه کان له نه نتاکییه دا گومان له به سودی مانه وه یاندا له گه ل خاچه رسته کاند بکه ن، هه ر نه مه شبووه پالنه ریان بو خو پزگارکردن له خاچه رسته رۆژئاواییه کان له دواتردا^۲، هه روه ها ابن العدیم باسی نه وه ده کات که نجم الدین ئیلغازی دوا ی کوژایی هاتنی جهنگه که چووه ختوه ته که ی

^۱ السرق الادسط والحروب الصلیبیه (۷۳/۱) الامارات الارتقیه ل ۲۴۲.

^۲ الاعتبار ل ۴۰، ۴۱، الحریکه الصلیبیه (۹۳/۱).

رۆجەرو ھەتاوھەکو لەوێ موسڵمانەکان دەسکەوتەکانییانی رادەست کەن، بەلام ئەو ھەموو دەسکەوتەکانی گێڕایەو ھەبۆ جەنگاوەرەکان جگە لەچەکیك نەبێ کە کردیە دیاری بۆ پاشاکانی ئیسلام ھەتاوھەکو خۆشەویستی جیھادی ئیسلامی لەدایاندا دژ بەخاچەرستەکان زیندوو بکاتەو^۱، ھەرۆھا ئیلغازی توانای زنجیرەییەک سەرکەوتن لەباکوپی شامدا تۆمار بکات، ئەمەش کەشیکی ھێمن و ئارامی بۆ موسڵمانەکان رەخساند و توانیان شکستیکی تەواو بەو سوپایەییەن کە بەسەرکردایەتی بلدوینی پاشای بەیتولمەدیس بەرێ کەوتبوو بۆ بەدەمەو ھاتنی رۆجەری فەرمانرەوای ئەنتاکییە^۲ نجم الدین ئیلغازیش بەمە وازی نەھێنا، بەلکە لەئەرتاحدا لەگەڵ طفتکینی، ھاوپەیمانی دا کۆبویەو ھەریککەوتن لەسەر ھێرشکردنە سەر آثاربو و زردنا و توانیان لەدەستی خاچەرستەکانی بستیئەو، پاشان ئیلغازی بەچەند کەسیکی کەمەو لەموسڵمانان بەرەو دانیت بەرێ کەوت و لەگەڵ بلدوینی پاشای بەیتولمەقەدیس و رووبەرتی فەرمانرەوای زردنادا پووبەروبوو ھەو شەپ لەنیوانیاندا ھەلگیرسا لەجمادی یەکیمی سالێ ۵۱۳ھ/ ۱۱۱۹ز داو بەسەرکەوتنی نجم الدین ئیلغازی کۆتایی پێھات و خاچەرستەکان شکستییان خوارد و دواي ئەو ی کە نجم الدین راوہ دونانیاں خۆیان لەقەلای ھابدا قایمکرد^۳، پاشان نجم الدین ئیلغازی گەرایەو ھەبۆ حەلب و پیاوھەکانیشی لەرێگە گەرانیو ھەو ھەو رووبەرتی فەرمانرەوای زردنا بوونەو بەھاوڕێییەتی ھیزیك لەخاچەرستان، سوپاکە ی ئیلغازیش پەلاماری دان و خاچەرستەکانی ناچارکرد کەبگەرێنەو ھەبۆ قەلای ھاب، لەھەمان کاتیشدا رووبەرتی الأبرص بەدیلي کەوتە بەردەستی موسڵمانەکان و ئەوانیش بردیان بۆ حەلب بۆ لای ئیلغازی، ئەویش ناردی بۆ دیمەشق بۆ لای طفتکین لەوێ زیندانی کرا ھەتاوھەکو بەنازارکۆشتی^۴. لەکۆتایی جمادی یەکیمی ۵۱۳ھ/ ۱۱۱۹ز ئیلغازی حەلبی بەرەو ماردین بەجێ ھێشت بەھۆی ئەو تەنگژە دارییەو کە پێیدا تێپەری، چونکە حەلبیش ھیندە لاوازبوو کەنەیدەتوانی تیايدا بمیئیتەو^۵.

● ئابلقەدانی ئەنتاکییە و مۆرکردنی ناگرەست لەگەڵ پاشای بەیتولمەقەدیسدا: وێپرای سەرقالبونی نجم الدین ئیلغازی بەھەندێ کاروباری ئیدارییەو لەماردیندا، بەلام توانی

^۱ زبدة الحلب (۱۹۰/۳) الجهاد ضد الصليبيين ل ۱۵۵.

^۲ الجهاد ضد الصليبيين ل ۱۵۵.

^۳ زبدة الحلب (۱۹۰/۳) الجهاد ضد الصليبيين ل ۱۵۶.

^۴ تأريخ الحروب الصليبية (۲/۳۴۵).

^۵ الجهاد ضد الصليبيين ل ۱۵۶.

سوپایه ک له تورکمانه کان کۆبکاته وه له فوراته وه بیانه ریئیتته وه به ره و ولاتی شام له سالی ٥١٤هـ / ١١٢٠ز داو له گه ل طفتکیین دا کۆبویه وه و پیکه وه به ری که وتن به ره و نه تناکیه و گه مارۆیان به سه ردا سه پاند، به لام ده سه لاتییان به سه ریدا نه شکا، بۆیه چوونه ناو قنسرین و شه و رۆژیک گه مارۆییاندا، به لام له ویش هیجییان پینه کرا، له م کاته شدا ظهیر الدین طفتکیین پیتشنیاری کرد بۆ هاوریکه ی که ده ست له گه مارۆدانی هه لگرت و هه ریه که ییان بگه رینه وه بۆ ولاتی خۆی، نجم الدینیش ئامۆژگاری هاوریکه ی قبولکرد و گه رایه وه بۆ حه له ب دوا ی نه وه ی که راده ی به هیزی خاچه رسته کانی بۆ ده رکه وت سه ربازه تورکمانه کانیشی بلاره یانکرد و ئیلغازیش ناچاربوو ئاگر به ستیک له گه ل پاشای به یتولمه قه دیسدا بلدوینی دووهم مۆریکات به مه رجیک مه عه رره و کفرطاب و باده و ضیاع جبل السماق بدریته خاچه رسته کان و ئه م ئاگر به ستیه ش هه تاوه کو کۆتایی سال به رده وام بیت^١.

● هه لوه شانه وه ی ریکه وته که: خاچه رسته کان پابه ندنه بوو به م ریکه وتنامه یه وه و جوسلینی فه رمانزه وای تل باشر له هه مان سالدا ٥١٤هـ / ١١٣٠ز هه ستا به هیزشکردنه سه ر ئه و ناوچانه ی که سه ر به حه له ب بوون، ئه مه ش خه لکی حه له بی ناچارکرد که ناره زاییه کی توند بنیرن بۆ بلدوینی دووهم پاشای به یتولمه قه دیسو تیایدا ئاگاداری کرده وه له هیزشو ده ستدریژییه کانی جوسلین بۆ سه ر موسلمانه کان، به لام ئه و به م شیویه وه لامی دانه وه: که هیچ ده سه لاتیکم به سه ر جوسلیندا نییه^٢، خاچه رسته کانیش به مه وازیان نه هینا، به لکو له نه تناکیه وه هیزشیان کرده سه ر ولاتی شیزو کۆمه لکیان له موسلمانه کان به دیلگرت و چه ند داخوازییه کی زۆریان خسته به رده م ئه میری عه ره ب أبو العساکر سلطانی کوری منقذ ئه ویش ناچاربوو له گه لئاندا ریک بکه ویت به رامبه ر به وه ی که بریک پاره یان بدات^٣، له گه ل هه موو ئه مانه شدا خاچه رسته کان هه لی نه بوونی ئیلغازیان له حه له بدا قۆسته وه و بۆیه له صفری سالی ٥١٥هـ / ١١٢١ز هیزشیان کرده سه ر أثارب و هه ستان به سوتاندنی ئه و خانوو ده غل و دانه ی که تیایدا بوو، بلدوینی دووهمیش هیزشی کرده سه ر خودی حه له ب و گه مارۆیه کی توندی به سه ردا سه پاند که بووه هۆی ئه وه ی په نجا که س له خه لکه که ی بینه دیل به ده ستیه وه، حه له بیه کانیش سه رکه وتو بوون له رزگارکردنی براکانییان و توانییان

^١ هه مان سه رچاوه ل ١٥٢.

^٢ هه مان سه رچاوه ل ١٥٧، ١٥٦.

^٣ هه مان سه رچاوه ل ١٥٦.

خاچپه رسته کان ناچار به کشانه وه بۆنه نتاکیه بکه^۱، وادیاره نجم الدین ئیلغازی ناچار بو ماوه یه که له له ماردیندا بمینینه وه، ئەمەش وایکرد که نامە بنیژیت بۆ سوله یمانی کوپی ئیلغازی جیگری خۆی له حەلە بدا و فەرمانی پێ بکات که ریککه وتن له گەڵ خاچپه رسته کاندای مۆریکات، به پێی ئەم ریککه وتنەش خاچپه رسته کان دەستیان گرت به سەر سەرمین و لیلۆن و هەندێ له ناوچه کشتوکالییه کانی دەورو بهری حەلە بو و آثار^۲.

• یاخیبوونی سلیمانی کوپی ئیلغازی له باوکی: هەرچە نە ئەو ریککه وتنە سوله یمانی کوپی ئیلغازی مۆی کرد له به رژه وه نەدی موسلمانە کاندانە بوو، به لām سوله یمان هەوایی نەدا بۆ چاره سه رکردنی ئەو پشێوی و شلە ژانە ی که به سەر حەلە بدا هات، به لکو یاخیبوونی خۆی دژ له باوکی سه ره خۆیی خۆی له حەلە بدا راگە یاند، ئەم هەنگاوه شی خاچپه رستانی هاندا بۆ تەنگ هەلچنین به حەلە بو و داگیرکردنی هەندێ ناوچه له دەورو به ریدا ئەمەش له جمادی دووه می سالی ۱۵۱ ک ۱۱۲۱ زدا، داوایان له سوله یمانی فەرمانپه وای کرد که ده سته ردار ی آثار بیت بۆ به لدوینی دووه می پاشای به یتولمه قەدیس، به لām دانیشتوانی موسلمان ی آثار ناماده نه بوون ملکه چی خاچپه رسته کان بن ئەمەش به لدوینی ناچار کرد هەتا وه کو پاشه کشه بکات بۆ ئەنتاکیه و له ویشه وه بۆ به یتولمه قەدیس^۳.

• له ناو بردنی یاخیبوونه که: نه جمال دین ئیلغازیش هەر که هەوایی یاخیبوونی کوپه که ی بیست له حەلە بدا یه کسه ر که وته رێ به ره و حەلە بو هەموو ئەوانه ی سزادا که له پشت یاخیبوونی کوپه که یه وه بوون، کاتی سوله یمان ئەو سزا تونده ی بینی که به سەر هاوکاره کانی دا سه پینرا ترسا و هەلات بۆ دیمه شق و داوای مافی په نابه ییتی له طغتكبینی فەرمانپه وای کرد، ئەوه بوو هەر که که بارودۆخ بۆ ئیلغازی یه کلابوویه وه و توانی کوتایی به ئازا وه که بینیت، بدر الدوله سوله یمانی کوپی عبدا الجبار ی کوپی ئەرتەقی برازای تیادا دانا وه که جیشینی خۆی، ئەویش ریککه وتنیک یه که سالی له گەڵ خاچپه رسته کاندای مۆر کرد، نامانجی ئیلغازیش له و ریککه وتنە بۆ سورد وه رگرتن بوو له کات هەتا وه کو بگه رپته وه دیاره کرو هەتا وه کو پێی ده کری هێز کۆیکاته وه بۆ دووباره هێرش کردنه سه ریان، وێرای مه ترسی له وه ی که خاچپه رسته کان هێرش بکه نه سه ر حەلە بو و برازا که شی نه توانی به رپه رچیان بداته وه^۴.

^۱ زیده الحب (۱۹۹/۲) الجهاد ضد لصلیبین ل ۱۵۷.

^۲ زیده الحب (۱۹۹/۹-۲۰۵) الجهاد ضد الصلیبیین ل ۱۵۷.

^۳ زیده الحب (۱۹۹/۹-۲۰۵) الجهاد ضد الصلیبیین ل ۱۵۷.

^۴ الامارات الادتیة ل ۶۰.

له ماردینیشدا نجم الدین ئیلفازی توانی زۆرتین خه‌لکی تورکمان کۆبکاته‌وه و پاشان به‌ره و لا‌تی شام بیانبات له مانگی ره‌بیعی دووه‌می سا‌لی ٥١٦ه‌/ ١١٢٢ز، به‌سود وهرگرتن له و نا‌کۆکیه‌ی که له‌نیوان به‌لدوینی پاشای به‌یتولمه‌قه‌دیس و یونزی فه‌رمانپه‌وای طرابلسدا هه‌بوو، به‌لام نجم‌الدین ئیلفازی نه‌یتوانی سه‌رکه‌وتنکی یه‌کلاکه‌ره‌وه به‌ده‌ست بێنیت به‌سه‌ر خاچه‌رسته‌کاندا، سه‌رباری په‌یوه‌ندی کردنی بلکی کوپی به‌رامی کوپی ئه‌رته‌ق و ظهیر الدین طغتكین پیوه‌ی، به‌لام نه‌یتوانی ده‌سه‌لات و هه‌ژمونی خۆی به‌سه‌ر ته‌واوی ناوچه‌ی هه‌له‌بدا به‌سه‌پنیت^١.

● کۆچی دوا‌ی ئیلفازی و کاریگه‌ری له‌سه‌ر موس‌لمانانه‌کان: له‌مانگی ره‌مه‌زانی سا‌لی ٥١٦ه‌/ ١١٢٢ز ئیلفازی هه‌ستی خراپ‌بوونی باری ته‌ندروستی کرد و گه‌پایه‌وه بۆ میافارقین و له‌ویش گیانی سپارد، به‌و ئه‌ندازه‌یه‌ش که کۆچی دوا‌ی ئیلفازی کاره‌سات‌بوو بۆ موس‌لمانانی لا‌تی شام و جه‌زیره‌ به‌گشتی، به‌لام ئه‌م کاره‌ساته‌ گه‌وره‌تریوو بۆ خه‌لکی هه‌له‌ب، چونکه نجم الدین ئیلفازی ئومیدی خاچه‌رسته‌کانی بریوو بۆ ده‌ست گرتن به‌سه‌ر هه‌له‌بدا، گرنگی کۆچی دوا‌ی ئیلفازی ته‌نها به‌مه‌وه نه‌وه‌ستا، به‌لکو بووه‌ هۆی هه‌له‌ه‌شانه‌وه‌ی میرنشینه‌که‌ی و له‌نیوان مناله‌کانیدا دابه‌شکراو حسام الدین تمرتاش ماردین و سوله‌یمان میافارقینی به‌رکه‌وت و هه‌له‌بیش به‌ده‌ست سلیمانی کوپی عب‌الجباری کوپی ئه‌رته‌قی برا‌زایه‌وه مایه‌وه، بلکی کوپی به‌رامی کوپی ئه‌رته‌قی قه‌لا‌ی خرت‌رتی به‌ده‌سته‌وه مایه‌وه و دواتریش هه‌پانی خسته‌سه‌ر^٢. سه‌رباری ئه‌وه‌ی که هه‌له‌ب پێشتر پشنتی به‌و سه‌ربازه‌ تورکمانانه‌ نه‌به‌ست که ئیلفازی کۆی ده‌کردنه‌وه له‌با‌کوپی جه‌زیره‌وه، به‌لام دواتر ئه‌و په‌گه‌زه‌ مروّیه‌ی له‌ده‌ستدا که هه‌میشه‌ تای ترازوی موس‌لمانانی به‌سه‌ر خاچه‌رسته‌کاندا زال ده‌کرد، ئه‌مه‌ش هه‌له‌بی کرده ئامانجی هێرشه‌کانی خاچه‌رستان به‌هۆی لاوازی و که‌م توانایی سوله‌یمان کوپی عب‌الجباری کوپی ئه‌رته‌قی فه‌رمانپه‌وای له‌به‌رامبه‌ر هێرشه‌کاندا، ئه‌وه‌بوو هه‌لی مردنی نجم الدین یان قۆسته‌وه و به‌سه‌رکردایه‌تی به‌لدوینی دووه‌می پاشای به‌یتولمه‌قه‌دیس هێرشیان کرده سه‌ر بزاعه‌ و بالس له‌سه‌ر رووباری فورات و به‌مه‌شه‌وه نه‌وه‌ستان، به‌لکو توانیان ده‌ست بگرن به‌سه‌ر قه‌لا‌ی البیره‌دا، هه‌تا وه‌کو وایلیه‌ت هه‌له‌ب له‌لایه‌ن خاچه‌رسته‌کانه‌وه ئاب‌لوقه‌ درابوو، ئه‌مه‌ش سوله‌یمانی ناچار کرد

^١ نور الدین محمود والصلیبون حسن حبشی ل ٢٠.

^٢ الجهاد ضد الصلیبین فی الشرق الاسلامی ل ١٦٠.

که ریگکه وتننامه یه کیان له گه لدا مؤریکات له سالی ۵۱۷هـ/ ۱۱۲۳ز که به پنی نهو ریگکه وتننامه یه سوله یمان دستی له قه لای اثارب هه لگرت بۆیان^۱.

۷- **بلکی کوپی بهرامی کوپی نه رته ق:** بلکی کوپی بهرام فه رمانپه وای قه لای (خرتبرت) پاش نیلغازی مامی نالای جیهادی هه لگرت و رکابه ریگی سه سه ختی خاچه رسته کان بوو، زۆر خولیا ی له ناو بردنی خاچه رسته کان بوو نه که به ته نها له جه زیره دا، به لکو له ته وای و لاتی شامدا، کاره سه ره کییه کانی هه ره له کاتی نه خۆشی نجم الدین نلغازی مامیه وه ده ست پی کرد له ره جه به سالی ۵۱۶هـ/ ۱۱۲۳ز به گه مارۆدانی ره ها، به لام نه یتوانی داگیریکات دوی گه مارۆیه کی دورودریژ، نه مه ش ناچار یکرد هه تا وه کو پاشه کسه بکات، خاچه رسته کانیش له بهر نه مه هۆیه گه شتنه نه و به وای ی که پیویسته کۆمه کی له جوسلینی دوزمنی سه سه ختی موسلمان هه کانه و که زۆر ته ماعکار بوو وه ریگرن. که له وکاته دا له گه ل بلدوینی پاشای به یتولمه قه دیسدا بوو له البیره، لیژه شدا نه یانویست سود له بلالو بوونه وه ی سه ر یازه کانی بلکی کوپی به هرامی کوپی نه رتق وه ریگرن پاش گه پانه وه ی له ره ها، به لام بلکی کوپی بهرام توانی بۆ سه یه ک بۆ جوسلین و خاچه رسته یه کی قو بو لیته وه تیژیو له ناوی باران نه مه ش بووه هۆی نه وه ی که نه سه په کانیانی له ناو لیتا ودا گیریکات و له هه مان کاتیشدا خۆی و پیا وه کانی که له چوار سه د سوار تیپه ریان نه ده کرد تیر بارانییان کردن و ته نها ژماره یه کی که مییان لی دهر یاز بوو جوسلین و جالیرانی پورزای فه رمانپه وای البیره ش له سالی ۵۱۶هـ/ ۱۱۲۲ز دا ده ستگیر کران له نه نجامی نه مه سه رکه وتنه ی بلکی کوپی بهرام هیزو ناو یانگی مه عنه وی خاچه رسته کان له ولاتی شامدا له ناو چوو، هه ره ها ئاره زووی په لاماردان و لیدانیان له لایه ن موسلمان هه کانه وه په ره ی سه ند^۲. بلکی کوپی بهرامی کوپی نه رته قیش هه ولیدا له جوسلین و هاوړی دیلکرا وه کانییه وه به لیئنی به ده سه ته وه دانی ره های ده ست که ویت به رامبه ر به نازا دکردن یان، به لام نه وان نه مه یان ره تکرده وه وتیان: ئیمه ولاته که مان وه کو حوشر وایه بۆمان، هه رکاتی حوشره که مان مرد نه بی بگو یزینه وه بۆ حوشر تیگی تر، نه و شو یئانه ش که به ده ست ئیمه وه بوو نیستا به ده سه تی خه لکی تره وه یه^۳، پاشان بلکی کوپی بهرام دیله کانی برد بۆ قه لای خرتبرت و چه ند که سیکی راسپارد بۆ پاسه وانی کردنیان و له سالی ۵۱۷هـ/ ۱۱۲۳ز به ره وه قه لای کرکری سه ر به میرنشینی ره ها که وته ری بۆ ده ست

۱- زیة الحلب (۳۰۶/۲) الجهاد ضد الصليبين في الشرق الاسلامي ل ۱۶۰.

نور الدين محمود والصليبيون حسن حبسي ل ۳۰.

الجهاد ضد الصليبين في الشرق الاسلامي ل ۱۶۰.

به سه راگرتنی^۱، پاشا به لدوینی پاشای به یتولمه قه دیسیش که سه ره رشتی ره هاو نه نتاکیه شی گرتبوه نه ستو ده رکی به وه کرد که پیویسته له سه ری هه ولتبات بۆ رزگار کردنی جوسلین له دلی و ری بگریخت له داگیر کردنی کرکر له سه ره دهستی بلکی کوپی بهرام و بۆ موسلمانانی سه لمینیت که هیزی خاچه رسته کان هیشتا توانای گورز وه شانندن و هیترشی ماوه، بۆیه بلدوین به سه رکردایه تی سوپا که یه وه چوو ده ره وه هه تا وه کو گه شته که ناری رۆژه لاتنی روباری سنج که یه کیکه له لقه کانی فورات به ئاراسته ی سه ر یازگی بلکی کوپی بهرام که گه مارۆی له سه ره کرکر هه لگرتبوو و گه پا بویه وه بۆ پووبه پووبونه وه ی بلدوینی دووهمی پاشای به یتولمه قه دیس، جهنگ له نیوان هه ردوو لادا له تۆزده ی مانگی صفری ۱۲۷/۵ ک/ ۱۲۲۳ زدا هه لگیرساو سه رباری که می سوپای موسلمانان کان، به لام شکستیات به خاچه رسته کان هیئا گرنگی نه جهنگش ته نها له سه ره که وتنی بلکی کوپی بهرامدا نه بوو، به لکو له وه ش تیپه ری بۆ به دیل گرتنی بلدوینی دووهم پاشای به یتولمه قه دیس و ده سترگتن به سه ره قه لای کرکردا، پاشان بلك دیله نوکیه ی برد بۆ قه لای خرتبرت و خستییه پال جوسلین و سه رکرده خاچه رسته کانی تر^۲ به م شیویه هه موو میرنشینه خاچه رسته کان، ره هاو نه نتاکیه و شانیشینی به یتولمه قه دیس چۆلبوو له سه رکرده کانیا، نه مه ش بووه هۆی شله ژانی باری خاچه رسته کان له جه زیره و ولاتی شام، به لام هیزه ئیسلامیه کان له ولاتی شام له و کاته دا نه یانتوانی نه م هه له بقۆز نه وه و میرنشینه کانیا له ناویه رن و کۆتایی به مه ترسیان بیئن^۳.

● گه مارۆدانی حه له ب له لایه ن خاچه رسته کانه وه: سه باره ت به بلکی کوپی به هرامی کوپی نه رته ق نه وه دوا ی نه وه ی که دیله کانی کۆکرده وه له قه لای خرتبردا هه ستا به رۆیشتن به ره و حه ران بۆ ده ست به سه راگرتنی له ره بیعی یه که می سالی ۵۱۷ ک/ ۱۲۲۳ ز، نه مه ش به مه به سستی به هیژ کردنی پیگه ی خۆی و نه مه شی بۆ چوو سه ر، هه روه ها بلکی کوپی بهرام ئاره زووی ده سگرتنی به سه ره حه له بيشدا هه بوو که له ژیر ده سستی سلیمانی کوپی عدا لجا ردا بوو دوا ی نه وه ی ده ستیگرت به سه ره حه راندا، چونکه گرنگی حه له بی ده زانی له رووی ستراتیژی وه، که ناتوانی هیچ نه نجامیکی یه کلاکه ره وه به ده ست بیینیت نه گه ر حه له ب نه خاته سه ر میرنشینه که ی، هه تا وه کو بنکه یه کی هه بیئت له ولاتی شامدا و به هۆیه وه بتوانیت له روبه ریکی

^۱ زبدة الحلب (۳/ ۲۰۶) الجهاد ضد الصليبيين في الشرق الاسلامي (۱۶۰).

^۲ نور الدين محمود والصليبيون في الشرق الاسلامي ل ۱۶۱.

^۳ الجهاد ضد الصليبيين في الشرق الاسلامي ل ۱۶۰.

فراواندا جموجۆل بکات و یه کلابیته وه بۆ کوشتاری خاچپه رسته کان^۱، هر بۆیه بلکی کوپی بهرام گه مارۆی خسته سهر چه له ب هه تاوه کو دانیش توانی ناچار کرد که له به ره به یانی جمادی یه که می سالی ۵۱۷هـ / ۱۱۲۳زدا^۲ به دهسته وه ی بدن، به لام بلکی کوپی بهرام نه ی توانی زیاتر به رده وام بیته له سهر کوشتاری خاچپه رسته کان له شامدا، چونکه هه والی هه لاتنی جوسلینی له به ندیخانه پی گه شت به یارمه تی کومه لی له ئهرمه نه کان له وانه ی که بلکی کوپی بهرام له خرت برتدا به باشی مامه له ی له گه لدا کردبوون، بۆیه له ره جبه ی هه مان سالدا ۵۱۷هـ / ۱۱۲۳ز به خیرایی گه پایه وه بۆ خرت برت و توانی ئاسایشی بۆ بگێژته وه و دیله کانی تریش بگۆژته وه بۆ چه پان دوا ی سزادانی ئه و ئهرمه نیانه ی که له وییوون^۳. جوسلینی فه رمان په وای ره هاش که له به ندیخانه ده رباز بوو توانی سوپایه ک له خاچپه رسته کانی به یتولمه قه دیسو و ئه نتاکیه پیک بیئی و به ره و چه له ب به پێ بکه ویت ته نگ به موسولمانه کانی ئه و شاره هه لچنی، به مه ش وازی نه هینا، به لکو گوپی موسلمانه کانی له ناوچه کانی ده و روبه ریدا هه لدا یه وه گو مارۆ که شی هه تاوه کو مانگی ره مه زانی سالی ۵۱۷هـ / ۱۱۲۳ز به رده وام بوو، به لام کاتی نه ی توانی داگیری بکات ناچاری گه رانه وه به ره و تل باشر بوو، به لام دوا ی گه رانه وه ی جوسلین بۆ تل باشر چه له ب رزگاری نه بوو له گه مارۆدان له لایه ن خاچپه رسته کانه وه، به لکو دوو چاری گه مارۆیه کی تریو یه وه له لایه ن خاچپه رسته کانی ئه نتاکیه وه، ئه مه ش بووه هۆی بچرانی په یوه ندی له نیوان چه له ب و ناوچه موسلمان نشینه کانی تر له شامدا، ئه و ناوچه یانی که ئازوقه و که ل و په لیان بۆ ده نارد^۴. له م حاله شدا بلکی کوپی بهرامی کوپی ئه رته ق ناچار بوو په نابه ریت بۆ ئه قشنقری برسقی، فه رمان په وای موصل و ظهر الدین طغتكین فه رمان په وای دیمه شق بۆ لابردنی ئه و سته مه له سهر خه لکی چه له ب ولیدانی خاچپه رسته کان به شیوه یه ک که بلکی کوپی بهرام بتوانیت پاش ئه وه بگه ریت وه بۆ چه له ب و کاروباره کانی ریک بخته وه، بۆ ئه م مه به سته ش له سالی ۵۱۷هـ / ۱۱۲۳ز دا هه ریه ک له ئه قسنقرو ظهر الدین طغتكین به سه رکردابه تی هیزه کانی یانه وه گه شته لای و له فورات په پینه وه و له عزاز لایاندا، به لام ئه و خاچپه رسته کانه ی که کۆبوونه وه تیایدا توانیان موسلمانه کانی تیادا وه ده رنێن بۆیه هه ریه که یان گه پانه وه بۆ ولاتی خۆی و بلکی کوپی بهرامیش له سالی ۵۱۸هـ / ۱۱۲۴ز چوو ه

^۱ تلامارت الادتیة ل ۲۶۸.

^۲ الكامل في التاريخ (۶۳۲، ۶۳۳/۸).

^۳ الجهاد ضد الصليبيين في الشرق الاسلامي ل ۱۶۱.

^۴ الجهاد ضد الصليبيين في الشرق الاسلامي ل ۱۶۱.

حەلەبەووە کۆمەڵێک لە نەیارانی تیادا لەناو بردو پشێوی و جەردەیی تیا نەهێشت و یەكێك لە كەچەكانی رضوانی مارەکرد بۆ بتهوکردنی پەيوەندی لەگەڵ سلجوقییەكاندا حەلەبی كرده پايتەختی خۆی و بنكه يەك بۆ دەرچوون بۆ لێدانی خاچەپرستەكان، هەریەمەشەووە نەوەستا، بەلکو دیلەكانی لەحەرانەووە بۆ گواستەووە و لەقەڵای حەلەبدا زیندانی كردن، دیارە ئەم كارەشی بۆ دلتیابوون بوو لە هەر هەولێك كە بۆ رزگارکردنیان بدرێت لەكاتی دوركەوتنەویدا لێیان، بەلگەش لەسەر ئەمە ئەو یە كاتێ تیپیکی سەربازی ئامادەکرد لەصفری سالی ٥١٨ هـ / ١١٢٤ ز بۆ جەنگ كردن دژ بە خاچەپرستەكان لە عزازدا لەگەڵیاندا نەروێشت نەوەكو هەندێ لەدانیشتوانی نەیارانی لەحەلەبدا ناپاکی لەگەڵدا بكن و دیلەكان ئازاد بكن.^١

• كۆژانی بلکی كۆپی بهرام: مەرگ مۆلەتی بلکی كۆپی بهرامی نەدا و لەكاتێكدا كە فەرەنجەكانی گەمارۆدابوو لەلای قەڵای منیجدا مەرگ یەخەیی پێگرت بەهۆی تیریکی وێڵەووە كە بەریكەوت و بوو هۆی گیان لەدەستدانی، ئەو بوو سەربازەكانی شەژان و بلاووییان لێكرد و بەكۆژانی مۆسڵمانەكان پیاویکی مەزنییان لەدەستدا كە كردهووەكانی سەلماندیان سەهركرده و فەرماندەیه كە كەهەولی ئەدا بۆ یەكخستنی مۆسڵمانەكانیدا لەشام و جەزیرەدا دژ بە خاچەپرستەكان، ئەشتوانین بڵێین بەكۆژانی بلکی كۆپی بهرام لەسالی ٥١٨ هـ / ١١٢٤ ز كۆتای هات رابەراییەتیكردنی بزواتی جیهادی ئیسلامی لەلایەن ئەوتەقیەكانەووە، هەرچەندە حسام الدین تمرتاشی كۆپی ئیلفازی توانی دواي كۆژانی بلکی كۆپی بهرام دەست بگرت بەسەر حەلەبدا، بەلام لەسەر دەمی ئەودا حەلەب بارودۆخیکی ئارامی نەبوو، بەلکو بارودۆخی تێكچوو و مۆسڵمانان تیایدا لاوازیوون، چونكە گەنجیتی و یاریكردن فەرمانپەرەویی و هەولێدانی لەبەر بردەووە، تەنها بەم تەمبەلێ و خەمساردیەشەووە نەوەستا لەبەرانبەر جیهادكردندا، بەلکو میانجیگەری أبی العساكر سلطانی كۆپی منقذی فەرمانپەرەوای شیزهەری قبوڵكرد بۆ ئازادكردنی بلدوینی پاشای بەیتولمەقەدیس كە دیلی بلکی كۆپی بهرامبوو.^٢ ئەمەش بوو هۆی زیادبوونی ئارەزووی خاچەپرستەكان و بەرزبوونەووەی وریان بۆ لێدانی مۆسڵمانان و کاریگەری زۆریشی هەبوو لەبەهێزكردنی بەرگری خاچەپرستەكان بۆ زاوتی زیندووكردەووەی بیروكەیی جیهادی ئیسلامی كە لەقزناغی

^١ زبدة الحلب (٢١٦/٢-٢١٧) الجهاد ضد الصليبيين ل ١٦٤.

^٢ الجهاد ضد الصليبيين ل ١٦٣، ١٦٢.

داماتودا كه ئەقسىنقر برىسقى و فەرمانپەرەى موصلى و ظهير الدين طغىنكىنى فەرمانپەرەى ديمەشق رابەرەيتيان دەكرد^۱.

۸- جيهادى ئەمىرى موصلى ئاق سىنقر برىسقى بۇرژىگاركردىنى حەلەب:

۱- حەلەب بەرەنگارى خاچپەرستەكان دەپيىتەوه: حەلەب چەندىن جار روبەرەوى قشارو هيرشى خاچپەرستەكان بويه وەر لە دەستپيكردىنى شالوى خاچپەرستەكان بۆ سەر ولاتى شامو جەزيرە، ترسناكترين و ديارترينى ئەو هيرشاهەش لەسالى ۵۱۸ك بوو، ديارە ئەو داگيركەرەانە گرنگى لەپادەبەدرى ئەم شارەيان دەزانى بەتاييەت كەوهك ناوەندىكى ستراتيژى زىندوو بەكاردهات لەبوارى مژدى و سەربازى و سياسى و ئابورى و هتەلەكانى گواستەوهدا چونكە ئەو كەويتە ناوەندىكى تۆكمەى نىوان دوو مىرنشيني خاچپەرستەوه، كەئەوانيش: مىرنشيني بەهال رۆژەلاتى جەزيرەى فوراتەوه و ئەنتاكيە لەرۆژئاواوه لەسەر دەرياي ناوەراست ئەمەش واليدەكرد كەلەيك كاتدا بتوانيت پەيوەندى بكات بەو هيرشە ئىسلاميە توركمەنانەى لەجەزيرە و فورات و ئەنادۆل و باكورى شامدا بلۆبوبونەوه ئەمەش بناغەيەكى بەهيزە بۆ بەردەوامبوونى بزوتى جيهاد و يەديپتەنانى چەند ئامانجىكى يەكلاكرەوه دژ بەخاچپەرستەكان لەبەرامبەريشدا داگيركردىنى حەلەب و لكاندىنى بەقەوارەى خاچپەرستەوه هاتوچۆى نىوان رەهاو ئەنتاكيە مسۆگەر دەكات و پيكرهتەنانى يەكيتى سەربازى و سياسى لەنىوانياندا خيراتر دەكات كەروايتكى ترسناكى دەپى لەبەرژەوهندى داگيركەرەان^۲. ديارە خەلكى حەلەبىش دەركيان بەگرنگى كۆتايى هيتان بەم بارودۆخە پەلە راوكيە و پيويستى رادەستكرنى بەئەمىرىكى بەهيزكرد بوو بۆيە نارديان بەدواى ئيلفازى ئەرتەقيدا كەفەرمانپەرەى دياربەكرىبو داوايان ليكرد بەرەو ئەوئ بەريكەويت هەتاوهكو شارەكەى رادەست بكەن، لەسالى ۵۱۱ك دا ئەويش پيشرەوى كرد بەرەو حەلەب كاروبارەكانى گرتە دەست و دەسلەلاتى خۆى بەسەر هەموو ناوچەكانيدا سەپاند، بەلام سەرقال بوونى ئەم پياوه بەكاروبارى مىرنشينهكەى خۆيەوه لەزۆريەى كاتەكاندا دەبووه هۆى ئامادەنەبوون و پشتگوئى خستنى كيشەكانى حەلەب، خاچپەرستەكانيش ئەمەيان دەقۆستەوه و هيرشەكانيان بۆ سەر حەلەب چر دەكردهوه، هەرکە ئيلفازى ئەرتەقى لەپەرەزانى سالى ۵۱۶ك كۆچى دواى كرد خاچپەرستەكان هەولياندا ئەم هەلە بقۆزنەوه بۆ دابەشكردى

^۱ هەمان سەرچاوه ل ۱۶۳.

^۲ دراست تاريخى ل ۱۲، ۱۳.

میرنشینه که له نښوون کورپه کانی داو داپړینی حه له ب له و هیژانه که له دیاربه کردا ده جه نگان له پیناو به ده سهیتانی چه ند سه رکه وتنیکی خیرا له پاکوپي شامدا، به لام ده رکه وتنی بلکی کورپی بهرام برزای و رابه رایه تیکردنی بزواتی جهاد له لایه ن نه وه وه دژ به خاچه رسته کان، بووه ریگر له به رده میانداو حه له بی له مه ترسییه کی مسوگر رزگار کرد، به لام کورزانی بلك دواى سالتک له بوونی به فرمانپه وای گواستنه وه ی فرمانپه وایه تی بۆ حسام الدین تمرتاشی ناموزای که ناسراو بوو به لاوازی و دپړاوی، ریخوشکه ربوو له به رده م خاچه رسته کانداه تاوه کو توندترین به رامبه ر به حه له بو به ناواتی خویان بگه ن که خوی له ده ست به سه راگرتنیدا ده بینیه وه، هه روه ها میژونووس ابن العدیم باسی چو نیتی خراپیوونی بارودوخی حه له ب ده کات پاش وهرگرتنی ده سلا ت له لایه ن تمرتاشه وه، نه لئ: سه باره ت به تمرتاش نه وه کاتئ بووه پاشای حه له ب مندالی و یاریکردن هه ولدان و جهاد و کاروباره کانی حوکمرانی له بیر برده وه، بویه بارودوخ به ره و خراپی رۆشت و موسولمانه کان لاوازیوون^۱، هه روه ها تمرتاش فرمانپه وای خوی به نازادکردنی بلدوینی پاشای به یتولمه قه دیس ده ست پیگرد که پیشتر له لایه ن بلکه وه به دیل گیرابوو، نه مه شی به رامبه ر به پاره یه کی که م کرد، تمرتاشیش له زینداندان نازادی کرد و هیئای بۆ مه جلیسی خوی و پیکه وه نانایان خوارد و پاشان تمرتاش عه بایه کی پاشایانه ی کرده سه ر شانی و نه سه په که یان بۆ هیئایه وه که پیشتر بلك لئی سه ندبوو^۲، به لام پاش نه وه زوری نه خایاند تمرتاش پاشه کشه ی کرد بۆ دیاربه کری ولاتی خوی، هه تاوه کو سیاسه تی داپران په یپه و بکات و تیریک بۆ دوژمنان نه هاوئژئ، به م شیوه یه ش هه لیان بۆ په خسا هه تاوه کو گه ماروی سه ر حه له ب توند تر بکه ن و نه نامانجه یان به دی بینکه چه ندین سال بوو خویان پیوه ده بینی، به م شیوه یه حه له ب له سالی ۵۱۸ ه که مارویه کی به خۆوه بینی که ترسناکترین گه مارۆبوو که له میژووی دوورودریژی جه نکه خاچه رسته کانداه روویه پووی بیته وه^۳.

ب- ناپاکی نواندنی دبیسى کورپی صدقه ی مه زیدی نه میری حله: هه ولدان بۆ رووخانی حه له ب به ناپاکییه که ده ستی پیگرد که یه کک له نه میره عه ره به کان پیی هه ستا به ناوی دبیسى کورپی صدقه ی مه زیدی نه میری حیلله که نه که ویتته باشووری به غداوه، نه م پیاوه له ده ست خیلافته تی عه باسی و سولتانی سه لجوقی هه لاتبوو به هوی وروژاندن و پیلان گتپي به رده وامی

^۱ زبدة الحلب (۲/۳۰۲).

^۲ الاعتبار ل ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۶.

^۳ دراسات تاريخية د. عماد الدين خليل ل ۱۶.

له دژيان، نه وه بوو به خاچپه رسته كاني ووت: كه نه و پشتيوان و هاوكاري له حه له ب دا هه يه و هه ركاتي به سه ركردايه تي سوپايه كه وه ببينن ولا تي پاده ست نه كه ن، له ووشتانه ش كه به خاچپه رسته كاني ووت: خه لگه كه ي شيعه ن و به هؤي مه زه به وه مه يليان بو من هه يه، هه ركاتي بمبينن ولا ته كه م نه دن به ده سته وه، له پيتنا و نه م يارمه تيبه شدا پاره يه كي زؤري پيتدان^۱، هه روه ها بلدوين به ليتني دا به نه ميري نه نتاكيه و نه ميري ره ها كه شتي زؤريان پيشكه ش بكات له به رامبه ر يارمه تيدانيداو وتي: من له حه له بدا جيگرو گوپرايه لي ئتوهم^۲، له كوتايشدا تواني له گه ل خاچپه رسته كاندا بگاته ريگكه وتنيك كه به پيئي نه م ريگكه وتنه حه له ب بو نه وده بيت، به لام مال و سامان و چهند شوينيكي نزيك حه له ب بو نه وان بيت^۳، نه وه بوو بلدوين به سه ركردايه تي هيژه كانيبه وه پيشپه وي كردو له پووباري قويقدا له نزيك حه له ب لايداو هه موو ناوچه كشتوكاليبه كاني ده وروبه ري تيگدا پاشان به ره و حه له ب به ري كه وتو له كوتايي شه عباني ۵۱۸ هـ گه يشته ناوي و جوسليني نه ميري ره هاش به هاورييه تي دببسي كوپي صدقه^۴ پيشپه ويان كرد- دببسي وه ك باو باپراني شيعه بوو^۵ به ره و ناوچه يه كي تري ده وروبه ري حه له ب و به هه مان شيوه هه ستان به تيگداني زه ويه كشتوكاليبه كاني، نه و زيانانه ش به نزيكه ي سه د هه زار دينار مه زه نده ده كرا، پاشان له گه ل بلدويندا كه وتنه پي و چوونه ناو حه له به وه، له ويش كومه لي (خيانه تكاري) تر له گه لياندا كؤبويه وه و له پيتناو دلنيا بوون له به رژه وندييه كانيان و دابه شكرفي ده سكه وته كان له حاله تي گيراني حه له بدا: له وانه سولتان شاي كوپي رضواني سلجوقي و عيسي كوپي سالمى كوپي مالكي عه قيلي و ياغي سيان كوپي عبدالجباري نه رته قي..... هه موويان له هه موو لايه كه وه گه مارؤيان خسته سه ر حه له ب^۶ و خويان له سه ر مانه وه يه كي دورودريژو راهيتان بپارياندا به جبي نه هيلن

^۱ الكامل في تاريخ (٦٤٣/٨).

^۲ زيد تاريخ دمشق ل ٢١٢.

^۳ الاعتبار ل ١٠٣، زبدة حلب (٢٢٢/٢-٢٢٣).

^۴ دراسات تاريخية د. عماد الدين خليل ل ١٥.

^۵ سير اعلام النبلاء (٦١٣/١٩).

^۶ زبدة حلب (٢٢٥/٢-٢٢٦).

هه تاوه کو داگری ده کهن، خانوشیان بۆ خۆپاراستن له گهرماو سه رما بنیاتنا^۱، نه مه وێرایی سێ سه د خێوه ت، له کاتی کدا که نه و له حه له بدا ته نها پێنج سه د سوار هه بوو^۲.

ج- کاری دوژمن کارانهی خاچه رسته کان دژ به خه لگی حه له پ؛ داگری که ران هه ستان به هێرش به رده وام بۆ سه ر حه له بو دره خته کانیا ن به ی و بیستان و زه وییه کشتو کاله کانیا ن تیکدا نه مه ش وه ک هه ولێک بۆ روخانی ئابووری حه له ب که پشتی به کشتو کال ده به ست به پله ی یه که م، هه روه ها هه ستان به تیکدانی شوپنه کان و هه لدا نه وه ی گۆری موسلمان هه کان و بردنی کفنه کانیا ن و تابوته کانیشیا ن بۆ نان خواردن به کار ده هیتا، هه روه ها قاچ و ده ستیا ن به گوریس ده به ست و به به ر چا و خه لگی حه له به وه رایان ده کیشا ن و ها واریا ن ده کرد: نه مه محه مه دی پیغه مبه رتانه (ص)!! هه روه ها کومه لێکیا ن قورئا نیکیا ن هیتا و ها واریا ن کرد: نه ی موسلمانا ن سه یری کتێبه که تا ن بکه ن!! پاشا ن یه کیکیا ن کونی کرد و پاشا ن به دوو تاله ده زو و به ستی به خواری سکی هیستری که وه و نه ویش پیسای پیدا ده کرد.... هه رکه نه و دیمه نه شیا ن ده بی نی چه پله یا ن لێ ده دا و له خۆشیدا پێ ده که نین^۳.

د- به رگری جه ماوه ری خه لگی حه له پ؛ خاچه رسته کان به مه شه وه نه وه ستان، به لکو هه ر موسلمان تیکیا ن ده ستبکه و تابه خراپیا ن پێ ده کرد و نه مه ش موسلمان هه کانی ناچار کرد به هه مان شیوه مامه له یا ن له گه لدا بکه ن، قاضی أبو الفضلی کوپی خشابیش سه ر کردایه تی به رگری ئیسلامی ده کرد، پێشتریش له سه ر نه م به رگری کر نه راهات بوو له سه ره تای ی نه وه ده یه یه دا و خاوه نی جه ماوه ری کی زۆر بوو له حه له بدا، نه وه بوو فه رمانی دا به ئا راسته کردنی گورزی راسته وخۆ بۆ نا و جه رگه ی سه ربا زگه کانی دوژمن و بۆ نه م کاره ش کومه لێ له جه نگا وه رانی حه له ب به نه یی ته ده رچوون بۆ هێرش کرد نه سه ر نه م سه ربا زگا نه، پاشا کوشتن و به دیل گرتنی که سانی ک ده گه رانه وه بکه کانیا ن، له هه مان کاتیشدا نی رد را و له نیوا ن هه ردو و لا دا ده ها تن و ده چوون بۆ گه شته ری که وتنی ک، به لام بێ هیچ ده ره نجامی ک^۴.

ه- په نا بردنی خه لگی حه له پ بۆ فه رما نر موای دیار به گر؛ موسلمانا ن له حه له بدا ته نگیا ن پێ هه لچنرا و ماندو بوون و برسی تی زۆری بۆ هیتا ن، بۆیه بدر الدینی نه رته قی و کومه لێک له گه وه به رپرسا ن ری ک که و تن له سه ر نار دنی وه فدیک له سه ر کرده کانی حه له پ بۆ دیار به گر بۆ دا وای

^۱ الکامل فی التاریخ (۶۴۲/۸).

^۲ زیده حلب (۲۲۴-۲۲۵). دراسات تاریخیه ل ۱۵.

^۳ دراسات تاریخیه ل ۱۵.

^۴ هه مان سه رچا وه ل ۱۶، ذیل تاریخ دمشق ل ۲۱۲.

یارمه تی کردن له حسام الدین تمر تاشی فه مانپه وایی، نه وه بوو سی نه دامه که ی وه فده که به شه ودا دزه یان کردو رۆشتن بۆ ماردین بنکه ی دیار به کر- هه تاوه کو هانا به رن بۆ نه میره که ی، به لکو گرنگی به و مهینه تی و نه هاهمه تییه ی حه له ب بدات، کاتی گه شتته نه وی حسام الدین سه رقائی ده سترگرتن بوو به سه ر ولاتی براکه یدا که له و ساله دا کۆچی دوا یی کردبوو، نه م کاره ش وایکرد که کاروباری حه له ب پشتگو ی بخت و به دهم داواکاری به کانی وه فده که وه نه چیت، نه اندامانی وه فده که ماوه یه که له ماردیندا مانه وه و حسام الدین یان هان ده دا که به دهم حه له به وه بجیت هه تاوه کو له و گه مارۆیه رزگاری بکات، نه ویش به لئینی پی دان و نه مپۆ سبه ی پیکردن، بی نه وه ی هیچ کاریک بکات، نه وانیش ناگاداریان کرده وه که نه یانه وی خۆی به ته نها بپوات و حه له بییه کان خۆیان روبه رووی دوژمن ده بنه وه^۱، به لام هه وله کانیان له کۆتایی دا شکستی هینا و وه فده که توانیان له و چاودێیه رزگاریان بیت که حسام الدین خستبوویه سه ریان هه تاوه کو ماردین به جی نه هیلن بۆ داوای یارمه تیکردن له نه میریکی تر له ترسی لاوازیوونی زیاتری ده سه لات و له ده ستدانی شاری حه له ب، هه روه ها وه فده که توانی په یوه ندی به والی سلجوقی موسله وه بکات که أقسنقر برسی بوو^۲.

و- **أق سنقر برسی و به ده مه وه چوونی بۆ بانگه وازی خه لکی حه له ب**: له وکاته دا برسی نه خۆش بوو، لاوازیش زۆری بۆ هینابوو، بۆیه نه یانده هیشته که سه سه ردانی بکات جگه له پزیشکه کان، نه م هه واله ش له رتی که سانیکه وه گه شته به دبیس، نه ویش مژده یدا به سه ر یازه کانی و الله اکبر و الحمد لله یان ده کرد، هه ندی له هاوه لانی هاواریان له خه لکی حه له ب ده کرد: نه و که سه ش مرد که ئومیدتان پتی بوو، حه له بییه کانیش خه ریکبوو گیانیان ده رده چوو^۳، کاتی خه لکی حه له ب داوای مۆله تیان کردو برسی مۆله تی چوونه ژووره وه ی پیدان، نه وانیش چوونه لای و هانایان بۆ بردو باسی نه و مه ترسیانه یان کرد که روبه رووی حه له ب بووه ته وه و نه و مهینه تیانه یان خسته روو که خه لکی حه له ب به ده ستیه وه ده نالینن، نه ویش وه لایم دانده و ووتی: ئیوه نه م نه خۆشی و بارودۆخی من ده بینن، به لام من نه زرم کرده بۆ په روه ردگار نه گه ر شیفا م بدات له م نه خۆشییه هه موو هه ولتیکم نه خه مه گه ر بۆ رووبه پووبوونه وه ی نه وه ی که ولاته که تان دوچاری بووه دژ به دوژمنه کانتان نه جه نگیم، نه وه بوو پیش تیپه پوونی سی رۆژ به سه ر نه و دیداره دا یه کسه ر تاکه ی له کۆل

^۱ دراسات تاریخیه ل ۱۶.

^۲ زیده حلب (۲۲۷/۲) دراسات تاریخیه ل ۱۷.

^۳ دراسات تاریخیه ل ۱۷.

بوییه وه و به ره و چاکبونه وه رۆیشت و خێوه تی له ده ره وه ی موسڵدا هه لدا و هیزه کانی
 بانگه یشت کرد هه تا وه کو خۆیان ئاماده بکه ن بۆ رویه روویونه وه ی خاچه رستان و
 رزگارکردنی هه له ب، له ما وه ی چه ند رۆژیکیشدا به ته وا ی سوپاکه ی ئاماده بوو موسڵی
 به جیه یشت و به ره و الرحبه که وه رێ، له ویشه وه ناردنی به دوا ی طفتکین ی ئه مبری دیمه شق و
 خیرخانی ئه مبری حمص و داوا ی کۆمه کی ئی کردن بۆ به نه نجام گه یاندنی کاره که ی، ئه وانیش
 سه ربازه کانیان نارد بۆ په یوه ندی کردن به سوپاکه ی برسقیه وه که له وکاته دا به ره و باله
 به رێ که وتبوو که له نزیک هه له بدایه، له ویشه وه ناردی بۆ لای به رپرسیانی هه له ب مه رچیکی
 پێشوه ختی بۆ دانان که قه لای هه له ب به دن به ده ست جیگره کانیه وه هه تا وه کو خۆیانی تیادا
 قایم بکه ن، له حا له تی شکست خواردنی له به رده م خاچه رسته کاند ئه وانیش مه رجه که یان
 قبولکرد، هه رکه کاروبار که وته ده ست جیگره کانی برسقی دانیابوییه وه له بوونی پاسه وان و
 پاسگایه کی باش له حا له تی پاشه کشه کردندا، ده سستی دایه پێشپه وه ی کردن پوه و پێگه ی
 هیزه خاچه رسته کان که ئابلقه ی هه له بیاندابوو^۱. سه ره تا ی هیزه کانی بورسقی له رۆژی
 پێنج شه مه بیست و دووی ذی الحجه ی سا لی ۵۱۸ هـ دا گه شتنه هه له ب، هه رکه برسقی
 به هیزه ریکخوا ییه کانییه وه گه شته به ره وه خیرا خاچه رسته کان چوونه پێگه ی به رگری
 به هیزتر و له کێوی جوسندا له سه ر رێگای ئه نتاکییه سه نگه ریان لیدا، به م شیوه که وتنه
 حا له تی به رگریه وه دوا ی ئه وه ی که له حا له تی هێرش به ر دندابوون، خه لکی هه له بیه چوونه
 ده ره وه بۆ خێوه ته کانیان و پێداویستییه کانیان تیادا ده سه کوت و به شیکیشیان چوون به ده م
 برسقییه وه بۆ پێشوازی لیکردن و به ده مه وه چوونی له کاتی گه شتنیدا ئه م پیا وه ش
 له مه به سستی خاچه رسته کان له پاشه کشه کردن و وه رگرتنی هه لویستی به رگریکاری تێگه شت
 بۆیه په له ی نه کرد له هێرش کردنه سه ریان پێش ریکسختنه وه ی سه ره له نو ی هیزه کانی
 له ترسی ئه وه ی که سوپاکه ی توشی شکست ببیت و هه له بیه دا گیر بکریت و، هه ره ها
 چا و ساغه کانی نارد هه تا وه کو ئه و هیزانه بگێر نه وه که پێشپه و یان کردوه بۆ سه ربازگه کانیان
 له هه له بدا و ئه م پلانه شی به م شیوه پوونکرده وه ده یوت: کێ له پشته وه به مانپاریزی ئه گه ر
 بگه رینه وه بۆمان و موسلمانان له ناویه رن؟ به لām خوا ی گه وه شه ری ئه وانی دوورخسته وه
 با جینه شاره که و به هیزی بکه ی و سه یری به رژه وه ندی بکه ی پاشان خۆمان کۆنه کینه وه و
 دینییه ده ره وه بۆیان به پشتیوانی خوا. به م شیوه یه بورسقی چوه هه له به وه و هه ستا

^۱ نهر الذهب (۸۶/۳-۸۷) دراسات تاريخية ل ۱۸.

به چاره سهرکردنی گيروگرفته کانی و به رزکردنه وهی ناستی ئابووری و کۆمه لایه تی و، دادگه ری
 بلاوکرده وه و برپاری لابرندی باج و سته مه داراییه کان و نه هیشتنی تالانکردنی مال و مولکی
 خه لکی ده کرد، دادپه روه ریشی هه موو حه له بییه کانی گرتنه وه دواي نه وهی ریگریکرد
 له سته مو مال بردن و ده سه لاتی خۆسه پیته کان له ماوهی گه مارۆی خاچه رسته کاندای،
 هه روه ها برسقی به مه شه وه نه وه ستا، به لکو هه ستا به هه ولدانیکی زۆر بو هیتهانی نازوقه و
 دانه وێله بو شاره که هه تاوه کو که میك گرانی سوک بکات و نه وه هه مته تی و ته نگاویه که م
 بکاته وه که خه لکی حه له ب به ده ستهیه وه ده یاننا لاند، نه وه بوو زۆری نه برد چالاکی کشتوکالی
 گه رایه وه و ناوچه ی حه له ب گه رایه وه باری ئاسایی خۆی، کشتیاره کان ده ستیانکرده وه
 به کارکردن له وزه ویانه دا که لئی ده رکرابوون و چالاکی بازرگانی گه رایه وه دۆخی دارانی خۆی
 به هۆی نه و ئاسایش و هیمنیه ی که بالی به سهر ناوچه که دا کیشا بوو^۱ به م شیوه یه برسقی
 توانای نه و گه مارۆیه تیک بشکێتی که خاچه رسته کان به سهر حه له بدا سه پاندیان و نه و شوینه
 گرنگه رزگار بکات له گه وره ترین مه ترسی که به درێژای جهنگه کانی خاچه رستی روبه رووی
 بو بیته وه و له گه ل موسلدا بو یه که م جار یه کیخات له سه ره تایی ده سپیکردنی نه م
 جهنگانه وه، نه م کارهش بواری ره خساند بو نه م سهرکرده و بو عماد الدین زهنکی بو سوود
 وه رگرتن له م یه کیتییه بو تۆمارکردنی چه ندین سه ره که وتن دژ به داگیرکه ران^۲، میژوونوسی
 ئینگلیزی هاوچه رخ ستیفن رنسمان ده لئ: ... نه و میرنشینه ی که برسقی پیک هیته، بوو
 به ناوک بو نه و ده وله ته ئیسلامیه یه کگرتووه ی که له شامدا له سه رده می زهنکی و نه یوبی و
 مه مالیکه کاندای سه ری هه لدا. نه و خاچه رستانه ش که رژیمی پاشایه تی له به یتولمه قه دیسدا
 یه کی خستن پووبه رووی چهند هیژکی په رته وازه ده بوونه وه که به ش به ش بوونیان هیته ی
 تر لاوازی کردبوون، که واته نه و یه کگرتنه وه ی که له نیوان حه له ب و موسلدا روویدا
 به سه ره تایی یه کخستنی به ره ی جیهاد داده نریت که له چاره ی نوسرابوو پۆژیک له پۆژان هیژی
 خاچه رسته کان له شامدا له ناوبه ریت^۳. هه روه ها تییبینی سوربوونی موسلمانان ده که ین
 له سه ر چوونه ناو قه واره یه کی ئیسلامی سوونی به چاوپۆشی له سه رکردایه تییه که ی تورک بیت

^۱ زبده حلب (۲۲۹/۲-۲۳۰) دراسات تاریخیه ل ۱۹.

^۲ دراسات تاریخیه ل ۱۹.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۲۰.

^۴ الشرق الاوسط والحروب الصلیبیه (۱/ ۴۸۵، ۳۴۵-۴۸۶).

یان عەرب یان ھەر نەتەوہ یەکی تر، بە لکو گرنگ ئەوہ بوو کە بەرگری لە ئیسلام و موسڵمانان بکات لە ژێر ئالای ئەھلی سووننەدا.

ز- **کوژرانی بۆرسقی**؛ لە ساڵی ٥٣٠ ک داو لە ھەشتی ذی القعدة دا قسیم الدولة أقسنقر بۆرسقی لەشاری موسڵدا بە دەست باطنیەکان لەرۆژی ھەینی و لە مزگەوتدا کوژرا لە کاتی کیدا کە نوێژی ھەینی لە گەڵ خەلکیدا دەکرد، ئەو شەو ھەش لە خەویدا بینیبوو کە چەند سەگێک پەلاماریان داوہ و ئەویش ھەندیکیانی کوشتوو و ئەوانی تریش ئازاریان پێگە یاندوو، کاتی خەو کە ی بۆ ھاوڕیکانی گێڕایەوہ داویان لیکرد چەند رۆژیک لە مال دەرئەچیت ئەویش وتی: ھەرگیز جومعه بۆ ھیچ شتێک وازنێناھینم، بەلام ئەوان رێگریان کردو نەیانھێشت بێتە دەرەوہ، ھەر سووربوو لەسەر ئامادەبوونی لە نوێژی جومعه دا بۆیە قورئانە کە ی ھەلگرت و یەکەم شتێک کە بەرچاری کەوت ئایەتی: ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سِنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾ (الأحزاب ٣٨)، واتە: بەردەوامیش کارو ھەرمانەکانی خوا بپار لەسەر داوہ^١.

پاشان بەپەلە ھات بۆ مزگەوت و ھەمیشە لە پیزی یەکەمدا نوێژی دەکرد، ئەوہ بوو زیاتر لە دەکەس پەلاماریان دا بە ئەندازە ی ئەو سەگانی کە بینینی و بەچەقۆ برینداریان کردو ئەویش سێ کەسی لەوان کوشت و خۆشی گیانی سپارد پەحمەتی خۆی لیبیت، ھەرماندە یەکی تورکی چاک بوو، ژانایان و پیاوچاکی خۆش دەویستو لە باشترین والییەکان بوو پارێزگاری لە نوێژەکانی دەکرد لە کاتی خۆیدا و بەردەوام بوو لەسەر شەو نوێژ^٢.

ح- **باگنیھکان، ترسناکترین کۆسپ لە بەردەم بزاوتی جیھاددا**؛ باطنیەکان دۆژمنایەتی خۆیان بۆ سەرکردایەتی بزاوتی جیھاد سەلماند لەو سەردەمەوہ کە خەنجەرە ژەھراویەکانییان رێگەیان بۆ خاچە رستەکان خۆشکرد بۆ جیپیکردنەوہ لە ولاتی شام و جەزیرەدا لەسەر حسابی موسڵمانان، ھەر وہا میژوو بۆمان دەگێرێتەوہ کە چۆن سەرکردەکانی جیھاد لەو سەردەمەدا لە ھەندێ کاتدا لە شەھیدیدا یەکیان دەگرتەوہ پێشتر شرف الدین مودود تیرۆرکرا و ئیستاش آق سنقر بۆرسقی پەویە رووی ھەمان چارەنوس دەبێتەوہ، ئەمەش دەسەلمێت: کە رێبازی ئیسماعیلی تراری لەو کاتدا مەترسیدارترین کۆسپ بوو لە بەردەم بزاوتی جیھادی ئیسلامیدا دژ بە داگیرکەرەکان بەھۆی بوونی دۆژمن لە یەک کاتدا لە بەردەم

^١ تەفسیری ئاسان ل ٤٢٣.

^٢ الکامل فی التاریخ (٨).

سەرکردایەتی سوننەدا بە جۆریک کە ئەو نەهامەتییانە مان پێشان دەدات کە روبەرووی ئەو سەرکردانە بووتەو^١ لە بەرگریکردنیدا لە بیروباوەرو ئاین و نیشتمانی ئەم نۆمەتە. ئەگەر چی ئاق سنقر شەهیدبوو، بەلام کاروانی تیکۆشەران ئاوەدان و ئامادەییە بۆ جەنگ کردن لە پێتئاو خوادا، ئەوەبوو لەرەبیعی دووهمی سالی ٥١٢ هـ ١١٢٧ز سولتان محمود میرنشینى موسلى سپارد بە عماد الدین زەنکی و بەدەرکەوتنی لەسەر شاتۆی رووداوەکان لاپەرەییەکی نوێ هەلدارایەو لە هاوکێشەکانی هیزدا لە نێوان موسلمانەکان و خاچپەرستەکاندا، عماد الدین هەستا بە پیکهێنانی بەرەیهی کی ئیسلامی یە کگرتوو دژ بە خاچپەرستەکان و دەستی گرت بەسەر ئەو قەلاو تەپۆلکانەکی کە نزیک بوو لێوێ وەک دورگیی ابن عمرو نصیبین و شەنگارو ولاتی خاپوورو حەران، پاشان بیرى لە دەستبەسەرگرتنی حەلب کردەو کە گەورەترین ناوەندبوو لە باکووری شامدا، ئەوەبوو کاتی کە بە تیکچوونی بارودۆخی حەلبی زانی لە گەڵ هەر شەکانی هەریەک لە جوسلینی دووهمی فرمانڕوای رەهاو بوو هیمۆندی دووهمی فرمانڕوای ئەنتاکیە بەپەلە گەشتە حەلب و خەلکە کەشی بە خۆشحالیەو هاتن بە دەمیەو شەویش لە رۆژی دووشەممە ١٢ی جمادی دووهمی سالی ٥٢٢ هـ یونیۆی ١١٢٨زدا^٢ چوو حەلبەو و کاروبارەکانی ریکخست و سەربازو فرماندەکانی دامەزاند ئێین ئەسیریش گرنگی ئەم ئازادکردنە باس دەکات و دەلێت: ئەگەر خوای گەورە بەزەیی بەرامبەر موسلمانان نەواندایە بەهاتنی ئەم سەرکردەییە ئەو فەرەنجەکان دەستیان دەگرت بەسەر هەموویا دەگرت^٣.

پێنجەم: گەنگرتین کارەکانی عماد الدین زەنکی ئازادکردنی رەها بوو:

عماد الدین زەنکی توانای بەشیکی زۆر لە بەرنامەکەکی بەدی بێنیت و شوێنێکی تایبەت بۆخۆی لە میژووی ئیسلامدا تۆمارکرد، وەک سیاسییەکی لێهاتوو سەربازیکی بە توانا و موسلمان و هۆشیار کەپەیی بەو مەترسییە بردو کە لەلایەن خاچپەرستەکانەو روبەرووی جیهانی ئیسلامی دەبوویەو بگۆریت توانی ئاراستەیی ئەو بارودۆخە میژووییە لە بەرژەوێندی موسلمانان، ئەمەش بەکۆکردنەوێ هیزە ئیسلامییەکان پاش لە ناوێردنی هۆکارەکانی بەش بەشبوون و جیاوازی و یەکخستنی شارو میرنشینە سەریەخۆکان لە چوارچێوەی یەک دەوڵەتدا، کەبەتوانای خۆی توانی

^١ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ١٦٦.

^٢ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الادنى في الجهاد ضد الصليبيين خلال الحركة الصليبية ل ٤٨.

^٣ الكامل في التاريخ (٦٦٣/٨).

^٤ الكامل في التاريخ (٦٦٤/٨).

سود له ژورترین توانا وه ږیگریټ له پینا و جیبه جیټکردنی بهرنامه دولایه نه کیدا که بریتی بوو له پټکهنیانی بهر هی ئیسلامی و لیدانی خاچپه رسته کان، نه مهش به باشی له باسکردنی عماد الدین زه نکیدا له کتیبه که مدا سه بارهت به دده وله تی زه نکي روون کردو ته وه، هه روه ها ئازادکردنی ره ها به یه کټک له گرنګترین ده سکه وته کانی عما الدین زه نکي داده نړیت، چونکه میرنشیني ره های خاچپه رست یه که مین میرنشیني خاچپه رست بوو له روزه لاتدا که له سالی ۴۹۱ ک ۱۰۹۷ز به سه رکړدایه تی بلدوینی یه که م دامه زراو به رده وام بوو له فهرمان په وایه تی کردنی نه و میرنشیننه دا هه تا وه کو سالی ۴۹۴ ک ۱۱۰۰ز کاتی بوو به فهرمان په وای به یتولمه قه دیس پاش کۆچی دوی جورفری پاشای به یتولمه قه دیس، هه روه ها ره ها تایبه تمه ندیبه کی جیاوازی هه بوو که بریتی بوو له پټیګه که ی که ده که وته حه وزی ناوه راستی روبرای فوراته وه نه مهش وایکرد نه رکي به رگریکردنی له میرنشیننه خاچپه رسته کان له ولاتی شامدا له نه ستو بگریټ، نه مهش به هوی نزیکییه وه له خلافتی عه باسی و پاشان به هوی وه ستانی له بهرام بهر تورکمانه کاندا که ناوچه ی جه زیره پرپوو لیان دوی نه و هه لوه شانه وه ی که توشی سلجوقییه کان هات له ولاتی شام و عیراقدا پاش کۆچی دوی مه لیک شاه ۴۸۵ ک ۱۰۹۲ز، گرنګی ره هاش ته نها له پټیګه ستراتیژیبه کیدا بوونی له هیټلی پټشه وه ی به گری له میرنشیننه خاچپه رسته کاندا نه بوو، به لکو هه رده شه ی کی سه ره کی بوو بۆ هیټله کانی گواستنه وه ی ئیسلامی له ننیوان شام و ناسیای بچووک و عیراق و ناوچه ی جه زیره دا^۲ هه رچه نده ره هاش نه نه که وته چوارچیوه ی زه ویه پیروژه کانه وه، به لام خاچپه رسته کان به پیروژترین شاریان ده زانی پاش به یتولمه قه دیس و نه نتاکیه و قوسته ننتینه، هه روه ها زوری سامانی یارمه تی فهرمان په واکانی ره های ددها بۆ فراوانکردنی روبری ولاته کیان، بۆیه میرنیشنی ره ها که ده که وته هه ردو و کوناری ده ریای فورات له راوندان و عین سانه وه له روژئاووه درژده بویه وه هه تاوه کو روژه لاتی بهنسی و کیسوم له باکورده وه منبج له باشوورده وه^۳، هه روه ها به هوی فهرمان په واکانییه وه که به به هیژی و نازایه تی ناسرابوون ره ها گرنګییه کی تایبه تی په یدا کردو توانی له بهرام بهر موسلماننه کاندا خوراکریټ، نه مه سه رباری نه وه ی که ره ها به ده ست دوو خالی لاوازه وه ده ینا لاند که یه که میان نه و سنوره سروشتییه بوو که هیچ به ربه ستیکی تیدانه بوو که بیپاریژی، دوو میشیان نه بوونی هه ماهه نگی و هاو په گزی بوو له ننیوان دانیشتوانه که یدا که ټیکه له یه ک بوون له گاواره کانی روژه لات و "سریان و نه رمن و یه عاقیبه کان" و گاواره روژئاواییه کان نه مه جګه له موسلماننه کان که هه ندی شاریان پټک ده هیټا وه ک

^۱ سلاجته ایران و العراق، عبدالمنعم حسین، ل: ۸۴

^۲ اماراة الرها علیة الجوی ل ۳۴.

^۳ الحركة الصلیبیه (۴۲۴/۱) الحهاد ضد الصلیبین ل ۲۳۰.

سروجو البیره که له ژیر دهستی خاچپه رسته کاندابوو^۱، ههروهها ئهم شاره تهنها لای خاچپه رسته کان گرنگ نه بوو، به لکو لای موسلمانان کانیش به گرنکترینی ئه و پێگانه داده نرا که ده بێ دهستی به سهردا بگيریت، ئه وه تا ئین الاثیر باسی له پێگه ی گرنکی ده کات له ولاتی جه زیره دا به هۆی پێگه ی له نیتوان موسل و حه له بداو وهك شاری سه ره کی جه زیره وه سفی ده کات و به قه لای ولاتی ئیسلامی داده یت، ئه مه ش وای له هیزه ئیسلامیه کان کردووه له شامو عیراقدا که ئاره زووی ده ست به سه راگرتنی بکه ن به به رده وامی^۲.

۱- بارودوخی ناوخواوی میرنشینی ره ها: بارودوخی ناوخواوی ره ها له باربوو بو عماد الدین زهنکی، چونکه جوسلینی دووه می فه رمانپه وای به که سیستییه لاوازو شوین ئاره زوو که وتوو نه داری توانایه کی سیاسیی دوربینی ناسرابوو، دیاره جوسلینی دووه م کاریگه ری ئه رمه نییه کانی پێوه دیاربوو، چونکه دایکی له وانبوو، بۆیه هه ر له منالییه وه مه یلی بو ئه رمه ن و گاوه رۆژه لاتیه کانی تری پێوه دیاربوو له گاوه رکانی رۆژه لات به باشتری ده زانین، ئه مه ش خاچپه رسته کانی وروژاندو جوړیک له نا ئارامی له ناو میرنشینه که یدا خو لقا ند، هه روه ها فه رمانپه وای ره ها به وه ناسرابوو که حه زی له پشوددان و خۆپاراستنه، ته نانه ت له کاتیکدا که عماد الدین زهنکی هیرشی کرده سه ر میرنشینه که ی وازی له شاره که ی هیتا و له تل باشردا نیشته جی بوو که ده که ویته که ناری خۆرئا وای فورات، جا ئه گه ر زانی شمان که موسلمانان له هه مو لایه که وه ده وری ئه م میرنشینه یان دابوو و رویاری فوراتیش له شوینه کانی تری خاچپه رسته کانی جیا کردبوویه وه له ولاتی شامدا، ئه وه ئه توانین بیرو که یه کی گشتی لای خۆمان پێک بینین سه باره ت به هۆکاره کانی رووخانی ئه م میرنشینه، شایه نی باسه ئه م میرنشینه مه ترسییه کی گه وری له سه ر رێگه کانی هات و چۆی نیتوان موسل و حه له بو به غداد و سلجوقه پۆمه کانی ئاسیای بچووک دروست کردبوو، هه روه ک به ربه ستیک بوو له به رده م دروست بوونی یه کبوونی ئیسلامی دا له ناوچه ی شامو جه زیره به هۆی جو لانه وه ی به رده وامی له به رژه وه ندی نه یاران ی عماد الدین زهنکی که یه کێک بوو له فه رمانده موسلمانان کانی ناوچه که^۳. بۆیه ئازاد کردنی پتویستییه کی سیاسیی سه ربازی و ئابووری و ئایینی بوو^۴.

^۱ الجهاد ضد الصليبين ل ۲۳۱.

^۲ التاريخ الباهر ل ۶۶.

^۳ تاريخ الزنكيين في الموصل وبلاد الشام ل ۱۴۹.

^۴ هه مان سه رچاوه لا ۱۴۹.

۲- کرده سەربازییەکانی ئازاد سازی؛ عماد الدین زەنکی ئەو باروڤۆخەیی قۆستەووە کە پێشتر باسمان کردو هەولیدا فێلێک بە کاربێندێت کە بە کورتترین رێگە ئامانجەکانی بپێکێت، ئە شیرزانی کە ناتوانێ مەبەستەکانی بەدی بپێنێت هەتاووە کو جوسلین و هیژەکانی لەرە هادا بن تیایدا بمپێنێتەو، بۆیە بەدوای رێگە چارە یە کدا دەگەرێ بۆ دۆزینەوێ هۆکاریک کە پال بەرکابەرە کە یەو بەنی بۆ دورخستنەوێ لە پایتەختی میرنشینه کە، بۆیە بەرەو ئامەد بەرێکەوتو دوای پێشان دەدا کە ئە یەوێ گەمارۆی بدات و مەبەستی تەنھا ئەوێتی، لە هەمان کاتیشدا هەستا بە بلۆک کردنەوێ چاوساغ و هەوالگرەکانی لە ناوچەیی رە هادا هەتاووە کو یە کە بە یە ئاگاداری بکەنەو لە جموجۆلەکانی ئە میرە کە، ئە ویش هەر کە بیینی زەنکی سەرقالە بەرێکخستنی سوپاکە یەو لە دیاربەر کرداو دەستی بە تال نییە بۆ هێرش هێنان بۆ سەر پێگەکانی خاچەپرستان، بە سوپاکە یەو میرنشینه کە بە جێ هیشت، دوای ئەوێ کە رێو شوینی خۆپاریزی گرتە بەر بە مۆرکردنی لە گەڵ فرار ئەرسەلانی فەرمانپەرەوای قەلای کینادا کە پەنای هێنا بۆ جوسلین پاش ئەوێ لە لایەن زەنکیەو هەپەرە لیکرا. پاشان بەرەو تل باشر کەوتە رێ کە دەکەوێتە سەر کەناری رۆژناوای فورات، هەتا کو لەوێ خۆی لە هەر بەرپر سیاریتی یە کە بدزێتەو و یە کلایی بپێتەو بۆ ئارەزووە کەکانی، پاراستنی رە هاشی بە جێ هیشت بۆ دانیشتوانە کە ئە ئەر مەن و سریان و نەستوری یە عقوبییە کان، کە زۆر بە یان لەوو بازەرگانە بوون کە هیچ شارەزاییە کییان نەبوو لە جەنگدا، لە هەمان کاتدا کۆمەلەی سەربازی بە کریگیرو ئەرکی بەرگریکردنیان لە قەلاکە گرتبوویە نەستق. ئەو بوو چاوساغ و هەوالگرەکانی عماد الدین زەنکی ئاگاداریان کردەو و لەوێ کە هەمیشە ئاواتی بۆ دەخواست ئەویش بە پە لە بەرەو رەها بەرێکەوتو بۆ خێرا گەیشتنیش پشستی بە حوشتی هەلبژێرداو بەستبوو هەموو موسوڵمانیکی تواناشی خستە گەر بۆ جیهادکردن لە پێتیاو بەرزکردنەوێ وشەیی خواداو زۆری نەخایەند کۆمەلانیکی زۆر لە خەلکانی خۆبەخش لای ئامادەبوون و بەهۆیانەو لە هەموو لایە کەو و رەهای گەمارۆداو لە سەر تاشدا ویستی رێگەیی ناشتی بگریتە بەر، بە لکو بەیی بە کارهێنانی هیژ بە ئامانجی خۆی بگات، بۆیە نامە یەکی ئاراستە ی خەلکی رەها کرد و پێشنیاری پە نادانی کردو^۱ و داوای لیکردن دەرگاکانی بۆ بکەنەو هەتاووە کو

^۱ الباهر ل ۶۷ عماد الدین زەنکی ل ۱۵۹.

^۲ عماد الدین زەنکی ل ۱۵۹.

^۳ هەمان سەرچاوە ل ۱۵۲.

^۴ هەمان سەرچاوە ل ۱۵۲.

ناچار نه بیټ شور او دیواره کانیان بړوځینیت و شوینه که یان پښ چوّل بکات، به لام نه وان په نادانیان په تکرده وه، بویه زهنگی هستا به توندکردنی گه مارووی سهریان به به کارهتانی نامیره گه وره کانی گه مارودان که بړ روځاندنی شوراکانیان له گه ل ځویدا هینا بوی پیش نه وهی هل بړ خاچه رسته کان بړه خست بړ کڅوونه وه و پېشپه وی کردن بړ رزگارکردنی نه م پیگه مه ترسیداره هرکه جوسلینیش به م هیرشه ی زانی داوی فریا که وتنی له سهرجه م میرنشین خاچه رسته کان کرد له شامدا، به لام که س به هانا به وه نه هات جگه له (میلزاند) که سهر په رشتیاری به یتولمه قه دیس بوو، هیزه فریا گوزاریه که شی پاش کو تای هاتنی جهنگه که گه یشته به ره وه^۱ هره ها هه ولکیدا بړ چوونه ناو شاره که وه و ناردنی فریا گوزاری بړ به هیوکردنی به رگری، به لام نه م کاره ی پینه کراو له بیست و شه شی جمادی دووه می ۵۳۹هـ و پاش تپه ربوونی بیست و هشت روژ به سهر ده سته پیکردنی گه مارو که دا هندی به شی شوراکه روخا به هو ی نه و لیدانه توند و چرو پره ی که ناراسته ی کرا، نه وه بوو هیزه موسلمانان کانشاره که یان پامالی^۲ پاش دو روژیش قه لاکه ی خوی دابه ده سته وه و قه شه ی به عقوبی برصوما هستا نه نجامدانی به ریوشوینی به ده سته وه دانی رها بړ زهنگی^۳.

۳- **سیاسه تی عماد الدین زهنگی له رها دا :** داوی نه وهی که عماد الدین زهنگی ره های نازاد کرد پی و ابو که نابیت نه و ولاته ویران بکری^۴ بویه فرمانی دابه سهریازه کانی که کاری کوشتن و گرتن و تالانکردن کو تای پښ بین و نه وهی که ده ستیان به سهر اگرتوه بیگه ریښه وه نه وانیش هه موویان گه پانه وه جگه له چنده شتیکی که م و ده گمن، پاش نه وه ش فرمانیکی تری ده رکرد و داوی په له کردنی کرد له ریڅخسته وهی کاروباره کانی رها داو ناوه دانکردنه وهی نه وهی که رووخابو له ماوهی گه مارووی چنده هه فته ییداو خه لکانیکیشی دانا که به شیاوی ده زانین بړ ریڅخستنی کاروباره کانی و پاراستن و کارکردن بړ به رژه وه نندیه کانی شاره که، هره ها به لینی هه لس و که وتی باش و دادگه ریشی دا به خه لکه که ی^۵ مه به ستیشی له م کاره راکی شانی خه لکی نه سللی شاره که بوو که گاوری روژه ه لاتی بوون دژ به خاچه رسته

^۱ الحركة الضليبية (۶۰۵، ۶۰۶/۲) عاشور عماد الدین زنگی ل ۱۰۲۱.

^۲ ذیل تاریخ دمشق ل (۲۷۹-۲۸۰) عماد الدین زنگی ل ۱۰۲۱.

^۳ عماد الدین زنگی ل ۱۰۳۱.

^۴ الكامل في التاريخ له تاريخ الزنكيين في الموصل ل ۱۰۳۱.

^۵ ذیل تاریخ دمشق ل ۲۸۰ عماد الدین زنگی ل ۱۰۳۱.

كاسۆلىكەكان، ھەستانىشى بەتۆكەندى چەند كۆپسايەكى كاسۆلىكى و ھېشتەنە ھى كۆپسا رۆژھە لاتىيەكان ئەمە دەسە لمىتت^۱.

۴- ئەو ھۆكەرەنەي كە يارمەتى عەمادە دىنياندا بۆگىرەنە ھى رەھا؛ چەندىن ھۆكارمان ھەيە كە يارمەتيدە رېبون بۆ رىزگار كەردى رەھا لەلايەن عەمادە دىن ھە لەوانە:

- گەشە كەردى بزاوتى جىھادى ئىسلامى ھەتا ھەكو سەردەمى ئەو و دروینەي ئەزمونى موسلمانان لە ھەوارەدا، گومانىش لە ھەدانىيە كە ئەو ئەزمونانەي پېشوو سەلماندىان كە مېرەنشىنى رەھا چانسى رووخانى لە مېرەنشىنە خاچە رستەكانى تر زياترە لە سەر دەستى سەركەردەكانى جىھادى ئىسلامى لە ھەكاتەدا زياتر بوو، ديارە ھېرش و پەلامارە بەردەوامەكانى ئەتابكەكانى موسلىش بە شىۋەيەكى تايبەت لە ما ھى چوار دەيەدا ئەو مېرەنشىنەي ماندو كەرد بوو بە جۆرەك كە ھەك مەركىكى ھىواش بوو بۆي ھەتا ھەكو لەو سالا دە بەيە كجارى لەناوېرا.

- لېھاتو ھى عەمادە دىنى زەنگېش لەرو ھى سەربازىيە ھە يەكك بوو لەو ھۆكارەنە ئەو ھەبو ھى دۆلىا بوونى خاچە رستەكان لە ھېرش نە كەردى بۆيان كۆپ ھېشى كەردە سەريان ھەلى ئامادە نەبوونى ئەمىرە كە ھىمانى قۆستە ھە - جوسلىنى دوو ھەم - و گورزىكى كە ھە و شكىنى ئاراستە كەرد كە بە رووخانى كۆتايى ھات، بەم شىۋەيە ئەو سەركەردە موسلمانە مەزەنە سەلماندى كە كاتىكى گونجاوى بۆ ئەو كارە سەربازىيە گە ھەريە ھەلېزاردو ھە.

- سەربارى ئەمانەش: ئەو ئاكو كىيەي كە لە نىوان مېرەنشىنى رەھا و ئەنتا كىەدا ھەبو كارىگەرى خۆي ھەبو لە سەر مېرەنشىنى رەھا و بوو ھۆي ماندو و كەردى لە پو ھى سىياسى و سەربازىيە ھە^۲ بە جۆرەك كە سەلماندى ئەو ئاكو كىيەي كە لە نىوان سەركەردە خاچە رستەكاندا رو ھى دەدا رۆل و كارىگەرى ھەبو لە سەر قەوارەي سىياسىيان، خۆشەختانەش مېرەنشىنى رەھا باجى ئەو ھەيدا و كەوتە دەستى ئەوانەي كە شاوى بوون لە سەركەردەكانى جىھادى ئىسلامى لە ھەكاتەدا.

- لەلايەكى تەريشە ھە نابى بى ئاگابىن لە كەسايەتى ئەمىرى رەھا (جوسلىنى دوو ھەم) كە (لە ئاستىكى باشدا نەبوو) لەرو ھى لېھاتنى سىياسى و سەربازىيە ھە ھەك جوسلىنى يەكەمى باوكى و مەيلى ژيانى راباردن و ئارەزووبازى ھەبو بەردەوام ھەولى بۆ چىژە كاتىەكان دەدا،

^۱ عەمادە دىن زەنگى ۱۵۳.

^۲ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ۱۶۲.

تهنانهت چهندين جار ره‌های به‌ره و تل باشر به‌جی ده‌هیشته هه‌تاوه‌کو له‌وی هه‌موو جوړه خراپه‌کاریه‌ک نه‌نجامی بدات نه‌وه‌بوو موسلمانانیش به‌م لایه‌نه‌یان زانی و به‌باشی سودیان لی وه‌گرته و هیرشیان کرده سهر ره‌ها و له‌کاتی ئاماده‌نه‌بوونی جوسلینی دووم تاییداو توانیان ده‌ستی به‌سهره بگرن.^۱

- دیاره نه‌وه نوییه‌ی خاچپه‌رسته‌کان که جیی نه‌وه‌ی یه‌که‌می گرت‌ه‌وه که هه‌ستا به‌داهه‌زاندن و پاراستنی نه‌وه‌واره خاچپه‌رسته و نه‌یده‌توانی پاریزگاری له‌وه بکات که نه‌وه‌ی پی‌ش خو‌یان بنیاتیان نا، به‌لکو ده‌رکی به‌گرنگی رۆلی می‌ژوویی خوی نه‌کرد له‌پینگه زور هه‌ستیاره‌دا که له‌هه‌موو لایه‌که‌وه له‌لایه‌ن موسلمانانه‌وه ده‌وره درابوون، به‌م شیوه‌یه جوسلینی دووم - به‌بی نه‌وه‌ی بزانی به‌شداری کرد له‌سهرخستنی بزافی جیهادی ئیسلامی له‌وکاته‌دا به‌سهرکردایه‌تی سهرکرده‌ی مه‌زن عماد الدین زهنکی.^۲

- به‌هه‌رحال، نه‌گونج می‌ژوونوسه رۆژئاواییه‌کان هه‌ولیان دابی هۆکاره ناوخوییه‌کان و لاوازییان له‌میرنشنی ره‌هادا وه‌ک تاکه هۆکاریک نیشاندابی بۆ رووخانی نه‌و میرنیشنه ئامانجیشیان له‌پشت نه‌مه‌وه لاوازکردنی چالاکي سیاسی و سهربازی موسلمانانه‌کان، به‌لام لۆژیکی می‌ژوو پیمان ده‌لی هۆکاره ناوخویی و ده‌ره‌کییه‌کان پیکه‌وه رۆلیان هه‌بوو له‌و سهرکه‌وتنه‌ی سالی ۵۳۹ه‌/ ۱۱۴۴ز دا. دیاره ناکوکی و کوشتاری ناوخویی و ده‌ره‌نجامه‌کانی هه‌رچه‌نده گرنگی بووبیت به‌لام هه‌رگیز به‌بی کرده سهربازیه‌کانی سهرکرده‌ی به‌هره‌م‌ه‌ند عماد الدین زهنکی و سهربازه‌کانی میرنشینی ره‌ها نه‌ده‌پوخا نه‌و سهرکه‌وتنه یه‌دی نه‌ده‌هات.^۳

۵- هه‌لویستی زانای نه‌رمه‌نی له‌ئازادکردنی ره‌ها و نه‌وه‌ی که له‌صقلیه‌دا رووی داو خه‌ویکی عماده‌دین پاش مردنی؛ هه‌لویستی زانا موسای نه‌رمه‌نی له‌ئازادکردنی ره‌هادا: زانا بانگوژ موسای نه‌رمه‌نی که مامۆستابوو له‌یه‌کێک له‌خویندنگه‌کانی موسل‌دا هه‌لویستیکی ستایشکراوی هه‌بوو له‌ئازادکردنی ره‌هادا، نه‌وه‌بوو هه‌ستا به‌به‌کاره‌ینانی جه‌نگی ده‌روونی له‌شالاه‌که‌ی عماده‌دین زهنکی دا بۆ سهر ره‌ها له‌سالی ۵۳۹ه‌/ ۱۱۴۵ز دا وه‌ک جه‌نگاوه‌ریک به‌شداری له‌گه‌مارۆی ره‌ها کرد بی‌رکه‌یه‌کی زیره‌کانه‌ی بۆ هات له‌کاتی گه‌مارۆدانی ره‌ها له‌لایه‌ن عماده‌دین زهنکییه‌وه، پاشا دابه‌زییه بازار پۆشاکي نه‌رمه‌نی کپی هه‌تاوه‌کو

^۱ هه‌مان سهرچاوه ۱۶۲.

^۲ هه‌مان سهرچاوه ۱۶۳.

^۳ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۲.

خاچپەرستەکان نەیناسنەو و گومانى لێنەکەن^١، ئەلێ: چوومە بازارو پۆشاکیکی ئەرمنیم کړی و لەبەرم کرد^٢ وگەشتمە ولاتەکه یان هەتاو کولێی وردبمەو و هەوالی بزەنم، پاشان هاتم بۆ مزگەوت و چوومە ناویبەو و منارەکهیم بینی و لەدای خۆمدا وتم ئەچمە سەر منارەکه و بانگ ئەدەم و چی رووئەدات بارووبدات پاشان چوومە سەری و هاوارم کرد الله اکبر الله اکبر بانگم داو بێ باوەرەکانیش بەسەر شوراكانەو بپوون هاوار لەشارەکه دا بەرزبووسەو کەموسڵمانەکان لەلایەکیترەو و هێرشیان هێناوەتە سەر و شار، بێ باوەرەکانیش وازیان لەجەنگ هێنا و لەسەر شوراکه دابەزین و موسڵمانەکان چون سەر شوراکه و هێرشیان هێنا بە سەر شارەکه^٣.

● **پاشای دورگەى صقلیه:** پاشای دورگەى صقلیه لەفرەنجەکان بوو کاتێ رەها ئازادکرا پیاوچاکێم مەغریبی موسڵمانی تێدا بوو پاشاش زۆر ریزی لێدەنا و بانگی دەکرد و گوێی لێدەگرت و پێش قەشە و راهیبەکانی خۆیان دەخست کاتێ رەها ئازادکرا ئەم پاشایە سوپایەکی لەفرەنجەکان لەدەریایەو بەرەو ئەفریقا بەرێخست و توانیان هێرش بکەن و دیلیان هەبێت و چەند شوێنێک تالان بکەن پاشان هەوالی ئەم دبل و دەسکەوت و تالانیانە گەشت بەپاشا لەکاتیەشدا دانیشتبوو و ئەو زانا مەغریبیەشی لەلابوو، وەنەوزی دەداو پاشا بەخەبەری هێنا و وتی: ئەو زانا ئەو هەوالانی ئێمە وایان کردووە بەموسڵمانەکان، محەمەد لەکویبەو یۆسەری نەخست؟ ئەویش پێی وت: ئەو سەرقالی ئازادکردنی رەها بوو - مەبەستی شوێنکە و توانی پێغەمبەر د.خ - فرەنجەکانیش بەمە پێکەنین، بەلام پاشا پێی وت: پێ ئەمە کەن، سوێند بەخوا لەخۆیەو و ئانائیت پاشا بەمە زۆر دلگران بوو، ئەو بوو پاش تێپەر بوونی کاتیکی کەم هەوالی ئازادکردنی رەهایان لەلایەن موسڵمانەکانەو پێ گەیش و گەورەیی ئەم سەر شۆریەش خۆشی ئەم هەوالەى لەبیربردنەو، بەهۆی گرنگی رەها بەلای گاوردەکانەو^٤.

^١ موقف فقهاء الشام وقضاتها في الغزو الصليبي ل٢٢.

^٢ هەمان سەرچاوە لە بغیة الطلب فی التاریخ حلب.

^٣ بغیة الطلب فی التاریخ حلب (٢٨٥١/٩) موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل١٢٢.

^٤ کتاب الدوختین فی أخبار الدولتین (١٤١/١).

• **خەۋىك بەشەھىدەۋە دۋاي كۆزۋانى**؛ ئەگىرپنەۋە كەپپاۋچاكىك وتىيەتى: شەھىد ەمادە دىنم لەخەۋدا بىنى باش كۆزۋانى لەباشترىن حالداۋو، منىش پىم ووت: خوا چى لەگەلداكردى؟ ئەۋىش ووتى: لىم خۆشبوو وتم: بەھۆى چىيەۋە؟ وتى: بەھۆى رىزگاركردى رەھاۋە^۱.

• **شكىست خواردنى پىلاننىكى خەلگى رەھا**: زۆرى نەبرد خەلگى رەھا لەسالى دواتردا ەستان بەپىلاننىك بۆ لەناۋىردنى مۇسلمانەكان و گىپرانەۋەى شارەكە بۆ ژىر دەستى خاچپەرستەكان دۋاي بانگەپىشتكردى جوسلىن، بەلام زەنكى ەرزوۋ پەى بەم ەۋلە ترسناكە بردو ەستا بەدەستگىركردنى دانەرانى و لەسىدارەدانىيان، پاش ئەۋەش ەستا بەلەسىدارەدانى ژمارەيك لەئەرمەنەكان ەتاۋەكو بوارىيان نەبى جارنىكى تر لەپىشتەۋە خەنجەرىدەن لەمۇسلمانەكان و گرنگترىن شۆنىيان بەۋ ئاسانىيە بدەن بەدەست دوزمانەۋە^۲.

۶- **دەرە نجامەكانى ئازادكردنى رەھا**: ئازادكردنى رەھا لەلايەن ەمادەدىن زىككىيەۋە بەگرنگترىن دەستكەۋت دادەنرئىت بۆى لەماۋەى حوكمپرانىدا ئەم سەرەكەۋتنەش دەرەنجامى گرنگى ەبۋو لەجىھانى ئىسلامى و مەسىحىدا، بەكورتىش گرنگترىن دەرەنجامەكانى ئەمانەن:

۱- مۇسلمانان دۇنياۋون لەۋەى كەبزاۋى جىھادى ئىسلامى گەشتۆتە قۇناغىكى پىگەپىشتوۋو لەقۇناغى ەرزەكارى سىياسى تىپەرپوۋە، ئەمەش ماف خواردن و كەم كردنەۋەى تىكۆشانى سەركرەدەكانى پىش زەنكى نىيە ۋەك مەۋدود، ئەگەر چى رىھا يەكەم مىرنشىنى خاچپەرست بوو كە لەسەر دەستىيان روخا، بەلام ئەمە سەرەتايە ۋەمپۆكە رەھا دەروخى و سبەپىنىشە قەۋارە پىگانەكانى تر، ەرز ئەمەش رويداۋ لەئىستاش بەدۋاۋە مىلەكانى كاترئىمىر ناگەرئىتەۋە دۋاۋە، بەلكو بەۋ پەپى متمانەۋە ەنگاۋ بەرەۋ پىشەۋە دەنئىت.

۲- دۇپات بوۋنەۋەى لۆزىكى مېژوۋ كە ئەۋ جۆرە قەۋارە ناشەرىيانە تاسەر نامىننەۋە لەخاكى مۇسلماناندا، چونكە رۆلەكانى ئەم ناۋچەپە خاۋەنى شوناسىكى ئاينى يەكگرتوۋن و بەۋ بارودۆخە سىياسى و سەربازىيە نامۆيە رازى نابىن بەم شىۋەيەش ەماھەنگى گەرايەۋە بۆ باكوپى عىراق و چىتر رەھاش رۆلى جياكەرەۋ قەۋارەى خاچپەرستى رىگرى بەرپەستى لەنتۋان سلجوقىيەكانى ئاسىي بچوۋك و سەلجوقىيەكانى عىراق و لاتى فارسدا نەبىنى^۳.

ج- فشار لەسەر ئەۋ پىشتىنە خاچپەرستىيە زىادبوو كە لەئەنتاكىيەۋە درىژدەبوۋىيەۋە لەباكورەۋە بەرەۋ ئىلات (الرشراش) لەياشۋورەۋە لەروبارى ئوردن لەخۆرەلاتەۋە

^۱ ەمان سەرچاۋە (۱۴۱/۱).

^۲ ەماد الدىن زىكى ل ۱۵۷.

^۳ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۴-۱۶۵.

هه تاوه کو که ناری شام- جگه له عه سقه لان- چونکه صور به میرنشینی رابلوس و شانشینیی بهیتولمه قه دیسه وه پیتشر له سالی ۱۱۲۴ز/ ۵۱۸هـ روخابون ، گومانیش له وه دانییه که ره های سه ره رمی خاچه رستان بۆ هه تاهه تایی روخا، نیستاش دهستی بالایه له وه قه واره خاچه رستانه دا که مانه ته وه، بۆیه فشاری سه ربازی له سه ر زیاتربوو له لایه ن هیزه نیسلامیه کانه وه که ده ستیان گرت به سه ر پشتیه وهی شام که له ده شتی که ناری شامدا خۆی ده بینیه وه، وه ک ئه وهی جهنگه که له سه ر ناستی جوگرافی بوو پیت له نیوان که نارو پشتیه ویدا، لایه نی یه که م- که نار- پشتی به کۆمه کی دهره کی ئه وروپی ده به ست به شیوه یه کی سه ره کی، لایه نی دووه میش پشتی به توانا ناوخۆیه فراوانه کانی ده به ست که له گه ل دهره که وتنی سه رکرده کانی یه کبونی نیوان موسلماناندا گرنگی زیاتری به یداکرد.

د- روخانی ره ها به م شیوه یه بووه هۆی جولانی ئه و هاوپه یمانیه به رگریکارییه ستراتیژییه ی که له نیوان قه واره ی خاچه رست له رۆژه لاتداو ره حمی دایک له خۆرئاوای ئه وروپایدا، چونکه رۆژئاوا رازی نه بوو ئه و درێژبوونه وه سیاسی و میژویه ی له رۆژه لاتدا هه رس بیئت، به لکو ده بی دهستیوهریدات له پیناوه گه رانه وهی بارودۆخ بۆ دۆخی خۆی له باربردنی چالاکیه کانی میرنشینی موسل، لێره شه وه په یدابوونی خاچه رسته کان له سالی ۱۱۴۷-۱۱۴۹ز/ ۵۴۲- ۵۴۴هـ که به شالۆی خاچه رستی دووم ناسرابوو دهره نجامیکی راسته وخۆی رووخانی ره هاوو، ئه مه ش بۆمان دهره خات که چۆن سه رکرده کانی جیهادی نیسلامی دژ به چه ندین هیزی جیهانی جهنگاون، ئه و هیزانه ش ته نها هیزی ناوخۆیی سنوردانه بوون له رووی کاریگه ری و چالاکییه وه، به لکو به شیکیبوون له ململانییه کی کیشوه ری یاخود جیهانی به جۆرێک که پیگه یه کی دیاریان پێ ده بخشیت له میژووی موسلماناندا- به گشتی و له سه رده می جهنگه خاچه رستیه کاندا به تایبه تی.

ه- هه روه ها له و دهره نجامه رۆزانه ی که له م سه رکه وتنه دا به دی هات: به رزیبوونه وهی پله وپایه ی عماده دین زه نکی به شیوه یه کی به رچاو، ئه وه بوو له سه رکرده یه کی ناوخۆیی و تاوچه ییه وه له پووی چالاکی و کاریگه ریه و گۆرا بۆ سه رکرده یه ک که ناوی له سالنامه ی لاتینی و سربانییه کاندا رۆر ده هات ئه مه ش ره نگدانه وهی ئه و کاریگه ریه گه وره یه یه که هه بیوو له سه ر رووداوه کانی رۆژه لاتی لاتینیدا. ، سه باره ت به موسلمانانه کانش ئه وه پیگه و پایه یه کی دیاری هه بوو، چونکه ئازادکردنی ره ها پیگه ی عماده دین زه نکی به رامبه ر به سولتان

^۱ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۵.

مه‌سعوودی سه‌لجوقی و خه‌لیفه‌ی عه‌باسی المقتفی لامر الله که‌کۆمه‌لئیکی زۆر نازناوی پی‌ به‌خشی که‌به‌وپه‌ری لئها‌توویه‌وه به‌ده‌ستی هئتا، وه‌ک ئه‌میری سه‌ر فرازو پایه‌ی ئیسلام و گه‌وره‌ی سولتانه‌کان و سه‌رکرده‌ی سوپای موسلمانانه‌کان و پاشای نه‌میره‌کان و نه‌میری عیراقیه‌کان و شام^۱. ئه‌م سه‌رکه‌وتنه‌ش عماده‌دین زنگی کرد به‌به‌رگریکاری یه‌که‌م له‌ئاین و تیکۆشه‌ر له‌پیتا و به‌رزکردنه‌وه‌ی وشه‌ی خوادا، له‌ناوه‌ند ئیسلامیه‌کانیشدا چه‌ندین باس و خواس ده‌رباره‌ی که‌سایه‌تی ده‌کرا که‌را ده‌ی ئه‌و ریزلێنان و سه‌رسامیه‌ ده‌رده‌خات که‌ده‌ستی که‌وت پاش به‌ده‌ست هئنانی ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ مه‌زنه، ئه‌م ئازادکردنه‌ش ریخۆشکه‌ربوو بۆ عماده‌دین زنگی هه‌تا وه‌کو درێژه به‌ئازادکردنی قه‌لاکانی ده‌ورو به‌ر بدات و ده‌سه‌لاتی خۆی به‌سه‌ر دوژمنه‌کانی له‌ناوچه‌که‌دا به‌سه‌پینیت، هه‌روه‌ها ئازادکردنی ره‌ها رۆلئیکی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌رزگارکردنی میرنشینه‌که‌ی عماده‌دین زنگی له‌مه‌ترسی به‌رده‌وام بوونی هئیشه‌کانی خاچه‌رستان بۆ سه‌ری به‌م شیوه‌یه‌ش خه‌لکه‌که‌ی دوا‌ی ترس که‌وتنه‌ باردۆخئیکی ئارامه‌وه^۲ ئه‌مه‌ش له‌مژده‌ نزیک و دونیا‌یه‌کانی مرقی باوه‌رداره‌.

۷- رای رۆژه‌لاتناس جۆن لامۆنت ده‌رباره‌ی عماده‌دین: رۆژه‌لاتناس جۆن لامۆنت یه‌کێکه‌

له‌دیارتین میژوونوسه‌ ئه‌مریکیه‌کان نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی رابردودا، چه‌ندین نوسراویشی له‌بواری خاچه‌رستیدا هه‌یه به‌تایبه‌ت لیکۆلینه‌وه‌ گشتگیره‌که‌ی ده‌رباره‌ی مولکایه‌تی ده‌ره‌به‌گایه‌تی له‌شانشینی به‌یتولمه‌قه‌دیسدا، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی تریشی به‌ناو‌نیشانی جه‌نگی خاچه‌رستی و جه‌هاد له‌جوارچێوه‌ی کتێبی که‌له‌پوری ئیسلامیدا، که‌نبیه‌ فارس بلاری کرده‌وه‌و تیا‌یدا لامۆنت هه‌ولێ داوه‌ که‌بیرۆکه‌ی جه‌هاد لای موسلمانان ئه‌وکاته به‌دروبخاته‌وه‌ و جۆلانه‌وه‌ی سه‌رکرده‌ ئیسلامیه‌کانی له‌وکاته‌دا به‌کاریگه‌ی پالنه‌ره‌ ئابووری و سیاسیه‌کان لیک داوه‌ته‌وه‌ وای داده‌نی که‌ به‌هیچ شیوه‌یه‌ک عماده‌دین الزنگی پالنه‌وانی جه‌هادنه‌بووه، چونکه‌ عماده‌دین هه‌رچه‌نده‌ له‌زووه‌وه‌ ئاره‌زووی گێرانه‌وه‌ی ره‌های بووه‌ وه‌ک کمال الدین بن العدیم ده‌لێ: به‌لام ئه‌م کاره‌ی به‌پوونی ته‌نها له‌م دوا‌ییانه‌دا ئه‌نجام داو پاش ئه‌وه‌ی ئه‌میری حه‌ران أبو المعالی فضل الله بن ماهان هانی دا بۆ ئه‌و کاره‌و ئاسانی ده‌ستبه‌سه‌راگرتنی ئه‌و شاره‌ی بۆ روونکرده‌وه^۳، پاشان له‌سه‌ر قسه‌کانیدا ده‌روات ئه‌لئیت: وادیاره‌ که‌ ئه‌و بۆ خۆی داگیرکردنی ره‌های به‌ده‌رچوون له‌سیاسه‌تی خۆی ده‌زانی و وه‌ک

^۱ تاریخ الزنیک فی الموصل وبلاد الشام ل ۱۶۵.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ۱۵۶.

^۳ الحروب الصلیبية العلاقات بین الشرق والغرب ل ۱۶۶.

کاریگرتنی لئی دهره نجامی هاندانی خه لگانی تر بۆ بیت^۱، ههروهه ئه لئ زهنگی دهست به سهراگرتنی هه ماو هه له بو جهنگه کانی دژی نه رته قییه کانی به لاهه گرنگ تریو له جهنگی خاچه رسته کان، به لام هه رگیز هاوپه یمانیتی له گه ل لاتینه کاندای پئی ناخوش نه بوو نه گه ر به رژه وهندی تیدا بویه^۲، نهشتوانین نهو رایانه بهم شیوهیه پوچه ل بکهینه وه:

- ههستانی عماده دین زنگی به هتیرشکردنه سه ره ها له کاتیکی درهنگدایو هه رچهنده نه مه له رۆلئ جیهادی نهو که مناکاته وه، چونکه نهو دهیویست توانای نهو میرنشینه خاچه رسته به کار به ریت بهو ململانی و جهنگانه ی که دژ به پێگه و ناوچه کانیان ده یکرد، پاشان هه سستیت به هتیرشکردنه سه ره خودی میرنشینه که پاش نهوه ی که توانای برینی قولایی به رگریه کانیانی ده بیت، و خاله به هتیزو لاوازه کانیان ده زانیت، له لایه کی تریشه وه ئاساییه که وایببینین که ئامۆژگاری نه میری هه پان بۆ زهنگی به رووخانی ره ها هیچی له مه سه له که نه ده گوری نه گه ر زهنگی نهو بریاره ی نه دایه و پلانی بۆ دانه نایه، زۆر قورسیشه بتوانین رووخانی ره ها بهو شیوهیه ببینین که لامۆنت باسی ده کات، به لکو نهوه پلان و نه خشه یه کی میژینه ی زهنگیه کان بوو، سه باره ت به هوی په له نه کردنی زهنگی له ئازاد کردنیشیدا نهوه نه گه ر پتیه وه بۆ نهوه ی که ئاره زوی نهوه ی نه بووه که ختیرا هتیزه کانی له روبه ر بوونه وه یه کی پیشه وه خندا به کار بینیت که دهره نجامی دیارو مسۆگه ری نه بیت له قوئاغی سه ره تای هوکمه پرایدا، بویه نه توانین ساه وه ختی ئازاد کردنی نه ها به وشیه وه ی که سه رچاوه لاتینی و سریانی و عه ره بیه کان باسیان کردوه به به لگه دابنن له سه ر لیها تووی زهنگی له پرووی سیاسییه وه، واش دهر نه که ویت که نهو قسه ی لامۆنت که گوايه رووخانی ره ها دوو ربووه له سیاسه تی عماده دین زهنگی گه وره ترین وته یه که هیچ به لگه یه کی میژووی پالپشتی نا، کات، چونکه ئاشکرایه زهنگی له سوپای مه وودا بووه و به ده قی قسه ی ئیبن الاثیر: له گه لیدا به شداری جهنگه کانی کردوه^۳، گومانیش له وه دانیه که زهنگی به باشی گرنگی رووخانی ره های ده زانی، به لکو نهو خه ونه له زوه وه له ئه ها توچه ندیشه یدا جیگیر بووه، له وانه شه ویستبیتی له و مه سه له یه دا سه ره که ویت که پیتشت مه وود شکستی تیدا هینا، و رووخانی شی به مه سه له یه کی پتویسته ده زانی به وپیه ی نزیکترین ئامانجی خاچه رسته له موسله وه، هه ره که به دیهینانی نهو

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۱۶۶.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۶۶.

^۳ الباهر ل ۱۷ الحروب الصلیبیه العلاقات بین الشرق والغرب ل ۱۶۷.

ئامانچە لەوانەيە پەيوەندىکردنى بەباکورى شا مەوہ ئاسان تریکات بەتایبەت لەپێیەلەپوانگەى تێپوانینی یەکیئێخوازو دوربینانەى وردى زەنگیەوہ^۱.

- گریمانەى جون لامونت سەبارەت بەوہى کەزەنگى ئەیتوانى لەگەڵ لاتیندا ھاوپیەیمانیتی بکات لەپێتێو بەرژەوہندى سیاسیدا، پالێشتى لیھاتووپی زەنگى دەکات لەپووی سیاسیەوہ، ئەوہبوو جارجارێک پەناى دەبرد بۆ مۆرکردنى رێککەوتنامە لەگەڵ خاچەرستەکاندا لەپێتێو پشوو دان و نەکەوتنە ناو دوو بەرەى جەنگەوہ، بەرەى رۆژھەلات بەو مەملانێیەى کە لەگەڵ ھێزە سیاسییەکانیدا ھەپیوو، بەرەى رو لەگەڵ بەرپوونەوہ لەگەڵ خاچەرستەکاندا. پاشان ئەیویست ھەردوو لادێنیا بکاتەوہ بەھۆى ئەم جۆرە رێککەوتنانەوہ، کاتیئێدا لەنییەتى ھەبوو بەنھێنى پەلامارى رەھابادات، بۆیە گەمارۆدانى لەلایەن زەنگیەوہ کارێکى کتوپرپوو بۆ خەلکەکەى^۲.

- وتنى ئەوہى تاکە ئامانجى زەنگى رووخانى رەھا نەبووہ، بەلکو ھەولێ بنیات نانەوہى دەولەتى خۆى داوہ لەسەر حسابى دراوسێکانى چ موسلمان بن یان خاچەرست ئەوہ دەبێ تێبینى ئەوہ بکەین کەسەرچەم ئەو سەرکردە ئیسلامییانەى کە لەسەردەمى جەنگەکانى خاچەرستیدا پەیدا بوون بەدرێژایى سەدەى دواوە و سیانزەى زانی/ شەشەمى و ھەوتەمى کۆچى و بەشداریبوون لەجیھادکردندا مۆرکى تەماحى سیاسیان پێوہ دیاربووہ و ھەولیان داوہ پایەکانى دەولەتەکیان بەھێزبکەن لەسەر حسابى دەولەتانى دراوسێی، بەلام مەبەست لێرەدا ئەوہیە کەتەماحى سیاسى وەک پێشتر باسم کرد، لەپێى تەقاندنەوہى دۆزى سەرەکى ئومەتەوہ کرا کە لەجیھادا، چونکە ھۆى دەبێنیتەوہ ھەندێ لەو سەرکردانە ئەیانتوانى رازى بن بەژيانى ملکہچى و لاوازی لەبەرامبەر خاچەرستەکاندا بێ ئەوہى ئامادەى فراوانخوای بن لەسەر حسابى ئەوان لەپێتێو خۆ لادان لەکیشەى سیاسى و کەوتنەوہى جەنگ لەنێوانیاندا تەنانەت ئەگەر ناوچەکانى ژێر دەسەلاتیشیان رووبەرووی دەستدریژی ببوایەتەوہ، بەلام بەوہ رازى نەبوون و رووبەروبوونەیان ھەلێژاردو توانای خۆیان نیشاندا بۆ گۆرینی جوگرافیای سیاسى ناوچەکە لەپێى بەئەنجام گەیاندى پەرۆژە جیھادییەکانەوہ^۳ پێویستە بزانرێت کە شاراوہنییە لای لیکۆلەرانى مێژووی پەيوەندییە ئیسلامییەکان لەگەڵ ھێزە گاوارەکاندا لەقوناعى جەنگەکانى خاچەرستیدا کەچۆن بەشێک لەرۆژھەلات ئاسان

^۱ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۷.

^۲ ھەمان سەرچاوە ل ۱۶۷.

^۳ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۸.

سوربوون له سەر ئه وهی که ده سه که وته کان له موسلمانان داپن و گومان له قوناغه که شه کانی میژوویاندا بکن، ههروهک گیانی تۆله سهندنه وه له کۆمه لگاکاندا هیه به رامبه به بیرۆکه ی جیهاد که چله پۆه ی ئیسلامه، بۆیه زۆر سوربوون له سەر نکولی کردن و گومان لیکردنی و خراب مامه له کردن له گه ل سهرجه م نه زمونه جیهادییه کانی پشتری موسلمانان هه تاوه کو له داهاتودا دووباره کاری پئ نه کهن، به م شیوه نه توانین دان به وه دا بنیین- به شیوه یه کی بابه تی و به بی زۆر کردن له بریاراندا- که سه رده می جهنگه کانی خاچه رستی گواستنه وه یه کی چۆنایه تی بوو بۆ که شه دان به بیرۆکه ی جیهاد له ئیسلامدا، چونکه جیهادی نه م جاره دژ به دوزمنیکه که له سهر زه وی ئیسلام جینشین بووه دواي لاوازیوونی موسلمانان کان ده رنه نجامی ململانئ ناوخویه کانیان، جا نه گه ر بزانه ک شوناسی ئاینیان له مه ترسیدابوو له به رامبه ر پڕۆژه کانی به گا ورکردندا که ده زگای پایا ئومیدی گه وه ی پئ هه بوو، نه وه ده رک به وه ده که ی که چه نده بیرۆکه ی جیهاد بیرۆکه یه کی سه ره کییه له سه رده می جهنگه خاچه رستییه کاندای، له راستیدا سه رچاوه رۆژئاواییه کان هه ولئ شیانندن وینیه نه م تیکۆشه ره گه وه یه یان داوه له کۆن و نویداو له گرنگترین نه و کتیه هاوچه رخانه ش کتیبی الحروب المقدسة الحروب الصليبية وأثرها على العالم اليوم، خاوه نی نه م کتیه کارین ارمسترونغ ده رباره ی عماده دین زکی نه لیت: به هیه شیوه یه ک نه م پیاوه پشهنه گ نه بووه، به لکو سه رخۆشیکي به د ره وشت بوو که زۆر که م به هۆش خۆی ده هاته وه، ههروهک توندوتیژو دلره ق بوو هاوشیوه ی زۆربه ی پیاوانی جهنگ له سه رده می خۆیدا^۱ بیگومان زیاننامه ی نه م پیاوه نه م قسانه به درۆ ده خاته وه و میژونوسه کانیش به شه هید وه سفیان کردوو، نه مه ش خه لاتیکي گه وره یه و نادری به که سیک که زۆر شیاوی نه و وه سفه گه وره یه نه بیت، ههروه ها ده رباره ی زیاننامه ی نه لین که باشترین زیاننامه ی هه بووه له ناو پاشاکانداو له هه موویان لیبراوتریوه و هاو لاتیانی له ئاسایشیکی ته واودا زیان که تیایدا به هیز نه یه توانیوه ده ستریزئی بکاته سه ر لاواز^۲، ههروهک شه ریه تی به گه وره ده گرتو سنوره کانی جیه جیده کرد له ده وه ته که ی خۆیداو چه ند دادوه ریکی راسپاردبوو بۆ نه م مه به سته، دیاره ئامانجی هه ندئ له رۆژه لاتناسان بریتی بووه له:

^۱ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۸.

^۲ الحرب المقدسة الحملات الصليبية وأثرها على العالم اليوم ل ۳۴۵.

^۳ كتاب الدواستين في أخبار الدولتين (۱۵۷/۱).

- ناشیرین کردنی ئەو کەسانەى کە هێمای جیهاد و تیکۆشان بوون هەتاوێ کو نه وه کانمان بێ بهش بن له پێشهنگی کە وره یان به رزیکاته وه و هیمه تیای بچولێنێ.
- لاواز کردنی گیانی قوربانیدان و خۆبه ختکردن و شه هیدی و جیهاد له ئومه تدا هەتاوێ کو بتوان وه ک رانه مه پ پێش خۆییانیان بخه.
- ههولدان بۆ دابڕاندنی ئه ومه ت له میژووی خۆی به درۆو شیواندن هەتاوێ کو نه گهرێته وه بۆ میژووی دهوله مه ندی خۆی و په ندو وانه ی ئی وه رنه گریت.
- نوسینه کانیان هه لقولای گیانیکی خاچه رستانه ی و داخ له دلێ به رامبه ر به ئه و پالێ وانانه ی که هاوکار بوون له شکست پێهێنانی پرۆژه ی خاچه رستیدا، بۆیه رۆژه لاتناسان هه ولێاندوه وێنه ی عماده دین زنگی بشیوێن.
- ژیا نامه ی عماده دین زه نکى و خه لکانی هاوکار و دلسۆزی ده وره به ری وه ک قازی شاره زوری هیه گومانیک ناهێلێت له درۆزنی ئه و رۆژه لاتناسانه ، که هه ولێاندوه راسته کان ژیر پێ بخه ن و تۆمه تی ناڕه وای بۆ ئه و پیاوه مه زنه هه لبه ستن دیاره ئه زموونی تیکۆشانی شیای لیكۆلێنه وه و شیکردنه وه ی قولێ له گه ل به ستنه وه ی ئه و په ندو وانانه ی که پێی ده گه ین به واقیعی هاوچه رخانه وه هەتاوێ کو سودی ئی وه ریگرین بۆ هه ولدانی لیبراوانه له پێتاو به ره و پێشچوون و بوژانه وه ی ئومه تی نیسلا میدا.
- ۸- ستایش کردنی شاعیران بۆ عماده دین له کاتی ئازادکردنی ره هادا: زۆریک له لیكۆله رو نوسه ران گرنگیان به ئەه ده بی سه رده می جه نگه کانی خاچه رستی نه داوه ، به لکو زۆرینه یان به ئەه ده بی دواکه وتوو ناوزه دیان کردوه ، له مه شدا قسه ی رۆژه لاتناسه کانیان په ی ره و کردوه که ده یانه ویت له لیكۆلێنه وه ی میژوو ئەه ده بی ئه م جه نگانه دوریکه وینه وه له به ر چه ندین هۆ له وانه ئاره زویان له وه ی که له درنده یی و دلپه قی خاچه رسته کان ئاگادار نه بین، پاشان هەتاوێ کو هه ست به سه ره به رزی و شانازی نه که ین کاتێ میژووی پالێ وانانی نیسلا م ده خوێنینه وه به کوردو عه ره ب و تورکه وه - کاتێ له ژیر ئالای نیسلا مدا سوپای نیسلا مییان به رپۆه ده برد- که وه ک جه نگاوه رو تیکۆشه رو سه رکه وتوو گه وره تر له نه ته وه په رستی و نیشتمانچیتێ نه قامی بیریان ده کردوه و خۆشه ویستی خوا و پیغه مبه رو تیکۆشان له پێتاو خوا و ره زامه ندیدا کۆی ده کردنه وه ، له راستیدا ئەه ده بی ئه م سه رده مه هیشتا پیویستی به لیكۆلێنه وه ی زۆره ، پاشان پیویستی به هه لسه نگاندنه وه ی سه ره له نوێ هه یه ، له و کاته شدا ده بینین راکانمان به شیوه یه کی پۆزه تیف گۆپاوه ، چونکه ئێمه زۆر شتی تیا ده بینین که شیای لیكۆلێنه وه بیت و زۆر شیعرێ ناسک هه یه له بواری هه ماسه ت و وه سفی جه نگه کان و

ستایشی پالّه‌وانه‌کان، هه‌روه‌ها زۆر شیعرێ غه‌مباری و گریان هه‌یه له‌پیاوه‌ل‌دانیاندا^۱. نه‌مه‌ش
 چه‌پکێک شیعرێ جوانه که‌په‌یوه‌سته به‌نازادکردنی ره‌ها و ستایشکردنی عماده‌دین زه‌نکی،
 نه‌وه‌تا ئه‌بین ال‌اشیر وه‌سفی سوپای عمیاده‌دین ده‌کات له‌کاتی چوونه‌ ده‌روه‌یدا بۆ
 نازادکردنی ره‌ها و نه‌لێت:

بجیش جاش بالفیرسان حتی	ظننت البرّ بحراً من سلاج
والسنة من العذبات حُمِر	تخاطبنا بأفواه الرّیاح
وأروع جيشه لیل بهیم	وغُرَّتْهُ عمود للصباح
صفوح عند قدرته ولكن	قليل الصفح ما بین الصفاح
فكان ثباته للقلب قلبا	وهيئته جناحاً للجناح ^۲

۱- قه‌یسه‌رانی ستایشی عماده‌دین ده‌کات له‌نازادکردنی ره‌ها دا: شاعیر ده‌لێ:

هو السيف لايفنيك إلا جلاذهُ وهل طوّق الأملاك إلا نجاهه

ئه‌م نازادکره‌ ناوازیکی خۆشی هه‌بوو له‌ده‌روونی خه‌لکیداو به‌نازادکردنی ره‌ها تیروانیی
 فه‌ره‌نجه‌کان بۆ هێزی موسلمانه‌کان گۆراو عماده‌دین زه‌نکی گه‌رانده‌یه‌وه بۆ ولاتی ئیسلام دوا
 نه‌وه‌ی فه‌ره‌نجه‌کان نیو سه‌ده‌ حکومرانییان کرد هه‌روه‌ها له‌وشعرانه‌دا هاتوه‌:

وعن ثغر هذا النصر فلتأخذ الطي	سناها وإن قات العيون اتقاده
سمت قبه الإسلام فخرًا بطوله	ولم يك يسمو الدين لولا عماده
وذاذ قسيم الدولة ابن قسيمها	عن الله ما لا يستطاع ذياده
ليهن بي الإيمان أمن ترفعت	رواسية عزا وأطمأن مهاده
وفتح حديث في السماع حديثه	سهي إلى يوم المعاد معاده
أراح قلوبا طرن من وكناتها	عليها فوافي كل صدر فؤاده
لقد كان في فتح الرها دلالة	على غير ما عند العلوج اعتقاده
يرجون ميلاد ابن مريم نصره	ولم يعن عند القوم عنهم ولاده
مدينة إفك منذ خمسين حجة	يقفل حديد الهند عنها حداده
تفتوت مدى الأبصار حتى لو أنها	ترقت إليه خان طرفا سواده
وجامحة عز الملوك قيادها	إلى أن ثناها من يعز قياده

^۱ شعر الجهاد الشامی فی مواجهة الصليبيين ل: ۱۰.

^۲ کتاب الروضتين فی أخبار الدولتين (۱/۱۳۹).

فأوسعها حر القراع مؤيد
كان سنا لمع الأسنة حوله
فأضرمها تارين: حربا وخدعة
فيما ظفرا عما البلاد صلاحه
فلا مطلق إلا وشد وثاقة
ولا منبر إلا ترنح عوده
فإن يشكل الإبرنز فيها حياته
ويا ت سرايا القمص تقمص دونها
إلى ين يا أسرى الضلالة بعدها
وريدكم لا مانع من مظفر
مصيب سهام الرأي لو أن عزمه
وقل للملوك الكفر سلم بعدها
كذا عن طريق الصبح أيتها الدجي
ومن كان أملاك السموات حنده
والله عزم ماء سيحان ورده
إن الصفائح يوم صافحت الرها
فتح الفتوح مبشرا بتمامه
لله أية وقفة بدرية
ظفر كمال الدين كنت لقاحة
وأمدكم جيش الملائك نصره
جنبوا الدبور وقد تم ريح الصبا
أترى الرها الورهاء يوم تمتعت
لا أين يا أسرى المهالك بعدها
شدا إلى أرض الفرنجة بعدها
أفغركم و الثار رهن دمائكم
وإذا رأيت الليث يجمع نفسه
صفات مجدك لفظ جل معناه

بصير بتمرين الألد لداده
شرار ولكن في يديه زناده
فما راع إلا السيف حتما يفاده
بمن كان قد عم البلاد فساده
ولا موثق إلا وحل صفاده
ولا مصحف إلا أنار مداده
وإلا فقل للنجم كيف سهاده
كما يتترى عن حريق جراحه
لقد ذل غاويكم وعز رشاده
يعاند أسباب القضاء عناده
رمى سد ذي القرنين أصمى سداده
ممالكها إن البلاد بلاده
فيا ظالما غال الظلام امتداده
قاية أرض لم ترضها جياده
وروضة قسطنطينية مستزاده
عظفت عليها كل أشوس ناكب
كالفجر في صدر النهار الآيب
نصرت صحابتها بأيمن صاحب
كم ناهض باحرب غير محارب
بكتائب مخوفة بكتائب
جند النبوة هل لها من غالب
ظنت وجوب السور سورة لاعب
ضاق الفضاء على نجاة الهارب
إن الدروب على الطريق للأحب
ما كان من إطراق لحظ الطالب
دون الفريسة فهو عين الرائب
فلا اسرود الذي أعطاكه الله

يا صارما يمين قائمة
أصبحت دون ملوك الأرض منفردا
فذاك من حاولت مسعاك عمته
قل للأعادي ألا موتوا به عمدا
ما زال يسمك والأيام تخدمه
حتى تعالت عن الشعري مشاعره
وقد روى الناس عن فتح أتيح له
على المنابر من أنبائه، أرج
فتح أعاد على الإسلام يهيجته
يهدى بمعصم بالله فتكته
إن الرها غير عمورية وكذا
أخذت الكواكب عزا ما بعى أحد
حتى دلفت لها بالعزم يشحذه
مشمرا وبنو الإسلام في شغل
يا محيي العدل إذ قامت نوابه
يا نعمة الله يستضيفي المزيد بها
أيقاك للدين و الدنيا تحوطها
أيا ملكا ألقى على الشرك كلكلا
جمعت إلى فتح الرها سد بابها
هو الفتح أنس كل فتح حديثه
فضضت به نقش الخواتم بعده
تجردت للإسلام دون ملوكه
أخو الحرب عدت القراع مقطما
بعماد الدين أضحت عروة الدين
واستزادت بقسيم الدولة
ملك أسهر عينا لم يزل
لاخلت من كحل النصر فقد

وفي أعالي أعادي الله حداه
بلا شبيهه إذ الأملاك أشباه
جهلا وقصر عن مسعاك مسعا
فالله خبيكم والله أعطاه
فيما ابتلاه وتدني ما تورخاه
قدرا وجاوزت الجوزاء نعلاه
مظل أفف الدنيا جناحاه
مقطوبة بفتيق المسك زياه
فافتر مبسمه واهتز عطفاه
حديثها نسخ الماضي وأنساه
من رامها ليس مغرا، كمغراه
من الملوك لها وقما فواتاه
رأي يبيت فوق النجم مسراه
عن بده غرس لهم أثمار عقباه
وعامر الجود لما مع معناه
للساكرين ويستقني صفايه
من لم يتوجك هذا التاج إلا هو
أناخ على أماته كاكا الشكل
بجمعك بين النهب والأسر و القتل
وتوج مسطور الرواية و النقل
جزيت جزاء الصدق عن خاتم الرسل
تبتك أسباب المذلة و الخذل
يشوب بإقدام الفتى حنكة الكهل
معصوبا بها الفتح المبين
القسيم في ادحاض كيد المارقين
همها تشديد هم الراقين
فقات غيظا عيون الحاسدين

كل يوم مر من أيامه
لو جرى الإنصاف في أوصافه
ما روى الراون بل ما سطوروا
إذ أناخ الشوك في أكنافه
وقعة طاحت بكلب الروم من
إن حمت مصر فقد قام لها
والرها لو لم تكن إلا الرها
درج الدهر عليها معصرا
هم قسطنطين أن يفرعها
ولكم من ملك حاولها
هي أخت النجم إلا أنها
منيت منه بليث قائد
زارها يزأر في أسد وغى
صولجوا البيض بضرب نثر
يا لها همة ثغر أضحكت
برنست رأس برنس ذلة
وسروج مذ وعت أسراجها
تلك أقفال رماها الله من
شام منه الشام برقاً ودفه
كم كنيس كنست آرامها
همة تمسي وتضحى عزمة
قل لقوم غرهم إمهاله
إنه الموت الذي يدرك من
وهو يحكي ممسكي عروته
من يطع يتج ومن يعص يكن
أقسم الجد بأن تبقى لكى
وتفيض العدل في أقطارها

فهو عيد عائد للمسلمين
كان أولها أمير المؤمنين
مثل ما خطت له ايدي السنين
بمني ألف تلاها بمنين
قطعه التين إلى قطع الوتين
واضح البرهان أن الصين صين
لكفت حسما لشك الممترين
لم تدنس بمرام اللا مسين
ومضى لم يحو منها قسط طين
فتحلى الحين وسما في الجبين
منه كالنجم لرأي المبصرين
بعران الذل أساد العرين
تبدل الأسد في الزأر الأتين
الهام في ساحاتها نثر الكرين
من بني القلف ثغور الشامتين
بعدها جاست ججوايا جوسلين
فرقت جماعها عنها عضين
عزمه الماضي بخير الفاتحين
مؤمن الخوف مخيف الآمنين
منه بعد الروح في ظل السفين
ليس حصن إن نحت بحصين
سندوقون شذاه بعد حين
فر منه فشجوا للغافلين
إنها جبل لمن تاب متين
من غداة عبرة الآخرين
تملك الأرض يمينا لا يمين
منسيا مؤلم عسف الجائرين

لا تزل دارك كيف انتقلت

كعبة محفوفة بالطائفين

كل يوم يتحلى جيدها

من نظم المدح بالدر الثمين

كلما أخلص فيها دعوة

لك ألسن الخلف أمين

۹- کرده سەربازنییه کان دواي نازادکردنی رهها : نازادکردنی رهها سەره تايەك بوو روداوی تری به دوا داهات، چونکه قورس نه بوو له سەر عماده دین زنجی که بهرده وام بیئت له سەر کاره که ی بۆ نازادکردنی پیگه کانی تری خاچپه رستان که سەر به میرنیشینی رهها بوون، ئه ویش هه لی لاوازیوونی بارودۆخی خاچپه رسته کانی له ناوچه که دا قۆسته وه^۱ به ره و سروج که وتەری کە دەستبەرداری پاسگاکی بوون و هه لاتن و عماده دینیش دهستی گرت به سەریدا پاشان قه لاکانی ده وروبە ریشی یەك له دواي یەك که وتنه دهستییه وه^۲، هه تاوه کو وایلیهات به هه ر شوینیک و قه لایه کدا تیپه ری بکر دایه خۆیان ده دا به دهستییه وه^۳، پاشان رووی کرده قه لای ئه لبره ی توکمه که به سەر فوراتدا ده یروانی به گرنگترینی ئه و قه لایانه داده نرا که مابوو یه وه به دهست جوسلینی دووه مه وه و له هه مووشیان توکمه تر بوو عماده دین ئابلقه ی به سەردا سه پاندو سه رچه م کۆمه کی و گه شتی نازوقه ی لی قه دهغه کرد، به لام له م کاته دا هه وائی کوژرانی جینشینی خۆی له موسلدا پیگه شت و ناچار بوو که گه مارۆکه هه لگرت و به په له بگه ریتته وه بۆ پایه ته ختی میرنیشینه که ی بۆ گێرانه وه ی هیمنی بۆی : به لام خاچپه رسته کانی قه لاکه له وه ده ترسان که دوباره هیترش بکاته سه ریان بۆیه نار دیان بۆ لای حسام الدین تمر تاشی ئه رته قی و ناگاداریان کرده وه که ئاره زویان لایه ئه م پیگه یه ی خۆیانی به دهستییه وه بده ن پیش ئه وه ی بکه ویتته ده ست ئه و دوژمنه سه رسه ختانه یان، به م شیوه یه خاچپه رسته کانی ره ها سه رچه م قه لاکانیان له رۆژه لاتی فوراتدا^۴ له ده ستدا له ناکامی له ده ستدانی بنکه ی سه ره کیان له په رژه وهندی زه نکی، پتییه ش ته نها چه ند قه لایه ک به ده ست جوسلینه وه مایه وه که ده که وتنه خۆرئاوای فوراته وه وه ک تل باشرو مرعشو دلوک و

^۱ تاریخ الزنکین فی الموصل ویلا د الشام ل ۱۵۶.

^۲ ذیل تاریخ دمشق ل ۲۸۰ عماد الدین زنجی ل ۱۵۶.

^۳ ذیل تاریخ دمشق ل ۲۸۰ عماد الدین زنجی ل ۱۵۷.

^۴ مفرج الکروب (۹۶/۱) عماد الدین زنجی ل ۱۵۷.

سمیساط وعینتاب وعزاز^۱، ههروهه نوره الدین محمود باشتر توانی - هه موویان رابمالییت و
یه که مین میرنشینی خاچپه رست له ناو به ریت^۲.

۱۰- لهوشیوازانیه که زه نکى دهیگرته بهر بۆ روبه رو بوونه وهی خاچپه رسته کان؛ عماده دین زه نکى
له روبه رو بوونه وهی له گه ل خاچپه رسته کانداهنه شیتوازی جه نکى نیزامى نه ده گرته بهر،
چونکه نه مه وای پتویست ده کرد که به به رده وامى له ولاتی شامدا بمینیتته وه، وه موو
هیزه کانى به کاربیینت بۆ کوشتارى نه و دوژمنانه، لیڤه شه وه نهیده توانی دهستی خالی بیت
بۆ چاره سه رکردنى کیشه کانى له عیراقداد ههروهه گرنگى سودوهرگرتن له هیزه شه کان
گه شتوو، واته په لاماردان و پاشه کشه ی خیرا، به تایبته له و ماوه یه دا که له شامدا ئاماده
نه بوو، چونکه نه م جوړه جهنگه دهره نجامى باشى بۆ دهسته بهر دهکات: که یه که میان
نیگه رانکردنى خاچپه رستان و بوار پى نه دانیه بۆ ریکخستنه وهی هیزه کانیه و پلاندانان بۆ
هیزه کردنه سه ر پینگه کانى موسلمانان له ناوچه که دا ویرای به خشینی توانای بهرگریکردن
له ناوه نده کانیه و پاراستنى، دووه میشیان: لاوازکردنى هیزه سه ربازى و ئابوورییه کانى
دوژمن، به هوى نه و کوشتن و برین و ویرانکارییه ی که له وجهنگا نه ده که ویتته وه، سیییه م.
دهره نجامیش بریتیه: له بچراندنى په یوه ندی له نیوان ناوه نده کانى خاچپه رستى له باکورى
شامدا و بوار نه دان به کوبونه وه و وه شاندى گورزى یه کلاکه ره وه له موسلمانان^۳، ههروهه
زه نکى له م جوړه جهنگه دا پشتى به جهنگاوه رانى تورکمان ده به ست، وه ک
زه مینه سازیه کیش بۆ نه م کاره هه ستا به پته وکردنى په یوه ندییه کانى له گه ل
سه رکرده کانیه انداد و پوخته سه ربازیه گه وره کانى پى سپاردن و کارى ده کرد بۆ دانانى
سه رکرده ی زیره که له تورکمانه نیتکین و لجه تورکى و یاروق و هتدو جهنگاوه ره ئازاکان بۆ
نه نجامدانى نه وه ی که نه مرق پى ده وترى جهنگى بهرگرى و پارتیزانى، ههروهه حه له بی
کرده ناوه ندیک بویان له بهر گرنگى پینگه که ی بۆ قه لاو شورا خاچپه رستى و ئیسلامییه کان،
چونکه له ناوه ندی نه نتاکیه و ره های خاچپه رستیدابوو ده سه لاتی به سه ر هیزه کانى
گواستنه وه ی له نیوانیه اندا هه بوو، ههروهه داده نرئ به باشترین بنکه ی سه ربازى بۆ
ئاراسته کردنى هیزه ی خیرا دژى پینگه و جموجولى خاچپه رسته کان و، کاروانى کومه کى و
ئازوقه هیان، نه وه بوو کومه لیک له تورکمانه کان هه ستان به چه ندین هیزه ی دژ به سوپای

^۱ عماد الدین زنکی ل ۱۵۷.

^۲ عماد الدین زنکی ل ۱۵۷.

^۳ عماد الدین زنکی ل ۱۵۷.

دوژمنان و سەربازگە و کاروان و شوێنی کۆبوونە وەیان و هیچ سالتیک لە ساڵەکانی مەملانێ لەم دیاردەییە بە دەرنەبوو، جەنگی پارتیزانیش کە تورکمانەکان پێی هەڵدەستان و بەهۆیە وە زیانی زۆریان گەیاند بە پێزەکانی دوژمن بۆ نمونە لە رەجەبی سالی ٣٥٤ ک دا زەنکی هێزێکی سەربازی ئامادە کرد کە هەستا بە پەلاماردانی عزازی خاچەرست، لە سالی دواتریشدا پێکدادانی ئە نێوان سوارو جوسلیندا لە باکوپی حەلەب روویدا و بوە هۆی سەرکەوتنی خاچەرستەکان و کوژرانی ژمارە یەک لە موسڵمانەکان، ئەمەش سواری ناچار کرد چەند هێرشێک بکاتە سەر ریحی آثارب و دەست بە سەر ئەندازیک مال و مولک و بە روپوویدا بگریت، زۆریشی نە خایاند پاش سالتیکی تر لە ٥٢٦ ی کۆچیدا پەلاماریکی خاچەرستەکانی تل باشریدا و خەڵک زۆری ئی کوشتن،^١ بەم شێوەیە سوارو سەربازە تورکمانەکانیش بەردەوام بوون لە هێرشکردنە سەر خاچەرستەکان هەركاتی هەلیان بۆ رەخسابن، ئەوەبوو لە صفری سالی ٥٢٧ ک چەند پێکدادانی ئە نێوان هەردوو لادا رویدا، کە یەکیکیان لە نزیک قنسیرین بوو، لە کاتی هەستانی بلدوینی پاشای بەیتولمەقەدیس بەهۆلێک بۆ هێرشکردنە سەر دەوربەری حەلەب و سوارو کۆمەلێک لە سەربازەکانی رووبەرووی بوونە وە لە ئاکامدا موسڵمانەکان شکستیان خوارد و پاشەکشەیان کرد بۆ حەلەب، بەلام سەرکردە ئازاکەیان دووبارە بۆیان دەرچوو پەلاماری کۆمەلێکی دان و ریزەییەکی زۆری کوشت و بەدیل گرت و ئەوانی تریشیان هەلاتن بەرەو ولاتی خۆیان و ئەویش گەرایە وە بۆ حەلەب و سەری کوژراوەکانی پێ بوو ئەو رۆژە رۆژێکی مەزن بوو^٢ زۆری نەبرد خاچەرستانی رەها هەستان بە هێرشکردنە سەر ناوچەکانی دەوربەری حەلەب، سواریش هاتە دەرە وە بۆیان بەهاورێتیەتی حسان بعلبکی ئەمیری مەنبەخ و کتوپر دای بە سەریاندا و توانی ژمارەییەکی زۆریان لە ناو بەریت و پاشماوەکەشی بەدیل گرت، پاشان گەرایە وە بۆ حەلەب بێ ئەوەی هیچ سەربازێکی بریندار بێت،^٣ لە مانگی جەمادی یەکەمی هەمان شالیشتدا سوار بە سەرۆکایەتی هێزێک لە سوارەکانی هەستا بە هێرشکردنە سەر تەل باشرو خاچەرستەکانیش بەرپەرچیان دایە وە، بەلام توانی زāl بیت بە سەریاندا و هەزار کەسی ئی کوشت و سەری هەموویانی بردە وە بۆ حەلەب،^٤ لەرپەییەکی یەکەمی سالی دواتریشدا فەرماندە ی پێگە ی قدموسی خاچەرست بەرەو

^١ عماد الدين زنکی ل ١٦٠.

^٢ ذیل تاریخ دمشق ل ٢٤٠-٢٤١ عماد الدين زنکی ل ١٦٠.

^٣ عماد الدين زنکی ل ١٦٠.

^٤ عماد الدين زنکی ل ١٦١.

قنسرین کەوتەرێ بەسەرۆکایەتی ھێزێک لەسوارەکانی ئەنتاکیە، سوپای حەلەبیش بەسەرۆکایەتی سوار روبەپویان بوووە و جەنگە کە بەسەرکەوتنی خاچەرستەکان کۆتایی ھات و زەنکیش ناچاربوو رێککەوتنیان لەگەڵدا مۆریکات، بەلام زۆری نەخایەند ھێرشێ کردە سەر یەکیەک لەسریەکانیان و توانی زۆرینەیان بکوژیت پاشان گەرایەوہ بۆ حەلەب: خەلکیش بەم سەرکەوتنە دڵخۆش بوون دواي دلتەنگ بوونیان بەشکستی پێشوو، بەلام پاش ماوہیەکی کەم سوارەکانی رەھا ھێرشیان ھێناي سەر دەوروہی حەلەبی باکور لەکاتیکی کەبەرەو سەربازگەيەکی خاچەرستەکان دەچوون، بەلام سوارو ئەمیری منیج رێیان پێ گرتو ژمارەيەکی زۆریان لێ کوشتو ژمارەيەکی زۆریشی لێ بەدیگرتن^١. پاشان سوار لەھەمان ساڵدا ھەستا بەھێرشکردنە سەر پێگە خاچەرستەکان لەناوچەي ئەلجەزوو^٢ زردناو توانی رێ بەدورژنەکانی بگرت لەحارمداو پاشان گەرایەوہ بۆ حەلەب بەدەسکەوت و دیلیکی زۆرەوہ^٣ دواتر روبەپێ ھێرشو پەلامارەکان بەرەبەرە فراوان دەبوون، پەجەبی سالی ٥٣٠ک ییش ھێرشێکی فراوانی بەخۆوە بینی لەلایەن سوارەوہ کاتی بەسەرکردایەتی سێ ھەزار سواری تورکمانەوہ کەوتەرێ وکتوپر پەلاماری لازقیەو دەوربەری دا لەھێرشێکی کەخاچەرستەکان ھێچ حسابێکیان بۆ نەکردبوو، توانی حەوت ھەزار دیلیان لێ بگرتو رێژەيەکی زۆر دەسکەوتی دەستگیربوو دەیان گوندو کیلگەي رامالی و موسلمانەکان دەستیان گرت بەسەر دیلو دەسکەوتیکی زۆر دا، موسلمانەکانی ناوچەکەش زۆر خۆشخالیبوون بەم سەرکەوتنەي سوار کەکۆستیکی گەرەو کەم وینەبوو بۆ خاچەرستەکانی باکور^٤، لەراستییدا ئەو کیشە ناوخبیانیە کە ئەنتاکیە بەخۆيەوہ بینی دەرەنجای مملانی بوو لەسەر دەسلالت لەسالەکانی ٥٢٩-٥٣٠ک داو تارادەيەکی باش رۆلی ھەبوو لەلاوازکردنی توانایی بەرگریکردنی لەبەرامبەر ھێرشەکانی موسلمانەکاندا^٥، ئەمەش پالی نابەسەرکردە کەیانەوہ بۆ قۆستەوہی ھەلەکەو تۆمارکردنی سەرکەوتنیکی گەرەو بەسەر خاچەرستانی باکوردا، لەکۆتاییەکانی سالی دواتریشدا سوار ھەستا بەھێرشێکی کتوپر دژ بەسریەيەکی گەرەو بیزەنتی کەبەرەو رۆژھەلات پێشپەرەي دەکردو توانی ژمارەيەکی لێ

^١ ذبدة حلب (٢٠٢/٢).

^٢ ئەلجەز: یەکیکە لەگوندەکانی حەلەب معجم البلدان (٧١/٢).

^٣ ذبدة حلب (٢٥٤/٢) عماد الینزکی ل ١٦١.

^٤ ذیل تاریخ دمشق ٢٥٥-٢٥٦ عماد الین زکی ل ١٦١.

^٥ الحروب الصليبية، العديني (٥١٠/١) عماد الینزکی ل ١٦١.

بکوژیت و برینداربکات پاشان گه پاپیه وه بۆ باره گای خۆی له حه‌ب^١. هه‌شتا چه‌ند مانگه‌ک به‌سه‌ر ئه‌م هه‌رشه‌دا ته‌ینه‌په‌په‌یوو بو خاچه‌رسته‌و بیزه‌نتیه‌کان هه‌ستان به‌ناردنی هه‌یزه‌کی هاوبه‌ش بۆ داگیرکردنی قه‌لای آثارب له‌نزه‌ک حه‌ل، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئامانجی خۆیان به‌ده‌ست هه‌ناو پاراستنی دیله‌ موس‌لمانه‌کانیان پێ سپه‌ردرا که له‌وشوینه‌دا کوکرا‌بوونه‌وه، به‌لام سوار پاش ماوه‌یه‌ک به‌هه‌یزه‌که‌وه هه‌رشه‌ی بۆ سه‌ر بازگه‌ی خاچه‌رسته‌و بیزه‌نتی هه‌ناو توانی زۆریه‌ی دیله‌کان رزگاربکات و بیانیه‌نینه‌وه بۆ حه‌ل و شار خوشحالی و شادیه‌کی زۆری بۆ گه‌پاپیه‌وه به‌م سه‌رکه‌وتنه‌ مه‌زنه^٢. له‌سالی ٥٣٣دا سوار هه‌رشه‌ی هه‌نایه‌ سه‌ر چه‌ندین په‌نگه‌ی خاچه‌رسته‌ی و هه‌ندێ ده‌سه‌که‌وتی هه‌بوو، به‌لام سواره‌کانی خاچه‌رسته‌کان توانیان پیا‌یدا بکه‌نه‌وه و سه‌رکه‌ون به‌سه‌ر هه‌یزه‌کانیدا ئه‌مه‌ش بووه‌ هۆی به‌دیل گیرانی هه‌زار سوارلییان، خودی سواریش پاشه‌کشه‌ی کرد بۆ حه‌ل و له‌گه‌ڵ ئه‌و سه‌ربازانه‌یدا که ده‌ریازبوون^٣، به‌م شه‌وه‌ روبه‌روبوونه‌وه‌کان به‌دریژی چه‌ند سالی داها‌توو به‌رده‌وام بوون له‌سالی ٥٣٤- ٥٣٥یشدا هه‌ندێک ساردی روی ته‌یکرد به‌هۆی شکسته‌یه‌نانی زه‌نکی له‌هه‌ولێکیدا بۆ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر دیمه‌شقه‌داو هاوبه‌یمانی ته‌ی خاچه‌رسته‌و دیمه‌شقه‌یه‌کان دژی، به‌لام ئه‌م په‌نگدا‌دانه‌ سه‌ر له‌نوی له‌سالی ٥٣٦ک و ساله‌کانی تر دا سه‌ر له‌نوی سه‌ری هه‌ل‌دا‌یه‌وه‌و، ئه‌وه‌بوو له‌مانگه‌کانی سه‌ره‌تای ئه‌م ساله‌دا خاچه‌رسته‌کان هه‌ستان به‌هه‌رشه‌یه‌کی خه‌را دژ به‌هه‌ندێ په‌نگه‌ی ئه‌سه‌رامی له‌روژئا‌وی حه‌له‌بدا، و کاته‌ی ب‌لا‌بوونه‌وه، سوار هه‌یزه‌کی له‌تورکه‌مانه‌کان نارد به‌سه‌رکه‌ردایه‌تی عه‌له‌مه‌دینی کو‌ری و په‌لاماری چه‌ند په‌نگه‌یه‌کی خاچه‌رسته‌کانیدا توانی بگاته‌ شورا‌کانی ئه‌نتاکیه‌، پاشان به‌کۆمه‌ڵی ده‌سه‌که‌وت و که‌له‌وپه‌له‌وه گه‌پاپیه‌وه، زۆری نه‌خایاند لجه‌ی تورکی په‌لاماری چه‌ند ناوچه‌یه‌کی خاچه‌رسته‌کاندا و کۆمه‌ڵه‌ک کوژراو ده‌سته‌که‌وتی و دیلی هه‌بوو، ئه‌شله‌ین ژماره‌ی کوژراوه‌کان هه‌سه‌د سه‌ربازبوو. له‌ره‌مه‌زانی هه‌مان سالی‌شدا سوار هه‌رشه‌کرده‌ سه‌ر سه‌ربازگه‌یه‌کی خاچه‌رسته‌ی له‌نزه‌ک پرده‌ی الحیدیه‌ له‌باکو‌ری روژه‌لاتی ئه‌نتاکیه‌دا دوا‌ی ئه‌وه‌ی توانی به‌هه‌یزه‌کانیه‌وه له‌زنی عاصی په‌په‌رته‌وه به‌ئاراسته‌ی سو‌پای دوژمن و توانی زۆریه‌ی سه‌ربازه‌کانی سه‌ربازگه‌که بکوژیت و ئه‌وانی ته‌ریشیان به‌دیل بگریت^٤. زۆری نه‌برد ئه‌میری ئه‌نتاکیه‌ له‌سالی داها‌توودا که‌وته‌ری بۆ

^١ عماد الدین زنگی ل ١٦٢ ذبه‌ حلب (٢/٢٦٣).

^٢ الکامل فی التاریخ له‌ عماد الدین زنگی ل ١٦٢.

^٣ ذبه‌ حلب (٢/٢٧١) عماد الدین زنگی ل ١٦٢.

^٤ ذبه‌ (٢/٢٧٦) عماد الدین زنگی ل ١٦٣.

هېرشکردنه سهر دۆلتي به زاعه ي نزيك حه له بو شه ويش به رپه رچي دايه وه و ناچار يکرد پاشه كشه بكات، پاشان جوسلين هه له كه ي قوسته وه و هه ستا به هېرشكردنه سهر كۆبوونه وه ي موسلمانان له كه ناري روياري فوراتداو، تواني نۆسه د كه سيان لي به ديلبگريته، دواتر هه ر دوو لاپتيان باشبوو ئاگر به ستيك رابگه يهن بي شه وه ي پشكي شه ميري شه نتاكييه ي تيدايت^۱، به م شيوه يه كوشتار به رده وام بوو له نيوان شه م ميرنشينه و هيزه كاني حه له بداو كاتي ك كۆمه ليكي زور له بازرگاناني شه نتاكييه، له جمادي يه كه مي سالي ۵۳۸ هه به پاسه واني كۆمه ليك سواره به ره و هه ندي ولاتي خاچه رستي دراوسي به پي كه وتنو پاره و كه لوپه ليكي زوريان پيئوو، موسلمانان كانيش كتوپر په لاماريانداو توانيان سه رجه مي شه و هيزه له ناوبه رن كه شه ركي پاراستنياني گرتبووه شه ستوو كه لو په لو و شتومه كه به نزخه كانيشيان بووه ده سكه وت بويان^۲ له كوتايي مانگي ذي القعدة ي هه مان ساليشدا كۆمه ليك سواره ي حه له ب هيرشيان كرده سهر سواره كاني خاچه رستان له كاتي كدا كه سوطا ده رچوون و هه موويانيان له ناوبردو فه رمانه وي باسوطايان به ديل گرتو سواريش له حه له بدا زينداني كرد^۳.

به م شيوه يه هه ندي شيوازي زه نكي ده بينين له پيئناو به ده سته ينياني به رنامه دولايه نه كه ي واته پيكه ينياني به ريه كي ئيسلامي وليداني خاچه رسته كان، به خسته نه پويي په يوه ندي عماده دين زكي به هيزه ئيسلامييه كانه وه وه ك ميرنشيني شارو ميرنشينه ناوخوييه كان له جزي ره و شامو هوزه كوردي و توركمانه كانو- راده ي ليها تويي سياسي و به هيزي پلانه سه ربازيه كانمان بو ده رده كه ويته له پوانگي په يوه ندي ناشته وايي و جه نكي له گه ل شه و هيزانه ي كه له م ناوچه يه دا بلا بوونه ته وه، چونكه شه و به شيوه يه كي فه رمي له سولتاني سه لجوقي مه ليكشاوه له سالي ۵۲۲ هه بلاو كراوه يه كي فه رمي پيگه شتبوو كه داني ده نا به ده سه لاتي شه ري عماده ديندا له ناوچه كاني موصل و جه زي ره و شامدا، شه م بلاو كرايه وه ش سالاني دواتر دوپات بوويه وه، به لام شه م به س نه بوو بو جيگير كردني ده سه لاتي له م ماويه دا كه ژماره يه كي زور له شه ميره كان توانيان ده سه لاتي خويان به سه ر ژماره يه كي زور شارو هه ريما بسه پيئنو تاراده يه كي زور سه ربه خو بوون له ده سه لاتي سه لجوقي و سوديان وه رگرتبوو له چه ندين فاكته ري كه سي و سياسي و جوگرافي و ئابووري و مرويي، كه واته پيويستبوو زه نكي شه و هيزوو ده سه لاته زورانه بخاته ژي ركيغي خوييه وه كه له ناوچه كه داده بوون، به په يره كردني شيوازي هيرش كردن، له سه ره تاوه. سه رباري شه و مه ترسيانه ي كه روبه رووي شه م

^۱ عماد الدين زكي.

^۲ ذيل تاريخ دمشق ۲۷۸ زبده حلب (۲/۲۷۷-۲۷۸).

^۳ زبده حلب (۲/۲۷۸) عماد الدين زكي ل ۱۶۳.

شیوازە دەبوویەووە کە یەکەمیان ئەگەری پێکھاتنی ھاوپەیمانی تێیەکی بەرگری نەیاربوو لەلایەن ئەمیرە نەیارەکانەووە لەوانەشبوو ئەم ھاوپەیمانی تێیە دواتر بێتە ھاوپەیمانی تێەکی ھێرشبەر، وەك بۆ ئەرتەقییەکان روویدا، دووھمی ئەو مەترسیانەش نەبوونی پلانێك بۆ پاشەكشەکردن لەحالتی شکست خواردن یان پاشەكشەدا لەبەرامبەر ئەمیرە ناوخییەکاندا کە وەك بازەن دەوریان داو، بەلام زەنکی گۆتی بەو مەترسیانە نەدا و ھەر لەسەرەتاوە ھەستا بەھێرشکردنە سەر ئەمیرەکانی ناوچەکە و پالئەریشی بریتی بوو لەئازایەتی و تەماعی خۆی و دلتیابوونی لەو بنکە جەماوهرییەکی کەزادەئەو خۆشەوێستی و دلسۆزی جەماوهریو بۆ ھەلۆستەکانی پێشوو بەرامبەر بەخاچەرستەکان، پێش ئەوھە بێتە فەرمانرەوای موسڵ، ھەرۆھەا بۆلۆکراوەکەئە سولتانی شەھەر بوارەدا یارمەتی دەری بوو بۆ گرتنە دەستی موسڵ و جەزیرە و شام و دانیا دانانی بەئازادی زەنکی لەپوبەروبوونەوھە لەگەڵ پێکھاتە سیاسییە ناوخییەکاندا و رامالینیان و پەنابردن بۆ ھەر ھۆکارێک کە بەگونجایی بزانیت بۆ گەشتن بەو ئامانجە^۱، بەلام لەو گەشتێکیش ئەو توانا سیاسی و سەربازییەبوو کە لەعمادەدیندا ھەبوو و پراپی ئەو دوربینییەکی کەھەیبوو، چونکە ئەو ھەر لەسەرەتاوە ئەیزانی کە ئەگەر رێگای ناشتی و نەرم نیانی بگریتە بەر بەرامبەر بەئەمیرەکانی ناوچەکە و قەلاو شارو میرنشینەکان بەردەوام وەك ھۆکارێکی مەترسیدار دژ بەمیرنشینەکەئە دەمێنیتەو، لەبەر نزیکیان لێیەووە بەھۆی ستراتیژی بوونی پێگەکانی، چونکە ئەو ھەسەلەیکە گرنکە بۆ سەپاندنی دەسەلات، چونکە خالی بەرزەو بەسەرناوچەکەدا دەپوانی لەبەر شۆپوونەوھە بەسەر موسڵ و ھێلەکانی بەرگریشی چەند زنجیرە چیاھە و رووباریکی بەیەکاچوو و قەلاو تۆکمەبوو، ئەو سیاسەتی داپارنەش کە ئەو ئەمیرانە گرتیانە بەر بەرامبەر بەو مەترسیە خاچەرستیەکی کەبەرەو رۆژھەلات پێشپەرەئە دەکردو ئەو پەرتەوازەبونەکی کە دوچاری توانامرۆیی و سەربازی و ئابوورییەکانی موسلمانان بووبو ھۆی بۆ دەسەلاتی ئەم میرنشینانە لەبەرامبەر ئەم مەترسییە ھێرشپێنەرەکی خاچەرستاندا. ئەمە لەکاتی کەدا پێویست بوو لەسەر زەنکی کار بکات بۆ نەھێشتنی ئەو کۆسپانەکی کە دەھبوو رێگر لەبەردەم یەكخستنی میرنشینە جیاوازو پەرشو بۆلۆھەکان لەبەرەیکە ئیسلامی یەكگرتودا.

شەھەم: کۆی ئەو رۆژە سیاسی و سەربازییەکی عمادەدین گێرای لەسەر شانۆی میژوژی ئیسلامی:
ئەتوانین بڵێین عمادەدین زەنکی توانی بەشێکی زۆر لەبەرنامەکانی جێبەجێ بکات و پلەو پایەیکە تاییەت بۆ خۆی لەمیژووی ئیسلامدا بەدەست بێنیت وەك سیاسی و فەرماندەیکە

^۱ عماد الدین زەنکی ل ۱۶۵.

لیھاتووو موسلماننکی ھۆشیار که پەیی بەو مەترسیانە بردبوو که دەوری جیهانی ئیسلامی دابوو لە لایەن خاچەرستەکانەو ئەو دەبوو توانی ئەو بارودۆخە میژووپیە لە بەرژەوێندی موسلمانان ئاراستە بکات، ئەو ەش بەکۆکردنەوێ ھێژە ئیسلامییەکان، دواي لەناوبردنی ھۆکارەکانی بەش بەش بوون و یەکخستنی شارو میرنشینە جیابووکان لە چوار چێوێ یەک دەوڵەتداو بە لیھاتووی خۆی توانی سود لە زۆرتین تواناکان وەرگیرێت بۆ وەستاندنی ھێرشێ خاچەرستی، پاشان ھەستا بە ھێرشێکی رێکخراو بۆ سەر بنگەکانی خاچەرستان ئەم ھۆکارانەش پالیا ن بە زەنکییەو نا بۆ پەپرە و کردنی سیاسەتی ھێرشکردن، کە ھەندێ جاریش پەپوھەندی ئاشتی و پەیماننامە ی تێ دەکەوت کە بارودۆخە کە دەیخواست، لە ھەمان کاتیشدا زەنکی کاری دەکرد بۆ پاراستنی سنوری میرنشینە کە ی بە ئاراستە ی رۆژھەلا ت و باکوپی رۆژھەلا تدا، چونکە لەم شوێنانە دا کوردو تورکمانەکان لەم ناوچە یەدا رەگەزێکی مەترسیدار بوون دژ بە میرنشینە کە ی بە تاییبەت لە کاتی تێکچوونی پەپوھەندییەکانی لە گەڵ میرنشینەکانی رۆژئاوا دا، یان لە کاتی دورکەوتنەوێ لە بارە گاکە ی لە موسڵدا، لێرە ھەوێ بەروونی گرنگی ئەو رۆڵەمان بۆ دەردەکەوێت کە عمادە دین زنکی گێڕای لە میژووی ئیسلامیدا، چونکە دائەنرێت بە یەکەم سەرکردە کە ھەستاییبێت بەکۆکردنەوێ ھێژە ئیسلامییەکان بە پێی بەرنامە یەکی دیاریکراو ھەتاوێ کو بە ھۆیەوێ روبەرووی مەترسی خاچەرستان ببێتەوێ ھەوڵەکانی پێش زەنکی نەیتوانی بیانووھەستینێت بە تاییبەت ئەوێ کە لە سەردەمی مەووددی کوپی تونتکین و ۵۰۲-۵۰۷ ھ و ئیلغازی و بلکی ئەرتەقی ۵۱۲-۵۱۸ ھ^۱، روویدا واشی بۆ دەچین کە ئەگەر زەنکی بیتوانیا یە دیمەشق رزگار بکات و ھەوڵە کە ی بۆ یەکخستنی شام بە ئاکام بگەشتایە و ئەگەر لە لوتکە ی سەرکەوتنەکانیدا بە سەر خاچەرستەکاندا نە کوژرایە ئەو ئەیتوانی ئەو بە شانە ی کە مابوو لە بەرنامە کەیدا پیادە ی بکات و ئیستا لیکۆلەر وینە یەکی تەواوی ئەو رۆلە ی بۆ دەردەکەوت کە لە میژووی ئیسلامیدا پێی ھەستاو. کە رۆلێکی یەکلاکەرەوێ و گرنگیشی کاتی روون دەبیەوێ ئەگەر بزانی ن کە نور الدین محمد و پاش ئەویش صلاح الدین، ھەوڵەکانیان تەنھا تەواو کەری ئەو کارەبوێ کە عمادە دین زنکی پێی ھەستاو لە سەر ھەمان رێرەو بوو^۲.

^۱ ھەمان سەرچاوە ل ۱۶۶.

^۲ ھەمان سەرچاوە ل ۱۶۶.

^۳ ھەمان سەرچاوە ل ۱۶۶.

ههستا بههیزشکردنه سهر پینگهکانی خاچهپرستان و چووه قولایی شوراکانی نهناکییه‌دا، پاشان بهدهسکهوت و دیلی زۆروه گه‌رایه‌وه^۱، پاش ماوه‌یه‌کی که‌میش لجه‌ی تورکی هیزشی کرده سهر هه‌ندی ناوه‌چه‌ی خاچه‌پرست له‌باکورداو هه‌ستا به‌کوشتن و راپیچکردن و به‌دیل گرتنیان و اباس نه‌که‌ن که‌ژماره‌ی کوژراوه‌کان که‌شتوته حه‌سه‌د پیاو^۲، له‌ره‌م‌زانی هه‌مان سالی‌شدا سوار هیزشی کرده سهر سهر‌بازگه‌یه‌کی خاچه‌پرسته‌کان له‌نزیك پردی الحیدد که‌نه‌که‌و‌یتته باکوپی رۆژه‌لاتی نه‌نتاکیه، دوا‌ی نه‌وه‌ی به‌هیزه‌کانیه‌وه له‌روباری العاصی په‌ریوه به‌ئاراسته‌ی کۆبونه‌وه‌ی دوژمن پی‌شپه‌وی کردو توانی زۆرینه‌ی نه‌ندامانی.

حه‌وته‌م: شالاری دووه‌می خاچه‌پرسته‌کان:

رووخانی میرنیشنی ره‌ها له‌لایه‌ن موسلمانه‌کانه‌وه کاردانه‌وه‌یه‌کی توندی هه‌بوو له‌رۆژئاوای نه‌وروپاییداو بووه هۆ‌ی په‌له‌کردن له‌ناردنی هه‌لمه‌تیکی خاچه‌پرستی نویدا، دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌رووخانی ترسی خسته ده‌رونه‌کانه‌وه، نه‌که‌ته‌نها به‌هۆ‌ی نه‌و په‌له‌و پایه‌ی ئاینیه‌ی که‌نه‌م شاره هه‌بیوو، به‌لکو له‌به‌ر نه‌وه‌ی یه‌که‌م میرنیشینیکه که‌خاچه‌پرسته‌کان له‌رۆژه‌لاتی نزیکدا دایان مه‌زاندبیت، بۆیه رووخانی سهره‌تای له‌رۆک بوونی نه‌و بینا گه‌وره‌یه‌بوو که‌خاچه‌پرسته‌کان بنیاتیاننا له‌شالاری خاچه‌پرستی یه‌که‌مدا له‌رۆژه‌لاتی نزیکدا، هه‌روه‌ها نه‌وروپای رۆژئاوایی په‌ی به‌وه‌برد که‌نه‌گه‌ر په‌له‌ نه‌کات بۆ نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی نه‌وه رووخان و هه‌ره‌سه‌هینانی دورنیه‌^۳، بانگه‌وازی فریاکه‌وتن و به‌ده‌مه‌وه چوونیش له‌فره‌نجه‌کانی رۆژه‌لاته‌وه گه‌شتبووه پاپا یوجبیوسی سییهم نه‌وه‌بوو شازنی به‌یتولمه‌قه‌دیس وه‌فدیکی پایه‌ به‌رزی نارد بۆ لای پاپا بۆ داوای فریاکه‌وتن و هانا بۆ بردنی پاش رووخانی ره‌ها^۴، پاپاش چه‌ند نیردراویکی نارد بۆ ئیمپراتۆری نه‌لمانیا و پاشای فره‌نسا و هانی دان بۆ به‌ده‌مه‌وه‌چوونی فره‌نجه‌کان و رزگارکردنیان له‌مه‌ترسی موسلمانه‌کان، له‌هه‌مان کاتیشدا یه‌کێک له‌پیاوه‌ی ئاینیه‌ به‌ناوبانگه‌کانی له‌فره‌نسادا به‌ناوی برنارد راسپارد بۆ بانگه‌وازکردن بۆ جه‌نگ دژ به‌موسلمانه‌کان له‌رۆژه‌تدا، نه‌م قه‌شه‌یه‌ش هه‌ستا به‌و رۆله‌ی که‌ئۆربانی دووه‌م پیتی هه‌ستا ۴۹۰هـ / ۱۰۹۵ز له‌کاتی بانگه‌وازکردنیدا بۆ شالاری یه‌که‌می فره‌نجه‌کان^۵، نه‌وه‌بوو ئیمپراتۆر کۆنرا‌ی سییهم و لویسی حه‌وته‌می پاشای فره‌نسا به‌ده‌م

^۱ ذید حلب (۲۷۵/۲) عماد الدین زنگی ل ۱۶۲.

^۲ عماد الدین زنگی ل ۱۶۳ زیدة حلب (۲۷۵/۲).

^۳ تاریخ زنگین فی الموصل و بلاد الشام ل ۱۷۱.

^۴ دور نور الدین فی نهضة الامة ل ۹۴.

^۵ دور نور الدین فی نهضة الامة ل ۹۴.

بانگه وازه که یه وه هاتن، هه ریه که یان به سوپاکه یه وه نه وروپایان به جئ هیشت به ره و قوسته نتینه و له ویشه وه له تنگه ی بسفرپه وه به ره وئاسیای بچوک په پینه وه^۱.

۱- سه لجوقیه کان سوپای نه لمانی له وناوده بهن؛ سوپای نه لمانی چه ند رۆژێک پێش سوپای فهره نسی که وتو له وکاته شدا که شتبووه ناوچه ی دوریلیوم له رۆژه لاتى شارى نیقیه- هه مان نه شوینه ی که فهره نجه کان له شالایى یه که مدا تیایدا سه رکه وتن به سه ر سه لجوقیه کانداه سه ر کردایه تی قلع نه رسلان پێش په نجا سال- نه وه بوو سوپای نه لمانی که وته به رده ستی سوپای سولتان مه سعود نه میری سلجوقیه رۆمه کان له ئاسیادا، سولتان مه سعودیش به پێی پلانیکی سه ر یازی زیده کانه پاشکشه یکرد هه تا وه کو سوپای نه لمانی پێشپه وی بکات بۆ ناوچه رگه ی فریجیا، هه روه ها سولتان مه سعود سوپاکه ی له سه ر لوتکه ی چیاکانی ده وریه ریان بلۆکرده وه هه ر که سه ر یازه نه لمانیه کان که شتنه روبرای باتیس نزیک دوریلیوم سوپای سلجوقی په لاماری دان، له کاتیکیدا که ماندویتی و نینویتی زۆری بۆ هینابوون نه مه ش سه ر کرده که یانی توشی شله ژان کردو ویستیان خۆیان له دۆلی نیوان چیاکاندا قایم بکه ن، به لام سلجوقیه کان ئابلوقه یان دانو تیر بارانیان کردنو سه ر یازه نه لمانیه کانیش تاییه تمه ندی به کاره ی تانی تیریان له ده ستدا بوو بۆ دورخستنه وه ی تورکه کان نه سه په کانیشیان ئالفیان ئی برابوو، له وکاته شدا کونرادی سییه م برپاری پاشه کسه و گه رانه وه ی دا بۆ نه شوینه ی که لیوه ی هاتوون، به لام سلجوقیه کان وازیان ئی نه هینان و په لاماری پێشه وه و ناوه راست و پشته وه ی سوپاکه یانداو پشٹیویان خسته ریزه کانیان و زیانیکی زۆریان پی گه یانندن له نیوان دیلو کوژراودا. له پاستیدا نه م جهنگه کوشتاریکی ترسناک بوو که تۆ له سه ر ده ی سوپاکه ی تیاادا کوژراو کونرادی سییه میش دووجار برینداربوو که یه کیکیان له سه ریدا بوو^۲، هه رچه ند کونرادی سییه م هه ولئى کوکردنه وه ی سوپاکه یدا، به لام بئى سود بوو، بۆیه له ئیواره دا جهنگه که ی به جئ هیشت وله گه ل پاشماوه ی سوپاکه یدا هه لاتن و به په له خۆیان گه یانده نیقیه، له کاتیکیدا که سلجوقیه کان نه ندازه یه کی زۆر ده سه که وتیان هه بوو^۳، توانیان ده ست بگرن به سه ر هه موو که ل و په له کانی ناو سه ر یازگه که دا له نه سه پ و ئازوقه و ژماره یه کی زۆر جهنگاوه ریان ئی به دیل گرتن و ده سه که وته کان بۆ ماوه ی چه ند مانگیک

^۱ دور نور الدین فی نهضة الامه ل ۹۴.

^۲ دور نور الدین فی نهضة الامه ل ۹۴.

^۳ تاریخ سلاجقة الروم فی اسيا الصغرى ل ۱۴۶.

له بازاري شاره ئىسلامىيە كاندا دەفرۆشران^۱. بەم شىكستە گەرەيەش ئەتوانىن دوپاتى بىكەينەو، كەسوپاي ئەلمانى شىكستى ھىنا لە بە دەستھىناني ئەو نامانجەي كە لە پىنناويدا ھاتبوو بۆ رۆژھەلات، ئەمەش كاريگەري خراپى ھەبوو لە سەر شالۆي دووھەمى خاچپەرستەكان^۲.

۲- سلجوقىيە رۆمەكان كۆسپ بۆ پىشپەرھوى سوپاي فەرەنسى دروست دەكەن؛ سوپاي فەرەنسى بە سەرکردايەتى پاشا لويىسى ھەوتەم پاش سوپاي ئەلمانى بە پىكەوت ھىزە فەرەنسىيەكانىش لە پەروى ژمارەو، يەكسان بوون لە گەل سوپاي فەرەنسىدا، بەلام ئەمان رىكخراوتربوون، لويىسى ھەوتەمىش ئىلبا تۆرى خىزانى لە گەل خۆيدا ھىنابوو^۳، لە وکاتەشدا كە جەنگ تاييدا رووى دەدا لە نىوان سلجوقىيەكان و سوپاي ئەلمانيدا، ھىزەكانى فەرەنسا لە بسفۆرەو، پەرينەو، بۆ ئاسىيائى بچوك و گەشتەنە نقيە و پاشاي فەرەنساىش بە شىكستخواردنى ئىمپراتۆرى ئەلمانىي زانى بۆيە خىرا خۆي گەيانە لای بۆ دلنەوايى كردن و يارمەتيدانى^۴، سەربارى ئەو رىوشوینانەش كە پاشاي فەرەنسى گرتىە يەر، بەلام سولتانی سەلجوقى مەسعود لەشارى دىكىر منيومى نزيك ئەتتاكىە كىتوپر پەلامارى داو لە سەر پردى سەر روبارەكە رووبەرووى بويەو، جەنگىكى قورس لە نىوانياندا روويدا و خاچپەرستەكان توانيان رىپرەوى بۆ خۆيان لە سەر پردەكە بکەنەو، مەسعودىش پاشە كىشەي كرد بۆ ناو شوراكانى شار، پاش ئەو ھەش خاچپەرستەكان درىژەياندا بە پىشپەرەويان مەسعودىش ئامادەنەبوو دابەزىتە دەشتەكەو، بۆ راوہ دونانيان، بەلام ھۆزە تورکمانە خىلەكىيەكان لە ناوچە سنورىەكاندا ھاتنە دەست لىيان و تىر بارانيان كردن و پاش راوہ دونانيان دواوہى سوپاكەيان پەلاماردا و ژمارەيەكى زۆريان لى كوشتن بە تاييەت نەخۆش و وىل بووہەكانيان و تەنھا تاريك بوونى دونيا بوو ھۆي رزگار بوونى سوپاي خاچپەرست لە تياچوونى تەواو، چونكە لە گەل تاريكبوونى دونيادا تورکمانەكان پاشەكشەيان كرد^۵ سوپاي فەرەنسىش نەيتوانى خۆي بگەيەنیتە ئەتتاكىە ھەتاوہكو زيانىكى زۆرى پى نەگەشت، پاش ئەو ھەي كە ئىمپراتۆرى رۆمانى لە نەخۆشىيەكەي چاكبوويەو درىژەي دا

^۱ نېل تارىخ دمشق ل ۱۹۷.

^۲ تارىخ سلاجقة الروم في اسيا الغربى ل ۱۴۶.

^۳ تارىخ سلاجقة الروم في اسيا الغربى ل ۱۴۷.

^۴ ھەمان سەرچاوە ۱۴۷.

^۵ ھەمان سەرچاوە ۱۴۷.

به گهشته که ی به ره و فه له ستین له پئی ده ریاوه به که شتی بیزه نتییه کان^۱ له ویش ئیمپراتۆری رۆمانی و پاشای فره نسا له قودس له گه ل پاشا بلدوینی سیییه مدا به یه ک گیشتن و چاویان به ملیزاندی دایکی پاشاو گه وره سه رکرده کان و پیاوانی ئاینی شانشین به یتولمه قه دیس که وت و هه موان مه سه له ی ئامانجی شالاوه که یان تاوتوئی کرد که له پیتناو داگیرکردنیدا هاتوون و بپاریاندا ئامانجی یه که میان بریتی بیت له داگیرکردنی دیمه شق^۲.

۳- **هیرشی خاچیه رستان بو سه ر دیمه شق**؛ سوپای فره نجه هاوپه یمانه کان به ره و دیمه شق که وتنه ری، له وکاته شدا معین الدین أنر أتابک پاشا مجید الدین أبق ی کوپی محمدی کوپی بوری فره مانره وایه تی ده کرد، که نزیک ترین نه میری موسلمان بوو له فره نجه کانه وه له هه موویان زیاتر هاوکاری ده کردن^۳ هه ریۆیه پیشبینی نه وه ی نه ده کرد که بییته قوریانی یه که می نه و سوپا زه به لاهه ی فره نجه کان، به لام کاتئ به نیه تی فره نجه کان و به ریکه وتننایی زانی به ره و دیمه شق چه ند ریوشوئینکی گرت بهر بۆ به رگری کردن لئی و ناردی بۆ لای نور الدین محمود و سیف الدین غازی داو و داوای یارمه تی لیکردن^۴، نور الدین محمودیش نه ریتی وابوو بارودوخی نیوده و له تی و هه ریمایه تی شیده کرده وه و چاودیری رووداوه کانی ده کرد و به وردی لیده کۆلیه وه و پاشان په ند وانه ی به سودی لی هه لده کۆزی بۆ سودمه ندبوون لئی له دارشتنی سیاسه ته کانی له ئاینده دا، شالاوی خاچیه رستی ده وه میش گه وره ترین رووداویو له ناوچه که و جیهاندا له سالی ۵۴۳/ ۱۱۴۸ز یه که مین روودای له و جوړه ش بوو بۆ نوره دین مه حمود دای گه شتنی به ده سه لات له سالی (۵۴۱ز، ۱۱۴ک) دا تانه وکاته سیاسه تی پیشووی پهیره وده کرد و نه وه بوو نور الدین پیشبینی نه وه ی ده کرد که حلبی میرنشینی ئامانجی یه که م بیت له م هه لمه ته دا، چونکه نه و هه لمه ته له ناکامی رووخانی میرنشینی ره ها له سه ر دهستی عماد ابدین به ره و رۆژه لات به ریکه وتبوو له سالی ۵۳۹/ ۱۱۴۴ز، به لام نه وه ی روویدا نه وه بوو که هه لمه ته که ئامانجی خو ی گوپی و به ره و دیمه شق که وته پئی و گه مارژیدا له هه و لیکدا بۆ داگیرکردنی نه م گوپانکاریه ش کاریکی نۆر کتوپرو چاوه روان نه کراو بوو بۆ نور الدین و چاوه روان نه کراوتر بوو بۆ مجیر الدین بقی فره مانره وای دیمه شق و نه تابه که که ی معین الدین أنر که هه لسه روئینه ری راسته قینه ی

^۱ دور نور الدین في نهضة الامة ل ۹۵.

^۲ دور نور الدین في نهضة الامة ل ۹۵.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۹۶.

^۴ هه مان سه رچاوه ل ۹۶.

کاروباره‌کانی میرنشینی دیمه‌شق بوو، دیاره کتوپړپوونی ثم مه‌سه‌له‌یه بۆ نور الدین
 هوکاره‌کانی زانرابون، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ده‌سه‌لاتدارانی دیمه‌شق ئه‌وه هوکه‌ی ئه‌وه‌بوو
 که‌ئوان به‌تاکه دۆستی فهره‌نجه‌کان داده‌نران له‌ناو موسلمانانه‌کانی ناوچه‌که‌داو له‌نیوانیاندا
 هاوکاریه‌کی پته‌و هه‌بوو دژ به‌عماده‌دین زنگی کاتئ ویستی ده‌ست به‌سه‌ر دیمه‌شقد بگریئت،
 چاوه‌روانیش نه‌ده‌کرا له‌فهره‌نجه‌کان که‌ه‌یرش بکه‌نه سه‌ر دۆسته‌کانیان له‌دیمه‌شق و واز
 له‌دورژمنی یه‌که‌می خو‌یان بێنن له‌حه‌له‌بدا، به‌لام نور الدین محمود سودی له‌م گۆرانکاریه
 کتوپړه‌ وه‌رگرت له‌ئامانجی هه‌لمه‌ته‌که‌دا که‌سه‌رپیتی و گه‌وجانه نه‌بوو وه‌که‌ه‌ندئ
 له‌میژونوسان ده‌لێن^۱. به‌لکو پاش لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی بارودۆخی ناوچه‌که‌هاتبوو،
 سه‌رکرده‌کانی هه‌لمه‌ته‌که‌له‌کۆبوونه‌وه‌ چروپه‌ره‌کانیاندا که‌ئه‌نجامیاندا به‌به‌شداری پاشای
 به‌یتولمه‌قه‌دیس و فهرمانده‌کانی له‌شاری عه‌ککادا پێش ه‌یرشکردنه سه‌ر دیمه‌شق^۲، نوره‌دین
 محمودیش له‌ناوه‌روکی راسته‌قینه‌ی شالاوی پێشوو‌ی فهره‌نجه‌کان له‌شالاوی یه‌که‌م و ئه‌وه‌ی
 نیستا تیگه‌شت که‌هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌گیرانه‌وه‌ی گۆری مه‌سح و پاراستنی ریگای حه‌ج بۆ
 قودس به‌دریژایی که‌ناری ده‌ریا له‌باکوره‌وه به‌ره‌و قوسته‌نتینه‌وه‌نییه، وه‌که‌سه‌رکرده‌کانی
 ئاینی مه‌سیحی ئه‌وانه‌ی که‌پلانیان دارشتبوو بۆ ئه‌م جه‌نگه ئه‌یانوت، هه‌روه‌ها ئامانجی
 راسته‌قینه‌یان له‌م هه‌لمه‌ته‌ی دووه‌مدا دوریو له‌تۆله‌سه‌ندنه‌وه بۆ رووخانی ره‌ها به‌و پێییه‌ی
 هه‌لمه‌ته‌که‌رووی کرده دیمه‌شق که‌هاوپه‌یمانی فهره‌نجه‌کانه له‌ناوچه‌که‌داو به‌ره‌و حه‌له‌ب
 یان ره‌ها نه‌رۆشت که‌ئو خه‌لکه‌ی تێدایه که‌ده‌بی تۆله‌ی لی به‌سه‌ندرئ، بۆیه نوره‌دین محمود
 له‌وه‌گه‌شتبوو که‌ئامانجی ئه‌م هه‌لمه‌ته‌داگیرکردنی رۆژه‌لاتی ئیسلامی و ده‌ست به‌سه‌ردا
 گرتنییه‌تی وه‌که‌چۆن پێشتر نیمه‌پراتۆرییه‌تی رۆمانی پێش ئیسلام ده‌ستی به‌سه‌ردا گرتبوو،
 هه‌روه‌ها ئه‌وان له‌هه‌ولیاندا بۆگه‌یشتن به‌م ئامانجه جیاوازی له‌نیوان میرنشین و ده‌وله‌ته
 موسلمانانه‌کاندا ناکه‌ن بۆیه هاوپه‌یمان و هاوکار له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که‌پویه‌پوویان ده‌بی‌ه‌وه وه‌که
 یه‌کن، چونکه ئه‌وان ده‌یان‌ه‌وئ و لاتئ هه‌مووان داگیربکه‌ن و ده‌سه‌لات به‌سه‌ر هه‌موواندا
 به‌سه‌پێنن، بویه‌وا باشه له‌دیمه‌شقه‌وه ده‌ست پێبکه‌ن که‌به‌دلی و لاتئ شام داده‌نریت و
 که‌وره‌ترین میرنشینی موسلمانانه له‌پووی روبه‌پووه‌وه ده‌وله‌مه‌ندترینیانه له‌داهاتدا له‌رووی
 سه‌ریازیشه‌وه لاوازترینیانه پاش ئه‌ویش به‌رئ ده‌که‌ون به‌ره‌و حه‌له‌ب و ره‌ها و موسڵ و

^۱ تاریخ الحروب الصلیبیه رنسیمان ل ۵۲۳.

^۲ نور الدین محمود سیره‌ مجاهد صادق ل ۲۱۲-۲۱۳.

ناوچه کانی تر که واته ئەمە جەنگی گشتگیرە و چاودێر لە دورە وە پارێزراو نابێت لێ،
 بە لکو پاش ماوێهکی تریش بێت هەر تۆرەیدێت جا ئەگەر مەسە لە کەش و ابیەت ئەو
 نۆرە دین بە و سیاسەتە دوربینەکی کە پێی ناسرابوو پێویستە هەر لە سەرەتاوە بە شداربێت لەم
 جەنگەدا، چونکە دیمەشق بۆ ئەو وەک حەلەب وایە لەم بارودووخەشدا بە هێڵی بەرگری یە کەم
 دادەنرێت بۆ بەرگری کردن لە حەلەب و موسڵ و ناوچه کانی تری و لاڵی ئیسلامی، بۆیە
 دەبینین سوپاکە ی شان بە شانی سوپای سیف الدین غازی برای فەرمانڕەوایی موسڵ نزیک
 حمص و بەعلەبەک کۆدە کاتە وە بۆ هەماهنگی کردن لە گەڵ دەسەلاتدارانی دیمەشقدا بۆ
 ئەنجامدانی کاری هاوێش لە پێناو رویە پوویونە وە ی داگیرکاری بیانی، ئەم کۆبوونە وەش
 کاریگەری سەرەکی هەبوو لە شکست هێنانی هێرشێ خاچەرستیدا بۆ سەر دیمەشق نۆرە دین
 محمودیش لەم روداوە گەورە وە چەندین وانه گرنکی وەرگرت کە بۆ چوون و بڕواکانی پێشوی
 دوپات دەکرده وە و لە و پەند و وانانەش: گرنکی ستراتیژی میرنشینی دیمەشق
 لە رویە روویونە وە یاندا دژ بە فرەنچەکان و گرنکی دەست بە سەرگرتنی بە هەر نرخێک بێت،
 هەروەها حساب کردن بۆ دەستی وەردانی ئەوروپا لە مەملانی لە گەڵ میرنشینه فرەنچەکاندا.
 ٤- **هەلۆیستی پیاوانی ئایینی گاور لە بەرامبەر شالۆی دووهمی خاچەرستەکاندا:** سەپارەت
 بە هەلۆیستی پیاوانی ئایینی مەسیحی بەرامبەر بە پێکەوتنی شالۆی دووهمی خاچەرستەکان
 بەرە و رۆژەلات ئەو هەر کە هەوالی رووخانی میرنشینی رەهایان پێگەیشیت لە لایەن
 عمادە دین زەنکییە وە لە ساڵی ٥٣٩ک/ ١١٤٤ز دا ئەم هەوالە گەشتە پایتەختە کانی رۆژئاوای
 ئەوروپا و بوو هۆی ترس و نیکە رانییەکی زۆر و خاچەرستەکان تێگەیشتن کە ئەو
 سەرەتای کۆتایی هێنانە بە میرنشینه خاچەرستە کانی تر لە زەوییه پیرۆزەکاندا، بۆیە
 پەییوەندیان کرد بە بەرپرسیانی میرنشینی ئەنتاکییە وە هاتنە سەر ئەو رایە ی کە وە فدیك
 بنێرن بۆ لای پاپا یوجینیۆسی سیییەم ٥٤٠ک - ٥٤٨ک/ ١١٤٥ - ١١٥٣ز هەتا وە کو
 بانگە وازبکات بۆ شالۆیکی نوێی خاچەرستی، لە ئەوروپاشدا جموجولێکی فراوان پەیدا بوو
 کە بە و پەری لێ پێرانی وە بانگە وازی دەکرد بۆ پێویستی پەلە کردن لەم هەلەمەتەدا بۆ
 گەپاندنە وە ی میرنشینی رەها بۆ گاورەکان، پاپا یوجینیۆسی سیییەمیش هەستا بە بانگەیشیت
 کردنی لویسی حەوتەمی پاشای فەرەنس و کونزادی سیییەمی ئمپراتۆری ئەلمانیا هەتا وە کو
 رابەرایەتی ئەم هەلەمەتە بکەن، لویسی حەوتەمیش خۆشحالی خۆی دەربیری

بۆيانگهيشته كهى پاپا و شوينكه وتوانى بانگهيشت كرد بۆ كۆبونووه له گه ليدا بۆ قسه كردن دهريارهى ئه و ئاماده كاريانهى كه پتويسته بيگرته بهر، به لام ئه وان هيج ديگه رميه كيان نيشان نه دا بۆ به شدارى كردن له م هه لمه ته دا شالويسى هه وته م برياريدا جيبه جيكردى بانگهيشته كهى پاپاى دوابخت بۆ ماوهى سى مانگو په ناي برد بۆ يه كيك له ناوداراني ئاينى مه سىحى له شانشينه كه يدا كه قديس برنارد بوو سه رۆكى ديري كليرفۆ كه ناوبانگيكي زۆرى هه بوو زياتر له ده سه لاتي پادشا به پتي وتهى ميژوونوسى ئينگيلزى رانسيمان، ئه م پياوه توانايه كى باشى هه بوو بۆ برپا پتهيان و دانانى كاريگه رى له سه ر خه لك، هه ركه پادشا لويسى هه وته م و پاپا يوجيبوس ئه و داوايه يان ئاراسته كرد، قه شه برنارد راسته وخۆ داخوازييه كهى جيبه جيكرده به هه موو توانايه وه كاريكرد بۆ سه رخستنى ئه م هه وه^۱.

هه روهك چۆن پاپا ئۆربانى دووم له كيلرمونتا هه ستا به بانگه وازكردن بۆ شالوى يه كه مى خاچه پرستى پيش په نجا سال، به هه مان شيوه قديس برنارد له ده ره وهى كلّيساي فيزيليه دا له شوالى ۵۴۰هـ/مارسى ۱۱۴۶زدا وه ستا بۆ بانگه وازكردن بۆ شالوى دوومه مى خاچه پرستى و به ره وانبيژى و زمانپاروى خۆى توانى بچيته ناو ئه و دلانهى كه تينوى شهرو سه ركيشيبوون و ئاگرى تى به ردان، كاتى خه لكى گوڤيان له ده ربپرنى پر جادوو زمانپاروى گرت، كه وتنه هاواركردن و داواى خاچيان ده كرد، له م كاته شدا قديس برنارد پۆشاكه كانى سه ره وهى له بهر خۆى داكه ندو شيوهى خاچيان لى دروست كرد، ئه م قه شه يه و هاوكارانى به رده وامبون له سه ر دورينى خاچ بۆ هه موو ئه وانى كه خۆبه خشانه به شداريان له م هه لمه ته دا كرد^۲، داوى چهند رۆژيك قه شه برنارد هه ستا به نوسينى نامه يه كه بۆ پاپا كه تاييدا رادهى كاريگه ربوونى خه لكى به پياوانى ئاينى مه سىحى و رادهى گوڤرايه ليان بۆ پياوه ئاينيه كان ده خست له و كاته دا، تاييدا ئه لى: فه رمانم پيكردن و به گوڤيان كردم ئه و كه سه ش كه فه رمانى ده دا هيج ده سه لاتيكي نه بوو، من گوڤرايه ليانم به ره مه مداركردوه، هه ر كه ده مم كرده وه و قسه م كرد خاچه رستان به ريژه يه كى زۆر رژان به سه رمدا، شارو لاديكان چۆلبوون له دانيشتوانه كانيان، يه ك پياو بۆ كه وت ئافره ت ده ست نه ده كه وت و له هه موو لايه كه وه توشى ئه و بيوه ژنانه ده بوويت كه هيشتا ميژده كاننيان زيندوون^۳ پاش ئه مه به رده وام دلگه رمى قه شه برنارد زياتر ده بوو داوى ئه و سه ركه وتنهى له فه رنسادا به ده ستى هينا بۆيه ده ستى دايه گه ران به هه ريتمه كانى ئه لمانيداا به هيواي راكيشانى ئه لمانه كان بۆ به شداريكردن له م هه لمه ته داو

^۱ تاريخ الحروب الصليبية رنسيمان (۴۰۷-۴۰۹).

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الادنى ل ۲۵۴.

^۳ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الادنى ل ۲۵۵.

تاراده‌یه‌کی زۆر سه‌رکه‌وتوبوو له‌کاریگه‌ری دانان له‌سه‌ر کۆنرا‌دی سی‌یه‌می پاشای ئه‌لمانیا بۆ په‌یوه‌ندی‌کردن به‌و جه‌نگه‌ پێڕۆزه‌وه‌و داوای لێ‌کردن که‌هه‌ستن به‌رافه‌کردنی راگه‌یاندنه‌که‌ی پاپا که‌ناردبووی بۆ سه‌جه‌م شاره‌کانی ئه‌وروپا له‌پێناو ئه‌وه‌ی که‌هه‌مووان هه‌ستن به‌ئه‌رکه‌کانییان کۆ یارمه‌تیدانی زه‌وی پێڕۆز له‌فه‌له‌ستین و بانگه‌یشتکردن بۆ‌ئازادکردنی^۱. هه‌روه‌ها رای به‌شداری‌بووان له‌م هه‌لمه‌ته‌دا هاته‌ سه‌ر هێژشکردنه‌ سه‌ر دیمه‌شق و داگیرکردنی، پیاوانی ئاینی مه‌سیحیش شان به‌شانی سه‌ربازه‌کان له‌گه‌مارۆی دیمه‌شقدا به‌شداری‌بوون، له‌گه‌ڵ پادشای ئه‌لمانی کونرا‌دیشدا قه‌شه‌یه‌کی پیر هه‌بوو به‌ناوی "الیاس" که‌پیاویکی ریش درێژبوو خه‌لکه‌که‌ متمانه‌یان پێی هه‌بوو، کاتێ دیمه‌شقییان گه‌مارۆدا ئه‌م قه‌شه‌یه‌ سواری گوێدریژه‌که‌ی بوو و خاچیکی کرده‌ ملی و خاچیکی گرت به‌ده‌ستیه‌وه‌ قه‌شه‌کانی به‌خاچ کۆکرده‌وه‌و پاشاو سواره‌کانی له‌یه‌رده‌ستیدا سوارکردو هیچ کام له‌و خاچه‌رستانه‌ی که‌به‌شدریان له‌گه‌مارۆکه‌دا کردبوو دوانه‌که‌وتن ته‌نها ئه‌وانه نه‌بی‌ت که‌ بۆ پاراستنی خێوه‌ته‌کان دانرا‌بوون، ئه‌م قه‌شه‌یه‌ له‌به‌رده‌م هه‌موواندا وه‌ستا‌بوو له‌پێشیان‌وه‌ ئه‌یوت: مه‌سیح به‌لێنی پێداوم که‌ئه‌مێڕ دیمه‌شق ئازاد ده‌که‌م و که‌س ناتوانی رێگیرم بکات، به‌لام ئه‌م پێشبینیه‌ی هه‌له‌ ده‌رچوو، چونکه‌ یه‌کێ له‌لاوه‌ موجهیده‌کان هێرشیان کرده‌ سه‌ری و خۆی و گوێدریژه‌که‌ی کوشت^۲.

۵- **سه‌رکه‌وتنی دیمه‌شق به‌سه‌ر شالاوی خاچه‌رستی دووه‌مدا:** له‌په‌یعی یه‌که‌می سالی پینچ سه‌د و چل و سێ فره‌نجه‌کان هێرشیان هێنا به‌ سه‌ر دیمه‌شق به‌ده‌ هزار سوار و شه‌ست هزار پیاده‌وه‌، موسلمانه‌کانی دیمه‌شقیش هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ وه‌ستان به‌رامبه‌رییان و ئه‌وانیش سه‌د و سێ هزار که‌س بوون پاش روبه‌روبوونه‌وه‌یه‌ک نزیکه‌ی دوو سه‌دییان لێ‌کوژرا، پاشان له‌روژی دووه‌مدا پێکدادان رویدا و کۆمه‌لێکی تر شه‌هیدبوون له‌فره‌نجه‌کانیش ژماره‌یه‌کی زۆر کوژران له‌روژی پینچه‌میشدا غازێ کوپی ئه‌تابه‌ک له‌گه‌ڵ نوره‌دینی برابردا به‌بیست هزار جه‌نگاوه‌ره‌وه‌ گه‌شتنه‌ حه‌ماه، خه‌لکی دیمه‌شقیش خه‌ریکی پارانه‌وه‌و په‌نا‌بردنبوون بۆ په‌روه‌ردگار و قورئانه‌که‌ی سه‌رده‌می پێشه‌وا عوسمانیان ده‌رهێنا بۆ گۆره‌پانی مزگه‌وت بۆ تکه‌اکردن و مزگه‌وت پڕپوو له‌ژن و منال و خه‌لکی سه‌ریان رووتکرد و هه‌ژاری خۆیان بۆ په‌روه‌ردگار ده‌ربێی ئه‌ویش هات به‌هانایانه‌وه‌^۳ خوای گه‌وره‌ ئه‌فه‌رمو‌یت: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ﴾ (النمل: ۶۲) واته‌: ئایا کێییه‌ جگه‌ له‌زاتی په‌روه‌ردگار که‌بی‌ت به‌هاناو

^۱ دور الفهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى ل ۲۰۰۵.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ۲۰۰۵.

^۳ شذرات الذهب (۲۱۹/۶).

هاواری لیقه‌وماو بی دهره‌تانو بی دالده‌وه کاتیک نزا ده‌کاتو لی ده‌پاریته‌وه نه‌وسا به‌لاو ناخوشیکان لاده‌باتو ده‌تانکاته نیشته‌جی و..... هتد^۱.

به‌کیک له‌وه‌کارانه‌ش که‌خوای گه‌وره کردیه هۆ بۆ سه‌رخستنی خه‌لکی دیمه‌شق گه‌شتنی سوپای خه‌لکی موسل و حه‌له‌ب بوو له‌کاتی پتویست و گونجاودا، نه‌وه‌بوو هه‌ریه‌ک له‌سیف الدین غازی و نوره‌دینی برای په‌یوه‌ندیان کرد به‌معینه‌دین آنره‌وه بۆ هه‌ماهه‌نگیکردنی هاوکاری نیتوانیان دژ به‌فه‌ره‌نجه‌کان معین الدین آنریش فه‌رمانپه‌وای دیمه‌شقیش حه‌زی نه‌ده‌کرد سیف الدین و نوره‌دین بچنه دیمه‌شق‌وه، له‌هه‌مان کاتیشدا هه‌ره‌شه‌ی له‌فه‌ره‌نجه‌کان ده‌کرد که‌نه‌گه‌ر هه‌ولێ په‌لاماردانی دیمه‌شق بده‌ن نه‌وا دیمه‌شق راده‌ستی سیف الدین یان نوره‌دین ده‌کات، هه‌روه‌ها نامه‌ی له‌گه‌ل فه‌رمانپه‌وایانی قودسدا گۆرییه‌وه و به‌لێنی راده‌ستکردنی قه‌لا‌ی بیناسی پێدان نه‌گه‌ر بتوانن باوه‌ر به‌ئیمپراتۆر کونرادو پاشا لويس بێتن که‌پاشه‌کشه‌بکات له‌دیمه‌شق، نه‌م په‌یوه‌ندیانه‌ش هاوکات بوو له‌گه‌ل رودانی ناکوکی له‌نێوان فه‌ره‌نجه‌کاندا سه‌باره‌ت به‌وه‌که‌سه‌ی که‌حوکمپانی دیمه‌شق بکات له‌کاتی داگیرکردنیدا^۲. نه‌وه‌بوو فه‌رمانپه‌واکانی قودس رازی بوون و پێشنیاره‌که‌ی معین الدین آنریان په‌سه‌ندکردو ئیمپراتۆر کونرادو پاشا لویسیشیان قایل کرد به‌پتویستی پاشه‌کشه‌کردن له‌ترسی نه‌وه‌ی که‌دیمه‌شق راده‌وستی سیف الدین غازی "پاشای رۆژه‌لات^۳ بکریّت. چونکه‌ نه‌گه‌ر بکه‌وێته ده‌ستی ته‌ماع ده‌کاته قودسو هه‌ول داگیرکردنی ده‌دات به‌م شیوه‌ کۆتایی به‌بوونی گاواره‌کان دیت له‌ناوچه‌ی رۆژه‌لاتدا، نه‌وه‌بوو هیژه‌کانی فه‌ره‌نج پاشه‌کشه‌یان کرد بۆ فه‌له‌ستین و له‌وێشه‌وه ئیمپراتۆر کونراد له‌رێی ده‌ریاوه گه‌شته قوسته‌نتینه و له‌رێگه‌ی گه‌رانه‌وه‌یدا بۆ نه‌لمانییا، به‌لام پاشا لويس چه‌ند مانگیک دواکه‌وتو پاشان له‌رێی ده‌ریاوه گه‌شته‌وه فه‌ره‌نسا^۴ به‌م شیوه‌ گه‌وره‌ترین شالاوی فه‌ره‌نجه‌کان به‌شکستی ته‌واو کۆتایی پێ هاتو به‌هۆی هاوکاری کردنی میرنشینه ئیسلامیه‌کان وه‌ک حه‌له‌ب و موسل له‌گه‌ل دیمه‌شق و سلجوقیه رۆمه‌کاندا به‌رامبه‌ر به‌دوژمنان، هه‌روه‌ها به‌هۆی بوونی ئیراده‌ی به‌رگری و روبه‌روبوونه‌وه له‌ده‌روونی سه‌رکرده‌کاندا به‌پێچه‌وانه‌ی نه‌و بارودۆخه‌ی که‌ له‌شالاوی یه‌که‌می خاچه‌رسته‌کاندا روویدا که‌توانی ئامانجه‌کانی خۆی بپیکێ به‌داگیرکردنی زۆریه‌ی ناوچه‌کانی شام به‌هۆی ناکوکی نه‌م میرنشینه‌وه نه‌بوونی ئیراده‌ی جه‌نگ و لاوازی گیانی به‌رگری له‌ده‌روونی فه‌رمانپه‌واکاندا نوه‌دینیش سود

^۱ ته‌فسیری ئاسان ل ۲۸۲.

^۲ تاریخ الحروب الصليبية (۲/۲۵۵).

^۳ الباهر ل ۸۹ دور نورالدین فی نهضية الامه ل ۹۶.

^۴ نورالدین محمود، حسین مؤنس ل ۹۶.

وهرگری سهره کی بوو له شکست هیټانی شالووی فهره نجی دووه هم پاش فهرمانږه وای دیمه شق
 نه وه بوو گرنگی نه وړله دهرکه وت که خوی و سیف الدین غازی برای پټی ههستان له ناچارکردنی
 فهره نجه کاندایو پاشه کشفه کردن له دیمه شق به سهر شوړییه وه، لیږه شه وه گرنگی هاوکاری و
 هه ماهه نگی نټوان میرنشین نه اسلامیه کان دهرکه وت بو پاراستنی له ته ماعی فهره نجه کان، نه مه ش
 نه و کاره بوو که نوره دین محمود هه ولی به دیهټانی دها وهک هه نگاوی یه که م له سهر ری یه ککرتن
 که نامانجی ستراتیژی بوو له پټناو نازادکردنی ولات له و داگیرکاریه ی فهره نجه کان، پاش
 شکستهټیټانی شالووی دووه می خاچه پرسته کان نوره دین محمود پیگه و بایه خی ته وای دیمه شقی بو
 دهرکه وت بو رویه رویونه وهی دوزمنان چ له پووی پیگه ی جوگرافییه وه له بهرامبر گه وره ترین و
 به هیژترین میرنشین فهره نجه کاندایو (شانشین بیت المقدس) یاخود له روی توانا و زوری سهرچاوه
 سروشتی و هیژی موییه وه، لیږه شه وه بیرۆکه ی ده سبه سهر اگرتنی له دهرونیدا چه سپی و دهستی
 دایه هه ولدان بو به دیهټانی نه و بیرۆکه یه به پشت به ستن به هوکاره ناشتیخوازانه کان و به سود
 وهرگرتن له نه زمونی باوکی له م بواره د^۱.

۶- به شداریکردنی زانایانی مه غریب له بهرگریکردن له دیمه شقدا: به شداریکردنی راسته و خوی
 زانایان له جه نگدا ته نها زانایانی شامی نه گرتیبه وه، به لکو هه ندی ریوایه ت نامازه
 به به شداری زانایانی مه غریب و نه نده لوس ده که ن که له ولاتی شامدا نیشته جیبیون له و
 جه نگانه دا، نه وه بوو کاتی شاری دیمه شق دووچاری په لاماردان بوو له سالئ ۵۴۳ هـ ۱۱۴۷ زدا
 نه و زانایانه به شداری سوپای شاره که یان کرد بو رویه رویونه وهی نه و هیژشه، له و زانایانه ش
 زانای مه غریبی حجة الاسلام أبو الحجاج یوسفی کوری دوناس فهنده لاوی و مالیکی و شیخ
 عبدالرحمان الطونی^۲. شیخ فهنده لاویش خواناس و دنیا نه ویستیکی گه وره بوو کاتی
 به ریکه وت، معین الدینی فهرمانږه وای دیمه شق روی لی ناو سلاوی لیگردو پټی وت: نه ی
 شیخ تو له سهرت نییه له که لماندا بییت نییه له بری تو ده جه نگین، تو توانای شه رکردنت
 نه ماوه، نه ویش فهرموی: فیرو شتومه و کریویه تی، نییه ش وازناهیټنن مه بهستی فهرمایشتی
 په روه ردگار بوو: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ﴾
 (التوبة: ۱۱۱)، نینجا چوه پیښه وه و که و ته کوشتاری فهره نجه کان هه تاوه کو به شه هیدی
 کوژرا ره حمه تی خوی لیټیت^۳.

^۱ موقف فقهاء الشام وقضلتها من الغزو الصليبي، ل: ۱۲۵.

^۲ موقف فقهاء الشام وقضلتها من الغزو الصليبي، ل: ۱۲۵.

^۳ أخبار الروضتين (۱۹۰/۱).

پاش کوشتارو خۆراگری نواندن شیخ حلحونی شه هیدکرا^۱. ههروهها شیخ فندلاوی لهخهودا
 بینرا دواى شه هیدبوونی و پتیا ن وت: له کویت؟ وتی: له بههشتی عهدندا له سه رجی^۲ و سیستمی
 روبه پووی یه ک^۲.

۷- ئەو شیعرانهی که له باره یانهوه هاتوو:

أبو الندى حسانى كورى نميري كلبى له ستایشی مجیرالدینی فه رمانپه وای دبه شقدا ئەلئ:

عرج على نجد لعلك منجدي	ینسیمها و بذكر سعدی مُسعدی
من قاتل الإفرنج دینا غیره	والخیل مثل السیل عند المشهد
رد الأمان بل ندب بـاسـل	ومن الجباد بکل نهـد أجـرد
ومن السیوف بکل غضب أبيض	ومن العجاج بکل نـقع أسود
حتى لوى الإسلام تحت لوائه	وغدا بمحمد من شریعة أحمد ^۳

۸- دهره نجامه کانی شالاوی دووه می خاچپه رستی: کۆمه لێک دهره نجام له شالاوی دووه می

خاچپه رستی که وتنه وه له وانه:

● دهره نهایه تی نه وروپای رۆژئاوا له گه ل ئیمپراتۆری بیزه نتیدا توندترکرد، چونکه نه و

نه هاهمه تی و مهینه تیا نه ی ئیمپراتۆری نه لمانی کونرا دی سیییه و پاشای فه رهنسی لویسی

حه وته م چهشتیان به هۆی نه و ریگه وشکانیه وه که به ناوچه کانی بیزه نته دا تپه رده بی نه و

دوژنهایه تییه به رده وامو ریشه داره ی سه لماند که له نیوان هه ردولادا هه بوو، نه مه ش

دوژنهایه تییه که به درێژای سه ده ی دوانزه یه می زاینی / شه شه می کۆچی له په ره سه نندا بوو

هه تا وه کو ده گاته چله پۆپه له سه ره تای سه ده ی سیازده ی زانی / حه وته می کۆچیدا.

● نه و هه لمه ته کاریگه ری هه بوو له سه ر سروشتی بوونی خاچپه رستی له رۆژه لاتندا: تیبینی

نه وه ده کریت که بزوتنه وه ی خاچپه رستی په یوه ست بووه به هاوپه یمانی تییه کی به رگری

ستراتیژی له گه ل نه وروپای رۆژئاوا ییدا، که هه موو پشتیوانییه کی مادی و مه عنه وی بو

دابینکرد له پتیا و به ره وپیش چوون و گه شه سه نندا، به لگو به هه موو شیوه یه ک له وناوه نده

ئیسلامییه نه یاره دا ده یپاراست، ئیستاش دوا ی نه و چاره نوسه ی که شالاوی دووه می

خاچپه رستی پی گه شتوو به و هه مووه هیوا و ناواته ی که به سه رکه وتنییه وه به سترابوو،

^۱ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى ل ۱۱۷.

^۲ أخبار الروضتين (۱/۱۹۰).

^۳ أخبار الروضتين (۱/۱۹۳).

به جوانی بۆمان دهرده خات كه پشت به ستنی خاچه رسته كان ئیستاش دواى ئه و سهره نجامه ی كه شالایى دووم پیتی گشت به و هه موو هیوایه ی كه به سه ركه وتنییه وه به سترابوو، به پوونی بۆمان دهرده كه ویت كه پشت به ستنی خاچه رسته كان به كۆمه کی دهره کی ئه وروپی له ریتی ئه و هه لمه ته شكستخواردروه هیه سودیكى نه بوو ته نانه ت نهیتوانی درێژه به داگیرکاریان بدات له ناوچه موسلمانه كاندا به هۆی ئه وه ی كه ته ماعیان بی سنوره و بی ئه ندازه نییه بوونی خاچه رسته كانیش به رده وام وه كه مه تۆلكه یه ك وابوو كه گه شه ی سروشتی بۆنه كرا به هۆی په یوه ندى ناته ندروستی به نیشتمانی دایكه وه له ئه وروپاداو پشت به ستنیش به نیشتمان خالی لاوازی ئه و مه تۆلكه یه بوو كه چاره سه رىكى راسته قینه ی نه بوو له میكانیزمی ململانی خاچه رستی و ئیسلامی^۱، ئه مه ش له م سهرده مه دا به سه ر ئیسرائیلدا جیبه جی ده بیته.

● ده سته وسانی قه واره ی خاچه رستی به توانا ناوخوبیه كانیه وه له ئه نجامدانی گۆرانکاری له واقعین سالی ۵۳۹هـ ۱۱۴۴ز ته نانه ت له گه ل پشت به ستن به نیشتمانی دایكیشدا هه رده سته وه سان بوو، هۆی ئه مه ش له پال هه وله كانی خاچه رسته كاندا به راده یه ك بوو كه میله كانی كاترمیر نه توانن بۆ دواوه ی بگه رینه وه، به لكو لیژه به دواوه ده سكه وت له دواى ده سكه وت دیت هه تاوه كو به ته واوی خاچه رسته كان له ناوچه كه و دهرده ندىن بۆ راستگردنه وه ی هه له ی دابه شبوونی ئیسلامی كه رێخۆشكه ربوو بۆ هاتنی خاچه رسته كان بۆ ناوچه كه.

● دهركه وتنی ئه ستیره ی نوره دین محمود: شالایى ناوبراو پشتیوانیه کی باش بوو بۆ نوره دین محمود له خه له بدا، چونكه سه رباری مه ترسی دیمه شقییه كان له ئامانجه سیاسیه كانی، به لام په یوه ندى باشیان له گه لیدا په یداكرد كه له پیش ئه و روداوانه باشتربوو^۲، پشتیوانیان له دۆخی سیاسى ده كرد له باكوپی شامدا به شیوه یه کی به هیژتر، هه روه ها دیمه شقییه كان به شیوه یه کی ناراسته وخۆ دانییان به به هیژی نفوزی سیاسى داناو داواى كۆمه کیان لیكد دژ به شانشینی به یتوالمقدیسی هاوپه یمانی دوینیان^۳.

● لاوازی ده سه لاتدارانی دیمه شق: شالایى ناوبراو ئه و لاوازییه ی ئاشكراكرد كه كه تابه کی دیمه شق پیتی گه شتیبوو، چونكه نهیتوانی روبه رووی شالایى خاچه رستی ببیته وه بۆسه ری،

^۱ الحروب الصليبية والعلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۸۴.

^۲ الحروب الصليبية والعلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۸۴.

^۳ الحروب الصليبية والعلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۸۵.

بۆيە داۋاي يارمەتى سەربازى دەرەكى كرد، گومانىش لەو ھەدا نىيە كە نۆرەدين محمود پەي بە و لاۋازىيە بردبوو بە شىۋەيە كە واپايلەكرد لەپىشتەر زياتر پلان دابىئەت لەپىشناو يەكخستنى بەرەى ئىسلامى و ھىتانی دىمە شق بۆ ناو ئەو بەرەيە^۱.

• تىكشكاندن قەلاى العريمە: نۆرەدين محمود يەكەم ھەلى قۆستەو ھە بۆي رەخسا بۆ كاركردى ھاوبەش لەگەڵ معین الدين أنردا ئەو ھەبوو رادىمۆندى طرابلوس پشتى بەست بە نۆرەدين محمود دژ بەيەكەك لە ئەمىرەكانى فەرەنجەكان، كە نامادەبوون لەگەڵ شالاۋى دوو ھەمى خاچپەرستەكاندا لە ناو سوپاي فەرەنسيدا كە برترەندكونت تولوزىبو، ئەم ئەمىرە لەگەڵ سوپاي فەرەنسيدا نەگەراپا ھە بۆ فەرەنسا داۋى تەواپوونى ھەلمەتەكە، بەلگە لەرەي دەرياۋە لەتەنىشت كەنارى دەرياۋە بەرەو باكور كەوتەرى و لەمىرنشىنى طرابلوسدا دابەزىە ناو وشكانى و پەلامارى قەلاى العريمەى مىرنشىنى طرابلوسى داو خۆى تىيادا قايمكردو ئارەزوى خۆى دەرپى بۆ دەست گرتن بەسەر طرابلوس دا، چونكە خۆى بەشیاوتر دەزانى بۆ ئەو شۆيئە لەپايمۆندى ئەمىرى طرابلوس رادىمۆندىش نەيتوانى زالبەت بەسەريدا بۆيە ھەوليدا پشت بەمىرنشىنە فەرەنجەكانى تر بېستەت، بەلام كاتى ھىچ ھەلامىكى لەوانەو ھەست نەكوت، ھاناي بۆ نۆرەدين و معین الدين ھىنا كەخىرا كەوتەرى و ئابلقەى قەلاكەيانداو دەستيان گرت بەسەريداو ھەموو ئەو كەسانەشيان بەدىلگرت كەتيايدابوون پاشان شوراكەيان روخاندو لەگەڵ زەويدا يەكسانيانكردو ھەريەكەيان گەراپا ھە بۆ شارەكەى خۆى^۲. ئەم رووداۋەش بەلگەيە لەسەر ئەو بارودۆخە خراپەى كە شكستخواردنى شالاۋى دوو ھەمى خاچپەرستى خستىيەو ھە كارىگەرى خراپى لەسەر بارودۆخى مىرنشىنە فەرەنجەكان لەرۆژەلاتى ئىسلاميدا^۳.

• تىكشكانى ھەبەتى خاچپەرستەكان لەدەرۋونى مۇسلماناندا: زۆرىك لەمىژنوسان شكستى شالاۋى دوو ھەمى خاچپەرستى بەخالى ھەرچەرخان دادەنن لەمىژۋوى مەملانى ئىسلامى- مەسىحيدا، چونكە سەربازى ئەو ھەي كەبوو ھەي نەمانى ھەبەتى خاچپەرستەكان لەشامدا ئەمەش ھىزە ئىسلامىيەكانى ھاندا بۆ پەلاماردانى بۆ پەرواى مىرنشىنە خاچپەرستەكان، پاشان ئەمە ئەو بۆنەيەبوو كە ئەستىرەيەكى تر لە ئەستىرەكانى جىھادى خاچپەرستى تىدا دەرەكەوت كە ئەمەش نۆرەدين محمود زىكى بوو كە پىۋژەكەى باوكى بۆ يەكخستنى بەرەى

^۱ الحروب الصليبية والعلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۸۵.

^۲ دور نورالدين محمود في نهضة الأمة ل ۹۷.

^۳ دور نورالدين محمود في نهضة الأمة ل ۹۸.

ئىسلامى دژ بە خاچپەرستەکان زىندوکرده وە ئەمەش ئەو پرۆژەيە کە صلاح الدين تەواوى دەکات و سەرکەوتوو دەبێت لەزەمىنە خۆشکردن بۆ گۆتايى هێنان بەجەنگى خاچپەرستان، هەرەها نۆرەدين سەرکەوتوبوو لەقۆستەنەوێ ئەو بارودۆخەى کە بەدواى شکستى شالاوى دووهمى خاچپەرستەکاندا هات بۆ يەكخستنى شام لەژێر سەرکردايەتى خۆيدا لەسەر حسابى فەرمانرەواى دیمەشق، پاشان دەستى کردەو بە جيهادکردن دژ بە خاچپەرستەکان بەسەرکەوتووى، ئەمەش هیزە ئىسلامىيەکانى ترى وەکو سەلجوقىيە رۆمەکان و ئەرتەقى و تورکمانەکانى هاندا بۆ پيشپەرەوى کردن بۆ روبەرۆبوونەوێ خاچپەرستەکان بەتايبەت لەرەها و ئەنتاکیەدا، بەلکو هەولەکانىيان يەكخست هەتاوەکو نۆرەدين زەنگى توانى هەموو ولاتى شام يەك بخات لەژێر سەرکردايەتى خۆيدا هەر لەرەهاوە لەباکورەو هەتاوەکو حۆران لەباشوردا دەولەتێکى ئىسلامى سەرپەخۆ دروست بوو کە پایتەختەکەى دیمەشق بوو، ئەمەش هەنگاوى يەكەم بوو بەرەو پیکهێنانى ئەو بەرەيەى کە لەفوراتەو دريژ دەبێتەو بۆ نيل بۆ بەرپەرچدانەوێ راستەقىنەى ئەم مەترسايە خاچپەرستى^۱.

باسی چوارەم: تیروانیینی نوره‌دین بو مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی فاطمیدا:

یه‌که‌م: ره‌گه‌و ریشه‌ی شیعه‌ی ئیسماعیلی و ده‌وله‌تی فاطمی:

دوای مردنی پێشه‌وا جعفری کورێ محمدی صادق شیعه‌بوون به‌دوو کۆمه‌ڵ که‌خۆیان دایه پال جعفر الصادق: کۆمه‌ڵێک پێشه‌وا و ئیمامه‌تیان ئه‌دایه پال موسی الکاظمی کورێ، ئه‌مه‌ش دوانزه ئیمامیه‌کان بوون، کۆمه‌ڵێکی ئیمامه‌تی ئی داده‌رن و ئه‌لین: ئیمام دوای جه‌عفر بریتیه‌ له‌ئیسماعیلی کورێ، ئه‌م کۆمه‌ڵه‌ش به‌شیعه‌ی ئیسماعیلی ناسران^١. عبدالقاهر بغدادی ده‌رباره‌ی ئیسماعیلییه‌کان ئه‌لێت ئه‌مانه ئیمامه‌تیان به‌خشی به‌جه‌عفر و دواتریش دایانه پال ئیسماعیلی کورێ^٢ شه‌رستانیش ئه‌لین: ئیسماعیلییه‌کان له‌موسه‌وی و دوانزه ئیمامیه‌کان به‌وه جیا ده‌کرێته‌وه که ئیمامه‌تیان بو ئیسماعیلی کورێ جه‌عفر سه‌لماندوه که کورێ گه‌وره‌یه‌تی و پێشتر ده‌قی له‌سه‌ر هاتوه ئه‌لێت: صادق ره‌حمه‌تی خوای لیبت ژنی نه‌هیناوه به‌سه‌ر دایکی ئیسماعیلدا و که‌نیزه‌کیشی نه‌کردۆته هاوسه‌ری وه‌ک چۆن پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆ خه‌دیجه‌کردی و عه‌لیش به‌رامبه‌ر به‌فاطمه‌کردی (ﷺ)^٣، که‌واته ئیسماعیلییه‌یه‌که‌که‌ له‌کۆمه‌ڵه‌کانی شیعه‌و ئه‌دریته‌ پال ئیسماعیلی کورێ جعفر الصادق و نازناوی زۆریان هه‌یه که‌پێی ناسراون جگه‌ له‌نازناوی ئیسماعیلییه‌ له‌وانه باطنیه‌یه‌کان، ئه‌م ناوه‌شیان بۆیه‌ لیئراوه، چونکه‌ وتویه‌ هه‌موو رۆاله‌تیک (ظاهر) ناوه‌رۆکیکی (باطنیکی) هه‌یه، هه‌موو دابه‌ر ئیئراویکیش + سه‌روش_ تاویل و لیکنده‌یه‌کی هه‌یه، قه‌رامطه‌و مه‌زده‌کییه‌ش له‌وان، ئه‌م دوو ناز ناوه‌شیان له‌عیراقددا لیئراوه، له‌خوراسانیشتدا به‌"ملحه‌ده‌کان" واته‌ "بئ باوه‌ران" ناسراون، به‌لام خۆیان ئه‌و ناوانه‌یان پێ خۆش نییه‌، به‌لکو ئه‌لین: ئیمه ئیسماعیلین، چونکه‌ به‌مه‌ له‌شیعه‌کانی تر جیا ده‌کرێته‌وه^٤.

هه‌روه‌ها ده‌وله‌تی فاطمی شیعه‌ له‌ساڵی ٩٠٩/٢٩٦ ز له‌باکوورێ ئه‌فریقادا له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌بو عبیدلله‌ی شیعه دامه‌زرا دوای شکسته‌خواردنی قه‌یره‌وان له‌به‌رامبه‌ر هه‌یزه‌کانیدا و هه‌لاتنی زیاده‌ی ته‌غلوبی بۆ میسر له‌جمادی دووه‌می ٢٩٦ کدا^٥، به‌یعه‌ت دان به‌عبدالله‌ی مه‌هدیش له‌قیره‌وان دا

^١ الدولة الفاطمية العبيدية للصلابي ل ٣٥.

^٢ الفرق بين لبفرق ٦٢.

^٣ الملل والدخل (١٩١/١).

^٤ هه‌مان سه‌رچاوه (١٩٢/١).

^٥ موسعة المغرب العربي (٦٠/٣).

له‌سالی ۲۹۷ک/ ۹۱۰ز فرمان‌په‌وایی نه‌بو عه‌بداللهی شیعه دواى ده سال به‌رده‌وامى کۆتایی پټهات به‌پټی قسه‌ی هه‌ندى له‌میژوونوسان^۱.

۱- **عبدالله‌ی مه‌هدی خه‌لیفه‌ی یه‌که‌می شیعه:** عبدالله باوکی محه‌مه‌ده یه‌که‌م خه‌لیفه‌ی خه‌وارو یجه‌عوبه‌یدییه باتنییه‌کانه که‌ئیسلا میان هه‌لگێ‌پا به‌وه و خه‌لیفایه‌تی نه‌بو بکرو عومه‌ریان ره‌تکرده‌وه که به‌ (رفض) ناسراو به‌نه‌ئینی مه‌زه‌بی ئیسماعیلیان بلۆکرده‌وه و بانگ‌خوازیان بۆ به‌ریخست و خه‌لکانی کێوی و نه‌زانیان بی هه‌له‌خه‌تاندن،^۲ ده‌بی باسی ره‌چه‌له‌ک و نه‌وه‌ی که‌ده‌رباره‌ی وتراوه ده‌کات و نه‌ئێ: لیکۆله‌ران له‌سه‌ر نه‌وه‌ن که‌ره‌چه‌له‌کی نادیار و نه‌زانراوه، به‌جۆرێک که‌ المعز که‌یه‌کیکه له‌خۆیان کاتێ ابن طباطبا پرسیری ده‌رباره‌ی ره‌چه‌له‌کی لی کرد ووتی: سبه‌ی بۆت ده‌رده‌هینم، پاشان بۆ سه‌ینێ هات و پارچه‌ ئالتونێکی فری داو نیوه‌ی شمشیره‌که‌ی له‌کێلان ده‌ره‌ینا ووتی: نه‌مه ره‌چه‌له‌کمه و فه‌رمانی پێدان که‌زێرتا لێ بکه‌ن ووتی: نه‌مه ره‌چه‌له‌کمه^۳ هه‌رچی شیخ طاهر الزاویموفتی لیباشه ره‌حمه‌تی خوای لیبت نه‌وه سه‌باره‌ت به‌ژیانی عبیدالله مه‌هدی دا نه‌ئێ: دامه‌زێنه‌ری ده‌وله‌تی عوبه‌یدی و یه‌که‌م ده‌سه‌لاتداره‌تیایدا و به‌په‌چه‌لۆک عیراقیه له‌کوفه له‌دایک بوه له‌سالی ۲۶۰ک داو له‌شارۆچکه‌ی سلمیه پێگه‌ی ئیسماعیلیه باطنیه‌کان له‌باکوپی شام دا خۆی شارده‌وه، له‌روژی له‌دایک بو‌نیشیه‌وه تا کو نه‌و روژه‌ی که‌له سلمیه دانیشه‌جێ بوو به‌ناوی سه‌عیدی کوپی حسن کوپی أحمدی کوپی محمدی کوپی عبد الله کوپی مه‌یمونی قه‌ده‌داخ نابرابوو له‌ناوچه‌ی سلمیه‌ی باره‌گای ئیسماعیله‌کان عه‌لی کوپی نه‌حمه‌دی کوپی محمه‌د کوپی ئیسماعیلی کوپی جه‌عفهری صادق کۆچی دوا‌یی کردو، ئیسماعیلیه‌کانیشی چه‌ندین مه‌زاری نه‌ئێتیان بۆ بنیات ناو بریاری گواستنه‌وه‌ی ئیمامه‌تیان دا له‌نه‌وه‌ی ئیسماعیلی کوپی جعفر الصادق وه بۆ کوپه‌که‌یان به‌نیکاحی رۆحی.^۴ پاشان نه‌ئێ: نه‌مه‌په‌چه‌له‌ک و به‌نه‌چه‌ی عبیدالله مه‌هدیه، ره‌چه‌له‌کی نه‌و عوبه‌یدیانه‌شه که‌نه‌درینه‌ پالی،^۵ شایانی باسه‌ عبیداللهی شیعه کاتێ چوه نه‌فریقیاوه "واته تونس": شیعه گه‌ریتیه‌کی قیزیه‌ونی بلۆکرده‌وه و جێنێوی به‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خێزانه‌کانی ده‌داجگه‌له‌ عه‌لی

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه (۷۰/۳).

^۲ سیر اعلام النبلاء (۱۴۱/۱۵).

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه (۱۴۱/۱۵).

^۴ تاریخ الفتح العربي في ليبيا ۲۵۳.

^۵ الدولة الفاطمية العبيدية للصلاحي ۴۷.

کوپری أبوطالب و مقداد و عماري کوپری یاسرو سه لمانی فارسی و شه بوزده پی غه فاری و لاق شه وهی لی ددها که هاوه لانی پیغه مبه (عليه السلام) دوی خوی هه لگه راونه ته وه جگه له وانهی که ناومان بردن،^۱ شهلی سوننه تیش "سوننه کان" له قهیره واندان له سه رده می خانه وادهی عوبه ییدا زور په راویز خراوو شارواه بوون وه که شهلی نیممه و ابوون^۲ و به لاه مهینه تی زوریان به شیوهیه کی روزانه به سه ر داده هات. کاتی کوپانی عوبه یید خویان ناشکرا کرد و حسین الاعمی نابینای جنیو فروشیان دانا له بازار په کاندان هه تاوه کو به چهند شیعی^۳ که فیتریکرا بوو جنیو بدات به جوری که کوتایی جنیوه کان ده گاته سه رخودی پیغه مبه (عليه السلام)^۴ وه کو: نه فرهت له شه شکوت و شه وهی که تیایدا بوه هه روه ها له پو شاک (الكساء) و شه وهی له به ری کردوه چهندین ووشه ی تر مه به ست له شه شکوت و تیش شه شکوتی ثوره که پیغه مبه (عليه السلام) و شه بوبه کر لاخویان تیادا شارده وه هه روه ها جنیوی تیایه بوئالو بهیت که پو شاک (الكساء) شه یانگریته وه، هه روه که سه ری گوید ریژو ناژهل به دوکان و کزگا کاندان هه لده واسراو ناوی هاوه لانی لی دنوسرا، به م شیوه تنگیان به شهلی سوننه ت هه لچنی و شه وهی قسه ی بکریایه یان بجولایه ته وه ده کوژرا یاخود لیدانیان ده کرد.^۵

۲- له تاوانه کانی عوبه ییدییه کان له باکوپی شه فریقیا دا: شیعه نیسماعیلیه کان چهندین تاوانی دزیویان شه نجام دا له وانه.

۱- روجون و زیاده پوی هندی له بانگخوازانیان له عبیداللهی مه هیدا: ته نانه ت هه ندیکیشیان که یاندیانه ناستی خواو زانیی غه ییبیان ده دایه پال و شه یانوت پیغه مبه ری نیردراوه و په یمانیان له خه لک بو وهرگرت و به ثاره زوی خویان شتیان ده دایه پال هه ندیکیان ده یانوت: مه هدی کوپری پیغه مبه ره (دخ) و به لگهی خوییه به سه رخه لکه وه به هه ندیکیشیان ده وت که خوی به دیهینه رو روزیده ره،^۶ شه وهی که وتویانه خوییه شه وه له قسه و ره قسارو دروشمی بانگه خوازه کانیدا ده رده که ویت، چونکه کابرا یه که هه بوو پییان ده ت أحمد البلیوی النحاس: له نویژدا پوی ده کرده نشینگه یه که کاتی کدا که عبیداللهی تییدا بوو ده رکه وته روزئاواوه بوو، کاتی گواستهیه وه بو مه هدی که شه که ویت، روزه لاتوه کابرا ناراسته ی گوپی به ره و شه ویت

^۱ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۲۹۱.

^۲ ترتيب المدارك (۳۱۸/۲).

^۳ هه مان سه رچاوه.

^۴ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۲۹۱.

^۵ هه مان سه رچاوه ل ۲۹۱.

له نوڙدا.^۱ گوايه وه ڪو مه ڪڪهي پيرڙوايه نه م بيروباوه پڙش لاي زورخه ڪ له وسهرده مه دا
 باوو بوو، نه وه تا يه ڪيڪ له شاعيره ڪاني بني عبید دهر باره ي مهديه دواي گوڙانه وه ي
 مه هدي بوي نه ٿي:

ليهنڪ أيها الملك الهمام	قدوم للدهر ابتسام
لقد عظمت بأرض الغرب دار	بها الصلوات تقبل و الصيام
هي المهدية الحرم الموقى	كما بتهامة البلد الحرام
كان مقام إبراهيم فيه	ترى قدميك إن عدم المقام
وإن لثم الحجيج الركن أضحي	لنا بعراض قصر كم الثمام
لك الدنيا ونسلك حيث كنتم	فكلكم لها أبدا إمام

هه روه ها له وشيعرانه ي ڪه دهر باره ي به خوازانيني وتراوه، پيا هه ٿدانه ي ڪه محمد ي ڪوپي
 البديل ڪردويه تي ڪه تيايدا نه ٿي:

حل برقادة المسيح	حل بها آدم ونوح
حا بها أحمد المصطفى	حل بها الكبش والذبيح
حل بها الله ذو المعالي	وكل شيء سواه ربح

نه وه ش ڪه نه ٿين غه يبي زانيوه، نه وه له باوه پڙوني هه نديڪيانه وه دهر نه ڪه ويٽ ڪه ڪا ٿي
 سوڀنديان ده خوارد نه يانوت: به ڪه قى زاناي غه يبو بينراو ڪه وره مان ڪه له پڙه قاده يه،^۲ زانيني
 غه يبيش له تاييه تمه نديه ڪاني په روه ردگار وه ڪه س غه يب نازانئ جگه له خوا، خواي ڪه وره
 نه فهرميٽ: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ
 يُبْعَثُونَ﴾ (النمل: ۶۵).

هه روه ها سوڀند خواردن به دروست ڪراونا بيٽ به لڪو ته نها به به ديھيٽنر ده بيٽ، پيغه مبه ر (ﷺ)
 نه فهرميٽ: (هر ڪه س سوڀند ده خوات بابو خوا سوڀند بخوات يان بيٽه ننگ بيٽ). فهرموده ي
 زوريش دهر باره ي نه هي ڪردني له سوڀند خواردن به باو باپيران هاتوه.^۳

ٻا- خوسه پاندن و ستم ڪردن و له سيداره دان ي هر ڪه سيڪ ڪه له سهر مه زه يبي نه وان نه بيٽ،
 نه مه سهرباري نه وه ي ڪه پيشتر باسما ن ڪرد له سهر زماني قازي عياض له تانه دان

^۱ الكواكب الدرية في السيرة النورية ل ۲۰۴ - ۲۰۵.

^۲ هه مان سهرچاوه (۲۲۱/۱).

^۳ ڪتاب التوحيد محمد بن عبدالوهاب ل ۹۰.

له هاوه لآن وه لئاسینی سه ری ئاژهل - كه به پای شه وان ئاماژه به بۆ ناوی هاوه لآن و پیرای کاره دزیوو ناپه واکانی تریان،^۱ زۆر کردنیشیان له خه لگ بۆ چونه سه رمه زه بیان له پیتی ترساندنیه وه بوو به کوشتن، شه وه بوو به یه کجار برپاری له سیداره دانی چوار هه زار کهسیان جی به جی کرد، القابسی ئه لئ: ئه وانه ی که له - دارالبحر دا - زیندانی عوبه یديه کان دا مردن له مه هديه له کاتی هاتنی عبدالله هه تا وه کو ئیستا چوار هه زار پیاو ن که به ئازار کوژراو و که هه موویان زانا و خواناس و پیاو چاکبوون،^۲ شه مه جگه له وانه ی که به بی زیندانی ده کوژران یاخود له شه قامه کانی قه ییره وان دا لیدان ده کران، شه مه ش کاریگه ری هه بوو له سه ر ژیا نی روژانه یان، له گه ل شه مه شدا شه مه مینه تیا نه لی پرا ن و سوربو ن و ده سترگرتنی خه لکی مه غریبی عه ره بی به قورئان و سوننه ته وه زیاتر ده کرد.

ج- قه دهغه کردنی فتوادان به پیتی مه زه بی پیشه و مالک: هه روه ها قه دهغه بوو که زانایان فتوا به پیتی مه زه بی پیشه و مالیک بده ن و شه مشیان به تاوانیک دادنه که سزا که ی لیدان و زیندانی کردن یان کوشتن بوو هه ندی جار به دوا ی شه مه شدا روبه پوی جوړیک له توقاندنی دهرونی ده کرایه وه به بازاری قه ییره واندا ئه یانگێرا و هاواریان ئه کرد: شه مه سزای شه وه که سه یه که مه زه بی مالک په ییره و ده کات، هه روه ها رییان به فتوا نه دده بۆ هیچ که سیکی تر نه گه ر له سه ر مه زه بی خویان نه بوا یه، وه ک شه وه ی که کردیان به زانای ناسرا و هژی: أبو عبدالله محمدی کوپی عه باسی کوپی وه لید که له سالی سی سه دو بیست و نۆدا کۆچی دوا یی کرد.^۳

د- هه لوه شانده وه ی هه ندی سوننه تی متواتر "ده ماو ده م" مشهور "به ناویانگ": یاخود زیاد کردنی هه ندی ده سته واژه وه ک: حی علی خیر العمل له بانگ داو نه هیشتنی نوژی ته راویح،^۴ دوا ی شه وه ی که یه ک سال رییان به کردنیدا، به هو ی شه مه شه وه خه لکانیکی زۆر وازیان له نوژی کردن له مزگه و تده ینا، قوپه سه ر شه وه که ده سته واژه ی حی علی خیر العملی نه وتایه، له م باره یه وه شه گێر نه وه که عروسی بانگو یژ کۆچ کردو و له ۳۱۷ ک له یه کیك له مزگه و ته کاندای هه ندی شیعه شایه تیا ن دا له سه ری که حی علی خیر العملی نه وتوه، سزا که شی بریتی بوو له برینی زمان و پیشاندانی پاش شه وه ی که به ناو قه ییره واندا گێرا یان،

^۱ جهود علماء المغرب ل ۳۱۲.

^۲ مدرسة الحديث بالقیروان (۷۶/۱).

^۳ ریاض النفوس (۵۶/۲).

^۴ جهود علماء المغرب فی الدیفاع عقیده أهل السنة ل ۳۰۹.

پاشان کوژرا^۱ به لام هه ندئ له زانایان له پیلانی عوبه یدییه کان و مه به سته گلاوه کانیاں گه شستن له پشت ئه م کاره وه که بریتیه له چۆل کردنی مزگهوت له نوێژکه ران بۆ رێگریش له م خراپه مۆله تیان دا به بانگ وێژه کان که حی علی خیر العمل زیاد بکهن چونکه واز لیهێنان و نه وتنی خراپه ی زیاتر لی ده که ویته وه له و زانایانه ش: أبو الحسن علی کوپی محمدی کوپی مسروری عبدی دباغ کۆچکردوو له سالی ۳۵۹ک^۲ که یه کێک بوو له زانا خواناس و پارێزکارو خواپه رسته کان ئه م پیاوه زوو له مه به سته عوبه یدییه کان تی گه شت ی به بانگ وێژه کانی ووت: له دلی خۆتاندا به پیتی سوننه ت بانگ بدهن که لیبونه وه بلین: حی علی خیر العمل چونکه عوبه یدییه کان ئه یاننه وئ به م شیوه یه مزگه وته کان چۆل بکهن وتنی ئه و ده سته واژه یه ش باشتره له چۆل بوونی مزگه وته کان.

۵- قه دهغه کردنی کۆبوونه وه: ده و له تی فاطمی سوور بوو له سه ر قه دهغه کردنی کۆبوونه وه کان له ترسی شۆرش و راپه رین دژیان هه ر بۆیه گه په نایه کیان دانا بوو له سه ره تای شه ودا لییان ده داو هه رکه سیکیان دوا ی ئه وه ببینیایه ئه یاندا له ملی، ههروه ها ئه و خه لکه یان بلّوه پی ده کرد که بۆ به خاکسپاردنی زانایان کۆده بوونه وه.^۳

ئه م کرده وه یه ش تانیستا به رده وامه له و ریژیمه پۆلیسیه سه رکه و ته که رانه ی که شتیکی تر نابینن جگه له وه ی که فه رمانپه و او سته مکارو فیرعه ونه که یان ده بیینی: ﴿مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ (غافر: ۲۹).

و- له ناو بردنی هه ندئ له نوسراوه کانی ئه هلی سوننه ت: نوسراوه کانی ئه هلی سوننه تیان له ناو بردو رێگریان ده کرد له ئالوگۆرپی کردنیان له لایه ن خه لکه وه وه ک چۆن کتیه کانی أبو محمدی کوپی هاشم التجیبی یان له سالی ۳۶۶ک قه دهغه کرد که حه وت بارکتیی به جی هیشت له دوا ی خۆی، هه مووی به ده سته ی خۆی نوسیوو، پاش گه یاندنی به سولتانی عوبه یدییه کان بردی و خه لکی لی بی به ش کرد.^۴

ز- رێگری کردن له وانه و تنه وه ی زانایانی سوننه مه زه به: رێگریان له وانه و تنه وه ی زانایانی ئه هلی سوننه ت ده کرد له مزگه وته کاند، ههروه ها بلّو کردنه وه ی زانست و کۆبوونه و یان له گه ل قوتابیاندا لی قه دهغه کرد بوون بۆیه کتیه کانی مه زه به ی سوننه ته نها له ماله کاند ده خوێنرا

^۱ البیان المغرب (۱/ ۱۸۲ - ۱۸۳).

^۲ ترتیب الماراک (۲/ ۵۲۵ - ۵۲۸).

^۳ ریامن النفوس (۲/ ۲۹).

^۴ هه مان سه رچاوه (۲/ ۴۲۳).

له ترسی عوبه یديه كان، نه وه بوو أبو محمدی کوپی ابي زیدو أبو محمدی کوپی التبان و خه لکانی تریش، به دزیه وه نه هاتن بۆلای ابي بکری کوپی اللباد شیخی سوننه کان له قهیره واندو کتیبه کانیا ن نه خسته ژیر جله کانیا ن به جۆرێک که ناوه پاستی له شیان عاره قی ده کرد له ترسی عوبه یديه کان،^۱ نه م ریره وو شیوازه ش له لایه ن هه ندی ده وله تی چه وسینه ره وه تانیستاش له جیهانی ئیسلامیدا به رامبه ر به گه له کانیا ن پیاده ده کریت و هه ندیکیا ن نه م مه سه له یه به ته واوی قه ده غه نه که ن و هه ندیکی تریشیا ن ته نها بواریه هه ندی مه سه له ی ئاینی ده دن که له گه ل به رژه وه ندی زله یژه کاند ده گونجی.

ح- شه ریه تیان یه ک خست و فه رزه کانیا ن هه لگرت له سه ر نه وانه ی که شوین بانگه وازه که یان ده که وتن و ده برانه شوینیکی تاریکه وه عبیدالله فه روه یه کی هه لگه پاوه ی له به ردا بوو له سه ر ده ست و قاچی ده رۆشت و ده هاته لایان و پیی ده وتن: به خ پاشان نه به یئانه وه ده ره وه نه م کاره ی بۆ رافه نه کردن و نه یوت: نه وه ی که به سه رده ست و قاچه وه ی هاتمه ژوره وه نه وه من ده مه وی ئاگادارتان بکه مه وه که ئیوه وه ک گیانداروان و هیچی ترنن، نه پوناکی و نه نوێژو نه زه کات و نه هیچ فه رزێک له فه رزه کان، هه موو نه وانه تان له سه ر لاچه، نه و پۆشاکه ش که به هه لگه پاوی له به رم کردوه، نه وه نه مه وی ئاگادارتان بکه مه وه که ئیوه ئاینتان هه لگه پاندۆته وه، نه وه ش که ووتم به ح، نه وه نه مه وی پیتان رابگه یه ن که هه موو شته کان دروسته بۆتان له زیناو مه ی خواردنه وه ... هتد.^۲

ط- به رۆژو رۆژوو شکاندن به خه لک پێش بینینی مانگ: رۆژ جار خه لکیان ناچاری رۆژو شکاندن ده کرد پێش بینینی هیلالی مانگی شه ووال،^۳ به لکو نه و که سانه یان ده کوشت که فتوای نه وه یان ده دا که پۆژوو شکاندن دروست نیه هه تاوه کو هیلال نه بینریت، وه ک دژ به زانا ابن الحبلی قازی شاری به رقه کردیان الذهبی له باسی ژیانیدا نه لئ: پێشه وای شه هید دادوه ی شاری برقه محمد بن الحبلی نه میری برقه هات بۆلای ووتی: سه بینئ جه ژنه، ووتی: باهیلال ببینن نه گینا رۆژوو به خه لک ناشکینم و تاوانیا ن به مه نه ستۆی خۆم، نه ویش ووتی: نامه که ی مه نسور بۆ نه مه هاتوه نه مه پای عوبه یديه کان بوو به ژماره رۆژیا ن ده کرده وه گوئیان به هیلال نه ده دا نه وه بوو هیلال نه بینرا، به لام نه میری شاره که ته پلای لیدا و نامه ده سازی بۆ جه ژن کرد، دادوه ریش ووتی: ناچم و نوێژی جه ژنیا ن بۆناکه م، نه میریش

^۱ مدرسة الحديث بالقيروان (۷۶/۱).

^۲ رياض النفوس (۵۰۴/۲).

^۳ مدرسة القيروان (۷۳/۱).

فرمانی دا به پیاوێك وتاریان بۆ بدات و ئه‌ویش وتاره‌كه‌ی داپاشان نامه‌یه‌کی نوسی بۆ منصور و ئه‌ویش داوای داه‌وه‌ری کرد و بر دیان بۆلای و پێی وت: په‌شیمان به‌ره‌وه‌ لێت خوش ده‌بم، به‌لام داه‌وه‌رپازی نه‌بوو، بۆیه فرمانی هه‌لواسینیداو له‌به‌ر خۆردا هه‌لواسرا هه‌تاوه‌کو مرد، زۆر هاواری ده‌کرد له‌تینویتی دا به‌لام ئاویان پی نه‌ده‌دا، پاشان له‌سه‌ر دارێك له‌خاچیان دا نه‌فره‌تی خوا له‌سته‌مکاران بێت.^۱

ی- نه‌ه‌یشتی شوینه‌واری خه‌لیفه سوننه مه‌زه‌به‌کان: ده‌سه‌لاتدارانی ده‌وله‌تی فاطمی له‌رۆژئاوای ئیسلامیدا (باکوپی نه‌فریقیا) کاریان بۆ سرپنه‌وه‌ی ئاسه‌واری ئه‌و خه‌لیفه‌سوننیه‌ ده‌کرد که‌پیش خۆیان هاتبوون، ئه‌وه‌ بوو عبیدالله فرمانیکی ده‌رکد بۆ سرپنه‌وه‌ی ناوی ئه‌و فرمانپه‌روایانه‌ی که‌ مزگه‌وت و قه‌لاو شوراکانیان به‌ناوه‌و ناوی خۆی له‌بری نه‌وان داده‌نا، هه‌روه‌ها ئه‌م شیععه باطینیه ده‌ستی گرت به‌سه‌ر ماڵ و سامان و چه‌کی شوراکانداو ئه‌و خه‌لکانه‌شی ده‌رکرد که‌ پاسه‌وانی کۆشکی زیاده‌غه‌به‌ی بوون و کردی به‌جبه‌خانه‌ی چه‌ک.^۲

ک- برده‌ زۆره‌وه‌ی ئه‌سه‌په‌کانیان بۆ مزگه‌وت: یه‌کێک له‌تاوانه‌ زۆره‌ زه‌بنده‌کانی عبیدالله ئه‌وه‌ بوو که‌ ئه‌سه‌پی ده‌برده‌ مزگه‌وت، کاتێ له‌خاوه‌ن ئه‌سه‌په‌کانیان پرسى: بۆ ئه‌یا نه‌ه‌یننه‌ مزگه‌وت؟ وتیان: پاشه‌ پۆو میزیان پاکه‌، چونکه‌ ئه‌سه‌پی مه‌هدیه‌ کاتێ کارگوزاری مزگه‌وته‌که‌ ئه‌مه‌ی ره‌تکرده‌وه‌ لای مه‌هدی سکالایان کرد و ئه‌ویش کوشتی، ئه‌ین عذارى ئه‌لێت: له‌کۆتایی ژیا نیدا خواى گه‌وره‌ به‌نه‌خۆشیه‌کی قیزه‌ون تاقی کرده‌وه‌که‌، کره‌مێک بوو له‌کۆمیدا ناوسکی ئه‌خوارد ئه‌م ده‌رده‌شی پێوه‌بوو هه‌تاوه‌کو بوه‌ هۆی مردن،^۳ موسلمانانی هاوچه‌رخ کاتێ میژووی ده‌وله‌تی فاطمی عوبه‌یدی ئه‌خویننه‌وه‌ ته‌نها ئه‌وه‌ ده‌زانن که‌ له‌سه‌ر میژووی سیاسى ئه‌م ده‌وله‌ته‌ نوسراوه‌، فلان که‌س رۆشت و فلان که‌س شوینی گرته‌وه‌ و ئه‌م ده‌وله‌ته‌ ده‌وله‌تێک بوه‌ زانسته‌ی خوش و یسته‌وه‌ و بالۆی کردۆته‌وه‌، مه‌به‌ستیش به‌مه‌ بلاوکردنه‌وه‌ی کتییى فه‌یله‌سوفه‌کانه‌، به‌لام ته‌نها که‌مینه‌یه‌ک باسی لێدانی زانانی سوننه‌ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت ئه‌و قوتابیانیه‌ی که‌ میژووی ئیسلامی ده‌خوینن باسی المعزالدین الله فاطمی وه‌ک پاله‌وانێک له‌پاله‌وانه‌کانی میژوو ئه‌که‌ن!، ئه‌مه‌ش هه‌موو ده‌ره‌نجامی نه‌بونی لێکدانه‌وه‌ی بیروباوه‌ڕ خوازانیه‌ی ئیسلامیه‌ بۆ میژوومان ته‌نانه‌ت هه‌ندێک له‌و میژوو نوسانه‌ی که‌ میژویان

^۱ سیر اعلام النبلاء (۳۷۴/۱۵)

^۲ ریاض النفوس (۲۹/۲)

^۳ أبعد التاريخ نفسه ل ۳۹.

نوسیه وه کاریگر بوون به قوتا بخانه رۆژه لاتناسیه کان، یان به بیر شیعه گهری، پاره یه کی زۆریشیان پی به خشراوه بۆ شارنده وهی راستیه کان و ساخته کردنی میژوو، تائه مپۆش ململانی ئیسلامی و باطنی به رده وامه، چونکه بیرۆکه کان نامرن به لکو ته نها شیوه و روخساره کان ده گۆریت، دۆژمانی ئیسلامیش هیشتا به به رده وامی به نه پیتی و ناشکراو به شه و به رۆژ کارده که ن بۆ له ناو بردنی ئەم بیروباوه ربه راسته که ئومەت له پیتشه وای نازیزو هاوه له جوامیرو نه هل و بهیتی پاک و بیگره دیه وه وەرگرتوه (ﷺ).

۳- **شیواژه کانی روبه روبونه وهی مه غریبییه کان له گه ل ده ولته تی فاکگی عوبه ییدا:** زانایانی سوننه له مه غریب دا شیوازی جۆراو جۆریان گرت به ر بۆ روبه روبونه وهی شیعه گهری، وه که به گری سلبی و به گری جه ده لی و به گری و روبه روبونه وهی چه کداری، چه ند جۆریکی تری به رگریش هه بوو له ریگه ی بلاوکردنه وه و هۆنینه وهی شیعو ... هتد.

أ- **به رگری سلبی:** یه که م شیواژیک که زانایانی سوننه له به رامبه ر ره وتی شیعه گهری داگرتیانه به ربیریتی بوو: له هۆکاری سلبی مه به ستیشمان پیی: به شدارینه کردنی به کۆمه له هه ر شتی که دا که په یوه ندی به شیعه گهریه وه هیه، یان به ده سه لاتی بالا ده سه ته وه، ئەمه ش له مانگرتنی دادوه ره کانی ده ولته و فه رمان به رانیدا خۆی ده بینیه وه، هه روه ها نه دانی باج به ده ولته،^۱ له پوله ته کانی ئەم جۆره به رگریش ئاماده نه بوون له نوێژی هینی دا که بۆ نه یه ک بوو بۆ نه فره ت کردن له هاوه لانی پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ر مینبه ر: به هۆی ئەمه شه وه ماوه یه کی زۆر نوێژی هینی له قهیره واندانه کرا،^۲ هه ندیکیش ته نها دوعایان لی ده کردن وه که عبدالصمد الواعظ،^۳ هه وره ها وه که أبو الاسحاق السبائی زاھید کاتی نوشته یه کی ئەکرد دوی خویندنی فاتحه و سوره تی ئیخلاص و مه عوزه تین ئەیوت: له به ر رقم له عبیدالله و نه وه کانی و خۆشه ویستیم بۆ پیغه مبه ره که ت و هاوه لان و ئالویه یته که ی شیقای هه رکه سی بده که روقیه ی شه رعیم بۆ کردوه،^۴ هه روه ها له پوله ته کانی به رگری سلبی ده نگ وەرگرتن بوو له هه رکه سی که له سولتانه وه نزیک بوايه یاخود به رگری له بونی بکردایه یان پاشاوی بۆ به پنايه ته وه، ئەمه ش له به ر فه رمایشتی په روه ردگار ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ (المجادلة: ۲۲) واته:

^۱ مقدمة حسين مؤنس على رياض النفوس ل ۱۷.

^۲ البيان المغرب (۱/۲۷۷).

^۳ معالم الايمان (۳/۲۳۷).

^۴ معالم الايمان (۳/۷۱).

که سیکت دهست ناکه ویت باوه پیتن به خواو به رۆژی دوایی، له کاتیکدا که سانیکیان خوش بویت که دژایه تی خواو پیغه مبه ره میان کردبیت، نه گهر چی نه و دژمنانه باوو باپیریان بن یان نه وه یان بن یان برایان بن یان عه شیره تیان بن. ته فیسیری ئاسات ل ۵۴۵.

نه وه تا خه له فی کوپی ابی القاسم ی برانعی: کۆچکردوو له ۴۰۰^۱ هه موو زانایانی قهیره ووان دژی وهستان له بهربونی په یوهندی له گه ل پاشاکانی عوبه دیدیداو وه رگرتنی دیاریه کانیاو دانانی کتیب له سه ره چه له کیان، توپه یی و بیزاریشیان دژی په ره ی سه ندکاتی ستایشکردنی عوبه دیدیه کانیاو بینی که به خه تی دهستی نه و نوسرابوو نمونه ی به شیعریکی حطه هیتابویه وه که ده لئ: ^۲

لأولئك قوم إن بنوا أحسنوا البنا وإن عاهدوا أوفوا وإن عقدوا شدوا

به هۆی هه موونه مانه وه زانایانی قهیره ووان دفتوای وه لانانی کتیبه کانی و نه خویندنه وه یان دا، له بهرامبه ریشدا نه و ناچار بوو کۆچ بکات بو صقلیه و له ویش پيشوازیه کی باشی لیکرا له لایه نه مهیره که یه وه ^۳.

ب- بهرگری جه ده لئ: بهرگری جه ده لی به هیژترین و فراوانترین جۆری بهرگری بوو که زانایانی سوننه ی مه غریب پیی ههستان دژ به شیعه ی لادهر، کۆمه لئکی زۆر زاناش دره وشانه وه له ئاسمانی نه م مشتومپو گفتوگۆ روبه روویبونه وه بیروباوه ریه داو توانیان ببه زمانی گۆیاو بهرگریکاری سوننه کان له ئاین، له وه که سانه ش که دره وشانه وه له بواری مشتومپو جه ده لدا شیخ عبدالله ی کوپی التبان کۆچکردوو (۳۷۱ک) ^۴، نه م زانایه ناوبانگی ده رکردو به هۆی مشتومپی له گه ل عوبه دیدیه کاندای به راده یه ک که خه لکی له شوینه دوره کانه وه ده هاتنه لای به هۆی زانیاری و شاره زایی له بواری بهرگریکردن له مه زه بی نه هلی سوننه تدا، هه روه ها نه م پیشه وایه ویرای لئها تووی له مشتومپو جه ده لدا پیایوکی ئازاو چاونه ترسش بوو و سلی له مه رگ نه ده کرده وه، مالکی و دباغ ده گێپنه وه که عبدالله ی ناسراو به فیلباز ^۵، فه رمان په وای قهیره ووان به دوای زانایاندا ده گه را، نه وانیش له مالی ابن ابی زیدی قهیره وانیدا کۆبوونه وه و ابن التبان یش پیی وتن: من نه رۆم بو لای گیانم نه به خشم له پیتاوتاندا، چونکه نه گهر شتیک

^۱ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۲۲۴.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۲۲۴.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۲۲۴.

^۴ ترتيب المدارك (۵۱۷/۲-۵۲۴) شجرة النور الزكية (۹۵/۱-۹۶).

^۵ يه كيكه له كاربه دهستانی عوبه دیده كان.

به سهر ئیوه دابیت ئیسلام توشی لاوازییه کی گه وره ده بیته^۱، پاشان چوو بۆ لای و خۆی و کۆمه له که ی له مه جلیسی مشت و مرپدا ده مکوت کرد ، پاش شکست هیئانیشیان هیشتا شه رمیان نه ده کردو داوایان لیکرد بجیته سهر مه زه به که یان، به لām نه و رازی نه بوو وتی: چۆن زانایه که شه ست سالی ته مه نی بیته و هه لāl و هه رامی خوا بزانیت و وه لāmی هه فتا و دوو کۆمه ل بداته وه شتی وای پێ ده وتریت؟! نه گه ر بکه نه به دوو که رته وه واز له مه زه به یی خۆم ناهیتم^۲، دوی نه وه به جیی هیشتن و نه وانیش بی ئومید بوون لئی چه ند پیاویکی ده ولته ی فاطمیان ناردو شمشیریان لی به رز کرده وه هه تا وه کو شه و هه لکانه ی که ده یبینین بترسن، به لām له ژیر نه و فشاره شدا به رده وام بوو له ریتنمونی ده کردنی هه لک و ئامۆژگاری پێشکه ش ده کردن و به یی ترس نه یوت: دامه زراوین، له نێوان ئیوه و خوادا ته نها ئیسلام هه یه، نه گه ر لئی دوریکه ونه وه تیا نه چن^۳. هه روه ها له وه ده ترسا که هه لکی له لایه ن عوبه یده ییه کانه وه سه ریان لی بشیۆنریت و نه یوت: سویند به خوا له گونا هه کردنیان ناترسم، چونکه په روه ردگاریان به خشنده یه، به لām ته نها له وه ده ترسم گومانیان له بی باوه ری عوبه ی دییه کاندایه بیته و بچه دۆزه هه^۴. هه روه ها له و که سانه ی که ناسرا بوون به دا کوکی کردن له ئیسلام و به لگه ی روون و به هیزیان ده خسته روو بانگخوازانی ده ولته ی فاطمیان ده مکوت ده کرد أبو عوسمان سعیدی کوپی حداد کۆچیکردو له ۳۰۲ ک زمان حاللی نه هلی سوننه ت و ئیبن حه نبه لی مه غریب، سه له می ده رباره ی ده لئی: زانایه کی چاک و زمان پاراو خوا په رست و تاقانه ی سه رده می خۆی بوو له گفتوگۆ و وه لامدانه وه ی فاطمیه کاندایه^۵. الخشني ده رباره ی نه لیت: وه لāmی بیده چییه کانی دایه وه نه وانه ی که پێچه وانه ی سوننه ت بوون و، له م بواره شدا رۆلێکی دیار و ئاسه واری باشی هه بوو نوینه ریکی باشی موسلمانان بوو به راده یه که هه لکی قهیره وان به احمدی کوپی حه نبه لیان ده چواند^۶، المالکی ده رباره ی نه لیت: چه ندین دانیشتنی هه بوو له گه ل بی باوه راندا نه بوو عبیده الله ی شیعه و أبی العباس و برای و عبیده الله، تیایدا بی باوه ری و پاشکه زبوونه و هیانی له ناین و په ک خستنی سیفه ته کانی

^۱ معالم الايمان (۱۱۳/۳).

^۲ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۳۲۷.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۳۲۴.

^۴ معالم الايمان (۹۱/۳).

^۵ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۳۲۸.

^۶ طبقات الخشني ل ۱۹۹ معالم الايمان (۲۰۹/۲).

په روه ردگاری له لايه ن نه وانه وه روونكرده وه^۱، هه روه ها ده ولته تى فاطمى له مه غريدا هه وليدا كه خه لكى ناچار بركات بو په يره كردنى مه وه بيان هه ندئ جار له ريگه ي گفتوگوو به لگه هيتانه وه هه ندئ جاريش له ريگه ي هه ره شه ي كوشتنه وه، نه مه ش خه لكى ترساندو په نايان برد بو نه بى سه عيدو پرسىاريان ليكرده رباره ي "تقيه"^۲، به لام نه و پئى رازينه بوو ووتى: من له نه وه د سال تپه ريبوم، پتويستم به ژيان نه ماوه و پتويسته مشتمرو مجاده له بكه له سه ر ناين هه تاوه كو لاي خواى گه وړه پاساوم هه بيت، نه وه بوو راستى كردو به م كار هه ستاو پاش خواى گه وړه پشتيان به و ده به ست له رويه رو بوونه وه ي شيعه دا^۳. له گرنگترين نه و بابه تانه ش كه مشتمرو پى له سه ركرا.

• **پيشه خستنى عه لى به سه ر نه بو به كړ** (ﷺ): يه كه مين گفتوگو وه ك خاوه نى "المعالم" ده لئ: ده رباره ي چا كتر بوونى نه بو به كړو عه لى بووه، نه وه بوو دواى كو بوونه وه ي نيوان ابن الحدادو ابى عبدالله شيعه دا، نه بوو عبدالله ي پرسىارى كرد له ابن الحداد ووتى: ئيوه خه لكانى تر فه زل نه دهن به سه ر (أصحاب الكساء)؟! مه به ستى (أصحاب الكساء) محمد (ﷺ) عه لى و فاطمه و حسن و حسين (ﷺ) و مه به ستى له خه لكانى تر نه بو به كړ (ﷺ) بوو ابو عثمانيش ووتى: باشه كاميان به باشت ر بزانين؟ پينچ كه س كه جبريل شه شه ميانه يا خود دوو كه ش كه خواى گه وړه ستييه ميانه^۴؟! نه وسا كا براى شيعه ده مكوت بوو.

• **به پيشه واو ئيمام زانينى عه لى** (ﷺ): له م گفتوگو يه دا نه بوو عبدالله ي شيعه ويستى بيسه لميتيت كه "موالاة" له فه رموده ي "من كنت مولاه فهذا على مولاه"^۵ دا، مه به ست پئى به ندايه تيه، بو به ووتى: بوچى خه لكى نابنه به نده بو ئيمه؟ ابن الحداديش ووتى: نه وه ويلايه ت و سه ر په رشتى به ندايه تى نييه، به لكو سه ر په رشتى و گه وړه بى ناينه به لگه شى به ثايه تى: ﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ۚ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۚ﴾^۶، واته: بو هيج ئاده ميزا ديكو كه سيك نه گونجاوه كه خوا كتيبى ناسمانى و فه رمانه وايى و

^۱ رياض النفوس (۷۵/۲).

^۲ معالم الايمان (۲۹۸/۲) جهود علماء المغرب ل ۲۲۹.

^۳ سن التدمزي، تحفة الأموزي ژماره ۳۷۹۷ فه رموده يه كى باش و مامويه (حسن غريب).

^۴ سن التدمزي، تحفة الأموزي ژماره ۳۷۹۷ فه رموده يه كى باش و مامويه (حسن غريب).

^۵ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۳۳۱.

پیتغه مبه رایه تی پی به خشیبیت له وه وودوا به خه لکی بلایت: وهرن بینه عهبدو بهنده ی من له جیاتی نه وه ی بنده و عهبدی خوابن، به لکو (به خه لکیان ووتوه) ههول بدن بۆ خوا بژین و لیپرین و بۆ ره زامه ندی په روهردگار ههول بدن، به وهش ده بنه خواناس و ره بانی که به رنامه ی خوی فیری خه لکی بکه ن و خوشتان به رده وام ههول بدن فیری بن (هیچ پیتغه مبه ریک) فرمانی نه وه ی نه داوه که فریشته کان و پیتغه مبه ران بکه ن به په روهردگار (هه رگیز کاری له و جوړه له وان ناوه شیته وه) ثایا ناراسته فرمانی بی باوهری و کوتا پی بدات دوی نه وه ی که نپوه موسلمانن و ملکه چی په روهردگار؟! (ته فسیری ئاسان ل ۶۰). چونکه شتیک که خوی گه وره بۆ پیتغه مبه ری بریار نه دایت بۆ خه لکی ئاسایشی بریار نادات، عه لیش (ﷺ) پیتغه مبه ر نه بوه، به لکو وه زیرو هاوکاری پیتغه مبه ربووه (ﷺ)، نه مه چه ند ئاماژه ی کی خیرابو به شیکی که میشه له کومه له مشتمرو گفتوگویه که له نپوان هه ردولا رویدا.

ج- **رویه ربوونه وه ی چه گداری:** زانایانی مه غریب ته نها به به رگری سلبی و جه ده لی وازیانه مینا، به لکو هه ندیکیان چه کیان هه لگرت و چوونه دهر وه بۆ جه نگ کردن دژ به فاطمیه کان، نه وه تا جبله ی کوپی حمود الصدفی ریبایگی به جبهیتشت و چووه قه یوه وان، کاتی دهر باره ی نه وه قسه ی له گه ل کرا ووتی: ئیمه پاسه وانی دوژمنیکمان ده کرد له نپوان ئیمه و نه ودا دهر یا هه بوو ئیستا نه م دوژمنه هاتوته ناومان و نه مه ناخوشره پاشان ووتی: جیهاد کردنی نه مانه باشتره له جیهاد کردنی خه لکی هاوه لپه یاد که ر^۱، به لگه شی بۆ نه مه نایه تی "التوبه ۱۲۳". واته: نه ی نه وانه ی باوهرتان میناوه یجه نگن دژی نه و بی باوهرانه ی که لیتان نزیک ده بنه وه و به ده ورویه رتاندان. ته فسیری ئاسان ل ۲۰۷.

هه روه ها له و زانایانه ش أبو قاسم حسنی کوپی مفرج کو کردو له ۳۰۹ ک که له و یه که مین که سانه بوو که دژ به ده سه لاتی شیعه رپه ری و به شه هیدی مرد، عبیدالله ی مه هدی کوشتی، له گه ل پیاویکی تر دا له خاج دژا به ناوی أبو عبدالله ی سدری که پیاوچاکیک بوو په یمانیدابوو که جیهاد بکات دژ به مه هدی خه لکیشی بۆ نه و کاره هانده دا هه والی نه مه ش به عبدالله گه یشت و فه رمانی کوشتنی دا^۲ هه روه ها کومه لئ زانایان هه نگاویکی گه وره تریان ناوو فتوی پیویستی جیهادیان دژ به ده ولته تی فاطمی عوبه یدیان راگه یاند، نه مه ش دوی کو بوونه وه و راویژ کردن بوو له نپوان زانایانی سوننه دا

^۱ تقیه: واته نه وه ی که مرقف شتیک پیشان بداتو له دل وه باوهری پی نه بیت، نه مه ش یه کیکه له بنه ماکانی شیعه.

وه رگیز.

^۲ معام الایمان (۱۸۵/۲) جهود علماء المغرب ۳۲۷.

^۳ ریاض النفوس (۱۶۹/۲-۱۷۲).

پاشان هاوپه یمانتیییه کان راگه یاند له گه‌ل ئه‌هلی قبیله‌دا دژ به‌فاطمییه کان که‌حوکمی بئ باوه‌ریان به‌سهردا سه‌پاندن به‌هوی بربوؤ‌چوونه ناره‌واکانییانه‌وه زانا شیخ أبوبکری کوپی عبدالرحمانی خولانی ئه‌لئ: شیخ أبو اسحاقی سبائی ره‌حه‌تی خوای لیبت له‌گه‌ل زانیانی ئه‌فریقیه و ئه‌بوو یه‌زیددا که‌وته‌رئ بۆ جه‌نگ کردن دژ به‌فاطمی‌یه‌کان، ئه‌بو اسحاقیش ئاماژه‌ی بۆ سه‌ربازانی ئه‌بوو یه‌زیده‌کردو ئه‌یوت ئه‌وانه ئه‌هلی قبیله‌ن. ئاماژه‌شی به‌سه‌ربازانی فاطمی ده‌کردو ئه‌یوت ئه‌وانه ئه‌هلی قبیله‌نین، پئو‌یسته له‌سه‌رمان له‌گه‌ل ئه‌م ئه‌هلی قبیله‌نه‌دا بڕۆینه ده‌ره‌وه بۆ کوشتاری ئه‌وانه‌ی که‌ئه‌هلی قبیله‌نین، جا ئه‌گه‌ر به‌سه‌ریاندا سه‌رکه‌وتین ئه‌وه گوپ‌رایه‌لئ ئه‌بئ به‌زیدناکه‌ین، چونکه‌ خه‌وارچه‌و. خوای گه‌وری پئشه‌ویه‌کی داد په‌روه‌ری به‌سهردا زال ده‌کات و له‌ئیمه‌ی دۆرده‌خاته‌وه و له‌ده‌ستی رزگارمان ده‌کات، ئه‌و زاناو خواپه‌رستانه‌ش که‌ له‌گه‌لیدا چوون بریتی‌بوون له‌ . أبو العرب ابن تحیم وابو عبدالملک مروان نصران و أبو أسحاق السبائی أبو الفضل وأبو سلیمان و ربیع بن القطان و خه‌لکانیکی زۆری تریش^۲، ئه‌وه‌بوو له‌کاتی دیاریکراویدا زانیان چوونه ده‌ره‌وه و ناودارانی خه‌لکیشیان به‌دواوه‌بوو و پرای جه‌ماوه‌ریکی زۆر، هیچ زاناو پیاو چاکیک دوانه‌که‌وت جگه‌ له‌په‌روه‌یه‌که‌که‌وته‌کان نه‌بی‌ت ربیع القطانیش له‌پئشه‌وه‌ی ریزه‌کانه‌وه بوو به‌سواری ئه‌سه‌په‌که‌یه‌وه زریپۆش و که‌ره‌سته‌ی جه‌نگی له‌خۆی ئالاندبوو ئه‌یوت: سوپاس بۆ ئه‌و خواجه‌ی که‌هیشتمیه‌وه هه‌تاوه‌کو گه‌شتم به‌کۆمه‌لێک باوه‌ردار که‌ بۆ جیهادی دۆژمنانی تۆو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ت کۆبوونه‌ته‌وه^۳. زانیانیش له‌و روه‌ربوونه‌وه‌دا رۆلێکی باشییان بینی وینه‌یه‌کی راسته‌قینه‌یان بۆ جیهادکردن له‌پیتناو خوادا پئشانداو، زیاتر له‌هه‌شتا زانیان ئی شه‌یدبوو، له‌وانه ربیع القطان و ممیسی و خه‌لکانیکی تر، سه‌رکه‌وتنیکي گه‌وره‌یان به‌ده‌سته‌هتینا و خه‌ریک بوو ده‌ستبگرن به‌سه‌ر مه‌هدیه‌دا ئه‌گه‌ر فیلیان ئی نه‌کرایه و ئه‌بو یزید رووی راسته‌قینه‌ی خۆی هه‌لنه‌مالیایه و دژایه‌تی خۆی بۆ ئه‌هلی سوننه‌ت ده‌رنه‌خستایه به‌فه‌رمانکردن به‌سه‌ربازه‌کانی هه‌تاوه‌کو پشته‌ی خه‌لکی قه‌یره‌وان به‌رده‌ن، ئه‌وه‌بوو به‌سه‌ربازه‌کانی ووت: ئه‌گه‌ر روه‌روویان بوونه‌وه ئه‌وا پشته‌ی خه‌لکی قه‌یره‌وان به‌رده‌ن هه‌تاوه‌کو دۆژمنه‌کانییان زال بن به‌سه‌ریانداو به‌ده‌ستی ئه‌وان بکوژین نه‌ک ئیمه‌و رزگارمان بی‌ت له‌ده‌ستییان^۴ ئامانجیشی به‌م کاره‌ بۆگه‌ن و ناشیرینه‌ بریتی بوو له‌رزگاربوونی لییان، چونکه‌ ئه‌گه‌ر زانیان و سه‌رۆک هۆزه‌کانی قه‌یره‌وان بکوژیت ئه‌وه به‌ئاسانی به‌سه‌ر

^۱ الدولة الفاطمية العبيدية للصلاحي ۷۸ل.

^۲ الدولة الفاطمية العبيدية للصلاحي ۷۸ل.

^۳ معالم الايمان (۳/ ۳۷-۴۲).

^۴ الجيان المغرب (۱/ ۲۱۸).

شویئیکه وتوانیاند زالّ ده بیّت و ناره زوی خوی بۆ هر شتیک که بیه ویت بانگهیشتیان ده کات، به لام به خراپترین شیوه شکستی خوارد، چونکه ژماره یه کی ژور له سه ربازه کانی چوونه ریزی دوژمن و ته نها سه ربازیکی که می به ده وردا مایه وه و به خراپترین شیوه کوشتیان، کوشتنیشی له ۳۰ ی مجرمی سالی ۲۳۶ ک بوو،^۱ ئەم روبه روبوونه وهش دواتر کاریگه ری هه بوو له سه ر په یوه ندی نیوان شیعه و سووننه له سه ر گۆره پانی مه غریب، چونکه به رگری به رده وام بوو هه تا وه کو پاش ده رچوونی فاطمییه کانیش له مه غریب نه وه بوو نه گه ران به شوین ناوه نده کانی شیعه داو له هه رکوی به دییان بکر دایه ن نه یانکوشتن و مالیان به تالان نه بردن، ابن العذاری له البیان المغربیاد باس ده کات که خه لکێک له شاری قهیره واندا هه بوون خویان له ژێر په رده ی شیعه دا هه شار دابوو خراپترین خه لکبوون، خه لکی شاره کهش به گشتی هێرشیان کرده سه ربان و خه لکێکی ژوریان لی کوشتن و مال و مولکیان تالان کردن،^۲ قازی عیاضیش وه سفی ئەم روداو هه کات و نه لئ: ده ستپیکێ ئەمه له رۆژی هه ینی ناوه راستی محرم دابوو، خه لکی شیعه کانیشان کوشت و سوتاندنیان و مال و مولکیان تالانکردن و خانووه کانیشان روخاندن و ژن و مناله کانیشان کوشتن و به قاچ رایانده کیشان، ئەمهش هیزیک بوو خوا زالی کرد به سه رباندا، ئەم مه سه له یهش له قهیره وان وه گوێزایه وه بۆ مه هدییه و شوینه کانی ترو به ناگر سوتاندنیان و که سیان لی نه هیشتن له نه فریقیدا جگه له وان هه که دیار نه مان.^۳ ئەم جۆره به رگریهش توندترین جۆری به رگری بوو که به هۆیه وه خوی گه وره زهوی مه غریبیان پاک کرده وه له مه زه به ی شیعه ی باگنی داهینراو.

د- به رگری له رێی نو سین و دانانی کتیبه وه: به رگری له رێی نو سین وه له هۆکاره به سود و کاریگه ره کانی به ره نگاریبوونه وه ی شیعه بوو، که رۆلێکی باشی هه بوو له نیگه رانکردن و بیزارکردنیان و راگه یاندنی جهنگ له لایه ن نه وان وه دژ به هر که سێک که به وکاره هه لده ستیت، هه روه ها کاریگه ری هه بوو له سه ر رو نکرده وه ی راستی بۆ خه لک و چه سپاندنی بنه ماکانی سوننهت ئەم نوستن و دانراوانهش نه کران به دوو به شه وه:

- ئەو نو سراوانه ی که باسیان له مه سه له کانی عه قیده و بیروباوهر ده کرد به گشتی به پیتی رییازی نه هلی سوننهت و جه ماعت، له وه مه سه لانهش که باسی ده کرد مه سه له ی "إمامه" لای نه هلی سوننهت و فه زلی نه بوویه کرو عومهر و عوسمان و عه لی (عليه السلام)، و ره وایه تی خه لیفایه تی نه و

^۱ هه مان سه رچاره (۲۶۸/۱).

^۲ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۳۴۴.

^۳ البیان المغرب (۲۶۸/۱).

^۴ ترتیب المدارک (۶۲۵/۲).

سىيانە بە پىچەوانەى راي شىيە و رازى بوون لە ھەموو ھاوھالانى پىتھەمبەر (ﷺ) بە بىن جياوازي لە نىوانيانداو بە دادگەر و چاڭ زانينى سەر جەمىيان بە پىچەوانەى شىيە كە بە بى باوهر و گوناھباريان دە زانن جگە لە چەند كە سىڭى كەم، ئەم جۆرە نوسىنە كاريگەرى باشى ھەبوو لە سەر بەر چاروونكر دىنە ھەى خەلكى بە رامبەر بە ئاينە كەيان و بلاوكر دىنە ھەى مەزھەبى راست بە جۆر كە ھەوايان لىھات ھەركە سىڭ پىچەوانەى ئەم بىروباوھ پانە بىرى بگر دايە تەوھ بە پىچەوانەى ئىسلام و دەر چوو لە ريزى موسلمانيان دە زانى و ئەوھى كە بە رامبەر بى باوهر پىيوستبوو بۆ ئەو یش بە پىيوستيان دە زانى ھەك دزايەتى كردن و كوشتن و دەنگ لى ھەر گرتن و جۆرە كانى تری مامەلە، بەلكو بە ھۆى ئەمەوھ بگەر یتەوھ و پەشيمان بىیتەوھ^۱.

- جۆرى دووھم: ئەو نوسىنانەى كە بە تايبەت بۆ ھەلامدانە ھەى شىيە و بىروباوھەرە نارەواكانيان دەنوسرا، ئەم جۆرە نوسىنەش ھەك پىشتەر باسما نكرد دەرە نجامى چەند بارودۆخىكى تايبەت بوو كە پىيوستى دەكرد لە سەر ئەھلى سوننەت ھەلاممىيان بدەنەوھ، گومانەكانىيان پوچ بگەنەوھ، لەم جۆرە نوسىنانەش ھەردوو كىتیبى "الامامە" باس دەكەين كە دانراوى محمد بن سحنونبوون، و باشتەين كىتیب لەم بوارەدا نوسرابن، عيسى كوپى مسكين ئەلئ: لەم بوارەدا شتى ھەك ئەو دوو كىتیبە نەنوسراوھ^۲، ھەروھە كىتیبى "الامامە" ى پىشەوا ابراھىمى كوپى عبدالله زىبرى، ھەروھە كىتیبى "الرد على الرافضة" ى ھەمان نوسەر. ئەم دوو كىتیبە ھۆكارى لىدان و گىران و ئازاردانى بوو لە لايەن دەوڵەتى فاطمى عوبەيدىيەوھ، چونكە ئەم جۆرە نوسىنە كاريگەرى خۆى ھەبوو لە بەرگریدا^۳.

هـ- بەرگرى شاعىرانى سوننە مەزھەب: لە پال نوسىندا ھۆكارىكى تر ھەبوو كە برىتى بوو لە ھۆننە ھەى شىيەر دژ بە عوبەيدىيەكان و بە خراپ باسكردنىيان لەم بوارەشدا زۆر شاعىر دەرکەوتن لەوانە: أبو قاسم فزارى كە ھەسفى خۆيان و ھەلسو كەوتيانى دەكردو ئەيوت:

عبدوا ملوكهم وظنوا أنهم	نالوا بهم سبب النجاة عموما
وتمكن الشيطان من خطواتهم	فأراهم عوج الضلال قوما
رغبوا عن الصديق و الفاروق في	أحكامهم لا سلموا تسليمًا
واستبدلوا بهما ابن الأسود ناجحا	وأبا قدارة واللعين تيمًا

^۱ جهود علماء المغرب في الدفاع عن غقيدة أهل السنة ل ۳۴۹.

^۲ جهود علماء المغرب في الدفاع عن غقيدة أهل السنة ل ۳۴۹.

^۳ جهود علماء المغرب في الدفاع عن غقيدة أهل السنة ل ۳۴۹.

عمن أصارهم الإله نجومًا	تبعوا كلاب جهنم وتأخروا
دهرية جعلوا الحديث قديما	أمن اليهود؟ أم النصاري؟ أم هم
عبدوا النجوم و أكثروا التنجيمًا	أم هم من الصابئين أم من عصابة
أن لا عذاب ولا تبعيما	أم هم زنادقة معطلة رأوا
النورين عن ظلماتهم تعظيما	أم عصابة صنوية قد عظموا
وبتركهم حقبا وكان رحيمًا	سبحان من أبى العباد بكفرهم
بأبي يزيد من العذاب أليما	يا رب فالعنهم و لقهم
يقوم بها دعي أو كفور	عجيب لفتنة أعمت وعمت
لها وتلونت منها الدهور	تزلزلت المدائن و البوادي
ولم تغن المعافل والقصور	وضاقت كل أرض ذات عرض
إله دافع عنها قدير	فنجى القيروان وساكنيها
وميز ما اكنته الصدور	أحاط بأهلها علما و خبرا
وأسبل فوقها ستر ستر	وجللهم بعافية وأمن
بحار لا تعد ولا بحور	وأثبت جلة العلماء فيها
إذا عدوا وليس لها نظير	ومنها سادة العلماء قدما
فقد طاب الأرائل و الأخير	وفيها القوم عباد خيارا
وفادوا ما استبد به المغير	هم افتكروا سبایا كل أرض
فزالت عنهم تلك الشرور	كفيهاهم عظامها جميعا
أما عروقتها ضر ضرير	وسكنا قلوبا خافقات
هم أهلا و أكثرهم شطير	وآوينا و آسينا وكنا
هناك ودورنا للقوم دور	فبات طعامنا لهم طعاما
وقام بشكرنا منهم شكور	وكان لنا ثواب الله ذخرا
لغاب طعامهم و المخ رير	ولولا القيروان و ساكنوها
ولا جبل أعاليه وعور	وليس لنا كما لهم حصون
لنا من حفظ رب العرش سور	ولا سور أحاط بنا ولكن
إذا قضى القضا تنحى البحور	ولا نأري إلى بحر وإننا
وفي إيماننا البيض الذكور	ولكننا إلى القرآن نأوي

عقائق كالبورق مرهفات	بها تحمي الحرائم و الثغور
وسمر في أعاليهن شهب	بها ظمأ مواردھا النحور
وإنا بعد من خوف وأمن	نحب إذا تشعبت الأمور
رسول الله و الصديق حيا	به ترجى السعادة و الحبور
وبعدهما نحب القوم طرا	وما اختلفوا فربهم غفور
ألا بابي و خاصتي وأمي	محمد البشير لنا النذير
سأهدي ما حييت له ثناء	مع الركيان ينجد أو يغور

۴- المعز لدين الله فاطمی و چوونه بؤ میسر: به وردی چاودیژی کاروباره کانی فه رمانپره و او نه میره کانی میسری ده کردو دلی لئی ددها بؤ ده سنگرتن به سهر میسردا، به مردنی کافوری نه خشیدیش سالی ۳۵۵ ک دا بارودوخی ولای میسر تیگچوو، معزالدینیش نه م هله ی قوسته وهو، بؤسه برپاری داو پلانی داناو دهستی دایه لیدانی بیرو بنیاتنانی کۆشک له نتوان قهیره وان و سنوری میسردا بؤ نه م مه به ستهش سوپایه کی زۆری کۆکرده وهو پارهو سامانیکی زۆری پیکه وه ناو جهوهر الصقلی به سه رکدایه تی هیزه کانی دانا که له سه د هه زار زیاتر بوون، سوپای عوبه دیدیه کان که و ته پئی بؤ گواستنه وه ی مه زه به ی باطنی بؤ میسر هه تاوه کو رزگاریان ببیت له و قهیران و شوپش و ململانی توندانه ی که زانایانی سوننه مه زه به رابه رایه تیان ده کرد به دریزی پینج دهیه ی یه که له دوا ی یه که له باکوپی نه فریقادا، بؤ ره تکرده وه ی باطنی و له پیتاوی راگه یاندنی بیرو باوه رپه کانی نه هلی سوننه ت و جه ماعه تدا، معزالدینیش سودی وهرگرت له لاوازی حوکی نه خشیدی که سهر به ده وه له تی عه باسی بووو توانی تیری ژه هراوی خو ی بهاویژیت، بؤیه سوپا که ی له سهر خواستی هاوکارانی خسته پئی بؤ له ناو بردنی ده وه له تی عه باسی، له مانگی جه مادی یه که می سالی ۳۸۵ ک دا سوپا که ی توانی به سه رکدایه تی جهوهر الصقلی به ئاسانی میسر بخاته سهر مولکی فاطمیه کان، جهوهر الصقلی ش نه و که سه یه که نه زه ری بنیات ناوه له سالی ۳۶۱ ک هه تاوه کو لانکه یه که بیت بؤ پیگه یاندنی بانگخوازانی مه زه به ی ئیسماعیلی، هه ر که میسر که و ته ژیر دهستی معزالدین فاطمی به سوپا و خیزان و مال و مولک و خه لکای ده ورو به ریه وه باکوپی نه فریقای به ره و میسر به جیه یشت هه تاوه کو خو ی فه رمانپه وایه تی بگریته نه ستوو کاروباری باکوپی نه فریقاشی سپارد به نه میری صنه اچی بلکین بن زیری پاشان طرابلس و سرت و برقه شی لکاند به میسر وه محه مه دی کوپی هانی نه نده لوسی شاعیریشی له گه لدا بوو که رۆچوو ببوو له ستایش کردنی معزداو نه ئی:

فكأنما أنت النبي محمد وكأنها أنصارك الأنصار
ماشت أنت لا ماشاءت الأقدار فاحكم فأنت الواحد القهار
هذا الذي تجدي شفاعته غداً حقاً وتحمد أن تراه النار

ههروهها دهريارهه موعز دهلي:

النوار أنت وكل نور ظلمة والفوق أنت وكل فوق دون بيت شعر

ههروهها سهرهتاي گهشتي معزالدين بۆ ميسر له سالي ٣٦٢ك دا بوو ئيبين هانيش له برقه دا
كوژرا له پره جه بي سالي ٣٦٢ك له ته مه ني چلو دوو سالي دا ته رمه كه شي وه كو سه گ فرئ درابوو
له كه نار دهرياي برقه داو معزالدينش زوري به داخ بوو بۆ كوژراني وتي: ئه م پياوه ئوميدمان وابوو
شانازي پيوه بكه ين له به رامبه ر شاعيراني رۆژه لاتدا به لام بۆمان نه كرا، ئه وه بوو معز الدين
به رده وام بوو له گه شته كه يدا هه تاوه كو گه يشته سنوري ميسرو چوو هشاري ئه سكه نده ريه له ٢٣ي
شه عباني سالي ٣٦٢ك چهند وه فديكي زۆر له ناودارو سه ركرده و دادوه ره كاني پيشوازيان ليكرده،
ههروهها ده سه لاتي معزالدين له سبه ته وه له رۆژئاواوه دريژده بووه وه هه تاوه كو مه ككه له رۆژه لات ته وه
ههروهها دانيشتواني كه نار هكاني زهرياي ئه تل سيش به فهرماني ئه و جولانه وه بۆ ماوه ي دوو سال و
نيو له ميسردا مايه وه وو له حه وتي ره به بيعي يه كه مي سالي ٣٦٥ك له قاهره كۆچي دوايي كردو
ده سه لاتي له ئه فريقادا سي و دوو سالي خاياند.^٢

الذهبي دهلي: له م كاته دا شيعه گه ري بره وي پي دراو لوتبه رزي گرتي له ميسرو شام حيجازو
له رۆژئاوا دا به هۆي ده ول ته عوبه يديه وه له عيراق و جه زي ره و لاتي عه جه م و بوه يهيه كاندا، ههروهها
خه ليفه مو طيع پله و پايه كه ي كه مي هه بوو لاي بوه يهيه كان جه سته شي لاواز بوو به هۆي ئيفليج و
لال بووني وه به م هۆيه شه وه له سه ر كار لايان برد الطائع لله ي كورپان له شوئينيدا داناو وتاريش
به ناوي ئه وه وه بوو له گه ل چهند شتيكي تر دا به م شي وه يه شان شيني معز گه وره ترو به ده سه لات تر
بوو.^٣

٥- ئه ماني ده ول ته تي فاگمي له باكو ري ئه فريقادا: هه ندئ له زانا ياني ماليكي توانيان بگه نه
ديواني فهرمان په وايي له ده ول ته تي صنهاجه دا كه سه ر به ده ول ته تي فاطمي بوو له ميسرداو
كاريگه ريبان هه بوو له سه ر هه ندئ له وه زيرو ئه مير هكاني كه رۆلي باشيان هه بوو

^١ الفتح العربي في ليبيا، ل: ٣٦٣.

^٢ الفتح العربي في ليبيا، ل: ٣٦٣.

^٣ سير أعلام النبلاء (١١٣/١٥، ١١٤)

له که مکړدنه وهی فشاری ده ولت له سهر زانایانی نه هلی سوننه ت و زانا نه بو الحسن الزجال توانی کار بکاته سهر نه میر معزالدين باديس صنهاجی به په روه رده کړدنی له سهر ریښای نه هلی سوننه ته م په روه رده کړدنه ش کاتې هاته به رهم معز ی فخرمان په وایه تی نه فریقای گرت ده ست له ذی الحجه ی سالی ٤٠٦ ک دا. کاری زانا نه بو الحسن یش به نه پتی بوو بی نه وهی هیچ به کیک له شیعیه کان پتی بزانی، نه م زانایه ش پیاو چاک و خاوه ن په وشت و ناینو بیرویاوه پ دروست بوو زور پقی له مه زه بهی شیعیه ی باطنی بوو توانی پښمایی پست و دروست له د هرون و هزی معزی کوپی باديسدا بچینی که دواتر له سهر ده سستی نه و مه زه بهی شیعیه ی نیسماعیلی له باکوپی نه فریقادا له ناو براو، ذهبیش وه سفی معز کوپی باديسي کردوه و به وهی که پاشایه کی خاوه ن سام نازاو هیمه ت بهرز، زانست دؤست و به خوشنده بووه، شاعیران ستایشیان کردوه و مه زه بهی پیشه و نه بو حه نیفه له نه فریقادا په رهی سه ندو نه ویش خه لکی ولاته که ی پابه ند کرد به مه زه بهی مالیکیه وه بو نه هیشتنی ناکوکی، وازی له گوپرایه لی کردنی عوبه یدیه کان هیناو وتاری به ناوی القائم بأمر الله عه باسیه وه ده دا، مستنسریش نیردراوی ناره لای و هه په شه ی لی کرد به لام نه و گوپی پینه دا^١، هه روه ها وه لامی نه و وتاره ی فاطمی دایه وه که له میسر دا هه په شه ی لی کرد بوو و تبوی: بوچی شوین پتی باوو باپیرانت هه لئاگریه له گوپرایه لی و مل که چ کردندا بؤمان، معزالدين باديسیش وه لامی دایه وه و تی: باوکی ترو باپیرانی من پاشای مه غریب بوون پیش نه وهی هاوشیوه کانی تو بینه خاوه نی، حه قی نه وانه بینه خزمه تکاری نیمه^٢، هه روه ها کتیبه کانی میژوو بؤمان روون ده که نه وه که معز بن باديس به شیوه یه کی پله به ندی دوزمنایه تی شیعیه و ده سه لاتدارانی میسری کردوه نه مه ش له سالی ٤٣٥ ک ده رکه وت کاتې بنکه ی سوپاو دیوان و ده ولته تی فراوان کردو، هه ستا به نه نجامدانی چه ند هه لمه تیک بو پاککردنه وهی له بیرو باوه په (باطنی) هکان وریتی نه ده دا جنیو به هاوه لانی پیغمبر (ﷺ) بدریت، و فخرمانی دا به سه ربازه کانی و خه لکی به گشتی که هه ستن به کوشتنی هه ر که سیک که جنیو بدات به نه بو به کروی عومه ر (خوا لییان رازی بیت)، به م شیوه یه خه لکی ده ستیان دایه له ناوبردنی پاشماوه ی عوبه یدیه کان له باکوپی نه فریقادا هه تاوه کو باکوپی نه فریقیا له بیرو بوچونه خراپ و ناموکانیان پاک بکاته وه، زانایانیش ستایشی نه م کاره یان کرد که معز بن باديس

^١ هه مان سه رچاوه، (١٤٠/١٨).

^٢ تاریخ الفتح العربي فی ليبيا، لطاهر الزاوي، ل: ٣٨٩

سەرپەرشتی دەکردو شاعیرەکان شیعریان لەستایشیدا دەوتو قاسمی کوپی مەروان
دەبارەیی ئەم روداوانە دەئێت:

وسوف يقتلون بكل أرض
كما قتلوا بأرض القيروان
شاعیریکی تریش دەئێت:

يامعزالدين عش في رفعة
وسرور وأغبطا ووجل
أت أرضيت النبي المصطفى
وعتقاً في الملاعين السفلى
وجعلت القتل فيهم سنة
بأقاصي الأرض في كل الدول^١

هەر وهه ها معزی کوپی بادیس بەردەوام بوو لەنزیکیبۆنەوه لەخەڵکو زانایان و مامۆستایانی
ئەهلی سوننەت و بەردەوام بوو لەپلانی کەیدا بۆدایرانی تەواو لەعوبەیدیەکان لەمیسردا، بۆیە
مەزەهەبی مالیکی کردە مەزەهەبی سەرەکی لەدەوڵەتە کەیدا و پەيوەندی کرد بەخیلافەتی
عەباسیەوه و ئالاکەیی گۆپی بۆ ئالای عەبباسیەکان و دروشمەکانیان بەرزکردەوه و ئالای
(فاطمی)یەکانی سوتاند، هەر وهه ها فەرمانی دا بەهەڵوەشاندنەوهی مامەڵەکردن بەدینار و درهەمی
عوبەیدیەکان کە ناوی خۆیانی پێوه بوو خەڵکی ١٤٥ ساڵ بوو مامەڵەیان پێوه دەکرد و فەرمانی دا
بەلێدانی سکه و دراویکی نوێ کە لەدیویکی نووسی: لا اله الا الله محمد رسول الله و لەدیوێکەیی
تریشی نووسی (وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ) (آل
عمران: ٨٥) هەر وهه ها معزی کوپی بادیس سەرجهەم ئەو مەزەهەبانەیی لەناو برد کە دژ بەمەزەهەبی
سوننە بوون وەک صفیریەکان و نکاریەکان و موعتەزێلەکان و ئیباذییەکان، لەسالی ٤٤٣ هەشدا بێرە
هەمووی چوو پال معزی کوپی بادیس کاتی جبارەیی کوپی مختار گوێزپایەلی خۆی پیشاندا بۆی و
یەكەم کە سێکیش کە سەرکردایەتی شالای پاكسازی دژی شیعەیی ئیسماعیلی لەطرابلسدا کردو
رووبەرووی داب و نەریته ناپەواکانیان و بانگەوازه گومراکەیان وەستا زانانی علّامە عەلی کوپی
محمد المنتصر بوو کە بەباوکی حسن ناسراو بوو لەسالی ٤٣٣ هەشدا کۆچی دوايي کرد^٢.

٦- هەوڵەکانی سلجوقیەکان بۆ پاراستنی عێراق لەشیعە گەری باطنی: دەوڵەتی فاطمی هەوڵی
دەست بەسەرگرتنی عێراق و رۆژه‌لاتی دەدا بۆیە هەستا بەناردنی بانگخواز بۆی، ئەوهو بوو
خەلیفە فاطمیەکان هەوڵەکانیان درێژە پێدا بۆ بڵاوکردنەوهی بانگەواکه‌یان بەسود وەرگرتن
لەو پشێوییەیی کە عێراقی گرتەوه، بۆ ئەمەش خەلیفەیی فاطمی الظاهر لإعزالدين الله

^١ هەمان سەرچاوه، ٢٨٩.

^٢ تاریخ الفتح العربي في ليبيا، لظاهر الزاوي، ل: ٢٨٩.

بانگخو ازانی خۆی نارد بۆ به‌غدا له‌سالی ٤٣٥ك دا، خه‌لكێكى ژۆر به‌دهم بانگه‌وازه‌كه‌يانه‌وه هات و چالاكى بانگخو ازانیان له‌ولاتانی رۆژه‌لاتی ئیسلامیدا په‌ره‌ی سه‌ند له‌سه‌رده‌می المستنصر بالله‌ی فاطمیدا پاشان داوای له‌بانگخو ازانی کرد که کوچ بکه‌ن بۆ ولاتی فارس و خۆراسان و ئه‌و به‌ری ده‌ریا، له‌به‌ناوایانگترین بانگخو ازو فه‌یله‌سوفه‌کانی مه‌زه‌بی شیعه‌ی ئیسماعیلیش المؤید فی الدین هبة‌الله‌ی شیرازی بوو که جار جار به‌ مؤید ده‌ناسرا، ئه‌م بانگخو ازه‌ سه‌رکه‌وتوو بوو له‌کاریگه‌ری دانان له‌سه‌ر به‌ساسیری که یه‌کێک بوو له‌سه‌رکرده‌ سه‌ریازیه‌کانی ده‌وله‌تی عه‌باسی و ئه‌م سه‌رکرده‌یه‌ش توانی خه‌لیفه‌ قائم بأم‌ر الله له‌سه‌ر کار لاب‌دات و ده‌ستبگرێت به‌سه‌ر به‌غداد و تازی به‌ناوی فاطمیه‌کانه‌وه ده‌داو ده‌وله‌تی عه‌باسی له‌به‌غدا دا‌ب‌پ‌ری و خه‌لیفه‌ی وه‌ده‌رنا بۆ ئه‌نبار و له‌حه‌دیشه‌ زیندانی کرد لای مه‌ارشی کو‌پ‌ری مجلی عقیلی که فه‌رمانپه‌روای حدیثه‌ بوو ئه‌ویش که یه‌کێک بو له‌ناو‌دارانی بنی عقیل خۆی هه‌ستا به‌خه‌زمه‌ت‌کردنی، له‌سه‌رده‌می مستنصریشدا چل هه‌ینی وتار به‌ناوی فاطمیه‌کانه‌وه ده‌خویندرايه‌وه^١. هه‌روه‌ها به‌ساسیری هه‌ولێ دا ئه‌و رێککه‌وتنه‌ هه‌لۆه‌شیئێته‌وه که له‌گه‌ڵ قریشی کو‌پ‌ری به‌دراندا مۆری کردبو سورش بوو له‌سه‌ر کۆچبیکردنی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی بۆ میسر به‌لام قو‌ره‌یش دژی ئه‌م هه‌ولێ وه‌ستاو داوای له‌ ئه‌میر محی الدینی کو‌پ‌ری مه‌ارشی عقیلی ئامۆزای کرد (فه‌رمانپه‌روایی حدیثه‌) که خه‌لیفه‌ بپارێژی و ژیا‌نی مسۆگه‌ر بکات، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا به‌ساسیری ریی نه‌دا خه‌لیفه‌ القائم بأم‌ر الله ب‌پ‌روات بۆ حدیثه‌ هه‌تاوه‌کو دانپێدانانیکی پێ نووسی که مافی فه‌رمانپه‌روایه‌تی و خیلافه‌ت له‌نه‌وه‌کانی عه‌باس ده‌ستێنێته‌وه هه‌تاوه‌کو نه‌وه‌ی فاطمه‌ زه‌هراء مابێت^٢، هه‌روه‌ها به‌ساسیری به‌مه‌ش وازی نه‌هێنا به‌لکو ده‌ستی گرت به‌سه‌ر جل و به‌رگو میزه‌ری خه‌لیفه‌دا^٣. و ناردی بۆ خه‌لیفه‌ مستنصر بالله‌ فاطمی، هه‌روه‌ها به‌ساسیری پێشتر ده‌ستی دا‌بو‌ویه به‌کارهێنانی کۆمه‌لێ خه‌لکی ساده‌و چه‌کی پێدا‌بوون له‌گه‌ڵ کۆمه‌لێ خه‌لکی بیکاردا ته‌ماعی خسته‌ به‌ریان بۆ تالانکردنی کۆشکی خه‌لیفایه‌تی و خه‌لکی که‌رخ (که شیعه‌ بوون) ماله‌کانی خه‌لکانی سوننه‌ مه‌زه‌به‌یان له‌باب البصره‌ تالان کردو مالی قاضی القضاة گه‌وره‌ی دادوه‌ران (الدماغانی)ش تالان کراو حی علی خیر العمل یان گێپرایه‌وه بۆ بانگو له‌هه‌موو مزگه‌وته‌کاندا به‌و شیوه‌یه‌ بانگ ده‌دا له‌جومه‌و نوێژه‌کانی جه‌ماعه‌تدا، هه‌روه‌ها وتار به‌ناوی خه‌لیفه‌ی فاطمیه‌وه ده‌خویندرايه‌وه و ژۆربه‌ی تۆمارکه‌و

^١ تاریخ الفتح العربی، ل: ٣٩٠، ٣٩١.

^٢ الدولة السلاجقة للصّلاحي، ل: ٥٤.

^٣ أخبار الدول المنقطعة (٤٣٠/٣).

کتیبه به سوده کان له ناو بران و دراویان به ناوی فاطمیه کانه وه له ئالتون و زیو لیداو، کۆشکی خلیفه گه مارۆ دراو سه روکی سه روکه کان أبو القاسم ی کوپی مسلمه دهست گیر کرا. بساسیریش سه رزه نشتی توندی کردو پاشان لیدانیکی زۆریان کردو سوکایه تی زۆریان پیکردو پاشان خه لکی مالی خلیفه تیان تالان کردو ریژه یه کی له ژماره نه هاتوی گه وه رو شتی به نرخ ئاوریشم و که ل و په ل و جل و به رگیان تیادا برد هه روه ها له روژی جه ژنی قوریانی سالی ۵۰هـ بساسیری قوماشی سپی کرده به رو و تار بیژو بانگو یژده کان و خوئی و هاو له کانیشی هه مان پوشاکیان پۆشی و په رچه می مستنصری و رمی میسریشی به سه روه وه بوو، پاشان وتاری به ناوی مستنصری فرمانپه وای میسره وه خوینده وه، شیعه کانیش له و په پی خۆشحالیدا بوون به وه ی که حی علی خیر العمل یان له سه رانسه ری عیاقدا ده بیست، هه وره ها بساسیری تۆله یه کی توندی له خه لکی به غدا کرده وه و هه رکه سی نه یاری بوایه ده یخسته ده ریاهه و رزقو روژی و به خشینی فراوانیشی دها به دۆست و هه واداران، روژی دوو شه ممه به رواری ۲۸ی ذی الحجه وه زیر أبو القاسمی کوپی مسلمه یان هیئا که نازناوی سه روکی وه زیرانی لیترا بوو جبه یه کی خوری و قاپویتیکی له باری سوری له به ردا بوو ملوانکه یه کی چه رمی به گه رده وه بوو، سواری و شتریکیان کردو به شارا گنپایان و له دواشیه وه که سیك هه بوو به پارچه چه رمیک لییده دا کاتی له که رخ په ریه وه هه ندی شتی پیسیان کرد به سه ریاد و تفیان تیکردو و جنپوو نه فره تیان ئاراسته کرد، نه مه ش نه ریتی هه میشه بیانه کاتیکی خه لکانی نه یاریان به رده ست ده که ویت له هه موو کات و ساتیکدا، پاشان به رامبه ر به کۆشکی خلیفایه تی وه ستان دیان و نه میش ئایه تی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِکُ الْمُلْکِ تُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِ الْخَيْرِ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ﴾ (آل عمران ۲۶) واته نه ی پیغه مبه ر، نه ی ئیماندار، بلای خوایه تو خواهن هه موو شتیکی، ده سه لات ده به خشیت به هه ر که سیك بته ویت و ده سه لات و هه رده گریته وه له هه ر که سیك بته ویت، هه ر که س بته ویت بالا دهستی ده که ی تو، هه ر که سیکیش بته ویت زه لیل و بیده سه لات و ژێردهستی ده که ی هه رچی خیر هه یه هه ر به ده ست تویه ، بیگومان تو ده سه لاتداری به سه ر هه موو شتیکیدا. (ته فسیری ئاسان ل: ۵۳).

پاشان پیستی گامیشیان له به ر کرد به شاخه کانیه وه دوو قولاپیان نا له چه ناگه ی و به ته خته یه که وه به رزیان کرده وه تا ئیواره خوئی راده ته کاند هه تاوه کو گیانی له ده ستدا ره حمه تی

خواه‌لی‌بیت، دوا قسه‌شی: سوپاس بۆ‌ئو خواجه‌ی که به‌خوشی ژیاندمی و به‌شه‌هیدی مراندمی^۱، له‌تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی که سایه‌تی شیعه‌ی باطنی که به‌دریژی می‌ژوو سه‌لمینراوه‌ په‌یره و کردنی شیوازی سه‌رکزی و هه‌ژاری و نه‌رم و نیانی له‌کاتی لاوازیدا به‌لام هه‌رکه هه‌ستیان به‌ده‌سه‌لاتداری کرد ئه‌وه خراپترین جۆری ستم و تالان و لیدان و تۆله‌سه‌ندنه‌وه به‌کارده‌هین، له‌وکاته‌شدا طغرل به‌گی سولتانی سه‌لجوقی که بوه‌یهیه‌کانی رامالی له‌ده‌ره‌وه‌ی عیراق بوو به‌سوپایه‌که‌وه دژی یاخی بووه‌کان ده‌جه‌نگاو ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌ته‌که‌ی ده‌سه‌پاند، کاتی له‌و کاره‌ بوویه‌وه به‌سوپاکه‌یه‌وه که‌پایه‌وه بۆ به‌غداو خه‌لیفه‌ی عه‌باسی که‌پانده‌وه بۆ خیلافه‌ت دوا‌ی رزگار کردنی له‌دیلی و توانیشی بساسیری راوه‌دوو بنیت و بیکوژیت، پاشان عیراق دووباره‌ که‌پایه‌وه بۆ خیلافه‌تی عه‌باسی سوننی و ئه‌م رووداوه‌ می‌ژوو یانه‌شم له‌کتیبه‌که‌مدا (الدولة السلاجقة والمشرع الإسلامي لمقاومة التغفل الباطني والغزو الصليبي) دا باس کردوه، سلجوقیه‌کان له‌و مه‌ترسیانه‌ ده‌که‌یشتن که روویه‌روویان ده‌بیسته‌وه له‌پشت بانگه‌وازی فاطمیه‌وه له‌ولاته‌کانی خیلافه‌تی عه‌باسیدا، بۆیه‌ سیاسه‌تیکی دانایانه‌یان به‌کار هینا پاش ئه‌وه‌ی جله‌وی ده‌سه‌لاتیان له‌به‌غدادا گرتیه‌ ده‌ست که‌خۆی له‌دژایه‌تیکردنی بانگه‌وازی فاطمی و بانگخوازانیدا^۲ ده‌بینیه‌وه به‌توندی و لی‌پرا‌نه‌وه، ئه‌وه‌ بوو به‌دوا‌ی بانگخوازانیدا ده‌که‌پان به‌تایبه‌ت ئه‌وانه‌یان که له‌ولاتی فارسدا ئه‌و بانگه‌وازه‌یان بل‌او کردوه هه‌روه‌ها هه‌ستیان به‌دووور خسته‌نه‌وه‌ی فرمانبه‌ره شیعه‌کانی سه‌ر به‌مه‌زه‌به‌ی ئیسماعیلی له‌دیوانه‌کانی حکومت و پیشه‌ ئاینیه‌کان و سوننه‌کانیان له‌شوینی ئه‌واندا داده‌مه‌زاند^۳.

۷- خویندنگه‌ یاسایه‌کان و رۆلیان له‌رابوونی سوننی و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی هه‌زری شیعه‌دا:

بیرکردنه‌وه‌ی جددی له‌دامه‌زراندنی ئه‌م خویندنگه‌ یاسایانه‌ بۆ روویه‌پووبونه‌وه‌ی هه‌لکشانی شیعه‌ی ئیمامی ئیسماعیلی پاش چوونه‌ سه‌ر ته‌ختی سولتان ئه‌لب ئه‌رسه‌لانی سه‌لجوقی له‌سالی ۴۵۵ه‌ک دا بوو، ئه‌م سولتانه‌ پیاویکی به‌تواناو دلگه‌رمی سوننی دانا که‌حه‌سه‌نی کوپی‌عه‌ی ئیسماعیلی طوسی بوو که‌نازناوی نظام الملکی لی‌نرابوو ئه‌م وه‌زیره‌ پیتی وابوو ته‌نها روویه‌پووی سیاسی به‌س نییه‌ له‌به‌رامبه‌ر شیعه‌ی ئیمامی ئیسماعیلیدا ئه‌م کاره‌ به‌ته‌نها سه‌رکه‌وتوو نابیت بۆ ماوه‌یه‌کی درێژخایه‌ن ئه‌که‌ر شان به‌شانی ئه‌م به‌رگری به‌رگری هه‌زو بیریش هه‌نگاو نه‌نیت، چونکه‌ شیعه‌ی ئیمامی بن‌یان ئیسماعیلی له‌م کاته‌دا چالاکانه‌ کاریان ده‌کرد بۆ مه‌زه‌به‌که‌یان به‌شیوازی فیکری جۆراو جۆر ئه‌م چاکییه‌ فیکریه‌ش ته‌نها

^۱ الدولة السلاجقة للصلاحي، ل: ۸۲.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۶۸.

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۶۸.

به چالاکی سوننی هاوشیوه سهرکه وتوو ده بیئت که به به لگه وه رووبه پووی ده بیته وه^۱،
 نه وه بوو ده ولته تی فاطمی هه لده ستا به ناماده کردنی بانگخواز له رتی زانکوی نه زه ره وه که
 کرد بوویانه ده زگایه کی فیکری تاییه تمه ند بۆ بلاوکردنه وهی مه زه به که یان له سالی ۳۷۸ک
 دا^۲. نه مه سهریاری به نامه فیکریه کان که به شیوه یه کی تاییه ت ناماده کرا له پایته ختی
 ده ولته تی فاطمی دا بۆ ناماده کردنی بانگخوازان و روشنبیرکردنیان به روشنبیرییه کی مه زه بی
 فراوان پیش ناردنیان بۆ ولاته نیسلامیه کان بۆ بلاوکردنه وهی مه زه بی نیسماعیلی، نه مه ش
 کاریگری هه بوو له بره و دان به م مه زه به له هه ندی له ناوچه کانی رۆژه لاتی نیسلامیدا
 ده رته نجامی نه م هه وله ریکخراوو به رده وامانه بۆ بلاوکردنه وهی نه م بانگه وازه^۳، له بهر
 هه موو نه مانه نظام الملك بیری له بهر هه نگاریوونه وهی ده سه لاتی شیعه کرده وه به هه مان نه و
 شیوازه ی که پتی بلاو ده بیته وه. نه مه ش مانای وایه که نه و پتی وابوو ده بی له پال بهرگری
 سیاسیدا بهرگری فیکریش هه بیته^۴، نوممه ت له سه ر قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر (دخ) و بیرو
 باوه پتی نه هلی سوننه ت و جه ماعت که له سه ر وشه وه -وحی- وه رگیراوه پهروه رده بکریته،
 لیتره شه وه بیری له کردنه وهی خویندنگه ی یاسایی کرده وه که له میژووشدا دراوه ته پالی،
 چونکه نه و لیبرا بۆ دامه زاندنی و دانانی نه خشه و پلان بۆی و مالی زۆری بۆ وه قف کردو
 مامۆستای باش و لیها تووی بۆ دانا بۆ یه کاریکی سهروشتی بوو که به ناوی نه وه وه بیته له ناو
 سه لجوقیه کاند^۵، خوی گه وره ش نظام الملك کۆمه ک کرد به شیوه یه ک که هاوشیوه ی که مه
 له میژووی سیاسی و زانستی و ئاینیدا، نه وه بوو خویندنگه کانی ماوه یه کی دوورو دریز
 به رده وام بوون به تاییه ت خویندنگه ی به غدا که نزیکه ی چوار سه ده به رده وام بوو، دوایه مین
 که سیکیش که ناسیییتمان له وانه ی که تیایدا خویندوویانه فه یروز نابادی خواوه نی قامووسی
 (المحیط) ه که له سالی ۸۱۷ک کۆچی دواپی کردوه، چونکه نه م خویندنگانه له کۆتایی
 سه ده ی نۆی کۆچیدا کۆتاییان پیته ات^۶، بۆ ماوه یه کی زۆر په یامی خوی گه یاند له ده رچاندنی
 زانایان له سه ر مه زه بی سوننی شافعی به تاییه ت له بواره کانی قه زاو حسیبه (چاودیری و

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۹۱.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۹۱.

^۳ التأریخ السیاسی والفکری، ل: ۱۷۹.

^۴ التأریخ السیاسی والفکری، ل: ۱۷۹.

^۵ التأریخ السیاسی والفکری، ل: ۱۷۹.

^۶ نظام الملك، ل: ۴۰۱.

فتوادان)دا که گرنه گرتین وه زیفه بوون لهو سه رده مه دا، پاشان ئه وانه به جیهانی ئیسلامیدا بلاو بوونه وهو سنوری ده ولته فاطمی باطنی یان له میسر دا به زاندو گه یشتنه باکوپی ئه فریقاو پشستیوانی کومه کی ئاماده یی سوننه یان کرد له وناوچه یه دا، له م خویندگانه ش نه وه یه ک ده رچوو که زۆربه ی ئه و ئامانجانه ی به دیه پنا که نظام الملک داینا بوو و زۆربه ی ده رچوانیان کۆچیان ده کرد بۆ ناوچه کانی تر هه تا کو هه ستن به وتنه وه ی فیهقی شافعی و فه رموده ی پیرو زو بلاو کردنه وه ی بیروباوه پی ئه هلی سوننه ت له و شارانه دا که بۆی چوون یاخود نه نجومه نی قه زاو فتوا ی تیا دا بگرنه ئه ستن، یان هه ندی ئه رکی کارگێری گرنگیان پیسپیژدریت له دیوانه کانی ده ولته دا، السبکی له ئه بی ئیسحاقی شیرازی وه ده گێژپێته وه که یه که م ماموستای خویندنگه ی نیزامی به غدا بووه ده لیت: له چووندا بۆ خوراسان به هه ر گوندو شاریک گه شتم ئه وه دادوهره که ی یان موفتیه که ی یاخود وتار بیژه که ی قوتابی یان هاوڕێم بووه^۱، ئه م خویندنگانه ش رۆلیان هه بووه له گێژپێته وه ی رۆلی رێبازی سوننه به شیوه یه که به هیز بۆ ناو ژبانی ئومه ت، هه روه ها کاریگه ری دیاری هه بوو له سه ر ته سکر کردنه وه ی رۆلی شیعه به تاییه ت کاتی بلاو کراوه کانیان دژ به مه زه به ی شیعه ده رکه وت و پێشه و غه زالیش له پێشه وه ی ئه و بیریارانه دا بوو که جه نگیکی بپه روایان دژ به شیعه راگه یاند^۲. ئه م خویندنگا یاسایانه ش به که له پوو رو زانیان و پیاوانیه وه رێخۆشکه ر بوون بۆ نوره دین زه نکو و ئه یوبیه کان هه تا وه کو به و ئامانجانه بگه ن که ئه و خویندنگایانه له پێناویدا دانران که بریتی بوو له کارکردن بۆ بالاده ست بوونی ئیسلامی راست و دروست له و شوێنانه ی که شیعه تیا دا لایه نگری هه بوو له و کاته دا وه ک میسرو شام^۳.

له و مه ترسییه گه وانه ش که ئه مرۆ رووبه رووی ئومه ت ده بپێته وه ئه و پرۆژه باطنیه نوییه یه که چالاکانه له هه موو جیهاندا کار ده کات و قورئان و سوننه ت بیروباوه پی ئومه ت و میژوو پیاوه مه زنه کانی کردۆته ئامانج، جا ئایا ئیمه په ند له و وانانه وه رده گرین و کار به سوننه ت و یاسا خوا بیه کان ده که یین له بانگه واز کردنماندا بۆ ئایینی راست و دروست که محمه د (ﷺ) لای خوا وه هیناویه تی، هه تا وه کو فه رمان په واکانمان هاوشیوه ی ئه لب ئه رسه لانیا ن تیا دا هه لکه وئ له ئازایه تیدا و له وه زیره کانیشماندا وه ک نظام الملک پهیدا ببیت له هیمه ت و لیبراندا و له ناو زانایانی شماندا هاوشیوه ی جوینی و غه زالی و به غه وئ و گه یلانی و زانا پایه به رزه کانی مه غریب هه لکه وئ

^۱ طبقات الشافعية (۸۹/۳).

^۲ الدولة السلاجقة والمشروع الاسلامي لمقاومة التغافل الباطني والغزو الصليبي، ل: ۲۰۳.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۰۴.

له داكۆكىكردياندا له قورئان و سوننه ت و هاوه لآن و مه سه له كانى هزرى ئىسلامى راسته قينه و مه روه ها ده بى هۆكاره نوپكان بخينه گه پ بۆ بلاوكرده و هى بىرو باوه په راست و دروسته كانى ئىسلام و ميثوى باوه پيتكر او هزرى په نكيلى له پى كه ناله ئاسمانيه كان و ئينته رنيت و چاپخانه و گۆزارو رۆژنامه و كتيب و كۆپو كۆبونو وه و كۆنگره و پرۆگرام و قوتابخانه و زانكۆكان و هۆكاره كانى بانگه وازكردن به هه موو جوړه كانيه وه، مه به ستيشمان له مه دا ره زامه ندى په روه ردگاو رۆژى دوايى و هاوپىيه تى پيغه مبه ران و پياو چاكان و راستگويان و شه هيدان بيت.

۸- هه وه له كانى پيشه وا غه زالى بۆ تيكشاندنى شيعه ي باطنى؛ يه كيك له به ره مه كانى خويندنگه نيزاميه كان ئه وه بوو كه ريخۆشكه ر بوون بۆ بالاده ست بووونى مه زه به بى سوننى، ئه م مه سه له يه ش به و ئاسانيه به ده ست نه هات به لكو دهر ئه نجامى چه ندين هه ولئى بيوچان و قوربانيدانى ئۆرو يه كخستنى تواناكان بوو، له ديارترين دهر ئه نجامه كانيشى كه مبونو وهى هه ژمونى بىرى شيعه بوو به تاييه ت دواى ئه وهى چه ندين نووسراوى دژ به شيعه له م خويندگانه وه دهرچوون، پيشه وا غه زاليش له پيشه وهى ئه و بىريارانه دايه كه جه نكيكى تونديان دژ به شيعه ي باطنى به رپا كردو وهك خۆى ده لئيت: چه ند كتيبىكى له و باره يه وه داناوه له وانه: فضائح الباطنية، كه له لايه ن خه ليفه مستظهره وه داواى نووسينى ليكرابوو له ٨٧٤هـ دا، به لام ئه وهى كه جئى سه رسوپرمانه ئازايه تى غه زالى بوو له هه لمه ته كه يدا دژ به ئىسماعيلى باطنيه كان، ئه مه له كاتيكدا بوو كه بانگخوازانيان له ولاتى فارسدا بلاو بوونه وه و مه ترسيان په ره ي سه ند تا ئه و راده يه ي كه هه ستان به دروستكردى قه لاو شوراو هه په شه يان له ئاسايش و ئارامى خه لك ده كردو هه ستان به تيرۆركردنى خه لك به شيوه يه كى به رفرأوان، ئه م تيرۆركردنه ش زۆريك له سياسى و بىرياره كانى گرته وه و له سه رو هه مووشيانه وه خودى نظام الملك، غه زاليش هه ستا به م هه لمه ته له سه ر خواستى ده سه لات له گه ل ئاره زوى غه زالى زانائى سوننى مه زه ب بۆ به رگرىكردن له ئىسلامى راسته قينه^۱، ئه مه ش شتىكى جوانه كاتيك هه وه له كانى ده سه لاتى سياسى له گه ل زاناياندا يه كده گرته وه له به ديه تئانى ئامانجه كانى ئىسلامدا له رپى چه ند ده زگايه كى به سه وده وه بۆ كۆمه لگه و ده ولت، وهك ئه وهى كه خويندنگه ياساييه كان پيى هه ستان بۆ رووبه روو بوونه وهى هزرو هه ژمونى شيعه ي باطنى، ئه وه بوو ده ولتە تى فاطمى به هۆى فەلسەفە و بىروباوه پى باطنيه وه خۆى به هيز

^۱ الدولة السلاجقة للصلاحي، ل: ۳۸۰.

^۲ رجال الفكر والدعوة (۳۰۴/۱) الغزالي للقرضاوي، ل: ۵۷.

دهكردو له بهرگي ئاينى سياسيدا خوى دهردهخست، بهم پيښهش مه ترسى له فلهلسفه زياتر بوو بؤ ئيسلام وهك ماموستا نه دهوى ده لئيت: چونكه فلهلسفه له كوشكيكي بهر زدا ده ژيان دور بوو له خه لك و جه ماوهر^۱، به لام (باطني) يه كان دزه يان ده كرده كومه لگه و ژه هري خويان پيادا ده پژاند، و پاداشتي ماددي گه وړه ي بؤ ته رخانكرا بوو، له جبهاني ئيسلاميشدا له كوتايي سه ده ي پيښه مدا كه سيك نه بوو وهك غه زالي شي او بيت بؤ وه لامدانه وه دوزينه وه ي نه نتيه كان وه له وه شاندنه وه ي نه وه ي كه بپړوكه كانيانى له سر بنيات ده نيښ، نوسينه كانى غه زاليش كاريگه رييه كي به هيزيان هه بوو له بواري وه لامدانه وه ي باطنيه كانداو توانى به هوى هزري به هيزو نه و ناوبانگه ي كه به ده ستي هيتا بوو زانسته شهرعى و غه قليه كان له فلهلسفه و لؤژيك و بيروباوه پ خاته گه پ بؤ هه لته كاندنې ره گوريشه ي مه زه مبي باطني و نه و ته به ناوبانگه ي دهر باره وتن كه وهك په ندى لئها تووه و ده لئيت: به رواالت ره فز ده كنه و له ناوه پړوكيشدا كوفري ته واو، مه به ستي له ره فز ره فز كړدنې خيلافه تي نه بو به كرو عومه ره (ﷺ) نه وان له ژير په رده ي شيعه دا خويان حه شارداوه و شيعه ش نين، به لكو نه وه ده مامكيكه له پشتيه وه پلانه كانيان ده شارنه وه بؤ ليدانى ئيسلام، له و كاره باشانه ش كه بؤ غه زالى ده ژمير دريت: به رده و امبوونى له سر په خنه گرتن له م كومه له و په رده لادان له سر بيروبو چوونه پيچه وانه و دژه كانيان و كرده وه و نيه ته خراپه كانيان، له كاتيكدا له و سه رده مه دا وانراو بوو كه له وانه يه نه وه ره خنه گرتنه ببيت هوى كوشتنى، به تاييه ت كه به چاوى خوى كورزانى پياوى گه وړه ي ده ولت نظام الملك ي بيني بوو، هه روه ها شيعه ي باطني هه په شيهان له هه ر تاكيك ده كرده كه به مه ترسيان بزانيايه بؤ سر خويان چ له پياوانى ده سه لاتدار بوايه ياخود له ماموستايانى ئاينى نه مه شيان به كوشتن و ژه هر ده رخواردان پياده ده كرده يان به چه ندين شيوازيتر كه به باشى شاره زاي بوو بوون و به وړدى پياده يان ده كرده، نه مه ش نه گه ر به لگه بى له سر شتيك نه وه به لگه يه له سر نازايه تي غه زالى بؤ وتنى راستى و روويه رووبوونه وه ي ناړه وايي، به هه ر نرخك بيت چونكه هيج شتيكي تووش نابيت كه خوا له سه رى نه نوسيبيت^۲. نه مه ش وانه و بير خستنه وه يه كه بؤ زانايانى هاوچه رخ كه راستگو بن له گه ل په روه ردگاردا له روويه رووبوونه وه ي باطني نو يكاندا، چونكه من هه ندى به ناو زانام ديوه كه لئيان ده ترسنو له خه مى كوشتن يان تيرور كړدن يان تومه تي تائيبيان هه يه،

^۱ الجهاد من الهجرة الى الدعوة والدولة، ل: ۱۴۷.

^۲ الامام الغزالي بين مراحيه وناقديه، ل: ۶۲.

هه‌ندیکی‌شیان که وتوونه‌ته ژێر ده‌رزی بیهۆشکردنی باطنی و چه‌ند روپاماییه‌ک که هیچ قورساییه‌کی نییه‌له‌تزازووی شه‌رعدا، یاخود چه‌ند حسابی‌کی دونیایی کورت خایه‌ن، بۆیه ده‌ست به‌رداریان بوون هه‌تاوه‌کو یاری به‌بیروباوه‌رو پڕۆزییه‌کانی ئومه‌ته‌وه‌ بکه‌ن و هه‌ندی له‌زانایانی ئومه‌تیش رۆلایان هه‌بووه‌ له‌بێ هۆشکردنی جه‌ماوه‌ری‌کی به‌رفراوان له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که ده‌زانن ئه‌وانه‌ چه‌نده مه‌ترسییان هه‌یه‌ بۆ بیروباوه‌پوره‌وشتی ئومه‌ت، ئایا ئه‌و زانایانه‌ له‌و رۆژه‌دا ناترسن که‌ دڵ و چاوه‌کان تیايدا ده‌له‌رزن و خوای گه‌وره‌ پرسیار له‌راستگۆییان ده‌کات ده‌رباره‌ی راستگۆیان.

دووهم: هه‌له‌مه‌ته سه‌ربازیه‌یه‌کانی نوره‌دین بۆ سه‌ر میسر:

وه‌زیری فاطمی ئیبن السلاری سوننی مه‌زه‌ب هه‌ستا به‌هه‌ول‌دان بۆ په‌یوه‌ندیکردن به‌نوره‌دینه‌وه‌ له‌پێناو ئه‌نجامدانی چه‌ند هێرشێکی سه‌ربازی هاوبه‌ش له‌سه‌ر بنه‌مای پێش‌ره‌ویکردنی نوره‌دین له‌باکوهره‌وه‌ که‌شتیگه‌لی فاطمیش هه‌ستیت به‌هێرشکردنه‌ سه‌ر شاره‌ که‌نارییه‌کانی خاچه‌رستان، ئه‌وه‌ بوو ئوسامه‌ی کوپی منفذ بووه‌ ناو‌پژێوان له‌نیوان هه‌ردوو لاداو ئیبن السلاریش پێش‌نیاری بۆ کرد که‌ پاره‌و دیارییه‌کان به‌ریت بۆ سوڵتانی حه‌له‌ب و هه‌ستت به‌هێرشکردنه‌ سه‌ر طبریه‌، له‌هه‌مانکاتیشدا که‌شتیگه‌لی فاطمی هه‌له‌ده‌ستیت به‌هێرشکردنه‌ سه‌ر غه‌زوه‌، له‌حاله‌تی رازی‌بوونی نوره‌دین به‌مه‌ ئیبن منفذ پاره‌ی پێش‌که‌ش ده‌کات بۆ یارمه‌تیدانی ئه‌گه‌ر رازیش نه‌بوو ئه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌مه‌ی دواییه‌ که‌ به‌و پاره‌یه‌ کۆمه‌له‌ سواری‌ک بخاته‌ پێ بۆ جه‌نگ کردن دژی خاچه‌رستان له‌نزیک عه‌سقه‌لان، به‌لام ئه‌و کاتێ گه‌یشته‌ ب‌صیری و چاوی به‌نوره‌دین که‌وت راده‌ی سه‌رقاڵ‌بوونی به‌دیمه‌شقه‌وه‌وه‌ بۆ روونکرده‌وه‌ که‌ به‌ربه‌ستێکی تۆکه‌میه‌و ریگره‌ له‌هاوکاری هاوبه‌ش له‌گه‌ڵ فاطمیه‌کاندا، چونکه‌ له‌و کاته‌دا هێشتا ده‌ستی به‌سه‌ردا نه‌گرتبوو^١. تێبینی ئه‌وه‌ش ده‌کریت که‌ ئیبن السلاڕ به‌رده‌وام بوو له‌ ململانییدا له‌گه‌ڵ خاچه‌رسته‌کاندا بۆیه له‌سالی ٥٤٦ه‌/ ١١٥١ز که‌شتیگه‌لی‌کی ئاماده‌کرد که‌ پاره‌یه‌کی زۆری تیا‌دا سه‌رفکردبوو و هێرش پێکده‌ سه‌ر شاره‌ که‌نارییه‌کانی خاچه‌رسته‌کان و به‌ئامانجی خۆی گه‌یشت، ده‌هه‌بیش باسی ئیبن سه‌لاڕ ده‌کات و ده‌لێت: پال‌ه‌وانی‌کی ئازا بوو، ده‌ست‌پێش‌خه‌رو سامدارو شافیعی و سوننی بوو، له‌سه‌ر ئابینی عوبه‌یدییه‌کان نه‌بوو، له‌گه‌ڵ السلفی دا ئاهه‌نگی گێراو خۆ‌په‌ندنگه‌یه‌کی بۆ کرده‌وه‌ به‌لام سه‌تم و ناحه‌قی تیا‌ بوو^٢، هه‌روه‌ها ئه‌و هه‌ول‌انه‌ی پێش‌وو له‌سه‌رده‌می وه‌زاره‌تی الطلائع ئیبن روزه‌یک

^١ فن الصراع الإسلامي الصليبي، ل: ٨٣.

^٢ اتعاظ الحنفاء (٣/٣٠٣).

دووباره بوويه وه كه په يوه ندى به نوره دين محمود وه كړد له ريگه ي ئوسامه ي كوپى منډه وه
 به لام نوره دين په لى نه كړدو پټى وابوو كه هيشتا بارودوخ له بار نيبه، هه روه ها له نتيوان ئوسامى
 كوپى منډو پاشاى سالى ئه بو الغارات طلائع ي كوپى روزيك شه په شيعر هه بووه له و شيعرانه ش
 كه طلائع كوپى رزيك وتى:

فقولوا لنور الدين لا قُلْ حدّه	ولا حكمت فيه الليالي الغواشم
تجهز الى أرض العدو ولا تهن	وتُظهر فتوراً إن مضت منك حارم ^١
هه روه ها له و شيعرانه ش نه م شيعره ي كه بؤ ئوسامه ي كوپى منډى نووسى:	
ياسيداً سيموا بهمتّه	الى لرُتب العليه
فينال منها حين يحرم	غيره أوفى مزيه
أت الصديق وإن بعدت	وصاحب الشيم الرضية
نبيك أن جيوشنا	فعلت فعال الجاهلية
سارت إلى الأعداء من	أبطاها متنا سرية
فتغير هذي بكرة	وتعاود الأخرى عسية
فالوين منها للفرنج	فقد لقوا جهد البلية
جاءت رؤوسهم تلوح	على رؤوس السهمرية
وقلائع قد قسمت	بين الجنود على السوية
وخلائق كثرت من	الأسرى تقاد إلى المنية
فانهض فقد أنبت مجد	الدين بالخال الجلية
والم بنور الدين وأعلمه	بهاتيك القضية
فهو الذي ما زال يخلص	منه أفعالا ونية
ويبد جمع الكفر بالبيض	الرقاق المشرفية
فعساه ينهض نهضة	يفني بها تلك البقية
إما لنصرة دينه	أو ملكه أو للحمية
قل لابن منفذ الذي	قد حاز في الفضل الكمالا
فلذلك قد أضحي الأنام	على مكارمه عيالا
كم قد بعثنا نحوك	الأشعار مسسرة عجالا

^١ سير أعلام النبلاء (٣٠/٣٨٣).

من محاسنك الوصلا	وصددت عنها حين رامت
حين لم تبذل فعلا	هلا بذلت لنا مقالا
في المودة واحتمالا	مع أننا نوليك صبرا
أصحت قصارا أو طوالا	ونبتك الأخبار إن
الشام تعتسف الرمالا	سارت سراياك لقصد
جرد الخيل أتباعا توالي	تزجي إلى الأعداد
يجعل فعالنا فيهم مثالا	فلو أن نور الدين
كي ينازلهم نزالا	ويسير الأجناد جهرا
بما قد كان قالا	ووفى لنا ولأهل دولته
في معاقلها اعتقلا	لرأيت للإفرنج طرا
الغرب أو قصدوا الشمالا	وتجهزوا للسير نحو
للمصيحة و اعتزلا	وإذا أبى إلا اطراحا
لحكم خالقنا تعالى	عدنا بتسليم الأمور
وأكرمهم فعلا	يا أشرف اوزراء أخلاقا
نهته قدرا وحالا	نبهت عبدا طالما
فخرا ومجدا لن ينالا	وعتبه فأفلاته
في جوانحه اشتعلا	لكن ذاك العتب يشغل
نور الدين والقي به الرجالا	واشدد يديك بود
الشام جماعا أن تذالا	فهو المحامي عن بلاد
وجمعهم حالا فحالا	ومبيد أملاك الفرنج
والدنيا بدولته اختيالا	ملك يتبع الدهر
فلم يدع منها جلالا	جمع الخلال الصالحات
رأت عيونهم الكمالا	فإذا بدا للناظرين
حى وللدنيا جمالا	فبقيتما للمسلمين

هه روه ها نوره دين نه چووه هاوپه يمانى سه ريزييه وه له گه لّ طلائح كوپى روزه يكدا به لكو گرنكى
دهدا به په يوه نديه دبلوماسيه كان، نه وه بوو بالويزيك له لايه نوره دينه وه له سالى ١١٥٢ هـ / ١١٥٧ ز
گه يشتو نه م كارهش له سالى دها تودا دووباره بوويه وه واته سالى ١١٥٣ هـ / ١١٥٨ ز، وه لامى

دهولته قاطميش نه وه بوو كه نهو بالويزه نوره دين گيرد راوه ته وه بؤ ولاته كه ي به چه ندين ديارى و چه كه وه كه به سئ هزار دينار مه زنده ده كريت پاره و سامانتيكيش كه به حه فتا هزار مه زنده ده كرا له پيتناو كومه كي كردنى ململانتى نوره دين دژ به خاچه رسته كان^۱، هه روه ها نوره دين بالويزيكي ترى له سالى ۵۵۴ ك/ ۱۱۵۹ ز ناردو له لايه كي تریشه وه دهولته قاطمى هاوسوزى خوى بؤ دهرپى و عاضد له سالى ۵۵۵ ك/ ۱۱۶۰ ز هيماي خوى بؤ نارد ليكدانه وهى لوژيكiane ش بؤ نه م مه سه له يه نه وه يه كه (قاطمي) يه كان دواى نه وهى عه سقه لانيان له ده ست دا له سالى ۵۴۸ ك/ ۱۱۵۳ ز به ته واوى له مه ترسى خاچه رستان و پيويسى سود وه رگرتن له هيزى دهولته نوره دين و قورساى سياسى و سهربازى تيگه يشتن^۲.

۱- **پالنه ركهانى نازاد كردنى ميسر لاي نوره دين**: نازاد كردنى ميسر گه وره ترين ده سته كه وتى نوره دين بوو ره حمه تى خواى لييت، نه وه بوو توى دهولته قاطمى عوبه يدى بپوخينيت كه بؤ ماوهى دو سه ده به رده وام بوو له سه ر گه نده لى سياسى و تيكدانى بپرو باوه پ له سه رجه م ناوچه كانى جيهانى ئيسلاميدا، چونكه نه وان بوون يارمه تى خاچه رسته كانيان دا بؤ داگير كردنى ولاتى شام نه مه ش له رتى هاوپه يمانيتى و هاوكارى كردنى نيونيان وه، هه روه ها نه وان بوون كه مه زه بى باطنيان بلاوكرده وه له جيهانى ئيسلاميدا، كاتيكيكيش پشيوى ده سه لاتى گرته وه له ميسرداو وه زيره كان ده ستيان به سه ر كاروباره كاندا گرتو خه ليفه كان په راويزخران، ته ماعيان كرده ميسرو جار له دواى جار هيرشيان بؤ ده هيتان بويه نوره دين محمود هه لمه ته سه ربازيه كانى يه كلاكرده وه بؤ رزگار كردنى ميسر لييان و، له پيتناو گيرانه وهى زهوى كينانه بؤ ريبازى نه هلى سوننه ت و جه ماعه ت، يه كخسته نه وهى گوتارى موسولمانان^۳، ده شتوانين ديارترين نهو پالنه رانه ي كه بوونه هوى هيرشكردن بوسه ميسر له مانه دا كورت بكه ينه وه:

پالنه رى يه كه م: نهو حاله تى پشيويه ي كه ميسرى گرته وه له كوئا رژه كانيدا، نه وه بوو دهولته ت به ده ست زور رواله تى گه نده لى و له به ريه ك هه لوه شاندينه وه وه ده ينالاند، هه تا نهو پاده يه يه ي كه كوژرانى خه ليفه و وه زير كاريكى ئاسابى بوو، له ململانتى نيوان وه زيره كاندا، ياخود وه زير و خه ليفه دا، نه وه بوو خه ليفه ظاهر له سه ر ده ستى وه زيره كه ي كوژراو وه زيره كان زال بوون به سه ر خه ليفه كانى دواى نه وداو به ثاره زوى خويان كه سيان هه لده بژارد، هه روه ها وه زيره كانيش

^۱ فن الصراع الاسلامي الصليبي، ل: ۸۴.

^۲ فن الصراع الاسلامي الصليبي، ل: ۸۴.

^۳ الجهاد والتجديد، ل: ۱۹۵.

یه کتریان ده کوشت نه وه بوو له یهك سالداسی كه س بوونه وه زیر: عادل كوری روزیک و شاورو
ضوغام، بهم شیوه یه ده ولت لاواز بووو پشیوی بالی به سهر ولتدا کیشاو له کوتایي نه م
مملانیته شدا شاور به دهستی ضوغام ده رکارو هانای برد بۆ نوره دین محمود که بارودوخه که ی
به له بار زانی بۆ یه کخستنی شام و میسر.

پالنه ری دووهم: ته ماعی خاچه رسته کان پالی به سه رکرده ی موجهید نوره دینه وه نا بۆ
بیر کردنه وه ی جیدی بۆ هیئانی میسر بۆ ناو به ری ئیسلامی، هه روه ها نه و به لئینه ی که له خه لیفه ی
عه باسییه وه سه باره ت به ئازادی کار کردنی له شام و میسر دا وه ریگرت زیاتر هانی دا بۆ
به نه نجامگه یانندی نه م کاره ^۱.

پالنه ری سییه م: له به هیترینی نه و هۆکارانه ی که بوونه هۆی له ناو بردنی خه لافه تی فاطمی
عوبهیدی، هۆکاری بیروباوه پ بوو، چونکه نه م ده ولت ته بیروباوه پی باطنی هه بوو مه زه بهیشتی
ئیسماعیلی بوو، یه کیتی موسولمانانی نه هیشت و به رده ووام هاوکاری دوژمنانی ده کرد ^۲. بۆیه
پیویست بوو یه کتیه کی به هیز له بیروباوه ردا پیک بهیتریت که خه لافه تی عه باسی و زهوی کینه وه
ولاتی شام له خۆ بگریت ^۳.

له م بارودوخه دا که نوره دینی شهید به هیوای هیترشکردنه سهر میسر بوو وه زیری فاطمی
شاورو کوری مجیر السعدی گه شته دیمه شق له سالی ۵۵۹ هـ دا داوای په نادانیکرد له به رامبه ر نه و
که سه ی که پله و پایه ی به زۆر لیزه وت کرد بوو هه روه ها شاور به لئینی به نوره دین دا که یهك له سه ر
سیی داها تی میسری پیبدات دوا ی پیدانی موچه ی به سه ر یازه کانی به رامبه ر به یارمه تیدانیدا دژ به
ضرغام ، به مه رجیک ببیته جیشینی نوره دین له میسر دا، هه روه ها نه سه ده دین شیرکۆش له میسر دا
به سوپا که یه وه بمینیته وه له گه ل شاوردا کاروباری ولات به ریوه به ریت به فه رمانی نوره دین ^۴، به لام
نوره دین دوو دل بوو ئایا که سیک بۆ نه م کاره رپه وانه بکات یان نا هه تاوه کو نوێژی ئیستیخاره ی
کرد، سه رباری نه و مه ترسیبانه ش که رووبه پووی ده بوویه وه هه ر له به ر بوونی خاچه رستان
له که نار هکانی شام و به یتمه قه دیسدا هه تاوه کو گومان کردن له دل سوژی شاور السعدیدا ^۵، پاشان

^۱ الجهاد والتجديد، ل: ۱۹۶.

^۲ الجهاد والتجديد، ل: ۱۹۷.

^۳ مصر والشام في عهد الأيوبيين والمماليك، ل: ۱۳.

^۴ الكامل في التاريخ له الجهاد والتجديد وه وه رگراوه، ل: ۱۹۸.

^۵ الكامل في التاريخ له الجهاد والتجديد وه وه رگراوه، ل: ۱۹۸.

نوره دین چهند هه‌له‌تیکێ یه‌ك له‌دوا یه‌کی به‌ریخست و ئاراسته‌ی میسری کرد له‌ساڵی ٥٥٩ هه‌تاوه‌كو ٥٦٤ هه‌تاوه‌كو به‌سه‌رکردایه‌تی ئه‌سه‌ده‌دین شێرکۆ.^١

٢- **شالۆی یه‌که‌می نوره‌دین ٥٥٩ هه‌تاوه‌كو:** نوره‌دین مه‌حمود بێیاریدا که هه‌له‌تیکێ سه‌ربازی ئاراسته‌ی میسر بکات به‌سه‌رکردایه‌تی ئه‌سه‌ده‌دین شێرکۆ بۆ به‌دییه‌نانی دوو ئامانجی سه‌ره‌کی:

• ئاگادار بوون له‌بارودۆخی ناوڤۆیی میسر له‌نزیکه‌وه وه‌ك رێخۆشکه‌ریه‌ك بۆ ده‌ست به‌سه‌راگرتنی، به‌تایبه‌ت که‌شاور به‌لێنی پێداوه ئه‌گه‌ر بگه‌رێته‌وه بۆ پۆسته‌که‌ی ئه‌وه هه‌موو خه‌رجیه‌کانی هه‌له‌ته‌که له‌هه‌ستۆ ده‌گرێت سه‌رباری ئه‌ستۆ گرتنی مانه‌وه‌ی ئه‌سه‌ده‌دین شێرکۆو سه‌ربازه‌کانی له‌میسردا.

• گه‌راندنه‌وه‌ی شاور وه‌زیری له‌سه‌رکار لایه‌رای فاطمه‌یه‌کان بۆ پۆسته‌که‌ی، ئه‌وه بوو ضه‌رغام به‌و ئاماده‌کارییه‌ی زانی که له‌دیمه‌شق دا ده‌گرێت بۆ ئاماده‌کردنی هه‌له‌تیک بۆ یارمه‌تیدانی شاور، بۆیه خۆی ئاماده‌کردو هه‌ناشی برد بۆ عه‌موری یه‌که‌م له‌هه‌ولێکیدا بۆ چوونه ناو گه‌مه‌ی هاوسه‌نگ کردنی هیزه‌کانو، پێککه‌وتنیکێ له‌گه‌ڵدا مۆر کرد، بۆ یارمه‌تیدانی دژ به‌نوره‌دین مه‌حمود له‌به‌رامبه‌ریشدا به‌لێنی پێدا که‌سه‌رانه‌ی ساڵانه بدات به‌و شیوه‌یه‌ی که پاشا دیاری ده‌کات هه‌روه‌ها پازی بوو به‌وه‌ی که‌میسر بێته‌ پاشکۆی خاچه‌رسته‌کانو خه‌لیفه‌ی فاطمی العاضدیشی ناچارکرد که ئه‌و رێککه‌وتنه مۆر بکات،^٢ ئاسایش بوو که‌عه‌موری یه‌که‌م ئه‌م پێشنیاره قبول بکات چونکه هه‌لێکی زیه‌رینی پێده‌به‌خشیت بۆ چوونه ناو میسره‌وه ئه‌مه‌ش ئه‌و ئاواته‌یه که زیاتر له‌نیو سه‌ده خاچه‌رسته‌کان هه‌ولیان بۆ ده‌دا، بۆیه خێرا هه‌له‌تیکێ سه‌ربازی به‌ریخست بۆ هێرشکردنه سه‌ر میسرو ئه‌سه‌ده‌دین شێرکۆش به‌سه‌رۆکایه‌تی شالۆی یه‌که‌م به‌ره‌و میسر به‌ریکه‌وت له‌جه‌مادی دووه‌می ٥٥٩ هه‌تاوه‌كو / نیسانی ١١٦٤ ز به‌هاوێیه‌تی صلاحه‌دین یوسفی کورپی ئه‌یوبی برزای که‌ته‌مه‌نی له‌بیه‌ست و هه‌وت ساڵ زیاتر بوو رێگه‌ی دیاریکراوی گرتبووه به‌ر بۆ هه‌له‌ته‌که که‌به‌ناو ئه‌و زه‌ویانه‌دا تێده‌په‌ری که‌خاچه‌رسته‌کان ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرتبوو،^٣ بۆنه‌وه‌ی دڵنیاشیان بکاته‌وه له‌هه‌له‌ته‌که‌ی و گیانی سه‌ربازه‌کانیشی پارێزراو بێت نوره‌الدین مه‌حمود کاری له‌سه‌ر دوو میحوهر ده‌کرد:

^١ الجهاد والتجديد، ل: ١٩٨.

^٢ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ٣٢٨.

^٣ النوادر السلطانية والحاسن الیوسفیة، ل: ٧٦.

یه که هم: له گەڵ هەلمەتتە کەیدا بە سوپاکە یەوێ رویشت هەتاوێ کو لە دیمە شوق تێپەرین بۆ رێگرتن
لە رووبە رووبوونە وەیان.

دووهم: هەستا بە هێرشکردنە سەر کەنارەکانی باکوڕی شانیشینی بیت المقدیسی هاوسی
دیمە شوق، لە پێناو راکێشانی سەرنجی خاچەرستەکان بەرو میسر^۱.

ئەوێ ئێسە دەدین شیرکۆ بە سەركردایەتی سوپا زۆرە کە یەوێ بە ناو بیاباندا بە رێکەوت
بە هاوڕێیەتی شاور و لە کرک پەڕی یەوێ بە شەو بە کەو پاشان ئەیلەدا تێپەری و دواتریش سوەیس و
لەوێشەوێ بۆ قاهرە هێندەش خێرا دەپۆشت کە توانی لە بەرزەخی سوەیس بپەریتەوێ پێش
ئەوێ خاچەرستەکان خۆیان ئامادە بکەن بۆ دەستیۆردان، ئەوێ بوو ضوغام هیزیکێ سەربازی
رەوانە کرد بە سەركایەتی بڕایەکی خۆی کە ناوی ناصر الدین بوو بۆ بەرەنگاربوونەوێ و لە ئاکامی
ئەم رووبە رووبوونەوێدا کە لە بلبیسدا روویدا ئێسە دەدین شیرکۆ سەركەوتنیکێ گەورە بە دەست
هێناو ناصرالدینیش بە شکستخواردوویی گەڕایەوێ بۆ قاهرە، ئێسە دەالدین شیرکۆش پاوە دووی ناو
لە کوتایی جەمادی کوتایدا گەشتنە پایتەختی میسر و لەویش ضوغام بە هەموو هیزەکانیەوێ
هاتەدەر بۆی چونکە دەیزانی ئەم جەنگە جەنگی کوتاییەتی و ئەم رووبە رووبوونەوێش لە ژێر
شوراکانی قاهرەدا روویداو جەنگە کەش توندو تیزێ بەخۆوە بینی و بە سەركەوتنی ئێسە دەدین
کوتایی هات دواي ئەوێ سوپا و خەلکی و خەلیفە پشتی ضوغامیان بەردا، لە کاتی هەڵاتنیشدا
لە نزیک ئەو شوێنە کە بە مەزاری خاتو و نفیسە ناسراوە لە مانگی رەجەبی ٥٥٩هـ / حوزەیرانی
١١٦٤ز کوژرا لە گەڵ ناصرالدینی بڕایدا، پاشان ئێسە دەدین شیرکۆ بە سەركەوتویی چوو
قاهرەوێ و شاورێ گێڕایەوێ بۆ پۆستە کە لە وەزارەتدا، پاشان لە دەرەوێ قاهرەدا
سەربازگە یەکی دروستکرد^۲. دواي ئەوێ کە شاور گەڕانەوێ بۆ پۆستی وەزارەت مسۆگەر کرد
گەڕایەوێ سەر سروشتی کۆنی خۆی کە بە فەرت و قیل ناسرا بوو هەتاوێ کو بچیتە مەملانییەکی نوێوێ
لە گەڵ ئێسە دەدین شیرکۆدا، ئەوێ بوو لە گەڵ خەلکیدا خراب مامەڵە دەکردو بەلێنەکانی بۆ
نورەدین لەبەر خۆی بردەوێ خێرا نیشانەکانی ناپاکی لێدەرکەوت و رێکەوتنە کە لە گەڵدا
هەلوێ شاندەوێ، داوای کرد لە شیرکۆ کە میسر چۆل بکات و خێرا بە هیزەکانیەوێ بچیتەوێ بۆ شام،
بەلام شیرکۆ ئەم داوایە رەتکردەوێ وەلامی هەلوێستە ناجیگیرە کە دایەوێ دەستی گرت
بە سەر بلبیسداو حوکمرانی ناوچە ی رۆژەلاتی میسری لە ئەستو گرت^۳، شاوریش ناچار بوو پەنا

^۱ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۲۹.

^۲ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۲۹.

^۳ الباهر ل ۱۳۱-۱۳۳ تاریخ الزنکین فی الموصل، ل ۳۳۰.

بەریت بۆ پاشا عەمووری یەكەم كە لە ئامادەسازیدا بوو بۆ ھێرشكردنە سەر میسرو ئەم
پیشنیارانەى خستە بەردەمى :

• بۆ ھەر قۇناغىك لە قۇناغەكانى گەشتەكەى لەبەیتوالمەقدیسەوہ بۆ رووبارى نیل كەبیست و
حەوت قۇناغە برى ھەزار دینارى پێدەدات.

• دیاریەك دەبەخشیت بە ھەر كەسیك كە ھاوپیەتى بكات لەسوارەكان ئسبتاریە كەپرپرەى
پشتى سوپای شانشینى بیت المقدس یان پێكدەھێنا، وەك ھەولێك بۆ ھاندانى سوارەكانى
بۆ بەشداریبون لە ھەلمەتەكەدا.

• پارەى ئالفى ئەسپەكانیان لەئەستۆ دەگریت بەرامبەر بەیارمەتیدانى بۆ وەدەرنانى
ئەسەدەالدین لەمیسردا^۱، بەم شێوہ شاوڕ چووہ ناوگەمى سیاسى نیتوان دوژمنە
گەرەكانەوہ ھەولێ دەدا بۆ بەرژەوہندى خۆى بیانوروییتیت، گومانیش لەوہدا نییە كە
عەموورى یەكەم لەو كاتەدا چاودێرى پیشەھاتەكانى ھەلوێستى سیاسى سەربازى دەكرد
لەمیسردا، كاتى بەجموژلەكانى ئەسەدەدین شیركۆى زانى مەترسییەكانى زیاتر بوون،
كەبانگەپشتەكەى شاوڕیشى بەدەست گەیشت خۆشحالى خۆى دەرپرێ ئەم ھەلەى لەكیس
خۆى نەدا بۆ چووہ ناو میسر ھەرچەندە ھاوپەیمانەكەى گۆراوہ، چونكە ئەمە بۆ ئەو
گرنگیەكى نییە، بەلكو گرنگ ئەوہیە كەئەو بچیتە میسرەوہ^۲.

۳- شالۆى دووھمى عەموورى بۆ سەر میسر: شالۆى یەكەمى عەمورى شكستى ھێنا بۆ سەر
میسرو ناچار بوو پاشە كشە بكات و بگەریتەوہ بۆ بەیتولمەقدیس ئەمەش لەسالى ۵۵۸هـ/
۱۱۶۳زدا بوو ھەر كە بۆ جارى دووھمى ھەلى بۆ رەخسا بۆ چووہ ناو میسر پاش
بانگەپشتكردنى لەلایەن شاوڕەوہ، خێرا كۆبوونەوہیەكى گرێدا لەبەیتولمەقدیسدا بەئامادە
بوونى بارۆنەكانى میرنشینەكە، تیايدا پرپاریدا بەدەم بانگەپشتەكەى شاوڕەوہ بچن دواى
ئەوہى كەپوونى كردهوہ بۆ كۆبوونەوہكە كە لەتوانايدا ھەیە ھەلمەتێك بەرپیخت بۆ داگیر
كردنى میسر بەبى ئەوہى بەرگرییەكانى شانشینەكەى لاواز ببیت، بەتایبەت كە لەو كاتەدا
لەئەوروپاوە ژمارەكە حاجى گەشتبون بۆ سەردانى بەیتولمەقدیس كە دەتوانرا سودیان
لێوہریگیریت بۆ لایەنى سەربازى و بەھىوا بوو كە بتوانى میسر داگیر بكات بۆ
خاچەرستەكان و پرپاریشیدا كە بوھیموندى سێیەم ئەمیری ئەنطاکیە بەپێوەبردنى

^۱ تاریخ الزنكین فی الموصل، ل: ۲۳۰.

^۲ تاریخ الزنكین فی الموصل، ل: ۲۳۰.

کاروباره‌کاني شانشينه‌کي له نه‌ستو بگريټ له‌کاتي ناماده نه‌بوونيد^۱. دواتر پاشاي به‌يتولمه‌قديس خيرا به‌رهو ميسر به‌ريکوت به‌سه‌رکردايه‌تي هيژه‌کانيه‌وه به‌جاري دوهم له‌مانگي ره‌مه‌زاني سالي ۵۵۹هـ/ک/ ثابي ۱۱۶۴ز و له‌گه‌ل گه‌يشتنيدا بؤ فاقوس^۲ په‌يوه‌ندي کرد به‌شاوړه‌وهو ريککه‌وتن له‌سهر گه‌مارؤداني نه‌سه‌ده‌دين شيړکو له‌بلبيسدا نه‌م قه‌لايه‌ش سئ مانگ له‌به‌رامبه‌ر نابلو‌قه‌که‌دا خوئ گرت له‌و ماوه‌يه‌شدا شيړکو به‌باشي به‌رگري له‌سه‌نگه‌ره‌کاني کرد^۳ به‌لام کتوپر عه‌مهوري يه‌که‌م پرياري دا که به‌چيته دانوس‌تانه‌وه له‌گه‌ل نه‌سه‌ده‌دين دا بؤ نه‌وه‌ي ه‌ردو لا ميسر به‌جي به‌يلين، به‌لام نايا چي له‌ناسوي سياسي‌دا روويدا هه‌تاوه‌کو هه‌لسيت به‌م هه‌نگاوه؟ ليژه‌دا زيروي و بليمه‌تي نوره‌دين له‌رووي سه‌ريزي سه‌رکردايه‌تیه‌وه دهرده‌که‌ويت، چونکه عه‌موري يه‌که‌م هه‌والي ناخوشي پيگه‌يشت له‌شامه‌وه که نه‌ويش فشاري هيناني نوره‌دين محمود بوو بؤ سهر مولکه‌کاني، بويه پتي باش بوو بگه‌پټه‌وه بؤ به‌رگري کردن لي، له‌هه‌مان کاتي‌شدا تيگه‌يشت که هه‌لمه‌ته‌که‌ي شکست‌خواردوه چونکه نه‌سه‌ده‌دين باش خوئ قايم کردبوو له‌بلبيسدا، له‌هه‌مان کاتدا هه‌لويستي نه‌سه‌ده‌دين شيړکو‌ش زور زه‌حمت بوو، چونکه خه‌ريک بوو نازو‌وقه‌ي ليده‌برا سه‌رياري زوري هه‌يزه خاچه‌رستي و فاطميه‌ هاويه‌شه‌کان له‌رووي ژماره‌وهو له‌به‌رژه‌وه‌ندي نه‌بووني باري سه‌ريزي بويه رازي بوو به‌دانوس‌تان له‌پيناو به‌جي‌ه‌يشتني ميسردا^۴، نه‌وه بوو ه‌ردو لا ريککه‌وتن له‌سهر به‌جي‌ه‌يشتني ميسر له‌مانگي ذي‌الحجه/ تشريني يه‌که‌مدا، به‌م شيوه‌يه سوپاي ئيسلامي و خاچه‌رست به‌ته‌نيشت يه‌که‌وه به‌نيمچه دورگه‌ي سينادا رويشتن دواي نه‌وه‌ي شاوريان به‌جي‌ه‌يشت هه‌تاوه‌کو ده‌ست به‌سهر ده‌سه‌لاتدا بگريټ شيړکو‌ش دوايه‌مين که‌س بوو که نه‌م ولاته‌ي به‌جي‌ه‌يشت بؤ گه‌يشتنه‌وه به‌سوپاکه‌يدا^۵، شاوريش براوه‌ي راسته‌قينه‌ي نه‌م ململاني بوو که له‌به‌رژه‌وه‌ندي کو‌تايي هات، نه‌وه‌بوو به‌يه‌کجاري له‌سوپاي ئيسلامي شامو خاچه‌رستي رزگاري بوو، پاش رزگار بوونيشي له‌ضوغام بؤ‌ماوه‌ي دوو سال خوئ تاکه ده‌سه‌لاتدار بوو له‌ولاتدا^۶. نه‌سه‌ده‌دين شيړکو‌ش پاش گه‌رانه‌وه‌ي

^۱ الكامل في التاريخ له تاريخ الزنكيين في الموصله وه وه‌رگيراه: ل: ۲۳۱.

^۲ فاقوس: شارېکه له‌قولايي ميسري روزه‌لاتداو دوا شاري ميسره له‌لای شامه‌وه(۲۳۲/۴).

^۳ تاريخ الزنكيين في الموصل، ل: ۲۳۱.

^۴ تاريخ الزنكيين في الموصل، ل: ۲۳۱.

^۵ تاريخ الزنكيين في الموصل، ل: ۲۳۱.

^۶ تاريخ الزنكيين في الموصل، ل: ۲۳۲.

له میسر خۆی خسته ژێر دهستی نوره دین محمودو میسر بویه وه به خولگه ی بیرکردنه وه و قسه کردنی مه جلیسه کانی و وازی هینا له راگۆڕینه وه له گه ل هاوه لانی میسریدا که بهرده وامی هه والی ئه وییان پیده گه یاند، له و ماوه یه شدا نوره دین محمود به ئه رکێک ناردی بۆ به غدا ، ئه ویش هه لی ئاماده بوونی له پایته ختی خه لافه تدا قۆسته وه بۆ هه لئانی خه لیفه مستنجد بالله به گێڕانه وه ی بارودۆخی میسر ئه وه ی که به چاوی خۆی بینویه تی، خه لیفه ش کاریگه ر بوو به مه ی که بیستی و هانیدا بۆ گه رانه وه بۆ میسر^۱. هه رچه نده هه لمه ته که ی ئه سه ده دین شیرکۆ ئامانجه کانی به دینه هینا له میسر دا، به لام ئه نجامی کۆتایی ئه وه بوو که مو لکه کانی نوره دین محمود له شامدا به هیزتر بوو و پله و پایه ی زیاتر بوو له جیهانی ئیسلامیدا، بوو به یه کێک له هیزه گه و ره کانی ناوچه که، له به رامبه ریشدا مو لکی خاچه رسته کان پاشه کشه ی کرد به ره و که ناری ده ریا و تووشی نا ئومیدی بوون^۲. هه رچۆنێک بوو شیرکۆ عه مموری یه که م خاکی میسریان به جیهیشت و هه ریه که یان له بارودۆخی ناله باری سیاسی و باری خرابی ئابوری و لا ته که یان ئاگا دار بوون، ئه مه وێرایی ئه و سامان و سه رچاوه مۆییه گه و ره یه ی که پالپشتیکی گه و ره یه بۆ هه رکه سیك که دهستی به سه ردا بگریت، هه روه ها شاو ره لی ده رچوونیانی له میسر قۆسته وه گه راپه وه سه ر خوو نه ریتی پێشوو ی که له کوشتن و سته مکردن و بردنی مالی خه لکدا خۆی ده بینیه وه، به جۆرێک که هیه چ شتیکی بۆ خه لیفه ی فاطمی عاضد نه هیشتبو وه وه به ته واوی ته نگی پێهه لچنی نامه یه کی نووسی بۆ بۆ نوره دین محمود هه تا وه کو به هانایه وه بێت و زرگاری بکات له دهستی^۳.

۴- **شالای دووه می نوره دین**؛ نوره دین محمود هیزی پتو یستی ئاماده کرد و به ریی خست بۆ میسر له سالێ ۵۶۲هـ / کانونی دووه می ۱۱۶۷زدا به سه رکردایه تی ئه سه ده دین شیرکۆ به هاو پێیه تی صلاح الدینی برازای و کۆمه لێ ئه میریشی له گه لیدا نارد^۴، ژماره ی ئه م هیزانه ش گه شته دوو هه زار سوار^۵ نوره دینیش هه تا وه کو قه راغی شار له گه لیدا رویشت. له ترسی رێگه پیگرتنی له لایه ن خاچه رسته کانه وه^۶، پاشان سه ربازانی هه لمه ته که به رێگه یه کی

^۱ تاریخ الزنکین فی الموصل، ل: ۳۳۲.

^۲ تاریخ الزنکین فی الموصل، ل: ۳۳۲.

^۳ النجوم الزاهرة (۳۴۸/۵).

^۴ تاریخ الزنکین فی الموصل، ل: ۳۴۳.

^۵ کتاب الروضتین فی أخبار الدولتین (۱۳/۳).

^۶ الکامل فی التأریخ الزنکین فی الموصل، ۳۴۳.

پرمه ترسيدا رۆيشتن، چونكه ئه و خاچپه رستانه ي كه له سه ر ريگا كانيان بوون و له كركو شويكدا جيگير بووبوون، له وانه بوو به سه رياندا بده ن و ده ستيان ليپوه شينن، له كاتيكدا ئه وان دوور بوون له ناوچه كانيانه وه، هه روه ها بيا بان نشينه كان به دوايانه وه بوون و هه واليان ده گواسته وه بۆ خاچپه رسته كان، بۆيه پتويست بوو له سه ريان كه جار جاريك ريگاي هاتووچۆيان بگۆپن بۆخۆشاردنه وه، هه روه ك سروشتيش پيشپه وي دوا ده خستن ئه وه بوو گه رده لولويكي لمانوي توند به پووياندا هه لي كردو كۆمه له پياويكي ليكوشتن و وپري له ناوبردني بريك ئازووقه، سه رباري هه موو ئه مانه ش دريژهيان دا به گه شته كه يان به ره و ميسر، به لام دواكه وتن يان بواري ره خساند بۆ شاور كه هانا به ريت بۆ عه مووري يه كه م، چونكه له خويندنه وه ي پووداوه كانه وه گه شتبوه وه پويايه ي كه ئه گه ر ئه مجاره ئه سه ده دين شيركۆ بيته ميسر، ئه وه تيايدا ده مينتيته وه به ئاساني به جيي ناهيلايت، بۆيه دوودلي نه نواند له په يوه نديكردن به پاشاي به يتولمه قديس و دانوستاندن له گه ليداو، روونكردنه وه ي ئه و مه ترسي يه ي كه نوره دين مه حمود ده يييت بۆ شان شيني به يتولمه ديس ئه گه ر بيتو ده ست به سه ر ميسردا بگريت، عه مووري يه كه ميش خۆشحالي خۆي بۆ بانگه يشته كه ده ربيري چونكه چاوي بريپوه ساماني ميسرو به هيواي ده ست به سه راگرتني و دوورخستنه وه ي سوپاي نوره دين مه حمود بوو ليي، هه تاوه كو نه تواني چوارده وري شان شينه كه ي بدات كه كه وتۆته ناوه راستي مولكه كان ي نوره دين مه حموده وه^١. پيش ئه وه ي ئاماده كارييه كان ته واو بن هه وال گه يشت كه ئه سه ده دين شيركۆ خه ريكه بيا باني سينا ده بريت، ئه مه ش عه مووري يه كه مي ناچار كرد كه ئه و ژماره سه رياره ي كه بۆي كۆبووه ته وه بياننريت بۆ ريگرتن له پيشپه وي ئه سه ده دين، به لام ئه م ريوشوينه له كاتي خويدا دوا كه وتبوو، هه رچه نده سوپاي ئه سه ده دين رووبه پووي گه رده لولويكي لمانوي بوويه وه بووه هۆي لاواز كردني پيشپه وي و خهريك بوو سه رياره كان ي له ناو به ريت، به لام دواچار تواني خۆي بگه يه نتيته به رزه خي سويس له مانگي ره بيهي دووهم/ سه ره تاي مانگي شوپا تدا، هه روه ها ئه سه ده دين شيركۆ زاني كه سوپاي خاچپه رسته كان كه وتوووه ته پيشپه وي به ره و ميسر، بۆيه هه ستا به بريني بيا بان به ئاراسته ي باشوري رۆژئاوا هه تاوه كو خۆي له پووبه رووبوونه وه يه كي پيشه وخت لابات له گه ل خاچپه رسته كاندا، هه تا گه يشته رووباري

^١ المفروج الكرب (١٤٩/١) تاريخ الزنكين في الموصل، ٢٤٢.

نیل له نزیك ئیطفیح له دووری چل میل له باشوری قاهره وه^۱، پاشان په ریه وه بۆ که ناری روژئاواو کردیه ریزه وی خۆی هه تاوه کو گه شته جیزه وه له وی له بهرامبه ر قسطاطدا سه نگه ری لیداو بۆ ماوه ی په نجاو نه وه نده روژ حوکه مانی ناوچه ی روژ ئاوا ی کرد^۲.

ا- **شالاولی عه موری سییه م بۆ سه ر میسرو دانوستانی خاچه رستی فاطمی یه کان**؛ عه موری یه که م له به یتولمه قدیس ده رچوو له مانگی ره بیعی یه که می سالی ۵۶۲هـ / کانونی دووه م ۱۱۶۷زداو به ره و میسر به ریکه وت له شالاولی سییه میدا بۆ سه ر میسر، نه وه بوو ریکه ی ئاسایی نیوان غه زه و عه ریشی بری پاشان له بیانه وه تیپه ری بۆ بلبیس وشاوریش تووشی به هۆی گه شتنی کتوپرو هه ماهه نگه نه کردنی له گه لیدا تووشی دله پاوکۆ بوو، وادیاره هیشتا به گه شتنی شیرکۆی بۆ ئیطفیح نه زانیبوو، دلنیاش نه بوو هه تاوه کو چاوساغه کانی نارد بۆ بیابان بۆ زانینی راستی بارودۆخه که، له م کاته شدا چوو هه ره وه بۆ پیشوازی کردن له پاشای خاچه رسته کان و چاوی پیکه وت، عه موری یه که میش له سه ر بازگه که یدا میوانداری کرد له که نار رووباری نیلدا له دووری میلککه وه له شورا کانی قاهره وه^۳، گفتوگۆی له گه ل شاوردا ده ست پیکرد و شاوریش به لئینی دا که چوار سه د هه زار دیناری پیدبات له به رامبه ر ده رکردنی نه سه ده دین شیرکۆ له میسر، به مه رجیک نیوه ی نه م ریزه یه یه که سه ر بدریّت و نیوه که ی تریشی دوا یی بدریّت، به مه رجیشی گرت که عه موری یه که م سویند بخوا ت له سه ری^۴، بۆ پشتگیری کردنی نه م ریککه وتنه و پیدانی سیفه تی فره می عه موری یه که م هه ریه که له هیوی گه وه ی قیساریه و جفری پیشپه وی سواره کانی داویه ی نارد بۆ لای خه لیفه ی فاطمی بۆ وه رگرتنی په زامه ندی فره می له سه ری، دوو نیردراوه که ش زۆر به گه رمی پیشوازیان لیکراو له کۆشکی فاطمیدا و ریککه وتنه که په سه ند کرا^۵، مه سه له یه کی ئاسایش بوو که خاچه رسته کان پیشوازی له م ریککه وتنه بکه ن چونکه ده یانکاته پاریزه ری میسرو خیلافه تی فاطمی و نه سه ده دین شیرکۆش دوو ده خاته وه وه که ره بری یه که میان بۆ ده ستگرتن به سه ر نه م ولاته دا^۶.

^۱ الکامل فی التاریخ له الزنکیین فی الموصل، ۳۴۳.

^۲ الکامل فی التاریخ له الزنکیین فی الموصل، ۳۴۳.

^۳ ولیم الصوری (۸۹۶/۳).

^۴ هه مان سه رچاوه (۸۹۹/۳) تاریخ الزنکیین فی الموصل، ل: ۳۴۴.

^۵ تاریخ الزنکیین، ل: ۳۴۴.

^۶ تاریخ الزنکیین، ل: ۳۴۴.

ب- جه ئىگى ئەلبابەين: ئەو ەبوو ئەسەد ەدەين و سەربازەكانى نوره دین بەرەو صەید بەرکە و تەبونگە شتە شوئینیک کە بە ئەلبابەين ناسرا بوو، سوپای میسریە کان و فەرەنجیە کانش بە دوایاندا رویشتن هەتاوەکو لە بیست و پینجی جەمادی یەكەمدا پتیا ندا گەشتەو، ئەو ەبوو چەند سیخوڕیکی ناردبوو ە ناویان کاتى ەاتنەو ە ەوالیان پتیا کە ژمارە و کەرەستەیان زۆرەو لێبراویشتن لە بەدواداچو نیدا ئەویش بریارى رووبەرووبوونەو ەو کوشتارى دان، بەلام لەو ەدەترسا کە ەرونى سەربازەكانى لاواز بێت و نەتوانن دان بەخۆیاندا بگرن لەم شوئینە مەترسیدارەدا کە ئەگەرى پەككە و تنیان لەسەلامەتییان زیاترە لەبەر کەمى ژمارەو دوروییان لەولائەكانیانەو ە بۆیە پاوئىژى پتیکردن، ئەوانیش ەموویان رایان وابوو کە لەنیل بپەیتەو ە بۆ کەنارى روژەلالت و بگەیتەو ە بۆ شام و پتیا ن وابوو: ئەگەر شکستمان خوارد (کە گومانى تیا دا نییە) بۆکوئ بچین و پەنا بۆ کوئ بەرین؟ لەکاتیکدا کە سەربازو خەلک و جوتیار ەمووى دژمانەو ئاوات بۆ لەناو بردنمان دەخوازن. دیارە ەقى خۆشیان بوو بەتایبەت، ئەوان دوو ەزار سوار بوون دور لەولائى خۆیان و بەرامبەر بە ەدیان ەزار جەنگاوەر لەحالیکدا ەموو خەلکى ولاتە کە دژمنیان بوو، کاتى ئەمەیان وت کە سیک لەسەربازانى نوره دین بەناوى شەرەفەدین بوزغوشەو ە ەستا (کە ناسرا بوو بەئازابەتى) وتى: ئەو ەى لەکوژران و بریندارى و بەدیل گرتن دەترسیت با خزمەتى پاشا نەکات، بەلکو ببیتە جوتیار یان لەگەل خیزانە کیدا لەمالەو ە دانیشیت، سوئند بەخوا ئەگەر بگەیتینەو ە بۆ لای پاشای دادپەرور بەبئى سەرکەوتن و رووبەرووبوونەو ە ەیک کە ببیتە پاسا و بۆتان ئەو ەموو دەستکەوتە کانتان لێدەستیتیتەو ە کە تا ئەمڕۆ دەستتان کەوتوو ە پتیا ن دەلێت: ئایا پارەو سامانى موسولمانان دەبەن و لەدژمنەكانیان ەلەدین و شوئینیکى وەکو میسر دەدەن بەدەست بپاوەرپەو ە؟ ئەسەدەدینیش وتى: ئەمە پای منەو کاریشى پتدەکەم ئەو ەبوو صلاح الدین یوسفى کوپى ئەویوبیش ەاوړا بوو لەگەلئاندا، پاشان لایەنگرانى ئەم رایە زۆر بوون و لەسەر پووبەرووبوونەو ە کووبوونەو ە، ئەمەش سام و شکوى نوره دین ەردەخات لەدلى فەرماندەو سەربازەكانیدا، ئەو ەبوو ئەسەدەدین لەشوئینى خۆیدا مایەو ەو بەئامادەباشییەو ە ەتاوەکو میسرى و فەرەنجەکان گەشتە لای (لێرەشدا ژیرى ئەسەدەدین شیرکوو ئەزموونى سەربازى ەرکەوت کاتى قورسایى خستە ناو ەراست ەتاوەکو خۆى پت زۆر بکات وتى بەوانەى کە لەگەلئیدا بوون: فەرەنج و میسریەکان و ەزانن من لەناو ەراستدام بۆیە ەیرشو ەیزى خۆیان ئا راستەى ئەوئ دەکەن، جا ئەگەر ەیرشیان بۆ ەینان ئەو ە باو ەریان پتەکەن و خۆتان

به کوشت نه دهن له دهستان هه لښ نه گهر وازيان لټيښان نه وه شوپښيان که ون پاشان هه سټا به هه لښاردنی کومه لیکي به هیڅو نازا لیان که ناشنای نارامگری و نازیه تیان بوو، له لای راسته وه وه ستاندنی کاتې هه ردو لا روو به پوو بوونه وه فره نجه کان نه وه یان کرد که نه سه ده دین وتی هیڅیشیان کرده سهر ناوه ندی سوپاکه وچونکه وایان ده زانی نه سه ده دینی تیادایه، نه وانه ش که له وې بوون شه پیکي سوکیان کرد له گه لاند پاشان له بن دهستان هه لاتن و نه وانش شوپښیان که وتن، پاشان نه سه ده دین و نه وانه ی که له گه لیدا بوون هیڅیشیان کرده سهر نه و سهر یازانه یان که مابونه وه له فره نجه کان و شکستیان پټیښان و شمشیری نایه ملیان و نږبه یان کوشت بریندار کرد پاشماوه شیان هه لاتن، کاتې فره نجه کان نه وانه ی که شوپښ موسولمانه کان که وتبوون گه پانه وه بینیان شوپښی جهنگه که چول بووه له هاوه له کانیان یه کسهر هه لاتن نه مه ش سهر ترترین رووداویکه که له میڅوودا نووسرا بیت که دوو هه زار سوار سهر یازانه کان میسرو فره نجه کان ی که نار ده ریا شکست پټیښان^۱.

ج- **گه ماروی نه سه کندهریه**: پاشان نه سه ده دین به ره و سهر یازگه ی نه سه کندهریه به ریکه وت، هه رچی له ولادی و ده شته دا بوو له مال و مولک دهستان به سهر دا گرت، دواتر گه شته نه سه کندهریه به بې جهنگ دهستی به سهر دا گرت، دانیشونه که ی رادهستان کردو نه ویش صلاح الدینی برارای تیدا دانا، پاشان گه پایه وه صعیدو دهستی به سهر دا گرت و پاره و سامانه که ی بردو تیادا مایه وه هه تاوه کو مانگی ره مه زانی گرت، میسری و فره نجه کانیش گه پانه وه قاهره خویان کۆ کرده وه و خه لکیکیان له شوپښی نه وانه دا دانا که لیان کورزا بوون، پاش نږبوونیان به ره و نه سه کندهریه به ریکه وتن، که صلاح الدینی تیدا بوو له گه ل کۆمه له سهر یازیکدا، خه لکه که شی له ترسی فره نجه کان هاوکاریان ده کردن، نه وه بوو گه مارویان له سهر تووند بوو خۆړاک که م بووه یه وه، به لام دانیان به خویاندا گرت، پاشان نه سه ده دینیش له صعیده وه به ره و لایان به ریکه وت، شاوریش هه ندی له و تورکمانانه ی تیکدا بوو که له گه لیدا بوون، نږدروای میسری و فره نجه کانیش ده هاتنه لای و داوای ناشته وایان لیده کرد^۲.

د- **دانوستانه کان ی نوره دین و خاچیه رسته کان سه باره ت به به جیهی شتنی میسر**: دوی دانوستانیک له نیتوان هه ردوولادا ناشته واییه کیان مؤر کرد له سهر نه م بڼه مایانه ی خواره وه:

^۱ الباهر، ل: ۱۳۲-۱۳۳ کتاب الروضتین (۱۳/۳).

^۲ کتاب الروضتین فی اخبار الدولتین (۱۴/۳).

- هه لگرتنی گه مارۆ له سهر نه سکه نده ریه .

- ئال وگۆکردنی دیله کان

- ئازادکردنی سه ریاژه کانی نوره دین له نه سکه نده ریه دا .

- شیرکۆ سه ریاژه کانی میسر به جیبه یێلن .

- ری پێنه گرتنیان له ریگه دا له لایه ن هیزه خاچه رستانه کانه وه .

ئه گهر خوێندنه وه یه کی خیرا بکه ی ن بۆ ره وتی رووداوه کان، به و شیوه یه ی که له سهر زه وی روویدا، نه و پێشنیاره ئالوگۆر کراوانه ی که بۆ گرێدانی ناشته واییه که خرا نه روو نه و رووداوانه ی که پاش ریگه وتنه که روویاندا ده توانی ن ئه م تیپی نیان ه ره چاو بکه ی ن: ئه وه بوو هه ردوو لا نوره دین و خاچه رسته و فاطمی یه کان ریگه وتن له سهر :

- ده رچوونی هیزه کانی نوره دین و خاچه رسته کان له میسر

- ئالوگۆرکردنی دیله کان .

- شاور به لێن ده دات که هاو لاتیانی خۆی له نه سکه نده ریه دا سزا نه دات هه روه ها له شوێنه کانی تر دا .

به رامبه ر به و یارمه تییه ی که پیشکه شی ئه سه ده دین شیرکۆیان کردوه ^۱ . هه رچۆنێک بێت، عه موری یه که م له مانگی شه وال/ ئابدا چوو ه ناو نه سکه نده ریه وه له هه مان کاتدا صلاح الدین به کاروانێکی سه ربازی چو پره وه شاره که ی به جیه یشت هه رچه نده خه لکه که ی زۆر دلته نگ بوون به ده رچوونی له و شاره ، هه ردوو سه رکرده ش به یه ک گه یشتن و هه ردوو لا سه رسام بو ن به یه کتر، ته نان ه پاشای به تولمه قدیس هه ستا به کۆمه کی کردنی سه لآحه دین به چه ند به له میك بۆ گواستنه وه ی برینداره کان بۆ ولاتی شام ^۲ ، به لام کیشه ی دانیشه توانی شاره که کۆتایی پێنه هات، چونکه هه ر که شوێنکه وتوانی شاور چوو نه ناو شاره که وه یه کسه ر ده ستیان دایه ده ستگیرکردنی هه ر که سێک که گومانی هاوکاری کردنی سه لآحه دینی لیکرایبێت، سه لآحه دینیش نا په زایی خۆی بۆ عه موری یه که م ده ربهری و نه ویش ئامۆژگاری شاور ی کرد که ده ستگیرکراوه کان ئازاد بکات ^۳ . ئه مه ش جاری دووه م بوو که شاور نا پاکی تیادا نواند، ئه مه ش وانه یه کی توند بوو بۆ سه لآحه دین،

^۱ تأریخ الزنکیین فی الموصل، ل: ۳۵۰.

^۲ تأریخ الزنکیین فی الموصل، ل: ۳۵۱.

^۳ تأریخ الفاطمین، ل: ۴۹۴.

بۆيە پىتى نەدا بەدووبارە بوونەوہى بەدەستى خۆى تۆلەى لەشاۋر کردەوہ کاتىك كەھىزەكانى شام گەپانەوہ بۆ مىسر لەسالى ۵۶۴ھ - ۱۱۶۸ز.^۱

۵- دەسەلاتى خاچپەرستەكان بەسەر مىسرەوہ: ھەريەك لەئەسەدەدىن شىركۆ سەلاحەدىن مىسرىيان بەجىھىشت لەمانگى ذى القعدة/ مانگى ئەيلولدا، بەلام عەمورى يەكەم چەند ھەفتەيەك دواكەوت چونكە بەقاھىرەدا تىپەپى ھەتاوہكو دەسەلاتى خاچپەرستەكان بەسەر دەولەتى فاطمى و شاۋردا بسەپىنىت كەدىارتىن روالەتەكانى برىتەبىون لە:

• دانى سەرانەيەكى سالانە كە ئەندازەكەى سەد ھەزار دىنارە بەخاچپەرستەكان.

• ھىشتەنەوہى ھىزىك لەسوارەكانىيان بۆ پاراستنى دەرگاكانى قاھىرە، بۆ رىگرتن لەنورەدىن مەحمود ئەگەر دووبارە ھەولى ھىرشكردنى دا.

• دانانى نوێنەرەك لەبرى پاشاى خاچپەرست لەقاھىرەدا كە بەشدار بىت لەكاروبارەكانى دەسەلاتدا.^۲

دىارە بىرۆكەى خاۋەندارىتى مىسر ھىشتا لەھزرى سياسى عەمورى يەكەمدا بەچالاكى مابوويەوہ، نەيدەتوانى دەست بەردارى ببىت، بۆ دەويست پاش رىكخستنى كاروبارەكانى لەولاتى شامدا بگەرپتەوہ، ئەمەش دەرئەنجامى چاوتى برىنى بۆ سامانى مىسرولەپىتئاو پاراستنى قەوارەكەى لەولاتى شامدا، پاشان گەرايەوہ بۆ ھەلەستىن.^۳ بەم رىو شويئانەش دەسەلاتى بەسەر مىسردا چەسپاو دەرئەنجامى ئەمەش مەملانى نىۋان نورەدىن و عەمورى يەكەم بەردەوامى بەخۆى بىنى.^۴

۷- شالاۋى سىيەمى نورەدىن بۆ سەر مىسر لەسالى ۵۶۴ھ: ھۆى ئەم ھەلمەتەش ئەوہ بوو كە فرەنجەكان پىنگەيەكيان بۆ خۆيان لەقاھىرەدا دانائ دەستيان گرت بەسەر دەرۋازەكانىداو بەشىۋەيەكى سەمكارانە حوكمى موسولمانەكانىيان دەكرد، كاتى بىنيان كەكەس نىيە پووبەپوويان بوەستىت ناردىان بەدواى عەمورى يەكەمى پاشايان لەقودسداو داوايان لىكرد كەبىت بۆ دەست بەسەراگرتنى مىسرولەپىت ئاسانى ئەم كارەيان بۆ كەرد، بەلام ئەو دوو دلى نواند چونكە لەدەرئەنجامى خراپى ئەم كارە دەرئەنجامى پاشان لەگەل سوارەكانىدا بەناپەدلىۋە كەوتە پى ھەتاوہكو گەشتەنە بلبىس لەسەرەتاي صەفردا دەستيان داپە

^۱ ھەمان سەرچاۋە، ل: ۴۹۵.

^۲ ھەمان سەرچاۋە، ل: ۴۹۵.

^۳ النجوم الزاهرة (۳۴۹/۵).

^۴ تاريخ الفاطميين، ل: ۴۹۵.

کوشتن و دیل کردن و تالانکردنی، پاشان به ره و فسطاط رۆیشتن و شاوریش فه رمانی سوتاندنی داو داوای کرد له خه لکه که ی بگوازنه وه بۆ قاهره و که ل و په له کانیاں بینن نه وه کو فره نه که کان بیگرن و تالانی بکه ن، نه وانیش شاره که یان چۆل کردو ناگریان تیبه رد او بۆ ماوه ی په نجاو چوار رۆژ ناگر ده سوتاند، پاشان فره نه که کان قاهره یان گه مارۆ داو ته نگیان پیته لچنی، شاوریش سه ره پرشتی سه ریاژه کانی ده رکرد تیایدا، کاتی رۆزی بۆ هاتو نه یتوانی رو به رو یان بیته وه په نای برد بۆ فیلتیک و نامه یه کی نارد بۆ عه موری پاشایان و به لئینی دا هه زار دیناری میسری پیدات و هه ندیکیشی وه ک پیته که ی بۆ بنیتریت، نه وه بوو سه د هه زار دیناری بۆ ناردو داوای لیکردن که ناوچه که جیبه یلن هه تاوه کو پاره یان بۆ کوکرنه وه ی پاره بۆیان به لام ته نها پینج هه زار دیناری پی کوکرایه وه چونکه میسریه کان خانوو سوتاو مال براو بوون^۱.

ز- **عاضد په نا بۆ نوره دین محمود ده بات**: عاضدی فه زمانه ی میسر داوای که و تنه وه ی ناگره که له میسر دا نیردراویکی نارد بۆلای نوره دین و هانای بۆ برد باسی لاوای موسولمانه کانی بۆ کرد له به رامبه ر فره نه که کاند له نامه که شدا قزئی ژنانی ناردبوو تیایدا نووسیوو: نه مه قزئی ژنانی کوکشی منه داوای فریا که و تن ده که ن له تو هه تاوه کو له ده ست فره نه که کان رزگاریان بکه یت^۲، چه ند پیشنیاریکیشی بۆ خسته پوو به رامبه ر به رزگارکردنی ولاته که ی له ده ست خاچه رسته کان له وانه:

• پیدانی یه ک له سه ر سیی ولاتی میسر.

• پیدانی زه وی به فه رمانده کانی.

• ریکه دان به مانه وه ی شیرکو له میسر دا^۳.

ح- **ئه سه ده دین شیرکو به ره و میسر به ریکه و ت ده چیه قاهره وه**: یاسای هه ل: نوره دین ده ستی دایه ئاماده کردنی سوپا به شیوه یه کی باش و دو سه د هه زار دیناریشی دا به سه رکرده ی هه لمه ته که نه مه جگه له پۆشاک و لاغ و که ره سه ته ی جه نگ، سه ره پیشکیشی کرد له سه ریاژو که نه چینه دا هه تاوه کو چی پیویسته بیبات، نه سه ده دینیش دوو هه زار سه ریاژی سواره و شه ش هه زار سواریشی له تورکمانه کان کوکرنه وه و له گه ل نوره دیندا پیکه وه هه تاوه کو

^۱ کتاب الروضتین، له جیهاد والتجدیده وه ل: ۳۰۳.

^۲ کامل فی التاریخ له الجهاد والتجدیده وه، ل: ۳۰۳.

^۳ تاریخ الفاطمین، محمد سهیل طقوس، ل: ۴۰۵.

دەروازەى دیمەشق رۆیشتن، پاشان كەوتنە پى بەرەو راس الماء^۱، ھەر سواریكیش لەلایەن نۆرەدینەو ھەببەست دینارى پیدراو ھەك یارمەتیهك بەدەر لەمووچە، كۆمەلێكى تر ئەمیریشى خستە تەك شیركۆدا نارد كە سەلاحەدینی ئەیوبى یەكێكان بوو، ئەسەدەدینیش بەلێپراوانەو بەپى كەوت كاتى لەمیسر نزیک بوو ھەو، فرەنجهكان دەستى بەتالۆ سەر شوپى و ناو میدیەو ھەپانەو بۆ ولاتەكەیان، نۆرەدینیش بەبەستنى ئەم ھەوالە زۆر دلخۆش بوو ھەرمانى دا بەلیدانى تەپلى سەر كەوتن لەولادت، كاتى ئەسەدەدین گەشتە قاھیرە لەگەڵ عازددا كۆبوو ھەو ئەویش دیارى خۆى پیشكەش كردو خەلكى میسر بەھاتنى دلخۆش بوون و خەلاتىكى زۆر پیشكەش بەسەربازەكانى كرا^۲.

ط- كۆژرانى شاور: شاور ئەو ھى لەناخیدا بوو ئاشكرای نەدەكردو دەستى دەستى دەكرد بەئەسەدەدین لەپیدانى ئەو پارەى كە بەلێنى پیدابوو لەگەڵ مووچەى سەربازەكانیدا، دەیویست دووبارە ناپاكى بنوینیت، بۆیە بریارى دا خوانیک بۆ ئەسەدەدین و ئەمیرەكانى رێك بخت و لەو كاتەشدا بیانكۆژیت، بەلام كاملى كۆپى ئەم كارەى رەتكردەو ھەوتى: سویند بەخوا ئەگەر بئەوێت ئەو كارە بكەیت ئەسەدەدین ئاگادار دەكەمەو ھاوكیشى ھەوتى: سویند بەخوا ئەگەر وانەكەین ئەو ھەموومان دەكۆژین. ئەویش ھەوتى: راست دەكەى. ئەگەر بكۆژین و ولاتیشمان بەدەست فرەنجهكانەو بێت، ئەو كاتە ھەر ئەو ھەندە خۆشە كە فرەنجهكان ببستن كە شیركۆ گیراوە ئیتەر یەكسەر دینەو، ئەگەر عازدیش پەنا بۆ نۆرەدین بەریت ئەو كات نایەت بەھانامانەو، بەم شیوەى شاور وازى لەپلانەكەى ھینا^۳. لەكۆتایشدا سەلاحەدین و چەند ئەمیرێك رێككەوتن لەسەر خۆ رزگار كردن لەدەست ئەم ناپاكى فیلبازە بۆیە دەستگیریان كرد، كاتى عازد ئەمەى بێست ناردى بۆلای شیركۆ بۆ داواى سەرى ئەسەدەدینش ھەرمانى كوشتنى داو كوشتیان و سەرەكەیان لەھەق دەى رەبیعی دوو ھەمى سالى ۶۴۳ك دا نارد بۆ عازد^۴.

^۱ الجهاد والتجديد، ل: ۳۰۳ راس الماء لەناوچەى حۆران.

^۲ كتاب الروضتين في أخبار الدولتين (۵۵/۳).

^۳ ھەمان سەرچاوە، (۵۶/۳).

^۴ الجهاد والتجديد، ل: ۲۰۳.

ی- ئەسەدەدەدین وەزارەتە کە ی عاضد لە ئەستۆ دەگرت:

ئەسەدەدەدین چوو قاهیرە وەو رووی کردە کۆشکی عاچد ئەویش پۆستی وەزارەتی پێسپاردو نازناوی پاشای سەرکەوتوو (الملك المنصور) (أمیر الجیوش)ی فەرماندە ی سوپای لیتا، شیرکۆش خەلکانی باوە پێکراوی کردە بەرپرسی شوێنەکان و سەربازەکانی بەولادتدا دابەش کرد، شاعیرانیش ستایشی ئەسەدەدەدین شیرکۆیان کردوو بەهۆی ئەم کارو سەرکەوتنە یەو وەو العماد دەلی:

بلغت بالجد مالا يبلغ البشر ونلت ماعجزت نيله القدر
أصحت بالعدل والإقدام منفرداً فقل لنا: أعلي أنت ام عمرُ
إفخر فإن ملوك الأرض أذلهم ماقد فعلت فكل فيك مفكرُ
سهرت إذ رقدوا بل هُجَّتْ إذ سكتوا و صُلت إذ جنوا، بل طُلتْ إذ قصرُوا

ك- كۆچی دوایی ئەسەدەدەدین: وەزارەتی شیرکۆ زۆری نەخایاند، چونکە لەبیست و دووی جەمادی دووهمی سالی ٥٦٤ هـ کۆچی دوایی کردو فەرمانپەر وایە کە ی دوو مانگ و پێنج رۆژ بوو رەحمەتی فراوانی پەرورەدگاری لێبێت، سەلاحەدینی برازاشی بوووە جێنشینی لە وەزارەتە کەیدا، ئەسەدەدەدینیش یەکیک بوو لە فەرماندە گەرەکانی نۆرەدین، پاشای دادپەروریش بۆ ئەو هەنگاو گەرە هێشتبوو یەو کە زەمینەسازی بۆ دەکرد، کە ئەویش لکاندنێ میسر بوو بەولاتی شامەو، ئەسەدەدەدین بەرەحمەت بێت زۆر بەخشندە بوو لە گەل سەربازەکانیداو، زۆر یەکلاکەرەو وەو یاسا چەسپێن بوو لە ناویانداو سام و شکوی لای سەربازەکانی هەبوو لە گەل ئەو وەشدا خۆشیان دەویست و لە گەلیدا شالۆی گەرەیان ئەنجامداو رووبەرپووی مەترسی زۆر بوونەو، کە سودی باشی هەبوو بۆ ئیسلام و موسڵمانان و رۆڵی هەبوو لە بەهێزکردنی پرۆژەی رووبەرپوونەو، داگیرکاری خاچەرستی کە نۆرەدین محمود و دواتریش سەلاحەدین رابەرپایەتیان دەکرد، هەر وەها شیرکۆ نازا و لێهاتوو بە جەرگ بوو، بەهێز بوو لە خوا پەرستیداو توندو تیز بوو لە بەرامبەر بێباوەران و پەرستیشی زۆرو پاک و دیندار بوو، خێرو بێری زۆری دەکردو خەلکی زاناو ئایین پەرورەری خۆش دەویست، زۆر لە خۆ بردوو بەسۆز بوو بۆ خزمەکانی بەلام زۆر دەستی بۆ شل نەدەکردن، پارەو

^١ کتاب الروضتين، ل: ٢٠٣-٢٠٤.

^٢ الجهاد والتجديد، ل: ٢٠٤.

^٣ الجهاد والتجديد، ل: ٢٠٤.

سامان و نه سپو مهړو مالات و شتر ټيكي زوړى به جېهېشت و وېرې پېنج سهد كويله،
كه نه وانېش نه سهديه كان بوون كه زوليان مه بوو له بنياتناني دهوله تي نه يوييدا^۱.
سپيډم: و مزاره تي سه لاهه دين له ميسرو نه و كارانه ي كه به نه نجامي گه ياند:

سه لاهه دين پيشت لېهاتووي خوي له كاتي هاورپه تي ماميدا پيشاندا بوو، له كاتي هه لمه ته كاني
شېركودا بؤ سهر ميسر، بويه پاش كزچي دوايي مامي وه زاره ته كه ي گرته دهست، له ته مه ني سى و
يه ك ساليده عاضد هه لېب زارد، چونكه كه مته مه نرين نه مير بوو نه وېش نوميدى نه وه ي پېي مه بوو
كه زياتر گوړپرايه لې بيت به لام (الملك الناصر) (پاشاي سهر كه وتوو) وه ك عاضد ناوي لېنا بوو
فاطميه كاني هيو بېر كړو، دهستي دايه پاكيشاني دلې خه لك به لاي خويداو نه و پارانه ي به سهر دا
دابه ش كړدن كه مامي كوي كړد بويه وه، خه لكيش مه يليان بوي هه بوو و خو شيان دهويست و تواناي
به ته واوي دهست به سهر سوپادا بگريت^۲، نه و كارانه ش كه سه لاهه دين به نه نجامي گه ياند گه وړه و
گرنگ بوون و تواني ناو نه ده كاني هيز له ناو به ريت.

۱- **پيلاني نه مينداري خيلافه ت:** روداو گه ليكي زوړباش وهرگرتني پوړستي وه زاره ت له لايه ن
سه لاهه دينه وه روويدا، به تاييه ت كه ميسر به قوناغيكي ترسناكدا تيده په پي، چونكه دهوله تي
فاطمي هيشتا مابوو سوپاو پياوه گه وړه كاني دهوله ت پالپشتي بوون، هره په شه ي
خاچه رستانيش هيشتا له نزيك دهروازه كاني روژه لاتي ميسره وه خوي مه لاس دابوو، بويه
پتويست بوو له سهر سه لاهه دين كه لېهاتووي خوي له دهسه لاتا بسه لميښت هه تاوه كو
دهسه لات بوي يه كلا بېته وه بؤ روپه روپوونه وه ي نه و پيشهاته سياسيانه ي كه دينه پيش،
زوړى نه خاياند توانايه كي فراواني پيشاندا له بهر پتوه بردني كاروباره كاني ولاتا د سوريش بوو
له سهر دهستگرتن به سهر هه موو دهسه لاته كاندا به وانه شه وه كه تاييه تن به خه ليفه وه هه روه ها
چه ند پړو شوينيكي گرته بهر كه دهسه لاتي ته واوي بؤ مسوگر ده كرد له وانه:

* پاكيشاني دلې خه لكى ميسر به و پاره و سامانه ي كه پېي به خشين و خو شه ويستي خسته
دلپانه وه.

* سه ريارو خزمه تكاره كاني نه سه ده دين شېركوي خسته زوړ پكفي خويه وه و به ته واوي دهستي
گرت به سهر سوپادا دواي نه وه ي كه به باشي مامه له ي له گه لدا كړدن.

^۱ الموسوعة الشاملة (ج ۲۴/۷۳).

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۰۵.

* پینگەى خۆى به ھېز کرد به ھۆى ئو يارمە تىه سەربازىيانەى که لە نۆره دىن محمودە وه پىى دەگەيشت، لە گەل يە کيک لە يارمە تىه سەربازىيە کانيشدا شمس الدين توران شای کورپى ئەيوپى بپراى گەيشت^۱، ئو ريو شويئانەش که سەلاحە دىن گرتىه بەر بووه ھۆى به ھېزکردنى دەسەلاتى بەسەر داھاتەکانى ولانداو، لایەنگيرى عاضدى که م کردە وه و پینگەى ئىمامەتى لاوازکردو بوە ماىەى بىزارى گەورەى طواشيەکان که ئەمىندارى خەلافەت و سەربازى سوپاى سودان و خەلگى ولاتى تۆبە (سودان) بو، ئەم پىاوھ تىگەيشت که ئەم پىيازەى که سەلاحە دىن گرتوويە تىه بەر ئەگەر بەردەوام بىت، دەبىتتە ھۆى لە ناوبردنى دەولتەتى فاطمى لە ئىستانيان داھاتوو واديارە ئەمىش چاوى بپىووه جىئىشینی شاور، کاتى نەيتوانى لە پىلان و نەخشە کەيدا سەرکەوتوو بىت دەستى داىە پىلان گىپان بۆ لە ناوبردنى سەلاحە دىن و ھەولتى پەيوەندىکردنى دا بە عەمورى يە کەمى پاشاى بىت المقدسە وه بۆ ھاندانى بۆ ھېزکردنە سەر مىسر، بە ھىوايەى لە کاتى دەرچوونى سەلاحە دىندا بۆ رووبەروو بووونە وهى ئەمىش ھەستىت بە دەستگىرکردنى پاشماوھى سوپاکەى لە قاھىرە داو پۆستى وەزارەت بگريتە ئەستوو ولات لە گەل خاچپەستەکاندا دابەش بکات، بەلام سەلاحە دىن بەم پلانەى زانى کاتى يە کيک لە ھاوکارانى گومانى کرد لە شىوھى ئو دوو خوففەى که نىردراوى ئەمىندارى خىلافەت ئەينىرى بۆ عەمورى يە کەم، بۆيە دوو خوففە کەى بردو دەزووھەکانى دەرھىناو نامەيە کى تىادا دۆزىيە وه، بەم شىوھە ئەمىندارى خىلافەت دەستگىرکراو ئەم ھەلەشى قۆستە وه بۆ لە ناوبردنى، بەلام ھەوالى لە قبوونى پىنگەى لە مىسردا خاچپەستەکانى ھاندا بۆ ھەولدانى دووبارە بۆ ھېزکردنە سەر مىسر^۲، سەلاحە دىنیش ھەستا بە دوورخستنە وهى ھەموو خزمەتکارە سودانىەکان لە کۆشک و بە ھاالدين قراقوشى کرد بە بەرپررسى ناو کۆشک، ئەویش بە بى فەرمانى ئو ھىچ کارىکى گەورە يان بچوکى نەدە کرد^۳.

۲- جەنگى سودان: کاتى الطواشى^۴ ئەمىندارى خىلافەت و خزمەتگوزارى حەبەشى کورژاو خزمەتکارەکانى تر دوورخراوە تووپە بوون و نزیکەى پەنجا ھەزار کەسیان کۆکردە وه و

^۱ تاريخ الفاطميين، ل: ۵۰۹ البداية والنهاية (۴۳۳/۱۶).

^۲ کامل في التاريخ له تاريخ الفاطميين، ل: ۵۱۰.

^۳ البداية والنهاية (۴۳۴/۱۶).

^۴ الطواشى: کۆى طاشیە ئو خزمەتگوزارانە بوون که لە کۆشکى سولتاندا کاريان دەکردو دەسەلاتىکى زۆريان

له گه ل سوپای سه لآحه دیندا له نیوان دوو کۆشکه که دا پووبه پووبوونه وه و خه لکیکی زۆر له ههردوو لا کوژران، عاضدیش له کۆشکه که یه وه سهیری جهنگه که ی ده کردو سوپای شامیش له کۆشکه که وه بهرد باران کراو لیثیه وه تیریان بۆ ده هات، وتیان: ئه وه به فه رمانی عاضد بووه، وتیشیان به فه رمانی ئه وه نه بووه، پاشان شمس الدوله نورانشای برای سه لآحه دین که ناماده ی جهنگه که بووو نوره دین نارد بووی بۆ یارمه تیدانی سه لآحه دین فه رمانی سوتاندنی ئه و شوینه ی دا که عاضد لیثیه وه ده پوانی، پاشان ده رگا که ی کرایه وه هاواریان کرد: ئه میری باوه رداران فه رمانتان پیده کات که ئه و سودانیانه له ولاته که تان وه ده رنێن، به م شیوه یه شامیه کان به هیز بوون و سودانیه کان ترسان و سه لآحه دینیش سه ربازه کانی نارد بۆ گه ره که که یان که به مه منصورالباب زویله ناسراو بوو مال و مندالیانی تیا دا بوو خانووه کانی سوتاندن و ئه وانیش هه لاتن و له کاتی راوه دونانیاندا خه لکیکی زۆری لیکوشتن، پاشان داوی په نادانیان کردو سه لآحه دینیش داوا که یانی قبول کردو ناردنی بۆ ناوچه ی جیزه، پاشان شمس الدوله تورانشاو سه لآحه دینی برای چوون بۆیان و خه لکیکی زۆری لیکوشتن و ته نها خه لکیکی که میان لیمایه وه: ﴿فَتِلْكَ يُبْرَتُهُمْ حَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (النمل ٥٢)^١ وادیاره عاضدی فه رمان په وای میسر له وکاته دا ناگادار بوو له پیلانی ئه مینداری خیلافه ت، چونکه ناگونجی ئه وه له کۆشکی دا رووبدات به بی زانیاری ئه و، هاویشتنی به ردو تیریش بۆ سوپای سه لآحه دین له کۆشکی عاضده وه ئه مه دووپات ده کاته وه، ته نانه ت عاضد بۆخۆشی چاودێری جهنگه که که ی ده کرد^٢. په ی بردن به م پیلانه له ئه ستۆی دیوانی ئینشانو قازی الفاضل دا بوو که ئه ندازیاری سه ره کی له ناوبردنی فاطمیه کان و چه سپاندنی مه زه بی سوننه بوو له میسر دا که دواتر به درێژی باسی ده که یان له کاتی قسه کردنماندا سه باره ت به ده وله تی ئه یوبی به پشتیوانی په روه ردار.

قازی الفاضل چاودێری دیوانی ئینشانو ئه و که سانه ی ده کرد که لێی ده رچوون، سیخوره کانیش به هه موو لایه کدا بلاو بووبوونه وه، له کۆشکه کان و ناو سه ربازه کان و سه ر سنورو وێستگه کانی پۆسته و په یوه ندی کردنی نیوان میسرو فره نجد، ئه م سیخوپانه ش په یوه ندی پاسته و خۆیان به قازی فاضله وه هه بوو به هۆی نێردراوه کانیه وه پاپۆرتی خۆیان پێشکه ش ده کردو به کۆتری نامه به ره وه بۆیان نارد^٣.

^١ البداية والنهاية (١٦/٤٣٥).

^٢ الطريق الى القدس، ل: ٩١.

^٣ القاضي الفاضل عبدالرحيم البيهقي العسقلاني، ل: ١٣٠، ١٣١.

۳- له ناوبردنی نهمه نه گان؛ سرکه وتنی سه لاهه دين ته نها به له ناوبردنی هيژه گاني سودان کوتايي نه هات به لگو له ناوبردنی هيژي نهمه نيشي به دواډا هات، نه مانيش هيژي دوهم بوون دواي سودان له پړوي به هيژي ژماره وه، نه وه بوو خانوييه كي نهمه نه گاني له نيوان هه ردوو كوشكدا سوتاند به ژماره يه ك سهريازي نهمه نه وه كه زورينه يان تير هاويژ بوون و موچه يان لاي ده ولت هه بوو، نه وانيش پيشتر هه وليان دابوو كوسپ دروست بكن بؤ پيشپړه وي هيژه گاني سه لاهه دين له كاتي جه نكيډا دژي به سودان، به تير هاويشتن بؤيان بؤيه به سزاي خويان گه يه ندان نه وانه ش كه مانه وه لييان له لايه ن سه لاهه دينه وه دوورخانه وه بؤ صعيد، به له ناو بردنې هيژي سودان و نهمه نيش سه لاهه دين تواني ده ولتې فاطمي تاراده يه كي باش لاواز بكات، به جورتيك كه ناشكرا بوو له ناوبردني ده ولتې فاطميش زوري نه ماوه.^۱

۴- گرتگي داني سه لاهه دين به به هيژ كړدني سوپا گهي؛ هر كه سه لاهه دين وه زارته گرتي ده ست ده ستي كرد به ناماده كړدني سوپاي نه يوبي هه تاوه كو بپيته ناوكي ك بؤ سوپا يه كي ميسري نوئ كه بتواني به رگري له ده سه لاتيان و ولاتي ميسر بكات له به رامبه ر هه په شې فره نجه كاندا، تي كچووني سوپاي فاطمي و له به ريه كه هه لوه شانه وه شي لا شاراوه نه بوو، چونكه له سئ گه شته كه يدا بؤ ميسر له نيوان سالا گاني (۵۵۹ ك- ۵۶۴ ك/ ۱۱۶۳ ز- ۱۱۶۸ ز) دا نه و سوپا يه ي تاقي كړد بووه يه وه به باشي شاره زاي بوو له پړوي سهرچاوه مړيسي و مادي و جه نكه كانه وه هه روه ها له پړوي ري كخستنې تپه گاني كه له سهر بنه ماي ره گز دانرابوون وه ك سودان و نهمه ن و ميسريه كان و ده يله م و توره كان و عه ره به كان، هه روه ها به وردې بارودوخي هه موو تپي ك له م تپانه ي ده زاني،^۲ پيشتر يش قازي الفاضل له به پړوه بردني نه م هيژانه دا كاري كړد بوو كه له سهر دهمي روزي كي كړي صالحدا و له هه ندي كاري سهر يازيدا. هاوكاري بوو له شالوي دووه مې فره نجه گاني شام بؤ سهر ميسر وهك پيشتر ناماژه مان پيدا، هه روه ها فه رمانده ي تپه جيا جيا گاني نه م هيژانه ي بيني له كاتي كدا كه مملاني دابون له سهر ده سه لات نه و كاره ي كه هيژه گاني ماندوو كړدو ميسري به پرا ده يه كي زور لاواز كرد به جورتيك كه نه يده تواني به رگري له سهر به خويي خوي ياخود مانه وه ي بكات، هه روه ها قازي الفاضل زورتيك له هيژه ميسريه گاني ده ناسي له ريي كار كړدنيه وه له گه لياندا له ديواني سوپا و ديواني نينشادا كه مامه له ي له گه ل ديواني سوپا ده كړدو سهر په رشتي سيخوړو نيژدراوه گاني ده كړد،

^۱ القاضي الفاضل عبد الرحيم البيساني العسقلاني، ل: ۱۳۰، ۱۳۱.

^۲ هه مان سهرچاوه، ل: ۱۳۳.

^۳ القاضي الفاضل عبد الرحيم البيساني العسقلاني، ل: ۱۳۶.

بۆيە چاك ئەم ھىزانەى دەناسى و بە ئاگا بوو لە ھەموو تىپەکانى و مەبەستى سەرکردەکانیان، ھىچ زانیاریەکیشى لەم زانیاریانە لەسەڵاھەدین نەشاردبوو و بە لکو ھەمووی بە کارھێنا بوو بۆ رێکخستنى سوپای ئەيوبى و بە پێوە بردنى، بە دريژايى کارکردنيشى لە گەل سەڵاھەدیندا سەرپەرشتى سەربازەکانى دەکرد، چاوديرى ئامادە سازى و رێکخستنى و سەرچاوە دارايیەکانى دەکرد، لەمیسرەو ھە بۆ شام ھاو پێتەى دەکرد ھەتا وەکو لە تەنشت سەڵاھەدیندا بچەنگین و لە شامیشەو ھە بۆ میسر ھەتا وەکو ئامادە باش و ساز بێت بۆ ھەلەمەتەکانى داھاتوو دژ بە فرەنجەکان، ھەروەھا سەڵاھەدین لە سەرھەتای دەست بە کار بوونیەو ھەو زارەتدا سوپایەکی گەورەى پێکھێنا کە بە تێپەرپوونی کات لە پووی ژمارەو کەرەستەو ھەو لە زیاد بوون بوو فراوان بوونی کارە سەربازيەکانیشى دژ بە فرەنجەکان یارمەتیدەری بوو لەم یوارەدا، پاسەوانى تايبەتیش لەمیسردا بپرپەى پشتى ئەم سوپایە بوون، پاشان ئەو سوپا جەماوهرییەى کە لە ئەمیری کەرت و ناوچەکان و سەربازەکانیان پێک دەھاتن، بە تايبەت لە شام و جزیرەدا دواى سالى ٧٠٥ھ/ ١١٧٤ز ھەروەھا بیابان نشینەکانیش، ئەمەش بە شێوھەکی تەواو لەباسى دەوڵەتى ئەيوبى و سەڵاھەدیندا دەبێت بە پشتیوانى پەرورەدگار روون دەکردتەو.

چوارەم: بەرەنگارپوونەو ھەى شالۆى خاچەرستى بیزەنتى ھاو بەش و گەمارۆى دومیاھ ٥٦٥ھ:

فرەنجەکان درکیان بە ترسناکی بارودۆخیان کردبوو پاش ئازادکردنى میسرو ھەرگرتنى پۆستى ھەزارەت لە لایەن سەڵاھەدینەو، بۆيە پاشای قودس عەمورى یەکەم و ئیمپراتۆریەتى بیزەنتى رێککەوتن لە سەر ھێشکردن بۆ سەر میسر بە کەشتیگەلەکانیانەو ھە بۆ جیبەجیکردنى ئەو ھاو پەیمانیتەش گەمارۆى دومیاھیان دا^١ سەڵاھەدینیش ھێزەکانى بە سەرکردایەتى شەھاب الدین محمود خالى و تقى الدین عومەر ی برازای ناردو، نوینە رێکیشى نارد بۆ لای نورەدین و ئەو مەترسیانەى بۆ باس کرد کە رووبەروویان دەبێتەو و وتى: ئەگەر فریای دومیاھ نەکەوم فرەنجەکان دەستى بە سەردا دەگرن، ئەگەر بەرەو ئەویش بەرێکەوم میسریەکان دەست دەکەن بە خراپەو لە گوێرپاھەلیم ھەردەچن و بە شوینمدا دێن و فرەنجەکانیش لە پێشمەو ھەو بە ھەردوولا لە ناومان دەبەن^٢.

ئەو ھەبوو نورەدینیش ھەستا بەو پۆلەى کە لێى چاوەروان دەکراو پیرایرێكى دروستى داو ھێزێكى بەرێخست بۆ لای، خوێشى بەرێکەوت بەرەو فرەنجەکانى ولاتى شام و دەستى کرد بە ھێرشکردنە

^١ القاضى الفاضل، ل: ١٢٧.

^٢ الجهاد والتجديد، ل: ٢٠٧.

^٣ الجهاد والتجديد، ل: ٢٠٧.

سەر قه‌لاو پینگه‌کانیان و سهریه‌کانی توانیان بگه‌نه ئاستیک که پیشتر پینه‌گه‌یشتبون له‌پیناو سوک کردنی فشار له‌سهر میسر، ئه‌مه‌ش به‌هیزکردن و پشتیوانیه‌کی باش بوو بۆ سه‌لاحه‌دین هه‌تاوه‌کو بتوانیت باشتر میسر کۆنترۆل بکات و به‌کلاش بپته‌وه بۆ هاوکاری کردن بۆ به‌ده‌سته‌پینانی ئامانجی ستراتیژی گه‌وره که خۆی له‌رزگارکردنی که‌ناره‌کانی ولاتی شامدا ده‌بینیه‌وه له‌ده‌ستی داگیر که‌ری فره‌نجی^۱، ئه‌وه‌بوو پاسگای دومیاط رۆلێکی پاله‌وانانه‌ی گێرا له‌پاریزگاریکردن له‌و شاره‌و زنجیرێکی زه‌به‌لاحیان فریدایه ده‌ریاکه‌وه بووه ریگر له‌به‌رده‌م گه‌شتنی که‌شتیه یۆنانیه‌کاندا و موسولمانه به‌رگریکاره‌کانیش زیانیکی زۆریان گه‌یانده به‌که‌شتیگه‌ی بیزه‌نتی یۆنانی و بارانیکی زۆریش سه‌ریازگه‌ی خاچه‌رسته‌کانی کرده زۆنگاو بۆیه خۆیان ئاماده‌کرد بۆ گه‌رانه‌وه‌و به‌جیه‌یشتنی دومیاط دوا‌ی گه‌مارۆدانیک که په‌نجا رۆژی خایاند، کاتێ که‌شتیگه‌ی بیزه‌نتی له‌ده‌ریاوه که‌وته پێ، گه‌رده‌لولێکی توند هه‌لی کردو ده‌ریاوانه‌کانیان که خه‌ریک بوو له‌برسا ده‌مردن نه‌یانتوانی که‌شتیه‌کانیان کۆنترۆل بکه‌ن و زۆربه‌یان نوقمی ئاوو بوون و خوای گه‌وره‌ش سه‌رکه‌وتنیکی مه‌زنی کرده خه‌لاتی موسولمانان^۲.

۱- **هۆکاره‌کانی شکستی هه‌له‌مه‌ته‌که‌ بۆ سه‌ر دومیاگ:** هۆی تیکشاندنی شالای خاچه‌رسته‌کان بۆ سه‌ر دومیاط ده‌گه‌رپته‌وه بۆ چه‌ندین هۆکار که په‌یوه‌ندی به‌موسولمانه‌کان و خاچه‌رسته‌کان و بیزه‌نتیه‌کانه‌وه هه‌یه به‌تایبه‌ت به‌هه‌ردوو لایه‌نی خاچه‌رستی و بیزه‌نتی پینگه‌وه:

أ- **سه‌باره‌ت به‌لایه‌نی ئیسلامی ده‌توانین ئه‌م هۆکارانه‌ ده‌ست نیشان بکه‌ین:**

- خۆراگری خه‌لکی دومیاگ له‌به‌رامبه‌ر داگیرکه‌راندا.
- په‌له‌کردن له‌کۆمه‌کی کردنی شاره‌که که به‌نازوقه‌و چه‌ک له‌لایه‌ن سه‌لاحه‌دینه‌وه که‌بووه هۆی به‌رزکردنه‌وه‌ی وه‌ی دانیه‌شتوانی گه‌مارۆدراوی شاره‌که .
- هاوکاری راستگۆیانه له‌نیوان هیزه ئیسلامیه‌کان له‌ولاتی شام و میسردا به‌ئامانجی به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی داگیرکه‌ران.

• توانای جه‌نگی هیزه ئیسلامیه‌کان و باشی پلان و ریکخه‌شتنی وردیان^۳.

• هه‌لۆیستی هاوکاری و پشتگیرانه‌ی نوره‌دین محمود، ئه‌وه‌بوو چه‌ند کومه‌کیه‌کی یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌کی نارد. پاشان نوره‌دین ئاماده‌نه‌بوونی فره‌نجه‌کانی له‌ولاته‌که‌یاندا قۆسته‌وه‌و

^۱ دور نورالدین محمود في نهضة الأمة، ل: ۱۶۰.

^۲ الجهاد والتجديد، ل: ۲۰۸.

^۳ تاريخ الزنكيين في الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۷۹.

به سوپایه کی زۆره وه په لاماری دان و چوو و لاتیانه وه و مال و سامانیکی زۆری بردن و پیاوانیکی زۆری لیکوشتن و ژن و منالیکی زۆری لێ گرتن، کاتی فرهنجه کان به مهیان زانی ناچار بوون دومیاط به جیبه پێلن و بگه پێنه وه بۆ شام^۱.

● سود وهرگرنتی باشی موسولمانه کان له وه لانه ی که بۆیان ره خسا، ئه وه بوو هه لی برسپوونی بیزه نته کانیان قۆسته وه و هیرشیکی توندیان کرده سهریان که کاریگه ری باشی هه بوو، ههروه ها سودیان له هه لکردنی بای باش وهرگرت بۆ ئاگر تیه بردانی که شتیگه لی بیزه نته ی به هۆی سوتینه ریکه وه^۲، له هه موو ئه مانه ش گرنگتر پشتیوانی و پارێزگاری و له گه لابیونی پهروه ردگارو دابه زاندنی سه رکه وتنی بوو بۆ به نده تیکۆشه ره کانی.

ب- سه باره ت به لایه نی خاچه رستی؛

● پاشا عموری یه که م سێ رۆژ هیرشی خۆی بۆ سه رشاره که دوا خست هه تاوه کو که شتیگه لی بیزه نته ی بگاته جێ، ئه مه ش هه لیکی باشی بۆ موسولمانه کان ره خساند بۆ تۆکه مه کردنی شاره که و ناردنی جه نگاوهر که ره سه ته ی زیاتر بۆی^۳.

● خۆلادانی هیزه خاچه رسته کان له کۆمه کی پێشکه شکردن به سوپای بیزه نته ی کاتی رووبه پووی هیرش بوویه وه له لایه ن موسولمانه کانه وه و بینینی هه لۆیستی بینه ر^۴.

ج- سه باره ت به لایه نی بیزه نته ی ده توانین ئه م هۆکار نه ده ستیشان بکه یین؛

● به کار نه هینانی که شتیگه لی بیزه نته ی به شیویه کی سه ربازی له لایه ن فه رمانده کونتوستیفانۆسه وه و ده رکه وتنی وه ک سه رکرده یه کی وشکانی نه ک ده ریایی.

● رۆلی که شتیگه لی بیزه نته ی کورت بوویه وه له گواسته وه ی هیزه کان بۆ که ناری دومیاط.

● سه رکرده ی بیزه نته ی تێروانینیکی سه ربازی دروستی نه بوو، کاتی که شتییه بیزه نته یه کانی به ته نیشته یه که وه هیشته وه له نیلدا، ئه مه ش کاری هیزه ئیسلامیه کانی ئاسان کرد بۆ ئاگر تیه بردانی چه ند دانه یه کیان.

● هېواشی سه رکرده ی بیزه نته ی له جیبه جیکردنی ئه و بنه ما سه ربازیا نه ی که ئاسایشی که شتییه کانی مسۆگه ر ده کات کاتی ریی دا به ده ریاوانه کانی له ده ره وه ی که شتییه کانیا ندا بمێننه وه له کاتی به رپۆه چوونی کرده سه ربازییه کاندا.

^۱ البداية والنهاية (۴۴۰/۱۶).

^۲ تاریخ الزنکیین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۸۰، معالم الأمراطورية البیزنطیة محمود سعید عمران، ۳۳۰.

^۳ تاریخ الزنکیین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۸۰.

^۴ تاریخ الزنکیین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۸۰.

• بلاوبونه‌وه‌ی برسیټی له‌نیوان هیزه بیزه‌نتیه‌کاندا.

د- چه‌ند هوکاریکی هاوبه‌ش که په‌یوه‌ستن به‌خاچه‌رستو بیزه‌نتیه‌کانه‌وه، له‌وانه:

۱- خراپ هه‌لبژاردنی کاتی ده‌رچوونی هه‌لمه‌ته‌که و جیبه‌جیکردنی که‌مارۆکه له‌وه‌رزی زستاندا، که‌بووه هۆی نه‌وه‌ی سوپای هاوپه‌یمانان رووبه‌پړوی لافاو بیټه‌وه و نه‌مه‌ش بووه هۆی نو‌قوم بوونی سه‌ریازگه‌که‌یان و به‌هۆی نه‌و که‌رده‌لوله‌ی که‌بووه هۆی دوورخستنه‌وه‌ی که‌شتیه‌کانیان له‌که‌ناره‌که.

۲- خراپ هه‌لبژاردنی نه‌و شویټه‌ی که‌سه‌ریازه هاوپه‌یمانه‌کان کردیانه سه‌ریازگه، که‌نه‌ویش نه‌و ناوچه‌یه‌یه که‌به‌دریژایی که‌نار ده‌ریا دریژده‌بیټه‌وه، نزیکه‌ی میلیک ده‌بوو چونکه‌جیگه‌ی نه‌و هه‌موو سه‌ریازه نه‌ده‌بوویه‌وه که‌به‌په‌نجا هه‌زار که‌س مه‌زنده‌ ده‌کړاو هه‌موو له‌م شویټه ته‌سکه‌دا کوکړانه‌وه و نازادی جوړه‌و بلاوبونه‌وه‌ی پیو‌یستیان له‌ده‌ست دا بوو چوونه . ناوچه‌نگیکی سه‌رکه‌وتووه‌وه.

۳- خراپ هه‌لبژاردنی شویټه‌که وای کرد که‌هیزه هاوپه‌یمانه‌کان بښه نامانجی هیرش و په‌لاماری موسولمانه‌کان.

۴- نه‌بوونی سه‌رکردایه‌تیه‌کی په‌گگرتوو، نه‌بوونی هه‌ماه‌نگی له‌نیوان هه‌ردوو سه‌رکرده‌ی خاچه‌رستو بیزه‌نتیدا، نه‌مه‌ش بووه هۆی شکست هیټانی کرده سه‌ریازییه‌کان بو سه‌ر نه‌و شاره‌و بلاو بوونه‌وه‌ی پړوپاگه‌نده له‌ناو سه‌ریازگه‌کانیاندا و تۆمه‌تبارکردنی په‌کتر به‌وه‌ی که‌هوکاری شکست هیټانی هه‌لمه‌ته‌که‌یه^۱.

۲- دهر نه‌نجامه‌کانی هه‌لمه‌ته‌که‌بو سه‌ر دومیاط: دواى شکست هیټانی هه‌لمه‌ته هاوبه‌شه‌که بو سه‌ر دومیاط نه‌م رووداوه بووه خالی وه‌رچه‌رخانی گرنګ له‌میژووی رۆژه‌لاتی نزیکه‌دا، چونکه‌نه‌گه‌ر نه‌م هاوپه‌یما‌نتیه‌ خاچه‌رستیه سه‌رکه‌وتوو بوايه له‌به‌دیټیانی نه‌نجامه‌کانیدا نه‌وه له‌وانه بوو بیټه ریگر له‌به‌رده‌م په‌گگرتنی شام و میسرده‌که‌مه‌ترسییه‌کی راسته‌وخو بوو بو سه‌ر خاچه‌رسته‌کان له‌شامدا، هه‌روه‌ها له‌مپه‌ریک ده‌بوو له‌به‌رده‌م هه‌ولئ موسولمانه‌کاندا بو به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کان و وه‌ده‌رنانیان له‌ناوچه‌که.

• شکسته‌یټیانی شالو‌ی گاوه‌ره‌کان خالی وه‌رچه‌رخان بوو له‌دیاریکردنی ناینده‌ی سه‌لاحه‌دینداو، وه‌ک که‌سیکی به‌تواناو، میسرو ده‌وله‌تی فاطمی دلتیا کرده‌وه له‌وه‌ی که‌سه‌لاحه‌دین توانای پاراستنی نه‌و ولاته‌ی هه‌یه له‌به‌رامبه‌ر هیرشه‌کانی دوژمندا، نه‌مه وپړای

^۱ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۲۸۱.

پاریزگاریکردن له پینگه که ی له بهرامبه ر پیلانی ناحه زاندا، به م شیویه ش توانی بیته جیی
سه سامی هه موان.

● موسولمانه کانی کرده هیزک که هه پ.

● هه ره شه ی راسته وخو له میرنشیه نه خاچه رسته کان ده که ن به شیویه که ره ژ له دوا ی ره ژ
خاچه رسته کان هه ستیان به ته نگ پته له چینی زیاتر ده کرد دوا ی شه وه ی که پیشتر ته نها
مه ترسی نوره دینیان له سه ر بوو له باکوره وه، به لام ئیستا ده بی هیزه کانیان له نیوان باکورو
باشوردا دابه ش بکه ن بو روویه پوو بوونه وه ی نوره دین مه محمودو سه لاهه دین له یه که کاتدا^۱.

● نه که ره وه رگرتنی پۆسته وه زاهرت له لایه ن سه لاهه دینه وه سه ره تایی کۆتایی هینان بیت
به ده وه له تی فاطمی شه وه شکستخواردنی گا وره کان له دومیاط، هه نکاو یکی تر بوو بو له ناو
بردنی شه ده وه له ته چونکه خه لیفه عاضد هه ولی رزگار بوونی ده دا له ده سه لاتی سه لاهه دین،
به لام شه شکسته ی که دو چاری هه له ته که بوو، عاضدی بیه یوا کردو بواری یه کلا کردنه وه ی
ده سه لاتی شی به سه لاهه دین به خشی له میسر دا، شه مه جکه به ئاکامگه یانندی هه وه له کانی بو
لاوا کردنی مه زه بی شیعه ی ئیسماعیلی، به م شیویه ده وه له تی فاطمی دوا هیوا ی له ده ست
دا بو رزگار بوون له ده ست سه لاهه دینو سه لاهه دینیش بووه که ووره ی میسر به بی رکابه ر^۲.

۲- گه یشتنی نجم الدین نه یوب بو میسر: سه لاهه دین داوا ی له نوره دین کرد که باوکی بنیژیت
بو لایو نوره دینش ره زامه ندی خو ی له سه ر شه ده داوا یه نیشان داو داوا ی له نه جمه دین نه یوب
کرد که خو ی ناماده بکات بو به ریکه وتن به ره و میسرو نامه یه کیشی پێدا نارد بو سه لاهه دین
که تیایدا فه رمانی پێده کرد که په له بکات له هه لوه شانده نه وه ی خه لافه تی فاطمی له میسر داو
خوینده نه وه ی وتار به ناوی خه لیفه ی عه باسییه وه^۳، له گه ل کاروانی نه جمه دین نه یوبیشدا
ژماره یه کی ژور بازرگانو خاوه ن به رژه وه ندی به ریکه وتن، نوره دین محمودیش مه ترسی
هه بوو له وه ی که فره نجه کان ری به کاروانه که بگرن بۆیه به سوپا که یه وه به ره و کرک
به ریکه وتو که مارۆی دا هه تا وه کو له تیپه پبوونی کاروانه که و له و ناوچه یه دلتیا بوو پاشان
به جیی هیشتو که رایه وه بو دیعه شق^۴، دواتر نه جمه دین نه یوبی باوکی سه لاهه دین گه یشته
قا ره و له بیستو چواری ره جه بی سالی ۵۶۵ هـ دا عاضدیش خاوه نی کۆشک چوو ده ره وه

^۱ تاریخ الزنکیين في الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۸۱.

^۲ تاریخ الزنکیين في الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۸۲.

^۳ دور نورالدین محمود في نهضة الأمة، ل: ۱۱۵.

^۴ دور نورالدین محمود في نهضة الأمة، ل: ۱۱۶.

بۆ پېشوازی لیکردنی و ریژیکی نۆری لیتا، هه مان روودای پێغه مبه ر یوسف (ﷺ) له گه ل باوکیدا یه عقوب (ﷺ) بۆ سه لاهه دین و باوکی دووباره بوویه وه . کاتێ هاته لای و بینی کوپه که ی ده سه لاتداری میسه ره و وتی: ﴿ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ﴾ (یوسف ۹۹) هه روه ها باسی نه وه ده که ن (الملك الناصر) سه لاهه دین و عاضد چوونه ده ره وه بۆ پېشوازیکردن له باوکی و له گه لیدا کۆبوونه وه هه ندێ له ناماده بوان ئایه تی: ﴿وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ (یوسف ۱۰۰)، کاتێ سه لاهه دین له گه ل باوکیدا کۆبووه وه ریژیکی نۆری لیتا وه که نه ریتی خۆی و هه موو کاروباره کانی دایه ده ست، به لام باوکی به مه پازی نه بوو وتی: کوپی شیرینم خوای گه وره بۆیه تۆی هه لێژاردوه بۆ ته م کاره چونکه شیایوی خۆته له بهر نه وه نابێ ته و کاره بگۆپی^۱. سه لاهه دینیش گه نجینه کانی دایه ده ست و له ناوچه ی لؤلؤه که به سه ر که ندای قاهره دا ده روانی نه شته جێکرد^۲. ده رباره ی ته م رووداوه سه لاهه دین کۆبوونه وه ی له گه ل باوکیدا عماره الیمانی ده ئی:

من شاکر والله اعظم شاکر	ما کان نعمی بنی آیوب
طلب الهدی نصرا فقال وقد أتوا	حسی فأنتم غایة المطلوب
جلبوا إلى دمیاط عند حصارها	عز القوی وذلة المغلوب
وحلوا عن الإسلام فیها کربة	لو لم یجلوها أتت بکروب
فالناس فی أعمال مصر کلها	وعتقاؤهم من نازح و غریب
إن لم تظن الناس قشرا فارغا	وهم اللباب فانت غیر لیب
صحت به مصر وکانت قبله	تشکو سقاما لم یعن بطیب
عجبا لمعجزة أتت فی عصره	والدهر ولاد لكل عجیب
رد الإله به قضیة یوسف	نسقا علی ضرب من التقرب
جاءته إخوته ووالده إلى	مصصر علی التدریج و الترتیب

ده گێژنه وه کاتێ سه لاهه دین له گه ل باوکیدا کۆبوویه وه له خانوی وه زاره تداو پێکه وه له سه ر راخه رێک دانیشتن، نه جمه دین باسی نه وه ی کرد که سه لاهه دین له و شه وه دا له دایک بووه که نه و

^۱ مفرج الکروب (۱/ ۱۸۶).

^۲ مفرج الکروب (۱/ ۱۸۶).

تيايدا له قه لای تکریت دهرکراوه و تی: ره شیبینی دایگرتو به د بین بووم به رامبه ر به وهی که به سه رمدا هات، نوسه ریکی گاورم له گه لدا بوو وتی: که وره م تو چوو زانی کئی ده لئی نه م مندا له پاشایه کی گه وره و به ناوبانگو پایه داری لیده رناچیت، ده لئی قسه ی نه م پیاوه سوژی بۆ سه لآحه دین جولاند، ناماده بوانیش هه موو سه رسام بوون به م رووداوه ره حمه تی خوا له هه موویان^۱. هه روه ها نه جمه دین نه یوب له سالی ۵۶۸هـ دا کۆچی دواپی کرد، دوا ی نه وه ی له کاتی سوار بوونیدا نه سپه که ی سه رکه شی نواندو نه جمه دین که وته خواره وه له باب النصر له روژی دوو شه ممه هه ژده یه می ذی الحجه و بردیا نه وه بۆ مالی خوی و هه شت روژ ژیاو پاشان له روژی سی شه ممه بیست و حه وته می ذی الحجه دا کۆچی دواپی کرد، نه جمه دین پیاویکی به خشنده و به سوژو میهره بان و لیبورده بوو، به رده رگای ماله که شی پریوو له وه فدی جوژاو جوژ، هه روه ها نه جمه دین گه وره بوو له ده رونی خه لکیدا له رووی ئاین و چاکه و هه لئسو که وت و سیاسه تی باشه وه، هه ر که سیکیش له خه لکانی زانستخا زو دینداری سه ردانی بکردایه میوانداری باشی ده کردو پارهی پیده به خشی، هه رکه سیکی دینداریشی بناسیایه سه ردانی ده کرد^۲، له و کاته شدا سه لآحه دین له ولاتی کرکو شه و به ک دا بوو بۆ جه نگ دژی داگیر که ران و نه جمه دینیش له پال گۆپی نه سه ده دینی برایدا نیژرا له الدار السلطانیة پاشان پیکه وه گوێزانه وه بۆ شاری مه دینه ی پیروژو دورودو سلاو له سه ره نه و پیغه مبه ره ی که جینشینه تیايدا، گۆره که شیان له تربة الوزیر جمال الدین-ی نه سفه هانیدایه که وه زیری موصل بووه^۳. عماره ی یه مانیش شیوه نی بۆ ده کات و ده لئی:

صفو الحیاة وإن طال المدى کدر	و حادث الموت لا یقی ولا یذر
وما یزال لسان الدهر یذرنا	لو أثرت عندنا الآیات والنذر
فلا تقل غرت الدنيا مطامعنا	فما مع الموت لا غش وکدر
کأس إذا ما الردی حیاة بها	لم ینج من شکرها أنشی ولا ذکر
کم شامخ العز لا قی الذل من یدها	ما أضعف القدر إن ألولی به القدر
فی کل جیل وعصر من وقائعها	شعوا یقطر منها الناب والظفر
أودی علي وعثمان بمخجها	ولم یفتها أبو بکر ولا عمر
ومن أراد التأسی فی مصیبتہ	بفقوری برسول الله معتبر

^۱ مفرج الکروب (۱/ ۱۸۶).

^۲ عیون الروضتین (۲/ ۲۵۲).

^۳ هه مان سه رچاوه، (۲/ ۲۴۹).

ههروه‌ها نه‌جمه‌دین چه‌ند کورپکی له‌دوای خۆی به‌جێهێشت له‌وانه سه‌لاحه‌دین یوسف الناصر، سه‌یف‌الدین أبابکر العادل، شمس الدوله توران شاو شاهنشاه و سیف الاسلام طغتكین و تاج الملوك بوری، له‌كچانیشت ست الشام و ره‌بیعه خاتوون^۱.

پنجهم: هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی خه‌لافه‌تی فاطمی عوبه‌یدی:

ئهم مه‌نگاوه یه‌كێكه له‌مه‌زنترین ئهو كارانه‌ی كه سه‌لاحه‌دین پێی هه‌ستا، ئه‌وه بوو نوره‌دین سوربوو له‌سه‌ر كۆتایی هێنان به‌خیلافه‌تی فاطمی هه‌ر بۆیه نامه‌یه‌کی نووسی بۆ سه‌لاحه‌دینی جێنشینی و فه‌رمانی پێدا كه‌ وتار به‌ناوی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی المستضی هه‌و به‌خوێندێته‌وه سه‌لاحه‌دینیش پۆزشی هێنایه‌وه چونكه ده‌ترسا خه‌لكی میسر دژی بوه‌ستنه‌وه به‌هۆی مه‌یلیان به‌لای فاطمی ه‌كاندا، هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئاماده‌نه‌بوونی به‌باشی بۆ ئهم كاره، به‌لام نوره‌دین نامه‌یه‌کی بۆ ئاره‌وه: پابه‌ندی كرد به‌و مه‌سه‌له‌یه‌وه به‌شیوه‌یه‌ك كه‌ بواری بۆ دواخستنی ئهو كاره نه‌هێشته‌وه، خه‌لیفه‌ی عه‌باسیش پێشتر نامه‌یه‌کی ئاره‌بوو بۆ نوره‌دین و گله‌یی لێده‌كرد به‌هۆی دواكه‌وتنی خوێندنه‌وه‌ی وتار به‌ناوی ئه‌وه‌وه له‌میسردا. ئه‌وه‌بوو الملك العادل (نوره‌دین) نه‌جمه‌دین ئه‌یوبی بانگ كردو نامه‌یه‌کی پێدا ئاره‌ك كه‌ تیایدا ها‌ت‌بوو: ئه‌مه فه‌رمانێكه‌و ده‌بێ جێبه‌جێ بكرێت، هه‌تاوه‌كو ئهم كاره باش و پله‌و پایه‌ پاكه‌مان ده‌ست بكه‌وێت پێش مردن به‌تایبه‌ت. كه‌پێشه‌وای سه‌رده‌م (المستنجد) به‌ته‌واوی چاوه‌ڕێیه‌تی و گرنگترین ئاوا‌ته به‌لایه‌وه^۲، به‌لام سه‌لاحه‌دین دوو دل بوو له‌رووخاندنی ئهو خیلافه‌ته‌ ده‌ترسا، چونكه میراتی عوبه‌یدییه‌كان له‌میسردا ته‌مه‌نی له‌دوو سه‌د ساڵ زیاتره، نوره‌دینیش ئازادكردنی میسری به‌نیعمه‌تێك ده‌زانی له‌نیعمه‌ته‌كانی په‌روه‌ردگار له‌پێناو یه‌كخستنی ولات له‌سه‌ر رێبازی ئه‌ه‌لی سوننه‌ت و نه‌هێشتنی بیدعه‌ی شیعه‌گه‌ری^۳، هه‌روه‌ها به‌باشیش له‌بارو‌دۆخی سه‌لاحه‌دین تێده‌گه‌شت و به‌ناوی ئه‌میر (ئه‌سفه‌ه‌لاره‌وه) بانگی ده‌كرد، ئه‌گه‌ر بیشیویستایه ئه‌وه له‌میسردا له‌سه‌ر كار لای ده‌بر‌دو ولاتێکی تری پێده‌سه‌پارد، ئه‌مه‌ش ئهو قسه‌یه‌ بوو كه‌ نه‌جمه‌دین بۆ سه‌لاحه‌دینی در‌كاند له‌میسردا: ئه‌گه‌ر بیویستایه له‌سه‌ر كار لات‌به‌رێت نامه‌یه‌کی ده‌نارد هه‌تاوه‌كو بجیت‌ه‌وه بۆ لای و ولاته‌كه‌ی ده‌دايه ده‌ست كه‌سیکی تر^۴، له‌و به‌لگانه‌ش كه‌ رێزگرتنی نوره‌دین له‌سه‌لاحه‌دین ده‌سه‌لمێنێ ئه‌وه‌بوو له‌وتاره‌كه‌یدا ها‌ت‌وو بۆ ئه‌یبن ئه‌بی عسرون كاتێ داد‌وه‌ری میسری پێسه‌پاردو تیا‌یدا ده‌لێ: تۆو كۆپه‌كه‌ت دێن هه‌تاوه‌كو بتان نێرم بۆ

^۱ عیون الروضتين (۲/۲۵۹).

^۲ كتاب الروضتين له الجهاد والتجديده‌وه، ل: ۲۰۲.

^۳ الجهاد والتجديد، ل: ۲۱۵.

^۴ كتاب الروضتين له الجهاد والتجديده‌وه، ل: ۲۱۵.

میسر، نه‌مه‌ش به‌په‌زامه‌ندی هاوپی‌که‌م سه‌لاحه‌دین و ری‌ککه‌وتن له‌گه‌لیدا، خوای گه‌وره سه‌رکه‌وتووی بکات من زۆر سوپاسی ده‌که‌م، خوا پاداشتی بداته‌وه‌و به‌یه‌لێته‌وه، چونکه مانه‌وه‌ی پیاو چاک و سالحه‌کان مایه‌ی چاکبوونی هه‌موانه^۱، که‌واته حه‌قیقه‌تی په‌یوه‌ندی نێوان نه‌م دوو سه‌رکرده‌یه ریزگرتنی دولا‌یه‌نه‌و نرخاندنی هه‌ولێ یه‌کتره‌و دواتریش باس له‌په‌یوه‌ندی نێوانیان ده‌که‌ین به‌پشتیوانی په‌روه‌ردگار هه‌روه‌ها وه‌لامی ئه‌و نوسه‌رانه ده‌ده‌ینه‌وه که‌په‌یوایه‌ته‌کانی ئه‌بین ابی‌طی و شیعیه‌یان وه‌رگرتووه که‌ سوربووه له‌سه‌ر شیواندن و ناشرینکردنی په‌یوه‌ندی نێوانیان و تانه‌دان له‌ژیا‌ننامه‌یان تا ئه‌و شوینه‌ی که‌بوێ کرابێت.

۱- **په‌له‌به‌ندی له‌هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی وتاردان به‌ناوی خه‌لیفه‌ی فاطمی یه‌وه؛ سه‌لاحه‌دین سودی وه‌رگرت له‌ قازی فاضل ئه‌و په‌یاوه گه‌وره‌و که‌م وینه‌یه، ئه‌وه‌بوو یارمه‌تی دا بۆ دانانی پلانێکی تۆکه‌و ورد له‌پێناو له‌ناوبردنی ده‌وله‌تی فاطمی و مه‌زه‌به‌ی شیعیه‌ی ئه‌سماعیلی و سه‌لاحه‌دینیش به‌و په‌رپی ورده‌کاریه‌وه هه‌ستا به‌جێبه‌جێکردنی، پاش ئه‌وه‌ی که‌ سه‌لاحه‌دین میسریه‌کانی سازدا بۆ کو‌ده‌تا کردن و نینۆکی ده‌زگای فاطمی کرد، پاش له‌سه‌ر کار لا‌بردنی دادوهره شیعیه‌کان و هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ئه‌نجومه‌نه‌کانی بانگه‌واز و له‌ناو بردنی سه‌رچاوه‌کانی مه‌زه‌به‌ی شیعیه، ئه‌وه‌بوو له‌سا‌لی ۵۶۵ه‌/ک/ ۱۱۶۹زدا (حی علی خیر العمل) محمد علی خیر البشری له‌بانگدا لا‌برد، مه‌قریزیش باسی ئه‌وه ده‌کات که‌ نه‌مه‌یه‌که‌م نه‌نگی بوو به‌سه‌ر ده‌وله‌تدا داها‌ت^۲. پاش ئه‌وه له‌روژی هه‌ینیدا ده‌ی ذی الحجه ۵۶۵ه‌/ک/ ۱۱۶۹-۱۱۷۰ز دا فه‌رمانی دا که‌ناوی خه‌لیفه‌کای راشدین ئه‌بو به‌کرو عومه‌رو عوسمان و عه‌لی بېریت، له‌وتاردا پاشان باسی عاضد بکریت به‌جۆرێک که‌گومان لای شیعیه‌کان دروست بکات، ئه‌وه‌بوو وتار بێژ ده‌یوت: خوايه گيان عاجد باش بکه بۆ ئاینه‌که‌ت^۳. هه‌روه‌ها دادوهری له‌قا‌هیره‌دا سپارد به‌زانا عیسای هه‌کاری سوننی و ئه‌ویشدا‌دوهری شافیه‌ی مه‌زه‌به‌ی له‌هه‌موو شوێنێکی و لا‌تدا دانا و قوتا‌بخانه‌ی دامه‌زراند بۆ خوێندنی مه‌زه‌به‌ی سوننیه‌کان، نه‌مه‌له‌کاتی‌کدا بوو که‌ ته‌نگی به‌عاضد هه‌لچنی بوو ده‌رماله‌کانی ده‌بپی و بێبه‌شی ده‌کرد له‌پاره‌و ئه‌سپ و خزمه‌تکارو رێوره‌سمی خه‌لیفایه‌تی قه‌ده‌غه کرد که‌خۆی له‌تا‌هه‌نگه فه‌رمیه‌کانی جه‌ژنه‌کان و... هت‌دا ده‌ه‌بنیه‌وه، خه‌لیفه‌ی له‌کۆشکه‌که‌یدا به‌ند کردبوو نه‌یده‌ه‌یش‌ت له‌کۆشکه‌که‌ی بێته‌ ده‌ره‌وه ته‌نها بۆ چه‌ند بۆنه‌یه‌کی که‌م نه‌بێت له‌وانه ده‌رچوونی بۆ پێشوازیکردنی نه‌جمه‌دین ئه‌یوبی**

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۲۱۵.

^۲ المقیزی (الإتعاظ) (۳/۳۱۷)، القاضي الفاضل ۱۲۷.

^۳ المقیزی (الإتعاظ) (۳/۳۱۷)، القاضي الفاضل ۱۲۷.

باوکی سه لآحه دین به م شیوه یه عاضد له کۆشکه کهیدا که ناری گرت و بوو به نیچیری خه م نه خوژی^۱ له م کاته دا سه لآحه دین تیگه یشت که بارودوخه که له باره بۆ له ناو بردنی ده وله تی فاطمی که له حاله تی ئاوا بووندا بوو بۆ ئه م مه به سته ش ئه نجومه نیکی گه وره ی پیکه یینا و فرمانده کانی سوپا و زانیانی سوننه و صوفیه کانی کۆکرده وه داوای راویژو ئامۆژگاری لیکردن هه موو ئاماده یوانیش ریکه و تن له سه ر هه لگرتنی ئه و هه نگاوه یه کلاکه ره وه یه له ژبانی ئه و ولاته دا^۲. له سه ره تای سالی ۵۶۷هـ / ۱۱۷۱-۱۱۷۲ز دا سه لآحه دین وتاری به ناوی فاطمیه کانه وه نه هیشت و ئه م کاره شی به پله بهندی کرد له جومعه ی یه که می موحره می ۵۶۷هـ - ۱۱۷۱-۱۱۷۲ز دا ناوی عاضدی له وتاردا لا بردو له هه فته ی دووه میشتا به ناوی مستضیء بامر الله باوکی الحسنی کوپی المستنجده بالله وتاری خوینده وه به م شیوه یه ئه و جۆره وتاره کۆتایی پیهات و هه تا ئه مڕۆش له میسردا وتاری فاطمی دووباره نه بووه ته وه^۳.

تیبینی ئه وه ش ده کریت که وتار به ناوی عه باسیه کانه وه یه که مجار له ئه سکه ندریه دا پیش قاهره دا چونکه ئه وێ هه ر له سه ر مه زه به ی سوننی مابوویه وه به درێژایی سه رده می فاطمیه کان^۴، ئه مه و عاضد له ده یه می محرمی سالی ۵۶۷هـ - ۱۱۷۱-۱۱۷۲ز دا^۵ کۆچی دوایی کردو ده لێن سه لآحه دین کاتی هه والی کۆچی دوایی عاضدی فاطمی بیست دوا ی چهند رۆژیک په شیمان بوو له وه دا که په له ی کردووه له لا بردنی ناوی له وتاردا و تی: ئه گه ر بمزانیایه له م کاته دا ده مریت ئازارمان نه ده دا به هه لگرتنی ناوی له وتاردا، قازی الفاضلیش پیکه نی و تی: ئه گه بیزانیایه ناوی لاتابه ن نه ده مرد^۶. ئه وه بوو ئاماده یوان زه رده خه نه یه کیان یۆ ئه م سووعه ته ی نیوان وه زیر سه لآحه دین و نوسه رو راویژکاره که ی کرد. که دوا په ره ی لاپه ره کانی میژووی ده وله تی فاطمی عوبهیدی تیایدا پینچرایه وه^۷.

۲- **کۆچی دوا ی العاضد له سالی ۵۶۷هـ**: ئه یب کثیر ده لێ: عاضد له زمانه وانیدا واته: قاطع واته پرهر ده وله تیان له ودا بردایه وه، ناوی عبدالله یه و باوکی محمده ی کوپی یوسف الحافظ ی

^۱ الخطط المقریزی له صلاح الدین الأیوبی قلعه جی یه وه، ل: ۱۶۱.

^۲ صلاح الدین الأیوبی، قدری قلعه جی، ل: ۱۶۲.

^۳ صلاح الدین الأیوبی، قدری قلعه جی، ل: ۱۶۲.

^۴ القاضی الفاضل، ل: ۱۳۷.

^۵ تاریخ مصر الإسلامیه زمن سلاطین بنی ایوب، ل: ۵۹.

^۶ القاضی الفاضل، ل: ۱۳۹.

^۷ القاضی الفاضل، ل: ۱۳۹.

كوپى محمدهى كوپى مستنصر كوپى الظاهرى كوپى الحاكم كوپى العزيزى كوپى المعزى كوپى مهنصورى قائمى كوپى المهدي يه كه مين پاشاى فاطميه كانه و له دايكبوونى العاضد له سالى چل و شهش دا بوو بيبست و يه ك سالّ ثيا، ژياننامه ي زور خراپ بوو شيعه يه كى پيس بوو نه گهر بوى بكرايه هه رچى سوننه هه يه ده يكوشت^۱.

۳- خوشحالى موسولمانان به نه ماني دهوله تي فاطمي: كاتى هه وال به شا نوره دين گه يشت وه فديكى نارد بۆ لاي خه ليفه ي عه باسى و ناگدارى كرده وه وه فده كه به هاوپييه تي ثين ابى عصرون بوو، ئوه بوو به غداد رازينرايه وه و ده رگاكانى داخران و موسولمانه كان زور دلخوش بوون، پيشتر وتار به ناوى عه باسيه كانه وه له ميسردا هه لگيرابوو له سالى ۳۵۹ ك له سه رده مى خه لافه تي المطيع ي عه باسيده كاتى فاگميه كان ده ستيان به سه ر ميسردا گرت له سه رده مى المعزى فاطميده بنياتنه رى قاهره وه هه تا وه كو ئه م كاته ي ئيستا كه ده يكرده ۲۰۸ سال^۲ شاعيره كانيش له گه ل ئه م رووداوه گه ورده دا ئاويته بوون و كاريگه رى زورى له سه ريان هه بوو ئه وه بوو عيمادى ئه صفه هانى ده لى:

توفي العاضد الدعي فما	يفتح ذو بدعة بمصر فما
وعصر فرعونها انقضى وغدا	يوسفها في الأمور محتكما
قد طفت جرة الغواة وقد	داخ من الشرك كل ما اضطرما
وصار شمل الصلاح ملتما	بها وعقد السداد منتظما
لما غدا مشعرا شعار بني	العباس حقا والباطل اکتما
وبات داعي التوحيد منتظرا	ومن دعاة الأشراك منتقما
وظل أهل الضلال في ظلل	داحية من غيابة وعمى
وارتبك الجاهلون في ظلم	لما أضاءت منابر العلما
وعاد بالمستضيء متهتدا	بناء حق قد كان منهتدا
واعتلت الدولة التي اضطهدت	وانتصر الدين بعدها اهتضما
واهتز عطف الإسلام من جدل	وافتر ثغر الإيمن وابتسما
واستبشرت أوجه الهدى فرحا	فلقرع الكفر سنة ندما
عاد حريم الأعداء منتهك	الحمى وفيء الطغاة مقتسما

^۱ البداية والنهاية، (۴۵۱/۱۶).

^۲ هه مان سه رچاوه، (۴۵۰/۱۶).

عامر بیت من الکمال سما
ومات ذلاً وأنه رَغماً^۱

قصور اهل القصور أخربها
أزعج بعد السكون ساكنها

له راستیدا نوره دین محمود نه هیشتنی ده ولته تی فاطمی به نامانجیکی ستراتیژی ده زانی بو
له ناوبردنی قهواره ی خاچه رستی و دهسه لاتی باطنی له ولاتی شامدا بویه سور بوو له سر
که پاندنه وهی میسر بو دهسه لاتی نیسلامی راسته قینه نه وه بوو هه ستا به دانانی نه خشه ی
پیویست و سوپایه کی باشی ناماده کردو چند نه میریکی لیها تووی بو دیاری کرد خوی گه وره ش
خواستی له سر دهستی سه ریازی دل سوژو فرماندهی ده ست پاک سه لاهه دین به دهسته تینا
که هه ستا به جیبه جیکردنی سیاسه تی دانایانه ی نوره دین جیی خوشیه تی نومه تی نیسلامی و
سه رکرده کانی دلخوش بن به م مژده گه وره یه که بریتی بوو له نه هیشتنی ده ولته تی شیعیه ی باطنی.

۴- نه و په ندو وانانه ی که له له ناوچوونی فاطمیه کان له میسردا و ورده گیرد ریت: ماوه ی
حوکمپانی فاطمیه کان دو سه دوو هه شتا سال و شتیك بوو، به لام خیرا چوونه میژووه وه وه
نه وه ی هه رگیز تیایدا نه ژیا بن، یه که م پاشاشیان المهدی، خه لکی سلمیه بوو که ناسنگه ریکی
به ره چه له ک جوله که بوو هاته ولاتی مه غریبه وه ناوی عبیداللهی له خزی ناو لافی نه وه ی لیذا
که خانه دانه و له بنه ماله ی عه لی و فاطمیه یه (علیه السلام) وتی که نه و مه هدیه، نه م باسه ش له لایه ن
چه ندین زانای پایه به رزه وه گیردراوه ته وه وه کو قازی نه بو به کری باقلانی و شیخ حامد
نیسفرایینی و چند گه وره زانایه کی تره وه مه به ست نه وه یه که نه م لافلیده ره دروژنه
نه و دروویه ی بو چوه سه ر که له و ولاتانه دا کردی و کومه لی خه لکی خواپه رستی نه زانیش
پشتیوانیان لیکردو به م شیوه یه ده ولته و دهسه لاتی گرتنه ده ست و شاریکی دروست کرد
ناوی نا مه هدیه به ناوی خویه وه، پاشان بووه پاشایه کی گوی بو گیراو که به ناشکرا
خه لافه تی نه بو به کرو عومر رت ده کاته وه و له ناخیشدا بی باوه ری ته واوی ده شارده وه،
پاش خویشی قائیمی کوپی و دواتریش نه لمه تصور پاشان المعز، که یه که م که سیکیان بوو
که بیته میسره وه قاهره ی بو بنیات نرا، پاش نه ویش العزیزو الحاکم و الظاهر و المستنصر و
المستعلی و الأمر و الحافظ و الظاهر و پاشان الفائزو دواتریش العاضد که دوا هه مینیان بوو، کوی
گشتیان چوارده پاشاو ماوه که شیان دوو سه دو نه وه و نه وه نده سال بوو، هه روه ها
فاطمیه کان ده ولته مه ندرتینو پاره دارترین خه لیفه و سته مکارترین و دلپه قترینیان بوون،
هه روه ک پیسترین و نا پاکترین پاشا بوون، بیدعه و کاری خراپه له ده ولته تیاندا سه ری هه لداو

^۱ کتاب الروضتین (۱۹۵/۲).

خراپه کاران نۆز بوون پیاو چاک و زانایان و خواناسانیان ناودا کهم بویه وه ، ههروهه له خاکی شامیشدا نوصهیری و دورزی و حه شیشی بلآو بوویه وه و خاچه رسته کانیش به ته وای دهستیان گرت به سهر که ناره کانی شامدا ته نانه ت قودسی پیروژو نابلس و عجلون و غه ورو ولاتی غه ززه و عه سقلان و کرک و شوبه ک و طبریه بانپاس و صور عشلیث و صیداو به بیروت و عه ککاو صفو طرابلس و نه نطاکیه و نه و شوینانه ی که سهر به م ناوچانه بوون هه تاوه کو ولاتی نایاس^۱ و سیس^۲، یان داگیرکردو دهستیان گرت به سهر ولاتی نامه دو ره هاو رأس العین و چه ندین ناوچه ی تر، خه لگیکی زۆریشیان کوشت که ته نها خوی گه وره خۆی ژماره یان ده زانی و پیرای بردنی سه دان ژن و مندالی موسولمانان که له ژماره و باس نایه ت و زۆری نه مابوو ده ست به سهر دیمه شقیشدا بگرن، به لام خوی گه وره پاراستی، کاتی سه رده می نه وان به سهر چوو ده سه لاتیان نه ما هه موو نه م ناوچانه گه پایه وه بۆ موسولمانان و بیباوه پانیش به سهر شوپی گه پانه وه ته نها سه رشوپی ماندویتیان بۆ مایه وه^۳.

شه شه م: له بار بردنی کوده تایه ک بو گیرانه وه ی ده ولته ی فاطمی:

ده ولته ت و کۆمه لگه ی نه و کاته ی میسر له قوناغی گۆرانکاری گه وره دا بوو، گۆرانکارییه ک که خه لافه ت و سیستم و ده زگا و پیاوانی فه رمانپه و بۆ ماوه ی دوو سه ده کاریگه ریان هه بوو له سهر هه موو بواره کانی کۆمه لگه بۆ حوکمیکی نوێ و ده ولته تیکی نوێ که سیستم و ده زگا و پیاوی ئایینی تایبه ت به خۆیه وه ده ستی داوه ته گۆرانکارییه کی پله به ندی، نه وه بوو سه لآحه دین هه ولی پاکیشانی دلی جه ماوه ری ده دا بۆ لای خۆی و تارپاده یه کی باش سه رکه وتوو بوو، به لام هه ندی له بیر یارانی ده ولته ی فاطمی و پیاوانی و چه ند ده سته و تا قمتیک که ئیمتیازات و ده سه لاتیان له ده سته دا بوو له سهر لایه نگیری خۆیان مانه وه بۆ فاطمه کان بۆ نه و ده سته که وت و بیرو بۆ چوونانه ی که فاطمه کان نوینه رایه تیا ده کرد^۴ بۆیه نه و هیزانه که له چه ند سه ربازو نه میرو نوسه رو فه رمانبه ری دیوان و خیزانی وه زیره کانی پیشوو وه ک خانه واده ی روزه یک و شاور پیکهاتبوون هه سته به پیلان دانا بۆ له ناو بردنی حوکمی سه لآحه یدن و گیرانه وه ی ده ولته ی فاطمی^۵، عماده دین نه سفه هانیش باسیان ده کات و ده لی: کۆمه لیک له بانکخوازان ی نه و ده ولته ته توندپه وو ده مارگیره کۆبوونه وه و به نه یینی

^۱ ایاس: شاریکه له ولاتی نه رمه ندا له که ناری ده ری.

^۲ سیس: پایته ختی ولاتی نه رمه نه، صبح الأعشی (۱۳۴/۴).

^۳ البداية والنهاية (۴۵۷/۱۶).

^۴ صلاح الدین القائد وعصره د. مصطفى الحیاری، ل: ۱۶۸.

^۵ کتاب الروضتین فی الأخبار الدولتین (۲۸۲/۲).

سهردانی یه کترین کرد به نهیانی به هیوای گه یشتن به ئاواتیک که بووه مایه‌ی مهرگیان شهوه بوو خهلیفه و وه زیریان دیاریکردو راو راویژی خویان ته‌واو رکدو به شه‌ودا خویان پیکخست، هه‌ولی خویان بۆ یه‌کخست^۱ وادیاره پلانه‌کیان زۆر وردو تۆکمه بوو، خهلیفه و وه زیریان ده‌ست نیشانکردو چهند جارتیک نامه‌یان بۆ فره‌نجه‌کان نووسی و له‌یه‌کیاندان داوایان لیکردن هتیرش بکه‌نه سهر میسر له‌کاتیکدا که سه‌لاحه‌دین له‌کک بوو هه‌روه‌ها شه‌وانه له‌ده‌وری عماره‌ی الیمنی زاناو شه‌دیبی سوننی مه‌زه‌ب که لایه‌نگیری فاطمه‌کان بوو گزبوونه‌وه. هه‌ستان به‌نامه گزپینه‌وه له‌گه‌ل فره‌نجه‌کاندا، پیلان گێران وایان ده‌زانی که نهیانی بوونی ته‌واوی کاره‌کانیان به‌ره‌و سهرکه‌وتنیان ده‌بات، به‌لام نه‌یانزانی که قازی الفاضل له‌پێگه‌ی دیوانی ئینشاء وه خه‌ریکی چاودێرکردنیانه به‌وردی هه‌تاوه‌کو کاتی ئاشکراکردنی پیلانه‌کیان دیت، سهرچاوه‌کانیش ده‌رباره‌ی ئاشکراکردنی پیلانه‌کیان دوو چیرۆکی جیاواز باس ده‌که‌ن له‌هه‌ندی ورده‌کاریدا، یه‌که‌میان شه‌وه‌یه که یه‌کێک له‌نوسه‌رانی دیوان به‌ناوی عبد الصمدی کاتب، که‌ملکه‌چی ته‌واوی بۆ قازی الفاضل ده‌ندان، به‌لام رۆژتیکیان قازی بیینی و ئاوی لینه‌دایه‌وه قازیش وتی: شه‌مه شه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که شه‌میش نه‌یاری سه‌لاحه‌دینه، پاشان ئه‌ین نه‌جای واعیظی بانگ کردو شه‌مه سه‌له‌یه‌ی بۆ باسکردو داوای لیکرد که به‌دواداچوونی بۆ بکات، شه‌ویش داوی به‌دوادا چوون گه‌شته راستی مه‌سه‌له‌که، پاشان قازی الفاضل ناردی بۆ لای سه‌لاحه‌دین و پیتی وت: کاتژمێر شه‌وه‌نده لای ئاماده ده‌بیت و شه‌و باسه‌ی بۆ ده‌که‌یت، شه‌ویش لای سه‌لاحه‌دین ئاماده بوو له‌مزگه‌وتداو باسی مه‌سه‌له‌که‌ی بۆ کرد، پاشان سه‌لاحه‌دین بانگی کردو داوای روونکردنه‌وه‌ی لیکردن، شه‌وانیش دانیان به‌پیلانه‌کیاندا نا، شه‌ویش ده‌ستگیری کردو فه‌رمانی له‌خاچدانی بۆ ده‌رکردن^۲، ریوایه‌تی دووه‌میش ئاماژه بۆ شه‌وه ده‌کات که پیلان گێران زه‌ینه‌دینی کوپی نه‌جای واعظیان به‌شدار کردوه له‌پلانه‌کیانداو شه‌ویش سهره‌تا وا خۆی پیشان دا که له‌گه‌ل‌دایه به‌لام دواتر پیلانه‌که‌ی ئاشکرا کرد بۆ سه‌لاحه‌دین و داوای لیکرد موله‌که‌کانی ئه‌ین کامل ی پێبه‌خشێ، سه‌لاحه‌دینیش رازی بوو داوای لیکرد تیکه‌لاویان بکات بۆ زانیانی مه‌به‌سته‌کیان، شه‌میش هه‌موو گزپانه‌کاریه‌یه‌کانی پیراگه‌یانداو پاشان نێردراوێکی فره‌نجه‌کان به‌دیارییه‌که‌وه هات بۆ لای سه‌لاحه‌دین و نامه‌یه‌کی ئاشکراو نامه‌یه‌کی نهیانی پێبوو بۆ پلانگێره‌کان، به‌م شه‌وه‌یه سه‌لاحه‌دین ئاگادار بوویه‌وه^۳، هه‌روه‌ها قازی الفاضل بۆ خۆی ئاماژه‌ی به‌ورده‌کاریه‌یه‌کانی شه‌م پلانه‌داوه که له‌نامه‌که‌یه‌کدا ئاراسته‌ی نوره‌دینی کرد له‌بری سه‌لاحه‌دین،

^۱ کتاب الروضتين فی الأخبار الدولتين (۲/۲۸۲).

^۲ القاضی الفاضل، ل: ۱۴۶.

^۳ القاضی الفاضل، ل: ۱۴۶، مفرج الکروب، (۱/۲۴۵، ۲۴۴).

ئەم نامەيەش بەلگەيە لەسەر ئاگاداری وردی لەم پلانە، بەلکو بەشداریکردنی لەپوچەلکردنەوهیدا، لەوانەشە ئەو ئەو کەسەى داناییت کە لەورده کاریه کانی پیلانە کە ئاگارداری کردەوه، وه کە لەنامە کەدا ئاماژە بەسیخوڕه کانی دیوانی نینشائی میسری دەکات لەفره نجه کان و خەلکانی تر کە پەيوەندیان بەدیوانەوه هەیه^۱، هەروەها لەو نامەيەدا قازى الفاضل بەدەستی خۆی نووسی بۆ نۆرەدین بەناوی سەلاحەدینەوه دواى ئەو لیکۆلینەوانەى کە سەلاحەدین ئەنجامی دا، بەشیوه یه کی تایبەت و گشتگیر قسە لەسەرەتا کانی پیلانە کەو بەره و پیشچوونەکانی و چۆنیتی ئاشکرا کردن و لەخاچدانى پیلان گێڕه کان لەبەردەم ماله کانیاندا دەکات^۲.

۱- سەلاحەدین بەردەوام پاش لەناوبردنی خیلافەتى فاطمیش هیشتا (سەربازانی میسر) و خەلکی ناو کۆشکی فاطمی بەدوژمنی دەولەت و بوونی خۆی دەزانى و چاوەپوان بوو کە هەستن بەکارێک لەدژی بۆیە هەمیشە خۆی لێدەپاراستن و چاودێری بەسەریانەوه دانا بوو بەبەردەوامی ئاگادار بوو لێیان، لەگەڵ ئەوه شدا بەردەوام بەنهیتى هەموو هۆکاریکیان دەگرته بەر بۆ تۆڵە کردنەوه لێی.

۲- ئەوان هەر لەپاگەیاندى وتاری عەباسیه کانه وه هەتا وه کو دەستگیرکردنیان، لەهەموو کات و سات و سال و رۆژیکدا لەپیلانگێڕی و کۆبوونەوه دا بوون و نێردراویان دەناردە لای خاچەرسته کان بۆ هاوکاری کردنیان لەپێناو بەدیھێنانی مەبەستەکانیاندا، ئەو کارەش کە ژۆر بەلایانەوه خۆش بوو پشتیان پێدەبەست ئەو نامە گۆڕینەوه بەردەوامە بوو لەگەڵ فرەنجه کاندە هەیانبوو، کەتایدا تەماعیان دەخستە بەریان و هاتن و پیشپەویان لا شیرین دەکردن^۳. بەلام فرەنجه کان لەسەرەتادا وەلامیان نەدانەوه لەترسی سەلاحەدین بەلام لەهەمان کاتدا بێئومێدیان نەدەکردن لەیارمەتیدانیان لەکاتی پێویستدا.

۳- کارگەیشته ئەوهی نامەیان نووسی بۆ پاشای خاچەرسته کان لەو کاتەدا کە سەلاحەدین هەستا بەشالاوی دووهمی بۆ سەر ولاتی کرک و شوبەك بەژمارەیه کی زۆری هیژەکانیه وه، داویان لێکرد کە هەستێ بەو رۆلەى کە لەسەری رێککەوتوون و لەنامە کەیاندا نووسیویان: کە ئەو دووڕه وه له کە لەبارەو ئەگەر عەمورى بەهیژەکانیه وه بەره و صورو أيله پیشپەوی بکات ئەوه رێ لەسەلاحەدین دەگرێ و بواری گەپانەوهی نامی نیت و لەو کاتە شدا قاهره راپەرین دەکات "خەلکی ناو کۆشک و سەرجه م سەربازانی فاطمیه کان لەمیسردا" و کۆمەلە

^۱ القاضی الفاضل، ل: ۱۴۶.

^۲ صلاح ادین القائد وعصره، ل: ۱۶۹.

^۳ کتاب الروضتين (۲/۲۷۸).

سودانیه کان و ئه رمه نیه کان و ئیسماعیله کان خانه واده ی سه لآحه دین و هاوکاران و پیاوه کانی له پایته خدا له ناو ده بات^۱.

به لام هۆشیاری سه لآحه دین و ئه و ته کنیک و ئۆپه راسیۆنانه ی که پیتی هه ستا عه موری شپزه کرد له و کاته دا که هه وئی ده دا جموجوئی سه لآحه دین چاودیتی بکات له نه قه بدا له باشوری ئوردن، ههروه ها چالاکی خۆی له لای ئاوه کانی الکرم له کتۆه کانی خه لیلدا راگرت له ترسی ئه وه ی که سه لآحه دین هه لی جموجوئی هه له ی پاشا بقۆزیتته وه، روویکاته ناوچه کانی رۆژئاوای ئوردون و ده ریای مردوو.

۴- ئاومید نه بوونی پلانگیران: کاتی جرج (جورج یان جور جیوس) نووسه ری نامه ی بۆ پاشا عه موری که یشته قاهیره بۆگه یاندنی نامه یه ک بۆ سه لآحه دین. (وادیاره نامه گۆرینه وه به رده وام بووه، خیرا په یوه ندیان پتۆه کردو) نامه یه کیان پیدانارد بۆ پاشا عه موری: که سه رباره کان په رته وازه ن و له ناوچه جیا جیاکاندا بلآو بوونه ته وه و کاتی وه رزی دروینیه و ته نها هه ندیکیان له قاهیره دا ماونه ته وه، ئه گه ر که شتیگه لیگ بنیژی بۆ هه ندی ناوچه، ئه وه فلآنه که س ده نیژی بۆ رووبه روو بووه نه وه ت و سه لآحه دین به ته نها ده مینیتته وه له شارداو ئیمه ش به و کاره هه لده ستین که پیشتر له شۆپشدا باسما ن کرد^۲، ئه مه ش به لگه یه کی تره له سه ر هه ولدانیان بۆ سود وه رگرتن له بارودۆخی له بار، له به رئه وه ی که کۆکردنه وه ی به روو بوم له کتۆگه کانه وه له و کاته دا که ئه میری ناوچه کان و سه رباره کانیا ن تیا دا رووده که نه ناوچه کانیا ن بۆ وه رگرتنی پشکه کانیا ن و دابه شکردنی، ئه مه ش حاله تیکی ئاسایی و زانراوه له میژووی ناوچه که له سه ده کانی ناوه پاستدا^۳.

۵- پاشا عه موری هه رکاتی بیویستایه بارودۆخی میسر بزانی یان په یوه نده ی بکات به پلانگیرانه وه بۆ گفتو گوکردن له گه لیاندا، جورجی نیرده ی ده نارد بۆ لای سه لآحه دین: به روا له ت بۆ ئیمه و به نه ئینی بۆ لای ئه وان بوو، ئه و پیاوه تیه ی ده خسته به رده ممان که هه رگیز ده رومان په سه ندی نه ده کردو له گه ل ئه وانیشدا ئه و شته نا په وایه ی گریده دا که ده مانزانی، خه لکی ناو کۆشک و میسریه کانیش (سه رباره کان) له کاتی ئه م کۆمه کیانه دا نێردراویان هه بوو که ها تووچۆی ده کردو نامه ی ده برد بۆ فره نه جیه کان^۴.

^۱ کتاب الروضتین (۲/۲۷۸).

^۲ کتاب الروضتین (۲/۲۷۸).

^۳ صلاح ادین القائد وعصره، ل: ۱۷۰.

^۴ کتاب الروضتین (۲/۲۸۷).

۶- سیاسه‌تی سه‌لاحه‌دین له‌م ماوه‌یه‌دا وابوو که نه‌گه‌ر هاوکارانێ گومانیان له‌یه‌کێک له‌و کۆمه‌لانه‌دا بکردایه‌و ده‌ستگیریان بکردنايه‌و هه‌یج به‌لگه‌یه‌کیان له‌سه‌ریان ده‌ست نه‌که‌وتایه‌، ئازادی ده‌کردن به‌لام لێخۆش بوون چاو قایم ترو نه‌رمی نواندن توند تری ده‌کردن^۱.

۷- پیلان گێژان له‌هه‌مان کاتدا په‌یوه‌ندیان کرد به‌(شیخ الجبل)ی سنان^۲، سه‌رکرده‌ی ئیسماعیلیه‌ نزاریه‌کان له‌ولا‌تی شامداو داوای یارمه‌تیان لێکرد به‌بیانوی ئه‌وه‌ی: که‌یه‌ک بانگه‌وازیان هه‌یه‌و جیاوازی نێوانیان نابێت به‌بایسی ئه‌وه‌ی که‌پشتیوانی له‌یه‌کتر نه‌که‌ن^۳. بۆیه‌ داوایان لێکرد که‌هه‌ستت به‌تیرۆرکردنی پاشا وه‌ک نه‌ریتی خۆیان، یان هه‌ستت به‌پیلان گێژان دژ به‌پاشا، نێردراوی نێوانیشیان خالی ئه‌ین قرجله‌ بوو^۴ که‌یه‌کێک بوو له‌پیاوانی پێشجوی ده‌وله‌تی فاطمی، وا دیاره‌ هه‌ردووکیان لای (صاحب الجبل) بوون له‌کاتی ناشکرا بوونی پلانه‌که‌دا بۆیه‌ په‌نایان برد بۆ خاچه‌رسته‌کان^۵.

۸- ناشکراش نیه‌ که‌ پیلانگێژه‌کان په‌یوه‌ندیان کردبێت به‌پاشای صقلیه‌وه‌ بۆ ناردنی که‌شتیگه‌ لێک به‌شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ یان له‌ریگه‌ی پاشای خاچه‌رسته‌کانه‌وه‌، به‌لام که‌شتیگه‌که‌ پاش شکسته‌یانی پیلانه‌که‌ گه‌یشته‌ ئه‌سکه‌نده‌ریه‌و پێکهاتبوو له‌ ۲۰۰ که‌شتیو ژماره‌یه‌کی زۆر سوارو پیاده‌ی له‌خۆ ده‌گرت و توشی زیانیکی زۆر بوو چونکه‌ پاشا عه‌موری له‌وشکانیدا پێشپه‌ری نه‌کرد وه‌ک له‌سه‌ری رێککه‌وتبوون به‌هۆی له‌ناوبردنی توندی پیلانگێژانه‌وه‌^۶.

۹- له‌دوايه‌مین جاری هاتنی جوّج دا به‌نامه‌یه‌که‌وه‌ بۆ دیوانی سه‌لاحه‌دین، نامه‌یه‌که‌ گه‌یشته‌ دیوان که‌ تیایدا هاتبوو^۷ "له‌وه‌لگه‌ خاچه‌رسته‌نه‌ی که‌ جێی گومان نین بیستومانه‌ که‌ ئه‌مه‌ نێردراوی فیّلو ته‌له‌که‌یه‌ نه‌ک دۆستایه‌تی" پیاوه‌کانی سه‌لاحه‌دینیش رێو شوینی پێویستیان گرت به‌ر بۆ چاودێریکردنی به‌بێ ئه‌وه‌ی بزانیّت، و هه‌یج گومانیکیان له‌لا نه‌درکاند، ئه‌ویش هه‌ستا به‌په‌یوه‌ندیکردن به‌خه‌لکی ناو کۆشکی فاطمی و پیلانگێژان و فه‌رمانده‌کانی سوپای فاطمی و کۆمه‌لێک له‌گاویو جوله‌که‌کان، لێره‌دا پیاوانی سه‌لاحه‌دین توانیان چاودێریک

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (۲/۲۸۷).

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (۲/۲۸۷).

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (۲/۲۸۷).

^۴ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (۲/۲۸۷).

^۵ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (۲/۲۸۷).

^۶ صلاح ادین القائد وعصره‌، ل: ۱۷۲.

بخه نه ناویانه وه (که سیکمان دزه پیکرده ناویان^۱ ودهستی دایه گواستنه وهی هه واله کانیان بۆمان)^۲.

۱۰- بهم شیوهیه پرپواگه نده دهربارهی پلانه که له ناو خه لکیدا بلآو بوویه وه و پیاوانی ده وله تی سه لآحه دینیش له ناشکرا بوونی مه سه له که و هه لاتنی سه رانی ناژاوه که ده ترسان، بۆیه برپاری ده ستگیرکردنیاں داو یه که یه که هینانیا نه روو: نه ویش داوای رونکردنه وهی لی کردن و نه وانش دانیان به و پلانه دا ناو پاسا ویشیان نه وه بوو که نان برآو کراون^۳.

۱۱- له لیکۆلینه وه و دانپیا دانانه کانه وه دهرده که ویت که نه وان خه لیفه و وه زیریان ده ستنیشان کردوه و نا کوکیشیان له سه ر خه لیفه و وه زیر که و تۆته نیوان (خانه وادهی روزه یکه و شاور).

۱۲- سه لآحه دین داوای فتوای زانایانی کرد دهرباره یان، نه وانش فتوای کوشتنیاں دان، کاتی سه لآحه دین دوو دلی نواند له جیبه جی کردنی نه و فتوایه دا خه لکی راویژپیکرا و فتوا دهر داوای په له کردنیاں کرد له جیبه جی کردنی حوکه که دا، نه ویش برپاری کوشتن و له خاچدانی بۆ دهر کردن و به دهر گای کۆشک و دارخورماکانی به رامبه ریه وه هه لاسران^۴. نه و که سه به ناویانگانه ش که له سیداره دران بریتیبوون له: عماره ی کوری عه لی یه مه نی شاعیرو عه بدولصه مه دی کاتب و قازی عویرسو داعی الدعات ئیبن عبدالقوی، قازی فاضلش به شیوه یه کی راستگۆیا نه ویستی تکا بۆ عه ماره بکات لای سه لآحه دین سه رپاری نه و دوژمنایه تیه کۆنه ی که له نیوانیاندا هه بوو به لآم عه ماره وای زانی نه مه فیله بۆیه نه و کاره ی ره تکرده وه و له گه ل نه وانی تردا له خاچ درا^۵.

۱۳- سه باره ت به خه لکی ناو کۆشکیش نه وه هه ره سه ره تاوه ده ستگیر کران و پاشان گوێزرانه وه بۆ شوینی جیا جیا و کۆشکه که شی دایه دهستی العادلی برای، چونکه سه لآحه دین پنی وابوو: که نه وان هه رچه نده تیایدا یه هه ر نا کوکی له سه ر به رده وام ده بیت چونکه بابه تیکه ته ماعی لینا بریت^۶.

^۱ صلاح ادین القائد وعصره، له کتاب الروضتین ل: ۱۷۲.

^۲ صلاح ادین القائد وعصره، له کتاب الروضتین ل: ۱۷۲.

^۳ صلاح ادین القائد وعصره، له کتاب الروضتین ل: ۱۷۲.

^۴ کتاب الروضتین فی أخبار الدولتین (۲/۲۸۹).

^۵ صلاح ادین القائد وعصره، ل: ۱۷۳.

^۶ کتاب الروضتین (۲/۲۹۰).

۱۴- تائیفه‌ی ئیسماعیلی له‌ولاتی میسر ده‌ریه‌ده‌ر کران و دورخرانه‌وه، ئه‌و خه‌لگه‌ی تریش که مابویه‌وه ئه‌وه له‌قاهیره‌دا راگه‌یه‌نرا: که‌ده‌بێ هه‌موو سه‌ریازه‌کان و خه‌لگی ناو کۆشک و سودانیه‌کان کۆچ بکه‌ن بۆ ئه‌وپه‌ری ولاتی صعید^۱.

۱۵- لیکۆلینه‌وه‌و پشکنینه‌کانیش له‌م رووه‌وه سه‌لماندی که بانگخوازێک له‌ئه‌سکه‌نده‌ریه‌دا هه‌یه که زۆرینه‌ی خه‌لگه‌که‌ سوننه‌ بوون به‌ناوی قدید القفاص^۲ و بانگه‌وازه‌که‌شی له‌ولاتی شام و میسر بڵاوبوه‌یه‌وه و خه‌لگی خاوه‌ن پیشه‌ش له‌سه‌ریازگه‌ی ئه‌سکه‌نده‌ریه‌دا به‌شیک له‌داهاتی خۆیانی پێده‌ده‌ن و ژنانیش پاره‌یه‌کی زۆری بۆ ده‌به‌ن^۳. هه‌روه‌ها نوسراو و پارچه‌ی زۆری لایه‌ که به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر بېباوه‌ری ئاشکرا^۴، به‌م شتیوه‌یه‌ سه‌لاحه‌دین به‌پشتیوانی په‌روه‌ردگار و پاشان به‌ئارامگری و سه‌رکردایه‌تی به‌هیزی توانی ئه‌م ئاژاوه‌یه‌ له‌ناو به‌رێت که له‌ده‌ره‌نجامدا پالێ پێوه‌ نا بۆ گه‌شتن بریارێکی یه‌کلاکه‌ره‌وه سه‌باره‌ت به‌پاشماوه‌کانی ده‌وله‌تی فاطمی و گه‌وره‌ پیاوان و ده‌سته‌و دایه‌ره‌و سه‌ریازو سودانیه‌کان^۵.

عه‌ماره‌ی کورپی عه‌لی یه‌مه‌نی شاعیر: الذهبی ده‌ریاره‌ی ده‌لێت: ئه‌بو محمهد، عه‌ماره‌ی کورپی عه‌لی کورپی زه‌یدانی حکمی مذهبجی یه‌مه‌نی شافعیی فرضی، شاعیر، خاوه‌نی دیوانی به‌ناوبانگ له‌سائێ پینچ سه‌د و پاژده‌دا له‌دایک بووه له‌زبید ماوه‌یه‌ک خویندویتی و له‌سائێ چلو نوڤا حه‌جی کردووه و ئه‌میری مه‌که‌که‌ش، قاسمی کورپی فلیته‌ ناردی بۆ لای فائز له‌میسردا ئه‌میش به‌شیعر ستایشی کرد، بیروباوه‌پیشی روون و دروست بوو ده‌ریاره‌ی ئه‌بو به‌کرو عومه‌ر ئه‌وه‌تا عماره ئه‌گێرێته‌وه که صالحی کورپی روزه‌یک دانوستانی له‌گه‌ڵدا کرد و تی: بیروباوه‌پرت چۆنه سه‌باره‌ت به ئه‌بو به‌کرو عومه‌ر؟ و تی پێم وایه ئه‌گه‌ر ئه‌وان نه‌بونا یه ئه‌وه ئیسلام بۆ ئێمه و ئێوه نه‌ده‌ما و ئا ئه‌بینم که خۆشه‌ویستیان پێویسته، ئه‌ویش پێکه‌نی، چونکه پیاویکی ژێرو تیگه‌یشتو بوو، قسه‌ی زانایانی سوننه‌ی بیستبوو الذهبی ده‌لێ: ئه‌مه لیئوردیه‌یه که له‌که‌سیکی له‌ باشه‌وه وێپرای شیعه‌ بوونی^۶.

هه‌روه‌ها ئه‌بین واصل سه‌باره‌ت به‌هۆکاری هۆگری عه‌ماره‌ی یه‌مه‌نی بۆ فاطمیه‌کان ده‌لێ: عه‌ماره‌ی کورپی عه‌لی یه‌مه‌نی زۆر ده‌مارگیر بوو بۆیان چونکه له‌یه‌مه‌نه‌وه هاته‌ لایان و ئه‌وانیش

^۱ صلاح ادین القائد وعصره، ل: ۱۷۳.

^۲ کتاب الروضتین (۲/۲۹۰).

^۳ کتاب الروضتین (۲/۲۹۰).

^۴ صلاح ادین القائد وعصره، ل: ۱۷۳.

^۵ سیر أعلام النبلاء (۲۰/۵۹۵، ۵۹۶).

چاك بون له گه لیداو دهسه لاتیان پید، شهویش شهوی له بهرچاو بوو، مرؤفیش وهك وتراوه
(به ندهی چاكه یه) ههروه ها شه پیاوه له سه مهزه بهی شه وان نه بوو به لكو سوننی و شافعی بووه،
كاتی فاطمیه كان له ناو چوون به جوانترین شیعر شیوهنی بۆ كردن و به زمانی داکۆکی لیده كردن
چونكه به دهست پتی نه كرا، كاتی كۆمه لئ خه لكیش دهستیان دایه جموجۆل بۆ گه پاندنه وهی
دهسه لات بۆیان په یوه ندهی پیوه كردن وهك سوپاسگوزاریهك بۆ چاكه كانیان به رامبه ری و هه
شه مهش بووه هۆكار بۆ له سیداره دانی^۱. وهك باسمان كرد، ههروه ها عه ماره باسی جیاوازی خوی
دهكات لییان له پووی مهزه به وه له هۆنراوه یه كدا كه تیایدا ده لئیت:

أفَاعِلُهُمْ فِي الْجُودِ أَفْعَالُ سَنَةٍ وَأَنْ خَالِفُونِي فِي اعْتِقَادِ الشَّيْعِ^۲

زه بيش ده رباره ی شه دم دپه شیعره ده لئیت: خۆزگه ته نها شیعه بوايه، یان شه بو به كرو
عومه ری به دل نه بوايه، چونكه ده لئین: شه وه لگه پاوه ته وه و بئ باوه پ بووه^۳، چونكه عه ماره
له شیوهنی عاضدو فاطمیه كاندا ده لئیت:

أسْفِي عَلَى زَمَنِ الْإِمَامِ الْعَاضِدِ أَسْفُ الْعَقِيمِ عَلَى فِرَاقِ الْوَاحِدِ

جالست من وزرائه وصحبت من أمرائه أهل الشاء الخالد

هففي على حجرات قصرك إذ خلت يا ابن النبي من ازدحام الوافد

وعلى انفرادك من عساكرك الذي كانوا كأمواج الخضم الراكد

قلدت المؤمن الخلافة أمرهم فكيا وقصر عن صلاح الفاسد

فعسى الليالي أن ترد إليكم ما عودتكم من جميل عوائد

يا عاذلي في هوى أبناء فاطمة لك الملامة إن قصرا في عذلي

بالله زر ساحة القصرين وابك معي عليهما لا على صفين و الجملة

وقل لأهلهما والله ما التحمت فيكم قروحي ولا جرحي بمن دمل

ماذا ترى كانت الإفرنج فاعلة في نسل آل أمير المؤمنين علي

من لیره دا سه رسام له عه ماره ی یه مهنی كه چۆن فاطمیه كان شه لاوینیت ته وهو سوژی خوی بۆ
بیدعه و جه ژن و كۆشكه كانیان ده رده بریت و رووبه پووی ده ول ته سوننی نوئ له میسردا
ده وه ستیت و به رگری له فاطمیه كان و دروكانیان دهكات كه ده لئین ئیمه له وه چه ی پیروزی

^۱ مفرج الكروب (۲۱۲/۱).

^۲ سیر اعلام النبلاء (۵۹۶/۲۰).

^۳ سیر اعلام النبلاء (۵۹۶/۲۰).

پیغمبرین، نایا که لوپه لی دونیای له ناوچوو ئه م کاره ده کات به بیرو باوه په دروسته کان به و شیوه یه ی که به عماره ی یه مهنی کرد یا خود نایا دیاری و به خشین و پله و پایه واله مرؤ ده کات که ده دستبهرداری بیرو باوه پی راست و دروستی بیت و فرمیتسک بق پاشماوه ی ده ولتی فاطمی شیعه بریتیت؟ بچیته ناو پرؤزه یه کی پیلانگیت پی دژ به پرؤزه ی ئیسلامی به رگریکار دژ به خاچیه رستان له ولای ئیسلامیدا؟ به راستی ئه مه شتیکی سهیره .

- گه مارؤی ئه سکه ندهریه :

خه لکی ئه سکه ندهریه هاوکار بون له سه رکه وتنی پرؤزه ی سوننی له میسرداو به رگریان کرد له سه لاهه دین کاتیک که گه مارؤ دراو به ئازایه تی و پیاوه تیه کی که م وینه وه به رگریان له شاره که کرد، موسولمانانی میسریش به شیوه یه کی گشتی و خه لکی ئه سکه ندهریه ش به تاییه تی هه میشه و به رده وام له سه نگه ری به رگری کردندا بوون له کیشه کانی ئوممه ت له کۆن و نویدا هینده ش توانای هزری و ماددی و پینوسی به هیزو سروشتی پاکیان هیه له پیشه وه ی ئه و که سانه دا بن که به رپه رچی پرؤزه ی شیعه ی باطنی و پرؤزه ی ئه مریکی رۆژئاوایی بده نه وه هه ر له کۆنیشه وه میسریه یگان به رهنگاری ده سه لاتی شیعه ی باگنی و شالاهه کانی خاچیه رستی بوونه وته وه هاوکاری برا سوننه کانیان کردوه له رووی هزری و بیرو باوه پی سیاسی و سه ربازی و ئابوری و راگه یانده وه هه تاوه کو توانرا پرؤزه ی شیعه ی باطنی له ناو بریت بویه ده بینین نوسه رانی شیعه زۆر رق له دالن به رامبه ر به میسرو ده رباره ی خه لکه که ش ده لئین: خه لکی میسر نه فره تیان لیکراوه له سه ر زمانی داود (سلاوی خوای لیبتیت) خوای گه وره کردوونی به مه یمون و به به راز^۱ کاتی خوای گه وره ش له بنی ئیسرائیل توپه بووله میسردا نیشته جیی کردن و هه ر که لیثشیان رازی بوو له میسر دووری خستنه وه^۲. هه روه ها ده لئین: میسر خراپترین ولاته، زیندانی ئه و که سانه ی به نی ئیسرائیله که خوای گه وره لییان ره نجا بوو^۳، هه روه ها وتویانه: دورکه وتنه وه له میسر تیایدا نه میننه وه چونکه توشی به د ره وشتی ده بن^۴، چهند ریوایه تیکی تریشیان هه یه سه باره ت به خراپ باسکردنی میسرو قسه وتن به خه لکه که ی و خۆپاراستن لییان و ئه م ریوایه تانه شیان داوه ته پال پیغمبر (ﷺ) و محمده باقروعه لی الباقر، ئه مه رای شیعه یه سه باره ت به میسر له و سه رده مه ئیسلامیه پرشنگذارانه دا، ئه نجوومه نی شیعه ش لیکدانه وه ی بق ئه م ده قانه ئه وه یه که له و کاته دا میسر

^۱ بحار الأنوار (۲۰۸/۶۰) تفسیر القمی ل: ۵۹۶.

^۲ تفسیر العیاشی (۳۰۴/۱) البرهان (۴۵۶/۱).

^۳ تفسیر العیاشی (۳۰۵/۱) البرهان (۴۵۷/۱).

^۴ بحار الأنوار (۲۱۱/۶۰) اصول الشیعه (۹۰۰/۲).

خراپترین ولات بووه، چونکه خه لکه که ی خراپترین و بئ باوه پترین خه لک بوون^۱، وادیاره ئه م ده قانه ره نگدانه وه ی رقو کینه ی شیعه یه دژ به میسرو خه لکه که ی که ده رنه نجامی رووخانی ده ولته ی ئیسماعیلی برایانه له سهر دهستی سه لآحه دین، که ههستا به پاککردنه وه ی زه ی کینانه له پیسی و بۆگه نیان، جانا یا ئه م وته تاریکانه دژ به میسرو خه لکه خۆشه ویسته که ی له کوئ و وه سیه تی پیغه مبه ر(ﷺ) له کوئ که داوای چاکه کردن ده کات له گه ل خه لکی میسردا^۲؟! ئه مه ش ئه و کارانه یه (خوینه ری به رپژ) که خه لکی ئه سکه نده ری به پی ههستان بۆ به رگریکردن له ئیسلام و ده ولته سوننیه نوییبه که ی له میسردا، ئه وه بوو ئه سکه نده ری به روبه پووی دابه زاندنی هیژ بووه وه له لایه ن صقلیه وه وه له رۆژه کانی کۆتایی سالی ۵۶۹ هـ کۆتایی ته مموزی سالی ۱۱۷۴ ز دا که شتیگه لی نورماندیش له دوو سه د که شتی پیکده هات و^۳ ده شلین سه دو هه شتا که شتی که په نجا هه زار پیاری تیا دا بوو له نیتوانیادا سی هه زار سه رباز وه ک جیبه جیکردنی ئه و پیلانه فراوانه ی که خه لکانی لایه نگری فاطمیه کان له گه ل هه ردو پاشای به تمولموقه دیس و صقلیه دا له سه ری ریککه و تبوون به مه به سستی زیندوو کردنه وه ی خه لاقه تی فاطمی^۴. له میسردا و گپرا نه وه ی بانگه وازی شیعه بۆ دۆخی جارانی خوئ، هه روه ها شالووی نۆرماندی له ۱۱۶ ی ذی الحجه دا گه یشته به رده م ئه سکه نده ری به دوی ئه وه ی له لایه که وه پیلانه که ئاشکرا بووه و پیلان گپره کانی ناوخۆ له ناو بران له لایه کیتیش هه وه پاش کۆچی دوا یی عه مووری یه که م پاشای به تمولموقه دیس. ئه وه بوو نۆرمان دهستی دایه هیژ کردنه سهر ئه سکه نده ری به توانیان چه ند که شتی که میسری نوقوم بکه ن که له و که ناره دا له نگه ری گرتبوو^۵. سوپای ئه یوبی و خه لکی ئه سکه نده ری به به رگری که ی ئازایانه یان نواندو زیپۆشه کانی دوژمنیان سوتاند که له نزیك شورا که دا جیگیر کرا بوون له و کاته شدا سه لآحه دین ئاماده نه بوو له ئه سکه نده ری به داو کاتی گه یشته وه ناوی: ماندویتی و برینی جه نگاوه ره کانی ساپژ بوو هه ری به که یان وای ده زانی سه لآحه دینی له گه ل دایه، جه نگی ئه و که سه ی ده کرد که ده یه ویت خه لکی جه نگی ببینن^۶. ئه مه ش خاچه رسته کانی ناچار کرد که خو یان به ده سته وه بده ن و زۆرینه یان یان دیل کران. به م شیوه یه سه لآحه دین و خه لکی ئه سکه نده ری به گورزیکی کوشنده یان

^۱ مسلم (۲/۲۹۷۰).

^۲ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۳۸۲.

^۳ تاريخ القبائل العربية في عصر الدولتين الأيوبيه والمملوكية، ل: ۸۰.

^۴ تاريخ القبائل العربية في عصر الدولتين الأيوبيه والمملوكية، ل: ۸۱.

^۵ الكامل في التاريخ له الجيش الأيوبي هوه، ل: ۳۸۳.

^۶ الكامل في التاريخ له الجيش الأيوبي هوه، ل: ۳۸۳.

وہ شان لہ خواہدانی بیروکی داکیر کاری، بہ شیوہ یک کہ جاریکی تر بیر لہ و کارہ نہ کہ نہ وہ لہ سہ ردمی سہ لآحہ دیندا ہرچہ ندہ بہ تہ وای وازیان لہ م بیروکی یہ نہ ہینا، و پاش سہ لآحہ دین بہ چارہ کہ سہ دہ یک دہ ستیان کردہ وہ بہ ہیرشکردن^۱.

- پیلانی کنز الدولہ :

لہ و پیلانانہ ی کہ رووبہ رووی سہ لآحہ دین بوویہ وہ لہ میسردا ئہ و پیلانانہ بوو، لہ ئہ سوان قوصدا روویدا لہ سالی ۵۷۰ هـ د، ئہ وہ بوہ کنز الدولہ کہ کار بہ دہستی ئہ سوان عہ رب بوو سودانیہ کانی کو کردہ وہ رووی کردہ قاہیرہ بہ مہ بہستی گہ پاندنہ وہ ی دہ ولتہ فاطمی، بو ئہ م مہ بہستی ش پارہ یک زوری سہ رف کردو کو مہ لیک ہ واداریشی لی کو بیوہ وہ دہ کہ سیان لہ ئہ میرہ کانی سہ لآحہ دین کوشتو لہ گوندی (طود) یش پیاوئک ہاتہ دہرہ وہ کہ بہ قیاس شادی ناسرا بوو ناوچہ ی قوص ی گر تہ دہستو مال و مولکی تالان کردن، سہ لآحہ دینیش الملک العادلی برای بہ سوپایہ کی زورہ وہ نامادہ کردو.... ئہ ویش کہ وتہ پئ و شادی لہ ناو بردو کو مہ لہ کہ ی بلاوہ پیکرد پاشان پووبہ پووی کنز الدولہ بوویہ وہ لہ ناوچہ ی طود دا. و جہنگ لہ نیوانیاندا روویداو دوی کوثرانی کنز الدولہ زورینہ ی سہ ریا زہ کانی ہ لآتن و مہ لیک عادلیش لہ ۱۸ ی سہ فہر دا گہ یشتہ وہ قاہیرہ^۲، بہ م شیوہ یہ سہ لآحہ دین توانی کوتایی بہ نازاوہ بینیت و ئہ و خہ لکہ پہرتہ وازہ و پیلانگنیرہ لہ ناو بہ ریت و کوتایی بہ پیلانگنیرہ و نازاوہ چیت ی بینیت و بہ تہ وای وتہ ی شاعیری بہ سہ ردا دہ چہ سپیت کہ دہ لیت:

على قدر أهل العزم تأتي العزائم وتأتي على قدر الكرام المكارم
وتعظم في عين الصغیر صغارها وتصغر في عين العظیم العظام^۳

جہ وتہ م: ئہ و ہوکارانہ ی کہ سہ لآحہ دین گرتیہ بہر بو لہ ناویردن مہ زہہ بوو سرینہ وہ ی

ناسہ واری فاطمی یہ کان:

ناسان نیبہ مہ زہہ بیک بہ تہ وای بنہ بر بکریت، تہ نہا بہ گوپینی سیستمی سیاسی لہ ولاتیک بہ لکو گوپانکاری پتویستی بہ چہ ندین سال و گرتنہ بہری ری و شوین ہ یہ کہ تہ نہا^۴ لہ ہیژو زبروزہ نگدا خوئی نابینیتہ وہ، بویہ تیبینی دہ کریت کہ سہ لآحہ دین چہ ندین ہوکارو نامرازی گرتوہ تہ بہر لہ پینا و کوتاہینان بہ بانگہ وازی فاطمی لہ میسردا، ہندی لہ م شیوازانہ ش توندو

^۱ الکامل فی التاریخ لہ الجیش الأیوبی ہوہ ، ل: ۳۸۳.

^۲ سیرۃ صلاح الدین لابن شداد ۴۷-۴۸ الکامل فی التاریخ، صلاح الدین علون، ل: ۳۸.

^۳ صلاح الدین عبداللہ علون، ل: ۳۸.

^۴ تاریخ الاسلامیۃ زمن سلاطین بنی آیوب، ل: ۵۶.

تیزو یه کلاکه روه بوون و هه ندیکیشیان شیوانی فیل و پله به ندی پیوه دیار بوو هه ندیکیشیان هیژی سه ریا زیان تیا دا به کار هیئراو نه وانیش تریشیان ریگی بانگه وازو فیترکردن و پیسه لماندن و راکیشان له ریگی ده زگا کومه لایه تی و ئاینی و خیرخوازیه کان و نه وه قفانه ی که ته رخان ده کری بۆ دابین کردنی خه رچی بۆی گرتبوویه بهر^۱ نه مهش هه ندیکن له و ئامرازانه:

۱- **زه لیلکردنی خه لیفه ی فاطمی العاضد:** سه لآحه دین هه ستا به زه لیلکردنی که سایه تی خه لیفه ی عاضد له پیتا و لاوازکردنی بیروکی (ولایهت) دا که هه موو تیورو بیروباوه په کانی ئیسماعیلیه کانی له سه ر بنیات ده نریت و ده سه لاتداره فاطمیه کانیش لایه وه پیروزی خۆیان وه رده گرن، نه وه بوو خه لیفه ی فاطمی ناچارکرد که به پیتی خۆی بجیت بۆ پیشوانی کردن له نجه دین نه یوبی باوکی له کاتی که شتنی بۆ میسر، سه رباری نه وه نریت و رسومه ی که فاطمیه کان سوو بوون له سه ری که خۆی له گه و ره یی خه لیفه ی فاطمی و ده رختنی بۆ خه لک هه تاوه کو به هۆی زۆر ده رکه وتنی له ناو خه لکدا پله و پایه ی دانه به زیت و بۆ نه وه ی جوهره پیروزیه کی به به ردا بکریت، ته نانهت نه بو شامه باسی نه وه ده کات که عاضد هه تاوه کو باب الفتح به ده م نه جمه دینه وه چوو که هه رگیز شتی وایان لینه دیبوو، بۆیه به سه ریرترین رۆژ له لایه ن خه لکه وه له قه لآم ده درا^۲، به لکو عاضد ناچار بوو که پیچه وانیه ی داب و نه ریت و بنه ماو رۆره سمه کانی ده ولت بجولیته وه و نازناوه کانی وزراء السیوف و الملك الأفضل لیتا و له کۆشکه وه دیاری و شتی به نه رخ ی بۆ هینا^۳. پاشان سه لآحه دین به رده وام بوو له سه ر سوکایه تی کردن به خه لیفه به که مکردنه وه ی پیگی روحی له نیتوان لایه نگرو پشتیوانانی ده ولت ته کهیدا له م بواره شدا ده ستی گرت به سه ر که لو په لو مولکی تایبهت و نه سه په کانیدا به بیانوی پیویستی زۆری پیتی بۆ جیهادکردن، ته نانهت خه لیفه له کۆتاییدا ده سته ردار ی نه سه په تاییه ته که ی خۆی بوو که ته نها نه وه ی هه بوو به لآم سه لآحه دین پۆزشی هینایه وه به وه ی که پیویستی پیتی نیه، شاراوه ش نییه که نه م سوکایه تی پیکردنه به رده وام و نه نقه سته بۆ دوو رختنه وه و دابرینی خه لک و ده رنه که وتنی له بۆنه کاندایا بوو هه تاوه کو میسرییه کان له بیری بکه ن^۴.

^۱ تاریخ الاسلامیه زمن سلاطین بني اُیوب، ل: ۵۶.

^۲ کتاب الروضتین له تاریخ میصر الاسلامیه، ل: ۶۵.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۵۷.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۵۷.

۲- دابه زانندن و که مکړنه وهی پله و پایه ی کوشکی خه لیفه ی فاطمی؛ سه لاهه دین کاری ده کرد
 بۆ که مکړنه وهی پله و پایه ی کوشکی خیلافه تی فاطمی، به وهی که نه میره کورده کانی
 ده ولته تی تبادا جینشین کرد نه کاره شی بۆ دوپاتکړنه وهی روخانی ده ولته تی فاطمی بوو
 چونکه ده ولته تی فاطمی به دریزایی سه ده کانی که شه سه دنی ناسراو بوو به (ده ولته تی
 قه یسه ری) ^۱ له بهر نه وهی که خه لیفه کانیاں له کوشکه کانی قاهره دا نیشته جیده بوون، نه وه
 بوو له سالی ۵۶۶ هـ / ۱۱۷۰ زدا سه لاهه دین ده سستی گرت به سر کوشکه کانی فاطمیه کاندو
 دایه ده سستی قهره قوشی خزمه تکاری پاشان سه ربازو خزمه کانی تبادا نیشته جی کردو باوکی
 کرده کوشکی لؤلوه وهی سه رکه ندای قاهره پاشان الملك العادل برای تبادا نیشته جی بوو
 له کاتی جینشین دانانی له لایه ن سه لاهه دینه وه ^۲.

۳- نه هیشتنی وتاری فاطمی له نه زه ره داو هه لوه شانده وهی وتنه وهی هزری فاطمی تیایدا:
 نوری نه خایاند سه لاهه دین گورزیکی کوشنده ی ناراسته ی بانگه وازی فاطمی کرد له میسر دا
 نه ویش له سالی ۵۶۷ هـ / ۱۱۷۰ زدا بوو کاتی هه ستا به نه هیشتنی وتاری فاطمی له نه زه ره دا که
 فاطمیه کان کرد بوویانه زانکویه ک بۆ بلوکړنه وهی زانسته کانی بانگه وازی شیعه ی
 نیسماعیلی ^۳. نه مه ش دواي نه وه هات که پۆستی قه زا (دادوهری) سپارد به سه دره دین
 عبدالملکی کوپی درباس، و کاری به مه زه به یی نه و کرد که تیایدا ریگه به دوو وتار بۆ جومعه
 له یه ک شارداو نادریت، وه که له مه زه به یی پی شه وا شافعی دا هیه، بۆیه وتاری مزگه وتی
 نه زه ره ی نه هیشت و وتاری مزگه وتی حاکمی هیشته وه چونکه فراوانتر بوو، نه وه بوو بۆ
 ماوه ی سه د سال له و به رواره وه مزگه وتی نه زه ره نوژی هیه تیایدا نه کرا، هه تاوه کو
 دووباره له سه دره می پاشا ظاهر بیبرسدا گپدرایه وه ^۴، هه روه ها سه لاهه دین نه م هه نگاهه
 بویرانه ی پشتگیری کرد به نه هیشتنی نه و دروشم و سروه تائینانه ی که فاطمیه کان هینایانه
 میسر به دریزایی ماوه ی حوکمرانیان به رده وام بوون له بانگو سه لاواتدانی شیعانه، پاشان
 بانگی که پانده وه سه ر مه زه به یی سوننه و به و شیوه یه به رده وام بوو ^۵، هه روه ها سه لاهه دین
 نه وهی قه ده غه کرد که بانگو یزه کان کرد بوویانه نه ریت و سلوویان ده نارد بۆ خه لیفه ی فاطمی

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۵۷.

^۲ تاریخ مصر الاسلامیه زمن سلاطین بنی ایوب، ل: ۶۱، ۶۰.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۹۳.

^۴ الخط للمقریزی (۵۳/۴).

^۵ الخط للمقریزی (۵۳/۴) تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۹۳.

له بانگدا^۱، هه روه ها وتاری ههینی له مزگه وتی حاکمدا به شیوهی سوننیانه ده درا که تیایدا دوعا بۆ هاوه لانی شوینکه وتوانیان ده کرا (ر.خ) هه روه ها بۆ خیزانه کانی پیغه مبه رو عه باسو هه مزه ی مامی، خوشی له سه ر ده ستوری عه باسیه کان جلی ره شی له به رده کرد^۲، گومانیش له وه دا که نه هیشتنی وتاری شیعانه له مزگه وتی نه زه رو په کخستنی خویندنی مه زه بی شیعه له نه زه ردا که له سه رده می فاطمیدا گه وره ترین ناوه ند بووه بۆ بانگه وازی نیسماعیلی له میسرو جیهانداو^۳، پاشان گزپینی نه زه ر بۆ زانکویه کی سوننی و خویندن و زانسته کانی سوننه ت تیایداو به رده وام بوونی تا نه مرۆو کۆچکردنی زانایانی سوننه بۆ خویندنی وانه وتنه وه تیایدا بووه هۆی بلایو بونه وه ی زانسته کانی سوننه ت له میسرو زۆریه ی ناوچه کانی جیهانی نیسماعیدا^۴.

۴- له ناو بردن سوتاندنی کتیبه کانی شیعه ی نیسماعیلی: سه لاحه دین هه ستا به له ناو بردنی گه نجینه کانی کۆشکی فاطمی و هه ندیکیشی به دیاری نارد بۆ نوره دین زه نکی و بریکیشی بۆ خه لیفه ی عه باسی و پاشماوه که شی دانا بۆ فرۆشتن به شیوه یه ک که نه م فرۆشتنه ده سالی خایاند^۵، پاشان به ده ست ریپوارانی هاتوو روشتوه وه گوێزایه وه بۆ ولاتی تر^۶، هه روه ها ده ستی گرت به سه ر کتیبه کانی بانگه وازی نیسماعیلیدا که له کتیبخانه ی کۆشکی فاطمی هکاندا هه بوو، هه ستا به سوتاندن و فرییدانی له کتیبی مقطم دا، پاشان کتیبه نامه زه بیه کانی تری به خشییه وه به سه ر گه وره زانایان و لایه نگرانی ده وه ته که یدا وه کو عمادی نه سفهانی و قاضی و فاضلو ابی شامی نه سفهانی، نه مه ش دوپاتی ده کاته وه که مه به ستی سه لاحه دین ته نها سوتاندنی کتیبه کانی بانگه وازی شیعه بووه^۷، ناشکراشه که کتیبه کانی بانگه وازی نیسماعیلی له گرنگترین نه و هۆکارانه بوون که بانگخوازه فاطمیه کان به کاریان ده هینا بۆ بره و دان به بانگه وازه که یان، ده سه لاتدارانی نه یوبیش به جوړیک نه و

^۱ تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۹۳.

^۲ تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۹۳.

^۳ تاریخ مصر الاسلامیه زمن سلاطین بنی ایوب، ل: ۹۷.

^۴ تاریخ مصر الاسلامیه زمن سلاطین بنی ایوب، ل: ۹۷.

^۵ کتاب الروضتین (۲/۲۱۰) تاریخ میصر الاسلامیه، ل: ۶۱.

^۶ تاریخ میصر الاسلامیه، ل: ۶۱.

^۷ هه مان سه رچاوه، ل: ۶۳.

۸- لاوازکردنی پایتهختی فاطمی؛ دوی نهوهی که نهیوبیهکان ناوهندی حکومپانیان له میسردا گواستهوه بۆ قلعه الجبل، که کاریکی سهریازی دورییهانه بوو مه بهست پتی به هیژکردنی میسر بوو له بهرامبر هیرشهکانی فرهجهکاندا، نه مه له یان قۆستهوه بۆ لاوازکردنی شاری قاهره ی پایتهختی فاطمیهکان که به دریزایی ماوهی حوکمپانیان وه که شاریکی پاشایی تایبته به خلیفه و پیاوانی دهولته و سهریازو به پررسی دیوانهکان مایه وه، له هه مان کاتیشدا قهلاو شورایهکی سهریازیش بوو به جۆریک که زۆرینه ی خه لگی میسر نیشه جیی فسطاط^۱ بوون، مه قریزیش به م شیوهیه له سه رلاوازکردنی پایتهختی فاطمیهکان دهویتی دهویتی: قاهره بوو به شاری نیشه جی بوون دوی نهوهی که قهلایهک بوو په نای بۆ دهبراو کۆشکی روولیکراوی خهلیفه بوو، به م شیوهیه پاش سهرهوهی لاوازکراو پاش ریز لێنان سوکایهتی پیکرا، نه مه ش نه ریتی پاشاکانه، هه میشه شوینه واری پێش خۆیان دهسپنه وه و ناوی دوزمهکانیان کویر دهکه نه وه وادیان دهسپنه وه^۲. به لام نه م کاره ی سه لاهه دین له پیناو خواو سه رخستنی پتفه مبه ره که یدا بووه (ع.ه.س.).

۹- زیندوکردنه وهی مه سه له ی ساخته بوونی گێرانه وهی ره چه له کی فاطمی بۆ خانه واده ی پتفه مبه ر (ع.ه.س.): له گه ل له ناو بردنی که له پوری فاطمی له لایه ن نه یوبیه کانه وه هه ستان به زیندو کردنه وهی مه سه له ی ساخته کردنی گێرانه وهی ره چه له کی فاطمی بۆ خانه واده ی پتفه مبه ر (ع.ه.س.)، روونکردنه وهی نه وهی که فاطمیهکان له بنه چه یه کی جوله که یان ناگر په رسته وه سه رچاوه دهگرن، به م شیوهیه ش به رده وام بوون له هه لته کاندنی نه و پالپشته شه رعیه (ساخته کراوه) ی خیلافه تدا، هه روه که زانیانی باوه پ پیکراویش به سوپاسه وه هه ولی زۆریان بۆ په رده هه لمالین له سه ر ره چه له کیان، له و زانیانه ش ئیبن خه له کان و ئیبن أبی شامه و ئیبن واصل و هتد، نه مانیش ناوی (نه وهی عوبه ید) یان لێنان و هه ک ئاماژه یه ک بۆ عوبه یدالله ی کورشی مه یمونی کوپی القداحی ناگر په رست، ته نانه ت نه بو شامه ناگادارمان ده کاته وه که کتیبیکی سه ریه خۆی داناوه تیایدا ساخته بوونی ره چه له کی فاطمیهکان ده سه لمینیت^۳، هه روه ها نه بو شامه له کتیبی الدوختین چه ند لاپه ره یه کی دورو دریزی

^۱ المعارة العربية في مصر الإسلامية، ل: ۳۲۴ - ۳۲۶.

^۲ تاریخ مصر الإسلامية، ل: ۷۶.

^۳ کتاب الروضتين له تاریخ میصر الإسلامية وه، ل: ۷۰.

تەرخانکردووه بۆ روونکردنەوێی ساختەبوونی گەپاندنەوێی پەچەڵەکیان بۆ خانەوادەوێ
پیرۆزی پێغەمبەر (ﷺ).^۱

۱- بەردەوام بوون لەسەر راوەدوونانی پاشماوەکانی شیعە لەشام و یەمەندا؛ بەم شێوەیە
ئەهلی سوننەت بەرپاوەرایەتی نۆرەدین مەحمود دەوڵەتی فاطمیان لەناو برد بەکەڵەپۆرو
پاشماوەکانیشیەو، ئەوەبوو پاش راوەدوونانی شوێنکەوتوانیان لەمیسردا شیعەگەری
کەمبوویەو بەرەو خۆشاردنەو بەنهیتی بوون رۆیشت، نەمانی مەزەبی شیعە
ئێسماعیلیش لەمیسردا هاوکاتبوو لەگەڵ جێگیرکردنی سوپای نۆرەدین لەسالی ۵۶۴هـ/
۱۱۶۸ز دا هەروەها ئەیوبیەکان بەفەرمانی سەلاحەدین بەردەوامبوون لەناوبردنی بانگەوازی
ئێسماعیلی لەمیسرویەمن و شامدا درێژەیان دا بەو هەولانەی کە غەزنەوێی و سەلجوقی
زەنکیەکانی دەستیان پێکرد بۆ رووبەرۆبوونەوێی بانگەوازی شیعەگەری و بلالۆکردنەوێ
بانگەوازی سوننی لەئێران و شامدا، هەروەها شیعەگەری و ردەورده لەمیسردا بەرەو لاوازی
دەچوو هەتاوەکو بەتەواوی خەڵکەکی هاتنە سەرمەزەبی ئەهلی سوننەت و جەماعەت.^۲

بێگومان ئەو رێ و شوێنانەی کە سەرانی ئەهلی سوننەت وەك نۆرەدین و سەلاحەدین گرتیانە
بەر بۆ بەرەنگاریبوونەوێی هەژموونی شیعە رافزێ زیندوکردنەوێی مەزەبی سوننەت بەرەمی
باشی هەبوو، توانی مەزەبی شیعە رافزێ ببێت بکات بەشێوەیەکی تەواو، ئەمەش تیگەیشتنی
قول و وردی ئەوان دەسەلمێتی لەکاتی کدا کە ئوممەت زۆر پێویستی بەو کارە هەبوو ئەوانە
مەزەبیانەش کەلێنەوێی فێر بین ئەوەیە کە: ریشەکێشکردنی بیدعە لەکۆمەڵگە ئێسلامیەکاندا
پێویستی بە تێڕوانینیکی گشتگیر و پرۆژەیەکی تێڕوتەسەل هەیە بۆ زیندوکردنەوێی ئێسلامی
دروست و بەرەنگار بوونەوێی بیری باطنی و پەرەورده کردنی ئوممەت لەسەر سەندنەوێ
مافەکانی و بەرەنگاریبوونەوێی داگیرکەرە خاچپەرستەکان، هەروەها سەلاحەدین و ئەیوبیەکان
سودمەند بوون لەئەزمونی نۆرەدین لەبەاری زیندوکردنەوێی سوننە و بەرەنگاریبوونەوێ
شیعەگەری و ئامادەکردنی ئوممەت بۆ بەرگریکردن و سەندنەوێی مافەکانی لەدوژمنان، بۆیە
سەلاحەدین لەبۆشاییەو دەستی پێنەکرد بەلکو سودی لەو هۆکارانە وەرگرت کە نۆرەدین
دەیگرته بەر وەك دامەزراندنی خۆپێندنگەو سوننی و یانەو فەرمووده قەزاوت کردن بەپێی
مەزەبی سوننی و هاندانی سۆفیگەری سوننی و دانانی وەقف بۆ دەزگاکانی کۆمەڵگەوێی مەدەنی و

^۱ کتاب الروضتین (۲/ ۲۱۴ بۆ ۲۲۳).

^۲ تاریخ میصر الاسلامیة، ل: ۷۶.

سەرپەرشتی کردنی راستەوخۆی خۆی دنگەکان و بەکارهێنانی حەسبە (چاودێری) و بلۆکردنەوهی بیرو باوه‌پێی ئەهلی سوننەت، ورده‌کارییه‌کانی ئەم باسەش بەپشتیوانی پەرەدگار لەباسی دەوڵەتی ئەیوبیدا درێژە پێدەدەین، هەرۆه‌ها لێکۆڵەر محمد حمدان خالد القیسى هەستاوه بەپیشکەشکردنی نامەیه‌کی ماستەر لەزانکۆی یەرموکی ئوردوندا سەبارەت بەکاریگەری هەوڵە پەرۆه‌رده‌یه‌کانی سەلاح‌دین لەگۆڕینی واقعی کۆمه‌لگەی میسریدا که ده‌کرێت له‌و بواره‌دا سودی لێوه‌ربگیرێت، به‌یه‌ک‌خستنی ناوچه‌که له‌سالی ٥٦٩ هـ / ١١٧٤زدا له‌میرنشینی نوره‌دیندا، ئەم میرنشینه‌ ناوچه‌کانی سودان و حجازو یه‌مه‌ن و میسری گرتەوه‌ و رۆژه‌لاتی ئیسلامی کرد به‌یه‌ک دەوڵەت که فه‌رمانی له‌یه‌ک سەرکرده‌وه‌ وهرده‌گرت، که به‌تامه‌رزۆیه‌وه‌ بۆ ئەو ئامانجه‌ ستراتیژییه‌ی ده‌پوانی که له‌سەرته‌ای حوکم‌پانییه‌وه‌ هه‌ولێ به‌دییه‌نانی ده‌دا که بریتی بوو له‌ئازادکردنی ولاتی شام له‌فره‌نجه‌ داگیر که‌ره‌کان^١ ئەم ئامانجه‌ش به‌ره‌و به‌دییه‌تان ده‌پۆشت بۆیه‌ فه‌رمانی دا به‌دروستکردنی مبنه‌ریکی گه‌وره‌ بۆ مرگه‌وتی ئەقسا هه‌تاوه‌کو له‌گه‌ڵ خۆیدا بییات کاتی که به‌رێدکه‌وێت بۆ ئازادکردنی قودس^٢، نامەیه‌کیشی نووسی بۆ سەلاح‌دین و فه‌رمانی پێکرد به‌سەرکرده‌یه‌تی سوپای میسره‌وه‌ که‌بکه‌وێته‌ رێ هه‌تاوه‌کو له‌قه‌لای که‌رکی فره‌نجیه‌کاندا پێی بگات^٣، سەلاح‌دینیش به‌و شیوه‌یه‌ی که نوره‌دین وتی و ئابلقه‌ی قه‌لای شوبکی (له‌باشوری که‌رک) داو کاتی نوره‌دینیش به‌مه‌ی زانی له‌دیمه‌شقه‌وه‌ به‌ره‌و باشور که‌وته‌ رێ هه‌تاوه‌کو بگات به‌سه‌لاح‌دین، به‌لام پێش گه‌یشتنی به‌سه‌لاح‌دین نامەیه‌کی لێوه‌ به‌ده‌ست گه‌یشت که باسی له‌تیکچوونی بارودۆخی میسر ده‌کردو مه‌ترسی خۆی پێشاندەدا له‌ده‌ستگرتنی نه‌یارانی به‌سەر کاروباره‌کانیدا، که پێویست ده‌کات بگه‌ڕێته‌وه‌ بۆی بۆ سه‌قامگیرکردنی بارودۆخ تیایداو سالی داهاتوو ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ جیهاد کردن له‌گه‌ڵ نوره‌دیندا^٤. دیاره‌ نوره‌دین زۆر گرنگی ده‌دا به‌هه‌لکه‌ندنی بێباوه‌ران و ده‌رکردنیان له‌ولاتی شام کاتی هه‌ندێ گه‌نجینه‌ی کۆشکی فاطمیه‌کانی پێگه‌یشت له‌گه‌ڵ پێشه‌سازیه‌ ده‌گمه‌نه‌کانی زێڕو مرواری، وتی: سوێند به‌خوا پێویستمان به‌م پاره‌یه‌ نیه‌و هیچ پێویستیه‌کی پێ پرپناکه‌ینه‌وه‌، ئەو ده‌زانی که‌ئێمه‌ ئەگه‌ر پێویستمان به‌زێڕ بوايه‌ له‌میسردارێزمان تیا‌دا سه‌رف نه‌ده‌کرد، به‌لام ئەو ده‌زانیت که‌سه‌نگه‌ره‌کانی شام پێویستی به‌پاره‌و

^١ دور نورالدین فی النهضة الأمة، ل: ١١٨.

^٢ هکذا ظهر جیل صلاح الدین له دور نورالدین فی النهضة الأمة، ل: ١١٨.

^٣ دور نورالدین فی النهضة الأمة، ل: ١١٨.

^٤ الباهر ل ١٥٨ دور نورالدین فی النهضة الأمة، ل: ١١٨.

پیاوو کۆمهکی ههیه بۆ هه لکه دندی بێ باوه پان له ولاتی شام^۱. واته ئه وه مه بهستی له پاره و پیاوو ته نها ریشه کیشکردنی بیباوه پانه له که ناره کانی ئه وه ولاته^۲. بپیاره سه لاهه دین له گه ل نوره دیندا هاوړابوون له ئامانجه ستراتیژی یکاندا به لام له تیکچوونی بارودۆخی میسر ده ترسا، بۆیه به پله ی یه که م خه می ریکخستنی کاروباری میسری بوو پاشان خه می مه سه له ی شامی ده خوارد، بۆیه ناچار بوو بگه پێته وه بۆ میسر، وادیاره نوره دینیش بیری له وه ده که ره وه که به سوپا که یه وه بچینه میسرو گه مارۆی خاچه رسته کان بدات، سه لاهه دینیش ههستی به مه کردبوو بۆیه خزمه کانی خۆی که له ناویاندا نه جمه دینی باوکیشی شهاب الدینی حارمی مامی^۳ هه بوو کۆکرده وه له گه ل چه ند فه رمانده یه کی سوپادا و راوێژی پیکردن ده رباره ی نیه تی نوره دین بۆ هاتنه ناو میسروه وه له سه ر کارلا بردنی سه لاهه دین تیایدا، ئه وه بوو یه کێک له به رازا کانی پێشنیاری کرد که خۆی ئاماده بکات بۆ کوشتاری نوره دین ئه گه ر به ره و میسر هات، هه ندێ له ئاماده بوایش هاوړابوون له گه لید، خیرا نجمه دینی باوکی سه رزه نشتی ئه وانه ی کردو وتی: من باوکتو ئه وش شهاب الدینی خالته و ئیمه له هه موو ئه مانه ی که لێره ن زیاتر تۆمان خۆش ده وێ، سوێند به خوا ئه گه ر من و خالته نوره دین ببینن ناتوانن هیچ کاری: بکه ین جگه له ماچکردنی زهوی له به ر پپی داو ئه گه ر فه رمانمان پێبکات به دین له گه ر دنت ئه وه ئه و کاره ده که ین جا ئه گه ر ئیمه وایین، ده بی خه لکی تر چۆن بیت؟ هه موو ئه م ئه میرانه ش که لای تۆن ئه گه ر نوره دین ببینن ناتوانن به سه ر ئه سپه کانیانه وه خۆیان بگرن، ئه م ولاته ش مولکی ئه و، ئیمه جیگیرو خزمه تگوزاری ئه وین، جا ئه گه ر بیه وێ له سه ر کار لات به ریت گوێپرایه لی ده بین، رای باشیش ئه ویه که نامه یه ک بنوسی له گه ل نێرده یه کدا بینیری و تیایدا بلێت: بیستومه که تۆ ده ته ویت بکه ویته پێ بۆ ده ست گرتن به سه ر ئه م ولاته دا، نازانم که ی پتویست به وه ده کات، ده توانی به ریزت نێردراوێک بنیتریت و ده سپێک بخاته مله وه و به مه ینت بۆ لات، چونکه هیچ که سیك نییه لێره ریکری ئه وه بکات^۴. پاشان به ئاماده بوونی وت: هه ستن به رۆن، ئیمه خزمه تگوزاری نوره دینین، هه رچی ده یه وێ با بیکات، ئه وه بوو له سه ر ئه م پرایه کۆتاییان به دانیشتنه که هینا و زۆربه یان ئه م هه واله یان بۆ نوره دین نووسی^۵، کاتی نه جمه دین به ته نهایی له گه ل سه لاهه دینی کوپیدا مایه وه و پپی وت: تۆ نه زان و که م زانیاریت، ئه و خه لکه زۆره

^۱ کتاب الروضتين له الجیهاد والتجیده وه، ل: ۲۱۳.

^۲ الجیهاد والتجید، ل: ۲۱۳.

^۳ دور نورالدین فی النهضة الأمة، ل: ۱۱۸.

^۴ کتاب الروضتين (۲/۲۲۸).

^۵ کتاب الروضتين (۲/۲۲۸).

کۆده که یتە وە رازی دلی خۆتیاں بۆ باس دە کهیت، ئە گەر نۆره دین ئەم هەوالە ببیستی که تۆ دەتەوی ئەم ولاتە ی لێ قە دەغە بکهیت، ئەو خۆی یە کلایی دە کاتە وە و بۆت روودە کاتە ئێره، ئە گەر پووش بکاتە ئێره ئەو خە لکه ی که لێره دا کۆت کردنە وە یە کێکیان نابینی پشتیوانیت لیبکات و رادهستی نۆره دین دە کهن، بە لام نیستاو دوا ی ئەم مە جلیسە هە موویان نامە ی بۆ دە نوسن و باسی قسە که ی منی بۆ دە کهن تۆش دە بی ئەو کارە بکهیت و نامە یە ک بەم جۆره بنوسی: بۆچی خۆت زەحمەت دە دە ی؟ تەنھا خزمەتکارێک بنێره و گوریسیک بخاتە ملمە وە دیم، ئە گەر ئەمە ببیستی ت ئیتر نایەت و بە کاری ترە وە سەرقال دە بی ت.

وەک دە رده که ویت نە جمە دین ئە یوب خۆشە ویستی و گوێرا یە لیبە کی زۆری هە بوو بۆ نۆره دین زەنکی ئە وە بوو سە لاهە دینیش بە گوێی رایە که ی باوکی کرد، کاتێ نۆره دین (رەحمەتی خوایی لیبیت) مە سە لکه ی بەم شیوہ یە بینی دە ست بە ررداری نیە تە که ی بوو مە سە لکه ش بەو شیوہ یە دە رچوو که نە جمە دین دە یوت^۱، لە سەرە تایی سالی ۵۶۸/ک ۱۱۷۳ از پاش گە پانە وە ی نۆره دین لە ئازە ربه یجان و ئەرمینیا بلۆکرا وە یە کی بە دە ست گە یشت لە خە لیفە ی موصل و جە زیرە و ئە ربیل و خلاط و شام و ولاتی قلج ئە رسە لان و میسرە وە لە مانگی شە والی هە مان سالی شدا سە لاهە دین بە سوپاکە یە وە بەرە و الکک که و تە پێ و ئابلوقە ی بە سە ردا سە پاندو نۆره دینیشی ئاگادار کردە وە سە بارە ت بە هاتنە دەرە وە ی بۆ جیبە جکردنی ریککە و تە که ی سالی پێشو ئە وە بوو نۆره دینیش لە لای خۆیە وە دیمە شقی بە جیبە یشت و بەرە و سە لاهە دین که و تە رێ کاتێ گە یشتە الرقیم لە ناوہ پاستی ئوردندا نامە یە کی لە سە لاهە دینە وە پێگە یشت که تیایدا ئاگاداری کردە وە که باوکی لە میسر نە خۆشە و دە ترسیت بمریت و میسریە کانیش ئە و هە لە بقۆزنە وە دە ست بگرن بە سەر ولانداو خۆیاں تیایدا قایم بکەن بۆیە ناچارە بگە پتە وە بۆ میسر^۲. کاتێ نۆره دین بە مە ی زانی وتی: پاراستنی میسر گرنگترە لامان لە شوینە کانی تر^۳. پشان زۆری نە خایاند مە ترسیە کانی سە لاهە دین هاتە دی و شوپشیکی گە و رە دژی بەرپا بوو بە سەر کردایە تی جە وەری ئە مینداری خە لافە ت پاش ئە وە ش پیلانیکی گە و رە بەرپا بوو که عە مارە ی یە مە نی و لایە نگرانی تری مە زهە بی شیعە تیایدا بە شدار بوون که پێشتر ئاماژە مان پێداو لە سالی ۵۶۸ ک نۆره دین چە ند هێرشیکی کردە سەر خاجپە رستە کان عیمادی ئە سفە هانیش لە گە ل الملك العادلدا بوو نۆره دین پێی وت: چۆن وە سفی

^۱ کتاب الروضتين (۲/۲۲۹).

^۲ هە مان سەرچاوە (۲/۲۲۸).

^۳ هە مان سەرچاوە (۲/۲۲۸).

^۴ هە مان سەرچاوە (۲/۲۲۸).

ثم دهكـى كه روويدا؟ نهویش به هونراوهیهك ستایشی كردو نهـم هونراوهیهش دهـربارهـی
بهـرگریـكردنی نورهـدین بوو لهـ حوران و تیایدا دهـلئ:

وبَدَت بعـصرك آية الإحسان	عقدت بنـصرك راية الإمان
الصيد اللّيوث وفارس الفرسان	ياغالب الغلب الملوك وصائد
حزت الفخار على دوي التيجان	يا سالب التيجان من أربابها
في كل إقليم بكل لسان	محمود المحمود ما بين الورى
أقسمت مالك في البسيطة ثان	يا واحدا في الفضل غير مشارك
لك مؤذن أبدا بكل أمان	أحلى أمانيك الجهاد وإنه
حرب لقمع المشركين عوان	كم بكر فتح ولدته طباط من
قد سار في الآفاق و البلدان	كم وقعة لك بالفرنـج حديثها
وقرت رأس برنسهم بـسنان	قمصت قومصهم رداء من ردي
بالذل في الأقياد والأسجان	وملكت رق ملوكهم وتركتهم
وسحبـتهم هونا على الأذقان	وجعلت في أعناقهم أغلالهم
والبيض تخضب بالنجيع القاني	إذ في السواوغ تحطم السمر القنا
والهام رقص عوالي المـران	وعلى غناء المشرقية في الطلي
نار تألق من خلال دخان	وكان بين النقع لمع حديدـها
فيه بري الصارم الطمان	في مازق ورد الوريد مكفل
لتنوب عنها أنجم الخرصان	عطى العجاج به نجوم سمائه
طرق الضلال ومركب الطغيان	أو م كفاهم ذاك حتى عاودوا
لما أتيت بواضح الرهان	وجلوت نور الدين طلـمة كفرم
والرأي قبل شجاعة الشجعان	وهزمتهم بالرأي قبل لقاتهم
والكفر منك مضـعضع الأركان	أصبحت للإسلام ركنا ثابتا
الماضي وشدت مباني الأيمان	قوضت الناس الضلال بعزمك
لله في سر وفي إعلان	قل أين مثلك في الملوك مجاهد
لكن وثقت بنصرة الرحمن	لم تلقهم ثقة بقوة شوكة
لا يستقل بثقله الثقلان	ما زال عزمك مستقلا بالذي
ما كان في وسع ولا إمكان	وبلغت بالتأييد أقصى مبلغ

دانت لك الدنيا فقاصيهـا اذا	حققته لنفاذ امرك داني
فمن العراق إلى الشام إلى ذرا	مصر إلى قوص إلى أسوان
لم تله من باقي البلاد وإنما	ألهاك فرض الغزو عن همدان
للروم والإفرنج منك مصائب	بالترك و الأكراد و العريان
أذعنت لله المهيمن إذ عنت	لك أوجه الأملاك بالإدعان
أنت الذي دون الملوك وجدته	ملان من عرف ومن عرفان
في بأس عمرو في يسالة حيدر	في نطق قسى في تقى سلمان
سر لو أن الوحي ينزل أنزلت	في شأنها سور من القرآن
فاسلم طويل العمر ممتد المدى	صافي الحياة محمد السلطان

۱۱- دهست گرتن به سهر مه غریبی نزیکداو لکاندنی به میرنشینی نه یوبیه وه: سه لآحه دین کاری ده کرد له پیئاو به هیژکردنی نه وه ده سته وتانه ی که له میسردا به دهستی هیئا، هه تاوه کو کت و پر له دهستی نه دات، هه وه لکانیشی به لکاندنی مه غریبی نزیک به میسر وه کو تایی پیهات، نه وه بوو باکوپی نه فریقا له سه رده می یه که مین فتوحاتی ئیسلامیه وه لکابوو به میسر وه، بویه سروشتی بوو که سه لآحه دین چاو بپریتته ولاته کانی له لایه که وه بۆ سود وه رگرتن له و سامانانه ی که تیایدا یه، نه مه له لایه که له لایه کی تریشه وه به هو ی نه و پیگه به هیژه ی که هه یانبوو بۆ پاراستنی سنوری رۆژئاوای میسر، نه وه بوو له سالی ۵۶۸ هـ د/ ۱۱۷۳ زدا سه لآحه دین هیژکی سه ریازی نارد بۆ مه غریبی نزیک به سه رکردایه تی شرف الدین قهراقوش، خزمه تکاری مظفر تقی لدین عمری کوپی شاهنشاهی کوپی نه یوب، نه ویش چوو ه طرابلس و برقه و هندی ناوچه ی مه غریبی نزیک وه ک قابس به لام نه گیشته مهدیه و صفاقس و قفصه و تونس^۱.

۱۲- لکاندنی یه مه ن به میسر وه: لکاندنی یه مه ن به میسر وه له چوارچیوه ی نه وه نه خشه یه ی نوره دین دابوو که مه به ست پیتی یه کخستنی به ره ی ئیسلامی بوو بۆ رووبه پوو بوونه وه ی هیژشی خاچپه رستی^۲، نه م سیاسه تی لکاندنی یه مه ن به میسر وه له لایه ن سه لآحه دینه وه بووه هو ی:

^۱ تاریخ الأیوبیین فی المصر وبلاد الشام، ل: ۴۶.

^۲ تاریخ الیمن الأسلامی د. محمد عبده السرودی ل: (۲۱۱).

- ا- تهنگ هه‌لچنین به‌لایه‌نگرانی فاطمی‌کان به‌تایبته که‌والی یه‌مه‌ن عبدالنبی کوپی مه‌هدی شیعه‌یه‌کی سه‌ر به‌خه‌لیفه‌ی فاطمی بوو له‌میسردا.
- ب- به‌هۆیه‌وه سه‌لاحه‌دین توانی پاراستنی سنوره‌گانی باشوری میسر مسۆگه‌ر بکات: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که لکاندن یه‌مه‌ن که به‌ده‌روازه‌ی ده‌ریای سور داده‌نریت له‌باشوره‌وه، ده‌سه‌لاتی سه‌ربازی و بازرگانی به‌سه‌ر هه‌ریمه‌گانی باشوردا مسۆگه‌ر ده‌کات و ئه‌گه‌ری نزیک‌بونه‌وه‌ی نیوان خاچه‌رستان که به‌هیوای ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ده‌ریای سورو حه‌به‌شیه‌کاندا که ئایینی گاوریان هه‌بوو دوورده‌خاته‌وه هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌وێته به‌ر پلاری خاچه‌رسته‌کان له‌که‌ناری ده‌ریای ناوه‌پاست له‌باکوړو حه‌به‌شیه‌کان له‌که‌ناره‌گانی ده‌ریای سور له‌باشوره‌وه.
- ۱۳- یه‌مه‌ن له‌و کاته‌دا به‌قوناغی نا‌ئارامیدا تێپه‌ری ده‌کردو ململانێی سیاسی و ئایینی و مه‌زه‌به‌ی زۆری بۆ هێنا‌بوو، به‌تایبته له‌نیوان زبیدو سه‌نعا، هه‌ره‌وها درۆزنێکی‌ش په‌یدا بوو که لافی ئه‌وه‌ی لێده‌دا که مه‌هدی چاوه‌پوانکراوه که ئه‌ویش عبد‌النبی کوپی مه‌دی بوو توانی ده‌ست بگریت به‌سه‌ر یه‌مه‌ندا و تاری به‌ناوی خۆیه‌وه ده‌خوێنده‌وه و دای ئه‌وه‌ی وتار خوێنده‌وه‌ی بۆ عه‌باسیه‌کان نه‌هێشت و خۆی ناونا (ئیمام) و له‌سه‌ر گۆپی باوکی گومه‌زێکی گه‌وره‌ی دروست کردو فه‌رمانی کرد به‌خه‌لکی یه‌مه‌ن که حه‌جی بۆ بکه‌ن و رێگری‌کردن له‌چون بۆ حه‌ج بۆ مه‌ککه.
- ۱۴- سه‌لاحه‌دین ویستی سنوریک بۆ ئه‌م سه‌رکێشانه دابنیت که هه‌رپه‌شه له‌یه‌کی‌تی موسلمانان ده‌کات به‌تایبته که خه‌لکی یه‌مه‌ن داوای به‌ده‌مه‌وه چونیان لێ‌کرد^۱ هه‌رچۆنێک بیت ئه‌و: سه‌لاحه‌دین سهریه‌یه‌کی به‌ریخست به‌سه‌رکردایه‌تی شمس الدوله توران شای برای گه‌وره‌ی که چووه مه‌ککه و پاش ئه‌نجامدانی عومره به‌ره‌و زبید به‌ریکه‌وت و ده‌ستی به‌سه‌ردا گرت پاشان به‌ره‌و عه‌ده‌ن به‌ریکه‌وت و ده‌ستی به‌سه‌راگرت و رێگری له‌تالانکردنی کرد له‌لایه‌ن سوپاکه‌یه‌وه و وتی: ئێمه نه‌هاتووین بۆ وێرانکردنی ئه‌م ولاته به‌لکو بۆ ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی هاتووین، پاشان به‌ره‌و قه‌لاو شوراگانی تر به‌ریکه‌وت و هه‌موو یه‌مه‌نی به‌ته‌واوی ئازاد کردو و تاری به‌ناوی خه‌لیفه‌ی عه‌باسیه‌وه خوێنده‌وه^۲، عبد‌النبی لاف‌لێده‌ری ئیمامه‌تی کوشت و یه‌مه‌نی لێ رزگار کردو گه‌راندیه‌وه دۆخی جارانی^۳، پاشان شمس الدوله‌ش نامه‌یه‌کی بۆ پاشا ناصر صلاح‌الدین نووسی و هه‌والی سه‌رکه‌وتنی پێداو به‌قه‌زلی خوای زانی، سه‌لاحه‌دینیش

^۱ تاریخ الأيوبيين في مصر وبلاد الشام، ل: ٤٦.

^۲ الطريق الى بيت المقدس، ل: ٩٦.

^۳ الطريق الى بيت المقدس، ل: ٩٦.

ئەو ھەواللەي نووسى بۆ نۆردەدين، ئەويش نامەي نارد بۆ خەلىفەي عەباسى و مژدەي نازادکردنى يە مەن و خویندەنەوې وتار بۆ خەلىفەي پېدا^۱.

۱۵- نازادکردنى ولاتى نەوبە (سودان): نەوبە لە و کاتەدا شانشىنكى گاور بوو پايتەخنەكەشى شارى دنقلە بوو كە دەكەوئتە سەرەوې نىل و پەيوەندى پتەوى لە گەل ميسردا ھەبوو لە کاتى فتوحاتى ئىسلامىيەو کاتى دەولەتى ئەيوپىش لە ميسردا دروست بوو، سەلاخەدين ويستى ولاتى نەوبە نازاد بکات لە پېناو پاراستنى ميسر لەوې لە باشورەو دەستدرىژى بکريته سەر، بۆيە توران شای براى نارد لە مانگى جەمادى دووھمى سالى ۵۶۸هـ/ کانونى دووھمى ۱۱۷۳زدا نارد بۆ ولاتى نەوبەن ئەو ھەبوو ئىبرىمى رزگار کردو دەستکەوت و دىلى نۆرى ھەبوو پاشان گەپايەو بۆ قوص، ئىسلام چوو چەند شوئىنكىيەو كە پېشتەر نەسبى موسولمانەکان پىسى نە نابوو ناپەيوە ئىبراهيمى كوردى کرد بە والى تيايدا^۲، ئەم نازادکردنەش ھۆكاريك بوو بۆ نەھىشتنى ئەو بەرپەستانەي كە پىگر بوون لە بلالوبونەوې ئىسلام لە و ناوچەيەدا^۳.

ھەشتەم: راستى ساردى نيوان سەلاخەدين و نۆردەدين:

مىژوونوسان باسى پەيوەندى نيوان سەلاخەدين و نۆردەدينان کردو، ئىبن ئەثىرو ئەبو شامە لە ئىبن طى يەو ھۆکارەکانى ئەو ساردىيە باس دەكەن كە كەوتوتە نيوان نۆردەدين و سەلاخەدينەو لە سالى ۵۶۷هـ دا کاتى رىككەوتن لە سەر گەمارۆدانى الكرك و پاشان سەلاخەدين پاشەكشەي کرد پېش گەشتنى نۆردەدين^۴، لە ئىبن الأثير و ئىبن أبى طى يەو كۆمەلەك مىژوونوس ئەم باسەيان گىراو تەو^۵، كۆمەلەن نوسەرى ھاوچەرخىش ئەم باسەيان گویزاو تەو بە بىن بزارکردن و زیادەروپيان کردووە لە لىكدانەو و لىكۆلینەو لە ھۆکارەکانى ساردى نيوانيان و دەرئەنجامەکانىداو پەيوەندى نيوان سەلاخەدين و نۆردەدينان بە شىوہەي كى دوژمنکارانە لىكداو تەو، لە و قسانەش كە کردوويانە گوايە ھەريەك لە سەلاخەدين و نۆردەدين لە يەكتر ترسان و سەلاخەدين ھەولى داو بۆ رزگار بوون لە دەسەلاتى نۆردەدين و دەيوست ناوچەي الكرك وە بەرپەستىك لە نيوانياندا

^۱ الطريق الى بيت المقدس، ل: ۹۶.

^۲ تاريخ الأيوبيين في مصر وبلاد الشام، ل: ۴۶.

^۳ جيهاد الأيوبيين والمعاليك ضد الصليبيين والمغول د. فرستال ۵۲.

^۴ الباهر (۱۵۸، ۱۵۹) كتاب الروضتين (۲/۲۲۷).

^۵ نورالدين زنكي في الأدب العربي، ل: ۱۱۶.

بمئینتیه وه، نوره دینیش خۆی به هه له زانیوه له ناردنی نه سه ده دین و سه لاهه دین بۆ میسرو وه سفکردنی نوره دین به دوزمنی سه سه ختی سه لاهه دین و چه ندین شتی تر^۱.

ئهم بۆچونه نارهوایانهش ته نها لای ئیبن طی و ئیبن اثیر باسکراوه:

هه رچی ئیبن ابی طی نه وه هه ولای داوه به و درۆزنی و قیل بازیه ی که پیناسراوه تانه بدات له په یوه ندی نیتوان ئهم دوو پیاوه، و نه و تۆمه تباره به و شته نه شیواوه ی که ده دداته پال نوره دین، چونکه نوره دین شیعه ی حه له بی ملکه چک کردوه و دروشمه کانی هه لوه شانده وه و سوننه ی به هیز کرد، باوکی ئیبن طی ش له سه رانی شیعه بوو له لایه ن نوره دینه وه دورخایه وه له حه له ب، بۆیه ده بینین ئیبن نه بی طی زۆر هیز ده کاته سه ر نوره دین و هه ول ده دات په یوه ندی نیتوان ئهم دوو پیاوه مه زنه به درۆ بۆگه نه کانی بشیوئ^۲.

سه باره ت به ئیبن الاثیریش: نه وه گومان هه یه له و شتانه ی که ده رباره ی سه لاهه دین نوسیویه تی و زۆر جار به دوا ی پاساوئکدا ده گه پئ بۆ ره خنه گرتن و شکاندنی سه لاهه دین به تاییه ت له کاتی به راورد کردنی نیتوان نه ووو نوره دیندا^۳، ئهم میژوونوسه ی مالی زه نکی له هه ردوو کتیبه کهیدا (الکامل فی التأریخ والباهر فی تأریخ الدوله الاتابکیه) نه و رایانه ی له کتیبه کهیدا باس کردوه که کۆمه لئ میژوونوس لییه وه ده گێر نه وه و پوخته ی ئهم رایه ش نه وه ده گه یه نئ که سه لاهه دین به نه مه ک نه بووه بۆ نوره دینی مامۆستای، به لکو هه ر له سه قامگیر بوونی ده سه لاتیه وه له میسردا هه ولای جیا بوونه وه و سه ره خۆیی ده دا لئی ته نانه ت هه ولای کتیرکئ کردنی ده سه لاتی سیاسی داوه له ولاتی شامدا، هه موو ئهم رایانه^۴، ئیبن الاثیر دوا ی کۆچی دوا یی کردنی سه لاهه دین و ناچار بوونی بۆ ده رچوون بۆ ولاتی شام به سه رکردایه تی سوپاکه یه وه هینانی مولکه کانی نوره دینی مامۆستایی بۆ ناو مولکه کانی خۆی له ناو میسردا، چونکه ده رچوونی سه لاهه دین به سوپاکه یه وه بۆ شام و له پیتناو گێرانه وه ی گه رانه وه ی به ره ی نیسلامی به کگرتوو بوو که عیما د الدین زه نکی و نوره دینی کوپی خویان ماندوو کرد له پیتناو پیکهیتانیدا و دوا ی کۆچی دوا یی نوره دین خه ریک بوو هه لده وه شایه وه، بارودنۆخ ده گه رایه وه بۆ دۆخی لاوازی و په رته وازه ی پیتشو، دوا ی دابه ش بوونی مالی زه نکیش بۆ حزبی دیمه شق و حزبی حه له بو کوپه منداله که ی

^۱ نورالدین محمود فی الأدب العربی فی عصر الحروب الصلیبیة، ل: ۱۱۷.

^۲ کتاب الروضتین (۱۱۷، ۱۱۸/۲).

^۳ دراسة فی تأریخ الأیوبین والممالیک، ل: ۶۳.

^۴ تأریخ مصر الاسلامیه زمن سلاطین بنی آیوب، ل: ۲۲.

به ناوی سالتج ئیسماعیل نهیتوانی دووباره شانشینه که ی باوکی یه کبخاته وه^۱، نه وه بوو سه لآحه دین نامه یه کی نووسی بۆ خه لیفه ی عه باسی و بۆ کوپه که ی نوره دین و ئاگاداری ده کرده وه که ده رچوونی بۆ شام بۆ یه کخستنی موسولمانانه دژ به فره نه که کان^۲.

واش پیده چیت ده بریت که نه م رایانه ی ئین نه ئیر ده یانلئیته وه وو میژوو نووسه کان لییه وه ده یگپنه وه سه باره ت به وه فادارنه بوونی سه لآحه دین بۆ خانه واده ی زه نکى و نه و پړویه تانه ی که له و باره یه وه هاتوو میژوو نووسه کان خویان دایان پشت بیت بۆ لیکدانه وه ی نه و پړبازه ی که سه لآحه دین پاش وه فاتى نوره دین گرتیه به ر، هه روه ها هۆگری ئین نه ئیر بۆ خانه واده ی زه نکى هۆکارىکی تر بوو، پاشان هاوسۆز نه بوونی له گه ل سه لآحه دیندا به هۆى نه وه ی که سه لآحه دین نه و بنه ماله و مولکه کانى له ناو برد، هه روه ک میژوو نووسان تییینی نه وه یان کردوه ئین نه ئیر له هه ردوو تاریخه که یدا الکامل والباهر ژۆردابه زیوه ته سه سه لآحه دین و به دواى هه له و که م و کورتیه کانیدا گه پاره^۳، له راستیشدا سه لآحه دین باشتین سه ریا ز بووه بۆ گوپړایه لى نوره دینی سه رکرده ی و نه مه ش چه ند به لگه یه که له سه ره نه وه:

۱- عیمادی نه سفه هانی ده لئیت: سه لآحه دین له فه رمانی نوره دین ده رنه ده چوو و کارى به باشى و به هیزیه وه بۆ ده کردو ده گه پاره وه بۆ راو بیرو بۆ چوونه کانى^۴.

۲- نه بو شامه: نه میش هه ستا به پوچه لکردنه وه ی تۆمه ته کانى ئین اثر سه باره ت به ده رچوونی له گوپړایه لى نوره دین، به پى رای نه بوو شامه نوره دین ره خنه ی له سه لآحه دین نه گرتوه به هۆى زیاده ره وى کردنى له به خشین و خه رچکردنى پاره دا به بى پرس و راویژکردن به نوره دین^۵. نه م رایه شى به به لگه نامه یه ک دووپات ده کاته وه که خۆى بینویه ی به خه تی نوره دین نوسراوه و تیایدا نوره دین بۆ قازى أبى عصرون که قازى نوره دین له شامداو سه لآحه دین له میسردا بوو باسی سه رسامى ته واوی خۆى ده کات به سه لآحه دین و هه ستانى به سه رخستنى مه زه بى سوننى له ناو بردنى ده وه تی قاطمى و مه زه بى شیعه له میسردا و داواشى له نه بى عصرون کردوه که پشتگیری سه لآحه دین بکات له م کاره مه زنه دا^۶.

^۱ تاریخ مصر الاسلامیه زمن سلاطین بنی ایوب، ل: ۲۲.

^۲ مرآة الزمان (۳۲۸/۸، ۳۲۷) تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۲.

^۳ التعریف بامورضتین فی عهد المغول والترکمان، ل: ۳۸-۴۹.

^۴ کتاب الروضتین له تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۳.

^۵ کتاب الروضتین له تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۳.

^۶ کتاب الروضتین له تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۳.

۳- له راستیدا هه موو نه وهه نگاهه یه کلاکه ره وانه ی که سه لآحه دین گرتیه بهر بۆ روخاندنی دهولهتی فاطمی له میسرداو له ناوبردنی بانگه وازی ئیسماعیلی تاییدا، به فەرمانی راسته و خۆی نوره دین بوو جیبه جیکردنیشی پاش گه یشتنی نه جمه دین نه یوب باوکی سه لآحه دین له لایه ن نوره دینه وه بۆ میسر هه تاوه کو بۆ خۆی سه ره په رشتی نه و کاره بکات و یارمه تی سه لآحه دین بدات بۆ له ناوبردنی بانگه وازی شیعه ی ئیسماعیلی^۱.

۴- به لگه یه کیش که به ته وای شوینکه وته یی سه لآحه دین بۆ نوره دین و خۆبه جینشین زانیی له میسردا ده سه لمیتی نه وه یه که وتار به ناوی نه وه وه ده خویندرایه وه له هه موو ناوچه کانی دهولهتی فاطمیدا له کاتی که ده سه لآحه دین وه زیری عاضدی خه لیفه ی فاطمی بوو^۲، پاشان وتار بیژه کانی میسر نزایان بۆ نوره دین ده کرد پاش خه لیفه، نه مه سه رباری لیدانی دراو به ناوی المستضیء بأمر الله والملك العادل نوره دین وه له کۆلینی ناوی هه ره که یان له سه ر دیویکی نه و دراوه^۳.

۵- هاتنی ئین قه یسه رانی وه زیری نوره دین بۆ میسر له سالی ۵۶۸هـ - ۵۶۹هـ بۆ پیداجوونه وه ی حساباتی ولات و بینینی بارودوخ و دیاریکردنی نه و بره پاره سالانه ی که سه لآحه دین دهیدا به نوره دین، مه سه له یه کی سروشتی بوو و پاشکۆیه تی میسری بۆ نوره دین دووپاتده کرده وه^۴.

۶- خه لافه تی عه باسیش نه مه ی ده زانی، بۆیه جیاوازی له نێوان پله و پایه ی نازناوه کانی خه لیفه دا هه بوو بۆ هه رلایه که ولات و دیاریه کانی سه لآحه دینی که متر دانابوو له نوره دین نه وه بوو دوو شمشیری کرده خه لاتی نوره دین وه ک نامازه یه که بۆ بهرپر سیاریتی له هه ردوو ولاتی میسرو شام، نوره دینیش له لایه ن خۆیه وه خه لاتی نارد بۆ سه لآحه دین و خیزانه که ی نه میره کانی له میسردا^۵ بۆ دووپاتکردنه وه ی شوینکه وته بیان بۆی.

^۱ کتاب الروضتين له تأریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۴.

^۲ کتاب الروضتين له تأریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۴.

^۳ السلوك، المقریزی (۴۵/۱) تأریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۴.

^۴ تأریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۳.

^۵ مفرج الکروب (۲۱۹/۱) تأریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۵.

۷- سه لاهه دين ريزو شكوى پاشاي ده پاراست و خوى نه ده برده ريزى نوره دينى گوره يه وه، نه وه بوو نيتردراوه كانى نوره دين هه واليان نارد بوى: كه سه لاهه دين ديارى و پوشاكه كانى نه وه له بهر ده كات و نه و بړه پاره يه ي سالانه كه له سهرى ريځكه وتوون به به رده وامى ده نيترت^۱.

۸- نه گه ر هه موو نه و رى و شوپنه ي كه سه لاهه دين گرتيه بهر بؤ روخاندنى خيلافه تى فاطمى وتار خويندنه وه به ناوى عه باسيه كانه وه له ناوېردنى بانگه وازى ئيسماعيلى له ميسردا به پېنمايى راسته و خوى نوره دين و دواى ناردنى نه جمه دينى باوكى سه لاهه دين بووبيت نه وه ده ست به سه راگرتنى يه مهن و لكاندنى به ميسروه به هه مان شيوه به موله تى نوره دين بوو له پيتناو له ناوېردنى بانگه وازى شيعه ئيسماعيلى و هيتانى يه مهن بؤ به رهى به رهنكار بوونه وه به جورتيك نوره دين نه م مژده يه ي نارد بؤ خه ليفه ي عه باسى، هه روه ها لكاندنى مه غريب به ميسروه هيرشكردنه سهر ولاتى نه وبه (سودان) يش به هه مان شيوه، وپراي مژده دان به خه ليفه به بونه ي نزيكبوونه وه ي نازادكردنى قودسو قوسته نتيه^۲، نه وه بوو نوره دين نامه يه كى بؤ خه ليفه ي عه باسى نووسى كه تيايدا هاتبوو: قوسته نتيه و قودس يش به ره و نازادبوون ده پون و خواي گوره ش به ميه ره باني خوى ليكرده وه ي به رو بووم ده كاته خه لاتى نه هلى ئيسلام و خزمه تگوزارتان سهر كه وتوو ده كات بؤ به ده سته يتانى ره زامه ندى پيشه واكوى، له و شته باشانه ش كه له م روزه پرشن گدارده رووياندا، نه وه ده سكه وته گوره يه بوو كه بؤ موسولمانه كان به ديهات و نازادكردنى ولاتى نه وبه ي ليكه وته وه و گه يشتن به چه ند شوپنيك كه پيشتر نه سپى موسولمانه كان پيى تى نه ناوه هه روه ها سه ربازه كان ده ستيان گرت به سهر برقه و قه لاكانيدا هه تاوه كو سنورى مه غريب^۳.

۹- هه ر له جيگر بوونى سه لاهه دينه وه له ميسردا هه تاوه كو كوچى دوايى نوره دين، به رده وام بوو له ناردنى شته به نرخه كانى كوڅكى فاطمى بؤ نوره دين وهك هيمايه ك بؤ شوپنيكه وته يى، هه روه ها به رده وام بوو له سهر ناگادار كرده وه ي نوره دين له هه موو گه ووه و بچوكيك كه له ميسردا روويده دا، بؤنموونه نامه يه ك به ديده كه يت كه تيايدا باسى راپه رپنى پاشماوه كانى فاطمى هه كان ده كات له ناوېشياندا عه ماره ي يه مهنى باس ده كات^۴. هيچ شتيكش هينده ي هاوكارى ستراتيژيان له كوشتارى خاچپه رسته كاندا به لگه نيه له سهر بوونى هاوكارى

^۱ السلوك، المقرئى (٤٧/١) تاريخ مصر الاسلاميه، ل: ٢٦.

^۲ مفرج الكروب (٢٣٥/١) تاريخ مصر الاسلاميه، ل: ٢٧.

^۳ مفرج الكروب (٢٣٥/١) تاريخ مصر الاسلاميه، ل: ٢٧.

^۴ مفرج الكروب (٢٣٥/١) تاريخ مصر الاسلاميه، ل: ٢٧.

له‌نیوانیاندا، ئەوەتا ئەبو شامە باس لەو دەهکات و ده‌لێ: له‌سالی ٥٦٨ ک/ ١١٧٢ زدا هه‌ردوو سولتان نوره‌دین له‌شام و سه‌لاحه‌دین له‌میسر سه‌ره‌پرشتی جیهادی خاچه‌رسته‌کانیان ده‌کرد، هه‌روه‌ها عیباد ئەم رووداو (به‌جیهادی دوو سولتانه‌که‌ دژ به‌فره‌نجه‌کان و سه‌ف ده‌کات) ^١ ئەمه‌ش له‌و نامه‌یه‌ی سه‌لاحه‌دیندا بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی دووپات کراوه‌ته‌وه که‌تیایدا ده‌لێت: له‌گه‌ڵ نوره‌دیندا رێککه‌وتین له‌سه‌ر گرتنی هه‌ردوو لای داگیر که‌ران له‌میسرو شامه‌وه، به‌نده (سه‌لاحه‌دین) به‌سه‌ریازه‌کانه‌وه له‌وشکانی و ده‌ریاوه و نوره‌دینیش له‌لای ده‌شت و سه‌ختایی شامه‌وه ^٢.

١٠- ئەوه‌بوو سه‌لاحه‌دین پاشکویه‌تی خۆی ده‌ربهری بۆ خانه‌واده‌ی نوره‌دین ته‌نانه‌ت دای کۆچی دوايشی له‌سالی ٥٦٩ ک/ ١١٧٣ زدا، به‌جۆرێک که‌ سه‌لاحه‌دین به‌ناوی الصالح ئیسماعیلی کورپه‌وه و تباری ده‌خوێنده‌وه و دراویشی به‌ناویه‌وه لێداو ^٣، پرسه‌نامه‌شی نارد بۆ سه‌ره‌خۆشی بۆ کۆچی دوايي نوره‌دین ^٤، به‌م پێیه‌شده‌توانین ب‌لێین که‌ هه‌تاوه‌کو کۆچی دوايي نوره‌دینیش میسر و شام یه‌کیان گرتبوو به‌سه‌رکردایه‌تی نوره‌دین ^٥، سه‌لاحه‌دینیش ته‌نها کار به‌ده‌ستێکی نه‌بوو له‌میسردان عماره‌دیننی ئه‌سه‌فه‌هانیشت ئەمه‌مان بۆ دووپاته‌ده‌کاته‌وه له‌کاتی‌که‌دا که‌ستایشی نوره‌دین ده‌کات و ده‌لێت:

فثق وأبشر بنصر الله عن أمم

بملك مصر أهنيء مالك الأمم

في عقد عز من الإسلام منتظم

فملك مصر وملك الشام قد نطما

له‌هه‌موو حاله‌ته‌کانیشدا په‌یوه‌ندی سه‌لاحه‌دین له‌گه‌ڵ نوره‌دیندا نه‌گه‌یشتوو ته‌ راده‌ی دوژمنایه‌تی، هه‌چ پاساوێکیش نییه‌ بۆ لێکدانه‌وه‌ی جیاوازی بیرو را وه‌ک ساردی و پشتکردنه‌یه‌ک، وه‌ک ژماره‌یه‌ک له‌میژوونوس و نوسه‌ران دوپاتی ده‌که‌نه‌وه، هه‌مووی مه‌سه‌له‌که‌ش ئەوه‌یه‌ نوره‌دین چاوی بپێیوه میسر وه‌ک سه‌رچاوه‌ی داها ته‌کان هه‌تاوه‌کو خه‌رجی دابین بکات دژ به‌خاچه‌رسته‌کان له‌شامدا، چونکه‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی وزه‌ی مۆیی خه‌باتگیره‌، سه‌لاحه‌دینیش له‌نوره‌دین زیاتر ئاگادار بوو له‌وه‌ی که‌ له‌میسردا ده‌گوزه‌راو ئەو مه‌ترسیانه‌ی که‌ ئاماده‌باشی

^١ مفرج الکوب (٢٣٥/١) تأریخ مصر الاسلامیه، ل: ٢٧.

^٢ کتاب الروضتین له‌ تأریخ الشعوب الاسلامیه، ل: ٢٧.

^٣ السلوك، المقریزی (٥٥/١) تأریخ مصر الاسلامیه، ل: ٢٨.

^٤ کتاب الروضتین له‌ تأریخ مصر الاسلامیه، ل: ٢٧.

^٥ کتاب الروضتین له‌ تأریخ مصر الاسلامیه، ل: ٢٨.

^٦ کتاب الروضتین له‌ تأریخ مصر الاسلامیه، ل: ٢٧.

لایه نگرانی فاطمی هکان بۆ چوونه پالّ فره نهجه کان دروستی ده کرد، بۆیه گرنگی ده دا به بنیاتنانی سوپایه کی به هیز به جۆرێک که بتوانیت ده سلات به سه ر میسر دا بگریته و پیتی وابوو چه سپاندنی قه واره ی ده وه تهی نوێ له میسر دا له پیشتره هه تا وه کو گرنگی دان به مه سه له کانی شام^۱. ئەمهش هاو پاپه له گه لّ ئەوه ی که نوره دین ووتی به و نێردراوه ی که سه لاهه دین ناردی بۆ پۆزش هینانه وه له گه مارۆدانی الکرك، پاراستنی میسر لاما ن گرنگتره له شوینه کانی تر^۲. سه لاهه دین له سه ره مان رێپه وی نوره دین به رده وام بوو له سه رخستن و چه سپاندنی پرۆژه ی سوننی، سه رکرايه تیش له ئیسلامدا قۆرخ نییه بۆ خیزانی ئە یوبی یان زه نکی یان هه ر خانه واده یه کی تر هه رچه نده پله و پایه ی به رزییت به لکو ئەمه بۆ هه رکه سه ینکه که کارو کرده وه کانی پاش پشتیوانی خوا پیشه نگی پێیدات و خۆشه ویستی و ریزو پشتیوانی و هاوکاری خه لک پێشی بخت، بۆ نمونه ئەبوو به کر رخ ئوممه ت پێشی خست پاش پێغه مبه ره که ی و به یعه تی پێدا هه روه ها عومه ر درێژه ی دا به و کاروانه و عوسمان و عه لیش رخ به دوا یاندا هاتن، خزمه تکردنی ئایین و موسو لمانانیش له پێش هه موو شتیکه وه بوو له هزری سه لاهه دیندا.

نۆیه م: وه فاته کردنی نوره دین:

عمادی ئە صفه هانی ده لّی: نوره دین ره حمه تی خوائ لیبت فره مان ی دا به پاک کردنه وه ی (خه ته نه کردنی) پاشا صالح ئیسماعیلی کوپی له رۆژی جه ژنی ره مه زاندا و ئاهه نگمان گێرا بۆ ئەم بۆنه یه و بازاره کانی دیمه شق بۆ ماوه ی چه ند رۆژێکدا خران، منیش هۆنراوه یه کم بۆ ده ربهرینی خۆشی بۆ جه ژن و پاکبونه وه نووسی که تیایدا هاتوه:

عیدان: فطر و طهر	فتح قریب ونصر
کلاهما لك فيه	حقاً هناء وأجر
وفيها بالتهاني	رسمُ لنا مستمر
طهارة طاب منها	أصلُ وفرغُ وذكر ^۳

ده لّی: له رۆژی جه ژندا که رۆژی یه کشه ممه بوو وه ک نه ریتی خۆی نوره دین به پشتیوانی په ره رده گار سواری ئە سه په که ی بوو له تاو ئاپۆره ی سه ربازه کانی دا قه ده ریش پیتی ده وت: ئەمه دوا یه مین جه ژنته پاشان له گۆره پانی الأخضر ی سه رودا وه ستا بۆنه وه ی له گه ردنی بدری،

^۱ نورالدین زنکی في الأدب العربي في الحروب الصليبية، ل ۱۱۹.

^۲ زبدة حلب (۳۳۹/۲) نورالدین زنکی في الأدب العربي في الحروب الصليبية، ل ۱۱۹.

^۳ کتاب الروضتين (۳۰۸/۲).

پیشتریش ختوه ته که ی له گزړه پانی اُخسردا ه لدا بوو فه رمانی دانانی مینبه ری دابوو، وتاریږ
 قازی شمس الدین کورې فراشی قازی سوپاس وتاری بڼ خویندنه وه و دوی نویږو یادکردنه وه ی
 په روه ردگار گه پاپیه وه قه لاو سیمایه کی جوان و نورانی هه بوو میزه رکه شمی وه کو تورکه کان و
 خاوه ن مولکه کان به سهر شان و بالی دا به ردا بوویه وه، پاشان له سهر خوانی ناماده بووین و
 به ته وای ریږیکمان بڼ به ست که به دهر بوو له که م و کورتی^۱ .. له روژنی دوشه ممه شدا له کاتیکدا که
 گه وره کان له که لیدا دهر ویشتن و تیگه یشتوان گفتو گویان له که لدا ده کردو همام الدین مودودیشیان
 تیدا بوو که له که سایه تیه گه وره کانی شو سهر دمه بوو له سهره تای ده ولته تی نوره دیندا والی
 حه له ب بوو روژر به نه زمون و دنیا دیده بوو... قسه یه کی به نوره دین وت که په ندی تیدا بوو بڼ هر
 که سیک که له و روژگار هدا له خوی بایی بوو بیت: ثایا سالتیکی تر ده مینین هه تاوه کو لیږه دا کو
 بیینه وه؟ نوره دینیش وتی: ثایا مانگیکی تر ده مینین؟ سال دوره، نه وه بوو نه و قسه یه یان هاته
 دی و نوره دین نه گه یشته مانگیک و هه ممامیش سالی پر نه کرده وه پاشان نوره دین دهستی کرد
 به یاری کردن به توپ له که ل هاوکارانیدا، پاشان نه میریکی تر ری پیگرت به نای یه ره نقوش و پتی
 وت: باش^۲ ثمه ش بووه هوی بیزاری و توره بوونی به پیچه وانه ی سروشتی خوی که لیږده و
 میهره بان بوو بویه لیی تووره بوو سه رزه نشتی کردو په لکیشتی کرد بڼ ناو قه لاکه و دابه زی و
 ماوه یه که له بهر چاو و ن بوو، هه فته یه که له ماله وده دایه وه و سهر قالی میوانه کانی و سهر گهر می
 نه خوشیه که ی بوو، خه لکیش له ناهه نگی خویاندا روچوو بوون، یه کیک مالی ده به خشی و یه کیکیش
 گیانی ده کرد به قوربانی، نه م خوشیا نه ش به ناخوشی کوتایی هات و پاش نه ویش ده سه لات بڼ
 که س دانه مه زرا ته نها الملك الصالح نه بیت^۳ ده لئ: پاشان نه خوشی زوری بڼ هینا و پزیشکه کانیش
 ناموژگاری برینیان کرد به لام نه و رازی نه بوو، که سیک سامدار بوو بویه دوو باره یان نه کرده وه
 له که لیدا، به م شیویه له روژنی چوار شه ممه یازده ی شه والدا گه پاپیه وه بڼ خزمه ت په روه ردگار،
 به راستی یه کیک بوو له بنده چاک و سالحه کانی په روه ردگار^۴، هه روه ها کوچکردنیشی به هوی ته نگه
 نه فه سیه که یه وه بوو، که به پزیشکه کان چاره سهر نه کراو^۵ له روژنی چوار شه ممه یازده ی شه والی
 سالی ۵۶۹ هک کوچی دواپی کردو له قه لای دیمه شق به خاک سپردرا پاشان گوږزایه وه بڼ نزیک شو

^۱ کتاب الروضتین (۳۰۸/۲).

^۲ کتاب الروضتین (۳۰۸/۲).

^۳ کتاب الروضتین (۳۰۹/۲).

^۴ کتاب الروضتین (۳۱۰/۲).

^۵ هه مان سهرچاوه (۳۱۳/۲).

خویندنگه یه ی که بۆ هاوه لانی ئەبو حەنیفە بنیاتی نابوو لەتەنیشیت الخواصین لەشەقامی روژناوا^۱.
 رەحمەتی خوا لەگیانی پاکی بێت چەند سور بوو لەسەر شەهیدی و دەبیوت: زۆر هەولێ شەهید
 بوونم داوه و پێتی نەگەشتووم، الذەبی دەلێت: ئەو بوو لەسەر جێگا بەپلە ی شەهیدی گەشت و
 خەلکیش دەیانوت: نۆرە دینی شەهید^۲، شاعیرانیش بەچەندین هۆنراوی جوان شیوه بنیان بۆ
 دەکرد که جوانترینیان ئەم شیعەرە ی عیمادی ئەسفە هانییە که دەبیوت:

والدين في ظلم لغية نورة	والدهر في غم لفقد أميره
فليندب الإسلام حامی أخطاره	والشام حافظ ملكة وصغوره
ما أعظم المقدار في أخطاره	إذ كان هذا الخطب في مقدوره
ما أكثر المتأسفين لفقد من	قوت نواظرهم بفقد نظيره
ما أغوص الإنسان في نسيانه	أو ما كفاه الموت في تذكيره
من للمساجد والمدارس بانیا	لله طوعا عن خلوص ضميره
من ينصر الإسلام في غزواته	فلقد أصيب بركنه و طهيره
من للفرنج ومن لأسر ملوكها	من للهدى يبغي فكاك أسيره
من للخطوب مذلا لجماعها	من للزمان مسهلا لوعوره
من كاشف للمعاضلات رأيه	من مشرق في الداجيات بنوره
من للكریم ومن لنعش عثاره	من للیتیم ومن لجبر كسیره
من للبلاد ومنم لنصر جيوشها	من للجهاد ومن لحفظ أموره
من للفتوح محاولا أبكارها	برواحه غزوه وبكوره
من للعلا وعهودها من للندی	ووفوده من للحجا ووفوره
ما كنت أحسب نوردين محمد	يخز ولیل الشرك في ديجوره
أعزز علي بأن أراه مغيبا	عن محفل متشرق بحضوره
لهفي على تلك الأنامل إنها	مذ غيبت غاض الندى ببجوره
ولقد أتى من كنت تجري رسمه	فضع العلامة منك في منشوره
لقد أتى من كنت تكشف كربه	فأرفع ظلامته بنصر عشيره
ولقد أتى من كنت تؤمن سربه	وقع له بالأمن من محذوره

^۱ هەمان سەرچاوه (۲/۳۱۳).

^۲ سیر اعلام النبلاء (۲۰/۵۳۷).

ولقد أتى من كنت تؤثر قربه
والجيش قد ركب الغداة لعرضه
أنت الذي أحيت شرع محمد
كم قد أمرت بحفر خندق معقل
كم قيصر للروم رمت بقسيره
أوتيت فتح حصونه وملكت
أزهدت في دار الفناء وأهلها
أوما وعدت القدس أنك منجز
فمتى تجبر القدسي من دنس العدى
يا حاملين سريره مهلا فمن
يا عابرين بنعضع أنشقتم
نزلت ملائكة السماء لدفنه
ومن الجفاء لع مقامى بعده
حياك معتل الثبا بنسيمه
ولبست رضوان المهمين ساحبا
وسكنت عليين في فردوسه

فادم له التقريب في تقريره
فاركب ليصره أوان عبوره
وقضيت بعد وفاته بنشوره
حتى سكنت اللحد في محفورن
إرواء بيض الهد من تاموره
عقر بلاد وسييت أهل قصوره
ورغبت في الخلد المقيم وحوره
ميعاده في فتحه وظهوره
وتقدس الرحمن في تطهيره
عجب نهوضكم بحمل ثبيره
من صالح الأعمال نشر عبيره
مستجمعين على شفير حضيره
هلا وفيت وسرت عند مسيره
وسقاك منهل الحيا بدروره
أذيال سندس خزه وحريره
حلف المسرة ظافرا بأجوره

دواى كۆچى دوايى نوره دين ئالاي جيهادى له لايه ن سه للاحه دينى ئه يوبى قوتابى زيره كو
سه ربايى دلسوزى-يه وه به رزكرايه وه كه جيهادى خوى له سه ر نه وه بنياتنا كه نوره دين دايمه زراند
بوو له جيهاد كردنى بئ باوه پان و توانى ئه م كاره به جوانترين شيوه ئه نجام بدات.

به‌شی دووهم: درووست بوونی ده‌وله‌تی ئه‌یوبی

باسی یه‌که‌م: خانه‌واده‌ی سه‌لا‌حه‌دین و په‌روه‌رده‌بوونی

یه‌که‌م: ره‌چه‌له‌کی سه‌لا‌حه‌دین:

سه‌لا‌حه‌دین له‌خیزانیکی کوردی، خانه‌دان و پایه‌داره، ئه‌م خیزانه‌ش سه‌ر به‌هۆزیکێ کورده، یه‌کیکه‌ له‌ناودارترین هۆزه‌کانی کورد له‌رووی په‌چه‌له‌که‌وه، ئه‌م هۆزه‌ش به‌ ره‌وادێ ناسراون، له‌شارۆچکه‌ی دینی سه‌ر سنوری ئازهریایجان له‌نزیك شاری تفلیسی ئه‌رمه‌نیه‌وه هاتوون و ئه‌یوبیه‌کان ده‌درینه پال ئه‌یوبی کورێ شادی و ئه‌یوبی به‌خانه‌دانترین هۆزیان ده‌زانی چونکه هه‌رگیز کۆیلایه‌تیان^۱ به‌خۆیانوه نه‌دیوه، هه‌روه‌ها نه‌جمه‌دین ئه‌یوبی باوکی سه‌لا‌حه‌دین و ئه‌سه‌ده‌دین شیرکۆی مامی کاتی له‌عیراقه‌وه هاتن بۆ ولاتی شوانکاره نه‌بوون به‌لکو زۆر به‌ناگا و شاره‌زا بوون له‌کاروباره سیاسی و ئیداریه‌کاندا، هه‌رچه‌نده هه‌ندێ له‌ئه‌یوبیه‌کان هه‌ولیانداوه نکلێ له‌کوردبوونی خۆیان بکه‌ن و خۆیان به‌عه‌ره‌بو و ئه‌مه‌وی له‌قه‌له‌م بده‌ن^۲، به‌لام ره‌چه‌له‌کیان هه‌رچه‌ک بیت ئه‌وه ده‌رکه‌وتنیان له‌سه‌ر شانۆی پووداوه‌کان له‌پۆژه‌ه‌لاتی ئه‌یسلامیدا له‌سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی / دوازه‌ی زاینیه‌وه بوو کاتی شادی باپیره گه‌وره‌یان هه‌ندێ پۆستی کارگێری له‌قه‌له‌ی تکریتدا پێسپێردرا که له‌و کاته‌دا مولکی به‌هه‌رزێ خزمه‌تگوزاری که یه‌کیک بووه له‌ئهمیره‌کانی سولتانی سلجوقی محمه‌دی کورێ ملکشاه^۳، تکریتیش که ده‌که‌وتیه به‌ری راستی رووباری دیجله له‌باکوێ سامه‌را ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر سه‌رجه‌م ئه‌ریگایانه‌دا هه‌بوو که به‌عیراق و ولاتی شامدا تیپه‌ر ده‌بوون، زۆرینه‌ی دانیشتوانیشی کورد بوون، شادی بن له‌گه‌ڵ دوو کورپه‌که‌یدا نه‌جمه‌دین ئه‌یوب و ئه‌سه‌ده‌دین شیرکۆدا گواستیه‌وه بۆی و پله به‌پله به‌پۆسته ئیداریه‌کاندا سه‌رکه‌وت هه‌تا وه‌کو پۆستی شهنه (پۆلیسی) گرت هه‌ست و کاتی کۆچی دوا‌یی کرد نه‌جمه‌دین ئه‌یوب بووه جێنشینی^۴، سه‌یر له‌وه‌دایه که هه‌ندێ میژوو نووس فی‌ل له‌لیکۆلینه‌وه‌کانیاندا ده‌که‌ن

^۱ التأریخ الباهر للدولة الأتابکية، ل: ۱۱۹.

^۲ التأریخ الباهر للدولة الأتابکية، ل: ۱۱۹.

^۳ الخطط، المقريزي (۴۰۴/۳).

^۴ تأریخ بیت المقدس د. محمد الحافظ النقر، ل: ۱۳۲.

^۵ تأریخ بیت المقدس د. محمد الحافظ النقر، ل: ۱۳۲.

ههتاوه کو بنه ماله‌ی سه‌لاحه‌دین له زنجیره‌ی باوایپیرانه‌وه ببه‌ستنه‌وه به (مُصر) وه که ده‌جێته سه‌ر عه‌دنان، له‌پێی ئه‌م لیکۆلینه‌وانه‌شه‌وه که له‌گه‌ڵ لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی و پاستیشدا ناگونجی هه‌ول ده‌دن هه‌موو که سایه‌تیه‌کی مه‌زنی ناعه‌رب پشتا و پشت ببه‌نه‌وه سه‌ر ره‌چه‌له‌کی عه‌رب، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌رچی پیاوه‌تی و چاکه‌ هه‌یه کورتبووبێته‌وه له‌عه‌ربه‌دا و تایبته‌ بێت به‌وان، یان وه‌ک ئه‌وه‌ی موسوڵمانی غه‌یره عه‌رب (به‌پێی تیپوانینی ئه‌وان) توانای بنیاتنانی هیچ سه‌روه‌ری و شارستانییه‌تیکیان نه‌بێت و شیاوی ناوداری نه‌بن^۱، یان نه‌توانن ئایینه‌که‌یان به‌شمشێرو زمان سه‌ر بخه‌ن، به‌لام ئه‌گه‌ر سه‌رنجی میژوو به‌دین و به‌دوادا چوون بۆ که سایه‌تیه‌ مه‌زنه‌کانی میژووی ئیسلام بکه‌ین، ده‌بینین نه‌ته‌وه‌کانی تر رۆڵی به‌رچاویان هه‌بووه له‌شارستانی ئیسلامیدا له‌وێنه‌ی محمه‌د فاتح و نوره‌دین و عماده‌دین له‌ تورک و نظام‌الملک له‌فارس و بنه‌ماله‌ی ئه‌یوبی له‌کورد و یوسفی کورپی تاشفین له‌به‌ربه‌ر، دیاره‌ خوا‌ی گه‌وره‌ ریزی له‌عه‌رب ناوه به‌بلاوکردنه‌وه‌ی په‌یامی ئیسلام و هه‌رکه‌سیک دلسۆزی ئایینه‌که‌ی بێت خوا‌ی گه‌وره‌ ریزداری ده‌کات و ئیمه‌دژ به‌ده‌مارگیری کوێرانه‌و ره‌گه‌زه‌رستی بۆگه‌نین، چونکه‌ ئیسلام له‌سه‌ر بنه‌مای: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ (الحجرات: ۱۰)، دامه‌زراوه‌ ئه‌مه‌ش نه‌گه‌ره^۲: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ (الحجرات: ۱۳).

هه‌روه‌ها نه‌جمه‌دین هه‌ستاوه به‌خه‌مه‌تکردنی سولتانی سه‌لجوقی محمه‌دی کورپی مه‌لکشاه و نه‌ویش ده‌سته‌پاکی و ژیری و جوامیری تیا‌دا به‌دی‌کرد و قه‌لای تکریتی پێسپارد و نه‌جمه‌دینیش به‌باشترین شیوه به‌پێوه‌ی برد و به‌ته‌وا‌ی کۆنترۆلی کرد و خه‌لکی خراپه‌کار و چه‌ته‌ی تیا‌دا نه‌هێشت و ئه‌مه‌ش بووه‌ هۆی ئاوه‌دان بوونه‌وه‌ و باش بوونی باری گه‌زه‌ران تیا‌دا^۳، هه‌روه‌ها ئه‌بو شامه‌ باسی ئه‌وه ده‌کات که ئه‌سه‌ده‌دین شیرکۆ له‌پێشه‌وه‌ی ئه‌میره‌کاندا بووه‌ لای سه‌لجوقیه‌کان و ناوچه‌یه‌کی به‌رغراوانیان بۆ ته‌رخانه‌کردبو و له‌تکریت و ده‌ورو به‌ریدا که‌نرخه‌که‌ی سالانه به‌نۆسه‌ دینار مه‌زنده‌ده‌کرا^۴، ئه‌مه‌ش پێژه‌یه‌کی زۆر بوو بۆ ئه‌و کاته^۵.

دووهم: له‌دایکبوونی سه‌لاحه‌دین:

سه‌لاحه‌دین له‌سا‌لی ۵۳۲ه‌/ ۱۱۷۳زدا له‌قه‌لای تکریت له‌دایک بووه که شارۆچکه‌یه‌کی کۆنه له‌نزیک به‌غدا، له‌باکو‌ریه‌وه قه‌لایه‌کی هه‌یه که به‌سه‌ر دیجله‌دا ده‌پوانیته‌، که پاشا‌کانی فارس

^۱ تاریخ بیت المقدس د. محمد الحافظ النقر، ل: ۱۳۲.

^۲ تاریخ بیت المقدس د. محمد الحافظ النقر، ل: ۱۸.

^۳ کتاب الروضتين (۲/۲۵۲).

^۴ کتاب الروضتين (۲/۲۵۷).

^۵ تاریخ بیت المقدس د. محمد الحافظ النقر، ل: ۱۳۳.

لهكۆنهوه لهسەر بهردیكى گهوره بنباتیان نابوو، کردبوویانه جبههخانهی چهك و شوێنێك بۆ چاودێریکردنی دووژمن پاشان موسولمانهكان لهسالى شازدهی كۆچیدا لهسهردهمی عومهری كورێ خهتابدا رخ نازادیان كرد^۱. سهیرو سهمهرهكانی قهدهرهش ئهوهبوو كه رۆژی لهدايك بوونی سهلاحهدين هاوكات بوو لهگهڵ ئه و رۆژهدا كه مجاهد الدین بههرۆزی والی لهبهغدا فهرمانی كرد بهنجمهدين ئهیوبو شیركۆی برای كه قهلاى تکریت جێبهێڵن بههۆی كورژانی یهكێك لهسهركردهكانی قهلا لهلایهن شیركۆی مامی سهلاحهدينهوه بههۆی ئافرهتیکهوه كه ئه و سهركردهیه ویستبووی ئابروی لهكهدار بکات، شیركۆش تۆلای بۆ شهرفو پیاوهتی کردهوه کاتی كه ئافرهتهكه هانای بۆ هینا، بههرۆزیش دوو دل بوو نهیدهزانی ئایا لای خۆی بیانیهیلیتیهوه یاخود فهرمانیان پێبکات بۆ جێبهێشتنی قهلاکه؟ چونکه نهگهر بیهێشتنایهتهوه لهتۆلای سهركردهكان دهترسا كه تووشی شتیکیان بکهن، بۆیه هیچ چاریکی تری نهبوو جگه لهوهی فهرمانیان پێبکات ناوچهكه جێبهێڵن، ئهوهبوو هاته لایان و خهمی خۆی بۆ دهربرین و داوای لێکردن كه شه و ناوچهكه بهجێبهێڵن، ئهوانیش بهجێیان هێشت بهروه موسڵ بهخیزانهکانیان هه بهرێکهوتن سهلاحهدينیش كه مندالتیکی تازه لهدايكبوو بوو بهكۆلی نهجمهدين ئهیوبی باوكیهوه بوو ههروهك خاوهنی وفيات الأغیان باسی ئهوه دهکات: كه ئهیوب رهش بین بووه به لهدايك بوونی سهلاحدين ویستویهتی بیکورژیت لهکاتیکدا كه لهدهرهوهی شارددا دهگریا بهلام یهكێك لهشوێنکهوتوانی ئاگاداری کردهوه لهم کاره و پێی وت: گه وهره ناگام لێیه چهند تووشی رهشبینی بوویت بههۆی ئه م منداله وه نازانم ئه و تاوانی چیه؟ كه ی شیاوی ئه وهیه لهکاتیکدا هیچ دهسهلاتیکی نییه ئه مهی بهسهر تۆدا هاتوو قهزاقهدهری پهروهردگار پاشان تۆ چووزانی ئه م منداله پاشایهکی ناودارو شکومهندی لێدهرناچیت، وازی لێبیننه چونکه بێ تاوانه و نازانی تۆ لهچ خه م و گرفتیکدايت^۲، ئه م وشانهش کاریگهریان کرده سهر دهرونی ئه یوب و خیرا بهخۆیدا چووهیه وه و گه پابه وه سهر رێبازه دروسته که ی ئیسلام^۳.

سێیه م: پهروهردهی سهلاحهدين:

ههردوو برا نهجمهدين ئه یوبو شیركۆ لهبهغداوه كۆچیان كرد بۆ موسڵ و چوونه لای عیمادهدين زهنگی كه زۆد بهگه رمی پیشوازی لێ کردن و دیاری و بهخششیکی زۆری پێدان ئه م پیشوازی و بهخشینهش وهك پاداشتیک وابوو بۆ هه لویستی دلسۆزانه یان کاتی ههستان

^۱ معجم البلدان (۲/ ۴۹۱).

^۲ کتاب الروضتين في أخبار الدولتين، صلاح الدين علوان ، ل: ۲۰.

^۳ کتاب الروضتين في أخبار الدولتين، صلاح الدين علوان ، ل: ۲۱.

به رزگارکردنی له کوشتن یان به دلیل گیران نه مه ش له کاتیکدا بوو که عیماده دین زه نکی فرمانپړه وای
 موسل له نزيك تکريت له سهرده می والی به غدادا رووبه پووی سه لجوقیه کان بوویه وه و سوپاکه ی
 له بهرام بهر سولتانی سه لجوقیدا تیکشکا و له کاتی پاشه کشه و گه پانه ویدا بۆ موسل به تکريتدا
 تیپه پی و گیانی خو ی و سوپاکه ی که و ته ده ست نه جمه دین نه یوبی والی تکريت که ده یواتوانی
 بیانکوژیت یان رزگاریان بکات نه جمه دین نه یوبیش چاکه ی ه لېژاردو له گه ل شيرکوی برابدا
 هه ستان به یارمه تیدانی عیماده دین و ریگه ی رزگار یوونیان بۆ ناسانکرو هه تاوه کو گه یشته وه
 موسل، نه م مامه له جوان وه لوپسته مهردانه ش کاریگه ری باش و ده رنه نجامی چاکي هه بوو
 له بنیاتنانی مولکی نه یوبو به رپا کردنی سهروه ری نیسلام له سهرده سستی سه لآحه دین^۱ کاتی نه م
 دوو پیاوه گه یشتنه موسل عیماده دین به گه رمی پیشوازی لیکردن و پاداشتی چاکه ی دانه وه وه ک
 باسما ن کرد نه وه بوو زه وی پیدان هه تاوه کو به سه ره رزی بژین^۲، له خزمه ت عیماده دینیشدا
 بنه مال ه ی نه یوبی گه شه ی کردو نه جمه دین و شیرکوی برای بوون به یه کیک له باشترین سه رکرده کانی،
 ماوه یه ک پاش نه وه عیماده دین کوژاو نوره دین کاروباری گرت ه ده ست نه ویش به یارمه تی
 نه یوبیه کان توانی دیمه شق بینیت ه ناو ده ول ه ته که یه وه له دیمه شقدا سه لآحه دین زانسته
 نیسلامیه کان فیروبو له گه ل فیروونی هونه ره کانی سوار چاکي و پاوو تیر هاوژی و پیداو یستیه کانی
 تری پاله وانیتی^۳، کاتی نوره دین محمود زه نکی هه ستا به نازاد کردنی به عله به ک له سالی ۵۳۴ هـ دا
 نه جمه دین نه یوبی کرد به والی تیایدا به لآم موجیره دینی فرمانپړه وای دیمه شق هه ستا به گه مارو دانی
 نه جمه دین له به عله به کداو نه جمه دینیش نامه ی بۆ نوره دین مه محمودو سه یفه دین غازی نارود داوای
 لیکردن که بېن به هانایه وه به لآم نه وان سه رگه رمی کاری تریوون بویه دوا ی گه مارویه کی دورودریژ
 هه ردو لا سولحیان کردو نه جمه دین نه یوب چوو دیمه شقه وه بوو به یه کیک له نه میره گه وره کانی^۴،
 به م شیوه یه سه لآحه دین ته مه نی سه ره تای مندالی له به عله به کدا برده سه ر له سالی ۵۳۴ / ۱۱۴۰ زداو
 ناوه ناوه ده سترژی خاچیه رسته کانی ده بینی بۆ سه ر ولاتانی نیسلام، کاتی خاچیه رسته کانیش
 هیرشیان کرده سه ر ده ستی بیقای ته نیشته به عله به ک له سالی ۵۴۶ هـ که نه جمه دین و نه سه ده دین
 شیرکو به په رچیان دانه وه و پاش شکست پیته نانیان ژماره یه ک دیلیان لیگرتن^۵، له هه مان سالی شدا

^۱ صلاح الدین علوان ، ل: ۲۱ موسوعة الشاملة (ج ۲۴/۱۴۲).

^۲ صلاح الدین علوان ، ل: ۲۱.

^۳ موسوعة تاریخ الاسلامی، الشلیبی (ج ۵/۱۸۷).

^۴ النجوم الزاهرة (۵/۶) مفرج الکروب (۸/۱).

^۵ کتاب الروضتین (۴۸/۱).

سەلاحەدىن پەيوەندى کرد بە سوپاي ئەسەدەدىن مامىەو و ئەویش ھاوپىتى نۆرەدىن بوو
 كەسەر كىرەپەتە زەنكىەكانى گرتە ئەستۆ دواى كۆژرانى باوكى، واش ديار بوو كە نۆرەدىن پەى
 بەتوانا سەربازى و كارگىرپىيەكانى سەلاحەدىن برد بوو، ئەو تا ئەبو شامە باسى ئەو دەكات
 كە سەلاحەدىن چووتە لای نۆرەدىن و ئەویش ماچى كىردو و بەخششى بۆ پرىوئەتەو^۱. ھەروەھا
 پشتى پى دەبەست و لەخۆى نزىكى دەكرەو و تايپەتمەندى پىدەدا، بەردەوامىش سەلاحەدىنى
 پىش دەخست بە جۆرىك دەپوت دەپوئ پلەى بالاترى پىدات^۲، ھەروەك نۆرەدىن رايەدەسپارد
 ھەتاوەكو بچىتە لای مامى و راوئىزى پىبكات لەھەندى مەسەلەدا كە پەيوەندى بەدەولەت و باج و
 گرنتىەكانەو ھەبوو، چونكە نۆرەدىن گرنگى دەدا بەراوئىزى گەرە سەركردەكانى^۳، ئەم ئەرەكى
 سەلاحەدىنىش لەئىستادا بە(نەپنى پارىژ) يان ئەفسەرى تايپەتى نۆرەدىن ناودەبرىت^۴. سەبارەت
 بەچۆنئىتى وەرگرتنى پۆستەكان لەلەين سەلاحەدىنەو ئىبن الفرات بۆمان رووندەكاتەو و دەلى:
 سەلاحەدىن لەژىر چاودىرى باوكىدا گەرە بوو، كاتىك الملك العادل نۆرەدىن دەسەلاتى گرتە دەست
 لەدیمەشقا نەجمەدىن ئەيوب يوسفى كورپى خستە خزمەتى و ئاماژەكانى خۆشەختى
 بەسەلاحەدىنەو بەدى دەكراو لەنۆرەدىنىشەو سەلاحەدىن رىگەى خىرو چاكە فىر بوو
 لەچاكەكارى و بىركردنەو لەجىھاد ھەتاوەكو گشتە ئاستىك كە لەگەل مامىدا (ئەسەدەدىن
 شىركۆ) كەوتە پى بۆ مىسر لەوئىش ئەسەدەدىن خۆى كار بەدەستى يەكەم بوو سەلاحەدىنى
 برازاشى راستەوخۆ بەگرنگى و ژىرى و سىياسەتتىكى جوان كاروبارەكانى بەپرىوئەدەبرد^۵. لەسەردەمى
 والى بوونى باوكىدا لەبەلەبەكدا سەلاحەدىن زانستە ئىسلامىەكانى خوئندو خۆى لەسەر
 ھونەرەكانى جەنگ و تۆپ و ھونەرەكانى ترى چىنە فەرمانپەر و اكان راھىنا و پىراى لىھاتووى لەيارى
 جوكاندا كە يارىەكى وەرزشى رۆژەلاتىە و يارىزانەكان بەسەرپشتى ئەسپەو دەيكەن و ئەمەشى
 لەباوكىەو وەرگرت ئەمانە و پىراى گرنگى دانى بەزانستە شەرعىەكان^۶. لەمەو بەپشت بەستن
 بەوەى كە باسكراو دەگەينە ئەو دەرئەنجامەى كە ئەو قۇناغەى سەلاحەدىن تىايدا ژيا لەشامدا
 پىش ئەوەى پۆستىكى سەربازى گرنگ لەئەستۆ بگرىت چاودىرى پىشھاتە سىياسى و سەربازىەكانى

^۱ كتاب الروضتين (۴۸/۱) الفكر السوفى الأيوبى، ل: ۸۲.

^۲ النواذر السلطانية، ل: ۶ الفكر السوفى الأيوبى، ل: ۸۲.

^۳ الكواكب الدرية فى السيرة النورية، ل: ۴۳.

^۴ الفكر السوفى الأيوبى، ل: ۸۳.

^۵ الفكر السوفى الأيوبى، ل: ۸۳.

^۶ الفكر السوفى الأيوبى، ل: ۸۳.

سەرگۆره پانی ئیسلامی ده کرد که گرنگترینیان ململانی دژ به خاچه رسته کان و پشت به سستی نوره دین به باوکی و شیرکۆی مامی بوو، بۆیه پتیویست بوو که ئهم پووداوانه کاری تیبکه ن هه رچه نده به شداری تیدا نه کردبوو، هه روه ها پتیویست بوو هه سستی ئاماده سازی بۆ داهاتو لای خۆی گه شه پێ بدات هه تاوه کو ئاماده بیست بۆ پۆسته بالاکانی ده ولت^۱. ده شتوانین بڵێین که سه لاهه دین نه شو و نه می کرد له باوه شی خیزانه کهیدا و له نه جمه دین ئه یوبی باوکیه وه لیها تووی سیاسی و له شیرکۆی مامیه وه ئازایه تی وه رگرت، به م پێیه لیزانینی سیاسی و گیانی سه ربازی بوونه تایبه ته ندی و له سه ربان په روه رده بوو، هه روه ها فیری زانسته کانی سه رده می خۆی بوو قورئانی له به رکردو شه ریه تی خۆینده وه و له فهرمووده شاره زا بوو له سه رده سستی گه و ره زانایانی ناوچه ی شام و جه زیره دا فیری زانسته کان بوو وه ک شیخ قطب الدین نیسابوری^۲، پاشان سه لاهه دین کاریگه ر بوو به سولتان نوره دین که نمونه یه کی جوانی دلسۆزی و هه سته کاردن به به رپرسیاریتی ئایینی بوو لییه وه سه لاهه دین فیری دلسۆزی و فیداکاری و چۆنیتی رازو نیازکردن بوو له گه ل په روه ردگارا دا له نوێژه تایبه تیه کانییدا له میحرابه کانییدا بۆ وه رگرتنی وزه و هیز بۆ جهاد و تیکۆشان، هه روه ها له وێشه وه سه رکردایه تی پرۆژه ی ئیسلامی وه رگرت و بووه میراتگری و فیر بوو که چۆن رووبه پووی گه شه و بڵاوبوونه وه ی شیعه و داگیرکاری خاچه رستی ببێته وه ئه مه شم له کتێبه که مدا سه باره ت به ده ولته تی زه نکێ و ژیا ننامه ی نوه ردین مه حمودی شه هید روونکردووه ته وه .

سه لاهه دین به م شیوه یه به رتگی سهر به رزیدا سه رکه وت و له سه ر سوارچاکی په روه رده بوو و خۆی راهیئا له سه ر جه نگ و جهاد و موماره سه ی سیاسه ت و به پێوه بردنی کاروباره کانی کرد و وه ک شاعیر ده لێت:

وینشأ ناشيء الفتيان فينا علي ماكان قد عوده أبوه

له و ماوه یه شدا که سه لاهه دین له دیمه شقدا به سه ری برد له پاش ده ست به سه راگرتنی له لایه ن نوره دینی کۆری عماده دین زه نکیه وه که سایه تی که م وێنه ی سه لاهه دین ده رکه وت و بووه مایه ی ریزو خۆشه و یستی و پیزانینی هه مووان به لکو پێگه و پله و پایه ی هاوتابو له گه ل پله و پایه ی فره مانره وای دیمه شقدا، له ناوکۆمه لگه شدا وه ک لاویکی هێمن و به په وشته و ئاین په روه رو دلگه رم بۆ ئیسلام ده رده که ووت ئه مه ش به هۆی ئه و په وشته به رزییه ی که له نوره دینه وه وه ریگرتبوو که پله و پایه یه کی تایبه تی هه بوو لای، یه کێک له و پۆستانه ش که له دیمه شق له سه رده می نوره دیندا

^۱ الفكر السوفی الأیوبی، ل: ۸۳.

^۲ القدس تأریخ وحضارة عبلة المهدي، ل: ۱۸۲.

پېسپېر د رابو سه رڼكى پوښلىس بوو كه به جوانترين شپوه پټى هه ستاو تونى ديمه شق له دزه كان پاك بكا ته وه و خراپه كاران دوور بڅا ته وه و هيمنى و ناسايش بڼ ولاتى شام بگيږي ته وه، خه لكى دلنيا بوون له گيان و مال تيان و له سايه ي ژيان تيكى نارام وو خو شيدا ژيانيان به سه ربرد، هه ساني كوږى نه ميري ناسراو (به عرقله) ديمه شقى خو شحالى خو د ده رده بېرى به وه رگرتنى پوښتى سه رڼكى پوښلىس له لايه ن سه لاهه دينه وه و ده لئ:

فاني لكم ناصح في المقال	رويدكم بالصوص الشام
يوسف رب الحجا والجمال	اتاكم سمي النبي الكريم
وهذا يقطع أيدي الرجال ^۱	فذلك يقطع أيدي النساء

سه باره ت به و ماوه يه ي كه سه لاهه دين له ميسردا به سه رى برد نه وه به گه وره ترين نه و روژانه داده نري ته كه پاله وانيتى و لپها تو يى سه ربا زى كه م وينه ي سه لاهه دينى تيا ده رده كه وټت، نه وه بوو له گه ل شيركو ي ماميدا به شدار بوو له هه رسن هه لمه ته كه يدا بڼ سه ر ميسرو يه كي ك بوو له پياوه مه زنه كانى و، پاله وانيتى و لپها تو يه كي كه م وينه ي نواند له هونه رده كانى جهنگ و كوشتاريدا، پاشان به زيره كي و پلانى وردى توانى له گه ل نه سه ده دينى ماميدا ميسر بلكي نن به ده وله تى نوره دينه وه دواى رزگار كردنى گه لى مه زنى ميسر له چنگى ده وله تى فاطمى شيعه، له مه ي له پيشه وه باسكرا نه گه ينه نه وه ي كه سه لاهه دين له سه رده تاي ساله كانى ته مه نى مندالى و له ده يه ي دوو هم و سييه مى لاوټيدا له سه ر ره وشتى به رز په روه رده بوو و له هاوپټيه تى نه ميو سه ركرده كانه وه فيتى نه ريته ره سه نه كان و لپها تو يى سه ربا زى و نازايه تى و بوټرى بوو نه مه ش واى ليكرد كه شياوى^۲ نه وه بيت كه ببيت ه كه سيكي نمونه يى و مه زن كه توانى دونيا بهه ژيښت و به شدار بوو له دروست كردنى سه رده ميكي گرنگ له ميژوى شكردارى نيسلامسدا.

چوارهم: كه ي ده وله تى نه يويى دامه زرا؟

ميژوونو سان جياوازيان هه يه سه باره ت به سه رتاي ده ستيي كردنى ده وله تى نه يويى و هه نديك پټيان وايه له وه رگرتنى پوښتى وه زاره ت له لايه ن سه لاهه دينه وه بڼ خه ليفه ي فاطمى العاضد الدين الله سالى ۵۶۴ هـ / ۱۱۶۹ زدا ده ست پيډه كات^۳، هه نديكي ترش ده يگيږي ته وه بڼ ساته وه ختى و تارخويندنه وه به ناوى خه ليفه ي عه باسييه وه له ميسردا، كه پاش نه وه عاضد كڅچى دواى كردو

^۱ صلاح الدين، عبدالله علوان، ل: ۲۲.

^۲ صلاح الدين، علوان، ل: ۲۳.

^۳ سلاطين في المشرق العربي د. عصام شبارو الايوبين، ل: ۱۳۹.

خه لافه تی فاطمیش رووخا له سالی ۵۶۷هـ / ۱۱۷۱، راسته ده سه لاتی سه لاهه دین له وه رگرتنی
 پۆستی وه زاره ته وه دهستی پیکرد پاشان به ههنگاوی له ناو بردنی دهوله تی فاطمی به هیزتری کرد،
 به لام له پووی شه رعیه وه نه وه هیشتا سه ر به ده سه لاتی نوره دین مه حمود بوو که زۆری نه برد کۆچی
 دواپی کرد له سالی ۵۶۹هـ / ۱۱۷۴، له بهر نه مه سالی کۆچی دواپکردنی توره دین به رای ئیمه
 میژووی دامه زراندنی دهوله تی نه یوبیه که خه لیقه ی عه پاسی المستضیء بالله دانی پیادا نا له سالی
 ۵۷۰هـ / ۱۱۷۵زدا.

باسی دووهم: ره‌وشت به‌رزی سه‌لاحه‌دین

که سایه‌تی سه‌لاحه‌دین هه‌لگری ریژه‌یه‌کی زۆر له‌ره‌وشتی جوان بوو که یارمه‌تی ده‌ری بوو بۆ به‌دیه‌ینانی ئامانجه مه‌زنه‌کانی، له‌گرنه‌ترین نه‌و ره‌وشتانه‌ش ئازایه‌تی و به‌خشنده‌یی و نه‌مه‌کداری و لێبوردنه‌یی و دادگه‌ری و پیاوه‌تی و جوامیری و په‌ناگرنتی به‌هیزی به‌خواو خۆشه‌ویستی جیهاد و ئارامگری و خواویستی و سوور بوونی له‌سه‌ر زانسته‌خواری و خاکی بوون... هتد. نه‌مه‌ش دیارترین نه‌و ره‌وشتانه‌و به‌هیزترین نه‌و سیفه‌تانه‌ن:

یه‌که‌م: پارێزگاری و په‌رستشی خوای گه‌وره‌:

ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (الأعراف: ۹۶)، واته: خوا نه‌گه‌ر خه‌لکی شاره‌كان به‌راستی باوه‌ریان به‌ینایه‌ و خۆیان بپاراستایه، نه‌وووای بیگومان ئیمه‌ ده‌رگای فه‌پویه‌ره‌که‌تی ئاسمان و زه‌وییان له‌سه‌ر ده‌کردنه‌وه به‌لام نه‌وان که په‌یام و پیغه‌مبه‌رانی ئیمه‌یان به‌دروژانی، جا ئیمه‌ش به‌هۆی نه‌و کارو کرده‌وانه‌ی که ده‌یانکرد و گرتمان و له‌ناومان بردن (ته‌فسیری ئاسان، ل: ۱۶۳).

دیاره‌ ترسی خواو به‌دیه‌ینانی به‌ندایه‌تی ته‌واو بۆی مرو‌ف ده‌پاریزیت له‌پیلان و ته‌له‌که‌ی دوزمان خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُومُكُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ (آل عمران: ۱۲۰)، واته: جائه‌گه‌ر خۆگر بن و پاریزگار بن له‌پیلان و ته‌له‌که‌ی نه‌وان هیچ زیانیکتان پیناگه‌یه‌نیت چونکه به‌راستی خوا ده‌وری پیلانیانی داوه‌و ئاگایه به‌هه‌موو کارو کرده‌وه و نه‌خشه‌کانیان. (ته‌فسیری ئاسان، ل: ۶۵).

گومانیش له‌وه‌دا نییه که پاریزگاری و په‌رستشی په‌روه‌دگار و ترسان لێی و گومانی باش بردن پێی و پشت پێبه‌ستنی یه‌که‌م شتیکه که ده‌بێ موسولمان پێی بناسریت و باشترین شتیکیشه که خۆی پێی برازینیت و چونکه نه‌وه موسولمان ده‌کات به‌شیریکی هه‌له‌مه‌تبه‌ر که هه‌رگیز نابەزێ و پاله‌وانیکی ده‌ست پێشخه‌ر که له‌مه‌رگ ناترسیت و ئازایه‌کی هێرش به‌ر که دوزمن به‌هیچ نازانیت، نه‌م تاییه‌مه‌ندی باوه‌رو په‌رستشه‌ش له‌سه‌لاحه‌دیندا به‌دی هاتبوو^۱. نه‌مه‌ش رای قازی به‌هادینی ناسراو به‌ئین شه‌داد که هاوچه‌رخێ سه‌لاحه‌دین بووه‌و هاوپییه‌تی کردووه‌و ئاگاداری ژیا‌نی بووه‌و بۆمان باس ده‌کات و ده‌نوسیت:

بیروباوه‌ری: سه‌لاحه‌دین ره‌حه‌مه‌تی خوای لێبیت بیروباوه‌ری به‌هیز بوو، زۆر یادی په‌روه‌ردگاری ده‌کرد، بیروباوه‌ری له‌سه‌ر به‌لگه‌و پشکنین و گه‌پان له‌گه‌ڵ شیخ و گه‌وره‌ زانایاندا

^۱ صلاح الدین الأيوبي بطل حطين محرّر القدس، علوان، ل: ۱۳۹.

بنیات نرابوو، بهم شیویه‌ش توانی بیروباوه‌پی له‌ته‌شبهو چواندن بپارێژیت و دور بیت له‌لادانی (تعطیل) دارنینی سیفه‌ته‌کان له‌په‌روه‌ردگارو رێپه‌وی دامه‌زراوی په‌یڤه‌ ده‌کرد به‌پیتی یاسای تیروانینی دروست که‌په‌سه‌ند بوو لای گه‌وره‌ زانایان هه‌روه‌ها شیخی پیشه‌وا قطب الدین نه‌یساووری ره‌حمه‌تی خوای لیبت ییرو باوه‌پێکی بۆ کۆکردبوویه‌وه که‌هه‌موو شته‌ پتویسته‌کانی نه‌و بواره‌ی له‌خۆ گرتبوو، نه‌ویش هێنده‌ گرنه‌ بوو به‌لایه‌وه که به‌مندالانی ده‌وته‌وه هه‌تاوه‌کو له‌مندالیه‌وه له‌هزریاندا بچه‌سپێ، بۆ خۆشم بینومه که نه‌وان به له‌به‌ر بۆیان ده‌وته‌وه.

۱- نوێژ: سه‌لاحه‌دین ره‌حمه‌تی خوای لیبت زۆر پابه‌ندی نوێژی به‌کۆمه‌ڵ بوو ته‌نانه‌ت رۆژیک باسی نه‌وه‌ی کرد که چه‌ندین ساڵه‌ نوێژی به‌کۆمه‌ڵی نه‌فه‌وتاندووه، هه‌رکاتیکیش نه‌خۆش بوایه نه‌وه ئیمامیکی بانگ ده‌کردو زۆری له‌خۆی ده‌رکردنوێژه‌که‌ی به‌کۆمه‌ڵ ده‌کرد، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر سوننه‌ت و راتبه‌کانیش به‌رده‌وام بوو، شه‌وانیش چه‌ند پکاتیکی هه‌بوو نه‌گه‌ر خه‌به‌ری ببوایه‌ته‌وه نه‌گه‌رنا پیش نوێژی به‌یانی ده‌یکردن، هه‌رگیز نوێژی نه‌فه‌وتاندووه مه‌گه‌ر هۆشی له‌ده‌ست داویت وه‌ک نه‌و سێ رۆژه‌ی هۆشی له‌خۆی چوووبوو له‌کاتی نه‌خۆشیدا، بۆخۆشم بینومه له‌نه‌خۆشی مه‌رگیدا نوێژی ده‌کرد که‌تیایدا هه‌ر به‌پتیه‌ مرد، هه‌رکاتیکیش کاتی نوێژ بهاتایه‌و نه‌و له‌رۆشتندا بوایه داده‌یه‌زی نوێژی ده‌کرد^۱.

۲- زه‌کات: سه‌باره‌ت به‌زه‌کاتیش نه‌وه سه‌لاحه‌دین (علیه‌السلام) هه‌رچی له‌سه‌ر پتویست بوو به‌خشیویه‌تی و خێرو به‌خشینی تریش هه‌موو مال و مولکی گرتیه‌وه و له‌وه‌موو مال و مولکه‌ی که هه‌یبو له‌زێرو زیو ته‌نها چل و حه‌وت دره‌مه‌ی ناصری و یه‌ک پاچه‌ ئالتونی صوری به‌جێهێشت به‌بێ نه‌وه‌ی هه‌یج مولک و مال و خانوو بیستان و گوندو کێلگه‌و هه‌یج جوژه‌ مولکیکی تر به‌جێ به‌یلت، ره‌حمه‌تی خوای لیبت.

۳- رۆژی رهمه‌زان: چه‌ند رۆژیک رۆژوو قه‌رزار بوو، به‌هۆی چه‌ند نه‌خۆشیه‌ک که له‌ره‌مه‌زانه‌کاندا تووشی بوو بوو قازی فاضلیش نه‌و رۆژانه‌ی بۆ بژاردبوو، له‌و ساڵه‌شدا که کۆچی دوا‌ی کرد هه‌ستا به‌گرتنه‌وه‌ی نه‌و پۆژانه‌ و زیاتر له‌مانگی‌ک به‌رۆژو بوو له‌به‌ری نه‌و رۆژانه‌ی که له‌دوو ره‌مه‌زانه‌دا له‌کیسی چوو بوو، به‌هۆی نه‌خۆشی و سه‌رقاڵ بوون به‌جیه‌ادو تیکۆشانه‌وه، وادیار بوو رۆژوو زۆر له‌گه‌ڵ سروشتیدا نه‌ده‌گونجا به‌لام خوای گه‌وره‌ یارمه‌تی داو قه‌رزه‌کانی گرتیه‌وه^۲، نه‌وه‌بوو نه‌و به‌رۆژوو ده‌بوو منیش بۆم ده‌بژارد چونکه قازی له‌وێ بوو ده‌یوت:

^۱ سیره‌ السلطان الناصر صلاح‌ الايوبي ثيبن شداد، ل: ۵۸.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ۹۵.

(نازانم چي رووده دات) واديوار بوو كه خواي پيروه دگار دهيوست پاك ببيتته وه بويه بهرده وام به رږزوو بځ هه تاوه كو كڅچي دواي كرد.^۱

۴- سه باره تا به حاله چ؛ نه وه به نيازني نه نجامداني بوو به تاييه ت له و ساله دا كه كڅچي دوايي كرد، خوي بځ ناماده كړدو فرماني دا به خوسا ازدان و تنها نه وه مابوو به ربيكه ون، به لام به هوي سه رقالي و كه مي كاته وه نه و كارهي بځ نه كرا بويه دواي خست بځ سالي داهاتوو به لام قه دهري خواي گه وره بواري نه دا نه مهش لاي هه موو خه لكی نه و كاته ناشكرا بوو.^۲

۵- گوښگرتني له قورناني پيرؤز؛ سه لاهه دين ره حمه تي خواي ليبييت زور حهزي له گوښگرتن بوو له قورناني پيرؤز، به راده يه كه نيمامي نوږي هه لده بزاردو به مه رجي دانابوو كه شاره زا بيت له زانسته كاني قورنانو به باشي له بهري بيت هه روها له كاتيكا كه به شه ودا له بورجه كهيدا ده مایه وه كه سيكي راده سپارد هه تاوه كو قورناني بځ بخوښتته وه^۳، له جزم و دوان و سيانيش تيده په پي، هه روه كه له مه جيليشي گشتي خوشيدا نه م كارهي ده كرد، جاريكيان به لاي منالتيكا تيه پي كه له بهرده ستي باوكيدا قورناني ده خوښد، نه ویش هه ستا به نزيك كړدنه وه ي له خوي و به خشيني به شه بيستانيك به خوي و باوكي، هه روها سه لاهه دين (ﷺ) دلنه رم و هه ست ناسك و فرميسك رږ بوو، كاتي قورناني ده بيست دلي داده مزراوو فرميسك به چاويدا ده هات.^۴

۶- گوښگرتني له فهرموده ي پيرؤز؛ سه لاهه دين ره حمه تي خواي ليبييت زور شاره زوي بيستني فهرموده ي هه بوو، هه ركاتي بيبيستايه شيخيك گيړانه وه ي باشه و فهرموده ي زوري بيستوه، نه وه نه گه ر بهاتايه بځ مه جيلسي سه لاهه دين ده يه تيناو خوي و خزمه تگوزارو منداله كاني و ده ست و پڼوه نده كاني گوښيستي ده بوون و فرماني ده كرد به خه لكی لاي دابنيشن وهك رږزلي تاننيك بوي، نه گه ر نه و شيخهش له و كه سانه بوايه نه ده چوونه كوشكي سولتان و خوي له سولتان به دوور ده گرت نه وه سه لاهه دين خوي سه رداني ده كړدو گوښيستي ده بوو، نه وه بوو سه رداني حافظي نه سفه هاني كرد له نه سكه نده ريه داو چه ندين فهرموده ي ليوه گيړاوه ته وه، هه روها سه لاهه دين (ره حمه تي خواي ليبييت) حهزي ده كرد خوي فهرموده بخوښتته وه هه ميشه له كاتي ته نهايدا بانگي ده كړدو چه ند كتيبيكي فهرموده ي

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۹۵.

^۲ سيرة الناصر صلاح الدين لابن شداد ل ۹۵.

^۳ سيرة الناصر صلاح الدين لابن شداد ل ۹۵.

^۴ هه مان سه رچاوه ل ۶۰.

ده هیئناو بۆی ده خویندمه وه نه گهر فهرموده یه کی بخویندایه و نامۆژگاری تیا بویه دلای نه رم ده بوو فرمیتسک به چاویدا ده هاته خواره وه^۱.

۷- به گه وره گرتنی دروشم و سروت ه ئایینه کان: هه روه ها سه لاهه دین ره حمه تی خوی لیبت زۆر به گه وره ییه وه ده پوانیه دروشمه ئایینه کان، باوه پی به زیندوو بونه وه ی مروشه کان و بلۆ کردنه وه یان و پاداشت دانه وه ی چاکه کاران به به هه شت و خراپه کار به دۆزه خ به هیز بوو، باوه پی به ته واوی نه و شتانه هه بوو که له شه ریعه تدا هاتوون و رقی له فه یله سوفو (معطلة) نه وانه ی که خوی گه وره له سیفه ته کانی داده رنن، و دهریه کان - سروشت په رسته کان - و دوژمنانی شه ریعه ت بوو، فه رمایشی کرد به مه لیک الظاهر ی کوپی که هه ستیت به کوشتنی گه نجیک به ناوی سه ره وردی که ده و ترا دژ به شه ریعه ته و دروشمه ئایینه کانی ره تده کرده وه، پێشتر کوپه که ی ده ستگیری کرد بوو کاتێ نه و شتانه ی لیپیستبوو سولتانیشی لی ناگادار کرد بوو نه ویش فه رمانی هه لواسینی دا بۆ چه ند روژیک و پاشان کوشتی.

۸- گومانی باشی به په ره وردگار: ئیبن شه داد ده لێ: سه لاهه دین به ره حمه ت بیت گومانی باش بوو به رامبه ر به خواو زۆر پشتی پێ ده به ست و هه میشه ده گه رایه وه بۆ لای، شوینه واری نه مه شی به باشی پێوه دیار بوو خۆم نه م رووداوه م لیبینی: کاتێ فه ره نه جه کان له نزیک - بیت نوبه - که شوینتیکی نزیکی قودسه لایاندا بوو سولتانیش له قودسدا بوو چاو ساغی ده نارد بۆ ناگاداریبون له دوژمن^۲، نه وه بوو هه وائی نه وه هات که دوژمنان سورن له سه ر گه مارۆدان و داگیرکردنی قودس و کوشتارکردن تیایدا، نه مه ش موسلمان هه کانی ترسانده ویش فه مانده کانی کۆ کرده وه و نه م مه ترسیه ی له گه لدا تاوتوێ کردن و راویژی پێکردن ده رباره ی مانه وه له قودسدا نه وانیش روپاییان ده کردو ئاشکراو نه یینی وه که یه کنه بوو زۆریه یان سوربوون له سه ر نه وه ی که هه یج به رژه وه ندیه که له مانه وه ی خودی سه لاهه دین له قودسدا نییه، چونکه نه وه ئیسلام توشی مه ترسی ده کات و وتیان: ئیعه تیایدا ده مینیه نه وه و تۆ به کۆمه لێ سه ربازه وه بپۆره ده ره وه بۆ پویه روپونه وه ی دوژمن وه که نه وه ی له عه کادا کردیان، هه روه ها سه لاهه دین و سه ربازه کانی سه رقالی ریگریکردن له ئازوقه و ته نگ پێ هه لچینی دوژمنان، نه وانیش هه لده ستن به پاراستنی شاره که و به رگری لێکردنی نه وه بوو نه نجومه نی شوریان له سه ر نه مه ریکه وت، به لām سه لاهه دین سوربوو له سه ر نه وه ی که خۆی له شاردا

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۶۱.

^۲ سیره السلطان الناصر صلاح الدین ل ۶۱.

بمىنىتتەۋە، چۈنكى دەيزانى ئەگەر خۇي تايىدا نەمىنىتتەۋە كەس تايىدا نامىنىتتەۋە، كاتى
 فەرماندەكان چۈنەۋە بۇ مالاكانيان ھەۋاليان نارد بۆي كە ئەۋان نامىننەۋە ئەگەر الملك
 العادلى براى يان يەكك لەكۆرپەكانى نەمىنىتتەۋە ھەتاۋەكۆ خۇي سەرپەرشتيان بىكاتو
 فەرمان لەخۇيەۋە ۋەرگىن ئەۋىش تىگەيشت كەئەمە ئامازەيە بۇ ئامادەنەبوونيان بۇ مانەۋە
 لەقودسدا، بۆيە دلى تەنگو بىرى پەرئەۋازەبوو ئەۋەشەۋە لەخزمەتيدا مامەۋە ۋەرزى
 زستانبوو دوۋبە دوۋ مائىنەۋە شۆيئەكانمان دابەش دەكردو پىداۋىستىمان بۇ دادەنا بەم
 كارەۋە خەرىك بوۋىن ھەتاۋەكۆ بەزەيم پىايدا ھاتەۋە ۋە لەتېكچوۋنى دەترسام-ۋاديارە
 صەلاحەدىن فشارى خۇيى بەرزبوۋە-منىش تكام لىكرد ھەتاۋەكۆپشوبىدات، بەلگۈ
 ماۋەيەك بخەۋىت، ئەۋىش وتى: لەۋانەيە تۆ خەۋت بىت؟ پاشان ھەستاۋ منىش ھەر كە
 ھەستام ۋە شەتمە مالاۋە يەكسەر بانگى بەيانى فەرموو، چوم بۇ لاي بۇ نورىژكردن، چۈنكى
 زۆربەي كات نويزى بەيانىم لەگەلداكرد، كاتى چومە لاي بىنىم ئاۋبەچاۋيدا دىتە خوارەۋە
 فەرموۋى: بەھىچ شىۋەيەك خەۋم بۇ نەھات، منىش وتى: ئەزانم ۋوتى چۆن؟ وتى، چۈنكى
 منىش نەخەۋتوۋم ۋكاتى خەۋنەماۋو پاشان نويزمانكردو دەستمان كردهۋە بەكارى خۇمانو
 پىم وت: روداۋىكم بەسەرھاتوۋە كەۋائەزانم وتى چىە؟ وتى: پىشت بەستىن بەخاۋ گەرانەۋە بۇ
 لاي ۋە پەنابردن بۆي بۇ ھەلگرتنى ئەم گىرقتە لەسەرمان ئەۋىش وتى: بۇ ئەۋە دەبى چى
 بىكەين؟ وتى: ئەمىرچۇمەيە گەرەمان خۇي بشواتو نويزى ھەينى لەقودسدا بىكات لەشۋىنى
 بلىندبوۋنەۋەي پىغەمبەر (ﷺ)، پاشان گەرەمان شىتېك بىكات بەخىر لەسەر دەستى
 كەسىك كەمتمانەي پىي ھەيە ۋەۋاتر دوۋر كات نويز لەنئوان بانگو قامەتدا بىكاتو تايىدا
 نزايەكى زۆر بىكات، چۈنكى فەرمودەيەكى صحىحى دەر بارە ھاتوۋە پاشان ئەلئىت: حوايە گيان
 ھۆكارە مۆفكردەكانى سەر زەۋى بەنبەست گەشتوۋن تەنھا پىشت بەستىن بەتۆۋە
 دەسگرتن بەبەرنامەكەت ۋە پەناھىنان بۇ تۆ ماۋەتۇمان بەسەۋ پىشت ۋە پەنامان ھەر تۆيىت.
 ئەگەر ئەمانە بلىتت ئەۋە خۇاي گەرەۋە لەۋە بەخشندەترە كە بى ئومىدت بىكات،
 سەلاحەدىنىش ھەموو ئەۋانەي كىردو منىش ۋەك نەرىتى خۇم لەتەنىشتىيەۋە نويزم كىرد/
 ئەۋىش دوۋر كاتەكەي لەنئوان بانگو قامەتدا كىردو پاشان بىنىم كىرۋىشى بىردو
 فرمىسكەكانى بەپىشى دا دەتكايە سەر بەرمالەكەي، بەلام نەمدەزانى چى دەۋت، ئەۋەبوو
 پىش تىپەر بونى ئەۋرۆزە نامەيەك لەعزەدىن جورىدىكى فەرمانپەرۋاى اليرك-ۋە ھاتو
 ئاگادارى ئەكرىدەۋە كەفەرەنچەكان شلەۋاون ئەمىرچۇمەۋ سەربازەكانيان بەرەۋە بىابان
 بەرىكەۋتوۋن ۋە تا نىۋەرۆ لەۋى بوۋن پاشان گەرەۋانەتەۋە بۇ خىۋەتەكانيان، لەبەرەبەيانى

شه‌مه‌شدا نامه‌یه‌کی ترهات که نه‌وه‌ی دوپات کرده‌وه، پاشان له‌کاتی نیوه‌رؤدا سیخوریک هات و هه‌والی دا که‌ناکۆکی که‌وتۆته‌ نیوانیان و فره‌نسیسیه‌کانیان^۱، پێیان وایه‌ که‌ده‌بێ گه‌مارۆی قودس بده‌ن، نه‌نکتاره‌کانیش^۲ پێیان وابوو که‌نابی ئاینی گاور تووشی مه‌ترسی بکری‌ت و هه‌لێان بده‌نه‌ نه‌ و چیا‌یه‌ به‌و بێ ئاوییه‌، چونکه‌ سولتان هه‌موو کانیه‌کانی ده‌ورو به‌ری قودسی تیکدا‌بوو، پاشان چوونه‌وه‌ بۆ راویژکردن، چونکه‌ نه‌ریتیان وابوو راویژیان ده‌کرد بۆ جه‌نگ به‌سه‌رپشتی نه‌سه‌په‌کانیا نه‌وه‌ نه‌وه‌بوو ده‌ که‌سیان بۆ نه‌وکاره‌ ده‌ستنیشان کردو کردیا نه‌ دادوه‌رو هه‌رچیان بوتایه‌ له‌قه‌سیان ده‌رنه‌نه‌چوون، نه‌وه‌ بوو سه‌رله‌به‌یانی دوو شه‌مه‌ مه‌ژده‌ده‌ر هات و ناگاداری کردنه‌وه‌ که‌رۆشتوون و ناوچه‌که‌یان به‌ره‌و ره‌مله‌ به‌جێهێشتوه‌، من نه‌مه‌م بینێ وه‌ک به‌لگه‌یه‌ک بۆ پشت به‌ستن و گه‌پانه‌وه‌ی بۆ په‌روه‌ردگار^۳.

دووه‌م: دادگه‌ری:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (النحل: ۹۰)، واته: (به‌راستی خوا فه‌رمان ده‌دات به‌داد په‌روه‌ری و چا که‌کاری و یارمه‌تیدان و... هتد) (ته‌فسیری ئاسان، ل: ۳۷۷). دیاره‌ فه‌رمانکردنی په‌روه‌ردگاریش به‌کاریک بپویست فه‌رزبوونی نه‌و کاره‌ ده‌گه‌یه‌نیت وه‌ک ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوُّوا أَوْ نَعَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ (النساء: ۱۳۵)، واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هێناوه‌ هه‌میشه‌ راگری دادوه‌ری بن و شایه‌تی بۆ خوا بده‌ن، پاشایه‌تیه‌ که‌شیان بۆ خۆتان و دایک و باوکتان یان خزمانیش هه‌بیت، نه‌گه‌ر که‌سێک له‌وانه‌ ده‌وله‌مه‌ند بیت یان هه‌ژار خوا به‌رژه‌وه‌ندی نه‌وان چاکتر ده‌زانیت له‌ ئێوه‌، نه‌که‌ن شوێن ئاره‌زوی نه‌فس بکه‌ون و له‌دادپه‌روه‌ری لابده‌ن (زمان بگوین) و شایه‌تی نا‌حه‌قی بده‌ن، یان پشت هه‌لبکه‌ن، نه‌وه‌ چاک بزائن خوا ناگاداره‌ به‌کاروکرده‌وه‌تان (ته‌فسیری ئاسان، ل: ۱۰۰).

سیفه‌تی دادگه‌ریش له‌دیارت‌ترین سیفه‌ته‌کانی سه‌لا‌حه‌دین بوو، باوه‌رپیشی وابوو که‌دادگه‌ری یه‌کیکه‌ له‌یاسا‌کانی په‌روه‌رگار له‌بونه‌وه‌رداو به‌ره‌مه‌یکیشه‌ له‌به‌ره‌مه‌کانی باوه‌ر نه‌مه‌شی له‌نوره‌دینی مامۆستای گه‌وره‌یه‌وه‌ فێربوو بوو که‌بنه‌مای دادگه‌ری نوێکرده‌وه‌ و سه‌لا‌حه‌دینی له‌سه‌ر

^۱ واته‌ خاچه‌رسته‌ لاتینی‌هه‌ فره‌نسه‌یه‌کان که‌ به‌زۆری هه‌لمه‌تی یه‌که‌م و دووه‌می خاچه‌رسته‌کان له‌وان پێکهاتبوو.

^۲ مه‌به‌ست به‌نه‌نکتار پاشا ریشارد شیردلی پاشای انکلترایه‌.

^۳ سیره‌ السلطان صلاح‌الدین، ابن‌شدد ل: ۶۴.

په‌روه‌ده‌کرد، سه‌لا‌حه‌دین دادپه‌روه‌رو پشتیوانی چه‌وساوه‌کان بوو له‌به‌رامبه‌ر ده‌سته‌لا‌تدارانداو هم‌موو روژتیکي دووشه‌مه‌و پینج‌شه‌مه‌ له‌مه‌جلیسیکی گشتیدا بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ داده‌نیشت و زانیان و دادوه‌ران له‌گه‌لیدا ئاماده‌ده‌بوون و ده‌رگیان بۆ خاوه‌ن کیشه‌کان والا ده‌کرد هه‌تاوه‌کو هه‌موو که‌سیک بگاته‌ لای به‌گه‌وره‌و بچووک و پیره‌ژن و پیره‌ پیاوه‌و نه‌مه‌شی له‌شارداو له‌کاتی گه‌شت و گه‌رانیشتدا ده‌کرد، هه‌میشه‌ش ئاماده‌بوو بۆ ئه‌و چیرۆکانه‌ی که‌ده‌خرانه‌ پيش‌چاوی و په‌رده‌ی له‌سه‌ر ناهه‌قیه‌کان هه‌ل‌ده‌دايه‌وه، هه‌موو روژێ چیرۆکه‌کانی کۆده‌کرده‌وه‌و ده‌رگای دادگه‌ری والا‌ده‌کرد و هه‌رگیز که‌سیکی ره‌ت نه‌کردۆته‌وه‌ که‌بۆ یه‌کلادکرده‌وه‌ی کیشه‌یه‌ک هات‌بیت، پاشان له‌گه‌ل نوسه‌ره‌که‌یدا ماوه‌یه‌ک داده‌نیشت به‌شه‌ودا بیت یان روژوو له‌کیشه‌کانی به‌و شتیه‌یه‌ی که‌په‌روه‌ردگار ده‌یخسته‌ دل‌یه‌وه، به‌رده‌وام یادی په‌روه‌ردگاریشی فه‌رامۆش نه‌ده‌کرد و به‌خویندنی قورئانه‌وه‌ خه‌ریک ده‌بوو، زۆر دل‌نه‌رم و میهره‌بان بوو به‌رامبه‌ر به‌ژێرده‌سته‌کانی و پشتیوانی ئاین بوو، هه‌رکه‌سیک‌یش هانای بۆ به‌ردایه‌ گۆبیستی ده‌بوو و گرفته‌که‌ی بۆ چاره‌سه‌رده‌کرد، نه‌وه‌بوو پیاویکی خه‌لکی دیمه‌شق به‌ناوی زه‌هیره‌وه‌ سکالای تقی الدینی برزای سه‌لا‌حه‌دینی لا‌کرد، نه‌ویش ناریدی به‌شوینیدا هه‌تاوه‌کو بیهێنن بۆ مه‌جلیسی دادوه‌ری، کاتی هینایان و دوو شایه‌تی ناسراو قسه‌ وه‌رگیراو شایه‌تیان له‌سه‌ردا، قاضی أبا القاسمی (قاضی حماه) راسپارد بۆ دادگاییکردنی، پاش ئاماده‌بوونی شایه‌ته‌کان و شایه‌تی دانیان پاش نه‌وه‌ی بریکار دروستی بریکاریه‌که‌ی سه‌لمان‌دو نه‌یاره‌که‌شی ره‌تیده‌کرده‌وه^١، قاضی ابن شداد وتی: کاتی بریکاریه‌که‌ جیگیر بوو فه‌رمانم‌کرد به‌أبا القاسم که‌هه‌ردوولا یه‌کسان بکات نه‌ویش کردی (به‌رامبه‌ره‌که‌شی خزمی سوڵتان بوو) پاشان دادگاییه‌که‌ به‌پۆه‌چووو سویند خواردن رووبه‌پوی تقی الدین کرایه‌وه‌و مه‌جلیسه‌که‌ به‌و شتیه‌ی کۆتایی هات به‌هۆی هاتنی شه‌وه‌وه، تقی الدینیش یه‌کێک بوو له‌خۆشه‌و‌یست‌ترین که‌سه‌کانی به‌لایه‌وه، به‌لام هه‌ق و راستی له‌پیش هه‌موو شتیه‌که‌وه‌ بوو له‌لای^٢. نه‌وه‌ش که‌دادگه‌ری ده‌سه‌لمینیت نه‌وه‌یه‌ که‌نه‌و به‌رامبه‌ر به‌پکابه‌ره‌که‌ی ده‌وه‌ستا له‌دادگادا بێ نه‌وه‌ی پتی نه‌نگی و شوره‌یی بیت، چونکه‌ هه‌ق به‌لای نه‌وه‌وه‌ له‌هه‌موو شتیه‌که‌ له‌پیشتربوو، جارێکیان بازگانی‌ک به‌ناوی (عمر خلاطی) داوايه‌کی له‌سه‌ر سه‌لا‌حه‌دین تو‌مارکرد که‌هه‌ستاوه‌ به‌بردنی کویله‌یه‌کی به‌ناوی (سنقر) و هه‌موو مو‌لک و مالی نه‌م کویله‌یه‌ی به‌ناپه‌وا بردووه، کاتی‌ک نه‌م بازگانه‌ سکالانه‌که‌ی پیشکه‌ش به‌قاضی ابن شداد کرد، سه‌لا‌حه‌دین

^١ سيرة السلطان الناصر لابن شداد ، ل: ٦٦.

^٢ سيرة السلطان الناصر لابن شداد ، ل: ٦٦.

لیبورده ییه کی گه وره ی نواندو به سنگیکی فراوانه وه له بهرام به ریه وه وه ستاو هه ریه که به لگه و شایه ته کاخی خویانیان هینا هه تاوه کو له کز تاییدا بۆ درۆزنی و ناهه قی داواکه ی کابرا بۆ دادوهر رووبویه وه له گه ل^۱ نه مه شدا سه لآحه دین رازی نه بوو خاوه ن داواکه به ده سستی به تاله وه بچیته وه، به لکو فه رمانیدا که پۆشاکیک و بریک پاره ی بده نی هه تاوه کو به خشنده یی خۆی بسه لمینیت له کاتیکدا که توانای تۆله کردنه وه ی هه بوو^۲ هه روه ها له نیشانه کاخی دادگه ری هه ستانی به چاو دیری کردنی به رژه وه ندیه کاخی خه لک و نه هیشتنی هه ندی باج وه ک بارسوکیه ک بۆ خه لک و لابردنی سته م له سه ر شانیان، ابن جبیریش له باسی چاکه کاخی سه لآحه دیندا باسی لابردنی زۆریک له و باج و خه رجیانه ده کات که به سه ر خه لکیدا سه پیترابوون، له کپین و فروشتنه کانداندا، ته نانه ت باج بۆ خواردنه وه ی ئاوی نیل دانرابوو، به لام سه لآحه دین هه موو نه وانیه ی نه هیشته^۳، هه روه ها باجیک هه بوو که رژه که ی حه وت دینارو نیو بوو به سه ر حاجیه کاندان سه پیترابوو له کاتی چونیاندا بۆ حیجاز بۆ ئاوه دان کردنه وه ی مه که که وه دینه و یارمه تیدانی خه لکی تیایاندا و فاطمه کانیش زیاده پره ویان ده کرد له کز کردنه وه ی نه م باجاونه داو سزای توندی نه و که سه یان ده دا که ناماده نه بوايه بیدات، به لام سه لآحه دین نه مه شی نه هیشته و له بری نه وه هاوکارییه کی مادی دانا که یه کسان بوو به وه ی که له حاجیه کان وه رده گیراو سالانه ده درا به خه لکی حیجاز به م شیوه یه ش حاجیه کاخی رزگارکرد له چنگی باج وه رگه رکان، به تاییه ت که رژه یه کی زۆریان هه ژاربوون و نه یانده توانی نه و پاره یه بده ن که لیتیان داوا ده کرد، به م شیوه یه خوای گه وره له سه ر ده سستی نه م سولتانه دادگه ره موسلمانانی له به لایه کی گه وره رزگارکرد^۴، له راستیدا دادگه ری به هیزترین و پیروزترین پارێزه بۆ مولک و ده ولت چونکه گوپرایه لی و خۆشه ویستی مسوگه ر ده کات و چاکسازی بۆ کاره کان و نه ش و نه ماکردن بۆ سامانه کان ده گیریتته وه هاوالاتیان ده بوژیتیتته وه بۆیه خوای گه وره مرۆفه کاخی بانگه یشت کردوه بۆ به دیه یانی و هانیداوون بۆ پاراستنی^۵.

سییه م: نازایه تی؛

نازایه تی یه کیکه له پتوی سترین سیفه ته کاخی پاشاو پتویسته ببیته به شیک له سروشتی، هه تاوه کو بتوانیت به سام و شکو بیت و دوزمن بی هیوا بکات له چاو پرینه خاکی و ولاتی و بتوانیت به هۆیه وه ولات بپارێزیت و پارێزگاری له هاوالاتیانی بکات، سه لآحه دین به ره حمه ت بیت یه کیک بوو

^۱ سیره السلطان الناصر لابن شداد ، ل: ۶۶، صلاح الدین، علوان ، ل: ۱۴۳.

^۲ رحلة ابن جبیر له ، صلاح الدین وه، علوان ، ل: ۱۴۳.

^۳ هه مان سه رچاوه ، صلاح الدین وه، علوان ، ل: ۱۴۴.

^۴ النهج المسلوك فی سياسة الملوك، ل: ۱۰۳.

له مړوځ هره نازاکان و، د هرونی به هیڅو دلی دامه زراو توندو ټول و چا و نه ترس بوو، جاريکیان بینیم به رامبه ر به کومه لټکی ژور له فرجه کانه وده ستا بوو که به رده وام هیڅیان بډ دهات، به لام نه م به رده وام و نارامگرو به هیڅیو، هه روه ک دوی نویژی عه سر حه فتاو نه و نه ده که شتیان گه شته عه ککا، به لام نه م وړه ی به رنه دا، نه و به بوو فه رمانی به کومه لټک ده کړدو خوځشی له گه ل کومه لټکی که مده ده مایه و به بډ رو به روو بوونه و ه ی نه و سوپا و گه وړه یان ، نیبن شداد ده لټت: پرسیارم کړد له بالیانی کوږی بارزان که یه کټک بوو له گه وړه پاشاکانی که نار ده ریا سه لآحه دینیش ره حمه تی خوی لټیت لای دانیشتبوو، له روژی مؤرکړدنې ناشته واییدا ده رباره ی ژماره یان، وهرگړپه که ش به ده م ی نه و و ه و تی ده لټت: من و فه رمانږه وای صیدا (که نه ویش یه کټک بوو له پاشاو که سه زیره که کانی) به روه و سه ربازه کانه مان ده رویشتن له صوردا، کات ی نزیکیان بووینه و ه، گره ومان له سر کړدن من و تم شه س سه د هه زارن نه و و تی پینج سه د هه زارن یان به پپچه وانه و ه و تم: چه ندیان لیکوژاوه؟ و تی به کوشتن نزیکه ی سه د هه زار، به لام به خنکان و مردن نازانم، له و کومه له یه ش ته نه ا که مینه یه کیان گه پایه و ه، هه روه ها سه لآحه دین روژی جاريک یان دوو جار به ده وری دوژمندا ده سوپایه و ه نه گه ر لټیانه و ه نزیک بووایه، کات ی جه نگیش گه رم ده بوو سه لآحه دین به ناو ریزه کانه دا ده گه راو کوږی لټکی له گه لدا بوو و قه لغان یکیځشی به ده سه ته و ه بوو سه ربازه کانی ده بری له پاسته و ه بډ چه پ و هیڅ ش به ره کانی ریکده خست و فه رمانی پپشپه و ی و وه ستانی له و شوینه دا پیده کړدن که به باشی ده زانی، هه روه ها نزیک ده بوو و ه له دوژمن و ده چوه ته نیشتیانه و ه^۱، نیبن شداد ده لټت: به شیک فه رموده ی بډ خوینترایه و ه له نیوان هه ردو ریزه که دا نه و ه ش له بهر نه و به بوو که من پیم و ت: فه رموده له هه موو شوینی لټکی پیروزدا بیستراوه، به لام بیسترایت که له نیوان هه ردو ریزه که دا گوږیستی بن، جا نه گه ر گه وړه مان حه ز ده کات نه و ه ی لټو ه باس بکړت نه و ه باشه، نه ویش مؤله تی داو به شیکیان هیئاو که سیکیان هیئا که شاره زا بوو خویندیه و ه بومان و نیمه ش به سواری و لآحه کانه مانه و ه بوین له نیوان هه ردو ریزه که دا ماو ه یه ک ده روشتن و ماو ه یه ک ده وه ستاین. هه رگیڅیش نه مبینیوه سه لآحه دین دوژمن به ژور بزانی یان به گه وړه بویان بپوانیت، به لکو به رده وام بری ده کړده و ه له پلانداناندا بوو هه موو به شه کانی ده هیئا یه یادی خوی و هه به شه ی به پیی پتویست ریکده خست به بی توږه یی و هه لچوون، نه و ه بوو له (المصاف الأكبر) له عه ککا موسلمانان کان ټیکشکان، ته نانه ت دل و ناو ه ندی سوپاکه ش

^۱ النهج المسلوک فی سیاسة الملوك، ل: ۱۰۳.

هه لهات و قه لغان و ئالاكه شيان كه وت^۱، به لام سه لاهه دين (ﷺ) خۇپاگرى نواندو به چه ند كه سيكى كه مه وه رويكرده خه لكه كه و كۆي كردنه وه و به رى ليگرتن و شه رمه زارى كردن هه تاوه كو بگه رتته وه به رده وام نه م كارهى كرد هه تاوه كو سوپاي موسلمانان كان سه ركه وتن له و رۆژده داو نزىكه ي حه وت هه زار پياده و سواريان ليكوژرا^۲، به لام سه لاهه دين هه ر خۇراگر بوو، هه رتاوه كو لاوازي موسولمانان كانى بۆ ده ركه وت ئىنجا بپريارى سولخى دا هه رچه نده لاوازي و كوشتارى رۆر به دوژمنانه وه ديار بوو به لام نه وان چاوه پوانى كۆمه كي بوون و ئيمه چاوه پوانى نه بووين. بۆيه به رژه وه ندى له ريككه وتندا بوو، نه مه ش كاتيك ده ركه وت كه قه زاوقه ده ر هه گبه ي خۆي بۆ ئاشكرا كردين^۳.

چوارهم: به خشنده يى:

به خشنده يى كروكي ره وشتى جوان و چله پۆپه ي پياوه تيه، هه موو جوانى و باشيه ك له وه سفيدا و تراوه^۴، له نه نه سه وه (ﷺ) ده لىت: پيغه مبه ر (ﷺ) باشترين كه سو به خشنده ترين و ئازاترين كه س بوو^۵، له جابريشه وه (ﷺ) ده لىت: هه رگيز شتيكيان له پيغه مبه ر داوا نه كردوه و بلى نه^۶ شافعيش ده لىت:

وإن كثرت عيوبك في البرا وسرك أن يكون لها غطاء
تستر بالسخاء فكل عيب يغطيها كما قيل السخاء^۷

به خشنده يى سولتان سه لاهه دين له وه ديارتر بوو كه بنوسرييت و به ناوبانگتر بوو له باسكردن به لام ئيمه به شيويه كي گشتى ئاماژه ي پى ده ده دين نه وه بوو له گه ل نه وه هه موو مولكه دا كه هه يبوو كاتى مرد له گه نجينه كانيدا ته نها چلو حه وت دره مى ناصرى زيو هه بوو له گه ل يه ك پارچه زىپى صوريدا^۸ هه روه ها سه لاهه دين به ناوبانگ بوو به به خشنده يى و نه وه ي له كو شكه كانيدا هه بوو له گه وه ره و پاره دابه شى كرد به سه ر نه ميرو ها وريكانيدا هيچى بۆ خۆي نه هيشتته وه هه روه ها

^۱ ئالاي تاييه تي سولتان سه لاهه دين زه رديبوو له ناوه پاستيشدا هه لۆيه كي سور هه بوو.

^۲ ئالاي تاييه تي سولتان سه لاهه دين زه رديبوو له ناوه پاستيشدا هه لۆيه كي سور هه بوو.

^۳ سيرة الناصر صلاح الدين، ابن شداد، ل: ۷۴.

^۴ الأخلاق بين الطبع والتطبيع، ل: ۱۵۷.

^۵ البخارى ژماره ۳۰۴۰.

^۶ البخارى ژماره ۶۰۳۴.

^۷ الأفلاق بين الطبع والتطبيع ص ۱۵۹.

^۸ سيرة الناصر صلاح الدين لابن شداد ص ۷۰.

دیاریشی دهنارد بۆ هریمه‌کان نه‌وه‌بوو کاتی ئامه‌دی ئازاد کرد قرأ ارسلان داوای لی‌کرد نه‌ویش پی به‌خشی^۱ هه‌روه‌ها له‌کاتی ته‌نگانه‌شدا وه‌ک کاتی فراوانی هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌به‌خشیندا جاریکیان باسی له‌به‌خشنده‌یی خۆی ده‌کردو ده‌یوت: سویند به‌خوا نه‌گه‌ر هه‌موو دنیا ببه‌خشریت به‌که‌سیکی هه‌ولده‌رو ئاواته‌ خواز نه‌وه به‌ زۆری نازانم بۆی نه‌گه‌ر هه‌موو که‌نجینه‌کانمی بۆ به‌تال^۲ که‌م هیشتا شیاوی نه‌و ئاره‌قی نیوچه‌وانه‌ی نییه که‌ بۆی رشتوم.

هینده‌ش به‌خشنده‌ بوو نه‌گه‌ر بیزانیایه له‌که‌نجینه‌کانیدا پاره هه‌یه نه‌وه پشووێ نه‌ده‌دا نه‌و پاره‌یه‌ی ده‌به‌خشی، نه‌گه‌ر پاره‌یه‌کیشی بدایه به‌که‌سیک پاشان بو‌یرایه نه‌و نه‌ندازه‌یه به‌شی ناکات دوو هینده‌ی پی^۳ ده‌دا^۴ هه‌ر پیاو‌یک‌ی به‌ته‌مه‌نیشی ببینیایه به‌زه‌یی پێدا ده‌هاته‌وه‌و پاره‌ی پی^۵ ده‌داو چاکه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کرد، هه‌ر هه‌تیو‌یک‌یشیان به‌ینایه‌ ته‌ لای نه‌وه ره‌حمه‌تی بۆ دایک‌و پیاو‌کی دهناردو دلته‌وانی ده‌کردو یارمه‌تی ده‌دا، نه‌گه‌ر سه‌رپه‌رشتیار‌یک‌ی که‌وره‌شی هه‌بوایه‌ پاره‌که‌ی به‌و ده‌دا نه‌گینا هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی پی^۶ ده‌دا که‌ پتو‌یستی بویه‌و نه‌وی تریشی ده‌دا به‌و که‌سه‌ی که‌ په‌روه‌رده‌کردنی له‌هه‌ستو گرت بوو. عیمادی نه‌صفه‌هانی‌ش باسی به‌خشنده‌یی ده‌کاوه‌لی: ئاره‌زووی به‌خشینی نه‌و دیاری و باجانه‌ی هه‌بوو که‌ ده‌هینران، زۆرجار پێش گه‌شتنی پاره ده‌بیه‌خشی و هه‌واله‌ی ده‌کرد بۆیان هه‌رکه‌سیک‌یش به‌هاتایه بۆ پاره ده‌ستی به‌روویه‌وه نه‌ده‌نا به‌لکو به‌نه‌رمی وه‌لامی ده‌دایه‌وه‌و داوای چاوه‌پوانی لی^۷ ده‌کردو ده‌یوت: ئیستا هیچمان لا نییه^۸، له‌وه‌ش زیاتری ده‌دا به‌داواکار که‌ ده‌یویست، زه‌رده‌خه‌نه‌شی بۆ ده‌کرد وه‌ک نه‌وه‌ی که‌ هیچی پی^۹ نه‌دابی^{۱۰} ژماره‌ی نه‌و نه‌سه‌پانه‌ش که‌ به‌خشی به‌ئاماده‌بووان له‌گه‌لیدا بۆ جیهاد له‌ماوه‌ی سی^{۱۱} سالدا له‌وکاته‌وه‌ی که‌ فره‌نجه‌کان دابه‌زینه‌ عه‌ککا له‌ره‌جه‌بی سالی ۵۸۵ه‌ک یه‌وه هه‌تاوه‌کو رۆژی مۆرکردنی ریککه‌وتن له‌شه‌عبانی سالی ۵۸۸ه‌ک دا به‌دوانزه هه‌زار نه‌سپ و ماین مه‌زه‌نده ده‌کرین. این شدادیش سه‌باره‌ت به‌مه ده‌لی: هه‌ر که‌سی به‌خششه‌کانی ببینی^{۱۲} نه‌م ژماره‌یه به‌که‌م ده‌زان^{۱۳} نه‌مه سه‌رباری نه‌وپاره‌یه‌ی که‌ وه‌ک نرخ‌ی نه‌سپه پیکراوه‌کانی جه‌نگ ده‌یدا به‌خواه‌نه‌کانیان و هه‌رگیز سواری نه‌سپیک‌یش نه‌ده‌بوو که‌ به‌خشرابی یان به‌لێنی به‌خشینی درابی و پی^{۱۴} به‌خشراره

^۱ سيرة الناصر صلاح الدين لابن شداد ص ۷۰.

^۲ تاريخ الأيوبيين في مصر، محمد سهيل طقوش ص ۲۲۱.

^۳ تاريخ الأيوبيين في مصر و بلاد الشام ص ۲۲۱.

^۴ الفتح القيسي في الفتح القدسي ص ۶۲۹.

^۵ سيرة السلطان الناصر ل: ۴۹ ابن شداد.

چاوه پوانی بی^۱ کاتی کۆچی دواپی کرد هینده پاره ی نه بوو که زه کاتی لی بکه ویت چونکه له خیرکردندا هه مووی به کارهت نابوو^۲ قازی ابن شداد نه لی: روژیکیان گویم لی بوو له باسی خۆیدا دهیوت: نه کری له ناو خه لکیدا که سانیک هه بن که وه ک چۆن له خاک ده پوانن ئاواش له سامان بیوانن^۳.

پینجه م: گرنگیدانی به جیهاد:

سه لاهه دین (ﷺ) هه میشه دهست به کاربوو بۆ جیهاد گرنگی زۆری پیده دا نه گهر که سیکیش سویند بخواتو بلیت پاش ده رجونی بۆ جیهاد هیچ دینارو دره میکی له شتیکی تر جگه له جیهادو ریکخستنی سوپادا سه رف نه کردوو نه وه راست ده کاتو سوینده که ی ناکه وی، له راستیدا خۆشه ویستی و هزی جیهاد به ته واوی دلی پر کردبوو به جۆرێک که به بهرده وامی باسی لیوه ده کردو خه ریکی که رهسته کانی بوو و گرنگی به پیاوه کانی ده داو هه زیشی له هاوپییه تی نه و که سانه بوو که باسیان ده کردو خه لکیان بۆ هان ده دا، نه وه بوو له خۆشه ویستی جیهادو تیگژشان له پیناو خوادا مال و مندال و ولات و خاک و زیدی خۆی به جیهاد هشت^۴ و رازی بوو به نیشته جیبوون له ژۆر خیه ته تیکدا که ره شه با راست و چه پی پیده کردو شه ویکیان له عه ککادا خیه ته که ی که وت به سه ریدا به هۆی ره شه بایه کی تونده وه نه گهر داری ناوه راستی خیه ته که نه بوايه گیانی له دهست ده دا، هه موو نه مانه ش تامه زۆیی و خۆراگری زیاتر ده کرد، نه گهر که سیکیش بیویستایه لییه وه نزیک بیته وه نه وه به باسی جیهاد دهستی پیده کرد، چه ند کتیبیکشی له باره ی جیهاده وه بۆ نوسرا، ئیبن شه داد ده لی: من یه کێک بووم له وه که سانه ی که کتیبیکم بۆ کۆکرده وه، له باره ی جیهاده وه و باسی ره وشته کانی جیهادو هه موو نه و ئایه ت و فره موودانه کردبوو که له باره یه وه هاتوونو لیکنانه وه م بۆ نه زانراوه کانیان کردبوو، سه لاهه دینیش زۆر ده یخوینده وه و گرنگی پیده دا هه تاوه کو الملك الأفضلی کوری لی و هه رگرت و وتی نه وه ده گێرمه وه که لییه وه بیستومه: له مانگی ذی القعه ده ی سالی ۵۸۴ ک دا دهستی گرت به سه ر کوکبدا و فره میشتی کرد به سوپاو، سه ربازه کانی میسریش گه رانه وه بۆ میسرو له پیشه وه یاندا الملك العادل هه بوو نه ویش له گه لیدا ره وشت هه تاوه کو خوا حافیزی لی بکات و نوژی جه زن له قودسدا بکات و ئیمه ش له خزمه تیدا ده پۆشتین، کاتی نوژی جه زنی له قودسدا کرد به خه یالیدا هات که له گه لیدا بجیت بۆ عه سقلان له وی خوا حافیزیان لی

^۱ تاریخ الايوبیین في مصر و بلاد الشام ل ۲۲۲.

^۲ تاریخ الايوبیین في مصر و بلاد الشام ل ۲۲۲.

^۳ سيرة السلطان الناصر صلاح الدين ل ۷۱.

^۴ سيرة السلطان الناصر صلاح الدين ل ۷۶.

بکات و له که نار دهریاوه بگه پټنه وه و سهردانی ناوچه که نارینه کانی بکات هه تاوه کو عه ککاو کاروباره کانی ریک بخت، به لام هاوه لانی رایان و ابو که نه و کاره نه کات، چونکه نه گهر سه ریازه کان برپن ژماره یه کی که میان لی ده میتنه وه و فهره نجه کانیش له صوردان نه مهش مه ترسیه کی گهره یه ی تیا به به لام نه و گوئی نه گرت و له گه ل سه ریازه کان و براهه کیدا رۆشت و له عه سقه لاند ا خواجه فیزی لی کردن، ئیمهش له خزمه تیدا به که نار دهریاوا به ریکه وتین به ره و عه ککا، نه و کاتانهش زستانیکی سهخت بو دهریاش شه پۆلی توندی ددها وه کتو به رز ده بویه وه، منیش یه که م جارم بو که دهریا ببینم، بویه زور ترسام و نه گهر که سیك پیی بوتایه م یه ک میل برپوته دهریاوه هه موو دنیات پیی ده دم نه مده کرد و گالته م به پای نه و که سه ی ده هات که ده چیتته دهریاوه بۆ ده سته که وتنی دینار یان درهه میکو، رای نه و که سه م پیی په سه ند بوو که شایه تی که سیك قبول ناکات که دهریاوان بیت، هه موو نه مانه م به خه یالدا هات له ترسی گهره سی نه و شه پۆلانه ی دهریا که ببینم له کاتیکیشدا که له م خه یالانه دا بووم سه لآحه دین ره حمه تی خوای لی بیت ناوپی لی دامه وه وتی: شتیکت بۆ باس نه که م؟ وتم: به لی، وتی: به خه یالدا هاتوه که هه ر کاتی خوای گهره ناوچه کانی تری که ناری له سه رده ستمان نازاد کردن، ولات بهش بکه م و وه سیهت بکه م و به جیی بهیلم و بچه دهریاوه و بگه مه دورگه کانیان و راهه دیان بنیم هه تاوه کو یان که سیك له سه ر زه ویدا نه هیلم به بی باوه پی، یان ده مریم، نه م قسه یهش زور کاری لیکردم چونکه پیچه وانیه ی نه وه بوو که به خه یالی مندا هات، منیش پیتم وت: له سه ر زه ویدا له گه وره مان نازاتر نییه و له ویش مکورتر نییه بۆ سه رخستنی ئایینی خوا، وتی: چۆن؟ وتم: نازایه تیه که له به ره نه وه ی گهره مان له م دهریا ترسناکه ناترسی و سه رخستنی ئاینیش له به ره نه وه که گهره مان رازی نابیی بی باوه پان ته نها له ناوچه یه کدا نه مینن به لکو ده یه ویی له ته واوی سه رزه ویدا نه مینن، وتم: به لی نه مه ته نها نیهت و ناواتیکی جوانه، چونکه گهره مان قه لاو په ناگی ئیسلامه و نابیی خۆی بخاته مه ترسیه وه، نه ویش وتی: من رای تۆم نه ویی باشتترین مه رگ کامه یه؟ منیش وتم: مه رگه له پیئاو خوادا، وتی: دوا ناواتی منیش نه وه یه که له پیئاو خوادا بمرم^۱. هه روه ها له نامه که ی قاضی الفاضل بۆ سه لآحه دین که به مه به سستی جههاد و ده رکردنی دوزمن له خاکی موسولماناندا رووی له شام نابوو، به لام چه ند مه سه له یه ک بوونه ریگر له به رده م سه لآحه دیندا بۆ ده سته پیشخه ری کردن بۆ جههاد بویه سولتان زور خه می پی خوارد، قاضی الفاضلش نامه یه کی نویسی بۆ سوککردنی باری خه می که تیایدا هاتبوو: سه بارهت به نیگه رانی گهره مان بۆ نه و کاتانه ی که ویستی له جههاددا به سه ری به ریّت و کۆسپه کان

^۱ سیری السلطان الناصر صلاح الدین ل ۷۹.

زبّان پئی نه‌دا، نه‌وه گه‌وره‌مان نیه‌تی خۆی بۆ نوسراوه، ئایا خوا ئاگادار نیه‌یه له‌مه‌به‌ستی به‌نده‌که‌ی؟ هه‌روه‌ها خۆی گه‌وره به‌نده‌کانی له‌سه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک سزا نادات که له‌توانایاندا نه‌بی‌ت به‌لکو لێ‌پرسینه‌وه به‌پیتی نیه‌ت و توانایه، بۆیه به‌و پێیه‌ی که گه‌وره‌مان هۆکاره‌کانی جیهادی گرتۆته‌به‌رو ریگای بۆ پاک‌کردۆته‌وه نه‌وه له‌ طاعه‌تدایه هه‌تاوه‌کو له‌وێ بی‌ت و له‌و پێناوه‌دا ماندووبی‌ت هه‌جیش بۆیه گه‌وره‌یه چونکه دۆره و ماندووبوونی زۆری ده‌وێ تا پیتی ده‌گه‌یت، نه‌گه‌ر خۆی گه‌وره‌ش به‌چه‌ند رۆژیکێ که‌م هه‌موو شوینه‌کانی بۆ موسوڵمانان ئازاد بکړدایه و کێشه‌ی نێوان موسوڵمانان و دۆژمنانی ئیسلامی یه‌کلا بکړدایه‌ته‌وه، نه‌وه جیهاد و ماندووبوونی نه‌ده‌ویست و مانه‌وه له‌سه‌نگه‌رو چاوه‌پوانیدا خێری نه‌ده‌ما و کۆتایی پئی ده‌هات^۱.

شه‌شهم: لێ‌بۆده‌یی:

لێ‌بۆده‌یی به‌لگه‌ی ره‌وشت جوانیه‌و ناوێشانی هیممه‌ت به‌رزیه‌و یه‌کێکه له‌پیرۆزترینی ره‌وشته‌کان و شیاوترینیانه بۆ خه‌لکی ژیه‌رو هۆشمه‌نده‌کان، له‌به‌رئه‌و ئارامی و دانیایی و خوشی و چیژو نه‌ستۆ پاک‌ی و ئاسوده‌یی ده‌روون و سوپاسگوزاری و خۆیه‌رزگرتن له‌تۆله‌سه‌نده‌وه‌ی که‌تیا‌دایه، بۆیه که‌سی‌ک ناتوانی‌ت جوامێر بی‌ت هه‌تاوه‌کو ئه‌م ره‌وشته له‌خۆیدا به‌رجه‌سته نه‌کات^۲ خۆی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ (الاعراف ۱۹۹)، واته‌ کاری ئاسان له‌خه‌لکی تر داوا بکه‌و چاوپۆشی له‌هه‌له‌و که‌م و کورتیه‌یه‌کانیان بکه‌و فه‌رمان بده به‌چاکه‌و کرده‌وه‌یه‌ک که‌په‌سه‌ندی شه‌رعه، رووش و هه‌رگێره‌و پشت بکه‌ له‌نه‌قام و تێ نه‌گه‌شتوان^۳.

صفوح عن الاجرام كأنه
من العفو لم يعرف الناس مجرمًا
وليس يبالي أن يكون به الأذى
إذا ما الأذى لم يغشى بالكره مسلماً^۴

له‌راستیدا سولتان سه‌لاحه‌دین زۆر میه‌ره‌بان و لێ‌بۆده‌ بوو و زۆرجار له‌تاوانباران خوش ده‌بوو ره‌وشت به‌رزو ئارامگر بوو له‌سه‌ر ناخۆشیه‌یه‌کان، زۆر چاوپۆشی له‌هه‌له‌ی هاو‌پێ‌کانی ده‌کرد و قسه‌ی ناخۆشی به‌رامبه‌ر خۆی ده‌بیست له‌هاوه‌له‌کانیه‌وه به‌لام نه‌پیتی ده‌وتن و نه‌روشی له‌گه‌لیاندا ده‌گۆرا، رۆژیکیان دانیشتبوو یه‌کێک له‌ئاماده‌بووان پێ‌لاوه‌که‌ی فێ‌یداو که‌وته به‌رده‌م سه‌لاحه‌دین به‌لام نه‌و رووی و هه‌رچه‌رخاند و هه‌ک نه‌وه‌ی خۆی لێ‌ بێ ئاگا بکات^۵، هه‌روه‌ها قاضی شهاب الدین

^۱ بیت المقدس و المسجد الاقصی، محمد سراب ل ۱۱۲.

^۲ الاخلاق بین الطبع و التطبیع ل ۱۲۸.

^۳ ته‌فسیری ئاسان ل ۱۳۸.

^۴ ته‌فسیری ئاسان ل ۱۴۰.

^۵ الموسوعة الشاملة (۴۴/۳۴).

ئەلئى: رۆژتەكىيان ھېستىرەكەم لە دەستەم ھەلات و منىش بەسەرەو ھەبووم بەلای سولتانا تېپەپى و قاجى ئازار پېگەيان بەلام ئەو ھەر دەم بەخەندە بوو، ھەر ھە دوکیسى ئالتونى میسرى لەگەنجینە کەیدا دزرا بوون و لەشوینیاندا دوکیس پارە دانرابوو ئەویش کاردانەو ھە بەرامبەر بەو کەسانەى کە ئەمەیان کردبوو تەنھا دوورخستەنەو ھەیان بوو^۱ قاضى ابن شداد ئەلئى: لەخزمەتیدابووم لەمرج عیوندا پېش ھاتنە دەرەو ھە فرەنجەکان بۆ عەککا، نەرىتى سەلاحەدینیش وابوو کە لەکاتى سواریدا سوار دەبوو پاشان دادەبەزى و نانى لەگەل خەلکیدە خوارد، پاشان دەچوو ھە خێو تە تابیەتە کەى خۆى و ماو ھەیک دەنوشت پاشان ھەلەستەو نوێزى دەکردو لەگەل مندا پېگەو دادەنیشتىن و کەمیک فەرمودەو فېقھمان دەخویندو کتیبىکى کورتى (سليم الرازي) بۆ خویندەم ھە^۲، کە ھەر چوار بەشە کەى فېقھى لە خۆگرتبوو، رۆژتەکیان ھەک نەرىتى ھەمیشەى دابەزى و خواردن خراپە بەر دەستى و پاشان ویستى ھەلەستە لەو کاتەدا پېیان وت: کاتى نوێز نزیکە، ئەویش دوبارە دانیشتەو ھەوتى: نوێز دەکەین و دەخەوین پاشان دانیشت بەبێزارەو ھەقسەى دەکردو ئەو شوینەش چۆل کرابوو، جگە لەو خەلکانەى کە پېویست بوون، ئەو ھەبوو پیاویک ھات کە زۆر بەرپێز بوو لای و پېشنیاری بۆ کرد کە چیرۆکى چەند موحامیدىکى بۆ بگێریتەو ئەویش ھەوتى: من ئیستە بێزارم، کەمیک دواى بخە، بەلام کابرا ئەو ھەى نەکردو چیرۆکە کەى لە دەم چاوى پیرۆزى نزیک کردەو ھە کردیەو ھە بۆئەو ھە بیخوینیتەو ھە، ئەویش لەسەر ئەو ناو ھەراو ھەستا کە لەسەر ھەو ھە بەرگە کەیدا نوسرا بوو و ناسیەو ھەوتى: پیاویکى شیاو ھە، کابراش ھەوتى: قوربان بۆى ئیمزا دەکەى؟ ھەوتى: ئیستە پېنوس ئامادە نییە لەو کاتەشدا بەناو دەرگای خێو تە کەدا دانیشتبوو بەجۆرێک کە س نەیدەتوانى بچیتە ناویەو ھە پېنوسە کەش لەسەر ھەو ھە خێو تە کەدا بوو، پاشان کابرا ھەوتى: ئەو ھە پېنوسە کەى لەسەر ھەو ھە خێو تە کەدا بە! ئەمەش مانای ئەو ھە فەرمان دەکات بەسولتان کە پېنوسە کە بێنیت، سەلاحەدینیش ئاوپى دایەو ھە پېنوسە کەى بېنى و ھەوتى: بەخوا راست دەکات پاشان لەسەر دەستى چەپى و دەستى راستى درێژ کردو ھەتای و ئیمزای بۆ کرد، منیش وتم: خواى گەرە بەپێغەمبەرى فەرموو (ﷺ) (وانك لعلي خلق عظیم) وادە زانم گەرە شەمان لەگەل سەر ھەردا لەم رەوشتەدا بەشدارە، ئەویش ھەوتى: ھەچمان نەکردو ھە، کارە کەیمان بۆ جېبە جیکردو پاداشتمان دەستکەوت. ئایا کى ئەتوانى شتى وادە دەسەلاتدارە کەى بلى؟ دیارە ئەمە لوتکەى چاکە کارى و مېھرە بانىیەو خواى گەرەش چاکەى چاکە کاران و ناکات^۳.

^۱ الموسوعة الشامة فؤ التاريخ الحروب الصليبي (٤٤٩/٢٤).

^۲ سيرة الناصر صلاح الدين ل ٨٥.

^۳ سيرة الناصر صلاح الدين ل ٨٦.

هه روه ها صلاح الدين (عليه السلام) له و كه سانه وه كه هانايان بۆ ده هيناو سكالايان لاده كرد توندترين
 ناخوشترين شتى ده بيست و به روويه كي خو شه وه وه ري ده گرت وه كه ئهم رووداوه كه ده گمهن شتى
 وا نوسراوه: كه ئه و يش ئه وه بوو كه يه كيك له پاشاكانى فرهنج له يافاوه به ريكه وتبوو به لام سوپا
 جيان هيشتبوو بۆيه پاشه كشه ي كردو گه پايه وه بۆ النطرون كه شوينتيكه له يافاوه دوو قوناغ بۆ
 كه سى خيراو سى قوناغ بۆ كه سى ئاسايى دووره، پاشان سوپاي به ري خست به ره و قيساريه
 به ريكه وت به لكو يارمه تى و كۆمه كيان ليوه وه رگريست و به ئامانجى خو ي بگات، ئه وه بوو
 فره نجه كانى يافا به مه يان زانى ئه وانيش بريتي بوون له پاشا ريتشارد شيردل و هاوه له كانى ئه و يش
 هه ستا به پرچك كردن و ريكخستنى زۆرينه ي ئه وانه ي كه له گه ليدا بوون بۆ قيساريه بۆ پاراستنى
 ئه و هيزه ي كه بۆ كۆمه كي به ريكه وتبوو ئه وه بوو ريتشارد شيردل به چهند كه سيكي كه مه وه
 مايه وه چونكه ده يزانى سه لاهه دين دووره لتيانه وه، كاتى سه لاهه دين گه شته قيساريه و بينى
 هاوكارى و كۆمه كيان بۆ هاتووه و زانى كه ناتوانى به ئامانجى خو ي بگات له سه ره تاي شه ودا
 هه تاوه كو كۆتايى به پيوه بوو و سه ر له به يانى گه شته يافا و ريتشارد شيرد ليش به سى سه د پياده و
 هه قده سواره وه له وى له ده ره وه ي شاردا خيوه تىكي هه لدا بوو، سه ر يازه كانيش شوينى كه وتزو
 ئه و يش سواري ئه سپه كه ي بوو دياره ئه و نه فره ت ليكره وه زۆر ئازاو لپه اتوو شاره زا بوو له چه نگداو
 له به رده م موسولمانه كاندا خو پاگري نواندو نه يه يشت بچه شاره كه وه، پاشان سوپاي موسولمانان
 ئاماده بوو بۆ جه نگو سولتانيش داواي ليكره كه فرسه ت بگرن و له كاتى گونجاودا هيرش بكهن،
 به لام هه ندئى له ئه مير ه كورده كان به زبرى و توندى وه لاميان دايه وه ئه و يش جله وى ئه سپه كه ي
 گرت و وه كه ئه وه ي توپه بووييت و ديار بوو ئه يزانى له و رۆژه دا كار يكيان له ده ست نايه ت، بۆيه
 فه رمانيدا خيوه ته كه ي كۆبكه نه وه و جى هيشتن و گه پايه وه، بۆيه خه لكه كه ش ده ستيان له كوشتار
 هه لگرت، ئه وه بوو سولتان هه ر له رۆشتندا بوو هه تاوه كو گه شته يانزور كه شوينتيكى دلگيره له وى
 خيوه ته كه يان بۆ هه لداو دابه زى و سه ر يازه كانيش لايانداو خيوه تيان هه لدا، زۆربه ي ئه مير ه كانيش
 له ترساندا ئه له رزين و وايان ده زانى كه زۆريان لى تووپه بووه، ئه لئى: ئه و نه ده ده ترسام نه م ده ويرا
 بچه لاي هه تاوه كو خو ي بانگى كردم، ئه لئى: بينيم له ديمه شقه وه ميوه ي زۆرى بۆ هاتووه و وتى:
 ئه مير ه كان بانگ بكهن با شتيك بخۆن، ئه لئى: ئينجا هاتمه وه سه ر خو م و دلخۆش بووم و ئه مير ه كانم
 بانگ كرد، ئه وانيش به ترسه وه هاتن، كاتي ك رووخۆشى و كرانه و ه يان بينى به رووياندا دلتيا بوون و
 خو شى رووى تيكردن، پاشان به نيه تى به جى هيشتنى ناوچه كه وه لاي هه ستان وه كه ئه وه ي هيج

شتیک رووی نه دابیت^۱ لیتبورده بییشی (ره حمه تی خوی لی بیت) ته نها به رامبه ره به شوینکه وتوان و ژیر دهسته و سهربازه کانی نه بوو به لکو له وهش تیپه پی کرد بۆ دوژمنه کانی نه وانه ی که له جه نگدا بوون له گه لیداو کوشتاریان ده کرد^۲، وهک دواتر باسی ده که ین به پشتیوانی په روه ردگار.

حه و ته م: ده سگرتنی به هوکاره کانی پیاو ته وه:

پیاو ته تی کۆی ره وشته جوانه کان و نه ریت به سه نده کان و نیشانه ی مهردایه تیبه، نه م ره وشته هوکاره بۆ ریژدار بوونی خاوه نه که ی و گه و ره بوونی له چاوی به رامبه ره کاند، راستی پیاو ته تیش به هیژی ده روونی و ده سپیکی کرده وه جوانه کانه، که ستایش کردنی به دوا دایت به پیی عه قل و شرع و نه ریت^۳. ابن القیم ده فهرمویت: کرۆکی پیاو ته بریتییه له خو دوورگرتن له قسه و کرده وه ره وشتی نزم و پیشاندانیه تی بۆ دوست و دوژمن، پیاو ته سامانی: له باش سهر فکردن و دانانی له شوینه باشه کاند به پیی شرع و عه قل و نه ریت، پیاو ته له چاکه شدا بریتییه له خیرا کردن و ئاسانکاری و ریژلینان و به نهینی کردن و باسنه کردن دوی نه جامدانی، پیاو ته وازهینانی له خرابه ش بریتییه له: وازهینانی له نا کۆکی و گله یی و داوکاری و چه ندو چون کردن^۴. شاعیر ده لیت:

إني لتطربني الخلال كريمه طرب العريب بأوبه و تلاق

وته زنی ذکرى المروءة والندی بین الشماثل هزه المشتاق^۵

سه لاهه دینیش (ﷺ) پیاو ته تی ژور بوو، پوخوش و به ئابروو بوو، پیشوازی گهرم بوو بۆ میوانه کانی نه یده هیشت میوانی بپوات هه تا وه کو نه کی نه کات، هه داوایه کیشی هه بوایه بۆی جیبه جی ده کردو ریژی له میوان ده گرت با بى باوه ریش بوایه، قاضی ابن شداد نه لى: جاریکیان بینیم فه رمانپه وای صیدا هات بۆ لای بۆ ناصر، نه ویش ریژی ژوری گرت و نانی له گه ل خواردو باسی ئیسلامی بۆ کردو چه ند نمونه یه کی له ئاکاره جوانه کانی بۆ خسته پوو و هانیدا بۆ موسولمان بوون. هه روه ها ریژی ده نا له و شیخ و زاناو پیاو چاک و ناودارانه که ده هاتنه لای و خه لاتى ده کردن، داواشی لیده کردین هه زانایه کی ناودار به لای خیه ته گه که یدا تیپه پی به یینه لای و هه تا وه کو له چاکى و به خشنده یی و به هره مند بیت و به شیوه یه کی جوان خرزه تی بکات، نه وه بوو له سالى ۵۸۴ هـ دا پیاویکی زانا سه ردانی کردین که زانست و ته صه وفی تیا دا کۆ بوو بوویه وه که سیکی به تواناو

^۱ سيرة الناصر صلاح الدين ل ۸۸.

^۲ صلاح الدين الايوبي، علوان ۱۴۹.

^۳ التعريفات للجرجاني ل ۱۱۱.

^۴ تهذيب و راج السالكين (۳/ ۶۹۷ - ۶۹۹).

^۵ ديوان المروءة، أحمد بركات، الاخلاق بين الطبع و الطبع ل ۱۹۶.

سەرقالی زانست و زانیاری بوو، پاش حەج کردن هاتبوو بۆ قودس کاتیک جی دەستی سولتان
 تیایدا نینیبوو بریاریدا بوو کە بێت بۆ سەردانی، ئەو هەبوو بەچەندە سەربازیکەو هەشتە لامان و
 هەستم پێ ئەکرد هەتاو هەتا ناو خێوەتە کە مەو هە پاشان بە خێر هاتنم کردو پرسیارم لیکرد
 دەربارە ی هۆکاری سەردانە کە ی، ئەویش ئاگاداری کردمەو هە کە دەیه ویت سولتان سەلاحەدین
 ببینیت لەبەر ئەو کارە جوان و شوێنەواری باشانە ی کە لیوێ بیستوو، منیش ئەو شەو سولتانم
 لە هاتنی ئەو پیاو هە ئاگادار کردەو، ئەویش داوای کردو فرمودە یەکی بۆ باس کردو سوپاسی کرد
 لە سەر ئەو کارانە ی کە بۆ ئیسلامی کردوو هانیدا بۆ چاکە کردن، پاشان بە جێمان هێشت و شەو
 لای من ما یەو هەو لە خێوەتە کە مەدا کاتی نوێژی بە یانیمان کرد خوا حافیزی لی کردم بە لام من پێم
 جوان نەبوو کە واپرات بە یی ئەو ی سولتان خوا حافیزی لی بکات بە لام ئەو گوێی پێ نەدا و تی:
 کاری خۆم کردو هیچ مە بە ستیکیشم نەبوو جگە لە بینین و سەردانی ئینجا رۆشت پاش چەند
 شەوێک سولتان هەوایی پرسسی و منیش بۆم باس کرد، بە لام گلە یی لیکردم کە چۆن ئاگادارم
 نەکردۆتەو لە رۆشتنی و تی: چۆن پیاویکی ئاوا دیتە لامان و دەپرات بە یی ئەو ی چاکە یەکی
 لە گەلدا بکە ی؟ بەو کارە زۆر نیکەران بوو، منیش ناچار بووم نامە یە ک بنوسم بۆ محی الدینی
 قاضی دیمە شق و رام سپارد کە پرسیارم دەربارە ی ئەو کابرایە بۆ بکات و پارچە نوسراویکی
 بگە یە نیتە دەست کە تیایدا باسی نارازی بوونی سولتانم کردبوو لەو ی کە بە یی ئاگاداری ئەو
 رۆشتبوو، داوام لیکرد بگە ییتەو هەو پێتە ییە کیش هەبوو لە نۆوانماندا کە ئەو ی دەخواست،
 ئەو هەبوو زۆری نەبرد گە پایەو هەو منیش سولتانم ئاگادار کردەو ئەویش و تی: لە گەل خۆتدا بیهێنە
 بۆ لام، منیش لە گەلیدا رۆشتم سولتانیش بە گەرمی پێشوازی لیکردو زۆر خوشحال بوو
 بە سەردانە کە ی و چەند رۆژێک لە لای خۆی هێشتیەو هەو پۆشاکێکی باشی پێدا و لاخیکێ باشی بۆ
 دا بین کردو جل و بەرگیشی پێدا بۆ خێزان و دراوسی و شوێنکە و توانی و بری پەرەش بۆ خەرجی
 خۆی، زاناکەش بە نزایەکی زۆر سوپاسگوزاریەو بە جی هێشت^۱. ابن شداد ئەلی: جاریکیان
 دیلیکی فرەنجیان هێنایە بەر دەستی و زۆر دەرترسا، وەرگێرە کەش پێی و تی: لە چی دەرترسی، و تی:
 پێش ئەو ی ئەم دەم و چاوە ببینم زۆر دەرترسام بە لام دوا ی بینین و ئامادە بوونم لەبەر دەستیدا
 دنیابووم کە من خێر دەبینم، سەلاحەدینیش بە زەیی پێدا هاتەو هەو چاکە ی لە گەلدا کردو ئازادی
 کرد^۲، جاریکیان لە خەزمەتیدا بووم بە سواری لە بەرامبەر فرەنجەکاندا ئەو هەبوو هێزیکێ پێشەو ی

^۱ سيرة الناصر صلاح الدين ل ۹۱.

^۲ سيرة الناصر صلاح الدين ل ۹۱.

سوپا گه شته به ره وه ژنیکیان له گه لدا بوو ژور ده کپوزایه وه ده گریاو ملوانکه یه کی له ملدا بوو پتشره وی سوپاکه ش وتی: نه مه له ناو فره نجه کانه وه هاتووه داوای بینینی توی کرد، نیمه ش هینامان بولات، سولتانیش فره مانیکرد به وه رگپړه کی که پرسپاری لی بکات نه ویش وتی: دزه موسولمانه کان دوینی شه و هاتونه ته خپوه ته که م و کچه که میان بردووه، دوینی شه ویش هه تاوه کو به یانی من هاوارم کردووه پتیا و تم: پاشاکه یان میهره بانه و نه تنیرین بولای داوای کچه که تی لی بکه و به م شپوه یه هاتم، منیش کچه که م له تو دهریت؟ سه لآحه دینیش به زه یی پیدا هاته وه فرمیسک به چاویدا هاته خواره وه، فره مانیدا به که سیک که بچیتته سه رپازگه و که هه والی نه و کچه بچوکه بپرسیت و بلیت: هه رکه س کرپویه تی پاره که ی ده دینه وه بزمان بینیتته وه، ژوری پی نه چوو سواره که گه پایه وه کچه که ی به سه رشان وه بوو، هه ر که نافره ته که ی بینی خوی دا به زه ویداو ده م و چاوی ده هینا به زه ویداو خه لکیش بوی گریان و پاشان دهستی به رز کرده وه بول تاسمان و نه مان ده زانی چی دهوت، پاشان کچه که ی پی درایه وه به پی کرا هه تاوه کو گه شته وه ناو فره نجه کان^۱.

هه روه ها کاتیک نه لبره نس نه رنات فره مانپړه وای که رکه له گه ل پاشای فره نجه کان له که ناردا هاتنه لای له پاش به دیلگیرانیان له جهنگی حطیندا له سالی ۵۸۳ هک نه م رووداوه ش له شوینی خویدا به دریژی باسی ده که ین (به پشتیوانی خوا) هینانیشیان له سه ر داوای سه لآحه دین بوو، نه م نه رناتپه ش بی باوه رپکی سته مگارو به هیز بوو، له کاتی ناگر بهستی نیوان نه وو موسولمانه کاند کاروانیک به ناوچه که یدا تپه پ بوو نه ویش هه ستا بوو به په لاماردانی و بردنی که ل و په له کانیا و نازاردانی کاروانچییه کان و زیندانی کردنیان له زیندانی ته سک و ته نگه لاند، نه وانیش ناگر به ست و ریکه و تنه که یان بیرخسته وه به لام نه و وتی: بلین به موحه مه ده که تان رزگارتان بکات، کاتی به سه لآحه دین به مه ی زانی، نه زری کرد که هه ر کاتی خوا سه ری خست به سه ریدا بیکوژیت. کاتی سه رکه وت به سه ریداو به دیلی هینایانه به ر دهستی ژور سور بوو له سه ر کوشتنی (وه که وه فایه که بول نه زره که ی) نه وه بوو له گه ل پاشادا هینایان و پاشا داوای ناوی کردو ناویان بول هینا و خوار دپه وه پاشان ناوه که ی دا به نه رنات و سولتانیش به وه رگپړه که ی وت: بلی به پاشا: تو ناوت پیداو، چونکه من ناوو خواردنی پی نادم، چونکه پیاو ته نه وه ده خواز ی که نازاری که سیک نه ده م که نه کی کردووم، پاشان به دهستی خوی دای له گه ردنی و نه زره که ی برده سه رو دهستی کرد به سه ر عه ککاداو هه موو دیله کانی نازاد کرد که نزیکه ی چوار هه زار دیل بوون و هینده پاره ی پیدان که

^۱ سيرة الناصر صلاح الدين ل ۹۳.

پئی بگه نه وه ناو خیزانه کانیان^۱. ئەم رووداوهش که ابن شداد ده یگی پێته وه به لگه یه له سه ر لیبرده یی فراوان و پیاوه تی که م وینه ی، ئیبن شداد ئەلّی: کاتی پاشای ئینگلیزی ریتشارد شیردل نه خوش که وت (که سه ر سه خترین و دوزمنی سه لآحه دین بوو) سه لآحه دین میوه و به قری بۆ نارد و ئەمه ش بووه مایه ی سه رسورمانی خاچه رسته کان^۲ له راستیدا سه لآحه دین ره وشت به رزو قسه خوش بوو، شاره زای ره چه له ک و میژوی عه ره ب و داب و نه ریت و خوره وشتیان بوو، هه روه ک شاره زای دونیا و سه رگوزه شته و سه یرو سه مه ره کانی بوو به جۆرێک که گوێگری سویدیکی لّی وه رده گرت که له خه لگانی تری وه رنه ده گرت، هه روه ها ژۆر ره وشت به رزو و پرسپاری له هه ر به کێکیان ده کرد ده رباره ی نه خوشی و چاکبونه وه و خواردن و خواردنه وه و گۆرپانکارییه کانی ژیا نی، هه روه ک مه جلیسی پاک بوو و که س به خراپه له مه جلیسیدا باس نه ده ده کرا و رازیش نه ده بوو قسه ی خراپ و نا په وای له لادا بکریت و زمان خاوی ن بوو، ئیبن شداد ئەلّی: هه رگیز نه مبینوه هه زی له جنیو بیت، پینوسی پاک بووه و هه رگیز به پینوسه که ی نازاری هیچ موسولمانیکی نه داوه^۳، چاودیری و وه فاشی باش بوو، هه ر هه تیویکیان به ینا یه بۆ لای ره حمه تی بۆ دایک و باوکی ده نارد و دلّی ده دایه وه و بژیوی باشی بۆ دابین ده کرد، ئەگه ر که سێکی گه وره و سه ره رشتی هه بوا یه، راده سستی ئەوی ده کرد، ئەگینا ئەندازه ی پتو یستی پئی ده دا و پاشما وه که شی ده دا به و که سه ی که سه ره ره رشتی ده کرد، هه ر په ربه سالا چویه کیشی ببینایه چاکه ی له گه لدا ده کرد و پاره ی پئی ده دا، له سه ر ئەم خوره وشته ش به رده وام بوو هه تا وه کو ئەو کاته ی که خوای گه وره گه پاندیه وه بۆ لای خو ی^۴.

هه شته م: ئارامگری و دان به خو دا گرتن:

ئارامگری گه وره ی ره وشته کان و هاو پتی ریگا و ریبازی گه شتنه به پیشه وایه تی و سه رکه وتن، ره وشته جوانه کانی ش په یوه ستن به ئارامگرییه وه ئارامگری بناغه ی ره وشتی به رزو کاری خێرو چاکه خوازیه له ب نه ره تیشدا و شه ی ئارامگری و سه بر له خۆ گرتنه وه وه ها تووه، ئارامگری واته گرتنه وه ی ده روون له بیزاری و زمان له سکا لا و ئەندامه کان له سنگ کوتان و یه خه داب رین، ئارامگری راسته قینه ش بریتیه له ره وشتیکی جوانی ده روون که له گه لیدا مرو ف واز له ئەنجامدانی کرده وه نادروست و ناباشه کان دینیت و یه کیکه له و هیزانه ی ده روون که چاکیتی و دامه زراوی ده روونی له سه ر

^۱ سيرة الناصر صلاح الدين ل ۹۳.

^۲ صلاح الدين الايوبي، علوان ل ۱۵۱.

^۳ سير الناصر صلاح الدين ل ۹۳.

^۴ سير الناصر صلاح الدين ل ۹۳، ۹۴.

وهستاوه^۱. و تراویشه: نارامگری بریتیه له وهی له بهرام بهر به لاو نه هامة تیدا به نه ده به وه مامه له بکهیت^۲، خوای گه وردهش باسی نارامگری له نه وه دو نه وه نده شوینی قورئاندا کردوه نه مهش پیویست بوونی ده سه لمینیت، زۆرتین پله و پایه و چاکه شی بۆ (صبر) بریار داوه و کردیه تی به به ره می، چه ند شتیکیشی بریار داوه بۆ نارامگران که بۆ خه لکی تری بریار نه داوه، خوای گه ورده ده فه رمویت: ﴿أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾ (البقرة ۱۵۷)، واته: نا نه وانه چه نده ها ستایش و ره حمه ت و میهره بانی هر به سهر نه واند ده باریت له لایه ن په روه رد گاریا به وه نه وانه نه وه که سانه ن ریازی هیدایه تیان وه رگرتوه^۳.

له سه عدی کوپی نه بی وه قاصه وه نه لی: وتم نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ)، کی له مه مو که س زیاتر تاقی ده کریته وه؟ فه رموی پیغه مبه ران پاشان باشتین که س دوی نه وان وه ره ها، مه مو به نده یه که به پیی بیروبا وه پی تاقی ده کریته وه جا نه گه ر با وه پی به هیز بیت نه وه تاقی کردنه وه ی سه ختر ده بیت، نه گه ر با وه پیشی لاواز بیت تاقی کردنه وه ی لاواز ده بیت، هینده ش مروّف توشی به لاو تاقی کردنه وه ده بیت هه تا وه کو هیچ گونا هیک ی له سه ر نامینیت^۴. شاعیر ده لیت:

أصبر قليلاً و كن بالله معتصماً ولا تعجلن، فإن العجز بالعمل

الصبر مثل اسمه في كل نائبة لكن عواقبه أحلى من العسل

سه لاهه دینیش ره حمه تی خوای لی بیت نارامگر بوو له سه ر تالی ژیان له گه ل نه وه شدا که توانای خوش ژیا نی هه بوو، هه روه ها نمو نه یه کی جوانی نارامگری و خۆراگری بوو له گۆره پا نه کانی جیهاد و له کاتی نه هامة تی و کۆسته کاند، قاضی ابن شداد نه لی: بینیم له سه وزاییه کانی عه ککادا، زۆر نه خوش بوو به هو ی نه وه دومه لانه وه که له ورگیه وه هه تا وه کو نه ژنۆی ده ری کرد بوو به جوړیک که نه یده توانی دابنیشیت به لکو شانی دانه داو له سه ر لانه که وت له خپوه ته که یداو نه یده هیشت خواردن له به رده ستیدا دابنن له به رنه وه ی که نده یتوانی دابنیشیت و فه رمانی ده کرد خواردنه که ی بدری به خه لکی تر، له گه ل نه وه شدا له خپوه تی جه نگدا به رام بهر به دوژمن ده مایه وه و سو پای دابه ش کرد بوو به سه ر چه پ و راست و نا وه راست و دلدا وه که ناماده باشی بۆ جه نگ، له گه ل هه موو نه مه شدا به یانی زوو هه تا وه کو نو یژی نیوه پۆ به سواری نه سپه وه به سه ر سو پا که یدا ده گه پاو له عه سریشه وه

^۱ الاخلاق بین الطبع و التطبع ل ۱۹۷.

^۲ الاخلاق بین الطبع و التطبع ل ۱۹۷.

^۳ ته فسیری ئاسان ۲۴.

^۴ صحیح الجامع الألبانی (۹۹۲/۱) السلسلة الصحيحة رقم ۱۴۳.

^۵ الاخلاق بین الطبع و التطبع ل ۱۹۷.

بۆ مەغریب بەھەمان شىۋەى ئارامگر بوو لەسەر ئەو ئازارە ئۆرەى كە بەھۆى ئەو دومەلەنەو
 دەچەشت و منیش سەرسام بووم پىتى، ئەویش دەيوت: كاتى سواری ئەسپ دەبم ئازاریان نامىنى
 ھەتاوھەكو دادەبەزم، ئەمەش چاودىرىيەكى خاويە، ئەو بوو كاتى نەخۆش كەوت ئىمە لەخەپروبە
 بووين و لەتل الحجل دواكەوت بەھۆى نەخۆشییەو فرەنجیەكانیش بەمەیان زانى، بۆیە
 بەلاماریاندان بەئومىدى وەشاندىنى گورزىكى كاریگەر لىيان. بەھۆى نەخۆشییەكى سەلاحەدینەو،
 ئەو بوو لەقۇناغى يەكەمدا چوونە دەرەو بۆ لای ئەو بیرانەى كە لای تەپۆلكەكەدان
 سەلاحەدینیش رەحمەتى خاوى لى بىت فەرمانیدا بەكۆردنە وەى كۆچ بارەكانیان و رۆشتن بەرەو
 ناصرە، لەوكاتەشدا عمادەدینى فەرمانرەواى شەنگارىش نەخۆش بوو، بۆیە مۆلەتى پىندا كە لەگەل
 كۆچ بارەكەدا بىت و خۆشى لەوى ماىەو، پاشان دوژمن لەرۆژى دووھەدا بەشویئماندا ھات،
 ئەویش ئەو ئازارەو كەپتوھى بوو سواری ئەسپەكەى بوو سەربازەكانى رىكخست بۆ
 رووبەپووبوونەو دۆژمن و لای راستى سپارد بەالملك العادل و لای چەپى سپارد بە تقى الدين عمر،
 الملك الظاهرى كۆپىشى لەناوھەنددا لەگەل الملك الأفضلدا دانا، خۆشى چووە دواى ھەموویانەو،
 ھەر كە لەتەپۆلكەكە دابەزى دىلىكى فرەنجیان ھىتايە بەر دەستى، ئەویش فەرمانى كوشتنىداو
 لەبەردەمیدا دایان لەگەردنى، پاش ئەو پىشپىارى موسولمان بوونیان بۆ كردو ئەویش رەتى
 كردەو، ھەرچەندە دۆژمن بەدواى بەشى سەرەوھى رووبارەكەدا دەگەپا ئەویش پىشتى لى دەگرتن
 ھەتاوھەكو لەخىوھەكانیان دایانبرىت ئەو بوو ماوھەك دەپۆشت و ماوھەكیش دادەبەزى بۆ
 پشوودان دەستەسپىكى دابوو بەسەرىدا لەبەر كاریگەرى تىشكى خۆر لەسەرى بەلام نەبەشت
 خىوھەتى بۆ ھەلبەرى بۆ ئەوھى دۆژمن بەلاوازی نەزانى بەو شىۋە ماىەو ھەتاوھەكو دۆژمن چووە
 بەشى سەرەوھى رووبارەكە ئەویش چووە نزیكیان و لەتەپۆلكەيەكدا نىشتەجى بوو كەدەپوانى
 بەسەریاندا ھەتاوھەكو شەو ھات، پاشان فەرمانیدا بەسەربازەكانى كەبگەپتەو شۆپنەكانیان و
 بەشمشیرەكانیانەو ئامادەبن خۆشى لەگەل ئىمەدا كەشایەو بۆ لوتكەى چىاكەو لەوى
 خىوھەتیکمان بۆ ھەلدا ئەو شەو شەش من و پزىشك چارەسەرمان دەكردو سەرقالى كەردبوین، ئەویش
 ماوھەك دەخەوت و ماوھەك ھەلەدەستا كاتى سەبرى دۆژمنم كەرد بینیم لەرۆژئاواى رووبارەكەو
 بەرەو خىوھەكانیان بەرىكەوتوون لەو رۆژەشدا موسولمانەكان تەنگیان پى ھەلچنى بوو كۆرەكانى
 الملك الظاهر و الملك الأفضل و الملك الظافر و ئەوانى تریش كە ئامادە بوون ناردە بەرەى جەنگو
 جگە لەمن و ئالا ھەلگرو چەند مندالىك كەسى لەدەورى خۆى نەبەشت كەسێك لەدوورەو سەبرى
 بكردایە وای دەزانى خەلكىكى زۆرى لەدەوروبەردایە لەبەر ئەو ھەموو ئالایانەى كە ھەلیان گرتبوو،
 بەلام تەنھا يەك كەسى تىابوو كە بەتەنھا بەرامبەر جەماوهرىكى زۆر دەوھەستا، ئەو بوو دۆژمن

به رده و ام دهاته پيش و به به رده و اميش لتيان ده كوژراو هه ركه سيكيان لي بكوژرايه ده يانناشت و هه ركه سيكيان لي بريندار بووايه هه لتيان ده گرت هه تاوه كو نه زانري چه نديان لي كوژراو يان بريندار بووه، به م شيويه به رپوه بوون و نيمه ش نه ماننين هه تاوه كو ژوريان بو هيتان و دابه زينه نزيك پرده كه، هه ركه فره نجه كانيش دابه زينه سه ره زوي موسولمانه كان بي نوميده ده بوون له وه ي بتوان به تاكاميك بگن، چونكه له حاله تي دابه زيندا به باشي خويان ده پاراست بويه له شوييني خويده مايه وه و سه ربازه كانيش به سوار نه سپه كانينه وه بوون له نزيك دوزمن هه تاوه كو كوژتاي روزه، پاشان فره مانى پيكردن كه بميننه وه وهك شه وي پيشتر و نيمه چوينه وه بو مال وه وهك شه وي پيشوو و هه تاوه كو به ره به يان هه ركه له تنگ پي هه لچيني دوزمندا بووين هه تاوه كو دوزمن شويينه كه ي به جي هيشت و نه ويش بيزار بوو له جه نگو كوشتار، پاشان له خيوته كه ي نزيك بونه وه و له ويشه وه خه لكانيك هاتنه ده ره وه كه رزگار يان كرد هه تاوه كو گه شتته وه خيوته كانيان، جا سه يري نه م نارامگري و خوراگريه بكه، نه م پياوه ي چنده به رزكردوته وه^۱، قاضي ابن شداد نه لي: جارتيكيان بينيم هه والي كوچي دوايي كوچي هه رزه كاري به ناوي نيسماعيل وه ده خوينده وه، نه وه بوو له سه ر ناوه كه وه ستاو به كه سي نه وت هه تاوه كو له كه ساني ترمان بيست، هيچ ناسه وارتيكيشي پيوه ده رنه كه وت جگه له وه ي كاتي كاغه زه كه ي خوينده وه فرميسك به چاويدا هات^۲. شه ويكي شيان گه ماروي صفدي دابوو نه يوت: ناخه وين هه تاوه كو نه مشه و پينچ مه نجه نيقي دانه مه زرين^۳ بو هه ركه مه نجه نيقيكيش كو مه ليكي دانا كه سه ره رشتي دانان يان ده كرد، نيمه به دريژاي شه و له خزمه تيدا بوين له خوشترين ژيان و به چيژترين كاتدا، به رده و اميش نيردراوه كان هه والي دانساني مه نجه نيقه كانيان پي ده گه ياند هه تاوه كو كاتي روزه بويه وه هه موو مه نجه نيقه كان دانرابوون، نه و شه وانه ش دريژترين و ساردرين شه و بوون بارانيكي ژوريشي تيدا باري، نه وه بوو له و شه وه دا هه والي كوچي دوايي تقى الدين عمري برازي پي گه يشت له كاتيكد به رامبه ر فره نجه كان وه ستا بووين و هه موو شه وي ره شه با خيوته ته كاني هه لده كه ندين و خه لكي به ده ره وه ده مانه وه هه تاوه كو به ياني له الرمله دا^۴ و دوزمنيش له يازور دابوو، له نيوانيشماندا ماوه يه كي كه م هه بوو، نه ويش الملك العادل و علم الدين سليمان كوچي جندر سابق الدينى كوچي الدايه و عزالدين المقدمي هيتاو خه لكي له خيوته كه ي دورخستنه وه و پاشان نامه يه كي ده رهيئاو گريانيكي ژوري كرد و نيمه شي

^۱ سيرة السلطان الناصر صلاح الدين ل ۸۳.

^۲ سيرة السلطان الناصر صلاح الدين ل ۸۳.

^۳ ناميريك ه له تخته دروست ده كرپت دوولاي هه يه و له نيوانياندا تيركي دريژ هه يه.

^۴ سيرة السلطان الناصر صلاح الدين ل ۸۴.

خسته گریان به بئی نه وهی بزاین هوی چیه پاشان به گریان وه وتی: تقی الدین کۆچی دواپی کرد^۱ و پاشان گریانی زیاتر بوو خه لکه کهش گریان، منیش به خۆمدا چوومه وه و وتم: داوای لیخۆشبوون ده کهین خوای گه وره له م حاله ته سه یر بکه ن بزاین ئیوه له کوین و له چیدان و واز له شتی تر بیتن^۲، ئه ویش وتی: به لئی لیمان خۆشبه خوایه و چند جارێک دووباره ی کرده وه پاشان وتی: با کهس به مه نه زانیت، پاشان داوای که مێک گولای کرد و چاوه کانی پی شت و دواتر خواردنیان هینا و خه لکی کۆبونه وه بۆی و کهس به مه ی نه زانی هه تا وه کو دوژمن گه رایه وه بۆ یافا و ئیمهش گه راینه وه بۆ النطرون، که شوینی سه ره کیمان بوو.

نۆیه م: نه مه کداری:

وه فاداری له سیفه ته به رزو ره وشته گه وره کانه و خوای گه ورهش فه رمانی کرد وه به بنده کانی که پابه ند بن پتوه ی و ستایشی نه وانه ی کرد وه که نه نجای ده دن خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا.....﴾ (المائدة)، واته: نه ی نه وانه ی با وه پتان هینا وه به نه مه ک و به وه فا بن به رامبه ر به لێن و په یمانه کانتان^۳. هه روه ها ده فه رمویت: ﴿يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِرًّا﴾ (الانسان ۷)، واته: نه و به خته وه رانه یه کێک له سیفه تیان نه وه یه: وه فا به نه زر ده که ن یاخود به لێنیکیان دا وه وه فادارن^۴ شاعیریش ده لیت:

إذا قلت في شيء نعم فاتمه فان نعم دين علي الحر واجب

والا فقل لا تسترح ولا ترح بها لئلا يقول الناس انك كاذب^۵

سه لاهه دینیش نمونه بوو له بواری وه فا کردن به په یماندا و هه رکاتی سولعی بکرایه پابه ند ده بوو پتوه ی نه گه ر به لێنیشی بدایه نه یبرده سه ر، ابن واصل له به تریارکی قودسه وه ده یگێرتنه وه کاتی نه و شارهی به جیه یشت دوا ی ده ست به سه راگرتنی له لایه ن سه لاهه دینه وه، پاره یه کی زۆر زۆری پی بوو و سه لاهه دینیش ریگری لێ نه کرد کاتی وتیان نه و پارانه ی لێ وه رگه ره هه تا وه کو بۆ به هیزکردنی موسولمانان به کاری بێنیت وتی: سه تمی لێ نا که م و په یمان ناشکینم، بۆیه ته نها نه وه نده ی لێ وه رگرت که له که سه ئاساییه کانی تری وه رده گرت که بریتی بوو له ده دینار، پاشان له گه ل به تریارک و هاوړپیکاندا هیزکی نارد بۆ پاراستنیان و گه یاندیان به شاری صور که بوو بووه

^۱ سیره السلطان الناصر صلاح الدین ل ۸۴.

^۲ سیره السلطان الناصر صلاح الدین ل ۸۴.

^۳ ته فسیری ئاسان ل ۱۰۶.

^۴ ته فسیری ئاسان ل ۵۷۹.

^۵ الهج المسلوک فی سیاسة الملوك ل ۱۱۷.

پینگەى فرەنجه كان و شوئىنى كۆبونە وەيان وای تىكشكانيان له حطيندا وەرگرتنە وەى ئەو شوئنانەى كه دەستيان بە سەردا گرتبو و لەشامدا^۱.

دەيهەم: خاكى بوون:

سيفە تىكە لە سيفە تەكانى (عباد الرحمن) خواى گەورە دەفەر مويّت: ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ (الشعراء ٦٣) واتە: بەندەكانى خواى ميهربان ئەو كەسانەن كە زۆر بە هيمنى و سەلارى بە سەريدا دەپۆن... هتد^۲ خاكى بوونيش نيشانەى خۆشەويستى خوايە بۆ بەندە وەك خواى گەورە دەفەر مويّت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (المائدة ٥٤)، واتە: ئەى ئەوانەى باوەرپتان هيئانە وەى هەر كەس لە ئيوە لە ئاين و بەرنامەكەى وەرگەرپيّت پاشگەزيتتە وە ئەو (هەر خۆى زەرەر دەكات) ئەو لە ئايندەدا خوا كەسانىك دەهيئيتتە كايە وە (ئەو ئەندە رىك و پيكت و باوەر دامەزراون) پەروەردگارى مەزن خۆشى دەويّن ئەوانيش ئەويان خۆشدويّت هەروەها ملكە و فەرمانبەردارو بەسۆزن بۆ ئيمانداران و سەر بلەند شكست نەخۆرو دەروون بەرزن بەسەر بى باوەرپاندا لە پيئنا و رىبازى خواداو بۆ بە دەست هيئانى رەزامەندى ئەو هەول دەدەن و تى دەكۆشن لە لۆمەى لۆمە كارانيش ناترسن، ئەمە فەزل و ريزى تايبەتى خوايە كە دەيبەخشيت بە هەر كەس كە بيهويّت كە فراوانگيرو زانايە^۳. ^۴ ^۵ ^۶ ^۷ ^۸ ^۹ ^{۱۰} ^{۱۱} ^{۱۲} ^{۱۳} ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰} ^{۱۰۱} ^{۱۰۲} ^{۱۰۳} ^{۱۰۴} ^{۱۰۵} ^{۱۰۶} ^{۱۰۷} ^{۱۰۸} ^{۱۰۹} ^{۱۱۰} ^{۱۱۱} ^{۱۱۲} ^{۱۱۳} ^{۱۱۴} ^{۱۱۵} ^{۱۱۶} ^{۱۱۷} ^{۱۱۸} ^{۱۱۹} ^{۱۲۰} ^{۱۲۱} ^{۱۲۲} ^{۱۲۳} ^{۱۲۴} ^{۱۲۵} ^{۱۲۶} ^{۱۲۷} ^{۱۲۸} ^{۱۲۹} ^{۱۳۰} ^{۱۳۱} ^{۱۳۲} ^{۱۳۳} ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰} ^{۲۰۱} ^{۲۰۲} ^{۲۰۳} ^{۲۰۴} ^{۲۰۵} ^{۲۰۶} ^{۲۰۷} ^{۲۰۸} ^{۲۰۹} ^{۲۱۰} ^{۲۱۱} ^{۲۱۲} ^{۲۱۳} ^{۲۱۴} ^{۲۱۵} ^{۲۱۶} ^{۲۱۷} ^{۲۱۸} ^{۲۱۹} ^{۲۲۰} ^{۲۲۱} ^{۲۲۲} ^{۲۲۳} ^{۲۲۴} ^{۲۲۵} ^{۲۲۶} ^{۲۲۷} ^{۲۲۸} ^{۲۲۹} ^{۲۳۰} ^{۲۳۱} ^{۲۳۲} ^{۲۳۳} ^{۲۳۴} ^{۲۳۵} ^{۲۳۶} ^{۲۳۷} ^{۲۳۸} ^{۲۳۹} ^{۲۴۰} ^{۲۴۱} ^{۲۴۲} ^{۲۴۳} ^{۲۴۴} ^{۲۴۵} ^{۲۴۶} ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} ^{۲۴۹} ^{۲۵۰} ^{۲۵۱} ^{۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۲۵۴} ^{۲۵۵} ^{۲۵۶} ^{۲۵۷} ^{۲۵۸} ^{۲۵۹} ^{۲۶۰} ^{۲۶۱} ^{۲۶۲} ^{۲۶۳} ^{۲۶۴} ^{۲۶۵} ^{۲۶۶} ^{۲۶۷} ^{۲۶۸} ^{۲۶۹} ^{۲۷۰} ^{۲۷۱} ^{۲۷۲} ^{۲۷۳} ^{۲۷۴} ^{۲۷۵} ^{۲۷۶} ^{۲۷۷} ^{۲۷۸} ^{۲۷۹} ^{۲۸۰} ^{۲۸۱} ^{۲۸۲} ^{۲۸۳} ^{۲۸۴} ^{۲۸۵} ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰} ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰} ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵۵} ^{۳۵۶} ^{۳۵۷} ^{۳۵۸} ^{۳۵۹} ^{۳۶۰} ^{۳۶۱} ^{۳۶۲} ^{۳۶۳} ^{۳۶۴} ^{۳۶۵} ^{۳۶۶} ^{۳۶۷} ^{۳۶۸} ^{۳۶۹} ^{۳۷۰} ^{۳۷۱} ^{۳۷۲} ^{۳۷۳} ^{۳۷۴} ^{۳۷۵} ^{۳۷۶} ^{۳۷۷} ^{۳۷۸} ^{۳۷۹} ^{۳۸۰} ^{۳۸۱} ^{۳۸۲} ^{۳۸۳} ^{۳۸۴} ^{۳۸۵} ^{۳۸۶} ^{۳۸۷} ^{۳۸۸} ^{۳۸۹} ^{۳۹۰} ^{۳۹۱} ^{۳۹۲} ^{۳۹۳} ^{۳۹۴} ^{۳۹۵} ^{۳۹۶} ^{۳۹۷} ^{۳۹۸} ^{۳۹۹} ^{۴۰۰} ^{۴۰۱} ^{۴۰۲} ^{۴۰۳} ^{۴۰۴} ^{۴۰۵} ^{۴۰۶} ^{۴۰۷} ^{۴۰۸} ^{۴۰۹} ^{۴۱۰} ^{۴۱۱} ^{۴۱۲} ^{۴۱۳} ^{۴۱۴} ^{۴۱۵} ^{۴۱۶} ^{۴۱۷} ^{۴۱۸} ^{۴۱۹} ^{۴۲۰} ^{۴۲۱} ^{۴۲۲} ^{۴۲۳} ^{۴۲۴} ^{۴۲۵} ^{۴۲۶} ^{۴۲۷} ^{۴۲۸} ^{۴۲۹} ^{۴۳۰} ^{۴۳۱} ^{۴۳۲} ^{۴۳۳} ^{۴۳۴} ^{۴۳۵} ^{۴۳۶} ^{۴۳۷} ^{۴۳۸} ^{۴۳۹} ^{۴۴۰} ^{۴۴۱} ^{۴۴۲} ^{۴۴۳} ^{۴۴۴} ^{۴۴۵} ^{۴۴۶} ^{۴۴۷} ^{۴۴۸} ^{۴۴۹} ^{۴۵۰} ^{۴۵۱} ^{۴۵۲} ^{۴۵۳} ^{۴۵۴} ^{۴۵۵} ^{۴۵۶} ^{۴۵۷} ^{۴۵۸} ^{۴۵۹} ^{۴۶۰} ^{۴۶۱} ^{۴۶۲} ^{۴۶۳} ^{۴۶۴} ^{۴۶۵} ^{۴۶۶} ^{۴۶۷} ^{۴۶۸} ^{۴۶۹} ^{۴۷۰} ^{۴۷۱} ^{۴۷۲} ^{۴۷۳} ^{۴۷۴} ^{۴۷۵} ^{۴۷۶} ^{۴۷۷} ^{۴۷۸} ^{۴۷۹} ^{۴۸۰} ^{۴۸۱} ^{۴۸۲} ^{۴۸۳} ^{۴۸۴} ^{۴۸۵} ^{۴۸۶} ^{۴۸۷} ^{۴۸۸} ^{۴۸۹} ^{۴۹۰} ^{۴۹۱} ^{۴۹۲} ^{۴۹۳} ^{۴۹۴} ^{۴۹۵} ^{۴۹۶} ^{۴۹۷} ^{۴۹۸} ^{۴۹۹} ^{۵۰۰} ^{۵۰۱} ^{۵۰۲} ^{۵۰۳} ^{۵۰۴} ^{۵۰۵} ^{۵۰۶} ^{۵۰۷} ^{۵۰۸} ^{۵۰۹} ^{۵۱۰} ^{۵۱۱} ^{۵۱۲} ^{۵۱۳} ^{۵۱۴} ^{۵۱۵} ^{۵۱۶} ^{۵۱۷} ^{۵۱۸} ^{۵۱۹} ^{۵۲۰} ^{۵۲۱} ^{۵۲۲} ^{۵۲۳} ^{۵۲۴} ^{۵۲۵} ^{۵۲۶} ^{۵۲۷} ^{۵۲۸} ^{۵۲۹} ^{۵۳۰} ^{۵۳۱} ^{۵۳۲} ^{۵۳۳} ^{۵۳۴} ^{۵۳۵} ^{۵۳۶} ^{۵۳۷} ^{۵۳۸} ^{۵۳۹} ^{۵۴۰} ^{۵۴۱} ^{۵۴۲} ^{۵۴۳} ^{۵۴۴} ^{۵۴۵} ^{۵۴۶} ^{۵۴۷} ^{۵۴۸} ^{۵۴۹} ^{۵۵۰} ^{۵۵۱} ^{۵۵۲} ^{۵۵۳} ^{۵۵۴} ^{۵۵۵} ^{۵۵۶} ^{۵۵۷} ^{۵۵۸} ^{۵۵۹} ^{۵۶۰} ^{۵۶۱} ^{۵۶۲} ^{۵۶۳} ^{۵۶۴} ^{۵۶۵} ^{۵۶۶} ^{۵۶۷} ^{۵۶۸} ^{۵۶۹} ^{۵۷۰} ^{۵۷۱} ^{۵۷۲} ^{۵۷۳} ^{۵۷۴} ^{۵۷۵} ^{۵۷۶} ^{۵۷۷} ^{۵۷۸} ^{۵۷۹} ^{۵۸۰} ^{۵۸۱} ^{۵۸۲} ^{۵۸۳} ^{۵۸۴} ^{۵۸۵} ^{۵۸۶} ^{۵۸۷} ^{۵۸۸} ^{۵۸۹} ^{۵۹۰} ^{۵۹۱} ^{۵۹۲} ^{۵۹۳} ^{۵۹۴} ^{۵۹۵} ^{۵۹۶} ^{۵۹۷} ^{۵۹۸} ^{۵۹۹} ^{۶۰۰} ^{۶۰۱} ^{۶۰۲} ^{۶۰۳} ^{۶۰۴} ^{۶۰۵} ^{۶۰۶} ^{۶۰۷} ^{۶۰۸} ^{۶۰۹} ^{۶۱۰} ^{۶۱۱} ^{۶۱۲} ^{۶۱۳} ^{۶۱۴} ^{۶۱۵} ^{۶۱۶} ^{۶۱۷} ^{۶۱۸} ^{۶۱۹} ^{۶۲۰} ^{۶۲۱} ^{۶۲۲} ^{۶۲۳} ^{۶۲۴} ^{۶۲۵} ^{۶۲۶} ^{۶۲۷} ^{۶۲۸} ^{۶۲۹} ^{۶۳۰} ^{۶۳۱} ^{۶۳۲} ^{۶۳۳} ^{۶۳۴} ^{۶۳۵} ^{۶۳۶} ^{۶۳۷} ^{۶۳۸} ^{۶۳۹} ^{۶۴۰} ^{۶۴۱} ^{۶۴۲} ^{۶۴۳} ^{۶۴۴} ^{۶۴۵} ^{۶۴۶} ^{۶۴۷} ^{۶۴۸} ^{۶۴۹} ^{۶۵۰} ^{۶۵۱} ^{۶۵۲} ^{۶۵۳} ^{۶۵۴} ^{۶۵۵} ^{۶۵۶} ^{۶۵۷} ^{۶۵۸} ^{۶۵۹} ^{۶۶۰} ^{۶۶۱} ^{۶۶۲} ^{۶۶۳} ^{۶۶۴} ^{۶۶۵} ^{۶۶۶} ^{۶۶۷} ^{۶۶۸} ^{۶۶۹} ^{۶۷۰} ^{۶۷۱} ^{۶۷۲} ^{۶۷۳} ^{۶۷۴} ^{۶۷۵} ^{۶۷۶} ^{۶۷۷} ^{۶۷۸} ^{۶۷۹} ^{۶۸۰} ^{۶۸۱} ^{۶۸۲} ^{۶۸۳} ^{۶۸۴} ^{۶۸۵} ^{۶۸۶} ^{۶۸۷} ^{۶۸۸} ^{۶۸۹} ^{۶۹۰} ^{۶۹۱} ^{۶۹۲} ^{۶۹۳} ^{۶۹۴} ^{۶۹۵} ^{۶۹۶} ^{۶۹۷} ^{۶۹۸} ^{۶۹۹} ^{۷۰۰} ^{۷۰۱} ^{۷۰۲} ^{۷۰۳} ^{۷۰۴} ^{۷۰۵} ^{۷۰۶} ^{۷۰۷} ^{۷۰۸} ^{۷۰۹} ^{۷۱۰} ^{۷۱۱} ^{۷۱۲} ^{۷۱۳} ^{۷۱۴} ^{۷۱۵} ^{۷۱۶} ^{۷۱۷} ^{۷۱۸} ^{۷۱۹} ^{۷۲۰} ^{۷۲۱} ^{۷۲۲} ^{۷۲۳} ^{۷۲۴} ^{۷۲۵} ^{۷۲۶} ^{۷۲۷} ^{۷۲۸} ^{۷۲۹} ^{۷۳۰} ^{۷۳۱} ^{۷۳۲} ^{۷۳۳} ^{۷۳۴} ^{۷۳۵} ^{۷۳۶} ^{۷۳۷} ^{۷۳۸} ^{۷۳۹} ^{۷۴۰} ^{۷۴۱} ^{۷۴۲} ^{۷۴۳} ^{۷۴۴} ^{۷۴۵} ^{۷۴۶} ^{۷۴۷} ^{۷۴۸} ^{۷۴۹} ^{۷۵۰} ^{۷۵۱} ^{۷۵۲} ^{۷۵۳} ^{۷۵۴} ^{۷۵۵} ^{۷۵۶} ^{۷۵۷} ^{۷۵۸} ^{۷۵۹} ^{۷۶۰} ^{۷۶۱} ^{۷۶۲} ^{۷۶۳} ^{۷۶۴} ^{۷۶۵} ^{۷۶۶} ^{۷۶۷} ^{۷۶۸} ^{۷۶۹} ^{۷۷۰} ^{۷۷۱} ^{۷۷۲} ^{۷۷۳} ^{۷۷۴} ^{۷۷۵} ^{۷۷۶} ^{۷۷۷} ^{۷۷۸} ^{۷۷۹} ^{۷۸۰} ^{۷۸۱} ^{۷۸۲} ^{۷۸۳} ^{۷۸۴} ^{۷۸۵} ^{۷۸۶} ^{۷۸۷} ^{۷۸۸} ^{۷۸۹} ^{۷۹۰} ^{۷۹۱} ^{۷۹۲} ^{۷۹۳} ^{۷۹۴} ^{۷۹۵} ^{۷۹۶} ^{۷۹۷} ^{۷۹۸} ^{۷۹۹} ^{۸۰۰} ^{۸۰۱} ^{۸۰۲} ^{۸۰۳} ^{۸۰۴} ^{۸۰۵} ^{۸۰۶} ^{۸۰۷} ^{۸۰۸} ^{۸۰۹} ^{۸۱۰} ^{۸۱۱} ^{۸۱۲} ^{۸۱۳} ^{۸۱۴} ^{۸۱۵} ^{۸۱۶} ^{۸۱۷} ^{۸۱۸} ^{۸۱۹} ^{۸۲۰} ^{۸۲۱} ^{۸۲۲} ^{۸۲۳} ^{۸۲۴} ^{۸۲۵} ^{۸۲۶} ^{۸۲۷} ^{۸۲۸} ^{۸۲۹} ^{۸۳۰} ^{۸۳۱} ^{۸۳۲} ^{۸۳۳} ^{۸۳۴} ^{۸۳۵} ^{۸۳۶} ^{۸۳۷} ^{۸۳۸} ^{۸۳۹} ^{۸۴۰} ^{۸۴۱} ^{۸۴۲} ^{۸۴۳} ^{۸۴۴} ^{۸۴۵} ^{۸۴۶} ^{۸۴۷} ^{۸۴۸} ^{۸۴۹} ^{۸۵۰} ^{۸۵۱} ^{۸۵۲} ^{۸۵۳} ^{۸۵۴} ^{۸۵۵} ^{۸۵۶} ^{۸۵۷} ^{۸۵۸} ^{۸۵۹} ^{۸۶۰} ^{۸۶۱} ^{۸۶۲} ^{۸۶۳} ^{۸۶۴} ^{۸۶۵} ^{۸۶۶} ^{۸۶۷} ^{۸۶۸} ^{۸۶۹} ^{۸۷۰} ^{۸۷۱} ^{۸۷۲} ^{۸۷۳} ^{۸۷۴} ^{۸۷۵} ^{۸۷۶} ^{۸۷۷} ^{۸۷۸} ^{۸۷۹} ^{۸۸۰} ^{۸۸۱} ^{۸۸۲} ^{۸۸۳} ^{۸۸۴} ^{۸۸۵} ^{۸۸۶} ^{۸۸۷} ^{۸۸۸} ^{۸۸۹} ^{۸۹۰} ^{۸۹۱} ^{۸۹۲} ^{۸۹۳} ^{۸۹۴} ^{۸۹۵} ^{۸۹۶} ^{۸۹۷} ^{۸۹۸} ^{۸۹۹} ^{۹۰۰} ^{۹۰۱} ^{۹۰۲} ^{۹۰۳} ^{۹۰۴} ^{۹۰۵} ^{۹۰۶} ^{۹۰۷} ^{۹۰۸} ^{۹۰۹} ^{۹۱۰} ^{۹۱۱} ^{۹۱۲} ^{۹۱۳} ^{۹۱۴} ^{۹۱۵} ^{۹۱۶} ^{۹۱۷} ^{۹۱۸} ^{۹۱۹} ^{۹۲۰} ^{۹۲۱} ^{۹۲۲} ^{۹۲۳} ^{۹۲۴} ^{۹۲۵} ^{۹۲۶} ^{۹۲۷} ^{۹۲۸} ^{۹۲۹} ^{۹۳۰} ^{۹۳۱} ^{۹۳۲} ^{۹۳۳} ^{۹۳۴} ^{۹۳۵} ^{۹۳۶} ^{۹۳۷} ^{۹۳۸} ^{۹۳۹} ^{۹۴۰} ^{۹۴۱} ^{۹۴۲} ^{۹۴۳} ^{۹۴۴} ^{۹۴۵} ^{۹۴۶} ^{۹۴۷} ^{۹۴۸} ^{۹۴۹} ^{۹۵۰} ^{۹۵۱} ^{۹۵۲} ^{۹۵۳} ^{۹۵۴} ^{۹۵۵} ^{۹۵۶} ^{۹۵۷} ^{۹۵۸} ^{۹۵۹} ^{۹۶۰} ^{۹۶۱} ^{۹۶۲} ^{۹۶۳} ^{۹۶۴} ^{۹۶۵} ^{۹۶۶} ^{۹۶۷} ^{۹۶۸} ^{۹۶۹} ^{۹۷۰} ^{۹۷۱} ^{۹۷۲} ^{۹۷۳} ^{۹۷۴} ^{۹۷۵} ^{۹۷۶} ^{۹۷۷} ^{۹۷۸} ^{۹۷۹} ^{۹۸۰} ^{۹۸۱} ^{۹۸۲} ^{۹۸}

ماو به قاجی سه لآحه دینداو به لآم نه و هه رده می به خنده وه بووه^۱، هه روه ها سه لآحه دین پی شه وایه کی باش بوو بۆ شوینکه و توانی خۆی دهستی ده دایه و کارو پاشان داوای ده کرد له خه لکی تر چاوی لی بکه ن نه مه ش به لگه یه له سه ر تیگه یشتنی دروستی چونکه نه و ده یزانی که پله ی بهرز له هه ر کۆمه لگه یه کدا بۆ نه و که سانه یه که کار ده که ن، کاریش بناغه ی هه لسه لگاندنی تاک و کۆمه لگا کانه و میحوه ری هه موو په یوه ندییبه کۆمه لآیه تیبه کانه به هۆی نه مه شه وه خه لکی به گشتی خۆشیان ده ویست و دلسۆز بوون له خزمه تکردن و هاوسۆزبوون له گه لیدا نه م خۆشه ویستییه ش نه ینی سه رکه و تن و به هیزی بوو چونکه نه و شتانه ی که خه لکی تر به زۆو تۆقاندن دهستی ده که وت نه و به خۆشه ویستی و هاوسۆزی و ره وشتی جوان دهستی که وت^۲ هاوه لانیشی چاویان لی ده کرد و پیتش برکییان ده کرد له چاکه داو وه ک خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ (الحجر ۴۷)، واته: له کاتی که دا هه رچی کینه و بوغه له دل و ده روونیاندا ده رمان کیشاوه... هتد^۳.

نه وه بوو کاتی سه لآحه دین بریاری بنیاتنانی شوای قودسیداو چوار ده وری هه لکه ند خۆی نه و کاره ی گرتنه ستۆو به سه ر شانی خۆی به ردی نه گواسته وه و خه لکی و زانایان و ده وله مه نده کان و خزمه ته کانی و خه لکانی هه ژاریش چاویان لی کرد نه مه ش خۆشه ویستی خستبووه دلی خه لکه وه، له سالی ۵۸۷هـ - ۱۱۹۱ز معزالدین قه یسه ر شاه محمد کوپی بلج نه رسه لان فه رمان په وای ولاتی رۆم هات بۆ لای سولتان سه لآحه دین و نه ویش ریژی لیئاو کچی العادلی برای لی ماره کرد، کاتی سه لآحه دین سوار بوو بۆ خواحافیزی لی کردنی معزالدین به پیاده ده پۆشت سه لآحه دینیش دابه زی، کاتی سولتان سه رکه وت معزالدین یارمه تیداو سواری کرد، علاء الدین کوپی عزالدینی فه رمان په وای موسلایش له وکاته دا له گه ل سه لآحه دیندا بوو و هه ستا به ریک کردنی جله کانی، بۆیه هه ندی له ئاماده بووان سه رسامی خۆیان نیشانداو به چه به یه کتریان ده وت: باکت نییه نه ی کوپی نه یوب هه ر چۆنیک بمريت، پاشایه کی سه لجوقی و کوپی نه تابه ک زه نکی سوارت ده که ن^۴، نه مه کورته یه ک بوو ده رباره ی لآیه نی ره وشتی دامه زینه ری ده وله تی نه یویی.

هه روه ها سه لآحه دین ناسراو بوو به کۆمه لیک سیفه تی جوان و ئاکاری بهرز وه ک وره به رزی و ئیداره ی به هیزو توانای چاره سه رکردنی کیشه کان و پلان دانان و ئاراسته کردن و ریکخستن و

^۱ النوادر السلطانية ل ۶۳.

^۲ تاریخ الأيوبيين في مصر و بلاد الشام ل ۲۲۵.

^۳ ته فسیری ئاسان ل ۳۶۴.

^۴ الكامل في التاريخ له تاریخ الايوبيين ل ۳۳۵.

چاودیری و چەندین سیفەتی تر، بەهۆی ئەو سیفەتە خواویستانەش کە پەرەردگار تیایدا داینابوو توانی شام و موصل و مصر و شوێنەکانی تر لەژێر سەرکردایەتی خۆیدا یەکیخات و سەرکەوتنی گەرە بەسەر خاچی پەرستەکاندا لەحطین تۆمار بکات و بیت المقدس بگێڕێتەوە بۆ موسوڵمانان، ئەو بەبوو هەولە بێ و چانەکانی ئەنجامی باشیان هەبوو لەسەر ئاستی تاکە کەس و کۆمەڵگە و دەولەت و پڕۆژە بەرگریکارییەکی بوو مەشخەڵێک بۆ ئەوانەی کە کاریان بۆ گێڕانەوەی سەرورەری ئیسلام دەکرد، هەرورەها سەلاحەدین رۆژنکیان باسی نەیتنی و سەرچاوەی هیزی خۆی کرد لەکاتی کە قەسە لەگەڵ الملك الظاهر غازیدا دەکرد، دواي مۆرکردنی ئاشتەوايی لەگەڵ ریتشارد شێرلدا پێش ئەوێتی بچیت بۆ حەلب وەسیەتی بۆ کردوونی: وەسیەت بۆ دەکەم بەترسان لەپەرەردگار، چونکە ئەو سەری هەموو چاکەیکە، فەرمانت پێی دەکەم بەوێتی کە پەرەردگار فەرمانی پێکردووی، چونکە ئەو هۆکاری رزگاریتە، هەرورەها ئاگادارت دەکەم ئەو لەخوێن و دەستخستە ناویەو چونکە خوێن ناخەوی!، هەرورەها وەسیەت بۆ دەکەم بەپاراستنی دڵی ژێر دەستەکان و سەرنجدانی کاروبارەکانیان، چونکە تۆ ئەمینی من و خواي گەرەوی بەسەریانەو هەرورەها وەسیەتی راگرتنی دڵی ئەمیر و کاربەدەست و گەرەو پیاوانت بۆ دەکەم، چونکە ئەم پلەوپایە کە من پێی گەشتوم بەمودارات و دڵپاگرتنی خەڵک بوو، هەرگیز رق لەکەس هەلەگرە، چونکە مەرگ کەس ناهێڵێت وە ئاگاشت لەوەش بێت کە لەنێوان تۆ و خەڵکیدا هەیە، چونکە خوا لێت خۆش نابێت تا ئەوان لێت رازی نەبن بەلام ئەوێتی کە لەنێوان تۆ و خادایە ئەو بەپەشیمانبوونەو گەرەوانەو لێت خۆش دەبێت چونکە پەرەردگار بەخشندهی^۱.

^۱ النوادر السلطانية و المحاسن اليوسفية ل: ۳۵۲، ۳۵۳.

باسی سییه م: بیروباوهری دهولته تی نه یوبی

که پانه وه بۆ شوناسی نوممه تی ئیسلامی و بیروباوهری نه هلی سوننه ت و جه ماعت له دیارترین نامازه کانی نوێ بوونه وه بوو له سه رده می زه نکى و نه یوبیدا نه وه بوو لادان درێژه ی کیشا بوو بیدعش بلابوووبویه وه دهوله تیکى سته مکاری وهك دهوله تی فاطمی عوبه یدیش له میسردا پارێزگاری ئی ده کرد بۆیه که پانه وه بۆ کارکردن به قورئان و سوننه ت له گه وره ترین ده سته که وته کانی هه ردوو دهوله تی نوره دین و سه لآحه دین بوو، نه وه بوو توانرا دادگه ری به رپا بکریته و بیدعه له ناو بیریته و دهوله ت ره نگ ریژکرا به ره نگیکى ئیسلامی پاک و بیگه رد، سه لآحه دینیش به رده وام بوو له سه ر ریپازی نوره دین زه نکى له جیبه جیکردنی شه رع له سه رجه م کاروباره کانی دهوله تداو جیبه جیکردنی دادگه ری و له ناو بپردنی سته مکاری و خوێ سه رپه رشتی هه لگرتنی سته می ده کردو پشتی به دادوه ران و زانایان ده به ست دیاره سه لآحه دین که سیکى باوه پدارو خواپه رست و له خوا ترسو پارێزکار بوو متمانه ی به خواى گه وره زۆر بوو هه میشه په نای بۆ ده بردو بیروباوهری دروست بوو یادی خواى گه وره شی زۆر ده کرد دهوله ته که شی به بیروباوهری نه هلی سوننه ت و جه ماعت گوش ده کرد که پیغه مبه ر (ﷺ) روونی کردبویه وه خه لیفه کانی راشدین له سه ری ده پۆشتن و نه یوبیه کانی پاش سه لآحه دین له سه ری به رده وام بوون هه روهك سه لآحه دین دروشمه ئاینیه کانی زۆر به گه وره راده گرت و رقی له فه یله سوف و موعطله کان و دوزمنانی شه ریعت بوو. نه گه ر ببیستایه که سیک بى باوه پو دژ به دینه له ولاته که یدا فه رمانی کوشتنی دها، نه وه بوو رووبه پووی مه زه به ی شیعه ی ئیسماعیلی وه ستاو توانی نه و پلانه جیبه جی بکات که نوره دین زه نکى داینا بوو بۆ له ناو بپردنی دهوله تی فاطمی عوبه یدى و کاری ده کرد بۆ به رنه نگاربوونه وه ی بیروباوهره نا په واکان له میسرداو گێرانه وه ی بیروباوهری ئیسلامی دروست بۆی له ریی ستراتیژیکى روونه وه، دهوله تی نه یوبیش سودی وه رگرت له هه وله زانستی و هۆکاره بانگخوازیه کانی دهوله ته کانی سلجوقی و زه نکى و غه زنه وى چونکه دهوله تی نه یوبى دواى چه ند دهوله تیکى سوننى هات که رۆلایان هه بوو له بلاکورده وه ی قورئان و سوننه ت له ناو نوممه تی ئیسلامیدا، سه لآحه دینیش گرنگی دها به پاراستنی بنه ماکانى بیروباوهری ئیسلامی به پیتی مه زه به ی نه هلی سوننه ت په یه وه ی ریپازی نه شه عری بوو و سوربوو له سه ر به رنه نگاربوونه وه ی هه ر لادانیك لیئى و له ناو بپردنی رواله ته کانی، زۆرینه ی نه یوبیه کانی پاشا هه رازا بوون له بنه ماکانى نه م بیروباوهره ^۱، ئیبن شه دداد ده رباره ی سه لآحه دین نه لى: سه لآحه دین به ره حمه ت بى بیروباوهری پاش بوو، زۆر یادی

په‌روه‌ردگاری ده‌کردو بیروباوه‌پی له‌به‌لگه‌وه وه‌رگرتبوو له‌رئی لیکۆلینه‌وه و پشکنین له‌گه‌ل زاناو شیخه‌گه‌وره‌کانه‌وه، به‌م شیوه‌یه بیروباوه‌پی پارێزراو بوو له‌ته‌شبهه و لیکچوواندن پیه‌روه‌ردگاری دارپیننی له‌سیفه‌ته‌کانی (تعطیل)... شیخ قطب الدین نیسابوریش بیروباوه‌پێکی بۆ کۆکردبووه‌که هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌خۆگرتبوو که پێویست بوون له‌م بواره‌دا، سه‌لاحه‌دینیش هێنده‌مکۆپ بوو له‌سه‌ری منداڵه‌ بجوکه‌کانی فێرده‌کرد هه‌تاوه‌کو له‌منداڵیه‌وه له‌میشکیاندا بچه‌سپیی، بۆ خۆشم بینیومن له‌به‌رده‌ستیدا ئه‌یانخوێندوه^١، ده‌ولته‌ی ئه‌یوبیش هه‌ولێ زۆری ده‌دا بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی بیروباوه‌پی ئه‌هلی سوننه‌ت له‌میسرداو سه‌لاحه‌دینیش سور بوو له‌سه‌رئه‌وه‌ی که بیروباوه‌پی ئه‌هلی سوننه‌ت بالاده‌ست بێت له‌و ده‌زگا هزریانده‌دا که بنیاتی نابوون له‌میسردا^٢.

یه‌که‌م: گرنگی‌دانی ئه‌یوبیه‌کان به‌دامه‌زراندنی خوێندنگه‌ سونیه‌کان:

ئه‌م قۆناغه‌ له‌ساڵی ٥٧٣ه‌/ ١١٧٦ز وه‌ ده‌ستی پێکرد دوا‌ی ئه‌وه‌ی که سه‌لاحه‌دین توانی زۆربه‌ی ناوچه‌کانی شام کۆنترۆڵ بکات و پاشان بگه‌ڕێته‌وه بۆ میسر بۆ به‌پێوه‌بردنی کاروباره‌کانی، له‌م ساڵه‌دا فه‌رمانیدا به‌بنیاتنانی دوو خوێندنگه‌: یه‌که‌میان بۆ شافعییه‌کان بوو لای گۆپی پێشه‌وايانی و به‌خوێندنگه‌ی سه‌لاحیه‌ ناسراو بوو، دووه‌میشیان بۆ حه‌نه‌فیه‌کان. دوا به‌دوا‌ی ئه‌مانه‌ش دروستکردنی خوێندنگه‌ بۆ سوننیه‌کان به‌رده‌وام بوو له‌چهند شوێنێکی جیا‌جیای قاهره‌ و شوێنه‌کانی تری ولاته‌دا، له‌لایه‌ن ئه‌میره‌ ئه‌یوبیه‌کان و هاوکارانیانه‌وه‌ دیاره‌ ناتوانین باس له‌ هه‌موو ئه‌و خوێندنگایانه‌ بکه‌ین له‌به‌ر زۆری، چونکه‌ دامه‌زراندنی خوێندنگه‌ بووه‌ نه‌ریتیکی په‌یره‌و‌کراو له‌لایه‌ن به‌رپرسیانی ده‌ولته‌ به‌ژن و پیا‌وه‌وه‌ له‌م ماوه‌یه‌دا^٣، بۆیه‌ ته‌نها باس له‌ خوێندنگه‌ به‌ناواینگه‌کان ده‌که‌ین... که رۆلێان هه‌بووه‌ له‌پڕۆژه‌ی گۆپینی مه‌زنی ژینگه‌ی میسر له‌مه‌زه‌بی شیعه‌وه‌ بۆ مه‌زه‌بی سوننی^٤.

١- خوێندنگه‌ی سه‌لاحی:

بنیاتنانی ئه‌م خوێندنگه‌یه‌ له‌ساڵی ٥٧٣ه‌/ ١١٧٦ز ده‌ستی پێکرد لای گۆپی پێشه‌وا شافعی ئه‌م خوێندنگه‌یه‌ش وه‌قف بوو بۆ شافعییه‌کان و سیوطی وه‌سقی ده‌کات و ده‌لی: تاجی خوێندنگا‌کان بوو، پاشان باسی ده‌کات و ده‌لی: وانه‌وتنه‌وه‌ تیا‌یدا سپێردرا به‌ نجم الدین الخبوشانی و ئه‌یبن جبیریش سه‌ردانی ئه‌م خوێندنگه‌یه‌ی کرد له‌کۆتایی ذی الحجه‌ی ساڵی ٥٧٨ه‌/ ١١٨٣ز دا له‌وکاته‌شدا

^١ النورادر السلطانية و المجاسن اليوسفیه ل ٧.

^٢ التاريخ السياسي و الفکري ل ٢٤٦.

^٣ هه‌مان سه‌رچاوه ٢٢٢.

^٤ هه‌مان سه‌رچاوه ٢٢٢.

کار بۆ فراوانکردنی دەکراو ئیبن جیبریش باسی ئەو دەکات که هاوشیوێی ئەم خۆیەندنگە یە بنیات نەنراوێ لەم ولاتەدا و هاوشیوێی نییە لە فراوانی رووبەروو خۆشی بیناکەیدا، کەسێک کە بەناویدا بگەرێت وادەزانێ کە شارێکی سەرەخۆیە و تیچونی لەژمارە نایەت، شیخ حەبوشانیش بۆ خۆی سەرپەرشتی دەکردو سولتانی ئەم شوێنانەش (سەلاحەدین) رێی پێداوێ بۆ ئەم مەبەستە و ئەبوت: ئەو ئەندە ی تر جوان و رازاوێ کە پێویستە لەسەرمان کە پششتیوانی لێ بکەین، هەرۆهەا ابن جیبر باسی ئەو دەکات کە ئارەزووی دیداری خەوشانی هەبوو چونکە بەناویانگ بوو لە ئەندەلوسدا.^۱ رەنگە ئەم ئامارە یە ئیبن جیبریش ئەو دوپات دەکاتەو کە سەلاحەدین خۆیەندنگاکانی لەخەلکانی خاوەن زانست و چاکە و خواناسی هەلبژاردووە لەوانە ی کە ناویانگیان لە جیهانی ئیسلامیدا دەرکردبوو، هەتاوێ کو بتوانن ئەو ئامانجانە بەدی بێنن کە هەولێ بۆ دەر داو هۆکاریک بن بۆ راکێشانی زانستخوازان لە هەموو لایەکی جیهانی ئیسلامییەو.^۲

۲- خۆیەندنگە ی المشهد الحسینی - مەزاری حوسەینی:

هەرۆهەا سەلاحەدین لەقاھیرەدا لە تەنیشت ئەو مەزارە ی کە (بەناحەق) دەدرێتە پال حسینی خۆیەندنگە یەکی بنیاتناو مائێکی زۆری بۆ وەقف کرد.^۳ هەرۆهەا مەقریزی لەکاتی باسکردنی مەشەهەدی حوسەینییدا ئەلێ: کاتی کە سولتان ناصر بووێ دەسەلاتدار ئەلقە ی وانه وتەو وە فیهقی تیا داناو سپاردی بە زانا: البهاء دمشقی ئەویش لەمیحرا بە کەدا ئەنە نیشت کە گۆرە کە لە دواوێ یەتی، کاتی معین الدین حسنی کوپی شیخ الشیوخ بوو وەزیری (الملک الکامل) لەو وەقفەکانی پارە ی کۆکردو وە ژورێکی بۆ وانه وتەو وە دروستکرد کە تا ئیستاش ماو وە لەگەل چەند خانوێ کەدا بۆ زانا عەلەوێ کان،^۴ جا ئەگەر ئامانجی گشتی سەلاحەدین لە دانانی خۆیەندنگە سونیه کان لەمیسردا بریتی بووێت لە جیگیرکردنی مەزەبێ سوننەو لە ناو بردنی مەزەبێ شیعه ئەو بنیاتنانی ئەم خۆیەندنگە یە لە ناو مەزاری حوسەینییدا ماناکایەکی تاییەتی هە یە، چونکە یە کێک بوو لەو دوا یە مین ئەو پێگانە ی کە شیعه کان پەنایان بۆ دەبرد لەمیسردا لەگەل ئەو کە سەنەشدا کە فاطمیە کان توانیان دلایان راکێشن بە لای خۆیاندا لەخەلکی سادە ی سوننە، بۆ یە گرنگە کە خۆیەندنگە یە کە هەبێت لەم شوێنەدا بۆ فێرکردنی ئاینی راست و بەرەنگار بوونەوێ ئەو بیدعەنە ی کە فاطمیە کان بلایان کردبوێ وە.^۵

^۱ رحلة ابن جبر ل ۲۱.

^۲ التأریخ السیاسی الفکری للمذهب السنی ۲۳۴

^۳ الوفیات لابن خلطان (۲۰۶/۶).

^۴ المواعظ و الاعتبار (۴۲۷/۱ - ۴۲۸).

^۵ التأریخ السیاسی الفکری ل ۲۳۵.

۳- خویندنگه‌ی فاضلیه:

له خویندنگه گرنگانه‌ش که له م سهرده مه‌دا دامه‌زینران خویندنگه‌ی فاضلی بوو که القاضی الفاضل له‌سالی ۵۸۰/ک/۱۱۸۴ز دا بنیاتیناو وه‌قفی کرد بۆ شافیعی و مالیکییه‌کان و یه‌کێک له‌هۆله‌کانی بۆ خویندنی قورئان و فیریوونی زانستی خویندنه‌وه‌کان (علم‌القراءات) له‌سهرده‌ستی پێشه‌وا القاسم‌أبی محمدی شاطبی (خاوه‌نی شاطبیه کۆچکردوو له ۵۹۶/ک/۱۳۹۴ز) ته‌رخان کردبوو و کومه‌لیکی زۆر کتیبی بۆ وه‌قف کردبوو که ئەلین سه‌ده‌زار کتیب بووه، له‌ته‌نیشته‌شیدا کتیبیکی بۆ فیرکردنی هه‌تیو وه‌قف کردبوو، المقریزیش باسی ئەم خویندنگه‌یه ده‌کات و ده‌لی: ئەم خویندنگه‌یه یه‌کێک بووه له‌گه‌وره‌ترین و پیرۆزترین خویندنگه‌کانی قاهیره^۱، هه‌روه‌ها السلطان العادلی برای سه‌لاحه‌دینیش خویندنگه‌یه‌کی بۆ مالیکییه‌کان بنیات ناو صفی‌الدین عبدالله کوپی شاکری وه‌زیریشی کۆچکردوو له (۶۳۰/ک/۱۲۳۳ز) دا هه‌مان شتی کردو خویندنگه‌یه‌کی بۆ مالیکییه‌کان له‌شوینی نیشه‌جی بوونی وه‌زیری فاطمی یعقوبی کوپی کلسدا بنیاتنا، ابن‌شاکریش زانییه‌کی شاره‌زا بوو له‌مه‌زه‌بی پێشه‌وا مالیکدا^۲.

۴- یانه‌ی فه‌رمووده‌ی الکاملیه:

پاشا (الملك الکاملی کوپی عادل زۆر تامه‌زۆی بیستنی فه‌رموده بوو سوننه‌ت و خه‌لکی سوننه‌تخوازیشی زۆر خۆش ده‌ویست و ئاره‌زووی بلاوکردنه‌وه‌ی هه‌بوو، بۆیه له‌قاهیره‌دا هه‌ستا به‌دانانی یه‌که‌م خویندنگه بۆ خویندنی فه‌رموده که به‌خویندنگه‌ی له‌کاملیه ناسراو بوو ئەمه‌ش له‌سالی ۶۲۲/ک/ ۱۲۲۵ز دا^۳، ئەم خویندنگه‌شی وه‌قف کرد بۆ ئەو که‌سانه‌ی که سه‌رقالبوون به‌فه‌رمووده‌کانی پێغه‌مبه‌روه (ﷺ) پاش ئەوانیش زانییه‌کی شافیعی، الحافظ عمری کوپی حسن ئەنده‌لوسی کرد به‌شیخی و سه‌ربه‌رشتی خویندنگه‌که‌ی پێ سپارد ئەم زانییه‌ش به (ئیبین دوحیه) ناسراو بوو ئەمه‌ش له‌سالی ۶۳۳/ک/ ۱۲۳۵ز دا، ئەم زانییه زۆر به‌ئاگا بوو له‌فه‌رموده و گرنگی زۆری پێده‌دا و په‌روه‌رشیا‌ری الملك الکاملیش بوو^۴.

۵- خویندنگه‌ی الصالحیه:

سه‌باره‌ت به‌و خویندنگه‌یه‌ش که صالح نجم‌الدینی کوپی ئەیوب بنیاتی نا ئەوه له‌شوینی کۆشکی رۆژه‌لاتی فاطمیه‌کاندا بوو، له‌سالی ۶۳۹/ک/ ۱۲۴۱ز دا دايمه‌زاندو بیڕۆکه‌که‌ی

^۱ المواعظ و الاعتبار (۳۶۶/۲).

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه (۳۶۵/۲)، (۳۷۱).

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه (۳۷۵/۲).

^۴ التأريخ السياسي والفكري للمذهب السني ل ۲۳۶.

له خویندنگه ی موسسه نصریه وه وه رگرتبوو و وه قفی کرد بۆ هر چوار مه زه به که و چه ند وانه یه کی بۆ نه م مه زه به به تیایدا ریڅخست له سالی ۱۲۴۲ ک/ ۱۶۴۱ داو مه قریزی ده رباره ی نه لئ: نه و یه که م که سیکه له ولاتی میسرده که وانه ی چوار مه زه به ی له شوینیکدا دانا بیت^۱، کرنکی نه م خویندنگه یه ش له وه دایه که هه لی ره خساند بۆ حه نبه لیه کان هه تاوه کو هه وله کانیا ن پۆلی هه بیت له بزوتنه وه ی بوژاندنه وه ی مه زه به ی سوتنه له میسرده، چونکه نه وان هه تاوه کو میژووی دامه زراندنی نه م خویندنگه یه تاکه کۆمه لیک بوون له نیتوان کۆمه له سونیه کاندایه که نه یوبیه کان له سه ره تادا گرنگیا ن به دامه زراندنی خویندنگه نه دابیت بویا ن. ره نگه نه مه ش به هۆی که میانه وه بوو بیت، السیوطیش نه مه دوپات ده کاته وه وه له باسی زانا کانا نیا ن له میسرده نه لئ: نه وان زۆر که م نه له میسرده و من هه وائی بونیانه بیسته وه هه تاوه کو سه ده ی حه وته م دواتر، نهیننی نه مه ش روون ده کاته وه وه نه لئ: مه زه به ی نه حمده (عَلَيْهِ السَّلَام) له ده ره وه ی عیراقدا ده رنه که وت هه تاوه کو سه ده ی چواره م نه و سه ده یه ی که عوبه ی دیه کان ده سه لاتی میسریان گرته ده ست و پیشه و او زانا نیا ن سی مه زه به که ی تریان له ناو برد به کوشتن و دورخستنه وه ناو ا ره کردنیا ن و مه زه به ی شیعه یان بلا و کرده وه، کاتی ده وله ته که یان روخا زانا کان له مه زه به به کانی تره وه گه پانه وه بۆی^۲، هه ولئ نه یوبیه کانی ش بۆ بنیا ت نانی خویندنگه له قاهره دا کورت نه بو بویه وه به لکو شاره کانی تریشی گرتبوویه وه، نه وه بوو له فیه یومدا تقی الدین عمر دوو خویندنگه ی دامه زراند: که یه کیکیان شافعی و نه وی تریشیا ن مالیکی بوو^۳، سلاحه دینیش خویندنگه یه کی بۆ شافعیه کان له نه سه که نده ریه دا دامه زراند له سالی ۱۱۸۱ هـ/ ۱۷۷۷ زدا^۴، دیا ره نه و وه قفه زۆرانه ی که ته رخا ن کرابوون له گه ل باشکردنی باری گوزه رانی ماموستا و قوتابییه کاندایه کیلک بوو له و هۆکاره گرنگانه ی که رۆلی هه بوو له کیشکردنی زانا نیا ن و زانسته خوازا ن بۆ میسر، یه کیلک له نه ریه ته په پیره وکرا وه کانی ش نه وه بوو که له کاتی دامه زراندنی هه ر خویندنگه یه کدا هینده وه قفیا ن بۆ داده نا که گرنتی به رده وامی ژیا نی زانستی تیا دا مسۆگه ر بکات، نهین جیبر نه لئ: له شانازیه کانی نه م ولاته (نه سه که نده ریه) و نه و سه روه ریا نه ی که بۆ سولتانه که ی ده گه ریته وه: دامه زراندنی خویندنگه و میوانخانه کان بوو تیایدا^۵ بۆ خه لکی زانسته خوازا ن خوا به رست که له ولاته دووره کانه وه نه هاتن و هه ریه که یان خانویه کی ده ست ده که وت که تیایدا بزوی و

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۲۳۶.

^۲ حن المحاضرة (۱/ ۴۸۰).

^۳ المواعظ و الاعتبار (۲/ ۳۶۵).

^۴ الحافظ السلف: محمود زیتون ل ۱۴۰.

^۵ التأریخ السياسي الفکري ل ۲۳۷.

مامۆستایه ك كه ئه وه نه ره ی فێر ده كرد كه ده بویست، پاشان سولتان گرنگی زیاتریدا به و خه لکه میوانه و فه رمانیدا كه گه رماویان بۆ دابین بکړیت بۆ خوشتنيان تیايدا و نه خوشخانه شی بۆ ته رخان کردن بۆ چاره سه ری نه خوشه کانیان و پزیشکی شی دانا بۆ به سه رکردنه وه یان^۱، هه روه ها ئیبن جبیر ناماژه به زۆری مزگه وته کانی نه سه که نده ریه دا ده دات كه له تاقه شوینیکدا چوار تا پینچ مزگه وت هه بووه، زۆرجار مزگه وته کان تیکه ل^۲ بوون واته حوجره و خویندنگه یان تیايدا بووه و پيشه وای خوین هه بووه و لای سولتان هه ژمار کران و موچه یان هه بووه، بۆنمونه هه یان بووه پینچ دیناری میسری له مانگی کدا هه بووه و هه شبووه له وه زیاتر یان که متری هه بووه، نه مه ش یه کیکه له چاکه کانی سولتان^۳، نه م وینه جوانه ش که ئیبن جبیر پیشانی داوه بۆ کاروه وه وله کانی سه لآحه دین له نه سه که نده ریه دا ناماژه یه به مه زنی هه وله کانی له م بواره دا له ناوچه کانی تر دا، چونکه نه سه که نده ریه به به رده وامی پیگه ی نه هلی سوننه بووه له سه رده می فاطمیه کاند، له کۆتاییه کانی نه و سه رده مه شدا دوو خویندنه گه ی سوننی تیا بوو که یه کیکیان مالکی بوو: که نه ویش خویندنگه ی حافظ ی کوپی عه وفی زوه ری بوو، نه وه ی تریشیان شافعی بوو: که نه ویش خویندنگه ی حافظ ی سه له فی بوو، نه م دوو خویندنگه یه ش توانیان که رۆلێکی به رچاو بگێن بۆ پارێزگاری کردن له که له پوری سوننی له میسری فاطمیدا، ته نانه ت القاضی الفاضل نه م راستییه ی له یه کیک له و نامانه دا باسکردووه که سه لآحه دین بۆ نوره دینی نارد دوا ی دۆزینه وه ی بانگخوازیکی فاطمی له نه سه که نده ریه داو نه ئی: یه کیک له و هه واله خوشانه ی که پێویسته گه وره مان بیزانی نه وه یه که هه موو خه لکی نه سه که نده ریه له سه ر مه زه به ی نه هلی سوننه تن^۴، جا نه گه ر وه قفه کانی سه لآحه دین له نه سه که نده ریه دا که سوننی بوونی خو یی پاراست بوو به م چروپیه بیته نه وه له ناوچه کانی تر دا که بانگه وازی فاطمیه کان تیا دا بره و ی هه بووه زیاتر زۆتر بووه، به لگه ش له سه ر نه مه نه و موچه یه بوو که سه لآحه دین بۆ خه بوشانی له خویندنگه ی الصلاحیه دا بریبویه وه بری چل دیناری مانگانه پی ده دا له بری وانه وتنه وه ده دیناریش بۆ سه ره رشتی کردنی وه قفه کانی خویندنگه و شه ست ره تل^۵ نان له هه ر رۆژیکدا و دوو کاروان ناوی نیل^۶ پاشان ئیبن جوبه یریش زیاتر وینه که مان بۆ روون ده کاته وه کاتی که به رده وام بوو له سه ر به دوا داچوونی هه وله کانی سه لآحه دین له قا هیره دا هه تا وه کو زانیاری بخاته به رده ست خوازیارانی و نه ئی: سه یر له وه دایه القرافه هه موو مزگه وتی بنیاتنراو

^۱ رحلة ابن جبیر ل ۱۵۰.

^۲ هه مان سه رچاو ۱۶، ۱۷.

^۳ کتاب الرضتين لة التأريخ السياس و الفکري ل ۲۳۸.

^۴ حسن المحاضرة (۵۷/۲).

ديمه نى ئاۋەدانە، غەرىبى زاناۋ پىياۋچاك ۋە ژاران روويان لى دىناۋ يارمەتى ۋە ھاۋكارى ھەمووشيان
 لەلايەن سولتانه ۋە دابىن دەكرا ھەروھە ۋە خويىندىنگانەش كە لەمىسرو قاھىرەدا بىۋىن بەھەمان
 شىۋە مانگانە يارمەتى دەدران ۋە ھاۋكارىش كە بۆ ھەمو ۋە شويىنانە دابىن دەكرا پىتر بوو لە
 دوو ھەزار دىنارى مىسرى لەمانگىكدا، لەمەشە ۋە دەردەكە ۋىت كە سەلاھەدىن لەكاتىكدا كە
 بەردەوام بوو لەسەر كاروانى ژياندىنە ۋە مەزھەبى سوننى لەمىسردا تەنھا بەبىناىتەنى خويىندىنگە
 ۋازى نەھىتاۋە، بەلكى سۈر بۈۋە لەسەرئەۋە كە زانايانى سوننى بۆ بىئىت لەھەمو گۆشە ۋە
 كەنارىكى جىھانى ئىسلامىيە ۋە ھەتاۋەك بەھەۋلەكانىيان بەشدارى بگەن لەم بوزاندە ۋە ھزىرەدا،
 پاش ئەۋە كە قاتمىيەكان ھەمو ھەۋلەكانىيان تەرخان كەرد بۆ لەناۋبەردى زانايانى سوننى لەمىسردا
 پىشتىش ئەۋ رتەيە سىۋىطمان ھىئا كەباسى ئەۋە دەكرد چۆن ھەستان بە لەناۋبەردى زانايانى
 سى مەزھەبى سوننى بەكۈشتە ۋە دورخستە ۋە ئاۋارە كەردىيان، ھەتاۋەك ئەۋە ۋە ۋەكەتەي
 كەدەۋلەتە كەيان پوۋخاۋ زاناي سوننى سەرچەم مەزھەبەكان سەرلەنۋى گەپانە ۋە بۆ، لەپاستىدا
 ھەۋلەكانى سەلاھەدىن گەۋرەتەين ھاندەر بوو بۆ ئەم شالۋى كۆچانە كە زانا سوننىيەكان كەردىيان بۆ
 مىسر، ھەروەك چۆن سەلاھەدىن گەرنى دەدا بەھىنانى زانايانى بەھەمان شىۋە گەرنىشى
 بەھىنانى سۆفىيەكان دەداۋ يەكەم خانەقاۋ لەمىسردا بۆ دروستكەردن ۋە كەردىيە يانە ئەۋ سۆفىيە
 ھەژارانەي كە لەۋلاتى جۇراۋچۆرەكانە ۋە دەھاتن ۋە ۋەقى زۆرى بۆ دابىن كەردن ۋە شىخىكىشى دانا
 بۆ سەرپەرشتىكەردن ۋە پىۋەبەردى كارۋارەكانىيان كە بەشىخ الشىۋخ ناسرا بوو، مەقرىزى باسى
 ئەۋە دەكات كە دانىشتۋە سۆفىيەكانى ئەۋ خانەقاھ ناسراۋ بۈۋىن بەزانايى ۋە خواناسى ۋە ژمارەشىيان
 دەگەشتە سى سەد كەس، سولتانىش نان ۋە گۆشت ۋە ھەۋەي بەشىۋەيەكى رۆژانە بۆ دەناردن
 لەگەل چل درەھەدا كە پارەي پۆشاكىك بوو ۋە لەتەنىشتىشيانە ۋە گەرمائىكى بۆ دروستكەرد بۈۋىن،
 ھەركە سىكىشىيان ۋە سىتەبىتى سەفەر بكات پارەي پىۋىستى بۆ دابىن كراۋە ئەم گەرنىدانە زۆرەش
 بەكارۋارى سۆفىيەكان (بەپاى من) مەبەستىكى تايەتى ھەبوو ۋە پەيۋەندى بەبەزاتى
 زىندەكەردنە ۋە مەزھەبى سوننىيە ۋە ھەبوو، چۈنكە سەربارى ئەۋە كە سۆفىگەرى ميانەپەرۋانە
 ئاراستەيەكى رىزلىگىراۋ بوو لەلايەن دەسەلاتداران ۋە جەماۋەرە ۋە لەم سەردەمەدا، بەلام گەرنى
 پىدانى بەم شىۋە لەمىسردا بەتايەت كەرنىكى ئامانجدار بوو ۋە مەبەست پىي بەدى ھىنانى
 ئامانجىكى دىيارىكراۋ بوو، رەنگە نەپتى ئەمەش ئەۋە بىت كە سەرچەم ئەۋ ھۆكارانەي كە
 فاطمىيەكان لەمىسردا گەرتىيانەبەر نەيتوانى سەركەۋتۋو بىت لەبانگەۋازكەردن بۆ مەزھەبەكەيان ۋە

دزه پیکردنی بۆ ناو بیرویاوه پری میسرییه کان به لام به ئاسانی کاری کرده لایه نی سۆزداریان،
 رواله ته کانی خه مباری و گریان بۆ حسین و ئاههنگ گێرپان بۆ له دایکبوونی ئەندامانی ئال و بهیت و
 گرنگیدانی فاطمیه کان به م ئاههنگانه کاریگه ری خۆی هه بوو له ههست و سۆزی میسرییه کاند و تا
 ئەمپۆش شوێنه واری ماوه له ناویاندا، ئەگه رچی سه لاهه دین هه ولێ راکێشانی زانیانی سوننهیدا
 له هه موو شوێنیکه وه بۆ میسر هه تاوه کو به هۆی زانسته کانیانه وه به شدار بن له بزوتنه وهی
 بوژاندنه وهی مه زه بی سوننیدا، ئەوه لایه نیکێ تریش هه بوو که پێویست بوو کار بۆ تێرکردن و
 گزپینی بکریته له و ئاراسته وه که فاطمیه کان پێیاندا بوو به ئاراسته یه کی تردا، ئەم لایه نه گرنگه ش
 بریتیه له لایه نی سۆزداری له خه لکدا که فاطمیه کان به ئاسانی ده ستیان به سه ردا گرتبوو، هه روه ها
 سۆفیه کان له و توێژه ده گمه نانه بوون که توانای تێرکردنی ئەو لایه نه یان هه بوو له و رۆژگاره دا
 به هۆی ره وشتی جوان و دنیا نه ویستی و توانای بزواندن لایه نی سۆزداری خه لکه وه له رێی
 مه جلیسه کانی وه زعو ئامۆزگارییه وه سه رنجی خه لکی بۆ خۆیان و سروه کانیان رابکێشن، مه قیزی
 ده گێرپته وه ده لیت: خه لکی له میسر وه ده هاتن بۆ قاهره هه تاوه کو سۆفیه کانی خانه قا که به
 (سعید السعداء) واته خۆشبه ختی خۆشبه ختان ناسرابوون ببینن له کاتیکدا که به ره و مزگه وتی
 گه وهی الحاکم ده چوون بۆ ئەنجامدانی نوێژی هه یینی هه تاوه کو خێر به ره که تیان توش ببی
 به هۆیه وه^۱، هه روه ها سه لاهه دین و جێنشینه کانی به هۆی هه وله کانیانه وه توانیان میسر له و داپرانه
 فیکریه ده ربێنن که تێی که وتبوو په یوه ندی پته وی به ناوه ند ه کانی رۆشن بیری سوننی له جیهانی
 ئیسلامیدا گری بده نه وه وه که به غداد و دیمه شق و قورطبه دای ئەوهی که فاطمیه کان هه موو
 په یوه ندیه کانیان له گه ل ئەم ناوه ند ه دا بچراند و به ره مه هیتانی میسر له بواری فیکری سوننه دا بۆ
 ماوه ی زیاتر له دوو سه ده و نیو دواکه وت^۲.

دووم: هه ولێ ئەیوبیه کان له شام و جه زیره دا:

ئهم گرنگیدانه زۆره که له میسر دا به بزواتی زیندو کردنه وهی مه زه بی سوننی ده درا، مانای
 ئەوه نییه که ئەیوبیه کان ئەو ناوچانه ی تریان پشتگۆی خستوه که بارودۆخیان هاوشیوه ی
 بارودۆخی میسر نه بووه، به لکو وه که ده بینن که مه تر خه میان نه کردوه له بلاو کردنه وهی رۆشن بیری
 سوننی له هه موو ناوچه کاند، له مه شدا هه مووان له هه ولێ به رده وامدا بوون هه ر له سولتان و
 ئەمیره کان به ژن و پیاوه وه هه تاوه کو هاوکار و هه زیرو فه رمانده و زاناو نوسه ران. زۆرینه ی ئەوانه

^۱ المواعظ و الاعتبار (۲/ ۴۱۵، ۴۱۶).

^۲ سيرة القاهرة، التاريخ السياسي والفكري ل ۲۴۰.

سور بوون له سەر بنیاتنانی خویندنگه و دامه زرانندی له ولاتی شام و جهزیره دا: ئه وه تا سه لآحه دین له شارێ قودسدا خویندنگه یه کی دامه زرانده بۆ شافعیه کان و له دیمه شقیش خویندنگه یه کی تری بۆ مالیکیه کان بنیاتنا، خانوه که ی خویشی له میسر دا کرده خانه قایه ک بۆ سۆقییه کان پاش گواستنه وه ی بۆ ولاتی شام، تقی الدین عمریش خویندنگه یه کی له شارێ ره ها دامه زرانده، عهزیز عوسمانی کوپی سه لآحه دینیش خویندنگه یه کی ته واو کرد که الملك الافضلی برای دهستی به دروستکردنی کرد بوو له دیمه شقدا و به خویندنگه ی عهزیزیه ده ناسرا، معظم عیسای کوپی العادلش خویندنگه یه کی بۆ حه نه فیه کان بنیاتنا که به معظمیه ناسرا بوو،^۱ سه یقولئیسلا می برای صلاح الدینیش خویندنگه یه کی وه قف کرد بۆ حه نه لیه کان له دیمه شقدا^۲، الأشرف کوپی العادلش یانه ی فه رموده ی الأشرفیه ی له و شار ه دا بنیاتنا^۳ ه روه ها القاضی الفاضلیش یانه ی فه رموده ی الفاضلیه ی نزیک مزگه وتی ئه مه وی بنیاتنا^۴، ست الشام (خوشکی صلاح الدین) یش خویندنگه یه کی بۆ شافعیه کان له دیمه شقدا دامه زرانده^۵، ره بیعه خاتونی خوشکیش ه مان کاری کردو خویندنگه که شی وه قف کرد بۆ حه نه لیه کان له دیمه شقدا^۶، ئه مه و پرای چه ندین خویندنگه ی تر که زۆرو بلاو بوون، ته نانه ت عزه دینی کوپی شه دداد له و خویندنگانه ته نها له شارێ دیمه شقدا نه وه دو دوو خویندنگه ی بژاردوه، که له نێوان چوار مه زه به که ی سوننه دا دابه ش بوو بوون، ئه مه جگه له شوینه کانی تر که بۆ فیژکردن و وانه و تنه وه به کار ده هیتران وه ک مزگه وته ئه مه و ییه کان^۷ و ه روه ها ابن جبیر وینه ی ژیا نی زانستی له شارێ دیمه شقدا به تاییه ت له ناو مزگه وته کانی دا ده گیرینه وه، له کاتی کدا که له سالی ۵۸۰ ک/ ۱۱۸۴ ز دا سه ردانی ئه م شار ه ی کرد بوو، بۆیه ده رباره ی مزگه وتی ئه مه وی ده لی: ئه لقه ی تیا بوو بۆ وانه و تنه وه به قوتابیان، یارمه تی باشیش ه بوو بۆ مامۆستا کانی، مالیکیه کانیش گۆشه یه کیان ه بوو بۆ وانه و تنه وه له لای رۆژئاوا ی مزگه وته که وه، که قوتابیه مه غریبییه کانی تیا دا کۆ ده بوونه وه که یارمه تییه کی دیاریکراویان ه بوو، شوینه کانی ئه م

^۱ الدارس فی التأریخ المدارس (۵۷۹/۱).

^۲ التأریخ السیاس و الفکری للمذهب السنی ل ۲۴۱.

^۳ الدارس فی التأریخ المدارس (۵۷۹/۱).

^۴ التأریخ السیاس و الفکری ل ۲۴۱.

^۵ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۱ له مرآة الزمانه وه.

^۶ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۱ له مرآة الزمانه وه.

^۷ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۱ له مرآة الزمانه وه.

مزگه و ته ریزگره له غه ریبو زانستخوازن فراوان و ژور بوون^۱ دهرباره ی گۆږه پانه کانی مزگه و تیش نه لئ: به شیک له گۆږه پانه کانی چه ند بیستان و زهویه کی وه قف کراو بوو، ته نانه ت نه وقاف خه ریک بوو هه موو شاره که ی ده گرتو وه مزگه و تو خویندنگه و خانه قایه کیش که تازه بنیات بنزایه سولتان وه قفی بۆ دابین ده کرد... هه روه ها ژنه خاتون و شکوداره کانیش هه لده ستان به بنیاتنانی مزگه و تو سه نگه رو خویندنگه و پاره ی ژوریان بۆ خه رج ده کردو برتیکیان له سامانی خویان بۆ وه قف ده کرد، هه ندی له نه میره کانیش نه م کارانه یان ده کردو پیش برکتیان بۆ نه م کاره خیرو پیروژانه ده کرد^۲، هه روه ها حه له بیش پشکی باشی له م هه ولانه دا به رکه و تبوو، قاضي بهاء الدینی کوپی شدادیش نه رکی وانه و تنه وه ی تیادا گرتبووه نه ستر که الظاهر سه ره پهرشتی نه وقافی هه موو حه له بی پی سپارد بوو^۳ هه روه ها ابن شداد خویندنگه ی صاحبيه ی شافيعی دروست کردو له ته نیشته شه وه خانه یه کی بۆ فهرموده دامه زراند، که بووه ناوه ندیک بۆ کۆبوونه وه ی هۆگرانی فهرموده و نیشته جی بونیان تیادا، له م ناوه نده دا فهرموده ده خویندراو دهنوسرایه وه نه مش به رده وام بوو هه تاوه کو هاتنی ته تاره کان، گوندیکیشی له گونده کانی حه له ب بۆ نه م ناوه نده وه قف کردبوو له نزیک نه میشه وه خانویه کی بنیاتنا بۆ سؤقیه کان^۴، به دریزایی سه رده می نه یوبیه کانیش حه له ب وه ک قه لای زانست و ابوو، که زانستخوازن له هه موو شوینه کانه وه روویان لی دهنه، نه مش پاش فه زلی خوا دهره نجامی نه وه وه ل زانستییه بوو که ئیبن شداد پیی هه ستاو گرنگی دده دا به ریکخستننی کاروباره کانی و زانایانی کۆکرده وه تیادا که بووه هۆی ناوه دان بوونه وه ی نه وه موو خویندنگه یه و هاتنی زانایان بۆی له ولاته جوراوجۆره کانه وه، دهره نجام سه رقالبوون به زانست و سود لی وه رگرتنی په ره ی سه ند، ابن خلکانیش باسی نه وه ده کات که په یوه ندی کردوه به و خویندنگه یه ی که ئیبن شداد دايمه زراندوه وه لکه ل براکه یدا، ابن شدادیش بۆ خۆی وانه ی تیادا ده وته وه و چوار زانای به ریزی تر بابه ته کانیان دووباره ده کرده وه، هه روه ها ئیبن خه له کان ئاماژه به وه ده دات که زانایان له حه له بدو له سه رده می ئیبن شه ددادا ریزیکي ژوریان هه بووه و به باشی خزمه ت کراون، به تاییه ت نه و کۆمه له ی که له خویندنگه که یدا بوون نه وه بوو ئاماده ی دانبشتنه کانی سولتان دهبوون و له سه رخوانی نه و رۆژیان ده شکاند، قاضیش له دوا ی نوژی جومعه وانه یه کی فهرموده ی هه بوو که

^۱ رحلة ابن جبير ل ۲۲۰.

^۲ رحلة ابن جبير ل ۲۲۳.

^۳ أعلام النبلاء بتاريخ حلب الشهباء (۳۵۵/۴ - ۳۵۶).

^۴ التاريخ السيس و الفكري للمذهب السني ل ۲۴۳.

نوښکه ره کان گوښیستی ده بوون^۱، ابن واصلیش باسی نه وه ده کات که له کوټای سالی ۶۲۷ک/ ۱۲۳۰ز دا به ره و حه له ب به ریکه و تنوه هه تاوه کو فیه و ثوصول و ریزمان و زمانی تیا دا بلایته وه شاد بیت به دیداری ټیټ شه داد که له خویندنگی صاحبه دا بو^۲.

سپینه: ره گزه کانی روشنبیری سوننی له سه رده می نه یو بییدا:

گرنگیدانی سه لاهه دینی نه یو بی و سولتانه کانی دوی نه وه به سه رخستن و چه سپاندنی مه زه بهی نه هلی سوننه له ولاتانه دا که فه رمان په وای بوون گرنگی دانیکي هه مه لایه نه و چوپوپر بوو به تاییه له شاره کانی قاهره و نه سکه ندریه و دیمه شق و حه له ب و... هتد. گرنگترین ره گزه زو پیکهاته کانی روشنبیری سوننیش که له و کاته دا جی بایه خي نه یو بییه کان بوو بریتی بوون له:

۱- قورئانی پیروژ:

نه یو بییه کان گرنگیان ده دا به وتنه وهی قورئانی پیروژ به مندالان و له به رکردنیان نه وه تا ټیټن جوبه یر باس ده کات و ده لیت: صلاح الدین فه رمانیدا به تاوه دانکرده وهی چه ند شویننیک له میسر داو ماموستایانی بۆ وه تنه وهی قورئانی پیروژ دیاری کرد هه تاوه کو مندالی هه ژاران و هه تیوان فیتری قورئان بکه ن و یارمه تی باشیان بۆ دابین کرابو^۳، هه روه ها قاضی بهاء الدینی کوپی شه داد و ټیمنونه یه که له گرنگیدانی زوری سه لاهه دینمان به قورئانی پیروژ نیشان ده دات و باسی نه وه ده کات که روژنیکیان به لای منالیکي بچوکدا تیپه پيووه که سه رقالي قورئان خویندن بوو، نه ویش سه رسام بووه به خویندنه وه که ی، بۆیه له خوی نزیکي کرده وه و له خواره دمه نی تاییه تی خوی به شیداو به شه کیلگه یه کی بۆ خوی و باوکی وه قف کرد هه روه ها مه رجی دانا بوو بۆ ماموستای نه و خویندنگه یه ده بی شاره زا بیت له زانسته کانی قورئان و به باشی له به ری بیت^۴، پیشتریش باسی نه وه مان کرد که القاضی الفاضل له ته نیشت خویندنگه که یه وه له قاهره دا چه ند نوسه ریکی دانا بوو که وه قفی کرد بوون بۆ پروژه ی وتنه وهی قورئان به هه تیوان، هه روه که یه کیک له هو له کانی نه م خویندنگه یه تاییه ت کرد بوو بۆ وتنه وهی قورئان و زانسته کانی، کاتی ټیټن جبریش سیدانی مزگه وتی نه مه وی کرد بینی که ئیواره و به یانی قورئانی تیا دا ده خوینریت و قورئان خوینه کانیش یارمه تی دهرین و نزیکه ی پینج سه د که س به و یارمه تی یانه ده ژین، له دوی لیبونه وه شیان له خویندنه وهی قورئانی به یانی له به رامبه ر هه ر ماموستایه کدا مندالیک داده نیشتی و فیتری قورئانی ده کات، منداله کانیش

^۱ وفيات الأعیان (۸۷/۶ - ۸۹).

^۲ مفرج الکوب (۳۱۱/۴ - ۳۱۲).

^۳ رحلة ابن جبر ل ۲۵.

^۴ سيرة صلاح الدين (۹)، التأثير السياسي والفکري (۲۴۳).

یارمه تییه کی دیاریکراویان هه بوو که پټیان ده دراجگه له وانه یان که ده وله مند بوون، چونکه نه وان باوکیان رټیان پی نه ده دان بۆ وه گرگرتنی^۱، هه روه ها ئین جییر شویتیکی تری بینی له دیمه شقدا که مندالان تیایدا فیزی قورئان ده بوون وه قفیکی باشی بۆ دانرا بوو و ماموستایانیش نه و نه دیان لی ده برد که به شی منداله کان و پۆشاک و خه رجیان بکات^۲. زانستی خویندنه وه کانی قورئانیش (علم القراءات) له (دار الحدیث الاشرفیه) دا له دیمه شق^۳ و خویندنگه ی قاهریه له حه له بدا ده خوینران^۴.

۲- فهرموده ی پیرۆز:

ئه یوبیه کان گرنگی باشیان دها به فهرموده ی پټغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَام)، ئهم گرنگه ش بۆ پرکردنه وه ی دوو پټیستی سه ره کی بوو که رووبه رووی کۆمه لگه ی ئیسلامی بوو بوویه وه له میسرو شامدا، یه کیکیان گشتی بوو نه وی تریشیان تایبه ت به هه ندی ژینگه وه، گشتیه که نه وه بوو که موسو لمانه کان ده سته ویه خه بوون له گه ل دوزمنیکدا که هه میشه له مه لاسدا بوو بۆیان و سوکایه تی به پیرۆزیه کانیان ده کرد، هاندانی موسو لمانه کانیش بۆ رووبه روو بوونه وه یان پټیستی به گرنگیدانیک ی زۆر هه بوو به فهرموده کانی پټغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَام)، به تایبه ت نه وانه ی که په یوه ندییان به م بواره وه هه یه، بۆیه تییینی ده کرا که سه لاهه دین گرنگی زۆری به فهرموده ی پټغه مبه ر دها و گوئیستی ده بوو و دوباره ی ده کرده وه هه ول ی گوئیست بوونی دها و هانی نویسی دها له وباره یه وه، عیمادی نه سفه هانیش باسی نه وه ده کات که له گه لیدا چه ند جاریک سه ردانی حافظ ی سلفی کردوه له سه ردانه کهیدا بۆ نه سکه نده ریه له سالی ۵۷۲هـ / ۱۱۷۶ز دا و گوئیستی فهرموده بوه لیه وه^۵. هه روه ها سو لتان سه لاهه دین خۆی و کوپه کانی گوئیستی کتییی موطای پټشه و مالیک بوون. له زانایه کی نه سکه ندریه وه به ناوی ابن عه وف الزوه ری له سالی ۵۷۷هـ / ۱۱۸۱ز دا^۶ هه روه ها بهاء الدینی کوپی شداد وه سفی سه لاهه دین ده کات و ده لیت: زۆر تامه زۆری بیستی فهرموده بوو، ده چوو بۆ لای نه و زانایانه ی که خۆیان دوور ده گرت له هاتنه ناو مه جلیسی ده سه لاتدارانه وه هه تا وه کو لایان گوئیستی فهرموده بیت هه روه ها ابن شدار درژه به قسه کانی دها و ده لی: سه لاهه دین حه زی لی بوو خۆی فهرموده بخوینتیه وه کاتیکیش ته نها بوویه منی

^۱ رحلة ابن حبر ۲۲۰.

^۲ هه مان سه رچاوه ۲۲۰، التأریخ السیاسی و الفکری ۲۴۳.

^۳ حسن المحاضرة (۵۰۶/۲).

^۴ أعلام النبلاء (۳۵۵/۴ - ۳۵۶) التأریخ السیاسی و الفکری (۲۴۴).

^۵ کتاب الروضتین له التأریخ السیاسی و الفکری وه (۲۴۵).

^۶ طبقات الشافعية (۲۲۶/۴).

بانگ ده کردو چەند کتیبیکى فەرمووده‌ی ده‌هێناو ده‌یخوێنده‌وه^۱ نه‌گەر که سیکیش بیویسایه لی‌ی نزیک بیه‌ته‌وه هانی ده‌دا بۆ جیهادو هه‌ندى باسی له‌و باره‌وه بۆ ده‌کرد این شەداد چەند کتیبیکى له‌سه‌ر جیهاد بۆ نوسی بوو منیش خۆم کتیبیکى گشتگیرم بۆ نووسی بوو که تیایدا ره‌وشته‌کانى جیهادو نه‌و ئایه‌تانه‌ی که باسی ده‌که‌ن نه‌و فەرموودانه‌ی که له‌گه‌رده‌ی ده‌دوین کۆکرا بوویه‌وه، نه‌ویش ره‌حه‌تى خواى لى بیه‌ت زۆر ده‌یخوێنده‌وه هه‌تا وه‌کو الافضلى کوپى لی‌ی سه‌ند^۲، گرنگیدانی‌ش به‌فەرمووده‌ ته‌نها تابه‌ت نه‌بوو به‌سه‌لاحه‌دین به‌لکو زۆریک له‌ئه‌میره ئه‌یوبیه‌کان هه‌ولێ بیستو گێڕانه‌وه‌ی فەرمووده‌یان ده‌دا له‌وانه تقى الدین عومه‌ر که گوێبیستی فەرمووده ده‌بوو له‌لای السلفی له‌ئه‌سکه‌نده‌رییه^۳، هه‌روه‌ها الملك الكامل که ریپازى نوره‌دینی گرت به‌رو یه‌که‌مین خانه‌ی فەرمووده‌ی له‌میسردا دامه‌زاندو السیوطیش وه‌سقى ده‌کات به‌وه‌ی که سوننه‌تو هه‌لگرانى زۆر به‌گه‌وره زانیوه‌و خۆشى له‌ السلفیه‌وه گوێبیستی فەرمووده بووه‌و مؤله‌تیشی پێداوه^۴ هه‌روه‌ها کوپه‌زای ابن الجوزى وه‌سقى ده‌کات به‌وه‌ی که قسه‌ی به‌پێزى ده‌رباره‌ی صحیحى مسلم هه‌بوو^(۵) سه‌باره‌ت به‌ الأشرفى کوپى العادل نه‌وه نه‌ویش له‌ (دار الحدیث الأشرفیه) دا که خۆی دایمه‌ زراند له‌دیمه‌ شقدا گوێبیستی صحیحى بخارى بوو^۵ نه‌م هه‌ولانه‌ش که ئه‌یوبیه‌کان پێی هه‌ستان وه‌لامدانه‌وه‌ی پێداویستییه‌کی گشتی بوو که په‌یوه‌ست بوو به‌داخوازییه‌کانى جیهاده‌وه له‌پێناو خوا‌داو هاندانى موسولمانان بۆیو به‌رزکردنه‌وه‌ی توانای موسولمانه‌کان له‌ری په‌روه‌رده‌و رۆشنی‌کردنیه‌وه به‌ره‌گه‌زیکى گرنگى رۆشنی‌برى و سوننى، سه‌باره‌ت به‌پێداویستییه تابه‌ته‌که که پتویستی به‌گرنگیدانى زیاتر هه‌بوو به‌فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئه‌وه په‌یوه‌ندى به‌و ژینگانه‌وه هه‌بوو که کلتورى شیعه تیادا باو بوو له‌سه‌رده‌مێک له‌سه‌رده‌مه‌کاندا، چونکه شیعه‌کان ته‌نها نه‌و فەرموودانه به‌صحیح ده‌زانن که ئالویه‌یت هه‌ستاوه به‌گێڕانه‌وه‌یان نه‌وه‌ش که نه‌یده‌نه پال ئالویه‌یت به‌ده‌ر نییه له‌دروو هه‌لبه‌ستن وه‌ک ریوایه‌ته‌کانى زاره و جابر نه‌لجه‌عفى و خه‌لگانی درۆزنى تر، هه‌روه‌ها تانه‌ده‌ده‌ن له‌فەرمووده‌کانى ترو ئه‌مه‌ش ده‌که‌نه هۆکارێک بۆ تانه‌دان

^۱ سیره صلاح الدین (۱۰) التأریخ السیس و الفکری (۲۴۵).

^۲ التأریخ السیاسی و الفکری (۲۴۵).

^۳ المواعظ و الاعتبار (۲/۲۶۵).

^۴ حسن المحاضرة (۲/۳۳ - ۳۴) التأریخ السیاسی و الفکری (۲۴۵).

^(۵) التأریخ السیاسی و الفکری (۲۴۵).

^۵ التأریخ السیاسی و الفکری (۲۴۵).

له راویه کانیان (گټړه روه وې فېرموده کان)^۱ لټړه شوه و گړنگیدان به فېرموده ی پېرؤز له میسر دا بؤ زیندو کړدنه وې ئه م لاینه بوو له ناو روښنېری سوننیدا^۲.

۳- ره گاوړیښه ی بیرو باوه ی سوننی:

ئه یو بییه کان گړنگیان ددها به پاراستنی بڼه ماکانی بیرو باوه پ به پټی مه زه بی پټشه و نه شعری، چونکه ئه شعری رحمتی خوی ئی بیت له و زانایانه بوو که ئالای زانستیان ه لکړد له ه موو یواروو لاینه زانستییه کاند او دده نری به یه کټک له و زانایانه ی که چه ندین زانست و زانیاری و هونه ریان پټکه وه کؤ کړدو ته وه^۳، ذهبي دهر باره ی ئه لئ: عه للامه و پټشه و زانایانی بیرو باوه پ ئه بو الحسن... سه رسوړه یتنه ر بوو له زیره کی و زوو تیگه یشتندا کاتئ به باشی شاره زای (موغه زیله) بوو بی بری بوو لییان و خوښی له راکانیان نه ده هات، جار ټکیان چووه سه ر مین به رو ته ویه ی کرد له پراکانی موغه زیله و پاشان به ره به ره وه لامی ده دانه وه که م وکورتیه کانی ناشکرا ده کړدن^۴ ه روه ها الذهبي باسی ده کات و ده لئیت: أبی الحسن زیره کیه کی که م وټنه ی هه بوو له زانستدا روچو و بوو شتی باش و نوسراوی زوری هه یه که شاره تی فراوانی زانستی بؤ ده دن^۵ ه روه ها ئه لئ: چوار کتیبی أبی الحسنم بینو ه دهر باره ی اصول تیایدا باسی بڼه ماکانی مه زه بی سه له ف ده کات دهر باره ی سیفه ته کانی په روه ردگارو تیایدا ده لئ: ئه و سیفه تانه چؤن هاتوون ده بی هه رواش وهر بگریټ پاشان ئه لئ: ئه وه رای منه و باوه پم به و شیوه یه و نابی لیکدانه وه و ته نویلی بؤ بگریټ^۶. قاضی عیاضیش دهر باره ی ئه لئ: چه ند نوسراویکی بؤ ئه هلی سوننه ت نویسه و به لگه ی هیئاوه ته وه له سه ر راستی سه لماندنی ئه و سیفه تانه ی په روه ردگار که بیدعه چیه کان ره تیان کړدو ته وه وه ک بینین و نه زه لی بوونی قسه ی په روه ردگارو ده سه لاتی و مه سه له کانی بیستن که دهر باره ی صراط و میزان و شه فاعه ت و حوز و سزای ناو گؤر که موغه زیله کان ره تی ده که نه وه. ئه مه وټرای چه ندین بؤ چوونی تری ئه هلی سوننه ت و فېرموده، ئه وه بوو به لگه ی روون و ناشکرای له سه ر هیئایه وه له قورئان و سوننه ت و به لگه ئه قلایه کان و گومان بیدعه چی و شیعه کانی وه لام دایه وه هه موو ئه مانه شی له و نوسراو کتیبه باشانه دا نوی که خوی گه وره کردیه جیی سودو

^۱ التأریخ السياسي و الفکري (۲۴۶).

^۲ التأریخ السياسي و الفکري (۲۴۶).

^۳ شعبة العقيدة لابی الحسن الاشعري و المنتسبین الیه ل ۲۱.

^۴ سیر أعلام النبلاء (۸۶/۱۵).

^۵ سیر أعلام النبلاء (۸۷/۱۵).

^۶ سیر أعلام النبلاء (۸۶/۱۵).

که لک بق نوممه^۱، ئین عه ساکریش کتیبکی نویسه بق بهرگریکردن لئی و زور ستایشی کردوووه به نویکه ره وه (مجددی) داناوه و نهو ریوایه تانه ی باسکردوووه که ده رباره ی هۆزو بنه ماله که ی هاتوون^۲، ههروه ها السبکی ش له طبقات الشافعیه دا هه مان کاری کردوووه له یه کیک له و قسانه شدا که ده رباره ی ده یکتا ده لی: شیخ و پیشه نگمان بق لای خوا شیخ نه بو الحسن نه شعری به سری شیخی ریازی په پیره وانی سوننه ت و جه ماعت و پیشه وای زانیانی بیروباوه پو سه رخه ی سونه تی سهروه ی پیغه مبه ران و بهرگریکار له ناین و تیکۆشه ر له پینا و پاراستنی بیروباوه پی موسولمانان به شیوه یه کی که کاریگه ی بهرده وام بیت هه تاوه کو نه و رۆژه ی که خه لکی له بهرده م پهروه ردگاردا ده وه ستن، پیشه وایه کی زانا و خواناس و چاکه کار بوو، شه رع ی پاراست له قسه ی هه لبه ستر او هه ستا به سه رخستنی ئیسلام به شیوه یه کی باش، نه مه له گه ل چه ندین زانای تر که ستایشی خۆی و کاره کانیان ده کرد.^۳

أ- **ئهو قوناغانه ی که پیایدا تپیه ریوه:** أبو الحسنی نه شعری له رووی بیروباوه په وه ته مه نی به سی قوناغاندا تپیه ریوه:

قوناغی یه که م: زۆرینه ی سه رچاوه کان یه که ده نگن له سه ره وه ی که نه شعری له قوناغی یه که می زیانیدا له ژێر سایه ی موخته زیله دا ژیاوه و په پیره ی لیکردوون و له و ماوه یه شدا هاوپتی شیخه که ی بووه که له هه مان کاتدا باوه پیاره ی بووه به ناوی (الجیانی) هه تاوه کو ته مه نی چل سالی^۴.

قوناغی دووه م: دوا ی ده رچوونی له موخته زیله و جیا بوونه وه ی لییان ریازی عبدالله ی کوپی سه عیدی کوپی کیلابی به سری^۵ گرته به رو دهستی دایه وه لամدانه وه ی موخته زیله به پشت به ستن به و یاساو مه سه لانه ی که عبدالله ی کوپی کلاب باسی ده کردن^۶. ئین تیمیه ره حمه تی خوا ی لی بیت نه لیت: نه بولحه سه نی نه شعری کاتیک وازی له موخته زیله هیئا ریازی ابی محمدی کوپی کلابی گرته به رو^۷ کتیبی (اللمع فی الرد علی أهل الذیغ و البدع) نوینه رایه تی نه م قوناغی ده کات^۸ ئین

^۱ ترتیب المدارک (۲۴/۵).

^۲ موقف ابن تیمیة من الاشاعة (۳۳۹/۱).

^۳ موقف ابن تیمیة من الاشاعة (۳۴۰/۱).

^۴ شعبة العقيدة بين أبي الحسن و المنتسبين اليه ل ۳۹.

^۵ سير أعلام النبلاء (۱۷۴/۱۱).

^۶ شعبة العقيدة بين أبي الحسن و المنتسبين اليه ل ۴۲.

^۷ الفتاوى (۵۵۶/۵) (۱۰۳/۳).

کلابیش وه لّامی موعته زیله و جوهه میه ی دده دایه وه به شیوه یه ک که نزیك بوو له مه زه بی نه هلی سوننه ت و فه رموده به لّام کاتیک دهمه قاله و وه لّامدانه و هیان بۆ یه کتر په ره ی سهند و کلابیش به ریگه قیاسیه کان رووبه پرویان ده بویه وه چه ند بنه مایه کی بۆ سه لماندن که نه وان خو یان دایاننا وه، لیږه شه وه بیدعه دزه ی کرده ناو ریڅا زه که یه وه^۱، هه روه ها ئین کلابیش مه زه بیکی نوئی داهینا بوو که له هه ندی شتیدا هاوړا بوو له گه ل مه زه بی سه له فو پیشینانداو له هه ندیکی تریدا هاوړا بوو له گه ل موعته زیله و جوهه میه دا^۲.

له باره ی نه مه شه وه ئین تیمیه ره حمه تی خوا لّی بیت نه فه رموئیت: خه لکی پیش ابی محمدی کوپی کلاب دوو جوړ بوون: په پره وانی سوننه ت و جه ماعت سیفته و کرده وه کانی په روه ردگار ده سه لمینن به لّام جوهه می و موعته زیله کان نه م دوو مه سه له یه رت ده که نه وه، قسه که ی ئین کلابیش نه م سیفه تانه ی بۆ په روه ردگار ده سه لمینی، به لّام نه وه رت ده کاته و که نه و کرده وانه له په روه ردگادا هه بن که ده یه وئ و بریاری داوه^۳ نه بو العباس قلانسی و أبو الحسنی نه شعهریش^۴ هاوړان له گه لیدا، نه م بنه مایه ش که ئین کیلاب دایهینا پالینا به پیشه و نه حمه دی کوپی حه نبه ل و پیشه وایانی تری سه له فه وه که خه لکیان لّی ناگاداریکه نه وه^۵، نه م ریڅا زه ش که ئین کیلابی به صری دایهینا که س پیش نه و په ی پی نه بر دبوو، نه شعهریش هاوړا بوو له گه لیدا و به هزی نه مه شه وه وه لّامی جوهه می و موعته زیله ی دایه وه^۶.

قوناغی سییه م: نه شعهری ماوه یه ک له سه ر ریڅا زی ئین کیلاب وه لّامی موعته زیله ی دده دایه وه، به لّام خوای گه وړه به رچاوی روشن کرده وه و راستی نیشاندا نه ویش به گه پانده وه ی به ته وای بۆ سه ر ریڅا زی نه هلی سوننه ت و جه ماعت و په پره وکردنی ریڅا زیان و شوئیکه وتنی ریگه یان، نه مه ش نه وه بوو که نه شعهری ده یویست له سه ری بیت له کاتیکدا که به خزمه ت په روه ردگار ده گات، بۆیه بییه ریبوونی خو ی له ریڅا زو مه زه به کانی تر پیشانداو ده سستی دایه بانگه وازکردن بۆ ریڅا زی

^۱ شعبه العقیده بین ابی الحسن الأشعری و المنتسبین الیه ل ۴۲.

^۲ شعبه العقیده بین ابی الحسن الأشعری و المنتسبین الیه ل ۴۲.

^۳ شعبه العقیده بین ابی الحسن الأشعری و المنتسبین الیه ل ۴۴.

^۴ الفتاوی (۱۳۱/۱۳ - ۱۵۴).

^۵ موافقه صریح المعقول لصحیح المنقول (۴/۲ - ۵) علی هاشم منهاج السنة.

^۶ مجموع الفتاوی (۳۶۸/۱۳).

^۷ شعبه العقیده بین ابی الحسن الأشعری ل ۴۵.

سه له فو بووه شوینکه و ته ی پېشه و نه حمده ی کوږی حه نهل ره زای خوی لى بېت، نه م قوناغه ش له بر گرنگی له بواری بیروباوه پدا نیتمه به سى به لکه بومان سه لماندووه^۱:

یه که م: و ته ی زانایان: زوریک له پېشه و او زانایان شایه تی که پانه وه ی ته و او نه شعهریان داوه بۆ سر مه زه بی سه له فی سالت، بیگومان نه م پېشه وایانه ش نه م شایه تی یان نه داوه هه تاوه کو باش له ژيانی ورد نه بوینه و وه نه یان زانییبت چۆن بووه و له سه رچی گیرساوه ته وه، له و زانایانه ش^۲:

• شیخی نیسلام: نین تیمیه^۳

• نین القیم^۴

• حافظى ذهبي^۵

• حافظ نین کثیر، نه لى: سى حاله تیان بۆ شیخ أبی الحسن نه شعهری باسکردووه:

یه که میان: موخته زیله بوونی که بیگومان لى پاشکه زبوویه وه.

دووه میان: سه لماندن ی حوت سیفه ته عه قلیه کان بۆ په روه ردگار: که نه وانیش ژیان و زانین و توانا و یست و بیستن و بینین و قسه کردن، له که لا لیکدانه وه ی سیفه ته خه به ریه کان وه ک روومه ت و هه ردو و ده ست و قاچ و پی و هاوشیوه کانى.

سییه میان: بریاردانى هه موو سیفه ته کان به بی چۆنیتی و چواندن به پی ریبارى سه له ف

نه مه ش نه و ریباریه که له کتیبی الإبانه دا گرتویه تیبه به ر که دواچار نوی^۶.

• شیخ نوعمان الالوسی^۷

• شیخ أبو المعالی محمود الالوسی^۸

• عه للامه و زانای که وره محب الدين الخطيب: که له باسکردن نه و قوناغانه دا که نه شعهری

پیایدا تیه په ریوه و که پانه وه ی به ته وای بۆ مه زه بی سه له ف ده لى: أبو حسنى نه شعهری

^۱ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري ل ٤٧.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ٤٧

^۳ الفتاوى (٥٣/٦).

^۴ إجماع الجيوش الإسلامية ل ١١٢.

^۵ سير أعلام النبلاء (٨٦/١٥).

^۶ إتحاف السادة المتقين، المرتضى الزبيدي ل ٤٨.

^۷ جلاء العينين ل ٢١٣.

^۸ غلبة الاماني في الرد على النبهاني (٤٨/٢).

كوپى ئىسماعيل له گوره زانايانى بواري بيروباوه په له ئيسلامدا، يه كه مجار موخته زيله بوو و پاشان بووه قوتابى الجبائى ، پاشان خواى گه وړه بهرچاو روونى پى به خشى كاتى له نيوهى ته مه نو سهره تاي پيگه شتنيدا بوو پاشگه زبونو وهى خوى راگه ياند له گورپايى موخته زيله، پاشان له م قزناغه دا چالاكانه ده ستيدايه نوسينو موناقه شه و وتنو وهى وانه بؤ رة تدانه وهى موخته زيله، به په پره و كړدنې ريگه يه كى مام ناوهند له نيتوان ريگاي جه ده ل و ته ئويل و ريگه ي سه له فدا، پاشان ريگاكي پالفته كړدو دلسوزانه گه راپه وه بؤ ريگاي سه له ف له سه لماندنې هر شتيك كه به ده ق سه لماوه له مه سه له غه ييبه كان كه خواى گه وړه باوه پ پته پنانى به دلسوزيه وه پتويست كړدوه، له سر نه م ريياز ه ش دوا كتيبه كانى نوسيوه له وانه ش كتيبي (الابانة) نه و زانايانه ش كه باسى زيان نامه يان كړدوه نه مه به دوا كتيبي داده نين، نه مه ش نه و حاله ته يه كه ويستويه تى له سهرى بيت كاتي ك به خرمه ت په روه ردگار ده گات، هر شتيكى تر كه پچه وانه ي نه مه بيت له و شتانه ي كه دهر درينه پالى، يان نه شعره يه كان چوبيتنه سهرى، نه وه نه شعره ي لى پاشگه زبونه ته وه بؤ نه وهى كه له كتيبي الابانه دا هاتوه^۱.

حاله تى دووهم: ديدارى له گه ل حافظ زه كه رياى ساجى

دواى وازه پنانى له موخته زيله و ده سته لگرتنى له رييازى ئيبن كيلا ب رووى كړده پيشه وايانى (نه هلى حديث) كه ناسراون به دروستى بيروباوه پو خاوينى رييازىان هه تاوه كو ليانه وه راي سه له فو (نه هلى حديث) وهرگريت له و پيشه وايانه ش زاناي فرموده له به سرده دا زه كه رياى ساجى^۲ ئيبن تيميه دهر باره ي نه شعره ي ده لى: بنة ماكانى فرموده ي له زه كه رياى ساجيه وه وهرگرت له به سرده دا پاشان كاتى هاته به غدا چهند شتيكى تر له حه نبله كانه وه فيتريو، نه مه ش له كوتايى ته مه نيدا بوو، وه ك خوى و هاوه لاني له كتيبه كانياندا باسى ده كه ن^۳، له شوپننكي تريشدا الذهبي له باسى زيانى الساجيدا ده لى: ابو الحسنى نه شعره ي ئوصولى له نه وه وه و ته ي نه هلى حه ديسو سه له فى وهرگرتووه^۴ له شوپننكي تريشدا دهر باره ي الساجى نه لى: نه بولحه سه نى نه شعره ي له وه وه و ته ي سه له فى وهرگرتووه دهر باره ي سيفه ته كانى په روه ردگارو له نوسراوو كتيبه كانيدا

^۱ بروانه: المنتقى الذهبي بقليدوانى محب الدين الخطيب ذمارة ۳ ل ۴۱.

^۲ شعبة العقيدة بين ابي الحسن الاشعري و المنتسبين اليه ل ۴۹.

^۳ الفتاوى (۲۸۸/۳).

^۴ تذكرة الحافظ الذهبي (۷۰۹/۲).

پشتی پی به ستووه^۱، ئیبن القیم^۲ و ئیبن کثیریش^۳ ئەم بەیە کە شتە وە ی ئە شعەری و ساجیان
سە لماندوو و بە خالی وەر چەرخانیان داناو لە ژانی ئە شعەریدا^۴ ئەمە وێرای زانی تر^۵.

حاله تی سییه م: کتیبی الابانه و ساغبوونه وە دانی له لایه ن ئە شعەریه وە:

دواین کتیب که ئە شعەری دایناو کتیبی الابانه یه، لەم کتیبە شدا باسی ئەو دە کات که ئەو
شوینکە وتو پێشەوا ئەحمەد و پابەندە بە بیروباوەری سە لە فی سألە وە شوین پێشە وایانی
فەرمودە دە کە ویت، پاش ئەمەش باسی بیروباوەری سە لە فی سأل دە کات لە کاروبارە کانی ئایندا،
کۆمە لێکی زۆریش لە زانیان ئەم کتیبە یان داو ته پال ئە شعەری لە زانیانی پێشین و ئەم دوا یانەش^۶
نزیکترین زاناش لە سەر دەمی ئە شعەریه وە ئیبن ئەلنە دیمە کۆچ کردو لە ۳۸۵ ک ئەم زانیە لە کتیبی
الفهرست باسی ژانی ئە شعەری دە کات و ناوی کۆمە لێ لە کتیبە کانی دە هینی لە وانه کتیبی (التبیین فی
أصول الدين) دوا ی ئەویش ئیبن عە سا کر هات و بەرگری ئە ئە شعەری کرد و باسی کۆمە لێک
لە کتیبە کانی کرد لە وانه ش کتیبی الابانه و زۆر شتیشی لە کتیبی (التبیین) باس کرد بۆ ستایش کردنی
بیروباوەری راست و دروستی، ئیبن عە سا کر دەر بارە ی ئە شعەری ئە لیت: کتیبە کانی لای ئە هلی عیلم
ناسراو بە ناویانگە بە بە هیزی و لیکۆ لینه وە ی دروست، لای لیکۆ لەرە وان وە سف کراو،
هەر کە سیکی ش کتیبی الابانه ی بخوینیت ئە وە پله و پایە ی ئەم زانیە ی بۆ دەر دە کە ویت لە رووی
زانست و باوەر وە^۷. پاش ئەویش ئیبن درباس کۆچ کردو ۶۵۹ ک هات و کتیبی کانی دانا بۆ
بەرگری کردن لە ئە شعەری و کتیبی الابانه شی دایە پال و تی: پاشان.... بزانیان خوا ی گە وەرە
هە موو لایە کمان سەر کە و توو بکات بۆ ئاینی راست و دروستی خۆ ی و رینمونیمان بکات بۆ رێگە ی
راست که کتیبی (الإبانه عن أصول الديانة) که پێشەوا أبو الحسن علی کوپی ئیسماعیلی ئە شعەری
دایناو ئەو بیروباوەریه که دوا جار ئە شعەری پە یڕە و ی کردو و پاش گە رانه وە ی لە ناو موعتە زیله
بە فە زل و مە نە تی پە روە رد گارە وە، هەر قسە یە کی تر ب دریتە پالی که جیاواز بیت لە وە ی لەم کتیبە دا
هاتو و ئە وە لێ ی پاشگە زیبو وە تە وە و بێه رییوونی خۆ ی بۆ خوا دەر پیری وە هەر وە ها پە یڕە و ی

^۱ سیر أعلام النبلاء (۱۹۸/۴).

^۲ شعبة العقيدة بين أبي الحسن و المتتبعين اليه ل ۵۰.

^۳ إجتمع الجيوس الاسلامية ل ۹۷.

^۴ البداية و النهاية (۱۳/۱۱).

^۵ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الاشعري ل ۵۰.

^۶ شيخ حماد ئە نصاری نامە یی کە نوسی وە تیایدا گە رانه وە ی ئە شعەری بۆ مە زه بی سە لە ف سە لماندوو وە.

^۷ تبیین کذب المفتری ل ۲۸.

له هاوه لآن و شوینکه وتوان و پیشه وایانی فرموده و رای پیشه واه نه حمه دی کوپی حه نیه ل کردوه
 (ﷺ) ، نایا دوی نه مه ره وایه بلّین: پاشگه زیوه ته وه؟ باشه له چی پاشگه زیبیته وه له قورئان و
 سوننه تی پیغه مبه ره که هاوه لآن و شوینکه وتوان و پیشه وایانی فرموده له سه ری بوون؟ له کاتیکدا
 ده یزانی که نه وه مه زه به ی نه وانه و خوی لیئانه وه گنراویه تیه وه، نه مه سویند بۆ خوا شیوا نییه
 بدریته پال خه لکانی ساده نیتر چون ده دریته پال پیشه وایه کی وه که نه دوی نه وه ی باسی نه و
 کتیبه یمان کرد که کومه لی له پیشه واه ناو داره کانی نیسلام و زانایانی فرموده ده یده نه پالی و
 ستایشی ده که نه له سه ره نه و بیرو رایانه ی که بیبه ری ده کات له و بیدعانه ی که دراونه ته پالی^۱،
 پاشان ناوی کومه لی له و زانا و پیشه وایانه ی هیناوه که نه م کتیبه یان داوه ته پال نه شعری، له وانه:
 پیشه واه ابو علی حسنه ی کوپی علی کوپی نیبراهیمی فاسی کۆچکردو له ۴۴۶ ک.

• حافظ ابو عثمانی صابونی کۆچکردو له ۴۴۹ ک.

• حافظ نه بو به کری به یه قی کۆچکردو له ۴۵۸ ک.

• زانای پیشه واه نه بولفه تح نصر نه لمه قدسی کۆچکردو له ۴۹۰ ک.

• زانا نه بولمه عالی مجلی خاوه نی کتیبی الذخائر له فیه قدا کۆچکردو له ۵۰۰ ک^۲.

مهروه ها زانای زوری هه ن که کتیبی الإبانه نه ده نه پال نه شعری جگه له وانه ی ئیبن درباس
 باسی کردون وه:

• پیشه واه ئیبن ته میمه کۆچکردو له ۷۲۸ ک.

• حافظی الذهبی کۆچکردو له ۷۴۸ ک که نه لیت: کتیبی الإبانه به ناو بانگترین نوسراوی اُبی
 الحسن، حافظ ابن عساکر نه مه ی ئاشکرا کردو پیشه واه محی الدینی نه وه ویش به خه تی خوی
 له به ریگرتوته وه^۳.

• پیشه واه ئیبن القیم کۆچکردو له ۷۵۱ ک^۴.

• حافظ ئیبن کثیر کۆچکردو له ۷۷۴ ک.

• عه للامه ئیبن فرخونی مالیکی کۆچکردو له ۷۹۹ ک^۵، مهروه ها کومه کی تری زور هه ن
 که له مه ژمار نایه و مه مووشیان نه م کتیبه یان داوه ته پال نه شعری به دوایه مین کتیبیان

^۱ رسالة الذب عن أبي الحسن الأشعري لابن درباس ل ۱۰۷ ليکۆلینه وه ی د. علی ناصر الفقهي.

^۲ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري والمنتسبين إليه ل ۵۲.

^۳ مختصر العلو ل ۲۳۹.

^۴ إجماع الجيوش الإسلامية ل ۱۱۳ ک.

^۵ الديباج المذهب ل ۱۹۵.

داناوه^۱. ههروهه مێژوونوسان کۆمهڵی هۆکاریان باس کردووه بۆ گه‌ڕانه‌وه‌ی أبی الحسن بۆ مه‌زه‌بی ئه‌ه‌لی سوننه‌ت و وازه‌تێنان له‌موعه‌زیله که گرنه‌گرتینیان به‌زه‌بی و میهره‌بانی و رێنمایی په‌روه‌ردگاره‌ بۆی.

ب- **ئهیئیی گه‌وره‌یی ئه‌شه‌هری له‌مێژوودا:** دوا‌ی ئه‌م گۆڕانه‌کاریه مه‌زنه ئه‌بو له‌سه‌نی ئه‌شه‌هری هه‌ستا به‌بانگه‌وازکردن بۆ بیروباوه‌ری ئه‌ه‌لی سوننه‌ت و به‌رگری لێ کردنی به‌دلگه‌رمی و باوه‌په‌وه‌ و ده‌لامدان‌ه‌وه‌ی موعه‌زیله و شوێنکه‌وتنیان له‌مه‌جلیس و ناوه‌نده‌کانیاندا بۆ بپرواه‌تێنانیان به‌وه‌ی که‌خۆی دوا‌جار باوه‌ری پێه‌تێناوه له‌بیروباوه‌ری ئه‌ه‌لی سوننه‌ت و مه‌زه‌بی سه‌له‌ف، چالاکی‌شی له‌م بواره‌دا له‌سه‌رده‌می پێشوی زیاتر بوو، هه‌روه‌ها خۆی سه‌ردانی موعه‌زیله‌ی ده‌کرد و مونا‌قه‌شه‌ی ده‌کردن، بۆیه له‌و باره‌یه‌وه پێیان وت: چۆن تێکه‌ڵی خه‌لکی بیده‌چی ئه‌که‌یت و ئه‌چیته لایان له‌کاتی‌که‌دا که‌ده‌بی لێیان دوربیت؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: ئه‌وان خه‌لکی ده‌سه‌لاتداران و والی و قازیان تێدا‌یه‌و له‌به‌ر ئه‌وه دانا‌به‌زن و نایه‌نه‌ خواره‌وه هه‌تاوه‌کو له‌گه‌ڵیاندا بدوێم، جانه‌گه‌ر ئه‌وان نه‌یه‌نه‌ خواره‌وه بۆ لای من و منیش نه‌چم بۆ لای ئه‌وان، ئه‌ی چۆن هه‌ق ده‌رده‌که‌وێت و بزانه‌ که‌ئه‌ه‌لی سوننه‌ت پشتیوانیان هه‌یه که‌به‌به‌لگه‌ی به‌هێز راکانیان ده‌سه‌لمێنن^۲. ئه‌م هه‌ول‌ه مه‌زن و تێکۆشانه بپو‌چانانه‌ش بوو سه‌رخستنی مه‌زه‌بی ئه‌ه‌لی سوننه‌ت شیای س‌تایش و نه‌رخاندنه، دیا‌ره ئاستی ئه‌قلی و ژیری ئه‌ب‌ول‌حه‌سه‌نی ئه‌شه‌هری به‌رزتر بووه له‌ئاستی هاوته‌مه‌ن و هاو‌پێ‌کانی و خاوه‌نی داه‌تێنان و شا‌گاری گه‌وره‌بووه له‌ب‌واری ئه‌قل و ژیری‌دا، وه‌لام‌ی به‌لگه‌کانی موعه‌زیله و بیروباوه‌په‌کانیان به‌ئاسانی ده‌دا‌یه‌وه و به‌وپه‌ڕی متمانه و تواناوه پو‌چه‌لی ده‌کرده‌وه. وه‌ک چۆن مام‌وستایه‌کی شا‌ره‌زا وه‌لام‌ی گومان‌ی قوتا‌به‌که‌ی خۆی ده‌داته‌وه و گه‌رفته‌کانیان چاره‌سه‌ر ده‌کات، هه‌روه‌ها پێشه‌وا ئه‌شه‌هری پێشه‌وا‌یه‌کی تێکۆشه‌رو مو‌جته‌هیدبوو له‌زانستی که‌لام‌دا و یه‌کێک بووه له‌دامه‌زرێنه‌رانی، هه‌موو زانایانی تریش که‌دوا‌ی ئه‌و ها‌توون به‌زیره‌کی و تێپروانی‌نه ورد و ته‌ به‌هێزه‌کانی کاری‌گه‌ربوون^۳.

ج- **ئه‌ب‌ول‌حه‌سه‌نی ئه‌شه‌هری بیروباوه‌ری خۆیمان بۆ ر‌ا‌قه‌ده‌کات:** ئه‌ل‌ئیت: ئه‌و قسه‌یه‌ی که‌ئێمه ده‌ی‌لێین و ئه‌و بیروباوه‌ری که‌ئێمه ئاینداری له‌سه‌ر ده‌که‌ین بریتیه‌ی له‌پا‌به‌ندبوون به‌په‌راوه مه‌زنه‌که‌ی په‌روه‌ردگاره‌و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌رو ئه‌وه‌ی که‌ها‌وه‌لان و شوێنکه‌وت‌وان و پێشه‌وا‌یانی

^۱ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري ل ۵۲.

^۲ تبين الكذب المفترى ل ۱۱۶.

^۳ رجال الفكر والدعوة في الإسلام (۱/۱۴۳/۱۴۴).

فرموده فرمویانه، ئیمه پابه‌ندین به‌وه‌وه به‌وه‌ی که ئه‌بو عبدالله أحمدی کوری حه‌به‌ل
 فرمویه‌تی خوی گه‌وره پایه به‌رزی بکات و پاداشنی به‌خیری بداته‌وه، ناپازین به‌وه‌ی
 که‌نه‌یارانی وتویانه، چونکه ئه‌وه و سه‌رکرده ته‌واوه‌یه که‌خوی گه‌وره به‌ه‌زیه‌وه هه‌قی
 رونکرده‌وه و گومرایی هه‌لگرت و ریبازی خوی پئی رونکرده‌وه و بیدعه چیه‌کانی ده‌م کوت
 کرد و گومانه‌کانی ره‌وانده‌وه، ده‌سا ره‌حه‌مه‌تی خوی لیبیت چه‌ند پیشه‌ویه‌کی پیش‌ره و
 هاوریه‌کی مه‌زن و گه‌وره‌بوو^۱. هه‌روه‌ها خزمه‌ته‌کانی ئه‌شعهری ته‌نها خوی له‌پشتیوانی
 کردن له‌بیروباوه‌ری ئه‌هلی سوننه‌ت و سه‌له‌فدا نه‌بینیه‌وه، چونکه حه‌نبه‌لی و زانایانی
 فرموده به‌و کاره هه‌ستابوون و که‌مه‌رخه‌م نه‌بوون تیایدا، به‌لکو بلیمه‌تی له‌وه‌دایه
 که‌هه‌ستا به‌هینانه‌وه‌ی به‌لگه و پاساوی ئه‌قلی و لۆژیکی بۆ ئه‌م بیروباوه‌رانه و یه‌که یه‌که
 روبه‌روی بیروباوه‌ری موخته‌زیله و فه‌لسه‌فه‌چیه‌کان ده‌بوویه‌وه، هه‌موو ئه‌مانه‌شی به‌زمانیک
 نه‌نجام دا که‌ئه‌وان لیبی تی ده‌گه‌یشتن شیوازی که‌تاشنابون پیبی به‌م پیه‌ش توانی
 بیسه‌لمینیت که‌ئه‌م ئاین و بیروباوه‌ره راست و دروستی له‌لایه‌ن ئه‌قل و لۆژیکه‌وه پالپشتی
 ده‌کرین و ئه‌قلی دروست پیشتیوانی ئاینی راسته و هیچ ململانی و دزایه‌تییه‌کیان له‌نیواندا
 نییه^۲ سه‌رچاوه‌کانی بیروباوه‌ر لای ئه‌بولحه‌سه‌نی ئه‌شعهری: ئه‌شعهری باوه‌ری و ابوو
 که‌سه‌رچاوه‌ی بیروباوه‌رو ئه‌وه مه‌سه‌لانه‌ی که‌په‌یوه‌ست به‌باوه‌رو شته نادیاره‌کانه‌وه-
 میتافیزیک-بریتییه له‌قورئان و سوننه‌ت و ئه‌وه‌ی که‌په‌یغه‌مبه‌ران هیناویانه نه‌ک ته‌نها ئه‌قل و
 ژیری و قیاس و میتافیزیکی یۆنانی، به‌لام بئی ده‌نگیوونی به‌باش نه‌ده‌زانی به‌رامبه‌ر ئه‌وه
 مه‌سه‌لانه‌ی به‌تیپه‌ریوونی کات په‌یدا بوون، به‌ه‌وی تیکه‌ل بوونی نه‌ته‌وه و ئاین و فه‌لیه‌فه
 بیگانه‌کان له‌گه‌ل ئومه‌تی ئیسلامیدا، که‌له‌ناکامیدا چه‌ندین ده‌سته و گروپ دروست بوون،
 به‌لکو پیبی و ابوو بئی ده‌نگ بوون به‌رامبه‌ر به‌وه مه‌سه‌لانه زیان به‌ئیسلاام ده‌گه‌یه‌نیت و سام
 شکوی سوننه‌ت ناهیلئو و واپیشان ده‌دریئت که‌سوننه‌ت له‌رووی ئه‌قلی و زانستییه‌وه لاوازه‌و،
 زانایانی ئاینیش ده‌سته‌وسانن له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م په‌وتانه و روبه‌ریوونه‌وه‌ی هیرشه‌کانیاندا،
 هه‌روه‌ها خه‌لکی گومراش ئه‌مه ده‌قۆزنه‌وه و دزه ده‌که‌نه ناو ئه‌هلی سوننه‌ت و بیروباوه‌ری
 راست و گومانه‌کانیان له‌ناویاندا بلأوده‌که‌نه‌وه و گه‌نجه رۆشنبیره‌کانیان راده‌کێشن به‌لای
 خۆیاندا، هه‌روه‌ها ئه‌شعهری باوه‌ری و ابوو که‌سه‌رچاوه‌ی بیروباوه‌ر بریتییه له‌سروش و

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه له‌.

^۲ رجال الفكر والدعوة في الإسلام (۱/۱۴۷).

(وحی) پیغمبرایه تی محمد (ﷺ)، ریگای فیروونیسی بریتییه له قورئان و سوننه ت و نه وهی که له هاوه لانه وه ها تووه ﷺ، نه مه ش جیاوازی و خالی ناکوکی نیوان نه وو موخته زیله یه، چونکه نه و له م بواره دا پیچه وانه ی موخته زیله یه، به لام له گه ل نه وه شدا پیی و ابو که به رگریکردن له بیروباوهری دروست و چاندنی له دلی نه وه ی نویدا پیویستی به قسه کردنه به زمانی سه رده م و به کارهینانی زاراه زانستییه کان و روبه روبونه وه ی نه یاران به و شیوازه نه قلی و لؤژیک یه ی که نه وان په پیره یی نه کهن، نه مه شی ته نها به دروست نهیده زانی، به لکو به باشتترین جیهاد و گوره ترین کاری ده زانی له و سه رده مه دا، نه مه ش خالی جیاکه روه به بو له نیوان نه وو هه ندی له حه نبه لیه کان و زانیانی فه رموده دا، که دانه به زینیان بو نه م ناسته به گونا ه ده زانی و پیی ته نگا و ده بوون^۱.

د- هه ندی له نوسراوه کانی نه بولحه سه نی نه شه ری: کاری نه بولحه سه نی نه شه ری ته نها مونا قه شه و مشتومر نه بوو، به لکو له پاش خوی کتیبخانه یه کی به جی هشت که هه مووی نوسرا و دانراوی خوی بو و له بواره کانی به رگری کردن له سوننه ت و راهه کردنی بیروباوهری دروست ده دوان، هه روه ها راهه ی قورئانیسی کردوه و که مترین شتیکیش که له سه ر نه و ته فسیره ی و ترا بیته نه وه یه که سی به رگ بووه وه ه ندی له نوسه رانیس نه لئین نوسراوه کانی نه گاته نزیکه ی سی سه د کتیب^۲ و زۆربه شیان له وه لامی موخته زیله دایه و هه ندیکیشی وه لامه بو مه زه به کانی تر له و کتیبانه ش کتیبی (الفصول) که وه لامه بو فه یله سوف و سروشته پرست و بوره می و جوله که و گا ورو ناگر په رسته کان، نه م کتیبه زۆر گه وره یه و دوانزه به ش له خو ده گریت، ئین خه له کانیش باسی کتیبه کانی (اللمع) و "ایضاح البرهان" و "التبین عن أصول الدین" و "الشرح والتفصیل فی الرد علی الإفک والتضلیل" ده کات جگه له زانسته نه قلی و بیروباوهریه کانیش چه ند نوسراوکی هه یه له زانسته شه رعیه کاند و ه کو "کتاب القیاس" و "کتاب الاجتهاد" و "خبر الواحد" و کتیبیک ده باره ی وه لامدانه وه ی ئین راوه ندی له ره تکر دنه وه ی "تواتر" دا، هه روه ها له کتیبی "العمد" دا باس له و کتیب و نوسراوانه ی ده کات که تا سالی ۳۲۰ ته واوی کردون واته چوار سال پیش وه فات کردنی، که شه ست و هه شت کتیب، زۆربه شیان له ده به رگ و زیاتردا خو یان ده بننه وه، له کوتایی ته مه نیشیدا چه ند کتیبیک زۆری نویسی، هه روه ها کتیبی "مقالات الاسلامین" یشیی

^۱ رجال الفكر والدعوة (۱/۱۴۸).

^۲ تبیین کذب المفتری ل ۱۳۶.

نەيسە لميئنې كەنەو تەنھا زاناي بىروباوۋە نەوۋە، بەلگە مېژونوسىكى دەستپاكى زانستى بىروبىاۋە رىبۋوۋە رۆژھەلاتناسە كانىش دانىيان ناۋە بەوردى و پاكى و راستگويى لەھىتانى زانىارىدا^۱. كىتبە كانى كۆمەل و ئاينە كانىش بەلگەن لەسەر پاكى و وردى لەگىرانەوۋە وەرگرتنى زانىارىيە كاندا^۲.

۵- **تېكۆشانی لەبۋارى پەرستشدا:** نەبولحەسەنى نەشەرى تەنھا پىاۋى ئەقل و زانست و لېكۆلئەنە نەبوۋ، بەلگە لەگەل ئەوۋەدا كەگەشتبۋە پەلى پېشۋايەتى و ئىجتىھاد لەئەقل و زانستدا، لەھەمان كاتدا كۆششى زۆرى لەپەرستشە كاندا دەكرد و خۆى بەرەۋشتە جوانەكان رازاندبۋىەوۋە نەمەش يەككە لەتاييە تەندىيە كانى زانا پېشېنەكان، كە سەرقالبۋونيان بەزانستەوۋە نەبوۋە تە رېگر لەكۆشش كردنىيان لەپەرستشە كانداۋ بەدەمەوۋە بوۋنى بەردەواميان بۆى، بەلگە وانەوتنەوۋە خويئەندەن و پەرستشيان پېكەوۋە كۆكردبۋىەوۋە لەگەل نەمەشدا خوا ويست و دۋنيا نەويستبۋون ئەحمەد كوپى عەلى فقىە ئەلئى: چەند سالىك لەبەسەردە خزمەتى نەبولحەسەنى نەشەرىم كرد و لەبەغداشدا لەگەلئى زىاوم ھەتاۋەكو كۆچى دۋاى كرد رەحمەتى خۋاى لېبىت كەسم نەبىنيۋە لەو لەخواترس تربىت، ھېچ شىخىكىشم نەبىنيۋە، ھەتئەدى ئەو بەشەرم بىت لەمەسەلە دۋنیايىە كانىداۋ لەویش چالاكترم نەبىنيۋە لەھەولدا نىدا بۆ كاركرەن بۆ رۆژى دۋاى^۳. ھەروەھا لەو باسەشەوۋە أبو الحسن السروي بۆ دەكەت باس دەمات دەريارەى پەرستش و خواپەرستى بەشەودا بۆمان دەردەكەۋىت كەچەندە مكۋر بەھىزبۋە لەبەندايەتيدا، ئىين خەلە كانىش ئەلئى: لەبەرۋبوۋمى زەۋىەكى ۋەقف كراۋى دەخوارد كەبلالى كوپى أبى بردەى كوپى أبو موسى ۋەقفى كرىبوۋ بۆ مالاكانى و خەرجى رۆژانەشى ھەفدە درھەم بوۋ، نەمەش بەپىتى ۋوتەى الخطيب^۴.

۷- **ئەو بىروبىاۋەرى كە أبى الحسنى نەشەرى لەسەرى بوۋ ھەتاۋەكو كۆچى دۋاى كرد:** نەبولحەسەنى نەشەرى ئەلئى: نەمە گىرانەوۋەى كۆى ئەو بىروبىاۋەرىە كەئەھلى سۈننەت و فەرموۋدە لەسەرى بوۋن:

^۱ رجال الفكر والدعوة (۱۰/۱).

^۲ رجال الفكر والدعوة (۱۰/۱).

^۳ تبیین الکذب المفتری ل ۱۴۱.

^۴ رجال الفكر والدعوة (۱۰/۱).

^۵ وفيات الأعیان (۱/۴۱۲).

- ۱- داننان به بوونی خواو فریشه ته کان و پیغه مبه ران و ناسینی محمد وهك به نده و پیغه مبه ری خوا.
- ۲- به هه شبت راسته و ناگری دۆزه خیش راسته و رۆژی دواپی بئ هیچ گومانیک به پئوهیه و خوای گه وره و نه وانه زیندوو ده کاته وه كه له گزردان.
- ۳- خوای گه وره له سه ر عه رشی خۆیه تی وهك ئەفه رموی ﴿الرحمن على العرش استوى﴾ (طه: ۵).
- ۴- خوای گه وره دوچاوی ههیه به بی چۆنیتی وهك ئەفه رموی ﴿تجري بأعيننا﴾ (القمر: ۱۴).
- ۵- هه روه ها دو ده ستی ههیه به بی چۆنیتی وهك ئەفه رموی ﴿خلقت بيدي﴾ (ص: ۷۵).
- ۶- هه روه ها خوای گه وره رومه تی ههیه وهك ئەفه رموی ﴿وببقى وجه ربك ذو الجلال والإكرام﴾ (الرحمن: ۲۷).
- ۷- به ناوه پیرۆزه کانی په روه ردگار ناوترئ به شیک نییه له خوا وهك موعته زیله و خه واریج توپانه.
- ۸- دانپان به وه دا ناوه كه خوای گه وره زانایه وهكو ئەفه رموی ﴿أنزله بعلمه﴾ (النساء: ۱۶۶)، هه روه ها ئەفه رموی ﴿وما تحمل من أنثى ولا تضع إلا بعلمه﴾ (فاطر: ۱۱).
- ۹- هه روه ها بیست و بینینان بۆ په روه ردگار بریار داوه وهك موعته زیله ره تپان نه کردۆته وه.
- ۱۰- هیژیان بۆ خوا بریار داوه وهك خوای گه وره ئەفه رموی: ﴿أو لم يروا أن الله الذي خلقهم هو أشد منهم قوة﴾ (فصلت: ۱۵).
- ۱۱- وتویانه: هیچ خێرو شه پێك له سه ر زه ویدا به بی وستی خواوو نادات.
- ۱۲- هه موو شته كان به وستی خوا پوو ده دن، وهك خوای گه وره ئەفه رموی ﴿وما تشاءون إلا أن يشاء الله﴾ (التكوير: ۲۹)، هه روهك موسلمانانیش ده لیت: هه رشتی خوا بیه وئ ده بی نه وهی نهیه وئ نابیت.
- ۱۳- وتویانه: هیچ كه سێك ناتوانی شتێك بكات پێش نه وه وادهیهی كه بۆ دانراوه یان شتێك بكات كه خوای گه وره بۆ نه ینوسیپیت.
- ۱۴- بریاریان داوه كه هیچ به دیه پنه رێك نییه جگه له په روه ردگارو خراپه ی مرۆفه كان و كاره كانیان خوا به دی دیت و، هه روه ها مرۆفه كان ناتوانن هیچ به دی بین.
- ۱۵- ئەلێن قورئان قسه و فرمایشتی خوایه و به دیه پنه راو نییه.
- ۱۶- هه ر كه س بلی وشه کانی به دیه پنه راو یان له سه ر یان بووه ستی نه وه بیده چیه به لایانه وه و ناوترئ وشه کانی قورئان به دیه پنه راو یان نا.
- ۱۷- ئەلێن: خوای گه وره له قیامه تدا به چاوی سه ر ده بینریت وهك چۆن مانگ له شه وئ چواره یه مییدا ده بینریت و باوه ردان ئەیین و بئ باوه ران ناییین، چونكه له نتوان نه وان و

خودا به ربه ست و په رده هه یه خوی گوره ښه فرمایي ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحُجُونَ﴾ (المطففين) هه روهك موسی سلاوی خوی لیبت داوی بینینی له په روه ردگار کرد له دنیا دا خوی گوره ش خوی پیشانی کتوه که داو توانیده وه و تیی گه یاند که له دنیا دا خوا نابینیت، به لکو له روژی دوایدا نه بیت.

۱۸- هیچ که سیک له نه هلی قبیل به هوی گونا هه وهك زینا و دزی و هاو شیوه کانییه وه له تاوانه گوره کان به بی باوه نارازن، به لکو به لایانه وه باوه پدارن هه رچه نده گونا هی گوره شیان نه نجام دایت.

۱۹- باوه په لایانه وه بریتییه له باوه رهتیا ن به خوا و فریشته کان و پیغه مبه ران و کتیبه ناسمانیه کان و به قه در به خیرو شهریه وه چاک و خرابییه وه، هه روه ها نه و شته ی که بو نه وان نه بووه هه رگیز بویان نه ده بوو نه وه ش که بویان بووه هه رگیز له وان تیپه رنه ده بوو.

۲۰- نیسلام بریتییه له وهی که شایه نی بده ی که هیچ خوایه که نییه جگه له الله و محمدیش نیردراوی خوایه به و شیوه ی که له فهرمووده که دا هاتووه و نیسلامیش به لایانه وه جیاوازه له ایمان.

۲۱- دان به وده دهنن که خوی گوره دل کان ده گوری.

۲۲- دان به شفاعه تی پیغه مبه ردا دهنن که بو نه و خه لکانه یه که خاوه نی گونا هه گوره کانن له نومه ته که یدا، هه روه ها دان به سزای ناو گوړ دده نین و حوز صراط و زیندو بوونه وهی دوی مردن به راست ده زانن.

۲۳- لیپرسنه وهی په روه ردگار بو به نده کانی و وه ستانیان له به رده م په روه ردگار دا هه ق و راسته.

۲۴- دان به وده دهنن که باوه په قسه و کرده وه یه زیاده که م ده کات و نالین به دیه پترواوه یان نا.

۲۵- نه لین: ناوه کانی خوا به شیکن له خوی گوره.

۲۶- بریاری چوونه ناو دوزخ بو که سیک ناده ن که گونا هی گوره ی نه نجام داوه و بریاری چوونه به هه شتیش بو که سیک ناده ن که یه کتا په رست بیت، هه تاوه کو خوی گوره ی به ویستی خوی بریاریان له باره وه ده دات و نه لین: کاریان ده سپیرین په روه ردگار نه گه ر بیه وی سزایان ده دات و نه گه ر بیشیه وی لیان خوش ده بیت، هه روه ها باوه ریان به وه هه یه که خوی گوره خه لکانیکی یه کتا په رست له دوزخ ده ردینیت به و شیوه ی که له ریواته کاند له پیغه مبه روه د.خ هاتووه.

۲۷- دژ به جه دهل و مشتمون له نایندا و جیاوازین له قه ده رداو له گه ل باوه رهتیا ن و ملکه چ کردنانبو ریوایه ته راسته کان و نه و شوینه وارانیه که که سانی متمانه پیکرا و گپراویانه ته وه

به شیوه‌ی کی پشتاوپشت هه‌تا ده‌گاته پیغه‌مبه‌ری خوا، ناشلین چۆن و بۆچی، چونکه نه‌وه بیدعه‌یه.

۲۸- نه‌لین: خوای گه‌وره فه‌رمانی به‌خراپه نه‌کردوه، به‌لکونه‌ی لی کردوه و رازیش نه‌بووه به‌شه‌ر هه‌رچه‌نده‌ری به‌ره‌دانی ده‌دات.

۲۹- ریزو مافی نه‌وانه ده‌زانن و ده‌پاریزن که خوای گه‌وره بۆ هاوه‌لینی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی هه‌لباردون چاکه‌کانیان لی وه‌رده‌گرن و بیده‌نگ ده‌بن له‌وه‌ی له‌نیوانیاندا روویداوه به‌گه‌وره و بچوکیانه‌وه.

۳۰- هه‌روه‌ها نه‌بو به‌کر پاشان عومه‌ر پاشان عه‌لی عليه السلام پیش ئوممه‌ت ده‌خه‌ن له‌چاکه و فه‌زڵدا.

۳۱- دان به‌وه‌دا ده‌نن که نه‌وان خه‌لیفه‌ی راشید و رینونی کراون و له‌هه‌موو خه‌لک باشترن پاش پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله.

۳۲- باوه‌ریان به‌و فه‌رمودانه هه‌یه که له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه هاتوون صلی الله علیه و آله: خوای گه‌وره دائه‌به‌زیت بۆ ئاسمانی دونیا و نه‌لین: ئایا که‌سیک هه‌یه داوای لیخۆش بکات؟ وه‌ک له‌فه‌رموده‌که‌دا له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه هاتووه صلی الله علیه و آله.

۳۳- ده‌ست ده‌گرن به‌قورئان و سوننه‌ته‌وه.

۳۴- شوین سه‌له‌فو پیشه‌وایانی پیشووی ئیسلام نه‌که‌ون وشتیک داناهینن که خوا ری‌ی پی نه‌داییت.

۳۵- دان به‌وه‌دا ده‌نن که خوای گه‌وره له‌قیامه‌تدا دیغت وه‌ک نه‌فه‌رمویت: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (الفجر ۲۲).

۳۶- هه‌روه‌ها باوه‌ریان هه‌یه که خوای گه‌وره له‌بهنده‌کانی نزیک ده‌بیته‌وه به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک که بیه‌ویت.

۳۷- باوه‌ریان به‌نوێژکردن هه‌یه له‌پشت هه‌موو ئیمامیکه‌وه خواناس بیت یان گوناها‌بار.

۳۸- باوه‌ریان به‌مه‌سح کردن یه‌سه‌ر خوفدا هه‌یه وه‌ک سونه‌تیک له‌سه‌فه‌رو کاتی نیشته‌جی بووندا.

۳۹- جیه‌ادکردنی هاوه‌لگه‌ران به‌پیویست ده‌زانن هه‌ر له‌و کاته‌وه که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله نێردراوه هه‌تاوه‌کو دوایه‌مین کۆمه‌ل که‌روبه‌رووی ده‌ججال ده‌بنه‌وه و دوا‌ی نه‌وانیش.

۴۰- رایانوایه که دروسته‌ دوعا بۆ پیشه‌وا و ده‌سه‌لاتدارانی موسلمانان بکریت و نابیت چه‌ک یان شمشیر یان له‌رودا به‌رزبکریته‌وه هه‌روه‌ک نابیت له‌کاتی ئاماژاوه‌ی نیوان موسلماناندا بجه‌نگین.

- ۴۱- باوهریان به هاتنه دهره وهی ده جال و کوشتنی به دهستی عیسای کوپی مهریم ههیه.
- ۴۲- باوهریان به نه کیرو مونکرو شه و پرهوی و بلندبونه وه و خه و بینین ههیه.
- ۴۳- ههروه ها نزاکردن بۆ مردوی موسلمانان و خیرکردن بۆیان پێیان دهگات.
- ۴۴- باوهریان به وه ههیه که له دونیادا ساحرو جادوگر ههیه ساحرو جادو گهریش بی باوهره وه وهك خوای گه و ره ئه فهرمویت، ههروه ها سحر ههیه و ده بیته له دونیادا.
- ۴۵- باوهریان به نوێژکردن ههیه له سه ره ره كه سیك كه به موسلمانانی بهریت چاك بیته یان خراپ و میراتیشیان لی ده بریت.
- ۴۶- باوهریان به وه ههیه که به ههشت و دۆزهخ دروستکراون.
- ۴۷- وه ره كه سیك بهریت ئه وه به نه جهل و له وادهی مهرگی خۆیدا ده مریت، هه ره كه سیكیش بکوژیت ئه وه به نه جهلی خۆی ده روات.
- ۴۸- رنق و رۆزی له خوا وهیه و دهیدات به بهنده کانی حه لال بیته یان حه رام.
- ۴۹- ههروه ها شهیتان وه سه وه سه و دلّه خۆرپه بۆ مرۆڤ دروست دهکات دهیخاته گومان وه له وه.
- ۵۰- پیاو چاکانیش له وانهیه خوای گه و ره نیشانه و کاریان له سه ره دهست به دی بیته و کارو باریکیان پێ بسپیریت.
- ۵۱- ههروه ها سوننهت قورئان ناسپێته وه، چونکه قورئان له خوا وهیه.
- ۵۲- منالانیش نه گه ره مردن کاروباریان به دهست خواجه نه گه ره بیهوی سزایان ده دات یان به ویستی خۆی له گه لیاندا ده جوڵیته وه.
- ۵۳- خوای گه و ره زانایه به وهی که بهنده کانی دهیکه و نویسیویهتی که ئه وه ده بیته و کاروباره کان هه مو به دهستی په ره ردگارن.
- ۵۴- ههروه ها باوهریان به ئارامگرتن ههیه له سه ره برپاره کانی په ره ردگارو دهست گرتن به وه وه که فهرمانی پێ کرده وه و وازهینان له وهی که قه ده غه ی کرده وه و کارکردن به دلسۆزی و ئامۆژگاری کردنی موسلمانان، ههروه ها په رستش له گه ل پیاو چاکاندا به دینداری ده زانن له گه ل ئامۆژگاری کردنی کۆمه لێ موسلمانان و دورکه و تنه وه له تاوانه گه و ره کانی وهك زیناو شایهتی درۆ و ده مارگیری و خۆبه لزانین و خۆ هه لکیشان و به سوک سه یرکردنی خه لک و له خۆبایی بوون به ناره وا ده زانن.
- ۵۵- ههروه ها باوهریان به پێویستی دورکه و تنه وه ههیه له هه ره كه سیك که بانگه واز بکات بۆ بیدعه.
- ۵۶- ههروه ها سه ره قال بوون به خۆینده وهی قورئان و نویسنه وهی شوینه واری پیاو چاکان و خۆیندن و لیکوژینه وهی شه ره له گه ل خاکی بوون و ره و شته رزی و چاکه کاری و نازارنه دانی

خه لکی و از هیئت آن له غه ییه ت و قسه هیئت آن و ناژاوه نانه وه و ردبونه وه له خواردن و خواردنه وه به پیژیست ده زانن.

۵۷- ئەمە کۆی ئەو شتانه یه که فه رمانی پێ ده که ن و باوه ریان پێی هه یه، ئیمه ش له گه ل هه موو ئەم شتانه داین که وتویانه پشت و په ناشمان هه ر په روه ردا گاره و سه ره نجامیشمان هه ر بۆ لای ئەوه^۱. ئەمە بیروباوه ری پێشه و نه شعهریه که دوا جار له سه ری جیگه ر بوو بۆ خۆی ئاشکرای کردوه و یه کێکیشه له و شوینه وارانە ی که پاش کۆچی دوا ی کردنی به جیی هیشت و رۆژی هه بوو له هۆشیار کردنه وه ی نه وه ی ئوممه ت و په روه رده کردنی له سه ر بته ماکانی ئەه ی سوننه ت و جه ماعه ت له سه رده می خۆیندنگه نیزامیه کانی سه لجوقیه کاندایان له سه رده می زه نکێ و نه یوبی و مه مالیک و عوسمانیه کانداه تاهه کو نه مپۆ وه ک دادگه ری زانستیش (ئینصافی علمی) ده لێن مه زه بیی ئەشعهری به و شیوه نه مایه وه که له کاتی کۆچی دوا ی کردنی ئەشعهری دا له سه ری بوو به جۆرێک که جیاوازی له چه ندین مه سه له دا تی که وت، له به ناویانگه ترین ئەوزانیانه ش که ئیجتها دیان کردو جیاوازی یون له گه ل ئەشعهریدا له چه ند مه سه له یه کدا، ئەبووبه کری باقلانی و ئیبن فورک و عبدالقاهری به غدادی و به یه قی و قشهری و جوه ینی و غه زالی و هتد ئەمانه به پله ی جیا جیا جیاوازیان له گه لیدا هه بووه، د. عبدالرحمن بن صالح المحمودیش هه ستاوه به به دوا داچوونی ئەم گۆرانکاریه به ورده کاریه وه له کتێبه به نه رخه که یدا "موقف ابن تیمیه من الأشاعره".

کۆچی دوا یی: کۆچی کردنی پێشه و نه شعهری (ره حمه تی خوا ی لێبێت) له سالێ ۳۲۴ ک دا بوو و له به غداش نێژرا، له پرۆژه ی الزوا یا^۲ له کاتی به خاکسپاردنی ته ره که شهیدا هاواریان کرد: ئەمپۆ پشتیوانی سوننه ت کۆچی دوا یی کرد^۳. ئەمە ئەو بیروباوه ره سوننیه بوو که ده وه لته ی نه یوبی له سه ری ده رۆشیت، هه روه ها زانیانی سوننه هه ستان به پوچه لکردنه وه ی بیروکه ی ده ق (النص)^۴ که شهعه کان باوه ریان پێی هه بووه و مه زه بیی خۆیانیان له مه سه له ی ئیمامه تدا له سه ر بنیات نا بوو پوچه لێ ئەم بیروکه شیان به هه لبژاردنی ئەبووبه کوه به یعه ت دانی موسلمانان پێی له رۆژی السقیفه دا

^۱ اعتقاد أهل السنة أصحاب الحديث سرع حملة ما حكاها عنهم أبو موسى الأشعري وقررة في مقالاته. د. محمد عبدالرحمن الخميس ۱ له هتاوه کو ۱۷۱ دکتۆریش هه ستاوه به رافه کردنی ئەم بته مایانه.

^۲ وفيات الأعيان (۱/ ۴۱۲).

^۳ رجال الفكر والدعوة (۱/ ۱۵۱).

^۴ تۆرری ده ق "النص": مه به ست پێی بوونی ده ق له پێغه مبه روه سه به ره ت به ده ستێشان کردنی ئیمانه کان گوايه ده ق هاتوه و هه موو پێشه واکانی شیعە ی دیاری کردوه و جگه له وان که س بۆی نییه بپێته پێشه و. وه رگێژ.

سه لماند^۱ له هه مان کاتيشدا بانگخووانی سوننه ره و ابوونی دهسه لاتی خلیفه عباسی یه سونه کانیان دوپات ده کرده و به بقره مانپه وایی کردنی هه موو ولاتانی موسلمان له گهل روون کردنه و هی نارواییه کانی هزری شیعیه ی اسماعیلی و نه و چه واشه کاریبانه ی که تییدایه، و پرای ناشکر کردنی ناراستی فاطمی بوون و سه ر به عه لی کوپی نه بی طالب بوونی ره چه له کیان. نه یوبیه کانیش سودیان له سلجوقی و زه نکییه کانه و وه و هر گرت له شیوازه کانی بلاوکرده و هی بیروباوهری سوننی ئیسلامی له میسرو سه رجه م ناوچه کانی ده ولته ی نه یوبیدا، بیروباوهری سوننی ئیسلامی و هوکاره کانی بلاوکرده و له لایه که وه و فیهی شافعی له لایه کی تره وه نه و دوو باله ی بانگه واز سوننی بوو که نه یوبیه کان بلاویان کرده و ده وای نه و هی ده ولته ی شیعیه ی ئسماعیلیان له ناو برد^۲.

لیکولینه وه فیهیه کان؛ نه یوبیه کان گرنگیه کی زوریان به م لقه ی روشنبیری سوننی ددها،
 نه مه ش له ری نه و خویندنگه زورانه وه که بنیاتیانناو کردیان به وه قف بو زانیانی مه زه بیکی دیاریکراو یان وه قفی هاو به ش له نیوان مه زه به کاند، وه نه و هی له خویندنگه ی الفاضلیه ده بوو که وه قف و تاییه ت کرابوو بو مه زه بی شافعی و مالکی، هه روه ها خویندنگه ی ظاهر یه حه له ب که وه قف کرابوو بو شافعی و حه نه فیه کان و خویندنگه ی صالحیه ش له قاهره که الصالح نجم الدین نه یوب ته رخانی کرد به چوار مه زه به فیهیه که ی سوننه، به لام گرنگی دانی نه یوبیه کان به مه زه بی شافعی زیاتربوو به و پییه ی مه زه بی فه رمی ده ولته بوو قه زاو دادوهریش له سه ر نه و ده کراو سه رجه م نه یوبیه کانیش په پیره ویان ل ده کردو که سیان له ونه ریته به دهرنه بوون جگه له الملك المعظم عیسی ی کوری العادل که حه نه فی مه زه ب بوو کوره کانیشی شوینی که وتن نه مه سه رباری نه و هی که هه موو نه وانه ی که پوسته سه ره کیه کانی ده ولته ی سه لاهه دینیان له نه ستو گرتبوو شافعی مه زه ب بوون، نه م که سایه تیانه ش وه : القاضي الفاضل والعماد الاصفهانی عبهاء الدین ی کوری شه داد، نه مه ش نه وه دوپات ده کاته وه که پیشتر ناماژه یان پیدا که نوره دینی حه نه فی مه زه ب زوریه ی پیاوهره کانی شافعی مه زه ب بوون و زوریه شیان ده رچووی خویندنگه نیزامیه کان بوون، وه ک قاضي کمال الدینی شاره زوری و ئیین ابی عصرون^۳ و خه لکانی تر. نه مانه ره گه زه سه ره کییه کانی روشنبیری سوننه بوون که ده زگا هزریه کانی گرتبوویه وه له سه رده می نه یوبیه کاند او هه روه ها نه یوبیه کان بایه خیان به بلاوکرده و وه چه سپاندنی ددها به تاییه ت

^۱ تاریخ مصر زمن سلاکین بنی ایوب ل ۱۵۰.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۳۶، ۱۶۳.

^۳ التأریخ الیاسی والفکری ل ۲۴۴.

لەمیسردا، دەرەنجامی ئەو بارودۆخە میژووییەکی کەپاییدا تیپەربوو وەک ناوەند و پێگەی سەرەکی بانگەوازی شیعەیی ئیسماعیلی، ئەوەبوو رەگەزەکانی رۆشنییری سوننی قورئانی پیرۆزو فەرموودەیی پێغەمبەر و لیکۆلێنەو و فێقیه سوننیه کان بنەماکانی بیروباوەری تیا دا کۆبووبوێوە، پاشان لەمانە تیپەری کرد بۆ هەرشتیەک کە خزمەت بەو رۆشنییری بکات لەئەدەب و زانستەکانی زمان، بەلام لیکۆلێنەو ئەقلیە فەلسەفییەکان پشکیان تیایدانەبوو، بەلکو ئەو خەلکانەکی کە بەدوای ئەم جوۆرە رۆشنییرییدا دەگەپان بەشەرمەو بەدوایدا دەگەپان، بەهۆی خراپ سەیرکردنی سەرقالبوون بەم زانستانەو لەناوەند و زانستیه کان سوننەدا، هەرۆک ئەوانەکی کە سەرقال بوون بەو زانستانەو لەناوکۆمەلدا پەسەندکراو نەبوون و لەناوەندە زانستیه کان سوننەشدا رەتدەکرانەو^١ نمونەش لەم بوارەدا زۆرە لەوانە ئەوێ کە سەلاحەدین رقی لەفەیلەسوف و موعطلیەو دەرەیه کان بوو، وایپێدەچیت دزایەتی کردنی زانستە فەلسەفیه کان لەوژینگەدا دوو هۆکاری هەبوویت:

یەكەم: ئەم هەلۆیستە کاردانەوێک بوو دژی مەزەبی شیعە کە بەشیۆیه کی بەرچاو پشتی بەفەلسەفە دەبەست لەپیکهتێنانی بیروباوەرەکانی و بانگەواز کردن بۆی، لێرەشەو زانایانی سوننە دژی وەستان، چونکە باوەریان وابوو کە مەزەبی سوننە روون و ئاشکرایە و خەلک بەئاسانی لێی تێ دەگەن بێ ئەوێ پێویست بەپەنا بردن بۆ فەلسەفە و لۆژیک بکات وەک ئیبن صەلاح لەفتواکەیدا بۆی چوێ.^٢

دووهم: فەلسەفە رەونەقی خۆی لەدەست داو و پلەو پایەکی جارانی نەماو بو بەتایبەت دوای ئەوێ کە پێشەوا غەزالی رەخنەکانی خۆی ئاراستە کرد لەکتیی: تهافت الفلاسفة دا، هیشتا کاریگەری غەزالی و زەوتینی خۆی لەدەست نەداو و لەکۆمەلگە سونیه کان لەوسەرەدەمانی پاش کۆچی دوایی خۆیدا^٣.

چوارەم: زیندوکردنەوێ دەولەتی خەلافەتی عەباسی لەلایەن ئەیوبیەکانەو:

دەولەتی ئەیوبی لەکۆتایی سەدەکی شەشەمی کۆچی و سەرەتای سەدەکی حەوتەمی کۆچیدا توانی دەسەلاتی سیاسی خەلافەتی عەباسی زیندو بکاتەو لەزۆرینەکی ناوچەکانی رۆژهەلاتی ئیسلامیدا، ئەو بوو پاش لەناوبردنی خێلافەتی فاتمی لەمیسردا، لەلایەن ئەیوبیەکانەو لەسالی

^١ هەمان سەرچاوە ل ٢٤٨.

^٢ سيرة صلاح الدين ل ١٠.

^٣ الحياة العلمية في مصر الشام ل ٦.

^٤ التاريخ السياسي والفكري للمذهب السني ل ٣٥١.

٥٧٦هـ/ ١١٧١ز دا توانجیان له سالی ٥٦٩هـ/ ١١٧٣ز ولاتی یه من نازاد بکه ن که به به هیترین و
 کونترین پیگه ی بانگه وازی فاطمی داده نراو توانیان نه و بانگخوازه فاطمیه تیایدا له ناو بهرن
 که به عبدالنبی کوپی مه هدی ناسرابوو، و تاریشیان به ناوی عه باسیه کانه وه خوینده وه
 له سه رمینبه ره کانی یه من و له یه مه نیشه وه ده سه لاتی خویمان بلاو کرده وه به ره و دوو حهره مه
 پیروزه که ی مه ککه و مه دینه وه له ویش توانیان و تار به ناوی خلیفه ی به غداوه بخویننه وه^١. به م
 پییهش ده سه لاتی رۆحی به سه ر جیهانی دنیسلا میدا بۆ خه لافه تی عه باسی گپراهیه وه چونکه
 پاریزه ری هه ردوو دحهره مه پیروزه که یه دوا ی نه وه ی بۆ ماوه یه کی زۆر خه لافه تی فاطمی نه م
 کاره ی له نه ستۆ گرتبوو^٢ هه ندی ئاماژهش هه ن که میژوو نووسه میسری و یه منی شامیه کانی
 سه رده می هاوچه رخه کانی نازاد کردنی یه من له لایه ن نه یوبیه کانه وه^٣ روونی ده کاته وه که نه م
 نازاد کردنه هه نگاویکی نایدۆلۆژی بوویۆله ناو بردنی بانگه وازی فاطمی، سه ره تا سه لجوقیه مان و
 دواتریش زه نکیه کان هه ولیان بۆ داو نه یوه بیه کانیش جیبه جیان کردو هه رگیزیش هه نگاویک نه بوو
 بۆ جیا کردنه وه ی نه یوبیه کان له نوره دین زه نکس^٤، له کاتی نازاد کردنی یه مه نیشدا له لایه ن
 نه یوبیه کانه وه سوربوون له سه ر هینانی کتیه کانی بانگه وازی سوننی له گه ل سوپا کانیاندا بۆ
 یه من و کار کردن بۆ بلاو کردنه وه ی له ولاتی یه مه ندا، نه مهش بۆ له ناو بردنی کتیه کانی بانگه وازی
 شیعه له ویدا، وه ک کتیه کانی موخته زیله و زهیدی و فاطمیه کان که هینرابوو بۆ ولاتی یه من له ولاتی
 ده یله مه وه له سه رده می پییشه و زهیدییه کانی یه من و له سه رده می ده سه لاتی فاطمیدا له ولاتی
 یه من^٥، له لایه کی تریشه وه نه وروپییه کان هه ولیان ده دا بۆ لکاندن مه غریبی نیسلامی به میسره وه
 ده رهینانی له ژیر ده سه لاتی ده ولته تی موه حیدین بۆ به رژه وه ندی عه باسیه کان، هه روه ها
 سه لاحه دین سوربوو له سه ر ریزگرتنی خلیفه کانی عه باسی و نه م ریبازه شی دریزه پیدانی ریبازی
 نوره دین بوو که کوپه زا که ی ابن الجوزی وه سفی ده کات به وه ی که : گوپراهی خلیفه ی به دینداری
 ده زانی^٦. نه م ریزگرتنه شی هه لقولای باوه ربوونی بوو به پیویستی گوپراهی کردنی خلیفه کانی
 عه باسی، نه مهش به روونی له یه کیک له نامه کانی القاضي الفاضل دا بۆ خه لیفه ناصر ده رده که ویت

^١ رحلة ابن جبير ل ٧٣ تاريخ مصر الاسلامية زمن بني ايوب ل ١٨٣.

^٢ النفود الفاطمي في جزيرة العرب، جمال سرور ل ١٨٣.

^٣ تاريخ مصر زمن بني ايوب ل ١٨٣.

^٤ تاريخ مصر زمن بني ايوب ل ١٨٣.

^٥ تاريخ مصر زمن بني ايوب ل ١٨٣.

^٦ مراة الزمان (٢١٣/٨) التاريخ السياسي والفكري ل ٢٥١.

دوای ده سترگرتنی سه لاهه دین به سهر حه له ب دا که تیايدا هاتبوو: ئه م سئ مه به سته: جيهادوتئ کوشان له پيناو خواو نه هيشتنی سته مکردن له بنده کانی خواو، گوێرایه ليککردنی خهليفه بریتين له مه به سته کانی خزمه تگوزار نه گهر ئه و ولاته ی بۆ ئازادکراو، ده سکه وتیکی دونه یاییه نه گهر بیه خشن، خوی گهره ش ده زانی که ئه و بۆ ژيانیکی خوشترنه نه جه نگاو مه به سته ته نها ئه و کارانه یه که به پیۆیستی ده زانین^۱.

کاتیکیش خهليفه الناصرلدين الله گله ییه کی ئاراسته ی سه لاهه دین کرد سه باره ت به وه ی که چۆن نازناوی الملك الناصری له خوئاوه له کاتیکی که ئه وه نازناوی ئه میری باوه پداران و خهليفه یه، ئه ویش دکه سیکی نارده لای و پۆزشی بۆ هینایه وه به وه ی که ئه و کاره ی له سه رده می خهليفه المستضی دا به و ئیستاش نه گهر خهليفه نازناویکی تری بۆ دیاری بکات ئه وه لاری نیه و وازه نازناوی پیشوی دینیت، به م شیوه یه ژۆر به ئه ده ب بوو به رامبه ر به خهليفه ^۲ و ئه یوبیه کانی تریش هه مان رێبازیان به رامبه ر به خهليفه کان په پیره و ده کرد^۳.

پینچه م: پاراستنی رێگای هه ج و دوو هه ره مه پیروژه که له لایه ن سولتانه کانی ئه یوبیه وه:

سلجوقیه کانی رۆلی سه ره کیان هه بوو له گه پاندنه وه ی ده سه لاتی عه باسیه کان بۆ حیجازو ده ره یانی شوینه پیروژه کان له ژێر رکیفی ده ولته ی فاتمی شیعیه، له سه رده می نوره دین یشدا هه ولی ژۆریدا بۆ چاکه کردن له گه ل خه لکی مه ککه و مه دینه و سه ربازانی ئار د بۆ پاراستنی مه دینه ی پیروژو شوراو هه ساری مه دینه ی ته واو کردو بیریکی بۆ لیداو بیریکی باش پاره ی دانا بۆ ئه میره عه ره به کان بۆ پاراستنی رێگای نێوان حیجازو دیمه شق و هه روه ها پاره شی بریه وه بۆ ئه میری مه ککه، سورا ی مه دینه شی ته واو کردو کاریژیکی بۆ لیدا. بۆیه پاش خهليفه ی عه باسی ناوی ئه ویش له وتاری هه یی دا ده براو دوعای خیری بۆ ده کرا، زانیاریه کی ژۆرگرنگیش هه یه که بایه خیکی ژۆری هه یه بۆ لیکۆله ی میژووی بنه ماله ی ئه ییوبی، بریتیه ی له وه ی که وه رگرتنی پۆستی ئه میری حاجیه کانی شام له لایه ن دامه زیننه ری ئه م بنه ماله یه وه له سه رده می نوره دین دا گرنگترین هۆکار بوو بۆ به هیژ بوونی ئه م بنه ماله خاوه ن خولیا یه، ئه مه ش له سالی ۵۵۱هـ / ۵۵۶هـ له سه رده می نوره دین دا ده سته ی پی کردو پاش ئه ویش أسدالدین شیروکۆی برای ئه م پۆسته ی له ئه سترگرت که باسی ئه وه ده کات کاتێ چوه ته لای نوره دین زه نک ی وه ک ئه میری حاجیه کان له دیمه شقه وه

^۱ کتاب الروضتين (۴۸/۲) التأريخ السياسي والفكري ل ۲۵۱.

^۲ حسن المحاضرة (۲۰/۲) طبقات الشافعية (۴/۳۴۱).

^۳ حسن المحاضرة (۲۰/۲) طبقات الشافعية (۴/۳۴۱).

^۴ الذهب المسبوك له تأريخ مصر الاسلاميه ل ۲۰۳.

ناردویتی^۱. ههروهه شيركو له ژيانيدا پارهيه كي نۆري به خشيوه له پیناو بهرپاگردنی دروشمو سروتو دینی و خیرخوازیه کان له دوو حهره مه پیرۆزه که دا به هاوکاری وه زیر جمال الدینی وه زیری فه زمانپه وای موسل، ههروهه وه سیه تی کرد بۆ هاوڕیکه ی که له ته نیشته مزگه وتی پیغه مبه ر (ﷺ) له مه دینه دابینژن^۲.

پاشاکانی ئه یوبیش مکوربوون له سه ر به دیه پینانی ئه م ئاوات وه سیه ته، بۆیه هه ستان به گواسته وه ی روفاتی نه جمه دین ئه یوبو شیرکو ی برای دوا ی به خاکسپاردنیان له میسرداو سه ر له نوێ له مه دینه دا به خاکیان سپاردن به پیتی وه سیه تی خۆیان^۳، ههروهه ده سه لات وه هه ژمونی حیجاز له سه ر ده ستی سولتان و پاشاکانی ده وله تی ئه یوبی به رده وام بوو، ئه م ده سه لاتش خۆی له گه پانه وه ی خویندنی وتار به ناوی خه لیفه ی عه باسی له که عبه دا له لایه ن ئه میری مه ککه و سولتانی ئه یوبی فه زمانپه وای میسرو پاشای یه مه نه وه که به هه مان شیوه ئه یوبی بوو، ئه مه ش سه رباری ئه نجامدانی رۆره شه مه کانی خه لیفه له رۆره سه مه کانی هه ریه ک له ئه میره کانی مه ککه و مه دینه به هاوڕیکه تی ئه میری حاجیه کانی عیراق، ههروهه مه راسیمی له سه ر کارلاردنی ئه میری مه دینه و مه ککه یان جیگره کانیان له ته نیشته مزگه وتی پیغه مبه ردا د.خ ده خوینرایه وه^۴. ههروهه ناردنی پۆشاکه که عبه هه مووسالیک به دروشمی عه باسییه کانه وه یوو، که بریتی بوو له قوماشیکی ره ش که به سوور نه خشینرابوو ناوی خه لیفه و چه ند ده سه تهازه یه کی له به رژه وه ندی ئه و تیا بوو^۵، ههروهه خه لیفه ی عه باسییه کان ئاوه دانکردنه وه ی که عبه و مزگه وتی پیغه مبه ریان د.خ گرته بووه ئه ستۆو مافی به رزکردنه وه ی ئالاش له عه ره فه دا پارێزراوو بۆ خه لیفه ی عه باسی^۶، بۆ دووپاتکردنه وه ی سه ره رشتیاری خه لیفه ی عه باسی بۆ حه ره می مه ککه ئه میری حاجیه کانی عیراق خۆی سالانه مه راسیمی پۆشته کردنه وه ی که عبه ی ئه نجام ده دا^۷، ههروهه جبه ی خه لیفه ش ره ش بوو وه ک هیمایه ک بۆ عه باسییه کان له به غداشه وه ده نێردرا بۆ حه ره می مه ککه - که عبه - هه تاوه کو ئه میر

^۱ تاریخ مصر الاسلامیه زمن سلاطین بنی أبوب ل ۲۰۴.

^۲ مرآة الزمان (۳۵۰/۸) تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۴.

^۳ مرآة الزمان (۳۵۰/۸) تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۴.

^۴ مرآة الزمان (۳۵۰/۸) تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۴.

^۵ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۵.

^۶ النجوم الذاهرة (۱۰۵/۶) تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۵.

^۷ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۶.

له بهری بکات له کاتی وتاری ههینیدا، وهك هه مو ئه و تاربیژانه ی که سه ر به ده ولته ی عه باسی بوون به پیتی قسه ی ئین جییر^۱.

۱- سه لاهه دینی نه یوبی خزمه تگوزاری هه ردوو حه ره می پیرۆز: سه لاهه دینی نه یوبی له نوره دین زه نکی مامۆستایه وه پۆستی سولتانی بۆ مایه وه له گه ل ئه و په یامه دا که نوره دین هه یبوو خۆی له یه که خستنی به ره ی ئیسلامی دا ده بینیه وه. دژ به داگیرکه ران له ریگه ی زیندو کردنه وه ی خه لافه تی عه باسی و سه رخستنی بانگه وازی سوننیه وه. هه روه ها ریخسترو مسۆگه رکردنی ریگه ی حه جیشی له مامۆستاکه یه وه بۆ مایه وه و فه رمانیدا به هه لوه شانده وه ی ئه و باجه ی که له جده له که ناری ده ریای سورد له حاجیان وه رده گیرا، له بری ئه وه ش سالانه هه شتا هه زار ئه رده ب گه نمی بۆ ئه ناردن به ده ریادا. هاوشیوه ی ئه وه ش بۆ خه لکی مارستان ئه نێردرا له مه که که ئه مه جگه له وه ی چه ند وه قفیککی بۆ حاجیه کان و هه ردوو شوینه پیرۆزه که دانا بوو^۲، بۆ کرپنی پێداویستی و ئازوقه بۆیان له کاتی حه جدا^۳. هه روه ها چه ند ناوچه یه کی ته رخان کرد له صعیدی میسرو یه مه ندا بۆ ئه میری مه که که^۴، به هه مان شیوه له صعیدی میسردا ناوچه یه کی بۆ ئه میری مه دینه - مجازو مناله کانی دابین کردبوو که له سه رچاوه ئه یوبیه کاندا باسنه کراوه، هه رچه ند به لگه نامه کانی دادگای شه رعی دووپاتی ئه که نه وه له چه ند تۆمارگه یه کدا که هه تاوه کو ئه مپۆ پارێزران له تۆماري "مصلحه الشهر العقاري"^۵. هه روه ها سه لاهه دین هه موو ئه وانه ی هه لگرت به لابرینی باجه کان که چه ند باجیککی ناشه رعی بوو له بازرگانه کان کۆده کرانه وه بۆ ئاسانکردنی ریگای حه ج و ریخۆشکهری بۆی دوا ی ئه وه ی که حاجیه کان نه یانده زانی فه رزی حه ج به جی بینن^۶ هه موو ئه و خزمه ته گه وانه ی که سه لاهه دین پێشکه شی کرد به حاجیانی مالی خوا وای کرد که ببیته پارێزه ری هه ردوو حه ره مه پیرۆزه که و یه کێک له سه رکرده سیاسیه کانی جیهانی ئیسلامی به شیوه یه کی گشتی^۷. ئاشکراشه که جیهانی ئیسلامی کاریگه ربوو به هه وله کانی

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۲۰۶.

^۲ مرآة الزمان (۳۳۸/۸) تأریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۷.

^۳ تأریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۷ رحلة ان جییر ل ۳۱-۳۰.

^۴ هه مان سه رچاوه ل ۲۰۷.

^۵ هه مان سه رچاوه ل ۲۰۸.

^۶ هه مان سه رچاوه ل ۲۰۸.

^۷ هه مان سه رچاوه ل ۲۰۹.

سه لاهه دين بۆيه كاتى كه دوعاى بۆده كرا له سه ر مېنبه ره كانى مه ككه و مه دينه دواى خه ليفه ى عه باسى هه موو زمانه كان ئامينيان بۆ ده كردو له هه موو شوپننكه وه، نه گه ر خواى گه وره ش رۆژى به نده يه كى خۆش بويت، خۆشه ويستى ده خاته دلى خه لكه وه و نه وه ش مافى سه لاهه دين بوو به سه ريانه وه له بهر نه و گرنگيه زۆره ى كه پىتى ده دان و هه لگرتنى نه و باجه زۆرانه له سه ريان^۱. هه روه ها ئيبين جبير دواى باسكردنى نزاكردنى وتار بيژ بۆ سه لاهه دين نه لى: سه لاهه دين خاوه ن كارى به ناويانگو پله و پايه ى به رزه، هه ركاتى نزاى بۆ بكرايه ده نكي ئامين له هه ردوو حه ره مه كه وه به رزه بوپه وه دلى دلسۆزو نيه تى راستگويانه ش كه پر له ملكه چى و خشوع بوون پيشتگيرى نه م زمانه يان ده كرد نه مش به هوى نه و ستايشه جوانه وه بوو كه خوا به م سولتانه دادپه روه رى به خشيبوو له گه ل نه و خۆشه ويستيه ى كه له دلى خه لكيدا بۆى داناوو، دياره به نده كانى خواش شايه ته كانى خوان له سه ر زه ويدا^۲. ئيبين جبير نه لى: بيستان كه نامه ى سه لاهه دين گه يشته به نه مير مكتر، گرنگترين شتيش تيايدا برىتى بوو له ئاراسته كردنى حاجيان و جهخت كردنه وه له سه ر به ده مه وه بوون و خۆشگوزه رانيان و هه لگرتنى ئازارو ده سترىژى له سه ريان و خزمه تگوزارو شوپنكه وتوانيش بۆ نه مه ئاگادار بكره وه، هه روه ها ووتى: ئيمه و ئيه وه به به ره كه تى نه و حاجيانه ده ژين، سه ىرى نه و پله بالا و مه به سته پيروژه بكه چهند گه وره يه و بشزانه فه زلى خواى گه وره له زياد بووندايه بۆ هه ر كه سيك كه چاك بيت له گه ل به نده كانيدا، چاودىرى په روه ردگار په يوه سته به و كه سانه ى كه خه م و خوليايان خزمه تى به نده كانيه تى، خواى گه وره ش پاداشتى چاكه كاران مسۆگه ر ده كات^۳. له راستيدا سه لاهه دين كه مه رخه مى نه نواند له زامنكردنى ريگه ى هه ج و ئاسانكردنى بۆ حاجيانى مالى خواو به رده وام بوو له سه ر نامه نووسين بۆ نه ميرى مه ككه و داواى چاودىرى كردن و هاوكارى كردنى حاجيان له كاتى گه شتنيان بۆ حه ره مى مه ككه^۴، هه روه ك پيش نه ويش نه ميرى به رقه نامه ى بۆ نوسى و هه سيه تى بۆكرد كه ئاگاي له حاجيانى مه غريب و نه نده لوس بيت له كاتى كيدا كه به ميرنيشينه كه يدا تى په رده بن^۵، هه روه ها بايه خى به گۆرينه وه ى نيردراوو وه فدى دۆستانه

^۱ رحلة ابن جبیر ۷۳ تاریخ مصر الاسلامیة ل ۲۱۰.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۸۰ تاریخ مصر الاسلامیة ل ۲۱۰.

^۳ رحلة ابن جبیر ل ۷۴.

^۴ تاریخ مصر الاسلامیة ل ۲۱۰.

^۵ تاریخ مصر الاسلامیة ل ۲۱۰.

دهدا له گه ل نه میری مه دینه ی پیروژداو ریژی له نیردراوه کانی ده گرت و شانازی به دیار به کانیانه وه ده کرد. چونکه له لایه ن نه میری مه دینه ی پیغمبر ﷺ ه وه هاتووه^۱.

۲- پاراستنی ریگای وشکانی حاجیانی مه غریبو میسرو نه نده لوس له لایه ن سه لاهه دینه وه؛ خاچه رسته کان ده رکیان به مه ترسی فره یزه ی حه ج کرد وه ک پایه یه کی سه ره کی له پایه کانی نیسلام که یه کی تی رۆحی بۆ موسلمانان به دی دینیت و په یوه ندیه کۆمه لایه تی و هزیه کان له نیوانیادا توندو توّل ده کات نه م په یوه ندیانه ش ههستی خو شه ویستی و ئینتیمایان بۆ یه ک نوممه ت و کیانی کۆمه لایه تی به تیان به هیز ده کات بۆیه دهستیان دایه هیز کردنه سه ر کاروانه کانی حه ج و بازرگانی میسر که به بیابانی سینا و ریگای به ناویانگی حاجیاندا تیپه رده بوو، پاش دهست به سه راگرتنیان، تالانیان ده کردن^۲ نه مه ش بووه هۆی په کخستنی ریگای وشکانی نه و حاجیانه ی که له میسرو مه غریبو نه نده لوسه وه ده هاتن و ناچار یان ده کردن هه تا وه کو ریگایه کی دور بگرته به ر که له نه سه کهنده ریه وه دهست پی ده کات هه تا وه کو فنس طاو و پاشان به شاری قوص ی صعیدی میسر دا تیپه ر ده بی و پاشان بیابانی عیازیان ده بی و هه تا وه کو ده گه شتنه مینای عیذاب له که نار ده ریای سور له ویشه وه سواری که شتی بچووک ده بوون که به "الجلاب" ناسرابوو هه تا وه کو مینای جدده، نه م گه شته ش زۆر دورو درێژو گران بوو و حاجیه کان به دهستییه وه ده یان نا لاند^۳، برینی ریگای وشکانی حه جیش له لایه ن خاچه رسته کانه وه دوا ی داگیرکردنی قه لای الکرك بوو، نه مه ش وای کرد که گپه رانه وه ی قه لای الکرك یه کێک بێت له نامانجه کانی نوره دین زه نک ی و^۴، پاش نه ویش سه لاهه دینی نه یوبی کاتێ جینشین ی بوو له میسر دا پی ش نه وه ی میرنشینه که ی بۆ یه کلا ببێته وه، بۆیه نوره دین دهستی کرد به گه مارۆدانی الکرك واته له یه ک کاتدا له شام و میسره وه گه مارۆی دابووو خه ریک بوو بیگپه رپه ته وه ژیر ده سه لاتی خو ی کاتێ سه لاهه دین بووه سو لتانی میرنشینه که و ده سه لاتی بۆ یه کلا بویه وه الکركی کرده نامانجی یه که م و هیزشی خو ی بۆ سه ر فره نجه کان درێژه پێدا هه تا وه کو دهست بگری ت به سه ر ریگای کاروان و بازرگانی نیوان میسرو شام که به سینادا تیپه رده بوو و ریگای وشکانی حه جی میسر مسۆگه ر بکاته وه دوا ی داخرانی گومانیش له وه دا نییه که شالاوی ده ریای نه رناط بۆ سه ر ده ریای

^۱ صبح الأعشى (۱/ ۵۹-۶۱) تاریخ مصر ل ۲۱۰.

^۲ مرأة الزمان (۸/ ۴۵۱ بۆ ۴۱۶).

^۳ رحلة ابن جبير ل ۲۸-۵۳.

^۴ الباهر ل ۱۵۸ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۱۲.

سورو هه ولدانی بۆ گهشتن به زهوييه کانی حيازو فراندنی جهستهی پيرۆزی پيغه مبه عليه السلام. به لگهيه له سه ره وهی که زانیاری ته وای هه بووه دهرياره ی گرنگی هه جکردنی موسلمانان و رۆشتنيان بۆ زیارهتی مهدينه ی پيرۆزو مزگهوتی پيرۆزی پيغه مبه عليه السلام، به لام سه رکرده ی گهشتيگه لی میسری "لؤلؤ" که مته رخه می نه نواند له به ديل گرتنی فره نجه کان و هینانیان بۆ قاهره و به شيوانزکی پر سوکایه تی وه ک نین جیپر بۆمان باس ده کات پاشان لؤلؤ هه ندی له و دینه ی نارد بۆ مه دینه ی پيرۆزو له و ی سه رپردران، که واته سه یرنیه که نازناوه کانی "خزمه تگوزاری دوو حه ره مه پيرۆزه که" و "رزگار کهری به یتولمه قه دیس له ده ست هاوه لگه ران" به خشراوه به سه لاهه دین^۱. نه وه ی که عیمادی نه سفه هانی میژوو نوسی سه لاهه دین نه یلّیت که زامنکردنی ریگه ی حه ج بۆ مه ککه گرنگترین پالنه ری سه لاهه دین بوو بۆ نازادکردنی به یتولمه قه دیس و سه ندنه وه ی له ده سستی خاچه رسته کان نه مه ش باشتین به لگه یه له سه ره نه و بایه خه زۆره ی که جسه هانی ئیسلامی ده یدا به زامنکردنی ریگه ی حاجیه موسلمانانه کان بۆ مه ککه و سوربوونی نه یوبیه کان له سه ره به نه نجام گه یاندنی نه و کاره^۲.

۳- سه ره پره رشتی کردنی راسته وخۆی وه زری حه ج له لایه ن پاشاکانی نه یوبیه وه: پاشاکانی نه یوبی به رده وام بوون له سه ره پاراستنی ریگه ی حه ج و زامنکردنی و پاراستنی لیوای حه جی عیراقی که نوینه رایه تی ده سه لاتی رۆحی خه لیفه ی ده کرد له جیهانی ئیسلامیدا، نه مه ش له به رژه وه ندی نه یوبیه کانی یه مه ندا بوو هه تاوه کو سه لاهه دین له ژياندا بوو، پاش کۆچی دوا یی سه لاهه دینیش سولتانی میسر له هه ردوو حه ره مه که دا وتاری ده دا^۱. نه وه بوو له سالی ۵۸۳ هـ ۱۱۸۶ زدا سیف الاسلام طشتکین ی پاشای یه مه ن گه شته که عبه هه تاوه کو ریگری له بانگی شیعه انه به "حي علی خیر العمل" بکات و پێ له و کۆیلانه بگریت که سه ره به نه میری مه ککه ن و حاجیان نه بن، هه روه ها بۆ داواکردنی کلیلی که عبه له نه میری مه ککه، هه تاوه کو خۆی ببیته پارێژهری که عبه به شیوه یه کی فیعلی نه مه ش دوا ی نه وه هاتبوو که نه میری مه ککه هه ولّی داخستنی ده رگای که عبه و سپاردنی کليله کانی به خزمه تگوزارانی له بنی شیهه دا بوو که پيغه مبه عليه السلام باسی نه وه ی کردوه که به ده ستیانه وه نه مینیته وه تاروژی قیامه ت هه تاوه کو طشتکین ناچار بکات به گه رانه وه بێ نه وه ی داوای کلیلی که عبه بکات،

^۱ مفرج الکروب (۱۲۷/۲-۱۳۲).

^۲ النوادر السلطانية له تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۱۳.

^۳ الفتح، العماد الأسفهانى ل ۱۹۱، تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۱۳.

^۴ رحلة ابن حبیر ل ۸۰.

نه‌وه‌بوو طشتکين هه‌په‌شه‌ی نه‌وه‌ی کرد که به‌زۆر ده‌یبات بۆیه نه‌میری مه‌ککه ملک‌ه‌چ بوو
 کلیله‌کانی راده‌ستی طشتکين کرد، نه‌ویش هه‌ستا به‌گێڕانه‌وه‌ی بۆ بنی شیبه^١، نه‌وه‌ی
 که‌بایه‌خدانی نه‌یوبییه‌کان به‌وه‌رزى حه‌ج دووپات نه‌کاته‌وه نه‌ویه که‌نوینه‌رانی نوسه‌رانی
 سه‌لاحه‌دین باسی نه‌که‌ن که‌چه‌ند رۆپه‌سمیکى تاییه‌تی داناوه بۆ پیشوازی کردن له‌کاروانی
 حه‌جی شام، نه‌مه‌ش له‌کاتی‌کدا بوو که‌له‌دیمه‌ش‌قدا نیشته‌جی بوو، نه‌وه‌بوو سه‌لاحه‌دین جلو
 به‌رگی سه‌ریازی ده‌پۆشی و له‌فیس‌تيفالێکی گشتیدا به‌شه‌قامه‌کانی دیمه‌ش‌قدا ده‌گه‌را^٢. نه‌گه‌ر
 چی میژوونوسان تییینی نه‌وه‌یان کردووه که‌هیچ یه‌کێک له‌سولتانه نه‌یوبییه‌کانی میسر
 حه‌جی نه‌کردووه به‌هۆی سه‌رقاڵبوونی به‌رده‌وامیان به‌تیکۆشان و جیهاد دژ
 به‌خاچه‌رسته‌کان، به‌لام له‌نه‌یوبییه‌کانی یه‌مه‌ن الملك المعظم شمس الدوله تورانشاه برای
 سه‌لاحه‌دین و رزگارکه‌ری یه‌مه‌ن و یه‌که‌مین پادشا تیايدا^٣ حه‌جی نه‌نجام داوه، پاشان الملك
 المسعود ناسراو به‌باقسیس کوپی الملك الکاملی سولتانی میسر^٤، حه‌جی کردووه،
 له‌نه‌یوبییه‌کانی شامیش الملك المعظم عیسی کوپی العادل أبی بکر فه‌رمانپه‌وای دیمه‌ش‌ق و
 الملك الناصر داودی کوپی المعظم عیسی فه‌رمانپه‌وای الکرك حه‌جیان کردووه^٥.
 نه‌یوبییه‌کانی له‌سه‌رده‌می سه‌لاحه‌دینه‌وه شه‌ره‌فی پاراستنی فه‌ریزه‌ی حه‌ج و سه‌ره‌په‌رشتی
 کردنی هه‌ردوو هه‌ره‌می پیرۆزو پشتیوانیکردنی هه‌ژموونی سیاسی نه‌میری لیوای حه‌جی
 عیراقی به‌سه‌ر ولاتی حجازدا له‌نه‌ستۆ گرتووه، هه‌روه‌ها سولتانی نه‌یوبی بوو به‌پاریزه‌ری
 بانگه‌وازی عه‌باسی و کاری کرد بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی بانگه‌وازیان له‌سه‌رجه‌م ولاتانی نیسلامیدا چ
 له‌ژێر ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی فاطمیدا یاخود ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی موحیده‌ین له‌مه‌غریبدا،
 له‌سه‌روو نه‌وه‌شه‌وه له‌وناوچه‌نه‌ی شام که‌هیشتا له‌ده‌ست خاچه‌رسته‌کان
 نه‌سه‌ندرا بوویه‌وه، گومانیش له‌وه‌دانیه‌یه که‌هه‌ستانی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی سولتانه نه‌یوبییه‌کان
 به‌له‌نه‌ستۆگرتنی نه‌رکی بانگه‌وازی عه‌باسی و پاراستنی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی و پابه‌ندکردنی
 پاشاکانی ده‌وروپه‌ر به‌گوێڕاپه‌لیکردن شوێنکه‌وتنی، پالێشتیکى شه‌رعی بوو بۆ ده‌سه‌لاتی

^١ مرآة الزمان (٢٢٨/٨) تاریخ مصر الاسلامیه ٢١٢.

^٢ النوادر السلطانية له تاریخ مصر الاسلامیه ل ٢٢٦.

^٣ الذهب المسوک ل ٧٠-٧٣، تاریخ مصر ل ٢٢٧.

^٤ تاریخ مصر ل ٢٢٧.

^٥ الذهب المسوک ل ٧٦-٧٩.

ئەيۇبىيەكان و سەرکردايەتى سياسى لىجىھانى ئىسلامىدا پى بەخشىن^۱، شاينى باسە يەكەمىن سولتانى سوننى كەھەستا بەپاراستنى فەريزەى حەج پىش نوردەدىن زەنكى و شاگردە ئەيۇبىيەكانى، برىتى بوو لەسولتان مەحمودى غوزنەوى يەكەمىن سولتانى سوننى و كۆنترىنباى لەمىژووى رۆژەلاتى ئىسلامىدا^۲، پاشان سەلجوقىيەكان بوونە مىراتگرى دواتر سولتان مەلىكشای سەلجوقى كەيەكەم كەسىك بوو ھۆكارەكانى پاراستنى ئەم فەريزەى بۆ سولتانەكانى دواى خۆى ديارىكرد ئەو ھەبوو ھەوزى ناوى نا لەسەر رىگای حىجاز بنىاتناو باج و سەرئانەكانى پىشوازى حەجى ھەلگرت و لەبرى ئەو ھە پارەى پرىو ھە بۆ ئەمىرەكان كەپىش ئەو ھە لەھەر خاجىيەك ھەوت دىنارى ئالتونىيان وەردەگرت، ھەروەھا بەخشىشى زۆرى دابەدانىشتوانى دەوروپەرى كەبە و ھەربە بىبابان نشىنەكان^۳.

شەھەم: روبرو بوونە ھەى شىعەگەرى لەلايەن ئەيۇبىيەكانە ھە ئەمىسرو شام و يەمەندا:

ئاسان نىيە مەزھەبىك لەمەزھەبەكان بەگورىنى سىستىمىكى سياسى لەولاتىكدا پىشە كىش بكرىت، بەلكو ئەو ھە پىويستى بەگورپانكارى چەند سالە و گرتنەبەرى رىوشوئىنى جۆراوچۆر ھەيە نەك ھىزى زۆر، ھەك تىبىنىش دەكرىت سەلاھەدىن چەند شىوازىكى گرتەبەر بۆ لەناوبردى بانگەوازى فاطمى لەمىسردا ھەندى لەو شىوازانە توندوتىژى و يەكلا كەردنە ھەى راستە و خۆى پىو ھە دياربوو، لەھەندىكى تىرشىدا شىوازى فىل و پلەبەندى گرتەبەر ھىزى سەربازىشى لەھەندەكەى تىرىدا بەكارھىنا لەھەمان كاتدا لەھەندى شىوازى تىرشدا رىگەى بانگەوازو فىركەردن و پى سەلماندنى گرتەبەر لەگەل پاكىشانىيان لەرى دامەزراو كۆمەلايەتى و ئاينىيە خىرخوازييەكان و ئەومال و مولكەى كەبۆى ھەقف دەكرىت القاضى الفاضلىش رۆلى ديارى ھەبوو لەدانانى ئەم ستراتىژىيەدا، باسى ئەم شىوازانەشم لەباسى رووخانى دەولەتى فاطمىدا كەردو ھەكەيەكە لەگرتىن ھۆكارەكانى: لاوازكەردنى خەلىفە ھەسەدى فاطمى و دامەزندانى پلە و پاىە و شكۆى كۆشكى دەولەتى فاطمى و نەھىشتنى نوژى ھەينىيان لەمزگەوتى ئەزھەردا ھەلەو ھەشاندە ھەى خويندنى مەزھەبى فاطمى و سوتاندنى سەرچا ھەو كىتەبەكانى شىعەى ئىسماعىلى و نەھىشتنى ھەموو جەژنە مەزھەبىيەكان و سەرىنە ھەى باج و مامەلەنەكەردن بەدراوى فاطمى و بوارنەدان بەدەركەوتنى ئەندامانى خىزانى فاطمى و لاوازكەردنى پايتەختى دەولەتى فاطمى و زىندو كەردنە ھەى باسى

^۱ تارىخ مصر الاسلامى ۲۲۲.

^۲ تارىخ مصر الاسلامى ل ۲۲۲.

^۳ تارىخ مصر الاسلامى ل ۲۲۲.

^۴ تارىخ مصر الاسلامى ل ۱۸۱.

ساخته کراوی ره چه له کی فاطمی و راست نه بوونی شه وی که وه چه ی پیغه مبه رن عزیز الله و
 به رده و امبوون له راوه دونانی پاشماوه ی شیعه گه ری له شام و یه مهندا^۱ وادیاره شیعه و لایه نگرانی
 فاطمیه کان له میسر دا هه لاهاتبوون بۆ صعیدی میسر و له ده روبه ری یه کیك له شه میره دلگه رمه کانی
 ده ولته تی فاطمیدا کزبوونه وه که نازناوی کنز الدوله تی لئیرابوو، به لام سه لاهه دین الملک العادل ی
 برای به هیژیکه وه ناردو توانی له ناویان به ریث^۲، شه و بوو ده ولته تی شه یوبی به توندی روبه رووی شه
 هه ولانه ده بویه وه که ده دران بۆ گه پانه وه ی مه زه بی شیعه ی ئیسماعیلی بۆ میسر و به رده و امیش
 بوون له سه رخشتنی بیروباوه پی سوننه و له ناوبردنی که له پوری شیعه ی ئیسماعیلی و راوه دونانی و
 لایه نگرانان له قاهره و صعیدا به پاده یه ک که س نه یده ویرا خۆی ئاشکرا بکات و دواچار شه
 مه زه به له میسر دا له ناوچوو^۳. پاشان له شام و یه مهنیشدا به رده و امبوون له پاره دونانی
 شوینکه وتواندا هه تاوه کو توانیان له یه مهن و شامیشدا شه بانگه وازه له ناوبه رن و شه هه نگاوانه یان
 به کزتاگه یاندن که خه زنه وی و سه لجوقی و زه نکیه کان ده سستیاندایه بۆ روبه رو بوونه وه ی بانگه وازی
 شیعه ی ئیسماعیلی و بلاوکردنه وه ی بانگه وازی سوننی له ئیران و شامدا^۴. لئیره شه وه ئیسماعیلییه کان
 تیگه یشتن که شه کاره ساته ی که به روخانی ده ولته تی فاطمی توشیان بوو هه رگیز کاره ساتی وایان
 له سه رده سستی سولتانه غوزنه وی و سه لجوقیه کان توش نه بوو بوو، چونکه ده ولته تی فاطمی
 گه وره ترین ده ولته تی شیعه مه زه ب بوو که له میژوودا دروستبوو بیته و توانیبیته ده ستبگریته به سه ر
 خه لافه تداو خه ریک بوو هه موو جیهانی ئیسلامی بخاته ژیر رکیقی خۆیه وه کاتیك که له به غذا و تاریان
 به ناوه وه ده خوینرایه وه له سالی ۴۵۰/۱۰۵۸زدا^۵. لئیره شه وه سه یر نییه شه گه ر شیعه
 ئیسماعیلییه کان وه ک روخینه ری ده ولته ته که یان بۆ سه لاهه دین بپروان^۶ بۆیه قه له مه شیعه کان
 به دریزای میژوو ماندو بیزارنه بوون له شیواندن ژیا ننامه ی الناصر سه لاهه دین. به م شیوه یه
 شیعه گه ری رۆژبه رۆژ له میسر دا لاوازه بوو هه تاوه کو خه ریکبوو به ته واوی له ولاتدا نه میئیت و میسر
 بووه په پیره وکاری مه زه بی شه هلی سوننه و جه ماعه ت.

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۵۳ بۆ ۷۷.

^۲ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۷۵.

^۳ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۷۷.

^۴ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۷۸.

^۵ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۷۵.

^۶ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۷۷.

حەوتەم: ئەو ھۆكەرەنى كەيەرمەتى ئەيۈبىيەكانى دا بۆزىندۇكردنەۋەي مەزھەبى سۈننە:

ئەو ھۆكەرەنى كەيەرمەتى دەرى ئەيۈبىيەكان بوو بۆزىندۇكردنەۋەي مەزھەبى سۈننە بىرىتېبوو لەرىشەدارنەبوونى مەزھەبى شىيە لەمىسرداۋ ۋەرگرتنى دوو ھەلۆيىست بەرامبەرى لەلەين مىسرىيەكانەۋە، يەكەمىيان ھەلۆيىستى سەرسامبوون بەھەلگرنى ئەم مەزھەبە دەرنەجامى ئەو ھەۋلانەنى كەدابويان بۆلۆكردنەۋەي مەزھەبەكەيان، كەتيايدا شىۋازى ئاھەنگو بانگھىشتو سفرە ۋە پازىندرايەۋە بەخشىنى دىارى بەخشىنى زۆرۇ زىادەۋى ۋە خوشگوزەرانىيان دەگرتەبەر كە ھەموو بوۋارەكانى ژيانىانى دەگرتەۋە لەگەل ئەو شىۋە شىۋە شىۋە شىۋە دەۋلەمەندانەنى كەپىتى دەناسران ۋە ھەمىشە سورىبون لەسەر دەركەۋتن لەسەرى^۱. ھەلۆيىستى دووهمىيان: ئەۋانەنى كەبانگەۋازەكەيان پەسەندىكردىبوو ۋە چوۋ بوونە رىزىانەۋە ۋە زۆرىيەنى ئەۋانەش بۆ پارە يان دەسەلاتو پۇست يان لەترسى لىدان ۋە سزادان پەيۋەندىيان پىۋەكردىبون، ھەردوۋ گروپەكەش مەزھەبەكەيان ۋەك بىروباۋەر ۋەرنەگرتىبوو، ھەروەھا فاطمىيەكان شىۋازى مژدەدان ۋە ترساندىيان گرتىبوۋەبەر لەبانگەۋازىاندا بۆ مەزھەبەكەيان ئەۋەبوو يەعقوبى كوپى كلس كاتى بوۋە ۋەزىر بۆ العزىز لەمالەكى خۇيدا زانايانى كۆكردەۋە ۋە ئازوقەنى بۆ ھەمويان بىرپەۋە^۲، ھەروەھا فاطمىيەكان دۋاى جىگىربوونىيان لەمىسردا- ھەموۋ فەرمانبەرەكانىيان ناچار كەرد كە شوين مەزھەبەكەيان بىكەۋن، لىزەشەۋە پاراستنى پۇست ۋە بەزىبونەۋە ۋە ۋەرگرتنى پۇستە بالاكان پىۋىستى بەۋە ھەبوۋ كەئەۋ كەسە خۇى ۋەك شىيە پىشانىدات، ئەمەش پىمان دەلتى كەئارەزۋى ۋە ۋەرگرتنى پۇستەكانى دەۋلەت ھۆكەرەنى بوو بۆ دەست ھەلگرتن لەمەزھەبى سۈننە ۋە پابەندىبون بەمەزھەبى شىيەۋە^۳ ئەۋ ھەلۆيىستە تۆقىنەرانەش كەئەيانگرتەبەر بۆ سەپاندىنى مەزھەبەكەيان زۆربوون: لەسالى ۳۸۱ك ۹۹۱ز دا پىاۋىك پاش لىدان بەشاردا گىپرە لەسەر ئەۋەي كەكتىبى موطاى پىشەۋا مالىكى لىبوۋ^۴، ھەروەھا سۈننە لەسەردەمى الحاكىم بامر اللە دا چەوسىنرانەۋە ۋە ناچاركران كەجنىۋ بەھاۋەلان لەسەر دىۋارى مالەكانىيان بنوسن ۋە ئۈنۈش بەناچارى ئەۋ كارەيان كەرد^۵، لەئاكامى ئەم شالۋى چەوساندىنەۋەشدا لەسەردەمى الحاكىم دا خەلگى پىشېرېكىيان دەكرد بۆ چوونە ناۋ مەزھەبى شىيەۋە لەترساندا، بۆ ئەم كارەش گەۋرەنى دانۋەران دانىشت بوو... ئەۋانۈش لەسەر جەم

^۱ تاريخ التربية الاسلامية ل ٤١٢-٤١٣.

^۲ المواعظ والاعتبار (٣٤١/٢) التاريخ السياسي والفكري ل ٢٥٤.

^۳ تاريخ الدولة الفاطمية المغرب ومصر سورية وبلاد العرب ل ٢١٨.

^۴ المواعظ والاعتبار (٣٤١/٢) التاريخ السياسي والفكري ل ٢٥٤.

^۵ ھەمان سەرچاۋە ل ٢٥٤.

شویننه کانه وه ده هاتن و قهره بالفیه کی گه وره دروست بوو،، بوه هوی مردنی چه ندین ژنو پیاو،^۱ له سه رده می الظاهریشدا هیشتا مه زه بی مالیکی به هیزبوو، بویه خلیفه ناچار بوو زانا کانیان له وولاته وه درننن له سالی ۴۱۶ / ۱۰۲۵ز داو فرمانیدا به بانگخوازانیان که کتیبی "دعائم الاسلام" ی بنه ماکانی بیروباوهری نیسماعیلی و کتیبه کانی تریان پی له به ربکه ن و دیاری و خه لاتیشی دانا بو هر که سیک که له به ری بکات^۲، له مه شه وه ده رنه که ویت که نه مه زه به له سه ر پایه ی جیگیر بنیات نه نرابوو له میسردا، بویه کاتی سه لاحه دین هاتووو خویندنگه سونییه کانی دامه زرانده زنگای قه زای سپارد به شافعییه کان و به دوا ی نه وه شد. خه لافه تی روخاند راسته و خو شافعی وه الکیه کان لایه نگرانی خو یان په یداکردو مه زه بی شیعی نیسماعیلی به ته وای له میسردا توایه وه^۳. سوپاس و ستایش بو خوا تانیستاش شیعه هه ولی نه وه ده دن که جی پتیه ک بو خو یان بکه نه وه، به لام خو شه ویستی میسریه کان بو ناینه شکوداره که یان و دامه زراویان به در یژای دامه زراو چه ندین سه ده له سه ر نه گوره کانی به لگه ی بیروباوهری دروستی سوننی و تیگه شتنی دروست بو قورئان و خو شه ویستی راستگورانه بو پیغه مبه رو شوینکه و تنی رینماییه کانی خه لافه تی راشدین وایکردوو که هه وله کانی شیعه بیتاکام بیت، دیاره خویندنگه سونییه کان پشتیوانی نومه ت بوون بو ده سترگرتن به قورئان و سووننه ت و ناگارکردنه وه یان له بیدعه و داهینان و له ری نه و نایه تانه ی قورئانه وه که فرمان به گو یه پایه لی خواو پیغه مبه ره که ی د.خ ده که ن خوای گهره نه فه رمو ویت: ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ (النور، ۵۴)، واته: پیان بلای فرمانبه رداری خواو فرمانبه رداری پیغه مبه ربین ﷺ خو نه گهر پشتیان هه لگرد نه وه نه و ته نها که یاندنی په یامی خوای له سه ر شانه نیوه ش سه ر پیچی و یاخی بوونه که تان له سه ر شان ده که ویت، خو نه گهر فرمانبه رداری بنو گو یه پایه ل و ملکه چی بن به راستی نه وه هیدایه ت وه رده گرن، دلنیش بن که نه رکی سه رشانی پیغه مبه ر د.خ ته نها که یاندنی روون و ناشکرایه (ته فسیری ئاسان ل ۳۵۷)، هه روه ها ده فه رمو ویت: ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور ۶۳). نه وه ی که یارمه تیده ری نه یوبیییه کان بو به دیه یانیان ناما نجه کانیان له میسردا: میسر بووه ناوچه ی

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۲۵۴.

^۲ هه مان سه رچاوه (۳۴۱/۲-۳۴۲).

^۳ سه رچاوه ی پیشوو (۳۴۳/۲) التاریخ السیاسی ل ۲۵۵.

^۴ تذخیر المسلمین فی الابتداع والبدع فی الدین ل ۲۵.

پاکستان و چالاکی زانایانی سوونه به جیاوازی مه زه به کانییه وه، به م پیتهش رۆلێکی جوانیان گێرا له گێرانه وهی میسر بۆ باوهشی سوونه ته مهش له پێی وانه وتنه وه له خوێندنگانه دا که دامه زێنرا بون یان له رێگهی ئامۆژگاری یان نو سین و دانانی کتێبه وه، ئه م هه ولانهش به رده وام بوو له راوه دونانی پاشماوه کانی شیعهی ئیسماعیلی له میسردا، زۆرینه ی ئه و زانایانهش که به شداری ئه یوبییه کانیان کرد له هه وله کانیاندا له ئاستێکی باشی به پرپر سیاریتی دا بون له روی ره وشت و زانست و ئاین داریه وه، هه روه ک زۆرینه شیان به شداریان له ژبانی سیاسی کۆمه لایه تیدا هه بوو، وه القاضی الفاضل و عیمادی ته صفه هانی و به ها نه دین کوپی شه رداد و شرف الدین کوپی نه بی عه سرون والعز کوپی عبدالسلام، ته نانه ت هه ندیکیان به شداری کاریگه ریان هه بوو له گۆره پانی کاتی جه نگ و جیهاددا وه ک زانا عیسای هه کاری و زۆرینه شیان بوێرێکی باشیان ده نواند له روبه روبوونه وهی ده سه لاتداران و ئامۆژگاری کردنیاندا، نموونه یه کی جوان بوو بۆ خه لکی به گشتی، لێره شه وه کاریگه ریان له سه ر خه لکی به باشی دیار بوو، هه روه ک زۆرێک له ئه یوبییه کان زانا بون و رۆلیان هه بوو له سه رخستنی مه زه به ی سوننیدا که دواتر به پشتیوانی په روه ردگار به درێژی باسی لێه ده که ی.

هه شته م: رێنماییه په روه رده ییه کان له بۆچوونه کانی سه لاهه دیندا

له و رێنماییه په روه رده ییانه ی له بۆچوونه کانی سه لاهه دیندا وه ک سه رکرده یه کی سیاسی و سه رۆکێکی ئیسلامی:

۱- به په رستش زانیی گویرا یه لێ سه رکرده: ده رباره ی گویرا یه لێ کردنی بۆ خه لیفه عه باسی نه لێ: ئیمه گویرا یه لێ پێشه وا به خوا په رستی ده زانین و ئه وه به لامانه وه پایه یه که له پایه کانی ئیسلام، هه روه ها نه لێ: به هۆی ئه مه وه فه زلی خوا به سه رمانه وه ده رکه وت به سه رخستنی ده وه لت و له ناو بردنی نه یار و ناخه زانی.^۱

۲- پاککردنه وهی مینبه ره کانی بانگه واز له سه رانی یی ده: ده رباره ی پاککردنه وهی مینبه ره کان له بانگخوازه شیعیه کان ده لێ: توانیمان مینبه ره کان له پیسی بانگخوازه کانیان پاک بکه ینه وه و ئه و کاره شمان له پێناو دنیا دا نه کردوه، چونکه بێ مانایه کارێک بۆ دنیا نه نجام ده دیت که پاداشتی له رۆژی دوا ییدا بێت، به لām باسکردنی نیعمه تی خواش پتویسته.^۲

^۱ التأریخ السیاسی و الفکری ل ۲۵۵، ۲۵۶.

^۲ مصفار الحقائق ۶۲ - ۶۵ أثر جهود صلاح الدين التربوية في التغير واقع المجتمع المصري ل ۸۲.

^۳ لأثر جهود صلاح الدين التربوية ل ۸۲.

۳- نه هیگردن له ده مارگیری بو مه زه ب؛ له نامه یه کدا بۆ العادلی برای که جینشیننی بوو له میسردا له کاتیکدا که هه ندی کاری تیکده رانه له هه ندی که سه وه رویدا بوو نه لی: کارگه شته نه وه ی که له ولاتی میسردا کومه لیک له زانایان به کومه کی و پشتیوانی کومه لی شمشیریه ده ست ده ستیان دایه بلاوکردنه وه ی خراپه و کاریان بۆ زیندووکردنه وه ی ده مارگیری ده کرد به جوړیک که دوژمنانیاں دلخوش ده کردو باسکیان زیندوو ده کرده وه که ده مارگیری به کی نه فامانه یه و خوی گه وره رزگاری کردبوین لی، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (آل عمران ۱۰۳)، فهرمایشتی په روه ردگاریش به لگه یه بۆ که سیك که گوپرایه لو ملکه چ بیت. ئەم ده مارگیری به بۆ مه زه ب به رده وام بوو له پرکردنی دلله کان له روقو کینه و بارگاوای کردنی دژ به یه ک، خوی گه وره نه می له کی به رکی و موجداله کردنی خه لکی ده مارگیر کردوه و نیت ده بی موجداله کردنی هاویرویاوه پ چون بی؟ دیاره رهوا نییه مه گه به شیوه یه کی جوان بیت، ئیمهش ده زانین که ئەم کاره به رژه وندییه که به دی ناهینیت و نیه تیکی باشی له پشته وه نییه و نه و نه ده بهش باشه بۆ خه لف (پاشینان) که سه له فو پشینان نواندویانه جا بایه کیک له ئیمه کاتیک شتیک ده نوی بۆ خوا بزانی ده رباره ی چی نویسه و بۆ کیتی نویسه ^۱.

۴- هاندانی بو دادگه ری و چاکه گردن له گه ل ژیرده سته کاند؛ هه روه ها سه لاهه دین سور بوو له سه ر هاندان و ناراسته کردنی والیه کانی و ده یوت: بادادگه رین نه وانه ی که به نده کانی خوا وه ک سپارده و نه مانه تیک خراوته ژیر ده ستیان، با له پله ی دادگه ریشه وه به ره و چاکه گردن هه نگاوینین، هه کاتی کار به که سیك سپێردرا با پاک بیت و ئاره زوو له ده روونیدا جی نه کاته وه و شه یتانیش نه توانی نشینگه یه ک لای پیک بینی و نه گه ر قورسایه کیشیان که وته سه رشان به قورسی نه زانن ^۲. هه روه ها ده لیت له م سه رده مه دا وه رگرتنی به رتیل بلاو بووه ته وه که نه مه ر گوینه دانه به فهرمانی پیغه مبه ر (ﷺ) که نه می له وه رگرتنی ده کات وه ک وه رگرتنی سو وایه که نه فره ت له و که سه کراوه که ده یدات و نه وه ش که ده یخوات ^۳.

^۱ کتاب الرضتين (۱۷۸/۲).

^۲ صبح الاعشى للقلشندي (۱۴۴/۳ - ۱۴۸)

^۳ سه ره چاوه ی پیشو (۱۴۴/۳ - ۱۴۸) اثر جهود صلاح الدین ل ۸۴.

۵- گرنگیان به مه سه لهی قه زاو دادوهی: له م باره یه شه وه ده لیت: سه باره ت به قازی و دادوه ره کان که پایه ن بۆ شه ریه ت و بۆ جیبه جیکردنی حوکه مانی سه ربازی و بۆ پاراستنی زانسته مانی و که نجینه یه کی له بن نه هاتون، شه وه پیویسته پشت به له یه کیک زیاتریان نه به ستریت و بۆ یه کلایی کردنه وه ی کیشه کانیش خاوه ن ده سه لاته کانیا ن به کار به یتریت، مه سه له ی ده سه لاتیش نابی بدریته ده ست که سیك که داوای ده کات به لکو ده بی به که سی بدری که پشت گوپی پی نادات هه لپه ی بۆ ناکات^۱. له راستیدا سه لاهه دین سوور بوو له سه ر که رانه وه بۆ بنه ماکانی قورشان و سوننه ت و شه م بنه مایانه شی له ری هه ولله کانیه وه بۆ بنبرکردنی بیدعه و سه ریچیه شه رعیه کان و هه ستانی به پاراستنی پرۆگرامه شه رعیه کان و کارکردن بۆ ده ست پیوه گرتن و بلاوکردنه وه ی بنه مای هه لی یه کسان ی زانستی و به ستنه وه ی ئوممه ت به واقعی خویه وه له ری بیروباوه ره راست و دروسته که یه وه، به م شیوه یه که وته کار بۆ به ده سته یانی سه رکه وته مه زن و نایابه مانی: هه ر له ئازاد کردنی بیت المقدسه وه هه تا وه کو فتوحات و ئازاد سازیه مانی تر.

^۱ سه ره چاوه ی پیشور (۱۴۴/۳ - ۱۴۸) اثر جهود صلاح الدین ل ۸۴.

باسى چوارم: پله و پايه زانايان و شه عزنان لاي سه لاهه دينى نه يويى

سه لاهه دين له وه تيگه يشتبوو كه يه كيك له هوكاره كانى به ده سته پنانى سه ركه وتن به سه ر خاچپه رستى داگيركه رو هه لكشاني شيعه گه ريدا بريتييه له بوونى سه ركرده ي خوا ويست، چونكه نه م سه ركردايه تيبه ده توانى نوممه ت به ره و نامانجه دياريكراوه كانى به ريت پاش كومه كى و پشتيوانى په روه ردگار، هه روهك بپواى ته واوى هه بوو به وهى كه ده بى زانايانى خوا ويست له سه ره وهى نه و سه ركردايه تيبه دا بن، چونكه نه وان دل و چاوى نه و سه ركردايه تيبه خواويسته ن، هه روه ها سه لاهه دين ده يزاني كه نازادكردنى ولاتان و يه كخشنيان ته نها كاريكى سه ريزى يان سياسى نيه، به لكو زور له وه زياتره چونكه ده بوايه به رهنكاري مه زه بى شيعه ي ئيسماعيلى ببيت وه كه مه ترسيه كى ناوخويى بوو هه ره شه ي له بيرو باوه پى نوممه تى ئيسلامى و خاوينى ناين و ململاني شارسستاني له گه ل روژئاواى نه وروپى گاورداد ه كردو، به بى پيشه داركردن و ساغ كردنه وهى بيرو باوه پى (تاصيل) نوممه تى ئيسلامى سه ركه وتنه كانيان ته نها چهنه كاريكى لاهه كى ده بيت و نه گه رى هه لكشان و داكشان و گوراني به رده وامي هه بيت وه هه ميشه روو ده دات، نه مه ش به سه ركه وتنكي ده ره كى و نازادكردنى قه لايه ك ناكريت به لكو به بنياتناني نوممه تيكي جه نكاوهر كه بزانيت چون بيرو باوه پى خوي و كه سايه تى شارسستاني بپاريزيت له په رقه وازه بوون و فه وتان، به م پييش هه موو ره گه زيكي سه ريزى و ده سكه وتيكي سياسى نه بيته ده سكه وتيكي بنياتنه رانه كه هيزو ره سه نايه تى و توكمه يي كومه لگه ي جه نكاوهر زياد ده كات، نه ك ته نها شت كه له كه كردنكي ريژه يي كه به رگه ي ليدانكي و دوان ده گريت و له سييه م و چواره مدا هه ره س دينيت، له گه ل هه ره سه پنانيشيدا هه ولى چهندين سالى دوردريز به هه در ده چيت¹ دياره چالاكى زانستى له سه رده مى سه لاهه دينداو گرنگيدانى به زانايان دريژه پيدانكي سروشتى سه رده مى نوره دين زهنكى بوو و هه رگيز چالاكى زانستيش له وكاته دا ته ره فيكي فيكرى و ده رهاويشه يه كى كلاسيكى ده زكاكانى ده ولت ته نه بوو به لكو ليبرانتيكى نامانجار بوو له پيناو چه سپاندن و ريشه داركردنى بيرو باوه پردا و نه يوبيه كانيش گرنگيان ده دابه زانايان و به شداربوون له چه سپاندن و بپرو پيدانى مه زه بى سوننه دا، نه وه بوو سه لاهه دين بيرو باوه پى خوي به به لگه وهرده گرت له ربي پشتكين و ليكولينه وه له گه ل زانا گه وره كاندا، بو تيگه يشتن له هه رشتيك كه پيويسى ته تيگه يشتن هه يه، به حوريك كه نه گه ر قسه يه كيان له به رده مى دابكردايه قسه ي باشى ده رباره ده كرد بائه و ده سته وازه يه

¹ عصر الدولة الذنكية للصلاحي، ل ٢٤٩ نورالدين محمود الرجل والتجربة ل ٢٤٩.

له زانایانیشه وه نه هات بیت^۱، هه روه ها سوربوو له سه ره وه ی که له گه ل چه ند زانایه کی نزکی خویدا کۆبیتته وه وه نه دی فه رموده و فیه ی بۆ بخوینیتته وه، یان له مه جلیسی قه زادا ئاماده بیت^۲، چه ند جاریکیش باسی ئه وه مان کرد که ئاره زووی بیستنی فه رموده ی پیروزی هه بو وه سه ردانی گه وره زانایانی فه رموده ی کرد وه بۆ وه رگرتنی فه رموده لیانه وه، هه وره ها سوربوونی له سه ره نه وه ی که کۆپه کانی له سه ره ریز گرتنی زانست و زانایان په روه رده ببن، بۆیه ده یپردن بۆ مه جلیسه کانی عیلم و ئه وانیش له سه ره خۆشه ویستی زانست و ریزگرتن له زانایان په روه رده بوون^۳.

هه روه ها سه لاهه دین ریزی له زانایانی سه رده می زه نگی ده گرت و هاوکاری ئه کردن، ئه میرو وه زیره کانی ده ولته که شی هه موو له زانا گه وره کان بوون، به ناو بانگرتینیشیان القاضی الفاضل نوسه رو راویژکارو وه زیری که ناوی عبدالرحیمی کوپی عه لی بوو، سه لاهه دین له باره یه وه ئه لئ: ولاتانمان به شمشیره که م رزگار نه کرد وه به لکو به رای القاضی الفاضل، ئه م پیاوه له پال لیهاتوو یی سیاسیدا ژۆر پاریزکارو له خواتر سیش بوو، ژۆوو نوژیو قورئان خویندنی ژۆربوو، خاکی و خۆبه که م زان بوو، چاکه کار بوو له گه ل هه ژارانداو ژۆر سه ردانی نه خۆشی ده کرد^۴. ئه مه ش ژیاننامه ی گرتگرتین زانایان و ژۆلی سیاسی و زانستی و جیهادی و په روه رده ییانه له سه رده می سه لاهه دیندا:

یه که م: القاضی الفاضل:

پیشه و او زانای ره وان بیژ القاضی الفاضل، زیندو که ره وه ی ئابین و ده سته راستی ده ولته و گه وره ی ره وان بیژان ئه بو عه لی عبدالرحیمی کوپی حه سه نه ی عه سقه لانی، به رپرسی دیوانی ئینشاء له سه رده می سه لاهه دین داو له پیریدا له آبی طاهر السلفی و آبی محمد العثماني و آبی القاسم ی کوپی عساکر، آبی طاهر کوپی عثمان و عثمانی کوپی فرج العبدری یه وه فه رموده ی بیستوه^۵ جواننوسی و به هیزی داپشتنی پئ سپێردراو له و بواره دا ده ستیک ی بالآو ئه زمونیک ی باشی هه بوو، داهینه ر بوو له ده ره برپینی مانا و داهیتانی ووشه ی جواندا^۶، ئه م هونه ره ی له یوسفی کوپی الخلال به رپرسی دیوانی ئینشانی سه رده می العاضده وه وه رگرت، پاشان ماوه یه ک له به ره کانی جه نگدا

^۱ سیره صلاح الدین، ابن شداد ل ۲۵۶.

^۲ سیره صلاح الدین ل ۱۲، ۲۸.

^۳ التاريخ السياسي والفکري ل ۲۵۶.

^۴ هکذا ظهر جیل صلاح الدین ل ۲۶۲.

^۵ سیر اعلام النبلاء (۲۱/ ۳۳۹).

^۶ سیر اعلام النبلاء (۲۱/ ۳۳۹).

خزمه تی کردو دواتریش کوپی الصالح بن روزیک داوای کردو له دیوانی ئینشادا کارئ پی سپارد،^۱ عیمادی نه سفه هانی نه لئ: ژبانی به خوشی به سه ربرد، هیچ کاریکی چاکی نه هیشته وه که نه یکردیبت، یان به لئینکی به هه شتی نه هیشته وه هه ولئ بۆ نه داییت، هه ر په یمانکی چاکه شی زانیبت موری کردوه، چاکه کانی له گهرده کاندایه و خیره کانی بیثومارن، به تاییه ت نه وه قفانه ی که بۆ نازا کردنی دیل و یارمه تی دانی شافعی و مالیکیه کان له خویندندا و فیژکردنی هه تیوان ته رخانی کردبوو، دادوه ری مافه کان و گه یه نه ری راستیه کان بوو، سولتان به گوئی ده کردو رای وهرده گرتو شارو هه ریحه کانی به هوی راکانی نه وه نازاد ده کرد، منیش یه کیک بووم له چاکه کانی و قه رزاری به خششه کانیم، نوسینه کانی که تیه ی سه رکه وتن و گه وه ره کانی رۆژگار بوون، لیهاتویی لای هه مووان ناشکرا بوو، دهسته واژه کانیشی جادویی بون و په وان بیژیشی ته واوکه ری ده ولته ت و فه زلده ری سه رده می سه لاهه دین بوو به سه رسه رده مه کانی تردا، شیوازی پیشینانی سپیه وه به و شیوازه نویانه ی که دایه پنا، هه رگیز نه مبینوه دوعایه ک دوباره بنوسیته وه له نامه کانیدا یان وشه یه ک له قسه دا دووباره بکاته وه^۲، هه روه ها له کتیی الخریده دا ده رباره ی نه لئ: پیش نه وه ی باس له ناودارانی میسر بکه م باس له نه و که سه ده که م که باسی هه موو پیاوچا کانی سه رده م وه ک دل و پیک وایه له ده ریای نه و دا، که نه ویش القاضي الفاضله هه تاوه کو نه وه ی که نه لئ: نه و وه کو شه ریعه ته که ی محمد وایه که شه ریعه ته کانی تری سپروه ته وه، بیژکه ی داده هیئاو پاشای کۆنترۆل کردبوو به بیروپراکانیوه بوبوه هه وینی ده سه لاتئ، له پۆژیکدا هینده شتی ده نوسی که نه گه ر بۆ هه موو نوسه ره کان دابنرایه نه وه باشترین نوسین بوو، قسی کوپی ساعده ی له په وان بیژئ دا و قه یس له ژیریدا پی نه ده گه شتن و خاته م و عه مریش هاوتای نه بون له به خشنده یی و نازایه تیدا^۳. منته له کرده وه دیاو درۆله قسه دیا نه بوو، وه فادارو خاوه ن پیاو ته ی و پاکی و جوامیژی بوو له و نه ولیایانه ش بوو که که رامه تیان هه بوو له نویژی سوننه ت بیزار نه ده بوو و له په یوه ندی و سه ردانیش داماندو نه ده بوو^۴، حافظي مندری ده رباره ی نه لئ: سولتان به ته واوی مه یلی بۆی هه بوو، زۆر پیشی ده خست، چاکه ی زۆر بوو شوینه واری جوانی پاش خۆی به جئ هیشت^۵ هه روه ها الموفق عبداللطیف نه لئ: القاضي الفاضل زۆر هۆگری نوسین و کتیب بوو، دیندارو پاک و پاریزکاربوو به رده وام بوو

^۱ هه مان سه رچاوه (۳۳۹/۲۱).

^۲ سیر اعلام النبلاء (۳۴۰ / ۲۱).

^۳ هه مان سه رچاوه (۳۴۲/۲۱).

^۴ هه مان سه رچاوه (۳۴۲/۲۱).

^۵ هه مان سه رچاوه (۳۴۲/۲۱).

له سه رویره کانی شه وو رۆژوو قورئان خویندن، نه سه ده دین هیئای و سه رسام بوو پیی پاشان سه لاهه دین هیشتیه وه لای خوی، نه م پیاوه رابواردنی که م و چاکه ی زۆر بوو، بهرده وام بوو له سه شه و نوێژو سه رقāl ده بوو به تهفسیرو نه ده به وه، که م گرنگی به "نحو" ی عه ره بی ده دا به لام سه لیه ی به هیز بوو، ده ربپینی که م وینه بوو، لای ابن سناء الملك بیست و دوو بهرگ نوسین و لای ابن القطان بیست بهرگی هه بوو، جل و بهرگ و خواردن و ژن هیئانی که م بوو، پۆشاک ی سپی ده پۆشی و له گه ل خۆیدا خزمه تگوزاریکی سهرده خست و نهیده هیشت که سی تری له گه لدا بیئت له به خاک سپاردنی تهرم و سهردانی نه خۆشدا زۆر ئاماده ده بوو چاکه ی ناسراو بوو به نهینی و ئاشکرا جهسته ی لاوازو شیوه ی ناسکو که میك پشتی چه ماوه بوو که به هۆی جبه که یه وه داده پۆشرا، چاکه ی له گه ل زانا یاندا ده کردو به خشیخی پی ده دان و هه رگیز تۆله ی له دوزممانی نه ده کرده وه مه گه ر به چاکه کردن یان لّ خۆش بون لّ یان، داهاتیخی له سالتیکدا نزیکه ی په نجا هه زار دینار بوو جگه له نه و شوینه بازرگانیه ی که له هیندو مه غریب داهه یبوو^۱ به شیوه یه کی کتوپر کۆچی دوا یی کرد، زۆر پیویستی به مه رگ بوو چونکه به ره و کاتیک ی نه هات نه پۆشتن نه مهش به لگه یه له سه رچاودیری خوی گه وره بۆی^۲، نه بوو شامه ده رباره ی نه لیت: خاوه نی رای دروست و نه قلیکی پیگه یشتوو بوو، سولتان زۆر پیزی لّ دهن او پو یزی پی ده کردو رای وهرده گرتو به گویشی ده کردو ئازاد کردنی شاره کانیش به هۆی په یه وه ی کردنی راجوانه کانی حه وه وه بوو، نوسینه کانیشی که تیه ی سه رکه وتن بوون^۳. هه ره ها القاضی الفاضل له زۆر کاردا به شداری کردوه چه ند پۆستیکیشی گرتۆته نه ستۆ له وانه:

۱- **سه روکایه تی دیوانی ئینشا:** کاتی سه لاهه دین وه زیری ده ولّتی فاتمی بوو له میسردا، وه ک سولتان حسابی بۆده کراو نازناوی سولتانیشی لّ نرابوو، قاضی الفاضل یش سه روکی دیوانی ئینشاء بوو وه ک وه زیری سولتان وابوو، القاضی فاضل وه ک سه روکی دیوانی ئینشاء مایه وه له کاتیکدا که نازناوی جیگری سه روکی دیوانی ئینشای هه بوو نه مهش وه ک ریزلینانیک بۆ شیخ الموفق أبی الحجاج ی کوپی خلال ی مامۆستا و سه ره پرشتی، هه رگیز ابن خلال یش ههستی به وه نه کردبوو که نه وشوینی گرتۆته وه، له حالیکدا که له وانه یه ابن خلال پیشی خۆش بویت چونکه ریزی القاضی الفاضلی ده گرتو هۆگری بوو خولیا ی نه وه ی بوو

^۱ سیر أعلام النبلاء (۳۴۲/۲۱).

^۲ سیر أعلام النبلاء (۳۴۲/۲۱).

^۳ کتاب الروضتين (۲/۲۴۱).

^۴ القاضی الفاضل عبدالرحیم البیانی ل ۱۲۴.

که به رده وام بیت له سهرئو شیوازو راده برینه که هیبوو، دیاره ئه م قوتابه شی ناؤمیدی نه کردو له دواساله کانی ته مه نیدا وه ک کوپکی گوپایه ل مامه لئی له گه ل دا ده کرد.^۱

سه رۆکایه تی دیوانی ئینشائیش گهره ترین ئاوانی القاضي الفاضل بوو له ناو پۆسته کاندای، ئه وه بوو دواى مملانییه ک که بیست و یه ک سالى خایاندوتیایدا توشی جۆره ها مهینه تی بوو گه شته ئه و پۆسته ی که هه ندی له نوسهره میسریه کان له هه ولئى ئه وه دابوون که لئى زه وت بکه ن دواى وه رگرتنى، ئه و پۆسته ش نازناوى شیخی زۆر به ریز یان گهره ی به پیزو نوسهری کاغه زى پیرۆزو به رپرسی دیوانی ئینشائى لئى نرا.^۲ به لام نازناوى القاضي الفاضلى زیاتر بۆ به کارده هیتر ناوى خوشی که عبدالرحیم البیسانى العسقلانى بوو زیاتر پئى ده ناسرا که ئامازه به زیدو شوئنى له دایک بونی ده کرد به تاییه ت له و نوسینانه وه که لئیه وه هاتوه، خوشی هه رچه نده ئه و نازناوه ی به شیوه یه کى فه رمی و به پوالت په سه ند بوو، به لام ئه و ئه و مملانییه ی گرتیه ئه ستۆکه له زیدو شوئنى له دایک بوونی یه وه وه رگیرابوو، هه روه ها القاضي الفاضل دیوانی ئینشائى له میسر دا گرتیه ده ست، سه ربارى بونی چه ندین نوسهر که له پوی ته مه نه وه له و گهره تر بوون به لام ئه و له سه ره تای چونه دیوانی ئینشاوه وه ک قوتابییه ک چاوپیکه وتنى له گه ل کردن و له سه رده ستی هه ندیکیان خۆی راهیناوه ک قاضی ئیبن اثیری کوپى بیان، پاشان ده ستی دایه کارکردن له گه لئاندا و بازى دابه سه ریاندا ئه وانیش هه ر له شوئنى خۆیاندا بوون ئه مه ش مه ترسی لای هه ندیکیان دروست کرد، ئاشکراشه که که سایه تی کارای القاضي الفاضل و توانای خۆگونجاندن و زیره کى که م وینه و ئه زموونى به هیزی له بواری خانى هیزو لاوازی سه رکرده کاندای له و هۆکارانه بوون که بوونه هۆی به رزیبونه وه ی به وشپوه خیرایه، شیوازی هونه ریشی چه ند بوارو ئاسۆیه کى له به رده م دا والا کرد ئه مه ش به لگه یه له سه ر گرنکی ئه ده ب له سیاسه تدا و گرنکیدانى پیاوانى ده ولت له و سه رده مه دا به ئه ده ب و ئه دبیان و هاوکارى کردنى خاوه ن به هره کانیان^۳، هه ر که القاضي الفاضلیش له گه ل سه لاحه دین دا سه رۆکایه تی دیوانی ئینشائى گرتیه ئه ستۆ ده ستی دایه کارکردن بۆ له ناو بردنى ده ولتیه تی فاته مى ئه مه ش هه ولدان و خۆ ئاماده کردن به شیوه یه کى

^۱ القاضي الفاضل ل ۱۲۵.

^۲ القاضي الفاضل ل ۱۲۵.

^۳ القاضي الفاضل ل ۱۳۵.

قوناغ بهندی بۆ له ناوبردنی دهولهتی فاتمی و یه کهم ههنگاویش که بهم ئاراسته دا گرتیه بهر بریتی بوو له ئاماده کردنی سوپایه کی ئه یوبی که پلانی کوده تای پی جی به جی بکات^۱.

۲- القاضي الفاضل، سوپای سه لاهه دین؛ له سه ره تای ده ست به کاربونه وه وه ک وه زیر سه لاهه دین ده ستی دایه ئاماده کردنی سوپای ئه یوبی هه تا وه کو ببیته ناوکیک جبۆ سوپای نوئی میسر که ئه رکی پاراستنی میسر له هێرشی خاچه رستان له ئه ستۆ بگرت، تیکچونی بارودۆخی سوپای فاتی میشی لا شارا وه نه بوو چونکه له هه رسی گه شته که یدا بۆ میسر ئه م سوپایه ی تاقیکردبویه وه له نێوان سا له کانی (۵۵۹ - ۵۶۴ هـ) دا به باشی شاره زای سه رچاوه مروی و دارایی و سه ربازییه کانی بوو و له پروی ریکخستن و تیه کانی وه که له سه ره بته مای ره گه ز دانرابوو وه کو سوودان و ئه رمه ن و میسرییه کان و ده یله م و تورکه کان و عه ره به کان و بارودۆخی هه موو تیبیک له م تیهانه ش زانیاری هه بوو^۲ القاضي الفاضل یش له سه رده می روزه یکی کوپی صالحدا له به ریوه بردنی ئه م هیزانه دا کاری کرد بوو، له گه ئیشیدا له هه ندی پویه روبوونه وه ی سه ربازی شدا له کانی هه له متی دووه می فره نه شامیه کانددا بۆ سه ر میسر به شداری کردبوو، و فره مانده ی سه رجه م تیه کانی بینیبوو له کاتیکدا که ململانێیان بوو له سه ر ده سه لات ئه مه ش ئه و هیزانه ی لاواز کردو میسریشی به ته واوی ماندو کرد به پاده یه که که توانای به رگری کردن له سه ر به خویی خۆی له ده ست دا، هه روه ها القاضي الفاضل زۆرشتی ده رباره ی هیزه کانی میسر ده زانی له پتی کارکردنی له گه لێان له دیوانی سوپا و دیوانی ئینشادا که له گه ل دیوانی سوپادا مامه له ی ده کرد، چاودیری وه فدو نێردراوو چاوساغو سیخوپه کانی ده کرد، بۆیه به باشی شاره زا بوو له م هیزانه، خاله لاوازه کانی ده زانی و شاره زای ده رباره ی هه موو تیه پ و سه رکرده کانی هه بوو، له گه یاندنی ئه م زانیاریانه شدا به سه لاهه دین که مته رخمی نه ده کرد، به لکو رینمایی ده کرد بۆ ریکخستن و به ریوه بردنی سوپای ئه یوبی و به درژیایی ئه و ماوه ی که له گه ل سه لاهه دین دا بوو سه ره ره شتی سوپا که ی ده کردو چاودیری ئاماده کردن و ریکخستن و سه رچاوه داراییه کانی نه کرد. هه روه ها هاوړیه تی سوپای ده کرد له میسره وه بۆ شام هه تا وه کو شان به شانی سه لاهه دین بجه نگین و له شامیشه وه بۆ میسر هه تا وه کو خۆی سازو ئاماده ی بکات بۆ هێرشی تر بۆ سه ر فره نه کانه^۳. له گه ل ئه وه شدا که القاضي الفاضل سه روکی دیوانی ئینشا و وه زیری

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۱۳۶

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۳۶

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۱۲۷.

دهولت بوو لای سه لاهه دین به لām به ناگابوو له هه موو گه وره و بچوکیک له سوپادا، به حوکمی نه و په یوه ندیه ی که دیوانی ئینشا له گه ل دیوانی سوپادا هه ییوو، هه روه ها به شداری نه کرد له دانانی پلانه سه ریا زیه کاند او سه رپه شتی کومه کی کردن و پرچه ک کردنی سوپاو که شتیگه لی ده کردو به به رده وامیش به م نه رکانه هه لده ستا به در یژایی ماوه ی کارکردنی له گه ل سه لاهه دین دا^۱.

۳- القاضي الفاضل و له ناوبردنی فاطمیه نه یاره کان؛ القاضي الفاضل بنه ماکانی جموجوله سیاسیه کانی له سه ره تای سهرده می سه لاهه دین دا له نه زمونی پیشتیره وه وه رگرتبوو له کۆشکی فاتی و ناو سوپاو کارکردنی له گه ل وه زیرو به ر یوه به ره کاند، ده رکی به وه ش کرد بوو که نه م ده زگایانه و نه و که سایه تیانه ی که تیا یاندا کارده که ن لانکه یه بۆ نه و پیلانانه ی که کۆتایی نایه و پشتیوانی نه و فی لانه شن که دوا یی نایه ن، دیاره قاضی له گه ل هه مو ییاند ا مامه له ی کردو وه، دلنیا بوو له وه ی که دوو دل ی ناو یئن له په نابردن بۆ فره نه چه کان سه رباری نه و هه مووه نه هامه تیه ی که به سه ره نه وان و گه لی میسر دا تی په پی له پینا و پاراستنی ده سه لاتیاندا، به تاییه ت نه گه ر ده سه لاتی سه لاهه دین یان نه یوبیه کان به مه ترسی بزائن بۆ سه رخویان لی ره شه وه له و کاته وه ی که سه لاهه دین ده سه لاتی پی دا دهستی دایه دانانی سیخوړو هه والگره کانی له ناو نه و ده زگا و کومه له و که سانه دا که نه یناسین و له شه پریان نه ترسا، نه م ده زگا و کومه لانه ش ده ستیان کرد به جموجول و پلان دانان بۆ له ناوبردنی ده سه لاتی سه لاهه دین، نه مینداری خه لافه تیش بوه سه رکرده ی نه م گروپانه و دهستی دایه جموجول و چالاک ی، ناشکرا کردنی پیلانه کانیش له نه رکه کانی دیوانی ئینشا و خودی قاضی فاضل بوو که به به رده وامی چاودیری نوسه رانی دیوانی ئینشای ده کرد به تاییه ت نه وانه یان که نه ازاد کرابوون، هه وله کانی قاضی فاضلیش رۆلی هه بوو له ناشکرا کردنی پیلانی نه مینداری و خیلافه ت و توانرا له ناوبریت و سه لاهه دینیش هیزی نه رمه نه کانی له ناوبردو مه ترسی نه هیشتن، که به دووه م هیز داده نرا دوا ی سودانیه کان له رووی هیزو ژماره وه نه وه بوو خانویه کی نه رمه نییه کانی له نیوان هه ردوو کۆشکدا به کومه لی سه رباری نه رمه نه وه سوتاند، که زۆربه یان تی رهاویژ بوون و موچه ی حکومه تیان هه بوو، چونکه نه وانه هه ول ی نه وه یان دابوو که کۆسپ بۆ جموجول ی هیزه کانی سه لاهه دین دروست بکه ن له کاتی روویه پووبوونه وه ی له گه ل سودانیه کاند او هه ستا بوون به تیربارانکردنیان بۆیه به سزای خویان

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۱۲۹.

گه‌یشتن، هه‌رچیشیان لای مایه‌وه دوورخرانه‌وه بۆ صعید^۱. پاشان توانرا سامی ده‌وله‌تی فاطمی نه‌هیلرێ له‌ماوه‌ی پینچ مانگی یه‌که‌می ده‌سه‌لاتی سه‌لاحه‌دیندا، پاش دوو سالی‌ش توانرا سیستمی کارگێری میسری بگۆڕیت بۆ سیستمی ئه‌یوبی سوننی نوێ، القاضی الفاضلیش رۆلی هه‌بوو له‌م گۆرانکارییه‌دا که‌ریخۆشکه‌ر بوو بۆ ده‌ستگرتنی ته‌واوی سه‌لاحه‌دین به‌سه‌ر میسردا^۲.

گێڕانه‌وه‌ی ریکه‌ستنی ئیداری له‌ میسردا:

القاضی الفاضل ده‌ستی کرد به‌ جێبه‌جێ کردنی نه‌خشه‌ی له‌ناو‌بردنی رژیمی حوکی فاطمی به‌ له‌ناو‌بردنی پیاوانی ده‌وله‌ت و به‌رپرسی دیوانه‌کان و نوسه‌رانی لایه‌نگری فاطمیه‌کان، به‌حوکی کارکردنیشی له‌دیوانه‌کاندا ئاگادار بوو له‌پیاوانی ده‌وله‌ت و به‌رپرسی دیوان و نوسه‌رانی و ئینتیمای سیاسی و مه‌زه‌ه‌بیان، ئه‌وه‌ بوو هاو‌پێچه‌تی هه‌ندیکیان و کێ به‌رکێی هه‌ندیکێ تریانی کرد هه‌تاوه‌کو هه‌لی بۆ ره‌خسا بۆ له‌ناو‌بردنیان و شه‌ویش ئه‌و هه‌له‌ی قۆسته‌وه‌و توانی ژماره‌یه‌کی زۆر نوسه‌ری شیعه‌ی نیسماعیلی و گا‌ورو جوله‌که‌ له‌ناو‌به‌ریت له‌ترسی ئه‌وه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ پاشماوه‌ی فاطمیه‌کاندا هه‌ستن به‌پیلانگێڕان و په‌یوه‌ندی بکه‌ن به‌فره‌نجه‌کانه‌وه‌، به‌ناوی ئه‌و دیوانانه‌وه‌ که‌ کاری تیا‌دا ده‌که‌ن، ئاماژه‌شی به‌مه‌ترسی ئه‌و نوسه‌رانه‌ له‌زیاتر له‌نامه‌یه‌کی فه‌رمیدا بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی و بۆ نوره‌دین ده‌دا، له‌یه‌که‌ک له‌نامه‌کانیشیدا که‌ له‌بزی سه‌لاحه‌دین ناردی بۆ خه‌لیفه‌ المستضی‌ (۵۷۰/۱۱۷۴ - ۱۱۷۵) دا وه‌سفی بارودۆخی میسر له‌ژێر سایه‌ی فاطمیه‌کان ده‌کات و ئه‌لێ:

کۆشکه‌کانیان هه‌وشی پر سێبه‌رو هه‌وای فینک و دیمه‌نی جوانی تیا‌یه‌ که‌ دل‌پفین و هه‌ست هه‌ژینه‌و پینوسی نوسه‌رانیشیان وه‌ک کاریگه‌ری هه‌یه‌، ئه‌م گومانه‌شی له‌جێی خۆیدا بوو و دواتر به‌دی هات، کاتی هه‌ستان به‌ دارشتنی پیلانێک بۆ له‌ناو‌بردنی ده‌سه‌لاتی سه‌لاحه‌دین، هه‌روه‌ک چۆن ئه‌و نوسه‌رو ئیداریانه‌ی له‌کارخست که‌ گومانی لییان هه‌بوو ئه‌وه‌ به‌هه‌مان شیوه‌ ئه‌وانه‌ی هێشته‌وه‌ که‌ بێگومان بوو لییان چونکه‌ پێویستی به‌ئیداره‌و زانیاری و شاره‌زایی و هاوکاریان هه‌بوو له‌جێبه‌جێکردنی نه‌خشه‌ی کو‌ده‌تا که‌دا، له‌پێشه‌وه‌ی ئه‌وانه‌شدا الخطیر بن مماتی سه‌رۆکی دیوانی سوپا و یه‌که‌ک له‌دۆسته‌کانی القاضی الفاضل، ئیبن مماتی خزمه‌تی دیوانی سوپای له‌سه‌ره‌ده‌می شاوردا کرد بوو و له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌سه‌ده‌دین شی‌رکۆش چووه‌ ناو مه‌زه‌ه‌بی سوننه‌وه‌، به‌ به‌رده‌وامی نزیک بوو له‌قاضی الفاضله‌وه‌ هه‌تاوه‌کو سالی ۵۷۸ هه‌ک کۆچی دوا‌یی کرد، دوا‌ی خۆشی

^۱ القاضی الفاضل (۱۳۳ - ۱۳۰).

^۲ القاضی الفاضل (۱۳۴).

ئەسەدى كوپى مامى كوپى ديارى كرا بۆ سەرپەرشتىكرىدى دىوان، ئەسەدىش ۈك باۈكى دلسۆز بوو بۆ القاضى الفاضل كەپشتى دەبەست بە بەپۆەبردن دلسۆزى لەكاتى ئامادە نەبوونى لەميسردا، ھەرۈھەا القاضى الفاضل الأثير بن بيانى ھىشتەۋە كە بەرپرسى دىۋانى النظر بوو بەھەمان شىۋە سوننە مەزھەب بوو ئەم ئىبن بەيانەش لە القاضى الفاضل بەتەمەنتر بوو و كاتى القاضى الفاضل یش ھاتە دىۋانى ئىنشاۋە ئەم پياۋە كارى تىدا دەكرى، كاتى لەئەسكەندەرەشەۋە گەپاۋە بۆ قاھىرە داكۆكى لىكرى، القاضى الفاضل یش بەردەوام بوو لەكاركرىدن و پىشت بەستن بەئىبن بەيان تەنانت لەكاتى بەسالچوون و لەكاركەوتنىشدا موچەى بۆ بېرەۋە و بۆزۋى بۆ دابىن كر، ھەرۈھەا ئەۋالھەسەنى مەخزومى ھىشتەۋە كە بەھەمان شىۋە سوننە بوو ۈك چاۋدىرى دىۋانى ئەنجومەن و مەجلىس و خۆشى سەرۆكايەتى دىۋانى ئىنشاۋ سەرپەرشتىارى گىشتى ۈك ۈزىر گرتەدەست پاشان قاضى دەستى دايە ئاراستەكرىدى دىۋانەكان بەھاۋكارى كرىدىان بۆ خزمەتكردى ئامانجەكانى سەلاھەدىن و دەۋلەتەكە^۱ و پېرۆزە ئىسلامىيە گەرەكەى.

۴- القاضى الفاضل و زىندووكرىدەۋەى مەزھەبى سوننى لەميسردا؛ ئەسكەندەرە ناۋەندى

سەرەكى زىندووكرىدەۋەى مەزھەبى سوننە بوو لەميسردا، ئەمەش لەسەر دەستى چەند زانايەك روويىدا كە لەمەغرىبەۋە ھاتبوون ۈك ئەبى بەكرى الطرطوشى لەرۆژەلاتىشەۋە ۈك السلفى ئەم زانايانەى چەندىن خويندنگەيان تىادا دامەزاند كەكارىگەرى زۆرى ھەبوو لەسەر زىندووكرىدەۋەى مەزھەبى سوننى، جىھادكرىدن دژ بەفرەنچەكان ئەمەش ھۆكارى پالپىشتى كرىدى ئەسەدەدىن و سەلاھەدىنمان لەلايەن خەلگى ئەسكەندەرەۋە بۆ روون دەكاتەۋە سەبارەت بەقاھىرەش ئەۋە ۈك ئەسكەندەرەبىيە، خويندنگەو زانائى سوننەى تيا نەبوو بەلام ئەم بارودۇخە بەدەرەكەۋتنى سەلاھەدىن لەسەر شائۆى سىياسى گۆرا لەگەل ئەۋەدا كە نورەدىن و ئەسەدەدىن سوديان لەھەندى خەلگى سوننە ۈرگرت پىش ۈرگرتنى پۆستى ۈزارەت لەلايەن سەلاھەدىنەۋە بۆ دەستخستنى پىشتىۋانىيەكى جەماۋەرى بۆ جموچۆلەكانيان لەناۋ ميسردا بەلام ئەم خەلگە كەمە بەتەنھا بەس نەبوو پىۋىستى بەشۆپىشكى رۆشەنبىرى دەكرى كە بەھۆيەۋە ميسر بگىرېدېتەۋە بۆ مەزھەبى سوننى بەشىۋەيەكى پلەبەندى، سەلاھەدىنىش چاكسازىيەكانى لەميسردا بەدامەزاندنى چەند خويندنگايەك دەستى پىكرى كە ھەر چۈار مەزھەبەكەى تىادا دەخويندرا، يەكەمىيانى بۆ

^۱ النظم المالية في مصر زمن الأيوبيين (۹۳ - ۸۰).

^۲ القاضى الفاضل ۱۳۵.

مه زهه بى شافيعى بنياتنا له جئى زيندانى مه عونه دا، نهو زيندانى كه ژماره يه كى زور له سهر كرده كانى ميسرى له خو گرتبوو (٥٦٦) ك (١١٧٠ - ١١٧١) ز دا، نه مهش يه كه م خويندنگابو له ميسردا. هه روه ها له سالى ٥٦٦ ك ١١٧٠ ز خويندنگايه كى بو مالكيه كان دامه زراند له نزيك مزگوتى عه مرى كوپى عاص كه به القمحيه ناسرابوو، تقى الدين عمرى كوپى شاهنشاه نه يوبى برازى سه لاهه دينيش خويندنگايه كى بو شافيعيه كان دامه زراندن و چند شوئيكي بو وه قف كرد^١. نه م خويندنگانه سهره تاي بنيات نانه وهى مه زهه بى سوننه بوو، دواتر خه لكئيكى زور تيايدا به شدارى كرد كه له نه يوبيه كان و نه ميريه كانيان له سهرده مى سه لاهه ديندا له ميسر، هه روه ها القاضي الفاضل به خويندنگايه ك به شدارى كرد كه يه كئيك بوو له و ده وله مه ندرتين نهو خويندنگايانه و به شى زورى كتيبه كانى كه نجينه ي فاطميه كانى تيايدا دانا هه رچنده بيرؤكه ي بنيات نانى نه م خويندنگا سوننيانه له شامه وه وه رگيرابوو لاسايى كرده وهى نوره دين مه محمود بوو كه هه ستابوو به بنياتنانى چهنده خويندنگايه ك له شامدا كه له روى پرؤگرام و بابه ته وه نزيك بوون له خويندنگاي نيزامى له به غداد به لام سهرپه رشتى كردن و پالپشتى دارايى و هه لئزاردنى مامؤستايان تيايدا له ده سه لآتى القاضي الفاضل دا بوو، يه كيك له چاكسازيه ئيداريه كانيشى له سهرده مى وه زاره تى سه لاهه ديندا بوو، نه ويش برىتى بوو له جيا كرده وهى ديوانى (الأحباس) فاطمى كه سهرپه رشتى به ريوه بردنى ده زگا ئاينيه كان و كوومه كى و هاوكارى كردنى له رئى ديوانى (الأموال) دارايى يه وه و كردنى به ديوانيكى سهر به خو كه راسته وخو وه زير سهرپه رشتى ده كرد واته سه لاهه دين ، پيش له ناو بردنى فاطميه كان و دواتر شى له ژير سهرپه رشتى خويدا بوو پاش له ناو بردنيان، لئره شه وه بوو به بهر پرسى يه كه م له به ريوه بردنى نه م ده زگا گرنگانه و هه لئزاردنى مامؤستاو قورئان خوئن و فهرموده و ئيمام و وتارييژ تياياندا^٢، هه موو نه مانه له و هوكارانه بوون كه به هويا نه وه گوړانكارى ده كرا، ئاشكراشه كه سه لاهه دين پشتى به لئزانين و لئها تووى القاضي الفاضل نه به ست له هه لئزاردنى نه و كه سانه له ميسردا، كاتيكيش كه چوه شام بارودوخه كه به وشئيوه مايه وه، نه وه بوو له بوارى په روه رده يى و ئاينى دا پراوئزى پئ ده كرد، پاش نه وه ش كه سه لاهه دين ميسريه كانى ساز كرد بو كوده تا كردن و نينؤك كردنى ده وله تى فاطمى وه ك باسمان كرد، ده ستى دايه خو ئاماده كردن بو له ناو بردنى يه كجارى

^١ الخطط (٣٦٤/٢).

^٢ القاضي الفاضل ل ١٣٦.

ریۆپه سمه کانی خه لافه تی فاتی می ئه وه بوو له سالی ٥٦٥ ک/ ١١٦٩ ز دا حی علی خیر العمل
محمود علی خیر البشری مه قریزیش ئه وه بهیه کهم نهنگی دانه نیت که توشی ده ولت بوو.^١

● پاشان له رۆژی ههینی دهی ذی الحجهی سالی ٥٦٥ ک/ ١١٦٩ - ١١٧٠ ز دا فه رمانی دا که ناوی
ئه بوبه کوه عومره و عوسمان و علی له وتاری ههینی دا بهیتریت.

● پاش ئه وه ش فه رمانی دا که العاضد به جوریک باس بکریت که گومان دروست بکات لای
شیعه کان، ئه وه بوو وتاریبژ ئه یوت: خواجه گیان عاضد چاک بکهیت بۆ ئاینه که ت.^٢

● زانا عیسیای هه کاری که کوردیکی نزیک بوو له سه لاهه دینه وه دانا به قاضی قاهیره، ئه م
کاره شی سه ره تایه ک بوو بۆ گۆرپینی وه لا سوۆزی خه لکی قاهیره که زۆرینه یان
له ئیسماعیلیه کان بوون.^٣

● هه روه ها قاضیه شیعه کانی میسری له سه رکار لایرو دواتریش دهستی گرت به سه ر مولک و
مالی عاضد و کۆشکه کانی داو پادهستی الطواشی بهاء الدین قراقوشی ئه سه دی کرد، ئه ویش
کاروباره کانی گرت ده ست و چاودیری هه موو جموجولیکی ده کرد، ته نانه ت خه لیفه عاضد
وه ک به ندکراوی لیهاتبوو له کۆشکه کهیدا.^٤

● له سه ره تای سالی ٥٦٧ ک، ١١٧١ - ١١٧٢ ز دا سه لاهه دین وتاری به ناو خه لیفه کانی
فاتمیه وه هه لوه شانده وه به شیوه یه کی پله به ندی، له هه فته ی یه کهم دا له محرمی سالی
٥٦٧ ک/ ١١٧١ - ١١٧٢ ز دا ناوی عاضدی له وتاردا نه هیشت، له وتاری دووه میشدا به ناوی
خه لیفه المستضی بأمرا لله أبی محمد الحسنی کوپی المستخجد با لله وه وتار خوینرایه وه
وتاری فاتی کوتایی پی هات،^٥ العاضدیش له ده ی محرم ی سالی ٥٦٧ ک/ ١١٧١ - ١١٧٢ ز
دا^٦ کۆچی دوایی کرد، ئه م عاشورایه ش جیاوازیو له و عاشورایانه ی که میسریه کان
له گه وره به پرسانی ده ولته ی فاتمیه وه بینیبویان، که هه لده ستان به چه ند بیدعه یه ک له وانه
وتاری دلته زین و شیوه ن گیران بۆ ئالوبه یتی علی عليه السلام به شیوه یه ک که پقو کینه ی زۆری
له ده رونیاندا ده ورۆژاند به هۆی ئه و چیرۆکه هه لبه ستراوو درو ئاشکرایانه وه، پاشان جنیودان

^١ اتعاظ الخنفاء (٣/٢١٧).

^٢ اتعاظ الخنفاء (٣/٢١٧).

^٣ اتعاظ الخنفاء (٣/٢١٧).

^٤ القاضي الفاضل ل ١٢٧.

^٥ اتعاظ الحنفاء (٣/٢٢٥ - ٢٢٦).

^٦ القاضي الفاضل ل ١٢٧.

به هاوه لآن و خه لیفه کانی راشدین و نه مهویه کان، پاشان نه چونه وه بۆ مالّ بۆ خواردنی
 قهره خه رمان و چهند خواردنیکې تر که بو بۆ نه ریتیک بۆنه وه کانی دوی خویان و له سه رده می
 نیستادا به عاشورا ناسراوه، دواتر له به یانی روژی داهاتوودا سالیکی نوی له ژیاناندا دهستی
 پئ ده کردو چاویان به دوی خه لیفه دا ده گپرا نه ویش خوی نه شارده وه له کۆشکه که یدا له روژی
 عاشوراداو له چیشتنیگا شدا قاضي القضاة "دادوهری گه وره" و شایه تحاله کان به جل و به رگی
 تاییه ته وه سواری نه سپه کانیان ده بون و نه رۆشتن بۆ مه زاری حسین و دانه نیشتن و خوینه رانی
 کۆشک و وتاریبزه کانیشیان له گه لدا بوو، پاشان وه زیر ده هات و ده چووه پیشه وهی مه جلیس و
 له م لاو نه ولاشیه وه قاضی و بانگخوازی هه بوون، پاشان قورئان خوینه کان ماوه ماوه
 قورئانیان ده خویندو خه لکه ش هه موو به خشوع وه ده وه ستان هه رکه له خویندنه وه که
 ده بوونه وه شاعیره کان هه لده ستان، که له شاعیرانی ده ره وهی کۆشک بوون، چهند پارچه
 شعریکیان ده خویندنه وه که به تاییه ت بۆ نه م بۆنه یه ناماده کرابوو، شیعه ر کانیشیان شیوه
 بوو بۆ ئال و به یت، جائه گه ر وه زیر شیعه بویه زۆر رۆده چوون نه گه ر سوننه ش بویه زو و
 ده بوونه وه به م شیوه یه بۆ ماوه ی سنی کاترمیز ده مانه وه، دوی لی بوونه وه له قورئان
 خویندن و هۆنینه وهی شعر، نیردراوه کانی خه لیفه نه هاتن و بانگیان ده کردن و یه که مین که س
 که ده رویش و زیربوو به ده سه ته سپرکی بچوکه وه نه چووه وه بۆ مالّ، به لام قاضی القضاة و
 بانگخوازو هاوړپکانیان نه رۆشتن بۆ ده رگای زیری کۆشک و له وی دیمه نیکیان نه بینی
 که جیاوازبوو له وهی که پیشتر بینبوویان، قالی یه گرانبه ها کان پچرابوونه وه هه تا وه کو چهند
 هه سپرکی ساده شوینیان بگریته وه، به پررسی نه و ده رگایه ش دانیشتبوو چاوه پئی
 ده کردن، نه وانیش دانه نیشتن، خه لکی ناوداری ولایتیش له زانایان و سه ریازان له ده ورپه رو
 ته نیشتیانه وه بوون، پاشان دووباره قورئان خوینه کان قورئانیان ده خویندو پاشان شیعه
 ده خویندرا یه وه و ناماده بووان ده ستیان ده کرد به گریان دواتر خوانی خه مگینی راده خراو،
 هه زار قاپ نیسکینه و ترشیات و په نیرو ماشت و هه نگوین و کولیره ی جواو جوړ داده نرا...
 کاتی نیوه رۆش به پررسی ده رگا و به پررسی خوانه که ده وه ستان و فه رمویان له خه لک ده کرد
 بۆ نان خواردن، یه که م که سیکیش که ده هاته زوره وه قاضی پاشان بانگخواربوو
 ده رگا وانه که ش له نزیکیاندا ده ده نیش و له بری وه زیر و هه رکه سیک بیویستایه نه هاته زوره وه
 دوی نان خواردنیش هه مووان له هۆله که ده رده چوون و، خه لکانیکیش به گریان و هاواره وه

به قاهره دا ده گه ران و باززگانه كانيش هه تاوه كو عه سر دووانه كانيان داده خست پاشان نه يانكرده وه^۱. پاش ئه م بيدعانه ش زيان ده گه رايه وه بۆ دۆخى ئاسايى خۆى، القاضى الفاضل يش به شدارى له م ئاهه نگانه دا ده كرد به حوكمى كاره كه ى و نزىكى له ده زگاي فاطميه وه، به لام ئه م عاشورايه جياواز بوو له عاشوراكانى تر كه ميسرىيه كان له سهرى راهاتيون، چونكه قاضى القضاة و بانگخوازى تيا دانه بوو، به هۆى له سهر كار لابرا نيا بوو، ههروه ها شيعر خويندنه وه و شيوه نكردن له گه ره كه كانى قاهره دانه ما، چونكه ئه م ئاهه نكه به جۆريكى تريبوو، كه ئه ويش ئاهه نكي تر انبوو به بۆنه ى نه هيشتنى ئه و رسي و ره سمانه وه كه ميسرىيه كان بۆ ماوه ى دووسه د سال ئه نجاميان نه دا، ههروه ها ئاهه نكي له ناوبردى دانه راني ئه و ئاهه نگو مه راسيمانه و هيما و ئاماژه كانى بوو، سه لاحه دينيش وه ك وه زير نه چوو بۆ ئه و شويته ى كه ناوى مه زارى حسيني لى نراوه، به لكو چوو بۆ مزگه وتى عه مري كورپى عاص بۆ نويز كردن له كه ل كۆمه لىك له خه لكى شام و ميسردا دواى نويزيش له ته نيشت القاضى الفاضل وه دانيش بۆ تاوتوي كردنى ئه و كارانه ى كه له هه فته ى پيشودا كودويانه كه تيايدا خه لافه تى فاطمى هه لوه شينرايه وه و بانگه وازى تيا دا بۆ خه ليفه ى عه باسى كرا، له وكاته دا سه ريارىك به په له هاته لايان و شتيكى پيوتن و چووه ده ره وه، سه لاحه دين و القاضى الفاضل يش به شيوه يه كه سهرى يه كيان كرد كه دلخوشي و خوشحالي پيوه دياربوو، پاشان سه لاحه دين ده م و چاوى گؤرا و وتى: ئه گه ر بمانزانيايه له م رۆژه دا ده مريت- مه به ستى خه ليفه عاضديو- ناومان له وتارى هه ينى دا لانه ده برد، القاضى الفاضل يش پيكنه و ووتى: قوربان ئه گه ر بيزانيايه ناوى له وتاردا لانا به ن نه ده مرد^۲، ئاماده بو انيش بزه يه كه گرتنى بۆ ئه م سوعبه ته ى نيوان وه زير سه لاحه دين و قاضى الفاضل ى نوسه رو راويژكارى كه دوا لاپه ره ى ميژووى ده و له تى فاطمى تيا دا پيچرايه وه، ئه وه بوو العاضد كه دوا خه ليفه بوو له م رۆژه دا مرد كه رۆژى عاشوراي سالى ٥٦٧هـ / ١١٧١ز بوو واته رۆژى يادكرده وه ى كوژراني حسين كورپى على عليه السلام^۳.

٥- **القاضي الفاضل و له ناوبردى ده و له تى فاطمى:** ميژوونوسى ميسرى مه قريزى ئاماژه به رۆلى القاضي الفاضل ده كات له و كوده تايه دا كه به سهر ده و له تى فاطميدا كراو، ئه لى: سه لاحه دين پشتى ده به ست به القاضي الفاضل بر له ناوبردى ده و له تى فاطمى و ئه م

^۱ الخطط (١/٤٣١-٤٣٢-٤٩٠).

^۲ أخبار الدولتين له القاضي الفاضل و له ١٣٩٠.

^۳ القاضي الفاضل ل ١٣٩٠.

کاره‌شی بۆکرا، بۆیه کردی به‌راویژکارو وه‌زیری خۆی^۱. وشه‌ی (پشتی به‌ست) ئاماژه‌یه به‌رۆڵی القاضي الفاضل له‌جێبه‌جێکردنی پلانی له‌ناوبردنی ده‌وله‌تی فاطمیدا، هه‌روه‌ها هه‌لبژاردنی القاضي الفاضل ده‌ستنیشان کردنی وه‌ك وه‌زیر ده‌ربهری نر‌خاندن و پێزانینی سه‌لاحه‌دینه بۆ رۆڵی القاضي الفاضل له‌ و پلانه ترسناکه‌دا، هه‌روه‌ها له‌دامه‌زراندنی بته‌ماکانی ده‌وله‌تی ئه‌یوبیدا که‌پێش ئه‌م پلانه‌بوو ئه‌م ده‌ستنیشانکردنه‌ش ئاماژه‌یه‌کی روونه به‌داننانی سه‌لاحه‌دین به‌رۆڵی القاضي الفاضل له‌ له‌ناوبردنی فاطمیه‌کان و گرنگی بۆ پلانه‌کانی سه‌لاحه‌دین له‌ده‌هاتوودا، سه‌لاحه‌دینیش به‌ره‌می هه‌لبژاردنه‌ی القاضي الفاضلی وه‌ك وه‌زیری خۆی هه‌تا وه‌كو مردنی چنه‌وه، بێ گومان کاره‌کانی القاضي الفاضل له‌ئیداره‌ی میسریدا له‌سه‌رده‌می ئه‌سه‌ده‌دین شی‌رک‌و‌دا و نوسینه‌کانی له‌سه‌رده‌می سه‌لاحه‌دیندا ئاماژه‌یه‌که بۆ رۆڵی گرنگی له‌پاڵپشتی کردنی سوننه‌کان له‌میسردا، له‌ری ئه‌خشه‌یه‌کی سوننیه‌شه‌وه هه‌ولێ ده‌دا بۆ له‌ناوبردنی هۆکاره‌کانی به‌ش به‌ش بوونی له‌جیهانی ئیسلامی له‌پێناو پاراستنی میسر له‌هه‌ره‌شه‌ی فره‌نجه‌کان و ئازادکردنی فه‌له‌ستین، ئه‌م هه‌له‌شی له‌گه‌ڵ سه‌لاحه‌دیندا بۆ ره‌خساو به‌خێزایی جێبه‌جێ کرد، چونکه ئه‌و سه‌لاحه‌دینی به‌سه‌رکرده‌یه‌کی به‌توانا ده‌بینی که‌توانای رزگارکردنی میسری هه‌یه له‌مه‌ترسی فره‌نجه‌کان و ئه‌شتوانی شتی زۆر پێشکه‌ش به‌نومه‌ته‌که‌ی بکات، بۆیه هه‌موو توانا فراوانه‌کانی خسته به‌رده‌م سه‌لاحه‌دین له‌زانباری و ئه‌زمون و ئیداره و ئه‌ده‌ب و شیعری به‌یارمه‌تی و هاوکاری ئه‌ویش جۆریک له‌سه‌قامگیری ناوخۆیی بۆ میسر ده‌سته‌به‌رکرد دواي ئه‌و هه‌مووه نه‌هامه‌تی و مه‌ینه‌تییه‌ی که‌توشی گه‌له‌که‌ی بوو سه‌لاحه‌دینیش ده‌رکی به‌وه‌کرد که القاضي الفاضل مرقفیکێ گه‌وره‌یه له‌رووی عه‌قل و زانست و پله‌وپایه‌وه و ئه‌توانی بیگه‌یه‌نێته ئاماژه‌کانی له‌میسردا به‌هۆی توانا فراوانه‌کانیه‌وه، یه‌م شیوه‌یه ئه‌م دوو پیاوه ده‌ستیان نایه ناو ده‌ستی یه‌کتر بۆ به‌ده‌یهێنانی ئاماژه‌یه‌کی گه‌وره که‌هه‌ریه‌که‌یان له‌بهری خۆیدا کاری بۆ جێبه‌جێکردنی ده‌کرد^۲. به‌پاستی القاضي الفاضل سیاسه‌تمه‌دار و پیاویکی گه‌وره‌ی ده‌وله‌ت بوو که‌واقیعه‌تی سیاسیی و زیره‌کی و نه‌رمی نواندنی له‌گه‌ڵ ئاماژه‌یه‌کی گه‌وره‌ی و که‌خۆی بۆته‌رخان کردبوو کۆکردبوویه‌وه و ماوه‌یه‌کی دورودێژ دانی به‌خۆیدا گرت بۆ به‌ده‌یهێنانی و بپروای وابوو که‌ریگه‌ی ئیسلام بریتیه‌یه له‌ری‌بازی ئه‌هلی سوننه‌ت و هه‌ر

^۱ الخطط (۲/۲۶۶).

^۲ القاضي الفاضل ۱۴۱.

رېځه يه کي تر بهره و ناکوکي و لاوازکردني بيروباوهرو تواناکانمان نه بات هه ميشه ش خاکی
 فه له ستينيش هه ميشه له ياد بوو، بويه کاتي هه ليکي بؤ په خسا بؤ گيرانه وهی و دلتيا بوو
 له راستگويي سه لاهه دين له جيهادکردن له پيتاويدا، ئيراده و ليبراني به هيژبوو نه گهر چي
 هه لېژاردني گه يانديه پله يه کي بالاو پله ي و هزيري پي درا له ده وله تي سه لاهه دينداو بووه
 که سي دووهم به مه ش گه شته نه و ناسته ي که هه موو که سيکي سياسي به ئاواتييه وه يه تي
 له به ديته ناني ئامانجه کاني و سه رکه وتن له دوزه که يدا، به به شداري کردني بؤ پلان دانان و
 کارکردندا نه مه ش شايه تي به هره ي زؤرو زيره کي که م ويته ي بؤده دا^۱.

ههروه ها القاضي الفاضل وته بيژي ره سمي سه لاهه دين بوو له دهره وه ي ناوه وه ري ولائدا،
 به پي قسه ي ئين کثيريش له مال و مندالي خو شه ويستربوو به لايه وه^۲، سولتانيش هه ميشه ئامازه ي
 به چاکه و ليها تووي ده کردو^۳. نه يوت: و امه زانن من نه م ولا ته م به شمشيره کاني ئيوه کردو ته مولکي
 خوم، به لکو به پينوسي الفاضل بوو^۴ ههروه ها القاضي الفاضل پله و پايه کي به رزي هه بوو
 له ده وله تداو ده ستي راستي سه لاهه دين بووه، چونکه وه زيرو راويژکاري بوو هيچ فره مانپيکي به يي
 راويژو ته کييري نه و نه ده کرد^۵، ههروه ها نه م زانا خوا ويسته چهن د وانه يه کي گرنگمان فيرده کات
 له وانه: دانه بران له کاروباري خه لکو کاري کومه لايه تي و حکومي و سوريوون له سه ره ده سخستني
 نه زموون و گرنگي دهرکه وتن و تاييه تمه ندي له نه نجامداني کاره کاند او ده سترگتن به رييازي نه هلي
 سوننه ت و هاوکاري کردن له گه ل براکانيدا له بواري بيروباوه ري دروست و خستنه گه ري وزه و
 تواناکان بؤ خزمه تي پرؤژه ي سونني، ههروه ها نمونه ي سه رکرده ي سونني و پلاني عه مه لي
 پيشکه ش به سه لاهه دين کردو که مته رخه مي نه کرد له دهر بريني راو راويژو نه زموون بؤي، ههروه ک
 ژياني نه م پياوه خويندنگه يه که بؤ تيگه يشتن له مه به سته کاني شه ريعة ت و تيگه يشتن
 له به رزه وه ندي و زيانه کان (مصالحو مفاسد) و بنياتناني ده وله ت و له ناوچووني، ههروه ها له و بيريارو
 موفتيه گه وره ي ده وله تي سه لاهه دينه وه فيري گرنگي مامه له کردني دادگه رانه ده بين له گه ل خه لکي
 ساده ي شيعه دا له گه ل ويستني خيرو خو شي بؤيان و خو ين نه پشتنيان و سوريوون له سه ره

^۱ القاضي الفاضل ل ۱۵۷.

^۲ القاضي الفاضل ل ۱۵۹.

^۳ البداية والنهاية له دور الفقهاء والعلماء ل ۱۳۲.

^۴ النجوم الزاهرة (۱۵۷/۶).

^۵ الخطط (۳۶۶/۲) دور الفقهاء والعلماء ل ۱۳۲.

فیږکردنیان و چونکه به کارهینانی هیڅ بهرامبر به پیلانگېړان و گروپه چه کداره یاخیبه کان و نه و که سانه ده بیټ که جگه له هیڅ هیچ شتیکی تر سده دی نییه له گه لیاڼدا.

۶- القاضي الفاضل جيهاد و ټيکوښان: القاضي الفاضل هاورپيه تي سه لاهه ديني کرد له هه مو غه زاکانيدا له ولاتي شام، پاشان له میسر دا مایه وه بۆ سه رپه رشتنی کردنی ئیداری دارایی و کاری ده کرد بۆ پر چه ککردنی سوپاو ناماده کردنی گه شتی گه ل، پاش نه وه ش گه پایه وه بۆ ولاتي شامو له لای سه لاهه دین مایه وه هه تاوه کو دوا نه خوښی و کوچی دواي له گه ل القاضي ئین شهاد له سالی ۵۸۹هـ / ۱۱۹۳ز^۱ هه روه ها چه ند هه لوپستیکی یه کلاکه ره وه ی القاضي الفاضل هه بوون که پله و پایه و گرنگیان له ده وله تی سه لاهه دیندا دوپات ده کرده وه، نه وه بوو کاتئ سولتان سه لاهه دین له مرچ الصفر دا بوو له ولاتي شام له سالی ۵۷۱هـ / ۱۱۷۶ز دا خاچه رسته کان داوای ناگره ستیان لیکرد نه ویش به ناچاری رازی بوو، چونکه نه و ساله له شامدا نه هاتی بوو پاشان سوپاکه ی به هاورپيه تي القاضي الفاضل نارد بۆ میسر هه تاوه کو نه ندامانی سوپاکه ی پشویه ک بدن و ترسیشی هه بوو له وه ی که له میسر دا باری نه منی تیک بجیت له و ماوه یه دا که نه و له وی نییه، بۆیه ناردنی نه م سوپایه ی له گه ل القاضي الفاضل دا نه وپه ری لیزانین و ناماده سازی بوو هه تاوه کو پاریزگاری له نا سایشی ناوچه که بکات^۲. له گه ل نه وه شدا هه میشه القاضي الفاضل هاورپی سولتان بوو له جيهاد و ټيکوښاندا، نه وه ش که نه مه دوپات نه کاته وه نه و نامه یه یه که ناردی بۆ سولتان سه لاهه دین و تیایدا پوژشی بۆ ده هینایه وه که ناتوانئ له جيهاد کردندا دژ به خاچه رسته کان له علی حارم له سالی ۵۷۳هـ / ۱۱۷۷ز دا به شداریت، چونکه نه یه وی به شداری حه ج بکات/ ئین واصل نه ئی : القاضي الفاضل له میسر دا مایه وه به نییه تی حه جکردن له سالی داهاتودا و نامه یه کی گه شت به ده ستي سولتان که تیایدا هاتبوو: سه باره ت به نیگه رانی گه وره مان له وکاتانه ی که به تاله تیایدا له وفه ریزه یه ی که له پیناویدا له مال ده رچووه و په یدابوونی به ربه ستي بی کوتا نه وه گه وره مان نییه تی خو ی بۆ حساب ده کریت، چونکه خوای گه وره زانا و به ناگایه له به نده کانی و پرسیار له بهر ناکات ده رباره ی ته وای کاره که ی، نه گه ر له توانا و ده سه لاتیدا نه بیټ، به لکو پرسیار ده رباره ی نییه تی ده کات یان لپرسینه وه ی به پیی توانای خاوه نه که که یه تی به سه ر نه وکرده ودا جائه گه ر گه وره مان هوکاره کانی جيهاد بگریته بهر

^۱ وفیات الاعیان (۲۰۳-۲۰۲).

^۲ الکامل فی التأریخ (۷۹/۱۰).

ئامادە سازى بۆ بىكەت ئۇ ھەتە ھەتە پەرستىشى خوادادايە و پاداشتىش بەپىئى
ماندووبوونە، ھە جىش بۆيە بەگەرە زانراو ھەتە ھەتە و ھەتە و ماندووبوونە ى كەبۆى دەدرىت،
جا ئەگەر گەرەمان لەچەند رۆژىكدا ھەموو شوئىنەكانى ئازاد بىكردايە و مەسەلەى نىوان
ھاوەلگەرەن و موصلمانانى يەكلا بىكردايە تەو ھەتە جىھاد پىويستى نەدەما و چاوەروانى و
مانەو ھەسەنگەرەكاندا ھىچ پاداشتىكى نەدەبوو.^۱

۷- القاضي الفاضل وهك ئه دىييك: القاضي الفاضل له سەردهمى خۆيدا وهك ئه دىيىش
ناسرابوو، قوتابخانەى كى پەخشانىش بەناوى القاضي الفاضل وه ناسرابوو كەتوانى يادى
لەنىوان ئه دىيانى زىندوو راگرىت و وهك ئىدارەى كى بەتواناش ئىدارەكەى خستبوويه رىزى
و ەزىرە ھەلگە و تووكان و وهك مەوئىكىش ژيانى تەرخان كەربوو بۆ خزمەتى ئۇ گەلانەى
كەمامەلەى لەگەلدا دەكەردن بۆ جىھاد كەردن لەپىتتا و رىگار كەردنى ئۇ ناوچە ئىسلاميانەى
كەگەلانى رۆژناوایى بەزۆر داگرىيان كەربوو لەراستىدا تەواناى بەباشى چەند رۆژىك ببىنىت،
تەنەت مەوونوسان بەنمونهى مەوئى نەمونهى زانىو ھەسەر دەمى خۆيدا و زۆر كەس
سەرسانم لەشۆواى نوسىنى القاضي الفاضل ھەرچەندە تىگەيشتنى بەلايانەو ئاسان نىيە،
ئەمەش بەلگەى ھەسەر رۆشنىرەى كى فراوان و شارەزايە كى ورد لەئەدەب و فەرمودە و فىقھو
زانستەكانى ترو تىگەيشتنى قولى بۆ قورئان، چونكە القاضي الفاضل گەرەتەين كەتبخانەى
ھەبوو ھەسەر دەمى خۆيدا، كەمىز و نوسان بەبالايدا ھەلەدەن و ستايشى ناوەرۆكى دەكەن،
ھەرەھا باسى ئۇو دەكەن كەسەد ھەزار كەتپى تىابوو، جا ئەگەر ئەمە وابىت ئىتر چۆن
دارشتنى بەلاواز و ەسەف دەكرىت، ھەرەھا ئەم پىاو تەنھا ئىدارى و سىياسى نەبوو، بەلگە
مامۆستايە كى گەرەش بوو لەمامۆستاكەنى سەر دەمى خۆى، ماو ەى خانەنشىنى خۆشى
بەوانەوتنەو ەو رۆشنىرەى كەن ھەوكان بەسەر دەبرد، شۆواى دەرپرەنى القاضي یش
شۆواى سىيەمى دەرپرەنە كەتايەتە بەزمانى ەەرەبىيەو لەپال دوو شۆوازە باو ەكەى
تردا كەئەوانىش شىعو پەخشانى مرسل- رەھان، ديارە دەرپرەنى ئەدەبى ەەرەبى سى
نمونهى ەيە: يەكەم و كۆنترىنيان ئۇ نمونە شىعريەى كە سەرەتاكەى ئەگەر ئىتەو بۆ
شىعري نەقامى (جاھلى) و تائەمپۆش درىژ دەبىتەو، شۆواى دوو ميان شۆواى پەخشانى
رەھا (النثر المرسل) كەبرىتيە لەو شۆوازەى كە كەتپەكانى مەوئو فەلسەفە و فەقھ و ئوسول و
تەفسىرو زانستەكانى ترى پى نوسراو ەكەئەقلى ەەرەبى و ئىسلامى دايەئىنابون، شۆواى

^۱ مفرج الكروب (۶۸/۲) القاضي الفاضل ل ۳۴۹.

ستییه میس بریتییه له شیوازی په خشانى هونەرى لىم بواره شدا ئه ده بى مه قامات و ئه ده بى نامه كان (الرسائل) كه نه گەریتەوه بۆ سه ره تاي گۆرانی ئه ده بى په خشان كه له عبدالحميد الكاتبا خۆى ده بينیتەوه ئه م شیوازهش له سه رده مى القاضي الفاضل و هاو پیکاندا و خه لکی سه رده ميدا بابوو، شیوازی په سه ند كراوبوو نه ك هر له لایه نى ره وان بیژیه وه، به لكو له لایه نى كاریگه ریشیه وه، ئه و نامانهش كه القاضي الفاضل و هاو پیکانی نوسیان چه ند رونكرده وه و به یانیکی سیاسى و كۆمه لایه تی و چه ند مه قامیك بوون كه مانای جۆراو جۆریان له خۆده گرت^۱، ئه وه ی كه هېچ گومانیک له سه ر ئه م نامه و نوسینانه ناهیلایت له پووی شیوازو ده رپړینی زمانه وانیه وه ئه و ئامازانه یه كه كراوه بۆ ئه ده ب و دانانی و په ندو و ته ی به نرخ و فه مروده ی پیروو تیکه لکیش کردنى قورئانی پیروو، سه ربارى ئه و ویتانه ی كه به کاریان دینى بۆ ده رچوون له گه ل رووداوه كاندا^۲.

۸- بانگه وازکردنى بۆ پاراستنى یه کیتی دواى کۆچى دوايى سه لاهه دين: القاضي الفاضل توانى پاريزگارى له كه سايه تی مه عنه وى خۆى بکات پاش كۆچى دوايى سه لاهه دين، هه رچه نه ده لپه ی نه ده کردو دلگه رم نه بوو بۆ ده ستیوه ردان له كاروباره كانى ده وله تدا، به لكو داپرانی له سیاسه ت و گوشه گیرى و ته رخان کردنى ساله كانى داهاتوو ته مه نى بۆ خویندنگه ی الفاضلیه ی هه لپژارد بى گومان وازه ی نانیشى له سیاسه ت له م ماوه یه دا بۆچه ند هۆکاریك ئه گه ریتەوه له وانه: به كۆچى دوايى سه لاهه دين ئه و پیاوه ی له ده ست چوو كه هه موو هیواو ئاواته كانى پتوه به سه تبوو و له سه رده ميدا گه شته پله و پایه یه كى بالا كه خه لکی ته ره ویشی پتوه نه ده بینى هه ره كه به شیكى زۆرى ژيانى ته رخان کرد بۆ ئامۆزگارى و رینمونی کردنى به وه پرى دلسۆزى و خۆشه وىستیه وه به راده یه ك كه نه یده توانى له ژيانیدا لىی دابیریت ئیتر ئه بى دواى مه رگو له ده ستدانى سه لاهه دين و ئاومیدبوونى له ژيان چۆن بتوانیت؟ وه كه له هه ندی نامه شیدا ئامازه ی پى ده دات ئاواتى شادبوونه به دیدارى سه لاهه دين له روژى دوايیدا له م باره یه وه ئه لى: په یمانمان نه داوه به دوونیا له سه ر ئه وه ی كه هه تاهه تايه تيايدا بژین یان مه رگ سه ردانمان نه كات هه رچه نه ده واش بكه ویت، خۆشه وىستان به جیمان ديلن ئه گه ر بیریشیان بكه وین ئه وه روژگارو زه مانه ئه و قوناغانه ن كه ده مانگه یه ن پتيان و هه ناسه كانیش هه نگاوه كانمان كه نزیکمان ده كه نه وه لیان ئیمه هه موو روژيك به ره و روویان

^۱ القاضي الفاضل ل ۲۴۹، ۳۵۰.

^۲ القاضي الفاضل ل ۳۵۰.

ههنگاو دهننځن ئيتړ چؤن دلته نځيمان كم نابېټه وه له كالتيكدا كه روژانه نه و ماوه ي نيوانمان كه م ده بېټه وه^۱، كاتې هاورپيكانې ده بينې يادې ده كرده وه و نه گهر خه لكې به ده وري خويده ببينايه و ښه ي نه وې ده هاته پيش چاو، له يه كيك له نامه كانيشيدا بؤ عماد الدين نه لئ: روژه خو شه كانيش واده يه كي هه بوو كه كزبوونه وه بوو له گه ل سه لاهه ديندا ، شه وې بينينې شه وې قه دربوو كاتې نه و ده ژياو ژيان خوشبوو، كاتې مرديش مردن خوش بوو، جانه گهر كه سيك دوو شتي دژ به يه كي به هوي هه خوش بيت و دوو قوناغي ش خوش بكات له كالتيكدا كه ژيان هه به يه كيانه وه خوشه نه وه دلته كان ناهه قيان نيه نه گهر خورپه يان پياييت و چاوه كانيش هه قيانه فرميټسك بباريټن^۲، هه روهك دواي كزچي دواي سه لاهه دين القاضي الفاضل وه كو بزوينه وري سياسي نه مايه وه، چونكه ده ولته دابه ش بوو و نه و كار هه كه پي هه لده ستا له سه رده مي سه لاهه ديندا دابه ش بوو به سه ر چه ند كه سيكدا، كه له نيوانياندا كه سانك هه بوون كه نه و لتيان رازي نه بوو، وهك صفى الدين كوپي شوكر وه زيري الملك العادل ضياء الدين وقزيري الملك الافضل كه هه ر له سه ر هه تا هه ولې دا هه تاوه كو له هاورپياني و له باوك و راويژكاراني دور بخاته وه، هه روه ها القاضي الفاضل ش له وه تيگه يشت كه كزچي دواي سه لاهه دين كوتايي ريگه يه بؤ نه و له هه ندي له نامه برايانه كانيدا "الرسائل الاخوانية" هه ست و نه ستي خوي ده رپي كه له يه كيكياندا ده لئ: من بيزاربووم له ژيان، چونكه دواي نه وې وهك چاو خزمه تم ده كرده وهك پوشم ليته ات و ته مه نيش ناخوشي زوربوو، به لام له هه مووي ناخو شتر نه و هه بوو كه له كوتايي پشتيواني دا بوو له كالتيكدا كه هيزو توانانمان به ره و لاوازي ده چوو^۳.

نه شتوانين بلين به كزچي دواي سه لاهه دين خه ونكي گه وړه ي القاضي الفاضل له بارچوو، كه به شيكي زوري ته مه ني و ژياني بؤ ته رخا ن كرده بوو، نه و هه ش به دابه ش كرده نه و ولته ي كه ماوه يه كي زور هه ولې يه كخستني و به هيز كرده دا له نيوان كوره كانې سه لاهه ديندا كه كه و تنه كي پر كي كرده له سه ري و خوپه رستانه له سه ري ده جه نگان و دوژمني خو مه لاس داوي سه رسنوريان له بير كرده بوو، نه و هه بوو قاضي الفاضل ش بانگه يشتي ده كرده بؤ هاورپه يمانيتي و هه ولې ليك نزيك كرده وه ياني ده داو هيچ بونه يه كي نه هيشته وه كه تيايدا پتويستي يه كخستي ريزه كانيان بيرنه خاته وه، بوي هه ستا به نوسيني نامه يه كي سه ره خوشي كه تيايدا هاتبوو: واده رنه كه وي نه گهر

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۳۴۴.

^۲ الكتاب الروضتين له القاضي الفاضل ل ۳۴۶.

^۳ القاضي الفاضل ل ۳۴۶.

ئۆيۈ رېك بىكەون ئەو تەنھا كەسايەتتى بەپىزى ئەوتان لەدەست داو، بەلام ئەگەر وانەكەن ئەو نەھامەتتەكانى داھاتو لەكۆچى دواى باوكتان گەورەتر دەبنو ئەو ش گەورەترىن نەھامەتتە^۱.

ھەرودھا القاضى الفاضل ھەستا بەبىنىنى رۆلى ناوېژىوان بۆ سولھكردن لەنىوان العزىز عثمان كورى صلاح الدينى پاشاى مىسرو الافضل ى كورى صلاح الدين پاشاى شام^۲. ھەرودەك كارى دەكرد بۆ يارمەتيدانى العادل أبى بكرى براى صلاح الدين بەتەمەنترىن خزمى سەلاحەدىن و بەئەزمونترىن پاشا ھەتاو كەھلۆستى سەربەرزانە و خۇپاگرانە بنوئىنى دژ بەھەرەشەى خاچەپرستەكان ئەو ھەبو لەنامەيەكدا لەسالى ۵۳۹ھ/ ۱۱۹۶ز دا بۆى نووسى: ئەو ھى كەپىشھاتو ھەگەشتىنى دوزمنى نەفرەت لىكراو بۆ نزيك بەيروت مەترسىيەكە بۆ ولات كەئافرەتى شىردەر لەھۆش خۆى دەبان و تەنگانەيەكە كەھزەكان توشى تەنگانە ئەكا، ئىسلامى ئەمۆ پىئىيەكى جىگىرى ھەيە ئەگەر بخلىسكى و ھەموو شتەكتان لەدەست دەچى و ئەگەر جىگىرىشەبى ئەو سەرگەوتن مسۆگەرە و ئەو پىئەش پىيى العادلىيە و ھەمەتەش ھەمەتى پىشەنەى شمشىربازانە، جا بۆ خوا و لەبەر خوا دامەزراوين و شوين بەدوژمەنتان لىژىكەن و لەبەر خوا شەو نخونى بكىشن، چونكە ئەم شەو شەوى خەونىيە، گۆى بەقسەى ئەم و ئەو مەدەن و باسى ھەلەى ئەم و ئەو كى ھاتو ھەو كى ھەتاو ھەكەن، بەلكو بزائن كەئۆھ ھەموو ئىسلامن و بى باوھرانىش بەھەمويانەو ھاتو، ھەريەك لەئۆھ سىبەرى خوان جانەگەر خۆ راگىن ئەو سىبەرى خوا ھەركىز ناسرپتەو ئارامبگىن، چونكە خوا پشتىوانى ئارامگرانە، ئەمە تەنھا پەلە ھەورىكە و تىپەر دەبى و شەويكە و رۆزى بەسەرداى و بازىرگانىيەكە و قازانچ دەكات^۳، بەلام پاش ئەو بىنى چەند شارىكى تر كەوتە دەست فرەنجەكانەو بۆيە ھەناسەى ھەل دەكىشا بۆ ھەلەشانەو ھى ئەو يەكەتتەى كەسەلاحەدىن بنىاتى نا، ئەمەش القاضى الفاضلى گۆشەگىر تەركرد و ئەو نەخۇشيانەش كەكەلەكە بوبوون بەسەريەو ھۆكارىك بوو بۆ دورخستەنەو ھى لەبارودۆخى سياسى، چونكە جەستەى لاوازو پەرەخۇشى بوو، ئەمەش وايدەكرد كەلەھەندى غەزادا دوابكەوئەت لەسەردەمى سەلاحەدىندا، لەنامەكانىشدا ئامازەى زۆر ھەن بۆ خۇشى و لاوازى كەپاش وەفاتى سەلاحەدىن زىاتربوون^۴، لەنامەيەكىشدا بۆ عىمادى ئەسفەھانى ھاورىي ئەلئى: گەورەمان ئەزانى كەسى بچوك حالى چۆنە ئەگەر گەورەكەى لەدەست بدات، ھەرودھا لاوازو كەم توانا ئەگەر بانگىكرىت بۆ

^۱ ھەمان سەرچاوە ل ۳۴۷.

^۲ ھەمان سەرچاوە ل ۳۴۷.

^۳ الكتاب الروضتين له القاضى الفاضل ل ۳۴۶.

^۴ القاضى الفاضل ل ۳۴۶.

تیکۆشان ئەلئى دىيام نەناسىوھ ھەتاوھ کو ئەم رۆژانە، ھەرگىز نالئى من بووم بى دەسەلاتىم بۆ کاتى مەرگ دانابوو، من چاوەرەيم دەکرد لەشەودا بەخەوتووبى بمرم يان لەجىگاشدا بەسەر سامىيەو^۱. ھەرودھا لەنامەيەکی تردا وەسفى بارى جەستەي خۆي بۆ دەکات و ئەلئى: ئەم نامەيەم لەکاتىکدا نووسى کە قاچم تووشى چەند لويەك بوو و لەپى کەوتووم زەردوو رەش ھەلگەراوم، ھىچ شوينئىکم باش نىيە جگە لەنەخۆشەيە کەم و کاتى بەتەنيام ھاوار يەسەر شەيتاندا دەکەم^۲. ھەرودھا لەنامەيەکی تردا بۆي ئەلئى: سەيارەت بەبارى جەستەم ئەو ھەر مەپرسە جومگەکانم بى ھىزو دانەکانم لەق و لۆق بوون و لوى قاچەکانىشم ئاگرى بەرداو تە گيانم، شتەيکيشم بۆ زيادبوو کەوھ کەم بوونەو وایە ئەویش ئەو گۆچانەيە کە سىبەرى ھاتۆتە پال سىبەرم^۳.

ھەرودھا وەسفى ئازارەکانى دەکات لەکۆتايى ژياندا بۆ عماد الدين و ئەلئى: ھەلسۆکەوتى ھەرزەکارانىش ئاگرىيکى ھەلگىرساو، پىم وایە ئارامگرتن لەسەر نەخۆشەيە کە زۆر خۆشترە لەمامەلەکردن لەگەڵ ئەواندا، بۆيە برسیم ئەبێت و داواي خواردن ناکەم تىنوم ئەبێت داواي ئاو ناکەم، دەستم پائەخەم و ئەلئىم بەسەريدا بپۆن و قاچم دريژ ئەکەم و ئەلئىم رايکيشن^۴.

۹- **کۆچى دواي القاضي الفاضل:** دواي ئەم ھەموو ئازارە جەستەي و مەعنەويانە لەشەشەمى رەبىعی يەکەمى سالى ۵۶۹هـ / ۱۱۹۹زدا کۆچى دواي کرد، عمادی ئەسفەھانى دەربارەي رووداوەکانى ئەم سالا ئەلئىت: نەھامەتى گەورە و بەلای مەزن و کۆستى پياو چاکان لەم سالا دابوو ئەویش بەکۆچى دواي القاضي الفاضل بۆ زىدى مانەو و ھەتاھەتايى لەمالەکەيدا لەقاھرە، ھەرودھا باسى ئەو دەکات کە شەوئ پيش مردنى لەخويندنگاکەيدا کارى کردوو و لەگەڵ زانا ئىبن سلامدا دانىشتوو و باسى چەند شتەيکيان کردوو، ئەوشەو شەش لەشەوکانى تر رووخۆشتر و گەشتربوو، باس و قسەکانيان خۆش بوو دانىشتنە کەيان دريژەي کيشاو پاشان بەلەش ساغى و زمان پاراوييەو بەرەو مالەکەي بەرئى کەوت و بەخزمەتگوزارەکەي ووت: گەرماو کەم بۆ ئامادەبکە و پاش خەوتنىشم دامپۆشە ئەو بوو لەبەرە بەياندا ھاتە لای بۆ ئاگادار کردنەو، بەلام ئەو دەنگى خزمەتگوزارەکەي نەبىستوو ئەویش نەيدەزانى کە مەرگ لەقسەي خستوو و شتەي لەکەوسەر بى پىويستى کردوو

^۱ القاضي الفاضل ل ۲۴۷.

^۲ ھەمان سەرچاوە ل ۲۴۷.

^۳ ھەمان سەرچاوە ل ۲۴۷.

^۴ ھەمان سەرچاوە ل ۲۴۷.

^۵ الکتاب الروضتين له القاضي الفاضل ل ۲۴۷.

له شتنی دنیا کاتی باوکی هاته لای بینی بی دهنگو رووه، زانی که وادهی مهرگی هاتووه بویه نهو روزه تا نیواره به دهنگیکی نزم دهینالاند، دهیزانی که نهو فهرمانی په روهردگاری جیبه جیکردووه پاشان به دلخوشییه وه کۆچی دواپی کرد^۱. عماد الدینی نه سفهانیش بهم جۆره باسی کۆچی دواپی دهکات: به شه هیدبوون و سه ره رزی کۆچی دواپی کردو خواپی که وردهش وه سییه ته که ی به دی هیناو له وه شددا چاوی له سه روه ری هه مووان کرد، له بهر نه وهی که هیچ کاریکی چاک نه مابوو که له ژياندا نه نجامی نه دات و مژده ی به هه شت نه ما کاری بۆ نه کات و هه مووان قه رزاری چاکه کانی بوون، وه قفه کانیشی بۆ کاری خیر له ژماره نه ده هاتن به تاییه تی نهو وه قفانه ی که بۆ رزگارکردنی دیلی موسلمانان و یارمه تیدانی زانستخووانی شافعی و مالیکی مه زه ب له خویندنگه کهیدا دابینی کردبوو، هه روه ها هاوکاری هه تیوان بوو بهو خیروبیتره ی که رۆژانه به سه ریدا ده رژاندن، بهم شیوه یه ژيانی دووه می له رۆژی دوایدا بۆخوی مسوگه رکردو، سولتانیش ره حمه تی خواپی لیبت مه به سستی سه لاهه دینه یه کیك بوو له شاکاره کانی نهو پایه و کۆله که ی دهوله ته ی که نازادکردنی هه ریمه کانیش ده ره نجامی راکانی نهو بوون^۲.

دووهم: الحافظ السلفی:

الحافظ أبو طاهر أحمدی کوری محمدی کوری أحمدی محمدی سیله فی نه سفه هانی^۳ یه کیك لهو زانایانه ی رۆژه لات که کۆچیان کرد بۆ میسرو له نه سه که نده ریه دا نیشته جیبوون و خواپی که وره خه لکیکی زۆری لی سوودمه ندکرد له بلأوکردنه وهی مه زه بی سوننه دا.

۱- **هاتنی بۆ نه سه که نده ریه:** سیله فی له سالی ۵۱۱ هه هاته نه سه که نده ریه و له و کاته شددا ته مه نی سی و شهش سال بوو، نه زمونی باشی هه بوو و توانی زانستی زۆر ده ست خوی بخت، له بواری پیگه یشتووی هزرو پسپۆپی له بواری زانستی فه رمووده دا گه شته ئاستی زانا پسپۆره کان، چونکه نهو ولاتی زۆر گه رابووو توانیبووی به خزمه ت زانای زۆر بگات و زانا گه وره کانی بواری فه رمووده ی بینیبوو له بهر ده ستیاندا شاره زاییه کی باشی له زانستی (الروایة) گێرانه وهی فه رمووده و بنه ماکانی فه رمووده و زانسته کانیدا پهیدا بکات، له کتێبه کانیشیاندا شتی جوان و به سوودی هه لده بژاردو به خه تی خوشی چهند به شیکی زۆری

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۳۴۷.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۳۴۸.

^۳ وفیات الاعیان (۲۲۵/۱) الحافظ أبو طاهر السلفی ل ۱۶.

نوسیه وه^۱. ههروه ها شاره زای و نه زموونیکى باشى هه بوو له نوسین و دانانی کتیبدا، چونکه پیشتر هه رهه نگیکی بۆ شیخه کانی له نه سفه ها ن دانابوو هه رهه نگیکی تریشى بۆ شیخه کانی له به غادا نوسیوو^۲، ههروه ها شاره زاییه کی باسی وتنه وه ی هه رموده و فیژکردنی هه بوو، چونکه نه و کاره ی پیشتر له نه سفه ها ندا کردبوو له سالی ۴۹۲ک، ههروه ها له کاتی نیشته جی بوونیدا له دیمه شق سه رقالی وانه وتنه وه بوو له سالی ۵۰۹ بۆ ۵۱۱ک ها بیگومان روشنبیری سیله فی له کاتی هاتنیدا ته نها له بواری هه رموده دا کورت نه بووبویه وه، به لکو زانا و فه قیه بوو له مه زه بی نیمامی شافعی دا و فیه ی له خویندنگه ی نیزامی به غدا خویندبوو له سه ر دهستی نه لکیا نه له ره رراسی و فخر الاسلام نه لشاشی و یوسف کوپی عه لی زنجانی، ههروه ها سیلفی به باشی زانستی خویندنه وه کانی قورانی (قراءات) ی ده زانی و شاره زا بوو له پیت و شیوازه کانی و له سه ر دهستی زانایانی به ناویانگ نه و زامسته ی خویندبوو^۳. الذهبی نه لی: له خه تی الحافظ عبدالغنی المقدسی یه وه (خطوط المشاریخ) سیله فیم له زانستی قراءات دا نقل کردوه به پیی خویندنه وه ی عاصم^۴ له سه ر دهستی اُبی سعد المطرز خویندویتی، ریوایه تی حمزه شی^۵ الکساء نیشی بۆ علی محمدی کوپی نصر القصارو ریوایه تی قانونیشی له نصری کوپی محمدی شیرازییه وه وه رگرتووه^۶ و ریوایه تی قونیلش^۷ له عبدالله ی کوپی أحمد الخرقی و لای هه ندی زانی تریش له سالی ۴۹۱دا خویندویتی، جگه شاره زایی سیلفی له هه رموده و فقهو زانستی خویندنه وه کانی قورنن پیش نیشته جی بوونی له نه سه که نده ریهدا، شاره زاش بوو له نه ده بو زمانی عه ره بی، نه مانه شی کاتی خویندبوو که له به غدابوو له سه ر دهستی زانی زمانه وانی به ناویانگ زه که ریای کوپی یحیی ی کوپی عه لی ته بریزی شیخ ی نه ده ب له خویندنگه ی نظامیه دا، ههروه ها شاعیریک بوو شعری ده نووسی و چیژی لیده بردوو حه زی له بیستنی ده کردو مه جلیس و دانیشته کانی که بۆ فیژخووانی هه رموده سازی ده دا به چه ند دریزه شیعریک کۆتایی پیده هینا که دانایی و ئاموژگاری

^۱ سیر أعلام النبلاء له الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۶۷.

^۲ أبو طاهر السلفي ل ۹۶.

^۳ أبو طاهر السلفي ل ۹۷.

^۴ نه بویه کری کوپی عاصم کوپی اُبی التجود له سالی ۱۲۷ ک وفيات الاعيان (۲/ ۲۲۴).

^۵ حمزه ی کوپی حه بیبی کوپی عماره ناسراو به زیات.

^۶ عیسی ی کوپی وردان زه رقی که نازناوی قانونی لی نرابوو قورنن خوینی مه دینه.

^۷ قونیلی عه بدوو لره حمانی کوپی خالیدی مه ککی، به رپرسی پۆلیس بوو له مه که ده دا.

لەخۆگرتبوو^۱، سیلەفی ئەسكەندەریە و خەلگەكەى خۆش دەویست، چونكە ئەوان ریزیان لیگرتبوو ئەویش بەشویئێکی گونجای زانی بۆ نیشتهجیبوون، چونكە ئەیتوانی لەهەمان کاتدا سودبەخش و سومەندیش بێت بۆیە بەشیوەیهکی کاتی دەستبەرداری بیرۆكەى چوون بۆ ئەندەلوس بوو ئەسكەندەریەى کردە شوئینی نیشتهجیبوونی خۆى ئەم بپارەشى بۆ چەن ھۆکارێك ئەگەرایەو وە سەربارى ریزو خۆشەویستی خەلکی ئەسكەندەریە بۆى، لەو ھۆکارانەش:

● ھەلگەوتەى جوگرافى ئەسكەندەریە كە ئەكەوێتە ناوەندى ولاتى جیھانى ئیسلامى بەتایبەت نیوان حىجاز لەرۆژھەلاتەو وە مەغریب و ئەندەلوس لەرۆژئاواو وە ئەمەش كەردبووى بەناوەندى بەیەكگەشتنى ئەو حاجیە ئەندەلوسى و مەغریبانەى كەتیايدا پشوویان دەدا بۆ ماوەى چەند رۆژێك لەكاتى چوونیان بۆ سەفەرى حەج و گەرانەو هیان لیى، ئەویش سودى لەو كاتانەدا وەردەگرت و لەگ^۲ ل زاناو ئەدیو شارەزایاندا كۆدەبوویەو وە زلنست و ئەدیو رۆشنبیریان ئالوگۆر دەكرد ھەر دوولا سودیان لەیەكترى وەردەگرت.

● ئەسكەندەریە لەسەرەتای سەدەى شەشەمى كۆچیدا ناوەندى بەیەكگەشتنى زۆرێك لەزانایانى شام بوو كە ولاتەكانیان بوببوو گۆرەپانى جەنگە خاچپەرستەكان و ھەندى لەشارەكانیشیلن كەوتە دەستى خاچپەرستەكان وەك قودس و رەملە و زۆرێك لەشارە كەناریەكانى فەلەستین^۲، ئەمەش ئەو زانایانەى ناچاركرد بۆ چۆلگەردن و بەجێھێشتنى.

● ئاوارەبوونی ژمارىەكى زۆر لەزانایانى موسلمانى صلقلیە بەرەو ئەسكەندەریە دەای ئەوێ كە نۆرمان دورگەكەیانى داگیركرد لەنیوێ دووھمى سەدەى پینجەمى كۆچیداو ئاوارەبوونی ژمارەیهكى تریش لەزانایانى ئەندەلوس لەئاكامى ئەو قەیرانە سیاسییە یەك لەداوى یەكانەى كە ھەندى لەشارەكانى ئەندەلوس دووچارى بوو، ئەمەش واى كرد لەزۆرینەى زانایان كە كۆچ بكەن و داواى پەنابەریتی و پاراستن بكەن وەكو زانای مالیكى بەناوبانگ و ئەبوبەكر طەرطوشى و چەند واناىەكى تر.

● خەلکی ئەسكەندەریە بە ھەرمەندبوون لە ئازادى بیرو باوہرى ئاینى - بەبەرورد لەگەل قاهیرەدا ھەرچەندە بەشیوەیهكى فەرمى بەژێر دەستەى مەزھەبى فاطمى دانران، بەلام سوننى بوون و پەپرەویان لەمەزھەبى پێشەوا مالیک ئەکرد، ئەم ئازادییە رێژەیش وایكرد لەو كەسانەى كە دەھاتنە میسر كە رووبكەنە ئەسكەندەریە لەبرى قاهیرە بۆ نیشتهجى بوون

^۱ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۹۹.

^۲ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۰۰.

تیایدا هه تاوه کو دوورین له فشاره کانی ده ولته تی فاطمی شیعه که پیچه وانه یه له گه ل بیروباوهری سونیدا، ئەم هۆکارانه و چه ندین هۆکاری تیش وایکرد له الحافظ سیله فی که له ئەسکه نده ریه دا نیشتته جی بیت، به لام به ره به ره تیایدا سه قامگیربوو، له کۆتایشدا له کاتی کدا که ته مه نی به ره و شه ست سال ده رویشت هاوسه رگیری له گه ل- ست الاهل- دا کرد که خه لکی ئەسکه نده ریه بوو، به م شیوه یه باری شانی قورس بوو، پاشان به ته واوه تی وازی له کۆچه ری هینا دوی ئەوه که والی ئەسکه نده ریه ئیبن سه لار خویندنگه ی عادلیه ی بۆ بنیاتناو سه ره رشتی کردنی پێسپاردو ئەویش به خوشحالیه وه تیایدا نیشتته جی بوو ئەو شارهی جینه هیشت هه تاوه کو کۆچی دوی کرد^۱.

۲- **چالاکي زانستی و خویندنگه ی:** به گه شتنی الحافظ سیله فی به ئەسکه نده ریه خیرا دهستی دایه وتنه وه ی فرمووده له سالی ۵۱۱هـ، شیخ أبو عبدالله ی رازی ناسراو به ئیبن خطاب زانای فرمووده له ئەسکه نده ریه دا له سالی ۵۲۵هـ دا کۆچی دوی کرد، سیله فی شوینی گرتنه وه بووه تاکه شیخ و زانای فرمووده ی له ئەسکه نده ریه دا به بن رکابه ر، پاشان رۆژ له دوی رۆژ ناویانگو ناسراوی زیاتر ده بوو، حاجیه کانی ئەنده لوسیش له هه موو شوینیکدا باسو هه والیان ده گه یانده ئەو شوینه ی که بۆی ده چوون، ئەمه ش وای کرد که قوتابیانی فرمووده له میسرو دهره وهیدا روی لی بنین و کۆچ و باریان بپێچنه وه بۆلای و له هه موو شوینیکه وه رووبکه نه ئەسکه نده ریه هاتاوه کو به زانای گه ره فرمووده بگن، به م شیوه یه ش وتنه وه ی فرمووده و گێرانه وه ی له ئەسکه نده ریه دا گه شه یکردو شوینی شیاوی خۆی گرت له م بواره ی خویندندا، ئەلین: ئەسکه نده ریه سه ر به میسربوو، خویندن و وتنه وه ی فرمووده تیایدا لاوازیو هه تاوه کو سیله فی تیایدا نیشتته جی بوو پاشان خه لکی روویان تیکرد بۆ فرمووده و زانستی خویندنه وه کان^۲.

۳- **خویندنگه ی عادلیه (السیلیفیه):** سیله فی ماوه ی چاره که سه ده یه ک ناویه ناو وانه ی ده وته وه ماوه یه ک له مزگه و تداو ماوه یه ک له مالی خۆیدا هه تاوه کو أبو الحسن کوپی سه لار ناسراو به الملك العادل بووه والی ئەسکه نده ریه، ئەم والیه ش زۆر ریژی لیتناو خویندنگه یه کی بۆ بنیاتنا به ناوی عادلیه ئەمه ش ئاماژه یه به ناوی "العادل" ی دامه زرینه ری، پاشان به ناوی سیله فیه ناوی دهرکرد وه ک ئاماژه یه ک بۆ سیله فی مامۆستا تیایدا^۳، دکتۆر جماله الدین

^۱ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۰۱.

^۲ الاعلان بالتوبيخ لمن ذم التاريخ ل ۲۹۴.

^۳ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۰۴.

شیال یش له کتیبی (أعلام الاسکندرية) دا باسی ئه وه ده کات که له سالی ٥٤٤هـ ک بنیات نراوه^١، ههروه ها دکتور حسین عبدالحمید صالح یش هه مان رای هه یه^٢، سه رچاوه میژویه کانی ش ئاماژه به وه ده که ن که ئیبن سه لار سونییه کی به ره چه له ک کوردبووه^٣، پابه ندبوونی خۆی به بیروباوه ری ئه هلی سونه و جه ماعه ته وه کاتی ئاشکرا کردوه که بوته ته به رپرسی سه ربارگهی ئه سکه نده رییه، پاشان هه ستا به نامه ناردن بۆ نوره دین محمودی فه رمان په وای حه له ب بۆ هاوکاری کردن دژ به ده سه لاتی فاطمیه کان به م جوړه ش په یوه ندی خو شه ویستی و دۆستایه تی نیوانیان پته و بوو، نوره دین کۆمه کی دارایی ده کرد، چونکه ئیبن سه لاریش وه ک ئه و سوونه بوو، ههروه ها له بهر ئه وه ی نوره دین به هیواوی ئازا کردنی میسر بوو^٤. له وانه شه نوره دین رینمای ئیبن سه لاری کرد بیئت له نامه کانی نیوانیاندا که هه مان ئه زمونی سوریا جیبه جی بکات بۆ له ناو بردنی مه زه بی فاطمی له ریگی کردنه وه ی خویندنگه وه ئیبن سه لاریش هه ستا به کردنه وه ی ئه م خویندنگه یه و وانه وتنه وه و سه ر په رشتی کردنی سپارد به زانای گه وه ری فه رموده حافظ ی سیله فی سونه مه زه بی^٥. سه رشتیش بوو ئه م شتانه هه مووی له سه رده می فه رمان په وای ئیبن سه لار له م شار ه دا رویدات پیش ئه وه ی ده ست بگیریئت به سه ر وه زاره تدا له ١٥ ی شه عبانی سالی ٥٤٤ هـ ک، خه لیفه ی فاطمی الضافر هه ستی به مه ترسی ئیبن سه لار و خویندنگه سونییه که ی و کۆبوونه وه ی خه لکی سونه له ده وری کردبوو ده ستی دایه پلان گیران له دژی و وه زاره تیشی سپارد به نجم الدینی کوپی مصالی وه زیری شیعه که به ره گه ز مه غریبی بوو، ئه مه ش ئیبن سه لاری توره کرد، بۆیه هه ستا به کۆکردنه وه ی لایه نگرانی له خه لکی سونه ی ئه سکه نده رییه و له گه لیا ندا به ره و قاهیره به ریکه وت و توانی بچیته ناو قاهیره دوا ی ئه وه ی به سه ر ئیبن مصادا! سه رکه وت له ناوچه ی الجزیره دا له ١٤ ی ره مه زانی ٥٤٤ هـ ک^٦، له وانه یه زیاده ره ویمان نه کرد بیئت ئه گه ر بلتین هۆی سه ره کی ململانی نیوان ئیبن سه لار و مصال بریتییه له ململانی نیوان بیروباوه ری ئه هلی سونه ت که نوره دین محمود پشتگیری ده کرد و ئه هلی شیعه که خه لیفه ی فاطمی نوینه رایه تی

^١ أعلام الاسکندرية ل ١٣٧.

^٢ الحافظ أبو طاهر ل ١٠٥.

^٣ وفيات الأعيان (٧٦/٢).

^٤ تأريخ الدولة الفاطمية في مصر ل ١٨٣.

^٥ الحركة الفكرية في مصر ل ١٥٨.

^٦ الكامل لابن أثير له الحافظ السيلفي ل ١٠٦.

دەکرد^۱، لە راستیدا دروست کردنی ئەم خۆیەندنگە یە بوو مایە خۆشحالی خەلکی ئەسکەندەریە و بە دیارییەکی گەورە ی ئیبن سەلاری فرمانڕەوایان زانی کە پێویستە سوپاسی بکەن لە سەری، بۆیە شاعیرانیان دەستیان دایە ستایش کردن و پیاوە ئدان و دەربڕینی خۆشی و شادی خۆیان بۆی^۲. ئەو بوو حافظ سیلفی سەرپەرشتی ئەم خۆیەندنگە یە گرتە ئەستۆ کردی بە ناوەندی تیشکدانەو و بۆ گەڕانەوێ خەلکی میسر بۆ بیروباوەری ئەهلی سوننەت و مونتە دایە ک بۆ خەلکانی خاوەن هیزو رۆشنییری و ناوەندی ک بۆیە کە گەشتنی زانایانی فەرمو دە و قوتابیان و پیاوانی فیه و خۆیەندە وەکان و ئەدیبان و شاعیران و پیاوانی میثوو گێرەرەوێ چیرۆک و سەرگوزشتەکان، بەم شیوە یە ش هۆگرانی تۆریوون و کاریگەری بۆ سەر خەلکی بەرە ی سەند و خەلکانێکی زۆر سودمە ندبوون لە و چاپێکە وتن و کۆپ و وتارانی کە تیایدا پێشکەش دەکران، کاریگەریشی زیاتر بە خەلکی ئەسکەندەریە و دەرئەکوت ئەمەش لە دوو شوێندا رەنگی دایەو:

یە کە مەیان: ئەو رۆژی کە لە گەل ئیبن سەلاری وایاندا دەرچوون بۆ دەسگرتن بە سەر وەزارەتدا لە قاھیرە و. دوو مەشیان: ئەو رۆژە بوو کە لە گەل سەلاحە دیندا دژ بە وەزیری فاطمی شارو خاچەرستە هاوکارەکانی جەنگا و وێرایی گەمارۆی سێ مانگی پشتیان بەرە دا، بە لکو شان بە شانی دە جەنگان و بە سەر و مائیانە و پشستیان بون هەتا وەکو شاور گەمارۆکە ی هەلگرت^۳ سەلاحە دینیش ئەم چاکە یە لە بەر چاپو بو بۆ خەلکی ئەسکەندەرییە و کاتێ دەوڵەتی فاطمی لە ناو برد و دەوڵەتی ئەبویی دروستکرد گرنگییەکی تاییەتی دا بە خەلکی ئەسکەندەریە، ئەمەش بە هۆی پێگە ی ستراتیژی ئەم شارە بۆ بەرگریکردن لە میسر و وێرایی ئەو ریزە تاییەتی کە خەلکی ئەسکەندەریە هەیانبوو لە لای بە هۆی هەلویستی پالە و اتانە یان بەرامبەر گەمارۆی شار لە سالی ۵۶۲ هـ دا کاتێ هەموو توانایەکیان خستە خزمەت و بە سەر و مائەو بەرگریان لێکرد، بۆیە سەیر نییە کە سەلاحە دین لە سەرەتای وەرگرتنی پۆستی سولتانەو و فرماندە دات بە چاککردنەوێ شورای ئەسکەندەریە و بە هیزکردنی بورج و قەلاکانی و هینانی چەند دامەزراوە یە ک بۆی، نە ک هەر ئەمە، بە لکو لە سالی ۵۷۲ هـ دا خۆی سەردانی ئەسکەندەرییە کرد هەتا وەکو لە نزیکە وە بە سەری بکاتە وە و بێکەکانی ریکبختات و فرمانی تۆژە نکردهوێ بورج و شورا و حەسارە کە ی دەریکات^۴، لە م

^۱ تاریخ الدولة الفاطمية ل ۱۸۴.

^۲ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۰۶.

^۳ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۰۷.

^۴ مفرج الكروب (۵۶/۱).

سەردانە شەلا سەلاحەدین کەشتیگەلی جەنگی بەسەرکەدەووە و ئەو فەرمانۆشکاری و خراب بوونەیی بینی کە دوو چاری بووبوو فەرمانی نوێکردنەوە و بنیاتنانی کەشتی نوێی دەركردو بودجە یەکی تایبەتی بۆ دیاریکردو دیوانێکی سەربەخۆشی بۆ دانا لەگەڵ دانانی فەرماندە یەك بۆی بە ناوی "فەرماندە ی کەشتیگەل"^۱، هەر وەها ئەسکەندەریە بەردەوام جیی بایەخی سەلاحەدین بوو هەتاوەکو جاریکی تر بوازی سەردانی بۆ رەخسا لە ساڵی ۵۷۷ هـ دای، لەم سەردانە شەلا لە نزیکە وە چاکسازی و دامەزرێوەکانی بەسەرکەدەووە و فەرمانی دا کە پەلە بەکریست لەخزمەتکردن و جێبەجێکردنی پرۆژەکاندا، عیمادی ئەصفەهانی لەم سەردانەدا ئەلێ: سولتان لەمانگی رەمەزانی ساڵی ۵۷۷ هـ هەستا بەسەردانی ئەسکەندەریە لەرێی البحیرە وە لە السواری لایداو سەردانی ئەو شور و حەسار و بالەخانە ی کرد کە فەرمانی کردبوو بەدروستکردنی و داوی بایەخ پێدانی زیاتر و تەواوکردنی کرد^۲، لەم سەردانە شەلا ئەسکەندەریە گرنگیەکی باشی پێدرا لەلایەن سەلاحەدینە وە دامەزراندنی دام و دەزگای ئاوەدان ی زۆری بەخۆوە بینی و خۆی ئێدنگە یەکی گەورە ی دامەزراند بۆ قوتایبە بێگەنەکان هەتاوەکو تیایدا ئەدەب و سەرچەم زانستەکان بخوێنرێت و خانووەکیشی بۆ بنیاتنان کە گەرماو نەخۆشخانە ی تیابوو بۆ بەرامبەر تیایدا چارەسەر دەکران و چەند پزیشکیکی بۆ تەرخان کرابوو^۳، پاشان بنیاتنانی خۆی ئێدنگە لەسەردەمی سەلاحەدیندا گەشەکردنێکی بەرچاوی بەخۆوە بینی بەپێی ئەو سیاسەتە گشتیە ی کە گرنگی زۆری بە بنیاتنانی خۆی ئێدنگە دەدا وەکو هۆکاریکی قیصری بۆ لەناو بردنی فکری فاطمی شیعە، ئەو بوو چەندین خۆی ئێدنگە لەماوە یەکی کەمدا بنیات نران ئەمەش بوو جێی سەرئەجی ئەو میژوو نوسانە ی کە سەردانی ئەسکەندەریە یان دەکردو چەندین شتیان لەسەر نووسی لەم بارە یە وەشەو ئەین خزیمة کە لە ساڵی ۵۶۱ هـ - ۱۱۶۴ زدا سەردانی کردو تیایدا نیشته جێ بوو و لە وەسفیدا ئەلێ: سەدو هەشتا خۆی ئێدنگە ی بۆ فێرخوازان تیادابوو^۴، سەلاحەدینیش لەم سەردانە یدا فەرمانی دا بە بنیاتنانی مزگەوتی گەورە و گواستە وە ی وتاریزی، داوی ئەو ی لەسەردەمی فاطمیەکاندا لەمزگەوتی العطارین دەکرا کە گەورەترین مزگەوت بوو لەم شارەدا^۵، پاش ئەوەش کۆمەلێکی زۆر مزگەوت بنیات نراو ژمارە ی مزگەوتەکانیش لەم ماوە یدا گەشتە ژمارە یەکی زۆر و سەنجی ئەو میژوو نوسانە ی راکیشا کە سەردانی ئەو شارە یان

^۱ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۶۰.

^۲ كتاب الروتين له الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۶۱.

^۳ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۶۱.

^۴ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۶۲.

^۵ تاريخ المساجد الاثرية ل ۶۷، حسن عبدالوهاب.

کردو به چه ندین شیوه مه زنده یان کردوو که هه ندیکیان زیاده رهوی زۆری تیا به^۱. ئیبن جبیریش که له سالێ ۵۷۸ هـ دا واته له سه رده می سه لاهه دیندا - سه ردانی ئهم شارهی کرد وه سفی زۆری مزگه وته کان ده کات و ده لێت: له هه موو شاره کان مزگه وتی زۆرتریوو مه زنده کردنی خه لگیش بۆیان جیاوازه و زۆروکه می هه یه، ئه وانه ی که زۆریان وتوو به دوانزه هه زار مزگه وت ئه یخه ملێنن، ئه وانی تریش هه ندیکیان به هه شت هه زارو هه شه که متر ئه لێ به گشتی ژماره یان زۆر بووه و له یه ک شوین چوار تا پێنج مزگه وت هه بووه، له وانه شه به دهم یه که وه بووین و بۆ هه مووشیان ئیمام له لایه ن سولتانه وه دیاری کرابوو^۲، گرنگی دانی ئه یوبییه کانیش به ئاوه دانکردنه وه ی ئه سکه نده ری به رده وام بوو پاش سه لاهه دین و هه مان سیاسه ت په یڕه وکرا هه تاوه کو کۆتایی سه ده ی شه شه می کۆچی^۳.

۴- تاییه تمه ندی که سییتی اُبی الطاهری سه له فی:

أ- لیبرانی له ژیا نندا: الحافظ السلفی هه موو ژیا نی بۆ وانه وتنه وه و خویندنه وه و نوسین و وتاردان ته رخا ن کردبوو بۆ ئه وه ی بیژاری رووی تی بکات، سه راپای ژیا نیشی لیبران و تیکۆشا ن بووه وه ک الحافظ عبدالقادی الرهاوی قوتابی باسی ده کات و ئه لێ: پێم گه شتوو ه که له م ماوه ی مانه وهیدا له ئه سکه نده ری نه چوو ه بۆ بیستان یان سه یران بۆ تاقه جا ریکیش، به لکو به رده وام له خویندنگه کهیدا بوو، هه ر کاتێ سه ردانی شمان بکر دایه ئه مان بین ی سه رقائی خویندنه وه ی شتی که ته نانه ت مناره ی ئه سکه نده ری شه ی له تاقی که وه بینیبوو که له ماله کهیدا بوو^۴ ئیبن عیما دیش وه سفی ده کات و ئه لێ: سیله فی بۆ ماوه ی شه ست و نه وه نده سال له ئه سکه نده ری ده نیشه جیبوو و تیایدا سه رقائی زانست و خویندنه وه و ده سخستنی کتیب بوو^۵.

ب- ریزفانی له مه جلیسی خوی: سیله فی پیاویکی لیبرده و خاکی بوو، باوه شی بۆ خه لک و الآبوو، هاوده می خه لک بوو ئه وانیش هۆگری ئه ویوون، ئارامگربوو له سه ر ووشکی غه ربیان له گه لیدا ئه و که سانه ی خۆش ده ویست که سه ردانیان ده کردو به هه موو هه ست و نه ستیه وه رووی تی ده کردن و که م ته رخه م نه بووله سود پیگه یاندن و دلسۆزی و رووخۆشی له گه لیا نندا، خه لیل ئه لصه فدی له وه سفیدا ئه لێ: ئه گه ر هه له یه کی به رامبه ر که سی ک بکر دایه وازی

^۱ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۶۲.

^۲ رحلة بن حيدر ل ۴۳.

^۳ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۶۳.

^۴ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۱۴.

^۵ شذرات الذهب (۲۵۵/۴).

لېنډه ده هیڼا هه تاوه کو پازی ده کړدو دلی ده هیڼا په وه جی خوی بو شه وهی که سی لی
دانه بریت، به لام هر گیز ری به گالته و گپ یان قسه کړدن یان سه رقال کړدن به رامبر نه دده دا
له کاتی وانه وتنه وده جا نه و که سه هر پله و پایه په کی هه بویه، هر که له باسو و بابه ته که ی
ده بویه وه بوی دده به ناماده بویان هه تاوه کو پرسیارو سه رنجه کانیان بخه نه روو، الحافظ
الذهبی نه گپړیته وه که سولتان سه لاهه دین براکه ی روژیک هاتوته لای بو بیستنی فهرموده و
به هیواشی قسه یان له گه ل کړدوه، وه زیره که شیان سیله فی ناره زایی خوی پیشاندا ووتی:
نه وه چییه؟ نیمه فهرموده ی پیغه مبر د خ ده خوینینه وه و نیوه ش قسه ده که نه؟ نیجا
نه وانیش بیده نگ بوون^۱.

ج- **خوشه ویستی بو خویندنه وه و کوکړدنه وهی کتیب؛ سیله فی ره حمه تی خوی لیږت**
خویندنه وهی زوربوو، خاوه ن زاناریه کی باش بوو، لیږاوبوو له به دوا د اچوونی زانستد او زور
به دوی مه سه له نالوزه کاند ا ده چوو، نیسکا لاته کانی روون ده کړده وه، دوی وانه وتنه وه
به خویندنه وه و نویس و لیدوان و لیکولینه وه له سر کتیبی خه لگانی تر خه ریک ده بوو، حافظ
عبدالقادر ره های ده رباره ی نه لی: هه رکانی سه ردا نمان بکرایه نه مانیننی خه ریکی
خویندنه وهی شتیکه هه روه ها زور تامه زرو ی کتیب بوو سوربوو له سر کوکړدنه وه و
خاوه ن داریتی، به راده یه که که مده لیک ی زور کتیبی جوړ او جوړی کوکړده وه که ته مه ن بوی
خویندنه وهی نه داو کاتی کوچی دواشی کرد زوربه ی که پووی هه لیتابوو پیکه وه لکابوو،
د ره نجامی شیداری که شو هه وای نه سه که ندریه نه مه ش بووه هو ی خرابوونی زوربه ی.

ه- **په یوه ندی له گه ل روشن بیراندا؛ نه لقه کانی خویندن له مزگه وت خویندنگه دا خالی**
به یه که گیشتن و په یوه ندی نیوان سیله فی و چین و تویتزه روشن بیره کان بوو، له ری نه م
نه لقانه شه و توانی که په یوه ندی فراوانی له گه ل زانایان و فیخر خوازان فهرموده و پیاوانی مزرو
نه ددب وه که نویس ران و نه دیان و شاعیران و گوره فهرمان به رانی ده ولته د هه بیت وه والی و
قاضی و هند هه روه ها له گه ل خاوه ن پیشه جوړ او جوړه کاند ا وه که پزیشکان و
نه ن دازیاره کان و باز رگانان و خاوه ن په پاویتزگه و نیمامی مزگه وت و تارییژو نویس رو
بانگویتاندا، هه روه ها له گه ل زورینه ی حاجیانی مه غریب و نه نده لوس که له نه سه که ندریه دا
تیتپر ده بوون له گه شته که یاندا به ره و حج، سه باره ت به په یوه ندی به شاعیرانه وه نه وه زور
باش و تاییه تی بوو خوشه ویستی و هاوسوژی بالی به سه ردا کیشابوو، نه وه بوو حه زی

^۱ الحافظ أبو الطاهر ل ۱۱۸.

له تېكه لاوی و گوی بۆ گرتنیاں بوو دلې پټیاں ده كرايه وه و ژورجار شيعريان بۆ ده خوینده وه، چونكه نه ویش وهك نه وان شاعیربوو، شيعری ده وتو چيژی لی ده بردو ره خنه شی لی ده گرت، حافظ ذهبي وه سفي ده كات و نه لی: حزی له شيعر بوو شيعری ده نویسی و خه لاتی نه كه سه شی ده كرد كه ستایشی شيعری بكرديه^۱.

۶- په يوه ندى له گهل خه لگيدا: په يوه ندى له گهل ژور خوش بوو، چونكه خاوه نی پله و پایه يه کی به رزبوو لایان، ژور جار ده هاتنه لای هه تاوه كو به ره كه تیان ده ست بكه ویت به هوی پاريزگاری و پیاو چاکیه وه، ته نانه ت زیارده ره ویان له ریزو حورمه تگرتنیدا ده كردو به كه سیتی به ره كه تیان ده زانی^۲. له و شته خوشانه ش كه حافظ ذهبي نه یگرتنه وه له م بواره دا نه وه یه كه خه لکی نه سكه ندریه په نایان بۆ ده هیتا له كاتیکدا كه ژنك منال بوونی دوا بكه و تايه هه تاوه كو هه ندی نزیان له كاغه زیکدا بۆنیریت، نه ویش بوی ده نویسن و ریگری نه ده كردو ده قی نویسنه كه شی نه مه بوو "خوايه گیان نه وانه گومانی باشیان به من بردوه و ده سا توش بی ئومیدیان مه كه لیم"^۳.

۷- په يوه ندى له گهل ده ولته فاطمیدا: سیله فی ژور خوی لاده دا له پیکدادان له گهل ده ولته فاطمیدا هه تاوه كو نازاری نه دن وهك چۆن زانایانی تری نه سكه ندریه یان نازاردا یان ریگری گیرانه وه و تنه وهی فهرموده ی لی بکه ن وهك له گهل زانایانی فهرموده أبی اسحاق الحبال المصری دا کردیان^۴. بۆیه خوی ده بوارد له ره خنه لیگرتن و دژایه تی کردنیاں هه تاوه كو نه یان وروژین نه وانیش لیی دوركه و تنه وه و وازیان لی هینا، ته نانه ت هه ندیکیان ئاماده ی وانه کانی ده بوون و گویتیاں ده گرت، هه روه ها له و هۆکارانه ی كه یارمه تی سیله فی دا بۆ گه یانندی په یامه كه ی نه وه بوو كه ده ولته فاطمی له و كاته دا له ماوه ی نیتوان سالی ۵۱۱م-۵۶۷م به ره به ره نه ستیره ی به ره و ئاوابوون ده پویششت و خوی و خه لبقه کانیش لاوازو بی ئیراده و ئیداره بوون و وه زیره به شه پ هاتوه كان له سه ر کورسی حوكم هه موو کاروباره کانیان له نه ستو گرتبوو، نه م وه زیرانه ش هینده به تنگ په پره کردنی مه زه بی فاطمی و پاراستنیه وه نه بوون و زیاتر گرنگیان به مانه وهی خویان ده دا له ده سه لاتدا، ته نانه ت چه ند

^۱ سیر أعلام النبلاء له الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۲۸.

^۲ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۰.

^۳ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۰.

^۴ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۲.

وهزيرىكيان سوننه بون^۱ سه رجه م^۱ ثم وهزيرانه ش به جياوازي مه زه به كانيانه وه كه م تازور مه زه به فاطمیان به لاوه گرنگ نه بوو^۲، په يوه نديشى به واليه سوننا نه ی نه سكه نده ريه وه كه نه بوبونه شيعه خوښو باش بوو، چونكه خوښيان دهويست و ريزيان لى دهن او پله و پايه يان ده پاراستو له وانه كانيدا ناماده نه بوون و زانستيان ليوه رده گرت، بى نمونه والى قسطه نامرى دوستايه تى و نامه گورپنه وه ی له گه ل سيله فيدا هه بوو له معجم السفردا له باره يه وه ده لى: ثم قسطه ناوه يه كيك بوو له و نه ميره ژيرانه ی كه حه زيان له دادگه رى و خویندنه وه ی كتيب بوو به تاييه ت ميژوو ژيان نامه ی پيشينان و له نيوان من و نه ودا دوستايه تى و نامه گورپنه وه هه بوو^۳، سه باره ت به جيگيرى والى نه سكه نده ريه نه بوو رهضا عبدالله ی كورى فضلى كورى دليلى الحضرمي نه وه له باسى ژيانيدا نه لى: هه ميشه ده هاته لام و پرسى پیده كردم له و مه سه لانه دا كه گومانى تيدا هه بوو، كتيبى "البخاري ئيبين بطالي" لاخويندم بى فيتريون نه ك گيرانه وه، هه رچى به ئيبين سه لارى والى نه سكه نده ريه شه نه وه زور ريزى ليده ناو پله و پايه يه كى شياوى بى بريار ده داو خویندنگه ی العادليه ی بى بنياتناو وانه وتنه وه و سه ربه رشتى كردنى پيسپاردو وه قفى باشيشى بى ديارى كرد بى دابين كردنى خه رچى بوى، نه مانه ش نمونه ی په يوه ندييه كانى حافظ سيله فى بوو له گه ل پياوه فهرميه كانى ده ولته تى فاطميدا كه به گشتى په يوه ندييه كى باش بوو و پيزو پيزانينى پيوه دياره، هه رچه نده نه و سه ردانى هيچ يه كيكيانى نه كړدوه له ماله وه يان شوينى كاريدا^۴.

۸- په يوه نديى له گه ل پياوانى ده ولته تى نه يو پيدا: حافظ سيله فى زور دلخوښبوو به له ناوچوونى ده ولته تى فاطمى شيعه و دامه زړاندنى ده ولته تى نه يوبى سوننى، كه له يه كه م ساته كانى ده ست به كار بوونيانه وه كار يان ده كرد بى په پړه وكردنى بيروباوهرى نه هلى سوننه ت و نه هيشتنى هه موو روا له ته كانى بيروباوهرى فاطمى و ترساندنى هه ركه سيك كه نه يه وى مه زه به فاطمى بگيرپته وه يان بانگه وازى بى بكات، له گه ل نه مه شدا حافظ سيله فى له ده رگاي هيچ سولتان و نه ميريكى نه يوبييه كانى نه دا بى پيروزبايى يان سوپاس كردن، وه ك چو ن له گه ل فاطميه كانيشدا نه م كاره ی نه كرد، نه م هه لويسته ی سيله فيش زور گه وره ی كرد لای نه يوبييه كان و نه وان ده هاتنه لای و له وانه كانيدا ناماده نه بوون و گوييسته قسه كانى نه بوون

^۱ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۳.

^۲ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۵.

^۳ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۶.

^۴ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۶.

به‌ئوپه‌ری ریزو پیزانینه‌وه، بۆ نمونه سه‌لاحه‌دین به‌و سام و شکۆ پله‌و پایه‌یه‌وه که‌هه‌یبوو وه‌ک فه‌رمانه‌وه‌ای میسر له‌ قاهره‌وه چوو بۆ ئه‌سکه‌نده‌ریه‌و به‌هاوریه‌یه‌تی کوره‌کانی الافضل علی و العزیز عثمان و العادله‌ برای و عماد ئه‌سفه‌هانی سکرته‌ری و گه‌وره‌ پیاوانی ده‌وله‌ته‌که‌ی بۆ سه‌ردان و بیستنی فه‌رموده‌ له‌لای^۱. قاضی ئیبن شه‌داد له‌وه‌سفی ئه‌و سه‌ردانه‌دا له‌باسی خو‌په‌وشتی سه‌لاحه‌دین و هه‌زکردنی له‌بیستنی فه‌رموده‌ ئه‌لێ: سولتان زۆر تامه‌زۆی بیستنی فه‌رموده‌ بوو، هه‌ر کاتی: ناوی شیخیکی بیستایه که‌گێڕانه‌وه‌ی به‌هیزو فه‌رموده‌ی زۆری بیستوه‌، ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و زانایه‌ بهاتایه‌ بۆ لای ئه‌یه‌نتا و گوییستی ده‌بوو، ئه‌گه‌ر ئه‌و زانایه‌ش ئاماده‌ نه‌بوایه سه‌ردانی سولتان بکات خۆی ده‌چوو خزمه‌تی و گوییستی ده‌بوو.... ئه‌وه‌بوو چه‌ند جارێک سه‌ردانی حافظ سیله‌فی کرد له‌ئسکه‌نده‌ریه‌و فه‌رموده‌ی زۆری لیگێڕایه‌وه^۲، هه‌روه‌ها أبو شامه‌ی خاوه‌نی کتیی البروشتین له‌ئسفه‌هانیه‌وه‌ به‌وردی باسی ئه‌و سه‌ردانه‌مان بۆ ده‌گێڕایه‌وه‌ و ئه‌لێ: سولتان له‌رۆژی چوار شه‌مه‌ی بیست و دووی شه‌عباندا له‌قاهره‌ ده‌رچوو هه‌ردوو کوره‌که‌ی الافضل علی و العزیز عثمانی له‌گه‌ڵ خۆیدا برد.... پاشان گه‌شتینه‌ ئه‌سکه‌نده‌ریه‌ له‌گه‌ڵ سولتاندا چوبه‌ لای شیخ حافظ أبو الطاهر أحمدی کورپی محمدی سیلفی و ماوه‌یه‌ک لای ماینه‌وه‌ له‌ده‌م و چاویه‌وه‌ نوری باوه‌رمان به‌دی ده‌کرد و سێ رۆژ لای بووین: پینچ شه‌مه‌ و هه‌ینی و شه‌مه‌ که‌چواره‌می مانگی رهمه‌زان بوو ئه‌و هه‌له‌مان باش قۆسته‌وه‌ و ئه‌و سێ رۆژه‌ش خۆشترین رۆژه‌کانی ته‌مه‌نمان بوو^۳، یه‌کێک له‌و شته‌ خۆشانه‌ش که‌ له‌و سه‌ردانه‌دا رووی دا ئه‌وه‌بوو الملك العادل له‌و سێ رۆژه‌دا له‌ته‌نیشت سولتانی براهیه‌وه‌ داده‌نیشت و جاریکیان خۆی لارکرده‌وه‌ و چپاندی به‌گویییدا، کاتی حافظ سیله‌فی ئه‌مه‌ی بینیی سه‌رزه‌نشتی کردن و ناره‌زایی ده‌ربیری و ئینجا ئه‌وانیش بێده‌نگ بوون^۴.

۹- سیله‌فی شاعیر و په‌یوه‌ندی به‌شاعیرانه‌وه: حافظ سیله‌فی شاعیربوو شیعرێ ده‌وت و چیژی لێ ده‌برد و به‌وپه‌ری شاره‌زایییه‌وه‌ ره‌خنه‌ی لێ ده‌گرت و هه‌زی له‌گوییگرتن بوو له‌شاعیران و به‌خشیشی ده‌دا به‌ ئه‌و شاعیرانه‌ی که‌شیعره‌کانیان به‌هیزبوو^۵، هه‌روه‌ها هه‌زی

^۱ السلوك للمقریزی له‌ الحافظ أبو الطاهر ل ۱۳۷.

^۲ النور السلطانية ل ۷ الحافظ أبو الطاهر ل ۱۳۸.

^۳ الحافظ أبو الطاهر ل ۱۳۸.

^۴ الحافظ أبو الطاهر ل ۱۳۹.

^۵ الحافظ أبو الطاهر ل ۱۳۸.

له له بهرکردنی شیعو گۆپانه وه و هێنانه وه ی بوو له دانیشتنه کانیداو دووباره ی نه کرده وه بۆ
گوێبیستانی به تایبته شیعی نه و شاعیرانه ی که نه ئێ:

قالوا نفوس الدار سكنها وأنتم عندي نفوس النفوس

ههروه ها شاعیر ده ئێ:

نحن نخشي الإله في كل كرب
كيف نرجو استجابة لدعاء
ثم نساء عند طشف الكروب
قد سدنا طريقة بالذنون

پاشان شاعیر ده باره ی پیری ده ئێ:

حل المشيب بعارضي ومفارقي
رحل الشباب فقلت: قف لي ساعة
بنس القرن أراه غير مفارقي
حتى أودع. قال: إنك لاحقني

پاشان شاعیر ده باره ی دهروونه زنی ده ئێ:

منزلي منزل الكرام و نفسي
وإذا ما قنعت بالقوت دهري
نفس حر ترى المذلة كفرا
فلما أزور زيدا و عمرا

پاشان سه رسام بوو به وته ی آبی نيسحاقی شیعرانی ده رباری هاو پێی به وه فا:

سألت الناس عن خل وفي
تمسك إن ظفرت بودحر^١
فقالوا ما إلى هذا سبيل
فإن الحرّ في الدنيا قليل^١

هه ندێ کتیبیش چه ند سه رگوزشته یه کی سیله فی بۆ باس کردوین که له گه ل هه ندێ شاعیردا
روویداوه، له وانه نه م سه رگوزشته یه باس ده کهین، چونکه کاریگه ری زۆری هه بووه له سه ر
جولاندنی هه ست و سۆزو خۆشه و یستی بۆ خزم و خۆیشه کانی له نه سفه هانی زیدی خۆیدا..... نه بو
نه حمه د عبدالله ی کوپی محمدی تجیبی نه نده لوسی ناسراو به ئین مه لیح نه ئێ: نه بولحه جاجی
کوپی الشیخ نه م دێره شیعرانه ی بۆ ابو الطاهر ی سیله فی وت:

أيا من حل نور عيني
أنا مذ صرت عبدك زدت فخرا
ويا من حاز كل علا وزين
وزال بملكك نقصي و شيني
أتيتكم لأقرأ أو لأروي
فعدت لمنزلي صفر الیدين
قريح القلب لم أظفر بشيء
كأنني لم أكن أهلا للذين
یروح الناس عنك بكل خير وأرجع لابساً خفي حين
وما ذنبي سوى أنني غريب
وقومي حيل بينهم وبينی

^١ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ١٧٣.

أبو محمدی کوپی ملیح نه لیت: أبو الحجاج پیی وتن: کاتیک أبو گاهر نه م دیرانه ی گوی لیوو
گه شته نه وهی که ده لیم:

وما ذنبی سوی أني غریب وقومي حیل بینهم وینی

دهستی کرد به گریان و هاواری کرد: خزمه کانم لیم دابران نه مهش سوزبوو بۆ نه سفه هانی زیدی و نه و
خزموو که سانه ی که لییان دابرابوو پاشان له هوش خوی چوو، نه مهش وای کرد له قوتاییه کانی
که سه رزه نشتی من بکه نو بلتین: نه مه چی بوو نه میو کردت؟ پاشان شیخ برایه وه بۆ مالی خوی و تا
چوار رۆژ نه هاته دهره وه^۱.

مهروه ها بۆ خوشی شیعی ده هۆنیه وه و له و شیعرانه ی که نه یوت:

إن علم الحديث علم رجال ترکوا الابتاع للاتباع

إذا جن ليلهم كتبوه وإذا أصبحوا غدوا للسمع

مهروه ها شانازی به زانستی و فرموده نه وه ده کرد که خوی گهره فیری کردبوو نه یوت:

إذا ذكرت بحار العلم يوما فقول المصطفى لا غير بحري

هو البحر الخيط وما عدا فأنهار صغار منه تجري

له م هۆنراوه شهدا وه لامي (معطلة و محسمة) نه داته وه، پاشتر ناوداران ی مه زه به ی شافیعی یه که

له دوی یه که باس ده کات مه تاوه کو ده گاته نه وهی که ده لی:

وأعلم بأن أعزهم وأجلهم شيخ الأنام سجية وفعلا

من لم يخف في اللع لومة لائم وبما رآه من الآذی بالا

ذاك ابن حنبل الامام المقتدى من فاق بين العالمين خطأ

۱۰- گۆچی دواپی: سه ره به یانی رۆژی هه ینی - نه شلین شهوی هه ینی - پینجی ره بیعی دووه می

سالی ۵۷۶ هـ خوری ژبانی سیله فی ئاوابووو نه سستیره ی له ئاسمانی نه سه که نده ره دا بۆ

هه تاهه تایه له دره و شان وه که وت، به م شیوه شهش کۆتایی به ژبیانیکی پر تیکۆشان هات

که نزیکه ی سه ده یه کی خایاندو خاوه نه که ی له خزمهت زانست و وانه وتنه وه و خویندنه وه و

نوسین و فیریووو و سود گه یاندندا به سه ری بردو بۆ رۆژیک ده ست به رداری نه م کارانه نه بوو

هیچ ریگرتیک نه یتوانی ببیته به ره به ست له بهر ده میدا، به لکو به رده وامو تا دوا ئیواره ی ژبانی

سه رقالی سود گه یاندنبوو^۲، أبو طاهری کوپی عوضی هاویری که زانای مه زه به ی مالیکی بوو

^۱ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۷۲.

^۲ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۲۵۴.

له ئه سكه نده ريه دا پاش نيوه رۆي رۆي هه يني له مزگه وتي عبدالله ي كوپي عه مري كوپي عاصدا نوڤي له سه ركردو له گزستاني (وعلة) دا نيژرا كه ئين خه له كان باسي ده كات و نه ئي: گزستانيكه له ناو هه ساره كه دا لاي الباب الأخضر^١، كۆمه ئي پياو چاكي تيڊا نيژراوه وهك طرطوشي و هتد...^٢.

يه كيك له و ميژوونوسه به ناوبانگانهش كه سه رداني گۆره كه ي كردوه ابو شامه ي خاوهني كتيبي الروضتين في أخبار الدولتين، ئه مه شي له رووداو هه كان ي سالي ٥٧٦ هه باس كردوه و نه ئي: له م سالا دا حافظ سيله في كۆچي دواي كردو سه رداني گۆره كه شيم له ناو الباب الأخضر دا كرد^٣. له راستيدا الحافظ أبو الطاهر سيلة في له زانا گه وره كان ي ئومه ته و به بونيشي له و شاره دا ئه سكه نده ريه ناوبانگيكي جيهاني ده ركرد له بواري فه رموده و زانستي خوڤندنه وه كاندا به دريژاي سه ده ي شه شه مي كۆچي، بۆيه پيويسته له سه ر خه لك ي ئه سكه نده ريه كه شانازي به م زانا پايه به رزه وه بكه ن و پادا شتي بده نه وه و به ناساندني به نه وه كان ي داهاتوو زيندو راگرتني ناوي به ناواناني خوڤندنگه يه كه بان په يمانگايه كي ئه و شاره به ناويه وه و بلاوكرده وه ي ئه و شوينه وارو كه له پوره ي كه به جي هيشت^٤.

سېپيه م: ئه بوو الطاهري كوپي عه وف ي ئه سكه نده راني:

شيخي پيشه واپيشه نكي موسلمانان زاناي ماليكيه كان ئيسماعيلي كوپي مه كي كوپي ئيسماعيلي كوپي عيساي كوپي عه وف ي كوپي يه عقوبي كوپي محمدي كوپي عيساي كوپي عه بدوله ليكي كوپي حميدي كوپي هاوه لي پيغه مبه ر ﷺ، قوره يشي زوه ري عه وف ي ئه سكه نده ري ماليكي له وه چه ي عه بدولر هه ماني كوپي عوف ﷺ، له سالي ٤٨٥ هه دا يكي بووه له سه ر ده ستي ماموستا ئه بوبه كرى طرطوشي خوڤندويه تي پيشي هاوه لاني كه وتوه له زيره كي و ليته اتويدا الموطاي أبي عبدالله ي رازي و طرطوشيه وه گيڤاوه ته وه و پيشه واي سه ر ده مي خۆي و زانايه كي كه م ويته ي بواري فيقه بووه و، فتوا له سه ر ئه و هه ستاوه و زۆر خواناس و دونياويست و خاوه ن په رستش بووه^٥، هه روه ها زۆر خاكي و ده رون پاك بووه و^٦. كۆتايي ده وه تي فاطمي شيعه و

^١ يه كيكه ده روازه كان ي ئه سكه نده ريه له كۆندا، ده كه وته لاي رۆژئاواه.

^٢ وفيات الأعيان (٢٢١/١).

^٣ كتاب الروضتين له الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ٢٥٥.

^٤ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ٢٥٥.

^٥ سير أعلام النبلاء (١٢٢/٢١).

^٦ هه مان سه رچاوه (١٢٣/٢١).

دامه زړاندنی ده وله تی نه یوبی به چاوی خوی دیوه و سه لاهه دینیش چووته خزمه تی بو
 نه سکه ندریه له سالې ۷۷۷ هـ ک داو له م سهر دانه شدا سه لاهه دین زور به په روش بوو بو ناماده بوون
 له گه ل کوره کانی خوی و گوره پیاوani ده وله ته که یدا له وانه کانی نه بو طاهر داو هه موویان پیکه وه
 گو بیستی "موطأ" ی مالک بوون له خزمه تیدا، عیمادی نه سفه هانیش نه م هه واله مان بو ده گپرته وه،
 چونکه نه و بو خوی هاوریه تی سه لاهه دینی کردو تیایدا، نه لئ پاش مانگی ره مه زان سولتان
 به ره و نه سکه ندریه به ری که وت له سالې ۷۷۷ هـ ک دا له ری البحره وه و لای السواری خپوه تی هه لداو
 نه و حه سارو شورایه ی بینی که توره نی کرد بوویه وه و نه و بینایانه ی که به ردی بناغی دانا بوون و
 فرمانی کرد به په له کردن لئیان و ته و او کردنیان، سولتان ووتی سود له ناماده بوونی شیخ أبو طاهری
 کوپی عوف، نه وه بوو چوپنه خزمه تی و مرطأ ی نیمام مالکی بوی گیرانه وه و نیمه ش گو بیستی
 بوین نه م کتیبه شی به ریوایه ت و گیرانه وه ی طرطوشی بو باس کردین له ده یه ی کوتابی شه والی^۱.
 هه مووشمان پیمان وابوو که سه لاهه دین خیریکی باشی ده سکه تووه به بونه قوتابی نیین عوف و
 گو یرگرتن لئی، به م بونه شه وه قاضی عبدالره حیمی عه لی بیسانی نامه یه کی جوانی ناراسته ی
 سه لاهه دین کردو تیایدا پیروزیایی لیکرد به بونه ی نه م گو بیستبونه وه و تیایدا به راوردی کردبوو
 له نیوان نه م گه شته ی سه لاهه دین و دوو کوره که ی بو بیستنی الموطأ لای نیین عوف و گه شته که ی
 هارون الرشید له گه ل دوو کوره که یدا بو بیستنی هه مان کتیب لای نیمام مالیکی دانه ری
 الموطأ، نه مه ش ده قی نامه که یه: خوای گوره ده وله تی الملك الناصر پایه دار بکات، سه لاهی دنیاو
 دین و سولتانی نیسلام و موسلمانان و زیندوو که ره وه ی ده وله تی نه میری باوه رداران، خوشبه ختی بو
 گه شته زانستیه که ی و خوای پاداشتی بداته وه و گه نجینه ی خیری به سهر دا برژی و دهر فه تیش
 به خه لکی بدات بو سوپاسگوزاری نه و نیعمه ته گوره، چونکه نه وه نیعمه تیکه بواری باشی ده وی
 بو سوپاسگوزای دهر برپین له سهری، هه روه ها نورو رووناکی خوی بخاته دلیه وه و هه ردوو
 گه شته که شی بو خواو له بهر خوا لئی وهر گری و نه و دوو روزه ی به چاکه و تیکوشان بو بنوسی و
 نیوچه وانی گه شو دره وشاوه بکات. سوپاس بو نه و خوایه ش که دوو روزه ی پی به خشیوه: روثیک
 که حیر له قه له مه که ی دهر ژیت و روثیکیش که خوینی بی باوه ران له ژیر نالایدا دهر ژی.

له یه که میاندا به دوی فهرموده ی پیغه مبه ردا ده گه ری و شوینه واریکی دیارو به رچاو جی
 ده هیلئ و له دووه میشدا هه ول ددهات بو سه رخستنی شه ریعه تی پر هیدایه تی په روه ردگار به سهر

^۱ الديباج المذهب، ابن فرحون ل ۹۵.

^۲ کتاب الروضتین (۲۴/۲).

گومړايد او خه لگانش هيممه تي زانا يان يان بزواندوه له گه شتياندا بؤ گواستنه وه و بيسنتي
 فه رموده و به دوا د اچووني باوه رپټکړاو ده سته بژر کړاوه کاني و چه ندين کتيبيان داناه
 که مه به ستيان پټي به زکړنه وه ي هيمه ته کان و ناگدار کړنه وه يان بووه، له گه ل به رزراگرتي
 خاوه نه کاني و ده ستخوشي ليکړدن يان، له م باره شه وه وتويانه: فلانه که س چووه بؤ گوټييست
 بووني مسندي فلان و زه يد چووه بؤ لاي عه مر سه رباري دوري ماوه ي نټوان يان، خاوه ني شم
 گه شته ش خوي بؤ زانست ته رخا ن کړدوه و ته مه ني بؤ سرف کړدوه و هزي خوي بؤ گوشيوه
 هيمه تي به هيچ شتيک لاوا ن نابيت، نه گه ر نه مه بؤ خه لکي تر واييت نه ي نه بي بؤ پاشه يه که چو ن
 بيت که بېرو هوشي دا گير کړدوه و کاروباري ثانيي په روه ردگاري بؤ بپاوه ته وه، له که م ترين کاتيکدا
 گه شت ده کات بؤ پاشماوه ي خيرو بؤ زانست و ده ست له پټويسترين کاري ه لده گرټ و چه ند
 رولټيکي پټ ده به خشني له کاتيکدا که به چرکه و سات له گه ل غه زا که راندايه و خه ميان ده خوات، نه شم
 بيس تووه فريشته ي سهر شاني راست گه شتي بؤ ده سخسنتي زانست بؤ هيچ پاشايه که تو مار
 کړديت جگه له هارونه ره شيد ره حمه تي خوي ليتيت، هه رچه نده نه و سهر داني پټغه مبهري (ﷺ)
 له گه ل خواستيکدا کوکړده وه و له گه ل دوو کوره کهيدا چوونه خزمه ت مالیک - ره حمه تي خوي
 ليتيت - بؤ بيسنتي مو طاً - که ره شيد ي و ناصريه کان - سه لاهه دين کوکړه ننگ بوون له سهر
 گوټييستبوون و سه فهر کړدن بؤ وه رگرتي نه وه ي که هارونه ره شيد يش داوي کړدبوو له مالیک -
 ره حمه تي خوي ليتيت - که مه جليسيکي تاييه ت بؤ خوي نه مينو مه نموني کوپي ته رخا ن بکات و
 بؤ بيسنتي مو طاً نه و يش له وه لامدا پټي ووت: نه مه سوننه تي ناموزا که ته واته پټغه مبهري (ﷺ) -
 خه لکي تر پوشيويانه و تو ش نه ته وي بلاوي بکه يته وه، نه مه ش دووه م گه شته له زه مانه داو يه که م
 گه شته له رووي باوه په وه و خوي گه وره به پټنوسي فريشته ي نوسه ري چاکه ده ينوسي و تيايدا
 گه وره مان شويني هارون نه لږه شيد نه گرټه وه و عه لي و عوسمان يشي جي نه مين و نمون ده گرته وه^۱
 نوسخه ي نه سلې واته نه و نوسخه ي که مالیک بؤ هارونه ره شيد ي خوټندو ته وه له گه نجينه ي کتيبي
 ميسريدابو، جا نه گه ر نه وه له گه نجينه که دا هه بيت نه وه به ره که تيکي گه وره و تاييه ته نديه کي
 مه زن و گه نجينه يه کي کو ن و به نرخه نه گه ر نا بابو ده ي نوسخه يه کي تر دا بگه ري نه که به خه تي موساي
 کوپي جه عفر نوسراوه و مامون سه رپه رشتي کړدوه، نه م دوانه هه ر دوکيان پيرو زن و فه لي
 زانستيان پټوه دياره و خوي گه وره گه وره مان له وه زله بي به ش نه کات، خوي گه وره ش سولتاني
 بؤ نه م کاره ري نويني کړدو ته ندروستي باشي پيدا و له جه نگو خوټن به دوري گرت و دلې له هه مو

^۱ مه به ستي دوو کوره که ي سه لاهه دينه: الافضل عه لي العزيز عثمان.

خه مێك داپنێ و رێگه‌ی خێری پێشان داو ئەم خێروبەرە كه‌ته‌ی ده‌سكه‌وت، ئومێد ده‌كه‌ین ته‌ندروست باشی و دڵگوشادی به‌رده‌وامبێ و خۆینی لێ به‌دوربێ و به‌چوونی بۆ شام خۆین رشتن كۆتایی پێ بێت و ناشتی به‌رقه‌رار بێت و سه‌ركه‌وتن به‌ده‌ست بێنیت و، به‌ره‌كه‌ت بخاته رێگه‌ و گه‌شتیه‌وه ئینشاللا^١. له‌م كاته‌شه‌وه ئێبن عه‌وف پله‌پایه‌یه‌كی باشی لای سه‌لاحه‌دین ده‌سكه‌وت و رێزو حورمه‌تی زۆری لێ ده‌ناو ئەگه‌ر گه‌رفیتی‌كی ئابینی یان سیاسی ده‌وله‌تی توش ببوایه ده‌ینارد به‌دوایدان پوویژ پێ كردو راو فتوای وه‌رگرت و ئێبن فرحونیش ئەمه‌مان بۆ دوپات ده‌كاته‌وه و ئەلئ: سولتان سه‌لاحه‌دینی كۆپی ئەیوب رێزی ئێبن عه‌وفی ده‌گرت و ئالوگۆپی نامه‌یان پێكه‌وه ده‌كرد و فتوای لێ وه‌رده‌گرت^٢، هه‌روه‌ها الصفدی له‌كتیبه‌كه‌یدا "نكت الهميان" باس له‌یه‌كێك له‌و نامانه‌ ده‌كاته‌وه كه‌ قاضی باسكردنیدا له‌ژیانی قاضی شرف الدین عبداللهی كۆپی أبی عصرون، له‌سه‌ر دورستی مانه‌وه‌ی له‌و پۆستی دادوه‌ریدا دروست بوو دوا‌ی ئەوه‌ی كه‌ توشی نابینایی بوو، ئێبن أبی عصرونیش خۆی سوربوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی كه‌ له‌و پۆسته‌دا به‌مێنێته‌وه بۆیه نامیلکه‌یه‌كی نوسی و تیا‌دا پشتگیری ئەوه‌ی كرد كه‌ قاضی نابینا‌بێت ئەمه‌ش رایه‌كه‌ كه‌ مینه‌یه‌ك له‌زانایان ئەسه‌رینی زۆرینه‌ ره‌تی ده‌كه‌نه‌وه، وادیاره‌ سه‌لاحه‌دینیش سوربووه له‌سه‌ر ئەوه‌ی ئێبن أبی عصرون رازی بکات و هه‌ستی بریندار نه‌كاته‌وه به‌ر به‌سالا‌چوونی بۆیه ناردی بۆ لای ئێبن عه‌وف و داوای فتوای لێ‌كرد له‌و باره‌یه‌وه الصفدی ئەلئیت: سولتان سه‌لاحه‌دین به‌خه‌تی خۆی بۆ قاضی لفاضل ی نوسی: قاضی ئەلئ: دادوه‌ری نابینا دروسته‌، له‌گه‌ڵ شیخ أبو الطاهر ئێبن عوف دا كۆبهره‌وه ده‌رباره‌ی ئەو فەرموودانه‌ی كه‌ له‌باره‌ی دادوه‌ری نابیناوه‌ هاتوون پرسبایی لێ بکه‌^٣. دیاره‌ سه‌لاحه‌دینه‌ به‌ده‌م راكانی ئێبن عه‌وفه‌وه ده‌هات، ئەوه‌بوو په‌له‌ی كرد له‌جێبه‌جێ‌کردنی خواسته‌كه‌ی كاتێ داوای گێژانه‌وه‌ی باجی "الصادر"ی كرد كه‌ باجێكه‌ له‌سه‌ر بازرگانه‌ فه‌ره‌نجه‌كان دانرابوو له‌ئه‌سكه‌نده‌ریه‌داو داها‌ته‌كه‌ی به‌سه‌ر زانایانی ئەو شاره‌دا دا‌به‌ش ده‌كرا^٤. هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌كان باسی ئەوه‌ده‌كه‌ن كه‌ چالاکی ئێبن عه‌وف ته‌نها له‌وانه‌وتنه‌وه‌دا كورت نه‌بوویه‌وه، به‌لكو هاوشیوه‌ی ئەو چالاکی له‌بواری نوسیندا هه‌بوو ئەوه‌تا سیوطی ئەلئ: چه‌ندین كتیبی هه‌یه^٥، هه‌روه‌ها شیخ

^١ كتاب الروضتين (٢٤/٢-٢٥).

^٢ إعلام الاسكندرية ل١١٩.

^٣ الوفيات (٢٥٦/٢) نكتب الهميان ل١٨٥.

^٤ إعلام الاسكندرية ل١٢٠.

^٥ إعلام الاسكندرية ل١٢٠.

نه بو طاهر كتيبي "تذكرة التذكرة في أصول الدين" و چەندین كتيبي ترى هه بوو^١. له سالی ٥٨١ هـ
 ئیبن عوف كۆچی دواي كردو له ئه سكه نده ریه دا به خاكسپێردرا له ته مه نی نه وه دو شه شه سالیڤا^٢.
 نه وه ی كه نه بو طاهری سیلفی وابو الطاهری كوپری عوف پێی هه ستان له ده سخشستی
 زانست و بلاو كرده وه ی له نیوان خه لكیدا و كار كرده بۆ زیندو كرده وه ی مه زه به ی سوننه گه و ره ترین
 جۆری جیهاده، چونكه سه رقال بوون به ده سخشستی زانست و فیكر كرده ی خه لكی گه و ره ترین جۆری
 جیهاده بۆ كه سێك كه نه ته ی ساغ بێت و هیه چ كرده وه یه كی پێ ناگات، چونكه ده بێته هۆی
 زیندو كرده وه ی زانست و ئاین و رێنیشاندانی خه لكانی نه زان و بانگه واز كرده بۆ خێرو نه ی كرده
 له شه پرو ده سخشستی خێریكی ژۆر كه مرۆقه كان ئاتا جن پێی^٣.

زانستیش په رستشێكه به سه رقال بوون پێوه ی مرۆقه له خوای گه و ره نزیک ده بێته وه ژۆرینه ی
 پێشه وایانیش فه زلیان داوه به سه ر ژۆر په رستشی گه و ره و سه ره كیدا ئه مه ش له كاتی كدا بوو
 كه زانست بره و ی هه بوو، جانه بی له ئه مرۆدا پله و پایه ی چۆن بێت كه كه م بوه ته وه و خه ريكه به ره و
 نه مان ده چیت دیاره زانست میراتی پیغه مبه ره (ﷺ) و هه ركه س ری "یهك بگریته به ر
 به مه به ستی ده سخشستی زانست خوای گه و ره ریگه ی به هه شتی بۆ ئاسان ده كات و سوودی پێ
 ده كه یه نیت و ئه م سوده شی لیوه بلاو ده كاته وه بۆ خه لكانی تر، ئاشكراشه كه زانست یه كێكه له و
 كرده وانه ی كه دواي مه رگیش به هانای مرۆقه وه دیت كاتێك كه لا په ره ی كرده وه كانی ده پێچریته وه،
 به لكو ئه هلی عیلم به رده وام چا كه یان زیاد ده كات هه تا وه كو به هۆی زانسته كه یانه وه خه لكی
 رێنمای وهرگرن و شوین قسه كانیان بكه ون، بۆیه جیی خۆیه تی مرۆقی ژیر كاته به نرخه كانی بۆ
 سه رف بكات و ته مه نی له پێناودا دابنیت و خۆی ئاماده بكات بۆ رۆژی هه ژاری و پێویستی^٤.

چوارهم: عه بدوللای كوپری ئه بی عه سرون:

شیخ و پێشه وای زانای لیها توو، قورئان خوینی تاقانه و شیخی شافعیه كان و گه و ره ی دادوه ران
 (قاضي القضاة) شه ره فه دین زانای خه لكی شام نه بو سه عد عه بدوللای كوپری محمدي كوپری
 هیبه توللای كوپری المظهری كوپری عه لی كوپری ئه بی عه سرون كوپری ئه بی سه ری ته میمی
 به ره چه له ك هه دیشی و موسلی و شافعی^٥، ئه م زانایه له سه رده می نوره دیندا بووه ته قازی

^١ إعلام الاسكندرية ل ١٢١١.

^٢ سير أعلام النبلاء (١٢٢/٢١) السنة النبوية في القرن السادس ل ٦٧٧.

^٣ الأسباب والأعمال التي يضاعف بها الثواب.

^٤ هه مان سه رچاوه ل ٧٤.

^٥ سير أعلام النبلاء (١٢/٢١).

سنجار(شهنگار) ونصیبینو چه پاران و شاره کانی تری دیار به کړو له ویی وه کو گه وره سه روکی دادوهران (القاضي القضاة) وابوو چهند قازیه کی وه ک بریکار دامه زړاندېوو له شاره کاند او خوئی سر په رشتی ده کړدن^۱، له سالی ۴۹۲هـ ک یان ۴۹۳هـ ک دا له موسل له دایکېوو وه له سه رده سستی کومه له زانایه ک خویندویتی و دواتر گواستویه تیه وه بۆ چه له ب له سالی (۵۴۵هـ - ۱۱۵۰ز) دا پاشان هات بۆ دیمه شق له و کاته دا که نوره دین هاته ناویه وه و له مزگه تی چه له بدا ده سستی دایه خویندن و تیایدا نیشته جیوو، چهند کتیبکی له باره ی فیهو مه زه به کانه وه نووسی و کومه لیکي زۆر قوتابی له یه ر ده سستی زانست و زانیاریان و هرگرت، چونکه زانایه کی گه وره بوو به زانانترین که سی سه رده می خوئی و پیشه وای زانایانی مه زه بی شافیعی دانراوه، کارو کړده و ه شی هاوشیوه ی زانست و زانیاری بووه، بۆیه نوره دین ه بنایه پیشه وه و کردیه سه ربه رشتیاری بنیاتنانی قوتاخانه کان له چه له ب و حمص و به چه له ب و چهند شوینکی تردا، زۆریشی نه خایه ند کردیه (لقاضي) و دادوهری دیار به کړو ده سه لاتی زۆری پی به خشی^۲، سالی ۵۵۶هـ - ۱۱۷۰زیشدا وه ک نوینه ری خوئی ناردی بۆ لای خه لیفه نه لموسته چیی بۆ به غدا^۳.

۱- عهد لای کوری نه بی عه سرون و سه لاحه دینی نه یوی: سه لاحه دین به یاشی عه بدلای کوری نه بی عه سرون ده ناسی، نه م ناسینه شی له سه رده می زه نکیه وه بوو، چونکه هه ردو وکیان له ژیر چاودیری و له خزمه ت نوره دیندا په روه رده بوون به تاییه ت سه لاحه دینو، هه ردو وکیان له پیاوه به تونا کانی زه نکی بوون که یه کیکیان له بواری دادوهری و فتوا و زانست و خویندن دا کاری ده کړدو نه وی تریشیان سه رقالی کاره سه ربازیه کان بوو و گرنگی زۆری پی ده دا، ره وتی رووداوه کانیش له سه رده می نوره دین محمود زه نکیه وه ده یسه لمینن که په یوه نندی نیوان نه م دوو پیاوه پرېووه له خو شه ویستی و دو ستایه تی و ریژی دوو لایه نه و هه ریه که یان به باشی نه وی تری ده ناسی و هه له کانی ده ترخان د، به لگه ش له سه ر نه م نه و نه نامه یه بوو که سه لاحه دین له میسر وه ناردی بۆ نه بی عه سرون بۆ شام، دیاره هه لېژاردنیشی له لایه ن سه لاحه دینه وه و تاییه تکردنی به م نامه به لگه یه له سه ر فه زل دانی به سه ر خه لکانی ترداو داننانه به رۆل و کاریگه ری له سه ر رووداوه کان، هه ر بۆیه نامه که ی جوړه گله ییه کی له خو گر تېوو نومیده وار بوو که هه ولی جدی بدات بۆ هه ره سپی هینانی نه و ری ککه وتنه غه در

^۱ عصر الدولة الزنكية للصلاحي ل ۲۴۱.

^۲ عصر الدولة الزنكية، ل ۲۴۲، وفيات الاعيان، ل ۲۴۲.

^۳ مراة الزمان (۲۸۳/۸)، عصر الدولة الزنكية، ل: ۲۴۳.

ئامىزە، عبداللهى كوپى ئەبى عەسرونىش ئەو رىككە وتنەى پى باش نەبوو رەزامەندى لەسەر پىشان نەدابوو، بەلكو زۆر نىگەرەن بوو بۆ ئەو لاوازيەى كەموسلمانەكانى گرتبويىو، تەنانەت پى خۆشبوو سەلاخەدين لەميسرەو، بىت و پىكەو، كارىكەن بۆ ھەلۆھەشاندنەو، ئەو رىككە وتنەو كارىكەن بۆ دەرپەراندنى دوزمنى خاچپەرستى خۆسەپىن و داگىركەرى خاكى ئىسلامى لەشامدا،^۱ واديارە ئىبن ئەبى عەسرون واى بەباش دەزانى كەپاش كۆچى دواى نۆرەدين سەلاخەدين لەميسرەو، روىكاتە شام بۆ كۆتايى ھىتان بەناكۆكى ئەمىرەكان لەپاش نۆرەدين، بەلگەش لەسەر ئەمە ئەو، يە كە ئەو ئامادەنەبوو ئەم رىككە وتننامەيە ئىمزا- واژوو بىكات وەك سەرچەم ئەمىرو دادوەرەكانى تىرى شام و ھەرەك يەكەك بوو لەكەسايەتییە گەرەكانى شام و دژ بەو ئەمىرانەش وەستا كەداواى بەردەواميونىيان دەکرد لەسەر دژايەتى سەلاخەدين و رىگرتن لەھاتنى بۆ شام ئەمەش واى كرد لەسەلاخەدين كەپۆستى قازى و دادوهرى ميسرى پى بسپۆردىت،^۲ لەگەل ئەمەشدا عبداللهى كوپى ئەبى عەسرون لەگەل الملك الصالح ئىسماعىلى كوپى نۆرەدين مەحمود زەنكى دا لەدىمەشقەو، چوو بۆ ھەلب پىش گەشتنى سەلاخەدين بۆ دىمەشق، بەلام لەوى زۆر نەمايەو، دوبارە گەرايەو، بۆ دىمەشق و لەوكاتەشدا سەلاخەدين لەوى بوو لەسالى ۵۷۲ھ ئەمەش لەكاتى سەرەمەرگى قازى كەمالەدىنى شارەزورى قازى شام لەسەردەمى سەلاخەدىندا بوو، ئەو، بوو ئەبى عەسرون بەشداری كرد لەشتن و كفنكرىنداو لەبەخاكسپاردىندا بەشداریبوو.^۳

۲- دانانى ئىبن ئەبى عەسرون بەقازى و دادوهر: كاتى كەمالەدىنى شارەزورى ھەستى بەنزىكبوونەو، وادەى مەرگى كرد، پۆستى قەزاو دادوهرى سپيارد بەئەبى الفضائل قاسمى كوپى يەحيای كوپى عەبدۇللاى برازای كەنازناوى ضياءالدىنى ھەبوو، سەلاخەدىنىش ناچاربوو كەرازى بىت، چونكە ضياءالدين شىاوبو بۆ دادوهرى و دادوهرىش يەكەكە لەو پۆستە گرىگانەى كەبە پشتاوپشت ناگويزىتەو،^۴ ھەرەھا كەمالەدىنى شارەزورى رۆلى ھەبوو لەرىخۆشكرىدن بۆ پشتوازی كردن لەسەلاخەدين، چونكە پى و ابوو كە ئەمىرەكانى تر بەتواناترو لىھاتووترە بۆ روبەرەبوونەو، خاچپەرستەكان، ئەم كارەشى لەو كارە گرىگانەيە كە بۆ كمالەدىنى شارەزورى ھەژمار دەكرىت، چونكە بەرژەو، وەندى گشتى موسلمانى خستە

^۱ المدارس العسرونية في بلاد الشام/ د. صادق أحمد، ل ۲۹.

^۲ السلوك للمقرئى، له المدارس العسرونية ل ۲۹.

^۳ مفرج الكروب (۵۰/۲) المدارس العسرونية ل ۲۹.

^۴ المدارس العسرونية في بلاد الشام ل ۳۱.

پیش ھەموو شتیکی ترو فەزلی سەلاحی دینی دا بە سەر سەر جەم ئەمیرەکانی تر لە شامدا،
کە ھەستان بە مۆرکردنی ناشتە وای لە گەڵ دۆزمنی خاچەرستیدا^۱ ئەمەش لە کاتی خۆیدا
بە دریزی باس دەکەین بە پشتیوانی پەرەردگار. بە لām ئارەزووی سەلاحەدین بۆ دامەزراندنی
کۆری آبی عەسرون لە پۆستی قەزاو دادوەردا لە بەر ئەم ھۆیانە بوو:

أ- بە ھیزی کە سایەتی زانستی و ئەدەبی عبداللەھ کۆری آبی عەسرون و پلە و پایە ی وەک شیخی
مەزھەبی شافعی لە سەردەمی خۆیدا، بە شایەتی زۆرینە ی ئەو خەڵکانە ی کە لە و سەردەمە دا
ژیاون^۲.

ب- ئە و ریزو خۆشە و یستییە ی کە سەلاحەدین بۆ شوێنکە و توانی مەزھەبی شافعی ھەیبوو،
کە ھەندێ جار دەگەیشتە رادە ی دەمارگیری، چونکە ئە و دە یویست دە وڵەت لە سەر
مەزھەبی شافعی یە کبخت.

ج- لە ئامیزگرتنی ئێبن آبی عسرون لە لایەن سەلاحەدینە وە لە کاتی کدا کە ھات بۆ لای بۆ دیمە شقو
لە وەش زیاتر سپاردنی پۆستی قەزای میسر بە کۆری ئە بی عەسرون لە سالی ۵۷۰ هە ک
مەقریزی باسی دەکات، ھەر وەھا ناردنی نامە یە ک بۆی کە ھانی دە دا بۆ ھە لۆە شانە وە ی
پەیماننامە ی دیمە شق لە گە ل خاچەرستە کاندای ھەمان سالدا^۳، ئەمەش بە لگە یە لە سەر
ئە وە ی کە سەلاحەدین ھە ریزو خۆشە و یستی زۆری ھە بوە بۆی و دە یە وێ ببیتە دادوەری، بە لکو
ئە م نامە یە رێخۆشکەر بوو بۆ ھە لێژاردنی لە ئایندە دا.

د- ھەر وەھا پە یوە ندی سەلاحەدین و کۆری ئە بی عەسرون زۆر پتە و توند و تۆڵ بوون و کۆری
ئە بی عەسرون خۆی سەر پەرشتی ھاوسەرگیری سەلاحەدینی لە گە ل خاتوو عسمەت دینی
کچی ئە میر معینە دین ئە نرو ھاوسەری سوڵتان نورە دین- پیش کۆچی دوا ی کردنی -
کە لە قە لای دیمە شق دا نیشتە جێبوو لە سالی ۵۷۲ هە ک^۴.

ه- بونی کە سایەتی پایە بەرزلە دە وڵەتی سەلاحەدین دا کە پێیان باش بوو پۆستی - قاضی
القضاة - گەرە ی دادوەرە ن لە شامدا بێ سێژد ریت بە عە بد و ل لای کۆری ئە بی عەسرون، لە و
کە سایە تیانە ش القاضی الفاضل کە پە یوە ندی توند و تۆڵی لە گە لیدا ھە بوو، کۆری ئە بی
عەسرونیش زۆر جار لە نامە کانی دا بە مجرە دین قاچی الفاجل ناوی دە برد وە ک ئاماژە یە ک

^۱ المدارس العسرونية في بلاد الشام ل ۳۵.

^۲ مفرج الکوب (۵۰/۲) المدارس العسرونية ل ۳۴.

^۳ کتاب الروضتين (۲۳۱/۱)، المدارس العسرونية، ل ۳۵.

^۴ ھەمان سەرچاوە (۲۳۱/۱)، ھەمان سەرچاوە ل ۳۵.

به پړيزو پله و پایه^۱، هه روه ها زانا عيسای هه کاريش يه کيک بوو له وکه سایه تی و نه میرانه ی سه لاهه دين که له سه رده ستي عبدالله کوږی نه بی عه سرون زانستی وهرگرتو و حه زی ده کرد رۆژنيک مامۆستا که ی له پۆستی گه وره ی دادوه رانی شام دا بېینت^۲، بئ گومان نه م دوو که سایه تیه ش کاریگه ریه کی زۆریان هه بوو له پاکیشانی سه لاهه دين به لای عبداللهی کوږی نه بی عه سرون داو سپاردنی قه زاو دادوه ری پئی، دیاره خه لکیش جیاوازن له ئاره زوو بۆ چونه کانیاندا^۳.

و- پلانی عه بدوللای کوږی نه بی عه سرون و هاوکارانی که ده ستيان دایه بلاوکردنه وه ی نه وه ی که ضیائه دين له سه رکار لاده بریت و له وانه یه توشی ناخوشی بېیت، نه مه ش ته نگاویه کی بۆ نه م پیاوه دروست کردو ناچاری کرد که بیه وه ی و سه لامه تی هه لېژنری و ده ست له کار کیشانه وه ی خۆی پیشکه ش بکات و ده ست له کار کیشانه وه که شی زۆر به خیرایی و بئ دودلی په سه ندرک^۴. نه مه ش نه وه مان بۆپون ده کاته وه که سه لاهه دين ئاره زوی به لای عه بدوللای کوږی نه بی عه سرون دا بوو له هه مان کاتیشدا نه یده ویست ته نگ به ضیائه دين هه لچنی یان له سه ر کارلیات^۵، هه رچۆنیک بیت کۆی نه م هۆکارانه پیکه وه ریخۆشکه ریبون بۆ نه وه ی شه ره فه دینی کوږی نه بی عه سروت پۆستی گه وره ی دادوه ران له نه ستۆبگریت له هه موو ناوچه کانی شام دا که له ژیر رکیتی سه لاهه دينی نه یو بیدا بوون له سالی ۵۷۳ هـ^۶، مه رچی سه لاهه دينیش بۆ نه م دامه زانده نه وه بوو که محی الدین أبو المعالی محمدي کوږی زه کیه دين و نه وحده داوود بریکاری که ماله دين له دادوه ری و قه زادا وه ک دوو دادوه ر دادوه ری بکه نو له بری سه لاهه دين هینان و ده رکردنی حوکه مه کان بپیار بده نو دامه زاندينشيان به ئیمزای خودی سولتان ده بیت^۷.

۲- به ره هه می زانستی کوږی نه بی عه سرون: کوږی نه بی عه سرون که سایه تیه کی تاییه تمه ندو خاوه نی سیفه تی ده گمه ن بوو، وه ک خاوه نی (النجوم الزاهره) وه سفی ده کات به وه ی که:

^۱ هه مان سه رچاوه (۲۳۱/۱)، هه مان سه رچاوه ل ۳۵.

^۲ وفیات الأعيان (۱۶۲/۳)، المدارس العسرونية، ل: ۳۶.

^۳ المدارس العسرونية، ل: ۳۶.

^۴ المدارس العسرونية، ل: ۳۶.

^۵ مفرج الکروب (۵۰/۲) المدارس العسرونية ل ۳۷.

^۶ سنا البرق الشامی، ل: ۱۱۳، المدارس العسرونية، ل: ۳۸.

^۷ سنا البرق الشامی، ل: ۱۱۳، المدارس العسرونية، ل: ۳۸.

پیشہ وایہ کی پیاو چاکو کتیب دانہ ربوو، السبکی ش خواہنی کتیبی "طبقات الشافعية" وەسفی دہکات و ئەلئیت: نیشتە جیی دیمە شق و گەورە دایوەرانی و زانا و پیشە وایان بوە^۱. موەفەقە دین قودامە ی مەقدیسیش دەربارە ی دەلئ: پیشە وای زانیانی شافعی مەزەب بوو لە سەر دەمی خۆیدا، ئیبن سەلاحیش باسی دہکات و ئەلئ: زانا ترین و تیگە شتوترین خەلکی سەر دەمی خۆی بوو سەرچاوە ی فتاوی حوکمە شەرعیەکان بوو، عیمادی ئەسفە هانیش لە وەسفی دا ئەلئ: حوججە تولئیسلا موفتی عیراق و شام شیخی زانست و کەلە زانا، کە بە فتواکانی ئاینی بە هیژکردو لە سەر دەمی ئیمەش دا لە وشارەزاترینە لە مەزەبی شافعی دا و فەزڵ و چاکە ی هەموو شوینەکانی گرتبویە وەو چەند دانراو کتیبیکی بە پیژی لە سەر مەزەبی شافعی هەبوو^۲، لە وکتیبانەش کە کوپی ئەبی عەسرون نوسی "صفوة المذهب في نهاية المطالب" کە حەوت بەرگە، و "الانتصار" کە چوار بەرگە و "المرشد" کە دوو بەرگە و "الذريعة في معرفة الشريعة" یە ک بەرگە و "التيسير" دەربارە ی جیاوازی کە چوار بەرگە و "مأخذ النظر" و "مختصر الفرائض" و "الارشاد المغرب في نصرة المذهب" کە تەواوی نەکردو کاریک پوی کردە حەلەب^۳.

هەر وەها چەندین نوسراوی تری هەیه لە وانە (التنبيه في معرفة الأحكام) و (فوائد المذهب) لە دوو بەرگدا و (الموافق و المخالف) و (الفوائد المنذري) لە دوو بەرگدا. هەر وەها بە شیکیشی لە سەر دروست دایوەری کردنی نابینا نوسیو. بە غەدایش لە (هداية العارفين) دا چەند فتاوی زنججیرە فەرمودە یەکی باسکردووە.

۴- بەرەهە ی ئەدەبی شەرەفە دینی کوپی ئەبی عەسرون: شەرەفە دین لە زانستەکانی فیکھو ئۆصول و جیاوازی و فتوادان و قەزادا بە ناویانگ بوو، هەر وەها لە بواری ئەدەبیشدا ناویانگی هەبوو، چونکە ئەو شاعیر و ئەدیب بوو و عیمادی ئەسفە هانی و خەلکی تریش چەندین کۆپلە شیعیریان هێناوە کە رەنگدانە وە ی هەستی فراوان و ئەندیشە ی بە پیژو دەوڵە مەند و دەروونیکی بە ئەزمونە^۴، لەو شیعرانەش:

کل جمع الی شقاق بصیر
أي صفوما شابه تکدبر

^۱ النجوم الزاهرة (۱۰۹/۶)، المدارس العسرونية ل: ۱۲۲.

^۲ طبقات الشافعية (۱۲۲/۷)، المدارس العسرونية ل: ۱۲۲.

^۳ المدارس العسرونية، ل: ۱۲۲.

^۴ حذيرة القصر، شعراء الشام (۳۵۱/۲)، المدارس العسرونية، ل: ۱۲۲.

^۵ هەمانە سەرچاوە، ل: ۱۲۴.

أنت في اللهو و الآمانى مقيم والمنايا في كل وقت تسير
و الذي غره بلوغ الآماني بسراب و خلب مغرور
ويك يانفسي أخلصي إن ربي بالذي أخفت الصدر بصير^١

ههروه ها له شيعره كانى:

أمتخبري عن حنيني اليه و عن زفراني و فرط إشتياقي
لك الخير إن بقلبي اليك ظما لا يروبه الا التلاقي.

ههروه ها وتويه تى:

يا سائلي كيف حالي بعد فرقته وحاشاك لما بقلبي من تنائكا
قد أقسم الدمع لا يجفو الجفون أسى و النوم لازارها حتى الأيقا^٢

ئمه كه سايه تى تاييه تمه ندى كورى ئه بى عه سرونه كه تىرو ته واوه و كارى گه رى خوى هه بيوه له بوارى قه زاو فه تواو سياسته و كارگيڤرى و دبلوماسى و باليوزيدان، به ريژه يه كى باش به هره مه ندى بيوه له زانست و ئه ده ب، ئه مه ش واى كرد به رزترين پۇستى ده ولت و هه ريگريت كه گه وره ي دادوه ران و باليوزو شينخ و مه رجه عى گه وره ي مه زه بى شافيعى بوو له سه رده مى خۇيدا^٣.

٥- **رۇشتنى بۇ مەزگىلىدىن بەخەلافەتى عەباسى:** لهو ئەرکه پىروژانه ي كه قاضى شه ره فه دينى كورى ئه بو عه سرون پىي هه ستا مەزگىلىدىن بوو به خيلافه تى عه باسى له سالى ١١٧١ز دا، ده رباره ي نه هيشتنى و تاردان به ناوى خه ليفه ي عاضدى فاطميه وه خويندنه وه ي به ناوى خه ليفه موسته ضينى عه باسيه وه، له گه ليشيدا چه ندين دانى ترى نوسيبوو و به هر شارىكدا تىپه پىووايه بوى ده خويندنه وه و ئه م مەزگىلىيه گه وره يه ي پىده دان، هه تاوه كو گه يشته به غداو خه لكى به غداش ريزى زورىان لىناو هه واله كه شيان به رز نرخاندو دينارو پارەيان به سه ردا باراندو خه لات و دياريشيان نارد بۆ نوره دين و سه لاهه دين^٤، به م شيوه يه قاضى شه ره فه دينى كورى ئه بى عه سرون به رده وام بوو له به شدارى كردن له زيانى سياسيدا به زانست و راكانى و وه ك باليوزى سه لاهه دين بۆ خيلافه تى عه باسى له به غدا هه تاوه كو روودانى جهنگى حطين له سالى (٥٨٣هـ / ١١٨٧ز)، ميژوونووسيانيش به شداريان

^١ المدارس العسرونية، ل: ١٢٤.

^٢ المدارس العسرونية، ل: ١٢٦، النجوم الذهرة (١١٠/٦).

^٣ المدارس العسرونية، ل: ١٢٨.

^٤ السلوك (٦٤/١، ٦٥).

له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دیندا له‌م چه‌نگه‌مه‌زنه‌دا دوپات کردۆته‌وه که‌تیايدا خ‌وای‌گه‌وره‌ زۆربه‌ی
شاره‌کانی که‌ناری شام‌و به‌یتولمه‌قه‌ده‌سی له‌سه‌ر ده‌ست رزگارکردن^۱.

۶- **عه‌بدوئلا کۆری ئه‌بی عه‌سرون تووشی نابینایی ده‌بیئت:** ئه‌ره‌فه‌دینی کۆپی عه‌سرون وه‌ک
قاضی مایه‌وه‌و حوکمی به‌پێی شه‌ره‌ع ده‌کرد هه‌تاوه‌کو سالی ۵۷۷ه‌ک، له‌و کاته‌شدا تووشی
نابینایی بوو و چاوی له‌ده‌ستدا، خه‌لگیش که‌وتنه‌ قسه‌کردن له‌سه‌ر نه‌شیاوی بۆ دادوه‌ری
تانه‌یان له‌پریاره‌کانی ده‌دا^۲. لێره‌شدا سه‌لاحه‌دین زۆر ته‌نگاو ده‌بوو و رووبه‌پووی گرفتێکی
شه‌ری بووه‌وه، چونکه‌ ئه‌وه‌ نه‌یده‌ویست هه‌ستی ئه‌و هاوڕێیه‌ی بریندار بکات که‌چاوی
له‌ده‌ستداوه‌وه له‌پۆسته‌که‌ی لایببات و له‌هه‌مان کاتیشدا رووبه‌رووی وته‌و ره‌خنه‌ی زانیانیش
ده‌بوویه‌وه که‌گومانیان ده‌کرد له‌شیاوێتی کۆپی ئه‌بی عه‌صرون بۆ قه‌زاو دا‌وای له‌سه‌رکار
لادانیان لێده‌کرد، کۆپی ئه‌بی عه‌سرونیش خۆی رووبه‌پووی ئه‌م کێشه‌یه‌ بوویه‌وه و کتێبیکی
نوسی ده‌رباره‌ی دروستی دادوه‌ریکردنی نابینا له‌مه‌شدا پێچه‌وانه‌ی زۆرینه‌ی زانیان بوو،
به‌لگه‌ی کۆپی ئه‌بی عه‌سرونیش بۆ ئه‌م مه‌سه‌له‌ رایه‌ک بوو که‌ له‌ "جمع‌ الجوامع"ی ره‌ویانیدا
ها‌توووه‌ شه‌ره‌فه‌دینی کۆپی ئه‌بی عه‌سرونیش هه‌لیبژارد له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌وه‌ به‌شیک
نوسی ده‌رباره‌ی دروستی دادوه‌ری نابینا و خۆشی دادوه‌ری مایه‌وه‌ کاتی تووشی نابینا بوو،
به‌لگه‌ی زۆرینه‌ی زانیانیش سه‌باره‌ت به‌نادروستی دادوه‌ریکردنی نابینا ئه‌وه‌بوو که‌ ئه‌و
رکابه‌ره‌کان و شایه‌ته‌کان نانا‌سی و ئیتر چۆن ده‌توانی دادوه‌ری بکات له‌رووداوه‌کاندا،
به‌لگه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ش که‌ به‌دروستیان ده‌زانی ئه‌وه‌بوو که‌ شوعه‌یب پێغه‌مبه‌ر نابینا بووه‌و
ئه‌گه‌ر دروست بو‌ی‌ت نابینا پێغه‌مبه‌رو ئیتردا‌وای په‌روه‌ردگار بو‌ی‌ت ئه‌وه‌ دادوه‌ریکردنی
نابینا له‌پێشترو ره‌واتره، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر له‌دادوه‌ر به‌رێزترو گه‌وره‌تره‌ چونکه‌ خ‌وای‌گه‌وره
فه‌رزلی پێغه‌مبه‌ری داوه‌ به‌سه‌ر خه‌لکانی تردا، هه‌روه‌ها و‌تر‌ا‌و‌یشه‌: نابینایی شوعه‌یب نه‌
سه‌لمی‌ن‌راوه‌ ئه‌گه‌ر واش بو‌ی‌ت ئه‌و شو‌ی‌ن‌که‌ و‌ت‌وا‌نی ئه‌وه‌نده‌ که‌م‌بو‌ون پ‌ی‌و‌ی‌ستی
به‌دادوه‌ریکردن نه‌بووه‌ له‌نێوانیاندا، گریمان پ‌ی‌و‌ی‌ستیان به‌دادوه‌ریکردن بو‌ی‌ت ئه‌وه‌ سه‌روش
(وه‌حی) دابه‌زیوه‌و دادوه‌ری کردوه‌وه، به‌لام سه‌روش بۆ دادوه‌رو قاضی دانا‌به‌ز‌ی‌ت^۳
له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م گرفته‌شدا که‌ قاضی شه‌ره‌فه‌دینی کۆپی ئه‌بی عه‌سرون به‌ته‌نها به‌رامبه‌ر به‌
هه‌موو زانیان وه‌ستا له‌شامدا سه‌لاحه‌دین سه‌رسام بوو و نه‌یده‌زای چی بکات؟ بۆیه‌ ناردی

^۱ دور الفقهاء و العلماء في الشرق الادنى، ل: ۱۳۵.

^۲ وفيات الأعيان (۵۴/۳)، المدرس العسرونية، ل: ۳۹۰.

^۳ كفرج الكوب (۵۱/۲)، نكت الهميان، ل: ۶۰.

بۆ لای القاضی الفاضل که ئەو کاتە لەمیسردا بوو و داوای کۆمەکی لێکرد لەم مەسەلەیەدا بەوەی که پەيوەندی بە شیخ ئەبی طاهری کورپی عەوفی ئەسکەندەرییەو بەکات و پرسیاری لێبکات دەربارەی ئەو فەرمودانەی کەسەبارەت بەدادوەری نابیناوە هاتوون^۱، بەلکو لای ئەو چارەبەکی بۆ ئەم گرفت و گری کۆتیرە دەست بکەوێت، ئەو بەو زۆری نەخایاند وەلامی قاضی الفاضل گەیشته وە دەستی سەلاحەدین و تیایدا هاتبوو: مەسەلەکە لە دوو شت بەدەر نییە، خوای گەورەش باشترین دانەیان بۆ گەورەمان دیاری بەکات، هێشتەوێ مەسەلەکە بەدەستی باوکەو بەجۆرێک کە پراو راویژو فتواو بەرە کەتی بمیڤیت و کۆپە کەشی ببیتە جێنشینی و بەمەرج بگێریت لەگەڵیدا کە لەهەلەکردندا سزا دەدری، یاخود مەسەلەکە بسپێردریت بەپێشە و قطب الدین چونکە ئەو پاشماوەی زانایان و پیشەنگیانەو نابێ کەسی پێشی بخریت کە لەچینیکی بالاتر نەبێت لەزانستدا^۲.

بەم وەلامەش سەلاحەدین دەروی لێکرایەو وە چارەسەری دۆزێو وە سەرەفەدینی بە بەرپرسی یەکەمی دەزگای قەزا هێشتەو وە مەسەلەی دادوەریشی سپارد بە محی الدین أبی حامد محمەدی کورپی شەرەفەدین بەمەرجێک کە باوکی دادوەری راستەقینەو سەرەکی بێت و ئەویش خۆی و پیشان بدات کە جیگری باوکیەتی، بەجۆرێک کە خەلکی نەزانن باوکی لابراو، بەم شیوەیەش شەرەفەدین وەک گەورە ی دادوەران لەشامدا مایەو وە کۆپە کەشی بوو جیگری، ئەمەشی بەهۆی داکوکیکردن لەخۆیی و چوێ ناو قوڵایی شەرەو وە دۆزێو وە بەلگە بۆ دروستی دادوەری نابینا، پاشان بەهاوکاری سەلاحەدین و پشتگیری قاضی الفاضل بۆی^۳.

۷- **کۆچی دوايي کورپی ئەبی عەسرون:** قاضی کورپی ئەبی عەسرون لەیازدە ی رەمەزانی سالی ۵۸۵ هـ دا کۆچی دوايي کرد^۴، کاتی ئەم هەوالەش گەشت بە القاضی الفاضل لەمیسردا نامە یەکی سەرەخۆشی نوسی کە تیایدا هاتبوو: نامە ی زاتی پیرۆزتان گەیشت، خوای گەورە سەرکەوتویی بەکات و خەلکانی پی دڵخۆش بەکات و ریگای خێری بۆ ئاسان بەکات و کارو کردەو وەشی بۆ خۆی ساغ بەکاتەو، لەنامە کەشدا هەوالێک هە یە کە کەمبۆنەو وە ی ئیسلام و درز تیکەوتنی خەلکە، بەلکو لەدرزیش تێپەر دەکات بۆ رووخان، ئەمەش ئەو قەزاو بپیارە ی خوا یە سەبارەت بەمردنی پێشە و شەرەفەدینی کورپی ئەبی عەسرون خوا لێی خۆش بێت و

^۱ وفيات الأعيان (۵۴/۳)، المدرس العسرونية، ل: ۴۱.

^۲ مفرج الکروب (۷/۲، ۶۸)، المدرس العسرونية، ل: ۴۱.

^۳ المدارس العسرونية، ل: ۴۱.

^۴ سير أعلام النبلاء (۲۱، ۱۲۹).

ئەو كەموكورتى و زىيانەى كە بەھزى كۆچى دوايىيەو توشى سەر زەوى ھاتو موسولمانانى نىگەرەن و نە يارانىانى خۆشحال كىرد، چونكە بە راستى ئەو ھىماي زانست و پاشماوھى پياوچاكانى پىششىن بوو، زانستى لەم شامدا بلاوكردەوھو ھەركەسى فېر بوو بىت لەوھو بووھو فەزلى ئەوى تىايە، خواي گەرە ئاوى رەحمەتى بە سەر گۆرە كەيدا بىبارىنى، ديارە كەسىك خاوەنى ئەو ھەموو كىتوبە بە سودە بىت ياخود محى الدين كورپى بىت نامرىت و چونكە شوئەنە وارو زانستى زىندوو بەردەوامەو منىش زۆر غەمگىنم كە ئامادەى بە خاكسپاردنى نەبووم، خواي گەرەش دەرزانى كە چەندە دلتەنگم بە لەدەستدانى و چۆل بوونى دونيا لەبەرەكەتى و لەدەستدانى نزاو پارانەوھەكانى، سوپاس بۆ خوا كە نەمرد ھەتاوھەكو چەند منالتيكى باش و بەرپۆز چەندىن زانستخوانى زاناي پى گەيانە كە خوئىندنگەكان ئاوەدان دەكەنەو، ھەرۈھە چەندىن قوتابخانەو مزگەوتى دروستكردو شەوو رۆژى بە ركوع و كرنوش بە سەر دەبرد، بە راستى ئەو زىندوو بە كارە جوانەكانىيەوھو ئىمەين كە بەھزى لەدەستدانى ئەوھوھو مردوين^۱.

پىنچەم: زانا عىساي ھەكارى:

زانا ضيائەدين باوكى محمد كورپى عىساي كورپى محمدى كورپى عىساي ھەكارى، يەككە لەئەمىرەكانى دەولەتى سەلاخەدين و پىشتى پى بەستوو لەراوپاويژدا وانەى فيقھى لەخوئىندنگەى الزجاجيە لەخەلەبدا دەوتەوھو، پەيوەندى كرد بەئەمىر ئەسەدەدين شىركۆى مامى سەلاخەدينەوھو بوو بەپىششونۆيى و پىنچ فەرزەى بۆ دەكرد، كاتى ئەسەدەدين بەرى كەوت بۆ ولاتى مىسرو وەزارەتى گرتە دەست عىساي لەگەلدا بوو، سەلاخەدينىش راويژى پىدەكردو راي وەردەگرتو پەيوەندى دەكردو رىزى نازى زۆرى ھەبو لاي و گەيەنەرى داخوازيەكانى خەلك بوو بەسەلاخەدين^۲.

پىشتىوانى كردنى بۆ سەلاخەدين لە وەزارەتە كەيدا:

كاتى سەلاخەدين وەزارەتى خەلىفە عاضدى گرتە دەست ھەندى لەئەمىرەكانى نەوھى نورەدين نارازى بوون چونكە چاويان برببووھو ئەو پۆستەو ئامادە نەبوون گوپرايەلى سەلاخەدين بن و كارى لەگەلدا بكەن^۳، تەنانتە خەريك بوو ئازاوەيەك لەنيوان ھىزەكانى نورەديندا لەمىسر روويەت ئەگەر رۆلى عىساي ھەكارى نەبوايە كە كورد بوو، ئەوھو بوو بى وچان ھەولى لەگەل ئەو ئەمىرەندا دەدا ھەتاوھەكو توانى لەدەورى سەلاخەدين كۆيان بكاتەوھو بەجۆرەھا شىواز ھەر لەمژدە

^۱ المدارس العصرية، ل: ۱۹۲.

^۲ وفيات الاعيان (۴/ ۴۹۷)، طبقات الشافعية (۷/ ۲۵۵).

^۳ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۲۳.

دانه وه هه تاوه کو هه پشه و ترساندن، له م کارهش بهردهوام بوو هه تاوه کو ده ولته یاروفی دامه زانندو نه میش بپاریدا بگه پشته وه بۆ شام بۆ خزمه تی نوره دین به مه رجیک سهر به سه لاهه دین بیت^۱، به م شتیوه یه نه و رۆله مه زنه دهرده که ویت که زانا عیسای هه کاری پینی هه ستا بۆ پشتیوانیکردنی سه لاهه دین له وه زاره ته کهیدا، به هۆی به هیزی که سایه تی و زیره کیشه وه توانی ده سه لاتنی سه لاهه دین بچه سپینیت له سه ره تای وه رگرتنی وه زاره تداو بواری بۆ بره خسیت هه تاوه کو خۆی یه کلایی بکاته وه بۆ مه سه له ی گه وره کانی تر مه به ستیشمان تیکۆشانه دژ به خاچه رسته کان^۲.

چاککردنه وه ی نیتوانی سه لاهه دین و نوره دین:

له مه شدا شیخ عیسای هه کاری رۆلی سه ره کی هه بوو توانی نیتوانی سه لاهه دین و نوره دین خۆش بکات، به وه ی که سه لاهه دین پۆزش بینیته وه له وه ی که نه یتوانی به ره و قه لای الکرك به ری بکه ویت بۆ یارمه تیدانی نوره دین و نوره دینیش نه م پۆزشه ی په سه ندکردو نامه یه کی بۆ سه لاهه دین نوسی که نه وه ی ده گه یاند: پاراستنی میسر له شتی تر به لامانه وه گرنگتره^۳، هه روه ها سه لاهه دین له زۆر کاروباردا پشتی به شیخ عیسای هه کاری ده به ست هه تاوه کو وای لی هات بووه یه کیک له نه میره گه وره کانی سه لاهه دین، هه روه ها سه لاهه دین ریژی ده نا له راو و بۆچوون و زانیارییه کانی و له زۆربه ی مه سه له کانی فه رمانه واییدا پرسی پیده کردو له رای دهرنه ده چوو^۴.

هاوکاریکردنی بۆ ریککه وتن له گه ل خه لکی موسلدا:

به دوا ی یه کدا هاتنی رووداوو هه لۆیسته کان گرنگی نه م زانایه یان دوپاتکرده وه له ده ولته تی سه لاهه دیندا، نه مه ش کاتی دهرکه وت که سه لاهه دین ویستی موسل گه مارۆ بدات و له ده ستی نه تابه ک عیزه دین مه سعودی بیسینیته وه بیگه پینیته وه باوه شی به ره ی ئیسلامی و هاوکاریکردنی مسۆگه ر بکات دژ به خاچه رستان له جه نگی یه کلاکه ره وه ی له گه لیاندا، به لام دوا ی چه ند رووبه پووبوونه وه یه ک له نیتوانیاندا خه لیفه ی عه باسی هاته ناو کیشه که وه گه وره ی شیخه کان صدرالدینی نارد هه تاوه کو هه ردوولا ریکبخات^۵، سه دره دینیش ناردی بۆ لای سه لاهه دین و داوا ی لیکرد چه ند که سیکی باوه پیکراوی خۆی بنیريت بۆ دانوستانکردن له نیتوان هه ردوولادا، سولتانیش

^۱ الباهر، ل: ۱۴۲.

^۲ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۲۴.

^۳ دور العلماء اصلاح المجتمع زمن الصروب الصليبية، ل: ۶۲.

^۴ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۲۴.

^۵ كتاب الروضتين، له دور الفقهاء و العلماء وه، ل: ۱۲۶.

داوای له قاضی فاضل و شیخ عیسا کرد که نامادهی ئه و دانوستانه بن، ئه وانیش ناماده بوون و به م شیوه یه ش گفتوگو دهستی پیکرد و گه شتنه ریکه و تن و سه لاهه دینیش ناوچه که ی به جی هیشت و به م شیوه یه ش خوین له نیتوان موسولماناندا نه پزئا^۱.

دانوستان له گه ل وه زیری خلاطدا؛

له سالی (۵۸۱ هـ - ۱۱۸۵ ن) دا زانا عیسا یه کاری هه ستا به ئه نجامدانی ئه رکیکی دبلۆماسی تر، کاتی سه لاهه دین ناردی بۆ گفتوگو کردن له گه ل وه زیری خه لاطدا وه ک بریکاری خۆی، چونکه پاش ئه وه ی که شا ئه رمه ن سکمانی فه رمانپه وای خه لاط کۆچی دوا یی کرد سه یفه دین به کتمه ر شوینی گرت وه، پاله وان ئه تابه ک شه مه دین محمدی کوپی ئیلدکزی فه رمانپه وای عه جه میش به ریکه وت بۆ ئه وه ی خه للاطی له ده ست بسینیت، هه روه ها وه زیری خه لاطیش چای تئ بریبوو که ناوی مجدالدینی کوپی موه فه قی کوپی ره شیق بوو داوای له سه لاهه دین کرد که سنوریک بۆ ئه و ته ماعکارینه دابنیت، سولتانیش زانا عیسا یه کاری ناردو ئه رکیکی دبلۆماسی پی سپارد هه تا وه کو زه مینه سازی بکات بۆ ئه نجامدانی دانوستان له نیتوان لایه نه ناکۆکه کاند، ئه وه بوو وه زیری خه لاط قسه ی له گه ل عیسا یه کاریدا کردو داوای لیکرد سولتان په له بکات له هاتنیدا پیش ئه وه ی پاله وان بگاته به ره وه، له وکاته شدا سه لاهه دین موسلی به جی هیشتبوو به ره و خه لاط به ریکه وتبوو، کاتی پاله وانیش به م گۆرانکاری و روداوانه ی زانی و دلنیا بوو له پشتگیری عیسا یه کاری بۆ وه زیری خه لاط ترساو داوای سولحی کرد له گه ل وه زیری خه لاطدا و پاش مۆرکردنی سولحیش گه راپه وه ولاته که ی خۆی، ئه م کاره ش به حیکمه ت و دانایی زانا هیسا یه کاری بوو که له م ئه رکه دا سه رکه وتوو بوو و توانای هه ردوولا له سه ر میزی گفتوگو کۆ بکاته وه و دۆستایه تی و هاوسۆزی نیتوانیان بگێرته وه^۲.

پیاوی ئه رکه تاییه ته کان؛

له سالی (۵۸۲ هـ - ۱۱۸۶ ن) دا سولتان هه ستا به ئه نجامدانی چه ند گۆرانکارییه ک له میسرو شامدا به تاییه ت له جینشین و بریکاره کانی خۆیدا ئه مه ش به مه به ستی دلنیا بوونی له ناینده ی ولات داوای کۆچی دوا یی خۆی و دروست نه بوونی ناکۆکی له نیتوان جینشینه کانیدا که کوپانی خۆی بوون. ئه مه سه رباری راهیتانیا ن له سه ر سیاسه تی حوکمرانی له ژیا نی خۆیدا و پاراستنی ولات له دابه ش بوون، به تاییه ت که له سه روو به ندی خۆ ناماده کردندا بوو بۆ جه نگیکی یه کلاکه ره وه دژیه خاچه رسته کان،

^۱ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۲۷.

^۲ مفرج الکروب (۱۶۸/۲، ۱۶۹).

کاتی هه والیی پێگه یشت که تقی الدین عمری برازی و جینشین له میسردا له گه ل ملک الافضلی کوریدا چهند هه لسوکه وتیکی نه نجامداوه له کاتی نه خو شکه وتنی سه لآحه دیندا له چه ران که به لگه یه له سه ر ئاره زووی تاکره وی و خو سه پاندن به سه ر میسردا، هه ستا به ناردن زانا عیسای هه کاری بو میسر که پیاویکی پایه به رز بوو به لایه وه سوپاش گوێپایه لیان ده کرد، فه رمانی پیکرد که تقی الدین عمر له میسر هه دهرنی و خو ی له شوینیدا بمینتته وه^۱ زانا عیسا هه کاریش هه ستا به جیبه جیکردنی داواکه ی و به ره و میسر به ریکه وتو داخوازییه که ی سه لآحه دینی جیبه جی کردو تیایدا مایه وه هه تاوه کو العادلی برای سه لآحه دین به هاوړتییه تی العزیز عثمانی کوپی سه لآحه دین گه شته میسر، نه مه ش به لگه یه له سه ر نه و متمانه زۆره ی که سه لآحه دین به زانا عیسای هه کاری هه بیوو و دلنیا بوونی لیتی به تایبته که ده یزانی هه کاری کاریگه ری زۆری هه یه له سه ر سوپا له میسردا^۲.

نازایه تی له جه نگه کانی خاچه رستیدا:

دوای نه وه ی که بارودۆخی ولات سه قامگیر بوو سه لآحه دین ده ستیدایه جیهادکردن له به ره ی شامدا به به شداری کۆمه لێکی زۆر زانای خو به خش، له پیش هه موشیان وه زانای عیسای هه کاری که به شیوه یه کی کرده یی به شداری ده کرد له تیکۆشان دژ به خاچه رستانداو شمشیری هه لده گرتو له پیناو خوادا ده جه نگا، پۆشاکێ سه ربازی له به ر ده کردو میزه ره ی مه لاشی به سه ره وه بوو هه ردو پۆشاکه که ی پیکه وه کۆ ده کرده وه^۳. سه رچاوه ئیسلامیه کانیش نه م به شدارییه یان بو نه م زانایه تۆمار کردوه، نه وه بوو له کاتی که سه لآحه دین چوو بو رو به پووبوونه وه ی خاچه رسته کان له سالی ۵۷۳هـ - ۱۱۷۷زدا له عه سقه لاند هه ستا به په لاماردانی و خه لکیکی زۆری لی کوشتن و زۆر تیکشی لی به دیل گرتن و ده ور به ری شاره که شی سوتاند، پاشان به رده وام بوو به ره و ره مله و له ویش ده رکه وتو دیلی زۆری هه بوو به لام کاتی سوپاکه سه رقالی کۆکردنه وه ی ده سته که وته کان بوون و به گونده کاند بلاء بوونه وه سه لآحه دینیش له گه ل چهند جه نگاوه ریکی که مدا مایه وه، خاچه رسته کان کتوپر هیرشیان هیناو موسولمانه کانیا ن شپزه کرد پاش رو به پووبوونه وه یه ک ژماره یه کی زۆر له موسولمانان کوژرانو به دیل گیرا، زانا ضیائه دین عیسای هه کاری و ظهیره دینی براشی له و که سانه دا بوون که به دیل گران، نین کثیریش باسی نه وه ده کات که عیسای هه کاری

^۱ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ۱۲۸

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ۱۲۹.

^۳ وفیات الاعیان (۳/ ۴۹۸)

له و رۆژهدا کوشتاریکی باشی کردوو^۱، به لگه شمان له سهر مه زنی پله پایه ی ئهم زانایه لای سه لاهه دین ئه وه یه که میژوونوسان باسیان کردوو که سه لاهه دین دوی دوو سال به بپی شه ست هه زار دینار ئازادی کرد^۲، هه روه ها میژوونوسان باسی ئه وه ده که ن که سه لاهه دین ته نها پارهی بۆ ئازادکردنی ئهم زانایه نه داوه به لکو کۆمه لێکی زۆریشی له داویه کان^۳ ئازادکرد، له وانه یان که به دیلی گرتبوون، ئه مه ش به لگه یه له سهر گه وهره یی ئهم زانایه لای سه لاهه دینی ئه یوبی^۴ ئه مه و زانای پایه به رز عیسای هه کاری له سالی ۵۸۵ ک دا کۆچی دواپی کرد^۵.

شه شه م: زهینه دین عه لی کورێ نه جا:

له وه لۆیسته جوانانه که کۆمه لێ له زانایان پێی هه ستان و شیایوی ئاماژه پێدانه، ئه و دلسۆزی و خه مخۆرییه بوو که له سالی ۵۶۹ ک/ ۱۱۷۴ ز دا نواندنیان له پێتاو سه لامه تی و ئاسایشی ولاتداو سوربونیان له سهر پارێزگاری لیکردنی له هه لوه شانوه وه پارچه پارچه بوون، هه تاوه کو دژمنانی ئیسلام چاوی تی نه بپن، ئه مه ش له و کاته دا بوو که کۆمه لێ شیعه له میسر دا هه ستان به پیلانیك بۆ گێرانه وه ی ده ولته ی فاطمی دوی ئه وه ی که له سه رده ستی سه لاهه دین روخیئرا له سالی ۵۶۷ ک/ ۱۱۷۱ ز، پیلانه که شیان به و شیوه بوو که بانگه یشتی گاوه کانی صقلیه و ولاتی شام بکه ن بۆ به ده مه وه چونیان بۆ میسر به رامبه ر به به خشیینی برێک پارو و چه ند ناوچه یه ک پێیان، له پیلانه که شیاندا هاتبوو که له و کاته دا خاچه رسته کان دین و سه لاهه دینیش ده چیته ده ره وه بۆ رووبه پووبوونه و ه یان پیلانگێرێان له ناوه وه ی میسر دا شوپش به رپا ده که ن و به م پێیه ش سوڵتان ئه که وێته نیوه ندی دوو ئاگره وه، ئاگری رابه رپین له ناو خۆردا و ئاگری خاچه رسته کان له ده ره وه دا، ئه مه ش ده بیته ی هوێ په رته وازه کردنی هیژه کانی و شسکت خواردنی له به رامبه ر خاچه رسته کاند، له ده ره وه و له ناوه وه شدا یاخیبووان ده ست ده گرن به سه ر ده سه لاتدا، سه رکرده ی ئهم پیلانگێرانه ش له شیعه کاند زانا و شاعیر عماره ی کورێ ئه بی له سه ته ی یه مه نی^۶ و عه بدوله سه مه دی کاتب و قاضی هیبه توللای کورێ عه بدوللا ئه له وه یرس و چه ندین سه ربازی میسری و

^۱ مفرج الکروب (۵۹/۲، ۶۰).

^۲ کتاب الروضتین، له دور الفقهاء و العلماء، ل: ۱۲۵.

^۳ کۆمه له جه نگاوه ریکی ئایینی گاوه ربوون که به ره گز فه ره نسی بوون.

^۴ دور الفقهاء و العلماء المسلمین، ل: ۱۲۵.

^۵ وفيات الأعیان (۴/ ۴۹۷).

^۶ وفيات الأعیان (۳/ ۴۳۱، ۴۳۶).

پیاوانی سودان و کارمه‌ندانى ناو کۆشک و کۆمه‌لێک له‌ئه‌مپروسه‌ریازانى سه‌لاحه‌دین^۱ بوون، گومانیش له‌وه‌دا نیه که ئه‌م پیلانه‌ خیانه‌تیکی ئاشکرایه له‌لایه‌ن کۆمه‌لێ شیعیه‌وه له‌وانه‌ی که پشتیان ده‌به‌ست به‌خاچه‌رسته‌کان بۆ کوشتاری موسوڵمانه‌کان له‌پێناو ده‌سکه‌وتنی چه‌ند به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی که‌سی و تاییه‌تو، روخاندنی ده‌وله‌تی سونتی ئیسلامی سه‌لاحه‌دین که تێده‌کۆشا دژ به‌دورمه‌نانی ئاین، ته‌نانه‌ت ئه‌م خیانه‌ته گه‌شته ئاستیک که پاره به‌خشن به‌خاچه‌رسته‌کان بۆ هاتن بۆ میسرو داگیرکردنی^۲.

ویستی په‌روه‌ردگاریش وابوو که سه‌ره‌داوه‌کانی ئه‌م پیلانه له‌سه‌ر ده‌ستی یه‌کێک له‌پیاوانی ئاینی و زانایانی دڵسۆزو روشنبیرو عه‌مخۆرو به‌رژه‌وه‌ندیخوازی ئومه‌ته‌ی ئیسلامی که ئه‌ویش زه‌ینه‌دین عه‌لی بوو ئاشکرا ببیت، ئیبن ئه‌سیر ئه‌لێ: میهره‌بانی په‌روه‌ردگار له‌وه‌دا بوو که کۆمه‌له‌ میسرکه‌ زه‌ینه‌دین عه‌لی کوپی نه‌جای واعیظ و قاضی ناسراو به‌ ئیبن نه‌جیه‌یان برده‌ ریزی خۆیانه‌وه^۳ و خه‌لیفه‌ و وه‌زیر بانگخوازو قاضیان له‌ناو خۆیاندا دیاریکرد^۴، کاتی قاضی ئیبن نه‌جایان برده‌ ریزی خۆیانه‌وه‌ و ئه‌ویش کاتی هه‌ستی به‌مه‌ترسی پیلانه‌که‌یان کرد، هه‌ستا به‌ئاگادارکردنه‌وه‌ی سه‌لاحه‌دین له‌هه‌موو ورده‌کارییه‌کانی پیلانه‌که‌، ئه‌ویش داوای لێکرد که هاوکاریان بکات و له‌هه‌موو گۆڕانکارییه‌کان ئاگاداری بکاته‌وه، ئه‌ویش به‌گوێی کردو به‌وردی مه‌به‌ست و کاره‌کانیان ده‌گه‌یانده سه‌لاحه‌دین^۵. له‌به‌ر روشنایی ئه‌م زانیارییه‌شه‌دا سه‌لاحه‌دین توانی له‌ورده‌کارییه‌کانی پیلانه‌که‌ ئاگاداربیته‌وه‌ و هاوکات له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شه‌دا نێردراویکی پاشای فره‌نج له‌ناوچه‌ی که‌نار ده‌ریای ناوه‌راستدا گه‌شته لای سه‌لاحه‌دین و دیاری و نامه‌یه‌کی پێی بوو که به‌رواله‌ت بۆ سه‌لاحه‌دین بوو و له‌ناوه‌روکدا بۆ ئه‌وان بوو، دیاره نامه‌گۆڕینه‌وه له‌نیوان گاوره‌کان و ئه‌و کۆمه‌له‌دا هه‌بوو، سه‌لاحه‌دینیش به‌مه‌ی زانی، یه‌کێک له‌و گاواره‌ی که متمانه‌ی پێی هه‌بوو راسپارد هه‌تاوه‌کو له‌گه‌ڵ نێردراوه‌که‌یاندا بپروات و له‌مه‌سه‌له‌که‌ دلتیا بیت ئه‌ویش رۆشت و راستی مه‌سه‌له‌که‌ی له‌نێردراوه‌که‌وه بۆ هیئا، له‌م کاته‌شه‌دا سه‌لاحه‌دین له‌و هه‌واله‌ی ئیبن نه‌جا دلتیاوو و فریای مه‌سه‌له‌که‌ که‌وت پیش روودانی و فره‌مانی ده‌ستگیرکردنی ئه‌و پلانگیرانه‌ی ده‌رکردو له‌ناوی

^۱ مفرج الکروب (۱/ ۲۳۴ - ۲۴۴).

^۲ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۳۰.

^۳ وفيات الأعيان (۲/ ۵۳۰).

^۴ السلوك (۱/ ۷۴، ۷۵)، دور الفقهاء و العلماء، ل: ۱۳۰.

^۵ مفرج الکروب (۱/ ۲۴۴، ۲۴۵).

بردن به م شتویه‌ش کۆتایی به‌نازاوه‌که هات^۱، پاش ئه‌مه‌ش سولتان زه‌ینه‌دینی کوپی نه‌جای
 له‌خۆی نزیک‌کردوه‌و خه‌لات و پاره‌ی باشی پی به‌خشی و پێداویستییه‌کانی به‌ته‌واوی جێبه‌جێ
 کرد، هه‌روه‌ها راواویژی پی ده‌کردو سه‌رسام بوو به‌راکانی و^۲، نازناوی عه‌مری کوپی عاصی لی
 نابوو و راکانی جێبه‌جێ ده‌کرد چونکه ژێرو لیژان بوو، ژۆرێک له‌پیاوانی ده‌وله‌ت و خه‌لکانی سوننه
 له‌میسردا به‌گوێیان ده‌کردو له‌رای ده‌رنه ده‌چوون، هه‌روه‌ک پاشان ئه‌له‌عزیزی کوپی سه‌لاحه‌دین
 پیتی وت: هه‌ر شتیکت به‌به‌رژه‌وه‌ندی زانی بۆم بنوسه، چونکه من ته‌نها به‌رای تو کار ده‌که‌م^۳.
 هه‌روه‌ها ئه‌یبن جه‌وزی باسی ئه‌وه ده‌کات که ئه‌یبن نه‌جا چالاک بووه له‌نامۆزگاریکردنی خه‌لک و
 گێڕانه‌وه‌ی فه‌رموده‌دا، سه‌لاحه‌دین و کوپه‌کانیشی له‌مه‌جلیسیدا ئاماده ده‌بوون و گوێیستی
 وانه‌کانی ئه‌بوون و پله‌وپایه‌و ریزیکی ژۆری هه‌بوو له‌ناو خه‌لکدا^۴ کاتی که سه‌لاحه‌دینیش که‌وته‌پی بۆ
 رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کان له‌ولاتی شامدا زه‌ینه‌دینی کوپی نه‌جا رووداوه‌کانی بۆ تو‌مار
 ده‌کرد^۵، له‌و شتانه‌ش که نوسیوی ئه‌وه بوو کاتی قه‌لا‌ی حمصی ئازاد کرد له‌سالی ۵۷۰هـ -
 ۱۱۷۴ز دا نامه‌یه‌کی بۆ نوسی که‌تیایدا به‌شتویه‌یه‌کی دو‌رو درێژ و سه‌فی قه‌لاکه‌ی بۆ ده‌کرد^۶، کاتی
 سه‌لاحه‌دینیش پیریاری مانه‌وه‌و جێگیربوونیدا له‌شامدا کوپی نه‌جا له‌سالی ۵۸۰هـ - ۱۱۸۴ز دا
 نامه‌یه‌کی بۆ نوسی و باسی جوانی و خێرو بیرو نیل و مزگه‌وته‌کانی بۆ ده‌کرد، پاشان به‌لگه‌ی له‌سه‌ر
 گه‌وره‌یی و فه‌زلی میسر به‌چه‌ند ئایه‌ت و گێڕانه‌وه‌و ئاسه‌وارێک هێنایه‌وه، سه‌لاحه‌دینیش به‌نامه‌یه‌ک
 وه‌لامی دایه‌وه (که‌چه‌زای ئه‌یبن جه‌وزی و ئه‌بو شامه هێناویانه‌)تیایدا باسی ئه‌وه ده‌کات که
 نیشه‌جێ بوون له‌شامدا باشته‌رو ئاو و هه‌وای خوشتره‌و خوای گه‌وره‌ش له‌قورئاندا سویندی پی
 خواردوه، هه‌روه‌ها گله‌یی ئه‌وه‌ی لێده‌کرد که چۆن بیری دیمه‌شقی زیدی خۆی ناکاته‌وه‌و داوای
 لێکرد که بگوێزێته‌وه‌ بۆ دیمه‌شق و له‌کۆتایه‌که‌شیدا هاتبوو: زه‌ینه‌دین باسی خراپه‌کانی شام
 ده‌کات و منیش ئومید ده‌که‌م بگه‌رێته‌وه‌ بۆ هه‌ق و له‌گه‌ڵ هاوڕێکانیدا بگه‌رێته‌وه‌ بۆی به‌پشتیوانی
 خوا^۷ هه‌رچۆنێک بێت ئه‌یبن نه‌جا به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر کارکردن له‌گه‌ڵ سه‌لاحه‌دیندا هه‌تاوه‌کو

^۱ الکامل فی التاریخ، له: دور الفقهاء و العلماء، ل: ۱۳۱.

^۲ کتاب الروضتین (۲۲۴/۲۱۹/۱).

^۳ دور الفقهاء و العلماء، ل: ۱۳۱.

^۴ مرآة الزمان، له: هکذا طهر جیل صلاح الدین، ل: ۲۸۲.

^۵ کتاب الروضتین، له: هکذا طهر جیل صلاح الدین، ل: ۲۸۴.

^۶ هکذا طهر جیل صلاح الدین، ل: ۲۸۴.

^۷ کتاب الروضتین، له: هکذا طهر جیل صلاح الدین، ل: ۲۸۴.

له ئازادکردنی بهیتولمه قدیس به شدار بوو و پیکه وه چوونه ناویه وه و یه کهم مه جلیسی وه عزو ئامۆزگاری له مزگهوتی نه قصادا گریدا^۱ که دواتر باسی لێوه ده که یه به پشستیوانی خوا، دواجاریش نه بولحه سه ن عه لی کوپی نه جای ههنبه لی ناسراو به زهینه دین له سالی ۱۵۹۹ دا کۆچی دوایی کرد رهحمهتی خوی لێ بیت^۲.

حهوته م: عیمادی نه صفه هانی:

قاضی و پیشه و، زاناو موفتی، به پررسی دیوانی ئینشاو وه زیر عماده دین، باوکی عه بدوللا محمدی کوپی حامدی کوپی محمدی کوپی عه بدوللا کوپی عه لی کوپی محمودی کوپی هیبه ی نه صفه هانی نوسه ر، که به ئیبن أخی العزیز ناسرا بوو، هاته به غداو له خویندنگه ی نامیه دا نیشته جی بوو، له بواری فیه قهدا لیه اتو بووه وه له سه ر دهستی نه بی منصور سعیدی کوپی ره زاز خویندویه تی و زمانی عه ره بی و جیاوازی به باشی زانیوه وه زانستی (الترسل) دا دهستیکی بالای هه بوو چه ندین کتیبی نوسیوه و ناوبانگی ده رکردوه، په یوه ندی به ئیبن هبیره وه کردوه و پاشان چوه وه دیمه شق له سالی ۵۶۲ هـ و په یوه ندی کردوه به ده وه له ته وه و له دیوانی ئینشادا خزمه تی کردوه له سه رده می نوره دینداو به فارسیش شتی ده نویسی، نوره دینیش وه ک نیردراوی خۆی ناردی بۆ لای المستنجد، و وانه وتنه وه ی - عیمادیه دا - ئامیری پی سپارد له سالی ۵۶۷ هـ، پاشان له دیوانی نه شرافدا دایمه زراند، کاتی نوره دین کۆچی دوایی کرد پشتگوێ خراو نه ویش رووی کرده موسول و له وێ نه خوش که وت، پاشان گه پرایه وه بۆ حه له ب له کاتی کدا که سه لآحه دین گه مارۆیدابوو له سالی ۵۷۰ هـ دا، له وێ ده ستیدایه پیا به لآدانی سه لآحه دین و له لای مایه وه و نامه ی بۆ نارد نه ویش نزیکه کرده وه له خۆی، کاتی القاضی الفاضل له میسر ده رده چوو عیماده ی شوینی ده گرتوه^۳، به م شیوه یه عماد بووه بریکاری قاضی الفاضل له هه موو کاروباره کانیداو پله و پایه ی جارانی ده سه که وته وه بوو به نوسه ری تایبه تی سه لآحه دین و^۴، نه ویش هه موو کاروباره کانی پی ده نویسی و متمانە ی پی به خشی و بوو به یه کێک له که سه نزیکه کانی که پاره ی دابه شه کردو کاروباره کانی به پێوه ده بردو به بی گه پانه وه بۆ سولتان ئیمزاو مۆری هه ر شتیکی ده کرد که پیی باش بوایه و پیداو یستی نه و خه لکانه ی جیبه جی ده کرد که روویان لێ ده ناو هاوشانی وه زیرو ناودارانی ده ولت بوو هه رچه نده نه گه شته ئاستی القاضی الفاضل لای سه لآحه دین، دای نه مه ش عماد له القاضی

^۱ هکذا طهر جیل صلاح الدین، ل: ۲۸۴.

^۲ وفیات الأعیان (۵۳۰/۲)

^۳ العماد القاضی، د. حسین عاصی، ل: ۲۱.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱، ۲۲.

الفاضل زیاتر لای سه لآحه دین ده مایه وه و القاضی الفاضل زورجار ناماده نه ده بوو لای سولتان چونکه بۆ راپه راندنی کاروباره کان سهردانی دیمه شق و قاهره ی ده کردو.... هه روه ها له سه رده می سه لآحه دیندا نامه و بالوکراوه و مزگیننی نامه ی دهرده کردو نه چووه مه جلیسی راویژکردنه وه^۱.

کاتی سه لآحه دینیش کۆچی دواپی کرد له سالی ۱۵۸۹ عماد رۆلی نه ماو ناوبانگی کۆژییه وه و کاروباره کانی به ره و خراپی چوون چونکه کۆپه کانی سه لآحه دین وه ک باوکیان مامه له یان له گه لدا نه ده کردو هه ستان به دوروخستنه وه ی له پۆسته که ی، دهرباره ی نه مه ش عماد له پێشه کی البرق الاشامیدا نه لی: کاتی په روه ردگاری میهره بان سه لآحه دینی برده وه بۆ به هه شته که ی خۆی کۆپه کانی مولک و ده ولته که یان به شکردو منیش وتم: ریگه ی نه و ده گرن و دریزه به کاره کانی ده دن و ریزم ده گرن و دلخۆشم ده کهن، به لآم گومانه که م له جیی خۆیدا نه بوو و یارمه نی و به خششیان لی گرتمه وه و سه رچاوه یان وشک کردم و پرۆژه کانیان شیواندم^۲. پاش کۆچی دواپی سه لآحه دینیش نه و میژوونوسانه ی که باسی ژبانی عمادیان کردوه به هیچ شیویه که باسیان نه هیناوه، یاقوت ده لیت: له مالی خۆیدا مایه وه و ده ستیدایه نوسین^۳، هه روه ها ئین خه له کان ده لیت: له ماله وه دا مایه وه خه ریکی کارونوسینی کتیب بوو.

به لآم وادیاره عمار پاش ماوه یه که پراوه ته وه بۆ وانه وتنه وه و نوسین، نه مه ش له و نامه یه دا دهرده که ویت که القاضی الفاضل بۆ عمادی نارد له میسر وه له ۵۹۵ هـ دا و تیایدا سکا لای ته نهایی خۆی ده کات و توانای وانه وتنه وه و نوسینی عماد به نیعمه ت و به خششیک دانه نیت که شیایو سوپاسگوزارییه و، نه لی: خوا ده زانی من له چ ته نهاییه کدام و ئۆقره م لیبراوه له م سه رده مه ناخۆشه دا، و چاوه پێی (البرق الشامی) م که بیاری به سه رمداو سه رقالم بوونی گه وره شمان به وانه وتنه وه و نوسینی پر ره وانبیژییه وه نیعمه ت و به هره یه که شیایو نه وه یه که زانایان سوپاسگوزاری بن، به رامبه ر به و چیژو خۆشیه ی که لیتی ده بن^۴. له و شیعرانه ش که ده یوت:

و للناس بالملك الناصر الصلاح صلاح و نصر کبیر
هو الشمس و افلاکة في البلاد و مطلعة شرجه و السریر
اذا ماسطا أو حبا واحتبی فما الليث؟ من حاتم؟ ما ثیر؟

^۱ سنا البرق الشامی، ل: ۵۲، العماد الاصفهانی للعاصی، ل: ۲۴.

^۲ إرشاد الأديب (۸۵/۷)

^۳ وفيات الأعيان (۱۵۲/۵)

^۴ كتاب الروضتين، له: العماد الأصفهانی، ل: ۲۶.

^۵ سير اعلام النبلاء (۲۴۹/۲۱)

ههروهه له کاروانیکدا بوو دهرباره ی القاضی الفاضل نه یوت:

أما الغبار فانه مما أثارته السناكب

فالجو منه مظلم لكن تباشير السناكب

يا دهر لي عبدالرحيم فلست أخشى مسّ ناكب^۱

پاشان عماد له روژى دووشه ممه له سه ره تايى مانگى ره مه زانى سالى ۱۳۹۷هـ/۵ى حه زه يرانى سالى ۱۳۹۱دا کوچى دوايى کردو له گورپستانى سوڤيه کانداه دهره وهى باب النصر به خک سپيږدرا^۲.

هه شتتم: نه نخه بوشانى:

زانای پایه به رزو دونیا نه ویست، نجم الدین أبو البرکات محمدی کوږی موفه قی کوږی سه عیدی خه بوشانی شافعی سوږی، له سه ره دهستی محمدی کوږی یه حیا خویندویتی و زیره کی و لیها تووی پتوه دیار بووه^۳، کتیبی (المحیط)ی خوی له به ربووه که شازده به رگ بووه و به چه له که خه لکی نیسا بووه و زیانی ساده و زبری هه بووه و ژور توندوتول بووه له ناینداو پیښ نه وهی بیته میسر وه ده یوت: نه چم بؤ میسرو ده سه لاتی عوبهیدی یه هودی ناهیلّم، نه وه بوو له قاهره دا نیشته جی بوو و ده ستیدایه ره خنه گرتن له خه لکی کوشک و قسه پی و تنیان، نه وانیښ سه رسام بوو بیون له گه لیداو نه یانده زانی چی بکه نو، پاره و به خششیکى زوریان بؤ نارد که ده لّین: چوار هه زار دینار بووه، نه ویش به و نیردرا وهی وت که بؤی هیئا بوو: له ناو بجیت نه م بیدعیه چییه؟ پاشان داواى لیکرد به خیرایی بږوات و نالتونه که ی بؤ فریداو پاش لیدان و داگرتنى له سه ره پلیکانه کان^۴. کاتى هاته میسر وه له سالى ۱۳۶۵هـ دا له مزگه و تیکدا نیشته جی بوو، له وکاته شدا خه لیفه ی فاتمی العاضر لدین الله خه ویکى ببنی، له خه وه که شیدا دوپشکیک له مزگه و تیکى نه و شاره وه هاته دهره وه پتوه یداو نه ویش به ترسه وه راجله کاو که سیکی بانگ کرد که شاره زا بوو له لیکنده وهی خه ودا خه وه که ی بؤ گیرایه وه نه ویش وتی: نه میری باوه ږداران له لایه ن پیاویکه وه زیانی پی ده گات که له و مزگه و ته دا نیشته جی بووه، پاشان خه لیفه فه رمانیدا به هیئانی نه و که سه ی که له و مزگه و ته دایه، نه وانیښ چوون و سوږیه کیان هیئاو عاضدیش لیى پرسى له کوپوه هاتووه و که ی هاتووه ته میسرو بؤچی هاتووه؟ نه ویش وه لایى دایه وه، عاضدیش هیچ شتیکى وای تیايدا به دی نه کرد که جی گومان بیت به لکو هه ژاری و راستگووی بؤ دهرکه وت، بویه بریک پاره ی پیداو پیى وت: نه ی شیخ دوعامان بؤ

^۱ هه مان سه رچاوه (۳۵۰/۲۱)

^۲ العماد الأصفهانی، ل: ۲۷

^۳ سیر أعلام النبلاء (۲۰۴/۲۱)

^۴ طبقات السبکی (۱۵/۷)، سیر أعلام النبلاء (۲۰۵/۲۱)

بکه، پاشان نازادی کردو ئه ویش هاته وه بۆ مزگه وتو نیایدا مایه وه هه تا ئه و کاته ی که شیرکۆ هات له دیمه شقه وه و سولتان سه لآحه دین بووه وه زیری عاضدو ده ستیدایه رووخاندنی ده ولته ی فاطمی و، داوی فتوای له زانایانی میسر کرد، خه بوشانیش له هه موویان توندتر بوو به رامبه ریان و خراپه کانی باسکردن و به بی باوه پی داده نان و زۆر له سه ریان ده دا، هه روه ها ئه م زانایه فرمان به چاکه وه نه هی له خراپه ده کرد، ئه وه بوو جارێکیان به رده رکی جێنشین میسر مظفرالدین عومه ر هاته لای و تی: تقی الدین سلآوت لێده کات، خه بوشانیش وتی: بلای شقی الدین واته یاخی له دین سلآوی خوای لی نه بیته، کابراش وتی: ئه و پۆزش ده هیته وه ده لی: شوینی نییه بۆ فروشتنی ئاوی گه نه شامی، خه بوشانیش وتی: درۆ ئه کات، وتی: ئه گه ر شوینی ئه زانیته پیمان بلای و تی: وه ره پێشه وه، کاتی هاته پێشه وه قزی گرتو به زلله هات به سه ریداو ئه یوت: من ئاوی گه نه شامی نافروشم، تا بزانه له کوئ هیه، پاشان له ده ستی رزگاریان کرد، به درێژی ته مه نیشی پاره ی له پاشایه ک یان پاره ی وه قفی وه رنه گرتوه وه له و جلانه شدا کفن کرا که له به ریدا بوو، ئه مه و خه بوشانی له مانگی ژێ القعه ی سالی ٥٨٧هـ دا کۆچی دوایی کرد.

ئه مه ژياننامه ی هه ند له زانایانی سه رده می سه لآحه دین بوو، که پله و پایه یان زۆر به رزو شکۆدار بوو لای سه لآحه دین و مه جلیسی پر بوو له پیاوچاک و زانایان، عیمادیش له م باره یه وه ئه لی: پێی باش بوو فه رموده به سه نه ده وه باس بکریته، زانایانیش له زانستی شه رعی به سود بدوین، به هۆی زۆر گفتوگۆکردن و دانیشنی شه وه له گه ل زانایان و داوه رانا له وان شاره زاتر بوو له حوکم و به لگه ی شه رعی و هۆکاره کانی ره زامه ندی په روه ردگار.

ئیهن شه دداد لێیه وه ئه گێرته وه: که هه ر کاتی بیبیستایه زانایه ک هیه ریوایه تی باشه و فه رموده ی زۆری بیستوه، ئه وه ئه گه ر زاناکه به اتایه بۆ لای داوی هیانی ده کردو گوئیستی فه رموده ده بوو لێوه ی ئه گه ر زاناکه ش ئاماده نه بوایه بیته لای سولتان به پێی خو ی ده چوو بۆ لای و کوپه کان و ده وره به ریشی به شدار ده کرد له گه ل خۆیدا، په یوه ندیشی له گه ل پێشه وه قطب الدینی نه یسا بوریدا په یوه ندیه کی به هیز بوو، چونکه به رده وام له گفتوگۆو مشتومردا بوو له گه ل

^١ الموسوعة اسلامية في تاريخ الحروب الصليبية (٢٥/٤٢٧، ٤٢٨)

^٢ سير اعلام النبلاء (٢١/٢٠٧)

^٣ سير اعلام النبلاء (٢١/٢٠٧)

^٤ سير اعلام النبلاء (٢١/٢٠٧)

^٥ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ١٣٨.

^٦ النوادر السلطانية، ل: ٧، دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ١٣٨.

زانایاندا له و مه سه لانه دا که پټو ښتې به ټيگه ښتن هه بوو تياياندا^۱، به کورتي: زانايان و شه رعنا سان پله و پايه و گرنگيه کي تاييه تيان هه بوو لای سه لآحه دين و سؤزو چاودږي و ريږي مادي و مه عنه وي لي ده گرتن و راکانيان نرخښتراو و به هه ند و هرگيراو بوو به لايه وه و پرس راوږښتاني به پټو ښت ده زاني له هه موو مه سه له شه رعني هه کانداه که په يوه ست بوو به هه موو بواره کاني فرمان پره واييه وه، به م پټيه ش زانايان ده سه لآتي روحيان به سهر بيرو هزي خه لکيدا پهيدا کردو کاريگه ري نؤريان هه بوو له سهر گهل و حکومت، به لگه ش له سهر نه مه ش نه وه يه که ده ولت جله وي به رگري و جهنگي دابوويه ده ست زاناياني هاوشڼويه عيساي هه کاري که له هه ردو بواړي ټايني و سهر بازيدا شاره زار ليها توو بوو له سهر دهمي سه لآحه ديندا^۲.

^۱ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۳۸.

^۲ هه مان سهر چاوه، ل: ۱۳۹.

باسى پېنجەم: چاكسازى ئابورى و بوارەكانى خەرجى

دەولەت لەسەردەمى سەلاحەدىندا لەقۇناغى دەولەمەندى و خوشگوزەرانىدا بوو، بەوپىيەى داھاتى زۆر بوو و سەرچاوەكانى رۆزىشى جۆراوجۆر بوو، ئەتوانىن داھاتەكانىش بەم شێوەیە دیارى بكەين:

• دەستى گرت بەسەر گەنجىنە زۆرەكانى فاتمىيەكاندا دواى دەست گرتنى بەسەر مىسردا.

• داھاتى سەرانە كە لەخەلكانى ناموسولمانەوہ بۆى دەھات.

• داھاتى فیدیە كە لەدیلكانەوہ بۆى دەھات.

• داھاتى دەستكەوت و غەنىمەتەكان كە لەكاتى جەنگدا دەستى دەكەوت.

• داھاتى خەراج كە لەو زەویانە وەرەگىرا كە بە سولخ و ئاشتەوايى دەستى بەسەردا

گىرابوو،... وپراى چەندىن داھاتى رەواو سەرچاوەى سامانى تر، بى گومان سەلاحەدىن لەو

سولتانانە نەبوو كە پارە و مالىيان لەشتى لایەلایى و نازەوادا سەرف دەكرد، بەلكو لەپێناو

خواو بنیاتنانى قەلاو حەسارو ئاوەدانكردنەوہ و ئەو بوارانەدا كە سودى گشتیان ھەيە

خەرجى دەكرد^۱.

یەكەم: گرنگیدانى بەكشتوكال و بازركانى:

بۆئەوہى سەلاحەدىن ولاتەكەى بپاریزیت لەھەژراى و قات و قېرى كە دەرەنجامى جەنگو

رەوہ پەروبوونەوہكان دروست دەبیت، گرنگى باشى دەدا بەكشتوكال و ھۆكارەكانى ئاودېرى،

ھەتاوہكو زەوى باشتىن بەرەوېومى ھەبیتو، ھەموو جۆرە پېداوېستىيەك بەرھەم بېنیت، ئەمەو

میسرو شام ھاوکارى یەكترىان دەكرد لەئالوگۆپکردنى بەرەوېومە كشتوكالییەكان و بەھێزکردنى

بەرژەوہندە ئابورییەكان و دابینکردنى سامان و كۆمەكى پتویست بۆ سوپا، ھەرەھا ھەردوو

ھەرىمەكە ھاوھەلویت بوون بەرامبەر بەدەستدیزى فەرەنجەكان و، دابینکردنى ئازوقە و خۆراكى

پتویست بۆ سوپای ئىسلام و، ئەوہ بوو مىسر لەسەردەمیدا بووہ ئەلقەى پێكەوہ بەستنى

رۆژھەلات و رۆژئاوا، چەند شارێكى ئەوروپیش بەھۆى ئەم بازركانییەوہ بوژانەوہ وەك شارەكانى

(بندقیە و پیزا) ئىتالى، دواترىش خەلكى بوندوقیە رازى بوون بەدامەزراندنى بازاريكى بازركانى

لەئەسكەندەرییەدا بەناوى (بازارى ئەيك) سەلاحەدىنىش گرنگیەكى زۆرى دەدا بەبازارە

بازركانییەكان ھەتاوہكو ئابورى بپۆزیتەوہر بەرھەم زیاد بكات، بەم شێوەیە بازارەكان لەمیسرو

شامدا زۆربوون و ئەویش بايەخى دەدا بەچاكسازى و فراوانكردنى، ئىبن جبیرى گەپۆك -رحالە-

^۱ صلاح الدين الأيوبي، عبدالله علوان، ل: ۱۲۵.

به چەند بازارپێك لهو بازارپانهدا تێپه‌ری كردوو له‌سه‌رده‌می سه‌لاحه‌دیندا له‌ساڵی ٥٧٨ هـ داو سه‌رسامی خۆی تۆمار كردوو به‌رامبه‌ر به‌و سیستهمی كه‌ تاییدا په‌یڤه‌و ده‌كراو له‌لێدانیدا سه‌باره‌ت به‌شاری حه‌له‌ب ئه‌ڵێ: ئه‌م شاره‌ زۆر گه‌وره‌یه‌و به‌ریکی دروستكراوه‌و دیمه‌نی دلكیرو بازارپه‌كانی فراوان و پێگه‌وه‌ به‌سترون به‌شیوه‌یه‌کی لاكێشه‌یی له‌پیشه‌یه‌كه‌وه‌ ئه‌چینه‌ ناو پیشه‌یه‌کی تهره‌وه‌و هه‌موو پیشه‌ گه‌وره‌كانی به‌م جۆره‌ تایه‌، هه‌مووشی به‌ته‌خته‌ سه‌ری گیراوه‌و دانیشتونانی له‌سیبهری چرو پێدا ده‌ژین، هه‌موو بازارپێکی مۆڤ سه‌رسام ده‌كات و چاو روون ده‌كات وه‌ و زۆربه‌ی دوكانه‌كانیشی به‌جوانی له‌ته‌خته‌ دروستكراوه^١، ناصر خوسره‌و له‌كتیپی (سه‌فه‌نامه‌) دا وه‌سفێ شاری طرابلسی شام له‌سه‌رده‌می سه‌لاحه‌دیندا ده‌كات و ئه‌ڵێت: ولاتیکی جوانه‌، به‌كێلگه‌و بیستانی و قامیشی شه‌كری زۆرو دره‌ختی نارنج و مۆزو لیمۆ ده‌وره‌دراوه‌و وێپای شوینی رست و چنن كه‌ چوار یان پێنج یان شه‌ش چینه‌و بازارپو شوسته‌كانی جوان و پاك، ته‌نانه‌ت وا ده‌زانی هه‌موو بازارپێك كۆشكێکی رازاوه‌یه‌، له‌ناوه‌پاستی شاریشدا مزگه‌وتێکی گه‌وره‌ هه‌یه‌، كه‌ به‌ نه‌خشی جوان و تۆكه‌ رازینراوه‌ته‌وه‌و له‌گۆڤه‌پانه‌كه‌شیدا گومه‌زه‌یه‌کی گه‌وره‌ هه‌یه‌ كه‌ له‌ژێردا حه‌وزێك هه‌بوو له‌خواروو ئاوهاوێژێکی تیاوو كه‌ له‌مسی زه‌رد دروست كرېوو، هه‌روه‌ها له‌بازاریشد شوینیکی ئاو خواردن هه‌بوو كه‌ پێنج به‌لوعه‌ی ئاوی ئی به‌ستراوو بۆ نه‌وه‌ی خه‌لكی ئاوی ئی به‌رن^٢.

دووه‌م: گرنگیان به‌پیشه‌سازی:

سه‌لاحه‌دین گرنگی ده‌دا به‌دروستكردنی چه‌ك و رستن و چنن و قوماش و پۆشاک و حه‌ریری ده‌زوو ئالتونی و زینی نه‌سپ و دروستكردنی شوشه‌، هه‌روه‌ها له‌سه‌رده‌میدا پیشه‌سازی قاص و قاچاغ و كه‌شتی و به‌له‌م دروستكردن و چه‌ندین شتی پێویستی تر بۆ لایه‌وه‌بوو و هه‌ن كه‌ به‌ره‌می زیاده‌ ده‌كرد و ئابوری وڵات به‌هێزتر ده‌كرد^٣ هه‌روه‌ها پیشه‌وه‌ران له‌سه‌رده‌می ده‌وله‌تی نه‌یویدا له‌هه‌موو كه‌س وه‌فادارتر بوون بۆ دا‌بونه‌ریته‌ كۆن و بۆ ماوه‌یه‌یه‌كانیان، ئه‌وه‌ بوو كریكارو پیشه‌وه‌ران له‌سه‌ر هه‌مان شیوازو رێپه‌وی سه‌رده‌مانی پێش خۆیان به‌رده‌وام بوون، هه‌روه‌ها پیشه‌وه‌ران چه‌ند سه‌ندیکاو رێخه‌راویکیان هه‌بوو كه‌ مافه‌كانیان بۆ ده‌پاراستن و سه‌په‌رشتی كارو ئه‌ركه‌كانیان ده‌كرد به‌جۆرێك كه‌ سیستم و یاسای تایبه‌تی هه‌بوو كه‌ هه‌مووان رێزیان ئی ده‌گرت و ده‌وله‌تیش

^١ صلاح الدین الأيوبي، ل: ١٧٦.

^٢ صلاح الدین الأيوبي ل ١٧٧

^٣ الفنون الإسلامية في العصر الأيوبي (٥٤١/١)

پشتیوانی لیده کرد^۱. په کیک له نهریته کانی سه ندیکاو ریڅخواوه کانی پیشه وهرانیښ، بریتی بوو له پاراستنی نهیښی پیشه کان و نه درکاندنی بۆ که سانی ترو پاراستنی بۆ خاوه ن کارو بڼه ماله کانیان، رهنگه نه مهش هؤکاری تایبه تمه ند بوون هه ندی خیزان بیت به پیشه یه کی دیاریکراو گواسته وهی به شیوه یه کی پشتاوپشت له ناویاندا. به ناویانگترین ناوه نده پیشه سازیه کانیش له سه رده می نه یوبیدا نه مانه ن:

۱- **شاری قاهره:** مه به ست له دروستکردنی شاری قاهره، بوونی به پایته ختی ده ولت و مالیکی که وړه بۆ هه موو میسر ییه کان نه بوو، به لکو مه به ست له دروستکردنی نه وه بوو که بیته شوینیکی تایبه ت بۆ خه لیفه و سه ر یازو ده ست و پیوه نده که ی دوور له شاری فسطاط، به لام قاهره دوا ی یه ک سه ده بووه قهره بالغتین ناوه ندی ناوه دان و ژیا نی کۆمه لگه یه کی به هه موو چین و توژو پید او یستییه کانیه وه له خوگرت و چندین پیشه و پیشه سازی تیا دا ده رکه وت و له سه رده می نه یوبیدا بوو به بازار پکی که وړه^۲. ناشکرا شه که بازار په کانی قاهره له سه رده می سه لاهه دیندا که شه کردنیکی باشی به خووه بینو و چه ندین گۆپانکاری نابوری و کۆمه لایه تی و مه زنی به خووه بینو که بووه هؤی زیاده بوونی خوا ست له سه ر به ره مه کانی بازار به شیوه یه کی گشتی. دیاره نه م که شه کردنه ش بووه هؤی سه ره لدانی چه ندین گۆپانکاری که بازار په کانی نه و شار ه به خووه بینو له گرنگترین نه و گۆپانکاریانه ش

آها علیها لیال ما ترکن لنا
إلا الأسی وعدلات من الحلم
عسی الراح إذا سارت مبلغة
توفي فقد غدر الأحباب بالذمم

ده رکه وتنی پسپوړی تی بوو له بازار په کاند او، دانانی بازار ی تایبه ت بۆ هه ر که له و په لیک نه مه ش ریو شوینیکی ریڅخه رانه بوو که له سه رده می سه لاهه دیندا بۆ یه که م جار ده ستی پیکرد، هه روه ها تیبینی نه وه ده کریت که نۆزینه ی نه و بازار په سه ره کییا نه ی که له سه رده می نه یوبیدا ده رکه وتن تایبه ت بوون به فروشتنی که له و په لیک دیاریکراو، نه مه ش دیارده یه که پیش سه رده می نه یوبی نه بوو، له و بازار په ش بازار ی تایبه ت هه بوو به فروشتنی جل و به رگی دووراو راخه رو پۆشاک، هه روه ها بازار ی (جه مه لونی که وړه ش) له سه رده می سه لاهه دیندا بنیاتنراو تایبه ت بوو به فروشتنی قوماشی ناوړی شم، بازار پکی ش تایبه ت بوو به فروشتنی که له و په لی بووک و خشل و زیږ، بازار ی (بین القصرین) یش تایبه ت بوو به شمشیر و راو قه لغان و رم و تیر، له گه ل پید او یستییه کانی

^۱ همان سرچاوه (۵۵/۱)

^۲ همان سرچاوه (۵۵/۱)

سەربازىيەكانى تىرى وەك چەك و كەرەستەكانى تر، ئەمە جگە لەچەند بازارپەك كەتايىدا جل و بەرگى سەربازان و پۇشاكى سولتان و ئەمىرو وەزىرو دادوهرەكانى هەبوو و تاييەت بوو بەخەلكانى دەسەلاتدار، هەروەها هەندى بازارو پيشەسازى لەفسطاط وە گويزرانە وە بۇ قاھىرە، ئەمەش دياردەيەكى سروشتى بوو هەتاوەكو رى بدرىت بەنيشتەجى بوونى خەلكى بەگشتى لەقاھىرەدا ئەمەش هەلىكە بۇ بازركان و پيشەوهرەكان هەتاوەكو بينە قاھىرە و چالاكى خۆيان لەنزىك پياوانى دەولەتە وە ئەنجام بەدن، دواى رزگاربوونى دەولەت لەو دەزگا پيشەسازىيەى كە لەبەر و بوومدا هەبوو لەسەردەمى باطمىداو بوو هۆى رۆشتنى ژمارەيەك لەو پيشەوەرانە بۇ بازارە جوراوجۆرەكان بەمەبەستى كاركردن تايىدا، ئەمەش يارمەتيدەر بوو بۇ زيادبوونى چالاكى پيشەسازى و گەشەكردى لەقاھىرەدا، كە ئەمەش لەلاى خۆيە وە رۆلى هەبوو لەگەشەسەندنى بازركانى لەسەردەمى سەلاحەدىنى ئەيوبيدا^۱.

۲- **شارى فسطاط**: ئەتوانىن بلىين ئەو ناگرەى كە شاوړ هەلى گىرساند خەريك بوو بەتەواوى فسطاط لەناوبەرئيت، ئەگەر بنەمالەى ئەيوبي فرىاي نەكەوتنايه، ئەوە بوو لەوكاتە وەى كە ئەسەدەدىن شىركۆ وەزارەتى وەرگرت، سوربوونى خۆى نيشاندا لەسەر سەرلەنوئى بنىاتنانە وەى ئەوشارە، پاشان سەلاحەدىنى برازاي دريژەى بەم كارەداو گرنگىيەكى رۆرى بە فسطاط داو هەستا بەچاكسازىكردن لەمژگەوت و دەزگا سەرەككەكانىداو چەندىن خويندنەگى تايادا بنىاتناو لەكۆتايىشدا بەهۆى شوراو حەسارىكە وە لەگەل قاھىرەدا تىكەلى كردو بەم شىئەيەش پاراستنى هەردووكيانى پىكە وە مسۆگەر كردو بەهۆى ئەم گرنگى پىدانهشە وە: ئاوەدانى وردە وردە گەرايە وە بۇ شاوړ هەلى بنىاتنانە وەى فسطاط لەسەردەمى سەلاحەدىنە وە لەباربوو چەندىن بيناو بازارو كارگە دروستكران^۲ كارگەكانىش فسطاطيش بە (مسابك) ناوژەند كران و، ئەوترا (مسابك النحاس) كارگەى تواندە وەى مسو (مسابك الفولاذ) كارگەرى تواندە وەى پۆلاو بەوشىئەيە، گومانىش لەوهدا نىيە كە ئەو كارگەكانە كە لەفسطاط دا بوون، خامى كانزايى تياو لەقالبدراوى بەرھەم دەھيئا كە پتيويست بوو بۇ پيشەسازى كانزاکان لەميسردا بۇ دروستكردى چەك و ئاميرى جەنگى سەربارى ئاميرەكانى ناوماو و توحفە و (نەختينە) جوراوجۆرەكان^۳.

^۱ عمران القاهرة و خططها في عهد صلاح الدين، ل: ۲۲۷ - ۳۳۳.

^۲ عمران القاهرة و خططها في عهد صلاح الدين، ل: ۲۴۹ - ۲۵۲.

^۳ الفنون الاسلامية في العصر الايوبي (۱۴۳/۲)

۳- تنیس: تنیس به گرنگترین ناوهندی پیشه‌سازی رستن و چین دادنه‌ری له‌سهرده‌می نه‌سوبیدا، نه‌وه بوو زۆرینه‌ی میژوونوس و گه‌شتیاره‌کان زۆچون له‌پیشه‌سازی چیندا، نه‌م جۆره قامیشه‌ش له‌ده‌ره‌وه‌ی تنیسدا ده‌چیترا^۱، شایانی باسه‌ ناوه‌دانی شاری تنیس به‌هۆی چالاکی پیشه‌سازی و بازرگانی خه‌لکه‌که‌یه‌وه بوو، هه‌تاوه‌کو پاشا الکامل محمدی کوپی نه‌یوب له‌ سالی (۱۲۲۶/ک) شوراو خانوه‌کانی روخاند^۲.

۴- له‌و شارانه‌ش که له‌وکاته‌دا به‌ناویانگ بوون وه‌ک ناوه‌ندی پیشه‌سازی له‌سهرده‌می نه‌یوییدا: شاری دمیاط و نه‌خمیم و نه‌سکه‌نده‌رییه‌و دورگه‌ی الروضة و شاری دیمه‌شوق حه‌له‌بو^۳ چهند شاریکی تر.

سییه‌م: نه‌هیشتنی باج و رازی بوون به‌داهاته شه‌رعیه‌کان:

سه‌یر نییه که دوا‌ی کۆچی دوا‌ی سه‌لاحه‌دین له‌خه‌زینه‌که‌یدا ته‌نها ۴۶ دره‌می زیو و یه‌ک دینار زێر مابیت، چونکه داهاتی ولاته‌که‌ی زۆر زۆر بوو و خه‌رجیه سه‌ربازییه‌کانیشی زۆر ده‌بوون، هه‌رچه‌نده نه‌و ناوچانه‌ش زۆر بوایه‌ن که ده‌که‌وتنه ده‌ستییه‌وه هی‌نده داهات و خه‌رجیه‌کانی زۆرتر ده‌بوون، هه‌میشه‌ش کاری به‌م بئه‌مایانه ده‌کرد:

- ۱- هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی باج و (ضریبه) نادروسته‌کان له‌هه‌موو نه‌و ولاتانه‌دا که ئازاد کراو بوون.
- ۲- رازی بوون به‌داهاته شه‌رعیه‌کان وه‌ک زه‌کات و سه‌رانه و خه‌راج و ده‌ستکه‌وت و ده‌یه‌کی بازرگانی، داهاتی میسریش سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌می بوو، چونکه میسری به‌شانشینی خۆی ده‌زانی، بۆیه نه‌و باجانه‌ی تیا‌دا هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه که له‌سه‌ر مه‌غریبه‌یه‌کان دانرا بوو بۆ حه‌ج و باجی له‌سه‌ر بازرگانه‌کانی یه‌مه‌ن لا‌بردو وێ‌رای هه‌لگرتنی نه‌و باجانه‌ی که هاوشیوه‌ی نه‌مه بوون له‌دیمه‌شوقدا له‌کاتی ئازادی کردنیدا هه‌روه‌ها له‌حه‌له‌بو و سنجار (شه‌نگار) و رقه‌شدا هه‌مان کاری کرد، سیاسه‌تی دارایی له‌و بلا‌وکراوه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌ویت که ده‌ری کرد له‌کاتی هه‌لگرتنی باج له‌سه‌ر رقه‌که‌ تیا‌دا هاتوه: خراپترین نه‌میر نه‌و که‌سه‌یه که کیسه‌ی پرکات و خه‌لکی هه‌زار بکات، و دورترین که‌سیشیا‌ن له‌راستییه‌وه نه‌و که‌سه‌یه که به‌ناهه‌ق پاره له‌خه‌لک وه‌رگری‌ت و نه‌و کاره‌ش به‌ره‌وا بزانی‌ت، هه‌ر که‌سی‌کیش له‌به‌رخاتری خوا ده‌ستبه‌رداری شتیک بێ‌ت بۆی قه‌ره‌بوو ده‌کاته‌وه و هه‌رکه‌سی‌کیش قه‌رز بدات به‌خوا

^۱ یه‌کێکه له‌شاره‌ جوانه‌کان، دورگه‌یه‌کی نزیک ده‌ریایه له‌میسردا له‌نتوان نه‌لفه‌رماو دومیاطدا.

^۲ الفنون الاسلامیة فی العصر الايوبي (۱۴۵/۲)

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه (۱۴۶/۲)

^۴ هه‌مان سه‌رچاوه (۱۴۶/۲ بۆ ۱۴۸)

وهریده گزیتته وه، کاتی دقه شمان نازادکرد بینیمان چهوری ده خوریت و ستم ده کزیت،
 نیمهش فرمانمانداو پیوستیمان کرد له سهر خۆمان و سه رجهم والیه کان که ئهم باجانه
 هه لگرو.... فرمانمان دا ئه و ده رگایانه داخزین و هه لپوه شیرینه وه و له دیوانه کاندایه
 نه هیلزین و هه موو ده وله مه ندو هه ژارانی لی بیه خشرین^۱ به شیوه یه کی هه میسه یی.

به م شیوه یه ئه و باجانه هه لگیرا که خاچه رسته کان له الصلت و البقاء و جبل عوف و السواد و
 جۆلندا و هریان ده گرت. فره نه کانیس نیوه ی به روبومیان لی ده سه ندن، هه روه ها سه لآحه دین
 فره زی زه کاتی زیندوو کرده وه (که فاطمیه کان هه لیان و هه شانددویه وه) وه ک ناماژه یه ک بۆ
 گه پانه وه ی مه زه بی نه هلی سوننه و خستییه بری باجو سه رانه ناره واکانیان و گرنگی ده دا
 به کۆکردنه وه ی دیوانیکی بۆ ته رخان کردبوو که (سه ره رشتیاری زه کان) سه روکاری ده کردو
 موچه یه کی که می هه بوو، هه روه ها زه کات له زپرو زیوو بازرگانی و مه پو مالآت و کشتوکال
 وهرده گیرا، به لآم ماده خۆراکیه کانی وه ک کونجی و تۆی که تان و زه یتون و سه وزه زه کاتیان
 له سهر نه بوو، باجی خه راجیش به پیتی سیستم له کاتیکی دیاریکراودا وهرده گیرا، کاتی که پیوست
 بوو سالی هه تاوی بگۆردریت به سالی کۆچی له سالی ۵۶۷ هه ک دا چونکه کاتی کۆکردنه وه پیش کاتی
 به روبووم ده که وت سه لآحه دین ده سه برداری ئه وه بوو، به لآم شوینه کانی تری وه ک شام و جه زیره
 ئه وه خه راج به پیتی روبه ری زه وی به فه ددان وهرده گیرا و گهنم و جۆ دوو ئه رده ب و نیو بوو بۆ یه ک
 فه ددان بوو، سودمه نده کان باجه کانیان کۆده کرده وه ئه یانبرد بۆ دیوانی سولتان، هه روه ها پاقله و
 تۆکیش به هه مان شیوه بوو، هه ندی به روبومی تریش باجی له سهر بوو وه ک تری و به روبوومی
 درهخت، که له نیوان دیناریکه وه تا پینچ دیناردا بوو بۆ ههر فه ددانیک، له سالی سینه میشدا له سی
 دینار زیاتر نه بوو، خه لکی غه یره دین و نه هلی کیتابیش سه رانه یان ده دا به لآم ژنان و مندالان و پیاوه
 ئاینیه کانیان له سهریان نه بوو، هه روه ها پیشی ده و ترا باجی (الجوالی) کۆی جالیه و به پیتی
 که سه کان ده گۆرا، له دیناریکه وه بۆ (۵ و ۴) دینارو جگه له دوو دره هم و نیو که ده بی هه مووان
 سالانه بیده ن، له به رئه وهش که ته خته و کانزاکان پیوست بوون بۆ دروستکردنی چه ک، ئه وه
 سه لآحه دین نه یده هیشت که س دهستی به سه ردا بگزی و له لایه ن ده وله ته وه قۆرخ کرابوو، چونکه

^۱ صلاح الدین الفارس المجاهد و الملك الزاهد، ل: ۳۸۸.

^۲ صلاح الدین الفارس المجاهد و الملك الزاهد، ل: ۳۸۸.

^۳ صلاح الدین الفارس المجاهد و الملك الزاهد، ل: ۳۸۸.

له حاله تی شهردا بوو له گه ل فرهنجه كانداو ههركه ستيكيش قاچاغي پتوه بگردايه سزايه كي توندي ده دا^۱.

تۆريهي داهاته كانی دهوله تيش له جهنگ و قه لاو هه سارو مرگه وتو قوتابخانه كانه و سهنگه ره كاندا خه رج دهكرا سه رباري موچه ي فره مانبه ران و دروستكردنی فروشگا له كوچه و ريگا كاندا^۲.... هتد.

چوارهم: نه خوشخانه كان له سه رده مي سه لاهه ديندا:

له سه رده مي سه لاهه ديندا خویندنگه ي تاييبت نه بوو بۆ خویندنی پزيشكي به لكو نه م پسيپۆريه له نه خوشخانه كاندا ده وترايه وه، پاشان قوتابي پاش وه رگرتنی بابه ته كه سه ردانى نه خوشه كانى ده كردو به سه رى ده كردنه وه بۆ زانینی باری ته ندروستی نه خوشه كان چاره سه رکردنيان^۳، هه روه ها سه لاهه دين هه ستا به بنياتنانى چه ند نه خوشخانه يه كه له سه رده مي خویدا له وانه:

• نه خوشخانه ي ناصري له قاهره دا: سه لاهه دين هه ستا به بنياتنانى نه خوشخانه ي ناصري

له قاهره داو، يه كيك له كۆشكه كانى هه لباردو كردى به نه خوشخانه يه كي گه وره، نه و كۆشكه ش زۆر هيمن و دور بوو له دهنگه دهنگو قه ره بالقي^۴. دكتور نه حمه د عيسى نه لى: نه خوشخانه ي ناصري يان صلاحى يان نه خوشخانه ي سه لاهه دين: كاتى سه لاهه دين ده ستى گرت به سه ر ميسردا له سالى ۵۶۷هـ - ۱۱۷۱ز دا و كۆشكى فاطميه كه كانى كه وته ژيژر ده ستى، له كۆشكه كه دا هۆليك هه بوو كه العزيز بالله له سالى ۳۸۴م / ۹۹۴ز دا بنياتى نابوو، سه لاهه دينيش كردى به نه خوشخانه و بووه نه خوشخانه يه كي به ناويانگ له ناو كۆشكه دا^۵، القاضي الفاضل يش ده رباره ي گۆرانكاريه كه كانى سالى ۵۷۷هـ / ۱۱۸۱ز نه لى: سولتان سه لاهه دين يوسفى كۆپى نه يوب فره مانيدا به كردنه وه ي نه خوشخانه يه كه بۆ نه خوش و خه لكى لاوازو كه م ده رامه ت و بۆ نه م مه به سه ته ش شوئييك له ناو كۆشكه دا دياريكراو فره مانىكى ديوانى بۆ ده ركراو دووسه د دينارى بۆ ته رخان كراو به روبومى ناوچه ي فره ييومى پى ده دراو پزيشكو جه پپراح و كارگوزارو كارمه ندى بۆ دياريكراو خه لكيش سودى باشيان لى

^۱ صلاح الدين الفارس المجاهد و الملك الزاهد، ل: ۳۸۹.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۸۹.

^۳ تاريخ الأيوبيين في مصر و بلاد الشام، ل: ۲۱۴.

^۴ المستشفيات الإسلامية، عبدالله، عبدالرزاق، ل: ۲۳.

^۵ تاريخ البيمارستانات في الإسلام، ل: ۷۶ - ۷۷.

وهرگرتو تيايدا به سۆزوه مامه لهيان لهگه لدا دهکرا، ههروهه ئه نهخوشخانهيه که لويه لي باشي بۆ دابين کرابوو که لهکۆشکه جوانه کانه وه هينرا بوو و هه موو پيداويستيه کاني چاره سه رکردن و هه وانه وه ي تيدا بوو،^۱ ئين جيبري گه پوکيش وه سفي ئه نهخوشخانهيه دهکات که سه لاهه دين له قاهيره دا بنياتي نابوو و ئه ئي: يه کيک له سه روه رييه کاني ئه م سولتانه ئه وه نهخوشخانهيه بوو که له قاهيره دا هه بوو، که له يه کيک لهکۆشکه جوانه کاني دا بوو له روي فراواني و رازاوه ييه وه، ته رخاني کرد بوو بۆ ئه م کاره باشه له بهر ره زامه ندي په روه دگار، سه ره رشتياريکي شاره زاشي تيا دا دامه زاندو خه زينهي ده رمانی دايه ده ست و ده سه لاتي به کاره ياني ده رمان و دروستکردني به هه موو جوړه کانيه وه پي به خشي، هه روه له لهکۆشکه دا قه ره وي له جيه گه يان بۆ نهخوشخانه کان ديارى کردبوو که به ياني و ئيواره تيايدا ده مانه وه و خواردن و خواردنه وه ي گونجاويان بۆ دابين دهکرا، به رامبه ر ئه م شوينه ش شوينيک تاييه ت کرابوو به ئافره تان و سه ره رشتيشيان بۆ دابين کرابوو، له ته نيشت ئه وه دوو شوينه شه وه شوينيکي فراوان دابين کرابوو که کورسي تيدا بوو به په نجه ره ي ئاسن ده وري گيرابوو بۆ شيته کان، ئه وانيش روژانه که سيک به ده ميانه وه بوو و پيداويستی بۆ جيه جي دهکردن، سولتانيش هه موو ئه م شوينانه ي به سه ر ده کرده وه و جه ختي ده کرده وه له سه ر خزمه تکردن و گرنگي پيدانيان.^۲ عه لي موباره ک پاشا ئه ئيت: کاتي سولتان سه لاهه دين يوسفی کوپي ئه يوب بووه کاروباري گرته ده ست و کۆشکه کاني به سه ر ئه ميره کاني دا به ش کرد بۆ نيسته جي بوون تيايدا، کۆشکي ته رخان کرد بۆ نهخوشخانه وه ئه م نهخوشخانهيه ش ناسراو بوو به (العتيق) ده رگا که ي که وتبووه به رامبه ر گه په کی ملوخيه وه که له کۆندا گه په کی (قائد القواد) و ئيستاش ئه و خانويه که به (دار الغمري) ناسراوه له گه ل خانوه کاني ده وريو يريدا، وه که له حجج الاملاکدا هاتووه که له کوتايي گه په که که دايه له لاي ده رگا بچوکه که يه وه که ده که ويته لاي کۆشکي (الشوق) و لييه وه ده چيته ناو نهخوشخانه ي عه تيق.^۳ هه روه ها سه باره ت به و پزيشکانه ي که له نهخوشخانه ي ناسريدا کاريان ده کرد، ئه وه به ناو بانگه ترينيان ئه مانه بوون: رضی الدين الرجبی، ابراهيمی کوپي الرئيس ميمون و،^۴

^۱ المستشفيات الإسلامية، ل: ۲۳۶.

^۲ المستشفيات الإسلامية، ل: ۲۳۶.

^۳ المستشفيات الإسلامية، ل: ۲۳۷.

^۴ المستشفيات الإسلامية، ل: ۲۳۷.

کۆری ئه‌بی ئه‌صبیعه‌و، شیخ السیدی کۆری أبی البیانو، قاضی نفیس الدینی کۆری الزبیر^۱.

• نه‌خۆشخانه‌ی نه‌سکه‌نده‌رییه: له‌لایه‌ن سه‌لاحه‌دینه‌وه بنیاتنرا کاتیک له‌سالی ٥٧٧هـ دا چووه‌ ناویه‌وه، وده‌ستی کرد به‌خوێندنی الموطا له‌سه‌رده‌ستی شیخ ابو الطاهر ی کۆری أبی عوف و تیایدا خانویه‌کی دروستکرد بۆ مه‌غریبییه‌کان و قوتابخانه‌یه‌کیشی وه‌قف کرد بۆ توران شای برای^۲.

• نه‌خۆشخانه‌ی سه‌لاحی له‌قودسدا: ئه‌م نه‌خۆشخانه‌شی پاش رزگارکردنی قودس^۳ بنیات نا له‌سالی ٥٨٣هـ/١١٨٧ز دا، (الموسوعه‌ الفلسطینیة) فه‌ره‌نگی فه‌له‌ستینی ده‌ریاره‌ی بيمارستانی سه‌لاحی له‌قودسدا ئه‌لی: یه‌کیکه‌ له‌شاکاره‌کانی سولتان سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی^۴. سه‌لاحه‌دینیش پزیشکی شاره‌زای بۆ دابین کرد و وه‌قفی زۆریشی بۆ ته‌رخان کردبوو، ئه‌م نه‌خۆشخانه‌یه‌ش یه‌کێک بوو له‌به‌ناویانگه‌ترین نه‌خۆشخانه‌کان له‌و سه‌رده‌مه‌داو زانستی پزیشکی تیا دا ده‌خوێنراو به‌شیوه‌ی پراکتیکیش تیا دا پیاده‌ ده‌کرا^۵.

• نه‌خۆشخانه‌ی عه‌ککا: له‌سالی ٥٨٣هـ داو دوا ی ئازادکردنی به‌یتولموقدیس له‌لایه‌ن سولتان سه‌لاحه‌دینه‌وه، له‌ریگه‌ی گه‌رانه‌یدا بۆ دیمه‌شق سولتان له‌عه‌ککا لای داو چووه‌ قه‌لاکه‌یه‌وه به‌هادین قه‌راقوشی راسپارد بۆ نۆزه‌نکردنه‌وه‌و نوێکردنه‌وه‌ی جوانیه‌کاتی و خانووی (ئه‌لئه‌سبتاریه‌) ی کرد به‌ دوو به‌شه‌وه‌و وه‌قفی کرد بۆ هه‌زارانو زانایانو، خانووی (ئوسقوفی) کرد به‌نه‌خۆشخانه‌و وه‌قفی باشی بۆ ته‌رخانکردو سه‌ره‌رشتی سپارد به‌ قاضی جمال الدینی کۆری أبی النحیب و به‌سه‌رکه‌وتوویی گه‌رایه‌وه‌ بۆ دیمه‌شق^۶.

به‌چاوپۆشی کردن له‌فراوانی نه‌خۆشخانه‌کان که له‌وانه‌یه‌ هه‌ندیکیان جیاوازیو بن له‌وانی تریان له‌رووی رووبه‌ری باخچه‌و نه‌خشه‌سازی و ژماره‌ی نافوره‌کانه‌وه، به‌لام نه‌خۆشخانه‌کان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی نه‌خشه‌یه‌کی سه‌ره‌کیان هه‌بوو که پێکهاتبوو له:

أ- چه‌ند به‌شیکی تاییه‌ت به‌پیاو و به‌شی تریش که تاییه‌ت بوو به‌ژنو له‌یه‌ک جیابوون.

^۱ المستشفيات الإسلامية، ل: ٢٣٨.

^۲ المستشفيات الإسلامية، ل: ٢٣٩.

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ٢٥٠.

^۴ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ٢٥١.

^۵ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ٢٥٣.

^۶ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ٢٥٥.

- ب- قاوشى نەخۇشخانەكان بەيى پىسپۇرى، ھۆلى تايىبەت ھەبوو بۇ ئەو نەخۇشخانەى كە توشى تابوبوون و ھۆلى تریش بۇ نەخۇشە ئەقلى و دەروونى و نەخۇشەىكانى چاۋو... ھتد^۱.
- ج- قاوشى سەربەخۇ بۇ ئەو نەخۇشخانەى بەرەو چاكبونەو دەچوون ھەتاۋەكو چاك دەبونەو.
- د- قاوشى پزىشكان بۇ پىشكىنى ئەو نەخۇشخانەى كە نەخەيىنرابون.
- چەند ژوورىك بۇ پزىشكو كارمەندو كارگېرەكان.
- ھۆلىكى وائەوتنەو كەتيايدا پزىشكە گەرەكان وائەكانيان دەوتەو لەگەل قوتايەكانياندا كۆدەبونەو.
- كىتەپخانەىەك.
- چىشتەخانەىەك بۇ لىئانى خواردەمەنى پاك و تەندروست، چونكە خواردن يەكەك بوو لەرىگاكانى چارەسەر، ھەرەھا دەرمانى چارەسەرىشى تيايدا دروست دەكرا.
- دەرمانخانەىەك بۇ ئامادەكردنى دەرمان.
- چەند گەنجىنەىەك.
- ھۆلىك بۇ شۆردنى مردو.
- مەزگەوتىكى بچوك بۇ نوپۇز كردن.
- ئەمە سەربارى گۆرەپان و باخچە كەچەندىن درەخت و ميوەو خواردەمەنى لەخۇگرتبوو، ژۆرىنەى ئەو نەخۇشخانەش خانوى تيا بوو بۇ كارمەندكانى^۲.
- پىنچەم: خانەقاى سۇفەىەكان:**

۱. وشەى خانەقا وشەىەكى فارسىيە لەبنەپەتدا بەماناى سفروە خوان يان شوينى نان خواردن دىت، پاشان بەو شوپنەنە دەوترا كە پاشاۋ ئەمىرەكان بىناتيان دەنا بۇ لەخۇگرتنى خەلكى رىيوار نەناسراو و بىگانە بۇ دابىنكردنى بژىۋى بۇيان و ھۇشياركردنەوەيان، ھەرچەندە پىنچ فەرزەى نوپۇز لەشوپىنكى ديارىكراۋى ئەم خانەقاينەدا ئەنجام دەدرا، بەلام نوپۇزى ھەينى تيايدا نەدەكرا^۳، خانەقاش كەمالى سۇفەىەكان بوو لەقوتابخانە دەچوو، چونكە بەراستى قوتابخانەى ئەو كەسانە بوو كە خۇيان بەكلاكرىدبوەو بۇ ژيانى دىنانەويستى، چ ئەو كەسانە خەلكى سادە بن ياخود خاۋەن پىشەكان كە كارىان دەكرد بۇ جىبەجىكرىدى بىنەماى فەرمانكردن بەچاكەو قەدەغەكردنى

^۱ تنظيم صناعة الطب خلال عصور الحضارة العربية الاسلامية، ل: ۵۲۲.

^۲ تنظيم صناعة الطب خلال عصور الحضارة العربية الاسلامية، ل: ۵۲۲.

^۳ خانقاوات الصوفية في مصر في العصرين الايوبي والمملوكي (۲۲/۱).

خراپە لە بازاپەکاندا، ئەم جۆرە خانەقايش لەرووی ئەرك و شیۆهوه لە قوتابخانە دەچوو، بە کورتی خانەقاكان لە ئیسلامدا چەند خانویەك بوون بۆ زانست و خواپەرستی و رۆلی ئاینی و کۆمەڵایەتی و رۆشنیاری گرنگیان دەگێرا لە ژبانی کۆمەڵگە ئیسلامیدا لە سەرەتایی دامەزراندیەوه، سەرەتاوه پەیمانگەیهك بوون بۆ مەزھەبە فیهییهكان و فرمودەو دواتریش ناوەندیکی تیشکدانەوهی رۆشنیاری بوو بەهۆی ئەو هەموو کتیبەیی که لەکتیبخانەکانیاندا هەبوون لەبەر جۆریە جۆرەکانی زانست و زانیاریدا.^۱

هەرۆهك وەزیفە ئاوە خانەقاكان جۆراوجۆر و زۆربوو، كەپۆستی شیخ و پیشەوار سەرپەرشتیاری وەقفەكان یەكەمیان بوو، چەند کاریکی تری وەك مامۆستای مەزھەب و جەراح و نوسەر و خەزنەداری کتیب و شایەت و بانگێژ و سەرپەرشتیاری گەرماو و چیشتلینەر و چیتولینەر و خەزمەتگزار و دەرگاوان و ئاودێر و داھێنەر و پیشەکانی تر. ئەم ئەركە زۆرانەش ئەگەر بەلگەبێت لە سەرشتێك ئەو بەلگەیه لەسەر ئەو ئەرك و پۆستە جۆراوجۆرانەیی که لەم خانەقایاندا هەبوو، هەر یەكێکیشیان بەپێی هەول و ماندوبوونی کرێی دەدرایە بەجۆرێك كە بگونجایە لەگەڵ دەولەمەندی و پلە و پایەیی کۆمەڵایەتیدا، ئەمە جگە لەوەك و پەل و ئازوقەیی که وەریان دەگرت وەك سەوزە و گۆشت و برنج و ماست و هەنگوین و شیرینی و هتد هەرۆهە جل و بەرگ و سابون و ئەو كەل و پەلە زۆرەیی که وەریان دەگرت.^۲ سەلاحەدینیش هەمان رێبازی تورەدینی مامۆستای پەیرەو دەکرد و گرنگی بەم دەزگایانەو ئەو كەسانە دەدا كە هاتوچۆی خانەقایان دەکرد، چاکەیی لەگەڵ دەکردن و لەزۆر کاروباردا راویژی پێدەکردن و ریزی لەزانایانان دەناو گوێی بۆ ئامۆزگارییەکانیان دەگرت، ئەوانیش پشتیوانی بوون لەجەنگەکانیدا دژی بەخاچەرستەكان،^۳ چونکە سەلاحەدین لای باوکی پەرۆردە بوو بوو كە چاکەکارو رەوشت بەرز بوو و چاکەیی زۆری هەبوو بۆ هەژاران و سۆفیەكان و لەدانیشتنەکانیاندا بەشداری دەکرد.^۴ ئێبن کەثیر ئەلئ: ئازاو بەجەرگ بوو، نوێژی زۆری دەکرد و خانەقايشی لەدیمەشق و یەکیکی تریش لەمیسردا هەبوو،^۵ ئێبن خەلەکانیش لەبەعلەیه کدا خانەقايشی سۆفیەکانی بینووه کە پێی دەوترا النجمیه و دراوھتە پال باوکی

^۱ هەمان سەرچاوه (۲۲/۱).

^۲ خانقوات الصوفية في مصر (۲۳/۱)

^۳ هەمان سەرچاوه (۲۳/۱، ۲۴)

^۴ صلاح الدين و الصليبيون، أحمد الشامي، ل: ۸۱.

^۵ له البطولة و الفداء عند الصوفيت، ۱۰۳.

^۶ البداية و النهاية، له البطولة و الفداء وه، ل: ۱۰۳.

سه‌لا‌حه‌دینو، ستایشی ده‌کات به‌وه‌ی که زۆر پیاو‌چاک بووه، به‌لام که‌سایه‌تی یه‌که‌م له‌رووی کاری‌گه‌ریه‌وه له‌سه‌ر که‌سایه‌تی و ره‌وشتی سه‌لا‌حه‌دین نوره‌دین مه‌حمودی گه‌وره و مامۆستای بووه، که لێیه‌وه فێری چاکه‌کاری خۆشویستنی خواناسان و تیکۆشان و جیهاد بوو، و هه‌مان رییازی نه‌وی گرت‌ه‌به‌رو پێش نه‌وه‌ی هه‌ستیت به‌رزگارکردنی ولات له‌چنگی خا‌چ‌به‌سته‌کان بۆ ماوه‌ی دوان‌زه سال له‌سالی ٥٧٠هـ - ٥٨٢هـ کاری کرد بۆ یه‌که‌خسته‌وه‌ی موسوڵمانان و ئاماده‌سازی مادی و رو‌جی، و چه‌ندین خا‌نه‌قاو فێرگه‌ی دامه‌زراندو کردنی به‌ناوه‌ندی سه‌ربازی و په‌روه‌رده‌یی، الص‌فوری نه‌لی: له‌هه‌موو نه‌مانه‌دا له‌نوره‌دین کاری زیاتری کردو ئه‌مه‌شی به‌شيعر هه‌یناوه و نه‌لی:

أحيا الذي قدس نور الدين وزادما أمكن من تحسين^١

سه‌لا‌حه‌دینیش داده‌نریت به‌یه‌که‌مین که‌سێک که ئه‌م شوینانه‌ی هه‌ینایه میسره‌وه. فه‌لقه‌شه‌ندی نه‌لی: خا‌نه‌قاو ته‌کیه‌کان پێش ده‌وله‌تی ئه‌یوبی له‌میسردا نه‌بوون و یه‌که‌م که‌س که دایه‌ینا سه‌لا‌حه‌دینی ئه‌یوبی بوو، سیوطی و مه‌قریزی و زانایانی تریش هاو‌پان له‌وه‌دا که: سه‌لا‌حه‌دین یه‌که‌مین که‌س بوو که خا‌نه‌قای دامه‌زراند بۆ سو‌فیه‌کان له‌میسردا و شوینی زۆری بۆ وه‌قف کردو، خه‌لکانی ناو خا‌نه‌قا ناسراو بوون به‌زانست و خواناسی و زانایانی پایه‌به‌رز سه‌ره‌رشتیان ده‌کرد، له‌و پیاوانه‌ی که خه‌لکی چاوه‌پێی به‌ره‌که‌تی ده‌کردن له‌پال نه‌و وه‌زاره‌ت و ئه‌میری و به‌رپۆه‌بردنی کاروباری ده‌وله‌ت و سه‌ره‌کردایه‌تی کردنی سو‌پایه‌که‌ی هه‌یانبوو^٢، ئه‌م مه‌سه‌لانه‌ش بوونه جیی سه‌رنجی ئه‌یبن جو‌به‌یری ئه‌نده‌لوسی گه‌رۆک له‌گه‌شته‌که‌یدا به‌ره‌و رو‌ژه‌لات، بۆیه نه‌لی: له‌چاکه‌کانی ئه‌م ولاته (میسر) و نه‌و سه‌روه‌ریانه‌ی که بۆ سو‌لتانه‌که‌ی ده‌گه‌رپته‌وه: نه‌و قوتا‌بخانه‌و خا‌نه‌قایانه‌ بوو که ته‌رخان کرا بوو بۆ خه‌لکی خواناس و په‌رستش‌گار.... نه‌و سو‌لتانه‌ش که ئه‌م سو‌ننه‌ته باشانه‌ی داهه‌ینا سه‌لا‌حه‌دین بوو، سه‌لا‌حه‌دینی سه‌ره‌که‌وتوو، خا‌ی گه‌وره چاکی و سه‌ره‌که‌وتنی به‌رده‌وام بکات^٤.

هه‌روه‌ها سه‌لا‌حه‌دین ره‌حمه‌تی خا‌ی لای بی‌ت له‌هه‌موو نه‌و شوینانه‌دا که‌چوو‌بووه ناویان قوتا‌بخانه‌ی زانسته شه‌رعییه‌کان و خا‌نه‌قای له‌ته‌نیش‌ت یه‌که‌وه بنیات نابوو، ئه‌وه بوو له‌کاتی ئازادکردنی قودسدا له‌سالی ٥٨٣هـ فه‌رمانی کرد به‌موسوڵمانان که پارێزگاری له‌کلێسای قیامه بکه‌ن و له‌نزیکیه‌وه قوتا‌بخانه‌یه‌کی بۆ زانایانی شافعی مه‌زه‌ب و ته‌کیه‌یه‌کی بۆ پیاو‌چاکه

^١ وفیات الأعیان (٢٥٧/١)

^٢ صبح الأعشى (٤/٧/٣)

^٣ الخطط (٤١٥/٢)، البطولة والفداء، ل: ١٠٤.

^٤ رحلة ئه‌یبن جبیر، ل: ٤٦، البطولة والفداء، ل: ١٠٥.

دوړبوون له ناوهدانيه وه و له سهر ريگای شاره کان بؤ خزمه تکردي خه لکی ريوارو گه شتیار، نيين جيري ش نه و دیوه خانه ی بينیوو که سه لآحه دين له ريگای نيوان ديمه شقو حمصدا بنياتی نابوو، و ناسراو بوو به (دیوه خانه ی سولتان) هه روه ها نه مير به هادين قه ره قوشيش (دیوه خانه ی السبیل) تيادا بنيات نابوو^۱. هه روه که سه لآحه دين گرنگيده دا به راکيشانی زانايان و سؤفيه کان و يه که م خانه قای بؤ بنيات نان له ميسرداو کرديه شوینی نه و سؤفيه هه ژارانه ی که له ولآته دووره کانه وه هاتبوون و وه قفی زوری بؤ دابین کردبوون و شيخيکی کردبووه سه ربه رشتيان که به (شيخي گه وره) ناسرا بوو، مه قريزيش باسی نه وه دهکات که: دانيشتوانی سؤفی نه م خانه قايه ناسرا بوون به زانست و خواناسی و ژماره شيان دهگه شته سی سهد که س، و سولتانش رۆژانه نان و شیرینی بؤ دابین ده کردن و سالآنه ش چل دره می بؤ پؤشاک کرین پیده دان و گه رماويکيشی له تهنيشت خانه قاکه وه بؤ بنيات ده نان و هه رکه سيکيشيان بيويستايه سه قهر بکات نه وه نده پاره ی ده دايه که پئی بگه شتايه ته جيی مه به سستی^۲ نه م گرنگی دانه شی به کاروباری سؤفيه کان چه ند ئامانجيکی له پشته وه بوو که هه نديکيان په يوه ست بوو به بزآوتی بوژانده وه ی مه زه بی سوننييه وه، چونکه سه رباری نه وه ی که سؤفيگه ری ئاراسته يه کی ميانه په وانه ی ريژ ليکيراو بوو له لايه ن فه رمان په و او جه ماوهر وه به گشتی له و سه رده مه دا، به لآم گرنگی پیدانی به م شيوه يه به تاييه ت له ميسردا کاريکی ئامانجدار بوو و مه به ست پئی گه يشتن بوو به ئامانجيکی ديار يکراو، له وانه شه نه ينی نه مه نه وه بيټ که فاطميه کان له هه موو شيوازه کان ياندا ده سته وسان بوون له بانگه واز کردن بؤ مه زه به که يانداو نه يانده توانی دزه ی پئی بکه نه ناو بيروباوه پی ميسرييه کان و به لآم به ئاسانی کاريان ده کرده لايه نی سؤزداريان، رواله ته کانی خه مباری و گريان و شيوه نکردي بؤ حسه ين (ﷺ) و ناهه نگ گيژان به بؤنه ی له دايکبوونی نه دمانی ئالوبه يته وه و زيندوراگرتنی له لايه ن فاطميه کانه وه، هه موو نه مانه کاریگه ری خویان هه بوو له سهر هه ست و سؤزی ميسرييه کان و تا نه مپؤش ئاسه واری به دی ده کریت، دياره نه گه ر سه لآحه دیي هه وليدايټ زانايانی سوننه له هه موو شوينيکه وه کيش بکات هه تاوه کو به زانست و هزيان به شدار بن له بوژانده وه ی مه زه بی سوننه دا، نه وه لايه نيکی تريش هه يه که پيويسته تيژ بکريت و له و ئاراسته وه که فاطميه کان پتيان داوه بگوردرټ به ئاراسته يه کی تردا، بيگومان نه م لايه نه ش لايه نی سؤزداريه، که فاطميه کان به ئاسانی ده ستيان به سه ردا گرتبوو^۳، سؤفيگه ری سوننی و شوينکه و توانيشی يه کيک بوون له گرنگترين نه و چين و

^۱ المواعظ و الاعتبار (۲/ ۴۱۵/ ۴۱۶).

^۲ التأريخ السياسي و الفکری، ل: ۲۴۰.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۴۰.

تويژانه‌ی که ده‌یانتوانی ئەم کاره ئەنجام بدەن و ئەو لایەنه تێر بکەن بەهۆی رەوشتی جوان و
 ھێمانەو دنیا نەویستی و توانای دواندنێ خەلک لەرێی مەجلیسی زیکرو ئامۆژگاری و ھتدەو^۱.
 سەلاحەدین و نورەدینیش توانیان سود لەو ژمارە زۆرەیی سوفیە سوننەکان و ھەرێگەن
 بۆبۆژاندنەوێ مەزھەبی سوننی و بەرپەرچدانەوێ شیعیەگەری و شالاری خاچەرستی.

شەشەم: چاکسازی کۆمەلایەتی:

ژیانی کۆمەلایەتی لەسەر دەمی سەلاحەدیندا مۆرکی جدی بوو و رووبەر و رووبوونەوێ فرەنچ و
 لەناوبردنی دۆژمنی لەخۆگرتبوو.... زۆر دۆر بوو لەژیانی خۆھەلکێشان و خۆشکۆزەرائی
 درۆزنانەو، زیادەپەرەیی بێ مانا، سەلاحەدینیش رەحمەتی خۆی لێ بێت پێشەنگ بوو بۆ سەربازو
 ژێر دەستەکانی لەجل و بەرگی سادە و خوار دەمەنی ئاسایی و مامەلەیی خاکیدا، عیمادی ئەصفەھانی
 لە وەسفێ جلوبەرگ و ھەلەس و کەوتیدا ئەلێ: تەنھا شتیکی لەبەر دەکرد کە لەبەرکردنی حەلāl بوایە
 وەک کەتان و لۆکە و خوری، ھەرکە سێکیش تێکەلای بکردایە ھەستی نەدەکرد تێکەلای سولتان
 ئەکات لەبەر خاکی بوونی^۲ ھەر و ھا سەلاحەدین و ھەرزەشکار بوو حەزی لەسوارچاکی و یاری تۆپین
 بوو و خەلکی بۆھان دەدا، خۆشی دای نوێژی نیوہ پۆ سوار دەبوو بۆ سەیرکردنی یاری تۆپ و
 گۆچان پیاوانی دەور و بەریشی لەگەڵیدا دەپۆشتن، ھەر کە دەگەشتە گۆرەپانەکە دانەبەزی بۆ
 سەیرکردنی یاریەکە و یاریزانەکانیش ھەتاوہ کو نوێژی عەسر لەیاریەکەیاندا بەردەوام دەبوون،
 لەگەڵ خەلکانی دەور و بەریدا بەشداری ئەم یاریە دەکرد، راوکردنیش یەکتێک بوو لەخولیاو
 ئارەزووہەکانی خەلکی ئەو کاتەو، بەتاک تاکو بەکۆمەل دەچوون بۆ راوکردنی بالندەو ماسی و
 مراوی و کەرویشک و سەگیشیان لەراوہەکانیاندا بەکار دەھێنا، ئەمەش ئەگەر بەلگە بێت لەسەر شتیکی
 ئەو بەلگەبە لەسەر ئامادەیی تەواو بۆ جەنگ و رووبەر و رووبوونەو بەوپەڕی ھێزو تواناوە. لەو
 چاکسازییە گەورەنەش کە سەلاحەدین لەکۆمەلگەیی موسوڵماناندا ئەنجامیدا، نەھیشتنی دیاردەیی بەد
 رەوشتی و رابواردنی ئارەوا بوو کە لەسەر دەمی فاطمیەکاندا باو بوو، بەتایبەت لەو ھەرزو بۆنەو
 جەژنەکانیاندا وەک جەژنی نەورۆز، ئەگەر بێشمانەوێ رادەیی ئەو بەدرەوشتییە بزائین کە
 لەکۆمەلگەیی میسریدا بلالوبوبوہ ئەو دەبێ گۆپیگیرین بۆ ئەو قسانەیی کە مەقریزی لە
 (الخطط) کەیدا ئەیکات و ئەلێ: خراپەکاری بابوو لەجەژنی نەورۆزدا، خەلکیکی زۆری لەگەڵ دابوو،
 خۆیان بەسەر خەلکیدان فەرز دەکردو لەرێوہەسمێکدا کە لەمالی گەورەکاندا رێک دەخراو رازی

^۱ ھەمان سەرچاوە، ل: ۲۴۰.

^۲ صلاح الدین الأيوبي، عبدالله ناصح، ل: ۱۷۸.

دەبوون بە دیاری سادە و ژنی خراپەکار کۆدەبوونەو هەژیر کۆشکی لؤلۇدا بەجۆرێک کە خەلیفە ئەیبینین و دەنگ بەرز دەکرایەو هەمى دەخورایەو هە ژینگاویانەکانداو خەلگى شەپە ئاوو مەیان دەکردو ئەگەر مۆفقیکی باش لەمالی خۆی دەربچاویە پیایدا ئەپزێنراو جل و بەرگی پیس دەکراو سوکایەتیاں پێدەکرد، جا یادەبوو خۆی رزگاو بکردایە یاخود سوکایەتیاں پێدەکرد^۱ بەلام سەلاحەدین ئەم دیار دە خراپانەى هەلۆه شاندەو هە ژیاىکی پاک و بێگەردى بۆ دەستەبەرکردن و رەوشت و نەریته جوانەکانى ئیسلامى بۆ گێرپانەو، لەو دیار دە خراپانەش کە کۆتایی پى هینا بۆنە داھینراو هەکانى وەك رۆژى عاشورا بوو کە رۆژى ماتەمینی بوو لای فاطمیەکان و لەم رۆژەدا گریان و شیوەن دەگێردراو دەست لەئیش و کارەکان هەلۆه گێراو بازارەکان دادەخران و خەلگیش پەریشان و غەمگین بوون وەك ئەو هەریەکیکیان خۆشەویستترین کەسى لەدەستدا بێت، سەلاحەدینیش توانی هەموو ئەم داب و نەریته نارەوايانە نەهێلێت^۲. سەبارەت بە بەخشندەیی و دابەشکردنی بەخشش و یارمەتى بەسەر خەلکدا، ئەو ئەتوانیت بەئارەزووی خۆت باسی بکەیت، ئەو بوو یارمەتى و بەخشینی وەك کەسێک بوو کە لەنەبوونی نەترسیت، چونکە تێپوانینی بۆ سامان وەك تێپوانینی بۆ خۆل و ابوو، پێشتریش ئامارەمان پێدا کە کاتى کۆچى دواى کرد هیچ مولک و خانوو بێستان و گوندو کێلگە یەکی بەجى نەهیشت و خەزینە کەشى تەنھا چل و حەوت درەمى ناصرى زیو یەك پارچە زێپى تێدا بوو، ئەمەش بەھۆى ئەو هەى کە پارە یەکی زۆرى بەسەر پڕۆژە چاکسازییەکان و ئامادەکردنی کەرەستەى جەنگى و خەلکانى ھەزارو شایستەدا دابەش دەکرد...

ھەتاوھەكو ھاوکاری و بەدەمەو چوونی کۆمەلگە بەدى بێت و دەولەتیش بەھیزو تاکەکانیش ژیاىکی نمونەبیان بۆ دەستەبەر بێت، ئەمەش ئەو کارە بوو کە ئەم سولتانە دادپەرورە سەرکەر دە پالەوانەکاری بۆ کرد، لەو کارە مەزنانەش کە یادى سەلاحەدینیان بەرز راگرتوو: نەهیشتنى ئەو ھەموو باجە بوو کە بارى شانى تاکەکانى کۆمەلگەى قورس کردبوو و ئارامى لەخەلک بریبوو، وەك ئەو باجانەى کە ئەمیری مەككە لەسەر حاجیەکان دايناوو، ئەو بوو فەرمانپەرەى مەككە فەرمانیدا بوو کە حاجیەکان پێشەکی لەشارى جدە باجەکانیان بدەن، ئەمەش ستمى تیاوو بۆ حاجیەکان، بەلام سەلاحەدین ئەم سیستمەى هەلۆه شاندەو هە ئەمى بۆ فەرمانپەرەى مەككە قەرەبوو کردەو هەموو سالى هەشت ھەزار ئەردەب گەنمى بۆ دەناردو بەمەرجى کە بەسەر خەلگى ھەردوو حەرەمى پێرۆزى مەككە و مەدینەدا دابەش بکړت، بەم شیوہیە سەلاحەدین ئەم

^۱ صلاح الدین الأيوبي، علوان، ل: ۱۷۹.

^۲ ھەمان سەرچاوە، ل: ۱۸۰.

باجهكى له سەر خهلكى هه لگرتو به و قهره بوهش كه دهيدا سودى گه ياند به دانىشتوانى هه ردوو
 هه رمى پيرۆز، نه وهش كه به لگهيه له سەر كار به جى و سوربوونى له سەر سه لامه تى كۆمه لگه و
 يه كى تى ئوممهت و ئاگادار كرده وهى له سته مكردن، نه وهيه كه له وه سيه ته كهيدا هاتوو به بۆ الملك
 الظاهرى كوپى كه ويلايه تى حه له بى پى سپارد بوو، له م وه سيه ته شدا وهك قاضى ئىبن شه دداد
 نه يگيرپته وه نه لى: وه سيه ت بۆ ده كه م به له خواترسان چونكه نه وه بناغه ي هه موو چا كه يه كه و
 فه رمانى شت پيڊه كه م به وهى كه خوا فه رمانى پيكر دووى چونكه نه وه هۆكارى رزگار بوخته،
 ئاگادارى شت نه كه مه وه له خوین و ده ستخسته خوینى خه لكيه وه چونكه خوین گوپی لى ناخه وینرى،
 هه روه ها وه سيه ت بۆ ده كه م به راگرتنى دلى خه لكى و سه یر كردنى كاروباره كانيان چونكه تو
 نه ميندارى من و خويات به سه ريانه وه، هه روه ها وه سيه تى راگرتنى دلى نه مىرو پياوانى ده ولت و
 به یرسانت بۆ ده كه م، چونكه تو ته نها به خۆشپويى و دلپاگير كردنى خه لكى ده گه يته نه و پله وپايه،
 رقت له كه س نه بيت چونكه مردن كه س ناهيلى ته وه، ئاگات له نيوانى خۆت و خه لكيش بيت چونكه
 به هۆى ره زامه ندی نه وانه وه خوا ليت خۆش ده بيت، نه وهى له نيوان توو په روه ردگار يشدايه نه وه
 لى خۆش ده بى چونكه په روه ردگار به خشنده و ميه ره بانه ^۲.

نه مه گرنگ ترين نه و چا كسازيه كۆمه لايه تى و راست كرده وه ره وشتيانه بوو كه سه لاهه دين پيى
 هه ستا، هه تا وه كو كۆمه لگه ي ئيسلامى له سه رده مى نه ودا شانازى به جوان ترين ئاكارو باشترين
 نه ريت و شياوترين ره وشته وه بكات.

جهوتهم: چا كسازى له بوارى بيناسازيدا:

له م بواره شدا بايه خيكي باشيدا به شوراو حه سارى قاهيره، كاتى كه زۆربه ي روخابوو و بووبوو
 به ريگه يه كه كه سى نه ده گتيرايه وه، نه ویش هه ستا به تۆژه نكردنه وه و سه په رشتيكر دنى بۆ نه م
 كار هه به هانه دين قه راقوشى هه لئبارد، پيوانه ي نه م شورايه ش له سه ره تا وه تا كۆتايى به ده ورى
 نه و شارانه دا دريژه ده بويه وه كه شارى قاهيره يان پيڤ ده هيتا له سه رده مى نه ودا، كه نه ویش شارى
 فسطاط بوو كه عه مرى كوپى عاص دروستى كردبوو، له گه ل شارى العسكر كه صالحى كوپى عه لى
 عه باسى بنياتيناو، شارى قاهيره ش كه جه وه ره الصقلى دروستى كرد، ئامانجيش له بنياتنانى نه م
 حه ساره پاراستنى ولات بوو له پيلانى ناحه زان، له پال نه م حه ساره شدا قه لائى (الجبلى) بنياتنا
 هه تا وه كو قاهيره پاريزراوتر بيت له دوژمنان، به لام نه يتوانى هه موو نه م كارانه ته واو بكات به هۆى

^۱ صلاح الدين، علوان، ل: ۱۸۱.

^۲ صلاح الدين، علوان، ل: ۱۸۱.

سه رقالببون به جهنگه جوراوجوره كانه وه له سه رجه م به ره كاندا، ئه م قه لايه ش يه كيكه له شويته واره
توكمه كان له ميژووي ميسرداو چهند جارئك دهستي گورپانكاري پي گه شتووه له چهند سه رده ميكي
ميژوودا، هه روه ها له قه لايانه ي كه سه لاهه دين بنياتينا: قه لاي سينا كه له نيوه دورگي سينادا
له دورى ٥٧ كيلومه تره وه له باكوپي روزه لاتي شاري سويسه وه بنياتينا، هه روه كه له باشوري ئه م
قه لايه شه وه دوو مزگه وتي له تهنيشت يه كه وه بنياتنا، له گه ل حه وزيكي ئاو بو تيرئاوكردي خه لكانى
تينوو، له سه ر يه كيكه له دوو ده رگاكه حه وزه كه ش نوسراوه: بسم الله الرحمن الرحيم، سلاو درودي
خوا له سه ر محمدى گه وره مان، خواي گه وره مولكى گه وره مان الناصر صلاي دين و دنيا بپاريژيت،
پاشاي ئيسلام و موسولمانان و جينشيني ئه ميرى باوه پداران، ئه م تهنكيه له لايه ن پاشا على كوري
ناصر العادل المظفر وه نۆژهن كراوه ته وه وه له سالي ٥٩٠ هـ لى بوته وه^١ هه روه ها م. نعو م شقير
له كتيبي (تاريخ سيناء و العرب) دا نه لى: كه ئه و به لاي ئه م قه لاي مزگه وتانه دا تيپه پيوه و بينويه تي
قه لا كه ده رگايه كي گه وره ي هه يه له لاي باكوپي روزه ئاو وه وه له سه ر چوارچيوه كه شيه وه به رديكي
ميژووي عه ره بي چوارگوشه هه بووه كه به چهند پيتيكي ديار ناوي سه لاهه دينى له سه ر هه لكولرا
بوو: بسم الله الرحمن الرحيم خلد الله ملك مولانا الملك الناصر صلاح الدين، سلطان الاسلام
والمسلمين، يوسف العادل الناصر في جهادي الاخرة سنة ٥٨٣ هـ^٢ گرنگيدانى سه لاهه دين
به دامه زراندى قايمكاريه سه ر يازيبه كان هه موو شتيك نه بوو، به لكو گرنگيشي ده دا
به ئاوه دانكرده وي دورگي الروضة و الجيزة و بنياتناني ده زگاي پيوانه كان و هه لكه ندى جوگه و
بنياتناني نه خو شخانه و خو يندنگه و خانه قاو شاري جيزه و الروضة يه كيكه بوون له گرنگترين
شويته كان له سه رده مي سه لاهه ديندا، ئيبن جبير له گه شته كه يدا نه لى: هه موو روزه يكي يه كشه ممه
له الجيزه دا بازارپيكي گه وره داده نراوه له نتيوان جيزه و ميسريشدا دورگه يه كه هه بوو كه خانوي جواني
تيادا بوو له گه ل چهند شويينيكا كه بو رابواردن و گه شت دانرابوون، هه روه ها له نتيوان نه وي و
ميسردا كه نداويك هه بوو له نيلداو مزگه وتيكي گه وره ي تيا بوو كه نويزي هه يني تيا دا ده كرا، ده زگاي
پيوانه ش كه كه م و زيادبووني نيلي ده پيوا له تهنيشت ئه م مزگه وته وه بوو، به ردو روخام چه ندين
هونه ري جوانكاري له خوده گرت^٣، هه روه ها سه لاهه دين ئاوديري بنياتناو كه شتيگه لي نۆژه نكرده وه و
ديوانتيكي تاييه تي بو كه شتيگه ل داناو ناوي نا (ديواني كه شتيگه ل) و دايه ده ست العادل براى،

^١ صلاح الدين الأيوبي، ل: ١٦٨.

^٢ صلاح الدين الأيوبي، ل: ١٦٩.

^٣ صلاح الدين الأيوبي، ل: ١٧٠.

ههروه‌ها نه‌سکه‌نده‌ریه‌و دومیاط له‌گرنه‌ترین به‌نده‌ره ده‌ریایه‌کان بوون له‌ولاتی میسر‌داو فسطاط و القوص گه‌وره‌ترین به‌نده‌ره‌کانی نیلی نه‌وکاته بوون، هه‌روه‌ها نه‌و که‌شته‌یانه‌ی تیایدا دروست ده‌کرا که له‌به‌ره‌کانی جه‌نگدا ده‌مانه‌وه، یاخود ده‌چوون بۆ هه‌رش کردن له‌ده‌ریادا بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی وشه‌ی الله و به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ئیسلام، هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین به‌گرنه‌گیه‌وه سه‌یری نه‌سکه‌نده‌رییه‌ی ده‌کرد وه‌ک ناوچه‌یه‌کی ستراتیژی بۆ به‌ره‌نگاری بوونه‌وه‌ی پرۆژه‌ی خاچه‌رستی، هه‌ر بۆیه فه‌رمانی نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی شوراو بورجه‌که‌یداو نه‌خۆشخانه‌ی تیادا دروستکردو گرنه‌گیدا به‌پردو جۆگه تیایدا هه‌تاوه‌کو باری گوزه‌رانی کشتیارانی تیایدا باش بکات^۱.

چه‌ند هۆکاریکیش رۆلی هه‌بوو له‌و گه‌شه‌کردنه ئاوه‌دانیه‌دا که سه‌رده‌می سه‌لاحه‌دین به‌خۆیه‌وه بینی، له‌وانه‌ش: هۆکاری ئاینی و جوگرافی و سیاسی و کارگه‌تیی و ئابوری و سه‌ریازی و کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنه‌یری، دکتۆر عه‌دنان محمد فایز الحارثیش هه‌ستاه به‌رافه‌کردن و روونکردنه‌وه‌ی نه‌م هۆکارانه له‌کته‌یبه به‌نرخه‌که‌یدا به‌ناو‌نیشانی (عمران القاهرة و خططها في عهد صلاح الدين الأيوبي)^۲ هه‌روه‌ها دکتۆر عه‌زالدین فراخ له (مميزات العمارة في الطراز الأيوبي) دا نه‌لی: گرنه‌ترین رووخساره بیناسازییه‌کان له‌سه‌رده‌می نه‌یویدا نه‌و قایمه‌کارییه‌نه بوو که له‌شیوه‌ی نه‌و بورج و ده‌روازانه‌دا خۆی ده‌بینیه‌وه که بۆ قه‌لاو شوراکانی میسر کرابوو، نه‌و ده‌رگایانه‌ش که سه‌لاحه‌دین دروستی کردبوو له‌جۆری (منکسر) شکاو بوون که (الباشوره)یان پێ ده‌وتراو له‌و داهه‌ینه‌نه بیناسازییه‌نه بوو که تۆکه‌یه‌ی زیاتریان به‌شوراکان به‌خشیبوو ریگای چوونه‌ژووره‌وه‌ش بۆی راسته‌وخۆی دیواره‌که‌ی نه‌ده‌بری وه‌ک جۆره ئاساییه‌کانی تر، به‌لکو دوژمن ناچار بوو که ده‌رگا که له‌نیوان دوو بورجه‌وه به‌رپه‌ت که ده‌روازه‌یه‌کی تیا‌بوو لێ‌ره‌وه تیر ده‌هاویژنا به‌بێ بوونی قه‌لغان هه‌روه‌ها ره‌گه‌زێکی بیناسازی تر هه‌بوو که سه‌لاحه‌دین به‌کاری هه‌ینا له‌قایمه‌کارییه‌کاندا، که نه‌ویش شوێنێکی به‌ردینی دیارو ده‌رچوو بوو له‌دیواری سه‌ساره‌که‌و به (السقاطه) ناو ده‌برا چه‌ند بۆشاییه‌کی به‌رزی تیا‌بوو که لێ‌یه‌وه سه‌رباره‌زه‌کان تیره‌کانیان ده‌هاویشته بۆ دوژمن له‌په‌یش و نه‌م لاو نه‌ولاوه، هه‌روه‌ها مامۆستا کرێزویلش سه‌لماندووه‌یه‌تی که نه‌م ره‌گه‌زه بیناسازییه رۆژه‌لاتیه، هه‌روه‌ک سه‌لماندی که به‌کاره‌یه‌نانی شێوازی هه‌یوانی به‌یه‌کدا چوو له‌خوێندنه‌که‌کاندا له‌میسردا په‌یدا‌بووه هه‌رله‌ویش په‌ره‌ی سه‌ندووه، نه‌و به‌رێکه‌یه له‌ده‌ره‌وه نه‌هه‌ینه‌راوه، هه‌روه‌ها زه‌خره‌فه‌و

^۱ صلاح الدین، علوان، ص: ۱۷۰

^۲ عمران القاهرة و خططها في عهد صلاح الدين، ل: ۴۰ - ۶۹.

نه‌خشی گه‌چین له‌م سه‌رده‌مه‌دا گه‌شه‌ی کردو کارکردنیش به‌برد بره‌وی هه‌بوو و نویسنی
نوسخیش ده‌رکه‌وت و له‌گه‌ل نویسنی کوفیدا پێکه‌وه کاریان پێده‌کرا^۱.

هه‌شته‌م: چاکسازی ئیداری:

ده‌رکه‌وتنی ده‌وله‌تی ئه‌یوبی کاریگه‌ری زۆری هه‌بوو له‌هه‌ینانه‌کایه‌ی به‌ره‌پێشچوونی ئیداری
گرنگدا، که پێچه‌وانه‌ی جیهانی ئیداری فاطمی بوو، قه‌لقه‌شه‌ندی باسی نه‌وه ده‌کات که ده‌وله‌تی
ئه‌یوبی کاتیک بوو میراتگری حوکی فاطمی له‌زۆر شتدا جیاواز بوو لێ وه‌ک ریزه‌ندی و
رێکخستنه‌کانی ناو میرنشینه‌که، هه‌ر بۆیه رووخساری میرنشینه‌که‌ی گۆپ^۲، چونکه هاتنی
ئه‌یوبیه‌کان له‌روژه‌لاتی جیهانی ئیسلامیه‌وه روخیکێ نوێ هه‌تا له‌بۆاری ئیداری و کارگێردا
که‌سه‌رچاوه‌که‌ی سیستمی سلجوقی و زه‌نکی و عه‌باسیه‌کان بوو، شیوازی نه‌و گۆرانه‌کاریه‌ش که
به‌سه‌ر ئه‌م ئیداره‌دا داهه‌ینایان جو‌راو‌جو‌ر بوو، گرنگترینان داهه‌ینانی پۆستی ئیداری نوێ بوو وه‌ک
پۆستی جیگری سولتان^۳، که‌ره‌نگدانه‌وه‌ی پتووستی چوونی سولتان بوو بۆ غه‌زا ده‌ره‌نجامی
جه‌نگه‌کانی خاچه‌رستی، بۆیه پتووست بوو که‌سیک بیه‌ته جێنشینی سولتان له‌کاتی
ئامانده‌نه‌بونیدا، هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین ده‌وله‌ته‌که‌ی دابه‌ش کرد به‌چه‌ند هه‌ریمکی ئیدارییه‌وه که
هه‌ر یه‌که‌یان توانای تایبه‌ت و مۆرکی جیای هه‌بوو، وه‌ک میسرو شام و باکوپی عێراق و نه‌وبه‌و
مه‌غریب و یه‌مه‌ن و حیازو زۆرینه‌ی سه‌له‌کانی فه‌رمانه‌رهباییشی له‌به‌ره‌کانی جه‌نگدا به‌سه‌ر بردو
سیاسه‌تی پلان دانان و جێبه‌جێکردن و سه‌ره‌رشتی کردن و ئاراسته‌کردنی سیاسه‌تی بالای ده‌وله‌تی
موماره‌سه ده‌کرد، به‌لام ئازادی جێبه‌جێکردنی له‌مه‌سه‌له ناوخۆیه‌کاندا هه‌شتبویه‌وه بۆ والیه‌کان
له‌خۆئاماده‌کردن و به‌رگریکردندا، به‌پێی بارودۆخ و توانای هه‌ر هه‌ریمیک، ئه‌مه‌ش له‌ئه‌م‌رۆدا به
(لامه‌رکه‌زیه‌ت) ناو ده‌بریت، له‌راستیدا سه‌لاحه‌دین هه‌موو ده‌سه‌لاته‌کانی له‌ده‌ستی خۆیدا قۆرغ
کردبوو، هه‌رچه‌نده ئه‌و ده‌سه‌لاتداری سه‌ره‌کی ده‌وله‌ت بوو، به‌لکو ئه‌و ده‌یزانی که دابه‌شکردنی
ده‌سه‌لاته‌کانی واده‌کات که هه‌ر ده‌سه‌لاتیک بیه‌ته چاودێر به‌سه‌ر ده‌سه‌لاته‌که‌ی تروه‌وه بیه‌ته
هاوشانی له‌به‌رکاره‌ینانی ده‌سه‌لاته‌کانیدا، هه‌روه‌ک دابه‌شکردنی کار له‌نیوان چه‌ند که‌سیکی لیه‌تاتوو
و کارامه‌دا چه‌ند تایبه‌تمه‌ندییه‌ک به‌ده‌ست دینیت وه‌ک باش ئه‌نجامدانی کاروخێرا به‌ئه‌نجام

^۱ فضل المسلمین علی الحضارة الأروپیة، ل: ۲۲۸.

^۲ صبح الأعشى (۵۰/۴)، عمران القاهرة و خطتها، ل: ۲۲۴.

^۳ عمران القاهرة و خطتها، ل: ۲۲۴.

^۴ الحركة الفكرية في مصر، عبداللطيف حمزة، ل: ۴۸.

گه یاندنی^۱، قاهرهش ناوهندی حکومه ته که ی بوو و جیگرو وه زیره کانی تیایدا نیشته جی بوون و له قاهره وه فرمانی درده کرد بۆ هه ریمه کان و ولاتی شامیش ناوهندی جهنگ و جیهادی بوو دژ به خاچه رسته کان^۲.

پۆسته گرنگه کانی دهوله تیشی سپارد به کوپو خزمو که سه دلسۆزه کانی، نه مهش بۆ پاراستنی سستم و رییازی فه رمانه وایی و سه رکردایه تی و، بۆ هه لئێژاردنیان پشتی به عه قل و ژیری ده به ست، ته نانه ت الملك الطاهر غازی له نه میری حه له ب لبردو سپاردی به العادلی برای کاتی به رژه وهندی دهوله ت نه وهی ده خواست، نه گه ر میرنشینیکی ئیسلامیشی بخستایه ته سه ر دهوله ته که ی فه رمانه واکه ی ده هیشه وه نه گه ر رازی بویه ن سه ر به ده سه لاتی نه و بنو، سیاسه ته کانی جیه جی بکه نو کار بۆ ئامانجه گشتیه ئیسلامیه کان بکه ن، هه ر که سیکیش رازی نه بویه ده سته ردار ی ده بوو بۆ هه ر کوپیه که ده پوا بابپوا، شیوازی ناشتیانه شی ده گرت به ر بۆ لیک تیگه یشتن له گه لیاندا، نه گه ر والیه کیش له ده سه لاتی ده رچوایه، چاوپۆشی له هه له کانی ده کردو به روویه کی گه شه وه پیشوازی لیده کردو ژۆر ریزی لی دهنه، وه که له گه ل تقی الدین عمردا کاتی ویستی له گوپرایه لی ده ریجیت و به ره و مه غریب پروات به هۆی له سه ر کار لابر دنی له میسردا، هه روه ها چاودیری به رژه وهندی گشتی ده کرد له دامه زاندن و له سه ر کار لابر دنی کار به ده ستاندا، سه رباری له به ر چاوگرتنی بارودۆخی سیاسی و سه ربازی دهوله ت، سیاسه تیشی ناسراو بوو به دادگه ری و خاکی بوون و هه سته کی سێ بریندار نه ده کردو خۆی له که س به گه وره تر نه ده زانی و خۆ سه پین و توندوتیژ نه بوو^۳.

به هانه دین قه راقوش: به کی که له پیاوانی ئیداره ی نه یوبی، نه م پیاوه کۆیله یه کی رۆمی بوو، له یه کی که له گونده کانی ئاسیای ناوه ند هه لاتبوو و چه ند شوینی کردبوو هه تا وه کو گه یشتبویه ولاتی شام پاشان بوو به خزمه تکاری نه سه ده دین شیرکو و نه ویش ئازایه تی و پیاوه تی تیادا به دی ده کردو به م هۆیه شه وه نزیک ی کرده وه له خۆی و ده سته کی کرد به راهینانی له سه ر سوارچاکی و گه شه دان به به ره سه ربازییه کانی، پاشان له دیمه شقدا به به هانه دینی کوپی عه بدولای نه سه دی ناوی ده رکرد، وه سفکردنیشی به نازناوی نه سه دی له نه سه ده دین شیرکو و هاتبوو که هه سته به کپین و په روه رده و فێرکردن و هۆکاریکیش بوو بۆ موسولمان بوونی، ژۆری نه برد به هانه دین به پله کانی سوپادا سه رکه وت هه تا وه کو پله ی فه رمانده و نه میر، سه رکرده ی نه م سوپایه ش سه رکرده ی پاله وان

^۱ تاریخ الأیوبیین: ل: ۲۱۱.

^۲ تاریخ الأیوبیین: ل: ۲۱۱.

^۳ تاریخ الأیوبیین: ل: ۲۱۱.

ئەسەدەدەين شىركىز بو، كە لەكۆتايى دەولەتى فاطمىدا ھاتە مىسرەو، پاشان لەسەر دەستى سەلاحەدىنى ئەيۇبى دەولەتى فاطمى لەناو براو دەولەتى ئەيۇبى لەجەيدى دامەزىنرا، ماناى قەراقوشىش لەزمانى توركىدا واتە ھەلۆ ئەو بآلئەدە رەشە ناسراوھى كە بەھۆى ئازايەتتەوھ ناوھەكەى لەمرۆف دەنرەت يان مرۆفى پى دەچۆنرەت، وشەكەش لەدوو بەش پىكھاتوھ: (قەرە) ماناى (رەش) و (قوش) ماناى بازىان ھەلۆ^۱. ئىبن خەلەكانىش كەمىك لەژيانى ئەدوئ و ئەلئ: ئەلئەن خزمەتكارى ئەسەدەدىنى شىركۆى مامى سەلاحەدىن بووھ ئەو ئازادى كردوھ، كاتىكىش سەلاحەدىن لەولائى مىسردا دەسەلئى بۆ يەكلابووھ دەسەلئى كۆشكى پى سپاردو كاروبارەكانى دايەدەست و پشتى پى بەست بۆ بەرپۆھبردنى ئىش و كارەكانى تايادا، چونكە پياوئىكى رووخۆش و ھىمەت بەرزبو، ئىبن كەسرىش لە (البدایة و النھایة) دا باسى ژيانى كردوھ و ئەلئ: ئەمىر بەھائەدىن قەراقوش زانايەكى گەورە بو، خۆى تەرخان كردبو بۆ خزمەتى سەربازى و ئىدارى^۲. ژيانى ئەمىر بەھائەدىن قەراقوشىش پى بو لەدەستكەوتى گەورە پالەوانىتى و دلسۆزى بۆ ئىسلام و موسولمانان لەكاتى ھاوپىيەتلىكردنى سەركردە سەلاحەدىنى ئەيۇبىدا ھەروھە پاش كۆچى دواى كردنى، ئەمەش وائىلىكرد كە ببىتە جىي پىلانى دوزمانى داخ لەدل و خەلكانى ئىرەبى بەر، لەو كارانەش كە پىي سپەردراو بەباشترىن شىوھ ئەنجامىدا:

• **پاراستنى كۆشكى فاطمى:** ئەوھ بوو سەلاحەدىن ئەركى پاراستنى كۆشكى فاطمى پى سپارد ھەتاوھكو ھىچ كەرەستەيەكى نەگات بەدەست دوزمانى ئەھلى سوننەت، ئەمىر قەراقوشىش بەباشترىن شىوھ ھەستا بەم كارەو شەونخونى دەكىشا لەپىناو پاراستنى كۆشكى فاطمىدا، بەلام پىلانگىران بى سود ھەوليان دەدا كە پارەى پىويستيان دەست بكەوئ بۆ جىيەجىكردنى ئەم پىلانى، بەلام سەركەوتو نەبوون، ئەمەش يەكەك بوو لەو ھۆكارانەى كە يارمەتیدەر بوو بۆ شكست پىھىتئانى ئەم پىلانى^۳. كە پىلانى ئەمىندارى خىلافەت بوو و پىشتەر ئامازەمان پىدا، كۆشكى دەولەتى فاطمىش شتى گرانبەھى وای تىدا بوو كە كەس نەبىيىنبوو، وەك پۆشاكى گرانبەھى و ملوانكەى بەنرخ و گەوھەرى دەگمەن لەياقوت و بازەنى زىرۆ قاپ و قاچاخى زىو و ملوانكەى دوپ، ئەمىر قەراقوشىش ھەستا بە پاراستنى ئەم

^۱ حکم قراقوش، ل: ۱۴.

^۲ وفیات الاعیان، ل: حکم قراقوشەو، ل: ۱۵.

^۳ البدایة و النھایة، ل: حکم قراقوشەو، ل: ۱۵.

^۴ حکم قراقوش، ل: ۱۵.

^۵ الفاشوش فی احکام قراقوش لابن مماتي، عبداللطيف حمزة، ل: ۳۴.

گه‌نجینه‌یه به‌باشترین شیوه هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که خوای گه‌وره سه‌لا‌حه‌دینی سه‌رخست و ده‌سه‌لاتی چه‌سپاند له‌زه‌ویدا.^۱

● **بنیاتانی قه‌لای (العجل):** کاتی‌ک سه‌لا‌حه‌دین له‌شام گه‌پایه‌وه‌و ئه‌و ده‌ست‌که‌وتانه‌ی بینی که ئه‌میر به‌هائه‌دین به‌ده‌ستی هێناون له‌وکاته‌دا که ئه‌و لێره نه‌بووه‌و تیا‌دا کارامه‌یی و شاره‌زاییه‌کی ئه‌ندازیاری زۆری نواندوه‌و، فه‌رمانی پێ‌کرد که قه‌لایه‌کی بۆ بنیات بنیت بۆ‌پاراستنی میسروو سه‌رپشکی کرد له‌دیاری‌کردنی شوێن و قه‌باره‌یدا ئه‌ویش شوێنێکی به‌رز و بۆ هه‌ل‌بژارد که‌چپای المقطم بوو و که به‌سه‌ر قاهیره‌دا ده‌یپوانی هه‌تا‌وه‌کو بپیته شوێنێک بۆ قه‌لاکه‌، ئه‌وه‌ بوو له‌سالی (٥٧٢ه‌) دا ده‌ستی کرد به‌دروست‌کردنی، بنیاتانی ئه‌م قه‌لایه‌ش به‌شێک بوو له‌کۆمه‌له‌ قایم‌کاری و رێ‌وشوێنێکی سه‌ربازی که ئه‌یوبیه‌کان گرتیانه‌به‌ر بۆ زام‌ن‌کردنی پاراستنی شاره‌کانی میسر و ه‌ک فسطاط و قاهیره‌، هه‌ربۆیه‌ له‌ده‌ره‌وه‌ قه‌لاکه‌ زۆر تۆکه‌م بوو و بورچ و ده‌رگای تۆکه‌می تیا‌دا بوو، له‌ناوه‌وه‌ش‌دا چه‌ند بینایه‌کی سو‌لتانی به‌رز و تیا‌دا بوو که جیی سه‌رنج و سه‌رسوپ‌رمانی هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ بوو که سه‌ردانیان وه‌سفیان کردوه‌و له‌میزوونوس و گه‌رۆکه‌کان، بینای قه‌لاکه‌ش له‌سه‌ر ته‌پۆل‌گه‌یه‌کی به‌ردین دروست‌کرا‌بوو ئه‌مه‌ش تۆکه‌می و به‌هیزی زیاتری پی‌ به‌خشیبوو،^۲ ئین جی‌یر له‌گه‌شته‌که‌یدا ئه‌لی: هه‌روه‌ها بینای قه‌لاکه‌مان بینی که هه‌سارو شورایه‌ک بوو لکا‌بوو به‌قاهیره‌وه‌، قه‌لایه‌کی تۆکه‌م که‌سو‌لتان ئه‌یویست بیکاته‌ شوێنی نیشته‌جی‌یوونی و شورا‌که‌ی درێژ بکاته‌وه‌ هه‌تا‌وه‌کو هه‌ردوو شاری میسر و قاهیره‌ پێ‌که‌وه‌ بلکێنی، ئه‌وکه‌سانه‌ش که له‌بنیاتانی ئه‌م قه‌لایه‌دا به‌کارگیر‌ابوون و کاره‌کانیان گرتی‌بووه‌ ئه‌ستۆ وه‌ک به‌رد شکاندن و هه‌ل‌کۆلینی و لێدانی خه‌نده‌ق له‌ ده‌وری شورا‌که‌ که به‌پاچ و قولنگ هه‌ل‌ده‌کۆل‌راو یه‌کێک بوو له‌و شته‌ سه‌رسوپ‌هێنه‌رانه‌ی که هه‌تا‌وه‌کو ئیستا شوێنه‌واری ماوه‌، دیله‌کانی رۆمیش که ژماره‌یه‌کی زۆر‌بوون و جگه‌ له‌وان که‌س نه‌یده‌توانی ئه‌م کاره‌ بکات.^۳

● **بیری یوسف:** ئه‌میر به‌هائه‌دین قه‌راقوش له‌ناو قه‌لاکه‌دا بیرێکی سه‌رسوپ‌هێنه‌ری هه‌ل‌که‌ند پاش هه‌ل‌کۆلینیکی زۆر قول، ئه‌م بیر‌ه‌ش هه‌تا‌وه‌کو ئه‌م‌رۆ به‌بیری (یوسف) ناسراوه‌، ئه‌م ناوه‌شی بۆ یوسف سه‌لا‌حه‌دین ده‌گه‌رپێته‌وه‌،^۴ مامۆستا عه‌لی باشا موبارک ئه‌لی: ئه‌و بیر‌ه‌ی

^۱ حکم قراقوش، ل: ۱۹.

^۲ حکم قراقوش، ل: ۱۹.

^۳ رحلة ابن جبير، ل: ۲۲.

^۴ حکم قراقوش، ل: ۵۲.

که ناسراوه به (الخلزون) و له ناو قه لادا هه یه له سه رده می سه لاهه دیندا هه لکه ندر اوه و به مه به سستی دابین کردنی ناو بۆ ناو قه لاکه هه لکه نراوه نه گه ر توشی گه ماروؤ ئابلوقه دان هات له لایه ن دورژمنه وه^۱.

● **حه ساری قه اهیره وه قه لآو میسر:** نه میر به هائه دین دوا ی بنیاتنانی قه لاکه له سالی (۵۶۷هـ) دا هه ستا به در یژکردنه وه ی حه ساری قه اهیره ی فاطمی باکور به ره و رۆژئاوا هه تاوه کو بگات به به نده ری المقسی له سه ر رووباری نیل، شوینی نیستاشی مزگه وتی (الفتح الجدید) ی گۆره پانی (ره مسیس) هکه هه مان نه و شوینه یه مزگه وتی اولاد عنانی تیابوو پیش گواستنه وه ی، هه روه ها هه ستا به در یژکردنه وه ی حه ساره که هه تاوه کو گه یاندنی به شوری فاطمی باکوری کۆن که نه که وته رۆژه لاتنی گه ره کی (الدرب الاحمر)، هه روه که هه ستا به در یژکردنه وه ی شورایه کی تری سییه م له باشوری قه لاکه وه هه تاوه کو گه یاندنی به ده رگای القرافه ی شاری فسطاط به رووبه ریک که ده گاته نزیکه ی پینچ کیلۆمه ترونو^۲، نه م حه ساره ش که به هائه دین قه راقوش بنیاتی نا سییه م شورا بوو که ده وری قه اهیره ی دابوو له سه رده می نه ودا، یه که م دانه شیان: فه رمانده ی رۆمی جه وه ره الصقلی بنیاتی نابوو، دووه میش: وه زیر به دره دین جه مالی فه رمانده ی سوپای بنیات نابوو، نه م دوو حه ساره ش له خشت دروستکرا بوون، سه باره ت به سییه م دانه ش: نه وه نه میر قه راقوش له به رد دروستی کرد بوو^۳. نه م شورایه ش ده وری هه ر چوار شاره که ی دابوو که له سه رده می نه ودا شاری قه اهیره یان پیک هینابوو که نه وانیش: شاری فسطاط که عه مری کوپی عاص بنیاتی نا، شاری العسکر که صالحی کوپی عه لی عه باسی پیکه وه ی نا، شاری قه اهیره که له لایه ن جه وه ره الصقلیه وه دروستکرا له گه ل شاری میسر دا، شورای مه زنی قه اهیره ش یه کیکه له گه وره ترین نه و دامه زراوه سه ربازیانه ی که له سه رده می نه ودا بنیات نراو سه ره رشتیاری نه م کارو پرۆژه یه ش نه میر به هادین قه راقوش بوو که لیها توویو نه زمونیکی فراوان و هیممه تیکی به رزی نواند له بنیاتنانی دامو ده زگا سه ربازییه کاندا به جوړیک که سه لاهه دین پیویستی به بنیاتنانی هه ر ده زگایه کی سه ربازی هه بوایه پشتی به نه میر به هائه دین ده به ست^۴.

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۳، الخطط التوفيقية (۶۹/۱).

^۲ حکم قرقوش، ل: ۲۶.

^۳ الفاشوش في أحكام قراقوش، ل: ۴۰.

^۴ حکم قراقوش، ل: ۲۷.

● **باله خانه کانی جیزه وه قه لای المقسی:** له و بینا و ده زگا سه ریازیانه ی که ئه میر به هانه دین قهراقوش بنیاتی نا: باله خانه کانی جیزه که له ژیر پردی موسله وه بوو له نیوان هه ره مه کان و نیلدا به ئاراسته ی شاری میسر^۱، باسی ئه وه ش ده که ن که هه ره مه بچوک و پهرش ویلا وه کانی جیزه ی روخاندوو و بهرده که ی بردوو و بۆ بنیاتنانی بیناکان^۲ ههروه ها قه لای المقسی که بورجیکی گه وه بوو ئه میر به هانه دین بنیاتی نا له جیتی (قطرة الخلفاء) باله خانه ی خهلیفه کان له ته نیشته مزگه وتی گه وه له کۆتایی شواری قاهره دا له لای ده رگای البحر دا، شوینه که شی له ئه مپۆدا ئه و جییه یه که ههردوو باله خانه ی (الأوقاف) و (راتب باشا) ی تیادیه که ده که ونه ته نیشته مزگه وتی اولاد عنان له لای ده ریای رۆژه لاتی گۆره پانی باب الحدید^۳.

● **دانانی به قهرمانه وه ی عه ککا و نۆژه نکرده وه ی شورا که ی:** له مانگی موچه پهمی سالی (۸۵ هـ) دا سه لاهه دین به ره و عه ککا که وته پێ و ماوه یه ک تیایدا مایه وه و هه ستا به پێکخستنی کاروباره کانی و ئه میر به هانه دین قهراقوشی تیادا داناو هه ستا به پێکخستنی کاروباره کانی و قهرمانیدا به ئاوه دانکرده وه و نۆژه نکرده وه ی شورا که ی^۴، دواتریش به پشتیوانی پهروه ردار قسه له سه ره عه ککا و ئه و رووداوانه ئه که یه ک ته یایدا روویدا.

● **ئه سلی په ندی حوکمی قهراقوش:** قهراقوش یه کێک بوو له به هێزترین و باشترین سه رکرده کان، جاریکیان به دیل گیراو به ده ههزار دینار ئازادکراو سه لاهه دینیش به ئازادکردنی زۆر دلخۆش بوو... وایاره سیاسه تی له قاهره دا یه کلاکه ره وه و دانایانه بووه بۆ له ناو بردنی فاطمییه کان و ته نگ پێ هه لچینی پاشماوه کانیان، بۆیه هه یج بواریکیان بۆ نه مایه وه جگه له وه ی که هه ستن به بلالوکرده وه ی پرپیاهه نده دژی و ناوژپاندنی بۆ ئه م مه به سته ش کتیییکیان ده رباره ی داناو به ناوی (الفاشوش في أحکام قراقوش) که خه لکانی هاوچه رخیش گیلانه دوباره ی ده که نه وه^۵، ئه یه ن خه له کان ئه لێ خه لکی چه ند حوکمێک ئه ده نه پال ئه میر به هادین قهراقوش که زۆر سه یرین گوايه کاتی جێنشینیدا له میسر له بری سه لاهه دین پێی هه ستاوه، ته نانته الأسعدی کورپی مماتی له کتیبه که یدا به ناوی (الفاشوش في أحکام قراقوش) چه ند شتێک باس ده کات که دووره ره وشتی و له وه وه روویدا بیهت و

^۱ حکم قراقوش، ل: ۲۷.

^۲ شذرات الذهب (۳۳۱/۴، ۳۳۲)، حکم قراقوش، ل: ۲۸.

^۳ النجوم (۳۹/۴)، حکم قراقوش، ل: ۲۸.

^۴ حکم قراقوش، ل: ۲۹.

^۵ هه مان سه رچاوه، ل: ۴۱.

پېده چېت هه لېه ستر او بېت، چونکه سه لاهه دين له بارودڅخه ميرنشينه كيدا پشتمې بهو ده به ستو، نه گهر متمانې به زانيارى و لېهاتوويى نه بوايه كارى پې نه ده سپارد^۱. له راستيدا كتيبى (الفاشوش في احكام قراقوش) نه سعه دى كوپى مماتى سه رچاوه ي نه و په نده يه كه له هممو شوينيكدا بلاو بووه ته وه هر له كاتى ده رچونيه وه هه تاوه كو نه مړو، نه م كتيبېش كتيبى كه قه باره بچوكه چهندين چيروك و شتمې سه مهره و گالته ناميزى تيايه و به زمانى خه لك (عامى) نوسراوه ته وه و باسى نه مير به هانه دين ده كات به پېچه وانه ي روا له تى راسته قينه ي خوى، وه كه كه سايه تيبه كى كويمدى هاوشيوه ي كه سايه تى جحا كه له پورى ميلليدا پيشانى ده دا دياره ويستويه تى نه مير به هانه دين قه راقوش له كه دار بكات^۲، ثين خه له كانيش پې وايه كه كتيبى (الفاشوش) هه مووى هه لېه ستر او چونكه نه سعه دى كوپى مماتى نزيك بووه به لكو شيك بووه له ده سه لآتى نه يوبى نير چون گالته ده كات به و رژيمه كه خوى به شيكه لى يان له كه دارى ده كات^۳.

له راستيشدا پالنه رى نوسينى نه م كتيبې كه نه مير به هانه دين و سه لاهه دين و تيكراى ده وله تى نه يوبى له كه دار ده كات، له پشتميه وه شالويكى پروپاگنده و سياسى هه بووه كه مه به ست پې له كه دار كړدى سولتان سه لاهه دين و ده وله تى نه يوبى بووه له چله پوځى سه ركه وتنه كانيدا و مه به ست له بلاو كړدنه وه شى، ناشرين كړدى نه م ده وله ته بووه كه روليكى به رچاوى هه بوو له له ناوېردنى ده وله تى فاطمى و تيكشكاندى خاچپه رسته داگير كه ره كاندا، نه شتوانين به و په رى دلتيابيه وه بلين كه نوسينى نه م كتيبې به شيوازي نامه ي ناموزگارى بؤ سولتان سه لاهه دين و به زمانى خه لكى (عامى) به لگه يه له سهر زيره كى نوسره كه ي و ناپاكى مه به ستى، دياره توانويه تى به م نامانجه شى بكات، به لگش له سهر نه م زوو بلاو بوونه وه ي ناوه روكى نه م كتيبې پر درويه و وتنه وه ي له سهر زارى خه لكى و دوباره كړدنه وه ي وه كه نه وه ي كه چهنه راستيه كى حاشاهه لنه گريبت، ته نانه ت سيوطى پې كارى گير بووه و گيړاويه تيبه وه بؤ قوتابيه كانى (وه كه له ده ستنوسى باريس) دا دهرده كه وېت، له گه ل نه وه دا كه سيوطى پې و ابووه كه نه مير به هانه دين پياوچاك بووه و زياتر كارى خيى نه نجام داوه^۴ له راستيدا نامانجى كتيبى (الفاشوش في احكام قراقوش) نه هيشتنى متمانې به نه مير به هانه دين كه يه كيك بووه له فهرمانده و ياريدده ره

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۴۱.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۴۱.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۴۷.

^۴ قراقوش و نواده، ل: ۶۹، حكم قراقوش، ل: ۵۳.

دیاره‌کانی سه‌لاحه‌دین که له‌ته‌نگانه‌دا پشته‌ی پی‌ به‌ستون، هه‌روه‌ها بۆ هه‌لنانی خه‌لکه‌ دژ به‌ ده‌وله‌تی نه‌یووبی سوننی که‌به‌هاتنی کۆتایی هه‌تا به‌ده‌سه‌لاتی فاطمی شیعه‌ له‌میسردا، نه‌م کتێبه‌ش ئامرازیکه‌ له‌ئامرازه‌کانی پرۆپاگه‌نده‌ی سیاسی دژ به‌پرۆژه‌ی سوننی.

باسی شه شه‌م: سیستمی سه‌ربازییه‌کان له‌سه‌رده‌می سه‌لا‌حه‌دیندا

سه‌لا‌حه‌دین ده‌ستی دایه قایم‌کردنی شاره‌کان و بنیاتنانی سه‌لا‌و ریک‌خستنی سوپا وه‌ک خو‌ئاماده‌کردنێک بۆ به‌ربه‌رچدانه‌وه‌ی هێرشێ دوژمن، هه‌روه‌ها بایه‌خی ده‌دا به‌هێزی ده‌ریایی چونکه ده‌یزانی به‌هێزی فره‌نجه‌کان له‌ده‌ریا‌دایه‌و لاوازیان له‌وشکا‌نیدا‌یه، هه‌روه‌ک پتویسته که‌شتیگه‌لیکی سه‌ربازی پیکه‌وه بنی‌ت بۆ رێگرتن له‌و کاروانه ده‌ریاییانه‌ی که فره‌نجه‌کان ده‌یاننارد بۆ پالێشت‌کردنی میرنشینه خاچه‌رسته‌کان له‌که‌ناره‌کانی شامداو هینانی چه‌ک‌و جه‌نگاوه‌رو ئازوقه بۆیان له‌کاتی توند‌وبوونی فشاری وشکانی له‌سه‌ریان، سه‌ریاری ئه‌مه‌ش سه‌لا‌حه‌دین بۆی ده‌رکه‌وت که بونیادی ده‌ولت له‌میسردا لاوازه‌و پتویستی به‌سه‌رله‌نوێ ریک‌خستنه‌وه‌ی کاروباره ئیداری و شه‌رعیه‌کان هه‌یه پیش رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ فره‌نجه‌کاندا، هه‌روه‌ها سه‌لا‌حه‌دین په‌ی به‌مه‌ترسی بوونی په‌یوه‌ندی بازرگانی و هاتوچۆ له‌نیوان ده‌ریای سوو ناوه‌راست بۆد بوو و ده‌رکی به‌جیا‌و‌زی به‌رژه‌وه‌ندی بازرگانه‌کانی شاره‌کانی ئه‌وروپای رۆژه‌لاتیشی له‌گه‌ڵ خولای ئه‌میره‌کانی میرنشینه لاتینییه‌کاندا له‌ناوه‌راست و رۆژئاوا و باکو‌ری ئه‌وروپادا ک‌رد‌بوو، بۆیه هه‌ستا به‌مۆر‌کردنی ریک‌که‌وتنێکی بازرگانی له‌گه‌ڵیاندا به‌رامبه‌ر به‌جیا‌بوونه‌وه‌و دا‌برانیان له‌ئه‌میره‌کانی میرنشینه‌کان، مه‌سه‌له‌ی دووه‌میش ئه‌وه بوو که سه‌لا‌حه‌دین ده‌رکی به‌وه ک‌رد‌بوو که فره‌نجه‌کان هه‌ولێ ده‌دن که ده‌سه‌لاتیان له‌که‌ناری شام و فه‌له‌ستینه‌وه درێژ‌بکه‌نه‌وه بۆ ده‌ریای سوو ئه‌گه‌ری هه‌رپه‌شه‌کردن له‌کاروانه بازرگانیه‌کان له‌پشته‌وه‌و هه‌رپه‌شه‌کردن له‌کاروانی حاجیانی موسو‌لمان هه‌بوو، بۆیه فه‌رمانیدا به‌ناردنی سوپا بۆ یه‌مه‌ن بۆ پاراستنی هێله‌کانی بازرگانی ده‌ریایی و رێگرتن له‌کاری چه‌ته‌گه‌ری و ده‌ستدرێژی کردنه سه‌ر کاروانی حاجیه‌کان^۱.

یه‌که‌م: گه‌شه‌کردنی ده‌ربه‌گایه‌تی سه‌ربازی له‌سه‌رده‌می سه‌لا‌حه‌دیندا:

ده‌ربه‌گایه‌تی (به‌خشینی زه‌وی) له‌به‌رامبه‌ر خزمه‌تی سه‌ربازیدا پێشکه‌ش ده‌کرا له‌سه‌رده‌می ئه‌یوبیه‌کاندا به‌لام ئه‌م به‌خشینه به‌شیوه‌ی پشتا‌و‌پشت نه‌بوو، هه‌روه‌ک به‌خشینی زه‌وی له‌لایه‌ن سو‌لتان ئه‌یوبیه‌وه مانای ئه‌وه نه‌بوو که مو‌لکایه‌تی زه‌ویه کشتو‌کالیه‌کان ده‌به‌خشیت به‌وکه‌سه، هه‌روه‌ها به‌هره‌مه‌ند‌بوونی ئه‌و که‌سه‌شی نه‌ده‌گه‌یاند له‌به‌روبو‌مه کشتو‌کالیه‌کان بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ‌خایه‌ن، به‌لکو پیدانی ئه‌و زه‌ویه ته‌نها مافی ئه‌وه‌ی ده‌دا به‌که‌سی پیدراو که کۆمه‌لێ باجی دیاریکراو بۆ خۆی و سه‌ربازه‌کانی کۆبکاته‌وه به‌رامبه‌ر به‌چهند ئه‌رکیکی مه‌ده‌نی و سه‌ربازی

^۱ صلاح الدین الأيوبي، سقوط القدس و تحریرها، ل: ۹۴، ۹۵.

که پیوسته بود که پیوهی پابند بیت، صلاح الدینیش دهستی کرد به دابه شکردنی زهویه کانی میسر به شیوهی چند که رتیک و هندیکی به خشی به نندامانی بنه ماله کی خوی و هندیکی تریشی به سهر فرمانده و نه میره کانی سوپا که پدا دابه ش کرد، نه وه بوو نه سکه نده ریبه و دومیاط و بحیره ی ترخان کرد بو باوکی و قوص و أسوان و عینابیشی بریه وه بو شمس الدین تورانشای برای، مه قریزی نه مه پشتر است ده کاته وه له الخططا ده لی: ههر له سهرده می سه لآحه دینه وه هه تا وه کو نه مرق زهوییه کانی میسر به خشراوه به سولتان و نه میرو سهر بازه کانی^۱، دابه شکردنی زهوییه کانیش وه که به خشی نی سهر بازی له سهرده می سه لآحه دیندا ته نها له میسر دا قورخ نه بوو بوو، به لکو هه مو نه و ولاتانه ی گرت وه که سه لآحه دین توانی بیه یتنه ناو پرؤده ی یه کیتی نیسلامیه وه، چند ریگایه کیشی گرت بهر بو دابه شکردنی نه و زهویانه به سهر سهر بازی نه میره کاند، که هندیکیان به مه بهستی جی پی قایم کردنی خوی بوو له و ولاتانه دا که له ژیر رکیفی دابوون، وه که نه وه ی که رویدا کاتیک دهستی گرت به سهر حمص و حماه دا له سالی (۵۷۰هـ/۱۱۷۴ن)، کاتی به شیکی دیار کرد بو ناصرالدین محمدی کوپی نه سه ده دینی ناموزای و به شی دووه میش بوشهابه دین حازمی برای^۲، هه روه ها سه لآحه دین دابه شکردنی زهوی وه هۆکاریک به کارده هینا بو به دی هیئانی یه کیتی نیسلامی، به لگش له سهر نه مه نه و بانگه وازه یه که ناراسته ی کرد له کاتی دابه زینیدا له (البیره) کاتی نامه ی نوسی بو پاشا کانی ده و روبه رو وتی: هه رکه س خوی به دهسته وه بدات ولاتی پاریزراو ده بیت به مه رجیک بییتنه سهر بازی سولتان یان شوینکه وتوو و پشتیوانی بیت بو تیکوشان دژ به بی باوه پان^۳ نه م کاره شی له گه ل عماده دین زه نکی و عیزه دین مه سعودی فرمانرپه وای موسل و له گه ل فرمانرپه وای عینتابیشدا کرد که هه ستا به نامه ناردن بو سولتان و گوپرایه لی خوی بو دوپات کرده وه، کاتی سولتانیش چووه ولاته که یه وه به دهست خویه وه هیشتیه وه نه مه ش له سالی (۵۷۹هـ/۱۱۸۳ن)^۴ هه روه ها سه لآحه دین زهوی ده به خشی به پیاوه کانی وه پاداشتی که به رامبه نه و کارانه ی که ده یانکرد، به لگش له سهر نه مه نه وه بوو که سه لآحه دین له گه ل نه میری قه لای کیفادا کردی کاتی نامه دی کرده مولکی به رامبه ر به و خزمه تانه ی که پیشکشی کرد به سه لآحه دین^۵، دواتر نه وه ی که له گه ل سه یفه دین نه لمه شطوبدا کردی کاتی

^۱ الخطط المقریزی (۹۷/۱).

^۲ صلاح الدین و الصلیبیون، عبدالله الغمدی، ل: ۱۰۲.

^۳ مفرج الکوب (۱۳۹/۲).

^۴ هه مان سهرچاوه (۱۳۹/۲).

^۵ النجوم الزاهرة (۹۴/۶).

خاچپه رسته کان ئازادپان کرد له دلی، سه لاهه دینیش به گهرمی پێشوازی لێکردو نابلس و ده‌روبه‌ری پێ به‌خشی له‌سالی (٥٨٨هـ/١١٩٢ز)^١ هه‌روه‌ها تیپینی ئه‌وه ده‌کریت که سه‌لاهه‌دین له‌دابەشکردنی زه‌ویدا لایه‌نی ئه‌منی ده‌وله‌ته‌که‌ی ره‌چاوکردوه، ئه‌وه بوو چه‌ند جارێک زه‌وی برپه‌وه بوو هه‌زه عه‌ربه‌یه‌کان که به‌زۆری ناپاکیان له‌گه‌ڵدا ده‌کردو به‌روبه‌مه‌کانیان ده‌برد بوو خاچپه‌رسته‌کان، بۆنموونه‌ چه‌ند زه‌وییه‌کی جیا‌جیای به‌خشی به‌ هه‌ردوو هه‌زی جدام و ثعلبه، ئه‌مه‌ش بوو پاراستنی ئاسایش و هاندانی عه‌ربه‌کان بوو جیه‌ادکردن له‌گه‌ڵیدا دژ به‌خاچپه‌رسته‌کان^٢.

هه‌روه‌ها له‌تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ده‌ربه‌گایه‌تی ئه‌یوبی یان مو‌لکی‌تی زه‌وی ئه‌وه بوو که ریتی ده‌دا به‌خاوه‌ن زه‌وی یان پێ به‌خشاو که له‌مو‌لک و زه‌ویه‌که‌وه به‌گوازیته‌وه بوو یه‌کیکی تر، به‌لام ئه‌م گواستنه‌وه‌یه له‌ری‌گه‌ی پشت‌او‌پشت و میراته‌وه نه‌بوو، به‌میراته‌بردنی مو‌لک و زه‌ویش له‌سه‌رده‌می سه‌لاهه‌دیندا ته‌نها سی جار روی داوه^٣، به‌رامبه‌ر به‌و داها‌تانه‌ی که له‌ ئه‌و مو‌لکه‌وه به‌ده‌ست ده‌هاتن، که‌سی خاوه‌ن مو‌لک و پێ به‌خشاو (ده‌ربه‌گه‌) چه‌ند شتیکی له‌سه‌ر پێویست ده‌بوو که ده‌بوا‌یه جیبه‌جی بکرایه، ئه‌وانیش چه‌ند ئه‌رکیکی سه‌ربازی بوون له‌گه‌ڵ چه‌ند ئه‌رکیکی ناسه‌ربازیدا^٤ و هه‌ک جیبه‌جیکردنی مه‌رسوم و برپاره‌کانی سو‌لتان و چه‌سپاندنی ئاسایش له‌و مو‌لکه‌دا که بۆی برپاوه‌ته‌وه^٥، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا ئه‌و مو‌لک و زه‌ویه‌ش چه‌ند ئه‌رکیکی مه‌ده‌نی له‌سه‌ر پێویست بوو، که‌گرن‌گترینیان په‌یوه‌ندیان به‌ئاو‌دێری و کشتوکا‌ل کردن له‌و مو‌لک و زه‌ویه‌دا و هه‌ندی خزمه‌ت‌گوزاری تایبه‌ت به‌سو‌لتان^٦، هه‌ندی جاریش ئه‌و مو‌لکه‌ زه‌وی چا‌کنه‌کراوی تیا‌دا بوو ده‌ره‌نجامی لێدانی که‌نال و پرد، له‌سه‌ر خاوه‌نه‌کانیشیان پێویست بوو هه‌موو هه‌ولێک به‌خه‌نه‌گه‌ر بوو چا‌ککردنی ئه‌و زه‌ویانه، ئه‌مه‌ سه‌رباری ئه‌وه‌ی که ده‌بوو خاوه‌ن مو‌لک هه‌ستی به‌دروست‌کردنی پرد و تۆژه‌نکردنه‌وه و پاراستنی، که چه‌ند به‌نداوێکی کشتوکا‌لی بچوک بوون و گرن‌گی خۆیان هه‌بوو له‌ئاو‌دێری ئه‌و مو‌لک و زه‌ویانه‌دا، سه‌باره‌ت به‌پرده سو‌لتانییه‌کانیش که چه‌ند به‌نداوێکی کشتوکا‌لی گه‌وره‌ بوون و بوو به‌رژه‌وه‌ندی هه‌رێمه‌کان دروست‌کرا‌بوون، ئه‌وه خاوه‌ن مو‌لک به‌رپرسیار نه‌بوو لێیان له‌لایه‌نی تیۆرییه‌وه به‌ل‌کو له‌لایه‌نی پرا‌کتیکییه‌وه لێیان به‌رپرسیار بوو، ئه‌وه بوو خاوه‌ن

^١ مفرج الکروب (٢/٣٨١)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ١٠٢.

^٢ النظم المالیه فی مصر زمن الأیوبیین، ل: ٢٩.

^٣ صلاح الدین و الثلیبیون، ل: ١٠٣.

^٤ صلاح الدین و الثلیبیون، ل: ١٠٣.

^٥ صلاح الدین و الثلیبیون، ل: ١٠٤.

^٦ صلاح الدین و الثلیبیون، ل: ١٠٥.

مولکه کان یارمەتی سولتانان دەدا لە بنیاتنانی ئەم جۆرە پردانەدا ئەمەش بە ناردنی پیاو و مانگا و نامێروشتی تر بۆی، هەروەها خاوەن مولک بە شداری دەکرد لە هەلگەندن و جۆمەلگەردنی کە نال و جۆگە کاندان^۱. سەڵاحەدینی پەنای برد بۆ هەمان ئەو شیوازەیی کە زەنکییەکانی پێش خۆی پەڕەویان دەکرد لە پێدانی مۆچە بە سوپا، ئەو بوو زەوی و مولکی دەدا بە ئەمیرەکانی لەبری ئەو مۆچەییە کە دەبوو بیدات بە سەربازەکان. بەم پێشەش سەڵاحەدین تەنها بانگەێشتی ئەو کەسە دەکرد کە مولکە کە ی پێ دابوو بۆ تیکۆشان دژ بە خاچەپرستەکان، ئەویش سوپاکە ی خۆی بە نازوقە و کەرەستە وە بەرپێ دەکرد بۆ لای سولتان^۲. لە بەر ئەوەی کە سەڵاحەدین سەرچاوەی سەرەکی ئەو بەخشین و بڕینە وە بوو، ئەیتوانی لە هەر کاتێکدا کە بیهێت هەلی بوە شینێت وە بە تایبەت کاتێک کە پێی بە خەشراو کە مەترخەمی بنواندایە لە ئەنجامدانی کارەکانیدا، یاخود هەلسوکه تێکی بنواندایە کە کاریگەری لە سەر ئەرکە سەربازییەکانی هەبوا، وە ئەوەی کە لە سالی (۷۳۲/هـ/۱۱۷۷) دا رویدا کاتێک نانی کۆمەلێک لە کوردەکانی بێر چوونکە ھۆکاری شکستی سوپای ئیسلامی بوون لە جەنگی الرملەدا لە ناوچەی (تل الصافیة) بەرامبەر سوپای خاچەپرستەکان کە ئەرنات سەرکردایەتی دەکرد^۳، لە راستیدا سستمی بڕینە وە زەوی سەربازی گرنکییەکی زۆری هەبوو بۆ سوپای سەڵاحەدین^۴، هەروەک سستمی (مولکایەتی زەوی سەربازی) بە ھۆی ئەرکەکانی وە خاوەن مولکی سزا دەدا هەر کاتێک کە مەترخەمی لەو ئەرکانەدا بنواندایە ئەمەش گرتی دڵسۆزی و خۆراگری سەربازەکانی دەکرد لە کاتی جەنگ و روبو روبو وەدا، ئەمە سەربازی ئەو کارە سەربازیانە ی کە دژ بە دوژمن ئەنجامیان دەدا، ئێین واصل و ئێین کثیر لە رووداوەکانی سالی (۷۵۰/هـ/۱۱۷۹) دا، کە عیزەدین فەرەخشاھ کە بە عەلە بەکی پێ بەخشا بوو لە وکاتەدا، هەستا بە ھێرشکردنە سەر صفدو بە سەلامەتی گەراپە وە دوای ئەوەی ژمارەییەکی زۆری لە سەربازەکانیان کوشت و دەستکەوتی زۆرو باشی هەبوو^۵، لە گەڵ ئەمەشدا سستمی بەخشینی زەوی سەربازی یەکیک بوو لە داھاتە سەرەکییەکانی دەوڵەتی ئەیوبی بوو چونکە سەرچاوەییەکی سەرەکی و هەمیشە ئامادە بوو بۆ دا بە شکرەدا بە سەر سوپای سولتان و سوپای ئەمیری ناوچە و مولکدارەکاندا، ئەمە

^۱ الخطط (۱۰۱/۱)، المنظم المالية، ل: ۳۴.

^۲ النجوم الزاهرة (۲۹/۶)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۱۰۶.

^۳ السلوك (۶۴/۱، ۶۵)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۱۰۷.

^۴ صلاح الدين، ل: ۱۰۷.

^۵ مفرج الكرب، ل: صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۱۰۷.

سەربارى ئەو خەرجىيە سەربازىيە گرنگانەي كە سوپا لەكاتى جەنگدا ھەيىبوو،^۱ بەم پىيە ئەتوانىن بلىتىن كە سەلاحەدىن بەھۆى جىبەجى كەردنى سىستىمى مولكايەتى سەربازى لەدەولەتەكەيدا ئەركى پىدانی چەك و نازوقە و كەرەستە جەنگى بە سوپا لەكۆل خۆى كەردەو.^۲

دووەم: دیوانى سوپای سەلاحى:

ئەم دیوانە بەرپرس بوو لەكاروبارە تايبەتەكانى سوپا، يەكێك لەشارەزایانى سوپا سەپەرشتى دەكرد بەمەرجێك كە سێكى موسولمان و خاوەن پلەوپايەيەكى باش بێت.^۳ ئەم دیوانەش ھەك وەزارەتى بەرگرى ئىستا وابوو، ئەو كەسەش كە سەپەرشتى دەكرد بەرپرس بوو لەزانىنى بارودۆخى سەربازەكان و تۆماركەردنى مەسەلە تايبەتەكان بەئامادەبوون يان ئامادەنەبوون ياخود بارى تەندروستى و مردنيان.^۴ ھەرھەا دەرکەردنى ئامار بەشێوەيەكى دەورى دەربارەى ژمارەى سوپا و ئەو بېرە پارەى كە تەرخان كراو بۆيان يەكێكى تر بوو لەدەسەلاتەكانى دیوانى سوپا، لەو كارانەش كە تايبتبوون بەدیوانى سوپا ئەوێ كە ئىبن خەلەكان لەژيانى الملك الظاهر غياث الدينى كۆپى صلاح الدين باسى دەكات كە رۆژيكيان بۆ كاروبارى سەربازەكان دانىشتوو ھە دیوانى سوپاى لەبەردەستدا بوو، ھەر كە سەربازێك بەاتايەتە لای ناوى ئى دەپرسى ھەتاو ھەكو لەلىستێكدا تۆمارى بكەن،^۵ فەرمانبەرەكانى دیوانى سوپاش ھەلەدەستان بەتۆماركەردنى ناوى خاوەن مولك و زەوييەكان (بەگەكان) بەھەموو چىن و توێژەكانیانەو. لەگەل ژمارەى ئەو سەربازانەى كە سەر بەئەوان بوون لەناوچەكانیاندا لەبەرامبەر ھەر مولكێكىشەو ھەممايەكى نەيىنى ھەبوو ئەمەش ھەك خۆپاراستن و نەيىنكارىيەك كە فەرمانبەرەكانى دیوان پەپەرەيان دەكرد، باسى بېرى بەرپروم و داھاتيان نەدەكرد مەگەر بەپىيى بېريارى تايبەتى سولتان.^۶ واديارە دیوانى سوپا پارەى بۆ ئەو قايمكارىيانە خەرج دەكرد كە سەلاحەدىن لەمىسردا بايەخى پى دەدا لەترسى ھێرشى خاچپەرستەكان لەكاتێكدا كە خۆى لەولاتى شامدا نىشتەجى بوو، باشترین بەلگەش لەسەر ئەو قايمقارىيانە خەرجكەردنى پارەيەكى زۆر بوو بۆ بنیاتنانى شوراى ئەيوبى لەقاھىرەدا، بنیاتنانى

^۱ النظم المالية في مصر، ل: ۴۰۰.

^۲ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۱۱۰.

^۳ الجيش الأيوبي و في عهد صلاح الدين، ل: ۱۲۰.

^۴ ھەمان سەرچاوە، ل: ۱۲۰.

^۵ وفيات الأعيان (۷/۶، ۷).

^۶ النظم المالية، ل: ۲۶، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۱۱۰.

قه لای الجبل له گۆشه یه کی کپوی المقطعدا^۱، هه روه ها قایمکردن و به هیژکردنی شاری دومیاط که قریزی نه لای هه زار دیناری تیچوو^۲، گرنگترین فه رمانبه ری دیوانی سوپاش بریتی بوو له چاودیر (ناظر) که بهرپرسی یه که م بوو له هه موو نه وشتانه ی که له دیواندا رووی دها، پاش نه ویش سه بهر رشتیاری (متولی الديوان) دیوان ده هات که نه رکی سه بهر رشتی جبهه جیکردنی رینماییه کانی چاودیری له نه سستودا بوو، پاشان (المستوفی) ژمیزیار که نه رکی داواکردنی لیستی موچه بوو له فه رمانبه ران له کاتی خویدا، نه موو جگه له چه ند فه رمانبه ریکی تر^۳.

سینه م: جل و بهرگی سه ریازان:

ده ولته تی نه یوبی که زال بوو به سه ر ده ولته تی فاطمیداو بووه میراتگری، له تۆزکاروباری فه رمانپه واییدا جیاواز بوو لای و تۆز روخساری ده ولته تی پیشووی گۆپی و زیاتر له ده ولته تی نه تابه کی عماده دین زه نکی له موسل و الملك العادل، نوره دین مه حمودی کوپی له شامدا ده چوو. چونکه نه وان (کلێته) یان کلای زهردیان ده کرده سه ریان^۴ به بی میزه ره و قژیان بهرده دایه وه له ژیری وه، هه موو نه میرو پاشاکان نه مه یان ده کرد^۵، به شیوه یه کی گشتیش نه توانین بلێن جل و بهرگی سه ریازان له ده ولته تی نه یویدا هاوشیوه و درێژه پێده ری جل و بهرگی سه ریازان له ده ولته تی زه نکی بوو.

چوارهم: ئازوقه:

نه ریتی سوپا وابوو که هه میشه ئازوقه یان له دواوه ی سوپاکه دا ده دنا، واته له (الساقه) دا که (الثقل) یشیان پی ده وت، به لام له هه لمه ت و هیرشیکدا ئازوقه که یان له ناوه پاستی سوپاکه دا دانا واته له نزیک دلی سوپاوه، رهنگه نه مه شیان له ترسی نه وه کردبیت که نه وه کو دوژمن دهستی به سه ردا بگریت، نه وه بوو له ناوه پاستی جومادی یه که می سالی ۵۸۴هـ / ۱۱۸۸زدا سولتان که وته خوئاماده کردن بۆ رووبه پووبوونه وه ی دوژمن و له پێشدا لای راستی خسته پی و دلێشی له ناوه پاستدا دامه زراندو لای چه پیشی خسته کۆتایی، له پیشی پێشه وه شدا مظفرالدینی کوپی زهینه دینی داناو ئازوقه شی خسته ناوه پاستی سوپاکه وه^۶، دیاره سه ربازه کان هه ندی که لوپه لی تایبه تی خۆیان

^۱ النظم المالية، ل: ۲۶، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۱۰.

^۲ الخطط (۲۱۵/۱)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۱۰.

^۳ الجيش الايوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۲۲.

^۴ الجيش الايوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۲۲.

^۵ الجيش الايوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۲۲.

^۶ مفرج الكروب (۲۵۶/۲)، الجيش الايوبي، ل: ۱۲۷.

لهكۆله پششتا هه لگرتبوو كه له پيشت و چه رم دروستكرابوو، له كاتى پيشپه وي كردنيشدا سه ربازه كان داده به زينه بازارو شت و مه كي پتيويستيان ده كپى كه له ناو و په نپرو پيازو گوشتى وشككراوو هه ندئ دانه ويلاه و پاقله مه نى و به روپوم و خورما تيپه پى نه ده كرد^١، كاتى ئاماده بوون بۆ هيرشكردنه سه ره مله كه به شكستى سه لاهه دين كۆتايى هات له سالى ٥٧٣هـ / ١١٧٧ز عيمادى كاتب به شيوازي سه جع ئاميژى خۆى باس ده كات كه پتي ناسرابوو و ئه لى: هاوار كرا له ناو سه ربازه كاندا: شتومه كي ده رۆژى تر بگرن، ئه وانيش نامه يه كيان نوسى بۆ بازارى سوپا بۆ شت كرين لى ئه مه ش بووه هۆى به رزبوونه وهى نرخى شتومه ك^٢، هه روه ها له و جهنگانه دا كه پاش جهنگى حطين روويانداو له كاتى هيرشكردنى سوپاى ئه يوبى بۆ كه نارى ده ريا له ناوچه ي ميرنشيني طرابلسى خاچپه رستدا له سالى ١١٨٨/٥٨٤ له ناو سه ربازه كاندا هاوار كرا: ئيمه ده چينه كه نار ده ريا وه و له ويش ئازوقه كه مه و دوژمنيش له هه موو لايه كه وهيه، ئازوقه ي مانگيك هه لگرن^٣، كاتى خه لكى عه ككا ته نكيان پى هه لچنراو رووبه پووى گه مارۆيه كي توند و دور دىژ بوونه وه، ئه مير به ها ئه دين قه ره قوش له ناو شاروه نامه يه كي نارد بۆ سولتان و سكا لى كه مى ئازوقه ي له لاده كرد، سولتانيش كه شتبه كي گه وره ئازوقه ي بۆ به رى خست، بۆ ئه وه ش به سه لامه تى بگاته به ره وه هه ندئ گاورى خه لكى به يروتى كه موسولمان بوو بوون خسته پيشه وهى كه شتبه كه، هه تا وه كو بتوانن گفتوگو بكه ن له گه ل دوژمنانداو به جل و به رگ و زمانيان بيانخه له تينن، بۆ زياتر به هه له دا بردنيشيان فه رماني پيدان كه خاچ به سه ر كه شتبه كه وه به رز بكه نه وه، به رازيشيان له ناو كه شتبه كه دا راگير كرد و به ره وه عه ككا به ريكه وتن، له ريگه شدا خاچپه رسته كان رييان پيگرت، به لام ئه مان توانيان بيانخه له تينن و وا خويان پيشان بده ن كه خاچپه رستن و ها تونه ته به نده ره گه مارۆدراوه كه و^٤ چوار سه د غه راره گه نم و برىكى زۆر په نپرو پيازو مه پو چه ند پتيويستيه كي تريان پيپوو^٥، چه ند جاريكيش ناردنى ئازوقه بۆ عه ككا دووباره بوويه وه له به ر دريژى ماوه ي ئابلوقه كه، كۆمه كيه كانيش له ميسره وه ده هاتن، كه سامانيكى زۆرى تيايه، ئه مه جگه له وهى كه له به يروته وه بۆيان ده نيژدرا^٦، هه روه ها موسولمانه كان هه موو ريگه و هۆكارىكيان ده گرته به ر بۆ ريگرتن

^١ الجيش الیوبی فی عهد صلاح الدین، ل: ١٢٧.

^٢ سنا البرق (٢٥٣/١)

^٣ الجيش الیوبی فی عهد صلاح الدین، ل: ١٢٧.

^٤ الفتح القسی، ص: ٤١٧، الجيش الايوبي، ل: ١٢٨.

^٥ مفرج الکروب (٣٣٠/٢)

^٦ الجيش الأيوبي فی عهد صلاح الدین، ل: ١٢٨.

له داگیرکردنی عه ککا به لام دواتر شکستیان خواردو عه ککاش گیرا، بهزه حمهت گهشتنی ئازوقهش گرنهترین هۆکاری داگیرکرانی بوو، ههروهک چهند شارێکیش که به دهستی خاپه رسته کانه وه بوو له بهر هه مان هۆکار که وه دهستی سوپای ئه یوبی^۱، تێبینی ئه وهش دهکریت ئه وهش دهکهین که سوپای ئه یوبی له جهنگه کاندایه ئای دهبرد بۆ رێگرتن له گهشتنی کۆمهکیهکان له پێتئاو برسی کردن و لاوازبوون و خۆبه دهسته وه دانی دوژمندا، وهک ئه وهی که ههستا به له ناوێرانی کشتوکال و رهزو میوی خاپه رستهکان و بېرینی درهختهکانیان له ناوچهی کرکدا له وه لێکدا بۆ لاوازکردنی رینودی شاتیونی فرمانه پاره وای کرک^۲، ههروهها ههستا به دورینه وهی به روبوومی دوژمن ههتا وهکو دانه وێله که یان وشک بوو^۳.

پێنجهم: خۆئاماده کردنی سه رپازی:

ئاماده سازی واته کۆی ئه و کارانهی که سه رکرده پێی هه لدهستی له بوا ری کۆکردنه وهی سوپا له گۆرپه پانی جهنگداو، پێشپه وی پێکردنی بۆ به ره کانی جهنگ یان هه ماههنگ کردنی هێزه کانی بۆ به رپه رچدانه وهی هێرشه کانی دوژمن و سه رکه و تن به سه ریدا^۴. چه مکی ئاماده سازیش له کۆن و نویدا له مه تێپه نه بووه، ئه وهی که گۆراوه شیوازه کانی ئاماده سازی و جۆری سوپا و ئه و که رهسته و ئامێرانه یه که به کاری دینیت. سه بارهت به و سستمهش که سوپای ئه یوبی له سه ری ده رۆیشته ئه وه سستمی (تخمیس) پێتتج به شی بوو^۵.

۱- سستمی (تخمیس) پێتتج بهش: پێمان وایه که سه للاحه دین داهینه ری ئه م سیستمه نه بووه، به لکو پێش ئه ویش ئه م سستمه هه بووه، بۆیه ئه و جیاوازییه کی ئه و تۆی نه بووه له گه ل ئه و سه رکرده به ناو بانگانه ی که ئه م شیوازه یان جێبه جێ کردووه^۶، ریکخستنی سوپای ئه یوبیش له سه ر شیوه ی چهند که تێبه یه ک بوو که له ریزه بند ی ئه ندامه سه ره کییه کانی له شی مرۆف یاخود له خا ج ده چوو، که قه د له ناوه راستیدا یه و وهک دلی سوپاکه وایه، سه ریش له پێشه وهیه وهک پێشهنگی سوپا و به شی پێشه وه، هه دوو دهستیش له ته نیشه وهیه وهک لای چه پ و راست، پاشان هه ردوو قا ج پێکه وه له دوا وهن وهک کۆتایی و دوا وهی سوپا، به م

^۱ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۲۹.

^۲ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۲۹.

^۳ كتاب الروضتين، له الجيش الأيوبي، ل: ۱۲۹.

^۴ الجغرافية العسكرية، طه الهاشمي، ل: ۸۳.

^۵ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۴۳.

^۶ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل:

شیوه ده‌بینن که له‌پینج به‌شدا سوپاکه ری‌کراوه لی‌ره‌شه‌وه به (تخمیس) و پینج به‌شه ناوره‌د کرا^۱.

شوینی سولتانیش هه‌میشه له‌دل و ناوچه‌رگی سوپادا بوو و ئالاکانیشی به‌ده‌وردا بوو هه‌تاوه‌کو هه‌موو ئه‌میره‌کان ببینن بۆ جیبه‌جیکردنی ئه‌و رینمایانی که لێه‌وه‌ده‌رده‌چی، هه‌روه‌ها بۆ پاراستن و به‌هێزکردن و سه‌ره‌له‌نوێ ریکخستنه‌وه‌ی له‌کاتی شه‌ژاندا، هه‌ندی جاریش سولتان ئه‌هاته‌ پێشه‌وه‌ بۆ هاندان و به‌رزکردنه‌وه‌ی وره‌ی سوپا و ترس خستنه‌دلی دوزمن، سه‌لاحه‌دینیش فه‌رمانده‌و سه‌رکرده‌ دیارده‌ ناسراوه‌کانی له‌پیشه‌وه‌ی لای چه‌پ و راسته‌وه‌ داده‌ناو له‌پیشی پێشه‌وه‌شدا سوارچاک و رمبازو شمشیربازو که‌سه‌ چوست و چالاکه‌کانی داده‌نا له‌جموجۆل و رووبه‌پووبوونه‌وه‌دا^۲.

۲- **ئه‌لقه‌ی تاییه‌تو سولتانیه‌کان:** ئه‌لقه‌ی سولتانی له‌کۆمه‌له‌ سه‌ربازێک پیکهاتبوو، که به‌ده‌وری سه‌لاحه‌دیندا بوون، وه‌ک پاسه‌وانی تاییه‌ت، ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ش رۆلێکی به‌رچاوی هه‌بوو له‌جه‌نگه‌کاندا و له‌ئازارکردنی که‌نار ده‌ریاو قه‌لا توکمه‌کانی خاچه‌رسته‌کاندا، هه‌روه‌ها ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ش به‌ئازادکردنی قه‌لا و سخته‌ توکمه‌ی برزییه‌ ئه‌کات، که چۆن سه‌لاحه‌دین سوپاکه‌ی دابه‌ش کرد بۆ سێ به‌ش هه‌تاوه‌کو به‌نۆره (سه‌ره) بجه‌نگین، کاتی نۆره‌ی هێزه‌ تاییه‌ته‌که‌ی سه‌لاحه‌دین هات، جه‌نگێکی توندیان ئه‌نجامدا سه‌ربازی ئه‌و گه‌رما نۆره‌ی که‌تیایدا ده‌جه‌نگان^۳، هه‌روه‌ها ئه‌م ئه‌لقه‌ی تاییه‌ته‌ رۆلی سه‌ربه‌رشتیاری هه‌بوو له‌گه‌مارۆی عه‌ککاداو له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دیندا ده‌یگواسته‌وه‌ له‌نیوان تل الخویه و شفعمرو تل کیسانو، ناوچه‌کانی ده‌رووبه‌ری عه‌ککادا، ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ش تا که ئه‌لقه‌یه‌ک بوو که له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دیندا مایه‌وه‌ دوا‌ی گه‌رمانه‌وه‌ی سه‌ربازه‌کان بۆ ناوچه‌کانی خۆیان بۆ پشودان به‌هۆی هاتنی وه‌رزێ زستانه‌وه‌ له‌سالی ۵۸۸هـ / ۱۱۹۲ز میسریه‌کانیش زۆرینه‌ی سه‌ربازانی ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌یان پیک ده‌هینا^۴، ئه‌وه‌شی که گرنگی ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ی دوپات ده‌کرده‌وه‌ ئه‌وه‌ بوو که به‌ته‌نها له‌ناوچه‌رگه‌و ناوه‌راستی سوپای ئه‌یوبیدا بوو به‌پێی قسه‌ی ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ی له‌ناو ئه‌لقه‌که‌دا بووه^۵، جاریکیان سولتان به‌ره‌و دوزمن رۆشت و ته‌نها ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ی له‌گه‌لدا بوو،

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۱۴۴

^۲ مفرج الکروب (۲/۲۹۵)، الجیش الأیوبی، ل: ۱۴۶

^۳ الکامل فی التاریخ، له‌ الجیش الأیوبیه‌وه، ل: ۱۴۸

^۴ الجیش الأیوبی، ل: ۱۴۹

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۱۴۹

پیاوانی ئەم بازنیەش ئەو تێپەیان پێک دەهێنا که به (تێپی سه لاهی یان ناسری) ناسراو بوو^۲، چونکه له و کاتەدا هەر کۆمەڵە جەنگاوەریک لە ژێر سەرکردایەتی فەرماندەیه کدا بجەنگایەن بە ناویەوه ناو دەنرا، چونکه خزمەتگوزارو خەڵکانی دەورووبەری خۆی بوون بۆ نمونە بە سەربازانی نۆرەدین مەحمود نۆریەیان دەوتو بە پیاوانی ئەسەدەدین شێرکۆش ئەسەدییە و هەر وەک ئەبو شامە دەگێڕێتەوه که له ناو پاشماوە و شتە بە جێماوەکانی ئەسەدەدین لە میسردا لە سالی ۵۶۴هـ / ۱۱۶۸ز دا: کۆمەڵە گەنجیک هەبوون، که ژمارەیان پێنج سەد کۆیلە بوو، پێیان دەوترا ئەسەدییە^۳. ئەمەش ئەوە دەگەیهێت که سوپای ئەییوبی سیستمی مەمالیکی تێدا بوو و سوپای میسری لە سەردەمی مەمالیکدا لە پاشماوەی سوپای ئەییوبی پێکھاتبوو که زۆریە لە مەمالیکە تورکەکان و پاشماوەی کوردەکان پێکھاتبوو، بە پیاوانی سولتانیش که مەمالیک بوون دەوترا بازنە^۴. ئەییوبییەکانیش رێبازی سلجوقییەکان و ئەتابەکانیان پەیرەو دەکرد (عمادالدین زنگی پاشان نۆرەدینی کوپی) لە پشت بەستن بە مەمالیکە تورکەکان و بە کارهێنانیان بە شیۆهیهکی بەرفراوان لە سوپادا، سەباری ئەوەی که ئەییوبییەکان یان دامەزڕینەری دەوڵەتی ئەییوبی ئەتابەکی و مەمالیکی کهس نەبوون و هیچ کهسێک لە بنەمالەئەییوب کۆیلایەتی بەخۆوه نەبینیوه^۵.

۳- پۆلەبەندی کردنی سوپا بە پێی جەکی هەر پۆلیک: سوپای سه لاهی لە سەر بنەمای دابەشکردنی سوپا بۆ چەند کۆمەڵە و گروپێک دروست بوو بوو. ئەم گروپانەش وەک که تێبە وابوون، لە سەرووی هەر دوو سەد سواریان سەد و حەفتا سوارێک ئەمیریکی موقەددەم هەبوو^۶، هەر وەها و تراوه ئەو هێرشە ئەوەندە جۆر سوپا تیایدا بە شدار بوو^۷، هەر جۆرە جەنگاوەریکیش تاییبەتمەندی خۆی هەبوو که پێی جیا دەکرایەوه لە جۆرەکانی تر، ئەم جیاکردنە وەش بە جۆری چەک و کرەستەو ئەو ئەرکانەدا دەردەکهوێت که لە ئەستۆیدا بوو، سوپاش ناتوانیشت سەرکەوتوانە لە کردە سەربازییهکاندا جموجۆڵ بکات ئەگەر

^۱ الجيش الأيوبي، ل: ۱۴۹.

^۲ كتاب الروضتين، له : الجيش الأيوبي، ل: ۱۴۹.

^۳ النجوم الزاهرة (۱۲۴/۶)، الجيش الأيوبي، ل: ۱۴۹.

^۴ الجيش الأيوبي، ل: ۱۵۰.

^۵ هەمان سەرچاوه، ل: ۱۵۱.

^۶ هەمان سەرچاوه، ل: ۱۵۱.

^۷ هەمان سەرچاوه، ل: ۱۵۱.

بهه ماههنگی و ته بایی کارنه کات و هه ر به شه و یارمه تی به شه که ی تر نه دات له کاتی
پیکداداندا به شیوه یه کی گشتیش دوو جوړی سهره کی هه بوون له ناو سوپای نه یو پیدا نه مه
جگه له جوړه لاهه کییه کان که نه وانیش:

ا- **جوړی سواره کان:** که شاده ماری سوپایه و نه رکی سهره کیشی کوشتارو کوکردنه وه ی
زانباری و به دوا دچوون بوو، له بهر نه و خیراییه ی که نه م دوو کرده یه پتویستیانه بو
هیژشکردن و دوزینه وه و راهه دونانی دوژمن و ریگریکردن له گه پانه وه ی بو بردنی نازوقه و
که ره سته ی جهنگ، بو نه م پوخته ش خه لکی شاره زاو خاوه ن نه زمون و فریاگوزاریان
هه لده بژارد، له کاتی هه والگریشدا خویمان لاده دا له رووبه پووبوونه وه ی دوژمن چونکه
نامانجیان دوزینه وه ی راده و قه باره ی هیژی دوژمن و، په یبردن به خاله لاهه کانی بوو،
هه روه ها نه م سوارانه هه لده ستان به به ده مه وه چوونی نه و شوینانه ی که رووبه پووی
هیژش و مه ترسی کتوپر ده بوونه وه، به لام نه م سوارانه ده خرانه دوا ی پیاده کانه وه و
له دواوه ی ریزبه ندیدا بوون، وه ک طرطوسی باس ده کات و ده لی: با نه سپ سواره پاله وانه کان
له پشت پیاده کانه وه چاوه پتی هیژش بکه ن^۱، هه ر که کاتی هیژش هات پیکه وه له گه ل
پیاده کاندای هیژشیان ده کرد، نه و تایبه تمه ندییانه ش که پتویست بوو له سواری راسته قینه دا
هه بیت، نه وه به تاقیکردنه وه ی له ش له رووی هیژی جه سته یی و شاره زایی له هونه ری
رووبه پووبوونه وه ی دوژمندا وه ک زوران بازی و شاره زایی به کاره ی نانی رم و هونه ری نیشانه
شکاندندا دیاریده کرا^۲، سواره کانیش شمشیر و خه نجه ری دریژیان پی بوو و کلاوو قه لغان و
پوژاکای پاریزه ریان له بهر دابوو، نه سپه کانیشیان کورتان و زینی به سهره وه بوو^۳.

ب- **جوړی پیاده ره:** زورینه ی زوری هیژه کانی سوپای پیکده هیئاو هه لده ستا به به نه نجام
که یاندنی نه رکه کانی جهنگ و گرته نه ستوی دهره نجام و قورساییه کانی، نه و چه کانه ش که
جهنگاوه ری پیاده ره و هه لی ده گرت له جوړی چه کی سوک بوون، چونکه نه مان پیاده ره و
بوون، شمشیر و که وان و رمی کورتیان به کارده هیئاو هه لده ستان به وه دهرنانی سهره زانی
دوژمن له سه نکه ره کانیاو له ناو بردنیا^۴، گرنگترین شتیکیش که به پیاده ره وه کان
ده سپتر درا بریتی بوو بیت له: پاراستنی سوپا له کاتی پتپه وی کردندا بو ریگرتن له هیژش

^۱ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۵۴.

^۲ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۵۵.

^۳ الحياة العسكرية عند العرب، إحسان هندي، ل: ۱۶۶.

^۴ دروس في المعلومات الجغرافية، طه الهاشمي، ل: ۱۸.

بۆ ھېنان و ھەنگوئانە سەرى لەلایەن دوژمنەو و پاراستنى ئەو کاروانانەى كە ئازوقە و كەرەستەى جەنگيان ھەلگرتبوو لەكاتى ھاتوچۆكردندا^۱. لەريزىبەندى سوپاشدا پيادەپرەوان ھەميشە لەپريزەكانى پيشەو ھەدا بوون و لەدواشيانەو و سوارەو پالەوانەكان دەھاتن^۲.

ج- جوۆرە يارمەتيدەرەكانى تر: ئەمانەش بەھۆى ئەو چەك و كەرەستە سەربازيانەو و دەناسران كە بەكاريان دەھيئا، ھەروەھا ئەو ئەركانەى كە ئەنجاميان دەدا، وەك مەنجەنيقكارو زريپۆشكارو نەوتپەنەر و ھەوالگرو ئازوقەھيئەر و كۆمەككارو... ھتد^۳.

سەلاحەدينش پيش بەرپيگەوتن بۆ گۆرەپانى جەنگ ھەلەدەستا بەوستاندن و ريزكردنى سوپاو دياريكردنى شوپىنى ھەر جوۆرەو پرکردنەو كەلینەكان و دلنيابوون لە بەسودى ئەو چەكانەى كە جەنگاوەر ھەلى دەگرت ئەو ھەبوو پيش ئەو ھى بگەونە پى بۆ حطين سولتان لەرۆژى (عەرز) و نمايشدا وەستا بوو و سەربازەكانى ريزدەكردو بۆ ھەموو بۆسەيەكيش شوپىنىكى ھەلەدەبژارد، ھەروەھا بۆ ھەر ئەميريكيش شوپىنىكى لەچەپ يان لەراستەو دەستنيشان دەكرد كە نابى بەجىي بەيلىت، ھيچ كۆمەليكىشى وەلانەدەناو كەسى لى دورنەدەخستەو، ھەروەھا ئالای گەورەشى دەردەھيئا كە بەجاليشيە ناسرابو^۴، لە ھەموو شوپىنىكىشدا تيرھاويژە ليھاتووەكانى ھەلەدەبژاردو وەسيەتى بۆ ھەر كۆمەليك دەكرد بەو ھى كە ئاگايان لەكۆمەلەكانى تر بىت و دەيوت: ئەگەر چوينە خاكى دوژمنەو ئەمە شيوازي سەربازو داھاتو سەرجاوەكانيانەو شوپىنى بەشەكانى سوپاو پيشپرەوى پالەوانەكانمانە، كەسيكىش دياريكرابوو لەسوپادا ئەركى بانگەوازو ھاندانى سەربازەكانى بۆ جەنگ پى سپيەردرابوو لەپيئاو بەرزكردنەو ھى ورەيان، شوپىنىشى لەنزيك سەلاحەدينەو ھەبوو ھەر فەرمانيك لەسەلاحەدينەو دەربچوايە ئەو بەدەنگى بەرز دەيگەياندە تيكرپاي سوپاكەو بەم كەسەش دەوترا چاوەش^۵ و ھاوازي لەخەلك دەكرد كە ئامادە بنو پيوستە فلانە ئەمير بەسەربازەكانىو بەجيت بۆ كۆمەكى فيسار ئەمير چونكە دوژمن زۆرى بۆ ھيئاو، ياخود ھەلەدەستا بەگەرمكردن و تاودانى سەربازەكان بەھۆى دروشمى تايبەت و وروژينەروە لەوينەى (بژى سەربازانى ئيسلام و جەنگاوەرانى يەكتاپەرستى)^۶.

^۱ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۵۵.

^۲ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۵۵.

^۳ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۵۶.

^۴ ھەمان سەرجاوە، ل: ۱۵۶.

^۵ چاوەش: يان شاويش: وشەيەكى توركيە.

^۶ مفرج الكروب (۲/ ۲۹۵، ۳۲۶) الجيش الأيوبي، ل: ۱۵۷.

شەشەم: خۆبەخشەكان لە سوپای ئەیوبیدا:

سەرباری جەنگاوەرە سوارەو پیاوێ سەربازییەكان كە لە دیوانی سوپای ئەیوبیدا تۆمار کرابوون و سەربازەكانی مولکداری (بەگەكان) كە سەر بە دەوڵەتی ئەیوبی بوون و ئەو ئەمیرانە ی تر كە هاتبوونە ژێر رێکێفی دەوڵەتی ئەیوبییەو ئەوانەش كە پالێشتی سوپای ئەیوبییان دەکرد بە جەنگاوەر لە کاتی پێویستیدا و وێرایی سەربازە تاییبەتەكانی سولتان، کۆمەڵێک خۆبەخش هەبوون كە خۆیان خستبوووە خزمەتی سوپا وەك ئەنجامدانی ئەركی جیهاد و تێكۆشان لە پێناو خاوەدای لە پێناو رزگارکردی زەوی موسوڵمانان لە داگیرکاری خاچپەرستان، لە راستیشدا سەردەمی بوژانەو هەو هۆشیاری ئیسلامی بە دەركەوتنی سەرکەردەیی موحامید عمارەدین زەنگی دەستی پێکرد كە دامەزێنەری دەوڵەتی زەنگی بوو هەروەها لە سەردەمی نورهەدین محمودی شەهید كۆپیدا. ئەم پەیمانەش لە سەردەمی سەلاحەدیندا گەشتە چۆڵە پۆپەو سەلاحەدین توانی رۆژانی سەرەتای جیهاد و تێكۆشانی موسوڵمانان لە سەرەتای ئیسلامدا بێنێتەوێ، یاد، بۆیە سەیر نەبوو ئەگەر چەندین خەڵکی خۆبەخش لە ریزی سوپای سەلاحەدیندا ببینن، بە تاییبەت لە جەنگی حطین و رزگارکردنی بیت المقدس و جەنگەكانی دواي ئەو ئەمەش بوو جێی سەرنجی میژوونوسان ئێین كۆنێر باس دەكات كە سولتان كاتی بێراریدا بیت المقدس ئازاد بكات، زانیان و پیاوچاكان وەك خۆبەخش پەيوەندیان پێوە كرد^١.

خۆبەخشەكانیش لە هەموو چەین و توێژە كۆمەڵایەتیەكان بوون، گوندنشین و هۆزەكان و شارنشینان، لە هەزاران و دەوڵەمەندان، بە تاییبەت زانیان و سۆفیەكان^٢، دەلی: نورهەدین مەحمود فەرمانیدا كە بانگەواز بكرێت: بە ناو جەنگاوەرو موحامیدو تازە پێگەیشتنوو خۆبەخشەكاندا لە لاوانی شارو خەڵکی نەناسراوو غەریب بۆ خۆ ئامادەکردن بۆ رووبەرووبوونەوێ فەرەنجە بێ باوەرو هاوێلگەرەكان^٣، وشەێ تازە پێگەیشتنوویان تازە هاتوو بۆ خۆبەخشەكان بە كار دەهات، پاشان ئەم وشەیی و نبوو وشەێ خۆبەخش جێی گرتەو، هەردوو وشەكەش ئاماژە بەو دەكان كە ئەوانە سەربازی فەرمانی دەوڵەت نەبوون، بە لێكو خۆبەخش بوون^٤. و تاربیژەكانیش لە مزگەوتەكاندا خەڵکیان هان دەدا بۆ خۆبەخشكاری لە ریزی سوپا و ئیسلامدا، هەر كە و تاربیژەكانیش لە مەنبەرهكانیان دادەبەزین نوێژخوێنەكان چەندین دروشم و هاتافیان دەكێشاو لە هەموو لایەكەو

^١ البدايتي النهاية، لة الجيش الأيوبي، ل: ١٥٨.

^٢ الجيش الأيوبي، ل: ١٦٠.

^٣ ذيل تأريخ دمشق، ل: ٣٤٠، الجيش الأيوبي ل: ١٦٠.

^٤ سنا البرق الشامي (٣٣٦/١) الجيش الأيوبي، ل: ١٦١.

یه ک یه و دهسته دهسته دههاتن بۆ سهریازگهی سوپای ئیسلامی، هه ندی جاریش سه لاهه دین کاری کوشتنی دیله کانی نه سپارد به خۆبه خشه کان به تایبته دیله هه لگه راوه کان یان تیرهاوژیره خاچه رسته کان، وه ک له بیت الاحزاندا له سالی ۵۷۵هـ/ ۱۱۷۹ز روویدا^۱. پاش سهرکه وتنیشی له حطیندا سه لاهه دین داوای کرد له خۆبه خشه سوڤیه کان، که هه ر یه کیکیان دیلیکی سهر به هه ردووی تپی خاچه رستی داویه و ئسبتاریه بکوژیت^۲ ته نانه ت خۆبه خشه کان ئه رکیکی مه زنیان نه نجامدا له جهنگی حطینداو رۆلایان هه بوو له تومارکردنی سهرکه وتنیکی خیرا به سهر دوژمندا، کاتی هه لمه تیان بردو ناگریان به ردایه نه و پوشه وشکهی که له دهووی خاچه رسته کاندای بوو و ناگر کلپهی سه ندو تهنگی به خاچه رسته کان هه لچنی و هه لکردنی باش هوکاریک بوو بۆ بردنی ناگرو دوکله به ره و روویان^۳ و دوچارى برسیتی و گه رماو دوکله بوونه وه، سهریاری گه رمای جهنگه که وه ک ئیبن نه ئیر نه لی^۴.

حه وته م: نه و تیمانه ی که پاشکوی سوپا بوون:

۱- تیمی نه ندازه یی: هه میشه تیمیکی نه ندازه یی له گه ل سوپادا بوو، نه مه جگه له تیمی پزیشکی، تیمی نه ندازه یی هه لده ستا به چه ند ئه رکیک که تایبته بوون به نه ندازیاری سهریازی که جهنگ پیویستییه تی، به تایبته جهنگی شوراو خه نده قه کان، وه ک دامه زرانندی نامیره سهریازییه گه وه کان وه ک مه نه نیق و زدیپۆش و که وانی گه وه وه ک زیارو چه رخ و که وانه چه ند لاکان و نه وت پرژینه کان، هه روه ها بنیاتنانی سهریازگه و هه لکه نندی بیرو دیاریکردنی شوینی سه پانندی ئابلوقه له سهر شورای نه و شارانه ی که نه ویسترا ئازاد بکریت، جگه له دروستکردنی پردو هه لته کاندنی و پرکردنه وه ی خه نده ق و گوپینی ریپره وی رووباره کان و چه ندین کاری تر که ده که وتنه جوارچیوه ی ئه رکه کانی نه م تیه وه، له کاتی گه ماروی (بیت المقدس) یشدا سه لاهه دین و سوپاکه ی بۆ ماوه ی پینج رۆژ به ده وریدا ده سوپانه وه، له کو تاییشدا شاره زایانی بواری نه ندازیاری شوراو هه سار توانیان شوینیکی گونداو بدۆزنه وه له به ششی باکوپی شوراکه وه، به ئاراسته ی ده رگای عه موداو کلّیسیای سه هیوندا، سه لاهه دینیش فه رمانیدا که نامیره کانی ئابلوقه دان له و شوینه دا دامه زرینن^۵.

^۱ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۶۱.

^۲ كتاب الروضتين، له الجيش الأيوبيه وه، ل: ۱۶۲.

^۳ الكامل في التاريخ، له: الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۲.

^۴ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۶۳.

^۵ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۶۱.

له سالی ٥٨١هـ/ ١١٨٥ز دا و له کاتی که مارودانی موسلدا که سوپای سه لاهه دین دهسته و سان بوو له تو مارکردنی هیچ پیشره وی و سه رکه و تنیکی راسته و خو تیايدا، و پرای دووباره کردنه وهی هه و له کان به هوی توکمه ی شورا کانی وه، نه وه بوو هه ندی له پیاوانی پیشنیاریان کرد که ناراسته ی رووباری دیجله بگوریت هه تا وه کو تینویان بیت و گه رمای رۆژو گه رمای ناگرو دوکه ل و گه رمای کوشتار زوریان بو بینیت، نه م رایه ش خرایه بهرده م زانای به ناویانگ فخره دینی کوپی دهانی به غدادی که نه اندازیاری سهرده می خوی بوو،... نه ویش وتی: نه مه ده کریت و مه حال نییه^١، له نامه یه کیشدا که سه لاهه دین بو خه لیفه ی عه باسی ناردو القاضی الفاضلی راویژکاری به ناویانگی نوسی هاتوو: نه اندازیاری خاوه ن نه زمون ده لێن ئاسانه ناراسته ی رووباری دیجله بگورین به جوریک که به موسلدا نه پوات و رپه وی دور بیت لیه وه، له م کاته شدا خه لکه که ی ناچار ده بن که به بی جهنگو کوشتار بیده ن به دهسته وه، هیچ زیانیک روو نادات و که س نا کوژیت و که سیش بی ناوی زیانی پی ناگیه نی^٢، به لام سه لاهه دین نه م پرۆزه یه ی جبه جی نه کرد، له بهر گرانی و زوری تیچوون و که می کات و بایه خدانی به پرۆزه ی گرنگر^٣.

٢- **تیهمی پزشکی:** هاوپییه تیکردنی تیمی پزشکی بو سوپا له بهر هکانی جهنگدا بو چاره سه ره کردنی نه خو ش و برینداره کان کاریکی زور پتویست بوو، پزشکیه کان و هاوکاره کانیان وه که نه خو شخانه یه کی گه پوک و ابوون و هه موو پیداویستییه کانیان له گه ل خو یاندا هه لگرتبوو وه که ده رمان و نامیرو گو یزه ره وه (نقاله) بو گواستنه وه ی نه خو ش و بریندار، نه م که ره ستانه ش به پشته و لاخیکه وه هه لده گیران و عیاده گه پوک که ش له ناو ختوه تدا دائه نراو نه و که سانه ی تیا بوو که پتویستیان به چاره سه ره بوو، دیاره سهرده می سه لاهه دین سهرده می بوژانه وه ی بواری پزشکی بوو نه مه ش به هوی زوری داخواری له سهری و ته رخانکردنی پاره بو ی له لایه ن سه لاهه دین و نه میره کانیه وه به شیوه یه کی به خشنده ن، له راستیشدا سه لاهه دین له سه ره تای ده ست به کاربونییه وه گرنگی به کاروباری پزشکی ده دا، هه روه ها گرنگی به و پزشکیه کانه ش ده دا که خزمه تی ده و له تی فاطمی و ولاتی نوری نه تابه کیان له شامدا ده کرد^٤، له و پزشکیه کانه ش که به شدار بوو له و هه لمه تانه دا که

^١ کتاب الروضتین، له: الجیش الأیوبی، ل: ١٦٣.

^٢ مفرج الکروب (١٦٧/٢)، الجیش الأیوبی، ل: ١٦٣.

^٣ الجیش الأیوبی، ل: ١٦٣.

^٤ الجیش الأیوبی، ل: ١٦٤.

سوڀاي سه لآحه دين پئي هه لده ستا، نه بو زه كه ريا نه ميني ده ولت يه حياي كوري ئيسماعيل نه نده لوسي كه يه كيڅ بوو له قوتابيهه كاني موه زه به ديني هه كيم. كه به رده وام هاو پئي سوڀاي سه لآحه دين بوو له جه نگدا، پاشان وه زوري يه پزيشكه كاني سه رده مي خوي له ديمه شق نيشته جي بوو، دياره هوي نيشته جي بوونيش له م شاره دا بووني نه خوشخانه ي گه وري نوره دين بوو تيايدا، هوي ده ستنيشانكردي ديمه شقيش به هوي نزيكه وه بوو له به ره كاني جه نگو وه و ئاسان گه شتني بريندارو نه خوشه كاني بوي، نه مه و نه بو زه كه ريا له كوتايي ته مه نيدا په كي كه وت و سه لآحه دينيش موچه ي بوي بويه وه نه م موچه يه ش هه تاوه كو كوتايي دوايي به رده وام بوو، هه روه ها له گه ل چه ند پزيشكيي تر دا نه م كارهي كرد وه ئين دهاني به غداي و ابي الفضل سليمني ميسري^۱. له به ناويانگترين پزيشكه كانيش صلاح الدين موفق الدين ابو نصر اسعدى ناسراو به ئين مطراني ديمه شقي كه ناسراو بووه به وه ي له جه نگه كاني سولتانا به شداري كر دووه و له نه خوشخانه ي نوري له ديمه شقدا كاري ده كرد، چه ندين نوسراوي له بواري پزيشكيدا هه يه له وانه: المقالة الناصرية في حفظ الأمور الصحية^۲ و چه ند به ره ميكي تر، عماده دين كاتب دهر باره ي نه م پزيشكه نه لي: ليها تو و روخوش و دلسوز بوو و جيي ريزي زوري سه لآحه دين بوو و پله و پايه يه كي گه وري هه بوو له لاي و خاوه ن زانباري و زيره كي و پيشبيني بوو^۳. نه مه و سولتانيش پزيشكي تاييه تي خوي هه بوو كه له هيرش و جه نگو كاندا هاو پييه تي ده كرد، چونكه سولتان هه ندي نازارو تيكيچووني باري ده رووني له گه لدا بووه و جار جاريش دومه ل به پشتييه وه دهره اتوه ته نانه ت هه ندي له هاو پياني گله يي نه وه يان ليده كرد كه گرنگي به ته ندروستي خوي نادات و به پئي پويست پشوو نادات، نه ويش وه لامي ده داته وه و ده يوت كاتيڅ سواي نه سپ ده يم بوي جيهاد نازارم ناميني هه تاوه كو داده به زم^۴. دياره نه م پزيشكه تاييه ته ش به ته نها چاره سه ري سولتاني نه ده كرد، به لكو چاره سه ري گه وري فرمانده و نه مير ه كاني سوپاشي ده كرد، نه وه بوو كاتي زه ينه دين يوسفى فرمانره واي هه وليتر به هوي تاوه گياني له ده ستدا له سالي ۵۸۶ ك/ ۱۱۹۰ ز

^۱ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين ل: ۱۶۵

^۲ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين ل: ۱۶۵

^۳ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين ل: ۱۶۵

^۴ الفتح القسي، ل: ۵۷۶ الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۵.

^۵ الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۶.

له کاتی گه مارۆدانی عه ککادا، پزیشکی سه لآحه دین چوو بۆ چاره سه رکردنی^۱ هه ندی جاریش سولتان خودی خۆی سه ره رشتی چاره سه رکردنی برینداره کانی ده کرد، وه که له پاش شکسته پێنانی موسولمانه کان له جهنگی ئه رسوقدا روویدا له شه عبانی ۵۸۷هـ / ۱۱۹۱زدا کاتی دانیشته و داوای هینانی برینداره کانی کردو خۆی تیماری برینه کانی ده کردن^۲.

۳- **تیمی موسیقای سه ربازی:** کاتی که چاوهش بانگه وازی بۆ کۆبوونه وهی سه ربازه کان ده کرد، ئالا هه لده کراو کوسه کان پێکدا ده کێشران^۳ ئه مهش وه که موسیقای سه ربازی یان مارشی سه رده می ئیستا وابوو، بۆ وروژاندن و جولاندنی وره ی سه ربازه کان به کارده هینرا^۴. رووداوه کانی میژووی ئه یویش ده یسه لمێن که موسیقا رۆلێکی گه وره ی بینیه له سوپادا ته نانه ت شوێنێکی تایبه تی بۆ دیاری کرابوو که به ته پلخانه ناسراو بوو^۵، واته شوێنی ته پل، مه قریزش سه باره ی به مه باسی ئه وه ده کات که دوا ی جێگه ربوونی سه لآحه دین له میسرداو کۆتایی هینان به ده سه لاتی فاطمیه کان کاروباری ته پلخانه ریکخرا، له قه لقه شه ندیش ئه مه مان بۆ مانا ده کات و ده لیت: ته پلخانه واته یانه ی ته پل، که ته پل و ئامیره کانی تری تیدا بوو، ئه م ئامیره نهش له کاتی جهنگدا چه ند جارێک له کاته کانی تریشدا رۆژی سی جار لیده دران^۶، ئه وه که سهش که ته پل لیده دا پێی ده و ترا (دبندار) به (زوپنا) لیده ریش ده و ترا (منفر) ئه وه که سهش که ده فره مه سه کانی به یه کدا ده کێشا پێی ده و ترا (کوسی)^۷، نه ریتیشیان وابوو که (کوسه کان) له کاتی هاتنی که سایه تیه کی سه ربازی گرنگدا لی بده ن، له گه ل لیدانیشیدا ئالا هه لده کراو زوپنا لیده درا، چه ند لیدانیکی تایبه تیش هه بوو بۆ ئه و کاتانه ی که پێویست بوو نه وه ستن له جهنگدا، با له کاتی شکسته شدا بوایه، له م کاته شدا کوسه کان به به رده وامی لیده دران بێ پشوو^۸ هه روه ها چه ند لیدانی که هه بوون که تایبه ت بوون به سه رکه وتن، ئه وه بوو کاتی هه وال گه یشت له شه والی ۵۸۷هـ / ۱۱۹۱زدا که که شتیگه لی

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۶۶

^۲ مفرج الکروب (۲/ ۳۶۸) الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۶

^۳ کوسات: چه ند ده فزێک له شیوه ی قه لغانیکی بچوکدا پێکدا ده کێشرێن به پێی ئاوازیکی تایبه ت.

^۴ النوادر، ل: ۱۴۹، الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۶

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۷

^۶ الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۷

^۷ صبح الأعشی (۴/ ۱۳)

^۸ الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۷.

ئىسلامى توانىويەتى دەست بگريّت بەسەر كەشتى فەرەنجەكاندا كەزىاتر لەپېنج سەد خاچەرستى تىدا بوو: موسولمانەكان زۆر دلخۆش بوون و تەپلى سەر كەوتن لىدە دراو زۆرپناى مزگىنى ژەنرا^۱.

۴- **هەلگىرانى ئالاکانى سوپا:** لەناو سوپادا كۆمەلەك هەبوون كە ئەرکیان هەلگىرنى ئالای سوپا پاراستنى بوو، ئالاکەش وەك نیشانەيەك وابوو كە كۆمەلەككى لەكۆمەلەككى ترو دەولەتەككى لەدەولەتەككى تر جیا دەكرده و هەر دەولەتەككى ئىسلامى و نائىسلامىش ئالای تايەتى خۆى هەبوو كە رەنگىكى ديارىكراوى هەبوو^۲. رەنگى ئالای سەلاحەدینىش زەرد بوو لەناو دەپاستیدا وینەى هەلۆيەك هەبوو وەك رەمزی هیژو متمانە بوون بەسەر كەوتن^۳، لەنیوان ئالاکانىشدا ئالایەك هەبوو كە لەئاو ریشمى زەردى نەخشىنراو بەزێر پێكها تبوو و نازناو و ناوى سولتانی لەسەر بوو پێى دەوترا: العصابه، هەروەها ئالایەككى مەزنى تریش هەبوو كە لەسەر وەیدا چەند تالە مویەك هەبوو پێى دەوترا: جالیش، وێرپای چەند ئالایەككى زەردى بچوك كە بە سەناجق ناسراو بوون^۴ ئالای گەورەش هەمیشە لەگەڵ كەژاوەى سولتاندا بوو، عىمادیش باسى ئالای سەلاحى دەكات لەكاتى ئازادكردنى صیدا لەلایەن سوپای ئەیوبییە وە لەسالى ۵۸۳هـ/ ۱۱۸۷زداو ئەللى: نێردراوى فەرمانرەواكەى كلیلهكانى هینا و تاریكییەكانى بەرووناكى خۆى رەواندە وەو ئالای زەرد بە دەستى سېییە وە دەردەكەوت بەسەر شوراىەكە وە^۵، ئەمە و ئالای سەلاحەدین لەچەندین هۆنروەى شاعیرانى ئەو سەردەمەدا باسكراوە بەتایبەت لەو بۆنانەدا كە سوپای ئەیوبى سەر كەوتنى بە دەست هینا بەسەر خاچەرستەكاندا و ئالای ئەیوبى تیايدا بەرزكراوەتە وە، ئەو بوو كاتى موسولمانەكان سەر كەوتن بەسەریاندا لە بیت الأحزاندا لەسالى ۵۷۵هـ/ ۱۱۷۹ز كۆمەللى لەشاعیرانى پیرۆزباییان لىكرد بەبۆنەى ئەم ئازادسازییە وە، لەو شاعیرانەش بەهائەدین ئەبولحەسەنى ساعانى خۆراسانى كە لەهۆنراوەیەكیدا ئەللى:

وما رفعت أعلامك الصفر ساعة الى عدت أكبادها السود ترجف

^۱ مفرج الكرب (۲/ ۳۷۳، ۳۷۴)

^۲ الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۸.

^۳ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۶۰.

^۴ صبح الأعشى (۸/ ۴)، الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۸.

^۵ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۸۶.

^۶ الفتح القسى، ل: ۱۰۳، الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۹.

کبا من أعالیه صلیب و بیعة وساد به‌دین حنیف و مصحف
 أتسکن أوطان النبیین عصبه تمین لدى إیمانها حین تحلف
 نصحتکم و النصح فی الدین واجب ذروا بیت یعقوب فقد جاء یوسف^۱
 هه‌روه‌ها (العلم الشاتانی) که‌ستایشی سه‌لا‌حه‌دین ده‌کات به‌قه‌سیده‌یه‌کی رائی که
 له‌سه‌ره‌تا که‌یدا هاتووه:

أری النصر مقرونا برایتک الصفرأ فسر و املك الدنيا فانت بها أحرى^۲
 دیاره ئالا‌که‌ش هیمای سه‌روه‌ریبه، هه‌ر بۆیه له‌شوینه‌کاندا هه‌ل‌ده‌کرا وه‌ک: قه‌لا‌و که‌شتی و
 ده‌زگا سه‌ربازیه سه‌ره‌کیه‌کان، کاتی لایه‌کیش شکستی ده‌خوارد یه‌که‌م شتیک که سه‌رکه‌وتوو
 ده‌یکرد بریتی بوو له‌هینانه خواره‌وه‌ی ئالای شکست خواردوو و هه‌ل‌کردنی ئالای خو‌ی له‌شوینیدا،
 وه‌ک نه‌وه‌ی که موسولمانه‌کان له‌وه‌لایانه‌دا کردیان که ئازادیان کرد له‌ده‌ستی خا‌چه‌رسته‌کان^۳،
 سه‌باره‌ت به‌ئالای خا‌چه‌رسته‌کانیش که ئه‌ین شه‌دداد وه‌سفی ده‌کات کاتی به‌سه‌ر
 عه‌ره‌بانه‌یه‌که‌وه بینویه‌تی و نه‌لی: ئالای دوژمن له‌عه‌ره‌بانه‌یه‌کدا به‌رزکراویه‌وه‌و به‌ه‌یستر رایان
 ده‌کیشا، ئالا‌که‌یان زۆر به‌رز بوو وه‌ک مناره‌ و ابوو و رهنگی سپی مه‌یل و سور بوو^۴ له‌سه‌ر شی‌وه‌ی
 خا‌چ بوو و سه‌ربازه‌کانیان پارێزگاریان لێ‌ده‌کرد، واته ئالای خا‌چه‌رسته‌کان وه‌ک ئالای ریک‌خراوی
 خا‌چی سوری نی‌و ده‌وله‌تی و ابووه^۵.

هه‌شته‌م: پۆسته‌و هه‌والگرییه‌کان:

۱- ریک‌خستنی کاروباری پۆسته: ریک‌خستنی کاروباری پۆسته‌ش له‌پێی دیوانیکی تایبه‌ته‌وه
 ده‌کرا، که به‌دیوانی پۆسته‌ ناوزه‌ند ده‌کراو له‌ژێر چاودێری چه‌ند فه‌رمانبه‌ری‌کدا بوو که
 به‌پێ‌وه‌بردنی کاروباری ئه‌م ده‌زگایه‌یان پێ‌ سپێ‌ردرا بوو^۶، ده‌زگای پۆسته‌و هه‌والگری
 نه‌یوبیش ناسراو بوو به‌وه‌ی هه‌میشه له‌پیش ده‌زگا‌کانی خا‌چه‌رسته‌کانه‌وه‌ بوو، بۆ نمونه
 له‌جه‌نگی الرمله‌دا که له‌سالی ۵۷۳ه‌ک/ ۱۱۷۷زدا له‌باشوری فه‌له‌ستین روویداو

^۱ مفرج الکروب (۸۳/۲، ۸۴)، الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۹.

^۲ وفيات الأعیان (۲۱۱/۷)، الجیش الأیوبی، ۱۷۰۰.

^۳ الجیش الأیوبی، ل: ۱۷۰.

^۴ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۱۷۰، مفرج الکروب (۳۴۳/۲).

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۱۷۰.

^۶ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۱۷۱.

به شکستخوردنی سوپای سه لاهه دین کوتایی پیّهات، سه لماندی که سه لاهه دین پۆسته یه کی چالاکى هیه، که به هۆی جولانه وهی خیرایه وه توانی نه و پرپیاگه ندانه کوتایی پییئیت که له میسردا بلایو بو بونه وه و باسیان له کوژرانی سه لاهه دین ده کرا، نه م جولانه وه ده ست و برده توانی نه و که سانه بی هیوا بکات که ملیان درێژ کردبوو بۆ له ناو بردنی ده سه لاتى سه لاهه دین له میسردا، نه مهش له کاتیکدا بوو که سه لاهه دین نێردراوه کانی له سه ر سنوری میسره وه به سواری حوشتره وه نارد بۆ قاهره هه تاوه کو دوپاتی بکه نه وه بۆ نه و که سانه ی که خه یالی یاخیبوونیان هه بوو که سه لاهه دین زیندووه، کوتری نامه به ریش مزگینى گه پانه وه ی بۆ قاهره هینا^۱، له سالی ۱۱۸۲/ک ۵۷۸ ییشداو کاتی سه لاهه دین له میسردا بوو، هه ستا به هێرشکردنه سه ر کرک و بۆما وه ی ده رۆژ گه مارۆی به سه ردا سه پاند، به لام کاتیک که می نازوقه ی سوپاکه ی بینی فه رمانی به جیهیشتنی ناوچه که و گه پانه وه بۆ میسری ده کرد، میژونوسی ئه یوبی محمد کورپی تقی الدین عمر که له گه ل که ژاوه ی سولتاندا بوو نه ئی: کاتی ئیمه که وتینه پێ چهند هه والگريک هاتن مژده ی سه رکه وتنی عیزه دین فه روخشای مامیا پێدا له غه زای ده بوریه دا^۲، هه روه ها سه لاهه دینیش هینده وردبین و خیرابوون که هه والگه کانیان کاترمیژ دواى کاترمیژ هه تاوه کو به ره به یان ده گه یاند^۳، به تایبته له کاتی گه مارۆدانی عه ککادا، له ناو هه والگه کانیشیدا چهند گاوریک هه بوون که سولتان له چه ندین بۆنه دا تاقی کردبوونه وه، گرنگی نه وانهش له وه دا بوو که زمانی دوژمنیان ده زانی و گومانیشیان ئی نه ده کرا که پیاوی سه لاهه دین بن، به هۆی رواله ت و شیوه ی ده ره کیان، بۆیه به رده وام نه و هه والانه ی دوژمنیان ده گه یانده سوپای ئه یوبی که ئاسان نه بوون له ریی هه والگه موسولمانه کانه وه ده ستیان بکه ویت، نه وه بوو شه ویک سه لاهه دینیان له نیازی دوژمن ناگاد رکروه که نه یانه ویت به شه ودا^۴ بده ن به سه ر سوپاکه یدا، هه روه ها ناگاداریان کرده وه له و مه نه جیه نه که گه رده یه ی که خاچه رستان هه زارو پینچ سه د دیناریان تیدا سه رف کردبوو و ئاماده کرابوو بۆ هێرش کردنه سه ر عه ککا^۵، نه مه جگه له ناگادارکردنه وه ی سه لاهه دین سه باره ت به شالاوی ئه لمانی، هه روه ها پۆسته له کاتی گه مارۆدانی عه ککادا هه موو ریگایه کی گرته به ر

^۱ کتاب الروضتين، له: الجيش الأيوبي يه وه، ل: ۱۷۵.

^۲ الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۵.

^۳ الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۵.

^۴ الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۶.

^۵ الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۶.

بۆ پەيوەندى كىردىن بەسەربازە گەمارۆدراوھكانەوھ، بۆ زانىنى بارودۆخى ناھەمواريان و ناردنى پارھى پىتويست بۆيان، ئەوھبوو بەھۆى كۆترى نامەبەر و مەلەوانەكانەوھ پەيوەندى پىتوھ دەكردىن رەنگە بەناوبانگترىن چىرۆكى پالەوانانەش لەپۆستەى ئەيويىدا چىرۆكى عەوام -مەلەوان- عيسا بىت، ئەم پياوھ ھەمىشە راھاتبوو لەسەر چوونە ناو عەككا، سەربارى ئەو گەمارۆيەى كە بەسەريدا سەپىترا بوو، لەگەل خۆشيدا رىنمايىيەكانى سولتانى بەنامەيەكەوھ لەگەل بېك پارەدا بەناو قەدى خۆيەوھ دەبەست، كاتى گەشتە عەككا كۆتريكيان ھەلەدەدا ھەتاوھكو سولتان ئاگادارىيتەوھ لەگەيشتنيان بەسەلامەتى بۆ ئەو شارە، ئەوھ بوو شەويك دابەزيە ناو دەرياو سى كيسى بەست بەخۆيەوھ كە ھەزار دىنارو چەند نامەيەكى تىابوو بۆ سەربازەكان، بەلام نەيتوانى بگات و لەكەنارى عەككادا خنكا^۱. ئەوانيش زانىان توشى شتىك بووھ چونكە كۆترەكەى ھەلەفراند، ئەوھ بوو دواى چەند رۆژىك تەرمەكەيان دۆزيەوھ و چەند پارچەيەك زىرو پاشماوھى نامەكانى پىتوھ بەسترايوو، ئىين شەدداديش لەسەر ئەمە دەدويى و ئەلى: كەسك نەبينراوھ سىپاردەى لەزىانى و دواى مردنیشيدا وەك ئەم پياوھ گەياندىت.

۲- يەزەك (تيمى ھەوالگىرى): وشەى يەزەك فارسىيە واتە (بىشپەوى سوپا) يەزەكيش: ئەو كۆمەلە ھەولگريە كە ئەنئىردىن بۆ بەرھى دۆژمن پىش ئەوھى سوپا بەپى بکەوئىت بۆى، ئەو كارەش كە جەنگاويرانى يەزەك پىي ھەلەدەستان بەشك بوو لەرژىمى ھەوالگىرى و گەياندىنى زانىارىيە سەربازىيەكان بەسەركردايەتى سوپا بەوپەرى خىرايىيەوھ، كەواتە ئەتوانىن بلىين: يەزەك برىتييە لەچالاكى رۆژانەى پۆستە كەكۆمەلەى كەسى پسپۆپو ھەلئىزدراو پىي ھەلەدەستان و دەپۆيشتن ھەتاوھكو لەنزىكەوھ ئاگادار بن لەوھى كە دۆژمن پىي ھەلەدەستان يان دەيويست ئەنجامى بدات، ئەندامانى يەزەكيش لەنىوان خەلگانى خاوەن شارەزايى و فريياگوزاردا ھەلەدەبژىردران بۆ ھەستان بەم ئەركە، ئەمانەش خۆيان لادەدا لەرووبەرووبوونەوھ لەگەل دۆژمندا لەكاتى بەئەنجام گەياندىنى ئەركەكانياندا، چونكە مەبەست لەكارى ئەوان برىتى بوو لە: زانىنى ھىزى دۆژمن و دۆزىنەوھى خالى لاواز تيايدا، ھەر بۆيە ئەوان پۆشاكى پارىزەريان لەبەر نەدەكردو كەلوپەلى سەربازيشيان ھەلەدەدەگرت ھەتاوھكو جموجۆليان پەك نەخات و ئەسپى ھىمن و خىراو بەھىزيان ھەلەدەبراژد كە بەئاسانى

سەرکەش نەدەبوو^۱. لە راستیشدا میژوونوسە هاوچەرەکان بە تاییەت ئێبن شەددادو عیمادی ئەسفەهانی باسی چەندین ئەرکیان کردووە کە یەزەک پێی هەستاو و ناردنی هەوالیش یەکیک بوو لە و کارانە^۲. بە لگەش لە سەر گرنگیدانی سەلاحەدین بە یەزەک ئەو یە کە چەند کەسایەتیەکی سەرکردهی دانا بۆ سەرپەرشتیکردنی وەك الملك العادلی برای سولتان و^۳ الملك الأفضل کوپی و گەورەو ئەمیرەکانی وەك بەدرەدین دلدەرم یاروقی و عیزەدینی کوپی مقدم و عیزەدین جۆردیک و علم الدین سلیمانی کوپی جندەر و چەندانی تر، ئەو ئەمیرانەش بە نۆرە سەرپەرشتی یەزەکیان دەکرد، لەو ئەرکانەش کە بە یەزەک سەپێردرا بوو بە سەرکردنەو و زانینی هەوالی شارەکان بوو بە تاییەت بیت المقدس کاتی خاچەپرستەکان دووبارە هەپەشەئە دایگرکردنیان دەکرد پاش ئازادکردنی لە سالی ۵۸۳هـ/ ۱۱۸۷زدا، ئەو بوو سەلاحەدین راستەوخۆ الملك العادلی بە سەرکردایەتی یەزەک نارد بۆ ئاگاداریبون لە توانای بەرگری ئەو شارە، العادلش بۆ ئەم مەبەستە لە رەمەزانی ۵۸۷هـ/ ۱۱۹۱زدا کەوتە پێ^۴، هەروەها ئەمیر عیزەدەین جۆردیک و جەمالەدین فەرەج و خەلکیکی تری نارد هەتاوەکو بپۆن لە نزیک یافاوە وەك هەوالگر بۆ زانینی ژمارە ی سوارە و پیادە پەوهکان تیایدا و ئاگادارکردنەو ی سەلاحەدین لێی^۵، ئەوانیش رۆشتن، ئەو بوو وایککەوت یەزەک و هەوالگرەکان بۆ سەیهکیان دانا، وەك لە رێگە ی یافادا روویدا، ئەم ئەرکەش سەپێردرا بە بەدرەدین دلدەرم، ئەویش بە دەوری رێگە دا بۆ سەیهکی بە چەند هەوالگریکی باش دانا، کاتیک کۆمە لێک سوارە ی دۆژمن بە لایاندا تێپەری بە کاروانێکی هەلگری ئازوقەو و روبە پووی بوونەو^۶ پاش روبە پووی و بونەو یەك لە نێوانیاندا، هەوالگرەکان سەرکەوتن و دۆژمنیش سی کەسی لێ کورژاو کۆمە لێکیش بە دیلگیران^۷. بەم شیوە یەزەک چەند جارێک لە گەل خاچەپرستەکاندا روبە پووی و بونەو، لە یەکیک لە روبە پووی و بونەو کاندا زۆری نەما بوو پاشا ریتشارد شێرلد دەستگیر بکەن دوا ی ئەو ی کە بریندا یان کرد بە لام سەربازێکی خاچەپرست

^۱ هەمان سەرچاوە، ل: ۱۷۸.

^۲ الكامل في التاريخ، ل: الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۸.

^۳ النوادر، ل: ۱۹۲، الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۸.

^۴ الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۹.

^۵ كتاب الرضتين، له الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۹.

^۶ الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۹.

^۷ النوادر، ل: ۲۱۲.

بووه رېگرو خۆی فیدا کرد بۆی نه و موسولمانه ی که برینداری کردبوو، به جل و بهرگی جوانیه وه خه ریک کردو موسولمانه که ش به وه وه خه ریک بوو و به دیلی گرت و پاشا توانی ده ریا ز ببیته و خۆی بشاریته وه، له م هه لمه ته شدا کۆمه لێک له سواره کانی کوزران و ژماره یه کی تریش به دیل گیران، پاشان به ترسو له زه وه هه لاتن^۱، هه روه ها یه زه ک هه ستان له پاراستنی سوپای نه یوبی له هیرشی کتوپری خاچه رسته کان، وه ک له نه نطاکییه دا رویدا^۲، نه م هه موو نه رکه جۆراو جۆره ی که به یه زه ک سپێردرا بوو، به لگه یه له سه ر نه و رۆل و پێگه گرنکه ی که یه زه ک له ناو سوپای نه یوبیدا هه ییوو. نه مه ش نه وه ده گه یه نیت که نه و ریکخستنه سه ربازییه ئازاترین و کارامه ترین سه ربازانی سوپای نه یوبی له خۆگرتووه و قه باره ی یه زه کیش په یوه ست بوو به و کاره وه که نه نجامی ده دا، هه ر بۆیه ژماره یه کی زۆر سواره ی له خۆده گرت، که هه ندی جار ژماره یان ده گه شته هه زار سوار، وه ک نه و یه زه کانه ی که سه لّاحه دین له عه ککادا دایمه زراند بوون، کاتی به یاریدا خۆی و سوپاکه ی بچه خروبه وه^۳، به م شیوه یه نه بینن که یه زه ک به پیتی گه شه کردنی نه رکه کانی گه شه ی کردووه له گه رمه ی نه و رووبه روو بوونه وه خویناویه بهرده واما نه دا که له گه ل داگیرکه راندا رووی ده داو، له تیمکی تایبه ت به کۆکردنه وه ی هه والی دوژمنه وه واته وه ک به شیک له کاری پۆسته و سیخوپی بووه ریکخستنیک ی سه ربازی چالاک و خاوه ن ئامانج که به رگری له بکه کانی سوپا و شاره ئیسلامیه کان ده کات و هیرشی کتوپر ده کاته سه ر سه بازگه کانی دوژمن و هه لده ستیت به دانانی بۆسه بۆیان^۴.

۳- **کۆتری نامه بهر**: به کار هیئانی کۆتری نامه بهر یان نه وه ی که به کۆتری هۆشیار ناسرا بوو له بهر توانای سه رسوپه ینه ری بۆ گه رانه وه بۆ هیلانه که ی وێپرای دورکه و تنه وه ی زۆری لیتی. یه کێک بوو له هۆکاره کانی په یوه ندی پۆسته یی له سه رده می نه یوبیدا^۵.

القاضی الفاضلیش چه ند وه سفیکی جوانی نه م بالنده ی کردووه و نه لّی: (نه م بالنده یه فریشته ی پاشاکانه) ئاماژه ی به دابه زینی ده کات بۆ سه ر پاشا له ئاسمانه وه وه ک دابه زینی فریشته بۆ سه ر پێغه مبه ر (ﷺ) له ئاسمانه وه، له گه ل نه و هه موو نه مانه ته ی که تیایدا یه وه هه رگیز

^۱ الفتح القسی، ل: ۵۵۲.

^۲ النوادر، ل: ۹۳، الجیش الأیوبی، ل: ۱۷۹.

^۳ الجیش الأیوبی، ل: ۱۸۰.

^۴ الجیش الأیوبی، ل: ۱۸۰.

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۱۸۰.

چاوه پیت ناپاکی لی ناکریت^۱. ئەم جورە کۆترە سەرباری ئەوەی کە هیلانە ی خۆی دەدۆزیتەو، ناسراوه بەوەی کە زۆر خێرایە لە فەزیندا^۲، لەوانەیە بگێرایەو دەیان سال دور بکەوتایەتەو لە هیلانە کە ی بەلام هێشتا هۆش و یادکەوتنەووە مەیلی بۆ زێدی وە ک خۆی دەمایەو هەتاووەکو هەلیکی بۆ پرەخسیت و بفریتەو بۆی^۳، هەر بۆیە نرخێ ئەم کۆترانە زۆر بەرز بوو و گەشتە حەوت سەد دینار و هەندێ جاریش هەزار دینار، نرخێ یە ک هێلکە ی^۴ ئەم جورە کۆترە گرنگەش بە بیست دینار بوو^۵، کۆتری پۆستەش چەند و پۆستگە یەکی هەبوو کە هیلانەکانی تیدا بوو و خەلکانیکی پاسەوانی بۆ تەرخان کرا بوو کە زۆر لیها توو و شارەزا بوون لە بایەخ پێدان و دانپێدان و پشوو دان و هەلپاردن و پێشوازی لی کردنیدا، بەلام نە ریتیان وابوو کاتی کۆترە کە نامە کە ی دەهینا پاسەوانە کە لیتی وەر نە دەگرت بە لکو ئە ی برد هەتاووەکو سولتان یان خەلیفە بۆ خۆی لیتی وەر دەگرت، نەووەکو لە نامە کە دا نەیتی یە ک هە بیست کە و پۆیست بکات کە س پیتی نە زانیت، تەنانەت ئە گەر کاتیش گونجاو نەبوا یە وە ک ئەوە ی کە سولتان نانی بخواردایە یان خەوتبوا یە ئەو دەستی لە خواردن هەل دەگرت و لە خەو هەلیان دەستاند، هەتاووەکو کاریکی گرنگ لە کێس خۆی و ژیر دەستەکانی نە دات و بۆ ئەوە ی خودی خۆی نامە کە هەلچریت^۶، یان دەبوا یە سەر کردە ی پاسەوانە کان ئەو ئەرکە ی ئەنجام بدایە^۷.

نورە دین مەحمودیش هەر لە گرتنە دەستی دەسەلاتەو لە حەلەب و شامدا وە ک عیمادە دین زەنکی باوکی کۆتری بە کاردەهینا، بەلام ئەوە ی کە لە سالی ۶۷ هە ک دا کردی، ئەو بوو کە هەستا بە ریکخستنی کاروبارەکانی کۆتر بە شێو یەکی نوێ و جەختی دە کردەو لە سەر گرنگی و بایەخ پێدانی، کەواتە چۆنیتی چاودێر کردنی کۆتر و ریکخستنی شوینی نیشتنەووە ی لە هەموو ناوچەکانی دەوڵەتی نورە دین و دەوڵەتی ئە یوبی میراتگری داو دیار کردنی بورجی نیشتنەووە و رێو شوینی نووسینی نامە و چۆنیتی لکاندنی نامە کە بە کۆترە کە وەو پێشوازی کردن لیتی و کردنەووە خویندنەووە ی نامە کە، هەموو ئەم کارانەش پێش سولتان سەلاحە دین هەبوون، ئەوە ی کە

^۱ کتاب الروضتين، له: الجيش الأيوبي، ل: ۱۸۰.

^۲ الجيش الأيوبي، ل: ۱۸۱.

^۳ دائرة المعارف (۱۶۸/۷)، الجيش الأيوبي، ل: ۱۸۱.

^۴ صبح الأعشى (۳۹۰/۱۴)

^۵ صبح الأعشى (۳۹۰/۱۴)

^۶ حسن المحاضرة (۱۶۶/۲)، الجيش الأيوبي، ل: ۱۸۱.

^۷ الجيش الأيوبي، ل: ۱۸۱.

سه لآحه دین کردی ته نها بریتی بوو له به ستنه وهی میسر به شامه وه له پئی پۆستهی ئاسمانیه وه، هه تاوه کو تۆرپکی نیشتنه وه (فرۆکه خانه) دروست بو له میسر و شامدا که له دورترین ناوچهی باشوری میسر وه له ئه سوانه وه بۆ قاهره و سوهدیس و بۆ به لبیس و له ویشه وه بۆ شام و ههروه ها له به لبیسه وه بۆ صالحیه و قطیا^۱. له قطیا شه وه بۆ وارده که له سه ر ریگای غه زه دایه پاشان بۆ غه زه، واته بلبیس که نه که ویته رۆژه لاتی قاهره وه ناوه ندی نیشتنه وه کان بوو له میسردا، غه زه ش به هه مان شیوه بوو له باشوری فه له ستیندا له که ناری ده ریا چونکه هیلتیک لییه وه ده سستی پتده کرد بۆ ئه لئه لیل و ئه للو قاقون^۲، پاشان جنین و له ویشه وه بۆ صفدو بیسان و ئیرید طفس و له ویشه وه بۆ ضمین و^۳ پاشان بۆ دیمه شق، له هه ر یه کیک له م شارانه شه وه بۆ شاره کانی ده ورو به ری، ههروه ها له بیسانه وه بۆ اذرع ات و^۴ له دیمه شقی شه وه کۆتره که ئازاد ده کرا بۆ به علبه ک و له ویشه وه بۆ قاره^۵. له قاره شه وه بۆ حمص و له ویشه وه بۆ حه ماه و پاشا مه عه ره وه حه له ب و بیر، به م شیوه سه رجه م شاره کانی شامی ده گرت وه^۶. بیگومان ئه م هه مو ویتسه گیه ژماره یه کی زۆر کۆتری له خۆ گرتبوو، له کاتیکی تریشدا ژماره ی ئه و کۆترانه ی که له بورجی قاهره دا هه بوون به دوو هه زار کۆتر مه زه نده ده کران^۷. پیشه ی پهروه رده کردنی کۆتریش بوو به پیشه یه کی به سودو پ قازانج، له بهر ئه و خواسته زۆره ی که له سه ری بوو به تایبته له کاتی که مارۆدانی عه ککا له لایه ن خاچه رسته کانه وه، عیماده دینی کاتب ئه لی: وامان لیها تبوو به بالای خاوه ن کۆتردا هه لبدیه ن و ستایشی بکه ی ن و داوی زۆتر ی لی بکه ی ن و به شه وو به رۆژدا داوی لی بکه ی ن هه تاوه کو به هو ی زۆری ئیتر دراوه کانه وه کۆتر له لایان که م بویه وه^۸، سوپای ئه یوبیش سودی له ده زگای پۆسته ی نوره دین وه رگرت و سه لآحه دین و یاریده ده ره کانیشی له کاتی ته نگانه دا به کاریان ده هینا، ئه وه بوو کۆتری پۆسته بهر مزگین ی رزگار بوونی سولتانی له جهنگی ره مله دا له فه له ستینه وه گه یانده میسر، عیماد ئه لیت: به م بالنده دا مزگینیمان نار دو به هو ی نامه کانی ئه م

^۱ قطایا: گوندیکه له سه ر ریگه ی میسر له ناوه راستی الرمل له نزیک ئه لفه رما.

^۲ قاقون: قه لایه که له نزیک ره مله له فه له ستیندا له دوری نیو رۆژه وه له قیساریه.

^۳ الضمین: گوندیکی سه ر به دیمه شقه له سه ره تای خۆراندایه.

^۴ اذرع ات: شارۆچکه یه که له ده ورو به ری شامدا له ته نیشت عه مماندا.

^۵ قاره: گوندیکی گه وریه له سه ر ریگه یه که م گوندی حمصه.

^۶ صبح الأعشی (۱۴/۴۹۳)

^۷ الأریخ المدن الاسلامیه (۱/۲۳۳)، الحیاة العسكرية، ل: ۲۱۷.

^۸ الفتح القسی، ل: ۳۶۰.

بائنده وه کۆتاییمان به پروپاگه ندى دوزمنان هیناو ترسمان گۆرى به دلتیایی و ئارامی^۱. ههروهها سوپای نهیویی کۆتری نهو شوینانهی له گهڵ خۆیدا دههینا که دهیویست په یوه ندییان پتیه بکات، یان کاتی دهیویست داوای یارمهتیان لێ بکات، وهک نهوهی له سالی ۵۷۴هـ/ ۱۱۷۸ز دا کاتی که خاچه رسته کان کۆبوونه وهو به رهو دیمه شق به ریکه وتن له گهڵ پاشاکه یاندو هیرشیان کرده سهر گونده کانی دهووبه ری و کوشتارو تالانی نهجامداو خه لکانیکیشیان به دیل گرت، سه لاهه دینیش عیزه دین فره خشای برازای نارد به کۆمه لێ سه ربازه وه بۆیان و فره مانای پیکرد که ههر که لێیان نزیک بوویه وه به بائنده یه کدا هه والی بۆ بنیژیت، فرخ شاش به سوپاکه یه وه شوینیان که وت نهوه ش که به هیزی ریکه ستنی پۆسته دهگه یه نی له م سهرده مه دا، هاتنو په یوه ندى به رده وهامی کۆتره کان به سه لاهه دینه وه بوو له کاتی مانه وهی درێخایه نیدا له به ره کانی جهنگدا له عه ککا. له و رووداوانه ش که ئه یین شه دداد نه یگێرپتیه وه له ره مه زانی سالی ۵۸۷هـ/ ۱۱۹۰ز دا سه لاهه دین کۆتریکی نارد له حه له به وه بۆ حه ماو له حه ماشه وه بۆ عه ککا که له ژێر بالیدا نامه یه ک هه بوو که تاییدا جیگره کانی الملك الظاهری فره مانپه وای حه له ب رایان دهگه یاند که هیزه کانی دوزمن له سه ربازانی میرنشینی خاچه رستی نه نطاکیه له حه له بدا هه ستاون به هیرشکردنه سهر چه ند گوندیکی سهر به حه له بو سودیان له لاوازی هیزه کانیان وه رگرتبوو به بۆنه ی چوونی سه ربازه کانیانه وه به سه رکردایه تی الملك الظاهر بۆ عه ککا، به لام نهو هیزانه ی که له حه له بدا مابوونه وه توانیان بۆسه یان بۆ دابنێن و تیکیان بشکێنن، به جۆرێک که به خۆیان نه زانی هه تاوه کو شمشیریان نایه گه ردنیان و حه فتاو پێنج که سیان لێ کوشتن و خه لکیکی زۆریان لێ به دیل گرتن^۲، ههروهها موسوڵمانه کان چه ندین شتوازیان داهینابوو بۆ پاراستنی نه یینییه کانیان، هه تاوه کو دوزمن په ی پی نه بات، به تاییه ت له کاتی که مارۆدانی عه ککادا، ته نانه ت ره مزو هیما ی تاییه تیان به کارده هینا که به شفره ناسرابوو باسی چه ند شتیک بوو که پێشتر له سه ری ریکه و تبوون، نه وه تا عمار باس نه کات که پیاوانی پۆسته بائنده و کتیبیان هه لده گرتو به بائنده و کتیبیشه وه دهگه رانه وه نامه یان بۆ ده ناردین و نامه مان بۆ ده ناردن و به کۆتردا به شیوه ی شفره که پێشتر له سه ر ماناکه ی ریکه و تبوون.

۴- **که مین و بۆسه کان:** چالاکترین ماوه که بۆسه ی تیدا دانرابیئت له میژروی ئه یسلامیدا بریتییه له سه رده می جهنگه خاچه رسته کان به تاییه ت له سه رده می سه لاهه دیندا به وه ی نزیکی شوین و پێگه کانیان له یه که وه به رده وامبوونی له نیوان هیزه کانی ئه یسلام و نهو سه نگه رو

^۱ سنا برق الشامي (۲۶۰/۱).

^۲ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين ل ۱۸۷

سەربازە خاچپەرستانەى كە لەكەنارى دەريا لەولائى شامدا بنياتنرا بوون، بۆسەش واتە ناردنى سەريەك سەربازى سوارە بەئاراستەى دوزمن و ليدانى كتوپرو دەست ليوەشاندى بەشيوەيك كەنەگاتە رادەى جەنگى فراوان، واتە ئەم كەردەيه بەنەيتى دەستى پيكر، بۆيه پيوست بوو كۆمەلەك تاييەتمەندى لەو كەسانەدا هەييت كەهەلەبژيردرين هەتاوەكو بتوانن وەك پيوست بەو ئەركە هەستن^۱، واديارە سەلاحەدينش دواى سالى ۵۸۵هـ / ۱۱۸۹ز پيى وابوو كەباشتر وايە شيوازي بۆسە بگرنە بەرو، دەست وەشاندى خيراو پاشەكشە پەپرەو بكەن كەدواتر بەشەپى پارتيزانى ناسرا، هەتاوەكو بواى پشودان بەدوژمن نەدرىت و هيزەكانى لەدەوروبەرى عەككادا كۆنەكاتەو، بەم پيەش دەبوايه سوپاى ئەيوپى لەلايهكەو بەرگرى لەعەككا بكات و لەلايهكى تريشەو گەمارۆ بەسەر خاچپەرستەكاندا بەسەپيئيت كەعەككايان ئابلوقة دابوو و ليرەو لەويش بۆسە بنيتەو بۆ تەنگاكردى سوپاى خاچپەرستەكان^۲.

ديارە ئەو بارودۆخى كەسوپاى ئەيوپى لەو كاتەدا پيادا تپەپردەبوو لەگەڵ شياوى زەوى شام (بەتاييەت زەوى فەلەستين) لەبەر بوونى دارودرەختى چروپ چيا تيايدا كە بۆسەدانەرەكان پەنايان بۆ دەبرد، ئەنجامدانى ئەم جۆرە كرده سەربازيه سنوردارى بەسەردا سەپاندبوون، كەمەبەست پيى تەنگ پيەهەلچينى دوزمن و تيكدانى پشوى بوو، ئەم شيوازەش لەو جۆرە جەنگە دەچييت كە بەجەنگى مەغاوير ناسراو^۳.

نۆيەم: بەرپۆهبردنى كاروبارەكانى جەنگ و ناشتى و ديلهكان:

۱- ئەنجوومەنى جەنگى سوپاى سەلاحەدين: سروشتى بوو كە سەلاحەدين چەند ياريدەدەريكى هەييت كەهاوكارى بن بۆئاراستە كردنى سياستى جەنگ و دانانى پلانى سەربازيهكان و بەرپۆهبردنى كاروبارەكانى ولات، ئەو كەسانەش ئەنجومەنيكيان پيكدەهينا كە لەدەزگای (ئەركانى سوپاى) ئيستا دەرچوو، كە لەسەلاحەدين سەركردايەتى دەكردو براكانى ئەندامى بوون بەتاييەت الملك العادل و كوپە گەرەكانى بەتاييەت الملك الأفضل على والملك الظاهر غازى و برازاكانى وەك تقى الدين عومەر و شەهابەدين محمود حارمى خالوزاى و ئەميرە گەرەكان و فرماندە خاوەن پيشە و نوپكان و القاضى الفاضلى راويژكارى دانا و قاضى سەربازى بەهائەدين كوپى شەدادى ميژوو نووس و بەهائەدين قراقوش و سەيفەدينى كوپى

^۱ الجيش الأيوبي فى عهد صلاح الدين، ل: ۱۸۹.

^۲ الجيش الأيوبي فى عهد صلاح الدين، ل: ۱۹۱.

^۳ الجيش الأيوبي، ل: ۱۹۳.

مەشغۇلبى ھەكاری و چەندىن فەرماندەى تر وەك أبو الهجاء ى ھىيانى و علم الدين سەلىمانى كۆپى جەندرو ئەمىرى كەشتىگەلى مىسر حسام الدين لؤلؤ و فەرماندەوا بەناوبانگەكانى شارو قەلآكانى وەك مظفرالدين كەوكەبەرى و شەمس الدين كۆرە المقدم و عىزەدىن جۆردىك و زانا ضياءالدين عىسائى ھەكارى، ھەرىكە لەوانەش مافى دەرىپىنى خۆى بەئەو پەرى ئازادى و راشكاو بىيەو ھەبوو، چونكە مەبەستى سەرەكیان خزمەتى دەولەتى سەلآخەدىن و سوپاكەى بوو^۱، ئەم ئەنجومەنەش ھەركاتى سەلآخەدىن بەپىويستى بزانىايە كۆدەبو بىەو^۲، لەم كىتەبەشدا تەبىئىنى ئەو دەكەين كەسەلآخەدىن راوئىژى بەھاوەلانى كىردو ھەموو بۆنە و روداو ە ترسانكەكاندا و راكانى جىيە جىكردوون ھەندى جار بەدل و ھەندى جار بەنا بەدللى، ئەمەش لەپىنا و پاراستى بەرژەو ھەندى موسلمانان و بۆرازىكىردن و وەك رىزگىرتن و بەھەندو ە رگرتنى راو بىر بۆچونەكانىان^۳.

۲- **نەخشە و شىوازەكانى جەنگ:** ئامانجى سەرەكى سوپاى ئەيوبى لەجەنگدا بىرىتى بو لەدەرپەپاندنى ئەو داگىر كەرە خاچەرىستانەى لەكەنارى شامدا جىگىر بوو بىون، كە لەبا كۆرەو ھە ئەنطاكىەو ھە رەو ەسقلان لەباشورەو ە درىژبوو بىو ھە، ھەروە ھە ھەندى بەشى ناوخۆى وەك بەيتولمەقدىس و كەرك رەھا و طەرىە و... تەد^۴، ئامانجى ستراتىژى لەجەنگ كىردنى ئەيوبىەكان بىرىتى بوو لەگىرپانەو ھە ئەو زەو بىيانەى كە خاچەرىستەكان داگىرىان كىردىبو لەكۆتايىيەكانى سەدەى پىنجەمى كۆچى و يازدەيەمى زانىندا، لەپىنا و گەيشتن بەم ئامانجەش سوپاى ئىسلامى ھەموو رىگە و شىوازىكى گرتەبەر چ لەرىگەى رووبەروو بوونەو ھە راستەوخۆ ھە لەگەل دۆڭمندا، يان لەرىى لاواز كىردنى لەرووى ئابوورى و مەعنەو بىيەو ھە گەمارۆدانى ناوچە سەرەككىيەكاندا بەتايبەت لەسەردەمى سەلآخەدىندا، ھەموو تەكتىكىكان گرتەبەر بۆ لىدانى خاچەرىستەكان^۵، ھەروە ھە پلانە سەربازىيەكان لەسەردەمى ئەيوبىدا تەنھا لەلایەن سەلآخەدىنەو ە دادەپىژان، بەلكو ئەنجومەنى راوئىژكارىش ھاو كارى دەكرد، ھەرچەندە سەر كىردايەتى سەربازى سوپا بەدەست سەلآخەدىنەو ھەبوو، جارىش سەر كەوتن مسۆگەر بوو ئەگەر سەر كىردە پەيوەندى بەردەوامى

^۱ الجيش الأيوبي، ل: ۱۹۷.

^۲ الجيش الأيوبي، ل: ۲۰۳.

^۳ الجيش الأيوبي، ل: ۲۰۵.

^۴ ھەمان سەرچاوە، ل: ۲۰۶.

^۵ ھەمان سەرچاوە، ل: ۲۰۶.

ماوهیه کی دیاریکراو شه‌ری ده‌کرد، پاشان پشوویمان ده‌داو به‌شی دووهم به‌شه‌ر ده‌هات و به‌م شیوه‌یه، مه‌به‌ستیشی له‌په‌په‌وه‌کردنی ئەم شیوازه‌دا، ماندووکردنی خاچه‌رسته‌کان و بوارنه‌دان به‌پشوویدانیان بوو، به‌لام ئەم شیوازه‌ش له‌به‌رامبه‌ر! تۆکمەیی شورا‌کانی صوردا بی‌ئاگا بوو، ئەمه‌سه‌ریاری باری تۆبۆگرافی شاره‌که^۱.

۵- **پلانی ناگۆکی خستنه‌ریزه‌کانی خاچه‌رستان**: سه‌لاحه‌دین پلانی جیاوازی نانه‌وه‌ی له‌نیوان ریزه‌کانی خاچه‌رستاندا په‌په‌وه‌کردو هه‌ولێ ده‌دا هه‌ندێ له‌سه‌رکرده‌کانیان رابک‌شیت به‌لای خۆیدا، له‌هه‌ولێکه‌دا بۆ لاوازکردنیان، ئه‌یه‌ن شه‌داد باس ده‌کات که‌سولتان جاریکیان له‌مانگی شه‌والی ۵۷۸ه‌/ ۱۱۹۱زدا دانیش‌ت و داوای فه‌رمان‌پوایی سه‌یدای کردو ئه‌ویش داوای که‌یشتنی نامه‌یه‌ک پێی له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵێکه‌دا هات و نوێژیان له‌گه‌ڵدا کرد، مێژوونوسی ناو‌براویش ئاماده‌بوو، سولتانیش ریزی نا له‌میوانه‌ خاچه‌رسته‌کانی و گفتوگۆی له‌گه‌ڵدا کرد و له‌سه‌رخوانی خۆی میوانداری کرد، کاتی خواردن لا‌براو سولتان به‌ته‌نیا له‌گه‌ڵیاندا مایه‌وه‌ و له‌گه‌ڵ مه‌رکیز مونتفراتی فه‌رمان‌په‌وای صوردا رێکه‌وت، کۆمه‌ڵێک له‌فره‌نجه‌کانیش هاتنه‌ پالی که‌فه‌رمان‌په‌وای سه‌یدایان تێدا‌بوو، مه‌رجی سه‌لاحه‌دینیش ئه‌وه‌بوو بۆ مه‌رکیز که‌ دوژمنایه‌تی خۆی بۆ فره‌نجه‌کان ناشکرا بکات، که‌پیش‌تر لییان جیا‌بوو‌بوویه‌وه، هۆی ئه‌مه‌ش ترسی زۆری بوو لییان له‌گه‌ڵ بوونی کێشه‌ له‌گه‌ڵیاندا به‌هۆی هاوسه‌رگه‌ریه‌وه، سولتانیش ره‌زومه‌ندی نیشاندا له‌سه‌ر مه‌رجه‌کانی ئه‌و به‌مه‌به‌ستی تیکدانی نیوانیان، وه‌ک ئه‌یه‌ن شه‌داد ده‌لیت^۲.

و- **پته‌وه‌کردنی په‌یوه‌ندی ئابوری و بازرگانی له‌گه‌ڵ شاره‌کانی ئیتالیادا**: له‌و رێوشوێنه‌ ژیرانه‌ی که‌سه‌لاحه‌دین گرتیه‌ به‌ر بۆ لاوازکردنی دوژمن له‌رووی ئابوریه‌وه، هه‌ستانی بوو به‌پته‌وه‌کردنی په‌یوه‌ندی بازرگانی ئابوری له‌گه‌ڵ ده‌وله‌ته‌ بجوکه‌کانی شاره‌کانی ئیتالیادا، وه‌ک (بیزاو‌جینه‌واو بوندوقیه‌)، ئه‌وه‌بوو له‌و کاته‌وه‌ که‌ ده‌سه‌لاتی میسری گرت‌ه‌ده‌ست هه‌ولێکی زۆری خسته‌گه‌ر بۆ هه‌تانی بازرگانی ئه‌و شارانه‌ بۆ میسرو، چه‌ند رێکه‌وتنیکی له‌گه‌ڵ ئەم ده‌وله‌ته‌ بجوکه‌کاندا سازدا به‌مه‌به‌ستی ئالۆگ‌پکردنی بالیۆز له‌نیوانیاندا، ئەم رێکه‌وتنه‌مانه‌ش له‌دوو روه‌وه‌ به‌سود بوون:

^۱ الجیش الأیوبی، ل: ۲۱۰.

^۲ الجیش الأیوبی، ل: ۲۱۱، الفتح القیسی، ل: ۵۶۰.

۱- زیادکردنی داهاته کانی دهو له ته ته که ی به هوی چالاکی بازرگانییه وه، له پیناو ده سته شتنی به پیوستیه کانی له ناسنو ته خته و شه مع.

۲- لاوازکردنی بازرگانی خاچه رسته کان: نه گهر زانیمان که سه لاهه دین هه ژمونی به سهر ده ریای سورد هه بووه، گومانیش له وه دانیه که بازرگانی بووه هوی سهر له نوی گرنگیدانه وهی به بنیاتنانه وهی که شتیگی له نیوبی نیسلامی^۱، نه وه تا له وتاریکدا که سه لاهه دین ناراسته ی خه لیفه ی عه باسی کردوه له سالی ۵۷۱هـ/ ۱۱۷۵زدا هاتووه: له و هیژانه ش بوندوقیی و به یشه نی و جه نه واییه کان هه موو نه مانه ماوه یه که ده بن به دوزمن و سهر سه ختانه ده جه نگی، ماوه یه کیش ده بنه بالیوزو پشت به نیسلام ده به ستن له سامان کوکرده وه دا، نیستاش هه موو نامیریکی چه که کوشتار ده هینه ولاتی نیمه وه و له نیمه نزیک ده پنه وه به کاره چاکه کانیان، منیش بریارم داوه له که لیاندا به رده وام بم و ناشتی و دوستایه تیان به رمه سهر زیاتر له وهی که حه زی پیده که ن^۲. ثم په یوه ندیانه نیوان میسرو شاره نیثالیه کانیش شتیکی نوی نه بووه، به لکو دريژه پیدانی نه و حاله ته بوو که له سهرده می فاتییه کاندا هه بوو^۳، به لام سه لاهه دین توانی بیپاریژیت و گه شه ی پیدات.

ز- ویرانکردنی شاره کان: له باسی سهریازییه کانی سه لاهه دیندا هه میسه باسی نه وه ده کریت که له ساله کانی کرتای ململانیستی له گه^۴ خاچه رسته کاندا که پیتشارد شیردل سهر کردایه تی ده کردن، دهستی داوه ته تیگدانی شاری عی سقه لان که کللی باشوری به تولمه قدیس و ریگی نه و کاروانان بوو که به ره و میسر ده پوشتن، موسلمانان کانیش به هوی خوشی نه م شاره وه نازناوی بوکی شامیان لیتابوو^۵، سولتانیش کاتی په نای بوئه م کاره برد که سوپاکه ی نه یتوانی به رگری لیپکات^۶ و له وه ده ترسا که خاچه رسته کان دهستی به سهر دابگرن، له حاله تی ناوه دانیدا وه که له عه ککادا رویدا به م شیوه یه ش ریگی میسری لیپین^۷. دیاره سه لاهه دین پتی باش بوو هیزی به رگری سوپاکه ی هه لگری بۆ پاراستنی به یتولمه قدیس، نه وه بوو راویژی بی الملك العادلی برای و گه وره نه میره کانی کرد له م باره یه وه نه وانیش

^۱ الجيش الأیوبی، ل: ۲۱۱.

^۲ هه مان سهرچاوه، ل: ۲۱۲.

^۳ هه مان سهرچاوه، ل: ۲۱۲.

^۴ الفتح القیسی، ل: ۵۵۰، الجيش الأیوبی، ل: ۲۱۲.

^۵ الجيش الأیوبی، ل: ۲۱۲.

^۶ هه مان سهرچاوه، ل: ۲۱۳.

راکه یان لاپه سهند بوو، علم الدین سلیمانی کورې جندريش که یه کټک بوو له گه وړه راوړځکاره کان ده لټت: نه وه یافایاو دوژمن هاتو ته ناوړه وه، که شاریکه ده که وټه نیوان عه سقه لانو قودسه وه و نیمه ش ناتوانین هه ردوو شاره که پیکه وه بپاریزین، جا له شور او شویته به رزه کانیو ده ست پیبکهن بهم شیوه یه برپاری تیکدانی عه سقه لان درا^۱، له راستیشدا نه م شاره تاکه شاریک نه بوو که روو به پووی نه م چاره نوسه بویه وه، به لکو قه لای رهمله ش به هه مان شیوه روخینراو^۲ قه لای نظرونیش که مولکی داوییه کان بوو^۳ هه مان چاره نووسی هه بوو^۴. نه مه سه رباری به شیک له شورای یافاو غه ززه و نه لددو داروم که ده که ونه به شی هه ره باشوری که ناری شام هه مان شتیش به سه ر شورای سرمینی ه ی داهات، نه وه بوو دوی نه وه ی که الملك الظاهر غازي نازادی کرد له جه مادی کوتایی سالی ۵۸۴ هـ / ۱۱۸۸ زدا خه لکه که ی هیڼایه دهره وه و له گه ل زه ویدا یه کسان ی کردو رووخاندی و ناسه واری نه هیشت^۵، هه روها قه لای یازوری تیکدا له که ناره کانی رهمله دا له ده روو به ری فه له ستینو شاروچکه ی "بیت جبرین" یشی له گه لدا رووخاند پیش نه وه ی له گه ل ریتشارددا سولج بکات^۶.

ح- مسوگر کرنی هاتوچو ریگه ی نیوان میسرو شام: هه روها یه کټک له پلانه ستراتیژییه کانی سه لاهه دین بریتی بوو له مسوگر کردنی هاتوچو له سه ر ریگای نیوان میسرو شام که دووری نیوانیان نزیکه ی سی روژ بوو^۷، هه روها سه لاهه دین قه لای خانو به ره ی بنیاتناو پاسه وانی به دریځای ریگای نیوان میسرو شام داناو توانی ناسایش و هیمنی بگپړتیه وه بو سینا، سه لاهه دینو سه ر کرده کانی شی وارا هاتبوون که ریگه ی نیوان میسرو شام بگرنه بهر له هاتوچو یاندا^۸.

ط- پته وکردنی شارو سه نگره کان: هه روها گرنگی ددهات به توکمه کردنی هه ردوو شاری میسرو قاهره و سه نگره کان ی نه وولاته و ده روازه کانی که گرنگترینان له سه رده می

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱۳.

^۲ وفيات الأعيان (۱۷۵/۷).

^۳ الفتق القيسي، ل: ۲۴۷، الجيش الأيوبي، ل: ۲۲۱.

^۴ الجيش الأيوبي، ل: ۲۲۱. الجيش الأيوبي، ل: ۲۲۱.

^۵ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱۴.

^۶ الجيش الأيوبي، ل: ۲۲۲.

^۷ كتاب الروضتين، له: الجيش الأيوبي، ل: ۲۲۱.

^۸ الجيش الأيوبي، ل: ۲۱۴.

سه لآحه دیندا بریتی بوو له: نه سکه نده ریه و دمیا طو ره شیدو عیذاب و تیس، هه روه ها سه لآحه دینیش له راده ی نه و مه ترسیه گه یشت که رووبه پوی میسر ده بیته وه له باکوره وه له لایه ن خاچه رسته کانه وه. نه و روودا وه ش که له دمیا طدا رویدا کاتی عه موری له وشکانی و ده ریا وه گه مارویدا له سالی ۱۱۶۹/۵۶۵ زدا وایکرد سه لآحه دین که گرنگیه کی زور بدات به نه م به ریه ی جه نگو زور سور بوو له سه ر توکمه کردنی، هه روه ها گرنگیشی ددها به توکمه کردنی که ناره کانی ده ریای سور، گرنگترین نه و قایم کاریانه ش که له ناو میسر دا پئی هه ستا له شاری قاهره دا بوو، نه وه بوو دهستی کرد به بنیاتنانی شورای قاهره، چونکه زور به ی رووخابوو و وه ک ریگه یه کی ته ختی لیها تبوو که که سی نه ده گتیرایه وه، نه مه و فه راموشی خزمه تگوزاری کرد به والی تیایدا^۱.

۳- **وه رزی جه ننگ:** ناماده کارییه کان بۆ جه ننگ به کوتایی هاتنی وه رزی زستان و به رزبوونه وه ی پله ی گه رماو هاتنی به هار دهستی پئی ده کرد، نه و جه ننگانه ش که له زستاندا روویده دا ته نها چه ند پیکدادانیکی که م و سنوردار بوو و دانانی بۆ سه و ناردنی تیمی هه والگری بوو بۆ زانیی بارو دۆخی دوزمن، نه گه ره سهیری کاتی شه په کانش بکهین ده بینین که ده که وته هه شت تا نو مانگی پاش سه رماو به هاتنی زستان کوتای پئی ده هات^۲، نه گه ره چاودی ری جموجۆلی رۆژانه ی سه لآحه دین بکهین که عیمادی کاتب و ئیبن شه ددادو میژوونوسه هاوچه رخ و داهاتووه کان یاداشتیان کردووه، ده بینین کوشتارو گه شتی سوپای ده وریه ره بۆ به ریه ی جه ننگ له وه رزی زستاندا راده وه ستا، به لام هه ره که نه م وه رزه ساردو خلیسکه کوتایی ده هات به تاییه ت له ولاتی شامدا چالاکی ده گه رپایه وه بۆ سوپا و سه ره له نوی خویان ناماده ده کرد بۆ رووبه پووبوونه وه ده گه شتنه گوپه پانی جه ننگ^۳ دوا ی نه وه ی که وه رزی جه نگیش کوتای ده هات سه ر یازه کان ده گه رپانه وه بۆ ولاته کانیا ن عیماد ده لیت: دوا ی نه وه ی که پایز پشته هه لکردو زستانی سه خت هی رشی هی ناو سه رچیاکان به به فر سپی بوون قوپو چلپا و پهیدا بوو نه میره کان داوایان کرد له سه لآحه دین که مۆله تیان بدات بۆ گه رپانه وه بۆ ولاته کانیا ن بۆ پشوودان و حه وانه وه پاشان فه رمانپه وای شه نگارو دواتریش فه رمانپه وای جه زیره ی ئیبن عومه رو دوا ی نه ویش کوپی فه رمانپه وای موسل گه رپانه وه بۆ ناوچه کانیا ن^۴ ئیبن شه دداد له م

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱۶.

^۲ الجیش الأیوبی، ل: ۲۱۸.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱۹.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۲۰، مفرج الکروب (۲/۲۴۶)

بارەيەو ە لە ژێر ناوێشیانی: گەپانەو ە ی سەربازەکان لە تیکۆشان: کاتی زستان هێرشى هێنا و دەریا کەوتە شەپۆلەدان دوژمن دانیایا دەبوو لەو ە ی کە هێرشى بۆ ناکرێت گەمارۆی لەسەر لادەبرێت لەبەر زۆری و چڕی پەری باران سولتانی شى ریی دەدا بە سەربازە موسڵمانەکان کە بگەڕێنەو ە بۆ ولاتەکانیان ە تاکو پشووێک بەدەن و خزمەتى ئەسپەکانیان بکەن و ە تاو ە کو کاتی کارکردن^۱ چەند جارێکیش هاتنى سوپا بۆبەدەم ەو ە هاتنى سوپای ناو ە ندی سەلاحەدین دووبارەبوو ەو ە پاش کۆتای هاتنى وەرزی زستان پاشان دەگەڕایەنەو ە بۆ ولاتەکانیان بەهاتنى ئەم وەرزە^۲. لەناو رۆژەکانى جەنگیشدا سەلاحەدین هیوای بەرۆزى ە ینى ە بوو لەبەر پێرۆزى و گەورەیی ئەم رۆژە لای موسڵمانان، ئەمەش مانای ئەو ە نییە کە سەلاحەدین لە رۆژەکانى تردا دەستەبەرى جەنگ و رووبەروو بوونەو ە بوو، چاوەڕێی رۆزى ە ینى کردو ە، بەلام ەمیشە گەشبین بوو بەدەرەنجامى جەنگە کە ئەگەر لە رۆزى ە ینىدا بووایە، ئەو ە بوو لەجەنگى حطیندا سەربازەکانى لە رۆزى ە یندا بەرێدەکرد لەمانگى رەبیعی یە کەمى سالى ۵۸۳ داو بۆ بەرەكەت وەرگرتن لەنزای وتاریبێژان لەسەر مینبەر، کە ئەگەرى گیرابوونى زیاترە^۳، ەرو ە ها سوپای سەلاحەدین لە رۆزى ە ینىدا چو ە عەككاو ە^۴، ئازادکردنى قەلاکانى کەنارى باکوړى ولاتى شامیش لە ەمان کاتدا بوو، کە کەوتبوونە دەورووبەرى میرنشینی خاچەپرستى ئەنطاکیە، ەموو ئەمانە لە رۆزى ە ینىدا روویدا ئەمەش بەلگە یە لەسەر گیرابوونى نزای وتاریبێژە موسڵمانەکان و سولتانی شى دلخۆش دبوو، چونکە خۆشحال بوو بەو ە ی کە فتوحاتەکانى لەو رۆژەدا بوو کە پاداشت تیایدا چەند قاتە^۵، بەلکو ئەنجومەنى جەنگى سەلاحەدین واپلانى دادەپرشت کە جەنگ و رووبەروونەکان بکەوێتە رۆزى ە ینیەو ە، ئەمەش ئەو ە دەگەییەنێت کە ئەم رۆژە کاریگەرى ە بوو لەسەر دەرونى جەنگاو ە رەکان و قارەمانانە رووبەرووی دوژمن دەبوونەو ە^۶، ئیمەش پێمان وایە سەرکەوتن و شکست پەيو ە ندی بەرۆزى کى دیاریکراو ەو ە نییە و کاریگەرى رۆزى ە ینىش لەسەر سوپای

^۱ کتاب الروضتين، ل: الجیش الأیوبى، ل: ۲۲۰.

^۲ الجیش الأیوبى، ل: ۲۲۱.

^۳ ەمان سەرجاو ە، ل: ۲۲۱.

^۴ وفيات الأعیان (۷/۱۷۵).

^۵ الفتح القیسی، ل: ۲۴۷، الجیش الأیوبى، ل: ۲۲۱.

^۶ الجیش الأیوبى، ل: ۲۲۱.

سه لآحه دین کاریگه ریه کی ده روونی بوو، سه رکه وتنه کانیش له رۆژه کانی تریشدا روویده داو ته نها له م رۆژه دا قۆرخ نه بوو بوو چند شکستیکیش له م رۆژه دا به سهر سوپا کهیدا هاتبوو.^۱

۴- **مامه له کردن له گهل ديله کاند:** سه لآحه دین حه زی له خوین رشتن و تۆله سه ندنه وه له ديله خاچپه رسته کان نه بوو هه رچه ندنه وان بۆ داگیرکردنی ولاتی موسلمانان هاتبون، له من باره یه شه وه لئییه وه ده گپنه وه که ریگری له وه کردوو کورپه کانی دیلی خاچپه رسته کان بکوژن، هه تاوه کو ئاره زووی خوین رشتن تیا یاندا گه شه نه کات، چونکه رهنکه ئه گه ر کوشتنی دیلیان بگردایه به نه ریت، له ته مه نیکی که مدا، ئه و له سهر ئه و کاره رادین به بی جیاوازی له نیوان موسلمان و کافردا^۲، به لکو سه لآحه دین الملك الظاهری کوپی له ته مه نی بیست سالی دا ئاگادار کرده وه له مه ترسی خوین رشتن و ته مه شی له دوا وه سیه تیدا بۆ نووسی له نه خوۆشی سه ره مه رگیدا^۳.

به شیوه یه کی گشتیش ده بینین مامه له یان جیاوازی بوو وه هندی جار کاری رۆره ملییان پیکراوه و جار جاریش له دیمه شقدا به ندرکاون، یاخود ده خرا نه روو بۆ فرۆشتن یان ده کوژران، رهنکه راستیش بیته گه ر بلین: سه لآحه دین جیاوازی نه بووه له سهر کرده کانی پیش خووی وه ک نوره دین مه حمود له مامه له کردنیدا هگهل ديله کاند، که له شیوازی حوکمرانیدا په یه وه ی لیده کردو ئه ویش له هه ندی بۆنه دا ديله کانی ده کوشت وه ک له سالی ۱۱۵۲/۵۵۲ز کاتی که ديله کانیا ن بۆ هینا و، فه رمانیدا به دان له گه ردنیا ن، زور جاریش نوره دین مه حمود زیندانی ده کردن، به تاییه ت سه ر کرده گه وره کان وه ک و نه رنا ط "رینۆدی شایتون" ی فه رمانپه وای نه نطاکیه و پاشای کرک که پازده سال زیندانی کرد، پاشان ئه میر کمشتکینی که یه کیک بوو له ئه میره کانی نوره دین ئازای کرد وه ک تۆله سه ندنه وه یه ک له سه لآحه دین، مه به ستیش له هیشتنه وه ی ديله کان به زیندویه تی (به تاییه ت ئه مه ریکه کان) بریتی بوو له سود وه رگرتن لییان له کرداری ئالوگۆر پیکردنیا ندا له گهل ديله موسلمانانه کاند، چ به ئالوگۆر کردن بیته یان به فیدیه دان، به تاییه ت ديله مه غریبه کان، چونکه غه ریب بوون له شامدا و، که سو و ناسراویان نه بوو تیایدا، ئیبن جبیر یاسی ئه وه ده کات که فه زلی خوا ی گه وره بۆ ديله سه غریبه کان له شامدا له وه دابوو که ده سته لاتدارو ده وه مه نده کان بریک پاره یان تاییه ت ده کرد بۆ ئازادکردنی ديله کانی مه غریب^۴، سه لآحه دینیش سووربوو له سهر شوین پیه خه لگرتنی نوره دین، ته نانه ت هه سته به ئازادکردنی ديله هه ژاره کانی خاچپه رستان به بی یه رامبه ر، وه ک

^۱ الجيش الأیوبی، ل: ۲۲۲.

^۲ کتاب الروضتین، له: الجيش الأیوبی، ل: ۲۲۴.

^۳ النوادر، ل: ۲۳۸، الجيش الأیوبی، ل: ۲۲۴.

^۴ رحلة ابن جبیر، ل: ۲۳۸، الجيش الأیوبی، ل: ۲۲۵.

له ئازادکردنی بهیتولمه قەیسدا روویدا، ئەمە سەرباری هەستانی بە ئازادکردنی دیله موسڵمانەکان، دیارە ئەمەشی لە سەر پێویست بوو وەك بەرپرس لەژیانی سەربازەکان، هەروەها بە ئازادکردنی دیلهکان هێزێکی نوێی بەندکرای ئازادو زیاده کرد، ئەمەش کاریکی خێ رو چاکەیه، هەندی له ئەمیرەکانیشی بههەمان شێوە دەجولاندهوه له مظفر الدین کوکه بەری فەرمانپەروایی هەولێرەوه دەگێرێنەوه که نهوهی سەلاحەدین بووه، که سالانه دووجار تێردراری بهپارهی زۆرهوه دەنارد بۆ ناوچهی که ناری ولاتی شام بۆ ئازادکردنی دیلی موسڵمانەکان له دەستی خاچپەرستهکان^۱. تەنانەت کچەزای ئیبن جوزی دەلیت: پارەو سامانی میرنشینەکی هەموو لهخێرو چاکەدا سەرف دەکرد، ئەم میژوو نووسەش ژمارەیی دیله موسڵمانەکان ئەوانەیی که ئەم ئەمیرە ئازادیکردن بە نزیکەیی شەست هەزادیل دەخەملاند. بەژنو پیاووه^۲. له ورووداوه نهش که باش جولانهوه و مامه له کردنی له گه له دیلهکاندا دەیسەامێن، ئەوهی که له سالی ۵۸۷هـ / ۱۱۹۱ز روویدا کاتی چلو پێنج کەسی گاوریان له بەیروتهوه هێنایه لاو له نێوانیاندا پیاویکی پیرو به سالآچوو هەبوو، که ددانی له دەم نه مابوو، کاتی هێنایانه لای سەلاحەدین داوای کرد له وەرگێرێکه که پرسپاری لیبکات دەرپارەیی ئەو هۆکارانەیی که وایلیکردوو به رهو رۆژه لات بیئت لهو ته مه نه داو چه ند پرسپاریکی تریشی لیکرد، خاچپەرسته پیرەکش وەلامی پرسپارەکانی سولتانی دایهوه سولتانیش به زەیی پیایدا هاتهوه و پارەیی پێداو پاش ئازادکردنی به سواری و لاخیکه وه ناردیه وه بۆ سەربازگەیی دۆژمن^۳. له هه مان کاتیشدا سەلاحەدین به توندی تۆلەیی له هەندی دیل ده کردهوه، چونکه تاوانی زۆرو خراپیان ئەنجامدا بوو که شیاوی لیخۆشبوون نه بوو، به لکوو سوکایه تیشی پێده کردن پیش کوشتنیان^۴، ئەمەش له شوینی خۆیدا باسی ده که یان به پشتیوانی پهروهردگار، به لام سەلاحەدین به گشتی پێی باش بوو دیل به زیندوویه تی بهیژرێته وه هه تاوه کو بۆ کارکردن سودی لیوه ریگرت، ئەوه بوو کاتی دەستی دایه دروستکردنی شورای قاهیره (قه لای سەلاحەدین) ئەودیلانەیی به کارده هینا بۆ کاره قورسه کان وهك هینانی بهردو هه لکۆلینی تاشه بهردی گه ورو لیدانی خندهقی ده ورو بهری شورا که، ئەم چال و خندهقهش به پاچ هه لده که نراو له بهرد پیکهاتبوو و زۆر سه رسوپهینه ر بوو، بۆیه کهس به که لکی ئەو کاره نه ده هات جگه له دیله رۆمیه کان وهك ئیبن جیبر ده لیئت^۵: هەروەها

^۱ الجيش الأيوبي، ل: ۲۲۶.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۲۶.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۲۷.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۲۷.

^۵ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۲۷.

میژونوسیکى دواترى میسر ده لیت: قهراقوش له بنیاتنانى نه و قه لاو شورایه دا په نجا هه زار دىلى خاچپه رستى به کارهینا^۱.

۵- **رېکه و تننامه کانی نیوان سه لاهه دین و خاچپه رستان**: په که م رېکه و تننى نیوان سه لاهه دین و خاچپه رسته کان له سه ره تاي سالی ۵۷۱/ هاوینی ۱۱۷۵ز دا بوو، واته له سه ره تاي جیگیربونى سه لاهه دین له ولایى شامدا، گومانیش له وه دا نییه که فشارى بارودوخى سیاسى و نابوورى و سه رباى و هند پالى پتوه نا بۆ مۆرکردنى ناگر به ست له گهل خاچپه رسته کاندا، نه مه وپړای پتویستى به کاتى زیاتر بۆ په کلاکردنه وهى ململانیى له گهل کومه له ئیسلامیه رکابه ره کانیدا، بۆ رېگرتن له وهى که په یوه ندى به خاچپه رسته کانه وه بکه ن له سه ره حسابى سه لاهه دین به تاییه ت نه تابه که کانی موسلو و هله ب^۲، تیگرپای شه م هۆکارانه پالیان به سولتانه وه نا بۆراگرتنى جهنگ و ناگر به ست مۆرکردن، کاتى ناگر به ست که ش چوه بواری جیبه جیگردنه وه، سولتان داواى کرد له سه ربازه میسریه کان که بگه پینه وه بۆ میسر، له بهر پتویست نه مانى پتوان و خرابى بارى نابوورى له شامدا (وهک وتمان) نه مه جگه پتویستى میسر به سه ربازه کانی میسر بۆ روشتنه وه بۆ میسر^۳. له راستیشدا سه لاهه دین شه م ناگر به ست و رېکه و تنه کانی تری مۆرده کرد و چاوه پتای هه لوه شانده وهى لى ده کردن و نه و نه گه رهى له بهر چاوبوو، هه ربویه مه رج و خالى وای داده نا که دوژمنى بیه ستایه ته وه و رېگری شه و کاره لى بگردایه، وهک روى دا، هه روهک هه رگیز چه کی فپى نه ده داو له دوژمن دلنیا نه ده بوو به لگو هه میشه سوپاکه لى له حاله تى ناماده باشیدا بوو، به رده وام چاودیری ده کردن له ترسى نه وهى که ناپاکى بنویتن، هه روه ها سه لاهه دین راویژی به شه نجومه نى جهنگ ده کرد کاتى بیویستایه له گهل دوژمن دا له سه ر راگرتنى شه پ پى بکه ویت^۴.

دهیه م: چه که کانی سوپای نه ییوی:

به رده وامبونى حاله تى جهنگ له گهل داگیرکه راندا که ناوچه که پیایدا تى ده په پى، به تاییه ت له ولاتى شام دا، بوه هوى په یدابونى پیشه سازى سه رباى چالاک به تاییه ت که شه م ناوچه یه ده وله مه ندبوو به ماده خامه سه ره تاییه کانی شه م بواره، شه م له گهل بونى کومه لیک پیشه سازکارى لیها ترو و کارامه، چونکه ولاتى شام به بونى ته خسته تیایدا ناسراوه به هوى دارستانه چرو

^۱ الخلط التوفيقية، على مبارك، ل: ۷۰.

^۲ كتاب الروضتين، ل: الجيش الايوبى، ل: ۲۳۸.

^۳ سنالبرق (۱/۱۹۵)، الجيش الايوبى، ل: ۲۳۹.

^۴ الجيش الايوبى، ل: ۲۳۹.

پره‌کانیه‌وه، به‌تایبیت دره‌ختی سنه‌وبه‌رو سندیان و هه‌رمی‌و داریه‌پووزان و هتد، به‌لام ئه‌م ناوچه‌یه به‌وه ناسرابوو که‌ئاسنی که‌می تیدایه، به‌رپرسه‌کانیش بۆ پرکردنه‌وه‌ی ئه‌م که‌م و کورتیه‌هه‌ستان به‌هاورده‌کردنی ئاسن له‌ئیتالیا و ولاتی تره‌وه، که‌ته‌نها له‌موسل و هه‌ندی ناوچه‌ی شام دا هه‌بوو، واش پێده‌چی که‌ئاسن به‌به‌رده‌وامی له‌سه‌رده‌می جه‌نگه‌کانی خاچه‌رستیدا ده‌ره‌ئێنراییت، چ له‌لایه‌ن موسلمانانه‌وه یاخود له‌لایه‌ن ئه‌و خاچه‌رستانه‌وه که‌ئام ناوچه‌یان داگیرکردبوو، ئه‌مه سه‌ریاری ده‌وله‌مه‌ندی ناوچه‌ی موسل به‌ئاسن و قیرو نه‌وتی سپی پێویست بۆ ئاگر وه‌شینه‌کان^۱، موسلێش ماوه ناماوه به‌ره‌می زه‌وی و ده‌ستی پێشه‌سازکاره‌کانی ده‌به‌خشی به‌سه‌لاحه‌دین و چه‌ند باریک نه‌وتی سپی و قه‌لغان و رم و له‌هر جۆریک باشترین و توکمه‌ترین باب‌ه‌تیان بۆ ده‌نارد^۲، سه‌باره‌ت به‌میسرسیشه‌وه ده‌وله‌مه‌ندبوو به‌چه‌ندین جۆر ته‌خته‌که به‌کارده‌هات بۆ دروستکردنی که‌شتی^۳، جۆره‌کانی چه‌کیش ئه‌مانه‌بوون:

۱- **چه‌کی تاکه‌که‌سی**: ۱- شمشیر. ب- خنجر. ج- رم. د- ته‌ورداس. ه- ستون. و- که‌وان. ز- به‌رده‌اوێژ.

۲- **چه‌که‌ قورسه‌کان**: ۱- نه‌وت و ئاگرهاوێژه‌کان. ب- ئامێره‌کۆمه‌لیه‌کان و هه‌کو مه‌جه‌نیق و زێیۆش و پاشکۆکانی.

۳- **چه‌که‌کانی جه‌سته**: ئه‌و که‌لوپه‌لانه‌ بوون که‌جه‌سته‌یان ده‌پاراست و هه‌ک پۆشاک‌ی پارێزه‌ر له‌ئاگرو به‌رگو که‌لوپه‌لی ئه‌سپ^۴ و سیڭۆشه‌کان، که‌ئامێریکی بچوک بوو له‌ئاسن یان ته‌خته دروست ده‌کران و گۆشه‌یان هه‌بوو له‌شیوه‌ی دڕکدا و هه‌ک سیڭۆشه‌یه‌کی گۆشه‌ تیز^۵ و ابوو.

یازده‌یه‌م: هیڤی ده‌ریایی ئه‌یوییه‌کان:

ستراتیژییه‌تی سه‌لاحه‌دین دوا‌ی گواستنه‌وه‌ی له‌شامه‌وه بۆ میسر گۆڤا کاتی بینی میسر چه‌ند خاڵیکی لاوازی تیدایه، ئه‌وه‌بوو ده‌ستی دایه‌ توکمه‌کردنی شارو قه‌لاکانی و ریکخستنی سوپاکه‌ی بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی هه‌ر هێرشیکی چاوه‌پوانکراو، هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین بایه‌خی ده‌دا به‌بنیاتنانی هیڤی ده‌ریایی، چونکه‌ ده‌یزانی به‌هیڤی فره‌جه‌کان له‌ده‌ریادایه‌ و خاڵی لاوازیشیان له‌وشکانیدایه،

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۲۶۴.

^۲ الفتح القسی، ل: ۳۵۰.

^۳ الجیش الایوی، ل: ۲۶۴.

^۴ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۲۶۶-۲۹۰.

^۵ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۳۲۳.

^۶ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۳۲۴.

بۆيە پېئويست بوو ھېزىكى دەريايى بنيا تېنرېت بۆ رېگىرى لە کاروانە دەريايەکانى فەرەنجەکان
 كە ھاوکارو پىشتىوانى مېرنىشىنە خاچە رىستەکان بوو لەكەنارى شامداو، كۆمەکیان دەکردن
 بە ئازوقە و چەك و پېدانی سەرباز ھەركاتى لەوشكانىيەو ھەشاریان بۆ بھێنرایە لێرەشەو پېئويستە
 ئاگامان لەدوو مەسەلە بېت كە سەلاحەدین ئەنجامیدا، جگە لە بنیاتنانى كەشتىگەلى سەربازى و
 تۆكمەکردنى شوراو قەلاگان، كە ئەوانىش: يەكەمیان: ترسناكى پەيوەندى ھێلەكانى بازىرگانى و
 ھاوچۆ لەنيوان ھەردوو دەريايى ناوھەراست و سورد، دووھەميشيان: جياوازی بەرژەو ھەندى بازىرگانى
 شارە ئەوروپىيەكانى كەنار دەريايى سېى ناوھەراست لەخولیاو ئارەزووى ئەمىرەكانى مېرنىشىنە
 لاتىنىيەكانى ناوھەراست و رۆژھەلات و رۆژئاواى ئەوروپا، بۆيە پەلەى كرد لەمۆركردنى چەند
 گرێبەستىكى بازىرگانى لەگەڵیاندا بەرامبەر بەنەھىشتنى پەيوەنديان لەگەڵ كەنارى شام و
 فەلەستیندا بەرھە دەريايى سوورو ئەگەرى ھەرەشە كردن لەكاروانە بازىرگانىيەكان لەپىشتەو
 ھەتاوھەكو پاراستنى كاروانى حاجيانى موسلمان بۆ حىجاز مسۆگەر بكات، بۆيە فەرمانى دا
 بەناردنى سوپاكەى بۆ يەمەن بۆ مسۆگەرکردن و پاراستنى ھێلەكانى بازىرگانى دەريايى و پېگرتن
 لەكارى چەتەگەرى و دەست درېژى كردنە سەر كاروانى حاجيان^۱.

۱- چالاكى ھېزى دەريايى ئەيووبى: لىكۆلەر دەتوانىت تېبىنى سى قوناغ بكات كە دەريايوانى
 ئەيووبى پيايدا تېپە پېووە:

ا- قوناغى بەرايى: دەتوانىن ناوى قوناغى ئامادەكارى و دانانى بناغە بۆ بنیاتنانى كەشتىگەلى
 ئەيووبى لەميسردا لەم قوناغە بېين، بۆ ئەم مەبەستەش سەلاحەدین كۆمەلێك چاكسازى
 ئەنجامدا، ئەو ھەبوو كەشتىگەلى سەر لەنوێ رېكخستەو ھەديوانىكى تايبەتى بۆ دانا
 بەسەرپەرىشتى براكەى و دەسەلاتى بردنى ھەموو پېداويستەك و چەكدارکردنى ھەموو ئەو
 پياوانەى كە پېئويستىيەتى پېبەخشى، بەم شىوہە ئەم دەولەتە نوێيە كەشتىگەلىكى
 پېكەو ھەنا كەتوانى بەكۆمەكى ھېزە وشكانىيەكان بەرگرى لە سەنگەرەكانى ميسر بكات
 لەسالى ۶۵ھ / ۱۱۶۷ز - ۱۱۶۹زدا، ھەروەھا ئەم كەشتىگەلە لەبەر دەوام لەگەشەكردندا
 بوو، ھەر كەسالى ۷۵ھ / ۱۱۷۹ز يەش ھات ژمارەيان بەرزبويو ھەو گەشتە نزيكەى شەست
 كەشتى جەنگ و بېست بەلەمى راو، ئەو ھەبوو كەشتى جەنگىيەكان بەرھەو كەنارەكانى ولاتى

^۱ صلاح الدين الأيوبي وليد نويهض، ل: ۹۴، ۹۵.

رۆم و بهرێکه و تن تهنگیان به که ناره کانی ولاتی فره نه که کان هه لچنی و هه زار که سیان لێ به دیل کرتن و کۆمه لێکیشیان له سه رانیان کوشت^۱.

ب- قۆناغی به هیزێ که شتیگه لی ئه یوبی له میسردا: ئه م قۆناغه ش له سالی ۵۷۵/ک/ ۱۱۸۰ ز ده ست پێ ده کات و له سالی ۵۷۹/ک/ ۱۱۸۲ ز کۆتایی دیت واته نزیکه ی چوار سالی خایاندووه، له م ماوه یه شدا که شتیگه لی ئه یوبی توانی هه سستیت به کۆمه لێک هێرش دژ به که شتیگه لی ده ربایی خاچه رسته کان و به ربه رچدانه وه ی کاره دوژمنکاریه کانی دوژمن دوا ی به هیزبوون و زیادبوونی که ره سته ی ئه م که شتیگه له و چرکدرنه وه ی هیمه ت و هه وله جیهادییه کان تیایدا^۲، یه که م کرده ی سه ربازیش که که شتیگه لی ئه یوبی پێی هه ستا بریتی بوو له پێکدادانی له گه ل دوژمندا له جه نگیی ده ربایدا له سالی ۵۷۵/ک/ ۱۱۸۰ ز دا و سه رکه وتن به سه ریدا و توانی ده ست به سه ر که شتیگه دابگریت که هه زار که سی تیدا بوو، هاوکات له گه ل ئه م سه رکه وتنه ده رباییه شدا سوپای ئه یوبی له وشکانیدا سه رکه وتنکی له جه نگی بیت الأحزاندا تۆمارکرد و به م شیوه سه رکه وتن بآلی به سه ر سوپادا کیشاو ده ربایا وشکانی پێکه وه گرته وه^۳، سه لآحه دینیش به رده وام بوو له سه ر سه رکه وتنه کانی و خاچه رسته کان نه یانده توانی رووبه رپووی ببه نه وه و ته نها به سه رکه وتن و تیکدانی بیت الأحزان و په لاماردانی صورو صیدا و به یروت وازینه هێنا به لکو فره مانیدا به که شتیگه ل که دووباره له سه نگه ره کانی میسر ده رچن و هێرش بکه نه سه ر عه ککا (قوسه تنینه ی شام) به پێی قسه ی القاضی الفاضل و لێره شدا توانییان ده ست به سه ر چه ندین که شتیدا بگرن و هه موویان تیکشکامد، ئه م سه رکه وتنانه ش له میژووی ئیسلامدا هاوشیوه ی نه بووه چ له حاله تی به هیزێ ئیسلامدا یان له حاله تی لاوازی کوفردا^۴.

دیاره سه رکه وتنی گه وره و خاوه ن ده نگدانه وه بریتی بوو له و سه رکه وتنه ی که که شتیگه لی سه لآحه دین له ده ربای سورد تۆماریکرد، ئه وه بوو له شه عبانی سالی ۵۷۸/ک/ ۱۱۸۲ ز ئه میری ناسراوی خاچه رست (ئه رناط رینودی شایتون) سه رقالبوونی سه لآحه دینی به گه مارۆدانی موسله وه قۆسته وه و پرۆژه یه کی گه وره و ترسناکی دانا که مه به سته ی لێی به ده ست هێنانی چه ند ئامانجیک بوو، له واته:

^۱ الجيش الايوبی، ل: ۳۵۲.

^۲ کتاب الروضتين، له: الجيش الأیوبی، ل: ۳۵۳.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۵۳.

^۴ الجيش الأیوبی، ل: ۳۵۴.

• **دەستگرتن بە سەر دەریای سورا:** دواى دەست بە سەراگرتنى ئەیلە لە کەندای عەقەبە و عیذاب^۱ لە کەنارى باشوورى مىسردا کە بە سەر ئەو دەریایەدا دەپوانی، هەر وەها داگیرکردنى جەدە و رابغ لە کەنارى دورگەى عەرەبى و دواتریش داگیرکردنى عەدەن، بەم شتووەیەش ئاوى ئەم دەریایە دەکەوتتە ژێر رەحمەتى خاچپەرستان و دەست دەگرن بە سەر ئەو رینگایەیدا کە دەروازەى بازىرگانییە، پاشان دەگەنە ئاوەکانى زەریای هیندى.

• **هەولێدانى بچراڤەى پەيوەندى لە نیوان هەردوو حەرەمى پیرۆزدا:** دوو دلەکەى جیهانى ئىسلامى و ناوچە و بەشەکانى ترى ئەم جیهانە چ لەرووى پەيوەندى دەریایەو وە بێت یان وشکانییەو، ئەم هەولەش مەبەست پێى بزواندنى هەستى سەر جەم موسلمانان و بلاوکردنەوێ شەپۆلێكى ترس و تۆقاندن بوو لە نیوانیاندا، تەنانەت خاچپەرستەکان سوربوون لە سەر چوونە ناو مەدینەى پیرۆزى پیغەمبەر دەرھێنانى روفاتى پیغەمبەر (ﷺ) لە گۆرەکەیدا^۲.

• **قایلکردنى میرنیشینی حەبەشەى گاور بۆ بەشداریکردن لە جەنگە خاچپەرستەکاندا:** ئەو بوو ئەرناط خۆى ئامادەکرد بۆ جیبەجێکردنى پرۆژەکەى لە هەموو لایەکەو، فەرمانیدا بە بېرىنى دارو باخى ئەو ناوچانەى کە لە ژێر دەستە لاتیدان و بېرىنى دار خورماى ناوچەى عەریش، بە تەختەى ئەم درەختانەش چوارچێوەى کەشتى دروستکردو لە ئاوەکانى دەریای مردوو (بحر الميت) دا تاقیکردەو^۳، هەر وەها خاچپەرستەکانى عەسقلانى راسپارد بۆ دروستکردنى کەشتى تر، هەتاوەکو کەشتیگەلێكى پێکھێنا کە لە پێنج کەشتى جەنگى گەورە و ژمارەىەکی زۆر کەشتى مامناوەند و بچوک کە پیاوێکانى هەستان بە گواستەوێ بە پارچەکانى بە جیا بۆ کەنارى کەندای عەقەبە لە سەر پششى حوشترى بە کریگىراو کە مولکى بیاباننشینەکانى ناوچەکە بوو دواى هەلخەڵەتاندنیان بە پارە^۴.

پاشان ئەرناط سوپایەکی وشکانى هێنا و بەرەو تەبوك بەرێخست بۆ پێگرتن لە گەشتنى هەر کۆمەکییەکی سەربازى کە فەرمانپەرەى ئەیلە لە میسرو شامى داوا بکات، هەر وەها ئەرناط رێگەى دەریای گرتەبەر و بەرەو ئەیلە کەوتەپێ کە دواى بەرگرییەکی کەم دەستى بە سەراگرت، بە لامهێزەکانى نەیاننوانى دورگەى قەلە یان فرعون داگیربکەن و لە بەرئەوێ خەلکەکەى

^۱ عیذاب: شارۆچکە و سەر بازگەیهکی میسرە لە سەر دەریای سور (قەلزم)، شوێنى وەستانی کەشتیە.

^۲ ئیبن جەبیر، ل: ۳۴، الجیش الأیوبى، ل: ۳۵۷.

^۳ الجیش الأیوبى، ل: ۳۵۷.

^۴ الجیش الأیوبى، ل: ۳۵۷، رحلة ابن جبر، ل: ۳۴.

نه يانهيشت ده ستیان بگاته ئاوو (روبه ری ته نگاوی و ناخوشییه کی ژوربونه وه)^۱ وه ابن الاثیر ده لیت، له هه مان کاتدا که شتییه کانی تر که وتنه پئی بۆ هیزشکردنه سه ر که ناری ئه فریقیا و په لاماری هه ر شوین و شتیکیان ده دا که پیایدا تیپه پینایه هه تاوه کو که شتنه عیژاب و توانیان ده ست بگرن به سه ر چه ند که شتییه کی بازرگانیدا که پر بوو له که لوپه لو له یه مه ن و شوینه کانی تر وه هاتبوو وه ک هیندو عه ده ن، له راستیشدا موسلماننه کان ترسان کاتیک بینیان که شتی خاچه رسته کان له ده ریای سورا دین و ده چن، چونکه هه رگیز فه ره نجه کانیان له م ده ریایه دا نه بینویه، نه وه ک بازرگان و نه وه ک جه نگاوه ر^۲. هه روه ها خاچه رسته کان روودای ناخوشیان به سه ر خه لکدا هیئا و نزیکه ی شازده که شتیای موسلماننه کانیان سوتاند و ده ستیشیان به سه ر که شتییه که دا گرت که کۆمه لی حاجی موسلمانیه هه لگرتبوو، ریژه یه کی ژوریش خوارد مه نیان سوتاند که بۆ ئازوقه ی مه ککه و مه دینه دانرابوو، ئه مه و پیرای ئه و کوشتن و به دیل گرتن و لیدانی که له وشکانی و ده ریادا نه نجامیاند^۳، له عیژابیشه وه خاچه رسته کان به ره و که ناری ژۆمه لاتی ده ریای سور (حیجان) رویشتن و ناگریان به ردایه ئه و که شتیانه که له (حوراء و ینبع) دا وه ستابوون که دوو به نده ری شاری مه دینه ی پیروژ بوون، پاشان به ره و باشور پیتشپه ویان کرد هه تاوه کو که شتنه (رابغ) که یه کیکه له به نده ره کانی مه ککه و که شتییه کیان نو قم کرد که حاجییه کان پیتشوازیان لیده کرد و به رو جدده ده رۆشت^۴. ئه م هه والانه له نامه یه کدا به سه لآحه دین گه شت که پارێزه ری قه لای ئه یله بۆ سه لآحه دینی نارد بوو کاتی که له موسلدا بوو، سولتانیش نامه یه کی نارد بۆ الملك العادلی برا و جیگری له میسرداو، هانیدا بۆ گرتنه به ری ریوشوینی پتویست بۆ وه لامدانه وه ی ده ستریزیکاران به شیویه کی خیرا، وادیاره الملك العادلی پتیش گه شتنی ئه و نامه یه ش خۆی بۆ ئه م کاره ئاماده کردبوو^۵، بۆیه فه رمانیدا به فه رمانده ی که شتیگه ل حسام الدین لؤلؤ بۆ خو ئاماده کردن بۆ کرده یه کی سه ربازی و که شتیگه لیکی تۆنه نکرده وه له شاری میسرو ئه سکه نده رییه دا پاشان پارچه پارچه ی کرد و به سه ر پشتی چه ند و شتریکه وه و گواستیه وه بۆ که ناری که نداوی سويسو به شه کانی که شتییه که به هاوپییه تی چه ند جه نگاوه ریکی مه غریبی، که هه ستا به به ستنی به شه کان، هه روه ها حسام الدین لؤلؤ هه ستان به دابه شکردنی که شتی که شتیگه له که به دوو به شه وه، کۆمه لی یه که م

^۱ الخطط (۸۶/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۸.

^۲ تاریخ ابن خلدون (۶۵۵/۵)، الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۸.

^۳ مفرج الکروب (۱۲۷/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۸.

^۴ الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۸.

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۹.

بەرەوقەلای ئەیلە بەرێکەوت و دەستی گرت بەسەر جەم کەشتیەکانی دوژمنداو هەستا بەکوشتنی زۆریی ئەوانەى کەتیايدا بوون، بەلام کۆمەلێکی زۆریان توانیان دەرپازیبوو لەدۆل و گردۆلگەکانی ناوچەکەدا خۆیان بشارنەو، حسام الدین یەش پیاوێکی بۆ ناردن و پاش دۆزینەو هەیان وەک هەلۆ دایان بەسەریاندا^۱، کۆمەلێ دوو هەمیش بەرەو عیذاب بەرێخست، بەلام کەسیان تیا دا ئەبینی بۆیە هەستان بەپشکنینی ناوچەکەو بینیان لەکەناری حوراءا وەستان، ئەو هەبوو لەکەشتیەکانیان دابەزین دەستیان کرد بەکوشتارو راوێدونانی هەلاتووەکانیان و توانیان دەستگیریان بکەن و، ژمارەى دیلەکانیان گەشتە (۱۷۰) کەس و توانیان دیلە موسڵمانەکان ئازاد بکەن، پاشان دەستیانگرت بەسەر کەشتیەکانیاندا بەکەلوپەلەکانیانەو^۲، دواتر حسام الدین بەکەشتیگەلە سەرکەوتوو کە یەوێ گەراپەوێ بۆ میسر بەدیلەکانیەو کە زنجیرکرا بوێ پێیان، گەراپەوێ هەشیان بۆ ئەسکەندەریە لە ۱۱ ذی الحجە ۵۷۸ هـ / ۱۸۳ زادا روژێکی مەزن بوو کە ئێبەن جەبیری گەرۆک تیايدا گەشتە ئەو شارەو تیايدا کۆمەلێ خەلکی زۆری بینى کە هاتبوون بۆ بینینی دیلە روژمەکان بەسوار حوشتەرەو هات بوون و تەپلۆ زوپانیا نێدەدا^۳.

هەرۆهەا الملك العادل فەرمانیدا بەدان لەگەردنیا نەتاوێ کەسى تر دووبارە رێگای ئەو دەریایە نەزانیت و رووی تێنەکات^۴، ئەو هەبوو سۆفی و زاناو خەلکانی پیاو چاک هەستان بەکوشتنیا^۵ هەرۆک لەنامەکەى قاضى الفاضلدا بۆ دیوانى خەلیفە لەبەغداد هاتوو: کوشتنی ئەو بێ باوێرپانە پاشکەزبوونەوێ لێنەبوو، هێشتنەو هەشیان لەشەرەدا بوار پێدراو نەبوو، هەرۆک هێشتنەوێ هێچ یەکیکیشیان بەرژەو نەدی تێدا نەبوو... بۆیە دەبوا یە بیکوژرێن هەتاوێ کۆ هاویشیو هەکانیا ن پەندوێر بگرن، ئەم مەراسیمەش هێندە مەزن بوو هاویشیوێ نەبوو^۶. واریکەوت ئەو وەرژە وەرزی حەج بوو موسڵمانەکان هەندێ دیلیان لەگەل خۆیاندا برد بۆ مینا بۆ کوشتنیا^۷، سەرکەوتنی کەشتیگەلێ سەلاحەدینیش لەبەرپەچدانەوێ هێرشى خاچپەرستیدا ئەزمونیکی تال بوو بۆ هێرشبەرانی و رۆلێ بەرچاوی هەبوو لەبەهێزکردنی ناویانگی سەلاحەدین و

^۱ الجيش الأيوبي، ل: ۳۵۹.

^۲ الجيش الأيوبي، ل: ۳۵۸.

^۳ كتاب الروضتين، ل: الجيش الأيوبي، ل: ۳۶۰.

^۴ الجيش الأيوبي، ل: ۳۶۰.

^۵ الجيش الأيوبي، ل: ۳۶۰.

^۶ الجيش الأيوبي، ل: ۳۶۰.

^۷ الجيش الأيوبي، ل: ۳۶۰.

چته وگردنی پیگه‌ی له‌نیوان موسلماناندا، هه‌روه‌ها ناوبانگی حسام الدین لؤلؤی فه‌رمانده‌ی که‌شتیگه‌لی به‌هیژکرد،^۱ هه‌رچی ریڤخه‌ری هه‌لمه‌تی خاچپه‌رسته‌کانیشه‌ واته‌ ئه‌میر ئه‌رناط ئه‌وه‌ توانی له‌دیلی هه‌لبێت و بگه‌پێته‌وه‌ بۆشورای کرک وه‌ک گورگ زمانی به‌برینه‌کانیدا ده‌هینا،^۲ هه‌تاوه‌کو درێژه‌ی بدات به‌پلان و پرۆژه‌ دوژمنکارییه‌کانی دژ به‌موسلمانان، به‌لام سه‌لاحه‌دین رایگه‌یاند که‌ له‌ وه‌وله‌ی خۆش نابێت که‌ بۆ له‌که‌دارکردنی شکۆو پیروزی هه‌ردوو حه‌ره‌می پیروزداییه‌تی، و خۆی ته‌رخانکردو بۆتۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ لێی،^۳ هه‌ر بۆیه‌ ئه‌م سه‌رکرده‌ خاچپه‌رسته‌ و هاوشیوه‌کانی نه‌یانتوانی ئه‌و ئه‌زمونه‌ دووباره‌ بکه‌نه‌وه‌ له‌ ده‌ریای سورددا که‌ وه‌ک ده‌ریایه‌کی ئیسلامی مایه‌وه‌، دوا چالاکیش که‌هیژی ده‌ریاوانی سه‌لاحه‌دین پێی هه‌ستا له‌م ماوه‌یه‌دا بریتیبوو له‌ ده‌رچوونی له‌سه‌ره‌تای سالی ۵۷۹ه‌/ ۱۱۸۳زدا بۆ قولاییه‌کانی ده‌ریای ناوه‌پاست بۆ گه‌پان به‌دوای که‌شتیه‌یه‌کانی خاچپه‌رسته‌کاندا و توانیان که‌شتیه‌ک بدۆزنه‌وه‌ که‌ (۳۷۵) چه‌کداری به‌چه‌که‌کانیه‌وه‌ تیاوو،^۴ پاره‌و چه‌کی هه‌لگرتبوو به‌ره‌و که‌ناری داگیرکراوی شام به‌رێکه‌ و تنبوو، موسلمانه‌کانیش رووبه‌پویان بونه‌وه‌و هه‌ردوولا خۆپاگریان نواند، پاشان موسلمانه‌کان سه‌رکه‌ و تنو سه‌رجه‌م ئه‌ندامانی ناو که‌شتیه‌یه‌کیان ده‌ستگیرکرد به‌خۆیان و ده‌ستکه‌وته‌کانه‌وه‌ گه‌پانه‌وه‌ بۆ میسر.^۵

۱- قوناغی پاش حطین هه‌تاوه‌کو سولحی ره‌مله‌ ۵۸۳ه‌ - ۵۸۸ه‌: سوپای سه‌لاحه‌دین به‌رده‌وام بوو له‌سه‌رکه‌وتنه‌کانیدا پاش سه‌رکه‌وتنی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی حطین له‌به‌ره‌ جۆراوجۆره‌کانی شه‌پدا، چ له‌ئازادکردنی سه‌ربازگه‌و قه‌لاو شوراکی شامدا بێت یان له‌ فه‌له‌ستین و غه‌وری روباری ئوردوندا، به‌لام چالاکێ که‌شتیگه‌له‌که‌ له‌خوار ئاستی پێویسته‌وه‌ بوو، رۆلی سنوورداریبوو له‌سووککردنی ئه‌و جه‌نگانه‌ی که‌ خرابوو هه‌سته‌تۆی سوپای وشکانی بۆ ئازادکردنی شاره‌ که‌نارییه‌کان. ئه‌م بارودۆخه‌ش ده‌ره‌نجامی لاوازی هیژی ده‌ریایی ئه‌یوبی نه‌بوو به‌و ئه‌ندازه‌ی که‌ په‌یوه‌بندی به‌هیژی ده‌ریایی خاچپه‌رسته‌کانه‌وه‌ هه‌بوو، سه‌لاحه‌دینیش ئاگای له‌م جیاوازییه‌ بوو و نه‌یده‌ویست که‌شتیگه‌له‌که‌ی به‌شداری جدیدی و راسته‌قینه‌ بکات، چونکه‌ ده‌ترسا له‌وه‌ی که‌ دوژمن هه‌ستیت به‌هیژشکردنه‌ سه‌رکه‌ناره‌کانی

^۱ الفتح القیسی، ل: ۲۴۱، الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۰.

^۲ الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۱.

^۳ مرآة الزمان (۳۸۹/۸)، مفرج الکروب (۱۸۵/۲).

^۴ مضمار الحقائق، ل: ۵۰، الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۱.

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۱.

میسر، نه گهر بیت و هه موو هیزه ده ریایه کان له که ناره کانی شامدا قۆرخ بکات، بۆیه ده بینین که هیزی وشکانی ته نه قه لاو شوراکانی ناوخری ولاتی ئازاد نه کرد، به لکو هه سنا به ئازادکردنی شاره کانی که نار ده ریاش وه که عه ککو به بیروت و عه سقه لان و لادیقیه و هتد.

به لام نه مه ریگر نه بوو له وهی که که شتیگه له کهی هه ستنی به هه ندی ئه رک بۆ هاوکار یکردنی سوپاکه ی، نه وه بوو له صوردا سه لاهه دین هه یچ چاره یه کی نه ما جگه له وهی که له سی لاوه بجه نگین، به ره ی شاره گه مه رۆدراوه که به شورا تۆکمه که یه وه به ره ی باکو رو به ره ی باشوری ده رو به ی شار، نه وه بوو خاچه رسته کان له که شتیگه کانیانه وه که له به نده ره که دا وه ستابوون تیر بارانیان کردن و ژماره یه کی زۆریان له موسلمانانه کان کوشت و بریندار کردو نه یانه یشت له شاره که نزیک بینه وه^۱، بۆیه سه لاهه دین ناچار بوو بنیژیت به دوا ی نه وه که شتیگه میسریانه ی که له ناوه کانی عه ککادا وه ستابوون پاش تۆزه نکرده وه یان، که شتیگه کانی ش له کاتی پتویستدا گه شتن و موسلمانانه کانی ش توانیان له شورا ی شاره که وه نزیک بینه وه له زه وهی و ده ریاه وه هیرشیان بۆ هیناو ته نگیان پی هه لچنی و وا چاوه پوان ده کرا که نه م شاره خۆی به ده سته وه بدات. له بهر روشنایی نه م راستیانه شدا نه کاره ی که به م که شتیگه له سپێردرا گرنگیه کی تایبه تی په یدا کرد، چونکه پتویست بوو له سه ری که گه مارۆی به نده ره که بدات و له هه مان کاتی شدا ریگریت له هاتنی کۆمه کی ده ریایی بۆ خاچه رسته کان بۆ صور و له م هه ل و مه رجه شدا پاسگا که نه یده توانی بۆ ماوه یه کی زۆر خۆی بگریت^۲. به لام موسلمانانه کان که مه تره خه میان نواند له نه ره که کانیاندا که بریتی بوو له پاسه وانی کردن بۆ ریگرتن له نزیک بونه وهی که شتی که شتیگه ی خاچه رسته کان بۆ صور، چونکه له کاتی کدا که پینچ که شتی نه یوبی پاسه وان بوون بۆ ریگرتن له ده رچون و چونه ناوه وهی صور له لای نه خاچه رسته انه وه وایان ده زانی که بارودۆخه که یان کۆنترۆل کردوه بۆیه پاسه وانه کان دلتیا بوون و کاتی پارشیو خه وتن، پیاوانی هیزی ده ریایی خاچه رستیش نه م هه لیه یان قۆسته وه بۆ لیدانیان: نه وهی که ویستیان کوشتیان و نه وانی تریشیان به که شتیگه کانه وه به دیل گرت و بردنیان بۆ به نده ری صور، سه ریازه کانی سه لاهه دینیش له وشکانیه وه سه یریان ده کردن، فه رمانده ی که شتیگه ی ئیسلامیش عبد السلام المغریی بوو که ابن الأثیر به ئازاو زیره ک وه سفی ده کات له کارو نه ره که یدا^۳ و به درانی فارسیشی له گه لدا بوو^۴، هه ندی له پیاوانی که شتیگه لیش له که شتیگه کاند

^۱ الکامل فی التأریخ، له: الجیش الأیوبیه وه، ل: ۳۱.

^۲ تأریخ البحریه السلامیه، ل: ۳۶۳.

^۳ الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۳.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۶۳.

به ديل گيران توانيان خويان فريځېده نه ده ریاوه و هندیکيان به مه له کردن رزگاريان بوو، هندیکيشيان خنکان، پېنچ که شتیه که ی تریش به فهرمانی سولتان به ره و به یروت به ریکه وتن (چونکه سودیکي نه وتویان لینه ده بینرا له بهر که میان) به لام که شتیه خاچه رسته کان شوینیان که وتن، ناچار ده ریاوان و جه نگاوه ره موسلمانان کان خويان فرېدايه وشکانی و که شتیه کانیان به جهیشت، به لام سه لاهه دین نه یه یشت نه م که شتیانه بکه ویتنه ده سستی خاچه رسته کانه وه و فرمانیدا به که مة لیک له پیاواری که بگه نه لایان و کونیان تییکه ن، پاشان گه پانه وه بۆ شه پر کردن له وشکانیدا دژ به شاری صور^۱، وه ک چاوه ریش ده کرا: سولتان زور دلته نگ بوو به هوی نه م نسکویه وه و بیتاوه رانیش زور دلخوشبون به و گوره زه^۲، به م شیوه یه ش که شتیگه لی نه یوبی شکستی هیئا له به شداری کردن له جهنگی یه کیک له شاره کانی که نار ده ریادا که به ده سستی خاچه رسته کانه وه بوو، نه م کرده یه ش تاکه کرده یه ک بوو که نه م که شتیگه له پیی هه ستا له م بواره داو له نازاد کردنی شاره کانی ترده دوباره ی نه کرده وه، به لام تیپینی نه وه ده کریت که نه م که شتیگه له دوباره گه پایه وه بۆ چالاکي له روزگاری که مارؤدانی درېژخایه نی عه ککا له لایه ن سوپای خاچه رسته کانه وه، بۆ سه رخستنی نه م شاره و هیئانی که ره سته و نازوقه و جه نگاوه ری پتویست^۳.

۲- گرنګترین چاکسازیه ده ریایه کانی سه لاهه دین: سه لاهه دین هه ستا به که مة لیک چاکسازي

ده ریای له پیناو زیندو و کرده ی هیزی ده ریای له میسرده له و چاکسازيانه ش:

أ- کردنی دارستانه کانی میسر به مولکی ده ولت به تاییه ت دارستانه کانی (به نسوا و سفظو اشمونین و نه سیوط و نه خمیم و قوص)، نرخي یه ک دره ختیش سه د دینار بوو به پیی ونه ی مه قریزی^۴. به پیی نه م برپارده ش نه یه یشت که س ده ست به سه ر دارو دره خندا بگریت، بۆ سود وه رگرتن له دارو ته خته که ی، نه م بنه مایه ش تاکوتایی ده ولته ی نه یوبی له میسرده کاری پیده کرا، سه رباری نه و فهرامؤشکاریه ش که روویه پووی که شتیگه لی نه یوبی بویه وه، له م باره یه شه وه عثمان ابراهیم نابلسی که له سه رده می ده ولته ی نه یوبیدا ژیاوه ده لیت: دارستانه کان حوکمی کانزاکانیا ن هه بوو و مولکی به یتولمالی موسلمانان بوو، که س هیچ پشکو به شتیکی تیادانه بوو^۵، نه م برپارده ش هه موو بابته سه ره کیه کانی ده گرتنه وه که ده ولت

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۶۲.

^۲ الفتح القیسی، ل: ۱۶۱.

^۳ الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۳.

^۴ الخطط (۱۹۳/۲)

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۳۳۲.

له دهروهه دهیهینا، به تاییه تاسنو ته خته که ژور گرنگن بۆ پیشه سازی که شتی، وهک
 باسیش ده کریت ده ولته تی نه یوبی په یوه ندی و ریکه و قنامه ی بازگانی هه بووه له گهل
 کوماره کانی شاره کانی نیتالیدا، به پیتی نه و ریکه و تنه ش پیداو یستی خوی له م دوو ماده یه
 ده ست ده که وی^۱، نه وه ش که ده یسه لمینی نه م بریاره نه و که ده ستانه ی گرتوته وه نه وه یه
 که میژوونوس نابلسی میسری ناوبراو باسی ده کات که تاسنو ته خته و ره صاصو بابه ته کانی
 تر که ده هیتران بۆ ولاتی میسر له ریگه ی ده ریاوه دیوان به قازانجیکی که م ده یفرۆشته وه،
 نه مه ش بۆ دروستکردنی که شتی و باله خانه و جبه خانه ی چهک^۲، هه روه ها له نه سکه نه ریه دا
 دیوانیک هه بوو که به کزگای سولتانی ناوده برا، کاری کرپنی شت و مه که هاورده کراوه کان بوو
 که ده ولت پتویستی پتیا ن بوو بۆ مه به سستی سه ربازی، به تاییه ت دروستکردنی که شتی،
 سه رپه رشتیاری نه م کزگایه ش نه م که لوپه لانه یان به پاره ی نه و پینچ یه که ده کپی که
 له بازرگانه کان ده سه ندرا وهک باج، سه لاهه دینیش له بنیاننانی که شتیگه له که یدا، جگه
 له وانیه ی که باسما ن کرد سودی وهرده گرت له ته خته ی سنه و به رو دره ختی مازو که
 له دارستانه کانی لوباندا هه بوو، هه روه ها له کانزای تاسنیش که له چیاکانی لوبنان
 ده رده هیتر^۳. نه گهر نه مه ش راستیی، نه وه کاتی رویداوه که نه م ناوچانه گه پانه وه ژیر
 ده سه ولاتی موسلمانان، واته دوا ی سالی ۵۸۳هـ / ۱۱۸۳ک.

ب- سه لاهه دین دیوانیکی تاییه ت کرد به که شتیگه ل که به دیوان که شتیگه ل ناسرابوو خه راجی
 فه ییوم و رۆژه لات و رۆژئاوای بۆ ته رخانکرد که به ری رۆژه لات ناوچه کانی به تین و نه میره و
 مینای نه گرته وه و به ری رۆژئاواش ناوچه کانی سفطو نه یا و وه سیم و به ساتینی ده ره وه ی
 قاهره ی ده گرته وه، جگه له به رو بوومی نه طرون که له و کاته دا ده گه شته هه شت هه زار دینار
 له سالی کدا، نه مه جگه له و ماله ی که وهک زه کات وه ری ده گرت، که ده گه شته زیاتر له په نجا
 هه زار دینار، له گهل کریتی که شتی ده ولتیه کاند^۴.

ج- گرنگیدانی سه لاهه دین به بهر زکردنه وه ی تاستی بژیوی پیاوانی هیزی ده ریایی نه وانیه ی که
 له دروستکردنی که شتی و پیداو یستیه کاندیدا کاریان ده کرد. بۆ باشکردنی بژیوی و هاندانی
 خه لکی بۆ په یوه ندی کردن به ریزه کانی هیزی ده ریایی و کارکردن له که شتیگه لدا، بریار درا

^۱ الجیش الأیوبی، ل: ۲۳۳.

^۲ الجیش الأیوبی، ل: ۲۳۳.

^۳ أحسن التقاسیم، له: الجیش الأیوبیه وه، ل: ۲۳۳.

^۴ الخطط (۱۹۳/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۲۳۴.

که دیناری که شتیگل سی^۱ له چواری دینار بیت دواى نه وەى که پینچ له سه ره شتی دینار تیک بوو، واته به زیادکردنی له ۱۷,۵٪ نرخی دیناری پینشو^۱.

د- دامه زړاندنی که سایه تی گرنگی سه ربازی به فه رمانده ی که شتیگل هه رچه نده سه رچاوه کان نامازه به ناوی نه و که سانه ناکه ن که له به پړوه بردنی کاروباری ده ربایی نه یوبیه کاندای کاربان کردووه له ساله کانی سه ره تای میژووی ده ولته تی نه یویدا، جگه له ناوی فه رمانده ی به ناویانگ حسام الدین لؤلؤ که له رووداوی به رپه چدانه وەى نه رناتدا ناویانگی په یداکرد، که پینشتر باسمانکرد، هه روه ها ناوی فه رمانده ی که شتیگانیش وهک: یه عقوبی حه له بی و جمال الدین محمد کوپی نه رککزو به درانی فارسی و محمد کوپی نیسحاق و عبد السلام المغربی وچه ندانی تر، دیاره دامه زړاندنی الملك العادل براشی به به پررسی گشتی ده زگای ده ربایوانی له م سالانه ی دوایدا، به لگه یه کی روونه له سه رگرنگیدانی سه لآحه دین به مه سه له ی که شتیگل، کاتی الملك العادلش نه م کاره ی گرته ده ست، صفی الدین عبدالله کوپی عه لی کوپی شکر^۲ به یاریده ده ری خو ی ده ستنی شانکرد بۆ سه رپه رشتی کردنی به پړوه بردنی که شتیگل، سه لآحه دینیش ده سه لاتی فراوانی به خشی به فه رمانه پوه ای که شتیگل بۆ جیبه جیکردنی نه و نه رکانه ی تاییه ت بوون به ده ربایوانی، دواى نه وەى که سه لآحه دین ناماده کاری که شتیگل ته واوکردو له سالی ۵۷۲هـ/ ۱۱۷۶ نامه یه کی نوسی بۆ هه موو ولاته کان و ده یوت قسه قسه ی فه مانه پوه ای که شتیگل له، ده بیت ریگری نه کریت له هه رکه سیک که پیاوه کانی بیبه ن و هه رشتیک که پتویستییه تی یان پیی هه بیت، فه رمانیشیدا به فه رمانه پوه ای که شتیگل که ده ربای جینه هیل^۳.

ه- سه لآحه دین بایه خی زۆری ده دا به قایمکردنی سه ربازگه کانی میسرو بریاریدا که هه ستیت به چه ند کاریکی فراوان له چه ند کانتیکی جیاوازا بۆ ناوه دانکردنه وەى بورچ و شوراکانی و هه لکه ندنی خه نده ق و به ده وریدا، بۆ نه م کاره ش بریکی زۆر پارە ی بۆ ته رخانکردو چه ند پیاویکی لیها توو کارامه ی دانا بۆ جیبه جیکردنی وهک به هائه دین قه راقوش، که نه رکی نو یکردنه وه و بنیاتنانی چه ندین بینای سه ربازی پیسپژدرا^۴ هه روه ها سه لآحه دین چه ند جاریک پړۆه کانی تۆکمه کاری و بنیاتنانی به رده وامی سه نگه ره کانی به سه رکرده وه له که ناری

^۱ الخطط (۱۹۴/۲)، الجيش الأیوبی، ل: ۳۳۴.

^۲ الجيش الأیوبی، ل: ۳۳۵.

^۳ کتاب الروضتین، له: الجيش الأیوبی، ل: ۳۳۵.

^۴ وفيات الأعیان (۹۱/۴)، الجيش الأیوبی، ل: ۳۳۵.

دهریای ناوه پستدا به تاییه ت نیسکه ندهریه و میاطو تنیس، نه وه بوو پاش گه پانه وهی
 له گه شتی یه که می له ولاتی شام له شه عبانی ۵۷۲ هـ / ۱۱۷۶ زدا هه ردوو کوپه که ی الملك الأفضل
 علی و الملك العزیز عثمان له گه ل عیمادی کاتب و میژوونوسی ناسراو چوون و به دمیاط
 تیپه پین و سه نگه رو سه ریا زگه کانیا ن به سه رکرده وه^۱ له سالی ۵۷۷ هـ / ۱۱۸۱ ک سه لآحه دین
 جه نگاوه ری له و دوو بورجه دا دانا که ده که ونه نه م لاو نه و لای شاره وه له لای ده ریا وه
 فه رمانیدا به به ستنه وهی که شتی کان به زنجیریکه وه هه تاوه کو سه ریا زه به رگریکاره کان
 خویانی پیوه به ستنه وه، نه گه ر دوزمن توانی له نیوان دوو بورجه که وه بیتنه ناوه وه،
 هه روه ها له هه مان سالدآ فه رمانیدا به نۆژه نکرده وهی شورای دمیاطو گرتنی کون و
 که له به ره کانی، دواتریش سه لآحه دین فه رمانیدا به هه لکه ندنی خنده قی دمیاطو دوستکردنی
 پردیک لای زنجیره ی بورجه که^۲، پاشان دمیاطی به جیهیشت به ره و سه ریا زگه ی
 نیسکه ندهریه به ریکه وت (وه ک میژوونوس ده لیت) نه و شورا باز نه ییه مان بینی که سولتان
 دایهینا، له گه ل نه و کارو شوینه واره جوانانه ی که جیهیشتن، پاشان ناوچه که ی جینه هیشت
 هه تاوه کو فه رمانی ته و اوکردنی سه ریا زگه که و نۆژه نکرده وهی که شتیگه له که یدا^۳ نه مه ش
 دوو هم سه ردان و به سه رکرده وهی سه لآحه دین بوو که پپی هه ستا بو نیسکه ندهریه و سه ردانی
 سییه م و کۆتایشی بو نیسکه ندهریه له سالی ۵۷۷ هـ / ۱۱۸۱ زدا بوو بو بینینی نه و شورایانه ی
 که نوی کرد بوونه وه و نه و باله خانه ی که بناغه ی بو دانان و فه رمانیدا به ته و اوکردن و بایه خ
 پیدانیا ن^۴، له و قایمکاریانه ش که سه لآحه دین له نیسکه ندهریه دا نه نامیدا له م سه ردانه یدا
 فه رماندانی بوو به فخرالدین قراجا به شکاندنی چوارسه د ستونی رۆمانی که له ده وری سنوری
 السواریدا بوون و فریدانی بو که نار ده ریا بو ریگرتن له گه شتی که شتی کانی دوزمن به شوینی
 وه ستان و بو لاوا زکردنی نه و شه پۆلانه ی ده ریا که به ر شورای نه سکه ندهریه ده که وتن^۵.

و- هاندانی خه لک له لایه ن سه لآحه دینه وه بوپه یوه ندی کردن به ریزه کانی هیزی ده ریا وانیه وه: بو
 راکیشانی خه لکانی کارامه له ده ره وه، نه م هه ولانه شی سه رکه و تو بوون به هۆی نه و پاره و
 پاداشته نه ی که دیوانی ده ریا وانی دابینیده کرد یان به هۆی زیندو کردنه وهی رۆحی جیهاد

^۱ الجيش الأیوبی، ل: ۳۳۶.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۳۹.

^۳ الجيش الأیوبی، ل: ۳۳۹.

^۴ کتاب الروضتین، له: الجيش الأیوبیه وه، ل: ۳۳۷.

^۵ الجيش الأیوبی، ل: ۳۳۷.

له دهرونی موسلمانانه کاند او هاندانیان بۆ کاری خۆبه خشانه و کارکردن له گهڵ که شتیگه لدا، ههتاوه کو وایلیهات که به خزمه تگوزاریه کانی که شتیگه لیان نهوت تیگوشان له پیتنا و خوداو غه زا که رانی دوژمنانی خواو خه لکی دوعاو نزا کانیان به به ره که ت ده زانین^۱، سه لاهه دینیش بۆ خۆی نمونه یه یه کی به هیزی جیهادو تیگوشان بوو، نه وه تا ئین شه ددای میژونوسی که زۆر رودای ناو ده ریای بینیه، باسی نه وه ده کات که رۆژیکیان سه لاهه دین ناوپی بۆ داوه ته وه له کۆتایی گفتوگۆیه کدا که له نیوانیاندا روی داوه پی و توه: بیر له وه ده که مه وه که هر کاتی خوای که وره که نار ه کانی بۆ نازاد کردین ولات دابه ش بکه م وه سیه ت بکه م و پاش مائنا وایی سواری که شتی ببه م و بچه دورگه کانیانه وه و شوینیان بکه م هه تا وه کو که سیگ نه هیلم له سه رزه ویدا که بی با وه پیت به خودا یا خود بهرم^۲.

۳- رۆئی مه غریبه کانی که شتیگه لی سه لاهه دیندا: مه غریبه کانی له هه موو که س زیاتر به ده م بانگه وازی سه لاهه دینه وه هاتن بۆ کارکردن له بواری ده ریایاندا و که شتیگه لی میسریش زیاتر پشتی به وان ده به ست، به جۆرێک که نه م مه سه له یه له ده ست نه واندا قۆرخ بوو بوو وه که مه قریزی نه لی. له بهر شار ه زایی باشیان له کاروباره کانی ده ریایاندا^۳. زانرا ویشه که نا و بانگی مه غریبه کانی له رۆژه لاتدا دهنگی دابویه وه له بواری جیهادی ده ریاییدا له بهر لیها توویان له که شتی رانی و هونه ره کانی جهنگی ده ریاییدا بۆیه هه ره له کۆنه وه به سواره کانی ده ریایا ناسرابوون و فامی و مه مالیک و عه سمانيه کانی ش له به پۆیه بردنی که شتیگه له کانیاندا پشتیان پیده به ستن، نه وه تا ئین جیبری گه رۆک باسی نه وه ده کات که نه وه هه لمه ته ده ریایانیه ی که حسام الدین لؤلؤ دژ به خاچه رسته کانی له ده ریای سورو له سه رده می سه لاهه دیندا نه تجامیدا ژماره یه کی زۆر ده ریایانه کارامه کانی مه غریبی تی دا بوو، رهنگه گه وه ره ترین به لگه ش ده رباره ی تایبه ته مند بوونی مه غریبه کانی له بواری که شتیگه لی ده ریایدا له سه رده می سه للاحه دیندا نه وه یه که سه رچا وه کانی ده یگێر نه وه که سه للاحه دین عبدالرحمنی کوپی منقذی بالیوزی نارد بۆ لای پاشای مه غریب یه عقوبی مه نسوری موه حیدی و داوای یارمه تی ده ریایی لی کرد بۆ جهنگکردن دژ به سه ربازگه و مۆلگه خاچه رسته کانی له شامدا. سه ربازی نه وه ش که وترا وه که گوایه مه نسور داوا که ی سه للاحه دینی ره تکردۆته وه، چونکه له نامه یه کدا نازناوی

^۱ الخطط (۱۹۴/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۳۳۸.

^۲ النوادر، ل: ۲۲، الجیش الأیوبی، ل: ۳۳۸.

^۳ هه مان سه رچا وه، ل: ۲۲، هه مان سه رچا وه، ل: ۳۳۸.

^۴ الخطط (۱۸۹/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۳۳۸.

ئەمىرى باوەردارانی لێنەناوە واتە دانى بەخەلافەتى دەولەتى موحىددين دانەناوە، ئەوەتا مێژوونۆسى مەغرىبى السلاوى ناصرى پېيوایە كە مەنسور دووسەدو هەشتا كەشتى جەنگى ناردووە بۆ رێگرتن لە مانەوێ كە شتىەكانى خاچپەرستان لە كەنارەكانى شامدا^۱ سەبارەت بە بەشداری مەغرىبەكانى لە جیهادا دژ بە خاچپەرستەكان لە مىسریان شامدا لە هەردوو سواری و شكانى و دەريادا، بابەتێكى چروپەر هەيە لە كۆتیبەكانى ژياننامە و گەشتەكاندا كە وەسفى كاروپالەوانى تىەكانیان دەكات و ناوى ئەو كەسانەیان باس دەكات كە شەهید بوون و لە فەلەستین بە خاك سپێردراون، كە رەنگە ئاماژە كردن بە گەرۆكى ئەندەلوسى ئىبن جبیر بەس بێت كە سەردانى مىسروشامى كردووە، چونكە ئەم گەرۆكە مەغرىبە زانیارى بە نرخی پێداوین دەربارەى چالاكى موحامەد مەغرىبەكان لە جەنگى خاچپەرستیدا، بۆ نمونە ئاماژە بە و باجە زیادەيە دەكات كە خاچپەرستەكان لە شامدا بە جیابەسەر بازركانە مەغرىبەكاندا سەپاندیان بۆ ئەوێ بازركانە موسلمانەكانى تر بگرتەو، هۆى ئەمەش ئەوەبوو كە كۆمەلێك لە پیاوێ كارامەكانى مەغرىب شان بە شانى سولتان نورەدين مەحمود دژ بە خاچپەرستەكان جەنگان و توانیان دەست بگرن بەسەر يەكێك لە قەلاكانى خاچپەرستەكاندا دواى ئەوێ كە ئازايەتێكى كەم وێنەیان پێشاندا كە شیاوى باسكردن بوو، فرەنجەكانى بەوێ تۆلەیان لێكردنەوێ كە باجێكى زیادەى يەك دینارى بخەنەسەر هەر بازركانێكىیان كە بە ناوچەكانى ژێر دەسلەتێاندا تێپەر دەبوون لە شامدا ئەمەش وەك سزايەك بۆ ئەوێ هەلۆیستە بویرانەیان، هەروەها ئىبن جبیر ئاماژە بەوێ دەكات كە پاشا موسلمانەكان خەلگانی دەولەمەند و ئافرەتە خانەدان و خاتونەكان لە رۆژەلاتدا هەستاون بە فیدیەدان بۆ ئازادکردنى دیلە مەغرىبەكان لە بەردوریان لە ولاتیانەو، ئەمە سەربارى ئەو پاره نۆرەى كە وەقف كرابوو بۆ ئەو خەلگە مەغرىبە كە لە شامدا نیشتهجێبوو بوون^۲. رۆلى مەغرىبەكانى لەم بوارەدا مایەى شانازییە، چونكە هەمیشە پشتیوانى براكانیان بوون لە رۆژەلاتدا و لە هەموو بارودۆخێكدا رۆلیان هەبووێ لە بوارە زانستىەكان و بەرهەكانى جەنگدا و ئەزموون و شارەزاییە جەنگیەكانیان پێشكەش بە برا رۆژەلاتیەكانیان و كردوێ لە سەردەمى زەنگى و ئەیوبیدا و توانا سەربازىەكانیان خستۆتە خزمەتیانەو، لە پێناو بەرپەچدانەوێ كە شتىگەلێ خاچپەرستەكان، ئەمەش ئەوەمان بۆ دەرەخات كە گەلانى موسلمان هەمیشە پێكەوێ

^۱ الاستقصا لأخبار دول المغرب الأقصى (۱۹۳/۲)، بحث فى تاریخ الحضارة، ل: ۸۹.

^۲ بحوث فى تاریخ الحضارة الإسلامية، ل: ۸۵.

کارلیکیان ههیه و له ژێر ئالای تیکۆشانی ئیسلامیدا کۆده بنه وه کاتیك ئوممهت رووبه پړوی مه ترسی ده بیته وه، له و په ندو وانه گه و رانه ش که وه رده گیریت نه وه یه که موسلمانان به هوی بیرو باوه پړو ئاینه که یانه وه هه میسه سه رکه وتوون به سه ر بانگه شه نشتیمانی و نه ته وه ییه به رته سکه کاندای نه وه تا نوره دینی تورکی و سه لّاح الدینی کوردی و یوسفی کوپی تاشفی نی به ریه ری و خه لیفه ی عه باسی عه ره بی هه موویان له یه ک به رده ا بوون له ژێر ئالای نه هلی سوننه ت و جه ماعه تدا. دیاره پاراستنی شوینه پیرۆزه کانی ش له ده ستردیژی خاچه رسته کان گرنه گرتین شتی که که نه یوبییه کان له ماوه ی حوکمرانیاندا پیی هه ستان^۱، ده شتوانین بلّیین که سه لّاحه دین توانی سوپای وشکانی و که شتی که لیککی ده ریای پیک بیّنیت که چه کدار بوو به هه موو پیدایسته کانی جه نگ له چه ک و ئازووقه و جبه خانه، نه مه ش به هوی نه و سیاسه ته حه کیمانه وه بوو که بۆ ریکخستنی سوپاکه ی په پره یی ده کرد، که له سه ر بنه مای زیندوو کردنه وه ی گیانی جیهادی ئیسلامی له ده رونیاندا دامه زرابوو، له گه لّ په پره ویکردنی سیستمی (ده ره به گه یاتی-، مولکایه تی سه ریازی زه وی) له ولّاته که یدا که به هوی وه توانی به ره ی ئیسلامی یه کبخات وه ک ریکخو شکه ریه ک بۆ ده سته پیکردنه وه ی پیرۆزه ی جیهادی ئیسلامی بۆ پاکتاو کردنی خاچه رستان له ولّاتی شامداو پاش نه وه هیچ گرفت و به ریه ستیک نه ما که ریگیریت له به رده م سه لّاحه دیندا بۆ یه کلابونه وه بۆ جیهادی خاچه رستان و گیرانه وه ی به یتولمه قدیس^۲. جگه له یه کخستنه وه ی به ره ی ناوخۆ، نه مه شمان له به شی داهاتوودا بۆ روونده بیته وه به پشتیوانی په روه ردگار.

^۱ بلاد الحجاز منذ بداية عهد الشراف، ل: ۴۴.

^۲ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۵۳.

باسی جهوتهم: ههوله کانی سه لآحه دینی نه یوبی بویه گه خستنی بهر دی نیسلا می

کۆچی دوا یی نوره دین روداویکی کتوپرو چاوه پواننه کراو بوو، نه وه بوو له کاتی کدا که دیمه شق نامهنگی ده گێرا به هۆی خه ته نه کردنی کورپه که یوه له جه ژنی ره مه زانی ۵۶۹ هـ ک دا، ولاتانی موسلمان به یه کجاری پاش دوو هه فته مائاوا یی لی کرد، هه ر که هه واله که بلابویه وه هه موو ته ماعه کان ده رکه وتن نه ک ته نها له بنه ماله ی نوره دین و خزمه کانیدا، به لکو له ناو فه رمانده و نه میره سه ر یازیه کانیشدا، ته نانه ت له فره نه کانی شدا، هه تا وه کو به و په ری توانا وه سود له نه مانی نه و پیا وه وه ربگرن که چاره نویسی ناوچه که ی به ده سه ته وه بوو و به و په ری هیژو شکوو دوربینیه وه له به رامبه ر فره نه کانه کاند و ه ستاو ده وله تیکی به رفراوانی جیهیشت که له به رقه و یه مه نه وه بۆ شام و جزیره و موسل درێژ ده بویه وه، نه گه ر چاودپیری ره وتی روودا وه کانیش بکه ی ن پاش کۆچی دوا یی نوره دین ده بینن که ململانیی نیوان هیژه کان دهستی پیکردوه هه موو کۆمه له کان به پپی هیژی خۆیان جولاونه ته وه^۱.

● **بنه ماله ی زهنگی له موسل:** نوینه رو جینشین یی نوره دینی تیایدا که بر ازای خۆی بوو به ناوی سیف الدین غازی، سوپاکه ی کۆ کرد وه بۆ یارمه تیدانی له جهنگی فره نه کانه دا، نه وه بوو به ره و نصیبین به ریکه وت و دهستی به سه ردا گرت و پاشان رووی له خاپور کرد و دهستی به سه را گرت، پاشان به ره و حه پاران رۆشت و چه ند رۆژیک گه مارۆیدا، پاشان توانی دهستی به سه ردا بگریت دوا یی نه وه ی (قایماز حه رانی) فه رمان په وای خۆی به ده سه ته وه دا که کۆیله ی نوره دین بوو، پاشان ره های ئابلو قه داو له الخصی خزمه تگوزاری نوره دینی سه نده وه، پاشان هیژی نارد بۆ الرقه له سه ر رووباری فورات، له ویشه وه بۆ سروج، به م شیوه یه شاره کانی جه زی ره که وتنه ژیر ده ستیه وه جگه له قه لای (جعبر)، نه ویش سه ر له نو ی باجی گێرا یه وه و له بواری رابواردن و خواردنه وه دا شل گیری نواند^۲.

● **نه میره کانیش له دیمه شق پابه ندبوون به الملك الصالحی منداله وه که کاتی سه لآحه دین جیی هیشت ته مه نی ۱۱ سال بوو بریار یاندا یه کبگرن و نه میر نیبن المقدمیان کرده سه ر کرده ی کۆمه له که یان و نه تابه کیه ی منداله که یان پیدایا، واته سه ره رشتی په ره رده کردنی^۳.**

^۱ صلاح الدین الفارس والمجاهد والملك الزاهد، ل: ۱۴۵.

^۲ صلاح الدین الفارس والمجاهد والملك الزاهد، ل: ۱۴۶، کتاب الروضتین (۲/۳۲۷).

^۳ صلاح الدین الفارس والمجاهد والملك الزاهد، ل: ۱۴۶.

● ئەمىر شىمس الدىن ئىبن الدايەش لەگەل دوو براكەيدا فەرمانپەرەىى حەلەبىيان گرتبۇە دەست بۆيە لەنىوان زەنكىەكانى رۆژھەلات و كۆمەلەى دىمەشقدا بېرەابو، ھەچەندە ھاپویتی و دوستى سەلاخەدىن بوو^۱.

● سەبارەت بەفرەنچەكانىش ئەو خىرا ھەلەكەيان قۆستەو ھىرشىيان كرده سەر قەلای بانىاس لەدەرۋازەى باشورى جۆلاندە لەكۆتایى شەووالى سالى ۵۶۹ھ / ئایارى ۱۱۷۴زداو، ھاوسەرەكەى نورەدىنىش بەئازايەتیهكى كەم ویتەو (بەپیتی وتەى ولىام سورى) ناردى بۆلایان و داواى ھەلگرتنى گەمارۆى كرد بەرامبەر ئاگرىبەستى كاتى و پىدانی بېژىكى زۆر پارە، پاشاش ئەمەى رەتكردهو، بۆماوۋى دوو ھەفتە گەمارۆى بانىاسیدا، كەئامىرەكانى تىادا تىك شكاندو لەكۆتایدا رازى بوو بەپارەكە بەرامبەر بەئازادكردى سوارە بەدىلگىراوۋەكانى خاچەپرستەكان ئەو بوو پاش ئەوۋەى مردو بەغدەوۋەى چوارەم كەتوشى گەپى بوو بوو بوە جىنشىنى^۲، ئەمە گىترانەوۋەى فرەنچەكانە، ھەرچى سەرچاۋە عەرەبىيەكانىشە باس لەو دەكەن كەئىبن المقدم وەك ئەتابەك چوۋەدەر بۆيان و لەگەلئاندا ئاگرىبەستى مۆركرد بەمەرجىك كەبېژىكى زۆر پارەيان پىبدات، دىلە فرەنچەكان ئازاد بكەن، واش ديارە كەھاوسەرى نورەدىن كەكچى ئەتابەك ئەنرە، لایەنگرېژىكى زۆرى ھەبوو لەدىمەشقداو وەك دايكى پاشا، بۆيە نامەكە بەناۋى ئەوۋەو بوو، ئەتابەك ابن المقدمىش فەرماندەى سوپاۋ بەپۆرەبەرى كاروبارەكانى دەۋلەت بوو، بۆيە لەگەل فرەنچەكاندا رېكەوت لەسەر ئاگرىبەست و نەھىشتنى ھۆكارەكانى جەنگو ئازاۋە^۳.

● سەبارەت بەسەلاخەدىنىش لەمىسردا، ئەو ھەوالەكەىى لەرېتى فرەنچەكانەو پىگەىشت، بۆيە باۋەپى نەكردو نامەيەكى نوسى بۆنورەدىن ووتى: ھەوالىك لەلایەن دوژمنى نەفرەتلىكراو ھاتوۋە دەربارەى گەورەمان نورەدىن خۋاى گەورە بىپارېژىت لەناخۆشى، بەھۆى سەلامەتییەو دڵەكانمان رۆشن بكاتەو، كەگوايە نەخۆشى زۆرى بۆ ھىناۋە ئەمەش دلتەنگى كردين... جا ئەگەر ئەم ھەوالە ناخۆشە (خوانەكرده) روى داۋە... ئەو مولكى پاشاكانە ھەمىشە بۆ مندالەكانيان بوو، جا لەبەر خوا لەبەر خوا دلو دەستەكانتان بپارېژن لەناكۆكى ھەتاۋەكو دوژمن بەئامانجى خۆى نەگات، ناكۆك مەبن ھەتاۋەكو شكست نەھىتن، چونكە دوژمنان لەھەموو لايەكەو دەورىيان داۋن، ئىمەش

^۱ ھەمان سەرچاۋە، ل: ۱۴۶.

^۲ ولىام الصورى (۹۷۳/۲۰)، صلاح الدين الفارس والمجاهد والملك الزاهد، ل: ۱۴۶.

^۳ كتاب الروضتين، ل: صلاح الدين وە، ۱۴۶.

پشتیوانی ئەم بنەمالەین و سەر شوپریان ناکەین، وەسییەتیشی پێشتر بۆ ئێمە ئەوەبوو کە ئەو کۆپەیی کە کاری پێسپاردبوو سعد الدین کەشتکینیش لەبەر دەستیدا بوو، جا ئەگەر ئەو وەسییەتە دەرکەوتوو و پەسەند کراوە ئەوە باشە ئەگینا ئێمە دەستمان لەناودەستی ئەو کۆپەیدایە دژ بە هەر کەسێکی شین کە دۆژمنایەتی بکات، هەتاوەکو ئەگەینە ئەو مەبەستە کە هەیبوو^۱ ئەوەبوو نامە یەکێ لە ئەمیرەکانی دیمە شقیشەو بە دەست گەیشتهو کە الملك الصالح ئیمزای کردبوو و دەیوت: خۆی گەورە تەمەنی گەورەمان الملك الناصر درێژ بکات و خۆی گەورە پاداشتمان بداتەو لە باوکماندا (سەرکردەیی دادپەرور) پاشان هەموو ئەمیرە نامادەبوو هەکان لە سەر بە یەتەتی تەواو پەیمانی یەکلاکەرەو کۆبوونەو و هیچ شتێک نییە لێرە نەینیی بیّت و سەرقالمان بکات جگە لە فرەنجەکان خوا سەر شوپریان بکات، الملك العادل گەورە شمان تەنھا پشتی بە سەلاحەدین دەبەست و ئومێدی پێی هەبوو بۆ ئەم سبەینیی خۆی و کۆپەکانی^۲... ئایا جگە لە گەورەیی بە پیرزمان ناصری سەرکەوتوو سەرخرێکی ترمان هەیه^۳.

ئەمیرەکانی دیمە شقیش لە لایە کەووە دەیانویست دلتای بکەنەو هەتاوەکو دوریبت و لە لایەکی تریشەو هەتاوەکو سەرقال بیّت بە کوشتاری فرەنجەکانەو، چونکە نۆرەدین ئەو ئەرکەیی پێ سپاردبوو ئەوانیش شارەزای هیژی بوون و لە دەستیوێردانی دەرسان، ئەوەبوو سەلاحەدین سێ رۆژ دانیش بۆ پرسەو نامە یەکێ سەرەخۆشی نوسی بۆ الملك الصالح کە لە کۆتایدا هاتبوو: سەبارەت بە دۆژمنیش (خوا سەر شوپری بکات) ئەو خەزەتکارت بە دواوەیەتی بە شەو رۆژ هەتاوەکو لە شوینی خۆیدا هەراسانی دەکات، ئەمەش بچوکتێن فەرزێ ئەو ماله پیرۆزەیه، ئەم نامە یەش رۆژی چوارەمی ذی القعدة نێردراو کە وتاری بە ناوی بەریزتانهو تیا دا خوێندراو تەو... ئەمپۆی خەزەتگوزاریشتان لە دوینی دەچیت لە خەزەتکردنداو توانیویەتی ئەرکی سەرشانی جیبە جی بکات ووشەیی ئیسلام یە بخت و خۆی گەورە الملك الصالح مان بۆ بهیلتەو و بەهۆی ئەوەو و لە سەر دەستی چاکسازی ئەنجام بدات و خەزەتگوزاریشتان سەرکەوتوو بکات بۆ جی بە جی کردنی مەبەستەکانی لەبە هیژکردنی دەسلالت و زۆرکردنی مولکید^۴، پاش ئەوەش لە نامە یەکێ تردا هاتبوو: خەزەتگوزارتان بەردەوامە لە سەرپەرشتی کردنی کاروبارەکان و جی بە جی کردنی

^۱ صلاح الدین الفارس والمجاهد، ل: ۱۴۷.

^۲ کتاب الروضتين (۵۸۷/۲).

^۳ هەمان سەرچاوە (۵۸۶/۲)، صلاح الدین الفارس والمجاهد، ل: ۱۴۷.

^۴ صلاح الدین المجاهد والملك الزاهد، ل: ۱۴۸.

فرمانه‌كان و ناماده‌كردنى سوپادا، وه‌ميشه ناماده باشه بۆ ئه‌وه‌ى فه‌رمانى پى بگريئت و جى به‌جى بكات يان كارى پى بسپيردى و پى هه‌ستيت ياخود روبه‌پوى دوژمن ببیته‌وه و گورزيان لى بوه‌شيتيت، هه‌تاوه‌كو له‌و رۆژهدا كه‌خواى گه‌وره‌ په‌رده له‌سه‌ر كاره‌كان هه‌لده‌ماليت به‌ئه‌ركى خۆى به‌رامبه‌ر به‌ده‌وله‌ت هه‌ستاييت^١. هه‌روه‌ها دراوى به‌ناوى الملك الصالح وه‌ لى‌داو برپىكى بۆ نارد و تاريشى به‌ناوى ئه‌وه‌وه ده‌خوينده‌وه^٢.

● چاوديرى كردنى روداو هه‌كانى شام و عىراق له‌لايه‌ن سه‌لاحه‌دينه‌وه: سه‌لاحه‌دين به‌رده‌وام چاوديرى رووداو هه‌كانى ده‌كرد له‌شام و عىراقدا و كاتى كيش هه‌والى بيست له‌ميسردا بوو، ماوه‌يه‌ك ناره‌زايى نامه‌ى ده‌نوسى و ماوه‌يه‌كيش وه‌ك نامۆزگارى كه‌رو رينيشانده‌ر.

● كاتى بيستى كه‌سيف الدين غازى به‌شىكى له‌ميرنشينه‌كه‌ى مامى برپوه، نامه‌يه‌كى گله‌ى نامۆزى نوسى بۆ الملك الصالح چونكه‌ ناگادارى نه‌كردبويه‌وه هه‌تاوه‌كو له‌خزمه‌تي‌دا بيت و سيف الدين له‌و كاره‌ى په‌شيمان بكاتيه‌وه^٣.

● كاتى هه‌والى هيرشكردنى فه‌ره‌نجه‌كان بۆ سه‌رباناس ئه‌و ناگريه‌سته‌ى بيست كه‌ ابن المقدم به‌پاره‌يه‌كى زۆر لى كړيبوون، ناره‌زايى ده‌رپى به‌رامبه‌ر به‌و ريكه‌تنامه‌يه‌و نامه‌ى نوسى بۆكۆمه‌لىك له‌ناوداران و وه‌ك ابن المقدم و قاضى ئىبن ابى عصرون له‌ديمه‌شقاو ئه‌يوت: كاتى هه‌والى كۆچى دواى خوالىخۆشبووم بيست به‌مه‌به‌ستى جيهاد كردن پاككردنه‌وه‌ى و لات له‌بى باوه‌ران له‌ميسر ده‌رچووم، هه‌والى ئه‌و ناگريه‌سته‌م پى گه‌يشته‌ى ريكه‌شكه‌ربو بۆلاواز بوونى نىسلام... شىخى گه‌وره‌شمان به‌كه‌م كه‌سيك بووكه‌زمانى ته‌رخان كرد بۆره‌تكردنه‌وه‌ى ئه‌م كاره‌ چونكه‌ به‌زمانى ئه‌و شمشيره‌كان ده‌خريته‌ كىلان و مافه‌كان ساغ ده‌بنه‌وه^٤. لى‌ره‌شه‌وه سه‌لاحه‌دين راده‌ى لاوازى ئه‌ميره‌كانى ديمه‌شقى بۆده‌ركه‌وت.

● كاتى ناكۆكى نىوان ئه‌ميره‌كانى ديمه‌شق و ئىبن الدايه‌ى بيست له‌حه‌له‌بدا سه‌ركرده شادبه‌خت_ فه‌رمانه‌ى قه‌لاى حه‌له‌ب_ توانى له‌گه‌ل ابن المقدم پىلان بگريئت و، الملك الصالح يش گوتى زايه‌وه بۆ حه‌له‌ب و پىلانىكيان ريكخست و به‌هۆيه‌وه ئىبن الدايه‌و دوو براكه‌يان به‌ناهه‌ق ده‌ستگيركرد. پاش ئه‌وه‌ى به‌ئىنيان پى دا كه‌بيكه‌نه ئه‌ته‌به‌كى ده‌وله‌ت دواتر خستيانه زيندانه‌وه‌وه، پاش لى‌دانىان به‌ده‌ست و قاچ، دواچاريش ابن مقدم توپه‌ بوو و

^١ كتاب الدواستين، له: صلاح الدين المجاهد، ل: ١٤٨.

^٢ الباهر، ل: ١٦٢، ١٦٣، صلاح الدين المجاهد، ل: ١٤٨.

^٣ الكامل فى التاريخ (٤٠٥/١١)، ٤٠٦.

^٤ كتاب الروضتين (٥٨٩/٢) صلاح الدين المجاهد، ل: ١٤٩.

له دیمه شقوه نامه یه کی بۆ سه لآحه دین نوسی و بانگه یشتی کرد بۆ ده ستیوه ردان، سه لآحه دینیش سی مانگو نیو له میسر دا مایه وه و چاودیژی بارودوخه که ی ده کرد له ۱۵ شه و اله وه هه تاوه کو سه ره تای سه فه ری سالی ۵۷۱هـ، و له نامه ناردن ماندونه ده بوو، له م کاته شدا سه رقالم بوو به دوو مه سه له وه: بزوتنه وه و جموجۆلی کنز الدوله له ناوخۆدا و هیرشی نۆرماندن صه قه لیه ی بۆ سه ر ئسکه نده ری، که دوو مه ترسی گه وره بوون، کاتی که لی بویه وه تیگه یشت که ابن الدایه دوا به لگه یه له سه ر ئه وه ی که ئه میره کانی شام به پیی به رژه وه ندی و ململانی خۆپه رستانه کانیا ن ره فتار ده که ن و به هیچ شیوه یه که ره چاری حه زو ویسته کانی نوره دینیا ن نه کردوه: سه لآحه دینیش باوه ری و ابو که کوپی نوره دین پاش باوکی مجدالدین نبین الدایه شوینی ده گریته وه پاشان براکانی له حه له بدا که هاوپی و هاوپه یمانی بوون^۱ و دلنیا بوو لییا ن، به لام گرتن و لیدانیا ن به ناهه ق وای لی کرد که بلای: من له پینشترم به ره چا وکردنی به لاین و هه ولدانی باش، چونکه ئه گه ر ده سه لات ی ئه وانه به رده وام بیته ئه وه یه کیته ی کو ده نگیه نامینیت و میسر له شام جیا ده بیته وه و بی باوه پان ته ماع ده که نه ولاتی ئیسلام بویه نامه یه کی نارد بۆ ابن المقدم که فه رمان په وای دیمه شق بوو و نا په زایی ده ری پی به رامبه ر به جیا بوونه وه و په رته وازه بونیا ن و که چۆن توانیویه به رامبه ر به ئه نداما ن و سه رانی ده ولته بوه ستن، چونکه ئه و کاروباری ده ولته و ئه وانه ی لامه به سته و به زیانی شیا ن نیگه رانه، ابن المقدم یش نامه یه کی بۆ نویسیه وه و داوای لی کرد کاری به سه ر ئه و مه سه له وه نه بیته و بی ری لیته کاته وه و ئه یوت: شیاوی تو نیه بو تریت ته ماعت کردۆته مالی ئه و که سه ی که گه وره ی کردیت و دایمه زان دیت و له میسر دا چیگری کردیت به لکو و اباشه تو سه رقالم چاکه و کاری باشی خۆت بیت^۲. لیره دا سه لآحه دین سه رسام مابویه وه له نیوان به ده مه وه چونی بئه مالی نوره دین و ئه مه کداری بۆیا ن و له نیوان تۆمه تبار کردنیدا به وه ی که ته ماعی تیکردون، وادیاره زۆریه ی ئه و نامانه ش که له ناودارو زانا و ریش سپیا نی شامه وه پیی ده گه شت مه سه له که ی یه کلا کرده وه و بریاریدا ده ستوره بداته مه سه له که، ئه گه ر ئه م کاره شی نه کردایه له حالیکدا که خه لکی دوا ی نوره دین ئومیدیا ن به و هه بوو، ئه وه ئه مپۆ سه لآحه دین باسی نه بوو یه کی که له و ئه میرانه ی که زۆر ساده باس ده کرا^۳. سه لآحه دین له کوتایی سه رده می نوره دیندا ته نها سه رکرده یه کی دیار نه بوو له نیوان ئه میره کانیدا به لکوبو به ده زگایه کی سه ربازی سه ر به ئه وو

^۱ کتاب الروضتين (۵۸۹/۲)، صلاح الدین المجاهد، ل: ۱۴۹.

^۲ سنا البرق (۱۶۸/۱)، صلاح الدین، ل: ۱۴۹.

^۳ صلاح الدین المجاهد والملك الزاهد، ل: ۱۵۰.

خیزانیکی هاوکار بوو له گه لَ فه رمانده کاند، که له سه ر ه تادا نه سه ده دین شیړکۆو نجم الدین نه یوبو پاشان صلاح الدین و شهاب الدین و الحامی خالی پاشان براکانی، که تیا یاندا توران شاو طغتکین نه بوبکر العادل و بوری و هندی له براکانی سه لاهه دین و نامۆزاکه ی و له گه لَ هندی له کورانی صلاح الدین: الأفضل علی و الظاهر غازی و العزیز عثمان، که واته سی نه وه ی سه ر کرده بوون که خویان خستبوویه خزمهت نووره دین و ئالایان هه لگرت، نوره دینیش خوی هه ندیکانی پیکه وه کۆ کرده وه هه تا وه کو به هوی خزمایه تیه وه یه کتر بناسن، دیاره نوره دین دلتیا بوو له سه لاهه دین و هاوکاری کردنیان له گه لیداو زالبوونی به سه ریاند و هه دهسته یه که له میسردا، هه روه که دلتیا بوون له وه ی که سه لاهه دین به باشی کاره کان نه نجامه دات^۱.

به هیزی سه لاهه دینیش ته نها له مه دا نه بوو، به لکو له ده وه له مه ندی میسردا بوو له رووی ئابوری و مرۆیشه وه، نه وزه ویه ش که له ژیر دهستی نه ودا بوو فراوانترو گه وره تربوو له رووی روبه رو ده وه له مه ندیه وه له میرنشینه که ی نوره دین له شام و جه زیره دا، چونکه میرنشینی سه لاهه دین له به رقه وه بۆ نه ویه (سودان) و له ویشه وه بۆ یه مه ن و دریز ده بویه وه، به م شیوه یه بارودۆخی سه لاهه دین وه که بارودۆخی فه رمانده کانی نوره دین نه بوو، به لکو له وان ده وه له مه ندترو پایه دارتر بوو، سی کوره که ی الدایه ش ته نها یه کیکیان ده رکه وت و نه وه له ی که بۆ سه لاهه دین ره خسا بۆنه و نه ره خسا که میسر وه که کۆمه لگه و تا قیگه یه که و ابوو که توانا کانی بنه ماله ی نه یوبی تیا ده رکه وت و سه لاهه دینیش باش نه مه ی ده زانی، وه که چۆن نه میره کانی تریش ده یانزانی^۲.

کاتی نه میره کانی دیمه شقیش کۆبونه وه له سه ر دژایه تیکردنی سه لاهه دین ئیسماعیلی خه زنه داری پاره و حسین نه لجرای و شه هابه دین عه جمی و طواشی حوسامه دین ره یحان و له سه روی هه موشیانه وه ابن المقدم به ناماده بونی قاضی کمال الدین شاره زوری، قاضی ووتی: ئیوه نه زانن که سه لاهه دینی فه رمانپه وای میسر له خزمه تگوزارو پیاوانی نوره دینه و به رزه وه ندی له وه دایه که راویتی پی بکه ین له م کاره دا که نه یکه ین و اباشه له م مه سه له دا جیای نه که ینه وه هه تا وه کو له گوپراهه لیمان ده رنه چیت و نه وه نه کات به به لگه له دژمان، چونکه نه وه له ئیمه به هیژتره به وپیته ی هه موو میسری له ژیر ده ستدایه به م شیوه یه لیتره ده رمانده په ریتیت و خوی خزمه تی الملک الصالح ده کات... نه م وته یه ی قاضی ش له گه لَ مه رامه کانیاندا نه ده گونجاو نه ترسان له وه ی

^۱ صلاح الدین المجاهد والملك الزاهد، ل: ۱۵۱.

^۲ صلاح الدین المجاهد والملك الزاهد، ل: ۱۵۱.

سه لآحه دین بیته ناوچه که و نه وان ده رپه پینیت^۱... چونکه ده یانزانی نه گهر بیته نه و ولاته وه ده ریان نه نیت^۲، نه وه بوو سه لآحه دین له نه رکه کانی بویه وه له میسر دا دای نه وه ی که زور بیزار و توپه بوو له وه ی که له شامدا رووی ددها، به تاییه ت نه وه ی که له حله بدا روویدا له جیا بوونه وه ی سوننه _ شیعه و ناپاکی نواندنیان به رامبه ر به ثبین الدایه ی هاوپی، هه ریویه نامه یه کی نوسی بۆ ابن المقدم و نه میره کانی بۆ دیمه شق و تیایدا نویسیوی: نه گهر نوره دین بیزانیا یه که یه کیکتان نه توانیت که بییته جینشینی من و وه که من متمانه ی پی هه بویه نه وه میسری ددهایه ده ست که گه وره ترین میرنشین و ویلایه تیه تی، نه گهر مردنیش زوو یه خه ی پینه گرتایه په روره ده کردنی مناله کانی به که سیکی تر نه ده سپارد جگه له من، به لام ئیستا نه بینم ئیوه به ته نها پریار له سر گه وره م و کوپه که ی ددهن، منیش دیم بۆ خزمه ت کوپه که ی و پاداشتی چاکه کانی باوکی دده مه وه به خزمه تیک که ئاسه واری دیاربیت و ئیوه ش له سر کاره خراپه کانتان سزاده دم که وازتان له به رگریکردن له ولات هیناوه^۳. به م شیویه سه لآحه دین خوی به به پرس ده زانی له ده وله تی الملك الصالح و باش پاراستنی^۴، هه روه ها نامه ی بۆ نه میره کانی حله ب نویسی و ناگاداری کردنه وه له هاتنی بۆ شام، نه وانش بی شه رمانه وه لامیان دایه وه^۵. وادیاره نه وان ده یانزانی که نه و میسر به جیدیت، هه ریویه نامه یه کیان نوسی بۆ فرمانپه وای موسلو و داویان لیکرد که بیت بۆ ده ستگرتن به سر دیمه شقدا پیش سه لآحه دین، نه ویش نه م مه سه له یه ی به پلان زانی و نه هات به دم بانگه وازه که یانه وه خه لکی دیمه شقیش داویان له ابن المقدم کرد (که گه رابوویه وه بۆ لایان) بانگه یشتی سه لآحه دین بکات هه تاوه کو کمشتکین که ده ستی به سر حله بدا گرتبوو ده ست به سر دیمه شقدا نه گریت، نه وه بوو نامه یه کی زوری پیگه یشت که داویان لیده کرد بیت بۆ شام بویه نه ویش پریاری رویشتنی دا^۶.

یه که م: ده ستگرتن به سر دیمه شقدا:

دای نه وه ی بارودوخی میسر سه قامگیر بووو هیمنی به خۆوه بینی، سه لآحه دین خوی ناماده کرد بۆ پیشپه وای کردن به ره و ولاتی شام دای پینچ مانگ له کوچی دای نوره دین، نه وه بوو له مانگی سه فهری سالی ۵۷۶هـ/ نه یلولی ۱۱۷۴ی زاینیدا به سه روکایه تی حه و ت سه د سه رباز

^۱ کتاب الروضتین (۵۸۹/۲)، صلاح الدین المجاهد، ل: ۱۵۱.

^۲ صلاح الدین الفارس المجاهد، ل: ۱۵۱.

^۳ الکامل فی التاریخ، له: صلاح الدین الفارس المجاهد، وه، ل: ۱۵۲.

^۴ صلاح الدین الفارس المجاهد، ل: ۱۵۲.

^۵ صلاح الدین الفارس المجاهد، ل: ۱۵۲.

^۶ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۵۲.

به ريگه وت به هاوړپټه تي سه يفه دين طغتكين و تقى الدين عمرو عزالدين فروخ شا، به پټوه بردنى كاروبارى ميسريشى سپارد به الملك العادلى لى بى پاريزگارى كردنى زياتريشى كومه لى سه ريارى به دهروازو و سهنگره كانيدا بلاوكرده وه^۱، نه وه بوو زور به هيواشى رى ده كړدو نه و ريگه يه ي به سى مانگ پرې له يه كه مى سه فهره وه بى كوتايى ره بيعى دوهمى سالى ۵۷۱ هـ له سهر ريگه له بليس داوه ستاو قه لاي نه يله ي (العقبه) ي به سهر كړدوه، ثابا له م ماوه يه دا بى له وه ده كړدوه كه نه ميره كان و زه نكيه كان له باره يه وه بلاويده كه نه وه و تومه تبارى ده كه ن به بى وه فاي و ته ماعبازى؟ ياخود پلانى داده نا به دم ريو بى راکيشانى نه ميره كانى نوره دين به بى جهنگو مملانى؟ ياخود راده ي جه ماوهرى بونى خوى تاقیده كړده وه به م هيزه كه موه، كه به سوپايه كى كه موه دپته شامو سوپاكه شى له ميسردايه؟ ياخود به ربه ره كانى نه وانه ي ده كړد كه نه يانويست له سهر كار لايه نه ده ست بگرن به سهر ميراتى نيوره دين و كوپه كانيدا؟ ياخود هيمانه پلانى داده نا بچونه ناو ولاته وه به ناشتى به پشت به ستن به و خوشه ويستى و هوكريه جه ماوهر يه ي كه هه يبوو نه مانه چه ند بى ركه يه ك بوون كه ده كړت به خه ياليدا هاتبيت، له وانه يه خراپه تريانينان نه وه بيت كه دوزمنان گوماني خراپى پيده به ن و بره و به و گومانه ده دن و تومه تي ته ماعبازى نه ده نه پال، نه وه بوو نامه يه كى له ديوانى نينشائى الفاضلى دا نوسى و تيايدا ده لئت: وه فاو نه مه ك دواى مهرگ ده بيت، خوشه ويستيش شوينه وارى له كاتى بوونى دوزمنى زوردا دهرده كه وبت، به شيوه يه كى گشتى من له دوتلكدام و نه وانه ي گوماني خراپم پيده به م له دوتلكى تردا، هينده ش نييه تمان باشه كه كه س نه توانيت له كارى چاكه دورمان بخته وه، به كه سيكيش كه مبه ستنى چاكه بيت ناوتريت خراپت كړدوه، هه روه كه به و كه سش ناوتريت كه چه كى فريداوه كه تو كه ست بريندار كړدوه، مبه ستنى نيمش ته نها به رزه وه ندييه كه كه ده بيت پيشى بخه ين، نه كه ناژاويه كه كه توله ي پى بكه ينه وه، نه گهر چاره سه ريكي تريشمان هه لبردارايه جگه له مه نه وه هيچمان نه كړدوه و نه ركي خومان جيبه جى نه كړدوه، بويه نه م كارمان ده بيت به باشترين شيوه ليكبدريته وه و گوماني باشمان پيبريت^۲، هه روه ها سه لاهه دين نامه يه كى نارد بى خه ليفه مستضى و هوى پيشره وى كردنى به روه شام بى رونكرده وه و نامانجيش له م نامه يه پيدانى راويه تي بوو به م كارى كه پي هه ستاوه، دوياتكرده وه وى وه لائى بى خه ليفه ي عه باسى^۳:

^۱ تاريخ الأيوبيين فى المصر، ل: ۵۶.

^۲ صلاح الدين الفارس المجاهد، ل: ۱۵۳.

^۳ سنا البرق الشامى، ل: صلاح الدين الملك المجاهد، ل: ۱۵۶.

^۴ دور المدن الفلسطينية فى مقاومة الغزو الصليبي، ل: ۵۳.

۱- وتاری سه لاهه دین که ئا راسته ی خه لیفه ی عه باسی کردبوو: سولتان سه لاهه دین وتاریژ شمس الدینی کوپی وه زیر ابی المضاء نارد بۆ دیوانی العزیز به نامه یه که وه که القاضی الفاضل نوسراویکی دوورو درژو جوانو به هیژی تیانوسیوو، که تیایدا ئامازه ی به چاکه و کاره کانی سولتان دابوو له جیهادکردن دژ به فره نجه کان له ژیا نی نوره دیندا، پاشان له نازادکردنی میسرو یه مه ن و چند ناوچه یه کی زۆر له ده ورو به ری مه غریبدو و تاداران به ناوی عه باسیه کانه وه، که له سه ره تاکه یدا به نێردراوه که ی ئه وت: ئه گه ر پیریاری باوه پکردن بدهین ئه وه به یه ککه یشتن و دیدار پیویست ده بیّت و دلسۆزیش پیویستی به هه ول و نزا ده بیّت، با ئامازه به و رووانه بکه ی ن که تازه رویان داوه و هیجیان هه لبه ستراو نین وشتانێک تیا یاندا و تراوه که له وه زیاتر روویداوه، ئه مه ش دلسۆزیه که وه به ئاشکرا بارودۆخه که مان بۆ رونده کاته وه، چونکه خوی گه وه به نه یّنی ناپه رستریّت:

ومن الغرائب أن تسیر غرائب فی الأرض لم یعلم بها المأمول
کالعیس أقتل ما یكون لها الصّدی والماء فوق ظهورها محمول

جا ئه گه ر ئیّمه به دهستی خۆمان ئاگرمان گرتبیّت و خه لکی سودی له روناکیه که ی بردبیّت و ئامان به مشته هه لگۆز بیّتی و خه لکی خوارد بیّتی وه، و گه ر دیمان دابیّته به ر تیرو خه لکیش سهیری کردبیّت، ئه وه پیویسته ئیّمه ش که رهسته ی خۆمان وه ریگرینه وه و گوێپایه لیمان بکریّت و پشکی خۆمان هه بیّت له ناو دله کاند، ئه مه ش له بهر ئه وه بوو که ئیّمه چاوه پتی ئه وه بووین له لایه ن خاوه ن نیعمه ته وه داوای دهستی وه ردان و خزمه تکردنمان لێ بکریّت، وه ک چۆن ده ستپێشخه ر بووین ئاواش مافمان پێد ریّت، یه که م کاریشمان ئه وه بوو که ئیّمه له شامدا بوین دژ به بیّ باوه پان تیده کوشاین و ناوچه کاندان نازاد ده کرد، ... به سه ربازه کاندانه وه پێشپه ویمان ده کرد، ئیّمه و باوک و مامان، جا چ شاریک نازادکراوه یان چ پێگه یه ک گیراوه یان چ سه رکه وتنێک تۆمارکراوه که ئیّمه ی تیدا نه بووین، پیموانیه که س له کاره کانی ئیّمه بیّ ئاگابو بیّت و دوژمنیشمان نکۆلی نییه که کاروبار به ده ست ئیّمه وه بیّت و پێشپه وی هه موان بکه ی ن و سه ربازه کان ریّکبخه ی ن، ئه وه ش که ئیّمه کردمان نیستا شوینه واری له شامدا ده رده که ویت، با خه لکی تریش باسی لێ بکات له میسریشدا به رده وام هه وائی خراب به ریۆه بردن و زالبوونی به چوکه کان به سه ر گه وه رکه کاند و لاوازیونی ئیسلام تیایدا و سه رنه خستنی له لایه ن که سه وه ده گه شت، فره نجه کانیش ئه بیّت به پاره ی زۆر رووبه رویان بییته وه، که پره که ی زۆر ترسناکه سوننه کانیش ئه گه ر چی یه کده نگن، به لām چه وساو ه ن، حوکمه کانی شه رعیش ئه گه ر چی ناویان هه یه، به لām کاریان پێناکریّت و بیدعه ش تیایدا ئاشکرا و بالا ده سه ته، ئه و گومپایانه ش که تیا دیا وه ئاشکرا داوای دورکه وتنه وه له ئیسلام ده کریّت، ئه و

مەزەباش تىكەلى خوين و گوشتى خەلك بووه و ئەو پەيكەرەنى كەوهك چەند خوايەك وان جگە
 لەخوا دەپەرسترين و پاكو بئگەردى بۆ پەرورەدگار ئىمەش وەرەمان خستە بەر خۆمان بۆ
 نازادکردنى شوئەكان و گىرپانەوتى ھەلاتوھەكان لەئىسلام، دەرخستەنەوتى شتە شاردراروھەكانى
 ئىسلام، بۆيە بەسوپايەكى مەزنەوتە بۆي كەوتىنە رى و پارەو سامانىكى ئۆرمان پىكەوہ نا كەزۆر
 ماندوى كردىن و لەگىرفانى خۆمان و بەئارەقى نىوچەوان و نرخى ئەو دىلە فرنجانەى كەكەوتبونە
 دەستمان پەيدامانكردبوو، بەلام چەند شتەك ھاتنە پىشەوہ كەبونە رىگر، پاشان چەند نىردراوئەك
 ھاتنە لای مىسرىيەكان و داواى بەدەمەوہ چونى فرەنجەكانيان كردو ھەموو شتەيكيش وادەى
 ديارىكرائى خۆى ھەيە ھەموو ھىوايەكيش دەرەزەيەكى ھەيە، يىپيارى پەرورەدگاريش وابوو
 كەئىمە بەباشترين شىوہ بىگرىنە دەست و بەشىوہيەكى بەھىزو تۆكمە فەرمانپرايى بكەين،
 ئەوہبوو فرەنجەكان ناپاكيان نواند لەگەل مىسرىيەكان و ئاگرىيەستيان شكاندو مەبەستيان بوو
 ئىسلام ريشە كىش بكەن، مىسرىيەكانيش لەكاتەدا نامەيان بۆ نوسين بەھەمان شىوہ خەلگى
 شاميش نامەيان بۆ نوسين، كەئەگەر بەدەم كىشەكەوہ نەچىن ئەوا لەدەست دەرەدەچىت، و ئەگەر
 رووبەپووى دوژمنى ئەمرو نەوہستىن ئەوہ لەدەست دەرەدەچىت و سبەى فرياي ناكەوين، ئىمەش
 بەئەمىرە بەناوبانگەكانەوہ كەوتىنە رى بۆ ئەو ولاتەى كەدووشت بونە رىخۆشكەر بۆمان:
 يەكەميان ئەوہى كەدەيانزانى ئىمە مەزەبى راست سەردەخەين و دووہميشيان نازادكردنيان و
 ھەلگرتنى باج لەسەريان، ئەوہبوو خوائ گەرە سەرکەوتنى خۆى ئاردوو دوژمن ئومىد پراو دەستى
 لەو ولاتە ھەلگرتدوائى ئەوہى كەخاك و ئاوو ولات و ھەريمەكانى لەژىر دەست بوو و خاچى
 بەسەرياندا ھەلئاسىبوو و، بتيان تىادا دانابوو، خەلكيش بۆ ئومىد بوون لەوہى كەئەو ناوچانەيان
 لەدەستبەسەرنىتەوہ، كاتى گەيشتىنە ئەو ولاتە ژمارەيەكى زۆر سەربازى تىابوو كەسامانى زۆريان
 ھەبوو و ريزەكانيشيان يەكخستبوو، بۆ جەنگى موسلمان بەتواناتر بوون ھەتاوہكو جەنگى بۆ
 باوہپان و فيلى نەيتيان بەھىزو وەرەشيان زۆر بەرز بوو، ديارەو سەد ھەزار سەربازى پىادەى
 سودانىشيان لەگەلدای بوو، كەھەموويان بيانين، ھىچ خوايەك ناناسن جگە لەخاوەنى كۆشك (پاشا)
 روگەشيان شوئى ئەو و جىبەجى كردنى فرمانى ئەوہ، چەند سەربازىكى ئەرمەنىشيان تىايە كە
 لەسەرگاوريئى خويان مابونەوہو، سەرەنەيان لەسەرەلگىرابوو، بەھىزو تواناو دلگەرمو كارامە
 بوون، چەند خزمەتگوزارىكيشيان لەكۆشكەكانياندا ھەبوو كەگومپرايى دەرەزاندەوہو خەلگى بۆ
 كەمەند كىش دەكرد. چەند نوسەريكيشيان كەپىنوسەكانيان ئىفلىج كار بوون و
 خزمەتگوزارەكانياش لەگەل رەشى دەم و چاودا رەشى رەچەلەكيشان كۆكردبووہو،
 دەولەتەكانيان گەرەبوون بوون و دان بەگەرەكانى تردا نانئيت و ھىندە لوتبەرزى كەويژدان رايان

ناچله کیتی، جا چون ده بیت هه نگاو هه لگراین و ئه م بارودخه چاره سه ربکهین، هه روه ها ئه مانه
 حه رامه کانیا ن به ئاشکرا حه لال کردوه و فه رزه کانیا ن په کخستوه به هۆی نه ریتی ناپواوه و
 به لیكدانه وه کانیا ن شه رعیا ن شیواندوه و وازیانه یێنان له و مه به سته ی گه خوی گه وره هه ییووه و
 بیباوه ریه کیان بلو کردۆته وه که ناوی تری لیراوه و شه رعیک وه لاده نرێن و حوکم به شی تر ده کریت،
 ئیمه ش به رده وام ئاگامان لییا ن بووه و به هه موو شیوه یه که له گه لیان رۆیشتووین و کاری وامان کردوه
 که له توانای مۆفدا نییه، به لām ئه وان هانا یان برد بۆ فره نجه کان و جارێک بۆ بلبیس و جارێک بۆ
 دمیاط و هه ر جاره ش دوژمنییکی زۆریا ن ده هیتایه سه رمان به تاییه ت له (دمیاط) دا، که هه زار
 که شتیان هیتا بوو، له نیوان جه نگاوه رو باره لگراو له وشکانیشه وه دوو سه د هه زار سوارو
 پیاده یان هیتا، دوو مانگ گه مارۆیاندا و نیواره و به یانی به شه پ ده هاتن و ده نگه ی شمشیرو
 قه لغانه کان ده هات که له هه موولایه که وه مه رگیان ده هیتا، ئیمه ش له گه ل هه ردو دوژمنی ئاشکرا و
 په نه اندا ده جه نگاین و خۆراگریوین به رامبه ر به هه ردو لایه نی دووپو و یی باوه، هه تاوه کو خوی
 گه وره سه رکه و تنی خۆی خه لات کردین و میسری و فره نجه کان بی ئومید بوون، پاشان به ربوینه
 تاییه کانی تری وه که ئه رمن و سودان و سه ریاژه کان و له قاهیره و ده درماننان به فره رمانی
 یه که لاکه ره وه و به هۆی کارخراپه کانیا نه وه و به شمشیری هه لکیشراو و ئاگری سوتینه ر، هه تاوه کو
 کوشک و ئه و خه لکانه ی که تیایدا بوون له خزمه تگزارو مندالی پاشا په رته وازه بوون و بیدعه کانیا ن
 نه ما و بانگه وازیان کپویه وه، به م شیوه یه قسه مان سه رکه وت و وتارماندا و په رچه می ره شی مه زلمان
 هه لکرد، په روه ردگار سته مکاری گه وره له ناویه ریته و له و سوینده مان خۆش بیت که گوناھی که و تنی
 له گوناھی هیشته نه وه ی که مته ر، کاتی ده ستمان به تال بوو. بیرمان له هیرشکردنه سه ر ولاتی بی
 باوه پان کرده وه و هیچ سالتیک نه بووه هیرش نه کهین له وشکانی و ده ریاوه و به که شتی و پشتی
 و لاخه وه، هه تاوه کو ژماره یه کی زۆرمان کوشته و به دیل گرت و به زۆر ملکه چمان کردن^۱. چه ندین
 پیگه وه و شوینیشمان ئازاد کرد که پیشتر موسلمانان پپی نه گه یشتو و نه پپی یا خود به سواری،
 له وشوینانه ش قه لایه که له سه ربازگه ی ئه یله دا که دوژمن له ناوچه ی ده ریای هیندا بنیاتی نابوو،
 که پییدا تیه پ ده بوون بۆ هه ردو حه رهمی پیروزی یه من، هه روه ها هیرشیان کرده سه ر که ناری
 حه رهمی پیروژ چه ند دیلیکی هه بوو، به لām توانیمان کو فر له م قۆله وه بیده نگ بکهین، له کاتی کدا که
 زۆری نه ما بوو که خه لکانی بیباوه پ ده ست به سه ر شوینه پیروژه کاندای بگرن، و خه لکانیک بچه زیدو

^۱ کتاب الروضتین (۳۶۱۱۲).

نارامگهی پیغمبەر (ﷺ) که له سەر ئاینه کهی نین، پاشان خوای گه وره ئه م قه لایه ی کرده وه و بوو به په ناگه یه ک بۆ جیهاد و شوینیک بۆ بالێوزی ولاتان و خه لکانی خواپه رست.

پاشان ئه لێ: له یه مه نیشدا خه لکانیک هه بوون وه ک کۆپی مه هدی و گومپاوی باوه پو بیدعه چی و هه لگه پاوه، که چه ند شوینه واریکی له ئیسلامدا هه بوو، تۆ له یه کیشی له سەر بوو بۆ پیغمبەر (ﷺ) چونکه هه ستا بوو به گرتنی ئافره تی به ئابو و به پێزو به پاره یه کی که م فرۆشتبو، هه روه ها بیدعه یه کشی له سەر بوو که ئه ویش بانگکردنی خه لک بوو بۆ سەر گۆپی باوکی و نانانی به ناوی که عبه وه، هه روه ک هه ستا به بردن و له ناو بردنی پاره ی هاو لاتیانی بی تاوان، و داوینی هه رامی هه لاکرد، ئیمه ش برا که مان به سوپا که مان وه بۆ نارد دوا ی ئه وه ی پاره یه کی ژۆر و چه کیکی باشمان بۆ پێکه وه نا و که وه پێ و سهرکه وت سوپاس بۆ خوا، و ئیستا له وێه تا هندو قسه مان بالا ده سته، له مه غریبیشدا کاری سه یرترمان ئه نجام داوه، کاره کانیشمان به خوین و ره نج به ئاکام گه یاندوه، دیاره له وێ بنه ماله ی بنی مؤمن به وه ناسرا بوون که کاروباریان به ره و پێش چوو و ولاتیان ئاوه دان و سوپا که شیان بی شو مارو روبه پوو بونه و یان سه خته، ئیمه ش سوپاس بۆ خوا چه ند ناوچه یه کی فراوانمان لێ سه ندن که روبه پری مانگیک ری ده بیته و هیز له دوا ی هیز سوپامان بۆ ده نارد و ئه وانیش سهرکه وتن له دوا ی سهرکه و تننتان تومارده کرد ئه و شوینه به ناوبانگ و پپر دانیشتوانه ی که ده ستمان به سه ردا گرتوه: برقه و قفصه و قسطیلیه و توزر هه موو ئه مانه ش و تاریان به ناوی گه وره مان المستضیء بأمر الله تیاده ئه خویندریته وه و حوکه مه شه رعیه کان له ژیر ئالای شه کاوه یدا جیبه جیده کریت، له هه مان سالی شدا وه فدیک هاته لامان که وه فدی شار و ولاته کان بینیان و له حه فتا سوار پێکهاتبو که هه موویان داوایان ده کرد ولاته که یان ببیته شوینه که وتی سولتان و ئومیدیان به سه لێنی ئیمه هه بوو له هه پره شه مان ده ترسان ئیمه ش ریو ره سمی شوینکه و تویمان بۆ ئه نجامدان و پله و پۆست و ئال و بلاو کراوه کانمان بۆ ده رکردن و فه رمان و دادوه ری خو مان بۆ برپادان، هه رچی دوژمنانی ده وره یه ریشه که چاویان برپیوو ئه م ولاته به هیزو ده سه لاتی گه وره وه روبه پوو مان ده بوونه وه و له سه رو هه مووشیا نه وه سه ته مکاری گه وره و جالوتی بی باوه پری فه رمان په وای قوسطنتینه، خاوه نی ئه و ده ولته ی که ماوه یه کی ژۆر دونه یای خواردوه و ئاینی گا ورانی په رپا کرد که ده ولته که ی هه موو میرنشینه کانی خستبو وه ژیر ده سه لاتی خو ی، له گه ل ئه م سه ته مکاره دا چه ند روبه پوو بوونه وه یه کی ده ریایی له نێوانماندا رویدا و چه ند نێردراو یک له نێوانماندا ئالوگۆر کرا^۱ به نه ئینی و ئاشکرا، له میسریش نه جو لاین هه تا وه کو نێردراوه کانیا ن له ماوه ی

^۱ کتاب الروضتین (۳۶۵۱۲).

یەكەهفته دا دووجار هاتنه لامان به دوو نامه وه، كه له ههريه كێكياندا ملكه چى و چهك فرپیدانى خۆى پيشان ده داو داواى ئاگر به ستو دۆستايه تى ده كرد، ته نانه ت ئه و ئاگادارى كردينه وه له فه رمانپه وای صقلیه و كه شتیگه له كه ی كه باسده كریت و لامان شاراه وه بوو. ههروه ها له و بى باوه رانه فه رمانپه وای صقلیه كه كاتى زانیبوى كه فه رمانپه وای شام و قسطنطنینه پێكه وه كۆبونه ته وه له جه نگی دمیاطداو هه ردوولا تیکشكاو دۆپاون، ویستی هیزی خۆى تا قیبه كاته وه و كه شتیگه له كه ی نوێ كرده وه و سامان و كاتى خۆى تیا دا سه رفكرد، كه ئیستا پینج ساله كه ره سه ته كۆده كاته وه و باشتیریان هه لده بژیری ت و ئه م سال گه یشته ئه سه كنده ریه و سوپایه كى هیئا كه ده ریای پێ كرده بوو و سوپای و شكانىشی پری هه ریمێك بوو كه هه زگیز پاشایه ك شتى وای بو كۆنه كرابیه وه، به لام خوای گه و ره سه ر شۆپى كردو شكستی پێهینا، له و سوپا و هیزان هه ك هه ینا بوونی سوپای بوندوقیه كان و به یشه نیه كان و جه نه وایه كان هه موو ئه وانه پێكه وه هیزشیا ده هیئا و به ره چه دانه و هیان زۆر زه حمه ت بوو، ماوه یه كیشه ئه وانه ئه بنه بالیۆز و پاره دینن بۆمان و هه ز یه كێكیان ئیستا كه ره سه ته ی كوشتاری خۆیمان بۆ دینى و به كرده وه باشه كانی لیمان نزیک ئه كه وته وه و هه موو ئه مانه بپیارمانداوه له گه لیاندا بپۆین و ئاشته وایى له نیوانماندا به رقه راره، له سه ر ئه و شتانه ی كه ئیمه ده مانه ویت و ئه وان پێیان خۆش نییه، كاتى خوای گه و ره ش بپیری مه رگی نوره دینی فه رموو ئیمه به نیازی غه زا بوین و سه ربازانمان خۆیان ئاماده ده كردو فه ره نه چه كانیش هاتنه بانیا سو خه ريك بوو ده ستی به سه ردا بگرن و ویستیان هه له كه به قۆزنه وه، فه رمانپه وای ئه و شاره ش هانای بۆ ئیمه هیئا و ئیمه ش به ره وئه و ناوچه یه به پێكه وتین، به لام ئه وان ئاگر به ستی دیمه شقیان راگه یاند كه ئه گه ر ئیمه نه چوینایه به ئه نجام نه ده گه یه نرا، پاشان گه راینه وه ولاتى خۆمان و به رده وام هه والی ناكۆكى و په رته وازه ی ولاتى نوریمان پێدگه شت، كه هه موو قه لایه كى فه رمانپه وایه كى بۆ پهیدا بووه و هه ر ته ماعكارێكیش شوینێكى بۆخۆى دا بپه یوه و فه ره نه چه كانیش چه ندین قه لایان دروستكردووه و چاودێرى ناوچه موسلمان هه كان ده كه ن و ته نگیان به ولاتى شام هه لچنپه ووه و گه و ره ئه میره كانى نوره دینیش زیندانى یاخود سزا دراو ده ربه ده ركراو و كویله و ماملیكه كان بونه ته خاوه نی ولات له كاتێكدا ئه وان بۆ گۆشه كان دانراو نه ك پێشى پێشه وه و ده بی ت به پێوه بوه ستن نه ك دانیشن له مه جلیسدا، ئه وانه ده ست و چاوو شمشیریان درێژكردو خراب ره فتاریان كردو فه رمانیاندا به خراپه و نه هیان كرد له چاكه^۱، هه ریه كه ش له م ده سه لاندرا نه یارمه تى له فه ره نه چه كانه وه و ده رده گرتو به پشت و په نای خۆیانیان ده زانین، ئیمه ش بۆمان ده ركه وت ئه گه ر

^۱ كتاب الروضتين (۳۶۵۱۲).

به يتولمه قدیس هۆكاری ئازادکردنی فهراههه نه كرىت و فهلسه فهى بى باوه پيش نه گهر بپياري ريشه كيش كردنى نه دريټ، نه وا ره گوريشه داده كوټيټ و كه ليني زياتر نه كه ويټه ناو ئاينه وه و خاوهن تواناكانيش گوناھى زياتريان ده گات، دياره ئيمه له ميسره وه ناتوانين ئه م كاره بكهين له بهر دورى شويټه كه و نه بونى ئاوه دانى و ماندوو بوونى ولاخه كانمان، به لام نه گهر له ميسر تپيه پين نه وا بهرزه وه ندى ئاشكرايه و سودى زياتره و توانامان باشتره و نه و لاتة ليټمانه وه نزيك ده بيټه وه و هيرش بۆ كردنى گونجاوه و ئازوقه ش دابينكراوه و ئه سپه كانيشمان پشوويمان ده بيټ و سهرياره كانيشمان زۆرتر ده بن و كات و دهرفه تيش زياتره و بيروياوه په نارپه واكانيش له شامدا ناهيټين و ئه ميريه ئيره يى به رو ته ماع زالبووه كان و نه قله نااماده بووه كان كوټايى پيټيټ و نه و كوپه نه پاريزين كه له دواى باوكى ده سه لاتي گرته ده ست، چونكه ئيمه نزيكترين ليټيه وه له و كه سانه ي كه به ناويه وه دونيا ده خوون و نه مه كدارى خوټيانى بۆ ده رنه خه ن له كاټيكا كه سته مى ليټه كه ن، مه به ستيشمان له ئيستادا هه ر شتيكه كه ده ولت به هيز بكات و بانگه واز دوپات بكاته وه و ئومه ت يه كخات و ته بايى بپاريزيټ و ناوچه كانى تر رزگار بكات، و هه موو ريوپه سمه كان بۆ عه باسييه كان بهرپا بكات، كه ريوپه سمىكى گشتگيره له ميسرو يه مه ن و مه غريب و شام و هه موو نه و شويټانه ي كه له ژير ركيټى ده ولته تى نوره دين دان، هه ر ناوچه يه كيش كه خواى گه وره به شمشيري ئيمه و سهرياره كانمان رزگارى بكات، بۆ هه ر كه سيكى بكهين برا بيټ يان كوپ نه وه زيندو راگرتنى به خششه كان و نوټ كردنه وى بانگه وازه، به گشتيش شام كاروباره كانى نايه ته راسته به و خه لكه ي كه تيايدا و به يتولمه قديس كه سيك نيه بپاريزيټ، فه ره نجه كانيش ئيمه باش ده ناسن وهك ركا به ريك كه بيزار نايټ له جه ننگ هه تاوه كو نه وان بيزار نه بن به شيويه كه نه گهر روبه پوويش ببينه وه نه وه به شمشير مه سه له كه يه كلاده كهينه وه و نه و ديله ئازاد ده كهين كه خواى گه وره به نده كه ي شه و وه روى پيكره بۆي^١، هه روه ها له نامه يه كى ترى القاضى الفاضل دا هاتوه: ده رچونى سه لاهه دينله مالى نوره دين ريكه وتنك بوو كه له نيوان نه و نوره دين (ره حمه تى خواى ليټيټ) هه تاوه كو له ميسرو شامه وه دوژمنمان په لكيش بكهين، سه لاهه دينله ده ريا و وشكانيه وه نوره دينيش له ده شت و كيوى شامه وه، به لام كاټى خواى گه وره مه رگى يه كيكيانى پيشخست و نه و رووداوانه روياندا كه نه يانزانين، و كه ليټه كان بۆ موسلمانان ئاشكرا بوو و سه نگره كان دوپتران و بۆچونه نادروسته كان زال بوون و باتنيه كان بوونه ده سه لات و سه رانى موسلمانان ده درا به كافران له برى موسولمانان، له لايه ن نه و نه ميرانه وه كه بناغه ي ئيسلام بوون و سه ركه وتنه كانيان

^١ كتاب الدولتين (٣٦٧١٢).

تۆمارکردوو به شمشیره كانيان سكالای ديليتيان ده كرد ، فره نجه كان و بی باوه پانیش ده ستیان دایه باله خانه دروستکردن له سهر سنوری ده ولتهی ئیسلامی، ناشکراشه که دواى ئەم کاره‌ی ئیمه فره نجه كان هه ستان به په نابردن بۆ گاوه لایه نگره كانیان له ولاته جور به جوره كانداو ئه وانیش خاچه كانیان به رزكرده وه و هه په شه یان له سته مكاره سه ركرده كه یان كردو پیاوه ئایینی و قه شه كانیان خسته پێ. موسلمانانیش وتیان: بێ ئاگایی كاریك به مړۆډ ده كات كه به ئاسانی قهره بوو ناكړیته وه و هه ر یه كه له فره مانپه وای صقلیه و پاشای ئه لمان و پاشاكانی ئه و به ری ده ریاو فره مانپه وای دورگه كان وهك بوندوقیه و بیشانیه و جه نه واو شوینی تر. خۆیان به كه شتیگه لی به هیزه وه ئاماده كرده بو، ئه مړۆ ئه ی ئه میری باوه پداران پشتیوانانی به هیزترین به تاییه ت كه ئه وان هیزێکی ناپه وا سه رده خه ن و ئه وه قو راستی و سه رده خاتو، ئه وان مړۆډ ده په رستن و ئه و خوا ده په رستیت^۱، خه لیفه ش وه لامی داخوازییه كانی سه لآحه دینی دایه وه و ده سه لاتى میسرو شامی پتسپاردو، دار الخلافه ی بۆ نارد له كاتیكدا كه گه مارۆی حه ماى دابوو له سالی ۵۷۰ك/ ۱۱۷۴ زدا به ته شریفات و مولكایه تی و مه راسیم و مۆلته پیدانه وه^۲، ئه مه ش به لگه یه له سه ر ئاره زووی خه لافه تی عه باسی بۆ مامه له كردن له گه ل سه لآحه دیندا به شیوه یه کی راستگۆیانه چونكه پێی وابوو سه لآحه دین ئه و كه سایه تیه یه كه ئه و بۆشاییه پزده كاته وه كه نوره دین جیه هیشتوو، هه روه ها ئه م داننا نه به سولتانیتی سه لآحه دیندا وهك كه سایه تیه کی شیاو كارامه بۆ به رگریکردن له موسلمانان، ئه م نازناوه ش سام و شكزی پیدا له به رده م ئه میره موسلمانانه كاندا به گشتی و خاچه رستاندا به تاییه تی، سه لآحه دینیش سه رباری ئه و هیزه ی كه هه یبوو پتویستی به پالپشتی خیلافه ت هه بوو له ململانیتیدا له گه ل ئه میره موسلمانانه ركابه ره كانیدا به تاییه ت زه نکیه كان، هه ر بۆیه خه لافه تی له سه رجه م جموجۆل و ده سه كه وته كانی ئاگادار ئه كرده وه هه تا وه كو پالپشتی مسۆگه ر بكات^۳.

۲- **چوونه ناو دیمه شقه وه**: سه لآحه دین به سوپا كه یه وه گه یشته دیمه شق و پتیشوازییه کی باشی لیکراو، ابن المقدم یش له رۆژی دووه مدا کلله كانی شاری دابه ده سه ته وه، به لام قه لآكه ی لپیاخی بوو كه به ده ستی خزمه تكارێكه وه بوو به ناوی جمال الدین ره یحان، سه لآحه دینیش توانی قایلی بكات له ده ستی وه رگریت، به م شیوه یه ش سه لآحه دین ده ستی گرت به سه ر دیمه شق و قه لآكه یدا به بیانوی پاراستنی الصالح ئیسماعیل له مه ترسی خاچه رسته كانو، ئه میره ته ما عكاره كان، توانی ئه و مولكانه بگپێتته وه كه سه یفه دین غازی فره مانپه وای

^۱ كتاب الروضتين (۳۶۸۱۲).

^۲ تأريخ الأيوبيين فى المصر والشام، ل: ۸۴.

^۳ تأريخ الأيوبيين فى المصر والشام، ل: ۸۴.

موسڵ و جه زيره دهستی به سهردا گرتبوو^۱، ههروههها سه لاهه دین له دیمه شقدا سیاسه تی پشتگیری کردنی خه لکی په یه وکردو فه رمانی دا به به خشین پاره به خه لک و هه لوه شانده وهی باجه کان وهرگرتنی پاره ی زیاده له خه لک و باش مامه له کردن له گه ل دهرونه کاند، ههروههها ریژی دهنا له زانایان له بهر نه و کاریگه ریه زۆره ی که له سه ره خه لک هه یانبوو، نه وه بوو سه ردانی مالی قاضی کمال الدین شاره زوری کردو به دحالیبونی نیوانیانی ره واند هوه^۲، قاضی شاره زوریش وه لامي دایه وه و وتی: ئاسوده به فه رمان فه رمان خۆته و ولات ولاتی تویه^۳، وته کانی قاضی ش رایگه یاندنی خۆبه دهسته وه دانی ته وای دیمه شقه کان بوو بۆ سه لاهه دین و رازی بونیان بوو به ده سه لاتی، هه ر بۆیه خۆشحالی خۆیان ده ربپی^۴ و کاروباره کانیا ن پېسپاردو نه ویش به خۆشحالی و ریزلینان و دلخۆشیه وه له گه لیاندا جولایه وه^۵.

پاشان سه لاهه دین و تاریکیدا بۆ خه لکی دیمه شق و تیایدا و تی: خوای گه و ره دیمه شقی به لوتفی خۆی پێبه خشین نه ک به زۆر، سوپاس بۆ خوا هیچ تاوان و خراپه کاریه ک تیایدا روینه دا، و هه له یه کیشمان نه کردوه که کهس شتیکی له باره وه بلێ، رهنگه بوتری: ... نه یانزانی که با تۆزو گه رد راده مالیته و به یانیش کۆتایی به شه و دینیت و شمشیریش هه والی راستره و هه قیش بینای به هیزتره و به تالیش به زه حمه ت له ناوده چیت و که فیش له خۆیه وه نامینیت، به لام ئیتمه پیمانوا به که لیبوردن نزیکتره له پارێزگاریه وه و نزیکتره له ریگای راستیشه وه بۆیه خۆینمان نه رشت و ده لکه کانمان ئاسوده کردو ده سه لاتمان وه ک خۆی هیشته وه به ناگری کینه مان وت ساردو سه لامه ت به و سه یری بارودۆخی مالی نوره دینمان کرد (خوا پایه داری بکات) بینیمان که روناکی خامۆش بووه^۶، دوا ی ده ست به سه راگرتنی دیمه شق سه لاهه دین دهستی کرد به جیبه کردنی سیاسه ته که ی له یه کخستنی به ره ی ئیسلامی و سه ز له نوێ بنیاتنانه وه ی، به جۆریک که له باکوپی عیراقه وه درێژ بێته وه بۆ ولاتی شام و له ویشه وه بۆ میسر، هه تاوه کو پاش نه وه بتوانیت ده ست بداته جیهادی

^۱ تاریخ الأيوبيين فی المصر والشام، ل: ۸۶.

^۲ دور المدن الفلسطينية فی مقاومة الغزو الصليبي، ل: ۵۳.

^۳ شذرات الذهب فی أخبار من ذهب (۲۴۳/۴).

^۴ شذرات الذهب فی أخبار من ذهب (۲۴۳/۴).

^۵ النجوم الزاهرة (۲۵/۱).

^۶ سنا البرق الشامی، ل: ۷۷، المفکر السوقي الأيوبي، ل: ۷۷.

نیسلا می دژ به خاچه رستان، وموسلمانه کان به هیژترو توکمه ترین^۱. کاتی که دیمه شقی کونترۆلکردو دهستی گرت به سهرقه لاکه ید، ئالای دادگهری و چاکه ی هه لکردو ئاسه واری ستم و دهستدریژکاری نه هیشت و نه و خراپه و کاره ناپه وایانه ی نه هیشت که نه میره کان له پاش نوره دین دایان هینابوو که خۆی له باج و کاری ناپه وادا نه بینیه وه^۲ پاشان بهرده وام بوو له پیشپه ویدا به ئاراسته ی باکور بۆ روبه روو بوونه وه ی کمشتکین له حه له بدا، دوا ی نه وه ی که طغتکینی برای دانا به والی دیمه شقو توانی حمص بگریت و به ره و حه له ب پیشپه ووی بکات، دوا ی نه وه ی که قه لاکه ی بۆ کونترۆل نه کرا^۳.

۲- **هیژشکرده سهرقه له ب؛ الملك الصالح** دوا ی مردنی باوکی ده سه لاتی گرته دهست و به هۆی نه وه شه وه که بچوک بوو نه یده زانی کاروباری فه رمانپه وای به پتوه بیات، بۆیه بوونی له سه ره وه ی ده سه لاتدا ته نها به ناو بوو، له کاتی کدا که یاری ده رانی توانیان ده ستبگرن به سه ره توانا کانی ولاتدا و ناوه ندی ده سه لاتیان له دیمه شقه وه گواسته وه بۆ حه له ب^۴، له حه له بیشه وه کمشتکین که سه ره رشتیاری الملك الصالح بوو به ته نیا دهستی گرتبوو به سه ره ده سه لاتی نه و شاره داو دهستی کرد به جیبه جیکردنی سیاسه تیکی تایبه ت که به سه پاندنی ده سه لاتو کۆکردنه وه ی لایه نگر بۆ خۆی کۆتایی پتیه هات، نه وه بوو ابن الدایه ی ده ستگیرکردو پلانی دانا بۆ دورخستنه وه ی سه لاهه دین له حه له ب به هه موو شیوه ی کاتیک سه لاهه دینش به ره و حه له ب پیشپه ووی کرد، کمشتکین نامه یه کی بۆ نوسی و تۆمه تباری کرد به وه ی که حه زی له په لاماردان و ده ستگرتنه به سه ره مولکی نوره دین مه حمودی گه وره و الملك الصالح کوریدا^۵ له راستیشدا سه لاهه دین باش له مه به ست و مه رانه کانی کمشتکین گه شتبوو، بۆیه نامه ی له گه ل الملك الصالحدا ئالوگۆر کرد بۆ رونکردنه وه ی مه سه له که و ئامۆزگاریکردنی بۆ ریگرتن له تی کچوونی په یوه ندییه کان له نیوانیاندا^۶، وادیاره که الملك الصالح یش رازی نه بوو له هه ل سوکه وتی نه میره کانی به لام لاواز بوو و نه یده توانی له خۆی دووریان بخاته وه، هه ره وه خیرا ده که وته ژێرکاریگه ریانه وه له بهر که می ته مه نی، یاریکردنی کمشتکینیش به توانا کانی ده ولت دیارترین به لگه بوو له سه ره لاوازی، هه ره وه رازی نه بوونی له سه ره ده ستگیرکردنی

^۱ تاریخ الأیوبین فی المصر والشام، ل: ۵۶.

^۲ کتاب الروضتین (۳۴۴/۲).

^۳ الكامل للابن الأثیر، له: تاریخ الأیوبین، ل: ۵۶.

^۴ کنز الدرد (۵۸/۷-۵۹).

^۵ مرآة الزمان (۳۲۷/۸)، تاریخ الأیوبین، ل: ۵۷.

^۶ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۵۷.

عزالدين جورديک ی فه رمانپوای حه ماو نیژدراوی سه لآحه دین بۆ لای بۆ مۆرکردنی ریځکه وتن، کمشتکین گوئی به م ناره زاییه نه داو ناوبراوی به زنجیر کۆت کردو ئازاریداو خستییه نه و بیره وه که کوپه کانی ئین الدایه ی تیخستبوو^۱، بۆیه ئاسایی بوو که سه لآحه دین به ره و حه له ب به ری بکه ویّت بۆ رزگارکردنی الملك الصالح و نیژدراوه که ی له چنگی کمشتکین و ده ست گرتن به سه ر حه له بدا، له به ر گرنگی نه و شاره ش له پلانه که یدا بۆ یه کخستنی هیزه ئیسلامیه کان، نه وه بوو کمشتکین ده رگاکانی حه له بی داخست به رووی سه لآحه دیندا که له سی جه مادی کۆتایی سالی ۵۷۰هـ / ۳۰ی کانونی یه که می سالی ۱۱۷۴ز گه مارۆیدا^۲، خه لکه که شی هه موو ملکه چ بوون جگه له شیعه کان، الملك الصالح یش بانگه یشتی کردنه بۆ پاراستنی له پیاویک که نه یه ویّت میراتی لی زه وت بکات، نه وانیش بۆ پشتگیری کردنی چه ند مه رجیکیان هه بوو:

- ۵- به شی رۆژه لاتنی مزگه وته که یان بۆ ته رخان بکات.
 - ۶- ده سه ته واژه ی (حی علی خیر العمل) بگێرێته وه بۆ بانگو له بازاره کاندایه نرێت
 - ۷- ناوی دوازه پێشه واو ئیمامه که له کاتی ته رم و جه نازه دا بیرێت.
 - ۸- پێنج جار (الله اکبر) بکریّت له سه ر ته رم.
 - ۹- گرێبه ستی هاوسه رگیریان بسپێردرێت به ابی الطاهر الحسینی.
- نه وه بوو الصالح اسماعیل له ژێر فشاری کمشتکین پازی بوو به مه رجه کانیا^۳، نه مه له کاتی که دا رویده دا که کمشتکین په نای برد بۆ حه شیشه و خاچه رسته کان، بۆ دو رخستنه وه ی سه لآحه دین له شواری حه له ب و سنانی سه رکرده ی شیعه ی باطنی ئیسماعیلیش به مه رازی بوو و کۆمه لێک خۆبه ختکار (فیدائی) ی له جه مادی دووه می سالی ۵۷۰هـ / کانونی دووه می ۱۱۷۵ز دا نارد بۆ تیروژکردنی سه لآحه دین به جلی سه ربازیه وه و هه ندیکیان توانیان بچه خێوه ته که یه وه و زۆری نه ما بوو پلانه که یان جێبه جێبکه ن، به لآم کاره که یان ئاشکرا بوو سه لآحه دین له و هه ولّه تیروژکاییه رزگاریبوو^۴. پاش شکسته یێنانی شیعه ی ئیسماعیلی له تیروژکردنی سه لآحه دیندا کمشتکین نامه یه کی نارد بۆ ریمۆندی نه میری طرابلس و سه ر په شتیا ری ته ختی شانشین بی ته توله قدیس، که ری بگریّت له گه وره بوونی هیژی سه لآحه دین چونکه خاچه رسته کان نه یانده توانی ریگر بن له یه کێتی دیمه شق و

^۱ زبدة الحب في تاريخ الحب (۲/ ۵۲۰)

^۲ تاريخ الأيوبيين في مصر و بلاد الشام، ل: ۵۷.

^۳ البداية والنهاية، ل: تاريخ الأيوبيين، ل: ۵۸.

^۴ مفرج الکروب (۸۲۴/۱۲).

قاهیره، به لام حەلب لانیكەم كەملەدەرەوێ ئو یەكگرتنەیه، هەر بۆیه خاچپەرستەكان دەرکیان بهوێ كرد كەسەر بەخۆیی حەلب و مانەوێ بەدەستبەنەمالێ زەنکیەوێ تاكە گرتنێه بۆ رێگرتن لەبەرپابوونی یەككێتێکی ئیسلامی كە لەنێلەوێدرێژ دەبێتەوێه بۆ فورات، لەمەشدا بەرژەوێندیان لەگەڵ زەنگیەكاندا یەكی دەگرتەو^۱، ریمۆندی سێیه میش هەولیدا پەنا بەرێن بۆ هۆكارە سیاسیهكان و نوێنەری ناردبوو بۆ لای سەلاحەدین و هانیدا بۆ ئاشتەوایی و رێكەوتن و ئاماژەى بەوێدەدا: كەفرەنجەكان یەکیانگرتووە بونەتە هیژ، بەلام سەلاحەدین لەوێهەرپەشە نەترساو بەهێرش كردنە سەر ناوچەیهكی دەورووبەری ئه نطاكیە ولامی دایەو^۲، لێرەشدا ئه م فەرمانپەرەوا خاچپەرستە هیچ چارهیهكی نەما بۆ دورخستنهوێ سەلاحەدین جگە لەهێرشكردنە سەر حمص، ئه وەبوو لەدەورووبەری حمص دا دەرکەوت و هێرشى كردە سەر شوراكانی، بەهۆی ئه و پششتیوانی و كۆمەكیهوێ كە پاساگای قەلاکە پێشكەشیدەكرد، كە لەسەر وەفاداری بۆ زەنکیەكان مابویهو، ئه وەبوو سەلاحەدین ناچار بوو گەمارۆ لەسەر حەلب هەلگرت و شوراكانی بەجێهێشت لەپێناو رزگارکردنی حمصدا، بەلام ریمۆند هیژندە نەمایەوێ هەتاوێكو روبەرویی بێتەوێه و گەراپەوێه بۆ قەلاى اكراد (كوردەكان) پاش ئه وێ دلتیا بوو لەبەدیهاتنی مەبەستەكەى كاتى سەلاحەدینیش دلتیا بوو لەپارێزراوی حمص، جێی هیژشت و بەرەو بەعلەبەك رۆیشت و دەستی بەسەرداگرت لە (۴)ی رەمەزانی ۵۷۰ك (۳۰) ئازاری ۱۱۷۰زدا^۳، ئه میرهكانی حەلبیش دەیانزانی كە سەلاحەدین لەرووی مادى و مەعنەویهوێه لەوان بەهێژترە، ئه وەبوو لەپلانداناندا دژی بەهەلەداچوون و، پششتیان بەستبوو بەئەگەری وروژاندنی سێ هیژ لەدژی كەئەوانیش: موسڵ و فەرەنجەكان و ئیسماعیلیكان بوون، بۆ ئه م مەبەستەش نێردراوێكیان بەنامەیهكی بروسكاویهوێ نارد كەئەویش قطب الدین ینال كوپرى حسان المنجى بوو، سەرباری ئه وەش كە سەلاحەدین خۆی پێشوازی لەم نێردراوێه كرد و نۆر بەخێری هیژا و سێ رۆژ لای مایهو، بەلام ئه و لەكۆتاییدا نامەیهكی پێدا و تى: ئه و شمشیرانەى كەمولکی میسرین پێداین هیژتا بەدەستمانەوێه و ئه و رمانەى كە لەكۆشكى فاطمیهكاندا بوو هیژتا بەشانمانەوێه، ئه و پیاوانەش كەئەو سەربازانەیان لیدورخستیتەو، ئه مړۆ ریت لیدەگرن و، بەرپەرچت دەدەنەو، چونكە تۆ لەسنوری خۆت تێپەراندووە، لەكاتێكدا كەتۆ یەككێت

^۱ الحركة الصليبية (۷۴۴/۲)، تاریخ الزنكین، ل: ۵۸.

^۲ كتاب الروضتين (۳۵۱/۲)، ۳۵۱/۲.

^۳ تاریخ الزنكین فی مصر وبلاد الشام، ل: ۵۹.

^۴ الكامل فی التاریخ، لە تاریخ الزنكین، ل: ۵۹.

له خزمه تکاره کانی نوره دین و پتویسته پارێزگاری له منداله کانی بکهیت^۱. سه لاهه دینیش بۆ هیچ شتێک له مانه وه لامي نه دایه وه، به لکو چاوپۆشی لیکردوو به شیوهیهکی نهرم پیتی وت: چاک بزانه من بۆیه هاتووم بۆ شام بۆ یه کخستنی موسلمانان و پاراستنی خه لکه که ی و گرتنی که لینه کان و پهروه ده کردنی کورانی نوره دین، کۆتایی هینان به ده ستریزژی ده ستریزکاران، ئهین حسانی و تی: نه خیر تو بۆ نه وه هاتویت که ده سه لات بۆ خۆت زه وت بکهیت و ئیمهش ریی نه وه ت پێنادهین، ده بیته خوینی بۆ برژیت و مندالی بۆ هه تیوو بکهیت، سه لاهه دینیش پیکه نی و ئامازه ی کرد بۆ هه ندی له پیاوانی که بیبه نه ده ره وه و دانی به خۆیدا گرت هه رچه نه ده وه هیرشی کرده سه ر، سه لاهه دینیش وتی: سویند به خوا بۆ نه وه هاتووم ئه م الملك الصالح له ده سته هاوشیوه کانی تو رزگاریکه م، چونکه ئیوه هۆکاری له ناوچونی ده سه لاتی بون^۲. نه وه بوو که مشتکین رازی نه بوو ملکه چی سه لاهه دین بیت و هه موو هه ولێکی خسته گه پ بۆ به ره چه دانه وه ی له و کاره زیره کانهش که که مشتکین به رامبه ر به سه لاهه دین به کاریهینا:

• یاریکردن له سه ر ناکوکی تانیفی و دانوستاندن له گه ل کۆمه لای شیهه له ولاتداو ماستاو بۆ کردنیان، نه وانیش نه و مه رجانیهان بۆ دانا که باسکران و پێشتر نوره دین قه ده غه ی کردبوو، به لام ئه م ریی به هه موو نه و شتانه دا هه تاوه کوبه رگری لێبکه ن^۳.

• یاریکردن به هه ست و سۆزی خه لک، نه وه بوو خه لکی کۆکرده وه که به شیکیان شیهه بوون و والملك الصالحی مندالی هینایه ده ره وه و تاریکی بۆ خوینده وه که که مشتکین خستبوویه سه ر زمانی وتی: من پهروه ده کراو و میوان و په ناهه تده ی ئیوه م، گه وره تان به لامه وه وه ک باوک وایه و لاوتان وه ک برا وایه و بچوکتانوه ک کوپ وایه ... پاشان قورگی گیراو پلمه گریان بوو، خه لکیش به مه هه لئه تان میزه ره کانیا ن فری داو ده ستیا ن دایه گریان و هاوارکردن، وتیان: ئیمه ی کۆله ی توو باوکتین و له به ر ده سته دا ده جه نگین و مال و گیانمان ده به خشین بۆت و ده ستیا ن کرد به نزا ره حمه ت بۆکردن و بۆ ناردن بۆ باوکی^۴، ئه م هاوپه یمانی ته به له بی و ئسماعیلی و موسلی و فه ره نه جش نه ی توانی بی ته به ره به ست به رامبه ر په رژه ی یه کخستنی سه لاهه دین و به هاتنی مانگی نیسان هات سه لاهه دین ده سته گرتبوو به سه ر سه رجه م ناوچه کانی ولاتی شامدا ته نانه ت شاری هه ماشی له باکووره وه کۆنترۆلکرد، پاش نه وه ی

^۱ کتاب الروضتين (۳/۲۴۶).

^۲ کتاب الروضتين (۳/۲۴۶)، صلاح الدين الملك المجاهد، ل: ۱۵۹.

^۳ صلاح الدين الملك المجاهد، ل: ۱۶۱.

^۴ کتاب الروضتين (۳/۳۴۹، ۳۴۸).

کاری ده کرد بۆ شه‌رعیه‌ت پێدانی ده‌سه‌لات و بارودۆخی نوێ له‌به‌رده‌م موسلماناندا، دیاره‌ پیشتر و تاره‌که‌یمان بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی المستضی‌ء بالله‌ رونکرده‌وه‌و که له‌نامه‌ درێژه‌که‌ی القاضی الفاضل‌دا هاتبوو و تیایدا باسی فتوحاته‌کان و جیهادی دژ به‌خاچه‌رستان و خزمه‌ته‌کانی ده‌وله‌تی عه‌باسی و که‌پاندنه‌وه‌ی خوێندنه‌وه‌ی و تار به‌ناویانه‌وه‌و مسۆگه‌رکردنی رینگای حجاز و یه‌مه‌نی کردبوو پاشان له‌نامه‌یه‌که‌دا ئاماژه‌ی داوه‌ به‌وه‌ی که ئه‌و بۆ چاکسازی کردن له‌کاروباره‌کان و پاراستنی سه‌نگه‌ره‌کان و خزمه‌تکردنی کوپه‌که‌ی نوره‌دین مه‌حمود هاتوه‌ بۆ شام و له‌کو‌تایشدا داوای کردوه‌و که مه‌راسیمی شوێنه‌که‌ و ته‌ی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له‌یه‌مه‌ن و میسرو مه‌غریبو ولاتی شام و هه‌موو ناوچه‌کانی نوره‌دین و هه‌ر ناوچه‌یه‌ک که ئازادی ده‌کات پێیبه‌خشیت^۱.

۴- **جه‌نگی قرون چه‌ما:** سه‌یفه‌دین غازی فه‌رمانپه‌ره‌ی موسڵ چاودێری فراوانخوازیه‌کانی سه‌لاحه‌دینی ده‌کرد له‌ولاتی شامدا و نیگه‌ران بوو به‌ده‌ستگرتنی به‌سه‌ر دیمه‌شق و حمص و چه‌ما و به‌عه‌له‌بکه‌دا و گه‌مارۆدانی چه‌له‌بیش توپه‌ی کرد، پاشان مه‌سه‌له‌که‌ی به‌باشی بۆ روونیویه‌وه‌، چونکه‌ ئه‌گه‌ر سه‌لاحه‌دین به‌رده‌وام بوو له‌پیشپه‌یداو توانی چه‌له‌ب بخاته‌ سه‌ر ده‌وله‌ته‌که‌ی، ئه‌وه‌ ده‌بیته‌ هه‌ره‌شه‌یه‌کی ترسناک بۆ سه‌ر موسڵ چونکه‌ دواتر ده‌بیته‌ ئامانجیکی ئاسان بۆی، لێره‌شه‌وه‌ سه‌یفه‌دین غازی دووه‌م ده‌رکی کرد به‌پێویستی یه‌کگرتنی له‌گه‌ڵ چه‌له‌با له‌هاوپه‌یمانیته‌یه‌کی به‌رگریدا دژ به‌سه‌لاحه‌دین^۲. ئه‌وه‌ بوو له‌وکاته‌دا صالح نیسماعیل که‌وته‌ ژێر فشاری سه‌لاحه‌دین و داوای کۆمه‌کی ئامۆزاکه‌ی کرد که فه‌رمانپه‌ره‌ی موسڵ بوو به‌ناردنی سه‌رباز بۆی، پاشان وه‌فده‌که‌ توانی قایلی بکات به‌وه‌ی که پێویسته‌ کۆمه‌کی الصالح نیسماعیل بکات بۆ وه‌ستان له‌به‌رامبه‌ر سه‌لاحه‌دین، چونکه‌ هه‌رکات توانی چه‌له‌ب داگیربکات ئه‌وه‌ په‌لاماری موسڵیش ده‌دات^۳، دیاره‌ سه‌یفه‌دین غازی دووه‌میش پێویستی به‌وه‌ نه‌بوو که‌سه‌ هانیبدات بۆ رووبه‌په‌و بونه‌وه‌ی سه‌لاحه‌دین، چونکه‌ ده‌یزانی که‌هه‌رکاتێک بێناگا بوو له‌سه‌لاحه‌دین ئه‌وه‌ هه‌موو ولات ده‌گرێته‌وه‌ ده‌ست و جی پێی خۆی ده‌کاته‌وه‌، هه‌ر بۆیه‌ سه‌ربازه‌کانی موسڵ و جه‌زیره‌ی کوکرده‌وه‌و خۆی ئاماده‌کردبوو په‌رینه‌وه‌ له‌وفوراته‌وه‌ بۆ چه‌له‌ب، ناردیشی به‌داوای عیمالالدین زه‌نکی دووه‌می براشی که‌فه‌رمانپه‌ره‌ی شه‌نگار بوو داوای لێکرد به‌هێژه‌کانییه‌وه‌ بگاته‌ لای، به‌لام عیمالالدین

^۱ کتاب الروضتین (۲/ ۳۵۷-۳۶۶).

^۲ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۰.

^۳ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۰، له: تاریخ الأیوبین، ل: ۶۰.

داواکه‌ی جیبه‌جی نه‌کرد، چونکه سه‌لاحه‌دین پیشتَر به‌لای خَویدا رایکی‌شابوو، به‌وه‌ی که نه‌و برا گه‌وره‌یه و هه‌قی نه‌وه ببیتَه گه‌وره‌ی به‌ماله‌ی زه‌نکی، نه‌مه‌ش فه‌رمان‌په‌وای موسلی ناچار‌کرد که براکه‌ی به‌زۆر ملکه‌چ بکات و هیتزکی سه‌ریازیشی نارد بۆ چه‌لب به‌سه‌ر‌کردایه‌تی عیزه‌دین مه‌سعودی برای^۱، عیزه‌دین مه‌سعودیش له‌ی‌غورات په‌پییه‌وه و به‌نا‌راسته‌ی چه‌لب که‌وته ری، کاتی گه‌یشته‌وه نه‌وئ سه‌ریازه‌کانی تر په‌یوه‌ندیان پیوه‌کردو به‌ره و چه‌ما به‌پیکه‌وت و گه‌مارۆی دا پاش گفتوگۆ تا‌وتوئ‌کردنی مه‌سه‌له‌که له‌نیوان هه‌ردوو لای نه‌یویی و زه‌نگیدا، هه‌ردوو لا گه‌یشتینه‌وه و برپایه‌ی که‌به‌رژه‌وه‌ندی گشتی له‌وه‌دایه که‌لیک‌بگه‌ن و خوینی موسلمانان نه‌پژیت، بۆیه دریزه‌یان به‌دانوستانی نیوانیانداو گه‌یشتنه‌ریکه‌وتن له‌سه‌ر نه‌م خالانه:

● چاوپۆشی‌کردن له‌و جموجۆله‌ی موسل دژ به‌سه‌لاحه‌دین.

● سه‌لاحه‌دین ده‌ست‌به‌رداری نه‌و شارو قه‌لایانه ده‌بی‌ت که له‌ولاتی شامدا ده‌ستی به‌سه‌ردا گرتوون به‌تایبه‌ت حمص و حما و ته‌نها دیمه‌شقی به‌ده‌سته‌وه ده‌می‌نیت، به‌مه‌رجیک که له‌ویش وه‌ك جینشینی الصالح ئیسماعیل هه‌لسوکه‌وت بکات و وتارو دراویش به‌ناوی نه‌وه‌وه بی‌ت

● سه‌لاحه‌دین هه‌موو نه‌و شتانه بگپه‌ژته‌وه که له‌خه‌زینه‌ بردویه‌تی^۲، نه‌م ریکه‌تنه‌ش بارودۆخیکی باشی ره‌خساند بۆ زه‌نکیه‌کان هه‌تاوه‌کو لایه‌نگرانیان زۆر بکه‌ن له‌ولاتی شامدا، شکۆی مالی زه‌نکی گه‌پانده‌وه، رازی بوونی سه‌لاحه‌دینیش به‌بنه‌مای لیکه‌گه‌یشتن به‌مه‌به‌ستی پاراستنی ولات بووله‌هه‌لوه‌شانه‌وه و دابه‌شبوون دورله‌به‌رژه‌وه‌ندییه‌تایبه‌تییه‌کان، به‌لام زه‌نکیه‌کان که‌شانازیان به‌هیزه‌کانیا نه‌وه ده‌کردو هه‌له‌په‌ی ده‌سکه‌وتنی ئیمتیازی زیاتریان ده‌کرد به‌تایبه‌ت کاتی به‌که‌می ژماره‌ی سه‌ریازانی سه‌لاحه‌دینیان زانی، نه‌وه‌بوو داوای الرحبه و ده‌وروبه‌ریان لی‌کرد، نه‌ویش ناماده‌نه‌بوو داخوارییه‌که‌یان جیبه‌جی بکات به‌بیانوی نه‌وه‌ی که به‌ده‌ست ناصر الدین محمدی کوپی نه‌سه‌ده‌دین ئامۆزایه‌وه‌یه‌تی و به‌هیچ شیوه‌یک به‌وه رازی نابیت^۳، به‌م شیوه‌یه سه‌لاحه‌دین ری نه‌دا به‌دروس‌تبوونی هیچ جیابونه‌وه‌ك له‌ریزه‌کانیدا، به‌لکو به‌وه‌شی زانیبوو که زه‌نکیه‌کان نه‌یانه‌ویت له‌ناوه‌وه ده‌ست له‌پیزه‌کانی بوه‌شین، بۆ پاراستنی ریزه‌کانی لا گرنگتر بوو، ده‌ره‌نجامی نه‌م رازی نه‌بونه‌ش زه‌نکیه‌کان برپاریاندا کرده‌وه سه‌ریازییه‌کانیان ده‌ست پیکه‌نه‌وه، به‌لام سه‌لاحه‌دین توانی

^۱ الکامل فی التأریخ، له: تأریخ الأیوبین، ل: ۶۰.

^۲ کتاب الروضتین (۲/۳۷۸).

^۳ هه‌مان سه‌قضاوة (۲/۳۷۹).

سوڀای زه نکی شکست پېښېښت له شوېنیکدا له سنوری حه ما له دۆلی روبری عاصی که به (قرون حه ما) ناسراوه له باکورپی شاری حه ماوه له ۱۹۰۱ی رهمه زانی ۵۷۰/ک ۲۳ی نیسانی سالی ۱۱۷۵ز، کومه لیک له نه میره کانی به دیل گرتو پاشان نازادی کردن و دوژمنانی هه تاوه کو دهر وازه ی حه لب راونا گه ماروی به سهر نه و شارهدا بۆ جاری دوهم سه پاندو فه رمانیدا که وتار به ناوی الملك الصالح وه نه خویندریتته وه و ناوی له دراودا سپریه وه له و ناوچانه ی که ده که وتنه ژیر ده سه لاتی وه^۱، له گه ل نه مه شدا پپی وانه بوو که هینده هیزی هیه که بتوانیت دریزه به جهنگ بدات، له لایان خوشیانه وه حه له بیه کان ناره زوی ریکه وتنیان هه بوو^۲، دهره نجامی نه و گفتوگوو دانوستانه ش که له نیوان هه ردوولادا روویدا گه یشتنه ناگر به ستیک که به پپی نه و ناگر به سته سه لاهه دین نه و ناوچانه ی که به ده سستییه وه یه تی له ولاتی شامدا ده بیتته مولکی و هاوپه یمانه زه نکیه کانیش نه و ناوچانه یان پیده دریت که به ده سستیانه وه یه، له گه له ندی له وزه ویانه ی که نه که ویتته باکورپی حه ما وه کو المعرة^۳، وکفر طاب^۴، دوی مؤرکردنی نه م ریکه تنه ش سه لاهه دین حه له بی به جیه یشت^۵، نه م سه رکه وتنه ش که سه لاهه دین به ده سستی هینا یارمه تیده ر بوو بۆ چه سپاندنی پیگی به ته وای له شامدا، له هه مان کاتیشدا پیگی رکابه ره کانی لاوازکرد، نه مه ش پالی پیوه نا هه تاوه کو نازناوی (پاشای میسرو شام) له خوی بنیت و به ناویه وه نزای بۆ ده کرا له میمبه ره کانیدا، هه روه ک دراوی زیپیشی به ناوی خویه وه لیدا^۶، له راستیشدا سه لاهه دین راستگو بوو له مامه له کردنی باش له گه ل الملك الصالح نیسماعیل داو، هه لیدا بروای پېښېښت که ناماژه ی خزمه تکردنیه تی به دلسؤزیه وه، له هه مان کاتدا راشکاو بوو له وه دا که ری به رکابه ره کانی نادا لئی نزی که بکه نه وه، صالحیش له لایه ن خویه وه نه م خزمه ته ی به یه کی که له پیوستیه کانی بالاده ست بوونی خوی ده زانی و به پیوستی ده زانی له سهر سه لاهه دین، به م ره تکردنه وه نیجابه یه ش بۆ هه موو هه وله کانی لیکگه یشتن، سه لاهه دین هیچ چاره یه کی تری

^۱ تاریخ الزنکیین فی مصر وبلاد الشام، ل: ۶۱.

^۲ تاریخ الزنکیین فی مصر وبلاد الشام، ل: ۶۱.

^۳ المعرة: شاریکی گهره یه له نارچه ی حمص له نیوان حلب و حه مادا

^۴ کفر طاب: شاروچکه یه که له نیوان المعرة و حلبدا، الحمودی (۷۰۱۴هـ)

^۵ النوادر الساطانية، ل: ۹۴.

^۶ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۱.

له بهردهمدا نه بوو جگه له خۇدا پښین له وه لاء و لایه نگرې، له م بارودوخه داو هیچ پاساویکی بهدی نه ده کرد بۆ نه وهی که نازناوی پاشا له خوی نه نیت^۱

دیاره جهنگی القرون دهنگدانه وهی مه ترسیداری هه بوو وهك چۆن دهره نجامه که شی مه ترسیدار بوون، چونکه سولتان هه ر که له ریگه ی حه ماوه گه رایه وه نیردراوه کانی خه لیفه مستضیء گه یشتنه لای و ته شریفات و ری و ره سم و ئالا ره شه کان و نیمزای دیوان یان پییوو بۆ بوون به سولتانی میسرو شام جگه له حه له ب، به م پییه ش بوو به سولتانی شه رعی و به هیزو گه وره ی هه موو ناوچه که و، میراتگری راسته قینه ی نوره دین، نه مه ش زه نکیه کانی نیگه ران کردو رقی حه له بی و فره نه کانی دژی زیاتر کردو، بووه هژی هه لگیرساندنه وهی جه تگو وهك نه وهی ریگه وتنی له گه ل حه له بدا هیچ نه بوییت^۲.

۵- **جهنگی (قتل السلطان):** دوا هه ول بوو بۆ دهره پانندی سه لاهه دین، چونکه جهنگی نیوان نه یوبی و زه نکیه کان به سه رکه وتنی له قرون حمادا کۆتایی نه هات، چونکه سه یفه دین غازی بی ئومید نه بوو کاتی هه والی شکستی بیستو، وه رگرتنی نازناو و ته شریعاتی خه لیفه ش له لایه ن سه لاهه دینه وه بۆ حوکمکردنی میسرو ولاتی شام وروژاندی، نه مه جگه له لیدانی دراو به ناوی سه لاهه دینه وه، نه مه ش بووه هژی نه وهی که بیر له تۆله سه ندنه وه بکاته وه و پلانیکی سه ربازی دابنیت بۆ گه مارۆدان و سه رکه وتن به سه ریداو نه مه ش به چوار میحوه ر ده کریت: • ناردی بۆ لای نه میره کانی حه له ب و گله یی لیکردن بۆ په له کردنیان له ریگه وتن له گه ل سه لاهه دینداو هانیدان بۆ هه لوه شانده وهی و پشتگیریکردنی له جهنگی داها تویدا^۳.

• بالیۆریکی نارد بۆ ریمۆندی سییه می فه رمانپه وای طرابلس و سه رپه رشتیاری میرنشینی به یتولمه قدیس و داوای لیکرد که له گه لیدا هاوپه یمانییتی مۆر بکات و پشتگیری بکات دژ به سه لاهه دین^۴.

• ویستی له مه به سه ته کانی سه لاهه دین تیڭگات و نیردراویکی بۆ نارد به بیانوی ناشته وایی و وه رگرتنی په یمان لیی، مه به سستی سه ره کیشی ناشکرا کردنی پسلان و مه به سه ته کانی سه لاهه دین و به هه لدا بردنی بوو، به لام نیردراوه که که وته هه لوه و نامه ی سه یفه دین غازی دووه می بۆ نه میره کانی حه له ب دهره ینا کاتی سه لاهه دینیش خویندیه وه له مه به سستی

^۱ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۱.

^۲ صلاح الدین الفارس المجاهد، ل: ۱۷۰۰.

^۳ مفرج الکروب (۳۶/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۶۲.

^۴ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۲.

بنه ماله‌ی زه‌نکی و پلانیان گه‌یشت و له‌هه‌مان کاتیشتا زانی که‌ئه‌میره‌کانی‌ه‌له‌ب
 ریکه‌وتنه‌که‌یان هه‌لوه‌شاندو‌ته‌وه له‌ئاماده سازیدان بۆ ده‌ستپیکردنه‌وی جه‌نگ^۱.

• هه‌ریه‌که له‌فه‌رمانپه‌وایی قه‌لای کیفا^۲ و ماردین و ئه‌میره‌کانی تری تورکمانی به‌لای خۆیدا
 راکێشا، هه‌روه‌ک عمادالدین زه‌نکی براشی که‌فه‌رمانپه‌وای شه‌نگار بوو ئاماده‌یی خۆی
 ده‌رده‌بپی بۆ هاوکاریکردن له‌گه‌لیدا^۳. دیاره سه‌لاحه‌دین له‌م بارودۆخه دوژمنکارانه‌وه‌دوور
 نه‌بوو، بۆ ئه‌وه‌ش که‌ری بگری‌ت له‌هاوکاری سه‌یفه‌دین غازی و فه‌رمانپه‌وای طه‌رابلوس،
 پێشنیاری دۆستایه‌تی و ئاشته‌وای له‌گه‌ل ئه‌مه‌ی دوایدا کرد ئه‌گه‌ر بێتوو به‌بێلایه‌نی
 بمێنێته‌وه، هه‌روه‌ک هه‌موو دیله‌ خاچه‌رسته‌کانی ئازادکرد وک هێمایه‌ک بۆ نیه‌ت پاکي^۴،
 ئه‌وه‌ بوو سه‌یفه‌دین غازی ژماره‌یه‌کی زۆر سه‌ربازی کۆکرده‌وه‌و به‌ره‌و نصیبین پێشپه‌وی
 کرد^۵، ئه‌مه‌ش له‌مانگی ره‌بیعی یه‌که‌می ساڵی ۵۷۱ه‌/ ئه‌یلولی ۱۱۷۵ز دا بوو، هه‌تاوه‌کو
 کۆتایی وه‌رزی زستان تیایدا مایه‌وه، پاشان له‌فوراته‌وه په‌ڕپیه‌وه بۆ البیره^۶، نامه‌یکی نویسی
 بۆ سه‌عه‌ده‌دین کمشتکین و الملك الصالح و ئیسماعیل بۆ پشتیوانی کردنی، ئه‌وه‌ بووریکه‌وتن
 که‌فه‌رمانپه‌وای موسڵ به‌ره‌و حه‌له‌ب پێشپه‌وی بکات و له‌گه‌ل برازاکه‌یدا کۆببێته‌وه بۆ
 بریاردان له‌سه‌ر هه‌نگاوی داهاتوو^۷، پاشان هه‌ردوو لا له‌شوینێکدا کۆبونه‌وه به‌ (عین
 المبارکة) ده‌ناسراو بریاردا سوپای حه‌له‌ب بجێته‌ پال سوپای موسڵه‌وه، به‌م پێیه‌ش
 ژماره‌ی سوپا گه‌یشته‌ بیست هه‌زار سه‌رباز، پاشان ئه‌م سوپا زه‌به‌لاحه به‌ئاراسته‌ی
 دیمه‌شق پێشپه‌وی کرد له‌مانگی ره‌مه‌زانی ساڵی ۵۷۱ه‌/مانگی ئازاری ساڵی ۱۱۷۶زدا، له‌(تل
 السلطان) له‌دووری بیست میل له‌باشوری حه‌له‌به‌وه جیگیربون^۸، له‌م کاته‌شدا کمشتکین
 بریاریدا هاوکاری خاچه‌رسته‌کان بکات بۆ ناچارکردنی سه‌لاحه‌دین بۆ جه‌نگکردن له‌دوو
 به‌ره‌ی جه‌نگه‌وه هه‌تاوه‌کو لاوازی بکات، بۆ ئه‌مه‌ش هه‌ستا به‌ئازادکردنی دیله

^۱ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۳.

^۲ قه‌لای کیفا: گوندیکی گه‌وره‌یه به‌سه‌ر دنیسو دارادا ده‌پوانیته‌.

^۳ زیة الحلب (۵۲۳/۲).

^۴ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۳.

^۵ نصیبین: شاریکی ئاوه‌دانه له‌ولاتی جه‌زیره له‌سه‌رجاده‌ی کاروانه‌کانی موسڵ و شامدا.

^۶ البیره: شارۆچکه‌یه‌که له‌نزیک سمیساط له‌نیوان حه‌له‌ب و سه‌نگه‌ره‌کانی رۆمداو قه‌لایه‌کی تۆکه‌یه.

^۷ الکامل فی التأریخ، له: تأریخ الأیوبین، ل: ۶۳.

^۸ مفرج الکروب (۲/ ۳۸)، تأریخ الأیوبین، ل: ۶۳.

خاچپه رسته كانله چه له بداو به تاييهت رينۆلډ شاتيوني فه رمانزه وای ره ها وهك ده ستپيشخه ری و سه لماندنی نییه ت پاکی^۱.

سه لآحه دینیش به ئاراسته ی رکابه ره کانی جموجۆلی کرد دوا ی گه شتنی کۆمه کی له میسره وه بۆی و له رووباری العاصی په پییه وه له لای شیزه ره وه^۲ له مانگی شه والی/ مانگی نیسان به قرون چه مادا تیپه ری هه تا وه کو گه یشته (تل السلطان) و ده رۆژ تیپه په ری سه یفه دین غازی به شیوه یه کی کتوپر به سه ر یازه کانی وه له به رامبه ریدا ئاماده بوو، له و کاته شدا سه ر یازه کانی بلآوه یان کردبوو بۆ ئاودانی ئه سه په کانیان، به لآم فه رمانروای موسل دوو دل بوو له هیرش کردنداو بریاریدا روبه رو بوونه وه که دوابخات بۆ رۆژی دواتر^۳، کاتیك له به ره به یانی رۆژی داهاتوودا سه ر یازه کانی ئاماده کرد له ده ی شه وال/ دوازه ی نیسان بۆ هیرشکردنه سه ر سه ر یازگی سه لآحه دین کات تیپه پیبوو^۴، ئه وه بوو هه ردولا روبه روی یه کتر بوونه وه له جه نگیکی توندا، خه ریک بوو یه که م هیرشی سوپای زه نکیه کان سه رکه و تئوییت، به لآم سه لآحه دین هیزه یه ده که کانی هیئا بۆ ره تدانه وه ی هیرشه که یان و هیله کانی دوزمنی تیکشکاند، توانی هه تا وه کو ئیواره جه نکه که یه کلابکاته وه، زه نکیه کان تووشی شکستی قورس بوون، هه نه دی له سه رکرده کانیان بوون به دیلی سه لآحه دین، به لآم سه لآحه دین جوامیری نواندو ئازادی کردن^۵، ئه مه ش نه رمی نواندن بوو له بیرکردنه وه ی سیاسیدا، وادیاره مه به سستی راکشانی ئه وانه بوو به تاييهت که خه لکانیکی خاوه ن پله و پایه و کاریگه ریان تیدا بوو، که وای له سه یفه دین غازی دووهم کرد ئه م شکسته قبول بکات و بگه رپته وه بۆ ولاته که ی^۶ دیاره له م جه نکه شدا جگه له دوزمنایه تی سه لآحه دین هیچ ده سته و تیکی نه بوو، ئه و مال و سامانه ش که له سه ر یازگه کهیدا به جییه یشت سه لآحه دین به سه ر سه ر یازه کانی دا به شیکرد، ئه م سه رکه و تته یه کلاکه ره وه ش، ری خوشکه ر بوو بۆ سه لآحه دین بۆ ده سته گرتن به سه ر چه له ب و ده وره بریداو لکاندنی به ده و له ته که یه وه، به لآم له م کاته دا نه یده ویست سوپای سه یفه دین راوه دوو بنیت و گه مارۆی چه له ب بدات، ته نها به چه ند په لاماریک بۆ سه ر مولکه کانی رکابه ره که ی له ناوچه که دا وازیپه ئنا، پاش ئه وه ی سه ر یازه کانی ده سته یان گرت به سه ر ئه و قه لاو

^۱ ولیم الصوری (۹۸۶/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۶۴.

^۲ شیزر: قه لایه که که کوره یه کی تیدایه له شامدا له نزیک المعرة و له نیتوان المعرة و حمادا

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۶۴.

^۴ تاریخ الأیوبین، ل: ۶۴.

^۵ تاریخ الأیوبین، ل: ۶۴.

^۶ النوادر السلطانية، ل: ۵۹، تاریخ الأیوبین، ل: ۶۵.

شورانده دا که ده که ویتنه باکور و باشوری حه له به وه، دهره نجامی ئه م په رته وازییه ش که ریزی موسلمانانی گرتنه وه هه ردوولا پیریاندا که ده ست به دانوستان بکه ن بۆ چه سپاندنی ناشتی و له پیناو ریگه گرتن له سود بردنی خاچه رسته کان له م بارودوخه و له پیناو به رژه وه ندی گشتی موسولماناندا، بۆ ئه م مه به سته ش هه ر لایه نه و ده سته له چه ند مه رجیک هه لگرت و له سه ر ئه م خالانه ی خواره وه ریگه و تن:

● هه موان یه که ده ست و یه که هه لویست بن به رامبه ر به خاچ په رسته کان.

● نابیت هیچ لایه که ئه م په یمانه هه لبه وشینیتوه.

● ئه گه ر یه کیک له و دوو لایه نه ریگه و تنه که ی هه لوه شانده وه یان پێچه وانیه ی جولایه وه، ئه وه

هه موان دژی ده وه ستن هه تا وه کو پاشگه زبیتته وه.

● سه لاهه دین ده سته بر داری قه لای عه زاز^۱ ده بیت بۆ الملهک الصالح.

● ئه م ریگه و تنه له مانگی محرمی سالێ ۵۷۲هـ / ته موزی ۱۱۷۶ز^۲ دا به ستره.

۶- کۆچی دوا یی سه یفه دین غازی دووهم و عیزه دین مسعودی یه که م: ئه و پێهاتانه ی که موسڵ

به خۆیه وه بینی دوباره موسڵی کرده جیی سه رنجی سه لاهه دین ئه وه بوو له مانگی سه هه ری

سالێ ۵۷۶هـ / ته موزی ۱۱۸۰دا کۆچی دوا یی کرد^۳ ئه وه بوو خه لکی له سالێ ۵۷۵هـ هاتنه

دهره وه بۆ نوێژه بارانه له ئاکامی ئه و قات و قیری و گرانییه ی که پوی له ولات کرد بوو،

سه یفه دینیش له که ژاوه که ی خۆی هاته دهره وه و خه لکیش ورژان و په نایان بۆهینا و داویان

لیک کرد که فه رمان بدات به پێگرتن له فروشتنی مه ی، ئه ویش وه لامی دانه وه، ئه وانیش

چونه وه شار و پویان کرده مالی مه ی فروشه کان دهرگا کانیان شکاندن و تالانیان کرد و

مه یه کانیان پژاندو، بته لکه کانیان شکاندو کاری نادروستی نۆریان کرد، خاوه نی ماله کانی

په نایان برد بۆ جیگه ره کانی سولتان و سکالایان کرد دژ به پیا و چاکیک به ناوی ابو الفرج الدقاق،

به لام ئه و له تالان و خراپه کاریه کانی خه لکدا به شدار نه بوو بوو به لکو ته نها مه ی پشتبوو، کاتی

بینی خه لک ماله کان تالان ده که ن ریگری لیکردن، به لام ئه وان گوئیان پێ نه دا، کاتی سکالای

له دژ تۆمار کرا هینایان بۆ قه لاو مشته کۆله یه کیان کیشا به سه ریدا و میژه ره که ی

که و ته خواره وه، کاتی ئازاد کرا و یستی دابه زیت له قه لاکه به سه ری پوته وه دابه زی و

ئه وانیش ویستیان میژه ره که ی ببستنه وه به سه ریه وه، به لام ئه و رازی نه بوو وتی: سویند

^۱ عراز: گوندیکه قه لایه کی تیا به له باکور ی حه له ب.

^۲ مفرج الکروب (۴، ۱۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۶۵.

^۳ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۶.

به خوا سه رمدا ناپوشم هه تاكو خوائى گه وره تۆلهم ده كاته وه له و كه سانه ي كه سته ميان لى كردوم، نه وه بوو زۆرى نه خاياند نه و كه سه مرد كه نازارى دابوو، به دوائى نه وه شدا سه يفه دين نه خوش كه وت و نه خوشيه كه شى هه تا وه كو كۆچى دوائى به رده وام بوو، له وكاته شدا ته مه نى سى سال بوو، ماوه ي فه رمانپوايشى ده سال و چهند مانگك بوو و يه كيك بوو له كه سه زۆر جوانه كان و بالائى زۆر پيك بوو، روخوش و پيست سپى بوو، ريشى باز نه ي بوو، له شيشى ماماوه ندبوو له نيوان لاوازي و قه لاويداومروفتكى ژيرو شكوداريبوو، زۆر خوى پيچ نه ده دا له كاتى سواربوونى ولاخ و دانيشتندا، پاكداوين بوو هيچ شتيكى ليوه باسنه كراوه كه پيچه وانه ي پاكيى بيت. هه روه كه به ويقارو جوامير بوو، نه يده هيشت هيچ خزمه تگوزاريكى بچيته مالى هاوسه ره كانبيه وه، مه گه ر خزمه تگوزاره كه ته مه نى كه م بووايه، هه روه ها رقى له رشتنى خوين و بردنى پاره و پول بوو كه ميكيش روژدوره زيل بوو^۱، پاش كۆچى دوايشى موسل كه وته گيژاويكه وه له سه ره مه سه له ي جينشيني، چونكه سه يفه دين غازى دووهم راى وابوو كه ده سه لات بسپردريت به معز الدين سنجرى كورپى كه له و كاته دا ته مه نى دوازه سال بوو، به لام له وه ده ترسا كه سه لاهه دين ده ست وه ريداته ناوميرنشينه كه ي به تايبه ت كه كورپه كه ي بجوك بوو، هه روه كه عيزه دين مه سعودى براشى دژ به م بۆچونه بوو به بيانوى نه وه ي كه نه و مافى خويه تى و نه و شياوتره بۆ نه و كارو و نه ميره كانى موسليش پشتگيريان ده كرد، نه مير موجهه دين قايمازيش نه و مه ترسيانه ي خسته پيش چاو سه يفه دين غازى دووهم كه رووبه روى ده وله تى نه يوبى ده بيته وه، نه گه ر منداليكى وه ك كورپه كه ي نه و بكريته پاشا، واش دياره كه سه يفه دين غازى باوه پرى هيناوه به پراى نه ميره كانى بويه عزالدين مه سعودى كرده جينشيني خوى^۲.

۷- كۆچى دوائى الملك الصالح نيسماعيل كورپى نوره دين مه حمود: كۆچى دوائى الملك صالح له بيست و پينجى سالى ۵۷۷هـ كۆچيدا بوو، هۆكاره كه شى (وهك باسكرا) نه وه يه كه نه مير علم الدين سليمانى كورپى جندر له راودا زه هرى ده رخوارد داوه له ناو هيشتوه تريدا، هه نديكيش ده لئين: ياقوتى نه لئه سه دى له نلو شه ربه تدا پتي داوه، ده شلئين: له خشكانجه يه كدا بوو، تووشى نازار بوو به و شيوه يه مايه وه هه تا وه كو مرد ره حمه تى خوائى ليبيت. نه ميش گه نجيكى جوان و پيكه و تووبوو، بيست سالى پر نه كردبويه وه، يه كيكبوو له پاكترين پاشاكان و

^۱ تاريخ الأيوبيين فى مصر و بلاد الشام، ل: ۶۶.

^۲ الكامل فى التاريخ، (۹/ ۴۴۷، ۴۴۶).

هر که سيکيش له باوکی بچیت نه وه سته می نه کردوه، پزیشکه کان مه ی خوارنده و هیان
 وه کچاره سر بۆ داناو نه ویش فتوای له چهند زانایه ک داوا کردنه وانیش فتوایان بۆ دا، پاشان
 پتی ووتن ئایا خوارنده وهی مه ی نه جهلم نزيك یان دوده خاته وه؟ ووتیان: نه خیر. وتی:
 سویندبه خوا ناخۆمه وه هه تاوه کو نه چمه خزمه تی په روه ردگارو شتی کم خواردی که
 قه ده غه ی کردوه، کاتی له خۆی بیزاربوو و نه خۆشی زۆری بۆ هیئا نه میره کانی بانگکردو
 که به یعت بدهن به عزالدین مه سعودی ئاموزای و فره مانپه وای موسل له بهر به هیزی
 ده سه لات و توانای وه تاوه کو نه هیلتیت ده ست سه لاهه دین بکه ویت، هه روه ها مه ترسیشی
 هه بوو له وه ی به یعت به عماده دین زه نکی ئاموزاو فره مانپه وای شه نگار بدات، چونکه میزدی
 خوشکه که ی و په روه رده کراوی ده ستی باوکیه تی و ناتوانیت له سه لاهه دین بیپاریزیت، کاتی
 کۆچی دوای کرد حه له بیه کان عیزالدین مه سعودی کۆپی قطب الدین یان بانگکرد،
 که فره مانپه وای موسل بوو، نه ویش هات بۆ لایان و چوو نه ناو حه له به وه به شکۆمه ندیه کی
 زۆره وه و نه و رۆژه ش رۆژیکی مه زن بوو، نه مه ش له بیستی شه والدا روویدا خه زینه و
 به ره مه کانی وه رگرت وه موو چه که کانی ده سته سه را گرت، تقی الدین عمریش له شاری
 مینجدا بوو به ره و حه ما هه لات و بینی خه لکه که یه شوین دروشمی عیزالدین ی فره مانپه وای
 موسل که ووتوو حه له بیه کانیش ته ماعیان خسته بهر ده م عیزالدین مه سعود بۆ داگیرکردنی
 دیمه شق، له بهر سه رقال بونی سه لاهه دین له ولاتی میسرداو ئاماده نه بوونی
 له دیمه شقدا، هه روه ک ئاگاداریان کرده وه له خۆشه ویستی خه لکی شام بۆ نه مماله نه تابه کیه،
 نه ویش وتی: له نیتوان نیمه و نه واندا به لاین و په یمان هیه، چۆن ناپاکی بنوینم. بۆیه ماوه ی
 چهند مانگیک له حه له ب مایه وه و پاشان به ره و الوقه رۆیشت و تایدا دابه زی و نوینه ره کانی
 عمادالدین زه نکی برای هاتنه لای و داویان لیکرد حه له بیان بۆ بگۆریته وه به شه نگارو زۆر
 جه ختیان له سه ر نه و مه سه له یه کرده وه، براکه شی سه ره تا ئاماده نه بوو، به لام دواتر
 به نابهدلی نه و کاره ی نه نجامداو حه له بی راده ستکردن، عمادالدینیش سنجارو خاپورو
 ره قه ی نصیبین و سروح و چهند شوینیکی تری راده ستی نه و کرد، کاتیک سولتان سه لاهه دین
 نه م مه سه لانه ی بیست به سه ر یازه کانیه و له میسره وه که وته پێ به ره و رۆژه لات گه شته
 فورات و لیتی په پییه وه، هه ندی له نه میره کانی موسلیش و ویستیان به ری پینگرن، پاشان

سه لآحه دین دهستی گرت به سهر هه موو ولاتی جه زیره داو ویستی موسلّیش گه مارۆ بدات به لام بۆی نه چوو ه سهر، پاشان به ره و حه له ب هاتوو له عمادالدین زهنکی وه رگرت^۱.

۸- **گه مارۆی یه که می موسلّ**: نه و پېشها ته سیاسیان ه کی ولاتی شام و جه زیره و موسلّ پاش کۆچی دوا یی الملك الصالح نیسماعیل به خۆیه وه بین یی پالی یه سه لآحه دینه وه نا بۆ به جی پېشتنی میسرو به ریکه وتن به ره و رۆژه لات هه تا وه کو نزیک بیت له و روداوانه ی که له ویدا رووده دات و به پتی پتیست دهست وه ربداته بارودۆخه که نه و کارهش که عزالدین مه سعود پتی هه ستابوو له حه له بدا به هه لوه شانده وه ی، ریکه وتنی نیوان نه یوبی و زهنکی داده نا، چونکه نه م شاره و قه لاکانی ده و روبه ری سهر به ناوچه کان ژیر ده سه لاتی سه لآحه دینه و خلیفه پتی سپاردوو هه روه کئنه م کاره ی عزالدین مه سعودیش ده بیته هۆی له ناو بردنی پرۆزه ی یه کیتی نیسلامی که سه لآحه دین هه ولّی به دیهینانی ده دا، بۆیه چه ند ریوشوینکی گرت به ره له کاتی به ریکه وتنیدا به ره و رۆژه لات بۆ جیا کردنه وه ی حه له ب له ناوچه کان ی ده و روبه ری له و ریوشوینانه ش:

أ- داوای له تقی الدین عمری برازای که فه رمانپوه وای حه مابوو و فروخ شا که فه رمانپوه وای دیمه شق و نه میره کان ی تر کرد که هیژش بکه نه سهر ناوچه ی رۆژناوای جه زیره و بیخه نه سهر ناوچه کان ی تری ژیر ده سه لاتی نه یوبی هه تا وه کو بینه ریگر له په پینه وه ی سوپای موسلّ له رووباری فورات، به لام تقی الدین نه ی توانی ری له عزالدین مه سعودی یه که م بگریت و مه سعودیش هاته ناوچه له به وه، هه روه ها فه روخ شاش سه رقان بوو په رچدانه وه ی هیژشه کان ی رینۆلد شاتیون که ده یویست له قه لای کرکه وه هیژش بکاته سهر دورگه ی عه ره بی^۲.

ب- نامه یه کی نووسی بۆ خلیفه عه باس الناصر الدین الله (۵۷۵هـ - ۶۲۲ک) (۱۱۸۰ز - ۱۲۲۵ن). که تیایدا باسی کارو جیهادی خۆی ده کرد له نیسلامدا، نه و کاره مه زنانه ی که پېشکه شی خه لافه تی عه باسی کرد و رۆلّی خۆی خسته روو له روخاندنی خه لافه تی فاتمیدا و گێرانه وه ی ده سه لاتی عه باسی بۆ میسر، له هه مان کاتدا خراپی بارودۆخی ولاتی شام وه یژشکردنی خاچه رسته کان بۆ سهر حارم^۳ و ناپاک ی فه رمانپوه وای موسلّ و ده ستدریژی کردنی سوپای حه له ب بۆ سهر ناوچه کان ی ژیر ده سه لاتی و هانا بردنیان بۆ خاچه رسته کان و نامه

^۱ البداية والنهاية (۵۵۳/۱۶).

^۲ تاریخ الأيوبيين فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۹.

^۳ حارم: شورا یه کی تۆکه و شارۆچکه یه کی پرۆزه له لای نه نطاکیه نیستا سهر به حه له به.

گۆرپنه وه یان له گه‌ڵ حه‌شیشه‌کاندا به‌مه‌به‌ستی هاوکاریکردنیان دژ به‌په‌ڕژه‌ی یه‌کێتی ئیسلامی که‌سه‌لا‌حه‌دین هه‌ولێ پێکهێنانی ده‌دا. نه‌وه‌شی یاد خسته‌وه که‌خه‌لیفه‌ مستضی‌ء ب‌ا‌مر الله حه‌له‌بو ده‌ووبه‌ری خستۆته‌ ژێر ده‌سه‌لاتیه‌وه، نه‌ویش ته‌نها له‌به‌ر کوپه‌که‌ی نوره‌دین مه‌حمود ده‌سته‌به‌رداری بوو، ئێستاش داوای مافی خۆی ده‌کات، نه‌مه‌شی به‌م شیوه‌یه‌ ده‌ریبێ: ئێستا با هه‌ر که‌سه‌و مافی خۆی وه‌رگرێت و به‌ به‌شی خۆی رازی بێت، له‌لای خۆشیه‌وه‌ عیزالدين مه‌سعودی یه‌که‌م رویکرده‌ خاچه‌رسته‌کان بۆ هێتان و هاندانیان بۆ هێرشکردنه‌ سه‌ر سه‌نگه‌ره‌کانی موسلمانان، هه‌تا وه‌کو سه‌لا‌حه‌دیت سه‌رقاڵ بکات له‌هێرشکردنه‌ سه‌ر وڵاته‌که‌ی، سه‌لا‌حه‌دینیش به‌هۆی ناپاکی فه‌رمانپه‌وای موسله‌وه‌ مایه‌وه‌و بریاریدا گرنگی به‌ناوچه‌ی باکووری شام و جه‌زیره‌ بدات و رویکاته‌ حه‌له‌بو و موسل و له‌کاتی به‌ریکه‌وتنیشیدا به‌ره‌و حه‌له‌ب مظفر الدین که‌وکه‌به‌ری فه‌رمانپه‌وای حه‌پان چووه‌ پالیه‌وه‌و نامۆزگاری کرد به‌په‌رینه‌وه‌ له‌فورات و ده‌ستگرتن به‌سه‌ر نه‌و ناوچانه‌دا که‌ که‌وتونه‌ رۆژه‌لاتیه‌وه‌ پێش به‌ریکه‌وتن بۆ حه‌له‌ب، هه‌تا وه‌کو به‌هۆی نه‌ویوه‌ شوینه‌کانی تری له‌یاد نه‌چیت، هه‌روه‌ها به‌لێنی هاوکاری و کۆمه‌کیشی پێدا^۱. شایانی باسه‌ که‌وکه‌به‌ری ناکۆک بوو له‌گه‌ڵ فه‌رمانپه‌وای موسل و قایمازی جێگریدا که‌ له‌ولایه‌تی ئه‌ربیل (هه‌ولێر) دوری خستبویه‌وه^۲، نه‌وه‌ بوو سه‌لا‌حه‌دین به‌ره‌و حه‌له‌ب به‌ریکه‌وت پشت نه‌ستور به‌بێبه‌ری بوونی خه‌لیفه‌و بۆ ماوه‌ی سێ رۆژ که‌مارۆی حه‌له‌بیدا له‌مانگی جه‌مادی یه‌که‌م/ نه‌یلولدا پاشان به‌ره‌و موسل به‌ریکه‌ت بۆ ده‌رهێنانی له‌ژێر رکیفی بنه‌ماڵه‌ی زه‌نکی، نه‌وه‌ بوو سه‌ره‌تا ده‌ستی گرت به‌سه‌ر جه‌زیره‌و قه‌لاکانی ده‌ووبه‌ریدا پاشان له‌فوراته‌وه‌ په‌پیه‌وه‌ له‌نزیک البیره، که‌مه‌مه‌دی کوپی ئه‌لیاسی ئه‌رته‌قی فه‌رمانپه‌وای گوێراپه‌لێ بوو ئه‌رته‌قیه‌کانی قه‌لای کیفا و ماردینیش ملکه‌چی بوون په‌یوه‌ندیان کرد به‌سوپا که‌یه‌وه‌، نه‌وه‌بوو شاره‌کانی جه‌زیره‌و ره‌ها و سروج^۳ و نصیبین و ره‌ققه‌و خاپوو هتد یه‌ک له‌دوای یه‌ک خۆیان به‌ده‌ستوه‌دا و سه‌لا‌حه‌دینیش شاری ره‌های دا به‌که‌وکه‌به‌ری و حوسامه‌دین نه‌باله‌ه‌یجای سه‌مینیشی کرده‌ والی و کار به‌ده‌ستی نصیبین، خاپوریشی به‌خشی به‌ جمال الدین

^۱ مفرج الکروب (۲/ ۱۱۰-۱۱۲)، تأریخ الأیوبین، ل: ۷۰.

^۲ الکامل فی التأریخ، له: تأریخ الأیوبین، ل: ۷۰.

^۳ تأریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۷۰.

^۴ سروج: شارۆچکه‌یه‌که‌ نزیک حه‌پان له‌وڵاتی میسر، الحموی (۲/ ۱۶۱۳)

خوشتري^۱، به م شيوهيه سه لآحه دين تواني دهست به سه ره مو و لاتي مضردا بگري^۲ و هاوپه يمانيتيه ك دروست بكات دژ به ميرنشيني موسل. له م حاله ته شدا ته نها به ريكه وتن بۆ موسل و دهستبه سه راگرتني له بهر ده مدا مابوويه وه، چونكه موسل سه رچاوه ي دله پاوكي و مه ترسي و كۆسپي^۳ك بوو له بهرده م به ديھيناني ئامانجه كانيدا كه به بي دهستگرتن به سه ر موسل و شه نگارو جه زيروه ي ئين عومهردا به دي نايه ت^۴. هه روه ها سه لآحه دين له مانگي ره جه بي سالي ۵۷۸هـ / كانوني يه كه مي ۱۱۸۲ز گه شته موسل و ئابلوقه يه كي توندي به سه ردا سه پاندو پاشان هي^۵رشي بۆ كرد، به لام نه يتواني دهستي به سه ردا بگري^۶ت به هوي توكمه يي و به هي^۷زي شوراكاني و ئه و ئاماده كاربه باشه ي كه عيزالدين مه سعودي يه كه م و قايماري جيگري كرد بويان، هه ستابوون به كۆكردنه وه ي سه ربازيكي زۆر بۆ به رگري كردن لي و چه ك و ئامي^۸ري جه نكي زۆريان له ده ورابه ري شار دامه زرانديبوو^۹، سه لآحه دينيش له كاتي گه مارۆكه دا هه ستا به گه شتيكي به سه ركرده وه به ده ورابه ري شارداو دنيا بوو له وه ي كه ناتواني^{۱۰}ت دهستي به سه ردا بگري^{۱۱}ت، فه رمانپه واي موسليش له م كاته دا به هه موو لايه كدا كه وته جموجۆل بۆپه يداكردي هاوپه يمان و قاضي به هائه ديني كوپي شه داد ي نارد بۆ به غدادو په ناي بردي بۆ خه ليفه ي عه باسي بۆ دورخستنه وه ي سه لآحه دين له ولاته كه ي، خه ليفه ش نامه يه كي نوسي بۆ شيخالشيوخ صدر الدين كه له گه ل سه لآحه ديندا بوو، فه رماني پيكرده كه ببسته ناو بژيوان له نتيوان هه ردوولادا^{۱۲}، هه روه ها داواي كۆمه كي له ^{۱۳}قزل ئه رسه لاني فه رمانپه واي ئه زره بايجان^{۱۴} و په هله واني كوپي ئيلدكزي ته تابه كي هه مه دان كرد^{۱۵} به لام ته نها بكتمري سقمان هات به هانه يه وه و هه ستا به ناردي وه فدي^{۱۶}ك بۆ لاي سه لآحه دين بۆتكاكردن و وازه ينان له موسل^{۱۷}، هه رچه نده سه لآحه دين داواي وه فده كه ي بكتم ره تكرده وه، به لام تيكراي ئه م هۆكارانه بونه

^۱ مفرج الكروب (۱۱۹/۲)، تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۱.

^۲ جزيره ي ئين عومهر: شارۆچكه يه كي له بابكوري موسله وه سي رۆژ دووره، الحموي (۱۳۸/۲).

^۳ الكامل في التاريخ، له: تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۱.

^۴ تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۱.

^۵ مفرج الكروب (۱۲۲/۱)، تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۱.

^۶ خلاط: شارۆچكه ي عاميره ي به ناويانگ كه خاوه ني خيرو بي^۷ريكي زۆره

^۷ ئازه ربايجان: هه ري^۸ميكي به رفراوانه ناوه نده كه ي شاري ته بريزه، الحموي (۱۲۸/۱)

^۸ هه مه دان: گه وره ترين شاره له هه ري^۹مي چياكاندا

^۹ الكامل في التاريخ، له: تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۲.

هۆی ئه وهی که به پلانه کهیدا بچیتته وه بۆدهست به سه راگرتنی موسل له رتی هیزی سه رباریه وه، و ئاره زووی گرتنه به ری شیوازی سیاسی کرد، واش پیده چیت که سه لاهه دین تووشی ته نگه تاوی بویت له له دهست دانی پله و پایه و پیگهی خۆی ترسابیت وه ک تیکۆشه ریک له پینا و نیسلادا، به هۆی ده رکه و تنیه وه وه ک که سیبک که چاوی برپوه ته میرنشینی موسل، بۆیه سولح و ئاشته وای پینشیار کرد بۆ عیزالدین مه سعودی یه که م، ئه ویش داوای که راندنه وهی ئه و ناوچانه ی کرد که سه لاهه دین دهستی گرتبوو، سه لاهه دینیش رازی بوو به مه رجیک که رازی نه بیت به دهست به سه راگرتنی حه له ب، به لام فه رمانپه وای موسل رازی نه بوو ناپاکی به رامبه ر به براکه ی بنوینیت و سور بوو له سه ر هیلانه وهی له ژیر رکیفی براکه یدا و ئاماده یی خۆی ده رپری بۆ یارمه تی دانی ئه گه ر روبه پوی مه ترسی بییتته وه^۱.

ج- دهست به سه راگرتنی شه نگار: ده ره نجامی هه ره سه هیتانی دانوسنه کان له نیوان هه ردوولا، سه لاهه دین رای وابوو که گه مارۆی له سه ر موسل توند تر بکات و دایپریت له حه له ب، شه نگالیش ئه و شاره بوو که ئه م سیاسه ته ی بۆ مسۆگه ر ده کرد بۆیه ئابلقه ی هه لگرت له سه ر موسل و به ره و شه نگار به ریکه وت. له ۱۶ی شه عبانی سالی ۵۷۸/ک ۱۵ی کانوونی یه که می سالی ۱۱۸۲زدا، بۆ ماوه ی ۱۵ رۆژ گه مارۆیدا هه تاوه کو دهستی به سه را گرت^۲.

د- ده رنه نجامه کانی دهست به سه را گرتنی شه نگار: دهست به سه را گرتنی شه نگار بووه هۆی توپه بوونی ئه میره کانی جه زیره، بۆیه بانگه یشتیان کرد بۆ به ستنی هاوپه یمانی تییه کی به رگری دژ به سیاسه تی سه لاهه دین، چونکه هاتنی بۆ جه زیره و ده ستگرتنی به سه ر شه نگاردا بوه مایه ی بیزاریان، به و پییه ی که ئاسایشیان ده خاته مه ترسییه وه، هاوپه یمانییه تیه که ش له شاه ئه رمه ن سقمان فه رمانپه وای خلاط و قطب الدینی کوپی نجم الدین ابی فه رمانپه وای ماردین و ده ولته ی شاه ی فه رمانپه وای به دلپس^۳ و ئه رزن^۴ له گه ل عزالدین مه سعودی یه که مدا^۵ پیکهاتبوو، پاشان هاوپه یمانه کان چوونه ده ره وه بۆ روبه روو بوونه وهی به سود وه رگرتن له بلۆبوونه وهی سه رباره کانی به جه زیره دا، ئه وه بوو له ناوچه ی حرزمی ماردیندا سه ربارگریان پیکه وه نا، کاتی سه لاهه دین به جموجۆله کانی زانی سوپا که ی

^۱ تاریخ الأیوبین، ل: ۷۲.

^۲ الکامل فی التاریخ، له: تاریخ الأیوبین، ل: ۷۲.

^۳ به دلپس: شارۆچکه یه که له ده روبه ری ئه رمینیا نزیک خلاط، الحموی (۱/۳۵۸).

^۴ ئه رزن: شارێکی به ناوبانگه نزیک خلاط

^۵ تاریخ الزمان غریغوریوس الملطی، ل: ۱۹۹.

کۆکرده وه به رهو رأس العین به ریکه وت^۱ بۆ رووبه رووبونه وه یان، به لام نه وان وادیار بوو له رووبه روو بوونه وه ده ترسان بۆیه بلأوه یان لیکردو هه ریه که گه پرایه وه بۆ ولاتی خوێ،^۲ به م شیویه عزالدین مه سعودی یه که م له هه وله کانیدا بۆ وه ده رنانی سه لآحه دین له ناوچه ی جه زیره شکستی هینا سه رباری پیشگیری کردنی هه ندی له نه میره کان بۆی وه هینده هینی به ده سه ته وه نه ما که بتوانیت کۆسپ بۆ پرۆژه کانی سه لآحه دین دروست بکات له ناوچه که دا^۳.

۵- ده سه ته سه را گرتنی نامه د: سه لآحه دین سودی له بلأوه پیکردنی نه یارانی و لاوازیان وه رگرتو به رهو نامه د پیشپه وی کرد پاش وه رگرتنی مۆله ت له لایه ن خلیفه الناصر الدین الله وه بۆ هیرشکردنه سه ری نوره دین محهمه دی فه رمانپه وی قه لای کیفاش زۆر داوای هیرشکردنه سه رو ده ست به سه را گرتن و راستکردنه وه ی نه و شاره ی لیکرد، به پیتی نه و ریکه وتنه ی که له نیتوانیندا روویدا^۴، نه وه بوو سه لآحه دین له ۱۷ ی ذی الحجه ی سالی ۷۸ هـ/ ۱۵ نیسانی ۱۱۸۲ دا گه یشته نامه دو ئابلو قه ی به سه ردا سه پاند فه رمانپه واکه شی که محممد کوپی نیلدکز بوو زۆر لاواز ته نها به ناو ده سه لاتداریوو، ده سه لاتداری راسته قینه ش به هانه دین نیسان بوو، که زۆر پیسکه و به دره وشت بوو، ئازوقه و مال و سامانی له خه لک ناوچه گرتبویه وه، له م ماوه یه شدا سه لآحه دین نامه ی نارد بۆ گه وره نه میره کانی نامه دو به لێن و مژده ی پێده دان و هه په شی لێده ده کردن نه گه ر سور بن له سه ر جه نگو کوشتار^۵. نه م بارودۆخه ش که خه لکی تیکه وتبوو لاوازو بی هینی کردن و بسووه هۆی رسوا بوون و خه مساردیان له به رگریکردندا، نه مه ش نیین نیسانی ناچار کرد که داوای نه مان و په نادان بکات بۆ خوێ و خیزانه که ی و ماوه ی سی رۆژ مۆله تی بدات بۆ گواستنه وه ی سامان که نجینه کانی، پاش کۆتایی هاتنی نه م مۆله ته ش سه لآحه دین له ۱۰ ی موحه په می ۷۹ هـ/ ۱۶ ی ئایاری ۱۱۸۲ دا سه لآحه دین شاره که ی گرته ده ست و له گه ل ناوچه کانی ده رووبه ریدا راده ستی نوره دین محممدی کردو فه رمانی پیکرد که دادگه ری تیا دا به ریا بکات و

^۱ رأس العین شارێکی گه وره و په ناویانگه له شاره کانی جه زیره له نیتوان هه ران و نصیبیندا

^۲ الکامل فی التاریخ، له: تاریخ الأیوبین، ل: ۷۳.

^۳ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۷۳.

^۴ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۷۳.

^۵ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۷۳.

سته م نه هیلت و گوپرایه ل و فرمانبررداری سولتان بیت و، هرکاتیکیش داوای کومه کی له نامه د کرد بۆ رووبه روو بوونه وهی فرنجه کان نامه بیت^۱.

دووهم: پاش دهست گرتنی به سهر حه له ب:

به سهر ناوچهی جه زیره دا سه لاهه دین بوه دراوستی میرنیشنی حه له ب و بریاریدا بیهینتته ژیر رکیفی خویه وه پیش نه وهی دهستبه سهر موسلدا بگریت، هر بویه له فورات په پیه وه و له ناوچهی تل خالدا بارگه و بنه ی خست ده وروبه ری له ده وروبه ری حه له ب و ئابلوقه ی به سهر دا سه پاند هه تاوه کو له مانگی محرم ی سالی ۵۷۹هـ / ئایاری ۱۱۸۳ز خوی به دهسته وه دا، پاشان له ویشه وه به ره و عینتاب به پیکه وت^۲ و ناصر الدین محمدی فرمانرواشی ملکه چی خوی پیشان داو داوای لیکرد که وهک والی نه شوینه بیهینتته وه، سه لاهه دینیش رازی بوو، پاشان له عینتابه وه به ره و حه له ب پیشپه وی کرد و له ۲۶ی محرم / ۲۱ی ئایاردا گه شته حه له ب، به لام یه کسه ر جهنگی له گه لدا نه کردن، به لکو چوه میدان الأخضره داوی چهند رۆژیک گواستیه وه بۆ کیوی جوشن وای پیشانی عیمالدین زهنگی دووهم ده دا که خانوو بۆ خوی و سه ربازه کانی دروستده کات هه تاوه کو ناچاری خۆبه دهسته وه دانی بکات و ری له خوین رشتن بگریت^۳ عیمالدین زهنگی دووهمیش ناچار بوو دانوستان بکات له گه ل سه لاهه دیندا بۆ به دهسته وه دانی شاره که و نه میر حسام الدین طومان بوو ناو بیوان له نیوانیانداو له سهر نه م خالانه ریک که وتن:

• عیمالدین زهنگی دووهم دهستبهرداری حه له ب بیت بۆ سه لاهه دین.

• سه لاهه دین شه نگارو خاپور نصیبین و سروج بدات به عیمالدین زهنگی دووهم.

• الرقهش بدات به حسام الدین طومان.

• عیمالدین زهنگی دووهم هیزه کانی ده خاته ژیر فرمانی سلاحه دین هرکاتی پیویستی پییان هه بوو.

• سه لاهه دین هاته شاری حه له به وه داوی مۆرکردنی ریکه وتننامه ی ناشتی له ۱۷ی صفری سالی ۵۷۹هـ / ۱۸ی حوزه ی رانی سالی ۱۱۸۳ز دا خه لکیش پیشوازیان لیکرد^۴.

۱- **ناکامه کانی دهستگرتن به سهر حه له ب دا:** به میزبونی پیگه ی سه لاهه دین و پته و بونی به ره ی نیسلامی و یه کلابوونه وهی بۆ کوشتاری خاچه رسته کان هه ندیک بون

^۱ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۷۴.

^۲ عینتاب: قه لایه کی توکمه یه له نیوان حه له ب و ئه نطاکیه دا پیشت به دلوک ناسرابوو.

^۳ تاریخ الأیوبین فی الشام، ل: ۷۴.

^۴ مفرج الکروب (۱۴۲/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۷۵.

له دهره نجامه کانی ده سترگرتن به سهرحه له بدا ئه مهش ترسی خسته دلی فهره نجه کان و ئه م رووداو هیان به گه وره ترین شکوزانی که رووبه روویان بویته وه ههروه ها ئه م رووداو ه پهیوهندی سیاسی و سه ریا زییه کانی نیوان میسرو ولاتی شامی دووپا تکرده وه، مولکه کانیشیانی له ولای شامدا له و میحو ره دا قورخرکرد، ئه وه بوو بوهمندی سییه م که فهرمان په وای ئه نطاکیه بوو داوای په نادانی له سه لاهه دین کردو سه لاهه دینیش به وه رازی بوو پاش به ئه نجام گه یاندنی یلانه که ی بۆ یه کخستنی جیهانی ئیسلامی له روزه ولاتی نزدیکدا^۱.

● گه مارؤی دووه می موسل: نه و رووداو پی شهاتانه ی که له موسلدا رویاندا سه لاهه دینی ناچار کرد که دووباره ده سه و ردا ته کاروباری موسل، نه بوو له مانگی جه مادی یه که می سالی ۵۷۹هـ/ نه یلولی ۱۱۸۳زدا عزالدین مه سعودی یه که م گوی ی بۆ قسه لۆکی هه ندی له نه میره کانگرت دژ به مجاهد الدین قایمقازی جیگری (له وانه ی که دوزمنایه تی له نیوانیاندا هه بوو) و ده ستگیری کردو خستیه زیندانه وه و دهستی گرت به سه ر مال و مولکیدا، له ته ربیل (هه ولیر) و جه زیره ی ئیبن عومه ر شه هه زور و دقو قاً، و قه لای عقر الحمديه که له ژیر ده سه لاتی قایمازدا بوو و چه ند جینشینکی تیدا بوو که به ناوی نه وه وه حوکمیان ده کرد، کاتی قایماز ده ستگیرکرا، نه وه میرانه ی یاخیبوون و زهینه دین یوسفی فه رمانپه وای ته ربیل و معز الدین سنجرشای فه رمانپه وای جه زیره ی ئیبن عومه ر نامه ی وه فا داریان نارد بۆ سه لاهه دین به م شیوه یه ش نه م دوو شاره که و ته نه ژیر ده سه لاتی سه لاهه دینه وه، نه م هه ل سوکه و ته نا مه سئولانه ی عزالدین مه سعودی یه که م بووه هؤی لاواز کردنی هه لویستی خۆی به رامبه ر به سه لاهه دین، ناچار په نای برده به رسیاسه ت و قاضی به هانه دینی کوپی شه دادی نارد بۆ خه لیفه ی عه باسی له مانگی شه والی سالی ۵۷۹هـ/ کانونوی دووه می ۱۱۸۴زدا، داوای لیکرد که سه ر له نوێ ببیته ناویرژیوان بۆ ناشته وای کردن له نیوان نه وو سه لاهه دیندا، خه لیفه ش وه لامی داخوازییه که ی دایه وه و شیخ الشیوخ و به شیر الخادمی نارد دانوستان له گه ل سه لاهه دیندا بکات بۆ چاره سه رکردنی کیشه کانی نیوان نه وه و فه رمانپه وای موسل، محی الدین شاره زوریش وه ک نوینه ری فه رمانپه وای موسل په یوه مدتی پیوه کردن له گه ل قاضی ئیبن شه ددادا، به لام دانوستانه کان به هؤی چه ند گرفتیکه وه وه ستینران، به هؤی

^١ تاريخ الأيوبيين، ل: ٧٥.

۲. شه هژور (شاه هژور): ناوچه که به فراوانی، ناو حیاه لهنتوان ئه ریل و هه مه زاندا.

٣ دَقَمَقَا: شَارِيكَه لَه نِيَّوَان ئه رِييل و به غَدَادَا، الحَمَوِي (٤٥٩/٢)

^٤ النوادر السلطانية، ل: ١١٢، ١١١، تأريخ الأيوبيين، ل: ٧٦.

ئەو ھى ھەسەلاھە دىن فەرمانپەرە ۋاى ئەرپىل ۋە جەزىرە ھى ئىبن عومەرى سەرپىشكەردىبوو لەنتوان چوونە پال خۆى ياخود ھەلبژاردنى فەرمانپەرە ۋاى موسلىدا ئەمەش لەلايەن نوپنەرى عىزالدىن مەسعودى يەكەمە ۋە رەتكرابە ۋە سور بوون لەسەر پاشكۆيە تيان بۆ فەرمانپەرە ۋاى موسلى، ھەر ۋەھا سور بوون لەسەر ناوھىنانيان لەياداشتنامە ھى ئاشتەوايدا، ئەمەش بوو ھۆى گەرپانە ۋە ھى نوپنە رەكان بەدەستى خالى، بەلام عىزالدىن مەسعودى يەكەم پەى بەو تەنگەژەيە برد كەخۆى تىخستبوو ۋە پەشيمان بوويە ۋە لەسەر ئەو كارە ھى كەئەنجامى دابوو ۋە جىگرەكەى ئازادكرد ۋە دەسەلاتى جارانى بۆگىتپايە ۋە^۱. ئەو ۋەبوو مجاھىدالدىن قايمان لەكاتىكدا لەزىندان ئازادكرا كەموسلى بەرە ۋە لاۋازى دەچو دەسەلاتدارانى ۋەريان بەردابوو، ئەویش كاريكرىد بۆ گەرپانە ۋە ھى ھىز بۆ دەزگاكانى دەولەت بەتايبەت سوپا، بۆ ئەم مەبەستەش داۋاى كۆمەكى لەھىزەكانى دەۋرۋەركرد ۋە ھەلەكانى سەرگەوتتو بوونلەراكىشەنى قزلى فەرمانپەرە ۋاى ئازربايجان ۋە سى ھەزار سەربازى لەلايەن ئەو ۋە بۆ نىردرا،^۲ ئەو ۋە بوو داۋاى ئەو ھى كەمتەمانى بەتواناى خۆى پەيداكرىد، بىرپاريدا كەناۋچەكە دەست بەسەرگىراۋەكانى ئەتەبەكەكەى بگىتپەتە ۋە، بۆ ئەم مەبەستەش ھىرشى كرىد سەر ئەرپىل (ھەولير)، بەلام نەيتوانى دەستى بەسەردابگىت^۳، سەلاھە دىنىش بى ئاگا نەبوو لەم روداۋانە ۋە بىرپاريدا بەرگرى لەزىن الدىن يوسفى ھاۋپەيمانى بكات كەفەرمانپەرە ۋاى ئەرپىل بوو، پاشان بەرە ۋە موسلى بەرپىكەوئ بۆ دەرھىنانى لەچنگى عزالدىن مەسعودى يەكەم، زۆرى نەخايەندەھىزەكانى كۆكرە ۋە ۋە سەرگىرايەتى خۆى بەرە ۋە ھەپران بە رى خست لەصفرى سالى ۵۸۱ك/ ئايارى سالى ۱۱۸۵ز داۋ لەرأس العين لايداۋ پاشان بەرە ۋە دنىسر بەرپىكەوت^۴، لەویش عمادالدىنى كوپى قرا ئەرسەلان ئەرتەقى لەگەل سەربازەكانى نورەدىن مەمەدى برايدا كەفەرمانپەرە ۋاى قەلاى كىفاۋ ئامەد بوو پەيوەندىان پىۋەكرد ۋە پىكە ۋە بەرە ۋە نصىبىن بەرپىكەوتن ۋە لەویش موعىزەدىن سنجرو شاھى كوپى سەيفەدىن غازى يەكەمى فەرمانپەرە ۋاى ئىبن عومەر گەيشتە ۋە پىياندا^۵، سەلاھە دىنىش بەردەوام بوو لەپىشپەويدا بەرە ۋە موسلى ۋە

^۱ مفرج الكروب (۲/۱۵۶، ۱۵۵)، تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۶.

^۲ تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۶.

^۳ تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۶، سەيرى: مجاهدالدين قايمان نائب اربد والموصل.

^۴ تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۶، سەيرى: مجاهدالدين قايمان نائب اربد والموصل.

^۵ دنىسر: شارۆچكە يەكى گەرە ۋە ناۋبانگە لەدەورو بەرى جەزىرە ھى نزىكماردىن

^۶ مفرج الكروب (۲/۱۶۶).

له ئيسماعيلياتى نزيك موسل لايدا له مانگى ره بىعى يه كه مى ٥٨١/ك ١١٨٥ز دا. وهك پالېشتيكيښ بۆ هه لويسته كانى نامه يه كى نارد بۆ خه ليفه ي عه باسى و ئاگادارى كرده وه له وهى ئه يه ويّت كاروبارى موسل يه كلا بكا ته وه و ئاماژه شى به وه دا كه خه لكه كه ي به ناوى طغرلى سلجوقييه وه و تارده دهن كه سولتاني عه جه م و نه يارى خه ليفه يه، دراويشى به ناوى ئه وه وه لى دهن و نامه ش له گه ل خاچه رسته كاندا ئالوگۆر ده كهن و هانيان دهن بۆ هيرش كرده سهر ولاتى موسلمانان، هه روه ها رونيكرد وه كه ئه و بۆ پاوانخو ازى و له ناوبردى بنه ماله ي زه نكى نه هاتوه، به لكو مه به ستى گيړانه وه يانه بۆ گوپرايه لى خه ليفه و سه رخستنى ئيسلام و ريگري له سته مكارى و بى شرمى نواندن به رامبه ر به موسلمانان و پچراندنى په يوه نديان له گه ل سه لجوقيه بيگانه كاندا و ناچار كردنيان بۆ ريژگرتن له دراوسى و كه ياندى په يوه ندى خزمه تى^١، ئه وه بوو فشاريكي به هيزى خسته سهر عيزالدين مه سعودى يه كه م ئه مه ش ناچارى كرد كه په نا بۆ ئاگر به ست به ريّت و پاشان وه فديكي نارد له لاي كه كچه ئاموزاكي نوره دين مه حمود و ژنانى كى ترى تيا دا بوون، له گه ل كۆمه ليك له پياو ماقولان بۆ داواى ئاشته وايى و ده ست هه لگرتن له گه مارۆدانى موسل، راي سه لاهه دينيش له گه ل په سه نكردنى ريكه و تندا بوو ئه گه ر ناره زاي زانا عيسى هه كارى و ئه مير عه لى كورپى ئه حمه د المشطوب نه بوايه كه هوشداريان پيدا هه ستان به په سه نكردنى سولح و پتيان و ت: شويينيكي وهك موسل له بهر ئافره تيكي ده ستى ليته ئاگيريّت، چونكه عيزالدين مه سعود به هوى ده سته وسانى و بى توانايى له پاراستنى موسل ناردونى^٢، ئه ويش راكه يانى په سه نكردو پوزشى هينايه وه بۆ وه فده كه ي موسل و هه ستا به گه مارۆدانى موسل، به لام چه ند كۆسپيكي هاته ري كه گرنگ ترينيان:

- خه لكى موسل له لاي رۆژه لاتى شاره كه وه ده هاتنه دهره وه و دژ به هيزه ئه يوبيه كان ده جه نگان و پاشان ده گه پرانه وه بۆ ناو شار ئه مه ش سه لاهه دينى نيگه رانكرد.
- قايمان به ته واوى موه سلى توكمه و قايم كردبوو و چاكسازى له سوپادا كردبوو هه تا وه كو بتوانى به ربه رچى ئه يوبيه كان بداته وه، به م شيوه يه سه ر يازه كانى خوڤاگران به رگريان ده كرد.

^١ مفرج الكروب (١٦٦/٢)، تاريخ الأيوبيين، ل: ٧٧.

^٢ الكامل فى التاريخ (٥٠٦/١٠): تاريخ الأيوبيين، ل: ٧٨.

● گه مارۆدانی موسڵ له کاتی کدا دهستی پێکرد که پلهی گهرما بهرز بوو، بۆیه سه لاهه دین
فه رمانی وه ستاندی جهنگی دا هه تاوه کو ئه و گهرمایه کۆتایی دیت.

● وا ریکه وت له و کاته دا ئاوی روباری دیجله زۆر که میکردو ئه ندازیاره کان ئامۆژگاری
سه لاهه دینیان کرد که رێپه وی روباره که بگۆریت و دوریخاته وه له موسڵ، هه تاوه کو
خه لکه که ی تینوو بین و ناچاری خۆبه دهسته وه دان بین، به لام سه لاهه دین پێی وابوو که ئم
پروژه یه کاتیکی زۆر ده خایه نیت و هه ول و ماندوو بوونیکی زۆری ده ویت ده بیته هۆی مانوو
کردنی سوپا.

● قه ده ردا بوو که له کاتی گه مارۆکه دا هه ریه ک له شاه ئهرمه نی فه رمانپه وای خلای بێ ئه وه ی
کو ریک جێبه یلێت که جێی بگریته وه و نوره دین محمه دی فه رمانپه وای ئامه دو قه لای کیفا^۱
مردن، سه لاهه دینیش ویستی کاروباری میرنیشینه ئهرته قیه کان ریکبخت به شیوه یه ک
که خزمه ت به ئامانه گانی خۆی بکات^۲.

۲- **هه ولدا بو ده ستگرتن به سه ر خه لاطدا:** له دوا ی کۆچی دوا یی فه رمانپه واکه ی یه کێک
له مه مالیکه کان به ناوی سسف الدین به کتمر دهستی گرت به سه ر خه لاطدا، سه لاهه دینیش
به هیوا بوو دهستی به سه ردا بگریته بو ئه م مه به سته ش راویژی کرد به سه رکرده
سه ر یازیه گانی، ئه وانیش هه ندیکیان پای له گه ل درێژه داندا بوو به گه مارۆدانی موسڵ، به لام
هه ندیکی تر رایان وابوو که به ری بکه ویت بو خه لاط به بیانوی ئه وه ی که ئه وه ری خوشکه ره
بو ده ستگرتن به سه ر شوراو قه لاکانی تری ناوچه که دا، له ئاکامی ئه م جیاوازییه شدا
سه لاهه دین دوو دل بوو له بریار داند و هه لویستی یه کلایی نه کرده وه هه تا ئه و کاته ی
که نامه ی بانگه یشتی له خه لکی خه لاطه وه پێگه یشت که تیایدا بانگه یشتیان ده کرد بو گرتنه
دهستی خه لاط^۳، له راستیشدا شمس الدینی کوپی په هله وانی کوپی ئیلدکزی فه رمانپه وای
نازه ر بیجان و هه مه دان و چاوی بریبویه خه لاط پاش ئه وه ی هه وائی کۆچی دوا یی شای
ئهرمه نی بیست، بکمریش ترسی ئه وه ی لێنیشته که پۆسته که ی له ده ست بدات و خه لکی
خه لاطیش ئاماده نه بوون ملکه چی بن، بو ریگرتن و به رپه چدانه وه ی ئیلدکز، بکتمر له گه ل
پیاو ماقولانی شاره که دا ریکه وت له سه ر نامه ناردن بو سه لاهه دین و گوێرایه لی نواندن بۆی،
ئه م کاره شیان به نیازی به گژیه کدا دانی سه لاهه دین و ئیلدکز ده کرد هه تاوه کو ناوچه که

^۱ تاریخ الأیوبین، ل: ۷۸.

^۲ تاریخ الأیوبین، ل: ۷۸.

^۳ الكامل فی التاریخ، ل: تاریخ الأیوبین، ل: ۷۹.

به ده ست خۆيانه وه بمیښته وه، نه وه بوو سه لاهه دين به ره و خه لاط به ريکه وت بى نه وه ی به نيازى بکتم بزانیت و له پيشه وه ی سوپاکه شيذا ناصر الدين محمدی کورې شيرکزی ناموزاو مظفر الدينی کورې صاحبی فه رمانپه وای حه پان و چند که سيکی تری دانا، له بطوانه له نزيك خه لاط لايانداو، زانا عيسای هه کارى و غرس الدين قلعج نه رسه لانی نارد بۆ خه لاط بۆ بپياردانى رى و شوینی خۆبه دهسته وه دانه که، خۆشى به ره و ميفارقين به ريکه وت بۆ ده ست به سه راگرتنى، هه چى په هله وانيشه به ره و خه لاط به ريکه وت و له نزيك نه و شاره بارگه ی خست، نيژدراکانى بکتمريش سه ردانى هه ردو لايانى کردو هه په شه يان له په هله وان کرد که نه گه ر هيرش بکاته سه ر خه لاط نه و ا شاره که راده ستى سه لاهه دين ده که ن، به لام په هله وان توانى بکتم به لای خۆيدا رابکيشيت و کچه که ی خۆى لى ماره بکات، بکتمريش پوزشى بۆ نيژدراوه کانى سه لاهه دين هيڻايه وه و نه وانيش به بى نه وه ی هيچ نامانجيك به ده ست بيښن، ناوچه که يان به جيهيتشت، به م شيوه يش هه وله کانى سه لاهه دين بۆ ده ست به سه راگرتنى خه لاط شکستى هيڻا^۱. له لايه ن خۆشيه وه قطب الدين شقمان که بووه جينشيني باوکى له فه رمانپه وايه تى نامه دو قه لای کيفادا دانى به ده سه لاتی سه لاهه دين داناو گوږپرايه لى خۆى بۆ دووپاتکرده وه، چونکه مه ترسى نه وه ی هه بوو که نامه دى ليبيسيښته وه^۲.

۳- ده ست به سه راگرتنى ميفارقين^۳: ميفارقين له ژيړ ده سه لاتی حسام الدين يولقى کورې قطب الدين ئيلغازى فه رمانپه وای ماردیندا بوو که ته مه نى ده سال بوو، تيايدا پاسگه يه کى شاه نه رمه نى فه رمانپه وای خه لاط هه بوو که نه سه ده دين يه رنه فش سه رکردايه تى سه رياره کانى ده کردو نامه ده نه بوو بجيڼه ژيړ رکيڼى سه لاهه دين و ياخى بوونى خۆى راگه ياند نه مه ش سه لاهه دينى ناچارکرد هه تاوه که گه مارؤ بدات، به لام نه يتوانى نه م شاره کونترولبات، بۆيه په نای برد بۆ شيوازی هه وللى سياسى و په يوه ندى کرد به هاوسه رى قطب الدينه وه که له ماردیندا نيسته جى بوو بوو دواى تيگه ياند که ير نقش له گه ليذا ريککه وتوه له سه ر ته سليم کردنى شاره که پيى، نيژدراوځيکشى نارد بۆ لای قطب الدين و هه والى پيدا که هاوسه ره که ی ده يه ويټ شاره که يان راده ستى سه حه دين بکات، به م شيوازه سياسيه توانى نه م شاره بخاته ژيړ رکيڼى خۆيه وه له ۲۹ جمادى يه که مى سالى ۵۸۱هـ / ۲۸ى نابى

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۱۷، ۱۱۸.

^۲ نامه د: گه وره ترين شارى دياريه کره و ناوبانگى باشى هيه.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۱۱۷، ۱۱۸.

سالی ۱۱۸۵ز دا، له م کاته شدا نامه يه ک گيشته ده ستي سه لآحه ديني له خه ليفه ي
عه باسيه وه که چاو ديړي و سه رپه رشي ديار به کړي پي ده سپارد له گه ل به رژه وه ندی هه تيوي
پاشا کانيان، نه وه بوو وتار له ولايه ته کاني نه رته قيدا به ناويه وه ده خويناويه وه دراو به ناوي
نه وه ليدرا.

سپيه م: گه مارؤي سپيه مي موسل و چوونه ژير رکيفي سه لآحه دينه وه:

کاتي سه لآحه دين مه سه له ي ميا فارقيني يه کلاکرده وه، گه راپه وه بؤ موسل هه تاوه کو بؤ جاري
سپيه م گه مارؤي بدات و ريگاي نصيبيني گرته بهر پاشان گشت کفر زحار له شه عبا ني سالي ۵۸۱هـ
هه تاوه کو وه رزي زستان تيايدا مايه وه، پاشان نوينه ري عيزالدين کورې مه سعودي يه که مي
فه رمانږه وای موسلي پيگه يشت که تيايدا داوای ريکه وتن و سولحي ده کرد.^۱

له و کاته شدا صلاح الدين نه خوځ که وت و سه فري کرد بؤ حه ران و عيزالدين مه سعودي
يه که ميش هه له که ي قوښته وه و هه وله کاني خسته وه گه بؤ ريکه وتن له گه ليدا دواي نه وه ي ناو مي د
بوو له کؤمه کی خه ليفه بؤي و پشتگيري کردني له لايه ن سولتاني عه جه مه وه، نه و يش به هائ ديني
کورې شه ددادي نار دو ده سه لآتي موركردني ريکه و تنامه که ي پيدا^۲، ريکه وتنه که ش شه م خالانه ي
له خؤده گرت :

۱- عيزالدين مه سعودي يه که م نه تابه کی اموسل راده ستي سه لآحه دين بکات له گه ل شار ه زو ورو
ده ورو به ري و ولايه تي القوابي و هه موو ناوچه کاني پشته وه ي زاب و وilaيه تي بني قفحاق^۳.

۲- سه لآحه دين ده ست له موسل و ده ورو به ري هه لگري ت بؤ عيس زالدين مه سعودي زه نکي و نه و
به پړوه ي ببات به مه رجی که سهر به سه لآحه دين بيت و خودي موختاري هه بيت له چوارچه وه ي
ده وله تي نه يو بيدا.

۳- پيويسته له سهر عيزالدين که به ناوي سه لآحه دينه وه وتار بخوينايته وه وتار بؤ سلجوقيه کان
کؤتاي پيبيت، هه روه ها عيزالدين مه سعود رازي بوو له سهر ليداني دراوي به ناوي
سه لآحه دينه نوه له ناوچه کاني ژيرده سه لآتيدا.

^۱ الکامل في التاريخ (۹، ۸/۱۰)، تاريخ الأيوبيين، ل: ۸۰.

^۲ الفكر السوقي الأيوبي: ل ۱۸۱.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۱۱۹.

^۴ الفكر السوقي الأيوبي: ل ۱۶۲.

٤- پٽويسته له سهر عيزالدين مه سعود كه له كاتي پٽويستدا به خوي و سهر يازه كانيه وه له خزمهت سه لاهه دين ناماده بن و هه ردولا پټكه وه به شداربن له جيهاد كردن دژ به خاچپه رسته كانداو گټړانه وه ي فه له ستين.

٥- هه ردولا به لټيني پابه ند بوون به م په يمان نامه يه وه ده دهن، كه پرگه كاني له مانگي ذى الحجة سالي ٥٨١/٣ نازاري سالي ١١٨٦ دا دانراون و كار كردن به م ريكه وتننه به رده وام بوو و سه لاهه دينيش هه تاوه كو كزچي دواي پابه ند بوو پټويه^١. به م ريكه وتننه ش سه لاهه دين تواني به ره ي نيسلامي يه كبخات له ژير سهر كردايه تي خوي داو بوو به به هيز ترين فرمانپه واي موسلمانان له ناوچه كه دا، به هوي نه م ده سته كه وه شه وه يه كلا بويه وه بو هه ولداني له پټناو نامانجي گه وره يدا كه بريتي بوو له رزگار كردني قودس و زهويه داگير كراوه كاني تر له داگير كره خاچپه رسته كان^٢.

٦- قسه يه كه له سهر په يوه ندي سه لاهه دين به بنه ماله ي زه نكييه وه: له كاته دا گومان ده كرا له راستي پالنه ري سه لاهه دين و نيازو مه به ستو په يوه ندي به بنه ماله ي زه نكييه وه، له لايه ن هه ندي له ميژوو نوو سه كاني سهرده مي خوي و هه ندي له ليكول ره هاوچه رخه كانه وه، به لام نه و گومان كرده بي بايه خو به لگه يه له بهر نه م هويانه:

• سه لاهه دين ژور بايه خي ده دا به وه ي كه به ورد ي پالنه رو مه به سته كاني خوي به خه ليفه بگه يه ني له نامه كانيدا بوي.

• هه ميشه پالنه رو پاساوي سه لاهه دين برتي بوو له جيهاد و تيكوشان دژ به خاچپه رسته كان و نازاد كردني به يتولمه قديس، نه مه وټپاي پٽويستي يه كخستني ريزي موسلمانان له پټناو كه شه دان به به رده وامبوون له جيهاد كردن و سهر كه وتن تيايدا.

• هه ميشه سه لاهه دين له مامه له يدا له گه ل زه نكييه كاندا به خشنده و به ريز بووه ته نانه ت پاش سهر كه وتن به سهر يشياندا له جه نكد او له كاتي گه مارودان و شيوازه كاني سه پاندني گه مارو به سهر ياندا.

• پاش يه كخستني ميسرو ولا تي شام و مسوگه ركردني پشتيواني ولا تي موسل، سه لاهه دين ده ستي دايه هه ولدان بو گه يشتن به نامانجي دووه مي كه خه مي گه وره و سهره كي بوو، كه نه و يش تيكشكاندي سوپاي مه يداني ميرنيشيني لاتيني و نازاد كردني به يتولمه قديس بوو،

^١ النوادر السلطانية، ل: ١٦٣.

^٢ الفكر السوقي الأيوبي: ل ١٦٣.

وهك دواتریش ده‌بینین نامانجی یه‌که‌م له‌جه‌نگی حطیندا به‌دیها‌ت و سه‌لماندی که‌توانای
 بلا‌و‌کردنه‌وه‌وی هی‌زی نی‌سلامی گه‌وره‌و یه‌ک‌گرتو‌وی هه‌یه له‌کات و شو‌ینی پی‌ویستدا ،
 له‌کاتی‌کدا که‌مه‌سه‌له‌ی دو‌وه‌م پاش جه‌نگی حطین به‌دیها‌ت و ده‌ره‌نجایی سه‌رکه‌وتن بۆ له‌و
 جه‌نگه‌دا^۱.

له‌و ره‌وشتانه‌ش که‌سه‌لا‌حه‌دین له‌سو‌ل‌حی موس‌ل‌دا پی‌ی ناس‌رابو‌ونه‌وه‌بو‌و که‌نا‌و‌چه‌ی موس‌ل‌ی
 به‌ج‌ی نه‌ه‌یش‌ت هه‌تا‌وه‌کو دی‌اری گه‌وره‌ی به‌خشی به‌فه‌رمان‌په‌وای موس‌ل‌و دای‌ک و ک‌چ و خ‌یزانه‌که‌ی
 نوره‌دین و ژماره‌یه‌ک له‌پیا‌وانی ده‌وله‌ت که‌به‌های هه‌مو‌یان ده‌گه‌یش‌ته ده‌هه‌زار دینار نه‌مه‌ج‌گه
 له‌ئه‌سپ و بۆنی خۆش و نه‌خینه‌ی رۆژئا‌وایی و جل‌و به‌رگ، دواتریش پاش چاک‌بو‌ونه‌وه‌ی له‌گه‌ل
 العادلی برای و له‌سه‌ره‌تای سالی ۵۸۲ه‌ک دا به‌ره‌وحه‌له‌ب و پاش‌تریش دیمه‌شق به‌ر‌یکه‌وت و نامه‌یه‌کی
 نوسی بۆ هه‌موو کاربه‌ده‌ستان و دا‌وای نار‌دنی پاره‌ی زه‌کاتی لی‌کردن و هه‌ستا به‌به‌خشی‌نه‌وه‌ی و
 ته‌نها له‌دیمه‌ش‌قدا پ‌ین‌ج هه‌زار دیناری می‌س‌ری به‌خشی‌یه‌وه^۲.

چوارهم: هه‌وله‌کانی شیعه‌ی نی‌سماعیلی بۆ له‌نا‌و‌بردنی سه‌لا‌حه‌دین؛

نی‌سماعیلیه شیعه‌کان پاش کۆچی دوا‌یی خه‌لیفه فاطمی المستن‌ضر له‌سالی ۴۸۷ه‌ک / ۱۰۹۴ز دا
 بو‌ون به‌دوو به‌شه‌وه: نزاریه‌کان که‌پ‌ت‌یان وابو‌و نزاری کو‌په‌ گه‌وره‌ی خه‌لیفه شی‌او‌تره‌ بۆ
 خه‌لیفایه‌تی و پاش ئه‌وه‌ی روبه‌پ‌وی هه‌لمه‌تی را‌وه‌دونان بو‌نه‌وه هه‌لاتن به‌ره‌و رۆژه‌لات،
 سه‌ر‌کرده‌شیان هه‌سه‌نی کو‌پی ص‌باح بو‌و که‌کۆمه‌ل‌ی نزاری له‌ولاتی فارس‌دا دامه‌زاند و نا‌وی
 هه‌شیشیه‌و و با‌ط‌نیه‌کانیان به‌سه‌ردا پ‌را‌وکۆمه‌ل‌ی دو‌وه‌میش به‌موس‌ته‌علیه‌کان نا‌وده‌بران،
 که‌شو‌ینکه‌وتو‌وی موس‌ته‌علی کو‌پی دو‌وه‌می موس‌ته‌نس‌یر بو‌و.

هه‌سه‌نی کو‌پی ص‌باح قو‌لبو‌ویه‌وه له‌لی‌کۆل‌ینه‌وه‌ی بی‌روبا‌وه‌پی نی‌سماعیلیدا^۳، ئه‌م پیا‌وه
 له‌هۆزی هه‌میری‌ه و شاری ره‌ی له‌ولاتی فارس‌دا گه‌وره‌بو‌و و هه‌ر له‌لا‌و‌یتیه‌وه کاری‌گه‌ر‌بو‌و
 به‌بانگه‌وازی نی‌سماعیلی و سه‌ردانی می‌س‌ری کرد و چا‌وی که‌وت به‌المست‌ن‌ضر^۴، به‌م شی‌وه‌یه
 هه‌سه‌نی کو‌پی ص‌باح بۆ ما‌وه‌ی هه‌ژده‌ مانگ له‌می‌س‌ردا مایه‌وه‌و له‌لای‌ن المست‌ن‌صره‌وه
 می‌وانداری‌یه‌کی گه‌رم کرا و پاره‌یه‌کی زۆری پ‌ی‌به‌خشی و فه‌رمانی پ‌ی‌کرد که‌خه‌ل‌ک بانگه‌واز ب‌کات بۆ

^۱ تاریخ الأیوبین فی مصر وبلاد الشام، ل: ۸۱.

^۲ صلاح الدین الفارس المجاهد والملك الزاهد، ل: ۲۳۰.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۹۶.

^۴ الخلافة العباسية، فاروق فوزی (۱۸۸/۲)

مه زهه بی ئیسماعیلی به پێشه وایه تی المستنصر له ولاتی فارسدا^۱، ههروهها حهسه نی کۆپی سه باح پیتی وابوو که دانانی نزار به خه لیفه له گه ل رینمایه کانی مه زهه بی ئیسماعیلیدا ده گونجیت، که به مه رجی داناو ئیمام کۆپه گه وره ی باوکی بیت^۲. گومانیش له وه دا نییه که مانه وه ی حه سه نی کۆپی سه باح له میسردا بواری ناسین و شاره زابوون و، بواری بارودۆخی ده وله تی فاطمیدا پێیدا و له گه ل ناشنابوون نه و بارودۆخی که بانگه وازی ئیسماعیلی تیکه وتبوو له سایه ی ده سه لاتی به در نه لجه مالیدا، نه وه بوو بریاریدا له ولاتی فارس و خۆراساندا بانگه واز بۆ میتنصریه بکات و سووریو له سه ر پیکه ینانی کۆمه لگه یه کی ئیسماعیلی^۳، هه ربۆیه کاتیک گه پیه وه بۆ ولاتی فارس ده ستی به بلاوکردنه وه ی بانگه وازو بانگه یشترکردن بۆ به یعه تدان به نزارو ره تکردنه وه ی به یعه تدان به مستعیلی و خۆشی به بریکاری ئیمام داده ناو نه خشه ی ده کیشا بۆ دامه زراندی ده وله تیکی نوێی ئیسماعیلی له رۆژه لاتی ئیسلامیدا^۴، پاش نه وه ی که گه پایه وه بۆ ولاتی فارس و گه یشته نه سفه هان له سالی ۴۷۳ ک داو ده ستی کرد به بانگه وازکردن به نه ینی، کاتی نظام الملك یش ته نگي پێه لچنی، کۆچی کرد بۆ قه زوین و ده ستی گرت به سه ر قه لای تۆکمه ی (الموت) داو کردی به باره گا بۆ خۆی و کۆمه له که ی^۵. نه وه بوو ده ستیان دایه پاوانخوازی و خراپه کاری له ولاتدا^۶ و هه ر که حه سه نی کۆپی صبا حیش ده ستی گرت به سه ر قه لاکانی ده وره بریدا و بانگخوازه کانی بۆ به دیه ینانی مه به سه ته کانی به ناوچه که دا بلاوکرده وه^۷، زۆری نه خایاند توانی ده ستبگریته به سه ر ته واوی نه و ناوچه یه ی که ده که ویته باشووری قه زوین دوا ی نه وه ی که ده ستی گرت به سه ر قه لاکانی ناوچه که دا که نزیکه ی شه ست قه لا بوون، نه م قه لایانه ش به زۆری له ناوچه یه کدا بوون که له باربوو بۆ کشتوکال له نزیک سه رچاوه ی هه میشه ی ئاودا، هه ر قه لایه کیش یه که یه کی سه ربازی ئابووری سه ره بخۆی پیکده هیتا و خه لکه که ی پشتیان به خۆیان ده به سه ت بۆ کشتوکال و به رگریکردن له ناوچه که له به رامبه ر هه ر هیرش و په لاماریکدا^۸. ههروهها حه سه نی کۆپی سه باح له سه رده می نظام الملك سه لجوقیدا توانی

^۱ تاریخ الفاطميين، د. محمد طقوش، ل: ۳۹۲، ۳۹۳

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۹۳.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۹۳.

^۴ الخلافة العباسية (۱۸۸/۲)

^۵ حركة الحشاشين، ل: ۶۵، ۶۶.

^۶ الجهاد والتجديد في القرن السادس الهجري، ل: ۹۵.

^۷ دولة الاسماعيليه في إيران، محمد السعيد، ل: ۹۵.

^۸ دولة السلاجقة، ل: ۹۷.

شوینکه وتوانی که زور هوگری بوون ناراسته بکات بو به ده ستهینانی چەند ئامانجیکی سیاسی بو رووبه روو بوونه وهی دوزمنه کانی به تایبەت خیلافهتی عەباسی سوننه، ئەوه بوو به رهه لستی ره وایه تی و شه رعیه تی ده کرد له گه ل چەند ئەمیریکی موسلمانانی سلجوقیدا، به هیزترین چه کیکیش که به کاریهینا بریتیبوو له تیورکردن^۱.

ههروه ها شوینکه توانی ههستان به نهجامدانی زنجیره یه ک کاری تیورستی که بوو هوئی له ناوچونی کۆمه لێ له نه میرو پیاوانی ده ولته تی عەباسی، ئەمه ش به هیزی کردن و بوونه جیی مه ترسی و خه لکی لییان ده ترسا، ههروه ها هه سه نی کوپی صه باح و شوینکه وتوانی له شیعه ی ئیسلامی زور رقیان له سوننه بوو، ئەوه بوو شیعه ی ئیسماعیلی په ره یسه ندو توانیان چەند قه لایکی گرگ له شامدا کۆنترۆل بکەن وه ک قدموس و علیقه و الکهف و مصیاف و چەند قه لایه کی تر، به لام و دیار بوو که به هوئی رووخانی ده ولته تی فاطمیه وه له میسر ترسیان لینیشتبوو و هه ستیان ده کرد که مه ترسی چاوه رپیان ده کات له ولاتی شامدا به تایبەت که نوره دین مه حمودپاوانخوازی سنووردار کردبوون له رۆژه لات وه، بو ئەم مه به سته ش سه رکردایه تی قه لای الموت له سالی ۵۵۸ ک/ ۱۱۶۳ ز دا ره شیده دین سنان البصری نارد که ناسرا بوو شیخی کتو (شیخ الجبل) بو سه ره رشتی کردنی هه ریمی نصریه له ولاتی شامدا، ئەویش به ره و حه له ب که وته ری و جلی ده رویشی له به رکردبوو بو ئەوه ی نه ناسریته وه و چەند مانگی ک تیایدا مایه وه، پاشان له نیوان قه لاکانی حه شیشیه کاندا هاتووچۆی ده کرد هه تا وه کو له المصیافدا نیشته جی بوو^۲.

۱- هه ولێ تیورکردنی سه لاهه دین له لایه ن شیعه ی ئیسماعیلیه وه؛ شیعه باطنی یه کان (حه شاشیه کان) زور رقیان له سه لاهه دین بوو چونکه هه ستابوو به روخاندنی خیلافه تی فاطمی و هه ولێ ده دا بو یه کخستنی ولاتی شام و لکاندنی به میسره وه ئەمه ش هه ره شه یه ک بوو بو ده سه لاتی ئەوان، هه ریویه راشیده دین له گه ل هه موو خاچه رست و زه نکیه کان هاوکاری ده کرد بو له ناو بردنی^۳، راشیده دینیش گه وه و سه رکرده ی ئیسماعیلیه کان بوو ناویشی أبو الحسن سینانی کوپی سه لمانی کوپی مه مه دی به سری باطنی خاوه نی بانگه وازی نزاری بوو^۴، که سیکێ به ره وشت و چاکه کاربوو، له فه لسه فه و میژوو ده کۆلییه وه

^۱ دولة السلاجقة، ل: ۹۷.

^۲ تاریخ الأیوبین، ل: ۹۷.

^۳ سیر الأعلام النبلاء (۲۱/ ۱۸۳).

^۴ سیر الأعلام النبلاء (۲۱/ ۱۸۳).

پیاوه تی و زیره کی و فیل زانی تیدابوو^۱، الذهبی دهر باره ی ده لیت: نه یاری و خوا به رستی و ملکه چی و ئامۆژگاری تیدابوو، له سه ر به ردیک داد نه نیش و ته نه ا زمانی ده جولا، شوینه که و توانیشی رۆچون تیا دا و هه ندیکیان خوا به تیان ده دا به پال، نه ویش به هۆی جادو که ریه وه به ته واوی گو مپا یکردن، کتیبی زۆری هه بوو و خویندنه وه شی زۆر بوو و ماوه یه کی زۆریش ژیا^۲، نه وه بوو له سالی ۵۷۰هـ / ۱۱۷۴ز کاتیک الملك الصالح إسماعیل روی له راشده دین ناو داوای یارمه تی لیکردو پار هیه کی زۆری پێ به خشی له گه ل چه ند گون دیکدا وه ک نر خیک بۆ کوشتنی سه لاهه دین، وا دیاره به رژه وه ندیه کی هاو به ش هه بوو که هه ردو و لای کۆکردبوو یه وه که نه ویش دوژمنایه تی هه ردو و لا بوو بۆ سه لاهه دین، بۆیه ره شیده دین سنان کۆمه لیک له شوینکه و تته خو فیدا کاره کانی نارد بۆ سه ر بازگه ی نه یوبی، به لام نه میریک به ناوی خمارتکین توانی پێیان بزانی و نه وانیش کوشتیان و له نیوه ی شه ودا توانیان بگه نه خپوه ته که ی سه لاهه دین که له ناوچه رگه ی سه ر بازگه کهیدا بوو، نه وه بوو یه کیکیان په لاماری سه لاهه دینی دا، هه تا وه کو بیکوژیت، به لام پێش نه وه ی بگاته لای کوزراو، نه وانی تریش خۆپاگریان نواندو به رگریه کی باشیان له خۆیان کرد، پێش نه وه ی هه موویان بکوزرین، دوریشه نه گه ر بلین هه لئانی کمشتکین به ته نها پالنه ری سه ره کی ره شده دین بووه بۆ کوشتنی سه لاهه دین، چونکه نه و بۆ مه به سه ته کانی خۆی کاریده کردو، هۆی تری هه بوو، له وانه شه هاتنی سه لاهه دین بۆ شام و هه لدانی بۆ یه کخستنی سوننه کان هۆکاریک له سه ر دروستکردن^۳.

۲- **هه ولی دووهم**: ره شیده دین وازی نه هینا له هه وله کانی بۆ تیرۆکردنی سه لاهه دین و یپای شکست هینانی هه ولی یه که می، به لکو سورتر بوو له سه ر نه و کاره نه وه بوو له ذی القعه ده ی سالی (۵۷۱هـ / ۱۱۷۶ز) کۆمه لیک له شوینکه و توانی نارد به نهین و به جل و به رگی سه ر بازانی سه لاهه دینه وه و توانیان بچه سه ر بازگه ی نه یوبیه وه له کاتی گه مارۆدانی عه زازداو روبه رووی سه ر بازه کانی سه لاهه دین ببینه وه، له کاتیکدا که سه ر بازه کان سه رگه رمی ئابلقه دانی قه لاکه بوون، سه لاهه دینیش به لای خپوه تی نه میر جادی نه سه دیدا تپه پی بۆ هاندانی سه ر بازه کان بۆ درێژه دان به جه نگ، له و کاته دا یه کیک له ئیسماعیلیه کان هیرشی بۆ هینا و چه قویه کی دا له سه ری، به لام سه لاهه دین له و کاته دا کلۆیکی ئاسنینی له سه ردا بوو، دووباره کا پرا هیرشی

^۱ سیر الأعلام النبلاء (۱۸۵/۲۱).

^۲ تاریخ الأیوبین، ل: ۹۷.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۹۷.

هینایه وه و روومه تی بریندار کرد، سه لآحه دینیش به دهستی گرتی و ویستی له په لاماردانی بخت و کابراش به رده وام بوو له هیزشکردندا هه تاوه کو ئه میر سیف الدین یانکوچ گه یشته لای و کابرای کوشت، پاشان خۆبه ختکاریکی تر هیزشی هینا و داودی کوپی منکلان به ربه رچیدایه وه و کوشتی، پاشان خۆبه ختکاری سیپیه م پیشرپه وی کرد، به لام ئه میر عه لی نه بولفه وارس رووبه رووی بویه وه و ناصرالدین محهمه دی کوپی شیرکو برینداریکرد و مرد، که سی جواره میش له ختیه ته که دا هه لهات و سه ربازه کان شوینی که وتن و کوشتیان^۱، ئه م روداو کتوپرپهش بووه هوی شله ژانی سه لآحه دین ته نانه ت هه ستا به پیشکنینی سه ربازه کانی و هه رکه سیکی ئه ناسیایه دوری ده خسته وه و ری و شوینیکی خۆپاریزی زوری گرته بهر، بیگومان ئه م روداو کاریگه ری خوی هه بووه له سه ر ده رونی سه ربازه کانی، و بووه هوی وه ستاندنی جهنگ دژ به عزاز، به تایبته کاتیک که ده نگوباسی کوشتنی سه لآحه دین بلاوبویه وه، بۆ خۆپاراستنی زیاتریش سه لآحه دین به ده وری ختیه ته که یدا چوارچتیه کی به ته خته دروستکردبوو، القاضی الفاضلیش نامه یه کی نارد بۆ دلتیا کردنی الملك العادلی برای سه لآحه دین له ته ندروستی براکه ی و تیایدا ورده کارییه کانی روداو که ی بۆ گتیراپه وه^۲.

۲- شیوازی رووبه رووبونه وهی ئیسماعیلیه کان له لایهن سه لآحه دینه وه: سه لآحه دین نامه یه کی

نارد بۆ ره شیده دینی کوپی سنان و هه رپه شه ی لیگرد ئه ویش به م دپرانه وه لامی دایه وه.

يا للرجال لأمر حال مقطعه	ما مرّقط علی سمعی توفعه
فاذا الذی بقراع السیف هددنا	لا قام مصرع جنبی حین تصرعه
قام الحمام الی الباری یهدده	واستیقظت لاسود البرأ صبعه

ورده کاییه کانی نامه که تم خوینده وه و ئه وه رپه شانهمان بیست که به کرده وه و گوتار لیمانی دهکات، به خوا سهیره میشتیک له بنگویتی فیلکدا گیزه گیز بکات، یاخود میشوله یه ک رووبه پوی په یکه ریک ببیته وه، پیش توش خه لکانیک ئه وه رپه شه یان کردو ئیمهش تیکمان شکاندن، که س نهیتوانی پشتیوانیان بیت، ئایا ئیوه هه ق له ناوده بهن و ناره واو به تال سه رده خه ن؟ سه تهمکارانیش دهزانن که چۆن تیکده شکین، جا ئه گه ر بریاری په پاندنی سه ری منت ده رکرد بیت یان بریاری له بنهینانی کیوه به رزه کانت دابیت ئه وه بزانه که ته نها چهنده هیوایه کی ناراست و خه یالیکی

^۱ تاریخ الیوبین ، ل: ۹۸.

^۲ تاریخ الیوبین ، ل: ۹۸.

نابه جییه، چونکه شته راسته کان به خه یال له ناوانچن، ههروهك چۆن رۆحهكان به نهخۆشی له ناوانچن، جا نهگه ر بیینه وه بۆ روالهت و وازلهه ناو بیینن ئه وه پیغه مبه ر(ﷺ) پیشه نگیکی باشه بۆمان كه نه فهرمویت (هیچ پیغه مبه ری هینده ی من ئازار نه دراوه).^۱ ده شزانیته چی به سه ر بنه ماله و لایه نگرانی دا هات، به لام هیشتا بانگه وازه که ی هه ر ماوه، ئیوه ش بارودۆخی ئیعه ده زانن و ده زانن پیاوه کانمان چۆن، چۆن ئاواتی نه مان و زیکیبونه وه له مه رگ ده خوانن، له په نده که شدا هاتووه: ئایا هه په شه له مرای ده کریت به ئاوی رووبار؟ جا چه ند هۆکاریك بۆ به لا و نه هامه تی ئاماده بکه و که وایه ك بۆ نا په حه تی له به ر بکه، چونکه پیش ئه وه ی بچو لئیت ده گهینه سه رت و وه که سه یکت به سه ر دینم که به دوا ی مه رگی خویدا بگه رپیت، ئه مه ش لای خوا زه حمه ت نییه، چاوه رپیمانیه و سه ره تای سه ره تی (نحل) و کوتای (ص) بخوینه ره وه.^۲

پاش هه و له شکست خواردووه کانیا ن بۆ تیرۆکردنی سه لآحه دین هه ستا به خۆپاریزیه کی زۆر ته نانه ت ده وری ختیه ته که ی به ته خته گرتبوو،^۳ ههروهك ئه م رووداوه کاریگه ری زۆری هه بوو له سه ر ده وری سه ر یازه کان و توشی شه ژانی کردن و ده ستیا ن له جه نگ هه لگرت له به رامبه ر عازا دا، به هه مان شیوه خه لکیش شه ژان، کاتیك بیستیان سه لآحه دین کوژراوه، ئه مه ش سه لآحه دینی ناچار کرد که به ناو سه ر یازه کانیدا بگه رپیت هه تا وه کو بیینن و دلنیا بن له سه لامه تی، ههروه ها القاضی الفاضلیش نامه یه کی نارد بۆ الملك العادلی برای سه لآحه دین و تیایدا دلنیا ی کرده وه و راستی رووداوه که ی بۆ گێژاپه وه.^۴ سه لآحه دینیش سور بوو له سه ر دانانی سنووریک بۆ ئه م بزوتنه وه یه که مه ترسی دروست کردبوو بۆ سه ر ولاتی شام بۆ ئه م مه به سه ش هه لمه تیکی سه ربازی ریکخست له مانگی موحه په می سالی ۵۷۲هـ ته موزی سالی ۱۱۷۶ز داو گه ماروی له لاکانی دان و مه نجه نیقی گه وره ی بۆ دا به ست و زۆریه یانی کوشت و بریندار کرد و مه رو مالآته کانی بردن و ناوچه کانی وێران کردن، هه تا وه کو شه ها به دینمه حمودی خالی تکای بۆ کردن که فهرمان په وای حه ماه بوو، ئه وانیش به هۆی دراوسییه تیه وه داوای تکا کردنیا ن لیکردبوو، سه لآحه دینیش پاش تۆله سه ندنه وه^۵ لێیان به جیی هیشتن دوا ی ئه وه ی که هیزو توانایانی له ناو برد.^۶

^۱ به سه نه دیککی لاواز گێژ دراوه ته وه له فهرمووده ی انس و بریده و جابره وه، الجامع الصغیر.

^۲ سه ره تای سه ره تی النحل / (اتی أمر الله) و کوتای ص: (ولتعلمن بأه بعد حین)

^۳ العماد الاصفهانی، ل: ۹۸، تاریخ الايوبین، ل: ۹۸.

^۴ کتاب الروضتین، له: التاريخ الايوبین، ل: ۹۸.

^۵ کتاب الروضتین (۴۲۳/۲)

^۶ موسوعة تاریخ العرب: العصر الايوبي، ل: ۶۳.

ههروهه ها حه شاشه كان ناچار بوون كه له گه‌ل سه‌لاحه‌دیندا رێكبه‌كه‌ون پاش ئه‌وه‌ی هه‌وله‌ یه‌ك له‌داوی یه‌كه‌كانین بۆ تیرۆركردنی شكستی هه‌یناوه‌ نه‌یان‌توانی به‌رپه‌رچی سوپاكه‌ی بده‌نه‌وه‌، بۆیه پێیان باش بوو به‌بێ لایه‌نی به‌مێنێته‌وه‌ هه‌تاوه‌كو ئه‌وه‌ی كه‌دوژمنی سه‌ره‌کیان بێت، هه‌رچۆنێك بێت، سه‌رچاوه‌ میژوویه‌كان ئاماژه‌یان به‌هیچ روه‌بروو بونه‌وه‌یه‌ك نه‌داوه‌ پاش رێكه‌ووتنیان، به‌لام ابن‌الثیر به‌ته‌نها بۆمان ده‌گێڕێته‌وه‌ كه‌هاوکاریان كردوه‌ كاتێ سه‌لاحه‌دین داوی له‌ره‌شیده‌دین سنان كرد كه‌ریتشارد شیردل و كۆنرا‌دی مونتفیقاتی فه‌رمانپه‌وا‌ی صور بكوژیت و به‌ئێنی پێدا كه‌پاره‌یه‌کی زۆری پێدات له‌به‌رامبه‌ردا، به‌لام سنان له‌وه‌ ده‌ترسا كه‌سه‌لاحه‌دین له‌دوژمنه‌كانی رزگاری بێت و یه‌كلا بێته‌وه‌ بۆ حه‌شیشه‌كان و له‌ناویان به‌ریت، بۆیه ته‌نها كۆنرا‌دی كوشت و وازی هه‌ینا له‌كوشتنی ریتشارد^١.

پێنجهم: په‌یوه‌ندی سه‌لاحه‌دین له‌گه‌ل سه‌لجوقیه‌كانی رۆمه‌كاندا:

عیزالدین قلیج ئه‌رسه‌لانی دووه‌مه‌سالی ٥٥٠هـ - ٥٥٨هـ/ ١١٥٥ - ١١٩٢ز دا سولتانی سه‌لجوقه رۆمه‌كان بوو، له‌نیوان ئه‌وو بیزه‌تیه‌كانیشدا ململانییه‌ك هه‌بوو كه‌ به‌سه‌ركه‌وتنی ئه‌و كۆتایی پێهات له‌جنگی میریوكیفالون له‌سالی ٥٧١/ ١١٧٦ز دا سه‌ركه‌وتنه‌كه‌شی کاریگه‌ری هه‌بوو له‌سه‌ر مانه‌وه‌ی بیزه‌نتی، چونكه‌ له‌م جه‌نگه‌دا توانی هه‌یزی مه‌یدانی سوپای بیزه‌نتی به‌ته‌وا‌وی له‌ناویه‌ریت و میژوونوسه‌كان باسی ئه‌وه‌ ده‌كه‌ن كه‌ ئه‌م جه‌نگه‌ چاره‌نووسی ئاسیای بچوك و رۆژه‌لاتی به‌شێوه‌یه‌کی یه‌كجاری دیاریكرد و چیت بیزه‌نتیه‌كان نه‌یان توانی پاش ئه‌وه‌ هه‌په‌شه‌ له‌ولاتی شام بكه‌ن^٢.

١- روه‌بروو بوونه‌وه‌ی یه‌كه‌م له‌نیوان سه‌لاحه‌دین و قلیج ئه‌رسه‌لاند: قلیج ئه‌رسه‌لانی دووه‌م له‌ولاتی شامدا بیری له‌وه‌ كرده‌وه‌ و ده‌یویست رێگایه‌ك بۆ خۆی ده‌سته به‌ریكات بۆ فورات، بۆیه نه‌رمی ده‌نواند و ده‌یویست به‌شێوه‌یه‌کی سیاسیه‌ خۆی نیشان بدات، له‌گه‌ل صلاح الدین كۆبویه‌وه‌ دا‌وا‌ی قه‌لا‌ی (رعبان) و قه‌لا‌ی (كیسوم) لێكرد كه‌هه‌ردووکیان ده‌كه‌وێته‌ باشوری قلیج ئه‌رسه‌لانه‌وه‌، رعبان شارێكه‌ له‌نیوان حه‌له‌ب و سمیساط له‌نزیک فوجات^٣ و کیسوم گوندێكه‌ له‌ده‌ورو به‌ری سمیساط^٤، ئه‌وه‌بوو نێردرا‌وی قلیج ئه‌رسه‌لان هات بۆ پێشكه‌شكردنی ئه‌م دا‌وا‌یه‌ به‌بیانوی ئه‌وه‌ی كه‌پێشتر مو‌لكی سه‌لجوقیه‌ رۆمه‌كان بووه‌ و مه‌سه‌ودی باو‌کی

^١ تاریخ الأیوبین ، ل: ٨٨.

^٢ موسوعة تاریخ العرب: العصر الأیوبی، ل: ٥٨.

^٣ معجم البلدان (٥١/٣).

^٤ هه‌مان سه‌رچاوه‌ (٤٩٧/٤).

خستوویه تیه سهر شام، پاشان به ناچاری ده سته بر داریان بوو بۆ نوره دین مه حمود، نه نامه یه شی سه لآحه دینی تورپه کردو رقی هه ستاو به توندی له گهل نیردراوه که ی نه رسه لان قسه ی کرد، به لگو هه رپه شه ی له قلع و نه رسه لانی دووه م کرد، پاشان نیردراوه که ی گه رپه وه بۆ قونیه و سولتانه که ی له مه سه له که ناگادار کرده وه، قلع نه رسه لانیش تورپه بوو هیرشی کرده سهر رعبان له سالی ۵۷۵هـ/ ۱۱۷۹زدا به پررسی نه م قه لایه ش شمس الدین کوپی مقدمی سهر به سه لآحه دین بووه، قلع نه رسه لانیش به سوپایه کی زوره وه هیرشی کرده سهری که چهند هه زار که سیك ده بوون، کاتیك سه لآحه دین به مه ی زانی هیرزکی سهریازی نارد که هه زار سوار ده بوون به سهر کردایه تی تقی الدین عومری کوپی شاهنشای فرمانپه وایی حه ماه^۱ نه وه بوو به سوپا که یه وه پیشپه وی کرد هه تا وه کو له سهریازگی سه لجوقی نزیک بوویه وه و به ده وریدا ده سوپایه وه بۆ زانیی بارودوخی، کاتی بۆی ده رکه وت که سوپای نه رسه لان له پشودان و بی ناگایدیه، هه له که ی قوسته وه و کومه لیک له سهریازه کانی به ده وری سهریازگی که دا بلاو کرده وه به نامیری موسیقاوه، خوخی له لایه کی تره وه ناماده کرد بۆ هیرشکردنه سهر سهریازگی که، نه وه بوو له کاتی دیاریکراودا فرمانی کرد به لیدانی موسیقا (ده هۆل و زوپنا) و به رپا کردنی ده نگه ده نگ، کاتی سهریازه سه لجوقیه کان ده نگی موسیقاو هات و هاواری پیاوان و پیکدادانی ناسن و ته قه ی نال و نه سپه کانیان بیست که به به رده وامی به ده وری سهریازگی که دا ده سوپانه وه ترسان و واتیکه یشتن که له هه موو لایه که وه به ژماره یه کی زور سهریازگی مارو دراوون و هه موو هه لاتن و به شپه زه ی و شله ژاوی ناوچه که یان به جیه یشت و خپوه ت و باره کیان بۆ نه پیشپه رپه وه، له و کاته شدا تقی الدین عومر به سهریازه کانیه وه هه لیکوتایه سهریان و زۆرینه ی کوشت و به دیل گرتن و نه وانیش به رده وام بوون له هه لاتن، پاشان دیله کانی نازاد کردو قلع و نه رسه لانیش گه رپه وه بۆ ملطیه و به سهر شوپیی و شکست خواردوویه وه، ملطیه ش شاریکه له ولاتی شامدا له سهر سنوری شامه^۲.

۲- روویه روو بوونه وه ی دووه م له نیوان سه لآحه دین و قلع نه رسه لانی دووه مه لدا: دوی تپه پاندنی سالیك به سهر نه م رووداوانه دا، سهر له نوێ روویه روو بوونه وه له نیوان سه لآحه دین و قلع نه رسه لانددا سهریه لداو هۆی نه م ناکوکیه ش مه سه له یه کی خیزانی بوو، نه وه بوو قلع نه رسه لانی دووه م په یوه ندی سیاسی له گهل فرمانپه وای قه لای کیفایدا به ست. نه م

^۱ الکامل فی التأریخ (۱۴۸/۹).

^۲ معجم البلدان (۱۹۲۱/۵)، موسوعة تأریخ العرب، ل: ۵۹.

په یوه نډیانه شی توکمه تر کرد به هاوسه رگیری کردنی کچه که ی که ناوی سلجوقه خاتون بوو له گهل نوره دین محمه دی کوپی قره نرسه لانی فره مانپه وای قه لاکه و، قلج نرسه لانی دووه میش چند قه لایه کی پنبه خشی له ده ورویه ری ناوچه که ی خوی.... پاش ماوه یه کیش نوره دین محمد دلی چوو له گورانی بیژیک و خوازینی کردو ده سستبه رداری هاوسه ره سه لجوقیه که ی بوو، نه ویش نامه یه کی نویسی بوباوکی وتیایدا سکالای خوی کرد، باوکیشی نامه یه کی ناردو پیی راگه یاند که یان ده بی باش بیت له گهلیدا یان لیی جیابیته وه، به لام نه وگوئی پی نه دا، له به رنه مه قلج نرسه لان ی دووه م بریاری دا که هه لمه تیکی سه ربازی دژیه نوره دین محمد نه نجام بدات بۆتۆله لی سه ندنه وه لیی و ده ست گرتن به سر ولاته که یدا، نوره دینیش په نایی برد بۆسه لاحه دین و سه لاحه دینش نیردراویکی ناردو داوای لیکرد که واز له وه لمه ته ی بیئی که ده یه وی دژ به میرنشین کیفا نه نجامی بدات، نه ویش به وه وه لامی سه لاحه دینی دایه وه که چند قه لایه کی ده ورویه ری ولاته که ی پنبه خشیوه کاتی کچه که ی پیداره، به لام نه و خراپ ره فتاری له گهل کچه که یدا کردووه بویه بریاری لیسه ندنه وه ی نه و قه لایانه ی داوه، پاشان نیردراوه کان له نیوان هه ردوولادا به رده وام بوون بی نه وه ی بگه نه نه نجامیک، نه مه ش سه لاحه دینی ناچار کرد که به ره و ولاتی رۆم به سوپاکه یه وه به رییکه ویت، بۆ ریگرتن له قلج نرسه لانی دووه م، نه وه بوو نوره دینیش په یوه ندی پیوه کردو به ره و تل باشر پیشره ویان کرد که قه لایه کی توکمه یه له باکووری حه له به وه^۱ پاشان به رعباندا تیپه پین، کاتی قلج نرسه لانی دووه م به پیشره وی سوپای سه لاحه دینی زانی ترسا له وه ی شکست بینیت و به په له یه کی که یاریده ره گوره کانی نارد که نه ویش نه میر اختیار ی کوپی عفراس بوو، هه تاوه کو مه سه له که ی بۆ روون بکاته وه تیی بگه یه نیت که پیویسته نوره دین مه حمود له سر نه و ره فتاره ی سزا بدریت، کۆبوونه وه کان به ناماده بوونی هه ر سی لایه ن له مانگی جه مادی یه که م ۵۷۶هـ / تشرینی یه که م ۱۱۸۰دا به پیوه چوو^۲. دوا ی تاوتوی کردنیکی چروپی، سه لاحه دین سور بوو له سر بۆچونه که ی وه ره شه ی هه لکوتانه سه ر ملطیه و ولاتی سه لجوقی کرد نه گه ر قلج نرسه لان سور بیت له سر سزا دانی نوره دین محمه د، نه میره سه لجوقیه که ش له کاتی مانه وه یدا له سه ر یازگه ی سه لاحه دیندا توندی سه لاحه دین و به هیزی و زوری چه ک و ولاخه کانی بینیبوو، نه مه ش ترساند بووی، هه ر بویه هه ولیکی زوری خسته گه پ

^۱ معجم البلدان (۴۰/۲)، موسوعة تاریخ العرب، ل: ۶۰.

^۲ موسوعة تاریخ العرب، ل: ۶۰.

بۆ روئکردنەوێ مەسەلەكە لەرووی شەرعیەو، ئەوەبوو توانی مەسەلەكە بەسەلاحدین
بەلمیئیت، دوا جار لەسەر ئەمە رێكەوتن:

•نۆرەدین محەمەد گۆرانی بێژەكە دواى سالتیک تەلاق بدات.

•ئەگەر ئەم كارە نەكات سەلاحدین هاوكارى قلع ئەرسەلان دەكات بۆ جەنگکردن لەدژی.

•هەموو ئەمیرەكانى موصل و دیار بەكروئەرتەقیەكان دینە ناو ئەم رێكەوتنەو.

وادیارە لەپەرەوێزی دانوستانەكاندا رێكەوتنێكى كراوە لەنێوان سەلاحدین و ئەمیری
سەلجوقیدا لەسەر هاوكاریکردنى سەلاحدین بۆ سەلجوقیەكاندژ بەئەرمەنیەكان لەکیلیكیەدا
كەهێرشیان دەكرده سەر خاكى سەلجوقیەكان، بە بەلگەى ئەوێ كە سەلاحدین هەستا
بەهێرشکردنە سەر ئەرمەن بەشیوەیەكى راستەوخۆ پاش مۆركردنى رێكەوتنامەكە و پیش ئەوێ
بگەڕیتەو بۆ ولاتی شام^۱.

هەرچۆنێك بوویت، ئەم رووبەرەو بوونەوێە كاریگەرى سەلبى هەبوو
لەسەرپەيوەندى هەردو لایەنى ئەیبى و سەلجوقى لەداها توودا ئەمەش لە هاوپەیمانیەتیدا
دەردەكەوێت كە دواتر لەنێوان سەلاحدین و ئیساك ئەنجیلۆسى ئیمپراطورى بیزەنتى لەلایەك و قلع
ئەرسەلانى دووهم و ئیمپراطور فریدریك بربوسا لەلایەكى ترەو بەسترا^۲.

شەشەم: پەيوەندى سەلاحدین لەگەڵ خەلافەتى عەباسیدا:

پەيوەندى سەلاحدین عەباسیەكاندا هەرگیز خراپ نەبوو و نەگەشتۆتە ئاستى خراپى و
دوژمناپەتى، رەنگە ماوەیەك سارد بوویت، بەلام نەگەشتۆتە ئاستى دوژمناپەتى ئەگەر سەرنجى
سەلاحدینیش بدەین دەبینینكە پەيوەست بوو بەخەلیفەى عەباسیەو ئەمەش بەهۆى پەيوەست
بوونیەو بوو بەزەنكیەكانەو، بەو پێیەى سەركردەى زەنكیەكان نۆرەدین محەمەد پەيوەست
بوو بەخەلیفەى عەباسى المستضىء بامر الله ژۆر خوڤى دەویست، چونكە هەلگى بیروباوەرى
سوونى بوو، لەبەر ئەو ژۆر سوربوو لەسەر پشتگیری كردنى دژ بەخاچەپرستەكان^۳، لێرەشەو
سەلاحدین پەيوەنییەكى باشى لەگەڵ خەلیفەى عەباسیدا دامەزراند كاتێك كە وەزیری خەلیفە
عاضدى فاطمى بوو، لەسالى ۵۶۷ك/۱۱۷۱زدا، ئەوەبوو سەلاحدین هەنگاوێكى گرنكى نا كاتێك

^۱ النواذر السلطانية، ل: ۹۸، الكامل فى التأریخ (۴۷۷، ۴۴۷۹/۹).

^۲ تأریخ الأیوبین، ل: ۹۲.

^۳ موسوعة تأریخ العرب، ل: ۵۴.

که وتاری به ناوی خلیفه‌ی فاطمیه وه هه‌لوه‌شاندوه وه کردی به ناوی خلیفه‌ی عه‌باسیه وه له‌سه‌ر مینه‌ره‌کانی میسر، ئه‌مه‌ش راگه‌یاندنی گوێپایه‌لی و پشتگیری به‌ بۆ خلیفه‌ی عه‌باسی^۱.

کاتی که نوره‌دین مه‌حمودیش کۆچی دواپی کردو خاچه‌رسته‌کان و بارودۆخی ناجیگیری ولاتی شامیان قۆسته‌وه و په‌لاماریاندا، سه‌لاحه‌دین نامه‌یه‌کی نارد بۆ خلیفه‌ی عه‌باسی و بارودۆخی ناوچه‌که‌ی بۆ خسته‌پوو و باسی هێرشێ خاچه‌رسته‌کان و هه‌وله‌کانی خۆی بۆ له‌ناو برنی خلیفه‌تی فاطمی له‌میسرداو هه‌ستانی به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کان کاتی هێرشیان هینایه سه‌ره‌سه‌که‌نده‌ریه و هۆکاری لکاندنێ یه‌مه‌ن به‌میسره‌وه بۆ کرد، پاش ئه‌م نامه دورو درێژه‌ش که‌تیایدا سه‌لاحه‌دین ده‌سه‌که‌وته‌کانی خۆی هه‌ژمارکرد که‌خۆشه‌ویستی و گوێپایه‌لی بۆ خلیفه‌تی عه‌باسی ده‌سه‌لمێنن.

داوای کردله‌ خلیفه‌ که‌ پێ و ره‌سمێکی بۆ سازبکات که‌ میسرو مه‌غریبو یه‌مه‌ن و شام بگریته‌وه، له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌و شوینانه‌ی که‌ به‌شێک بوون له‌ ویلایه‌تی نوره‌دین که‌ خوای گه‌وره به‌هۆی شمشیره‌کانه‌وه رزگاری کردوه بۆیان، ئه‌م رێ و ره‌سمه‌ش ده‌بیته‌ ئه‌و نیعمه‌تانه زیندوو راگریته و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی تێدا بیته‌ که‌ پاشا پێویستیته‌ی^۲. ئه‌م به‌رنامه‌یه‌ی سه‌لاحه‌دین و ئه‌و ده‌ره‌نجامه‌ی که‌ هه‌یبوو بۆ خاڵک بوو له‌ به‌رژه‌وه‌ندی ده‌وله‌تی سه‌لاحه‌دین بوو، چونکه‌ خلیفه وه‌لامی داواکارییه‌کانی دایه‌وه و ده‌سه‌لاتی میسرو شامع پێبه‌خشی، دیاره‌ خلیفه‌ی عه‌باسی وه‌ک که‌ سایه‌تیه‌کی گونجاو لێی ده‌پوانی که‌ ده‌توانیته‌ رۆلی نوره‌دین ببینی و بۆشای نوره‌دین پرېکاته‌وه، ئه‌مه‌ش وای لێکرد که‌ دان به‌ سوڵتانیته‌ی و ده‌سه‌لاتیایدا بنی، چونکه‌ له‌ دیدی خلیفه‌دا تا که‌ که‌سیک بوو که‌ بتوانیته‌ به‌رگری له‌ موسلمانان بکات، ئه‌م رێ و ره‌سمه‌ و شته‌کانی تر وه‌ک ناردنی دار الخلافه بۆی کاتی که‌ گه‌مارۆی حه‌مای دابوو له‌ سالی ۵۷۰هـ / ۱۱۷۴ز دا که‌ تیایدا ته‌شریفات و مولکایه‌تی و مۆله‌تی تیاوو هه‌موو ئه‌مانه‌ رۆلیان هه‌بوو له‌ به‌هێزکردن و شکۆدارکردنی سه‌لاحه‌دیندا له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌میره‌ موسلمانانه‌کانیدا، هه‌روه‌ها له‌ به‌رامبه‌ر خاچه‌رسته‌کانیشدا که‌ دره‌وشانه‌وه و ده‌رکه‌وتنی سه‌لاحه‌دین و ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ باشه‌ی که‌ له‌ گه‌ڵ خلیفه‌تی عه‌باسیدا هه‌یبوو و نیگه‌رانی کردبوون، ئه‌مه‌ش سودی هه‌بوو بۆ سه‌لاحه‌دین له‌و ناکۆکیه‌کانیدا له‌ گه‌ڵ ئه‌و ئه‌میره‌ موسلمانانه‌دا که‌ نه‌یاری بوون یاخود ئاره‌زووی گرتنه‌ ده‌ستی ده‌سه‌لاتیان هه‌بوو وه‌ک زه‌نکیه‌کان، هه‌ریۆیه به‌ به‌رده‌وامی خلیفه‌تی عه‌باسی له‌ ده‌سه‌که‌وت و کاره‌کانی ناگادار ده‌کرده‌وه ئه‌مه‌شی وه‌ک به‌شێک له‌ گوێپایه‌لی و

^۱ موسوعة تاریخ العرب، ل: ۵۴.

^۲ صبح الأعشى للقلقشندي (۱۳/۸۵-۹۵).

خۆشه‌ويستی و خه‌مخۆری بۆ خه‌لافه‌تی عه‌باسی پيشان داوه^١، به‌م پێيه‌ش په‌يوه‌نده‌كان له‌سه‌رده‌می خه‌ليفه‌ مستضی‌دا زۆر باش بوو.

١- **كۆچی دواي خه‌ليفه‌ المستضی‌ بامر الله له‌سالی ٥٧٥ك** دا؛ ناوی خه‌ليفه‌ أبو محمد الحسین كوری المستنجد بالله یوسفی كوری المقتدی محمدی كوری المستظهر أحمد كوری المقتدی الهاشمی العباسییه، له‌كاتی مردنی باوكیدا به‌یعه‌تی خه‌لیفایه‌تی پێدرا له‌ره‌بیعی دووه‌می سالی ٥٦٦ك دا، به‌یعه‌ته‌كه‌ش له‌لایه‌ن عضدالدین أبو الفرج ی كوری سه‌رۆکی سه‌رۆكه‌كانه‌وه جی‌ به‌جێكراو مستضی‌ كه‌سیکی نه‌رم و نیاو له‌سه‌رخۆ به‌به‌زه‌یی و خاوه‌ن خێرو چاكه‌ بوو، ابن الجوزی له‌ المنتظم‌دا ده‌لێ: كاتی به‌یعه‌تی پێدرا باجی هه‌لگرتوو مافه‌كانی گێڕایه‌وه بۆ خاوه‌نه‌كانیان و دادگه‌ری و به‌خشنده‌بییه‌کی نواند كه‌ له‌ته‌مه‌نماندا نه‌مان دیبوو، هه‌روه‌ها سامانیکی زۆری به‌سه‌ر هاشمییه‌كاندا دا به‌شكرد^٢، ابن الجوزی ده‌لێت:..... له‌سه‌رده‌می المستضی‌دا ده‌وله‌تی عوبه‌یدییه‌كان له‌میسردا روخا و تیایدا به‌ناوی ئه‌مه‌وه وتار ده‌خوێندرایه‌وه و بازاڕه‌كان له‌خۆشیدا داخران و شیرینی ده‌به‌خشرایه‌وه و گومه‌ز دروستكراو منیش كتییك‌م داناو ناوی (النصر علی مصر)‌م لێناو خستمه‌ پێش چاوی پێشه‌وا مستضی‌^٣، هه‌روه‌ها له‌یه‌مه‌ندا وتاری بۆ خوێندرایه‌وه، ئه‌مه‌ وێرای برقه‌ و توزو و لا‌تی تورك و پاشاكان مله‌كه‌چی بوون، هه‌میشه‌ش داوای ابن الجوزی ده‌كردو داوای لێده‌كرد كه‌ ئامۆژگاری خه‌لك بكات، حه‌زی له‌ مه‌زه‌به‌ی حه‌نبه‌لیه‌كان بوو و له‌ده‌وله‌ته‌كه‌ش شیعه‌گه‌ری لاواز بوو له‌به‌غداو میسردا و سوننه‌ سه‌ركه‌وت و ئاسایش به‌رقه‌رار بوو^٤.

سه‌ره‌تای نه‌خۆشی المستضی‌یش له‌كۆتای مانگی شه‌والی سالی ٥٧٥ك دا بوو هاوسه‌ره‌كه‌شی ویستی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ به‌شاریته‌وه، به‌لام نه‌یتوانی و ئاژاوه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌به‌غدا به‌ره‌پابوو و خه‌لكی شوینی زۆریان تالان كردو مال و سامانیکی زۆریان برد، رۆژی هه‌ینی به‌رواری بیست و دووی شه‌وال هات وتار به‌ناوی شازاده‌ أبي العباس ئه‌حمه‌دی كوری مستضی‌ و كه‌ خه‌ليفه‌ الناصردین الله‌یه‌ خوێندرایه‌وه و رۆژیکی مه‌زن بوو تیایدا زی‌ریان هه‌لده‌دا به‌سه‌ر وتاریی‌و بانگێژو ئاماده‌بوواندا كاتی ناوی برا له‌سه‌ر مینه‌ر. نه‌خۆشی المستضی‌ویش به‌تا ده‌ستی پێكرد له‌رۆژی جه‌ژنی ره‌مه‌زاند و مانگێك به‌و حه‌اله‌ته‌وه مایه‌وه و له‌شه‌والدا كۆچی دواي كرد له‌ته‌مه‌نی سێ و نۆ سالی‌دا،

^١ كتاب الروضتين، له: موسوعة تاريخ العرب وه، ل: ٥٥.

^٢ المنتظم (٢٣٣/١٠).

^٣ سير الاعلام النبلاء (٧٠/٢١).

^٤ سير الاعلام النبلاء (٧٠/٢١).

ماوهی خهلیفایه تیشی نۆسال و سۆ مانگو چه فدا رۆژ بوو، له به یانیشتدا نۆیژی له سه ر کرا پاش شتنی و له دار النصردا نۆژا که خۆی بنیاتی نابوو ئه مهش له سه ر وه سیه تی خۆی، له پاش خۆشی دوو کوپی به جیهیشت، یه که میان: شازاده و جیگری خۆی بوو که ئه ویش أبو عباس أحمد الناصر دین الله، ئه ویتیشیان: أبو منصور هاشم بوو، که چه ند سه رۆکێک داوای وه زیریان بۆ ده کردو که سێک بوو زۆر فرمانی به چاکه ده داو ریگری له خراپه ده کردو باجی له سه ر خه لگی هه لگرت و شته داهێنراو نه نگه کانی نه هیش و میهره بان و سامدارو به خشنده بوو و یه کێک بوو له خه لیفه باشه کان ره حمه تی خوای لیبت، ئه وه بوو پاش خۆشی به یعت درا به ناصری کوپی بۆ خه لیفایه تی^۱.

۲- په یوه ندی سه لاهه دین به خه لافه تی عه باسییه وه داوای المستچی و: خه لیفه المستضیء بالله کۆچی داوای کردو أبو عباس أحمدی کوپی جیی گرت وه که نازناوی الناصر دین اللهی له خۆی نابوو، سه لاهه دینیش به یعتی پێداو وه فدیکی نارد بۆ به غداد بۆ سه ره خۆشی کۆچی داوایی باوکی و پیرۆزیایی کردن لێی به بۆنه ی بوونی به خه لیفه^۲، له م کاته شدا سیف الدین غازی یه که می فه رمانه وای موسڵ کۆچی داوایی کردو عیزالدین مه سعودی یه که می برای شوینی گرت وه، سه لاهه دینیش نامه یه کی نووسی بۆ خه لیفه و داوای لیکرد که کاروباره کانی پێبسیپزیت به و شیوه یه ی له سه رده می باوکیدا هه بووه^۳، الناصر دین اللهش وه لاهی داواکاریه کانی سه لاهه دینی دایه وه و شیخی شیخه کان صدر الدین أبا قاسم عبدالرحمن، شهاب الدین بشیر الخادمی نارد بۆ ئه وه ی ئه وکاره ی پێبسیپزیت و ریپره سمی بۆ ساز بدات، ئه مهش له مانگی ره جه بی/ کانونی یه که مدا بوو و چه ند نازناویکی سوننی لێنا له وانه، الملك الأجل السيد صلاح الدين، ناصر الإسلام، عماد الدولة، فخر الملة، صفي الخلفه، تاج الملوك و السلاطين، قانع الکفره والمشرکین، قاهر الخوارج و المرتدین عن المجاهدین، ألب غازی یوسفی کوپی ئه یوب، خوا ده سه لاتی بپاریزیت و ئه م سیفه تانه ی تیدا به دبیت^۴. هه روه ها فه رمانی له خواترسان و پاراستنی نوێژو چون بۆ مزگه وت خۆپاراستن له قه ده غه کراوه کان و چاکبوون له گه ل ژێر ده سه ته کان و دادگه ر بوون له گه لێاندان و پاراستنی سه نگه ره کان و جیهاد کرنی بی

^۱ البداية والنهاية (۵۴۱/۱۶).

^۲ تاریخ الأیوبین، ل: ۸۵.

^۳ کتاب الروضتین (۶۰، ۶۱، ۶۵/۳)، تاریخ الأیوبین، ل: ۸۵.

^۴ مآثر الأناقة فی معالم الخلافة (۸۸۱۸۷/۳).

باهوهران و پشت بهستن به خواناسان له به پړوه بردنی کاروباری ولادت او پاکیتی پيدا او پاشان
 ناماژه ی به پیوستی سوپاسکردنی خه لافته کرد له سر نه و هه موه ریژلینان و پله و پایانه^۱.
 بهم شیوه به سه لاهه دین دلنیا بوو له پشتگیری خه لیفه بوی و په سه ندکردنی
 نامه که ی به شیوه به کی باش، بویه نامه به کی بونوسی و تیایدا هاتووه: سوپاس بوخوا به نه اندازه ی
 نه و کاره باشانه ی که له نیسلاندا کراون، ده ولته تی عه باسیش والیه کانی نه بومسلم ناوهدانی
 ناکاته وه چونکه نه و هات و رشت و گفرلکیش پی ی ناکریت چونکه سه رکه وت و دواتر پوکایه وه،
 خزمه تگوزاریش توانی بهرگی خه لافته له بهری نه یارانی لابه ریت به تیکشکاندنې بته کانی باطنی
 به شمشیره سه رکه وتو که ی^۲، شایانی باسه له مینبهری سه رجه ناوچه کانی ژیر دهسته لاتیدا وتاری
 بو خه لیفه ده خوینده وه و تاربیژه کانیش جل و بهرگی ده ولته تی عه باسیان له به رده کردو نالای
 په شه کانیان به رزده کرده وه^۳.

له بهرام به ریشدا، خه لیفه ناماده نه بوو جل و بهرگی په ش و میزهره ی رهش بدات به یه کیک
 له نزیکه کانی یان به نه میره کان له وانه ی که له ژیر ده سه لاتی سه لاهه دینا بوون، نه مهش وهک
 ریژلینان له سه لاهه دین و نرخاندنی که سایه تی و جیا کردنه وه ی له خه لکانی تر، بو نمونه له سالی
 ۵۷۸ هـ / ۱۱۸۲ ز دا ناماده نه بوو بهرگو میزهره ی رهش بدات به شازاده جمال الدین خوشترین که
 له موسل ه لات بوو ده یویست په یوه ندی به سه لاهه دینه وه بکات^۴، نه مهش به لگه به له سه ر
 ناره زوی راستگوییانه ی خه لیفه بو پاراستنی په یوه ندی باشی له گه ل سه لاهه دینا^۵، به لام خه لیفه
 ویلایه تی موسلی پینه به خشی، هرچه نده سه لاهه دین چه ند نامه به کی ناراسته ی به غداد کردو
 پیوستی خوی به گرته ده سی ویلایه تی موسلی تیادا روونکرده وه، به لام نه م داوایه ی جیه جی
 نه کرا، هرچه نده میرنشینی نامه دی دیاربه کری پینه خشرا^۶، دیاره موسل زور نزیک بوو له سنووری
 خه لافته وه و نه مهش مه ترسی لای خه لیفه دروستکردبوو، میژوونوسانیش هو ی پینه دانی ویلایه تی
 موسل به سه لاهه دین بو نه وه ده گپنه وه که خه لیفه ترساوه له دریژه بوونه وه ی ده سه لاتی
 سه لاهه دین و په لکیشانی بو نه و ناوچانه ی نزیکن له خه لافته وه وهک جه زیره و موسل، له ناکوکی

^۱ کتاب الروضتین (۳-۸۵، ۸۶)، تاریخ الأیوبین، ل: ۸۵.

^۲ رحلة ابن جبر، ل: ۵۱، تاریخ الأیوبین، ل: ۸۵.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۸۵.

^۴ تاریخ الأیوبین، ل: ۸۶.

^۵ کتاب الروضتین له، تاریخ الأیوبین، ل: ۸۶.

^۶ کتاب الروضتین، له: موسوعة تاریخ العرب وه، ل: ۵۷.

نیوان سه لآحه دین و سیف الدین غازی فرمانبره وای موسلیشدا سه لآحه دین وه لآمی داواکه ی خلیفه ی دایه وه و له شه نکال پاشه کشه ی کرد، به لآم سه لآحه دین گله یه کی ناسکی له خلیفه کرد بی نه وه ی له گوپراهی لی ده رچی و به رده وام بوو له سه ر نامه ناردن و ناگادار کردنه وه ی له ده سکه و ت کاره کانی به تاییه ت له جه نگی حطیندا و پئی وت: خزمه تگوزار هه والی شه م نازاد کرد مه زنه تان بۆ باس ده کات.... خلیفه ش متمانه ی به سه لآحه دین ده کرد و شه م دلسوزیه ی له شیوه وه ی ناردنی دیاری و تابلودا ده نرخاند و له تاو شه م تابلویانه شدا تابلویه کی نارد که چند نایه تیکی تیادا نوسرا بوو بۆ هه لواسینی به ده رگای به یتولمه قدیسدا و تیایدا ده یوت: خوای گه وره شه م نازاد کردنه ی له سه ر ده سستی بوژینه ری ده ولته و شمشیری سه رخه ری خوئی و بنده ی گوپراهی لی دلسوز له په رستشیدا و تیکوشه ر له ژیر نالاکه یدا، یوسفی کوپی شه یوبی پشتیوانی شه میری باوه رداراندا به ده یتنا^۱. خه لکانی دوزمان و خرابه کاریشه و لیان ده دا بۆ تیکدانی نیوانی خلیفه و سه لآحه دین پاش جه نگی حطین^۲، شه مه ش له شوینی خویدا به پشتیوانی په روه ردگار لئی ده دوین.

حه وته م: په یوه ندی سه لآحه دین به ده ولته ی بیزه نتیه وه:

نیمپراتور مانویل کومین یه کیکبوو له سه رسه خترین دوزمنانی سه لآحه دین و هاوپه یمانی خاچه رسته کان بوو، به لآم کاتی نیمپراتور شه ندروس نیقوسی کومنین ده سه لاتی له سالی ۵۷۸هـ/ ۱۱۸۲ز دا گرته ده ست بارودوخه که گۆراو په یوه ندی پته وی له گه ل سه لآحه دیندا هه بوو به هوی شه و به رژه وه ندیه هاوبه شه ی که کۆی ده کردنه وه، چونکه دوزمنی یه که می نیمپراتوره سلجوقیه کان بوو که سوپای بیزه نتیان تیکشکاند له جه نگی (میربۆکیفا) لون له کۆتای سالی ۵۷۱هـ/ ۱۱۷۶ز، هه روه که شه و رقو کینه ی که بیزه نتیه کان و شه ندرو نیقوسی خاچه رسته لاتین و ئیتالیه کان هه یانبوو له به رنه وه وه ی که ده سستیان گرتبوو به سه ر خیره و بیرو نابووری بیزه نته دا، شه مه ش وایکرد له شه نقوستی کومنین که زیاتر له سه لآحه دین نزیک بیته وه، شه م نزیکبونه وه ش به مه به سستی به رژه وه ندی هاوبه شه ی نیوان هه ر دوولا بوو دژ به لاتینه خاچه رسته کان به شیوه یه کی گشتی و سلجوقیه کان به شیوه یه کی تاییه تی، رۆژناواییه شه ورپیه کانیش شه م نزیکبونه وه یان وه که پیشیل کردنی په یوه ندی ئایینی و تیپه پاندنی دابونه ریت له لایه ن بیزه نتیه کانه وه له قه لآم ده دا، چونکه جه نگی نیوان هه ردوولایه نی موسلمان و بیزه نتی له سه ره تای ده رکه وتنی ئیسلامه وه به رده وام بوو، به لآم له گه ل شه وه شدا شه ندرو نیقوسی کومنین و ئیسحاقی دووه م ئنجیلوسی جینشینی شه م

^۱ مختصرالتاریخ من اهل الزمان الی تاریخ بنی العباس، ل: ۵۷.

^۲ موسوعة تاریخ العرب، ل: ۵۷.

سیاسه ته یان گۆپی و نژیک بونه وه له سه لآحه دین که گه وره ترین دوژمنی خاچه رسته کان بوو، به لکو هه ولای ژوریان ده دا بۆ له ناویردنی میرنیشینه خاچه رسته کان له رۆژه لات دا، پیش ته مه ش نژیکبونه وه یه کی که سی هه بووکاتی نه ندرو نیقوسی کومنین دورخرايه وه پاش له سه رکار لابرندی له میرنشینی کلیکلیه دواى سالی (۱۱۱۶ز) دا، نه وه بوو په نای برد بۆدیمه شقو و نوره دین مه حمودیش به گه رمی پیشوازی لیکرد، نه ندرو نیقوسی کومنینیش بناغه ی نه م په یوه ندیانه ی دانا کاتی که بالیۆزی خۆی نارد بۆلای سه لآحه دین له سالی (۵۸/۱۱۸۵ز) داو پیشنیازی دروستکردنی هاوپه یمانیتیه کی کرد له نئوانیاندا له سه ر چه ند بنه مایه ک که گرنگترینیان.

● سه لآحه دین خۆی سه ره به نه ندرو نیقوسی کومنین پیشان بدات چونکه نه و ئیمپراتۆره .

● هه ردوولا هاوکاری یه کترین دژ به سلجوقیه کان و نه گه ر ناوچه ی ئاسیای بچوک له سلجوقیه کان سه ندرايه وه بخزیته سه رمولکی ئیمپراتۆریه ته که .

● نه ندرو نیقوسی به لاین ده دا به یارمه تیدانی سه لآحه دین له خه باتیدا دژ به خاچه رسته کان له ولاتی شام دا به لآم پیش نه وه ی سه لآحه دین به یار له سه ر وه لآمدانه وه ی نه م مه رجان به دات نه ندرو نیقوسی له قدوس دا له سه ر کار لابر له جمادی دووه می سالی ۵۸۱ هـ له یلولی ۱۱۸۵ز دا پاشان کوژا و ئیسحاق نه نجیلۆسی بوه ئیمپراتۆر له سالی ۱۱۸۵-۱۱۹۵ز دا^۱.

سه لآحه دینیش ئاره زووی له به رده وامبوونی لیکنزیکبونه وه هه بوو له گه ل ئیمپراتۆر ئیسحاقی دووه مدا وه ک وه لآمدانه وه یه ک بۆخواستی نه و که پاراستنی نه م په یوه ندییانه ی به گرنگ ده زانی بۆ رووبه پوو بوونه وه ی دوژمنه کانی که نه وانیش: نۆرمانه کان بوون له صقلیه که هه ره شه یان له قسطنطنیه ی پایته خت ده کرد، وێری خاچه رسته کان له شامداو سلجوقیه کان له ئاسیای بچوکدا، بۆیه ریکه وتنامه که ی پیشووی په سه ندکرد دواى نه وه ی که چه ندبرگه یه کی هه موار کرد به جۆری که له گه ل به هیزی ده سه لاتى خۆیدا بگونجیت که له ئاستی هیزی شکستخواردووی بیزه نتیه کاندانه بوو^۲. نه م ریکه وتنه ش خاچه رسته کانی له رۆژه لاتدا توپه کردو، ریمۆندی نه میر طرابلس هه ستا به ده ستگیرکردنی نه لکسیوسی برای ئیمپراتۆر، له کاتیکدا که له دیمه شقه وه به ره و قسطنطنیه به ریکه وتبوو، چونکه تا نه وکاته ش هه رمیوانی سه لآحه دینبوو، نه مه ش له کاتی تپه پوونیدا بوو به عه کادا له سالی ۵۸۲ هـ / ۱۱۸۶ز و پاش ده ستگیرکردنیشی خستیه زیندانه وه، ئیمپراتۆر ئیسحاقیش هانای هیئا بۆ سه لآحه دین و هانی دا بۆ هیرشکردنه سه ر خاچه رسته کان و فشار خستنه

^۱ تاریخ الايوبیین، ل: ۱۰۴، ۱۰۵

^۲ تاریخ الأعمال المنجزة، ولیم الصوری (۱۰۳۵/۲)

^۳ تاریخ الأعمال المنجزة، ولیم الصوری (۱۰۳۵/۲)

سەريان بۇرژىگار كىردى براكەي، لە سالى دواترىشدا ھىرشىكر دەسەر مېرنشىنى بەيتولمە قەدىسى خاچپەرست بەسود وەرگرتن لەو رووداوانەي كا تيايدا روويان دەدا بۇ بەدھېتئانى ئامانجى يەكەمى كەبرىتېبوو لەئىدانى خاچپەرستەكان، ئەو ەبوو سەلاخەدىن تۈانى قودس وشارەكانى كەنار دەريا رىزگارېكات و ئەلكسىوسىش ئازادېكات ئەوئىش گەپايەو ەبۇ قىسطنطينىيە و پاش ئەوئىش كەسەلاخەدىن سەرگەوت بەسەر خاچپەرستەكاندا چەندىردراوئىكى بەدىارپەو ەنارد بۇ ئىمپراتورى بىزەنتى و لەسەرگەوتن و دەستكەوتەكانى ئاگادارىكر دەو، ئىمپراتورىش لەكۆشكىكى ناوہ پاسى شارداد مېوہندارى نىردراوہكانى سەلاخەدىنى كر دو ھاوہەيمانئىتى خۇي لەگەل سەلاخەدەدىندا نوئى كر دەو^۱، ئىمپراتورىش نامەيەكى ھاوشىوہى ئەوہى سەلاخەدىنى بۇ ناردەو ەو سەلاخەدىنىش پېشۋازى لەدو نوئىنەرەكە كر لەمانگى ذى العەدەى سالى ۵۸۳/۱۱۸۸ز دا دواى چەندروئىك لەھەلگرتنى گەمارق لەسەر صور، بەئامادەبوونى كوپو ئەمىرو فەرمانبەرەكانى، ئىسحاقى دووہمىش لەنامەكەيدا ستايشى ئەو كارانەى دەكر كەسەلاخەدىن پېئى ەستاو ە ئەو ەولانەى كەخستىيەگەر بۇ ئازادكردى براكەى و پېزانىنى خۇي بۇ دەرپى، ەروہا پرسىارى لەدو نىردراوہكە كر، دەرپارەى بارودۇخى ئىمپراتورىيەكە، لەوانەيە گرنگترىن ەوالئىكىش كەوہفدەكە پېئى بوو برىتېبوو لەوہى كە لەرۆژئاوادا روويدابو لەبانگەشەكرن بۇ ەلەمتىكى نوئى خاچپەرستى، سەلاخەدىنىش بەم مەسەلەيەى زانېبوو، لىزەشەو ە دلسۆزى ئىسحاقى دووہمى بۇ دەرگەوت ەردوولا نىگەران بوون بەم مەسەلەيەو سەلاخەدىنىش ويستى ھاوكارى ئىسحاقى دووہم مسۆگەر بكات لەكاتى تېپەرپوونى شالاوہكە بە ولاتەكەيدا كەرپەرەيىكى سروشتى ەلەمتە زەمىنەكان بوو، ەربۆيە لەكاتى گەرپانەوہى دوو نىردراوہكەدا چەند نىردراوئىكى لەگەلدا نارد بۇ گفوتگۆكرن لەگەل ئىمپراتورىيەتى بىزەنتىدا سەبارەت بەدروستكردى ھاوہەيمانەتيەكى سەربازى لەئىوان ەردو ەولەتى بىزەنتى و ئەويويدا بۇ بەرپەرچدانەوہى ھىرشى خاچپەرستەكان، يەكك لەو دياردانەش كەسەلاخەدىن بۇ ئىسحاقى دووہم ئنجلىوسى ناردبوو برىتى بوو لەمىنبەرئىك بۇ دانانى لەمزگەوتى قسطنطينىيە دا، لەگەل گرنگيدانى بەئاوہدانى و ئەنجامدانى دروشمە ئاينىيەكان تيايدا، ئىسحاقى دووہم ئنجلىوسىش ئارەزووى خۇي نىشاندا بۇ رەچاوكردى دروشمە يۆنانىيەكان لەكلىساكانى فەلسطيندا^۲، دواترىش بەدريژى باس لەپەيوہندى ئەويويەكان بەبىزەنتىيەكانەوہ لەشالاوى سىيەمى خاچپەرستىدا دەكەين بەپشتىوانى پەرورەدگار.

^۱ موسوعة تاريخ العرب العصر الأيوبي، ل: ۶۵.

^۲ موسوعة تاريخ العرب العصر الأيوبي، ل: ۶۶.

هه شتەم: پەيوەندى سەلاحەدين بەخاچپەرستەكانەو پيش ھەپت:

سەلاحەدين ھەولێدەدا بۆ يەكخستنى ميسرو ولاتى شام، بەلام لەھەمان كاتدا لەو ھەش گەيشتبوو كەرووبەروو بونەو ھى خاچپەرستەكان و سەرقالکردنيان نابيت پاش بەدەستھيئانى يەكيتى و يەكخستنى ھەموو ناوچەكان بىت، ھەريۆيە سەلاحەدين لەستراتيژى كاريدا پشتى بەم دوو ھيئە بەستبوو: ھيئە يەكخستن و ھيئە بەرپەرچدانەو ھى خاچپەرستەكان و سود وەرگرتن لە ھەر بارودۆخەكێك بۆ رووبەرووبونەو ھيان، لەسەر بەندى ئەمەشدا سەلاحەدين بى ئاگانەبوو لەپەرەوکردنى چەند سىتراتيژيک لەوانە:

أ- كارکردن لەپيتا و زياتر تۆكمەکردنى ناوچەكانى ژێردەسەلاتى لەميسرو ولاتى شامدا، لەرئى زيادکردنى ھيزەسەربازەكانى ھەردوو بەشى وشكانى و دەريايى ھە، ياخود لەرئى كارکردن بۆ بنياتنانى قەلاو تۆكمەکردنى سەربازگەكان ھەتاو ھەكو پاراستنيكى باشتر بۆ خۆى و سوپاكەى دەستەبەر بكات، ياخود بۆ سود لێوەرگرتنى وەك چەند ناوچەيەكى چاوديريکردنى قايمكارى ھەكانى خاچپەرستەكان، بۆ ئەم مەبەستەش ھەستا بەتۆكمەکردنى ھەسارو شورى قاھيرە و ئيسكەندەريە و دمياطو چەند قەلايەكى لەولاتى شامدا بنياتنا و ھە قەلاى عجلون، ھەروەھا ھەولێ دەدا بۆ دەستگرتن بەسەر ئەو قەلاو ھەسارانەدا كە ھەوتبوونە ژێر دەسەلاتى خاچپەرستەكان ياخود كارکردن بۆ پەكخستنى كارى خاچپەرستەكان لە بنياتنانى قەلاو ئەو تۆكمەكارىيانەى كە مەترسى بوون بۆ سەر ناوچە ئيسلامى ھەكان.

ب- كارکردن بۆ مۆرکردنى رێكەوتنامە لەگەڵ ئەو ھيزانەى كە دەتوانن كارىگەريان ھەبىت بۆ پيشكەشكردنى كۆمەكى بەخاچپەرستەكان، ياخود تواناي كارتىکردنى بەرەى ئيسلامى ھەبىت لەرووى سەربازىيە ھە، بۆ ئەم مەبەستەش زياتر گرنگى بەشارە بازەرگانەكانى ئىتاليا دەدات.

ج- پەنابردن بۆ مۆرکردنى ئاگرى سەست لەگەڵ ھەندى لايەنى خاچپەرستەدا بەمەبەستى يەكلابوونەو ھى بۆ رووبەروو بوونەو ھى لايەنىكى خاچپەرستى تر، بەسود وەرگرتن لە بارودۆخ و ناكۆكى نيوان خاچپەرستەكان، بەتايبەت ئەو ناكۆكىيە كە لە نيوان مېرنيشنى بەيتولمەقديس و طرابلسدا ھەبوو، ھەروەھا سودى لە ئاگرى سەستەكان و وەرەگرت بۆ

ته‌واوکردنی قایمکارییه سه‌ریازییه‌کان و یه‌کخستنی ناوچه‌کان، ناوچه‌کان، چونکه سروشتی بارودۆخه‌که بوا‌ری پینه‌دا. که له‌هه‌مان کاتدا له‌چه‌ند به‌ریه‌کی شه‌پدا به‌شداربیت^۱.

ئه‌وه بوو سه‌لا‌حه‌دین سودی له‌وبارودۆخه وه‌رگرت که له‌به‌رژه‌وه‌ندی به‌ری ئیسلامی بوو بۆ به‌ده‌سته‌پێنانی ئه‌و ئامانجانه که به‌ئاراسته‌ی یه‌ک‌بووندا هه‌نگاویان ده‌نا، ئه‌مه له‌کاتی‌کدا بوو که به‌ری گاور له‌داب‌ه‌زیندا بوو به‌پێی قسه‌ی میژوونوس روبه‌رت باینه، هه‌روه‌ها سه‌لا‌حه‌دین سودی له‌و رۆحیه‌ته جیهادییه وه‌رگرت که له‌سه‌رده‌می عماده‌دین زه‌نکی و نوره‌دینی کورپییه‌وه رۆخساره‌کانی به‌ئاشکرا ده‌رکه‌وتبوو، کاتی‌ک قسه له‌سه‌ر ئه‌و جه‌نگانه‌ش ده‌که‌ین که سه‌لا‌حه‌دین له‌م ماوه‌یه‌دا دژ به‌خا‌چه‌رسته‌کان نه‌نجامیدا، ده‌بی‌ بزانی‌ن که چه‌ند جه‌نگی‌کی زۆر بوون و له‌زیاتر له‌شوێنی‌کدا نه‌نجام دراو‌ن، به‌لام له‌م قۆناغه‌دا نه‌گه‌شتبوه ئاستی شه‌پی هه‌مه‌لایه‌نه و سه‌رتاسه‌ری له‌گه‌ل خا‌چه‌رسته‌کاندا^۲، گرنگ‌ترینی ئه‌و جه‌نگانه‌ش بریتیه‌له:

۱- هه‌ی‌شه‌کانی خا‌چه‌رستان بۆ سه‌ر ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی سه‌لا‌حه‌دین ۵۷۰هـ- ۵۷۲هـ:

یه‌که‌م ئه‌رکی‌ک که‌ریمۆندی سییه‌م پێی هه‌ستا، وه‌ک سه‌ره‌رشتیار (وصی) ته‌ختی شانیشینی به‌یتولمه‌قدیس بریتی بوو له‌کارکردن بۆ سنوردارکردنی هی‌زی سه‌لا‌حه‌دین و ری‌گرتن له‌ده‌ست‌گرتنی به‌سه‌ر حه‌له‌دا، هه‌ریۆیه خا‌چه‌رسته‌کان وازیان نه‌هێنا له‌هه‌ی‌رش‌کردنه سه‌ر ناوچه‌کانی، له‌کاتی‌کدا که‌سه‌رگه‌رمی روبه‌روبو‌نه‌وه بوو له‌گه‌ل زه‌نکییه‌کاندا، هه‌رچه‌نده ئه‌م هه‌ی‌رشانه کاریگه‌رییه‌کی نه‌وتوایان نه‌بوو، به‌هۆی نات‌ه‌واوی بارودۆخی خا‌چه‌رسته‌کانه‌وه^۳ ئه‌وه بوو له‌مانگی مو‌حه‌ره‌می ۵۷۱هـ/ ئابی ۱۱۷۵ز دا پاشای خا‌چه‌رست ب‌لدوینی چواره‌م هه‌لی سه‌رقا‌لبو‌نی سه‌لا‌حه‌دینی قۆسته‌وه که‌نا‌چاربوو به‌ری جه‌نگی خا‌چه‌رسته‌کان هه‌ی‌ر بکاته‌وه هه‌تا‌وه‌کو یه‌ک‌لابیته‌وه بۆ جه‌نگ کردن له‌دژی سیف‌الدین غازی ئه‌میری مو‌سل، بۆ ئه‌وه‌ی له‌یه‌ک کاتدا له‌دووبه‌ره‌دا نه‌جه‌نگیت: زه‌نکییه‌کان له‌با‌کورو رۆژه‌لاته‌وه و خا‌چه‌رسته‌کان له‌باشوری رۆژئا‌واوه، بۆیه ئا‌گره‌سته‌ی له‌گه‌ل شانیشینی بیتولمه‌قدیسدا نوێ‌کرده‌وه^۴، به‌لام خا‌چه‌رسته‌کان ئا‌گره‌سته‌که‌یان پێش‌یل‌کرد له‌سالی دواتر‌دا له‌گه‌رمه‌ی م‌ل‌مان‌نێ سه‌لا‌حه‌دین له‌گه‌ل زه‌نکیه‌کاندا، ئه‌وه بوو هه‌ی‌رش‌یان هه‌ینایه سه‌ر ئه‌و زه‌ویانه‌ی له‌ژێر ده‌سه‌لاتی سه‌لا‌حه‌دیندا بوو و ریمۆندی سییه‌می فه‌رمان‌په‌وای طراب‌لوس په‌لاماری

^۱ دراست فی تاریخ الأیوبین والممالیک، ل: ۹۱.

^۲ دراست فی تاریخ الأیوبین والممالیک، ل: ۹۲.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۱۹.

^۴ الکامل فی التاریخ (۴۲۲/۹)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۱۹.

ناوچه‌ی بی‌قاعید او سوپای شانشینیش له‌باشوره‌وه به‌سه‌رکردایه‌تی شاهمفری سیدتبین هیرشی هینا، به‌لام پیده‌چیت ریمۆندی سییه‌م دوچارى شکست بوو بیت له‌سه‌رده‌ستی ابن المقدمی نه‌میری به‌عله‌به‌ک، به‌لام هه‌ردوو سوپای خاچه‌رست پیکه‌وه کۆبوونه‌وه و پیکدان له‌گه‌ل شمس الدولة توران شاداوپیدا که‌براو جیگری سه‌لاحه‌دین بوو له‌دیمه‌شقدایه‌تی له‌ناوچه‌ی عنجری بی‌قاعدا، له‌کاتیکدا که‌توران‌شاه بۆ به‌ده‌مه‌وه چوونی به‌عله‌به‌ک به‌ریکه‌تبوو، به‌لام نه‌و روبه‌روو بونه‌وه‌یه‌یه‌که‌که‌ره‌وه نه‌بوو، هه‌ر که‌سه‌لاحه‌دین له‌باکوره‌وه هات خاچه‌رسته‌کان له‌ناوچه‌که‌ پاشه‌کشه‌یان کردو نه‌ویش نه‌یویست به‌دوایاندا بچیت، به‌لکو گه‌رانه‌وه‌ی بۆ میسر پیاوشت بوو و تورانشای براشی له‌دیمه‌شقدایه‌تی هیشه‌وه.^۱

۲- **خاچه‌رسته‌کان هیرش ده‌که‌نه سه‌ر حمص و حه‌ما؛** گومان له‌وه‌دا نییه‌ که‌خاچه‌رسته‌کان هه‌لیکی زێڕینیان له‌ده‌ستدا بۆ لیدانی سه‌لاحه‌دین له‌میسردا له‌کاتیکدا که‌جی پیتی خۆی له‌باکووری نه‌فریقدا قایم نه‌کردبوو، چونکه‌ بارودۆخه‌که‌به‌ته‌واوی له‌به‌رژه‌وه‌ندی نه‌واندا بوو دای نه‌وه‌ی که‌نیمپراتۆریه‌تی بیزه‌نتی هه‌موو توانایه‌کی خسته‌گر بۆ سه‌رخستنی نه‌م هه‌لمه‌ته، به‌تیپه‌رپوونی کاتیش سه‌لما که‌هه‌لی له‌وشیوه بۆ خاچه‌رسته‌کان جاریکی تر هه‌لنه‌که‌وتوه^۲، نه‌مه سه‌رباری شکست هینانی هه‌لمه‌تی هاویه‌شی بیزه‌نتی - خاچه‌رستی بۆ سه‌ر میسر، به‌لام نه‌مه نه‌بووه رێگر له‌به‌رده‌م سود وه‌رگرتنی خاچه‌رسته‌کان له‌شالایی فلمنکی بۆ هیرشکردنه سه‌ر زه‌ویه ئیسلامیه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی سه‌لاحه‌دین له‌ولاتی شامدا، نه‌وه‌بوو له‌ره‌بیعی یه‌که‌می ساڵی ۵۷۲ه‌/ ۱۱ی ئه‌یلولی ساڵی ۱۱۷۶ه‌ سه‌لاحه‌دین له‌میسره‌وه به‌ره‌و شام به‌ریکه‌وت، دای نه‌وه‌ی که‌ له‌گه‌ل پاشا الصالح ئیسماعیلی فه‌رمانه‌وه‌ی حه‌له‌بدا به‌ریکه‌وت^۳، بلدوینی چواره‌میش نه‌م هه‌له‌ی قۆسته‌وه‌و داواکه‌ی دوباره‌کرده‌وه له‌قیلیب نه‌ل‌زاسی سه‌باره‌ت به‌پێویستی روبه‌روبوونه‌وه‌ی نه‌و هیزه ئیسلامیه‌یه‌ی که‌ له‌سه‌ر سنوری رۆژه‌لاتی هه‌ردوو میرنشینی ره‌ها و طرابلس داو جیگیربوون، نه‌ویش داواکه‌ی په‌سه‌ند کردو به‌یتولمه‌قدیسی له‌مانگی ره‌بیعی دووه‌می ساڵی ۵۷۳ه‌ کۆتایی مانگی تشرینی یه‌که‌می ساڵی ۱۱۷۷ه‌ز به‌جیه‌هیشته‌و به‌ره‌و باکور به‌ریکه‌وت بۆ یارمه‌تی دانی هه‌ریه‌ک له‌ریمۆندی سییه‌می فه‌رمانه‌وه‌ی نه‌نطاکیه له‌سه‌ر داوای خۆیان، چونکه‌ چاره‌پوانی نه‌وه ده‌کرا که‌بتوان له‌ئاماده‌نه‌بونی سه‌لاحه‌دیندا ده‌سکه‌وتیک به‌ده‌ست بێنن، پاشاش سه‌د

^۱ ولیم الصوری (۸۸۶/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۱۹.

^۲ الحركة الصلیبية (۷۵۴/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۱۹.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۹۶، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۲۲.

سوارو دووو پياده پرهوى به كۆمهكى بۆنارد^۱، كه تيبه يه كيش له وسوپايه هيرشى كرده سهر حمص و كهوته بۆسه كه يه وه وه موو نه وه ده سته كه وتانه يان له ده سته ده پيشتر ده ستيان به سهردا گرتبوو، له هه مان كاتدا فيليپو ريمۆندى سييه م به هيزه كانيبه وه هيرشى كرده سهر حه ماو رۆرى نه مابوو داگيريپكه نه گهر خۆراگرى موسلمانانه كان نه بوايه، بۆيه به سهر شۆپيه وه پاشه كشه يان كردو دواى گه مارۆيه كى چوار رۆژى بى نه وهى هيچ ئامانجيك به دييينن. وادياره نه وشكه سالى و بى به رو بومي هه كه ناوچه كانى گرتبوو وه يه كيك بوو له هۆكاره كانى نه م جهنگه، له و نامه يه ي القاضى الفاضلدا كه ناردى بۆ به غداد به واژۆ سله لاهه دين ئاماره ي بۆ نه م مه سه له يه تيدايه: بيباوه پان هاتنه دهره وه بۆ ولاى شامو به شيويه كى به هيز رووبه روويان بوينه وه ناوچه كيان به جيهيشته وايان دانابوو كه بدهن به سهر شامدا له كاتيكداه قات و قهرى وشكه سالى رووى تيكردبوو، نه وه بوو له رۆژى دووشه ممه بيست و يه كى جه مادي يه كه م هاتنه ناوچه ي حه ماوه^۲.

۳- په لاماردانى حارم: حارم شارى كه ده كه ويته رۆژه لاتی روبارى عاصى له دورى دوانزه ميله وه له نه نطاكيه، نه وه بوو نه ميرى نه نطاكيه بوهمۆندى سييه م داوايكرده له فيليب ئيلزامسى كه هيرش بكاته سهر شارى حارم به لىنى يارمه تيدانى پيدا، فيليپيش به ره وه حارم به ريكه وت به هاووپيه تى ريمۆندى سييه م، له و كاته شدا حارم له ژير ده سه لاتی كمشتكيندا بوو كه نه تابه كى پيشوو پاشاى الملك الصالح ئيسماعيل بوو، كه له و رۆژگاردا دوچارى پشيوى بوو بوو به هۆى پشتيوانى خه لكه كى له كمشتكين له ناكۆكى له گه ل الملك لصالح ئيسماعيلدا^۳، نه وه بوو حارم له لايه ن خاچه رسته كانه وه له سه ره تاي مانگى جه مادي كۆتايى/ تشرينى دووه مدا گه مارۆدراو خه لكى حارميش ناكۆكيه كانيان وه لاناو به ره نگارى نه م گه مارۆيه بونه وه كه چوار مانگى خياندو توانيان به رگريبه كى جواميرانه بكن، له هه مان كاتيشدا حه ليه بيه كان ده ستيان دايه هيرش كردنه سهر زهويه نزيكه كانى خاچه رسته كانو الصالح ئيسماعيليش تپيكي سهر بازي ناردو توانى هيله كانى خاچه رسته كان بپریت و بجيته پالى پاسگاي شاره كه وه^۴، سله لاهه دينيش له هه مان كاتدا ميسرى به جيهيشته هه تاوه كو هيرش بكاته سهر شانشينى به يتولمه قديس خاچه رسته كانيش مه ترسى نه وه يان هه بوو كه

^۱ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۱۹.

^۲ الكامل فى التاريخ (۴۳۰/۹-۴۲۹/۹).

^۳ موسوعة تاريخ العرب، ل: ۷۴.

^۴ الكامل فى التاريخ (۴۳۱/۹).

حه له بیه کان هانا بهرن بۆ سه لآحه دین و نه شیانیویست که پشتیوانی له شانیشینی بهیتولمه قدیس بکه، به لآم الملك الصالح نیسماعیل دانوستانی له گه لدا کردن له سه ره لگرتنی گه مارۆ که له به رامبه ر بړیک پاره دا، هه ره وک هه پره شه ی ته سلیم کردنی شاره که ی به سه لآحه دین کرد، نه وانیش گه مارۆ که یان هه لگرت و نه یانتوانی دهست به سه ره نه و شاره دا بگرن^۱.

۴- **چه نگی ره مله (الرملة)؛** ئەم جەنگە ئەزمونیکی تال بوو بۆ سه لآحه دین و نه وه ی لیوه فیئر بوو که هه له یه رووبه رووی خاچه رستان ببیته وه پیش به کخستنی به ره ی نیسلامی، چونکه به یه کخستنی ئەم به ره یه هیژکی له بن نه هاتووی دهستگیر ده بیت که ناماده ی قوربانیدانه بۆ تیکشکاندی هیژی دوژمن ئەمه سه رباری نه وه ی که سوپاکه ی ده توانیت له رووبه ریکی به رفراوانتردا جموجۆل بکات، چونکه سه لآحه دین رووبه ریکی به رفراوانی ولاتی شامی خستبوویه سه ره ده ولته که ی له میسر دا له و کاته شه وه که به ره و دیمه شق به ریکه وت له سالی ۵۷۰/۱۱۷۴ز دا حمص و حه ماو حارمی لکاند به میسره وه، به لآم هیشتا ناوچه یه کی به رفراوان له ده ره وه ی ده سه لاتیدا مابوویه وه^۲. پاش نه وه ی که گه رایه وه بۆ میسر له سالی ۵۷۲هـ/ ۱۱۷۶ز دا بپاریدا که هه ستیت به شالاویک دژی به خاچه رسته کان به بیست هه زار جەنگاوه ره وه له مانگی جەمادی یه که می ۵۷۳هـ/ شرینی دووه می ۱۱۷۷ز دا میسری به جیهیشت و له شاری بلبیسا^۳ خیه وتی هه لدا و که ده قوناغ له شاری میسره وه دووره له سه ره ریگای شام^۴، پاشان له ویوه به ره و ناوچه کانی باشوری فه له ستین به ریکه وتن و له نزیک عه سقلان لایدا که به دهست خاچه رسته کانه وه بوو، توانی ژماره یه ک له خاچه رسته کان به دیل بگریت و فه رمانی کوشتنیانی ده رکرد^۵، نه وه بوو سه لآحه دین رووبه رووی به رگریه کی نه وتق نه بویه وه و سه ر یازه کانی گونده کانیان رامالی و ده ستیان کرد به کۆکردنه وه ی ده سته وته کان، پاشان سه لآحه دین کۆمه لی له سه ر یازه کانی کۆکرده وه و به ره و شارۆچکه ی ره مله ی نزیک که نار ده ریا پیشره ی کرد که له و کاته دا یه کیک بوو له شاره گه وره کانی

^۱ تاریخ الأعمال (۱۰۰۵/۲)، موسوعة تاریخ العرب، ل: ۷۶.

^۲ الجيش الأيوبي فی عهد صلاح الدین، ل: ۴۱۱.

^۳ مرآة الزمان، له: الجيش الأيوبي، ل: ۴۱۱.

^۴ معجم البلدان (۴۷۹/۱).

^۵ مفرج الکروب، له: الجيش الأيوبي، ل: ۴۱۱.

فهلهستين^۱، بهلام رووبهرووی روبری تل الصافیة بونهوه و بلاویونهوه بۆ گهپان بهدوای شوینیکدا که لیوهی بهپهپنهوهوه لهکاتیکیدا که لهم حالهتهدا بون هیژیکي خاچهپرست هیژشی کرده سهریان پیش نهوهی خویان ریکبهنهوه، واپیدهچیت کهخاچهپرستهکان چاودیژی جموجولهکانیان کردبنو لهکاتی گونجاولدا پهلاماریان داون بهسهرکردایهتی نه میر نه رناتو پشتیوانی بلدوینی سییه م پاشای بهیتولمهقدیس^۲، لهوکاتهشدا سهلاحهدين تهنها ژمارهیهکی که م لهسهرپازو نه میرهکانی لهگهلهدا بوو، چونکه زۆربهیان بۆ کۆکردنهوهی دهستکهوت بلاوهیان لیکردبوو^۳، نهوهبوو پیکدادان دهستی پیکردو سهرپازهکانی سهلاحهدين کۆبوونهوهوه بهرهنگاری خاچهپرستهکان بوونهوه چه ند فرماندهیهکی سهلاحهدين وهه نديک لهخزمهکانی نازایهتی و خۆپاگری زۆریان نواند بهتایبهت تهقی الدین عومهرو نهحمهدی کۆپی و ضیاء عیسای ههکاری و ظهیر الدینی برای، بهلام نهو دووانهی دوایی بهدیل گیرانو دووسال لهزینداندان مانهوه لهناکامدا زانا عیسی ههکاری بهشهست ههزار دینار نازادکرد^۴، نهوهبوو تهقی الدین عومه رپیشپهروی کردو نازایانه دهستی دایه جهنگ له بهر دهستی مامیداو چه ند خاچهپرستیکی کوشت و پاشان نهحمهدی کۆپی هاته پیشهوهوه نازایهتی زۆری نواندو چه ند سهرپازیکی دوژمنی کوشت و بهسهلامهتی گهپایهوه لای باوکی، پاشان باوکی فرمانی گهپانهوهی دووبارهی دا بۆ کوشتاری دوژمن و پیتی وت: بگهړیوه نهی نهحمه د، نهوه بوو نهحمه دیش گهپایهوه بۆ کوشتاریان و بهشهپ هات تاکوو شههیدبوو^۵، بهلام موسلماننهکان نه یانتوانی له بهرامبهریاندا خۆپاگیرین و سهلاحهدينیش باسی شکستی کرد که چۆن گۆرینی شوینی سهرپازهکان و لاکانی سوپا نه م دهره نجامه ناخۆشهی لیکهوتنهوه کاتی وتی: لهکاتیکیدا که دوژمن نزیکیان بوویهوه هه ندی لهسهرپازهکان پتیا ن باش بوو له لای راستهوه بچن بۆ لای چه پ له لای چه پیشهوه بچن بۆ ناوجهرگه ی سوپا ههتاوهکو نهو گردۆلکهیهی که لهزهوی رهمله دا هیه بکهوینه پشتیانوه نهک پیشیان، لهکاتیکیدا که سهرگهرمی نه میلانه بوو دوژمن هیژشی بۆ هینان^۶.

^۱ یاقوت و باسی دهکات که شاریکی گهورهیه لهفهلهستین، پیشتر شاری گهورهی بووه.

^۲ الجیش الأیوبی، کاستلان، ل: ۵۹، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۲.

^۳ مفرج الکروب (۶۱/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۲.

^۴ سنا البرق الشامی (۲۵۶/۱)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۲.

^۵ سنا البرق الشامی (۲۵۶/۱)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۲.

^۶ کتاب الروضتین (۷۰۳/۱)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۳.

- هۆكاره كانى شىكستھېتان له جهنگى رهمله دا.
- په لاماردانى كتوپړى سوپاى نه يوبى له لايه ن خاچپه رسته كانه وه له كاتى بلاوبونه وه ياندا پيش نه وه ريزه كانيان ريځبځه نه وه.
- نه م په لاماره كتوپړه كاريگه رى هه بوو له شله ژان و شپږزه بوونى ريزو باله كانى سوپاى نه يوبى و بلاوبونه وه فرمانده كانى سوپا و په نابردنيان بوشيو ازده كانى رووبه رووبونه وه تاكه كه سى كه له م حاله تانه دا سودى نه وتوى نيه.
- ونبونى سه لآحه دين له بهر چاو به شيويه ك كه وايا ن دهرانى كوژاوه.
- دوركه وتنه وه سوپاى نه يوبى له هيله كانى كومه كى و برانى نازوقه و ناو لى^۱، نه وه كه زورى زياته كانى سوپاى نه يوبى دوپاتده كاته وه نه ووتيه ي ميژوونوسانه كه ده لىن: نه م شىكسته سه رشپړى و لاوازيه ك بوو كه خواى گه وړه ته نها به سه ركه وتنى حطين قه ره بووى كرده وه و كوتاي پي هينا^۲، له م جهنگه شدا زورينه ي نه وانه ي كه له گه ل سه لآحه ديندا بوون له نيوان كوژا و بريندارو به ديلگير اودا بوون^۳، به لام خوى به شيويه كى سه رسوپه ينر له ناوه راس تى جهنگدا هاته دهره وه، به لام دواى شىكسته كه يه كيك له خاچپه رسته كان هيرشى بو هينا و زورى نه مابوو پتى بگات، به لام پيش نه وه له بهر ده مي دا كوژا: پاشان فره نجه كان شوين سه لآحه دين كه وتن و نه وپش ماويه ك رايد ه كړدو ماويه ك ده وستا هه تاوه كو سه ربا زه كان پيايدا بگه نه وه، هه تاوه كو شه و داهات و ريگاي وشكانى گرته به رو به ره و ميسر به ري كه وت له گه ل چنه د كه سيكي كه مدا، له ريگه دا دوچارى ماندويه تيه كى زور بوون و خواردن و ناويان كه مېوويه وه و لاخه كانيان له بهر دورى ريگا و تينو تى و برسيتى مردار بوونه وه^۴. له ريگه ي ميسر شدا سه لآحه دين له بهر چاو ون بوو نه مه ش ترسو دله راوكيى خسته ريزه كانه وه، نه وه بوو القاضى الفاضل و به هه ندى له هاوه لانى كه وتنه گه ران به دوايدا و له ده شتدا بلاوبونه وه و توانيان بيدوزنه وه و هوى نه و خواردمه نيه ي كه پييان بوو فرياي كه وتن، پاشان كاروانه كه گه شته قاهره له ناوه راس تى مانگى جه مادي دووه مى ۵۷۳ ك/ كانونى يه كه مى ۱۱۷۵ ز دا^۵، به لام هه والى سه لامه تى پيشتر به وشترى كى خي رادا گه يشتبووه ميسر^۱. بو دانانى

^۱ مفرج الكروب (۶۰/۲)، الجيش الأيوبي، ل: ۴۱۳.

^۲ النوادر، ل: ۵۳، الجيش الأيوبي، ل: ۴۱۳.

^۳ الكامل فى تاريخ العرب (۴۴۳/۱۱)، الجيش الأيوبي، ل: ۴۱۴.

^۴ مفرج الكروب (۶۰/۲)، الجيش الأيوبي، ل: ۴۱۴.

^۵ مفرج الكروب (۶۰/۲)، الجيش الأيوبي، ل: ۴۱۴.

سنوریک بۆ ھەرکەسیک کە پیر لە یاخیبوون بکاتەو بە تاییەت لایەنگرانی فاتمیەکان ھەر ھەما
 بۆ ئەوێ دوپاتی بکاتەو کە ھێشتا زیندەو لە کاتی گەشتندا بۆ قاھیرە کۆتری نامە بەر
 نامە ی مزگینێ برد بۆ ھەموو ناوچەکانی میسر بۆ دانیاکردنەوێ ھەموان^۱.

جەنگی پەملەش ئەزمونیکی تال بوو بۆ سەلاحەدین و زۆر شتی لێوہ فیروو بۆ
 رووبەروو بوونەو ھەکانی داھاتووی یە کەم شکستی گەورە ی خوێ و ھیزەکانی بوو لە بەرامبەر
 خاچپەرستەکاندا، لە لایەکی تریشەو سەلاحەدین راستیەکی لا ئاشکرا بوو کە پەیوەندی بەم
 بەرە ی جەنگەو ھەبوو دژ بە خاچپەرستەکان کە ئەویش بەرفراوانی ھێلی فریاکەوتن و کۆمەکی بوو
 لە نێوان پایتەختی خوێ لە قاھیرە و دەشتەکانی فەلەستینداو سەختی کەمی ئاو و گژوگیا تیایدا،
 ئەم راستیەش لای خوێ و ئەمیرەکانی و القاضی الفاضل ئاشکرا بوو، پێش سی سال لە نامە کەیدا
 بۆ بۆ خەلیفە باسکرابوو کاتیک کە سەلاحەدین داوی شام و میسری لە خەلیفە دەکرد: (ئیمە
 لە میسرەو ھە توانای لە ناو بردنی دوزمنان نییە لە بەر دوری لێمانەو ھەو ھەبوونی ئاوەدان و ھەبوونی
 لەو پگە بۆ و لاخەکان کە بە ھۆیەو ھە توانای بە ھیز بێت بۆ جیھاد، جا ئەگەر بچینە شامەو ھەو
 بەرژەو ھەندی ئاشکرایە و سودی باشی دەبێت، دەستمان پێیدەگات و لاخەکان پشوو دەدەن و
 سەربازەکان زۆر دەبن و کات لە بەرژەو ھەندی ئیمەدا دەبێت) ئەو ھەبوو جەنگی رەملە راستی ئەم
 بۆچوونە ی سەلماند لە و کاتەشەو سەلاحەدین بریار گواستەو ھە ی شوینی نیشتە جیبوونی
 سەرەکیدا بۆ شام داوی بنیاتنانەو ھە سەر لە نوێ ھیزی سەربازی و سیاسی و گێرانیەو ھە ی بۆ
 دیمەشق، لە ویش لە نۆرەدین و ئەمیرەکانییەو ئەزمونیکی زیاتری دەستکەوت لە پووبەروو بونەو ھە ی
 خاچپەرستەکانداو باشر توانی جوگرافیای ناوچە کە بناسیت ئەمە و پێرای کورتی و نزیکی ھێلەکانی
 ھاتوچۆو ئاسانی گە یاندنی ئازوقە بۆ ئەوان و دوری و زەحمەت گەشتنی دوزمن... لە بەر ئەمە و بەو
 پێیە ی کە ئامانجی سەرەکی سەلاحەدین لە کردە سەربازییەکانی لە ئایندەدا بریتی بوو لە ئازادکردنی
 قودس و گێرانیەو ھە ی ئەو زەویانە ی کە خاچپەرستەکان دەستیان بە سەردا گرتبوو، ئەو دیمەشق
 گونجاوترین بنگە ی سەربازی بوو بۆ ئەم جۆرە کارانە ، لە بەر ئەمە سەلاحەدین کردیە بنگە ی
 سەرەکی و پایتەختی خوێ و تەنھا بۆ سەردان و بەسەرکردنەو دەچوو میسر^۲.

^۱ سنا البرق الشامی (۲۶۰/۱)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۴.

^۲ رنسیمان (۲۱۳/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۴.

^۳ صلاح الدین القائد وعصره، ل: ۲۱۲.

^۴ کتاب الروضتین (۲۱۳/۱)، صلاح الدین القائد وعصره، ل: ۲۱۳.

^۵ صلاح الدین القائد وعصره، ل: ۲۱۳.

۵- جهنگی تل القاضی: سه لآحه دین چەند مانگیك پاش جهنگی رهمله له میسردا مایهوه، ههتاوهكو دلنیا بووه وه له وهی كه هه موو شتیك له ژیر كۆنترۆلی خۆیدا یه، پاشان به جیهیشت و به ره و دیمه شق به ریکه وتو له رۆژی شه ممه ۲۴ی شه وال سالی ۱۱۷۹ز دا گه شته دیمه شق و نه و سالی له وی به سه ر برد هه موو نه و جهنگانهش كه له و كاته دا رویدا له ههستان به چەند هێرشێك وه لآمدانه وهی چەند هێرشێك تیپه ر نه ده بوو، له راستیشدا سه لآحه دین سه رقال بوو به گه مارۆدانی به عله بهك دواي نه وهی كه محه مه دی كوری عبدالملکی ناسراو به أبین المقدمی فه رمان په وای ئاماده نه بوو دهستی لی هه لگرت و بۆ سالح تورانشای برای سه لآحه دین، به لآم سه لآحه دین شورای مخاضة الأحزانى فه رامۆش نه كردو به نه میره كانی راگه یاند كه نه گه ر خاچپه رسته كان له بنیاتنانی ببه وه (نه وه ده چین بۆی و ده یروختین) ^۱ دواي نه وهی له مه سه له ی به عله بهك بویه وه داواي له خاچپه رسته كان كرد كه شورای ناوبراو بپوختن نه وانیش له به رامبه ردا داواي نه و پاره پوله یان كرد كه له بنیاتنانیدا سه رفیان كرده بوو نه ویش پێشنیاری شه ست هه زار دیناری بۆ كردن و پاشان كردی به سه د هه زار، به لآم نه وان به مه قایل نه بوون ^۲، نه وه بوو له مانگی ذی القعدة ی سالی ۵۷۴هـ مانگی نیسانی سالی ۱۱۷۹ز دا بلدوینی چواره م ده سترێژی كرده سه ر چەند شوانیكي موسلمان كه بۆ له وه راندنی مه رو مالاته كانیان هاتبونه له وه پگاكانی نزیک بایناس، همفری دی تورو ن سید تبینیش له مه دا هاوكاری كرده بوو، سه لآحه دنیش هێژیكي سه ربازی نارد به سه ركردایه تی عزالدین فروخشای برازای بۆ ئاگاداربوون له راستی رووداوه كه، نه ویش له نزیک شقیف أرنون ^۳ دا روویه رووی دژمن بوویه وه و به سه ریاندا سه ركه وت و پاشا نه یده توانی رزگاری ببیت نه گه ر ئازایه تی همفری نه بوايه كه له جهنگه كه دا بریندار بوو و به هۆی کاریگه ری برینه كانی وه دواتر كۆچی دواي كردو كۆچیدوايشی زیانیكي گه وره بوو بۆ خاچپه رسته كان ^۴.

سه لآحه دینیش كاتی هه والی سه ركه وتنی بیست له گه مارۆی بیست الأحزاندا دیمه شقی به جیهیشت، به لآم به هێرشكردنه سه ر پاسگاكه ی وازی هینا، چونكه هیله كانی به رگری هینده تۆكمه بوون كه پاش چەند رۆژێك سه لآحه دینی ناچار به كشانه وه كردو له تل القاضی له ده شتی

^۱ مفرج الكروب (۷۲/۲).

^۲ الكامل فی تاریخ العرب (۴۳۹/۹، ۴۴۱)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۲۷.

^۳ شقیف أرنون: قه لایه کی زۆر تۆكمه یه له شه و تێکی چیاكه دا له نزیک بایناس.

^۴ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۲۸.

مه رجعيون له رۆژئاوایی بانیا سدا سه ربا زگه ی داناو سه ربا زه کانی نارد بۆ هیرشکردنه سه ر الجلیل و جبل لبنان بۆ له ناو بردنی به روبومی شه و زهویانه ی که که وتونه ته نیتوان سه یداو به یروت، شه مه هیرشانه ش بلدیونی چواره میان توره کردو گه شته شه و برهویه ی که ده بیت سنوریک بۆ شه مه هیرشانه دابنریت، بۆ شه مه به سه شت سه سوپاکه ی کۆکرده وه و چوه دهره وه بۆ به ره چه دانه وه ی موسلمان هکان و ریموندی سییه می فه رمان په وای طرابلسیش بۆ هه مان مه به ست بانگه یشت کردو زانی که فروخشا له که نار دهریا وه به ده سه سته و تیکی زوره وه ده گه پته وه بویه به ره و باکور به ریکه وت بۆ ری پی گرتنی له دۆلی مه رجعیون له نیتوان روباری لیطانی و ریپه وی سه ره وه ی روباری ئوردوندا، به لام سه لاهه دین شه مه جموجۆله ی بینی و، له و کاته دا که پاشای خاچه رست له گه ل فروخشادا له پیکداند بوون ریموندی سییه م داویه به ره و روباری ئوردن پی شپه ویان ده کرد، له دهره واه ی دۆله که شدا کتوپرچون به سه سه لاهه دینداو به هوی شه و پلانه سه ربا زییه وه که جیه جیکرد توانی هیرشیک هه لگه پاره به ریت و سه رکه وتن به ده ست بئیت و خاچه رسته کان هه لاتن، کاتی گه یشتن به سوپای شانیشینی و به پرویان بونه وه ناچار به هه لاتنیان کردو زۆریکیان ل به دیل گرتن که اودوسانت شه ماند یان له نیتوانیاند بوو که سه رکرده ی داویه بوو له گه ل بلدیونی گه ره ی ره مله و هیوی فه رمان په وای الجلیل^۱، روبه روبونه که ش له سه ره تای سالی ۵۷۵هـ/ هاوینی سالی ۱۱۷۹ز دا روویدا، به لام سه لاهه دین سودی له م سه رکه وتنه وهرنه گرت بۆ هیرشکردنه سه ر به به یتولمه قدیس، چونکه وایده زانی که پاشای خاچه رست که هیشتا نازاد بوو ده یتوانی له هه موو لایه که وه سه ربا زه کانی بانگه یشت بکات و له دهری کۆبینه وه، شه مه ش نه رکی سه لاهه دین گران ده کات به تاییه ت که له و کاته دا کۆمه کی زۆر سواره ی به هیز گه یشتبوونه شانشین بۆ حه ج کردن به سه روکایه تی هنری دوهم ذی شامپانیای فه ره نسی، شه مه ئومیدیکی به خشی به خاچه رسته کان و وره یانی به رزکرده وه^۲، بویه هیرشکردنه سه ر به یتولمه قدیس هیرشیکرده سه ر شورای بیت الاقزان له مانگی نه یلولداو توانی دوا ی گه مارویه ک پینج رۆژی خایاند بجیته ناویه وه و پاش تیکشکاندنی ته ختی زهوی کرد، هه ره ها هیرشی کرده سه ر ناوچه که نارییه کانی وه: صورو صیداو به یروت و په لاماری که شتیگه لی دهریایی عه کایداو شه و که شتیانیی تیکشکاند که له وی وه ستابون^۳.

^۱ الکامل فی تاریخ العرب (۴۳۹/۹)، موسوعة تاریخ العرب، ل: ۱۲۸.

^۲ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۲۸.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۲۸، ولیم الصوری (۱۰۱۴-۱۰۱۵).

۶- **ئاگرېبەستى ئىيوان صلاح الدين و بلدوينى چوارەم:** زىيانى خاچەپرستەكان زۆر بوو و بلدوينى چوارەمىش بىزار بوو بەم سەرکەوتنانهى موسلمانەكان و ھېچ چارىكى نەبوو جگە لەداواکردنى ئاگرېبەست، سەلاحەددىنیش داواكەى پەسەندکرد لەبەر چەند ھۆيەكى تاييەت بەخۆى، لەھۆيانەش:

● دەيوست حەلەب بخاتە ژيەر دەسەلاتى خۆيەو پيش ئەوھى گورزىكى يەكلاکەرەوھ ئاراستەى خاچەپرستەكان بکات، لەھەمان کاتيشدا خۆى لەھيرشى خاچەپرستەكان بپاريزيت لەکاتى ھيرشکردنە سەر حەلەبدا.

● يەككى تر لەو ھۆکارانە ئەوھ بوو کە دەيوست ھەلمەتيک دژ بەئەرمينيان ئەنجام بەدات. بۆئەوھى پەيوەندى لەگەل قلج ئەرسەلانى دووھى سولتانی سلجوقە رۆمەکاندا ئەنجامبەدات ھەتاوھەکو بىلایەن بىھيلايتەوھ لەنيوان ئەوو خاچەپرستەکاندا بۆ ئەوھى خۆى يەکلاکاتەوھ بۆھيرشکردنە سەر ميرنشینی طرابلس، چونکە ھەوالى پىگەيشتبوو کە پەيوەندى لەنيوان خاچەپرست و بيزەنتىەکاندا ھەيە بۆ نوێکردنەوھى ھاوپەيمانى نيوانيان، ھەرۆھە کەشتىگە لەکەى ھيرشيان کردە سەر ئەنطرنوس کە شارۆچکە يەکە لەکەنارى شامداو دوا شارۆچکەى سەر بەدیمەشقە لەکەنارى دەرياوھ^۱. پاشان دوورگە يەکى لەدەريادا ئازادکرد لەنزىک قوستەنتىنیه کە پىتى دەوترا: ئەرواد، ئەمەش ريمۆندى ناچارکرد کە ئاگرېبەستى لەگەلدا مۆر بکات و داواى ھااتنە پال و بوون بەشوينکەوتەى بکات بەھۆى ئەو ناکۆکیانەى کە لەناو شانیشینی بەیتولمەقدیسدا ھەبوو^۲، ھەرچى بلدوينى چوارەمیشە ئەوھ بەھۆى زۆرى پیکدادان و رووبەر و بوونەوھەکانى لەگەل سەلاحەددیندا ماندوو شەکەت بوو، بۆيە داواى ئاگرېبەستى کرد، چونکە پىويستى پىتى بوو بۆ ریکخستەنەوھى ریزەکانى و ھەلبزاردنە ھاوپەيمانى نوێ، ماوھى ئاگرېبەستى نيوانیشيان بەدوو سال ديارىکرا، لەمەشدا ئەوھ روون بوو، ھەوھ کە ئەو ماوھەي کە پيش ئاگرېبەستە کە ديارىکرا بوو مەبەست پىتى ھيرشکردنە سەر خاچەپرستەكان و رازى بوون بوو بەئاگرېبەستە کە لەپىناو ریکخستەنەوھى ریزەکانى موسلمانان و ئاراستەکردنیدا^۳.

۷- **سەلاحەددین و سوارەى دژ ئەرناط:** سەلاحەددین سودمەند بوو لەو ئاگرېبەستەى کە لەگەل فەرمانپەرەى ميرنشینی بەیتولمەقدیسدا مۆرى کرد، بۆ گواستنەوھى چالاکیە سەربازيەکانى بۆ

^۱ معجم البلدان (۲۳۰/۱)، موسوعة تأريخ العرب، ل: ۸۲.

^۲ الكامل فى تأريخ العرب (۱۵۱/۹)، موسوعة تأريخ العرب، ل: ۸۲.

^۳ صلاح الدين فى بلاد مصر والشام والجزيرة، ل: ۲۸۲.

ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی خاچه‌رسته‌کان له‌باکوپی ولاتی شامداو توانی چه‌ند هێرشیکێ ده‌ریایی سه‌رکه‌وتوو ئه‌نجام بدات دژ به‌میرنشینی طرابلس که‌به‌س بوو بۆ ناچارکردنی خاچه‌رسته‌کان به‌سه‌رکردایه‌تی ریمۆندی سیییه‌م بۆ مۆرکردنی ئاگره‌به‌ست له‌گه‌ڵ سه‌لاحه‌دیندا، بۆ ماوه‌ی پینچ سال له‌سائه‌کانی ۱۱۸۰-۱۱۸۵^۱ دا سه‌لاحه‌دینیش سوومه‌ندبوو له‌ده‌سه‌که‌وته سه‌ربازی و سیاسیه‌کانی بۆ گه‌شتن به‌ئامانجی سه‌ره‌کی که‌بریتیوو له‌یه‌که‌ستنی ولاتی شام، ئه‌وه‌ بوو به‌چه‌ند هه‌لمه‌تیک ده‌ستپێکرد. که‌پیشتر ئاماره‌مان پێدا. دژ به‌ناوچه‌کای موسڵو پاش ئه‌وه‌ش هه‌ستا به‌گه‌مارۆدانی حه‌له‌بو ده‌ستگرتن به‌سه‌ریدا، له‌وکاته‌شدا که‌هێزه‌کانی سه‌لاحه‌دین گه‌مارۆی حه‌له‌بیان دابوو ئیسلامیه‌کان له‌میسردا هه‌ستابوون به‌ئه‌نجامدانی کرده‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو له‌به‌ره‌ی باشوردا له‌ناوچه‌ی ئه‌لداروم (له‌نیوان غه‌زه‌و میسردا) دا، هه‌موو ئه‌م جه‌نگانه‌ش ئه‌وه‌یان سه‌لماند که‌به‌ره‌ی خاچه‌رستی له‌م ناوچه‌دا ته‌نها توانای به‌رگریکردنی هه‌یه‌ له‌هه‌ندێ ناوچه‌ی ژیر ده‌سه‌لاتیداو توانای هێرشکردنیا له‌ده‌ستداوه‌ به‌به‌راورد له‌گه‌ڵ سه‌رده‌می پیش ده‌رکه‌وتنی سه‌لاحه‌دیندا، تاکه‌ حاله‌تیکیش که‌ ئه‌م راستیه‌ی تێه‌په‌راندبێت، ئه‌و هێرشانه‌ بوو که‌فه‌رمانه‌ره‌وای ئه‌لکرکی خاچه‌رست ده‌یکرده‌ سه‌ر موسڵمانه‌کان که‌سه‌ر به‌شانیشینی به‌یتولمه‌قدیس بوو.^۲

ئه‌رناطیش لای فره‌نجه‌کان به‌سواری دژ ناسرابوو، چونکه‌ له‌و سوارانه‌ نه‌بوو که‌بایه‌خیان به‌شه‌ره‌قیان نه‌ده‌دا پابه‌ندی بئه‌ماکانی سوارچاکی نه‌ده‌بوون، به‌لکو ته‌نها توانای تالانی و فیل و په‌لاماردانی خه‌لکانی بێ تاوان موسڵمانی هه‌بوو، هه‌ریۆیه‌ هه‌ندێ له‌میژوونووسه‌ ئه‌وروپیه‌کان وه‌ک نمونه‌ی سواری دژ له‌ سه‌رده‌می خویدا وه‌سفیان کردووه‌. چونکه‌ سیفه‌ته‌کانی چاوچه‌نۆکی ناپاکی و دپه‌نده‌یی و ده‌مارگیری کوێرانه‌ی تیدا کۆبووبویه‌وه‌ ئه‌و پانزه‌ ساله‌ زیندانیکردنه‌ی که‌ له‌حه‌له‌بدا به‌سه‌ریبرد هیچ سودیکێ نه‌بوو بۆ راستکردنه‌وه‌ی هه‌لسوکه‌وتی و چاککردنی^۳، ئه‌بو شامه‌ی میژوونوسیش به‌م شیویه‌ وه‌سفی ده‌کات و ده‌لیت: ناپاکترینی فره‌نجه‌کان و خراپترین و نزمترین و گومرتینیا نه‌و له‌هه‌موویان زیاتر په‌یمان هه‌لده‌وشیننیه‌وه‌و سویندی درۆ ده‌خوات^۴.

^۱ الحركة الصلیبية (۷۵۳/۲).

^۲ دراسات فی تاریخ الأیوبین والممالیک، ل: ۹۵.

^۳ الحركة الصلیبية، عاشور (۶۱۷/۲)، الجهاد والتجديد، ل: ۲۳۱.

^۴ کتاب الروضتین (۷۵۰/۲).

ئەو بوو ئەرنات ئەو ئاگرەستەى لە بیرخۆى بردەوہ کہ لەنیوان سەلاحەدین و شانیشینی بەیتولمەقدیسدا مۆرکرا بوو، بەسەرکردایەتى هیزیک لەپیاوہکانى بەرێکەوتو لەبیابانى عەرەبدا رۆچوو ھەتاوہ کو گەیشتە (تیماء) ^۱، نیازیشى وابوو لەتەیمانەوہ ھێرش بکاتە سەر مەدینەى پیغەمبەر (ﷺ)، بۆیە دەستگرتن بەسەر ئەو ناوچە پیرۆزانەدا ^۲، بەلام فەرەخشای برازای سەلاحەدین و جیشینی لەدیمەشقادا، پەلامارى ئوردون و ئەلکرکیداو تالانیکرد، ئەمەش ئەرناتى ناچارکرد کہ بگەرێتەوہ بۆ میرنشینەکەى بۆ بەرگریکردن، دواى ئەوہى کہ کاروانیکی گەورەى موسلمانانى تالانکرد کہ لەدیمەشقوہ بەرەو مەککە بەرێکەوتبوو سامانىکی زۆرى لێبرد ^۳. ئەمەش سەلاحەدینى تورپەکردو نێردراویکی نارد بۆ لای پاشای بەیتولمەقدیس و لۆمەى کرد لەسەر ئەو رووداووہ ئاگرەستەى نیوان ھەردوولای بیرخستەوہ و داواى لێکرد کہ ئەرنات ناچاربکات بۆ گێرانیوہى سامانە بەتالانبراوہکان، پاشاش بۆ خۆى بیزار بوو لەئەرناتو نێردراویکی بۆ ناردو داواى سامانە تالانکراو و دەھات و موسلمانەکانى لیکرد، بەلام ئەرنات گالەتى بەم سەرکردەى (پاشای نەخۆش) دەکردو نامۆزگارییەکەى رەتکردەوہ ^۴.

ھێرشەکانى ئەرنات سەرکەوتوو نەبوون لەرووى کاتەوہ، چونکہ لەکاتیکیدا بوو کہ ھیزی سەلاحەدین لەفراوانبوندا بوو، لەھەمان کاتیشدا شانیشینی بەیتولمەقدیس و میرنشینە خاچپەرستەکانى تر روو لەلاواز بوون و دوچارى قەیرانى ناوخۆى گەورە بووبوون، ئەوہ بوو گومان و بێمتەمانەى زۆریبوو بوو لەنیوان بلدینى چوارەمى فەرمانرەوای بەیتولمەقدیس و بۆھیمۆندى سییەمى ئەمىرى ئەنطاکیە و ریمۆندى سییەمى ئەمىرى طرابلسدا، ھەرەھا ئەم ھێرشانە لەکاتیکیدا بوون کہ شانیشینی بەیتولمەقدیس رووبەرۆوى چەند گرفتیک بووبوہوہ و ھەک تیکچونى تەندروستى بلدینى چوارەم و تەختى پاشایەتى، لەسەرئاستى دەرەکیش پەیوہندیەکانى سەلاحەدین لەگەڵ شارەکانى ئیتالیا دا پتەو تر دەبون، ھەرەھا لەگەڵ فەرمانرەوای ئیمپراتۆرى بیزەنتیدا ئەلکس کومینى دووہم، ئەمەسەریارى ئەوہى کہ ئەم ھەلمەتانە سەلماندی کہ شانیشینی بەیتولمەقدیس توانای کۆنترۆلکردنى ناوچەکانى ژێر دەسەلاتى خۆى نییە، چونکہ ئەرنات کہ سەر بەشانیشینی بەیتولمەقدیسە ئامادەنەبوو پابەندبیت بەو رێکەوتنەوہ کہ لەنیوان ئەو شانیشینەو سەلاحەدیندا مۆرکرا بوو، جگە لەوہى کہ ئەم ھێرشەى ئەرنات بۆ سەر ناوچە پیرۆزەکان بەخیر

^۱ الجہاد والتجديد، ل: ۲۳۱.

^۲ الکامل فى التأريخ، حوادث سنة ۵۷۷هـ، الجہاد والتجديد، ل: ۲۳۱.

^۳ الکامل فى التأريخ (۱۵۲/۹)، الجہاد والتجديد، ل: ۲۳۱.

^۴ الحركة الصليبية (۶۰۶/۲)، الجہاد والتجديد، ل: ۲۳۱.

شکایه وه به سهر به ره‌ی ئیسلامیدا ئیسمیدا، چونکه ئەم دەستدریژیانه وایکرد له سهرجه م هیزه ئیسلامیه کانی ولاتی شامو جه زیره بچنه پال سه لاهه دینه وه بۆ بهرگریکردن له ناوچه پیروژه کان^۱.

پاشان سه لاهه دین ده ستیکرد به سزادانی ئه رنات له سهر هه موو کرده وه دزیوه کانی که بهرامبه ر به کاروانی حاجیه کان ئه نجامیدابوو، ئه وه بوو چه ند جارێک به ره و کرک به ریکه وت به مه به ستی که مارۆدانی له سالی ۵۸۰ ک/ ۱۱۸۴ ز و ۵۸۳ ک/ ۱۱۸۷ ز دا ئەمه سه ربازی ئه نجامدانی چه ند کرده یه کی سه ربازی له به ره‌ی باکور له ناوچه‌ی طبریه دا له سالی ۵۸۳ ک/ ۱۱۸۷ زدا، ئەم روداوانه له کاتی که دا روویاندا که به ره‌ی ئیسلامی به ته‌واوی یه کخرابوو دواي ئه و سولحه‌ی که له گه‌ل فه‌رمانپه‌واي موسڵدا مۆرکرا، به لام به ره‌ی خاچه‌رستان به ده‌ست چه‌ند کیشه یه که وه ده‌ینالاندو پاش کۆچی دواي بلدویونی چواره‌م دانانی بلدویونی پینجه‌م له سالی ۱۱۸۵ دا به ره و خراپتر چوو، ئه وه بوو بلدویونی پینجه‌میش دواي سالی که کۆچی دوايی کردو لی‌ره شه‌وه شانیشینی به‌یتولمه‌قدیس چوو نه‌و ملمانیه که وه له سهر ده‌سه‌لات که تیایدا ریمۆندی سییه‌می ئه‌میری طرابلس به‌شداریکردو گومان دروستبوو له‌کۆچی دواي بلدوینی پینجه‌مدا ئایا به‌شیوه یه‌کی ئاسایی بووه یاخود ئه‌و لایه‌نانه‌ی که چاویان بریوه ته‌ ده‌سه‌لاتی شانیشینه که له‌پشت ئەم رووداوه بوون، چونکه ده‌لین: ژه‌هری پیدراوه^۲، ئەم مه‌سه‌له یه‌ش گه‌شه ئاستیک که خاچه‌رسته کان بوون به‌دوو سه‌ربازگه‌ی دژی یه‌ک له سهر میراتی شانیشینی به‌یتولمه‌قدیس: کۆمه‌لیک پشتیوانیان له‌جای لوزجان و ده‌سه‌لاتی ده‌کرد له‌قودسداو کۆمه‌لیکی تریش نه‌یاری ئەم ده‌سه‌لاته بوون به‌سه‌رۆکایه‌تی ریمۆندی سییه‌م ئه‌میری طرابلس و بۆهیمۆندی سییه‌می ئه‌میری ئه‌نطاکیه^۳. ئەم بارودۆخه نا‌ئاساییه‌ی ناوخواي به‌ره‌ی خاچه‌رسته کان له‌به‌رامبه‌ریه وه یه‌کیتی و به‌هیزی به‌ره‌ی ئیسلامی به‌دیده‌کرا، فه‌رمانپه‌واي کرک (ئه‌رنات) هه‌ستا به‌نانه‌وه‌ی کیشه له‌گه‌ل لایه‌نی ئیسلامیداو، شیوازی پابه‌ند نه‌بوونی خواي به‌ئاگریه‌ست و ریکه‌وتنه‌کانه‌وه‌ دووپاتکرده‌وه ده‌ستدریژی کرده سهر چه‌ند کاروانیکی بازرگانی له‌نیوان دیمه‌شق و قاهره‌داو تالان و ده‌ستکه‌وتیکی زۆری بردو بازرگان و پاسه‌وانه‌کانی به‌دیل گرت، هه‌وله‌کانی سه‌لاحه‌دینیش سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون بۆ رازی بوون به‌ئازادکردنی دیله‌کان و سامانه به‌تالانبراه‌کان، هه‌روه‌ها هه‌وله‌کانی شانیشیتی به‌یتولمه‌قدیسیش نه‌یتوانی ئه‌رنات ناچار بکات به‌گێرانه‌وه‌ی سامانه‌کان و ئازادکردنی دیله‌کان، ئەمه‌ش کاردانه‌وه‌یه‌کی ئیسلامی گه‌وره‌ی

^۱ دراسات فی تاریخ الأیوبین والممالیک، ل: ۹۶.

^۲ دراسات فی تاریخ الأیوبین والممالیک، ل: ۹۶.

^۳ دراسات فی تاریخ الأیوبین والممالیک، ل: ۹۷.

ليکەوتەو لە لايەن سەلاحەدینەو بوو ھۆکار بۆ جەنگی حەتین و دەرەنجامەکانی کە دواتر
ناماژەي پێدە دەین^۱، بە پشتیوانی پەرەردگار.

نۆیەم/ گەرنگترین وانە و پەند و سودەکانی لە ماوی نیوان کۆچی دواي نۆرەدینەو ھەتاو ھەتاو
جەنگی حەتین:

۱- ئەو ماوہیەي کە سەلاحەدین تیايدا بەرەي ئیسلامی یە کەخت: دواي دوانزە ساڵ لە تیکۆشانی
پەرچەرمەسەری سەلاحەدین بوو بە گەورەي شام و میسرو موسڵ و ولاتیانی تری موسڵمان و
ھێزە موسڵمانەکانی لە دەوری خۆي کۆکردەو، کە ژۆربەي جار گوێپایەلێ بوون و ھەندی
جاریش بێدەنگ دەبوون، ھۆکارەکانی بۆ بنیاتنانی ئەم بەرە یە کەرتووەش لە چەند
مەسەلە یە کەدا خۆي دەبینیو ھەمە جگە لە پشتبەستنی بە دەزگای سەربازی ئە یوبی کە خۆي
دایمە زان دەبوو^۲:

أ- بپاری پەنادانی بۆ ھەر کەسێک دەرکرد کە بەبێ کۆشتار خۆي بە دەستەو بەدات
بە مەرچێک کە سەربازەکانی یە کەن لە کاتی پشتگیری کردنیدا دژ بە دوژمنی دەرەکی وە ک
لە حصن کیفادا رویدا^۳.

ب- سەلاحەدین بە ھۆي تیرەکانیو ھە پارچە پێستی فرێدەدا کە تیايدا چەندین دەستەواژەي
مژدە پێدان و ھەر پەشەي لە خۆگرتبوو بۆ ناو قەلاو شورا تۆکمەکان و بۆ ناچارکردنی
خەلگەکی بۆ خۆیە دەستەو دان دواي ئەو ھەي کە شەلاژانی دەرونی دەخستە
ریزەکانیانەو.

ج- سەلاحەدی وای لە شارە بە ھیزو تۆکمەکان دەگەیاندا کە ئەو ھاتووە ھەتاو ھەتاو کە لە نزیکیدا
نیشتە جێبێت و ئە یە وێت لە تەنیشتیدا بە وێتەو، دواي گەمارۆدانی بەبێ ئەو ھەي
راستە و خۆ ھێرشی بکاتە سەر، ئەمەش پالەنرێک بوو بۆ خەلگێ ناو قەلاو شارە کە داوای
پەتادان بکەن یاخود ھەوڵبەدەن بۆ ناستەوایی بۆ دوورخستەو ھەي ھێزە زەبەلاحەکانی
سەلاحەدین لە شارەکانیانەو، چونکە ئە گەر لە نزیک ئەو شارە بمینیتەو ئەو زینایکی
تۆریان پێدەگە یە نیت، ھەر ئەمەش لە کاتی گەمارۆدانی موسڵدا بۆ جاری سییەم رویدا
لە ساڵی ۵۸۱ ک دا^۴.

^۱ ھەمان سەرچاوە، ل: ۹۷.

^۲ صلاح الدين المجاهد والملك الزاهد، ل: ۲۳۱.

^۳ تاريخ الوطن العربي والغز والصلبي، ل: ۱۶۰.

^۴ تاريخ الوطن العربي والغز والصلبي، ل: ۱۶۱.

د- له هندی کاتیشدا سه لاهه دین دهستی له چهند داواکارییه ک هله دگرت و پاره ی زوری ددها به نه میری هندی قه لاوشوراکان له پیناو دهستگرتن به سر قه لاکیاناندا بۆ خۆلادان له کوشتار، وهک نه وهی که له گه مارۆدانی هه ردوو قه لای حارم و میافارقیندا رویدا^۱.

ه- له هندی کاتیشدا په نای ده بردبۆشیوازی سیاسی وهک گریدانی هاوپه یمانی له گه ل هندی له نه میره کاندایه مه بهستی لاوازکردنی به رامبه رو هاندانیان بۆ خۆبه دهسته وه دان، سه لاهه دینیش نه م شیوازه ی تاقیکرده وه له گه ل عیمادالدینی نه میری شه نگاردا دژ به عیزه دین مه سعودی فه رمانپه وای موسل^۲، به و شیوازانیه ی پیشوو هندی جاریش به جهنگ سه لاهه دین توانی یه کتیتی به دی بینیت و زه مینه سازی بکات بۆ خۆناماده کردن بۆ قوناغی نازادسازی^۳.

۲- **پوخساره گشتیه کانی هه لویسته کانی سه لاهه دین له هه وله یه کیتی خوازه کانییدا: نه و** روخسارانهش له چهند مه سه له یه کدا خویان ده نوینن.

ا- به خشنده ی له سامانداو به سوک سه یرکردنی: نه مهش له و سامانه زۆردها دهرده که ویت که پییدر ابو و ده یبه خشی به شوینکه و توانی نه وانه ی که سه ردانیان ده کرد یان گوپراهه لی برپاره کانی بوون یاخود به لینی خه لاتکردنی پیدابوون، نه مه له گه ل لیخۆشبوونی له هه مو باجه کۆنه کانی نه و ولاتانه ی که نازادی ده کردن وه لوه شانده وه ی باج و مالیات جگه له زه کات، نه مهش رۆلی خۆی هه بوو له راکیشانی خه لگی به لایدا بیده نگ کردنی نه یاره کانی.

ب- په وشتی جوان: نه وه بوو دژ به و که سانه ده جهنگا که دژ به به رپابوونی به ره یه کی یه گگرتو بوون، به لام کاتی به سه ریاندا سه رکه و نه یده هیشت شوینیان بکه ون یاخود برینداره کانیان بکوژن و دیله کانیانی نازاد ده کردو هندی جار له دوژمنانی خۆش ده بوو ناشکراشی نه ده کرد، چونکه نه و ده یویست بینه دۆست و هاوپه یمانی.

ج- باوه پی ئیسلامی قول و به هیزی: که ته نها له په رسته شه کاندایه خۆی نه ده بینیه وه، به لکو له باوه په نینانیدا به وهی که جیهاد یه که مجار له سه ر خۆی پیویسته پاشان له سه ر خه لکانیتر بۆیه پازی نه ده بوو هه تا وه کو نه و کاره ی پی نه نجامده دان.

د- وازهینانی له میرنشینه کان بۆ نه میره کان: یاخود سپاردنی به سه رکرده کانیان و که سانی نزیک لایانه وه یاخود به دوژمنانیان، چونکه نه و چیتر گرتنه دهستی هیچ شوینیکی ناویت و ته نها

^۱ تاریخ الوطن العربی والغز والصلیبی، ل: ۱۶۱.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۶۱.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۶۱.

سەربازىكى دەۋىت كەھىزى پىيۈستى لەكاتى گونجاۋدا پىشكەش بىكەن، ئەمەش ھۆكارى ئەو دانۇستانە دىلۇماسى دەست بەردارىۋونانەيە (تەنازۇلات) كەدەي كىردو ئەوپە نادانانەي كە بەدوژمنانى دەدا.

۵- لەبنەمالەي نۇرەدەين و ئەمىرەكانى تىرىدا كەسايەتتەيەكى نەبوو كەبتوانىت ئەو ئامانجانە بەدىيىنىت كەنۇرەدەين و باۋكى ھەۋلىن بۇ دەدا جگە لەسەلاھەدەين.

۶- ھەۋلانى بۇ دەستە بەركردنى پەزىلەندى خەلىفە لەپال رەزىمەندى جەماۋەرى مۇسلىماناندا، چۈنكە بەردەۋام پىيۋابو كەسەرچاۋەي شەرىعتى رۇخى ھەموو مۇسلىمانانە، بۇيە بەبەردەۋامى نامەي بۇ دەنداردو ھەموو ھەلىستەكانى بۇ پەۋندە كەردەۋە، جارجارىش نەيارانى تۆمەتباردە كىردو جارىكى تىرىش مۇلەتى ۋەردەگىرتو لەجارى چۈرەمىشدا مۇگىنى پىدەداۋ بەم شىۋەيە ئالۇگۇر كىردنى نامە بەردەۋام بوو، لىزەشەۋە دەگەينە ئەو دەرەنجامەي كەھىزى سەلاھەدەين بەھۇي پەيۋەندى پتەۋى لەگەل جەماۋەرى مۇسلىماندا لەكاتى كارو جىھادىداۋ ۋەستانى ۋەك داكۇكىكارىك لەخواستى جەماۋەر خۇي لەپاراستنى ئاين و بىرو باۋەرۋە بەرپەچدانەۋەي دۇژمناندا دەيىنەۋە، جا ئەگەر چى سەلاھەين دۇ بەھەندى لەفەرمانپەرۋا مۇسلىمانەكان ەنگاۋە، بەلام ئەو دۇي تەماع و بەرژەۋەندىيە تايىبەتەكانيان دەجەنگا خەۋن و ئاۋاتەكانى جەماۋەرى لەناۋ دەبىرد، ئەۋەبوو دوانزە سالى لەيەكخستنى بەرەي ئىسلامىدا بەسەر بىرد لەسالى ۵۷۰ك - ۵۸۲ك/ ۱۱۷۴ز - ۱۱۸۶ز ھىۋاۋ ئاۋاتەكانىشى كەۋرەتر بوو لەتواناي جەستە و نەخۇشىيەكانى، چۈنكە ئەو پالەۋانىكى جەنگ بوو كەدۇچارى چەندىن نەخۇشى جەستەي بوۋبوو، بەلام خۇشەۋىستى جىھاد ئازارەكانى لەبىر بىردبوۋەسەر ئازارەكانىدا زالىكىرد^۱.

۳- يەكتر تەۋاۋكردنى دۇۋ كەسايەتى لەيەكخستىن و ئازادسازىدا؛ لەرۇوداۋ بەسەر ھاتەكانىيەۋە بەئاسانى لەۋە دەگەين كەكەسايەتى نۇرەدەين و كەسايەتى سەلاھەدەين ھەۋلەكانيان تىرو تەۋاۋ بوۋە بۇ يەكخستنى ئومەت لەسەر تىكۇشان و ئازادسازى خۇاي كەۋرەش كۆمەكى كىردن بۇ ئەۋ كارە، سەلاھەدەين ھات كەيەكىك بو لەفەرمانپەرۋاكانى نۇرەدەين بۇ ئەۋەي دىرژە بەرپەرەۋى نۇرەدەين بىدات بۇ يەكخستنى ئومەتى ئىسلامى و كۆكردنەۋەي لەسەر باۋەرۋە خۇشەۋىستى و لايەنگرى خۇاۋ پىغەمبەر (ﷺ) و باۋەرداران و بىبەرىيۋون لەدۇژمنانى خۇاۋ پىغەمبەرەكەي و باۋەرداران و كۇشتارى خاچەرىستان و ۋەدەرنانىيان لەۋلاتى مۇسلىمانان،

^۱ صلاح الدين المجاهد والملك الزاهد، ل: ۲۲۲.

توانیشی نومه ت له رووی زانستی و شرعی و تیکۆشانه وه ببوژیته وه و سزاو حه ده ده کانی جیبه جیکردو سته م و خراپه کاری له ناو برد، پاشان دواى نه وه ی که خواى گه وره نومه تی بۆ یه کخست که وته پئی بۆ جیهاد له میسرو شام و حیجاز و عیراق و یه مه ندا هه تا وه کو به گژ فره نه که اندا بجیت و له خاکی موسلمانان وه ده ریان نیت. هه روه ها سه لآحه دین خۆی رایده گه یاند که نه و شتانیکی زۆری له ره وشتی نوره دینه وه وه رگرتووه به تاییه ت دادوهری له حوکمرانی و جیهاد کردنیدا، نه وه تا ده رباره ی دادگهری نوره دین ره حمه تی خواى لیبیت و وه رگرتنی لییه وه و له لیدوانیدا له سه ردادگهری نوره دین له به رامبه ر نه و که سانه ی که خراپ بوون له گه لیدا ده لیت: نه مه یه هه ق و راستی و هه رچی دادگهری له ئیمه دا ده بینیت نه وه له وه وه فیری بووین^۱.

هه روه ها نه بو شامه ده رباره ی یه کتر ته واوکردنی نه م دوو که سایه تیه ده لیت: ماشه لآیان لیبیت دوو پاشا بوون به ره وشتی جوان و نه ئینی پاک به دواى یه کدا چوون و یه کیکیان حه نه فی و نه وی تریان شافعی بوو، خواى گه وره به هۆی نه وانه وه هیچ نه زانییه کی نه هیشت، نوره دین سه رچاوه ی هه موو نه وو خیره یه و به دادگهری خۆی زه مینه سازی کردو به سام و شکۆی له ولآتدا چه سپاندنی، له گه ل زۆری ناکوکی و فراوانی ولآتدا، هیند ولآتی ئازادکرد تا بتوانیت به هۆیه وه دریزه به تیکۆشان بدات و ریخۆشکه ر بوو بۆ دواى خۆی و بۆ دریزه دان به ریگه که ی، به لام سه لآحه دین تیکۆشانی زۆرترو ولآتی زیاتر ئاوه دانکرده وه و ئارامیگرت و خۆپاگری نواندو و چانی نه داو سه نگه ری چولنه کرد، خواى گه وره ش به نرخترین ئازادسازی خه لآتکرد که ئازادکردنی به یولمه قدیس بوو، ده سا خواى گه وره لییان رازیبیت چه ند شیاون بۆ وته ی شاعیر: یه که م چی هیشتوته وه بۆ دواى خۆی^۲، هه روه ها عمادالدین الکاتب ده رباره ی نوره دینو سه لآحه دین ده لیت: نه وان نیسلامیان نوێ کرده وه دواى کوڤ بوونی^۳، بینای یه کتا په رستی به رزکرده وه دواى داروخان، پاش نه وانیش خواى گه وره نیسلامی پالپشت کرد به الملك الظاهر رکن الدین^۴.

۴- یه کخستنی نومه ت له ری هیزه وه: رووداوه کان باس له وه ده که ن که موسلمانان له کاتی ده سته پیکردنی جه نگه کانی خاچه رستیدا په رته وازه و چه ند ده وله تیکی به ش به ش بوون، به لکو چه ند میرنشینیکی دژ به یه ک و ناکو کبوون، نه وه بوو نوره دین مه حموده ات و نومه تی

^۱ کتاب الروضتين فی أخبار الدولتين (۴۱/۱).

^۲ هه مان سه رچاوه (۴۱/۱).

^۳ مه به ستی کوڤ بوونی تیگه یشته له ئاین نه ک خودی ئاین، چونکه نیسلام هه میشه نوێیه و کوڤ نابیت.

^۴ مفرج الکروب (۱۹۳/۲)، دروس و تأملات فی الحروب الصلیبية، ل: ۱۳۲.

له سەر جیهاد کۆکرده وه به دواندنیان به به لگه ی شه رعی ده رباره ی یه کیتی و ده سترگرتن به ناینی خواوه و کۆبونه وه بۆ کوشتاری خاچه رسته کان بۆ پاککردنه وه ی شوینه پیرۆزه کان، رووداوه کانیش سه لماندیان که یه کخستنی ئومه ت ته نها به هیوا و ئاواتی خواستنی گه لان به دی نایه ت به حه زو ئاره زوشیان نییه، به لکو پیویستی به بوونی فره مانپه وای دلسۆزو باوه پدارو یه کتا په رست ه یه که به دلّ تامه زۆی یه کخستنی ئومه ت بیّت ئه مه ش به هه ولّی کرده یی بیوچان و تیکۆشانی به رده وام به گیان و مالّ و جه سته ده بیّد به لکو له مه ش تیپه ر ده بیّت بۆ به کاره یّانی ه یّزو رووبه رووبونه وه ی بانگخوازانی جیا بوونه وه وپارچه پارچه بوون به بیّ ئه مه هه رگیزیه کیتی و یه کگرتن روونادات، پاش ئه م پێشه کییه کورته سه یرنیه ئه گه ر ببینن نوره دین مه حمودی کوپی عیما دالدین زه نکو و بنه مالّی زه نکو به گشتی و بنه مالّی ئه یوبیش، له پێشه وه ی هه مو یاندا سه لّاحه دیی ئه یوبی ئالّی یه کبوونیان به رزکردۆته وه ی یه کبوونی ئومه ت هه تا وه کو به یه کرپز رووبه ر، وی دۆژمه ناگه رکه ره کان بووه سستیّت و یه کخستنی له سەر جیهاد له پیتاوی خوا دا، زۆر شیلگی رانه کاریان ده کرد بۆ یه کخستنی و کوشتاری توندو جه نگی زۆریان به رپا کرد هه تا وه کو ولّته کانیا ن ئازا کردو ئه میره کانیا ن ملکه چ کرد بۆ یه کیتی و یه کبوون و تاریشیا ن وه ک رۆژی رونا ک ئاشکرا بوو، له هه مان کاتیشدا زۆر یه کلا که ره وه و بیّ دوو دلّی بوو یا ن ده بیّ به لّی بۆ یه کیتی بکریّت یا خود ئه و کار به ده سته له سەر کار لا بریّت^۱. هه روه ها سه لّاحه دینی ئه یوبی له سالّی ۵۸۰ هه ک پێش جه نگی حطین و پێش رزگارکردنی قودس و تاریکی ئاراسته ی زینه دین یوسف کوپی زینه دین عه لی کوچک له ئه ربیل و ناوچه و قه لّاکانی ده رووبه ری که تیایدا ها تبوو: خوا ی گه و ره له زه ویدا به رقه راری و سه رکه وتوی کردوین بۆ سه رخستنی هه ق و بالّاده سترکردنی و جیبه جیّکردنی فره زه کان ئیّمه ش پیمان باشه فره زی جیهاد له پیتاوی خوا دا پێش بخه ین هه تا وه کو ریّگی روونبکه ی نه وه و روبکه ی نه دۆژمنا نی ئاین و باوه پداران له ولّاتانی موسلمان ه وه بانگه یشت بکه ین بۆ رووبه رووبونه وه ی دۆژمنا نی ئیسلام، ریزه کانیا ن یه کبخه ین بۆ به رزکردنه وه ی ئالّاکه ی له زه ویدا هه تا وه کو له ئاسما نه وه سه رکه وتمان بۆ بباریّت، جا هه ر که سیّک یارمه تیمان بدات بۆ جیبه جیّکردنی ئه م فره زه و ده سخستنی ئه م چا که یه ئه وه خه لّاتی باش ده کریّت و ده ستخۆشی خۆی وه رده گریّت، هه ر که سیّکی ش خۆی بدات به زه ویدا و شوین ئاره زووی بکه ویت و پشت له ناینی راست هه لّبکات ئه و ئه گه ر تۆبه ی کردو و گه راپه وه ئه وه په سه ندی

^۱ تأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۱۳۶.

دهكهين و نه گهر سوريش بوو له سهر گومرایی نهوا له کاریده خهین و لایده بین^۱. نهوه تا هه مان میژوو نه مړو خوی دووباره ده کاته وه و موسلمانان کان یه ک نوممه ت نین و هیچ دهوله تیکیان نییه که حوکمرانیان بکات، بویه په رته وازه بون و بارودوخیان له سهرده می جه ننگه کانی خاچه رستی خراپتره که نئیمه باسی لیوه ده کهین و ولاتیان به دهست دوزمنانیا نه وه یه و خیرو بیریان بو خویان نییه، ته نانهت ریازو یاساکانی دوزمنانیا نه به سهردا سه پیئراوه.

نیسلام پیویست دهکات له سهر بانگخوازانی یه کبون که دژ به بانگخوازانی جوداخوازی بکوشن و بیانننه سهر نهو ریگایه، خوی گه ورهش بی پیویسته له بهنده کانی^۲.

۵- یه کبون خواستیکی جه ماوهری گشتییه و فه رمانړه وایه کی جوداخواز ناتوانیت ریگرییت له بهرامبه رییدا؛ کاتیک فه رمانړه وای دیمه شق ناماده نه بوو پیشوازی له سه لاهه دین بکات، چونکه حه زی له یه کگرتن و تیکوشان دژ به خاچه رسته کان نه بوو خه لکی دیمه شق نه م لاوازی نواندنه یان لیقبول نه کردو پیشوازیان له سه لاهه دین و سوپاکه ی سه لاهه دینیان کردو جه ماوهر بوو به لایه نگر ی سه لاهه دین و ده سه لاتی که وته دهست^۳، نهوه تا سهر خه کی مه لوك که فه رمانړه وای قه لای حارم بوو و رازی نه بوو رادهستی سه لاهه دینی بکات کاتیک که سه لاهه دین به نامه نهو داوایه ی پیشکه شکرد، بو یه کخستنی هیزی موسلمانان کان دژ به خاچه رسته کان، نهوه بوو رازینه بوو و ناردی به دوا ی خاچه رسته کانداه تاوه کو بیپاریزن له سه لاهه دین، به لام کاتی سهر یازه کان نه مه یان بیست راپیچی زیندانیا نه کردو نامه یان ناردی سه لاهه دین و دوا ی هاتن و په نادانیا نه لیکرد، نهویش وه لامی داننه وه و قه لاکه یان ته سلیم کرد^۴.

۶- یه کییتی نیوان میسرو شام و گرنگی: یه کییتی نیوان میسرو شام ناسه واری باشی هه بوو له سهر موسلمانان، چونکه نهوه به ریه کی جه نگو بنکه یه کی جه ماوهری به هیژو به رفراوانه بو به ریه چدانه وه ی خاچه رسته کان چونکه نه گهر بیانویستایه هیرش بکه نه سهر هر ناوچه یه ک له میسر یان له شام نهوه سوپای ناوچه کی تر له ناماده باشیدا بوو بو کومه کی کردن و به رگریکردن لیچی به ناردنی سوپای شام بو جه نگر کردن شان به شانیا نه یاخود به کردنه وه ی به ریه کی نویی جه ننگ بو بلاوه پیکردن و لاواز کردن هیژه کانی دوزمن و

^۱ کتاب الروضتین (۲/۳۲، ۳۳)، مفرج الکروب (۲/۱۶۳، ۱۶۴).

^۲ دروس و تأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۱۳۷.

^۳ الکامل فی التاریخ، دروس و تأملات، ل: ۱۳۸.

^۴ الکامل فی التاریخ، دروس و تأملات، ل: ۱۳۸.

که مکړدنه وهی فشار له سهریان، به هه مان شیوه ش نه گه ر ده ستریزئی بکرایه ته سهره ر ناوچه په کی شام سوپای میسر له ناماده باشیدا بوو بویه رگریکردن له براکانیان، ژياننامه ی سه لآحه دینیش بومان روونده کاته وه که چوڼ سوپای شامو میسر هاوکاری په کتریان ده کرد بؤ جه ننگکردن دژ به خاچپه رسته کان به تاییه ت له فقه تحى عه سقه لان و شاره کانی که نار ده ریا یاخود به رگریکردن لییان^۱. نه وه بوو سه لآحه دین توانی په کیتی به دیبیتیت هندی جار به شیوازی دپلوماسی و هندی جاریش به هه په شه و توکاندن، هندی جاریش به کرده په کی سهربازی سنوردار، په کیتی نیوان میسر و لآتی شامی به دیهینا له گه ل به شیکى به رفرانی ناوچه ی فوراتدا، هه موو هیزه ئیسلامیه کان پابه ند کرد هه تاوه کو سنوری و لآتی عه جه م، به به شداریکردن له جیهاددا دژى خاچپه رسته کان، نه و کاره شى به نه نجام گه یاند بى نه وهی جیهاد راگریت و کرده سهربازییه کان به سه رکر دایه تی خوی یاخود نه میره کان به رده وام بوو له بنکه ی سهره کیه وه له دیمه شق^۲.

۷- القاجی الفاجل و هه وله کانی بویه کخستنی موسلمانان: قاضی فاضل نه و زانا گه وره یه بوو که کاریگه ری هه بوو له سه رده وله تی سه لآحه دین، سه لآحه دینیش راویژی پیده کردو به بى نه و هیچ کاریکی نه نجام نه ده داو هیچ کارو رازیکی دلئ لیته شاره وه^۳، پینوسی قاضیش هوکاری سه رکه وتنه سیاسى و هزری و راگه یاند نیه کانی ده وله تی سه لآحه دینی بوو چ له به رده وامبوون و په یوه ندى له گه ل خه لیفه ی عه باسیدا، وه ک پیشتر باسما نکرد یاخود په یوه ندى و پیکه وه بوونی له گه ل نومه تی ئیسلامیدا له رئی وه رزی حه جه وه، سه لآحه دینیش نه رکه کارگری و کومه لایه تی و ئابووری و ئاسایشیه کانی له میسر دا پیده سپاردو نه ویش به باشتین شیوه نه نجامی ددها، هه روه ها نامه ی بؤ دهناردو داوای فتوای لیده کرد له زور کاروباردا، نه مه ش چه ند به شیکى نه و نامه ییه که له القاضی الفاضل وه نیردراوه بؤ سه لآحه دین له شامدا.

۱- شورا و حساری قاهره: سه باره ت به شوراى قاهره نه وه به و شیوه ی که گه وره مان فهرمووی ده سستیپکراوه و بیناکه ی به رزیوته وه و به به رچاوه وه یه و به ته نیش ت ریگه ی که ناردا بر دومه وه، خوای گه وره ش ته مه نی گه وره مان دريژ بکات هه تاوه کو وه ک پشتویینیکى چه ماوه به ده وری نه و دوو شاره دا بیبیتیت، به لکو باز نه یه ک بیت که ده ستنی ئیسلامی پى رازینریته وه، نه میر

^۱ صلاح الدين القائد وعصره، ل: ۲۰۳.

^۲ البداية والنهاية (۱۶/۵۷۶).

^۳ کتاب الروضتين (۶/۳).

بهاالدين قهراقوشيش به خۆى و پياوه كانيه وه قۆليان ليّه لّماليوه و بهرده وام له خه ميدان به پيچه وانەى هاوشيوه كانى، نۆر رۆح سوكانه كاردەكات له گەل نوو هه مووه ئەرکه گرانەى كه له سه رشانیه تی له ريكخستنى كاروبارى خه لكيدا^١.

ب- **دەبارەى مافى ئى سەندنه وهى دادوهرى و قەزا له شرف الدين كورى ابى عسرونه:** كاتيك كه چاوى له ده ستدا چوو بۆ لاى كۆپه كهى وتى: مه سه له كه له دوو شت به ده ر نيه، خواى گه وره ش خۆى باشتري به شيان بۆ گه وره مان دياريبكات، نابيت ئه م تهنگاوييه ش له بىر بگه ين كه هيج پاشايه ك له پاشاكانى ئيسلام پيى نه گه يشتووه يان ده بيت مه سه له كه به ناوى باوكيه وه به مي نيتته وه به جوړك كه راى وه رگريت و راويزى پيكرى و فتواو به ره كه تى وه رگريت و كۆپه كهى ببيت به جين شينى، به لام ده بيت سزادانا يان بگه ينه مه رج له يه كه م هه له و تيكه و تنداو به يه كه هه له له سه ر كار لا يان به رين، چونكه به هۆى خو شويستنى مملانيوه مرو ف ده كه ويته ده ستخستنى كارى چا كه وه، ده بيت مه سه له كان بسپي رديت به پيشه وا قطب الدين چونكه نه و پاشما وهى زانا گه وره كان و پيشه نكي ها وه لانه و نابى كه سيك له ولاتدا پيش بگه وي ت نه گه ر پلهى له و به رزتر نه بيت له زانستدا^٢.

ج- **نامه يه ك ده بارەى پاسا و هينانه وه بۆدوا كه وتن له جيهاند:** سه باره ت به نيگه رانى گه وره مان بۆ نه و كاتانهى كه به فير ئه پروات دور له وفه رزهى كه له پينا ويدا له مال ده رچوه، و به رده وامى كۆسپه كان كه كۆتاييان نيه نه وه گه وره مان نيه تى باشى خۆى بۆ ده نوسريت، ئايا خواى گه وره زانانيه به نيازى به نده كهى؟، خواى گه وره لي پرسی نه وه له گەل مرو ف دا ناكات له سه ر تيرو ته واويى كاره كانى، چونكه نه وه به ده ستى مرو ف نيه به لكو نيه ت گرنگه و پرسيار له تواناى كه سه كه ده كريت و به پيى تواناى داواى ئى ده كريت، جا له به رنه وهى كه گه وره مان هۆكاره كانى جيهادى به كار هينا وه و ريخوشكهرى بۆ كرده ئه وه هه ر له تاعه تى په ره ردگاردايه به رده وامى و پاداشتي شى به پيى ماندوبوني هتى، چونكه هه ج بۆيه گه وره و گرنگه له به رنه و ماندوبونهى كه تيايدايه جا نه گه ر گه وره مان هه مووشو يته گرنگه كانى له چه ند رۆژي كدا ئازاد بكرايه و مه سه لهى نيوان مو سلمانان و بى با وه پان يه كلا بكردايه ته وه نه وه ئەرکه كانى جيهاد كۆتاييان پي ده هات و نه ولا په ره پرچا كانهى كه به مانه وهى ناو سه نگه رو چا وه پروانى تو مار كرون ده پي چرانه وه^٣.

^١ كتاب الروضتين (٦/٣).

^٢ كتاب الروضتين (٦/٣).

^٣ كتاب الروضتين (٦/٣).

د- دهریاره ییادی کورانی سولتان: پيش ولامدانه وهی به شه کان، مزگینی دده دین به وهی که وهک نه ریت بوه ته باو، خوی گه وره نه و نه ریت به لیت و سه لامه تی و ته ندروستی و له ش ساغی گه وره مان و کور به پیزه کانی بگپته وه و خوی گه وره هه والی خوشیان له گه وره مانه وه پی بگه یه نی و له وانیشه وه هه والی خوش بگه یه نیت به گه وره مان و زو به دیداری به کترشادیان بکان.... چونکه نه وان خوشی و جوانی دونیان و گول و ره یحانی ژیانن، نه و دلش که توانای دوری نه وانی بوییت دلکی گه وره یه، دلکیش رازی بوییت به بیستنی هه والیان نه وه دلکی خاوهن قه ناعه ته، چاوکیش له دوری نه وان خه وی لیکه و تبیت خه والوه، پاشایه کیش دانی به خؤداگریت و هک نه وان خؤراگریت نه وه نارامگرو خؤراگره، نیعمه تی خواش بویان خوی له ژانی خوشگوزهرانیدا ده بینیت وه و نایا گه ردنی گه وره مان بیر گه ردانه و ملوانکه کانیان ناکاته وه؟ چوی تینوی بینیان نیه؟ دلی لئاندا بؤ دلیان؟

حه قی گه وره مانه (خوا بیپاریزیت) که بلیت:

وما مثل هذا الشوق تحمل مضغة ولكن قلبي في الهوى بقلوب

له نامه یه کی تریشدا ده لیت: پاشا کوربه کانی له پاریزراوی و سه لامه تیدان یاخوا نه و پاریزراوی و سه لامه تیه یان لیه لئه گریت، شکومه ندی سولتانیشیان پیوه دیاره، هه موو نه میره کان به وشپوهن و ملوانکه که هه مووی گه وه ره و هه ریه کیکیان وهک موروی گه وره و پيشه وهیه و هیچ کامیان له و سه لامه تی و ته ندروستی و پاریزراویه به دهر نییه... خوی گه وره ته مه نی گه وره مان دریز بکاته تا وه کو له نه وهی نه وان نه وه بینیت که به پیره یان (رهحه تی وای لیبت) بینویه تی له خانه واده ی خوی و له سکی چواره میاندا، نه و سوارچاکه مه زنانه ی جهنگ، که پاشان نیسلام بوون و هه ریه کیکیان کیسرایه ک بوو بؤ نیسلام:

وما فيهم عتد العلاء صغير وصغار أبناء الكبار كبار

نه وان نه ستیره کانی زه وی و نه وه یه کن له یهک سوارچاکی هیزو خواپه رستی له رۆزی روو به روو بوونه وه رۆزی و هستان له به رامبه ر په روه رداردا^۱.

ه- له و نامه ش: نه وهی که فه رمانی پیکراوه وهک نه هیشتنی خراپه ناشکراکان و لابرندی هؤکاره کانی و داخستنی دهرگاکانی و پاراستنی هه رپاکیک و پاککردنه وهی هه ر له که داریک^۲,

^۱ کتاب الروضتين (۸/۳).

^۲ کتاب الروضتين (۹/۳)، المبتوة: نه و ژنه یه که ته لاقیکی ناته وادراوه.

ئەو خەلق ئۆزىگە پاداشتى گەرەممان بىلەن پاداشتى كەسكى تۈرەيتت و بىلەنە ویت رازی بىكەن، خەلىكش بىلەن سەر رىيىزى شەرى ئەدەبى خۆى^۱.

۱- دەرىزەى لایىزى باج و مالیات لە سەر حاجییەگان: لە مەزگىنەیانەى كە حاجییەگانى

میسرىیشتر ھاوشیوھیان نەدیو، ھىچ پاشایەكش لە پاشاگانى ولاتى میسر شانازى وای تۆمارنە کردو، ئەویش نەمانى باج كۆكەرەوھەگانە لە شارى جەدو ناوچەگانى تر، بەسە بۆ ئەم كارەش كە بەلگە لە سەر پىچەوانەكەى ھەبو ئەمەش پاداشتى زیاتر دەكات، چەند زۆرە ئەو رزق و رۆزىيەى كە خەلىكش گەرەم لە سەردەستى گەرەممان بەخشى بە خەلىك، چەند شیاوە كە شۆینی خۆى لە خەزەت ئەو دوو ھەرەمە پىرۆزەدا دیارىيەكات، كە خەلىكەنى خاوەن توانا دەستبەردارى بوون، بىبەشیش ئەو كەسە یەتواناى ھەبویتت و ھەلى لە دەستداییت لە گەرەممان شاراوھىيە كە فرەنجەگان چەندە گرنگى بە قودس دەدەن و لە وشكانى و دەریاوە بەكەشتى و پشتى و لاخ و لە ئاشتى و جەنگو لە دورو لە نزیكەو ھەلى بۆ دەدەن و دەپارێزن و لە بەرامبەر مۆسلماناندا پەلە دەكەن لە سەرخستنى دانیشتوانەكەیدا و بەمال و گیان بە درێژاى رۆژگار پەنەدە گرم بە خواو لەوێ كە لە گومپاییدا بەرچا و روون بن و ئىمەش لە راستى دوركەوینەو و بەم ھەموو توانایەو نەتوانین لا لە دانیشتوانەكەى بكەینەو^۲ بەندەش لە سەرەتای رەجەدا بە پشتیوانى پەرەردگار دەیەیتت سەفەرىكات بۆ حىجاز بۆ ئەنجامدانى فەریزەى حەج بەقسە و كردار ئەوخەلىكەش كە ئەمسال دەیانەویتت لەوستانى ھەینیدا بەشداربن و لەنەمانى باج بە ھەرەمەند بىن لە ژمارە نایەن، گەرەممان لە پاداشتدا لە گەلىاندا ھاوبەشە بەدلىخۆش بىتت بەوێ كە پاشاگان مالىەكانیان بۆ رووخان ئاوەدان كەردۆتەو، بەلام ئەو مالى پەرەردگارى ئاوەدانكردو خەلىكش گەرەم بەمىھەربانى خۆى مالى ئەو ئاوەدانەكەو پاشاگان چەند شەرمەزەن لە بەردەم پىغەمبەردا (ﷺ) لە كاتىكدا كە مەرخەمەن لە بەرامبەر تىركردنى دراوسىگانى لەم سالىدا^۳.

ئەم حەجەش لە سالى ۵۷۴ ك دابوو، لە سالى ۵۷۶ قاضى الفاضل مۆلتى لە سەلاھەدىن خواست بۆ حەج و سولتانیش رازىبوو نامەيەكى بۆ نوسى كە لەیكەم دىردا پاشا بسم الله

^۱ ھەمان سەرچاوە (۹/۳).

^۲ البرق الشامى (۱۰۶/۳)، كتاب الروضتين (۱۱/۳).

^۳ كتاب الروضتين (۱۱/۳).

نوسیبووی: به پشتیوانی خوای گه وره، خۆزگه منیشتان له گه لَ بوايه هه تاوه کو سه رفرازی گه وره م ده سته وتایه^۱.

له ربوایه تیکی تریشدا هاتوو هه سولتان سه لاهه دین وه لَامی داواکه ی القاضی الفاضلدا نامه یه کی نوسی له سالی ۵۷۴ هک تاییدا هاتبوو: نامه ی قاضی الفاضلم پیگه یشت که پاس له وه ده کات که به نیازه هه ج بکات، خوای گه وره پیروزی بکات له ده ربواوه نه چیت له العسکره وه به ره وه ئه یله بروت وه له ویشه وه به ربیکه ویت و سه ربازه کان شه ویک له ئه یله دا بهیلتیه وه وه شه ویکیش یان که متر له إرم، له قاطع إرم یش شه ویک، به م شیوه یه دورکه ویت وه وه به پشتیوانی په ره ردگار مه ترسی له سه رنامیتیت، دووه میش: دهستی ده گریته و سویتدی ده ده ی که نه بیت هه اوسى، سییه میش: له سامانی الجوالی سی هه زار دیناری پیده دهیت و پییده لیت: ده بیت ئه مه به دهیت به خه لکی مه ککه وه مه دینه به ناوی منه وه نه ک خوت، ئه مه شتیکه ده بیت بیکهیت چونکه، خه لکی ده بیت وابکه وه ئیمه ش ده بیت ببیه خشین، ئه گه ر وتیشی: ئه وشته که مه، ئه و تۆ ئه و ریژه یه م له پاره ی خوت به قه رز پییده، ئه گه ر ئه مانه نه کات، مؤله تی چونی پیتاده م بۆ هه ج وه به و مه رجان هه نه بیت، ئه گه ر ویستیشی بابیت بۆ شام، چونکه من شوین و مالی ترم نه ماوه جگه له شام هه تاوه کو خوای گه وره نیتوانی ئیمه وه فه ره نه جه کان یه کلاده کاته وه: ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ (الأعراف: ۸۷). پاش گه پانه وه شى قاضی فاضل نامه یه کی نوسی بۆ زانا یانی مه ککه: خوای گه وره حیجاز تیرناو بکات و که عبه که ی زیندوو راگریت، ئه ی چه نده بیرى مه ککه ده مه وه وه هه ناسه ی بۆ هه لده کیشم، له ناو چیت که سیک که نه یه ویت سه ردانی که عبه بکات، خوشبه ختی بۆ که سیک که زانستی تیاده ده خوینى،

آها عليها ليالٍ ماطر كن لنا
الأأسى وغدلاتٍ من الحلم
عسى الرياح اذا سارت مبلغة
توفى فقد غدر الأحباب بالدم

پاشان وتی: ئه و ریگه پیروژه ش چه ندین پوداو قسه تیایدا روویدا که هه موو ده رده دل بوو، له کۆتایشدا به سه لامهت گه شتین، کاتی که له الکرك نزیک بووینه وه دوژمن هه ستاو نه ییتوانی بگه ریته وه یان خوی لابات، پاشان خوای گه وره له و کیشه یه ده ربازی کردین و گه شتینه ولاتی سولتان و

^۱ کتاب الروضتین (۲/۲۴)، وه ک نامازه یه ک به نایه تی: ﴿وَلَمَّا أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لِيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُن بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾

گه شتین به و رومه ته و له رووی گه شی بیبه ش نه بوین و فه زلشیمان به رچا و که وت، بینیمان له غه زادایه و جیهاد ده کات و کاته کانی له تیڅو شاندا سهر ف ده کات و نیازه کانی به دیدیتیت^۱.

ز- **ناره زووی سه لاهه دین بو چه جکردن له سالی ۵۷۶ کدا**: عماد ده لیت: له ره جه بدا نیردراوه کانی دیوانی عه زیزی ناصری صدرالدین شیخی شیخه کان، أبو القاسم و له گه لیشیدا شهاب الدین بشیر گه شتن که تاییه ت بوون به ریپیدان و خه لاتکردن و پوستی نوی پيسپاردن نیمه ش به ریزو شکوه پیشوا زیمان لیکردن، سولتانیش بو پیشوازی کردن و لاخه که ی بو و مزده ی به رزبونه وه به روخسارییه وه دیاربوو، کاتی نیردراوه به پریزه کان پنی گه یشتن و ریزو به گه وره گرتنی له سهر پتویست بوو، له نه سپه که ی دابه زی و ملکه چی و بجوکی نواندو نیردراوه کانیش دابه زینو سلاوی نه میری باوه پدارانیان پیگه یاندو نه ویش نه رکه که ی قبولکردو زه وی ماچکرد پاشان سواری و لاخه کانیان بوون و چونه ناو شار^۲. نه وه بوو سولتان له صدر الدین وه هاوړپیه کی دلسوزی ده سته که وت، پتیشتریش نیازی سهردانی ولاتی میسری هه بوو له ریگه ی نه یله و الیریه، بویه داوایکرد له الشیخ الشیوخ که هاوړپیه تی بکات و هانیشیدا بو سهردانی گوړی شافیعی (خوای لی رازی بیت) وتی: نه مسال ده مه ویت چه ج بکه م و له گه ل نیوه دا بیمه قاهره به مه رجی مانه وه ی دوو روژ، به لام نایه مه ناویانه وه، به لکو له التربة الشافعية ده مینمه وه و له ویشه وه به ره و ده ریای عذاب به پیده که وم^۳، به لکو روژوی مانگی ره مه زان له مه ککه بگرم، نه وه بوو نه وه یان بو جیه جیکردو هاوړپیکانی گه پانده وه بو به غدا، هه تا وه کو له ریگه ی نه وپوه بین بو حیجاز، نه وه بوو شهاب الدین گه پاپه وه و له وه لامی نامه که یدا ناماژه به وه ده کات ضیاء الدینی شاره زور نیردراویشی له گه لدا بوو، عمادیش نامه یه کی نوسی بو الدیوان که تیایدا هاتوه، خزمه تگوزار به ره و ولاتی میسر به پیکه وتوه بو به سهرکردنه وه و سهرنجدانی بارودوخی، پاشان داوای کومه کی په روه ردگار ده کات بو به جیکه یاندنی چه ج و دواتریش ده گه پیتته وه بو جیهادکردن دژ به دوژمنانی^۴. القاضی القاضلیش له بری الملك العادل نامه یه کی نوسی بو یه مه ن و پتیراگه یاندن که پاشا کانی روژه لات هاتونه ته ژیر رکفی سه لاهه دین و نه ویش سوره له سهر سهردانی میسر و گرتنی مانگی ره مه زان تیایدا، دواتریش نه نجامدانی چه جی مالی خوا، هه روه ها فه رمانی پیکردن

^۱ کتاب الروضتین (۲۶، ۲۵/۳).

^۲ کتاب الروضتین (۶۶/۳).

^۳ نه وه دریایه که له زه وی عه ره به وه دریژ ده بیتته وه بو جدده و له ویشه وه بو یه مه ن.

^۴ سنا البرق الشامی (۲۵۴/۱۳۵۳/۱).

که سامان و کهل و پهلې زږر بیتن بۆ مه ککه^۱، هه روه ها قاضی نامه یه کی نوسی بۆ نه میری مه ککه و یه نبوع و ناگاداری کردنه وه هه تاوه کو ئاماده یی خویان و هرگرن^۲، هه روه ها نامه یه کی نوسی بۆ سولتان سه لاهه دین و تیایدا هاتیوو: خوای گه وره پاشاکان له ده وری شمشیره کی کۆبکاته وه و خه وی دوژمنانی بزپنی و خه لکی موسلمان دلتیا بکات به دادگه ری و حه جی گه وره شی بکات به نسیب و به ئاماده بونیشی شوینه کی هه برانزینته وه، خوای گه وره ش ریزی ته و او بیه خشیت به وه فده که ی میوانانی ماله که شی بۆ پیکبخات^۳، له م ساله دا، پاشان پیرۆزبای پشتیوانی په روه ردگاری لیکرد به و خۆشه ویستی جیهاده ی که خستویه تیه دلیه وه، نه وه ی که له ولاتی نه رمن و شوینانی ترده نه نجامی داوه و نه و حه جی که به نیاز نه نجام بدات، خوای گه وره به ئاوتی خۆی شادی بکات^۴. وادیاره سولتان حه جی له گه ل شیخی شیخه کاندای بۆ هه لکه وت، به لام دواتر کاریک بووه ریکر له به رده میداو بواری پینه دا^۵.

ح- نه خوشکه وتنی سه لاهه دین و کاریگه ری له سه ره روه تی رووداوه گان: له سالی ۵۸۱ هه نه خۆشییه کی توندی توشبوو، به لام دانی به خۆیدا ده گرت و ئیش و ئازاری ده رنه ده بری، هه تاوه کو نه خوشیه که زۆری بۆهینا کاتیک گه یشته حه پران، له وی خیه و تیان هه لداو نه م هه واله ش له و ده ورو به رده دایوویه وه و خه لکیش ترسیان لینیشت و بیباوه پانیش قسه ی زۆریان هه لبه ست و باوه پدارانیش زۆر خه مییان بۆ ده خواردو ده ترسان، ابوبکر العادلی براشی له حه له به وه به پزیشک و ده رمانه وه گه شته لای و بینی ته و او لاواز بووه، بۆیه داوای وه سیه و دانانی جینشینی لیکرد، نه ویش وتی: گویم لینییه چونکه له داوی خۆم نه بوبه کرو عومه رو عوسمان و عه لی به جیدیلیم (مه به ستی العادلی برایه تی) که فه رمانپه وای حه له ب بوو، له گه ل تقی الدین عه مه ری فه رمانپه وای حه ماه که له و که له و کاته دا جینشینیبوو له میسر داو له وی له گه ل العزیز عثمان و الافضل علی کوپیدا نیشته جیبوو بوو، پاشان نه زریکی کرد که نه گه ر خوای گه وره نه م جاره شفای بدات نه وه هه موو توانای ده خاته گه ر بۆ کوشتاری بیباوه پان و هه رگیز چیتر به رامبه ر به موسلمان ناچه نگه ی و گه وره ترین خه میشی ده بیئت به ئازادکردنی به یتولمه قدیس، نه گه ر بیئت و له پیتا و نه وه دا هه موو مال و مولکیشی دانا بیئت و ده بیئت

^۱ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۲ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۳ الخیف: لاپاللی سه ختی چیاو شوینی هاتنه خواره وه ی ئاره.

^۴ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۵ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

نه لبونسی فه زمانه وای کرکیش بکوژریت به دهستی خوئی، چونکه له و به لاینه ی په شیمانی بووبویه وه که به سولتانی دابوو و په لاماری کاروانیکی میسری دابوو، پاره و پولی بردبوون و له گهردنی دابوو و کوشتبوونی و تبووی: کوا محمه ده که تان بۆ سه رتان ناخات؟ نه م هه مووه نه زره ش له سه ر داوای القاضی الفاضل بوو و نه و رینمونیکرد بۆ نه م کاره، نه وه بوو خوای گه و ره شیفای داو نه و نه خووشیه ی له کوژکرده وه که بووه که فاره تی گونا هه کانی و به رزکردنه وه ی پله و پایه ی، به مه ش مژده و مزگینتی له هه موو لایه که وه هات و ولات رازینرایه وه سوپاس بۆ خوا^۱. القاضی الفاضلیش له دیمه شقه وه نامه یه کی نوسی بۆ تقی الدین عومهری جینشینی مامی له میسردا، که هه والی چاکبوونه وه ی سه لآحه دینمان پیگه یشتوه و نه م هه واله هه موو شویتینکی روناک کرده وه و نه خووشی باری کردو ئاگری کوژایه وه و ته مومژ ره ویه وه و ته نها ماوه یه ک بوو خوای گه و ره پاراستنی له زانی، چونکه خوای گه و ره نزاکانی به زایه نادات و ناوه ستیت له وه لامدانه وه دا باگونا هیش پرسی گرتبیت و به لیتنی ده روکرده وه ی دوا ناخات با هه موانیش ناومید بووبن.

نعمی زاد فیه الدهر میماً
وما صدق النذیر به لأنی

فأصبح بعد بؤساء نعیماً
رأیت الشمس تطلع والنجوم

نه وه بوو گه و ره مان الملك الناصر به چالاکی و گهرم و گورپه وه دهستی دایه وه جیهاد و به هه شتی بۆ رازینرایه وه و لیپرسینه وه کرا و له پردی سیراط په پینه وه و ناخووشیه کانمان بینی که له ترسدا خهریک بوو و شتر ده چوو به کونه ده رزید^۲، عیمادیش وه سفی نه خووشیه که ی سه لآحه دین ده کات و ده لیت: ... سولتان هه رچه نده ئازاری زیادی ده کرد هینده ی هیوای به لوتفی په روهدگار زیاتر ده بوو، هه رچه نده لاوازیشی ده ریکه و تایه هینده پشت به ستنی به په روهدگار به هیزتر ده بوو، منیش شه وو رۆژو به نهیتنی و ئاشکرا له گه لیدا بووم و له هه موو کاتیکدا وه سیه ته کانی پیده نوسیمه وه و پاره و پوله که ی به سه ر خه لکه باشه کاندایه شه ده کرد^۳.. ره وشتیشی له کاتی ته ندروستی باشت بوو و به ره وشته جوانه کانی مامه له ی له گه ل ده کردین و مه جلیسه که شی خالی نه بوو له خه لکی خاوه ن فه زل و خانه دان و پیاو چاک که قسه ی به هیزو به سودیان له خزمه تیدا ده کرد، ماوه یه ک باسی حوکمه شه رعیه کان و ماوه یه کیش باس له شیعوو زمانی عه ره بی و مانای نه ده بی

^۱ البداية والنهاية (۵۷۰/۱۶).

^۲ البداية والنهاية (۵۷۱/۱۶).

^۳ کتاب الروضتين (۲۳۸/۳).

کاتانیکى تریش دهرباره ی سه روهری و جوامیریه کانی و خوئاماده کردن بۆ جهنگ و جیهاد و خیر و فه زلی جیهاد، هه روها نه زری کرد نه گهر خوای گه وره له م نه خوشیه رزگار بیگات نه وه به رزگار کردنی به یتولمه قدیسه وه سه رقالم ده بیئت و، هه موو پارو مائی له و پیناوه دا سه رف ده کات و ده بیئت هه موو ته مه نی له جیهاد کردندا دژ به دوژمنانی خواو به خشینی مال و جیبه جیکردنی په یمان و بردنه سه ری به لینه کان سه رف بکات، چهند کاتی کیش له شه و یان رۆژدا پشووی ده دا بۆ بیستنی رینمای پزیشکه کان، نه وه خوشیه ش بۆ پاککردنه وه ی بوو له گونا هه کانی له لایه ن په روهر دگاره وه و هوشیار کردنه وه ی بوو له خه وی بیناگای^۱. نه وه بوو خیر و به خشینی به رده وام بوو توانی نه وه به لایه به به خشین و خیر دور بخاته وه و به لینه کانی بباته سه ر^۲.

۸- مردنی چهند که سایه تییه که گرنگ له م قوناغه دا:

ا- **کۆچی دواپی عیصمه ت خاتون:** له سالی ۵۷۲هـ سولتان سه للاحه دین هاوسه رگری له گه ل خاتون عصمه ت الدینی کچی معین الدین نه ندا کرد که خیزانی پاشا نوره دین مه حمود بوو، پاش خۆی له قه لادا به پیزو حورمه ته وه ژیاو سعد الدین مه سعودی برای ماره یکرد له سه للاحه دین و قاضی کورپی نه بی عه سرونیش ناماده ی ماره برینه که بوو، سه للاحه دینیش نه وه شه وه و شه وی دواتر لای مایه وه^۳، نه م خاتون هه ش یه کیک بوو له باشترین و پاکترینی ئافره تان و خیر و چاکه ی زۆری ده کرد، نه وه بوو کۆگای حجر الذهب و خانه قای خاتونی له باب النصر له بانیا سدا وه قفکردبوو، هه ره له و شاره شدا له قه د پالی چپای قاسیوندا کۆچی دواپی کرد له نزیک گومه زی الشکرسیه و له ته نیشت دار الحدیث الأشرفیه و الأتابکیه و چهن دین شوینی وه قف کردبوو و کۆچکردنیشی له سالی ۵۸۱هـ دا بوو^۴.

ب- **کۆچیدوای نه میری گه وره سه عده دین مه سعودی کورپی معین الدین:** یه کیک بوو له نه میره گه وره کانی سه رده می نوره دین و سه للاحه دین و برای خاتون عصمه ت الدین بوو. کاتی سه للاحه دین ماره ی کرد له به رامبه ردا خاتوو ره بیعه خاتونی کچی نه یوبی لی ماره کرد، که خویندنگه ی سه للاحی ده درێته پال له سه ره مه زه بی حه نه لیه کان، ته مه نی نه م ئافره ته درێژ بوو له سالی ۶۴۳هـ کۆچی دوایکرد و دوایه مین که س بوو که له بنه ماله ی نه یوبیدا کۆچی

^۱ کتاب الروضتین (۴/۴۰۳).

^۲ هه مان سه رچاوه (۳/۲۴۰).

^۳ البداية والنهاية (۱۶/۵۱۸).

^۴ هه مان سه رچاوه (۱۶/۵۷۳).

دوایی کرد، ئەمەش لەجەمادی دووهمی سالی ٥٨١ هـ دا بوو بەهۆی برینیکەوێ که لەگەمارۆی مینافارقیندا دووچاریبوو.^١

ج- کۆچی دوایی تورانشای برای سەلاحەدین؛ لەسالی ٥٧٦ هـ برای سولتانی گەورە الملك المعظم شمس الدوله توران شاهی کۆپی ئەیوب کۆچی دوایکرد کە ولاتی یەمەنی ئازادکرد بەفەرمانی سەلاحەدینی برای و ماوہیەک تیايدامایەو و پارە و سامانیکی زۆری تیا دا دەستگەوت پاشان بوە جێنشینی تیا دا و بەرەو لای سەلاحەدین بەرێکەوت بۆ شام چونکە زۆر بیری دەکرد، لەرێگەشدا چەند دێرە شیعریکی بۆ نارد کە ابن المنجمی شاعیر بۆی نوسی بوو کاتێک گەیشتنە تەیماء تیا دا هاتیوو:

فهل لأخي بل مالكي علم أننى	إليه وان طال التردّد راجع
وانى بيوم واحد من لقائه	للملكى على عظم المزيّة بائع
ولم يبق إلاّ دون عشرين ليلة	وتجنّى المنى أبصارنا والمسامع
لدى ملكٍ تعنوا الملوك اذا بدا	وتخشع إعظاماً له وهو خشع
كتبْتُ وأشواقى اليك ببعضها	تعلّمت التواح الحمام السواجع
وما الملك إلاّ راحة أنت زندها	تضمُّ على الدنيا ونحن الأصابع ^٢

هاتینشی بۆ لای لەسالی هەفتاویە کدا بوو پێکەوێش چەند غەزایەکی گرنگ و هەلۆیستیکی ستایشکراویان هەبوو و ماوہیەکیش کردی بەجێنشینی خۆی لەدیمشقدا، پاشان بەرەو میسر بەرێکەوت و کردیە جێنشین لەئەسکەندەریەدا، بەلام ئەو کارەى پێنەکرا، چونکە ماوہ و توشی کولنج دەبوو، ئەو بوو لەوێ کۆچی دوایکرد و لەخوێندنگەى شامیدا نێژرا^٣ لەکۆشکى ئەمیردا، توران شاهیش واتە پاشای رۆژھەلات، ئەم پاشایە زۆر بەخشندە و لیبوردە و ئازا و بەجەرگ و سامناک و دەرون گەورە و سنگ فراوان بوو، کاتێک هەوالی مردنی گەشتە سولتان سەلاحەدین خێوەتى لەحمصدا هەلدا بوو زۆر دلتەنگ بوو و شیعری شیوەن و سەرخۆشى ئەهۆنییەوێ کە پێشتر لەبەرێکردبوو.^٤

^١ هەمان سەرچاوە (٥٧٢/١٦).

^٢ هەمان سەرچاوە (٥٤٦/١٦).

^٣ سیر أعلام النبلاء (٥٣/٢١).

^٤ سیر أعلام النبلاء (٥٣/٢١).

^٥ البداية والنهاية (٥٤٦/١٦).

^٦ هەمان سەرچاوە (٥٣/٢١).

د- کۆچی دواي پاشاي سهرکه وتوو عيزه دين فروخ شاي کوري شاهه نشاي کوري نه يوب: له سالي ٥٧٨هـ دا کۆچی دوايکرد، فه رمانه وای به عله به ک و جين شيني صلاح الدين مامي بوو، له ديمه شقدا، باوکی الملك الامجد به هرام شاي به عله به ککه دواي باوکی، فروخ شاي شازارو جواميرو پالنه وان و ژيرو زيره ک و چاک و به خشنده بوو، شاعيره کانيش ستايشي به خشنده يي و چاکه کاريان کردوو و يه کيک بووه له گه وره هاوه لاني شيخ تاج الدين ابي اليمن کيندي و چه ند ستايشيکي ده رباره ي هيه، له وه لوڤستانه شي که به لگن له سه ر پياوه تي و ليه اتووي نه وه يه که رۆژيکيان چووه ته گه رماو و هه مامه وه و کابرايه کي ده وله مهندي بينيوه که باريکي خراپي به سه ردا هاتبوو ته نانه ت به ده ستي لاشي داپوشيبوو، نه ويش به زه ي پيادا هاتوته وه و فه رمان يکرد به خزمه تکاره که ي که پۆشاک و راخه ري بۆ به ريت و خو شي هيتريکي بۆ هيتا و هه زار ديناري پيشکه شکرد و مانگانه بيست ديناري بۆ برپه وه، کابراش که هاته گه رماوه که وه هه زار ترين که س بوو، به لام که چووه ده ره وه ده وله مهنترين که س بوو، ده سا ره حمه تي خوا له مروڤه ژيرو به خشنده کان بيت^١.

ه- کۆچی دواي نه حمه د الرفاعي دامه زرينه ري ره فاعيه: نه حمه دي رفاعي پيشه وای خواناس و دنياه و يست و شيخي خوا ناسان، نه بو العباس علي کوري نه حمه دي رفاعي مه غريب و به طائحيه، باوکی له مه غريبه وه هاتبوو، له البطائح نيشته جيپو له گوندي ام عبيده، هاوسه رگيري له گه ل خوشکي مه نسوري زاهيدا کردبوو، له و ئافره ته ش شيخ نه حمه د و براکاني بوو، نه بولحسن قورثان خوڤن بوو و پيشنوڤيشي بۆ شيخ مه نسور ده کرد و کاتي کۆچی دوايکرد نه حمه دي کوري له سکی دايکيدا بوو، خالي په روه رده يکرد، ده لښ: له دايکبووني له سه ره تاي سالي پينچ سه ددا بووه، ده لښ: هاوپکاني سوښنداوه که نه گه ر هه له يه کي تيا بيت ئاگاداري بکه نه وه، شيخ عمر الفاروشي پتي وتوه: قوربان من عه يبيکت تيا به دي ده که م. ده لښ وتي چييه؟ وتي: عه يبت نه وه يه که ئيمه هاوپتتين، پاشان شيخ و هاوه لاني گريان و، هه روه ها وتي: نه ي عومه ر: نه گه ر که شتي سه لامه ت بيت هه موو سه رنشيه کاني هه لده گرښت، ده لښ: نه گه ر پشيله يه ک له سه رده مي شيخ نه حمه ددا بخه و تايه ده مي داده خست و نازاري نه ده دا، پاشان داده نيشت و به ري دي ده کرد و ده يوت: هيچ نه بووه. هه روه ها ده لښت نزکترين ريگه بۆ لاي په روه رداگار شکانه وه و زه ليلي و هه زاري نواندن، فه رمان ي خوا به گه وره بزانيه ت و به زه يت به به نده کاني خوادا بيته وه و شوڤن سوڤنه تي

پیتغه مبه ر بکه ویت (ﷺ) ^۱ . هه رگیز له بهر گه وره و بهر پر سه کان هه لئه ده ستاو ده یوت:
سه یرکردنی دهم و چاویان دل ره ق ده کات، أستغفر الله و داوای لیخوشبوونی شی
له پهره و ردگار زور ده کردو زور به پیزو دلنه رم و دلستوز بوو له وسالی ۵۷۸ هـ و له مانگی
جه مادی یه که مدا کۆچی دواى کرد ^۲.

و- نهو شعرانه ی که و تراون:

أ- له جه نگی مرج عیوندا: شاعیر نین التعاویذی له ستایشی سه لآحه دیندا ده لیت:

کاد الأعادی أن یصیک کیدها	لو لم تکیدک برأیها المأفون
تخفی عداوتها وراء بشاشة	فتشف عن نظر لها مشفون
دفنت حبال مکرها فرددتها	تدوي بغیظ صدورها المدفون
وعلمت ما أخفوا کان قلوبهم	أفضت الیک بسرّها المخزون
کمنوا وکم لک فی کمین سعادة	فی الغیب یظهر من وراء کمین
فهوت نجوم سعودهم وقضى لهم	بالنحس طائرهم بمرج عیون ^۳

وهه روهها له هۆنراوه یه داهاتووه:

أضحت دمشق وقد حلت بجوها	ماوى الطريد وموئل المسکین
لک عفة فی قدره وتواضع	فی عزة وشراسة فی لین
وأريتنا بجميل ضحك ماروی	الراورن عن أمم خلت وقرون
وضمنت أن تحي لنا أيامهم	بالمکرمات فکنت خير ضمن ^۴

ب- نهو ی که نوسامه ی کور مونقیذ له ستایشی سه لآحه دیندا وتویه تی:

حدث على طول عمری المشیبا	وان کنت أكثر فیه الذنوبا
لأني حیيت الى أن لقيت	بعد العدو صديقاً حبيباً ^۵

۹- هه لویستی زانیان بهرام بهر به و که سه ی که جنیو به هاوه لان ده دات: له سالی ۵۷۶ دا
شاعیر یکی شیعه له به غدا ده ستگیر کرا به ناوی ابن قرایا که له بازاردا کومه له شعر یکی دهوت
که تیایدا باسی هاوه لانی (ﷺ) به خراپه ده کردو جنیوی پیده دان و به سته مکاری ده زانین و

^۱ سیر أعلام النبلاء (۷۹/۲۱).

^۲ هه مان سه رچاوه (۸۰/۲۱).

^۳ کتاب الروضتين (۳۳/۳).

^۴ کتاب الروضتين (۳۴/۳).

^۵ هه مان سه رچاوه (۴۳۳/۲).

د- دهرباره ییادی کورانی سولتان: پیش ولامدانه وهی به شه کان، مزگیننی دده دین به وهی که وهک نه ریت بوته باو، خوی گه وره نه و نه ریت به یلایت و سه لامه تی و ته ندروستی وله ش ساغی گه وره مان و کور به پرزه کانی بگپته وه و خوی گه وره هه والی خوشیان له گه وره مانه وه پی بگه نهی و له وانیشه وه هه والی خوش بگه یه نیت به گه وره مان و زو به دیداری یه کترشادیان بکان.... چونکه نه وان خوشی و جوانی دونیان و گول و ره یحانی ژیانن، نه و دلش که توانای دوری نه وانی بوییت دلکی گه وره یه، دلکیش رازی بوییت به بیستنی هه والیان نه وه دلکی خاوهن قه ناعه ته، چاویکیش له دوری نه وان خه وی لیکه و تبیت خه والوه، پاشایه کیش دانی به خؤدا گرتبیت وهک نه وان خؤدا گرتبیت نه وه نارامگرو خؤدا گره، نیعمه تی خواش بویان خؤی له ژیانی خوشگوزه رانیدا ده بینیته وه و ئایا گه ردنی گه وره مان بیر گه ردانه و ملوانکه کانیان ناکاته وه؟ چای تینوی بینیان نییه؟ دلی لئنادا بؤ دلیان؟ حقی گه وره مانه (خوا بیپاریزیت) که بلایت:

وما مثل هذا الشوق تحمل مضغة ولكن قلبي في الهوى بقلوب

له نامه یه کی تریشدا ده لیت: پاشا کور به کانی له پاریزراوی و سه لامه تیدان یاخوا نه و پاریزراوی و سه لامه تی یان لئه له نه گرت، شکومه ندی سولتانیشیان پتوه دیاره، هه موو نه میره کان به وشپوهن و ملوانکه که هه مووی گه وه ره و هه ریه کیکیان وهک موروی گه وره و پیشه وهیه و هیچ کامیان له و سه لامه تی و ته ندروستی و پاریزراویه به ده ر نییه... خوی گه وره ته مه نی گه وره مان دریز بکاته تا وه کو له نه وهی نه وان نه وه بینیت که به پیره یان (ره حمه تی وای لیبت) بینویه تی له خانه واده ی خؤی و له سکی چواره میاندا، نه و سوارچاکه مه زنانه ی جهنگ، که پاشان نیسلام بوون و هه ریه کیکیان کیسرایه ک بوو بؤ نیسلام:

وما فيهم عند العلاء صغير وصغار أبناء الكبار كبار

نه وان نه سستیره کانی زه وی و نه وه یه کن له یهک سوارچاکی هیزو خواپه رستی له رۆژی روبه رو بوونه وه و رۆژی و هستان له به رامبه ر په روه رداردا^۱.

ه- له و نامه ش: نه وهی که فه رمانی پیکراوه وهک نه هیشتنی خراپه ئاشکراکان و لابر دنی هؤکاره کانی و داخستنی ده رگا کانی و پاراستنی هه رپاکیک و پاککردنه وهی هه ر له که داریک^۲,

^۱ کتاب الروضتين (۸/۳).

^۲ کتاب الروضتين (۹/۳)، المبتوتة: نه و ژنه یه که ته لاقینکی ناتا وادراوه.

نه وه خوای گه وره پاداشتی گه وره مان بداته وه پاداشتی که سیک تورپه بیت و بیانه ویت رازی بکن، خه لکیش بخاته سهر ریازی شهرع و نه ده بی خوی^۱.

و- **دهر باره ی لابردنی باج و مالیات له سهر حاجیه کان:** له و مرکزینیانه ی که حاجیه کانی

میسرپیشتر هاوشیوه یان نه دیبوو، هیچ پاشایه کیش له پاشا کانی ولاتی میسر شانازی وای تۆمارنه کردوه، نه ویش نه مانی باج کوکه ره وه کانه له شاری جدده و ناوچه کانی تر، به سه بۆ نه م کارهش که به لگه له سهر پیچه وانه که ی هه بوو نه مهش پاداشتی زیاترده کات، چه ند زۆره نه و رزق و رۆزییه ی که خوای گه وره له سهر دهستی گه وره مان به خشی به خه لک، چه ند شیاهه که شوینی خوی له خزمهت نه و دوو حه رمه پیرۆزه دا دیاریبکات، که خه لگانی خاوه ن توانا ده سته برداری بوون، بیبه شیش نه و که سه یه توانای هه بوو بیت و هه لی له ده سته دبیت له گه وره شمان شاراهه نییه که فره نجه کان چه ند ه گرنگی به قودس ده ده ن و له وشکانی و ده ریاهه به که شتی و پشتی و لاخ و له ناشتی و جهنگو له دورو له نزیکه وه هه ولی بۆ ده ده ن و ده یپاریزن و له به رامبه ر موسلماناندا و په له ده که ن له سهر خستنی دانیشته وانه که یدا و به مال و گیان به دریا ی رۆژگار په ناده گرم به خوا و له وه ی که له گومراییدا به رچاو روون بن و نیمهش له راستی دور که وینه وه و به م هه موو توانایه وه نه توانین لا له دانیشته وانه که ی بکه یینه وه^۲ به ندهش له سهره تای ره جه بدا به پشتیوانی په روه ردگار ده یه ویت سه فهریکات بۆ حیجاز بۆ نه نجامدانی فهریزه ی حه ج به قسه و کردار نه و خه لگهش که نه مسال ده یانه ویت له وه ستانی هه ینیدا به شدارین و له نه مانی باج به هر مه مند بین له ژماره نایه ن، گه وره شمان له پاداشته دا له گه لیاندا هاو به شه باد لخۆش بیت به وه ی که پاشا کان مال له کانیان بۆ رووخان ئاوه دان کردۆته وه، به لام نه و مالی په روه ردگاری ئاوه دان کرده وه خوای گه ورهش به میهره بانی خوی مالی نه و ئاوه دانه کاته وه پاشا کان چه ند شهرمه زارن له به رده م پیغه مبه ردا (ﷺ) له کاتی که ده مته ر خه من له به رامبه ر تیر کردنی دراوسی کانی له م سالد^۳.

نه م حه جهش له سالی ۵۷۴ هک دابوو، له سالی ۵۷۶ هک قاضی الفاضل مؤله تی له سه لاهه دین خواست بۆ حه ج و سولتانیش رازیبوو و نامه یه کی بۆ نویسی که له یه که م دیردا پاش بسم الله

^۱ هه مان سهرچاوه (۹/۳).

^۲ البرق الشامی (۱۰۶/۳)، کتاب الروضتین (۱۱/۳).

^۳ کتاب الروضتین (۱۱/۳).

نوسیبووی: به پشتیوانی خوی گه وره، خوژگه منیشتان له گهل بوايه هه تاوه کو سه رفرازی گه وره م ده سته و تايه^۱.

له ريوايه تيكي تريشدا هاتوه كه سولتان سه لاهه دين وه لامي داواكه ي القاضي الفاضلدا نامه يكي نوسي له سالي ٥٧٤هـ ك تاييدا هاتبوو: نامه ي قاضي الفاضلم پيگه يشت كه باس له وه ده كات كه به نياز هه ج بكات، خوي گه وره پيروزي بكات له ده رباوه نه چيت له العسكروه وه به ره و نه يله بروت و له وي شه وه به ري بكه ويته و سه ربازه كان شه ويك له نه يله دا به يليته وه و شه ويكيش يان كه متر له ارم، له قاطع ارم يش شه ويك، به م شيوه يه دوركه ويته وه و به پشتيواني په ره رديگار مه ترسي له سه رنامي نيته، دوو هه ميش: ده ستي ده گريت و سويندي ده ده ي كه نه بيته هاوسي، سييه ميش: له ساماني الجوالي سي هه زار ديناري پي ده ده يت و پي ده ليت: ده بيت نه مه به ده يت به خه لكي مه ككه و مه دينه به ناوي منه وه نه ك خوت، نه مه شتيكه ده بيت بيكه يت چونكه، خه لكي ده بيت وابكه و نه يمه ش ده بيت بيه خشين، نه گه ر وتيشي: نه و شته كه مه، نه و تو نه و ريژه يه م له پاره ي خوت به قه رز پي ده، نه گه ر نه مانه نه كات، مؤله تي چوني پي ناده م بو هه ج و به و مه رجان ه نه بيت، نه گه ر ويستيشي بابيت بو شام، چونكه من شوين و مالي ترم نه ماوه جگه له شام هه تاوه كو خوي گه وره نيواني نيته و فوره نه جه كان يه كلاده كاته وه: ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ (الأعراف: ٨٧). پاش گه پانه وه شي قاضي فاضل نامه يكي نوسي بو زاناياني مه ككه: خوي گه وره حي جاز تيرشاو بكات و كه عبه كه ي زيندوو راگريت، نه ي چهنده بيري مه ككه ده مه وه و هه ناسه ي بو هه لده كي شم، له ناو چيت كه سيك كه نه يه ويته سه رداني كه عبه بكات، خو شيه ختي بو كه سيك كه زانستي تيا داهه خو يني،

آها عليها ليالٍ ماتر كن لنا الأأسى وعذلاتٍ من الحلم

عسى الرياح اذا سارت مبلغة توفي فقد غدر الأحباب بالدم

پاشان وتي: نه و ريگه پيروژه ش چهندين پوداو قسه تاييدا روويدا كه هه موو ده رده دل بوو، له كو تايشدا به سه لامه ت گه شتين، كاتي كه له الكرك نزيكبو يينه وه دوژمن هه ستاو نه يتواني بگه ريته وه يان خوي لايدات، پاشان خوي گه وره له و كي شه يه ده ربازي كردين و گه شتينه ولا تي سولتان و

^۱ كتاب الروضتين (٢٤/٣)، وه ك ناماژ هه كه به نايه تي: ﴿وَلَيْنَ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُن بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾

گه شتین به و رومه ته و له رووی گه شى بېه ش نه بوین و فه زلښیمان به رچا و که وت، بینیمان له غه زادایه و جیهاد ده کات و کاته کانی له ټیکو شاندنا سهر ف ده کات و نیازه کانی به دیدینیت^۱.

ز- **ناره زووی سه لاهه دین بو حه جکردن له سالی ۵۷۶ کدا**: عماد ده لیت: له ره جه بدا نیردراوه کانی دیوانی عه زیزی ناصری صدرالدین شیخی شیخه کان، أبو القاسم و له گه لیشیدا شهاب الدین بشیر گه شتن که تاییه ت بوون به ریپیدان و خه لاتکردن و پوستی نوی پېسپاردن ئیمه ش به ریزو شکوه پېشوازیمان لیکردن، سولتانیش بو پېشوازی کردن سوارى و لاخه که ی بو و مژده ی به ریزو بونه وه به روخسارییه وه دیاربوو، کاتی نیردراوه به پړزه کان پتی گه یشتن و ریزو به گه وره گرتنی له سهر پتویست بوو، له نه سپه که ی دابه زى و ملکه چی و بجوکی نواندو نیردراوه کانیش دابه زینو سلاوی نه میری باوه پدارانیان پېگه یاندو نه ویش نه رکه که ی قبولکردو زهوی ماچکرد پاشان سوارى و لاخه کانیان بوون و چوونه ناو شار^۲. نه وه بوو سولتان له صدر الدین وه هاوړپیه کی دلسوزی ده سته که وت، پېشتریش نیازی سهردانی ولاتی میسری هه بوو له ریگه ی نه یله و الریه، بویه داوایکرد له الشیخ الشیوخ که هاوړپیه تی بکات و هانیشیدا بو سهردانی گوپی شافعی (خوای لی رازی بیت) وتی: نه مسال ده مه ویت حه ج بکه م و له گه ل نیوده دا بیمه قاهره به مه رجی مانه وه ی دوو روژ، به لام نایه مه ناویانه وه، به لکو له التربة الشافعية ده مینمه وه و له ویشه وه به ره و ده ریای عیذاب به پریده که وم^۳، به لکو روژو مانگی ره مه زان له مه که بگرم، نه وه بوو نه وه یان بو جیه جیکردو هاوړپیکانی گه پرانده وه بو به غدا، هه تاوه کو له ریگه ی نه وپوه بیتن بو حیجان، نه وه بوو شهاب الدین گه پاپیه وه و له وه لامی نامه که یدا ناماره به وه ده کات ضیاء الدینی شاره زور نیردراویشی له گه لدابوو، عمادیش نامه یه کی نوسی بو الدیوان که تیایدا هاتووه، خزمه تگوزار به ره و ولاتی میسر به ریکه وتووه بو به سه رکړنه وه و سهرنجدانی بارودوخى، پاشان داوای کومه کی په ره و ردگار ده کات بو به جیگه یاندنی حه ج و دواتریش ده گه پرته وه بو جیهادکردن دژ به دوژمنانی^۴. القاضی الفاضلیش له بری الملك العادل نامه یه کی نوسی بو یه مه ن و پېپراگه یاندن که پاشاکانی روژه لات هاتونه ته ژیر رکیفی سه لاهه دین و نه ویش سوره له سهر سهردانی میسر و گرتنی مانگی ره مه زان تیایدا، دواتریش نه نجامدانی حه جی مالى خوا، هه ره ها فه رمانی پیکردن

^۱ کتاب الروضتین (۲۶، ۲۵/۳).

^۲ کتاب الروضتین (۶۶/۳).

^۳ نه و ده ریایه که له زهوی عه ره به وه دريژ ده بیتته وه بو جده و له ویشه وه بو یه مه ن.

^۴ سنا البرق الشامی (۲۵۴۱۳۵۳/۱).

که سامان و کهلو پهلې ژور بښن بڼ مه ککه^۱، هه روه ها قاضی نامه یه کی نوسی بڼ نه میری مه ککه و یه نبوع و ناگاداری کردنه وه هه تاوه کو ناماده یی خویان وه رگن^۲، هه روه ها نامه یه کی نوسی بڼ سولتان سه لاهه دین و تیایدا هاتبوو: خوی گه وره پاشاکان له دهوری شمشیره کی کڅیکاته وه و خوی دورمناڼی بزپښی و خه لکی موسلمان دلنیا بکات به دادگری و حه جی گه وره شی بکات به نسیب و به ناماده بونیسی شوینه کی برازیښته وه، خوی گه وره ش ریژی ته و او ببه خشیت به وه فده کی میوانانی مالله کشی بڼ پڅکضات^۳، له م ساله دا، پاشان پیروزیای پشتیوانی په روه ردگاری لیکرد به و خو شه ویستی جیهاده ی که خستویه تیه دلپه وه، نه وه ی که له ولاتی نهرمن و شوینانی تر دا نه نجامی داوه و نه و و حه جی که به نیاز نه نجام بدات، خوی گه وره به ناوای خوی شادی بکات^۴. وادیاره سولتان حه جی له گه ل شیخی شیخه کاند ا بڼ هه لکه وت، به لام دواتر کاریک بووه ریگر له به رده میداو بواری پښه دا^۵.

ح- نه خو شکه وتنی سه لاهه دین و کاریگه ری له سه ر روه وتی رووداوه کان: له سالی ۸۱۵ هـ نه خو شیه کی توندی توشبوو، به لام دانی به خویدا ده گرت و ئیش و نازاری دهر نه ده بری، هه تاوه کو نه خو شیه که زوری بو هینا کاتیک گیشته حه پران، له وی خپوه تیان هه لدا و نه م هه والله ش له و ده وره به رده د بلا و بو به وه و خه لکیش ترسیان لینیش و بیباوه پانیش قسه ی زوریان هه لپه ست و باوه پدارانیش زور خه مییان بڼ ده خوارد و ده ترسان، ابوبکر العادلی براشی له حه له به وه به پزیشک و دهرمانه وه گه شته لای و بینی ته و او لاواز بووه، بویه داوای وه سیه و دانانی جینشینی لیکرد، نه ویش وتی: گویم لینیه چونکه له داوای خو م نه بو به کرو عومه رو عوسمان و علی به جیدیلیم (مه به ستی العادلی برایه تی) که فهرمان په وای حه له ب بوو، له گه ل تقی الدین عه مری فهرمان په وای حه ماه که له و که له و کاته دا جینشینیبوو له میسر داو له وی له گه ل العزیز عثمان والأفضل علی کوپیدا نیشته جیبو بوو، پاشان نه زریکی کرد که نه گه ر خوی گه وره نه م جاره شفای بدات نه وه هه موو توانای ده خاته گه ر بڼ کوشتاری بیباوه پان و هه رگیز چیر به رامبه ر به موسلمان ناجه نگی و گه وره ترین خه میشی ده بیټ به نازاد کردنی به یتولمه قدیس، نه گه ر بیټ و له پښا و نه وده هه موو مال و مولگیشی دانابیټ و ده بیټ

^۱ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۲ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۳ الخیف: لاپالې سه ختی چیاو شوینې هاتنه خواره وه ی ناوه.

^۴ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۵ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

ئەلبونسى فەرمانپەرەس كركيش بكوژرئيت بە دەستی خوئی، چونكە لەو بەلئینەى پەشیمانی بووبوویەو کە بەسولتانی دابوو وپەلاماری کاروانئیکی میسری دابوو، پارە و پولی بردبوون لەگەردنی دابوون و کوشتبونی و وتبووی: کوا محمەدەكەتان بۆ سەرتان ناخات؟ ئەم هەموو نەزەش لەسەر داواى القاضى الفاضل بوو و ئەو رێنمونیکرد بۆ ئەم کارە، ئەو بوو خواى گەورە شیفای داو ئەو نەخۆشیەى لەکۆلکەردەو کەبوو کە فارەتى گوناھەکانى و بەرزکردنەوێ پلە و پایەى، بەمەش مژدە و مژگینی لەهەموو لایەکەو هات و ولات رازینرایەو سوپاس بۆ خوا^۱. القاضى الفاضلش لەدیمەشقەو نامەیکى نوسی بۆ تقى الدین عومەرى جێنشینی مامى لەمیسردا، کەهەوالی چاکبوونەوێ سەلاحەدینمان پێگەیشتو و ئەم هەوالە هەموو شوئینیکی روناک کردەو و نەخۆشى بارى کرد و ناگری کوزایەو و تەمومژ رەوییەو و تەنها ماوەیک بوو خواى گەورە پاراستنى لەزیانی، چونکە خواى گەورە نزاکانى بەزایە ناداد و ناوەستیت لەو لامدانەو دا باکوناھیش پێى گرتبیت و بەلئینی دەروکردنەوێ دوا ناخات با هەموانیش ناویمێد بووبن.

نعمی زاد فیه الدھر میما
فأصبح بعد بؤساة نعیمَا
وما صدق النذیر به لأنی
رأیت الشمس تطلع والنجومَا

ئەو بوو گەورەمان الملك الناصر بەچالاکی و گەرم و گۆریەو دەستی دایەو جیهاد و بەهەشتی بۆ رازینرایەو و لێپرسینەو کراو لەپردی سیراط پەپنەو و ناخۆشیەکانمان بینی کە لەترسدا خەریک بوو و شتر دەچوو بەکونە دەرزیدا^۲، عیمادیش وەسفی نەخۆشیەکەى سەلاحەدین دەکات و دەلئیت: ... سولتان هەرچەندە ئازاری زیادی دەکرد هیندەى هیواى بەلوتفی پەرەدگار زیاتر دەبوو، هەرچەندە لاوازیشى دەریکەوتایە هیندە پشت بەستنى بەپەرەدگار بەهێزتر دەبوو، منیش شەوو رۆژو بەنهیتى و ئاشکرا لەگەڵیدا بووم و لەهەموو کاتیکیدا وەسییەتەکانى پێدەنوسیمەو و پارە و پولهکەى بەسەر خەلکە باشەکاندا دا بەشدەکرد^۳. رەوشتیشى لەکاتى تەندروستى باشت بوو و بەرەوشتە جوانەکانى مامەلەى لەگەڵ دەکردین و مەجلیسەکەشى خالى نەبوو لەخەلکی خاوەن فەزل و خانەدان و پیاو چاک کەقسەى بەهێزو بەسودیان لەخزمەتیدا دەکرد، ماوەیک باسى حوکمە شەرعیەکان و ماوەیکیش باس لەشیعرو زمانى عەرەبى و مانای ئەدەبى

^۱ البداية والنهاية (۵۷۰/۱۶).

^۲ البداية والنهاية (۵۷۱/۱۶).

^۳ کتاب الروضتين (۲۳۸/۳).

کاتانیکى تريش دهر باره ی سهره ورى و جواميريه کانى و خوئاماده کردن بۆ جهنگو جيهاد و خير و فه زلى جيهاد، هه روه ها نه زرى کرد نه گهر خواى گه وره له م نه خو شيه رزگار ييکات ئه وه به رزگار کردنى به يتولمه قديسه وه سهرقال ده بيت و، هه موو پارو و مالى له و پينا ودا سهرف ده کات و ده بيت هه موو ته مەنى له جيهاد کردندا دژ به دوژمنانى خوا و به خشينى مال و جيبه جيک کردنى په يمان و بردنه سهرى به لئينه کان سهرف بکات، چەند کات يکيش له شه و يان رۆژدا پشوو ی ده دا بۆ بيستنى رينما ی پزيشکه کان، ئه و نه خو شيه ش بۆ پاک کردنه وه ی بوو له گونا هه کانى له لايەن په روه رد گاره وه و هوشيار کردنه وه ی بوو له خه وى بيتا گای^۱. ئه وه بوو خير و به خشينى به رده وام بوو توانى ئه و به لايه به به خشين و خير دور بخاته وه و به لئينه کانى بباته سهر^۲.

۸- مردنى چەند که سایه تيبه که گرنگ له م قوئاغه دا:

أ- کوچى دوايى عيصمه ت خاتون: له سالى ۵۷۲ دا سولتان سه لاهه دين هاوسه رگيرى له گه ل خاتون عصمه ت الدينى كچى معين الدين نه ردا کرد كه خيژانى پاشا نوره دين مه حمود بوو، پاشا خوى له قه لادا به پيزو حورمه ته وه ژيا و سعد الدين مه سعودى براى ماره يکرد له سه لاهه دين و قاضى كورپى ئه بى عه سرونيش ئاماده ی ماره برينه كه بوو، سه لاهه دينيش ئه و شه وه و شه وى دواتر لای مايه وه^۳، ئه م خاتون هه ش يه كك بوو له باشتري و پاكترينى ئافره تان و خير و چا كه ی زورى ده کرد، ئه وه بوو كوگای حجر الذهب و خانه قاى خاتونى له باب النصر له بانياسدا وه قفكر دبوو، هه ر له و شار هه شدا له قه د پالى چياى قاسيوندا كوچى دوايى کرد له نزيك گومه زى الشركسيه و له ته نيش ت دار الحديث الأشرفية و الأتابكية و چەند ين شوينى وه قف كر دبوو و كوچكر دينيشى له سالى ۵۸۱ هـ دا بوو^۴.

ب- كوچيدواى ئه ميرى گه وره سه عده دين مه سعودى كورپى معين الدين: يه كك بوو له ئه مير ه گه وره كانى سه رده مى نوره دين و سه لاهه دين و براى خاتون عصمت الدين بوو. كاتى سه لاهه دين ماره ی کرد له به رامبه ردا خاتو ره بيعه خاتونى كچى ئه يوبى لي ماره کرد، كه خو يندنگەى سه لاهى ده دريته پال له سه ر مه زه به ی حه نبه ليه کان، ته مەنى ئه م ئافره ته دريژ بوو له سالى ۶۴۳ دا كوچى دوايى کرد و دوايه مين كه س بوو كه له بنه ماله ی ئه يوبيدا كوچى

^۱ كتاب الروضتين (۴/۳۸-۴۰).

^۲ هه مان سه رچا وه (۳/۲۴۰).

^۳ البداية والنهاية (۱۶/۵۱۸).

^۴ هه مان سه رچا وه (۱۶/۵۷۳).

دوایی کرد، ئەمەش لەجەمادی دووهمی سالی ٥٨١ هـ دا بوو بەهۆی برینیکەوه که لەگەمارۆی مینافارقیندا دووچاریبوو.^١

ج- کۆچی دوایی تورانشای برای سەلاحەدین: لەسالی ٥٧٦ هـ برای سولتانی گەورە الملك المعظم شمس الدوله توران شاهی کوپی ئەیوب کۆچی دواکرد کەولاتی یەمەنی ئازادکرد بەفەرمانی سەلاحەدینی برای و ماوہیەك تیايداما یەوہ پارەو سامانیککی زۆری تیا دا دەستکەوت پاشان بوە جینشینی تیا داو بەرەو لای سەلاحەدین بەپیکەوت بۆ شام چونکە زۆر بیرى دەکرد، لەرێگەشدا چەند دێرە شیعریکی بۆ نارد کە ابن المنجمی شاعیر بۆی نوسی بوو کاتیک گەیشتنە تەیماء تیا دا هاتبوو:

فهل لأخي بل مالكي علم أئني	إليه وان طال الزدّد راجع
وانى بيوم واحد من لقائه	للكى على عظم المزيّة بائع
ولم يبق الآّ دون عشرين ليلة	وتجنّى المنى أبصارنا والمسامع
لدى ملكٍ تعنوا الملوك اذا بدا	وتخشع إعظاماً له وهو خشع
كتبتُ وأشواقى اليك ببعضها	تعلّمت التّواح الحمام السّواجع
وما الملك الآّ راحة أنت زندها	تضمُّ على الدنيا ونحن الأصابع ^٢

هاتنیشی بۆ لای لەسالی هەفتاویە کدا بوو پیکەوہش چەند غەزایەکی گرنگو وەلۆیستیکى ستایشکراویان هەبوو و ماوہیە کیش کردی بەجینشینی خوێ لەدیمشقادا، پاشان بەرەو میسر بەپیکەوت و کردیە جینشین لەئەسکەندەریەدا، بەلام ئەو کارەى پینەکرا، چونکە ماوہ ماوہ تووشی کولنج دەبوو، ئەوہبوو لەوێ کۆچی دواکردو لەخویندنگەى شامیدا نێژرا^٣ لەکۆشکى ئەمیردا، توران شاهیش واتە پاشای رۆژەلآت، ئەم پاشایە زۆر بەخشنده و لێبوردە و ئازاو بەجەرگو سامناک و دەرون گەورە و سنگ فراوان بوو، کاتیک هەوالی مردنی گەشتە سولتان سەلاحەدین خێوەتى لەحمصدا هەلدا بوو زۆر دلتەنگ بوو و شیعری شیوەن و سەرخۆشى ئەهۆنییەوہ کە پێشتر لەبەر یکردبوو.^٤

^١ هەمان سەرچاوە (٥٧٣/١٦).

^٢ هەمان سەرچاوە (٥٤٦/١٦).

^٣ سیر أعلام النبلاء (٥٣/٢١).

^٤ سیر أعلام النبلاء (٥٣/٢١).

^٥ البداية والنهاية (٥٤٦/١٦).

^٦ هەمان سەرچاوە (٥٣/٢١).

د- کۆچی دواى پاشاى سهركه وتوو عيزه دين فروخ شاى كورى شاهه نشاى كورى نه يوب: له سالى ٥٧٨هـ دا كۆچى دوايكرد، فرمانپره واى به عله بهكو جينشيني صلاح الدينى مامى بوو، له ديمه شقدا، باوكى الملك الامجد به هرام شاى به عله بهككه دواى باوكى، فروخشائيش نازارو جواميرو پالوان و ژيرو زيرهكو چاك و به خشنده بوو، شاعيره كانيش ستائيشى به خشنده يى و چاكه كاربان كردوو و يه كييك بووه له گه وه هاوه لانى شيخ تاج الدين ابى اليمن كيندى و چهند ستائيشيكي دهرياره ي ههيه، له وه لوستانه شى كه به لگه ن له سه ر پياوه تى و ليها تويى نه وه يه كه روژتيكيان چووه ته گه رماوو حه مامه وه و كابرايه كى دهوله مهندي بينيوه كه باريكي خراپى به سه ردا هاتبوو ته نانه ت به ده ستي لاشه ي داپوشيبوو، نه ويش به زه يى پياداها توت وه و فرمانيكرد به خزمه تكاره كى كه پو شاك و راخه رى بو به ريئت و خو شى هيستريكي بو هينا و هه زار دينارى پيشكه شكردو مانگانه بيست دينارى بو بريه وه، كابراش كه هاته گه رماوه كه وه هه ژارترين كه س بوو، به لام كه چووه ده ره وه دهوله مهنترين كه س بوو، ده سا ره حمه تى خوا له مرؤفه ژيرو به خشنده كان بيت^١.

ه- كۆچى دوايى نه حمه د الرفاعى دامه زرينه رى رفاعيه: نه حمه دى رفاعى پيشه واى خواناس و دنيانه ويست و شيخي خوا ناسان، نه بو العباس على كورپى نه حمه دى رفاعى مه غريبى و به طانحييه، باوكى له مه غريبه وه هاتبوو، له البطائح نيشته جيپوو له گوندى ام عبيده، هاوسه گريرى له گه ل خوشكى مه نسورى زاهيدا كردبوو، له و ئافره ته ش شيخ نه حمه دو براكانى بوو، نه بولحسن قورئان خوين بووو پيشنوژيشى بو شيخ مه نسور ده كردو كاتى كۆچى دوايكرد نه حمه دى كورپى له سكى دايكيدا بوو، خالى په روه رده يكرد، ده لئين: له دايكبوونى له سه ره تاى سالى پينج سه ددا بووه، ده لئين: هاوپتيكاني سويندداوه كه نه گه ر هه له يه كى تيا بيت ناگادارى بكه نه وه، شيخ عمر الفاروئى پتي وتوه: قوربان من عه يبيكت تيا به دى ده كه م. ده لئت وتى چييه؟ وتى: عه يبت نه وه يه كه ئيمه هاوپتتين، پاشان شيخ و هاوه لانى گريان و، هه روه ها وتى: نه ي عومه ر: نه گه ر كه شتى سه لامه ت بيت هه موو سه رنشييه كاني هه لده گرئت، ده لئين: نه گه ر پشيله يه ك له سه رده مى شيخ نه حمه ددا بخه وتايه ده مى داده خست و نازارى نه دده دا، پاشان داده نيشت و به رتي ده كردو ده يوت: هيچ نه بووه. هه روه ها ده لئت نزكترين ريگه بو لاي په روه رديگار شكانه وه و زه ليلى و هه ژارى نواندن، فرمانى خوا به گه وه بزانيت و به زه يت به به نده كاني خوادا بيت ه وه و شوين سوننه تى

پیغه مبه‌ر بکه‌ویت (ﷺ) ^۱. هه‌رگیز له‌به‌ر گه‌وره‌و به‌رپرسه‌کان هه‌لنه‌ده‌ستاو ده‌یوت:
سه‌یرکردنی دهم و چاویان دل‌ره‌ق ده‌کات، أستغفر الله و داوی لیخوشبوونی‌شی
له‌په‌روه‌ردگار زۆر ده‌کردو زۆر به‌پێزو دلنه‌رم و دلسۆز بوو له‌وسالی ۷۸هـ و له‌مانگی
جه‌مادی یه‌که‌مدا کۆچی داوی کرد ^۲.

و- ئه‌و شعرانه‌ی که‌وتراون:

أ- له‌جه‌نگی مرج عیوندا: شاعیر ئیبن التعاویذی له‌ستایشی سه‌لاحه‌دیندا ده‌لێت:

كاد الأعداى أن يصيبك كيدها	لو لم تكِدك برأبها المأفون
تخفى عداوتها وراء بشاشة	فتشف عن نظر لها مشفون
دفنت حبال مكرها فرددتها	تدوي بغیظ ضدورها المدفون
وعلمت ما أخفوا كأن قلوبهم	أفضت اليك بسرّها المخزون
كمنوا وكم لك فى كمين سعادة	فى الغیب يظهر من وراء كمين
فهوت نجوم سعودهم وقضى لهم	بالنحس طائرهم بمرج عيون ^۳

وهه‌روه‌ها له‌هۆنراوه‌یه‌ داهاتوه‌:

أضحت دمشق وقد حللت بجوها	ماوى الطريد وموئل المسكين
لك عفة فى قدرة وتواضع	فى عزة وشراسة فى لين
وأريتنا بجميل ضعك ماروى	الراورن عن أمم خلت وقرون
وضمنت أن تحيى لنا أيامهم	بالمكرمات فكنت خير ضمن ^۴

ب- ئه‌وه‌ی که‌ئوسامه‌ی کور موئقیذ له‌ستایشی سه‌لاحه‌دیندا وتویه‌تی:

حدث على طول عمرى المشيا	وان كنت أكثر فى الذنوبا
لأنى حييت الى أن لقيت	بعد العدو صديقاً حبيباً ^۵

۹- هه‌ئویستی زانیان به‌رامبه‌ر به‌وه‌که‌سه‌ی که‌جنیو به‌هاوه‌لان ده‌دات: له‌سالی ۵۷۶دا
شاعیرێکی شیعه له‌به‌غدا ده‌ستگیرکرا به‌ناوی ابن قرایا که له‌بازاردا کۆمه‌له‌ شعریکی ده‌وت
که‌تیایدا باسی هاوه‌لانی (ﷺ) به‌خرابه‌ده‌کردو جنیوی پێده‌دان و به‌سته‌مکاری ده‌زانین و

^۱ سیر اعلام النبلاء (۷۹/۲۱).

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌ (۸۰/۲۱).

^۳ کتاب الروضتين (۳۲/۳).

^۴ کتاب الروضتين (۳۴/۳).

^۵ هه‌مان سه‌رچاوه‌ (۴۳۳/۲).

سوگایه تی به و که سانه ده کرد که خوشیان ده ویستن، بویه به فهرمانی خلیفه مه جلیسیکی بۆگیاو هینایان قسه یان له گه لدا کرد بینیان که شیعه یه کی زیره و نازایه، زانایانیش فتوای برینی زمانیان و ده ستیان ده رکرد و نه و کاره یان پیکرد، پاشان خه لکی پاشرفاندنی نازاریان داو نه ویش له ترسا خووی خسته دیجله به لام توانییان ده ربه پهن و بیکوژن، دواتر گوریسیکیان بردو به ستیان به قاجیه وه به شاردا گیرپایان پاشان فریایان دایه ناو هندی خشت و کلسه وه^۱ پۆلیسیش نه یوانی زرگاری بکات له ده ستیان^۲.

۱۰- **چوونی سه لاهه دین بو ولاتی ئهرمه ن**: له سالی ۵۷۶ هـ دا سه لاهه دین ناگرهستی له گه ل فره نجه کاندایه مۆرکردو به ره و ولاتی رۆم به پیکه وت و ئاشته وایی خسته نیوانی نوره دین محمه د کوپی قرا نه ره لانی کوپی داودی کوپی ئهرته قی فهرمانپه وای قه لای کیفا و سلطان عیزه دین قلج ئهره لانی کوپی مه سعودی کوپی قلج ئهره لانی و له لای روبریک کۆبونه وه که پتیده و تریت: کوك سو^۳، پاشان دیاری و نزاکان و خوشی و به خشینه کان زۆریوون^۴ و له و کاته شدا سولتان چووه ولاتی ئهرمه نه وه بۆلابردنی ابن لاونی پاشایان، چونکه کۆمه لێ له تورکمانه کانی کیش کردبوو هه تاوه کو له وه پرگاکانی ناوچه کانییدا مه پو مالآت بله وه پینیت، به لام دواتر په لاماری دان وه موویانی ده ستگیرکرد، سولتانیش چووه ولاته که یه وه و سه ربازو لایه نگرانی شکست پته پنا و خوای گه و ره ترسی موسلمانه کانی خسته دلایه وه و له ترسا قه لایه کی به رزیان سوتاند که به مانقیر ناسرابوو، موسلمانه کانییش توانیان ئامیرو دانه ویلله کانی ناوی ده ربینن و به هۆیه وه به هتیزبوون و به ته وای قه لاکه یان روخاند^(۵)، پاشای ئهرمه نیش ملکه چ بوو و دیله کانی ئازادکردو سولتانیش به سه رکه و تووی و سه رفرازی گه رایه وه و له کۆتایی مانگی جه مادی دووه مداکه شته وه حه ماه^۵.

۱۱- **ئه ستیره ناسه کان و له ناوچونی جیهان**: له سالی ۵۸۲ هـ دا، ئه ستیره کان له هه موو ولاته کاندایه پییان وابوو که جیهان کۆتایی دیت له مانگی شه عبانی ئه و ساله دا له کاتی کۆبونه وه ی شه ش ئه ستیره که له ترازودا به هۆی ره شه باوه، به م شیوه یه ش توانیان خه لکیکی زۆر بترسینن

^۱ البداية والنهاية (۵۳۱/۱۶)، الکلس: نه وه ی که دیواری پیداده پۆشریت "گه چ".

^۲ البداية والنهاية (۵۳۱/۱۶).

^۳ رویاریکی شینه، له لقه کانی فوراته له که نار ولاتی روم له لای حه له به وه.

^۴ کتاب الروضتین (۵۵/۳).

^(۵) هه مان سه رچاوه (۵۵/۳).

^۵ کتاب الروضتین (۵۵/۳).

له وانهی که بیروباوه پیکي به هیزو شاره زاییان له حوکمه ئایینییه کاندای نه بوو، له پاشاکانی عهجه م و رۆم و ههستان به هه لکه ندنی نه شک و ته کانی و لێدانی ژێرزهمین و گرتنی کونه باکانی و گه یاندنی ئاوو و گواستنه وهی ئازوقه و شتومه ک بۆی، پاشان گواستیانه وه بۆ ناوی و چاوه پیتی نه و واده و کاته یان ده کرد، هه رکاتیکیش ئیمه هه والیانمان بییستایه زۆر پێده که نین به نه قلیان، سه لآحه دینیش توپه بوو له قسه ی نه و نه ستیره ناسانه و دلتیا بوو له وهی که درۆ ده که نو قسه کانیان ته نها پیشبینی و مه زنده کردنه، کاتیک واده ی نه و شه وه هات که نه ستیره ناسه کان دیاریان کردبوو بۆ هه لکردنی ره شه بای هاوشیوه ی ره شه باکه ی عاد^۱، عیمادیش وه سفی نه و شه وه مان بۆ ده کات ده لیت: واده ی نه و شه وه هات ئیمه ش لای سولتان دانیشتبووین له شوینیکێ فراوان و یانه یه کی پر مۆم و روناکیدای، نه شنه باو نه هه وا هه بوو هیچ شه ویکمان نه بینی وه ک نه و شه وه له بیده نگێ و کش و ماتیدا^۲.

۱۲- ره چاوکردنی مافه کانی هاوڵاتیانی جوله که له لایه ن خه لیفه ی عه باسیه وه: له سالی ۵۷۳ه ک دا ئازاوه یه کی گه وره که وه نه یوان جوله که و خه لگی به غداد به گشتی، نه مه ش به هۆی نه وه وه بوو که بانگۆژیک له لای کلێسایه کی جوله که له لایه ن چه ند جوله که یه که وه قسه ی پێوترابوو، موسلمانانه که ش قسه ی پێوتبوو و هه ردوولا به شه پ هاتبوون، موسلمانانه که ش هات بۆ دیوان و سکا لای تو مارکردو بارودۆخه که خراپ بوو و خه لگی کۆبوونه وه و ده نگیان به رزکرده وه کاتی رۆژی ههینی هات خه لگی نه یانه یشت له هه ندی مزگه وندا نوێژبکری و چونه ده ره وه و بازاری عه تر فرۆشه کانیان تالانکردو که جوله که کانی تیا بوو و چون بۆ کلێسایه کی جوله که و تالانیانکرد، پۆلیسیش نه یوانی ریگریان بکات، خه لیفه ش فه رمانیدا که هه ندی که س بکری به داردا و هه ندی له و خراپه کارانه ی له زینداندا بوون ده ره یتران و له سیداره دران، که پێشتر بریاری کوشتنیان ده رکرا بوو، لێره شه وه خه لکیکی زۆر وایان زانی که نه مه به هۆی نه و رووداوه وه بووه، به م شیوه یه کۆتایی به ئازاوه که هات سوپاس بۆ خوا^۳.

۱۳- کۆژرانی وه زیری خه لیفه عضدا لدوله: له سالی ۵۷۳ه ک دا وه زیری خه لیفه عضدا لدوله کورێ سه رۆکی سه رۆکه کان ئه یبن المسلمه به نیازی حه ج له شارده رچوو، خه لکیش بۆ خوا حافیزی لێکردنی شوینی که وتن، پاشان سی که س له شیعه کان له شیوه ی خه لگی هه ژاردا لیتی چونه پێش و چه ند چیرۆکیکیان به ده سه ته وه بوو، یه کیکیان بۆ پێدانی چیرۆکه که لیتی

^۱ کتاب الروضتين (۲/۲۶۴).

^۲ کتاب الروضتين (۲/۲۶۴).

^۳ البداية والنهاية (۶۸/۵۲۵).

چووه پيش و چه قويه كي ليذا پاشان دووه و سئيه ميش هيرشيان كرده سهري و كومه ليكيشيان له خه لكاني ده و روبه ري برينداركرد، به لام هر سى كه سه كه ده ست به جى كوزدان و سوتينران، وه زيريش به سر شاني چهنده كه سيكه وه هينرايه وه بو مالى خوئ و له هه مان روزه دا گياني له ده ست دا، نه و هه زيره ش بو كه هه ردو كوپه كه ي ابن هيه به ري كوشت و له سيده ري دان، خوي گه وره ش كه سيكي بو نارد بو كوشتنه وه ي وه ك سزايه ك بو نه و كارهي كه كردى ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (فصلت: ۴۶)¹. واته: دنيا به كه په روه ردگاري تو بچوكترين ستم له به بنده كاني ناكات. ته فسيري ئاسان. ل. ۴۸۱.

۱۴- **قه ره بو كردنه وه ي خوا بو به بنده كاني:** له سالي ۵۷۷ هـ دا الملك الناصر سه لآحه دين له قايره دا نيسته جى بوو بو گوگرتن له فه رموده و، نامه يه كي له عزالدين فرخ شاي جينشيني خويه وه له شام دا پيگه يشت سه باره ت به ونازو نيعمه ته ي كه په روه ردگار به سه ر خه لكيدا رشتوه و مناليكي تو ري دوانه و جمكي پي به خشيوين له به رامبه ر نه و ده ردو مردنه ي كه له سالي پيشودا دو چاريان بوو بوو، هه روه ها نه و پيت و به ره كه ت و به روبومه ي كه نه م سال شام هه يه تي وه ك قه ره بوويه ك بو وشكه سالي و گراني و قات و قري پار².

۱۵- **ريكخستنه وه ي كاروباري نيدياري و سه ربازيه كاني سه لآحه دين پيش حطين:** سه لآحه دين له روزه لاتي فوراته وه گه رايه وه بو ديمه شق له روژي ۲ ره بيعي يه كه مي ۵۸۲ هـ و پيشوازيه كي گه وره ي له لايه ن جه ماوه ره وه ليكرا، وه ك ده ربپيني خوئشي بو چاكبوونه وه ي له ونه خوئشيه ي كه خه لكى به گشتي به هوئ نه و قسه و قسه لوكه ي كه ده رباره ي بلاوبويه وه ي نيگه راني كرد، خه لكى تايبه تيش به هوئ نه و به هوئ به ده سته پتاني ئامانجي به يه كخستني موسلمانان و يه كگرتني نه و ولاتانه ي كه به دلي جيهاني ئيسلامي داده نرين، به سه ركردايه تي خه ليفه ي عه باسي له عيراق و فه رمانده ي سولتان و پشتگيري خه ليفه بوئ، هه روه ها نيشانه و مؤره كاني خه ليفه به نامه كانبيه وه بوو له هه موو شوئينيكي جه زيره ي فورات و شام و ميسرو يه مه ن و شوينه كاني تر دا، يه كه م كه سيكيش كه دواي خزمه كاني له گه ليذا كو بويه وه وه زيري گه وره و راويژكاري به هيژو نه قلي به رپوه به ري ده و له ته كه ي القاضي الفاضل بوو³ العمداد باس ده كات و ده ليئت: سولتان له قه لادا له گه ل كه سو كاريدا كو بويه وه و، كو تايي به قسه لوك و پروپاگنده هينا و بارودوخ به ره و باشي روئيشت و چاكه و به خشنده يمان بيني به گه گشتني

¹ البداية والنهاية (۵۲۵/۶۸).

² هه مان سه رچاوه (۵۲۵/۶۸).

³ صلاح الدين القائد وعصره، ل: ۲۶۳.

الفاضل بۆ لای و باسکردنی نهیینه کان ته مو مژی دلی ره وانه ده وه و بر دیه باخه که یه وه و به روبومی پیداو چهند جاریک سهردانی کردو ده باره ی کاروباره کانی ده ولت راویژی له گه ل کرد^۱.

ناخو سه لآحه دین چی ده سته که وتبیت له هه لمه ته کهیدا بۆ سهر موسل؟ نه و ریوشوینه ئیداری و سهربازیانه کامانه که پیتی هه سته دوا ی گه پانه وه ی بۆ دیمه شق بۆ ریکخستنه وه وی کاروباره کانی ده ولت و خو ئاماده کردن بۆ رووبه روو بوونه وه ی مه زن؟

ا- له گه ل فه رمانه وه ی موسلدا که له بنه ماله ی زهنکی بوو ریکه و ننیکی مؤرکردو وتاری سلجوقی تیدا نه هیشت و به ناوی سولتان سه لآحه دینه وه پاش خه لیفه ی عه باسی وتار خوینرایه وه سولتانیش ده سته هه لگرت له هه چی له پشت رووباری زابه وه یه (له ولات و قه لآو حه سارو ناوچانه ی وه ک شاره زورو ده وروبه ری و ویلایه تی به نی ففجاق و قه رابلی و بوازیج و عانه)، له به رامبه ر مانه وه ی موسل و ده وروبه ری به ده سته وه: به مه رجی که به بریاری ئیمه بچو لیته وه و سهربازه کانیان بنی ریت بۆ خزمه تمان و وتارو دراو به ناوی ئیمه وه بیت^۲.

ب- وتارو دراو گوپرایه لی بۆ سه لآحه دین یه کلابوویه وه له ناوچه کانی تری جه زیره دا وه ک دیار به کر، به تاییه ت نه وانه ی که به ده سته بنی ارتق وه بوو، سوپاش ده نیردرا بۆ سولتان بۆ جیهاد کردن له کاتی پیویستدا، چونکه: وره ی جیهاد کردن له پیتا و خودادا هه میشه وه ک پیویست نیه، به م شیوه ویه ش به ریه ست و ریگره کان له به رده میدا لابران^۳.

ج- سه لآحه دین ریه او قه لآکه ی و ویلایه ته که ی خسته سه رناوچه ی ده سه لاتی که وکه به ری کوری زهینه دین علی کوچک که یه که م که سیك بوو له سه ره تاوه پشتگیری بکات له کرده سه رباریه کانیاندا له رۆژه لاتی فوراتدا، چونکه نه و له خزمه تی سولتاندا بۆ پاراستنی یاساکان و کاری وای جیه جیکرد که ناوی پیده رکردو پله و پایه ی هیتایه پی شه وه^۴. هه روه ها نه م نه و نه میره بوو که سه رکردایه تی هه موو هیزه رۆژه لاتی هه کانی پی سپیردرا له جه نگی حطیندا^۵.

^۱ هه مان سه رچاوه (۶۹/۲).

^۲ کتاب الروضتین (۶۴/۲).

^۳ صلاح الدین القائد وعصره، ل: ۲۶۴.

^۴ کتاب الروضتین له: صلاح الدین القائد وعصره وه، ل: ۲۶۴.

^۵ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۵.

د- سولتان باجه ناشه رعيه کانی هه لوه شانده وه له سه رجه می نهو ناوچانه دا که راسته وخو که وتبونه ژیر ده سه لاتی وه چ به شیوه یه کی راسته وخو بیت یان ناراسته وخو، چونکه نه مه: نه ریتی سولتانه له هه مو ناوچه کاند او ته نها نهو باجانه ی هیشته وه که شهرع ری پییده دا که نه وانیش: خه راج- باجی زهوی و کرئ و کشتوکال چهند شتیکی تر بوون^۱. سه باره ت به کاروباره تاییه تیه کانی مالی خویان و مالی مامی، نهو چهند ریوشوینیکی له پیشتری گرت به رو العادی له گه ل خویدا برد بؤدیمه شق هه تاوه کو ریزبه ندی کۆتایی بریار بدات پاش راویژکردن له گه ل القاضی الفاضل و خه لکانی تردا له ریگه شدا کاروباره کانی حمصی ریخست که فه رمانپه واکه ی (کوپه که ی شیرکز) کۆچی دوایی کردبوو، نهو وه بوو کوپه که ی خوی له شوینیدا داناو پابه ندی کرد به پاراستنی سنورو سه نگه ره کانی و وه رگرتنی باجه شه رعیه کان، سه لآحه دینیش نهو ماوه یه ی که لهو ساله دا ۵۸۲هـ/ حوزه یرانی ۱۱۸۷- نازار ۱۱۸۷ مابویه وه بؤ ته واکردنی ریخستنه ئیدارییه کان و ناماده ییه سه ربازیه کان له میسرو ولاتی شامدا به سه بربرد.

● سه لآحه دین الظاهر غازی کوپی ده ستنیشان کرد بؤفه رمانپه وایی حه له ب له شوینی الملك العادی بریادا، که باوکی هاوسه ری الظاهر بوو، به پپی ریکه وتنیک له نیوان هه ردو و برادا، نه میر بشاره شی کرده به پررسی قه لای حه له ب و شجاع الدین عیسی کوپی بلاشووی وه که نه میری مه دینه ده ستنیشان کرد^۲.

● الملك الأفضل کوپه گه وره که ی له میسره وه بانگ کرد بؤ دیمه شق هاتاوه کو بیکاته جینشینی خوی تیایدا، العزیز عثمانی کوپیشی کرده جینشینی له میصردا و الملك العادی براشی له گه لیدا دانا بؤ به پپوه بردنی میسرو ناوچه یه کی (زهوی) بؤبرپه وه که زۆر به لایه وه په سه ند بوو.

● نه م کاره ش تقی الدین عمری برازای وروژاندو بریاریدا به ره و مه غریب به پپیکه ویت و دهستی به سه ردا بگریت و ببیته دهسته لاتدار تیایدا، به لام نه م کاره کاریگه ری خوی ده بیت له سه ر پلان و نه خشه و سه ربازه کانی سه لآحه دین، چونکه تقی الدین عومه ر یه کیک بوو له دیارترین پیوانی ده وله ته که ی و فه رمانده یه کی لیها تووی سوپا و راویژکاریکی به توانا بوو، هه ر بؤیه سه لآحه دین وه فدیکی نارده لای بؤ رازیکردنی و لهو شتانه ش که له سولتانه وه هاتوه،

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۵.

^۲ کتاب الروضتین له: صلاح الدین القائد وعصره وه، ل: ۲۶۵.

ئەو ھەيەكەل ھەيەتە: سۆيىد بىت ئازاد كەردى مەغرىب گەنگە، بەلام ئازاد كەردى بەيتولمە قەدىس گەنگەتەرە سودى زىاتەرە بەرژە ھەندى تايىبەتە گەشتى زىاتەرە، جا ئەگەر تەقى الدىن بىرەت پىياوانى ناسراوى ئىمە بەرەت، دەبىت تەمەنمان سەرف بەگەن بۆ پىگە ياندنى پىياوى ھاوشىۋەي ئەو، بەلام ئەگەر بەيتولمە قەدىس رەزگار بەگەن ئەو ھەنار دەريا ئازاد دەبىتە پاشان بۆ ئەو شۆيىنەش بەرژە ھەندى. دواتر نامەيەكى نووسى بۆ تەقى الدىن عمرو داۋاى لىكرد كەبىت بۆ شام، ھەروەھا القاضى الفاضلىش بەھمان شىۋە نامەي بۆ نووسى قەسەي القاضى الفاضلىش گۆي بۆ گىراۋىبو: بەھۆي ئەو نامەيەي گەرەمانە ھەكە داۋاى مۆلەت دەكەت بۆ بەرژە ھەندى بەرە مەغرىب، گەرەم ئەو چى روۋىداۋە ئىۋە تا دۆيىنى پارچە زەۋىيەكتەن بەدەستە ھەندى، بەلام ئەمەق خۋاى گەرە ئەو ھەموو نازو نىعمەتەي پى بەخشيون، پاشان ئىۋە ھەموۋەتەن كۆرۈ بىخەم و گەفتبۇن ئايا ئىستە بۇدۇنياتان لە بەردەمدا تەنگ بۈۋەتە ھەيچ ھۆكارىكتەن بەدەستە ھەماۋە، نەخىر سۆيىد بەخۋا گەرەم ھۆكارەكان كۆتايىيان پىنەھاتوۋە، بۆ كۆي دەچىتە مەبەستە چى؟ ئايا ئىمە ژيانمان خۇش نىيە يان ژمارەمان كەمە؟ يان ولاتمان نىيە؟ چۆن بەسەر ھەلبۇزاردى خۋادا شۆيىنەلدە بۇزىرى؟ ئايا خۋا باشتر لەخۇمان خەمى نەخۋاردىن؟ ياخۇد چۆن شۆيىنەكى وشك ھەلدە بۇزىرىن لەكاتىكدا كەئىمە لەولاتى خىرو بۇزىرىن؟ يان چۆن دەستە بەردارى جەنگەردن لەپىتتاۋ ئىسلامدا دەبىن دۇ بەمۇسلمانان دەجەنگەن كە ئەو نەھى لىكراۋە؟ خەلگانى خەزمەتگوزارو سەربازو خاۋەن عەقلو راكان ئايا لەئىۋەدا پىياۋىكى ھۇشيار نىيە:

تَعَقَّبُ الرَّأْيَ وَانْظُرْ فِي أَوَاخِرِهِ
فَطَالَمَا أَتَهَمْتُ قَدَمَا أَوَائِلَهُ

ھىشتا گەرەمان بەرادرستەكان كاردەكەتو بەوردى لىيان دەكۆلەتەۋە، ئەو مالە نەمىنى كەچۆلە لەئەۋو ئەو رۆژانە لەناۋانچەن كەنىۋچەۋانى تىادا ھەلئايەتو بچىتە رىزى شەۋەكانەۋە.^۱ ناخۇ ئەمىرى گەرە چۆن دەتوانىت دۋاى ئەم ھەموو بەلگەيە ۋەلامى فەرمانى سولتانى ناداتەۋە، ئەۋەبو بەكەسۇكارو سوپاكەيەۋە بەرە دىمەشق بەرژە ھەندى سولتەن لەمەرج الصۇفۇدا لە ۲۳ شەعبانى ۵۸۲، ۱۰ شىرىنى دۋەمى ۱۱۸۶ زىا پىشۋانى لىكردو پىكەۋە ھاتنە ناۋ دىمەشقەۋە سولتانىش ھەمەي پىبەخشى داۋاى لىكرد كەسەنگەرو سىنورەكانى پىارەزىت، ئەۋىش بەرە ھەما بەرژە ھەندى، بەم رىكخستە ژىرانە سەلاھەدىن و قاضى فاضل تۋانىيان كاروبارەكانى دەۋلەت

^۱ كەتاب الروضتين لە: صلاح الدين القائد وعصره ۋە، ل: ۲۶۶.

^۲ صلاح الدين القائد وعصره ۋە، ل: ۲۶۷.

رېځبڅخه ن له نه و په پي رږژه لات ه و بږ نه په پي رږژناوای، له م کاته شدا بارودڅخې سیاسي
 له شانیشینی خاچپه رسته کاند ا به ره و خراپتر ده چووو ناڅوکی له نیوان حیزی بارونه دهره به گه کان و
 حیزی پاشا و لایه نگرانیدا گه یشتبووه چله پږپه ی، نه مه ش پالی به کونت ریموندی سییه مه و نه که
 له ته ختی پاشایه تی دورخرایه و به دانانی غی دی لوزیجیانای هاوسه ری شاژنی میراتگری ته ختی
 پاشایی، بږ مږکردنی ناشته وای له گه ل سه لآحه دیندا له سه ر ولاتی خوی (طرابلس) و ولاتی
 هاوسه ره که ی (طبریه) به جږړک که له سه رچاوه عه ره بییه کاند ا دهر باره ی و تراوه: په نای برد بږ
 سایه ی سولتان و بوو به شوینکه وتووی سولتانیش قبولی کردو دهستی گوشی و به هیزی کرد
 به نازادکردنی نه و سه ربازانه ی که له زینداند ا بوون، نه ویش بوو به دلسوزی موسلماننه کان، نه و
 هڅا ره ش پالی نا به ریموندی سییه مه و بږ مږکردنی نه م ریکه وتنامه یه، نه و به بوو سه رڅوکی
 نه لدایه نامږگاری غی پاشای کرد به کڅکردنه وه ی هیزه کانی و گه مارودانی ریموندو ناچارکردنی بږ
 خږبه دهسته وه دان، پاشاش هیزه کانی کڅکرده وه، به لام بالیانی کوپی بارزان (فرمانپه وای نابلس)
 توانی قایلی بکات به هله بوونی نه م کاره، نه ویش هیزه کانی بلاوه پیکردو گه پایه وه بږقودس،
 سه لآحه دینیش له دیمه شقدا مایه وه له چاوه پروانی هلی گونجاودا بږ کڅکردنه وه ی سه ربازه کانی و
 به ریکه وتن بږ گږپه پانی جهنگ، نه و به بوو دهستگیرا به سه ر نه و کاروانه ی که له میسره وه هات بږ
 شام و دانوسنه کانیش شکستیان هیئا له نیوان سولتان و نه رنات پاشادا بږچاره سه رکردنی
 کیشه که و، هه ردولا دهستیاندایه ناماده سازی و خږپیکڅستن، سولتانیش نامه یه کی نووسی بږ
 سه ربازه کانی له موسل و جه زیره ی فورات و حه له ب و حه ماو میسر داو داوای لیکردن که به ریکه ون
 بږلای: سه ربازه کانی رږژه لات و حه له ب له رأس الماء کږبینه وه، نه و نږدوگایه ی که سه لآحه دین
 هه میشه به کاریده هیئا، ناوه ندی کږبوونه وه و به ریکه وتنی میسرییه کانیش به سه رکردایه تی العادلی
 برای به ره و کرک و شوبک، سولتانیش خوی به ره و جسر الخشب به ریکه وتو له وی مایه وه هه تاوه کو
 هه موو هیزه کانی دیمه شق له لای کږبوونه ^۱.

^۱ صلاح الدین القاند وعصره وه، ل: ۲۶۷.

به‌شی سییه‌م: جه‌نگی حگین و نازادکردنی به‌یتوله‌قدیس و شالای

خاچپه‌رستی

باسی یه‌که‌م: جه‌نگی حطین:

سه‌لا‌حه‌دین توانی به‌ره‌یه‌کی نیس‌لامی یه‌کگرتوو و به‌رفراوان پی‌کبئیت، به‌لام ده‌ستگرتنی خاچپه‌رسته‌کان به‌سه‌ر هه‌ندی له‌شاره‌کانی که‌نار ده‌ریادا له‌شام، له‌گه‌ل هه‌ردوو قه‌لای کرک و شوبکدا، بوونه به‌ربه‌ستیکی گه‌وره له‌به‌رده‌م په‌یوه‌ندی کردنی هه‌ردوو به‌شی ده‌وله‌ته‌که‌یدا، که‌میسرو زۆربه‌ی ناوچه‌کانی ولاتی شام و به‌شیک له‌عیراقی له‌خۆگرتبوو، نه‌مه سه‌رباری نه‌وه‌ی که‌ نه‌م شارانه پی‌گه‌یه‌کی ستراتیژی گرنگیان هه‌بوو، چونکه خاچپه‌رسته‌کان توانیان به‌هۆی ده‌ستگرتنیا به‌سه‌ر نه‌م شارانه‌دا له‌په‌یوه‌ندی به‌رده‌وامدا بن له‌گه‌ل ولاتو زیدی سه‌ره‌کی خۆیاند که‌نه‌ووپای رۆژئاواییه^۱، له‌به‌ر نه‌وه سه‌لا‌حه‌دین له‌سه‌ره‌تای ده‌سه‌لاتیه‌وه بایه‌خی ده‌دا به‌هێرشکردنه سه‌ر نه‌م ناوچه‌یه، بگره گرنگیدانی به‌م مه‌سه‌له‌یه ده‌گه‌رنته‌وه بو سه‌رده‌مانیکی پیشتر کاتی که‌وه‌زیری ده‌وله‌تی فاطمی بوو^۲.

له‌راستیشدا سه‌لا‌حه‌دین توانی زیانیکی زۆر به‌خاچپه‌رسته‌کان بگه‌یه‌نیت له‌ناکامی نه‌م هێرشانه‌دا له‌رووی گیانی و که‌ره‌سته‌که‌ی جه‌نگه‌وه، نه‌مه‌ش پالی به‌خاچپه‌رسته‌کانه‌وه هه‌ناوه‌کو بیر له‌که‌مکردنه‌وه‌ی فشار بکه‌نه‌وه بو سه‌ر نه‌م ناوچانه، به‌دورخستنه‌وه‌ی سه‌لا‌حه‌دین لی‌ی و راکێشانی سه‌رنجی به‌هێرشکردنه سه‌ر که‌ناره‌کانی ده‌ریای سور، نه‌مه جگه له‌قۆستنه‌وه‌ی بونی له‌وناوچه‌یدا بو هه‌ره‌شه‌کردن له‌شوینه‌ پیرۆزه‌کان له‌پێناو لێدانی پیرۆزترین ناوچه‌ی نیس‌لام^۳، به‌لام رووداوه‌کان زۆر به‌خیرای له‌به‌رژه‌وه‌ندی سه‌لا‌حه‌دین ده‌رۆیشتن.

یه‌که‌م: پیشه‌کیه‌کانی جه‌نگی حطین:

۱- کۆچی دوا‌ی بلدوینی پینجه‌م و کاریگه‌ری له‌سه‌ر بارودۆخی خاچپه‌رسته‌کان: پاشا بلدوینی پینجه‌م له‌مانگی جه‌مادی دووه‌می ساڵی ۵۸۲ه‌/ مانگی ثابی ساڵی ۱۱۸۶زدا دوا‌ی چه‌ند مانگی که‌ ده‌ست به‌کاربوونی کۆچی دوا‌یی کرد، لێره‌شه‌وه دووباره کێشه‌یه‌کی ناوخوا‌یی له‌نیوان خاچپه‌رسته‌کاندا سه‌ریه‌له‌داو کۆچی دوا‌یی سه‌ره‌تایه‌ک بوو بو مملانییه‌کی توند بو

^۱ صلاح‌الدین و الصلیبیون، ل: ۱۵۷.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه: ۱۵۷.

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه: ۱۵۷.

گه شتن به ته ختی شانشینى، نه یارانى وهسیه ته که ی ریموندی سییه میش به رده وام بوون له پلانداناندا هه تاوه کو دواچار توانیان دهسه لاتی لى زهوت بکن ودهسه لاتی له منداله که یه وه بهرن بق سیبیلای دایکی وه لېژاردنی پاشای نوییان دایه دهستی، چونکه که خوی وهك نافرته تیک توانای حوکمرانی نییه، سیبیلیش تاجی پاشایه تی رادهستی جای لوزینانی هاوسه ری کرد وهك نه یارانى ریموندی سییه م دهیانویست^۱.

۲- سود وهرگرتنی سه لآحه دین له و بارودوخه ی که شانشینى به یتوله قدیس پیایدا تینه پهری: سه لآحه دین لیبرپاوانه کارى ده کرد بق پیکهینانی هیژیکى سه ریزه پر چه گو تفاق، وهك خوئاماده کردنیك بق رووبه پووبوونه وهی یه کلاکه ره وه دژ به خاچه رسته کان، له هه مان کاتدا خوی ده بوارد له رووبه پووبوونه وهی خاچه رسته کان له چهند به ریه کی جهنگدا، هه تاوه کو بوار نه دات دوزمن ریزه کانی یه کجخات و خوی ئاماده بکات بق رووبه پووبوونه وهی هیژی موسلمانان، بق ئه م مه به ستهش له سالی ۵۸۳هـ / ۱۱۸۷زدا نیردراویکی نارد بۆلای خه لکی حه له بو وهرمانی پیکردن به ئاشته وایی کردن له گه^۱ بۆهیموندی سییه می ئه میری ئه نطاکیه دا هه تاوه کو له یهك به ره ی جهنگه وه رووبه پووی خاچه رسته کان ببیته وه^۲، هه روه ها سه لآحه دین به هوی ئه و لیها تووی و شاره زاییه سه ریزه ی که هه یبوو هه ولیدا بارودوخى ناله بارى شانشینى به یتوله قدیس بقوزیته وه که پاش دانانی جای لوزجیینان تیی که تبوو، دواى ئه وهی هاوسه ره که ی تاجی له سه ر سه ری خوی لابر دونا یه سه ر سه ری ئه وو وتی: میژده که م به تواناترو شیاوتره بۆپاشایه تی^۳، قومص ریموندی صه نجه لی ئه میری طرابلسیش شکستی هیئا له بردنه وهی ئه و پۆسته دا، سواره کانی داویه ش رازی نه بوون خوی به ته نها حوکمرانی بکات و داویان لیکرد که کار به و وهسیه ته بکات که ته نها مافی سه ره پهرشتی کردنی پیژده به خشی، ئه مه ش وایلیکرد که خو بخاته باوه شی سه لآحه دین و داواى کۆمه کی لییمات، سه لآحه دینیش په نای داو، به دهم دواکه یه وه چوو وکۆمه کی پیویستی پیشکه شکرد، به م شیوه یه ش توانی هاوپه یمانیکی نوئ په یدابکات له ناو خاچه رسته کاند او که لینیکی گه وره بخاته ریزی خاچه رسته کان^۴، ئه وه بوو خه ریکبوو پیکدadan له ئیوان پاشا جای و ریمونددا روبدات کاتیک ریموند له طبریه دا سه ریزه گی دانا وهك که سیکی خۆبه زلزان و له خۆبایی

^۱ تاریخ الأیوبین فی مصر وبلاد الشام، ل: ۱۴۰.

^۲ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۷۵.

^۳ الفتح القسی، ل: ۶۸، ۶۷، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۷۵.

^۴ الکامل فی التاریخ، نقداً عن: صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۷۵.

کۆمەللیکی نۆری له خاچپه رسته کان له دهوری خۆی کۆکرده وه و سولتانی هاندا بۆ هێرش کردنه سهريان بۆ گێڕانه وهی دهسهلات بۆی،^۱ پاشای بهیتولمه قديسيس ههستا به کۆکردنه وهی سوپایه کی نۆر بۆ هێرشکردنه سه رطبریه، به لام ههستانی ههندی له شه میره کان به ناو بژيوانی بۆ هێورکردنه وهی بارودۆخه که و بانگهێشت کردنی ههردولا بۆ یه کگرتن بۆ رووبه روو بوونه وهی ئه و ئاماده کارییه مه زنه ی که سه لآحه دین بۆی سازدا بوون، ئه مه ش پاشا لوزینانی ناچار کرد که خۆی به رێبکه ویت بۆ لای قومص ریموندی قونجلی بۆ ئاشتکردنه وه و رێکه و تن له گه لیدا.^۲ سه رباری ئه مه ش ده توانین بڵین که سه لآحه دین ده رهنجانی ده ستیوه ردانی له کاروباری خاچپه رسته کاندای بۆ کۆمه کی کردنی یه کیکیان دژ به ئه وی تریان چه ند به ره مه یکی ده سه که و ت، که گرن گرتینان ئه و جیاوازیه گه و ره یه بوو له دیدو بۆ چونه کانیدا له نیوان ریموند سنجلی و هه ندی له شه میره خاچپه رسته کاندای، له پێشه وهی هه مووشیاندای ئه رناطی فه رمان په وای قه لای الکرك . ره نگه ئه مه ش ئه و هۆیه بیته که هانی میژوونوس ابن الاثير ی داوه بۆ وه سفکردنی هاو په یمانیته نیوان سه لآحه دین و ریموندی سییه م سه رباری کورتی ماوه که ی به وه ی که: گه و ره ترین هۆکار بوو بۆ ئازادکردنی ولاتیان و ده ره یانی بهیتولمه قديس له ژێر چه پۆکیان،^۳ به م شیوه یه سه لآحه دین ئاگر په ستیکی به جیا له گه ل بوهیموندی سییه می ئه میری ئه نطاکیه مۆر کرد له سه رداوای ئه و یان له سه رداوای سه لآحه دین، هه تا وه کو له هیلله کانی پشته وهی سوپا که ی دلنیا بیته وه یه کلابیته وه بۆ کوشتار له باشوردا.^۴ هه روه ها ریموندی سییه م مه و دای رێکه و تنه که ی فراوانتر کرد هه تا وه کو ناوچه ی الجلیلش بگریته وه، به م پێشه ش ریی خوشکرد بۆ سه لآحه دین بۆ چوونه نیوان ئوردون و قه له ستین.^۵

۳- رینۆلد شاتیۆن دووباره رێکه و تنامه که ی پێشیل ده کات له گه ل سه لآحه دیندا: هاو په یمانی نیوان سه لآحه دین و ریموندی سییه م رینۆلد شاتیۆنی توپه کرد که له و کاته دا له ئاگر به ستدا بوو له گه ل سه لآحه دیندا و به وه ناسرا بوو که تا ک لای نه بیر ده کاته وه، به هۆی ئه و پارێزگاریه شه وه که ئاگر به سه که له خۆی ده گرت کاروانه بازرگانیه کان ده ستیان کرده وه

^۱ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۷۶.

^۲ كتاب الروضتين، له: صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۷۶.

^۳ الكامل في التاريخ، له: صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۷۶.

^۴ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۴۲.

^۵ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۴۳.

به هاتو وچۆ له نیتوان میسر و لاتی شامداو به سه لامه تی به خاکی خاچه رسته کاندای
 تپه پرده بوون^۱، نه مهش سودی بۆ خودی رینولدشایستونیش هه بوو، به هۆی نه و باجو
 مالیاتهی که له سه ری دانابوون، وهک ده ریش که وتبوو وادیار بوو که نه و نهیده توانی به یی
 دزی و تالانی بژی، بۆیه هه ستا به هه لوه شانده وهی ناگریه سته که ی له گه ل سه لاهه دیندا
 له سالی ۵۸۲هـ/ کۆتایی سالی ۱۱۸۶زدا کاتی که کاروانیکی بازرگانی گه وره ی وه ستاند که
 به خاکی کرکدا تپه پرده بوو له کاتی که کدا که له میسر وه به ره و شام ده رۆشت و توانی
 پاسه وانه کانی بکوژی و دهستی به سه ردابگری و چه ند سه ربازیکیش به دیل بگری، هه ره که
 بازرگان و خیزانه کانی ناوکاروانه که ی ده ستگیر کرد و بردنی بۆقه لای الکرك^۲، زۆری نه خایه ند
 هه والی نه م ده ستدریژیانه گه شته سه لاهه دین، به لام له بهر سووربوونی له سه ر ری زگری
 ریکه و تنامه که نامه یه کی نارد بۆ رینولد شاتی و ن ئیدانه ی نه م کاره ی کرد و هه پرده ی
 نه وه ی لی کرد که نه گه ر دیله کان نازاد نه کات و سامان و مولکه کان نه گپرتیه وه نه وه لی قبول
 ناکات، به لام فه رمان په وای کرک ناماده نه بوو پیشوازی له نیردراوه کانی بکات.

کاتی سه لاهه دین پشت تی کردنی رینولد شاتی و نی بینی، نامه یه کی سکالا نامیزی نارد بۆ پاشا
 جای لوزینان و داوی لی کرد که نامۆزگاری رینولد بکات بۆ گپرتانه وه ی دیل و ماله به تالان براوه کان،
 نه وه بوو جای به ده م بانگه وازه که ی سه لاهه دینه وه هات، به لام نه یتوانی فشار بخاته سه ر رینولد^۳،
 نه م شیوازه ش که سه لاهه دین گرتیه بهر ده رباره ی نه و دیلانه ی که که وتبونه ژیر دهستی نه رناتی
 فه رمان په وای کرک و داوی نازاد کردن و گپرتانه وه ی سه روه ت و سامانه کانیان، نه م شیوازه رۆلی هه بوو
 له دروست کردنی ناوکی و نه هیشتنی متمانه له نیتوان پاشای به تولمه قدیس و نه رناتدا که داواکه ی
 ره تکرده وه بۆ ری زگری له و په یمانه ی که له گه ل سه لاهه دین به ستراوه، به مهش پاشای خاچه رسته
 گومانی له نیاز و مه به سته کانی نه رناتدا بۆ دروست بوو وه ره که یان مه ترسی له وی تر ده کرد^۴.

نه م هاوپه یمانی تپانه و هه لوه شانده وه ی خالی ده ستپیک و سه ره تای جهنگی حطین بوو^۵،
 چونکه هاوپه یمانی سه لاهه دین له گه ل ریمۆندی سییه مدا بواری ره خساند بۆ ده ستپوهردانی
 سیاسه تی ناوخوازی خاچه رسته کان، نوی کردنه وه ی هاوپه یمانیه که شی له گه ل ریمۆندی سییه م و

^۱ مفرج الکروب (۱۸۵/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۴۲.

^۲ الکامل فی التاریخ (۱۹، ۱۸/۱۰)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۴۲.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۴۲.

^۴ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۷۶.

^۵ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۴۳.

بوهيموندى سىيەمدا شانشينى بەيتولمەقدىسى بېيەشكرد لەكۆمەكى دوان لەبەھىزترين ميرنشىنەكانيان لەشامدا، كە ئەوانيش ميرنشىنى طرابلس و ميرنشىنى ئەنطاكيە بوو، بەم شىۋەيەش سەلاخەدين سەرکەوتو بوو لەپەرتەوازەکردنى ريزى خاچپەرستاندا، لەبەرانبەریشدا سەرکەوتو بوو لەيەكخستنى ريزەكانى موسلماناندا سوپاي ئىسلامى لەميسرو جەزيرە و شام و موسلدا لەرووى مەعنەوى و سەربازيەو ئەمادەکرد بۆ ئەو جەنگەى كە دەيوست يەكلاكرەو بەيت^۱، كاتىك كە ئەمادەكارىەكانى سوپاكە بەكۆتا گەشت، سەلاخەدين ديمەشقى بەجىھىشت لەمانگى محرمى سالى ۵۸۳ هـ نازارى سالى ۱۱۸۷ ز دا بەسەركردايەتى سوپايەكى زۆرەو بەرەو باشور بەرپەكتەوتو گەشتە راس الماء لەباكوپى رۆژەلانى حوران^۲، پاشان بەرەو بصرى بەرپەكتەوت^۳، بۆپشتىوانى كردن لەكاروانى حاجيان كە خوشكەكەى و كچەكەى لەناوياندا بوون، لەهەمان كاتيشدا ئەگەرى پەلاماردانى رينۆلديان لى دووردهخاتەو، چونكە ئەو راپورتانەى كە دەگەشتن باسيان لەو دەكرد كە فەرمانپەرەى كرك لە بۆسەدايە بۆ حاجيەكان^۴، دواى ئەوەى كە سەلاخەدين لەگەشتنى كاروانەكە و سەلامەتيان دلنبا بوو، پەلامارى كركى دا كاتىك رينۆلديايتون زانى كە سەلاخەدين هاتۆتە ناوچەكە پاشەكشەى كرد بۆ ناو حەساروقەلاكى، سەلاخەدينش الأفضل نورهدين عەلى كوپى لەراس الماء دا دانابوو، چاوەپێى گەشتنى ئەو سەربازانەى دەكرد كە بانگەيشتى كرىبوون بۆ جيهاد^۵، جموجۆلى سەلاخەدينش بەئاراستەى كرك دوو ئامانجى بەدەيتنا:

يەكەم: شارندنەوى مەبەستى سەرەكى، كە هەرشكردنە سەر بەيتولمەقدىس بوو.

دووهم: ترساندن رينۆلديايتون (أرناط) و رېگرتن لەرۆيشتنى بۆ بەيتولمەقدىس.

ئەو بوو سەلاخەدين سوپاكەى بەناوچەكەدا بلاوپيكردو تيايدا دەسورپانەو و خوشى بەرەو شەوبەك بەرپەكتەوت و هەمان كاريشى بەرامبەر بەشەوبەك ئەنجامدا و ئوردوندا مايەو لەمانگى صفر رەبىعى يەكەمى سالى ۵۸۳ هـ/نيسان و ئايارى سالى ۱۱۸۷ دا بۆ روپۆش كردنى ئەو سوپايەى كە لەدەورى الأفضلى كوپى لەراس الماودا كۆدەبۆنەو^۶.

^۱ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۴۳.

^۲ حوران: گوندېكى گەورەيە لەدەوروبەرى ديمەشق لەلاى قىبلەو.

^۳ بصرى: سەر بەدیمەشقە گوندی حوران.

^۴ الفتح القسى فى الفتح القدسى، ل: ۵۹، ۵۸.

^۵ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۴۳.

^۶ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۴۴.

٤- رووبه رووبوونه وهی صفوریه: له هه مان کاتدا که سه لآحه دین خێوه نگه ی هه لآدبوو له نزیک قه لآی کرکو شه ویک بۆ پاراستنی حاجیه کان له ده سترژیی خاچه رسته کان، هه ستان به نارندنی هێژیکێ هه والگری که نه ندامه کانی به شیوه یه کی تایبه ت ده ستنیشان کردبوو، سه رکردایه تیشی دابوو ده ست مظفر الدین که وکه به ری فه رمان په وای حه ران و بدر الدین دلدرمی کوپی یاروق نه میری سه ر یازه کانی حه له بو صارم الدین قایمان نه جمی نه میری سه ر یازه کانی دیمه شق هه تاوه کو هه ستن به هێرش کر نه سه ر مال و مولکی دوژمن بۆ لاواز کردنی سه ر یازه کانی و په ی بردن به پیلانه کانی، نه م سه ریه پڕ چه کو و تفاقه ش به ئا پاس ته ی صفوریه به پیکه وت، سه رکرده کانی شی سور بوون له سه ر نه وه ی که رێ په وو جموجۆلی زۆر نه یینی بێت و بۆیه له به شی کۆتایی شه ودا بۆی به پیکه وتن هه تاوه کو به ره به یان هێرش ی بۆ بکه ن نه وه بوو نه و پیلانه زۆر به وردی له به ره به یاندا جێ به جێکرا و له به ره به یاندا هه لآیان کۆتایه سه ر صفویه^١، هه رچی خاچه رسته کانی شه که له خه ویکێ قولدا بوون به ده نگی شمشیر و ره وه به خه به ر هاتن و به په له خۆیان کۆ کرده وه بۆ رووبه روو بوونه وه ی نه و هێرشه ئیسلامیه کتوپه ر، پاشان هه ردوولا رووبه روو بوونه وه و جه نگیکی توند له نێوانیاندا رویدا و به سه رکه و تنیکی مه زن بۆ موسلمان هه کان کۆتایی هات و زۆرینه ی خاچه رسته کان کوژران و بریندار بوون، له ناو کوژراوه کانی شدا سه رکرده و موقه دده می ن سبتاریه و ژماره یه کی زۆر له سواره ناو داره کانیان هه بوون، موقه دده می داویه کانی ش زۆر به زه حمه ت رزگاری بوو^٢، نه وه ی که قو په که ی زیاتر خه ست کرده وه نه وه بوو که کاتی هێژیکێ خاچه رسته ی تر به په له گه شته صفوریه بۆ به ده مه وه چونی براکانیان شه ره که ی کۆتایی پێهات بوو موسلمان هه کان توانیان ته واوی نه و هێزه ده سته گیر بکه ن، پاشان موسلمان هه کان به سه رکه وتن و ده سته که وته وه گه رانه وه^٣ سه رکه و تنیشیان له مه ج نه گه دا تۆ به ره ی به ره که ت و پێشه کی سه رکه وته نه کانی دواتر بوو^٤. به م شیوه موسلمان هه کان توانیان زیانی گه وه ره به خاچه رسته کان بگه یه نن و نه م جه نگه ش خاچه رسته کانی تۆقاند و ده رکیان به مه ترسی نه وه یزه ئیسلامیه گه وه ره کرد که سه لآحه دین ئاماده ی کردبوو بۆ کوشتاریان^٥.

^١ کتاب الروضتین (٧٥/٢)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ١٧٨.

^٢ مفرج الکروب (١٨٧/٢)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ١٧٨.

^٣ مفرج الکروب (١٨٧/٢)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ١٧٩.

^٤ کتاب الروضتین (٧٦/٢)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ١٧٩.

^٥ صلاح الدین والصلیبیون، ل: ١٧٩.

۵- ئەو ئامادەكارىيانەي كە پېش جەنگى حطين ئە نجامداران : سەلاحەدىن دىلخۆش بوو بەو سەرگەرتنەي كە بەدەست هات لەسەردەستى ئەو سىرىيە ئىسلامىيە لەجەنگى صفورىيەدا، بۆيە كركو شوبكى بەجېھىشت و بەپەلە بەئاراستەي دوزمن بەپېكەوت لەعشترا دا خێوەتگەي هەلدا، سەربازە ئىسلامىيەكانىش لەدەورى كۆبونەو بەرێژەيەكي زۆر كەلەو دەشتەدا شەپۆليان دەدا بەپێي ووتەي ابن واصل^۲، ئەو بوو هەستا بەريزکردنى سەربازەكاني، كەدوازە هەزار جەنگاوەربوون^۳، پاشان سوپاكەي بەپێي ياساي جەنگي باو لەوكتەدا رېكخست و تقى الدين عمرى برازاي خستە لاي راست و مظفر الدين كوكبەري لەلای چەپەو دانا خۆشي لەناوجەرگەي سوپاكەدا بوو، سوپاكەش بەسەر هەردوولادا دابەشبوو بوون وەك خۆئامادەکردنێك بۆ رووبەرووبوونەو^۴.

۱- ئامادەكاري خاچپەرستەكان : لەو ئەمى ئەو كۆبونەو ئىسلامىيە گەورەدا، خاچپەرستەكان كاتى بىستيان مۇسلمانەكان كۆبونەتەو سوپايەكي گەورەيان بەرێخست بۆيان، چونكە دەيانزانی كە رووبەرووي سوپايەك دەبنەو كە هاوشێوەيان نەديوەو دەوڵەت و دەسەلاتيان لەتياچون و فەوتاندايە، بۆيە هەموويان كۆبونەو و لەهەموو لايەكەو كە ووتنە خۆيان و هەموو ناكۆكيەكانيان وەلاناو القومص لەگەڵ جاي پاشادا ئاشت بويەو دواي ئەوێ كە چوو لەلای و خۆي خستەبەرپێي^۵، لێرەشەو پاشا جاي هەستا بەدەركردنى فەرمانى رەشبگيري گشتى واتە دەبێت هەموو ئەو پياوانەي كە تواناي چەك هەلگرتنەيان هەيە بەشدارييكەن، ديارە پاشاش تەنها لەئەو پەري تەنگانەو و پتويستيدا پەنا بۆ ئەم حالەتە دەبات^۶، ئەو بوو خاچپەرستەكانىش كۆمەلانیكي زۆريان پێكەو ناو خاچيان بەرزكردەو و خەلكي لەدەورى كۆبونەو، سوپاكەش بەتەواوي ئامادەبوو، دواي ئەوێ ئەوپارەيان دابەش كرد كە هنرى پاشاي ئینگلتەرا ناردبووي بۆ جاي پاشا و فەرمانى كردبوو كە بەسەر سوپادا دابەشي بكەن، سەبارەت بەژمارەي سوپاي خاچپەرست كە لەصفورىيەدا خێوەتي هەلدابوو دواي شكستەيتانی لەبەرامبەر سىرىيە ئىسلامىيەكەدا ئەو هەندێ لەمێژوو نوسە هاوچەرەكان

^۱ عشترا: شوتنێكە لە حوران سەر بە دیمەشق.

^۲ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۷۹.

^۳ كتاب الروضتين (۸۶/۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۰.

^۴ وفيات الأعيان (۱۷۴/۷)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۰.

^۵ كتاب الروضتين (۸۶/۲)

^۶ الشرق الأدنى فى العصور الوسطى، ل: ۸۴.

ده لَين نه ورماره يه نويکه ي په نجا هزار، يان زياتر بووه^۱، هه نديکيشيان پتيانوايه که بيسټ هه زاريووه^۲.

ب- هه لبرژارنده جهنگي يه کلاکه ره وه له لايه ون سه لاهه دينه وه؛ کاتيک سه لاهه دين به کوښونه وه ي خاچپه رسته کاني زاني له صفوريه دا پاش شکست خواردينان له بهرامبه ر سريه موسلماننه که وه له وشوينه دا، راويژي به فهرمانده کاني کرد، و ژوريه يان رايان وابو که واز له روښه روښونه وه بيټنيت و شيوازي هيرشو په لاماري به رده وام بگريته بهر وه رابردو له پيناو که ياندني زاني زياتر به دوژمن بو لاوازکردني به رگري و وه شاندي گورزي يه کلاکه ره وه ليتي، کومه ليکي تريش داواي چوونه ناو خاک و روښه روښونه يانده کرد له جهنگيکي يه کلاکه ره وه دا^۳.

ليړه دا ليتاټووي سه ربازي سه لاهه دينمان بو دهرده که ويټ، کاتي پلاني دووه مي هه لبرژارند که بريتي بو له پيکداداني راسته وخو يه کلاکه ره وه، وادياره سه لاهه دين زانيويه تي که ژوربه ي نه و هيزانه ي که له ده وري کوښونه ته وه له شويني دووره وه هاتون وه ک ميسرو ديمه شقو حله بو جه زيره و موسل ديار به کرو چه ند شوينيکي تر، نه م هيزانه ش له سر بنه ماي دهر به گايه تي سه ربازي دروست بوون و چه ند نه رکيکيان له سر شانه که ده بيت له ناوچه کاني خوياندا رايپه پيټن، نه مه ش له وانه يه له هه ندي کاتدا ناچاري موته وهرگرتن و گه پانه وه يان بکات بو جيبه جيکردني نه رکه کانيان^۴، نه مه له گه ل نه وه دا که رهنگه سه لاهه دين ويستبيتي له رتي نه م پلانه وه سود له و ناکوکيه وهرگريټ که له ريزي خاچپه رسته کاندا، له پاش کوچي دواي پاشا بلدويني پيټنجه م و داناني پاشا جاي لوزينان که ليکو له ريک به يه کيک له هوکاره کاني بيټه شبووني شانسيني به يتولمه قديسي زانيوه له پشتيواني و کومه کي دوو له به هيزترين ميرنشينه خاچپه رسته کان له شامدا که نه وانيش ميرنشينی طرابلس و نه نطاکيه ن^۵.

به م شيوه يه هه لويستي نيوان سه لاهه دين و خاچپه رسته کان ژور توند بوو، هه ردو لا تامه زروي پيکدادان بوون بو يه کلاکردنه وه ي بارودوخه که، هه روه که سه لاهه دين ده يزاني کوښونه وه يان له صفوريه دا پيگه يه کي به هيزيان پيډه به خشيت له جهنگدا، چونکه يه کيکه له باشتري و گونجاو ترين شوينه کاني بنياتناني سه ربازگه، نه مه ش به هو ي نه و له وهرگه و ناووا داهاته سروشته پيويستانه ي

^۱ کتاب البوضتين (۷۶/۲).

^۲ الشرق الأدنى في العصور الوسطى، ل: ۸۴.

^۳ تاريخ ابن خلدون، ل: صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۰.

^۴ الحركة الصليبية (۷۹۹/۲).

^۵ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۸۲.

که پټوښتن بڼه و مه به سته^۱، بڼه هه سته به کيښکړدنی خاچه رسته کان بڼه شوښننیکي گونجاو که بتوانی تیا دا شکستیان به سهردا بینیت. نه مه سهرباری نه وهی که سه لآحه دین ده یوښت به ماندویتی بگه نه لای و ناچاری رڼی رڼیشتنیان بکات، خوی و سوپاکه ی له ماندوو بوون بپاریزیت^۲، هه ربڼه سه لآحه دین خوی ناماده کرد بڼه نه جامدا کاریک که به هڅیه وه بتوانیت خاچه رسته کان له سهر بازگه که یان له صفوریه بینیتته دهره وه و په لکیشیان بکات بڼه نه و جییه ی که خوی ده یه ویت، به لام نه م په لاماره دوو بارانه کاریگه ربیه کی نه وتوی نه کرده سهر خچه رسته کان ده سته ردراری شویننه کانیا نه بوون له صفوریه دا بڼه سه لآحه دین بپاریدا که هیرش بکاته سهر خودی طبریه، چونکه ههر کاتی خاچه رسته کان بینیان هیرش ده کات ده چن بڼه روو په پوو بونه وهی و به م شیوه یه ش نامانجه که ی ده پیکیت^۳.

ج- **رڼیشتنی سه لآحه دین بڼه طبریه**: سه لآحه دین به هڅی هیرشه که یه وه بوسهر طبریه بڼی دهر که وت که ده توانیت ریموندی سییه می نه میری طرابلس که به بی نارام ناسراوه بوروژنیت^۴، نه مه سهرباری نه وهی که سه لآحه دین ده یزانی به هیرشکردنی سهر طبریه ده توانیت نه و رڼگایه بگریت که ده چیت بڼه طبریه هه روه ها ده ست به سهر هه مو نه و ده روازوه و رڼگایانه ی تریشدا بگریت که به که ناری رڼه لآتیدا تپه پری به ره و طبریه و به که شتنی به ناوه که ی کوتایی دیت^۵، له کاتیکدا که خاچه رسته کان له کاتی دهرچونیاندا له صفوریه ده میتنه وه و له ناوچه یه کی سه خندا که ناوی تیدا نییه جیگیر ده بن^۶، نه وه بوو له رڼی پینجشه ممه ۲۳ی ره بیعی یه که می سالی ۵۸۳هـ دا دووی یولیوی سالی ۱۱۸۷زدا سه لآحه دین فهرمانی دا به به شی سهره کی سوپاکه ی بڼه پیشپه وی کردن به ره و طبریه و هیرشکردنه سهر طبریه هه تاوه کو ده سستی به سهر دابگرنو له قه لآکه یدا خویان قایم بکه ن^۷، ههر که هه والی نه م هیرشه که شته گوئی خاچه رسته کان، شیت و هاربون و پاشا جای دوی

^۱ الحركة الصليبية (۸۰۴/۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۲.

^۲ الحركة الصليبية (۸۰۴/۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۲.

^۳ الحركة الصليبية (۸۰۴/۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۲.

^۴ الشرق الأدنى في العصور الوسطى، ل: ۸۷.

^۵ الشرق الأدنى في العصور الوسطى، ل: ۸۷.

^۶ هه مان سهرچاوه، ل: ۸۷، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۲.

^۷ الكامل في التاريخ (۵۳۳/۱۱)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۲.

گریدانی کۆبونەوهی ئەنجومەنی جەنگی کرد^۱، ئەوەبوو هەندیکیان رایان وابوو کە پیشڕەوی بکەن و رووبەرۆی مۆسڵمانەکان ببەنەوه، بۆریگری کردن لەچونە ناو طەبریە، بەلام ریمۆندی فەرمانڕەوای طرابلس داوای کرد لەپاشا کە لەشوێنی خۆیدا لەصفوریە بمینیتەوه و پیتی وت: طەبریە مۆلکی من و خیزانەکەمە، سەلاحەدینیش ئەوەی بەو شارەکردووە کە کردوویەتی و قەڵاکە ی ماوه وهاوسەرە کەمی تیایە، منیش رازیم بەوەی قەڵاکەش وهاوسەرە کەشم بەریت، چونکە پیشڕۆ ئیستاش سوپای ئیسلام دیو، بەلام هەرگیز کۆمەڵی ئەوەندە زۆر بەهێزم نەبینووە، ئەگەر دەست بەسەر طەبریەشدا بگریت، ناتوانیت تیايدا بمینیتەوه بەو هەموو سەربازەوه و ناتوانن تاسەر لەو شوێنەدا خۆیان بگرن دوور لەخیزان و نیشتمانیان و ناچار دەبیت بەجێ بهێڵیت^۲.

لێرەشەوه دەرەکەوێت کەسیاسەتی جیاوازی ناهەو لەنێوان خاچەرستەکاندا لەلایەن سەلاحەدینەوه بەرەمی خۆی هەبوو، کاتی ئەم رایە ریمۆندی بەتوندی رەتکرایەوه لەلایەن هەریەک لەئەرنای فەرمانڕەوای کرک و جیراری موقەدەمی داوێ کە تۆمەتباریان کرد بەخیانەت و لایەنگری کردنی مۆسڵمانەکان، ئەوە بوو ئەرنای وەلامی دایەوه و وتی: زۆر ترساندین لەمۆسڵمانەکان، دیارە تۆ خۆشت دەوین و ئارەزووت لەگەڵیاندا. هەرەها ئارناو جیرار توانیان کاریگەری لەسەر جای پاشا دابنێن و ئەویش فەرمانی دەرکرد بۆ سەربازەکان کە بەرەو طەبریە بەرێکەون، سوپای خاچەرستیش دەستی بەجموژۆل کرد لەصفوریە و ریمۆندیش لەبارودۆخیکی زۆر خراپدا پیشیان کەوتبوو، وەرەو لایەنی مەعنەویان دابەزیبوو، زۆرینەشیان لەگەڵ پیشڕەوی کردندا نەبوون بەرەو طەبریە و بەناوەڵی دەپۆیشتن^۳، ئەمە سەرباری ئەو بۆسە و پەلامارانە کە لەرێگەدا تووشی ئەو سوپایە بوو، لەگەڵ گەرمی کەش و هەوار و سەختی رێگا و نەبوونی ئاو، بەهۆی ئەم بارودۆخە دژوارە سوپای خاچەرست لەکاتی رۆیشتنیدا لەصفوریەوه بۆ طەبریە تووشی جیابونەوه و لیکدایان بوو، چونکە دواوەی سوپاکە نەیتوانی هاوشانی پاشماوەی تری سوپاکە ی بپوات و پەییوەندی بەپاشاوه بکات لەناوەراستدا، ئەمەش پاشا جای ناچارکرد کە پیش گەشتنە طەبریە سەربازگە و خێوەتگە هەڵبات، سەرباری ئەو هەولە کە ریمۆندی ئەمیری طرابلس پیتی هەستا کە لەپیشەوهی سوپاکەدا بوو، بۆ هاندانی خاچەرستەکان بۆ پیشڕەوی کردن و گەشتن

^۱ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۸۳.

^۲ الكامل في التاريخ، له، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۳.

^۳ الحركة الصليبية (۸۰۳/۲۲).

به‌ئاو، ئەمەش بوو هۆی بیزاری ریمۆند لەو هەلسوکه‌وته، دانیابوو لەو هی که شکستخواردن مه‌سه‌له‌یه‌کی حه‌تمیه^۱.

له‌راستیشدا ئەم بێیارانه زۆر سه‌رپێی و سه‌رکه‌شانه بوو و به‌لگه‌ بوو له‌سه‌ر نه‌بوونی بێرکردنه‌وه‌ی سه‌ربازی دروست له‌لای سه‌رکرده‌ خاچه‌رسته‌کان که سۆزی ئایینی توندپه‌وانه زāl بوو به‌سه‌ریاندا، چونکه پاشاو شانشین و سوپای خاچه‌رستیان خسته داوی سه‌لاحه‌دینه‌وه، که له‌کاتی به‌ریکه‌وتنیاندا ووتی، ئەوه‌ی که ده‌مانویست رویداو مه‌به‌سته‌که‌مان هاته‌دی، به‌پشتیوانی خوا لی‌برانمان نوێ و سنورمان پۆلāین و جه‌نگمان توندو سه‌رکه‌وتنمان به‌هێزه، ئەگه‌ر ئەم جاره دووچاری کوشتن و دیل کردنیان بکه‌ین ئەوه هیچ به‌ربه‌ستێک له‌به‌رده‌مماندا نامی‌نی‌وکه‌ناری ده‌ریامان به‌ته‌واوی ده‌که‌وێته ژێر ده‌ست^۲. پاشان سه‌لاحه‌دین له‌و شه‌وه‌دا سوپاکه‌ی ریکخست و خۆشی به‌سه‌رکرده‌یه‌تی سوپاکه‌ی به‌ریکه‌وت بۆ رووبه‌پووبوونه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کان له‌سه‌ر لوتکه‌ی چپای طبریه‌که‌ ده‌پووانیی به‌سه‌ر ده‌شتی حطیندا که ناوچه‌یه‌ که له‌شیوه‌ی بانیکدایه‌ که‌سی سه‌د مه‌تر له‌ناستی ده‌ریا به‌رزتره‌و دوو لوتکه‌ی هه‌یه ئەمەش وایکرده‌و له‌عه‌رب که‌ناوی شاخه‌کانی حطینی لێ بنێن، به‌گه‌شتنی خاچه‌رسته‌کانیش به‌م بانه زۆر ماندوو شه‌که‌ت بوو بوون و تینویتی زۆری بۆ هینابوون داوی ئەوه‌ی که سوپای سه‌لاحه‌دین بوه رێگر له‌نیوان ئەوان و سه‌رچاوه‌ی ئاودا^۳. ئەوه‌بوو هه‌ردوولا له‌ده‌شتی قه‌دپالی چپای رۆژئاوای طبریه‌دا رووبه‌پووی یه‌ک بونه‌وه، به‌لام به‌هۆی هاتنی شه‌وه‌وه رووبه‌پووبوونه‌وه که‌دواکه‌وت، وه‌رکۆمه‌له‌و له‌شوێنی خۆیدا مایه‌وه^۴، له‌به‌ره‌به‌یانی رۆژی هه‌ینی ۲۴ی ره‌بیعی دووه‌می سنالی ۵۸۳ه‌/ک ۱۱۸۷ زدا هه‌ردوو سوپا که‌وتنه‌ جموجۆل‌و له‌شوێنیکدا پیکه‌ داان رویدا که به‌لوبیا ناسراوه، وکوشتار له‌نیوانیان دا به‌رده‌وام بوو هه‌تا وه‌کو تاریکی بوه‌رێگر له‌به‌رامبه‌ریاندا^۵ ئەوه‌بوو سوپای سه‌لاحه‌دین ئەودوو شه‌وه به‌هرمه‌ندبوو له‌سه‌رجه‌م ئەو هۆکارانه‌ی که یارمه‌تیده‌ری بوون بۆ رووبه‌پوونه‌وه، توانی له‌ده‌شتاییه‌کی پڕ له‌وه‌رگه‌و ئاودا سه‌ربازگه‌ی هه‌ل‌دات، هه‌رچی سوپای خاچه‌رسته‌یه‌که ئەوه له‌و ماوه‌یه‌دا ماندویتی و به‌دبه‌ختی زیاده‌بوو به‌هۆی ئەوه‌وه که سه‌ربازگه‌که‌یان له‌ناوچه‌یه‌کی سه‌ختی بێ ئاو و گه‌رمدا هه‌ل‌دابوو، وا دیاره سه‌لاحه‌دین له‌و شه‌وه‌دا بارودۆخه‌که‌ی قۆسته‌وه هه‌تا وه‌کو

^۱ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۴.

^۲ تأریخ الأیوبین، ل: ۷۷، له‌ العمد الأصفهانی یه‌وه.

^۳ الکامل فی التأریخ (۵۳۴/۱۱)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۵.

^۴ النوادر السلطانیة، ل: ۷۶.

^۵ کتاب الروضتین (۸۱/۲)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۵.

ئامادەكارىيەكانى تەواۋىكات بۇ ھېرش كىرگەن سەر دۆڭمەن كەچۈرۈپتۇ قەدىپالى چىيى حطين، بۇ خۇپاراستن لەتياچون ومانە وە لەكەشكى مامناۋەندە بۇ كەمكردە وەئى ئاسە وارى تىنۋىتى و گەرما لەسەريان، سەربارى ئەو فەرمانانەش كەشا جاي دەرىكردبو داۋاي بەرى كە و تىنۋىتى دەكرد بۇ خوارە وەئى گىردۆلگە كە ھە تاۋەكو ئەركى خۇيان بەرامبەر خاچ وەستان و رىزبون جى بەجى بىكەن، بەلام ئەوان پاساويان بە تىنۋىتى و نەمانى تواناي روبە پوۋبونە وە ھىنايە وە، سەلاخە دىنىش ئەمە قۇستە وە و سوپاكەئى رىكخست و پلانى بۇ دارشت و بەشىۋەيەكى بازىئە گە مارۆيدان وەك ابن الأثير دەلى^۱.

دوۋەم: روۋداۋەكانى جەنگەكە:

خاچپەرستەكان لەبەرەبەيانى رۆژى شەممەئى ۲۴ى رەبىعى دوۋەمى ۵۸۳ھ دا بۇيان دەرگەوت كەئەوان دۈر لەئاۋ گەمارۆ دراۋن، لەم كاتەشدا جەنگىكى ترسناك روۋىدا ئەو بوو سوپاى ئىسلامى پىشپەوى كىردو بەپەلە دابەزىن بۇ شاخەكانى حطين، سوپاى خاچپەرستىش دەستىكرد بەجموچۆلى و وايان دانابوۋ بگەنە طبرىيە بۇ ئەوئە دەستىان بگات بەئاۋ، بەلام سەلاخە دىن بەئەزمنى سەربازى خۇئى لەمەبەستەكەيان تىگەشت و بەسوپاكەيەو روۋپە پويان بوپە وە وەئە ناۋى سوپاكەيدا دەگەپاۋ ھانى دەدان بۇ جىھاد و ئەوانىش گوپراپەئى بوون^۲.

۱- دەستىپىكردنى ھېرشى ئىسلامى: ھېرشى مۇسلمانەكان بۇ سەر خاچپەرستەكان دەستىپىكردو مۇسلمانەكان ھېرشەكانىان چىكردە وە بۇ سەر دۆڭمەن تىگەشتن كەروبارى ئوردون لەپشتىانە وەيە وولاتى رۆمىش لەپىشىاندایە و تەنھا خۇئى گەرە دەتوانىت بەھانىانە وە بىت^۳ لەبەرەمبەر ئەو ھېرشە ترسناكەئى مۇسلمانەكانىشدا، خاچپەرستەكان دلتىابوون لەوئەئى كەكۆتايان ھاتوۋە تەنھا خۇبە دەستە وەدان ياخود ھەلاتن فرىيان دەكە وىت، تەنھا رىمۆندى ئەمىرى طرابلوسىش توانى دەربازى بىت كاتى دەستە وسانى خاچپەرستەكانى لەبەرەمبەر سوپاى ئىسلامىدا بۇ دەرگەوت، بۇيە لەگەل كۆمەللىك لەسەربازەكانىدا رىككە و تەنوپەلامارى مۇسلمانەكانىان دا ئەوانىش رىگەيان بۇ كىرگەنە ھەتاۋەكو لىيە وە دەربازىن و داۋى دەرچونىان رىزەكە يەكى گىرە وە^۴. واش دىارە كە دەربازىبۇنى رىمۆند بەرازامەندى سەلاخە دىن بوو، ئەو فەرمانى دا بەتقى الدىن عمرى

^۱ الكامل فى التاريخ (۵۳۵/۱۱).

^۲ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۶.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۱۸۶.

^۴ الكامل فى التاريخ (۵۳۵/۱۱).

برازای که پیشه‌نگی نه و لایه‌ی سوپا بوو که ریموند هیترشی بۆ هیئا، مه‌به‌ستی سه‌لاحه‌دینیش له‌م کاره ترساندن و لاوازکردنی سوپای خاچه‌رست بوو کاتی که هه‌لاتنی ریموند کۆمه‌له‌که‌ی بینی، هه‌روه‌ک دورنیه نه و مه‌سه‌له‌یه به‌ریکه‌وتنی هه‌ردوولا صلاح الدین و ریموند بوو بیت، به‌به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی که خاچه‌رسته‌کان کاتی دووچاری هیترشی هه‌مه‌لایه‌نه بوونه‌وه شمشیره‌کانیان فریڤداو خۆیان به‌ده‌سته‌وه‌دا، نه‌وه‌ی که قوپه‌که‌ی زیاتر خه‌ستکرده‌وه نه‌وه‌بوو که له‌وکاته‌دا ریموند هه‌لات و ده‌ستبه‌رداری سه‌ربازه‌کانی بوو، هه‌ندی له‌موسلمانانه خۆبه‌خشه‌کان هه‌ستان به‌ناگرپتیه‌نانی نه‌و پوش و گژو گیا وشکه‌ی که نه‌و ناوچه‌ی داپۆشیبوو، ره‌شه‌باش کردی به‌رووی خاچه‌رسته‌کاندا، به‌م پییه‌ش گه‌رماو تینویتی و دووکه‌ل و ناگر زۆری بۆ هیئنا بوون، نه‌مه‌ش ناچاری پاشه‌کشی کردن بۆ سه‌ره‌وه‌ی کپوه‌که‌و ده‌یانویست خپوه‌ته‌کانیان له‌سه‌ره‌وه هه‌لبه‌دن و خۆیان بپاریژن، به‌لام جه‌نگ له‌هه‌موو لایه‌که‌وه زۆری بۆ هیئنا بوون و بواری نه‌و کاره‌یان پینه‌دراو نه‌یانتوانی جگه له‌خپوه‌تی پاشا هیچ خپوه‌تیکی تر هه‌لبه‌دن.^۱

۲- **جه‌نگی ده‌رونی لای سه‌لاحه‌دین:** وادیاره سه‌لاحه‌دین له‌و جه‌نگانه‌دا ده‌یویست خاچه‌رسته‌کان له‌ناوبه‌ریت و به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک ترس و توقاندن بخاته دلیانه‌وه، ته‌نیا رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی راسته‌خۆشی به‌کارده‌هیئا بۆ کارتی‌کردنی دوژمن، به‌لگه‌ش له‌سه‌ره‌وه نه‌وه بوو کاتی خاچه‌رسته‌کانی له‌لوتکه‌ی چپای حطین‌دا گه‌مارۆدا، بایه‌خی زۆری ده‌دا به‌ده‌ستگرتن به‌سه‌ر خاچی گه‌وره‌یاند که به‌الصلبوت ناسرابوو و ده‌لێن: پارچه‌یه‌ک له‌و ته‌خته‌یه‌ی تیایه که مه‌سیحی له‌سه‌ر سی‌داره دراوه به‌قسه‌ی خۆیان^۲، چونکه ده‌یزانی ده‌ستگرتن به‌سه‌ر نه‌و خاچه‌دا باشترین چه‌که بۆ تیکشکاندن خاچه‌رسته‌کان له‌رووی ده‌رونی و مه‌عنه‌ویییه‌وه نه‌وه‌بوو توانی نه‌و خاچه‌یان له‌ده‌ست بستی‌یت و خاچه‌رسته‌کان ته‌واو لاواز بوون و له‌تیاجوونی خۆیان دلیا بوو، و موسلمانانه‌کانیش به‌ره‌و لوتکه‌ی چپا که پیش‌ه‌ویان کردو خاچه‌رسته‌کانیش له‌پاشه‌کشی ده‌بوون و کوژران دیلکردن بیه‌رده‌وام بوو، هه‌تا وه‌کو له‌گه‌ل پاشای خاچه‌رستدا که گه‌یشته‌بووه لوتکه‌ی ته‌پۆلکه‌که ته‌نها ژماره‌یه‌کی که مابوو یه‌وه که له‌سه‌د و په‌نجا سواره‌ی ئازا تینه‌ده‌په‌ری^۳، ابن‌ال‌ثیریش

^۱ مفرج الکروب (۱۱/۵۳۶)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۶.

^۲ الکامل فی التاریخ (۱۱/۵۳۵)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۷.

^۳ کتاب الروضتین (۲/۸۷).

^۴ مفرج الکروب (۲/۱۹۱)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۷.

له سهر زاری الملك الأفضلى كورپى سه لآحه دینه وه ده لیت: کاتى خاچه رسته کان پاشه کشه یان کرد له گه ل پاشاکه یاندا بۆ لوتکه ی ته پۆلکه که هیرشیکى به هیزیان هینايه سهر موسلماننه کانى به رامبه ریان و خه ریک بوو له شوینه کانیان دوریان بخه نه وه، به لام موسلماننه کان توانیان نه وه له مه ته تیکبشکینن و خاچه رسته کانیان گپراهیه وه بۆ لوتکه ی چیاکه، الملك الأفضلیش خو شحالى خو ی به م سهرکه وتنه درده بپری و ده لیت: (تیکمان شکاندن)، لیره شدا لیها تووی سهر یازی سه لآحه دین و نه زمونی جه نگیمان بۆ درده که ویت، که پیی وابوو، خاچه رسته کان شکست ناهینن هه تا وه کو سهر کرده کانیان رووبه رووی کوشتن یان دیلکردن نه بنه وه، بۆیه وه لامی کورپه که ی دایه وه و وتی: بیده نگ به سهرناکه وین هه تا وه کو نه و خپوه ته نه که ویت، مه به ستی خپوه تی پاشا بوو، پاشان هیرشه کانى توندتر کردو پاشا چه ند ساتیک خپوه ته که که وت و سه لآحه دینیش دابه زى و کړنوشى برد بۆ په روه ردگارو له خو شیدا ده ستیکرد به گریان^۱.

۳- زیانه کانى خاچه رستان له حطین: له راستیدا نه و کوژراو دیلانه ی که خاچه رسته کان له م جهنگه دا ده ستیان دا یه کیک له گه وره ترینی نه و نسکوو کاره ساتانه داده نریت که به سهر یاندا هاتوه، نه وه بوو ته نها ژماره یه کی که م جهنگاوه رزگاری بوو له گه ل کۆمه لیک له سهر یازانى دوایه سوپاکه به سهر کرده تی ریمۆندى فه رمانپه وای صیدا و چه ند سهر یازیکى پيشه وه ش به سهر کرده تی ریمۆندى فه رمانپه وای طرابلس^۲. ژۆرینه ی سوپاکه ش به خودی، نه مه جگه له نه رناطی فه رمانپه وای کرک و ئوکی فه رمانپه وای جبیل و هنفری کورپى هنفری فه رمانپه وای تبزین و کورپى ژنه فه رمانپه وای طبریه و جیرارى پيشه نگو فه رمانده ی داویه، ژۆرینه ی نه وانه ش که رزگاریان بوو له ئسبتاریه و سهرانى خاچه رسته کان بوون^۳. سه لآحه دین نویتى سوپاسگوزارى ده کات و پيشوازی له پاشا دیلکراوه کان ده کات:

سه لآحه دین فه رمانیدا به هه لدانى خپوه تیک بۆی، پاشان چوو ه ناویه وه نویتى سوپاس گوزارى بۆ خوا ی گه وره نه جامدا به رامبه ر به م نیعمه ته ی که پاشاکانى پيش خو ی به ئاواتیه وه بوون، به و خه مه وه سهر یان نایه وه^۴، پاشان داوا ی پاشا و فه رمانده کانى کردو پيشوازییه کی باشى لیکردن و جای پاشای له ته نیشت خپوه وه دانا و فه لبرنس نه رناطیش له ته نیشت نه وه وه دانا و

^۱ الکامل فى التاريخ (۵۳۶/۱۱)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۸.

^۲ الشرق الأدنى فى العصور الوسطى، ل: ۹۸، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۸.

^۳ النواذر السلطانية، ل: ۷۷، مفرج الكروب (۱۹۲/۲).

^۴ مفرج الكروب (۱۹۴/۲).

جاميکي پيشکesh کرد به پاشا جاي که ناوي ساردي تيدا بوو شه ویش ليځخواره وه و پاشماوه که شي دا به نه رنات بو خوارده وهی، له م کاته دا سه لآح الدین توپه بوو ويکرده پاشا و دوپاتيکرده وه که نه رنات به پتي موله تي شه ناوي نه خوارده وه و په نادان نايگريته وه، پاشان ناوري ليدايه وه و تاوان و خيانه ته کاني يادخسته وه و پتي وت: بو شه ونده بي به لين و ناپاکي؟ وه رگيره که ش وه لامي دايه وه که ده ليت: شه نه ريتي پاشاکانه^۱، پاشان سه لآحه دين وتي: شه من محمه د سهرده خه م و پاشان پيشنياري موسلمان بوني بو کرد، به لام شه و رازي نه بوو، سه لآحه دينيش شمشيره که ي هه لکيشا و کيشاي به شانيدا و شليکرو و ناماده بوان به ته ماي نه مان^۲، پاشان وتي: دوو جار نه زري کوشتنيم کردوو نه گهر بکه ويته ژير ده ستم، يه که ميان: کاتيک ويستي به ره و مه که و مه دينه بپوات، دوو هميش: کاتيک ناپاکانه په لاماري کاروانه کاني داو تالايکردن، کاتيک پاشاي به يتولمه قدسيش شه م ديمه نه ي بيني ترساو وايد زاني که سه لآحه دين له ویش ده دات، به لام سه لآحه دين دلتيای کردو پتي وت: نه بووه به نه ريت و پاشا پاشا بکوژيت، به لام شه م سنوري خوي تيپه راندبوو بويه شه رويدا^۳.

۴- هه لويسي سه لآحه دين به رامبه ر به دليله کان: سه لآحه دين داواي داويه و نه سستباريه کاني کردو هينانيان و داواي موسلمان بووني ليکردن شه وه ي موسلمان بوو، هيشتيه وه شه وه ي ناماده نه بوو فه رمانی کوشتنيدا^۴، ابو شامه ش هوکاري کوشتيان رونده کاته وه ده ليت: من زه وي له م دوو ره گزه پيسه پاکده که مه وه، چونکه شه وان که س ناهي لئه وه ده ست له دزايه تي هه لئاگرن و خزمه تي که س ناکه ن له دييدا و پيستريني بي باوه ران^۵، زانراویشه که شه مدوو ده سته يه له و بنه مايانه پاشه گه زبوننه وه که ژيانيان بو ته رخانکردبوو و جل و به رگي ثاني ره شيان لابر دو پو شاکي سه ربازي سپي و هيماي سوري خاچه رستيان پوشي و چوونه ريزي جه نگاوه رانه وه و هه ريه که يان سي شه سپيان هه بوو له گه ل خزمه تگوزاري کدا که هه ميشه به شوينيانه وه بوو. هه روه ها چه ندين سه رکرده يان تيدا هه لگه وت که هه لگري پله و نازناوي سه ربازي بوون و سيا سه تي ناپاکي و ليداني موسلمان ه کانيان داده رشت، نامانجي سه ره کي شه م دوو کومه له ش ليداني ئيسلام و له که دار کردني پيروزيه کاني بوو به هه ر شيوه و نرخيک

^۱ مفرج الکروب (۱۹۵/۲).

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۷۸ - ۷۹.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۷۹، مفرج الکروب (۱۹۵/۲).

^۴ مفرج الکروب (۱۹۶/۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۹۰.

^۵ کتاب الروضتين (۷۹/۲).

بیت^۱ ژماره‌ی نيسبتاریه و داویشه نزيكهی سى سه دو شه‌ست كه سيك بوو، گومانیش له وه دانیه كه روئی خراپیان له جه‌نگدا هوكاری سه‌ره‌کی كوشتنیان بوو، چونكه ناسراو بوون به‌ریژ نه‌گرتنی ريكه‌وتنه‌كان و ناپاکی نواندن، هه‌روه‌ك دلتیاش بوو له‌وه‌ی كه نه‌گه‌ر نازادبكرین شه‌وه دووباره ده‌گه‌پینه‌وه بۆ كوشتار به‌شیوه‌یه‌کی دپندانه‌تر، ده‌بیت له‌یادیشمان نه‌چیت كه هه‌ندیکیان به‌شداربوون له‌هه‌لمه‌تی نه‌رناطدا بۆ سه‌ر مه‌كه‌كه و مه‌دینه، له‌به‌ر شه‌وه‌یانه سه‌لاحه‌دين دوودلی نه‌نواند له‌كوشتنی شه‌وه‌یله خاچه‌رستانه‌دا، به‌هوی شه‌وه‌یه‌كه له‌لایه‌ن كه‌مه‌لێك له‌میژووونسه‌ روژئاواییه‌ هاوچه‌رخه‌كانه‌وه له‌وانه‌ی كه له‌قه‌سابخانه‌كانی خاچه‌رستانیان له‌بیریان چۆته‌وه یاخود لیبیری خویان بردۆته‌وه كه تیایدا به‌ده‌یان هه‌زار موسلمانیان له‌ناوبردوه، شه‌مه‌ش شتیکی نوێ نییه بۆ شه‌قلیه‌تی روژئاوایی كه‌هه‌ندی جار به‌دوو پتوهر پتوانه ده‌كات و شتانیك بۆ خوی به‌په‌وا ده‌بینیت كه بۆ خه‌لك به‌ناپه‌وای ده‌زانیت، به‌لام ده‌بیت شه‌وه‌مان له‌یادبیت كه شه‌وه‌سیاسه‌ته له‌لایه‌ن سه‌لاحه‌دينه‌وه حاله‌تیکی تایبه‌ت و ده‌رچون بووه له‌سیاسه‌تیکی گشتی لی‌بورده و به‌خشندان به‌رامبه‌ر به‌دوژمه‌كانی^۲. سه‌باره‌ت به‌دیله‌كانی تر شه‌وه سه‌لاحه‌دين فه‌رمانیدا كه‌بیرین بۆ دیمه‌شق و له‌وێ به‌نرخێکی كه‌م فروشران^۳. قاضی كورپی ابی عسرونیش هاته دیمه‌شق و هه‌وا خاچی گه‌وره صلبوتی به‌ده‌ستیه‌وه شوپ‌كردبویه‌وه و سولتانیش گه‌راپه‌وه بۆ طبریه^۴، ریمۆندی سییه‌می فه‌رمانپه‌وای طرابلسیش كاتی رزگاری بوو له‌جه‌نگه‌كه گه‌شته صورو له‌ویشه‌وه چوو طرابلس و چه‌ند روژێکی كه‌م مایه‌وه پاشان له‌غهم و داخی شه‌وه‌ی كه‌به‌سه‌ر خاچه‌رسته‌كان و ئایینی گاورداهات گیانی له‌ده‌ست دا^۵.

سییه‌م: هوكاره‌كانی سه‌ر كه‌وتن له‌جه‌نگی حطین؛

- ۱- خۆئا‌ماده‌كردن و گرتنه‌به‌ری سوننه‌تی ده‌ستگرتن به‌هوكاره‌كانه‌وه: سه‌لاحه‌دين (ره‌حه‌می خوای لی‌بیت) توانی ئومه‌ت یه‌كه‌بات و له‌سه‌ر قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و

^۱ التأريخ الحزب المصری، حسان سعداوی، ل: ۱۸۶.

^۲ الحروب الصليبية العلاقة بين الشرق والغرب، ل: ۲۱۹.

^۳ كتاب الروضتين (۸۲/۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۷۹۰.

^۴ مرآة الزمان، له: صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۹۰.

^۵ الكامل فی التأريخ (۵۳/۵۵)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۹۱.

جیهاد کردن له پیتناو خودادا کۆبکاته وه له پیتناو رزگارکردنی ولاتانی ئیسلامیدا. ئه وه بوو ولاتی شامو میسرو حجازو یه مهن و عیراق که وته ژێر دهسه لاتو حوکمرانی سه لاهه دین و بۆ ئه م کارهش زانایان و شه رعناسان و سوپا و هه زاران تیکۆشه ری کۆکرده وه که زانایان له پیتشه وه یاندا بوون بۆ هاندانیان بۆ جه نگرکردن و توانی سوپایه کی به هیزی وشکانی که شتیگه لیکی ده ریایی به هیزی پیکه وه بنیت و که پاره و پولیکی زۆری تیادا سه رف کردبوو^۱.

ئیهن شه داده لیت: سولتان پتی وابوو که سوپاسگوزاری نیعمه تی په روه ردگاری به سه ریه وه له موک و ده سه لات پیدان و گوپرایه لی خه لکی بۆی و جیهادکردن له گه لیدا ته نها به جیهادکردن به ریخستنی سه ربازه کان و کۆکردنه وه یان ده کریت، بۆ ئه م مه به سه شه له عه شترادا کۆیکردنه وه له ۲۴ی ره بیعی دووه می سالی ۵۸۳دا به ره و ولاتی دوزمن پیتشه ری پیکردن له نیوه پۆی رۆزی هه ینیدا.... هه میشه له رۆزی هه ینیدا به ریده که وت بۆ جه نگ، به تاییه ت له کاتی نوێزی هه ینیدا بۆ به هره مه ند بوون له نزای و تاربیژه کان له سه ر مینه ر، که ره نگه وه لامدانه وه ی نزیکتر بیت^۲، هه روه ها سه لاهه دین به باشی سه ربازه کانێ ئاماده ده کردو تیر هاوویژه کانێ دیاری ده کردو تیری پتیوستی پیده دان، ژماره ی ئه و تیرانه ش که به سه ریاندا دابه شی کرد گه یشته چوار سه د و شترو باری هه فتا و شتریشی له گۆره پانی جه نگدا ئاماده کرد بۆ دانانی وه که یه ده ک بۆ سوومه ند بوونی جه نگاوه ره کان لێی له پیتناو به رده وامبوونی جه نگدا هه تاکو سه ره که وتن به پشتیوانی په روه ردگار به ده ست دیت، هه روه ها سه لاهه دین به سوپایه کی به هیزو نه زمونی جه نگی که م وینه وه چوه ناو جه نگه وه، ئه مه سه رباری هه لبژاردن و دیاریکردنی گۆره پانی جه نگ له لایه ن خۆیه وه و پرای دیاریکردنی کاتی پویه پووینه وه، ئه وه بو له طبری ده مایه وه و توانی بیته به ر به ست له به رده م دوزمندا سه رچاوه ی ئاودا، هه روه که له مانگی یۆلیۆ- ته مموزدا جیهادی راگه یاند که یه کێکه له گه رمترین مانگه کانێ سال و که م ئاویش تیایدا زۆری بۆ دوزمن هیتابوو یه کێک بوو له کاریگه رترین چه که کانێ سه لاهه دین^۳، له راستیدا سه لاهه دین ئه م نایه ته ی جیبه جی کرد که ده فه رمووی:

﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾ (الأنفال: ۶۰)، واته: هه رچی له توانانتاندا هه یه بۆ به هیزکردنی سوپای ئیسلام بیخه نه گه رو ئاماده ی بکه ن له ئاماده کردنی هه موو جۆره ئه سپ و هۆکانی تری گواسته نه وه

^۱ صلاح الدین الأیوبی، علوان، ل: ۱۲۱.

^۲ النوادر السلطانية، والمحاسن اليوسفية، ل: ۷۵

^۳ صلاح الدین والصليبيون، ل: ۱۹۱.

که مته رخه می مه که ن تا دوژمنانی خواو دوژمنانی خؤانی پی چاوترسین بکه ن. (تەفسیری ئاسان
ل: ۱۸۴).

ئەو بوو سوپای ئیسلامی کۆکرده وەو سوپای خاچەپرستی کیش کردو شوینی گونجای
هەلبژارد بۆ جەنگە کە.

۲- **سوننەتی پەلە بەندی و یەکییتی ئومەت:** ئەمیرە سلجوقیەکانی کاری زۆریان کرد لە پێناو
تیکشاکاندنی خاچەپرستەکان، ئەبوو عماد الدین زەنکی دەسکەوتیکی مەزنی بە دەست هێنا
بە دانانی پرۆژە یەکی پیشەنگانە کەرەنگە زۆریەکی خەڵک لە و کاتەدا بە زەحمەتیان زانیبێت،
کە ئەویش پرۆژە یەکیبۆن و رزگارکردن بوو، کە نۆرەدینی کوپی بەشی یەکەمی
بە دەست هێناو سەلاحەدینیش توانی بەشی دووەم و هەرە گرنگی بە دەست بێنێت، هەربۆیە
سەرکەوتنی سەلاحەدینی لە حطیندا تەواوکەری پرۆژە کە ی عمادەدین بوو بۆ یەکیتی و
سەربەخۆی، جا ئەگەر نۆرەدین شوین پێی باوکی هەلنەگرتایە بۆ یەکیستنی شام و دواتریش
یەکیگرتنی لە گەڵ میسردا ئەوا ئەم سەرکەوتنە بە دینە دەهات،^۱ کە بەهۆی ئەو هەولە یەکیتی
خوازانە وە بوو کە لە سەر بیروباوەری راست و دروستی ئیسلام بنیاتنرابوو کە جیاوازی
لە نێوان رەگەزێک و رەگەزێکی تردا ناکات و هەموویان بە برای بیرو باوەر دەزانیت، شاعیر
دەلیت:

ولست أدرى سوى الإسلام لى وطناً الشام فى وادى النيل سيات
وأينما ذكر أسم الله فى بلدٍ عدت أرجاء من لب أوطانى^۲

دیاره ئەو هۆکارانە ی کە یارمەتی یەکیبونیاندا لە سەر دەمی سەلاحەدیندا کارلێکیان لە گەڵ
رۆژگار و کاتدا کردو بە پێی سوننەتی پەلە بەندی و لە جەنگی حطینیشدا بەرەمی خۆی دابە دەستە وە
کە بە ئازادکردنی قودس کۆتایی هات، موسڵمانانیش لە براهەتی و سۆزو خۆشەویستیاندا وە ک
جەستەیان لێ هات کە کاتێک ئەندامێکی ئازاری پێدەگات هەموو جەستە ی شە و نخونی بۆ دەکیشییت و
تا دایدە گریت^۳ سەرباری ئەو هەولە زۆرانە ش کە داگیرکەرە ران خستیانە گەر بۆ شەبەشکردنی جیهانی
ئیسلامی هەرچەندە توانیان هەندێ زەوی موسڵمانان بەش بەش بکه ن، بەلام نەیان توانی دڵیان
لە یە ک دابڕن و موسڵمانان هێشتا برا موسڵمانە کە ی خۆش دەوێست و بە زمانی حال^۴ دەیوت:

^۱ العلاقات الدولية فى عصر الحروب الصليبية (۲/ ۳۷۵).

^۲ الوحدة الإسلامية بين الأمس واليوم، إبراهيم النعمة، ل: ۹.

^۳ البخارى، كتاب: الأدب، باب: رحمة الناس والبهايم.

^۴ الوحدة الإسلامية بين الأمس واليوم، ل: ۲۳.

لو اشتكى مسلم فى الصين اَرَفنى	او اشتكى مسام فى الهند أبكاني
فمصر ربحانتي والشام نرجستي	وفى الجزيرة تاريخي وعنواني
وفى العراق أكف المجد ترفعني	عن كل باغ ومأفون وخوان
ويسكن المسجد الأقصى وقبته	فى القلب لاشك أراعاه ويرعاني
أرى بخارى بلادی وهى نائية	واستريح الى ذكرى خراسان
شريعة الله لت شملنا وبنت	لنا مقاماً باحسان وإيمان ^۱

۳- دوربینی و به نه زمونی سه لاهه دین له رووی سیاسییه وه: تبیینی نه وه ده کریت که سه لاهه دین ده رکی به گرنگی کاری دوولایه نه ده کرد بۆ یه کخستنی به ره ی نیسلامی و جیهاده کردن دژ به خاچه رسته کان، چونکه په یوه ندی که پته و له نیوان نه م دوو کاره دا هیه، شایانی باسه سالی ۱۱۸۶ز/ ۵۸۲ ک ریکه وتنی عزالدین مه سعودی فه رمانپه وای موسل و سه لاهه دینی به خقوه بینی به مهرجی موسل سر به سه لاهه دین بیت، به م پییه ش توانی هر چوار شاره نیسلامیه سه ره کییه که یه کبخات که نه وانیش قاهره و دیمه شق و حله بو موسل بوون هه ریه که شیان رۆلی شیاوی خویانه هه بوو له پرۆزه ی جیهاددا^۲، هه روه ها خاچه رسته کانیش به سه رۆکایه تی ریمۆندی سییه می کۆنتی طرابلس ناگریه سستیکیان له سالی ۱۱۸۵ز/ ۵۸۱ هـ دا له گه ل سه لاهه دیندا مۆرکرد بۆ ماوه ی چوار سال، هه ریه که شیان پیویستی به م ناگریه سته هه بوو بۆ ریکه خستنه وه ی هیزه کانی و وه رگرتنی پشوویه ک، نه وه ش که به نه زمونی و لیها تووی سیاسی سه لاهه دین دووپاتده کاته وه نه و ریکه وتنامانه بوو که له گه ل هه ندی لایه نی خاچه رستدا مۆری ده کرد له پینا و پاراستنی هیزه کانی و به فیرونه دانی توانا کانیان له کرده ی جهنگی گه وره و به رده و امدا دژ به خاچه رسته کان، هه ربۆیه له و چند ساله دا خۆی له روویه پوویونه وه ی یه کلاکه ره وه ده پاراست و په له ی نه ده کرد، به لکو ناشتی کاتی پی باش بوو له گه لیاندا، گرنگیشه که بزانی نه و ریکه وتنامانه ی کاتی که پیشیل ده کرین بوار ده ره خستین بۆ به رپاکردنی جهنگی یه کلاکه ره وه، که جهنگی حطینیش به م شیوه بوو، یه که م هه لگیر سیته ری پیکدادان له نیوان سه لاهه دین و خاچه رسته کاند له لایه ن سواره ی خاچه رست رینۆری شاتیۆن یان نه رناط وه که هه له شه یی بووه هۆی تۆمارکردنی ناوی له میژوودا، نه وه بوو نه رناط ناگریه سته که ی پیشیل کردو سه لاهه دینیش نه مه ی به راگه یاندنی

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۴.

^۲ الحروب الصلیبیه، العلاقات بی الشرق والغرب، ل: ۲۱۵.

جهنگ له دژى له قه لآمد او وه لاسى نه يوبيه کانيش توندو يه کلاکه ره وه بوو وهک له جهنگى حطيندا روويدا له سالى ٥٨٣هـ / ١١٨٧زدا، هـروه ها دورينى سه لآحه دين و ليها تووى سياسى له وه دا بوو که پيش، چونه ناو جهنگى حطين نه م کارانه ي نه نجامدا:

ا- **ريکخستنى ده ولته ت و ناوچه کان بو نه ميره کان:** سه لآحه دين زور سرکه وتوو بوو له رازيکردنى به رامبه ره کان و پاراستنى هاوسهنگى له پيناو رازيکردنى هـموواندا، خـه لگاني تريشى به شدارده کرد له کاروباره نيدارييه کاند او خوى به کاره سه ريازيبه کانه وه سه رقان ده بوو، هـمو کارتيکيشى به پسپورى خوى ده سپارد، هـروه ها مه رجي بو جينشين و بريکارو فه رمانپه وای هـريمه کان نه وه بوو که له گـل ها ولاتياند ا دادگه ربن و له خـه رجييه کاني جيهاندا به شداربن و سوپا کانيان له ناماده باشيدا بهيئنه وه بو جهنگ و کوشتار، زور له خـه مى دلسوزى شوينکه وتوانيدا بوو جاري کيان به قاضى ابن شدادى وت: نه گـر من بمرم نه م سه ريازانه تان چيتـر بو کونا بپته وه^١، هـروه ها نامه يه کى له الرقه دا نوسى که تيايدا هـاتبوو: به دبـه خـترين فه رمانپه وا نه و که سه يه که ورگى خوى قه له و خـه لکى لاوازيکات و دوورترينيشيان له راستيه وه نه و که سه يه که نارپه واو به تال وهک هـق و راستى پيشانى خـه لگى بدات، هـرکه سيکيش له بهر خـاتر خوا واز له خـه لکى بهيئيت خـواى گـوره بوى قه ره بوو ده کانه وه، هـرکه سيکيش قه رزتك بدات به خوا خـواى گـوره قه رزه کـى ده داته وه^٢، ريكخستنه وه ي ده ولته و ناوچه کاني نه ميره کان پاش کردارى يه کخستن روويدا که زياتر له ده يه يه کى خايند.

ب- **ريکخستنى حه زه کاني بنه ماله که ي و رازيکره نبيان:** بنه ماله ي نه يوبى پالپشت و سه رقانکه رى يه که مى سه لآحه دين بسو له يه ک کاتدا، ته ماعى تاکه کانيشى له گـل چه مکه کاني نه و سه رده مه دا هاوړابوو، به لام له گـل خواست و تيگه يـشتنى سه لآحه ديندا بو ده ولته نه ده گونجا، نه وان تازه بوون له بواري هوکمړانيدا واتى ده گـشتن که هوکمړانى بريتيبه له ده سـتگرتن به سه ر زه وي و ملى خـه لکيدا نه ک به پـتوه بردنى کاروبارى ژيانيان بيت و به پرسياري تي بيت له به رامبه رياندا، نه م تيگه يـشتنه ش له نوره دين مه حمودى ماموستا يه وه بوى جيمابوو، به لام تيگه يـشتنى بنه ماله ي هـلقولاوى نه و واقيعه بوو که له و سه رده مه دا باوو بوو، سه لآحه دينيش به ده ست جياوازي نه م دو حاله ته وه ده ينالاند، نه م جياوازيه شى به م شيويه ده ربرپى کاتى به الملك العادلى براى ووت کاتى داواى عه قدى مولگايه تي حـه له يـي

^١ الحروب الصليبية، العلاقات بين الشرق والغرب، ل: ٢١٧.

^٢ النواردر السلطانية، ل: ٢١٨.

^٣ صلاح الدين الفارس المجاهد والملك الزاهد، ل: ٢٥٣.

لیده کرد له بهرامبه ر ۱۵۰ هزار دیناردا که سه لاهه دین به قهرز لئی وه رگرتبوو: ئایا واده زانیت ولات کرین و فروشتنی پیوه ده کریت؟ نهی نازانی ولات مولکی نه و خه لگانه یه که تیایدا نیشته جین، نیمه ته نها خزنه داری موسلمانان و پاریزه رانی ئابین و مالیانین^۱ دوی حکومه لیک گورپانکاری و ئالوگور له سالی ۵۸۲ دا بارودوخه که به م شیوه یه ی لیها:

• تقی الدین عومری برازای بۆ ناوچه ی میا فارقین و دیار به کر ده ستیشانکرا دوی نه وه ی له میسر دا یاخی بوو، یان خه ریک بوو یاخی ببیت و میسر به جیبه ی لیت، به لام القاضی الفاضل قایلی کرد به دورکه و تنه وه له سه رکه شی.

• الظاهر غازی کوپی سه لاهه دین گه پیتنرایه وه بۆ ویلایه تی حه له ب.

• شیرکوی کوپی ناصر الدین محمد له حمصدا مایه وه وه نه گورپا (!).

ج- کاری دبلو ماسی ده ره کی: به هوی نه زمونی بیست و نه وه نده سالی له بواری سیاسیدا و

نه زمونی له فهرمانپه وایه تیدا سه لاهه دین ده یزانی که بازنه ی ده ره کی کاریگه ری زوری هه یه له سه ر رووداوه کان، نه و هیزه مادیانه ی که پارچه پارچه ولاته که ی له سه ر بنیات ناوه به س نییه بۆ دلتیا بوون له به پیوه چوونی رووداوه کان به و شیوه یه ی که نه و ده یه ویت و پیویسته چه ندین دۆستایه تی و ئاگر به ست و په یوه ندی ناشته وایی به سته له گه ل هیزه ده ره کیه کان و تانه نه ت دۆمنا نیشدا، نه وه بوو له سالی ۵۷۷ کدا په یوه ندی باشی له گه ل قوسته نتینیه دا به رپا کرد و مزگه وتی ئیسلامی تیادا کرایه وه و نزیکه ی دووسه دیلی موسلمانیش ئازادکران، نه مه ش سه لاهه دینی له بیزه نتیه کان و قوبرس دلتیا کرده وه و دۆمنا ییتی نیوان بیزه نتیه کان و خاچه رسته کانی شامیشی زیاتر کرد^۲، له لایه کی تریشه وه که شتیگه له ئیتالیه کان (که شتیگه لی جه نه و او پیزاو بوندوقیه و نه مالقا) زۆر ده هاتن و له که ناره کانی شامدا ده رده که وتن و ئیمتیا زایاتیان له هه موو به نده ره کاند هه بوو، جه نگاوه رو چه ک و پاره ی به به رده و امیان بۆ ده گواسته نه وه، به که لوپه لی رۆژه لات و به هارات و بابته خۆراکیه کانه وه ده گه پانه وه بۆ رۆژئاوا، رۆلی کاریگه ریشیان له کۆمه کی کردنی میرنشینه فره نه جه کان و بۆماوه ی سه ده یه که له رۆژه لاتدا هه بوو، هۆکاری په که می مانه وه ی نه و میرنشینه و به هیژ یان بوون، له سه ر سه لاهه دینیش پیویست بوو که ریکریت له به هیژ بوونیان به پیتی تواناو، له ده ریاشدا رووبه پوویان نه بیتته وه، چونکه که شتیگه لی پیویستی نه بوو بۆ نه جامدانی نه و

^۱ کتاب الروضتين (۵۲/۲).

^۲ صلاح الدین الفارس المجاهد والملك الزاهد، ل: ۲۵۶.

كاره، هه ربۆيه هه ندى به ندهرى له بهرده مياندا والاده كردو دهيزانى كه بهرژه و هندی ئه
 بازرگانان له دینداريان به هیزتره و ئه بیته شیه یان له بیر ده باته وه كه له وانه یه پاپا توشیان
 بکات، ههروه ها ئه وان رکابه ر بوون له ناو خۆیانداو ئه ویش سودی له م رکابه ریه وه رگرتو
 هه وئیکى زۆرى دا بۆ راکیشانی بازرگانیه کانیان بۆ به ندهره کانى میسر، ئه مهش ده بیته
 هۆی دهسته بهرکردنى بهرژه و هندی ده و له ت و زیادبوونی داهاته کانى و له بهرژه و هندی بازرگانه
 میسریه کانیشدايه، ههروهك له گه له به یازینه و به یاشینه کانى بازرگانى پیزادا ریکه و تنامه یه کی
 مۆرکرد له سالى ٥٦٩ هـ، له نامه یه کی سه لآحه دینیشدا بۆ خه لیفه له به غدا بوونی
 ریکه و تنیکى هاوشیه وى ئه و ریکه و تنامه یه له گه له جه نه واو بوندو قیه دا راده گه یه نیت، ئه و
 به ندهى كه له نامه که دا هاتوه ده لیت: هه ره موویان ئیستا ئامیرى جهنگى خۆی ده هیئنه
 ولانمان و خۆی لیمان نزیکه کاته وه به پیشکه شکردنى کاره باش و ده گمه نه کانیان و له گه له
 هه موشیاندا بریارى بهرده وامبون و ناشته واییمان داوه^١.

د- **مه سه له ی جیهاد:** ئه و دۆزه سه ره کیه یه كه سه لآحه دینی سه رقان کردبوو له هه موو کاته کانیدا
 له راو له ناو خیزانه کهیدا، مانگه کانى کۆتایى سال ٥٨٢ هـ یش مانگى نامه و نوسینه کانى بوو
 بۆ جیشین و کار به ده ستانى له میسر و شام و جهزیره و بۆ خۆ ئاماده کردن بۆ جهنگ، هه رگیز
 له کیشه و ناکوکیه کانى شانیشینی به یتولمه قدیسیشدا بۆ ئاگانه بوو، مانای ئه و ئاگر به سته شى
 ده زانى كه له گه له ریمۆندى سییه مى ئه میر طرابلس دا مۆرکیردبوو كه له پاشای قودس
 تهره بوو بوو، به هه ر حال هه موو سه ره داوه کان له ده ست سه لآحه دیندا بوون له سه ره تاي
 سالى ٥٨٣ هـ، خرای گه وره ش ده رفه تی قۆستنه وهى ئه و هه له ی بۆ ره خساند کاتیک ئه رناط
 به لینه که ی هه لوه شانده وه و ئه ویش به پى سونه تی ده سترتن به هۆکاره کان و پشت
 به ستنى به خوا له گه لیدا جولايه وه.

٤- **له برى من مه جهنگین و له پینا و خودا بجهنگین:** دئسۆزى مه زنى بۆ پهروه رده گار (جل
 جلاله): کاتیک سه لآحه دین له جهنگى حکیندا بیستی كه سوپای خاچهر ست پیشره وى
 کردوه و به رتویه بۆ وتى: ئه وهى ده مانویست هات، ئه وه بوو کۆبوونه وه و هاوه لانی رایان
 وابوو كه ده ست بکه ن به په لاماردانیان، به لام ئه وه به مه رازى نه بوو وتى: من رام وایه
 به کۆمه لى موسلمان وه روبه پوویان ببینه وه، چونکه مه سه له کان به ده ست مۆڤ نین و نازانین
 ته مه نمان چه ندى ماوه، نابیت ئه م کۆمه له بلآوه پێبکه یه هه تاوه کو به باشى له پینا و خودادا

^١ صلاح الدين الفارس المجاهد والملك الزاهد، ل: ٢٥٧.

تینه کۆشین، ههروهها وتی به سهربازهکان: بۆ من مهجهنگین، به لکو له پیناو خوددا بههنگین^۱
 نه مهش جیبه جیکردنیکێ کردیهی فهرماشتی پهروهردگار: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ (النساء: ۷۶)، واته نهوانه ئیماندارن ته نه
 له پیناو خودا دهجهنگن، بهی لام بیباوه پان له پیناوی سته مکارو زۆردارو (طاغوت) دا
 دهجهنگین... ته فیسیری ئاسان لا ۹۰.

به م پییهش سه لاهه دین هه موو جهنگه کانی به پیتی بنه مای جهنگکردن له پیناو خودا بوو^۲،
 هه ربویه زۆر سوو بوو له سه ره نه وهی که جهنگ له پیناوی خودا به زرکردنه وه ئالای ئسلام و داگرتنی
 ئالای بیباوه پو هاوه لگه پانی خاچه رست بیت، ههروهها سه لاهه دین راستگۆ بوو له خواستی
 شه هیدیداو پیو یستی دلسۆز بوونیشی بیرى فهرمانده و نه میره کانی ده خسته وه، هه تاوه کو خوی
 گه وه پاداشتی مواهیده کانیان پیبه خشیت و بیانگه یه نیته پله و پایه ی شه هیده کان، خوی
 گه وه رهش له بهر دلسۆزی له جهنگ و فتوحه کانییدا سه رکه وتنی پیده به خشی، چون نا له کاتیکدا
 که ولاتیکی ئازاد ده کرد سه رکه وتنی نه ده دایه پال خوی، به لکو ده دایه پال خوی گه وه، چونکه
 نه و به خشه ری سه رکه وتنه کانه و سه رکه ری باوه رداریه کتاپه رستان و شکست پیه پنه ری بیباوه پو
 هاوه لگه رانه، بۆیه هه ره که موسلمانان سه ریکه وتنايه به سه رکه دایه تی سه لاهه دین یه کسه ر کرنوشی
 سو پاسگوزاری بۆ پهروه ردگار ده بردو سو پاسی ده کرد له سه ر سه رخستنی، هه ره نه مهش له حطین و
 شوینه کانی تر دا رویدا وه^۳.

۵- جیبه جیکردنی شه ریه ته و به ره که تهی له ده وه تهی سه لاهه دیندا: میژوو ناگادارمان ده کاته وه
 که سه لاهه دین کاتی بوو به سو لتان، ته و به یه کی نه سو حی کرد له هۆکاره کانی تاوان و
 رابواردنی له سه رخوی قه ده غه کردو دورکه وته وه په شیمان بویه وه له هه موو نه و شتانه ی
 که له گه نجیه تیدا کرد بووی، ته و به یه کی راستگوزانه ی کرد بۆ پهروه ردگارو، به خوا په رستی و
 به ندایه تیه وه خه ریک بوو، ههروهها سه ربازه کانی له سه ر په یوه ندی باش به پهروه ردگاره وه
 پهروه رده کرد، له گه ل پاراستنی سنوره کانی شه رع و دورکه وته وه له گونا هه سه رپیچی و
 رووکردنه تاعه تی پهروه ردگار. هه ره که گرنگی به شه ریه ته و زانیانی ده داو حوکه
 شه ریه کانی جیبه جیده کرد به سه ر ژیر ده سته کانی داو خه لگانی گومراو خراپه کاری

^۱ صلاح الدین الفارس المجاهد والملك العادل، ل: ۲۹۳، کتاب الروضتين (۲۷۹/۳).

^۲ صلاح الدین الأيوبي، عبدالله علوان، ل: ۱۱۳.

^۳ دروس وتأملات فی الحروب الصليبية، ل: ۱۷۹.

سه‌رکونه ده‌کرد، فرمانی ددها به‌چاکه و نه‌هی ده‌کرد له‌خرابه و خاکی بوو له‌گه‌ل خه‌لکداو دۆستی پیش نه‌ده‌خست و سته‌می له‌ناحه‌ز نه‌ده‌کرد، به‌لکو وازی له‌و که‌سه ده‌هینا که به‌ناپه‌وا نا‌کوکی له‌گه‌لدا ده‌کرد و به‌خشنده‌یی و ره‌وشت جوانی ده‌یگرته خو‌ی، فرمانی به‌خیزان و فرمانده‌کانی ددها که به‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاردا پته‌ویکه‌ن و هه‌میشه‌ی مردنی یاد ده‌خستنه‌وه و داوای کارکردن و خو‌یندنه‌وه و له‌به‌رکردنی قورنانی لی‌ده‌کردن و وه‌سیه‌تی خواپه‌رستی و له‌خواترسان و له‌یادبوونی مه‌رگو دوا‌ی مه‌رگیشی بۆ کوپه‌کانی ده‌کرد، وهرن باپیکه‌وه سه‌رنجی ئه‌م وه‌سیه‌تی بۆ یه‌کێک له‌مناله‌کانی الملك الظاهر، که‌حه‌فده کوپیان تیا‌بوو بده‌ین که‌ده‌لیت: وه‌سیه‌تی له‌خواترسانت بۆ ده‌که‌م، چونکه ئه‌وه بناغه‌ی هه‌موو خیریکه و فرمانت به‌و شتانه پنده‌که‌م که‌خوای گه‌وره فرمانی پیکردوو‌یت، چونکه ئه‌وه هۆکاری رزگاربو‌نته، ئاگاداریشت ده‌که‌مه‌وه له‌خو‌ین و ده‌ستخستنه ناویه‌وه، چونکه خو‌ین ناخه‌و‌یت، هه‌روه‌ها وه‌سیه‌تت بۆ ده‌که‌م به‌پاراستنی دلی ژێرده‌سته‌کانت و ره‌چاوکردنی پیاوه گه‌وره‌کانی ده‌وله‌ت، چونکه ئه‌وه‌ی که‌من پیی گه‌یشتووم به‌هۆی مودارات و دل‌پا‌هگیرکردنی خه‌لکه‌وه‌یه، رقیش له‌که‌س هه‌لنه‌گریت، چونکه مردن که‌س ناهیل‌ئیته‌وه و ئاگات له‌وه بی‌ت که‌له‌نیوان تو‌وخه‌لکدا‌یه، چونکه خوا لی‌ت خو‌شنا‌بی‌ت و هه‌تاوه‌کو ئه‌وان لی‌ت رازی نه‌بن، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌نیوان تو‌و په‌روه‌ردگاردایه ئه‌وه به‌ته‌ویه‌کردن لی‌ت خو‌شده‌بی‌ت، چونکه په‌روه‌ردگار به‌خشنده و مه‌ره‌بانه^۱.

له‌راستیدا هو‌کمردن به‌وه‌ی که‌خوا دایبه‌زاندووه ئاسه‌واری دنیا‌یی و دوا‌روژی هه‌یه، نه‌و ئاسه‌واره دنیا‌پانه‌شی که‌له‌ده‌وله‌تی سه‌لاحه‌دیندا ده‌رکه‌وتن ئه‌مانه‌ن:

۱- **جینشینی و پایه‌داربوون**: وه‌ک ده‌بینین نوره‌دین و دواتریش سه‌لاحه‌دین سوربوون له‌سه‌ر حیبه‌جیکردنی شه‌ری خوا له‌ده‌رونی خو‌یاندان و دلسۆزانه و له‌نه‌یتی و ئاشکرادا گه‌راونه‌ته‌وه بۆ‌لای په‌روه‌ردگار، خوای گه‌وره‌ش به‌هیزی و جینشینی له‌زه‌ویدا پتیه‌خشین، سه‌لاحه‌دینیش شه‌ریه‌تی خوا‌ی له‌ده‌وله‌ته‌که‌یدا جیبه‌جیکرد و خوا‌ی گه‌وره‌ش پایه‌داری کرد و ئه‌مه‌ش سوننه‌تیکی خوایی هه‌میشه‌یه له‌و تا‌کو گه‌لانه‌دا که به‌لی‌پرانه‌وه، هه‌ول ده‌دن بۆ‌پایه‌دارکردنی شه‌ری په‌روه‌ردگار، خوا‌ی گه‌وره‌ش رووی وتاری ده‌کاته ئه‌م ئومه‌ته و به‌لینیان پنده‌دات به‌و به‌لینانه‌ی که به‌باوه‌ردارانی پیش ئه‌وانی داوه ئه‌وه‌تا خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي

^۱ دروس وتأمّلات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۱۸۰.

الأَرْضِ﴾ (النور: ۵۵) / واته له بری کافران ﴿كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (النور: ۵۵).^۱ جا هر که خه لکی باوه پریان هیئال و به پیتی شهر جولا نه وه و گه پانه وه بوی، نه وه به ره می نه وه یان پیده گات و شوینه واری ده می نیتته وه. ﴿وَلَيُمْكُنَنَّ لَهُمْ دِينُهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ﴾ (النور: ۵۵). که واته گه پانه وه بۆناین جینشینی له زه ویدا لی ده که ویتته وه و حوکم کردن به شه رعیش ده مانگه یه نیت به ناین، نه مهش له ده و له تی نوره دین و سه لاهه دیندا به دیده که یین.

ب- **ئاسایش و هیمنی**: دوی نه وه ی که خوی گه وره ریزی نا له سه لاهه دین به له ناوبردنی ده و له تی فاکمی و نازا کردن میسرو لکاندنن حه له بو دیمه شق پیوه ی و ریکه وتن له گه لا موسلدا له به ره یه کی ئیسلامی به رفر او اندا که هیمنی و ئاسایشی لیکه وته وه بۆ ولاته که ی له و نا و چانه دا که شه رع ی خوا حوکمی تیادا ده کرد، ده بینین که ده و له تی سه لاهه دین دوی جینشینی پایه داریبون، خوی گه وره هوکاره کانی ئاسایش و هیمنی بۆ ره خساند، هه تا وه کو پیگه ی خۆی بپارێزت نه مهش سوننه تیکی خوی به رده وامه ، خوی گه وره گرهن تی داوه به خه لکانی باوه پدارو په پیره وکاری شه رع و حوکمه کانی به دللی خۆیان هیمنیان له ده راون و ژیا نیاندا بۆ مسوگه ر بکات، چونکه هه موو کاره کان به ده ست په روه ردگار، هه ر خۆشی ده لکان ده گو رپیت خوی گه وره ش هیمنی ته و او ده خشی به و که سانه ی که دامه زراون له سه ر یه کتا په رستی و له ها وه لگه ری خۆیان به دور ده گرن به هه موو جو ره کانی وه: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ (الأنعام: ۸۲).

ده رونیان پارێزرا وه له مه ترسی و نازارو به دب ختی نه گه ر پاکبیتته وه له ها وه لپه یدا کردن بۆ په روه ردگار، له راستیدا حوکم کردن به شه رع ی په روه ردگار پشوو به بۆ ده رونه کان، چونکه به ر دادگه ری و میهری په روه ردگار ده که ویت، خوی بالاده ستیش دوی نه وه ی که به لینی جینشینی پاشان پایه داریبونی به باوه پداران داوه بپه شینه کردن له ئاسایش و دلنیا یی و دور له ترس و ده لرا وکی خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (النور: ۵۵)، واته به لینی دلنیا به خشو ته وای داوه به وانه ی باوه پریان هیئا وه له ئیوه و کارو کرده وه چاکه کانیان نه نجام داوه به راستی له ئاینده یه کی نزیکدا جینشین و پایه داریان ده کات له ولاتدا هه روه ک چۆن ئیماندارانی پیش

^۱ تفسیر الجلالین، ل: ۴۶۶.

ئەمانى جېنشېن كىردوۋە ئۇ دىن ئاينەيان بۇ دەچەسپېئىن كە خوا خۇي پىي رازىيە ھەرۋەھا ترس و بىمىيان بۇ دەگورپىت بە ئارامى ھىمنى ئۇ كاتە ئىتلر بە تەۋاۋى ھەم دەپەرستى ھەرگىز ھېچ جۆرە ھاۋەل شەرىكىكىم بۇ پىيار نادەن)) تەفسىرى ئاسان لا ۳۵۷.

لە راستىدا ئە نجامدانى بە ندىيەتى بۇ پەرۋەردىگارو دوركە وتىنەۋە لە ھەموو جۆرە ھەكەنى ھاۋەلگەرى ئاسايش ھىمنى لە دلە كاندا بە دىدىئىت لە سەر ئاستى تاكو كۆ، ئەمەش لە دەۋلەتى سەلاھە دىندا بە دىھات كاتىك ملەكەچى رىيازى پەرۋەرگارى جىھان بوون.

ج- سەرپەرۋى و شەكۈمەندى: سەرپەرۋى و شەكۈمەندى سەلاھە دىن ئەيۈبىيەكان كە لەمىژودا تۆمار كراۋە دەگەرپىتەۋە بۇ دەستگرتىيان بە قورئانەكە پەرۋەردىگارو سوننەتى پېغەمبەر (د.خ) لىبىت، چونكە ھەركەس شەرەفمەند بىت بە خۇدا نەپال قورئان و سوننەت ئەۋە سەرى نەتەۋەكە بەرزە كاتەۋە ناۋبانگى بەرزە بىتەۋە، خۋاى گەرە دەفەرمويت: ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (الانباء: ۱۰).

ئىبن عەباس دەربارەى رافەى ئەم ئايەتە دەلىت: شەرەفمەند بوئاننى تىدايە، چونكە ئەم ئوممەتە شەرەفمەندى و سەرۋەرى تەنھا لە دەستگرتىدايە بە ھۆكەمەكانى ئىسلامەۋە، ھەك عومەرى كورپى خەتتاب دەفەرمويت: (ئىمە سەرشۆپترىن گەل بووين، بەلام خۋاى گەرە بە ھۆى ئىسلامەۋە بە ھىزى كىردىن، جا ھەتاۋەكو داۋاى سەرپەرۋى بىكەين لە دەۋرەۋى شەرعى خۋاى گەرە ھەرسەرشۆپمان دەكات^۲. عومەر لەم وتەيىدا پەيۋەندى نىۋان بارودۇخى ئومەت و سەرشۆپى و سەرپەرۋى بۇ رافە كىردىن، كە پەيۋەستە بە ھەلۋىستى ئەم ئومەتە بە رامبەر بە شەرە، سەرپەرۋى لە ھۆكەم پىكىردىندا، ھەرگىز بە بى ئاينى خوا سەرپەرۋىز نە بوۋە سەرشۆپىشى ھەمىشە بە ھۆى لادانەۋە بوۋە لىي، ھەك دەفەرمويت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ (فاطر: ۱۰)، واتە: ھەر كەس سەرپەرۋى دەۋىت با بە گورپاىەلى خوا خۇي سەرپەرۋىز بىكات^۳ ھەۋەھا دەفەرمويت: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (المنافقون: ۸).

لە راستىدا سەلاھە دىن و مۇسلمانەكان لە ھىطىندا بەفەزلى ئەم خۋايە سەرەكەۋتن كە شەرەيان جىبە جىكىرد.

^۱ تەفسىر ابن كئىر (۱۷۰/۳).

^۲ الحاكة لة المستدرک داهىئاۋىيەتى لە باسى الاىحاندا (۶۲/۱).

^۳ تەفسىر ابن كئىر (۵۲/۲).

د- **سه ره که وتنو و نازاد سازی:** سه لاهه دین و موسلمانانه کان سوربوون له سه رخستنی ناینی په روه ردگار به هم موو توانایه کیانه وه و سوننه تی خویان تیا دا به دیها تبیت بق سه رخستنی بق نه و به ندانه ی که به رنامه که ی سه رده خه ن، چونکه خوی گه وره به لینی داوه به هر که سیک که دامه زراو بیت له سه ر شهرع که سه ری بخت به سه ر دوژمنه کانیدا: ﴿وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ٤٠ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ (الحج: ٤٠-٤١)

٦- **دادپه روه ری:** دادپه روه ری بناغی ده سه لاته هریویه په روه ردگار فه رمانی کردوه به پیغه مبه ره که ی که هستیت به به دیه یتانی، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَأَمَرْتُ لِعَدْلِ يَتَنَكَّمُ﴾ (الشوری: ١٥)، هه روه ها ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ﴾ (النساء: ١٣٥)، واته: نه ی نه وانه ی باوه رپتان هیناوه هه میشه راگری دادوه ری بنو شایه تی بق خوا بده ن، با شایه تیه که شتان زیانی بق خوتان و... تد، (ته فسیری ناسان، ل: ١٠٠). هه روه ها ده شفه رمویت: ﴿كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ﴾ (المائدة: ٨)، واته: نه ی نه وانه ی باوه رپتان هیناوه زور به چاکی هه ستن به نه نجامدانی شایه تی دادپه روه رانه له بهر خوا..... (ته فسیری ناسان، ل: ١٠٨).

فه رموشیه تی: ﴿وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (النساء: ٥٨)، واته: هه رکا تیکیش دادوه ریتان کرد له نیتوان خه لکیدا، دادپه روه رانه فه رمانپه وایی بکه ن (ته فسیری ناسان، ل: ٨٧). دادگه ریش له به رامبه ر ژیر ده سه ته کاندوا گه یاندنی مافه کان به دادگه ری گه پاندنه وه ی ماف بق سه ته ملیکراو سه ره به رزی و شکومه ندی له ثومه تدا دروست ده کات و نه وه یه کی نازاو ثومه تیکی خاوه ن ئیراده ی نازا دبه ره م دینیت که سته م قبول ناکات، ژیرده سه تانیکه که حوکم پرانیه کانیا ن خوشده ویت و ملکه چی ده بن، چونکه دادگه ریان له خویاندوا له ده ره وه ی خویاندا به رجه سه ته کردوه، چونکه دادگه ریان له خویاندوا له ده ره وه ی خویاندا به رجه سه ته کردوه، چونکه سته م تاریکیه له روژی دوا ییداو سه ره تابه که بق روخانی ده ولت بویه خوی گه وره له خوی قه ده غه کردوه و له نیتوان خه لکیدا ری پینه داوه، وه له فه رموده قودسیه که دا هاتوه که ده فه رمویت: نه ی به نده کانم من سته م له سه ر خوم حه رام کردوه و له نیتوان ئیوه شدا به حه رام داناوه، وریابن سته م له یه کتر نه که ن^١. خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿أَحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (الصفات: ٢٢)، خوی گه وره فه رمانده دات به فریشته کان هه موو نه وانه ی سته میان کردوه کویان بکه نه وه خویان و هاو سه رانیان... (ته فسیری ناسان، ل: ٤٤٦). هه روه ها خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿فَتِلْكَ يَبُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (النمل: ٥٢)، واته: نه وه تا ماله کانیا ن

^١ مختصر صحيح للمنزى، ژماره: ١٨٢٨.

کاولو چۆله به هۆی ئه و سته مه ی که کردیان (تهفسیری ئاسان، ل: (۳۸۱)، جێی خوشیه تی که بێتین دهوله تی نوری له سه رده می نوره دین زه نکی و دهوله تی ئه یوبی له سه رده می سه لاهه دیندا، دادگه ری تیادا بالاده ست بوو، مافی خه لکی پارێزبوو، ئه وانیش چالاکانه ده ستیاندا به جیهاد و به گری کردن له دهوله ته که یان^۱، قاضی ئه یب شه داد ده رباره ی سه لاهه دین ده لێت: بۆ چه سپاندنی دادگه ری هه موو دوو شه ممه و پێنجشه ممه یه که داده نیشت له مه جلیسکی گشتی و کراوه داو زانیان و دادوه ران و مامۆستایانی ئاینی ئاماده ی ده بون و ده رگای والاده کرد بۆ که سه خاوه ن سکالاو داواکان تاوه کو بگه نه لای، به بچوک و گه وره و پیرو به سالآچووه وه. ئه م کاره شی له کاتی سه فه رو له شاردا ده کردو هه میشه ئاماده ی گوێبیست بوونی چیرۆکه کان و ده ستنیشان کردنی سته م بوو تیادا رۆژانه هه موو رووداوو چیرۆکه کانی کۆده کرده وه و ده ستی به رووی که سه وه نه ده نا که کیشه ی هه بویت یان هانای بۆ هینابیت گوێبیستی بووه و سته می له سه ره لگرتوه^۲، به م شیوه یه سه لاهه دین دادپه روهری به رجه سته کرد له دهوله ته که یداو چه ندین رووداوو جێبه جێکردنی پراکتیکی بۆ به جێهێشتوین له گه ل ئه میرو هاو لاتیاندا بۆ پاراستنی مافی تاکه کان و مافه کانی دهوله ت که هه مووی له سه ر بنه مای دادپه روهری و ماف بۆ گێژانه وه بنیات نراو و، که هه موویان ئه م بنه مایه مان بۆ ده چه سپتن: دادگه ری بناغه ی ده سه لاته و سته میش دهوله ت له ناو ده بات^۳. هه روکه ئه م دادگه ری به کێک بوو له هۆکاره کانی سه رکه وتن له حطیندا.

۷- **ئه وه یه کی جه نگاوه ره له پیناوی خودادا**: نه وه ی سه لاهه دین له بۆشاییه وه و نه هاتبوو، به لکو له ئاکامی چه ندین هه ولێ زانستی و په روهره ییه وه بوو له سه ر رییازی ئه هلی سوننه ت و جوماعت، ئه و نه وه یه ش که خوای گه وره سه رکه وتنی خه لاتکرد له حطیندا چه ندین سه فته تی تیادا به رجه سته بوو بوو که سه فته تی (طائفه ی منصوره) کۆمه لێ سه رخران و گرنگترینیان:

۱- **له سه ره ق و راستین**: طائفه ی منصوره له هه موو موسلمانانی تر زیاتر پابه ندی هه ق و راستین، باسکردن و سه رکه وتنیشیان به هۆی ده ستگرتنیه وه یه به راستی تێرو ته واوه وه کاتێک که خه لکانی تر پشته تێده که ن، له و لایه نه دیارانه ش که له وه ق و راستیه دا هه ن که طائفه ی منصوره پێوه ی به نده:

• دامه زوای له پیرو باوه رداو پابه ندبوون به وه ی که پێغه مبه رو هاوه لان له سه ری بوون و خۆپاراستن له بیدعه و بیدعه چه کان، چونکه ئه وان هه لگرانی سوننه تن، سه لاهه دین و ئه و

^۱ دروس وتأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۲۰۸.

^۲ النوادر السلطانیة فی المحاسن الیوسفیه، ل: ۱۳-۱۴.

^۳ دروس وتأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۲۱۱.

موسلمانانەش كە لەگەڵیدا بوون، ئەوان بوون كە دەولەتی فاطیمی شیعەیی ئیسماعیلیان لەناو برد.

• دامەزراوی لەرێنمایی و هەلسوكەوتدا كە بە پێبازی پیغەمبەرەو دیارەو لەهاوێلانەو و بۆمانگۆیزراوێتەو و خۆپاراستن لەو شتانەیی كە دەبنە هۆی تاوان كەوتنە گومان و ئارەزووی ناپەرەوا.

• دامەزراوی و پابەندبوون بە جیهاد و تێكۆشانەو بە مال و بەگیان و فرماندان بە چاكە و رێگری لە خراپە، گێڕانەوێ ماف بۆ خاوەنەكانیان.

• دامەزراوی و سۆربوون لە سەر دەستەبەرکردنی هۆكارە مادی و مەعنەوییەكانی سەر كەوتن و كۆكردنەوێ ئەو تاییبەتمەندیانەیی كە سەر كەوتنی خوای بۆ موسلمانان دەستەبەر دەكەن، گومانیش لەوێدا نیە كە ئەوان بە هۆی ئەو رێگە راستەو سەردەكەون كە گوتویانە لەگەڵ ئەو هەول و تێكۆشانەیی كە بۆ دەستخستنی هۆكارەكان دەیدەن، سەڵاحەدین و سەر كردهكانی هاوڕێشی ئەم كارەیان ئەنجامدا و هەولێدانیشت بۆ دەستخستنی هۆكارەكان بە شێكە لە دامەزراوی لە سەر ئاین، چونكە شەریعەت فرمان دەدات بە گرتنەبەری هۆكارەكان و گرتنەبەری شیوازە مادییە گونجاوێكان، لە پێشەسازی و چەك و پلاندانان و كارگێڕی... هتد، نایبیت و اگومان بەرین كە سەر كەوتن بۆ ئەوانە بە دیدیت، چونكە بە دیهێتانی ئەمانە لە پێداویستیەكانی دامەزراویە لە سەر ئاینی پەروەردگار^۱.

ب- ئەم كۆمەڵە فەرمانەكانی خوا جێبەجێ دەكەن؛ ئەمەش تاییبەتمەندییەكی زۆر دیارە لەو سەفەكەیی پیغەمبەر (د.خ) دا بۆ ئەم كۆمەڵە، چونكە ئەوان كۆمەڵێكن كە هەڵدەستن بە جێبەجێ كردنی فەرمانەكانی خوا، ناوێشان (الطائفة المنصورة) یە، سەڵاحەدینیش بەو ناسراوێ كە هەلگری ئالای بانگەوازە بۆ لای خوا و ئاین و شەرع و سوننەتی پیغەمبەرەكەیی (د.خ) و هەستا بە بلۆكردنەوێ سوننەت لە نێوان خەلكیدا بە هەموو شیوازیكی توانا و دروست، تواناكانی دەولەتیشی بۆ ئەم مەبەستە بۆ درووخستنەوێ گومان لە رێبازی ئەهلی سوننەت و ولادمانەوێ نەیارەكانیان خستەگەڕ.

• هەر وەها دەولەتی سەڵاحەدین هەڵدەستا بە فرمان دان بە چاكە و نەهێ لە خراپە بە دەست و زمان و دلی دژ بە هەر لادانیك بوو، لە هەر بوارێكدا بوبیت چ رامیاری یان كۆمەڵایەتی یان ئابوری یان زانستی یان بیروباوەری.

^۱ تبصیر المؤمنین بفقہ النصر والتكین، ل: ۴۷۳.

ج- **نُه و کومه لویه هه لده ستیټ به نه نجامدانی نه رکي جهاد کردن له پینا و خودادا**: طائفه ی مه نصوره له فهرموده کانی پیغه مبه ربه و شیوه باسکراون که (یقاتلون علی الحق^۱ او یقاتلون علی امرالله^۲ واته: له پینا و راستیدا ده جه نگین یان له پینا و فرمانه کانی په روه ردگاردا. سه لاهه دین و سوپاکه شی هه ستان به جهادی شهرعی له پینا و خودا و روویه پووبوونه وهی دوزمنانی خوا له بی باوه پان و خه لکانی تر.

د- **کومه لیکی نارامگرن**: خوی گه وره طائفه ی مه نسوره ی به نارامگری تاییه تمه ند کردوه و توش بینیت و دواتریش نه بینیت که چوڼ سه لاهه دین و سه ریازه کانی نارامگریه کی جوانیان نواندو هیزه سته مکاره کان نه یانتوانی له ریبازو نامانجی خوځیان لایان بدهن، بویه پیغه مبه ر د.خ نه وانه ی وه سف کردوه به وهی که: گوئ نادهن به وانه ی که به دروځیان ده خه نه وه یان جیاوازن له گه لیاندا^۳. نه م ده سته واژه ی پیغه مبه ریش د.خ ناماژه به و مروفه کارایانه ده کات که نامانجه کانیاں دیاری کردوه و ریگه یان گرتوته به رو گوئ نادهن به جیاوازی خه لکی نه یارو کوسپی مروفه ترسنوک و لاوازه کان و به دروځستنه وهی دوزمنه داخ له دل کان و به نارامگری و دامه زراویه وه روویه پوی کوسپو نه هاهمه تیبه کان ده بنه وه^۴. نه م وه سفانه ی که ب طائفه ی مه نصوره له فهرموده کاند اکراوه به سهر نه وهی سه لاهه دین دا جی به جی ده بیټ، سه لاهه دینش وه سیه تی به سودی ب سهر ریازه کانی ده کردو روژیکیان ووتی: بزانش که نیوه نه مرف سهریازی نیسلان و خوین و مال و منالی موسلمانان له گه ردنتاندا یه و خوی گه وره ش له روژی دوایدا ده رباره یان لیپرسینه وه تان له گه ل ده کات، نه م دوزمنه ش جگه له نیوه که س نییه له ولاتی موسلماناندا روبه پوی بیټه وه، جا نه گه ر نیوه پشت هه لیکه ن (په نا به خوا) ولات ده پیچرټه وه و به بنده کان تیاده چن و ژن و مندال و سهر و مالتان ده برټ و له مزگه و تدا خاچ ده په رستری و قورثانی لیدورده خرټه وه و نویژی تیادا ناکرټ، هه موو نه و شتانه ش له گه ردنی نیوه دایه، چونکه نیوه بوون که بونه ته هوئ نه وه و مالی موسلمانان تان خواردوه هه تاوه کو به رگریان لییکه ن، که واته موسلمانان له ولاته کانی تر دا چاوه پپی نیوه ن والسلام علیکم^۵.

^۱ أبو داود، کتاب الجهاد، باب: داود الجهد (۱۱/۳)، ژماره: (۲۴۸۴).

^۲ مسلم، کتاب: الأمارة، باب قوله: لاتزال (۱۵۲۴/۳۱)، ژماره: ۱۷۶.

^۳ سه عیدی کوری مه نصور گټراویه تیبه وه، کتاب، الجهاد، ژماره: ۲۳۷۶، چنه د ریگه یه کی تری به هیزه ده کات.

^۴ صفة الغریاء، ل: ۲۰۵.

^۵ البداية والنهاية، له: واقدساه وه (۳۷۳/۱).

۸- پشت به ستن به زانایان و راویژ پیکردنیان له جه نگو به پړوه بردنی ولاتدا؛ سه لاهه دین هه میسه له گهل زانایاندا بوو، له گهلایاندا داده نیشت و راویژی پیده کردن له جه نگو به پړوه بردنی ولات داو گوئی بۆ ناموژگاریه کانیاں ده گرت، ده به ست، نه و زانایه ش که زیاتر له گهلیدا بوو له کاتی سه فورو له شاردا بریتی بوو له القاضی الفاضل، سه رنجی قسه ولیکدانه وه کانی بده بۆ گرنه گرتین هوکاره کانی سه رکه وتن پاش کومه کی په روه ردگار، نه لی: ولاته کان به سه رباز رزگار نه ده کران، به لکو به هوئی وته کانی الفاضل وه بوو قاضی فاضل رای به هیژو قسه ی راست و برپاری دانایانه ی پیشکه ش ده کردو له روجه نگو پلان و سیاست و فرمانپه وایدا راستگو بوو له گهلیدا، ابن کثیر نه لی: قاضی الفاضل له میصردا ولاتی به پړوه ده بردو سولتان هه ر پاره یه کی پتویست بویه بوی ده نارد، و که شتیگه لیشتی بنیات ناو نامه کانی سولتانیشی دنوسی^۱، هه روه که سه لاهه دین له لایه ن زانایانه وه پشتیوانی ته واوی لی ده کراو نه ویش راویژی پیده کردن و رای وهرده گرتن، دواى سه رکه وتنی مهنیشی له جه نگی حطین دا سه لاهه دین رای وابوو که دريژه بدات به جیهاد دژ به خاچه رسته کان بۆ گهلاندنه وه ی شاره کانی شام بۆ ژیر ده سه لاتی موسلمانان، کومه لیکیش له زانایان له م نازادسازیه دا به شداریان کردکه له شوینی خویدا باسیان ده که دین به پشتیوانی په روه ردگار^۲، نه وه بوو سه لاهه دین پشتی به ست به زانایان بۆ نامه ده کردنی نوممه ت له روى جیهاده وه و رونکردنه وه ی مه به ستی نیسلام له جیهاد و پتویستی پابه ند بوون پیوه ی و کارکردن بوی، زاناکانیش رۆلکی سه ره کیان هه بوو له به رزکردنه وه ی وره ی سوپا له جه نگی حطین و جه نکه کانی تردا.

۹- په یوه ندی باش له گهل په روه ردگارا؛ سه لاهه دین خاوه نی په رستش ونزای ژور بوو و نومییدی به هیژی به پشتیوانی و سه رخستنی په روه ردگار هه بوو، فرمانیشی به خه لک ده کرد بۆ کاری چاکه و دورکه وتن وه له خواپه وهانی ده دان بۆ تاعه ت و خواپه رستی و خوشی پیشه نگیان بوو له و بواره داو بواری بۆ ره خساندن بۆ پاککردنه وه ی دهرونیان و خه ریک بوون به خویندنه وه ی قورئان و وردبونه وه لی و له به رکردنی، هه روه که ژور بایه خی به شه و نویژ ده داو ژور یادی په روه ردگاریشی ده کرد، سه ربازو فرمانده کانیشی بۆ هانده دا، نه وه بوو له خزمه ت زانایاندا

^۱ شذرات الذهب (۴/۳۲۷).

^۲ البداية والنهاية، دروس وتأملات فی الحروب الصلیبية، ل: ۱۹۸.

^۳ دروس وتأملات فی الحروب الصلیبية، ل: ۱۴۳.

داده‌نیش و قورئانی بۆ ده‌خویندنه‌وه و گوئی له‌رافه‌کردنی ده‌گرت، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل خه‌لکی فه‌رمووده ناسدا داده‌نیش و لێئانه‌وه فێری تیگه‌یشتن له‌فه‌رمووده ده‌بوو، ئه‌مه جگه له‌ئاماده‌بوونی له‌مه‌جلیسی زانایاندا، هه‌روه‌ها زانایان و مامۆستایان و رافه‌کارانی قورئانی بانگ ده‌کرد هه‌تا وه‌کو سوپاکه‌ی فێری قورئان و تیگه‌یشتن له‌ئاین بکه‌ن و په‌یوه‌ندیان به‌په‌روه‌ردگاره‌وه به‌هێز بکه‌ن، فه‌رمانیشتی ده‌دا به‌سه‌ریانه‌کانی که‌هه‌ستن بۆ شه‌و نوێژویدی په‌روه‌ردگار زۆر بکه‌ن، سه‌ردانی خێوه‌ته‌کانی ده‌کردو ئه‌گه‌ر خه‌لکی ناو خێوه‌تیک بی ئاگابونایه به‌ئاگای ده‌هێنان و باسی پێویستی یادی په‌روه‌دگار و په‌رستش و گوێزپه‌لیکردنی بۆ ده‌کردن، دیاره ئه‌م کارانه‌ش گرنگترین هۆکارن بۆ سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر دوژمندا.

۱۰- **خۆدانه‌ده‌ست په‌روه‌ردگار پاش خۆ ئاماده‌کردن:** یه‌کیکی تر له‌هۆکاره‌کانی سه‌رکه‌وتنی ئه‌وه‌بوو که‌ پاش ده‌ستگرتن به‌هۆکاره‌کانه‌وه و فه‌راهم کردنیان هه‌نای ده‌برد بۆ په‌روه‌ردگار و داوی پشتیوانی و کۆمه‌کی لێده‌کرد، هه‌میشه ده‌ست به‌نزا بوو له‌ته‌نگانه‌شدا هه‌میشه په‌نای بۆ خوا ده‌بردو زۆر به‌کول و دڵسۆزانه ده‌پاراپه‌وه، القاضی زانا و هاوڕیی سه‌فه‌رو جیهادی ده‌رباره‌ی نزاو بارودۆخی له‌و کاتانه‌دا ده‌لێت: خێری ده‌کردو ده‌یشارد هه‌وه، له‌کاتی کړنوش بردنیشدا رازو نیازی خۆی بۆ په‌روه‌ردگار ده‌رده‌پێی و ده‌یوت: په‌روه‌ردگار، هۆکاره زه‌مینییه‌کانی من به‌بنه‌ست گه‌شتوون و ده‌سته‌و سانه‌ له‌به‌رامبه‌ر سه‌رخستنی ئایینه‌که‌تداو ته‌نها په‌نا هێنان بۆ تۆ ده‌ستگرتن به‌ئایینه‌که‌ته‌و پشت به‌ستن به‌فه‌زلی تۆ ماوه‌ته‌وه، تۆم به‌سه‌و تۆ باشترین پشت و په‌نای، بینیم له‌کړنوشدا بوو فرمێسکه‌کانی به‌ریشیدا ده‌هاتنه‌ خواره‌وه و ئه‌م ده‌زانی چی ده‌وت^۱، پاشان خێرا په‌روه‌ردگار وه‌لامی نزا که‌ی ده‌دایه‌وه و خاچه‌رسته‌کانی توشی شه‌ه‌زان و شکست هێنان ده‌کرد، به‌لێ ئه‌مه به‌ره‌می پشت به‌ستنی ته‌واوه به‌په‌روه‌ردگار و نزا کردنه له‌ناخی دله‌وه بۆ په‌روه‌ردگار که‌ خۆی ده‌فه‌رموێت (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ) (الطلاق: ۲ - ۳)، واته‌ جا ئه‌وه‌ی له‌خوا بترسیت و پارێزکاریبیت، ئه‌وه خوا ده‌روی لێده‌کاته‌وه و له‌شوێنیکه‌وه رزو رۆزی پێده‌به‌خشیت که‌ حسابی بۆ نه‌کردبیت و خۆی پێی نازانیت. ته‌فسیری ئاسان ل: ۵۵۸.

^۱ دروس وتأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۱۴۳.

^۲ النواذر السلطانیة، ل: ۱۲.

ههروهه دهفهرموئیت: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ (الطلاق: ۳)، واته: جا نهوهی پشت به خوا ببهستیت، نهو زاتهی بهسه، بۆ نهوهی یارمهتیدهری دهربیت چونکه بهراستی خواکارو فهرمانی خوی به نه نجام دهگه یه نیت بیگومان خوا بۆ هه موو شتیك نه خشه یه کی دیاریکراوی بپیارداوه. (تهفسیری ئاسان، ل: ۵۵۸) دهشفهرموئیت: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ (البقرة: ۱۸۶)، واته نهی محمد (ﷺ) لیبتت نه گهر بهنده کانه پرسیمارت لیبکه نه دهربارهه، نهوه من نزفیکم لیبانهوه، بههاناو هاواری دوعا گوئیانهوه دهچم هه ر کاتیک لیم بیارپنهوه و نزا بکه نه، دهبا نهوانیش بهدهم بانگهوازی منهوه بپن و باوه {ی دامه زواو بهمن بهینن بۆ نهوهی ریگای هوشیاری و ناگایی بگره بهر (تهفسیری ئاسان، ل: ۴۷۴)}.

۱۱- سه رکه وتنی کاره هه والگریه کانی سه لاهه دین: سه لاهه دین توانی هه والگره کانه دزه پتیکاته ریژی خاچه رسته کانهوه، نهوه بوو پیش جهنگی حطین سه لاهه دین توانی سیبلی هاوسه ری بۆهیموندی سییه می فه رمانپه وای نه نطاکیه رابکمیشیت و په یوه ندی نهینتی له گهل سه لاهه دیندا هه بیت و بهرده وام له نه خشه و جموجولی خاچه رسته کانه ناگاداری ده کرده وه، نه م کاره شی له به ره به یانی رۆژی حطیندا نه نجامدا، ابن الاثیر میژوونوسیش نه م "راستیه دوپاته دکاته وه، ده لیت: شازاده ی نه نطاکیه په یوه ندی له گهل سه لاهه دیندا هه بوو له بارودوخی نه نطاکیه ناگاداری ده کرده وه^۱، أبو شامه ش ده لیت: هاوسه ری البرنسی خه لکی نه نطاکیه، که به خاتو سیبیل ناسرابوو لایه نگر سولتان بوو وهک چاوئیک سودی لیوه رده گرت له به رامبه ر دوژمندا، هه والو نامۆزگاری پیشکه ش ده کردو له نهینیه کانیا نه ناگاداری ده کرده وه و سولتانیش دیاری به نرخی پیشکه ش ده کردو ریژی زوری لیده نا^۲، یه کیک له هۆکاره کانی سه رکه وتن له حطینیشدا گرنگیدانی پیویست بوو به م لایه نه و نه مه ش سه لاهه دینی له ده ستریزی کتوپر پاراست و صن تزویش ده رباره ی گرنگی نه م کاره ده نوسیت: نه گهر دوژمن بناسیت و خوشت بناسیت، ئیتر هیچ پاساوئیک نییه بۆ ترسان له سه د جهنگ، به لام نه گهر خۆتت ناسی و دوژمنت نه ناسی نه وه له هه موو جهنگیکدا توشی

^۱ دور المرأة فی الاستخبارات الاسلامیه، ل: ۶۷.

^۲ حین وقائع وعبر، عبدالفتاح عاشور، ل: ۴۵.

شکست دهیبت^۱ بلیمه تی سه لآحه دین له پیکهینانی توپیکی په یوه ندی هه والگیری توکمه دا بوو له ریزی خاچه رسته کانداهه جوریک که هه والی جموجوله کانی خیرا پیده گهشت^۲.

۱۲- **ئهو هوکارانه ی که په یوه ندی به خاچه رسته کانه وه هه بوو:** خاچه رسته کان له م جهنگه دا بهش بهش بوو بوون له کاتیکدا که قومصی فرمانپوای طرابلس روویه پوووونه وه ی پی باش بوو، نه رناطی فرمانپه وای کرکی لی راست بوویه وه و تۆمه تباری کرد به ترسنوکی و بونی په یوه ندی له گه ل موسلمانان کانداهه پروپاگنده کردن بۆهیزیان و نه رمی نواندن له بهرامبه ریاندا به هۆی نه وه ی که سه لآحه دین و موسلمانان کان هاوسه ره که یان له قه لای طبری ده گه مارو دابوو، هه ربویه بینیمان هه ره که هه لی بۆ هه لکه وت به سه ربازه کانییه وه هه لات و له دژوارترین کاتدا خاچه رسته کانی به جیهیشت هه روه ک چۆن خیزانه که ی له م بارودوخه ناله باره دا جیی هیشت.

• **ئه وه بوو به شیوه یه کی ساویلکانه که وتنه ناو هو داوه وه که سه لآحه دین بۆی ته نیبون، پیشتریش قونصی طرابلس هه سته پیکرد و ناگاداریکردنه وه لیتی.**

• **روخانی لایه نی مه عنه وه ی و ره یان له سه ره تای جهنگه که دا ده ره نجامی په لاماره به هیزو کتوپره کانی موسلمانان، که ژور نه بهردانه هیرشیان ده بردو به ته وای و ره ی خاچه رستانیان رووخاند.**

• **خرابی به دپوشتی خاچه رسته کان و بلاووونه وه ی خراپه کاری له ناویاندا، چونکه به شیکی ژوریان بۆ تالانی و خوینپرشتن و دزی هاتیبون، سه رکه وتنی نه وانهش به سه ر باوه پدارانی یه که تاپه رستدا دووره، سه باره ت به مهش گۆستاف لوبون له کتیبی (حضارة العرب) دا ده لیت: ئه وه ی که جیی تیرامانه نه وه یه که ئه وسوپایه ژور بی ره وشت بوون و هیچ به هایه کی ره وشتیان نه بوو، به لکو کۆمه له خه لکیکی خراپه کارو نزم و بی ره وشت بوون، ئه م جوړه که سانهش دوژمن و له ناو به ری شارستانین، چونکه جگه له بیباوه پو دزو زیناکه رو پیاو کوژو خیانه تکارو راهبی بی ره وشت که سی تریان تیادا نه بوو^۳.**

۱۳- **زای ابی الحسن الهندوی ده رباره ی نهینی سه رکه وتنی سه لآحه دین: شیخی نه ده وی و تاریکی له (رابطة العالم الاسلامی) دا پیشکه شکرد که تیادا هاتبوو: چاره سه ری یه که می کی شه ی**

^۱ الاستخبارات العسكرية فی الاسلام، ل: ۳۱۱.

^۲ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۵۳.

^۳ حضارة العرب: ۳۲۸.

فەلەستین ئەوێه کە سەلاحەدینێک لە سەر شانۆی کیشەیی فەلەستین و جیهادی ئیسلامیدا
بۆ جاری دووهم دەرکەوت: الزرکلی دەلیت:

هاتی صلاح الدین ثانیە فینا وجددی حطین أو شبه حطینا

.. نەینێ ئەو سەرکەوتنە مەزنەیی سەلاحەدین چی بوو کە جیهانی هینایە خرۆش و، رێپەرەوی
میژووی گۆپی؟ نەینێ تەنھا ئەوێه کە ئەو موسڵمان و باوەردارو موخەمەدی بوو جگە لە زمانی
قورئان هیچی تری نە دەزانی، تەنھا زمانی بیرو باوەرپی دەزانی، زمانی بەهەشتی دەزانی و
موسڵمانانیش ھەروابوون... موسڵمانانیش ھەتاوھەکو ئەمڕۆ ھەچەندە رەوتی مادیی و پەرەردەیی
ھاوچەرخی کاریگەری خۆیان ھەبوو لە سەری، بەلام هیشتا تەنھا زمانی قورئان و دەزانن، بێگومان
موسڵمانان لە رۆژھەلات و رۆژئاوای زەویدا، ھەچەندە زمانیان جیاواز بێت، ھەچەندە زیرەکو
ناو دارو لیھاتوو بن ئەمڕۆ تەنھا زمانی محەمەد (د.خ) دەزانن کە باوەریان پێئێناوێ و ھە
پێغەمبەرێکی نەمرو ھەلگری ئالای جیهادی پێرۆز، ئەوان تەنھا زمانی قورئان دەزانن، باریان
بە زمانی قورئان بیان دەوێت نە کە بە زمانی سیاسەت، سۆزو باوەریان بۆ وشەیی جیھاد بچولێت و
تامە زۆری شەھیدیان بۆ باس بکەن، ئەوان تا ئەمڕۆش باش ئەو زمانە دەزانن، تا قە نەینێ ھەژمونی
سەلاحەدین بە سەر دلاو گیانەکاندا لەو دەابوو کە ئەم نەینێی دەزانی، لە راستیدا موسڵمانان بۆ
جیھاد نە بێت ناجولێت، بۆیە سەلاحەدین لە ژێر سەرکردایەتیدا جۆرەھا سەرکردەیی کۆکردووە و وێرایی
چەندین گەلی جیا جیا توانی جیهادی ئیسلامی یە کبخت و بە سەر ئەو ھەموو دابەشبوون و
ناکۆکیەدا زال بێت، بەلام ئایا چۆن توانی ئەم جیھانە بە فراروان و جۆراوجۆرە لە رووی مەزھەب و
رۆشنبیری و کلتور و ھە کبخت؟ چۆن توانی لەم کاتە ناسکەدا لە ژێر ئالای ئیسلامدا یە کگرتن
بە دیبێت؟ ئالای ئەو ھە پەرستی عەرەبی بەرز نە کردووە ریم پێدەن ھەتاوھەکو بلییم: من
بەرەچە ئەکە ھندیم و کلتوریشم ھندیە لە ھیندا لە دایکبووم و گەرە بووم، بەلام باوەریم بە محەمەد
(د.خ) بە قورئان ھەییە و ملیونەھا دلا ھەییە تامە زۆو بە ئاواتی ئێو ھەییە و ئامادەییە گیان و
ژیان و تەندروستی لە پێناو ئاندا بەخت بکات، قەسابخانەییەکی گەرە لە ھیندا روویدا لە ئەحمەد ئاباد
لەم نزیکاندا، ھۆی چیبوو؟ چونکە کۆبونەوێهەکی ئیسلامی گەرە ھەبوو بۆ پشتیوانی کردن
لە مەسەلەیی فەلەستین، ئەم قەسابخانەییە و ئەم جەنگە تائیفیە بۆیە روویدا، چونکە موسڵمانان
لە دوروی خاک و بەر بەستە دەریایەکاندا و وێرایی شارەزا نەبوون لە زمانی عەرەبی، ئەم کۆبونەوێه
میژوویە مەزنەیان ئەنجامدا بۆ داکۆکی کردن لە مەسەلەیی فەلەستین، ئەمەش بەلگەیەکی روونە
لە سەر ئەوێ کە دلائلیکی باوەردارو دلسۆز ھەن کە تەنھا پەرەردگار رادەیی دلسۆزیان دەزانیت و
زمانی سیاسەت و دبلۆماتی نازانن، بەلکو زمانی باوەرپو سۆزداری بۆ قورئان دەزانن، بەم پێش

ئىۋە سامانىكتان ھەيە كەنەمريكاو روسيا نيانه، كەنەویش سامانى باۋەرە، باۋەرە بى ھەيزو لە بن ھەتو... ئەم سامانە ھەيە، بەلام پىۋىستى بەجولاندن ھەيە جولاندنىكى راستگۇ باۋەرەدارانە^۱.

چوارەم: كاردانە ۋە كانى جەنگى حگين:

۱- خوشحالى القاجى الفاجل بەسەر كەوتن لە حگيندا: القاضى الفاضل لەسەر كەوتنى حطيندا لە ديمەشق دابوو، كاتىك ئەم ھەوالەي پىگەيشت نامەيەكى نووسى بۆسولتان كەتيايدا ھاتبوو: با گەرەمان خوشحالىبەت بە ۋەي كەپەرەردگار ئاينى راستى بە ۋەي ئە ۋە ۋە پايەدار كەرد، ۋەك دەلەين: ئىستا بوى بە گەرەي مەن و گەرەي ھەموو موسلمانان، خۋاي گەرەش دوو نىعمەتى ديارو ناديارى پىيە خشىويت و دوو مولكى پىداويت: مولكى دونيا و دوارۆز، بەندە ئەم نامەيەي نوسى ھىشتا سەرمان لە كەپنوش بەرزنە كەردۆتە ۋە فرمىسكە كان وشك نەبۇنەتە ۋە چەندە بە ئاۋاتە ۋە بوم كە كلىسە كان بىيەتە ۋە بە مەزگەرت، ئەو شويەي كەتيايدا دەوترىت خۋاي گەرەي سىيە ميني سى كەسەكەيە تيايدا بوتريت: خۋاي گەرەيەكە سوپاسگوزارى پەرەردگار جارىك لە زمان و جارىكى لە پىلوى چاومان دەرپىت....

تللك المكارم لأقعبان من لبنٍ وذلك الفتح لأعمان واليمن

وذلك السيف لاسيف ابن ذى يزن

زمانەكانىش دۋاي ئەم نازداسازى تەسبىحات و ستایشى بى كۆتايان دەبىت^۲.

۲- نمونەيەك لە شعري عيمادى ئەصفەھانى دەرپارەي حطين:

يايوم حطين والأبطال عابسة	وبالعجاجة وجه الشمس قد عبسا
رأيت فيه عظيم الكفر مُحترقاً	مُعقراً خُدَّه والأنف قد نَعَسا ^۳
يَاطْهُرُ سَيْفِ بَرى رأس البرنس فقد	أصاب أعظم من بالشركِ فدُجِسا
وغاص إذ طار ذاك الرأس في دمه	كانه ضفدع في الماء قد غطس
عرى ظُباه من الأغماد مَهْرَقَةً	دماً من الشرك رَدَّاهَا به وكسا
مَم سَيْفُهُ في دماء القوم مَبْغَمَسٌ مِنْ	كَلٍّ لَمْ يَزَلْ في الكُفْرِ مُنْقَمِسا
أفناهم قتلهم والأسرُ فانتكسوا	وبيتُ كفرهم من خبثهم كُنْسا ^۴

۳- ھەر ۋە ھاشەھاب فتیان شاخوری دەلیت:

^۱ محاضرات فی الفكر والدعوة (۲/۲۲۸، ۲۲۹).

^۲ كتاب الروضتين (۳/۳۰۶).

^۳ ھەمان سەرچاوە، ل: (۳/۳۰۰، ۳۰۱).

^۴ ھەمان سەرچاوە، ل: (۳/۳۰۱).

جاشت جيوش الشرك يوم لقيتهم
أوردت أطراف الدِّماح صُدُورهم
فهناك لم يُرَ غيرُ نجم مُقبلٍ
فمن الذي من جيشهم لم يُحترم
حتى لقد بيعت عقائلُ أرهقت
سقت الممالكُ الكرامُ ملوكهم
وعجمت غودَ صليبيهم فكسرت
أعلى الأدهام^٢ من أسرت وأرخصت
وجعلت شرق الأرض يحسد غربها
لا يعلّمك المسلمون فكهم يد
أمنت سريتهم وصنت حريمهم
ما إن رآك الله إلا آمراً
متواضعاً لله جلّ جلاله
لم يخل سماعاً من هناءٍ منهئى
واستعظم الأخبار عنك معاشرُ
مضت الملوك ولم تنل عشر الذي

يتدامرون على متون الضمير
فولغن في علق النجيع^١ الأحمر
في إثر عفرية رحيم مدبر
ومن الذي من جمعهم لم يؤسر
بالسبي بالثمن الأخس الأحقر
كأسابه سقت اللثيم الهنفرى
وسواك ألفاه صليب المكسر
بيض الصوارم من زهاب العسكر
بك فهو داع دعوة المستنصر
أوليتهم معروفها م ينكر
ودرأت عنهم قاصمات الأظهر
فيهم بمعروف ومُنكر ومُنكر
وبك اضمحلّت سطوة المتكبر
للمسلمين ومن سماع مبشر
فاستصغروا واستعظموا بالخبر
أوتيته من منجح أو مفخر^٣

^١ كتاب الروضتين (٣/٣٠١).

^٢ الأدهام جمع، مفردهما: أدهم

^٣ كتاب الروضتين (٣/٣٠٤).

٤- هه رووها نه بو حه سه ن عه لی نه تساعاتی نه نازا دکردنی گه ریه دا ده لیت:

شاعر ده لیت:

جلت عزماتک الفتح المینا	فقد قرّت المؤمنینا
رددت أخیة الاسلام لما	غدا صرف القضاء بها صمینا
وهان بك الصليب وكان قدما	یقرّ علی العوالی أن یهونا
یقاتل کلّ ذی ملّک رباء	وأنت تقاتل الأعداء دینا
غدت فی وجنة الأيام خالاً	وفی جید العلاء عقداً ثمیناً
فیا لله کم سرّت قلوباً	وبالله کم أبکت عیونا
وما طریة إلا هدی	ترفع عن أكف الأمسینا
حصان اللیل لم تقذف بسوء	وسل عنها الیالی والسینا
فصنّت ختامها قسراً ومن ذا	فكان نتاجها الحرب الزبونا
منال بدّ أهل الأرض طراً	سیواک ومعیقل أعیاء القرونا
فست حتی رأت کفواً	وغایة کلّ قاس أن یلینا
قضیت فریضة الاسلام منها	وصدّت الأمانی والظنوننا
تَهْزُ معاطف القدس ابتهاجاً	وثرّضی عنک مکة والحجونا
فلو أن الجماد یطیق لطقاً	لنادتک ادخلوها آمینا
جعلت صباح أهلها ظلاماً	وأبدلت الزئیر بها أنینا
تخال حُماة حوزتها نساء	بموضون الحدید مقنّعینا
لیبضک فی جمّاجهم غناء	لذید علم الطیر الحنینا
تمیلُ إلى المثقفة العوالی	فهل أمست رماحاً أم غصّونا
یکاد التّقع یذهلها فلولا	بروق القاضبات لما هُدنّا ^١
فکم حازت قدود قنّاک منها	قدوداً کالقنا لونا ولینا
وغیداً کالجاذر آنسات ^٢	کفید ندادک أبکاراً وغونا

هه رووها ده لیت:

فلا عديم الشام وساكنوه طبی تشفی بها الداء الدفینا

^١ کتاب الروضتین (٣/٣٠٥).

^٢ الجاذر: بیجوی مانگای کتوبیه.

سُهاد جُفْنُها فی کلَّ فُتَح	سُهاد یَمْنَح الغُمض الجُفونا
فأَلِم بالسَّواحِل فهُی صور	إلیک وألَحِق الهام المُننا
فقلب القدس مسرورٌ ولولا	سُطاک لکان مکتُبا حزینا
أَدْرَتْ علی الفرنج وقد تَلالَتْ	جُموعُهُم علیک رَحی طُحونا
ففی بیسان ذاقوا منک بؤساً	وفی صُفد أَتوک مُصَفَّدینا
لقد جاءتهم الأحداثُ جمعاً	کان صروفها کانت کمینا
وخانهم الزمان ولا مَلامُ	فَلست بِمُغْضُ زَمناً خَوُوناً
لقد جَرَّدت عِزماً ناصِریاً	لَهُ هَوَاتِ الکواکِبُ ساجِدین
لقد أَتَبعت من طَلب المعالی	وحاول أن یسوس المسلمینا ^۱

۵- خه‌ویکی سه‌یر:

دایکی سولتان سه‌لا‌ه‌دین باسی نه‌وه ده‌کات که له‌خه‌ویدا سکپرپووه به‌سولتانه‌وه و پتیا‌ن وتووه: سکت شمشیرِیکی له‌شمشیرِه‌کانی خوا تیادایه^۲.

۶- نازادسازیه‌کانی که‌نار پیش نازادکردنی قودس:

دوای نه‌وه‌ی که‌خوا‌ی گه‌وره سه‌رکه‌وتنی به‌خشی به‌سه‌لا‌ه‌دین له‌جه‌نگی نه‌مری حطین، که‌نه‌مه‌ش به‌کللی نازادسازیه نی‌سلامیه‌کان له‌ناوچه‌که‌دا داده‌نریت^۳ سه‌لا‌ه‌دین ویستی نه‌و جیهاده مه‌زنه‌ی به‌نازادکردنی شاری قودس و ده‌رپه‌پاندنی خاچه‌رسته‌کان تیایدا کۆتایی پتیا‌نیت، به‌لام راسته‌وخۆ به‌ره‌و قودس نه‌پۆشتن، به‌لکو رووکردنه که‌نار ده‌ریای پتیا‌شتر بوو بۆ نازادکردنی شارو حه‌ساروقه‌لا‌کانی خاچه‌رستان نه‌مه‌ش له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک:

أ- هه‌ستانی به‌هێرشی راسته‌وخۆ بۆ سه‌رشاری قودس ده‌بیته هۆی وروژاندنی هه‌موو به‌صره هیزه خاچه‌رسته‌کان له‌ناوچه‌که‌داو هه‌موان له‌دری کۆده‌بنه‌وه، ره‌نگه نه‌مه‌ش نازادکردنی نه‌و وشاره‌دوابخات.

ب- نازادکردنی نه‌م شاری له‌لایه‌ن سه‌لا‌ه‌دینه‌وه له‌وانه‌یه نی‌گه‌رانیه‌کی زۆر لای جیهانی رۆژ ناوا دروست بکات و به‌هه‌موو هیزیکیا‌نه‌وه ده‌که‌ونه خۆیان بۆ رووبه‌پووبونه‌وه‌ی.

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه (۳/۳۰۶).

^۲ مفرج الکروب (۲/۸۸).

^۳ سیاسة صلاح الدین فی بلاد میسر، ل: ۳۰۵.

ج- ههروهه له بهر ناشنایه تی به و تۆکمهی و قایمکاریانه ی که خاچه رسته کان له ناو شورواو له دهروهه ی نه و شارهدا کردبوویان.

د- بهرۆشتنی به رهو شارهکانی که نار ده ریا ویستی خاچه رسته کان له بنکه ی ده ریایه کانیا ن بیبهش بکات و که دهیان به سستیته وه به جیهانی دهروهه به تایبته به رۆژئاوای نه وروپایی و، له ناو ولاتی شامدا که مارۆیان بدات.

ه- ویستی په یوهندی ده ریایی خیرا له نیتوان بهنده رهکانی که ناری میسرو که ناری شام ناسان بکات.^۱

له بهر نه م هۆیا نه سه لآحه دین هه ستا به ریکه وتن به رهو نه و ناوچه و سه نگه ره خاچه رستهانه ی که که وتونه ته که نار ده ریا له چوارچیوه ی نه خشه یه کدا بۆلاوازکردنی تواناکانیا ن و ریکرتن له گه شتنی کۆمه کی بۆیا ن له نه وروپاوه ^۲. نه وه بوو له رۆژی یه کشه ممه ۲۵ ی ره بیعی دووه می سالی ۵۸۳ه/ی ته موزی ۱۱۸۷زدا سه لآحه دین له طبریه لای داو دهستی گرت به سه ر قه لآکه یدا، تارۆژی سی شه ممه تیایدا مایه وه و کاروباره کانی ریکخست، پاشان صارم الدین قایماز النجمی تیادا دانا^۳، له رۆژی چوارشه ممه ۸ ی ته موزی ۱۱۸۷زدا سه لآحه دین به رهو عه ککا به ریکه وت^۴ هه ر که گه یشته نزیک ی خه لکه که ی هاتنه دهروهه و تکا و داواکاری په نادانیا ن لیکرد، نه ویش په نایدان و له سهرو مالیا ن دلنیا ی کردنه وه و، سه رپشکی کردن له نیتوان مانه وه و کۆچکردندا نه وانیشی کۆچیا ن کردو سوپای نه یوبی هاته ناو شاره وه له رۆژی هینی مانگی جه مادی یه که می ۵۸۳ه ز داو دهستیا ن گرت به سه ر نه و چه ک و پارانه ی که تیایدا بوو و دیله موسلمان ه کانیشیا ن تیادا نازادکرد که ژماره یا ن چوار هه زار دیل بوو، نه م کارانه یا ن نه نجامدا به بی نه وه ی هیچ زیانی تیک بگه یه نن به خه لکی ناوچه که، یا ن به بازرگانه بوندوقی و بیازنیه کان^۵، نه م سیاسه تی چاوپۆشی کردنه ش که سه لآحه دین گرتیه بهر سودی نۆری هه بوو، چونکه بووه هۆکاریک بۆ ناسانکردنی رزگارکردنی شار ه که ناریه کان به یی روودانی بهرگرییه کی نۆر، ههروهه که نه م سیاسه ته ش رۆلی هه بوو له بهرده وامبوونی ژیا نی ئابوری

^۱ صلاح الدین و تحریر القدس، علیه ی المهدی، ل: ۱۲۴.

^۲ صلاح الدین و تحریر القدس، علیه ی المهدی، ل: ۱۲۴.

^۳ کتاب الروضتین (۷۹/۲)، مفرج الکروب (۱۹۶/۲).

^۴ عه ککا: شاریکی گه ووه و فراوانه و بهنده ریکی باشی هه یه.

^۵ النوادر السلطانية، ل: ۷۹.

^۶ سياسة صلاح الدین، ل: ۲۹۷.

له‌شاره‌که‌دا دواى هه‌ستکردن باززگانه رۆژئاوايييه‌كان به‌دادگه‌رى و لیبورییه‌ی سه‌لاحه‌دین^۱. نه‌وه بوو سه‌لاحه‌دین بۆ ماوه‌یه‌ك له‌عه‌ككادا مایه‌وه‌و، کردی به‌بنه‌که‌یه‌ك بۆ ده‌رچوونی سوپاکه‌ی بۆ ئازادکردنی سه‌ربازگه‌ نزیکه‌كان) وه‌ك: ناصره‌و قیساریه‌و حه‌یفاو صفوریه‌و شقیق و فوله‌و طور شوینه‌ نزیکه‌کانی تر^۲. توانی ده‌ستیان به‌سه‌ردا بگریت، پاشان ده‌ستی گرت به‌سه‌ر شاری نابلس و خه‌لكی شاره‌كه‌ی له‌سه‌ر مال و مۆلكیان هێشته‌وه‌ به‌هۆی نه‌وه‌ی كه‌ موسولمان بوون و پاش داگیرکردنی له‌لایه‌ن خاچه‌رسته‌كانه‌وه‌ تیايدا مابوونه‌وه^۳. هه‌روه‌ها صیداو به‌یروته‌و ناوچه‌ی جبیلش ئازادكران، به‌لام سه‌لاحه‌دین پریاریدا كه‌ رزگارکردنی صور دواى رزگارکردنی به‌یت المقدس بیت، هه‌ر بۆیه‌ نیازی به‌ریكه‌وتنی به‌ره‌و عه‌سقه‌لانی هه‌بوو چونكه‌ ئازادکردنی ئاسانتره^۴ و ده‌كه‌وێته‌ چوار رێیانیکه‌وه‌ له‌نیوان ولاتی شام و میسردا^۵، له‌رێی عه‌سقه‌لانیشتدا ده‌ستی گرت به‌سه‌ر ره‌مله‌و قه‌لای تبین و بیت لحم و خه‌لیلداو عه‌سقه‌لانیشت له‌ره‌جه‌بی سالی ۵۸۳ه‌ك/ ئه‌یلولی ۱۱۸۷زدا خۆی دا به‌ده‌سته‌وه^۶. هه‌روه‌ها شاره‌کانی غه‌ززه‌و داروم و نه‌رسوف و نظرون و بیت جبریلی ئازادکرد، الملك العادلی برایشی له‌میسره‌وه‌ هێرشی هێنا و ده‌ستی گرت به‌سه‌ریانادا، به‌م شیوه‌یه‌ هه‌موو شارو قه‌لا ناوخۆیییه‌كان ده‌ستیان به‌سه‌ردا گه‌را جگه‌ له‌كرك و شوبك كه‌توانیان خۆراگرن به‌م پێیه‌ش ته‌واوی ناوچه‌کانی كه‌نار ده‌ریا كه‌وته‌ ده‌ست سه‌لاحه‌دینه‌وه‌ له‌به‌یروته‌وه‌ هه‌تاوه‌كو یافا جگه‌ له‌شاری صور كه‌مه‌ركیز كوئرا دى مونتفراتی تیا‌دا‌بوو له‌و كاته‌دا، كه‌زۆر فیلبازو به‌هێزو پاره‌داربوو، ده‌ستی دایه‌ نه‌جامدانی قایمكارى له‌شاره‌كه‌دا و نوێکردنه‌وه‌ی هه‌لکه‌ندنی خه‌نده‌قه‌كه‌ی وه‌ك خۆئاماده‌کردنێك، بۆ رووبه‌رپووبوونه‌وه‌ی سه‌لاحه‌دین^۷، به‌تایبه‌ت كه‌سه‌رجه‌م نه‌و هێژانه‌ی كه‌ له‌شاره‌کانی كه‌نار ده‌ریاوه‌ ده‌رچووبوون روویان کردبوویه‌ صور، دواى نه‌وه‌ی كه‌سه‌لاحه‌دین سه‌رپشکی كردن له‌هه‌لبژاردن له‌نیوان به‌یتولمه‌قدیس و صوردا و زۆربه‌یان رویان کرده‌ صور^۸.

^۱ صلاح الدین و تحریر القدس، ل: ۱۲۵.

^۲ مغرب الکروب (۲/۲۰۲).

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه (۲/۲۰۲، ۲۰۳).

^۴ النوادر السلطانية، ل: ۸۰، صلاح الدین و تحریر القدس، ل: ۱۲۶.

^۵ صلاح الدین و تحریر القدس، ل: ۱۲۶.

^۶ النوادر السلطانية، ل: ۸۰، صلاح الدین و تحریر القدس، ل: ۱۲۶.

^۷ مغرب الکروب (۲/۲۰۸، ۲۰۹).

^۸ صلاح الدین و تحریر القدس.

پینجهم: دهره نجامه کانی جهنگی حطین:

جهنگیکی یه کلاکه ره وه بوو: جهنگی حطین به وه وه سف ده کریت که جهنگیکی یه کلاکه ره وه بوو، چونکه نه خشی دابه شبوونی سیاسی له ناوچه که دا گۆپی و پاش ئەم جهنگهش ئەو سولتانه تیکۆشهرهش که وته پئی بۆ ئازادکردنی شاره کانی که ناری شامو یه که له دوا یه که له بهر ده ستیدا شکستیان ده هینا جگه له صور که زۆر توکمه بوو، بهم شیوه یه گرتی که ناری شام چاره سه رکرا که ماوه یه کی زۆر بوو موسلمانان کانی تیادا وه ده رنرابوو، له راستیشدا مۆڤ به سه رنجدانی ده قه کانی سه رچاوه میژووه یه کانی ئەم سه رده مه سه رسام ده بیت له به رامبه ر شه پۆلی شکست هینانی شاره خاچه رسته کاندایه شیوه یه کی که م وینه که ره نگدانه وه ی ئەو هه ژموونه سه ربازیه یه کلایه نه بوو که موسلمانان به ده ستیان هینابوو، هه روه ها ئەو قه لا خاچه رسته تیکشکان که به به رده وامی په لاماری موسلمانان کانیان ده داو، هه ندی جار ژیا نی لی کړدبوونه دۆزه خ، له و قه لایانه ش طبریه و صفدو هونین و تبین و بغراس و دریساک و حجر شغلن والقصیر و قه لا کانی تر، پاش ئەو هه ش موسلمانان بیت المقدسیان ئازاد کرد که پایته ختی قه واره ی خاچه رست بوو.^۱

۱- **سه ره تای کۆتای هینانی به بوونی خاچه رستی:** جهنگی حطین که وره ترین کاره سات بوو که به سه ر خاچه رسته کاندایه هات، به لکو ئەم جهنگه مزگینی سه رکه وتنی موسلمانان بوو بۆ له ناو بردنی که وره ترین بزوتنه وه ی داگیرکاری که جیهان له سه ده کانی ناوه پاستدا به خۆیه وه بین، هه روه که سنوریک بوو که تیایدا هه لکشانی خاچه رستان به ره و رۆژه لاتنی ئیسلامی پاشه کشی کردو سه ره تای کۆتایی هینانبوو به بوونی خاچه رسته کانی، ئەم جهنگهش کۆتایی به ماوه ی نو سه ده له لاوازی و تیکچوون په رته وازه یی ناوچه ی ئیسلامی هینا، گرنگی یه کیتی نیوان ولاته کانی ئەم ناوچه جوگرافیه ی باشوری رۆژئاوای ئاسیا و میسری ده رخست بۆ رووبه روو بوونه وه ی مه ترسیه کانی، له راستیدا حطین سه ره تایه کی نوئ بوو بۆ هاوسهنگی هیزه کانی و سه لماندی که سه رکه وتن به سه ر هیزی فره نه کاندایه شتیکی مه حال نییه، ئەو لی کۆلینه وه میژوویه هاوچه رخانهش که باسیان له ورده کارییه کانی ئەم قۆناغه کردوه سه لماندویانه که جهنگی حطین به سه رکه وتنی سه للاحه دین کۆتایی پێهات، به لام ئەم جهنگه

^۱ الحروب الصلیبية، العلاقات بین الشرق والغرب، ل: ۲۱۹.

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۸۹، ۹۶.

^۳ الحروب الصلیبية، العلاقات بین الشرق والغرب، ل: ۲۲۰.

^۴ تاریخ الأیوبیین فی مصر، ل: ۵۳.

نه یتوانی به ته وای فەرهنجه کان ریشه کیش بکات، چونکه له روی ستراتیژییه وه نه مه جهنگیکی یه کلاکه ره وه بوو لونیوان دوو قوناغدا، به و مانایه ی که کوتایی به قوناغی پاشه کشه هیناو بناغی سه رکه وتنو پیشکه وتنی داناو نه و ریگه دوورو زه حمه ته ی بری که هه لبه زو دابه زو هیژشی هه لگه پاوه ی به خووه بینی هه تاوه کو سه نگره رکه کانی فەرهنجه کانی له ق کردو شانشینه که یانی هه لوه شانده وه و ده ریبه پاندن له ناوچه که^۱.

۲- به رزبوونه وه ی پله و پایه ی سه لاهه دین: الرافع (به رزکه ره وه) یه کیکه له ناوه کانی په روه ردگار جهنگی حطینیش یه کیک بوو له و هۆکارانه ی که خوای گه وره به هۆیه وه سه لاهه دینی به رزکرده وه و چوه ریزی گه وره خه باتگپرو سه رکرده وه فرمانده موسلمانانه کانه وه، هه روه ها متمانه ی گپراهه وه بۆ موسلمانانه کان و که رامه تیشی پیبه خشینه وه دوا ی نه وه ی که به مردنی نوره دین مه حمود له ده ستیاندا^۲.

نهم جهنگه ش ده نگدانه وه ی باشی هه بوو له ریزی موسلمانانه کاندایه گشتی و خه لکی دیمه شق له و رۆزگارده دا که پایته خت و باره گای سه رکه کی بوو، دادوه رو نوسه رکه کانی تیا بوو که به دریژای جهنگه که له کپنوشدا بوون بۆ په روه ردگارو نزای سه رکه وتنیان بۆ ده کرد، کاتیک زانیشیان سه رکه وتنوه، به گریان و فرمیسک خویشیان ده رده بری و سوپاس وستایشی خویان کرد^۳.

۳- جهنگی جگین کلیلی به یتوله قدیس: جهنگی حطین جهنگی رزگارکردنی فه له ستین بوو، چونکه ریخۆشکه ر بوو بۆ سه رکه وتنو ئازادکردنی به یتوله قدیس، پاشماوه ی فه له ستینو، نیین واصلیش وه سفی نهم جهنگه مان بۆ ده کاو ده لیت: جهنگی حطین کلیلی ئازادسازیه کانی سوپای ئیسلام بوو به هۆیه وه توانرا بیت المقدس رزگار بکریت^۴. هه روه که بازنه ی پیگه یاندنی ئازادسازیه کانی نوره دین مه حمود و رکن الدین بیبرسی بند قاری بوو له و کاته وه که پاشاکانی فەرهنج هاتنه ناوچه کانی که نار ده ریاوه و ده ستیان گرت به سه ریدا، جهنگی هاوشیوه ی حطین له نیوان نه وان و موسلمانانه کاندایه روی نه دابوو، ده سا ره حمه تی خوا له الملك الناصرو رۆحی شادبیت، دیاره له پاش هاوه لان ئیسلام پیاوی وه که ئوو

^۱ هه مان سه رچاوه ، ل: ۱۵۳.

^۲ تاریخ الايوين في مصر، ل: ۱۵۴.

^۳ مفرج الکروب (۱۸۸/۲).

^۴ ابن عمر بن عبدالعزيز رحمة الله.

نورەدىنى بەخۆۋە نەبىنىيە^۱، چونكە ئەوان تىگەشتىيان بۆ ئاين نوپكرده وەو بىناى يەكتاپە رستيان بنىاتنايە وە دواى داپوخانى، پاش ئەوانىش خواى گەورە پالپشتى ئىسلامى كرد بە پاشا مظفر الدىن بىبىرس، كە لەوان سەرسوپھىنە رتر بوو، چونكە ئەو دواى دەستگرتنى تەتاردا ھات بەسەر زۆربەى ناۋچەكانى ولاتى ئىسلامىدا، لەكاتىكدا كەخەلك ناۋمىد بوو بوون لەبوژانە وەو ھەستانە وە بەلام ئەو تەتارەكانى پەرتەوازە كردوو ولاتانى ئىسلامى پاراستو زۆربەى قەلاكانى كەنار دەرياي لەفرەنجەكان سەندەوہ^۲.

۴- **گرنگى ھوشيارى جوگرافى**: ئەم جەنگە گرنگى ھوشيارى تەواى بەپيويستى سود وەرگرتن لەپىگە و شوپىنى جوگرافى رۆژھەلاتى ئىسلامى و سودوەرگرتن لەتايبەتمەندىيەكانى دەرخست ھەتاوہ كو بىتتە فاكتەرېكى كارا لەفاكتەرەكانى ھىزى خودى زاتى، لەئامازەكانى ئەم جەنگەش دەرکەوتنى گرنگى مىسر وەك بىكەيەكى مادىي مرقىي كەزۆر پيويست بۆ بەستەنە وەى جىھانى ئىسلامى بەرۆژھەلاتى نىكەوہ، ھەروہا گرنگى زەوى فەلەستىنىش دەرکەوت پردىك يان گوزەرىك لەنىوان شامو مىسردا^۳.

۵- **سام و شكۆى سەلاھەدىن و ئاۋىتتە بوونى، لەگەل رىزۇ سەرسامىدا**: ناۋى سەلاھەدىن پاش ئەو سەرکەوتنەى ترسېكى خستبووہ دلى خاچپەرستانە وە كەئاۋىتتە بوو بوو لەگەل رىزۇ سەرسامىدا، لەبەر ئەو پىاۋەتى وجوامىرى و ئازايەتتەى كە لەفتوحەكانىدا پىتى ناسرابوو، ھەروەك لىبوردەيى و ھەلسوكەوتى جوانى لەگەل دىلەكانىدا كاريگەرى زۆرى ھەبوو لەخۆ بەدەستە وەدانى زۆر شارو قەلاى خاچپەرستدا بەبى بەرگرى، لەراستىشدا سەلاھەدىن مىھرەبانى و وجوامىرى و ئازايەتتەى زۆرى نواند لەمامەلەى لەگەل خاچپەرستەكاندا، بەھۆى ئەم سىفەتانەشە وە سوپاكەى دانى بەخۆيدا دەرگرت لەكاتى سەرکەوتنىدا و كارى دپندا و نامرۆفانەى ئەنجامنەدەدا، كە لەو كاتەدا باوو بوو، دەربارەى پىاۋەتى سەلاھەدىن لەگەل ھاوسەر و كچى خاچپەرستەكاندا^۴ ارنول دەلتوسىت: زۆر چاك بوو لەگەلئاندا بەرادەيەك كە سوپاسى خوايان لەسەر دەرکەو لەدەرەوہش زۆر باسى ئەوسۆزو رىزەيان دەرکەو كە سەلاھەدىن لىتى نابوون، ھەروہا رىزى زۆرى نا لەسكىفای ھاوسەرى رىمۆندى سىيەم و

^۱ مفرج الكروب (۱۹۳/۲)، مبالغة ابن عمر بن عبدالعزيز.

^۲ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۵۴.

^۳ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۵۴.

^۴ تاريخ الأيوبيين فى مصر وبلاد الشام، ل: ۱۵۵.

رىي پيدا ھەتاوھەكو بچىتە دەرھوھ بۆقەلاي طېرىيە بە پارىزراوى، شەويش بەمال و پياو
 ژنانىيەنەوھ بەرھو طرابلوس بەرىگەوت، بالبانى اېلېن يىش يەكك بوو لەو ئەمىرانەي كەرزگارى
 بوو، ژن و مندالەكانىشى لەبەيتولمقدىسدا بوون، سەلاھەدىنىش مۆلەتيدا ھەتاوھەكو
 ژن و مندالەكانى دەرىكاتو بەمەرجىشى دانا كە لەشەويك زياتر تيايدا نەمىنىتەوھ^۱، ھەرھەما
 رۆژئاوای ئەوروپايى بەتايىيەت فەرەنسە ھەلوئىستى ستايش و سەرسامى بۆسەلاھەدىن
 دەرېپى، بەرادەيەك كەكتىبە ئەدەبىيەكانى ئەوروپا وەك ئەفسانە يەكيان لىكردوھو لەچوار
 چىوھەي مېژوويى راستەقىنەو بابەتى دەريان كر دوھ^۲ شكستى خاچەپرستەكانىش لە
 حطيندا شكۆى شاننىنى بەيتولمەقدىسى نەھىشت، بەتايىيەت پاش بەدىل گىرانى پاشا جاي
 لوزجنان و كوژرانى ژمارەيەكى زۆر لەسوارەكانيان، پاش كوژرانى زۆرىيەي سوارە
 خاچەپرستەكان و زۆرىنەي سوارەكانى سوپاي بەيتولمەقدىس دەلەين: ھەر كەس
 كوژراوھەكانى بىنىبىت و ايزانىوھ دىليان نيە و ھەر كەس يىش دىلەكانى بىنىبىت و توويەتى كەس
 نەكوژاوه^۳.

۶- ئەو ھەوئە زۆرانەي كە پىش سەلاھەدىن دران: سەر كەوتنەكانى سەلاھەدىن لەبۆشايەوھ
 نەھاتبوون ئەو ئەنجامە سەربازىيانەش كە بەدەستىھتەن بەبۆ پىشەكى سياسى و
 رىكخستنى و ئىدارى و چاكسازى و بوژانەوھ بۆماوھى زياتر لەسەدەيەك نەبوو، ھەتاوھەكو
 لەسەردەمى عمادەدىن زەنكى و نورەدىن زەنكى بەرەكەي چنرايەوھ، دوايەمىنىشيان
 (نورەدىن زەنكى) كەدادەنزىت بەدامەزىنەرى ئەو رووداو گۆرپكارىيە گەورەنەي كەولەتى
 شام و پاشان مىسر بەخۆيەوھ بىنى، ئەو ھەو نورەدىن مەحمود بەكارە چاكسازى و
 سەر كەوتنە سەربازى و دەسكەوتە شەرىيەكان ناسرابوو، ناوبانگى بەدروستكردى
 خويىندىگەو پەيمانگاي پەرەردەو فېركردن و گرنگيدان بەدادوھرى و دروستكردى مەزگەوت و
 بنیاتنانى شور او بۆلۆكردەنەوھى زانست لەھەلەب و دىمەشق و شارەكانى تىرى شامدا
 دەر كىردبوو، لەسەردەمىشيدا دادوھرى رۆلى شەرىيە خۆي بىنىلەئامادەكردى دەرونى بۆ
 سوپاو گەياندىنى پەيامى خواو ئاشناكردىن فەرماندەكانى سوپاكەي بەبنەماكانى زمان و
 فىقھەو فەرمودە، لەم كەشە زانستىشدا سەلاھەدىن زانست و پەرەدەي ئاينى وەرگرت و

^۱ ھەمان سەرجاوه، ل: ۱۵۵.

^۲ ھەمان سەرجاوه، ل: ۱۱۵.

^۳ تاريخ الأيوبيين فى مصر وبلاد الشام، ل: ۱۱۵.

له دهستی فهرموده ناس نه حمه دی کوپی محمه دی نه سفه هانی و مه وعیزه کانی عه لی کوپی ابراهیمی نه جاو نجم الدین خه بوشانی زانستی وه رگرت و نه مانه ش هه ندیک له و زانا یانه بوون که سه رپشتی په روه رده کردنی نه وهی سییه می سه رکرده سیلسی و سه ربازییه کانیا ن کرد که سه روه ری شکستپنه یانی فره نه کهانه دوا ی سه د سال له رپی کد ادانی بچر بچر دهسته به رکرد، که واته سه لاهه دین خوی خوی پینه که یاند به لکو خوی که وره سه رکه وتووی کرد کو، پاشان نه و به ره می میژووی بابه تی و سه رده می که له پیشکه وتن له که له دهستی کردنی بزوتنه وهی چاکسازی ئاینیدا دهستی پیکرد^۱. که نظام الملك له سه رده می سلجوقیه کاند سه رکر دایه نی ده کرد، له که سه دیاره کانی شیان الجوینی و ابو اسحاق شیرازی و غزالی و... هتد، به راستی نه م هه ولانه ش به ره می خویان دابه دهسته وه که گرنگرینیا ن جه نگی حطین و ئازاد کردنی قودس بوو له سه ر دهستی سه لاهه دین.

^۱ صلاح الدین الأیوبی وسقوط القدس وتحریرها، ل: ۷۸، ۷۹.

باسی دووهم: نازادکردنی بهیتوله قدیس

جهنگی حطین به جهنگیکی یه کلاکه ره وه داده نریت له میژوی مملانیسی ئیسلامو خاچهرسته کاند، به هۆیه وه شانیشینی بهیتولمو قدیس هیزه سه ره کیه کانی له دهستدا، هه ره ک توانا به هیزترین و گه وره ترین سوپای خاچهرست تیک بشکیتنریت، ئه وه سه رکرده یه ش که له م جهنگه دا به سه ره خاچهرسته کاند سه رکه وت توانی بیته خاوه ده سلات به سه ره هه موو جیهانی ئیسلامیدا^۱، دواى حطین خاچهرسته کان له بهیتولمه قدیسدا هیزکیان نه بوو شانازی پتوه بکه ن، بۆیه هه ره که سه عه سقه لان و غه زه خۆیان رادهستی سه لآحه دین کرد له ئه یلولی هه مان سالد، یه کسه سه لآحه دین: بپاریدا به سوپاکه یه وه که دووباره له باشووری فه له ستیندا کوپکرده وه، چونکه پیتشر بلاوه ی پیکردو له پیناو نازادکردنی ناوچه کانی تری ولاتی شام، هه ره که به م سوپایه شه وه به ره و باکور به ئاراسته ی قودس به ریکه وت بۆ رزگارکردنی، خیراشاری قودس خۆی ناماده کرد بۆ رووبه روو بوونه وه ی ئه م سه رکرده موسلمان ه پاش تپه پبوونی هه شتاوه شت سال به سه ره داگیرکردندا له لایه ن خاچهرستانه وه^۲.

یه که م: ناماده کاریه کانی خاچهرستان له ناویه ییت و له قدیسدا:

ژماره ی جهنگاوه ره خاچهرسته کان له قودسدا نزیکه ی شه ست هه زار نه سپ سواربوو ئه مه جگه له ژنو مندال وه ک أبو شامه له کتاب الروچتیندا باسی ده کات^۳، وادیاره ژماره ی دانیشتوانی شاره که و ژماره ی جهنگاوه ره کان تیايدا زۆر بوو بوو به هۆی هاتنی په نابهران بۆی له شارو گونده فه له ستینیه کانی ده ورو به ره وه، که دوچاری مه ترسی جهنگ بونه وه له کاتی جهنگی موسلمانان له گه ل خاچهرستاندا، هه ره ها ((رنسیمان)) باسی ئه وه ده کات که: زۆریه ی ئه و په نابهرانه باش هونه ری جهنگیان ده زانی، وژماره ی پیاوان تیاياندا زۆر که م بوو، یه ک پیاو به رامبه ر به په نجا ژنو مندال بوو، له شاره که شدا ته نهاده و سواره هه بوون ئه وه ش وای کرد له بالیان که هه ر لاویک ته مه نی گیشتبیته شازده سال بیکاته سواره به مه رجی له خیزان و بنه ماله یه کی خانه دان (به گه وه) هاتبیت. پاشان هه موو ئه و کوپانه ی چه کدارکرد که ته مه نیان گیشتبوه شازده سال و چه کیشی دابه ش کرد به سه ره هه ره که سیکا توانای هه لگرتنی چه کی

^۱ حروب القدس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۹۴.

^۲ حروب القدس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۹۴.

^۳ کتاب الروضتین (۹۲، ۹۲).

هه بېټ^۱، پاشان جه نځاوه ره کانی به سهر قه لاو شوراو هه ساره کانددا دابه ش کردو مه نجه نيقی دا به ستو خنده قی هه لگه ند، نه بوشامه ده لیت: له سهر هه موو لوتکه ی چپایه ک مه نجه نيقی کيان دابه ستو خنده قه که یان زور قولکردو هه رکومه لیکيان به سهر ناوچه یه کدا دابه ش کردو به ره یه کی توکمه یان پیک هینا^۲. به لام ابن الاثير جیاوازه لوگه ل رنسیماندا ده رباره ی ژماره ی نه و سوارانه ی که له قودس دابوون پیش چه کدارکردنی لاوه خانه دان و گزاده کان، نه وه باسی نه وه ده کات نه و سوارانه که مابونه وه له شاره که دا نه وانه بوون که له حگین دا هه لاتبون له گه ل کومه لیکي زوری تر دا. له خه لی نه و ده ورو به ره، هه سقه لان و شوینه کانی تر، هه موشیان چونه سهر شوراکان به شمشيرو نامیره کانیانه وه نه و ده بوو مه نجه نقيان دابه ستو شوراکانیان توکمه کرد به هه موو توانایه کیانه وه^۳.

دووهم: پلانی سهریازی سه لاهه دین:

۱- نه و هه نځاوانه ی که پیش نارادکردنی قودس گیرانه بهر:

توانای جه نگی سه لاهه دین له و پلانه دا ده رکه وت که گرتیه به رو دژ به خاچه رسته کان بؤ سهندنه وه ی بیتولمه قدیس لیان، نه م پلانه ش له سهر بنه مای پیکهینانی به ره یه کی نیسلا می یه کگرتو پیک هاتبوو که میسرو شامو چه ند به شیکی له عیراق پیک ده هینا، پاشان هه ستان به پویه پبونه وه ی خاچه رسته کان له خاکی خویانداو وه شانندی گوزهریکی به هیز لیان وه ک له جه نگی حطین دا روی دا، پاش نه و هه ش به ره و شاره کانی که ناوی شام به پری که وت بؤ لاوازکردنی خاچه رسته کان له روی مادی و معنویه وه، دیاره نه گهر سه لاهه دین پاش سهرکه تنی له حطین دا روی دا له بیت المقدس بگردایه نه وه ناسایش و دلنیایی له به یتولمه قدیس دا بؤ ده سته بهر نه ده بوو، چونکه وا چاوه پوان ده کرا که روزه لاتی نه وروپایی سوپای بناردایه بؤ که ناره کانی شامو سواره و سهریازه کانی له ویوه په لاماری سه لاهه دینیان ده دا بؤ گپړانه وه ی به یتولمه قدیس که کلئسای قیامه ی تیایه و به بیرو بؤ چونی نارپه وای نه وان وه ک عیمادی نه صفه هانی نه لی: تیایدا مه سیح له خاچ دراوه، و نیسماعیلش له ویدا کراوه به قوریانی و لاهوتیش له ویدا به رجه سته بووه و ناسوتیش بووه به خواو خاچیش دانراوه^۴. نه و ده بوو به فزه زلی خواو پاشان به فزه زلی نه و پلانه

^۱ رنسیمان (۷۴۹۱۲).

^۲ کتاب الروضتین (۹۳/۲).

^۳ حروب القدوس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۹۴.

^۴ حروب القدوس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۹۶.

سەربازىيە ۋە كەسەلە دىن جىي بەجى كىردو تۈانى دەست بگىرىت بەسەر ناۋچە كەنارىيەكان داۋ بەيتولمە قەدىس كەمارقۇ بدات و رى لەكەشتن كۆمەكى بگىرىت بۆى ۋە ھىۋاى خاچپەرستەكانى لەئەۋرپاۋ لەۋلاتى شام دا بېرى بۆ كەيشتن بەبەيتولمە قەدىس، ۋ رىزگار كىردنى لەدەست سوپاى مۇسلمان، ئەۋەبوو بەۋەرگىرنەۋەى عەسقلان ۋ دەۋرۋەرى لەخاچپەرستەكان سەلاھەدىن تۈانى داپرانىكى تەۋاۋ بەسەر بەيتولمە قەدىس دا بەسەپىنى، پاشان قۆلى مەردانەى لى ھەلمالى ۋ روى كىردە بەيتولمە قەدىس ۋ فەرمانى دا بەكۆبونەۋەى سەربازە مۇسلمانەكان كەپىشتەر بەناۋچە كەنارىيەكاندا بىلاۋىبونەۋە^۱.

۲- بۋارى راگە ياندن:

ئەۋ سوپاىيەى كەكۆبۈبۈيەۋە بەشدارى سەلاھەدىن كىردبوو لەجەنگى حطىندا، سەلاھەدىن شام دا قۇستەۋە پىش كەپاندنەۋەيان بۆ ناۋچە كەنران بۆ دەستگىرن بەسەر كەنارۋ بەندەرەكانى شام دا، ھەرۋەھا سورىبوو لەسەر ئەۋەى ھەلمەتتىكى راگە ياندن ئارپاستەى سەرچەم ناۋچە ۋلايەنەكانى جىھادى ئىسلامى بكات بەمەبەستى تاۋدانى مۇسلمانەكان بۆ جىھاد، ئەمەش ۋرە ۋ ئىرادەى مۇسلمانانى بەھىز كىرد بۆ جىھادۋ پاك كىردنەۋەى ئەۋ ناۋچە پىرۋزە كەيەكەمى دوۋ قىبىلەكە ۋ سىيەمى دوۋ ھەرەمە پىرۋزەكە ۋ شۋىنى شەۋپەۋى پىغەمبەرە (د.خ)، ابوشامە ۋابىن كىرىش باسى ئەۋە دەكەن كەمۇسلمانان ھەر كەباسى سەر كەۋتنى سەلاھەدىن ۋ حطىن ۋ ئازاد كىردنى شام دا بىست ۋ زانىان بەۋەى كەنپازى ئازاد كىردنى بەيتولمە قەدىسى ھەيە پۆل پۆل رزان بەسەرىداۋ زانىان ۋ مۇستايانىش لەپىشەۋە ياندابوۋن بۆ خۆبەخشىن لەپىناۋ پاك تاۋ كىردنى بونى خاچپەرستى لەۋلاتى شام دا^۲.

۳- بانگىشت كىردنى ھىزە مىسرىيەكان:

لەلايەكى تىرىشەۋە سەلاھەدىن پاش دەستگىرنى بەسەر ناۋچە كەنارىيەكاندا سوپاى مىسرى بانگىشت كىرد بۆ يارمە تىدانى بۆ دەستگىرن بەسەر قەلاكانى باشۋرداۋ لەگەل الملك العزيز عوسمانى كۆپىدا لەعەسقلان دا بەيەكگەيشتن ۋ چاۋى رون بۈيەۋە ۋ ۋرەى بەرتر كىردەۋە، ۋاديارە سەلاھەدىن سەربارى دەستگىرنى دا بەسەر كەنار دەريادا بەلام مەترسى ئەۋەى ھەبوو كەخاچپەرستەكانى رۆژئاۋا ھىرش بىنن، لەكاتى پىشپەرەۋى كىردىدا بەرەۋ بەيتولمە قەدىس، ھەلبۈيە فەرمانى دا بە كەيشتىگە لەكەى لەمنصورەدا كەبەپى بگەۋىت بۆ بەشدارى كىردن لەجىھاددا،

^۱ النواذر السلطانية، ل: ۸۱، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۰۸.

^۲ البداية والنهاية، ل: صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۰۹.

ئەوانىش بىرپەرەيە تى الحاجب لۆلۈك ۋە بەرىكەت ۋەن ۋە كەۋىتنە بىرىنى دەريا ۋە رىگرتن لەكەشتى ۋە بەنلەمەكانى خاچپەرستەكانىشدا لە وشكانىيە ۋە لەمىسرە ۋە بۇ شام بەرپەرەبوو، كاتى سەلاخەدىن زانى كە شارى بەيتولمەقەدىس قايمكارى باشى تياكراۋە، لەبەر ئەۋلە ۋە پاىيە مەزنى كە لەدىلى خاچپەرستەكاندا ھەيەتى، دەستى كە بەھىنانى ئامىرەكانى ئابلۇقەدان بۇ بىرىنى شورا ۋە بىلندى بەرزەكانى^۱، ئەۋەبوو مەنجهنىق ۋە بەرد ھاۋىژو نەۋت ھاۋىژ دىوار كۈنكەر ۋە چەند ئامىرو كەرەستەيەكى پىۋىستى تىرى ھىنا بۇ لىدانى شوراكان ۋە كۈنكردىيان ۋە نەۋت تىكردىن ۋە گرپىتپەردانىيان بۇ كە ئەۋەى كەلپن ۋە چۈنە ناۋ شار^۲.

۴- گەمارۋدان ۋە ھەلگىرساندى جەنگ:

خاچپەرستەكان پىش ئەۋەى كەسۋپاى ئىسلام دابمەزىت لەدەۋرى شوراكانى شاردا پەلامارىيان دانۋ، ۋاتە پىش ۲۰ى ئەيلول، ئەمەش كاتىك بوو كە مەفرەزەيەك لەسۋپاى ئىسلامى بەسەر كەردايەتى ئەمىر جمال الدىن شىرونى كۈپى ھەسەنى رازى پىشپەرەيان كەرد بەئاراستەي شوراكان، ئەۋەبوو مەفرەزەيەكى خاچپەرست بۇى دەرپەرپى ۋە لەرۋبەرنەۋەيەكدا توانيان شىكست بەموسلمانەكان بىنن ۋە ئەمىرەكەشيان بكوژن^۳، ئەمەش پىش جىگىربوونى سەلاخەدىن ۋە سۈپاكەى بوو لەبەشى خۇرئاۋاى شوراكاندا، ھەرچۈنك بىت سەلاخەدىن جەنگى راستەقىنەى دۇ بەدۈزمنى خۇ تۆمار كەردو لەشوراكانى شاردا لەبەرەبەيانى ۲۶ى ئەيلولى سالى ۱۱۸۷زدا، ۲۱ى رەجەبى ۵۸۳ كەدا دەست پىكردو سۈپاكەى لەژىر رۇپۇشى مەنجهنىقەكاندا بەرەۋ شوراكان پىشپەرەيان كەرد، ژمارەى بەردەلاۋىژو مەنجهنىقەكانىش دۈزەدە دانە بوون كەبەردى گەۋرەيان دەۋاۋىشت، لەژىر ئەم رۇپۇشەشدا دىوار كۈنكەرەكان پىشپەرەيان كەردو جەنگىكى توند لەننۋان ھەردولا روویدا، پاسگای شارەكەى دەۋىست دەست لەموسلمانەكان بوەشىننەت ۋە پىشپەرەيان راگرىت بەترو مەنجهنىقى سەر دىۋارەكانىيان، سەربازەكانىشيان زۆر ئازايانە دەجەنگان ۋە سۈرەكانىشيان دەھاتنە دەرەۋى شارو بەشمىژ روۋبەروۋى مۇسلمانەكان دەبوۋنەۋە، بەلام ھەمو ئەمانە نەيتۋانى بەر لەموسلمانەكان بگرىت ۋە پىشپەرەۋى ۋە روۋخاندنى شوراكان بەردەۋام بوو لەھەردۈلاش ژمارەيەكى زۆر كۈژران لەۋ كەسانەش كەكۈژران: ئەمىر عىزەدىنى كۈپى مالك

^۱ وفیات الأعيان (۷، ۱۸۴)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۰.

^۲ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۰.

^۳ كتاب الروضتين (۲/۹۲).

که باوکی فەرمنرەوای قەلای جەبر بوو^۱، پاش ئەو هەش شەر بە توندی بەردەوام بوو، غروسیە وەسفی ئەو جەنگە دەکاتکە لە نزیک شوراکانی شارددا رووید بەوەی کە هیندە گەرم و توندبوو هەوشیوەی نەبوو، هەر وەک تینویتیەکی راستەقینە بۆ شەهیدی تیا دا بە دیدە کرا، دەلێت: لە راستیدا ئەم جەنگانە توندترین جەنگ بوون، هیچ مەژگەنێکی شتی وای نەبینیوە، چونکە سەبازی هەلایەکی ئەم جەنگە وەک ئەرکیکی ئاینی و زۆر گرنگ دەبینی^۲. زالبوونی سەلاحەدینیش لەمەنجه نیقدا بەرەدەیه ک بوو، کە روخانی شارە کە مسۆگەر بوو بوو، کونکەرەکانیش کە ژێر روپۆشی مەنجه نیقه کاندایان کرد تەوانیان کە لێنێک بکەنە دیواری شار^۳، ئەمەش وای لە سوارە دەره بەگە خاچەرستەکان کرد کە بپاردانی ئە نجامدانی هێرشێکی خۆکوژی بکەنە سەر موسلمانان لە دەره وەوای شوراکانی شارددا، بەلام هەر قەسلی بطریکیان پاشەگە زیکردنە وە دوا و ئەوەی پێی سەلماندن کە ئەو کارە تەنها هێشتە وەوای ژن و مندالەکانی بە تەنایی و بێ بەرگری لێدە کە وێتە وە لە بەرامبەر دوزمندا^۴.

۵- هێرشێ یە کلاکەرەو:

دوا و ئەم کوشتارە توندە سەلاحەدین بپاریدا کە هێرشێکی یە کلاکەرەو بکاتە سەر شارو هەویشتنی مەنجه نیقی چڕتر کردەو، بۆ روپۆشکردنی هێرشبەرەکان و هەر وەک رێژنە یە تیری بە ئاراستە ی بەرگریکاران لە شورا کە هەویشت بۆ پەخستنی بەرگریان، ئەمەش وایکرد لەو بەرگریکارانە کە پاشەکشە بکەن بۆ پێگە یاندانیان، لە هەمان کاتیشدا موسلمانەکان پێشپەرەیان کردو لە خەندە قە کە پەپینە وە کە بە دەوری شورا کە دا لێدرا بوو، شورا کە یان کۆن و وێران کرد، پاشان هەویشتنی تیر و بەردەوام بوو لە تیر هەویشتی پێشکە و تۆوە کەنە وە کە لە پێشستی هێرشبەرەکانە وە بوون و پارێزگاری لێکردنیان، ئەو بوو هێرشبەرەکان سەرکە و تێبوون لە کردنە وە ی چەند کە لێنێک لە و شورا یە دا کە خەریک بوو دەکەوتە دەستی هێرشبەرەکانە وە، لە کاتیکی تری ۲۹ ی ئەیلو دا هێرشبەرەکان تەوانیان کە لێنێکی گەورە بکەنە شورا کە موسلمانەکان لێیە وە چونە ژوورە وە و ئالاکانیان بە سەر یە وە هەلکرد، بەلام بەرگریکارەکان خێرا خۆیان رێکخستە وە و موسلمانەکانیان لە شورا کە دورخستە وە، لە گەڵ ئەو هەشدا بەرگریکارەکان باش

^۱ حروب القدوس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۱۰۰.

^۲ هەمان سەرچاوە، ل: ۱۰۰.

^۳ هەمان سەرچاوە، ل: ۱۰۰.

^۴ هەمان سەرچاوە، ل: ۱۰۰.

دهيانزانى كه بهرگرده كه يان بيسوده و بهرو تياچوون ده پون^۱، بويه بهرديان ده كيشا به خويانداو داواى كومه كيان له پهروهردگار ده كردو ژنه كانيشيان قزى كچه كانيان برى بى هاندانى پياوه كانيان بى بهرگرى ليكردن و پاراستنيان له ده ستي موسلمانان^۲.

۶- دانوستانه كان و به ده سته وه داني قودس:

خاچپه رسته كان ريكه وتن له سهر ناردنى وه فديكي بى داواكردنى په نادان بهرامبر به ده سته وه داني شاره كه، سه لاهه دينيش ناماده نه بوو وه لاميان باته وه و تى: ده بيت هه مان كارتان پيېكه م كه به خه لكه كه تيان كرد كاتيک كه ده ستيان به سهردا گرت له سالى ۴۱۹ ك دا كاتيک هه ستان به كوشتن و بى سهر شوين كردنيان پاداشتي خراپه ش هه خراپه يه^۳. كاتيک سه لاهه دين وه فديكيانى به سهر شوپى و ناو ميدييه وه گه پانده وه، دووباره خاچپه رسته كان له ناو به يتولمه قديسدا كويونه وه و ويستيان چه ند هيرشيكي كتوپر بكه نه سهر موسلمانان، به لام هه قلى بطريك نه يارى خويان نيشاندا روونيكرده وه كه نه گهر نه و كاره بكه نه وه ژن و مناله كانيان بهروه و كويلايه تى ده به ن وهانيدان بى داواكردنى په نادان له سه لاهه دين، پاشان باليان دى ايلين نيردراوېكى نارد بوسه لاهه دين و داواى په نادانى ليكرد بى خوى هه تاوه كو بيته لاي بى گفتوگوكردن سه لاهه دينيش داواكه ي په سهر نكردو و هويش لاي سه لاهه دين ناماده بوو داواى په نادانى خاچپه رسته كانى ليكرد، به لام سه لاهه دين سوور بوو له سهر نازادكردنى شاره كه به زورى شمشير، كاتيک باليان له وه بى نوميد بوو ويستى سوزى سه لاهه دين بجه ولينيت به هره شه ي كوشتنى ژن و مندال و ديله موسلمانان و پتي و ت: نه ي سولتان بزانه كه نيمه له م شاره دا خه لكىكي زورين كه تهنه خوا ژماره يان ده زانيت، بويه وازيانله جهنگ هيناوه به نوميدى په نادان و واده زانن كه تق په ناين ده دهيت وهك چون خه لكى ترت په نادا، ههروهك نه وان رقيان له مهرگه و حه زيان له ژيانه، جا نه گهر بزانيان كه هه ر ده بيت بمرين نه وه سويند به خوا منال و ژنه كانمان ده كوژين و مال و كله پوله كانمان ده سوتينين و ناهيلاين ديناريك يان درهه ميكتان ده ست بكه وييت و هيچ كه سيكمان ليده سستگر بكه، كه له وهش بوينه وه بهرده كه و مزگه وتى نه قساو شوينه كانى تر دهردينين و پاشان ديله موسلمانان ده كوژين كوپينج هه زار ديلن و ناهيلاين كه سمان ليكوزيت هه تاوه كو هاوشيوه ي خوى

^۱ حروب القدس فى التاريخ الإسلامى والعربى، ل: ۱۰۱.

^۲ مفرج الكروب (۲/۲۱۳)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۳.

^۳ الكامل فى الأثر، له صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۳.

نه کورښت و سه ريزانه و پياوانه ده مرين^۱، سه لاهه دينيش راوړښی به سه ريزه کانی کردو نه و انيش بډيان رونکرده وه که رزگارکردنی قودس به سه بډ بردنه سه ری سوینده که ی و خږبه دسته وه دانی نه م ارهش به چه ند مه رجیک وه ک رزگارکردنی به زوری شمشیر وایه، له م حاله ته شدا خه لکی شاره که ده بڼه دیلی جه نگ^۲، سه لاهه دينيش په نایدان به مه رجیک به ده دسته وه دانی به يتولمه قدیس و خاچه رسته کانیش شاره که یان به جیهیتشت له به رامبر ده دیناردا ده وله مندو هه ژاریش له مه دا هاو به شن، بلام ثافره ت ته نها پینچ دینار ده دات^۳، هه ریه که له کچه زای ابن جوزی و عماد الحنبلیش ناماژه به وه ده کن که له سه ر هه ر کورشیکی لاویش چوار دینار دانرابوو^۴، هه رچی مندالیش نه وه جیاوازی له سه ر نه و بره هه یه که بوی دیاریکرا بوو، هه ندیک پتیا ن وایه که یه ک دینار بووه^۵، رایه کی تر هه یه که ده لیت دوو دینار بووه^۶، به لام واپیده چیت که رای یه که م به هیژ تربیت به به لگه ی یه کده نگی سه رچاوه خاچه رسته کان له سه ری، هه رچی هه ژارو بیبه شه کانیش نه وه سه لاهه دین رازیبووه که بالیان له به رامبر نازادکردنیا ن سی هه زار دینار بدات هه روه ها سه لاهه دین ماوه ی چل روژی بولینی ده ستی نیشان کرد، هه ر که س له و ماوه یه دا پاره که ی بدایه نازادی ده کرد، هه رکه سیکیش ناماده ی نه کردایه ده بووه کویله، شاره که ش له روژی هه یی ۲۷ ی ره جه بی سالی ۵۸۳ هـ دا ۱۲ ی نوکتوبری ۱۱۸۷ ز نازاد کرا^۷ نه بو شه مامه ش له العماده وه له البرق الشامی دا باسی نه وه ده کات که خاچه رسته کان دوا ی موړ کردنی ری که وتنی خږبه ده دسته وه دان هه سستان به چو لکردنی مالکان و فروشتنی که لوپه ل و نازوقه کانیا ن به نرخیکی هه رزان، چوونه ده ره وه شیا ن هه رپه مه کی بوو، چونکی زور که لوپه لیا ن بډ هه لته ده گیراو به و شیوه بوون که خوا ی گه وره فه رموی: ﴿کَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَاتٍ وَعُيُونٍ ۚ ۲۵ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۚ ۲۶ وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَاسِكِينَ ۚ ۲۷ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ (الدخان: ۲۵ - ۲۸)، واته (نه وانه چه ند ها باخ و باخات و کانیوا ی سازگاری زوریان به جیهیتشت، چه ند هه کیلگه و بیستان و جیگه و ریگه ی خوشیا ن لودوا به جیما، جوړه ها

^۱ مفرج الکروب (۲/۲۱۴)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۱۴.

^۲ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۱۴.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۸۰ - ۸۱.

^۴ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۱۴.

^۵ کتاب الروضتين (۲/۹۵)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۱۴.

^۶ النوادر السلطانية، ل: ۸۲، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۱۵.

^۷ النوادر السلطانية، ل: ۸۲، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۱۵.

نمازو نیعمه تی تریش که ژیا نیان به خوشی تیادا ده برده سەر ئا به و شیوه یه له وانمان سه نده وه و کردمانه میراتی خه لکانه تر). (تهفسیری ئاسان، ل: ٤٩٧).

سی'یه م : چوونه ناوه وهی سه لآحه دین بۆ بهیتوله قلدیس :

سه لآحه دین و بالیان ریکه وتن له سەر دهسته وه دانی شاره که به پیتی ئه و مه رجانه ی که باسما ن کردو پاشان سه لآحه دین چووه ناویانه وه و، له رۆژی ههینی ٢٧ ی رهجه بی ٨٣ هـ دا ، ئه مه ش پاش ئه وه ی که له ده روزه یدا فه رماندا به پاسگا که یی بۆ فری دانی چه که کانیا ن و خۆ به دهسته وه دان بۆ سه ربازه موسلمان ه کان، ئه م رۆژه ش رۆژیکی میژووی مز ن بوو ئالای ئیسلام به رزکرایه وه به سه ر دیواری شوری ئه و شار ه پی رۆژه دا، که مارۆی ئه م شار ه دوانزه رۆژی خایه ن به رووخانی قودسی ش زۆربه ی ئه و شار و پینگانه ی له به رده م سه لآحه دیندا روخان که هیشتا به ده ست خاچه رسته کانه وه مابوونه وه له زۆربه ی ناوچه کانی شامدا، سه لآحه دینیش له شه وی شه وه ویدا چووه قودسه وه که به رامبه ر بوو له گه ل ٢٧ ی رهجه بدا و فه رمانیدا که له هه رده روزه یه که له ده روزه کانی شاردا ئه میریک دابنریت هه تا وه کو فدی ه له خاچه رسته کان وه ریگیریت که شار به جید ئیلن، له شار ه که شدا شه ست هه زار پیا و هه بوون به سوار و پیاده ئه مه جگه له مال و منداله کانیا ن^١. ابن الاثیر زیاتر ده روات و ده لیت، باگو یگر سه رسام نه بی ت، چونکه ولاته که فراوانه، له هه موو لایه که وه له عه سقه لان و شوینه کانی تره وه خه لکی بۆ هاتبوو، به جۆری که کلێسا و ریگا و بانه کان پرپوو بوون له خه لک و نهیده توانی هاتوو چۆ بکات^٢.

سه باره ت به سه لآحه دینیش ئه وه دوا ی یه کلابونه وه ی ده سه لات بۆی له شار ه که دا فه رمانیدا به گه رانه وه ی بۆ دۆخی جاران ی پێش داگیر کرانی له لایه ن خاچه رسته کانه وه، چونکه ئه وان گۆرپانکاریا ن به سه ر زۆر شوینه واری ئیسلامیدا هی نابوو له شار ه که دا و خاچه یکی گه وره یان له سه ر قبه الصخره دا دانا بوو، سه لآحه دینیش فه رمانی لا بر دیندا، سواره کانی داویه ش چه ند بینایه کیا ن بۆ خویان له رۆژ ئا وای مزگه وتی ئه قسادا بنیات نابوو، هه تا وه کو تیایدا نیشته جیبین، به شیکی مزگه وته که شیا ن خستبویه سه ری، سه لآحه دینیش فه رمانی گه رانه وه ی ئه و زه ویا نه ی ده رکرد و هه روه که فه رمانیدا به پا ککر د نه وه ی مزگه وت و به رده که ی له پیسی پاشان پێشنویژیکی دیاری کرد بۆ مزگه وتی ئه قسا و مینه بریکی تیادا دروست کرد و هه موو ئه و وینانه ی سرپییه وه که خاچه رسته کان

^١ حروب القدوس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ١٠٦.

^٢ حروب القدوس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ١٠١.

کیشابوویان یاخود هه‌لئانواسیبوو، گاوره‌کانی نیشته‌جیی قودسیشی هینایه‌وه بۆشوینه‌کانی خویان و ماله‌کانی بۆ گه‌پندنه‌وه و مۆله‌تی کرینی شت و مه‌کو که‌لوپه‌لی فره‌نجیه‌کانیشی پێدان^۱.

۱- میژوو رزگار که‌ریکی میهره‌بانتر له‌ موسلمانانی به‌خۆوه نه‌بینیوه: نه‌وه‌بوو سه‌لاحه‌دین به‌لینه‌که‌ی برده سه‌رو مۆله‌تیدا به‌وانه‌ی که‌فدیه ده‌ده‌ن بچنه ده‌ره‌وه و له‌هر ده‌روازه‌یه‌کی شاریشدا نه‌میریکی دانابوو بۆ وه‌رگرتنی پاره‌ لیان، هر که‌س پاره‌ی بدایه ده‌چوو ده‌ره‌وه^۲، سه‌ریاری نه‌و پاره‌ که‌مه‌ش که‌سه‌لاحه‌دین داینا‌بوو بۆ ده‌رچوونیان له‌به‌یتولمه‌قدیس و مسوگه‌رکردنی گه‌شتنیان به‌ شوینیکی سه‌لامه‌ت، به‌لام زۆرینه‌یان نه‌یتوانی نه‌و پاره‌یه‌ بده‌ن دوا‌ی چل رۆژ به‌دیلاکراوی لای موسلمانانه‌کانه‌وه مانه‌وه، هیچ ده‌وله‌ندیکی خاچه‌رستیش هاوکاری هه‌زاره‌کانیان نه‌ده‌کرد بۆدانی فدییه، نه‌وه‌بوو بطیریک هرقل به‌گه‌نجینه زۆره‌کانیه‌وه به‌یتولمه‌قدیسی به‌جێهێشت به‌بی نه‌وه‌ی گوی به‌که‌س بدات^۳، نه‌مه‌ش به‌هۆی نه‌بوونی په‌یوه‌ندی خێزانیه‌وه بوو له‌نیوان خاچه‌رسته‌کاندا له‌و کاته‌دا، هه‌روه‌ها دیله‌کان تیکه‌ل^۴ په‌کبوون له‌ره‌گه‌زو گه‌لی نه‌وروپی جیا‌واز و سه‌ریازی نه‌ناسراو به‌کرێگیاو که‌هه‌زیان له‌سه‌فه‌رکردن بوو بۆ رۆژه‌لات بۆ رزگاریبون له‌کویلیه‌تی زه‌وی له‌و کاته‌دا له‌کۆمه‌لگه‌ی نه‌ورپادا پا‌و‌بوو^۵.

به‌کورتی نه‌و هه‌لوێسته پر شه‌رمه‌زارییه‌ی سه‌رانی خاچه‌رستان و نه‌و جوامیتری و لی‌بورده‌یه‌ی که‌سه‌لاحه‌دین نو‌اندی نو‌سه‌ری ئینگلیزی لین بولی ناچار کرد بۆ ده‌ربڕینی سه‌رسامی به‌سه‌لاحه‌دین نه‌وه‌تا دوا‌ی هێرش‌گه‌ردنه سه‌ر به‌تیراک ده‌لێت: (نه‌وه هه‌لێک بوو بۆ نه‌و پاشا موسلمانانه‌که گاوره‌کان فیتری مانای لی‌بوردن بکات)^۶ سه‌لاحه‌دین و سه‌رکرده موسلمانانه‌کانی تریش نه‌و جوامیتری و لی‌بورده‌یه‌یان دو‌پات‌کرده‌وه کاتێک که‌ الملك العادلی برای سه‌لاحه‌دین دا‌وی لی‌کرد هه‌زار که‌س له‌و خاچه‌رستانه‌ی بۆ بنی‌رت که‌ له‌به‌ر نه‌دانی فدییه به‌دیلاکراو هه‌تاوه‌کو له‌پێناو خوا‌دا رزگاریان بکات، سه‌لاحه‌دینیش به‌مه‌رازی بوو، نه‌م کا جوامیترانه‌ش هه‌ستی بی‌تیراک و بالیانی بزواندو نه‌وانیش هه‌مان دا‌ویان پێش‌که‌ش به‌سه‌لاحه‌دین کرد، سه‌لاحه‌دینیش وه‌لامی دانه‌وه‌و دیله‌کانی

^۱ حروب القدس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۱۰۸.

^۲ کتاب الروضتين (۹۵/۲).

^۳ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۶.

^۴ جيش مصر، ل: ۶۹.

^۵ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۶.

ئازادکردن، پاشان سەڵاحەدین فەرمانی کرد بە پاساوانەکانی کە لە شەقامەکانی بەیتولمەقدیسدا بانگەوازی بکەن کە ھەرکە سێک نەیتوانیبێت فدیە بدات و یەساڵاچوو بێت ئەو سەڵاحەدین ئازاد یان دەکات و بۆیان ھەیە لە دەروازە ی پشتمووی شارووە لە کاتی گزنگەو ھەتاوھکو شوو شار بەجێبھێڵن، ھەرکە ئەم راگەیانندنە بۆلۆکرایەو ھاچەپرستەکان بە ژمارە یەکی ژۆرەو ھەتاوھ رویمان کردە دەروازە ی پشتمووی شار، کچە شازادە ی بېرەش داوای ئازادکردنی نزیکە ی پێنج سەد ئەرمەنی کردو بە سەڵاحەدینیان راگەیانند کە ئەوانە ی خەلکی شارە کە ی خۆینی، ھاتنیان بۆ بەیتولمەقدیس بۆ خواپەرستی بوو، ھەرۆک ئەمیر مظفر الدین علی کوچک داوای ئازادکردنی نزیکە ی ھەزار جدیلی ئەرمەنی کرد کە گوا یا خەلکی رەھان، سەڵاحەدینیش وە لامیدانەو ھەتاوھ ئازادکردن^۱، ئەو لێب وردەبێش لە لایەن موسلمانەکانو ھەتاوھ خۆی لەو کارانە ی سەڵاحەدین والملك العادل و گەرۆ ھەتاوھ کانیاندا نە دەبینیەو، بە لۆک لۆ تێپەری بۆ موسلمانان بە گشتی، لە راستیدا سەڵاحەدین لێبوردە ی و ھەتاوھ رزبێکە ی ژۆری بەرامبەر بە ھاو سەری ئەو سوارە ھاچەپرستەکانی بەیتولمەقدیس پیشاندا، ئەو ھەتاوھ ریزو بەخشنە ی بەرامبەر بە ھاو سەری ئەو سوارە ھاچەپرستەکانی کە کوژراون یاخود بە دیل گیران گەشتە رادە یە، کاتی کۆبوونەو ھەتاوھ میداو گریا، ئەویش بەزە ی و سۆزی بۆ ھەتاوھ پین و ئەوانە یان کە مێردەکانیان لە دیلیدا بوو ئازادیکردن، ئەو ژن و کچانەش کە باوک یا مێردەکانیان کوژرابوون ئەو سولتان فەرمانیدا کە لە بودجە خۆی پارەیان بۆ بېریتەو بە پێی گوزران و پلەو پایەیان، لە ئاکامی ئەمەشدا ئافەرەتەکان دەستیان کرد بە ئازادکردن بۆی^۲.

أ- شارژنیکە روخی خواپەرستا: لە قودسدا شارژنیکە روخی خواپەرست ھەتاوھ بەرەو وام سەرقالی پەرستنی خاچ بوو ژۆر توندپەر و ھەتاوھ مارگیر بوو، ھەتاوھ ساردەکانی بۆ شکستی ھاچەپرستان کۆتایی نە دەھات و فرمیسکەکانی وە کە باران دەھاتە خواوھو، مال و حال و کەلوپەلکی باش و لایەنگر و شوینکە و تووی باشیشی ھەبوو، ئەو ھەتاوھ پەنای ھێنا بۆ سولتان و ئەویش پەنای داو خۆی و لایەنگرانی ئازادکردو بۆ پێدا بۆ بردنی ھەتاوھ سەرۆت و سامانە کە ی، مال و موڵک و گەرۆ ھاچە زێرو سندوقە داخراوھکان و شوینکە و توانی

^۱ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۶.

^۲ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۷.

^۳ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۸.

به که سانیکی شه وه که شوینکه وتوی نه بوون بر دو به خوشحالیه وه رۆشت هه رچه نده به ده دست برین و نازاری شکسته که یانه وه دهینا لاند^۱.

ب- **هاوسه ری پاشه یه کی دیلگراو:** ژنی پاشا (کی) به دیلگراو که کچی اُماری بوو له ته نیشته قودسدا نیشته جیبو بوو به خوی و خزمه تگوزارو که نیزه کانیه وه هاته دهره وه داوای بینینی هاوسه ره که ی کرد، له بورجی نابلسدا کوژکرا بوو، سه لاهه دینیش به دانانی بارمته یه ک تاکاتی نازادکردنی رازی بوو و نازادی کرد هه تا وه کو له گه ل هاوسه ره که یدا بژین^۲.

ج- **ئیبرنسا سه ی دایکی هنفری:** ئبرنسا که ی دایکی هنفری که کچی فیلیپ و هاوسه ری ئیبرنسه که له رۆژی حکیندا کوژرا، ئه م ئافره ته ش شازنی کرک و ویک بوو خاوه ن راو چه ندین یار یده دهر بوو، کاتی هات داوای کوپه که ی کردو، به ئینی پندرا که ئگه ر له قه لاکه ی هه لگرت و کوپه که ی پیده دریته وه، ئه ویش ئه م داوایه ی قبو لکرد و هنفری کوپی هنفری کوپیان له دیمه شقوه بۆ هینا و چاوی به بینینی کوپه که ی گه شبوو یه وه، پاشان ئه میره کان له گه لیدا چون بۆ وه رگرتنه وه ی پیگه و ناوچه کانی، به لام دانیشته وانه که ی ئاماده نه بوون ته سلیمی بکه ن و به بی ئومیدی گه پاندیا نه وه و کوپه دیلکرا وه که ی راده سستی سولتان کرده وه، ئه ویش به ئینی پیدا که له کاتی وه رگرتنی ئه و شورا و قه لایانه دا نازادی بکات^۳.

د- **ریزگرتنی سه لاهه دین له بیرویا وه ری گا وره کان:** سه لاهه دینی له هه ست و نه سستی گا وره کان ده نا، ئه وه بوو داوای ئه وه ی هه ندی له موسلمان ه کان داوای روخاندنی کلّی سای قیامه یان لی کرد داوای ده سنگرتنی به سه ر قوددا وتیان: ئه گه ر بیناکه بپوختنی و سه رو ژیری بکه ی و کوپه که ی تیادا دهریختی ئه وه ئاگره که ی ده کوژیته وه و وینه کانی ده سرپّته وو چیت ره خه لکی سه ردانی ده که ن، به لام هه ندیکی تر پّیان وابوو: که کاتی ک عومهری کوپی خه گاب ئه م شوینه ی نازادکرد له سه ره تای ئیسلامدا له م شوینه دا هیشتنه وه و فره مانی نه کرد به روخاندنی^۴، هه ربۆیه سه لاهه دینیش وازی له روخاندنی هینا^۵.

^۱ کتاب الروضتین (۳/۴۴۳)، بیت المقدس امام أحداث التاریخ، ل: ۳۱۴.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: (۳/۴۴۳).

^۳ کتاب الروضتین (۲/۳۴۴).

^۴ صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۲۱۸.

^۵ مفرج الکروب (۲/۲۳۱)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۲۱۹.

ه- مانه وهی کومه ئیک گاور له قودسدا: هندی له گاوره کان له سه لاهه دین پارانه وه که ریتنا پییدات بۆ مانه وهی له قودسدا دواى نه وهی که فیدییه یان داو، به لنیاندا که کهس بیزار نه که نو خزمه تی شاره که بکه ن، سه لاهه دینیش به مه رازی بوو به رامبه ر به پابه ندبونیان به چه ند مه رچیکه وه که هه موویان قبولکرد به م شیوه یه سه رانه یان له سه ردانراو وهك (ئه هلی ذمه) مامه له یان له گه لدا ده کراو مافو ئه رکیان وهك موسلماننه کان له سه ردانرا، به لام به م شیوه یه موسلماننه کان به به زه ییه وه جولانه وه له گه ل ئه م شارهدا که ده سه لاتی ته واویان به سه ریدا هه بوو، به لام نه گه ر مرۆف یاده وهی سالی ۱۰۹۹ از بینیتته وه یاد کاتیک که خاچه رسته کان هاتنه ئه م شاره وه جو دفری و تانکرد مه رگیان له شه قامه کانی قودسدا بلاو کرده وه به رگرێکاره موسلماننه کان له رویاری خویندا خنکیئران پاشان سوتاندیان ئه مه جگه له و دزی و تالانییه ی که پیتی هه ستان جگه له بردنی ژن و مندالی موسلمانان^۱، نه وه ده توانی هه ست به و جیاوازیه فراوانه بکات که له نیوان لیبوره یی سه لاهه دین و درنده یی سه رکرده خاچه رسته کاند هه بووه، راده ی پابه ندبونی سه لاهه دین به بنه مای لیبوره ی و حومه کانی شه ریه تی ئیسلامیه وه و دورکه و تنه وهی له زالکردنی سۆزو ئاره زووی به رامبه ر به خاچه رسته کان که هیشتا سه ده یه ک به سه ر نه و تاوانه دراندنه یاندا تیئه په ریبوو^۲. جیمس رستون ده لی: به م شیوه یه سه ربارزه کانی سه لاهه دین ره وشت و هه لسوکه و تیکی نمونه بیان گرته به ر له کاتی داگیرکردنی قودسدا له سالی ۱۱۸۷ از داو سه لاهه دین گوئی به که سایه تی و ئابروی خویدا، دواى نه وهی که تۆله ی له خاچه رسته کان کردووه و قودسی له ده ست سه ندنه وه، دواى ده ست به سه راگرتنی له سالی ۱۰۹۹ داو به هۆی پارێزگاری کردنی له کلێسای قیامه وه، شوینه کانی تری گاوره کان هه مووان یادی لیبوره یی به رامبه ر به خاوه ن ئاینه کانی ترو شوینه پیروژه کانی ئاینی گاور ده که نه وه، وادیاره هه لسوکه و ته کانیشی وهك نمونه یه ک داده نریت بۆ چۆنیه تی گرته به ری هه لسوکه و تی راست و دروست به هۆی لیبوره ی و کاره خیره زۆره کانیه وه و سروشتی خیرخوازیه ی مامه له ی له گه ل دوژمنه کانیدا به هه میشه یی و ناوبانگی به نه رمی و لیبوره ی و دانایی ده مینیتته وه^۳.

^۱ الفتح القیسی فی الفتح القدسی، ل: ۱۳۹، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۱۹.

^۲ أعمال الفرنجة، ترجمة حسن جیشی، ل: ۱۱۸، ۱۲۰.

^۳ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۱۹.

^۴ مقاتلون فی سبیل الله، ل: ۱۳۷.

و- **رای سیتیژن رنسیمان**: چاکهش نه وه یه که دوزمنان شایه تی بۆ بدهن، سیتیژن رنسیمان که یه کیکه له میژوونوسه فره نجه کان ده لیت: له راستیدا موسلمانان سه رکه وتووه کان به ناوبانگ بوون به دامه زراوی و مامه له ی میژیانه، چونکه له کاتیکدا که پیش هه شتا و هه شت سال فره نجه کان له ناو خوینی کوژراوه کانیاندا هاتوچۆیان ده کرد، نه وان ده ستیان بۆ مالیک نه برد، که س توشی ئازارو ته نگ پتیه لچنین نه بوو، چونکه پیاوانی پۆلیس به فره رمانی سه لاهه دین به که ره ک و شه قامه کاند ده که ره پان و رییان به که س دنه دا که ده ستریزئی بکاته سه ر گاواره کان، نه و دیمه نانهش که مایه ی خه م و په ژاره بوو نه وه بوو که روویدا کاتیک که العادل داوی له سه لاهه دینی برای کرد که هه زار دیلی پیدبات بۆ ئازادکردنیان له به رامبه ر نه و خزمه تانه ی که پیشکشی کردوه، سه لاهه دینیش پتیی به خشی و العادلش ئازادی کردن، نه مهش بطریارک هرقلی خو شحاکرد چونکه هوکاریکی ده سته کوت بۆ چاکه کردن که زۆر هه رزانه و پاره ی ناویت، نه وه بوو نه ویش هه مان داوی پیشکشی به سه لاهه دین کردو نه ویش حه وت سه د دیلی بۆ ئازادکرد، هه روه ها سه لاهه دین پینج سه د دیلیشی بۆ بالیان ئازادکرد، پاشان رایکه یاند که هه لده ستیت به ئازادکردنی هه موو ژن و پیاویکی به سه لاهچوو، کاتی ژنانی بیوه ژن که میرده کانیاان کوژرابوون یاخود به دیل گیرابوون، هاتنه لای و به گریان وه داوی چاره سه ریانکرد، نه ویش به لینی ئازادکردنی پیاوه کانی پیدان و نه وانهش که پیاوه کانیان کوژرابوون له خه زینه که ی خۆی پاره و موچه ی بۆ برینه وه هه ریه ک به پتیی بارۆدۆخی خۆی، له راستیدا لیبورده یی و میهره بانیی پتیه وانه ی کرده وه ی گاواره کان بوو له شالاوی خاچه رستی یه که مدا^۱.

ز- **غروسیهش نه م ده قه ی نویسه**: به پتیه وانه ی خاچه رسته کان سه لاهه دین پابه ندبوو به به لێن و ههستی مرقانه وه به شتیه یه کی شه ره قمه ندانه و گیانی سوارچاکیه وه، نه مهش بووه مایه ی سه رسامی میژوونوسه لاتینه کان که رووداوه کانی نه و سه رده مه یان باسکردوه... پاشان غروسیه ده لی: چه ند توند ته ندره ویک داویان له سه لاهه دین کرد که ههستی به روخاندنی په رستگای گاواره کان به تاییه ت کلێسای قیامه و هه لوه شانده وه ی حه جی گاواره کان (نه وانه ی که باوه رپان به سیانه ی پیۆژ هه یه) به لام نه و به ره په رچیدانه وه و وتی: بۆچی بیروخنین، له کاتیکدا که نه وان ئامانجیان له په رستشه که یاندا بریتییه له شوینی خاچ و گۆره پیۆژه که نه ک بیناکه ی دهره وه؟ هه ربۆیه نه که ر بیناکهش له که ل زه ویدا ته خت

^۱ حروب القدس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۱۰۸.

بکهین، نه وه تایفه گاوره جیاجیاکان هرگیز وازناهیښن له هه ولدان یو گهشتن به م ناوچانه، جا باوهك پیښه وا عومهر بکهین که نه م بینایه ی پاراست کاتیک که له سهره تایی نیسلامیدا قودسی رزگارکرد، غروسیهش له سهر نه مه دهروات ده لیت: هرچی شازادی بیرو باوه پورا دهرپړین له م سولتانه مه زنه هه بوو له م دهسته واژه جوانه دا بهرجهسته ده بیت، شاعیر ابو الحیص بیص شهاب الدین یش راستی وتووه کاتی وتویه تی:

ملکنا فکان العفو منا سحیة
فلما ملکتم سال بالدم أبطح
وحللتهم قتل الأسارى وطالما
عدونا على الأسرى نمن ونصفح
وحسبکم هذا التفاوت بینا
وکل وعاء بالذی فیه ینضح^۱

له راستیدا سه لآحه دین بهر په وشت و ناکاره جوانه کانی پاشاو سهر کرده کانی روژواوی سهر سامکرد، که سهر کرده تی سوپا کانیان ده کرد له شامدا ته نانه ت فهره نسیه کان ده یانوت: خوینی خوینیکی فهره نسیه، نیتالی و نه لمانیه کانیش چیرۆکی زوریان دانابوو له سهر ناکاری سه لآحه دین و له شارو گوندو شاتو کانیاندا باسیانده کرد^۲، به راستی سه لآحه دین پیاویکی موسلمانبوو به ته واوی مانای نه و وشه یه و شوینکه وتووی پیغه مبه ر(د.خ) بوو له لیبورده یی و میهره بانو و به خشنده پیدا، یه کیک له میژوونوسه نه وروپیه کان دهریاره ی ده لیت: له یاداوه ریدا ده میښته وه که سهرده میکی خویناوی و توندی وه که نه و سهرده مه نه یوانی مروفیک بگوریت که ده سه لاتیکی مه زنی هه بوو، نه و که سه ش سه لآحه دینه^۳، گه وره ترین به لگهش له سهر ریژگرتنی فهره نجه کان یو نه و پاله وانیتییه که م وینه و لیبورده یه مه زنه گرنگیدانی نیمپراتوری نه لمانیا بوو به سهردانی گوری سه لآحه دین کاتی که سهردانی ولاتی شامی کرد له سالی ۱۳۱۵ک/ ۱۸۹۹ز دا به هاوړپیه تی شازنی نیمپراتور، له ویش وتاریکی دا که ستایشی سه لآحه دینی تیا دا کردو شاونیش چه پکه یه ک گولی نارد هه تاوه کو له سهر گوری نه و پاله وانه مه زنه دابزیت، نه میری شاعیرانیش (نه حمده شه وقی) له یادی نه چووه نه م یاده وه ریه تومار بکات و ده لیت:

عظیم الناس من ییکی العظاما
ویند بهم ولو کانوا عظاما
فهل من مبلغ غلیوم عنی
مقالاً مرضیا ذاك المقاما

^۱ حروب القدوس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۱۰۸.

^۲ شذات الذهب (۶/۴۱۰).

^۳ الوجیز فی الشام أرض الأنبياء ومهد الأصفیاء، ل: ۶۱.

^۴ الوجیز فی الشام أرض الأنبياء ومهد الأصفیاء، ل: ۶۱.

رعاك الله من ملك همام	تعهد في الثرى ملكاً هماما
أرى النسيان أظماه فلما	وقفت بقبوره كنت الغماما
أتدري أئى سلطان تحيى	وأى مملك تهدي السلاما
دعوت أجل أهل الأرض حرباً	وأشرفهم اذا سكنوا سلاماً ^١

چوارهم: يه که مین نویژی هه ینى له به یتولمه قدیسدا:

کاتیک که به یتولمه قدیس پاککرایه وه له و خاچ و زهنگ و به رازو قه شه و راهیبانه ی که تیایدا بون و خه لکانی باوه پدار چوونه ناویه وه، بانگی تیدا دراو قورئانی تیادا خوینرایه وه و شوینه که ی پاککرایه وه و شه یانی تیادا ده په پئندرا، یه که م نویژی هه ینیش له چواره می شه عباندا بو دواى رۆژى نازادکردنى به هه شت رۆژ، نه وه بوو مینه بریان له ته نیشتم میحرا به که وه دانا و فهرشى باشیش تیادا راخراو قه ندیل و گلۆپی تیادا هه لاسراو قورئانی تیادا خوینرا له برى نه و ئینجیله شوینرا وه ی که پیشتر ده خوینرا، پاشان نویژی تیدا کراو کړنوشى زۆرى تیدا براو په رستیشى جوړاو جوړى تیادا نه نجامدراو نزای زۆرو به ره که تی زۆرى تیادا بارى و کیشه کان ره وینه وه و نویژه کان به رپاکرانو بانگ به رزکرایه وه زهنگ بیده نگ کراو بانگوژان هاتنو قه شه کان نه مان و ده رونه کان ئاسوده بوون خوشى هاتو په ستى بارى کردو خوا ناسان و دنیا نه ویسته کان مزگه وتیان ئاوه دان کرده وه، ... پاشان خوا به تاکو ته نها په رستراو کړنوش زۆر بوو و مزگه وت پړپو دله نه رمه کان فرمیسیکیان به چاواندا هات، نه مه رۆژیکى پیرۆزه و فه زلیکی گه وره یه و سالیکی خوشه، رۆژیکه نزاکان تیایدا گیرا ده بنو به ره که ت ده باریت و له هه له و که موکورتیه کان ده بوردریت، پاشان بانگوژه کان بانگی نیوه رۆیان فه رموو دله کان خه ریک بوو له خوشیدا ده فرپین و سولتانیش تا نه و کاته و تارپیژی دیارینه کردبوو، به لام کۆمه له زانایه خویان بو ئاماده کردبو نه بادا نه و نه رکه یان پیبسیپریت، پاشان مه رسومی سولتانی سه لآحى ده رکرا له قبه الصخره دا که قاضى محى الدین زه نکى نه مړو ببیته و تارپیژ، نه و ویش جبه ره شه که ی له به رکردو چووه سه ر مینه رو خواى گه وره ش جوانى پارێزکاری پتبه خشیبوو، له گه ل شکوو شکۆمه ندیدا، نه وه بوو و تارپیکى گه وره ی سونى ره وانیبژانه ی خوینده وه و تیایدا پله و پایه ی به یتولمه قدیسی باسکردو نه و فه زل و مژده و به لگه و نیشانانه ی باسکرد که له باره یه وه هاتووه و نه و نیعمه ته گه وره یه ی که خواى گه وره به ئاماده بووانى به خشيوه که به رامبه ره به چه ندین خیرى گه وره، شیخ شهاب الدین أبو شامه ش له الروستیندا به ته وای و تاره که ی هیناوه، یه که م جاریش که قسه ی کرد ووتی (الأنعام: ٤٥) خوینده وه و نیتر نه و

^١ صلاح الدین الأیوبی، أحمد عبدالجواد، ل: ٥١.

گهلهی سسته میان کردو بیږوابوون بیږکراون... (تفسیری ناسان، ل: ۱۳۳). پاشان سوپاسگوزاریه کانی قورئانی وتو ئینجا وتی:

۱- **توانای پهروه ردگار له به ده سته پینانی سهرکه وتندا:** سوپاس یو نه و خوایهی که به ده سه لاتی خوی هاوه لگه ری سهر شو پکردو به فهرمانی خوی کاروباره کانی ریڅخست و به سوپاسگوزاری نیعمه ته کانی به رده و امکرد، کافرانی به ویستی خوی له ناویردو به دادگه ری خوی ده سه لاتی نالوگ و پکردو سهره نجامی دایه ده ست پاریزکاران و به ننده کانی خسته سایه ی خوی وه و ناینه که ی سهر خست به سهر هه موو ناینه کاند او به ده سه لاته به سهر به ننده کانیدا، سوپاسی نه که م له سهر سهر خست و سهر فراز کردنی لایه نگرانی و پاک کردنه وهی ماله پیروزه که ی له پیسی هاوه لگه ری.

۲- **ستایش کردنی پییغه مبه ری سهرور (د.خ) و هاوه لانی:** گه واهی نه دهم که ته نها الله خوایه و هاوه لی نییه، تاکی بی هاوتا و بی مندال و هاوشیوهیه، شایه تی که سیڅ که به یه کتاپه رستی دلی پاکر دبیته وه و خوی له خوی رازیکر دبیته، گه واهیسی دهم که پییغه مبه ر (د.خ) به ننده و نیردراویه تی ره وینه ری گومان و له ناو به ری هاوه لگه ری و نه و پییغه مبه ری که له مسجد الحرام وه شه و ره ی پیکرا بۆ مسجد الأقصی و له ویشه وه بلند بوویه وه بۆ ناسمانه به رزه کان و سدره المنتهی که جنة المأوی له لایه، (اذ یغشی السدره ما یغشی مازاع البصر و ما طفی) سلوی خوا له سه رخ شوه ویست و سدیقی جینشینی و له سهر عومه ری کوپی خه تاب یه که م که س که خاچی له م شوینه دا نه هیشت و، له سهر نه میری باوه پداران عثمانی کوپی عه فان ذی النورین و کۆکه ره وه ی قورئان و له سهر نه میری باوه پداران عه لی کوپی نه بو طالب تیڅشکینه ری بت و له بهنینه ری هاوه لگه ری و له سهر بنه ماله و هاوه لان و شوینکه و توانیان به چاکه^۱.

۳- **رازیبوونی پهروه ردگار له موجهیده کان (تیکوشه رو خه باتگیره کان):** نه ی خه لکینه، مژده بیت لیتان ره زامه ندی پهروه ردگار که نامانجی سهره کی و پله ی به رزه بۆ نه و کاره ی که خوی گه وره له سه رده ستی ئیوه ناسانی کرد، له گه پاندنه وه ی نه و ونبووه بۆ نه م نوممه ته و ونبووه و گیرانه وه ی بۆ شوینی خوی له ئیسلامدا، دوی نه وه ی به ده ست هاوه لگه رانه وه بۆ ماوه ی سه د سال سوکایه تی پیکراو، پاکر دنده وه ی نه م ماله ی که خوی گه وره دایناوه بۆ به رز کردنه وه ی ناوی خوی تیایداو دورخستنه وه ی هاوه لگه ری لی، دوی نه وه ی که له سهر یه کتاپه رستی بنیاتنرا.

^۱ البداية والنهاية (۱۶/۵۹۰).

۴- **فَهَزَلُوا پِلَه و پايه‌ی مزگه‌وتی نه‌قسا :** زیدی باوکتان ئیبراهیم و ره‌وگه‌ی محمد پیغه‌مبه‌رتان (ﷺ) و نه‌و روگه‌یه‌یه که رووتان تئیده‌کرد له‌نوێژه‌کانتاندا له‌سه‌ره‌تای ئیسلامدا، باره‌گای پیغه‌مبه‌ران و نیازی پیاو چاکان و شوینی دابه‌زینی سروش و وحی و شوینی دابه‌زینی نه‌مرو نه‌هی په‌روه‌ردگار، له‌ده‌شتی کۆبوونه‌وه و که‌ناری بلۆبوونه‌وه‌دایه و نه‌و زه‌ویه‌ پیرۆزه‌یه که په‌روه‌ردگار له‌کتیبه‌ رونه‌که‌یدا باسیکردوه. هه‌روه‌ک نه‌و مزگه‌وته‌ی که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نوێژی به‌فریشته‌ نزیکه‌کان تیدا‌کرد و نه‌و ولاته‌ی خوای گه‌وره و به‌نده و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی و نه‌و وشه‌یه‌ی که‌هاویشتی بۆ مه‌ریه‌م که‌نه‌ویش عیسی‌یه که‌خوای گه‌وره شه‌ره‌فمه‌ندی کرد به‌په‌یامی خۆی و پیغه‌مبه‌ریتی پێ خه‌لات کرد بێ نه‌وه‌ی له‌پله‌ی به‌ندایه‌تی بخات خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویت ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ﴾ (النساء: ۱۷۲)، واته‌: هه‌رگیز مه‌سیح لاری له‌وه‌ نییه که‌به‌نده‌ی خوا بی‌ت...، (ته‌فسیری ئاسان، ل: ۱۰۵). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ (المائدة: ۷۲)، واته‌: سویندبیت بیگومان نه‌وانه‌ ببیاوه‌پ بوون که‌وتیان: به‌راستی خوا، هه‌ر مه‌سیحی کۆپی مه‌ریه‌مه‌،... تد (ته‌فسیری ئاسان، ل: ۱۱۰). هه‌روه‌ها قودس یه‌که‌مین رووگه‌ و دووهم مزگه‌وت و سییه‌م هه‌رمی پیرۆزه و دوی دوو هه‌رمه‌که‌ی تر بۆ هیچ شوینیک کۆل و بار ناپیچریته‌وه دوی دوو هه‌رمه‌که‌ی تر ته‌نها بۆ نه‌وی نه‌بی‌ت.

۵- **پیرۆزبایکردن له‌سه‌لاحه‌دین و سه‌ربازه‌ موسلمانه‌کانی به‌هۆی سه‌رکه‌وتنه‌وه :** نه‌که‌ر ئیوه له‌و که‌سانه‌ نه‌بونا‌یه که‌خوای گه‌وره هه‌لیبژاردوون نه‌وه نه‌م چاکه‌یه‌ی پێنه‌ده‌به‌خشین، که‌که‌س ناتوانیت هاوشانتان بیت تیایدا، ده‌سا خوشبه‌ختی بۆ ئیوه که‌سوایه‌کن سه‌راسیمه له‌سه‌ر ده‌ستتان به‌دیها‌توه و جه‌نگی به‌دریتان تۆمارکردوه و لیبرانی نه‌بو به‌کریتان ده‌ستکه‌وتو و نازادیسازی عومه‌ریتان نه‌نجامدا و سوپای عوسمانیتان به‌ریخستو و په‌لاماری عه‌لی ئاساتان داو و رۆژه‌کانی قادسیه و یه‌رموکتان بۆ ئیسلام نوێکردوه و رووبه‌روبوونه‌وه‌ی خه‌یبه‌ری و هه‌لمه‌تی خالیدیتان تۆمارکرد، ده‌سا خوای گه‌وره پادا‌شتان بداته‌وه له‌بری محمه‌د (ﷺ) به‌باشترین پادا‌شت و نه‌م داستانه‌ مه‌زنه‌تان لیوه‌رگری‌ت و به‌هه‌شت بکاته شوینتان که‌شوینی خوشبه‌ختانه.

۶- **سوپاسکردنی په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر سه‌رکه‌وتن :** قه‌دری نه‌م نیعمه‌ته‌ بزان و هه‌ستن به‌نه‌رکی سوپاسکردنی په‌روه‌ردگار، چونکه‌ نه‌و نه‌م نیعمه‌ته‌ی تایبه‌تکردوه به‌ئیوه‌وه و هه‌لیبژاردوون بۆ نه‌م خزمه‌ته‌، نه‌مه‌یه نه‌و رزگاریه‌ی ده‌رگا‌کانی ئاسمانی بۆ کراوه‌ته‌وه و به‌روناکی خۆی

روومه ته تاریکه کانی گه ش کردۆته وه و فریشته نزیکه کانی پپی خوشحال بوون و چاوی پیغه مبهرونێردراوانی پی روونبۆته وه، چیتان دهوێت له وه زیاتر که خوای گه ودهی کردوونی به و سوپایه ی که له ناخر زه ماندا قودس له سه ر دهستی نازاد ده کریت و گپراونی به و سه ربازانه ی که دوا ی پیغه مبه رایه تی به ماوه یه ک به شمشیره کانیان ئالای باوه پ به رزده که نه وه .

۷- **فه زلی قودس و مزگه وتی نه قسا (الأقصى)؛** ئایا نه قسا (الأقصى) نه و ماله نییه

که په روهر دگار له کتیبه که یدا ناوی بردووه فه رموویه تی: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الإسراء: ۱)، واته: پاکو و بیگه ردی و ستایش بۆ نه وزاته ی که شه و ره ویکرد له به شیکی که می شه ودا به به نده ی خۆی محمه د (ﷺ) له مزگه وتی حه رام (که عبه ی پیروژ) بۆ مزگه وتی (الأقصى) له بیت المقدس که ده ورو به ریمان پیروژو پ به ره که ت کردووه ... (ته فسیری ناسان، ل: ۲۸۲). ئایا نه و ماله نییه که پاشاکان به گه وده یان زانیووه و پیغه مبه ران ستایشیان کردووه و چوار کتیبه دابه زینراوه که ی له لایه ن په روهر دگارتانه وه تیادا خوینراوه ته وه؟ ئایا نه و مالا نییه که خوای گه وره خۆری تیادا به سه ر یوشع وه راگرت هه تاوه کو ئاوانه بیته له به ر خاتری نه و؟ ئایا نه و ماله نییه که خوای گه وره فه رمانی کرد به موسا که فه رمان بدات به گه له که ی بۆ رزگار کردنی، که ته نها دوو پیاو وه لامیان دایه وه و خوای گه وره ش له به ر نه وه لییان توپه بوو، توشی گومرایی کردن وه ک سزایه ک بۆ یا خبیونیان؟

۸- **سوپاس و ستایشی په روهر دگار:** سوپاسی نه و خوایه بکه ن که ئیراده ی پێدان بۆ نه نجامدانی

نه و کاره ی که به به نی ئیسرائیلی نه دا، له کاتیکدا که فه زلی دابوون به سه ر خه لکانی ترداو ئیوه ی سه رکه وتوو کرد بۆ کاریک که خه لکانی تر پیش خۆتان تیادا شکستیان هیناو ریزه کانی یه کخستن دوا ی نه وه ی که په رته وازه و ناکۆک بوون، بووو به دیهات ده بیته و به لکوی له کۆل کردنه وه .

۹- **فریشته کان ستایشی په روهر دگارد ه که ن بۆ موحاهیده کان:** مژده بیته لیتان به وه ی که خوای

گه وده ی لای خۆی باسی کردوون و به سه ربازی خۆی له قه لاه داون و فریشته دابه زینراوه کان سوپاسیان کردوون له سه رته و دیاریه ی که پیشکه ش به م ماله تان کردووه له بۆنی خوشی یه کتا په رستی و بلاو کردنه وه ی پیروزی و سوپاسگوزاری و نه و نازاری هاوه لگه ری و سی به شی

خواو بیرو باوه په ناره ووايهی که له ری لاتان داوه، ئیستا فریشته ی ئاسمانه کان داوی لیخو شېونتان بۆ ده کن و سلاوات و درودی پیروژتان بۆ ده نین.

۱۰- نه هیکردن له تاوانکاری و له خوږایییوون؛ رحمه تی خواتان لیبت ته و به هره یه له خواتاندا

پاریزن و ناگاداری ته و نیعمه ته بن، به ترسان له پوره دگار، چونکه هر که سی دهستی پیوه بگریته پاریزاو ده بیت، ناگاستان له شوینکه و تنی ئاره زووو پاشه کشکردن بۆ دواوه و پالدا نه و به بیت له بهرامبه ر دوژمندا، هه له کان بقوزنه وه و له پیناو خودادا جیهاد بکن و خواتان له پیناو ره زامه ندی خوادا بفروشن، چونکه ئیوه ی کردوه به به نده ی خوی.

۱۱- سهرکه وتن ته نها لای خوايه؛ وریابن شه ی تان هه لتان نه خه له تیبت و سهرکه شی نه تانگریته وه و ابزانن ته م سهرکه وتنه به هوی شمشیره تیژو ته سپه باشه کان و لیاتووی خواتان بووه نه خیر به خوا (الأنفال: ۱۰).

۱۲- دورکه وتنه وه له تاوان؛ ناگاتان له خواتان بیت به نده کانی خوا پاش ته م سهرکه وتنه مه زن و به خششه گه وره یه، نه کن تاوانی گه وره ته نجامبدن، هه تاوه کو وه ته و نه تان لیته یه ت که خوریه که ی کرده وه به ریس یان وه ته وه ی که خوی گه وره ده سه لاتی پید، به لام لی هه لگی پرایه وه و دای شه ی تان که وت و چوه ریزی سهر لیشتیواونه وه.

۱۳- بانگه وازیك بۆ به رده وام بوون له سهر جیهاد (بۆ دریزه پیدان به جیهاد)؛ جیهاد باشترینی په رستش و نه ریه کانه، خوی گه وره سهربخن سهرتان ده خات و یادی بکن یادتان ده کات، سوپاس گوزاری بن بۆتان زیاده کات و سوپاسیشتان ده کات، په له بکن له چاره سهرکردنی برین داو برینه وه ی دهستی دوژمنان و پاککردنه وه ی پاشماوه ی ته و زه ویه ی که خواو پیغه مبه ری توپه کرده، لق و پۆپ بی باوه پی بپرن و ریشه ی ده ربینن، چونکه رۆژگار داوی شوپشی ئیسلام و ئابینی محمد د.خ ده کات. الله اکبر سهرکه وتنی خوی نزیکه وه چۆن تانیستا ئیوه ی سهرخستوه و بی باوه پی سهرشوپکردوه.

۱۴- بانگه وازیك بۆ رزگارکردنی ته و زه ویه پیروژانه ی که به داگیرکرای ماونه ته وه؛ بزنان رحمه تی خواتان لی بیت که ته هه له و بیقوزنه وه و نه رکیکه به هیمه ته وه بۆی ده رچن و سوربن له سهری چونکه ده ره نجامی کار به کوتاییه که ی دا دیاره و ده سکه وتیش به و گه نجینه یه دا ده رده که ویت که ده ستخراوه، خوی گه وره به سهر ته و دوژمنه شکستخواردوه دا زالی کردن له کاتیکدا که هینده ی ئیوه یاخ ﴿ زیاتربوون، ته ی ئیستا چۆن سهرناکه ون که ئیوه بیست هینده ی ته وانن (إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ) (الأنفال: ۶۵)﴾

واته: ئەگەر بیست خۆراگر هەبێت لە ئێوه، ئەو زۆر دەبن بە سەردوو سەد کەس لە بێ باوەرپاندا زۆر دەبن (تەفسیری ئاسان، ل: ۱۸۵)، خۆی گەر لە گەل ئێوه دا یارمەتیمان بدات بۆ شوێنکە و تنی فەرمانەکانی و دورکە و تنەو لە قەدەغە کراوەکانی و سەرکە و تنی خۆیان پێی بێخەشی ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (آل عمران: ۱۶۰)، واتە: ئەگەر خوا سەرکە و تنتان پێی بێخەشێت ئەو هێچ کەس ناتوانێت سەرکە وێت بە سەرتاندا، خۆ ئەگەر پشتان بەریدات ئەو کۆی هەیه دۆی ئەو کۆمەکتان بکات و سەرتان بخات) تەفسیری ئاسان، ل: ۷۱.

۱۵- چەند نزیایە کە بۆ سوڵتان سەلاحەدین و موسڵمانان لە ئاین و دونیایان دا: وتاری دوو هەمیش نزیکە لە وتاری ئاساییەو، ئەو هەبوو دۆی نزاکردن بۆ خەلیفە و وتی: پەرورەدگار: دەستەلاتی بەندە کەت بەردەوام بکەیت بە ملکە چۆی گەر وەیی تۆو سوپاسگوزاری نیعمەتە کانت، دانپادانەری بە هەرە کانتە شمشیری تیزو پارێزەری ئاین و بەرگریکاری ماله کەت پاشماوەی گەر وەر و سەرکەتوو، کۆکەر وەوێ و شەو ئیمان و چەوسیتەری خاچەرستان سەلاحەدین و دنیا سوڵتان ئیسلام و موسڵمانان پاکەر وەوێ بەیتولمەقدیس، باوکی سەرکە و توومان یوسفی کوپی ئەیوب زیندوو کەر وەوێ دەوڵەتی ئەمیری باوەرپاران.

• خۆیە گیان دەستەلاتی بە سەرزەویدا بلۆیکەر وەو بەفریشتە کانت دەوری ئالاکانی بدەو لەبری ئەم ئاینە پاکە بەباشی پاداشتی بدەر وەو لەبری ئوممەتی محەمەدیش (ﷺ) سوپاسی لێهاتویی و بەردەوامی بفرموو.

• پەرورەدگار ئەم پیاو بەیڵەر وەو بۆ ئیسلام و بانگەوازە کەو لەرۆژەلات و رۆژئاوای زەویدا بلۆیکەر وەو.

• خواە گیان چۆن لە سەردەستی بیت المقدس رزگار کرد دۆی ئەوێ گومانی جۆراو جۆر براو موسڵمانان تووشی تاقیکردنەو بوون، بەهەمان شێوە شوێنەکانی تری زەوی لە سەردەستی رزگار بکەن و بێباوەرپان ملکەچ بکە بۆی و هەموو کۆمەلەکانیان لە سەردەستی پەرته وازە بکە و سەرکە و تنی یە کجارتی پێی بێخەشە.

• خۆیە گیان لەبری محەمەد (د.خ) سوپاسی بکە و فەرمان و قەدەغە کراوەکانی بگەیهنە رۆژەلات و رۆژئاو و ناوەراست و سنوورو هەموو ناوچەکانی ولاتی بۆ چاک بکە.

• پەرورەدگار لوتی بێباوەرپان بشکێنەو دەستەلاتی بەهەموو ولاتدا بلۆیکەر وەو سەربازەکانی بگەیهنەرە هەموو شار و ولاتەکان.

• خواجه گیان دهسه لات له خۆی و پشت و نه وه کانیدا بهرده وام بکه هه تاوه کو روژی دواپی و کوپو براکانی بپاریزه و بیانکه به پشتیوان بۆی. پهروهردگار ههروهک چۆن له سهردهستی ئهم کاره چاکهت به ديهينا که به دريژای سال و روژهکان ده مي پي ته وه و باس ده کريت، به هه مان شيوه دهسه لاتی هه تا هه تاي بى کۆتايى له دار المتقيندا پي بيه خشه و ئهم نزايه ی قبول بفه رموه: ﴿رَبِّ اَوْزَعْنِي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَاَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ (النمل: ۱۹).

• پاشان نزای ئاسایی کرد، پاش نوژی نیوه پۆش شیخ زین الدین أبو الحسن علی کوپی نجای میسری له سهه کورسی (وه عز) دانیشت له سهه ئیزنی سولتان و ئامۆژگاری خه لکی کرد، کاتیکی خوش و حاله تیکی باش بوو بۆ ستایش بۆ پهروهردگارو، پاشان قاضی محی الدین کوپی زهکی بۆ ماوه ی چوار ههفته و تار ی بۆ خه لکی خوینده وه، دواتر سولتان و تار بیژیکی هه می شه ی بۆ قودس دیار کرد و ناردی بۆ هه له بو ئه و مینه به رهیان هینا که الملك العادل نوره دین مه محمود داینا بوو بۆ بهیتوله قدیس و به هیوا بوو که رزگار کردنی ئه و شاره له سهه دهستی ئه و بیته، به لام له سهه دهستی شوینکه و توانی بوو پاش کۆچی دواپی.^۲

پینچه م: مینه بهری نوره دین له بهیتوله قدیسدا:

الملك العادل نوره دین مه محمود زه نکی رهحمتهی خوی لی بیته به نوری باوه پی ههستی به ئازا کردنی بهیتوله قدیس ده کرد له پاش خۆی هه ر بۆیه فه رمانی دا به دروست کردنی مینه به ریک بۆ قودس که دار تاش و پیشه سازو ئه ندازیاره کان چه ند سالی که له دروست کردنی مان دوو بوون و داهیتانیان کرد له دروست کردنی له رووی تۆکمه و جوانییه وه و چه ند هه زاریکی له جوانکاری و تۆکمه یدا سه رف کرد و به جۆری که بوو که هه می شه ده ناسرایه وه و له مزگه وتی هه له بدا دانرابوو، هه تا وه کو سولتان فه رمانیدا به هیتانی بۆ بردنه سه ری نه زه که ی نوره دین، پاشان مینه به ره که گو یزایه وه بۆ قودس و به م شیوه یه ش که رامه ته که ی نوره دین ده رکه وت که روناکی پاش چه ند سالی که دره وشایه وه، چونکه ئه و له و چاکه کارانه بوو که خوی گه وره له باره یانه وه ده فه رمو یته: ﴿وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (آل عمران: ۱۳۴)، واته خوی مه ره بانیش چاکه کارو چاکه خوازی خوش ده و یته. (ته فسیری ئاسان، ل: ۶۷). له ریوایه تیکی عمادی ئه سفه هانی شدا ها تو وه: هه می شه روناکی

^۱ کتاب الروضتين (۳/۳۱۹).

^۲ البداية والنهاية (۱۶/۵۹۲).

^۳ کتاب الروضتين (۳/۳۹۴).

دین له دلی نوره دیندا بوو، پارټیزگاریشی بووه ئاسه واریک بۆ پارټیزگاران، نهو دونیا نه ویستریڼ خواپه رستو خواپه رستریڼ دونیا نه ویست بوو، له نهولیا پاکو له خواترسه هره باشه کان بوو، به نوری فیراسه تی بینی که ئازادکردنی به یتولمه قدیس نزیکه و خوی گه ورهش نزاکی گیرا ده کات، نه گهر چی پاش مردنیشی بیټ، خوی گه ورهش له که موکورتی دوری گرتبوو و نهو نهینیه شی بۆناشکرا کردبوو^۱. نهوه بوو له سه رده سستی سه لاهه دین که نوره دین په روه رده ی کردو خوشیده ویستو و خوشی ریگه ی ئازادسازی جیهادی پیشاندا نهو شاره ئازادکرا، ده لټین له سه رده می نوره دیندا مزگه وتی حه له ب سوتاو پیویستی به مینبه ریگ هه بوو بۆیه نهو مینبه ره دانراو دیمه نیکي جوانی به مزگه وت به خشی، دواتریش له سه ر شیوه ی نهوه بۆ مزگه وتی حه له ب مینبه ریکی تر دروستکرایه وه هه رکه سیک ئیستا بییټیت مینبه ری قودسی بیرده که ویته وه، کاتی سولتان سه رکه وت هه ستا به گواسته نهوه ی نهو مینبه ره و دانانی له مزگه وتی نه قساداو هه موو لایه ک نزیان بۆ سه رکه وتنی سه لاهه دین و به ره حمه ت که وتنی نوره دین ده کرد^۲ نه م کارهش به لگیه له سه ر راده ی دلسوزی سه لاهه دین بۆ نوره دین که هه ولی زوری دا بۆ به ده ستهینانی یه کیتی ئیسلامی وه ک ریخو شکریه ک بۆ ریشه کیش کردنی بوونی خاچپه رستی له ولاتی شامدا، هه روه ها نه م به لگیه له سه ر نهوه ی که سه لاهه دین کاتی ده ولته تی زه نکیه کانی له سه رده می لاوازیدا له ناوبرد پاش کوچی دوی نوره دین مه حمود و سپاردنی ده سلات به الملك الصالح ئیسماعیلی کوپی، ته نها مه به سستی نهوه بوو درټزه بدات به و کاروانه و خوی سازیدات بۆ جیهادکردن دژ به خاچپه رسته کان بۆ ده رپه پندنیان و گټرانه وه ی به یتولمه قدیس^۳.

شه شه م: چاکسازییه کانی سه لاهه دین له به یتولمه قدیسدا:

سه لاهه دین هه ستا به لابرندی نهو باله خانه و شورایانه ی که خاچپه رسته کان له به تولمه قدیسدا بنیاتیان نابوو، نهوه بوو سواره کانی داویه له رۆژئاوای مزگه وتدا چه ند خانویه کیان بنیاتنابوو، به شیک له مزگه وتی نه قساشیان خستبووه سه ر خانوه کانیان و له روی میحرا به که شه وه دیواریکیان بنیاتنابوو وه ک خه زینه ی دانه ویلله به کاریان ده هینا، ده شلټین: کردویانه به ده سته شوری

^۱ خوی گه وره غیبی پیشانی که س نه داوه، به لکو نهوه باوه پپوونه به سه رکه وتنی خویای دوی ناماده کردنی

هۆکاره کانی.

^۲ کتاب الروضتین (۳/۳۹۳).

^۳ صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۲۲۳.

بۆسوکایه تی پیکردنی ئیسلام موسلمانان^۱، ههروهها لهسهر بهرهکهی بیت المقدس کلێسایهکیان بنیاتناو بهبێنا دایان پۆشی و پریان کرد بوو لهوینه وهه ساخانهیهکیان لهسهر دانابوو تیایدا شوینی قهشهکانیان دیاری کردبوو و لهسهر لوتکهی قبه الصخره ش خاچیکێ گه وریاندا چه قاندبوو بهم شیویه روخساریان شیواندبوو، خه لکه ته ماعکاره کانیشیان هه ستابوون به برینی چه ند به شیکی و فروشتنی له بازاره کانی قوسته نتینی و دورگه ی صقلیه داو گۆرینه وه ی به کیشی خۆی له زیر^۲، کاتی رۆژی ههینی مانگی شباطی ۵۸۳هـ / ۹ی ئۆکتۆبه ری ۱۱۸۷ز هات که ههفته ی دووهمی ئازادکردنی قودس بوو، سه لآحه دین فه رمانیدا به لابرندی هه موو ئه و شتانه ی که خاچه رسته کان زیادیان کردبوو له بێنا و دیوارو دیواری بهره دم میحرابیشیان لابر، ههروهها فه رمانیکرد به لابرندی ئه و شتانه ی که بۆ قبه الصخره زیادیان کردبوو له بێنا و وینه، پاشان فه رمانیدا به زانا ضیاء الدین هه کاری که ئهرکی سه ره رشتی کردنی له ئه ستوبگریت و چه ند په نجه ره یه کی ئاسنی به ده وردا دروست کرد^۳، سه باره ت به و خاچه ئالتونانه ش که خاچه رسته کان به سه ر قبه الصخره وه بنیاتیان نابوو، ئه وه ئین واصل باسی ئه وه ده کات که موسلمانان هه ر که چه ونه ناو به یتوله قدیسه وه کۆمه لیکیان چه ونه سه ر گومه زه که و خاچه که یان هه لکه ندو که وته خواره وه، له و کاته شدا خه لکه که هه موو هاواریان کرد به موسلمان و فه ره نجه وه موسلمانان له خو شیدا و فه ره نجه کانیش له خه م و داخدا^۴. کاتی که سه لآحه دین له لابرندی زیاده ویه کان بوییه وه دهستی کرد به نۆزه نکرده وه ی مزگه وتی ئه قصاو هه ولێکی زۆری دا بۆ جوانکردن و ره سیف کردن و رازاندنه وه ی نه خشه کانی و جۆره ها کانزاو به ردی نایابی قوسته نتینی بۆ هینا و دهستی دایه نۆزه نکرده وه ی جوانکاری و نه هیشتنی ئه و وینه و په یکه رانه ی که به دیواره کانییه وه دروستکرا بوو^۵، گرنگیه کی تاییه تیشی به میحرابه که ی داو جوانکاری زۆری تیادا ئه نجامدا^۶، پاشان هه وشه که ی پاکرده وه و رازاندییه وه بۆ ئه هلی ئیخلاص و هه موو پیساییه کانی لیدورخسته وه^۷، الملك المظفر تقی الدین عمریش چه ند بارێک گولای هینا بۆ قبه الصخره و به دهستی خۆی هه وشه که ی گسکدا، پاشان چه ند جارێک به ئا وشتی هه تا وه کو

^۱ کتاب الروضتین، له صلاح الدین و الصلیبیون وه، ل: ۲۲۲.

^۲ مفرج المکروب (۲۲۷-۲۲۹)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۲.

^۳ مرآة الزمان، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۲.

^۴ مرآة الزمان، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۲.

^۵ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۳.

^۶ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۳.

^۷ کتاب الروضتین، له صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۴.

پاكبويه وه پاشان دووباره گولای پیاكرده وه و دیواره كانی به باشی شت، الملك الأفضل نورالدین علی کوپی صلاح الدینیش فهرشی جوان و به نرخی هینا و تیایدا رایخست^۱.

هه وره ها موسولمانه كان ههستان به گسكدانی گۆره پانی مزگه وتو پاكردنه وه و پاخشتنی فهرش و هه لواسینی قه ندیل تیایدا^۲، پاش لیبونه وه ی سه لآحه دین له پاكردنه وه ی مزگه وتی نه قسا له شوینه واری پیسی خاچ په رستان، ههستان به دانانی و تاربیژو پیشنوژو بانگوژو موجه و بۆ مزگه وتی نه قسا و مزگه وته كانی تر، هه روه ها قورئانی زۆری بۆ هینا و هه ستا به بنیاتنانی مزگه وتو کلّی سایه کی کرد به خویندنگه یه ك بۆ زانایانی شافیعی مه زه ب، مالی به طریاکیشی کرده یانه یه ك بۆ هه ژاران و وه قفیککی زۆری بۆ دیاری کرد^۳.

سه ندنه وه ی قودسیش له خاچه رستان گرنگیه کی تاییه تی هه بوو بۆ سه لآحه دین و پله و پایه یه کی تاییه تی په یدا کرد له دلی موسولماناندا و نه توانین بلیین نه گهر چی خه لیفه عومه ری کموری خه تاب له سالی ۱۵ ی کۆچیدا قودسی له ژیر چنگی رۆمه كاندا ده رهینا، به لام سه لآحه دینیش توانی نه و یاده وه ریبه نوئ بکاته وه له سه ده ی شه شه می کۆچیدا دوی نه وه ی به یتولمه قدیس دوچاری ده ست دریژی خاچه رستان بویه وه بۆ ماوه ی نزیکه ی سه د سالتیک به م کاره مه زن و پیروژه ش سه لآحه دین بناغه ی دانا بۆ موسولمانه كانی دوی خوئی بۆ له ناوبردنی پاشماوه ی خاچه رسته كان له ولاتی شامدا^۴.

حه وته م: ناردنی مزگیننی و نیردراو بۆ ناوچه كانی جیهانی ئیسلامی :

به سه ندنه وه ی بیت المقدس سه لآحه دین گه یشته لوتکه ی سه روه ری سیاسی و سه ریازی و باسی نه و روداوه به هه موو گۆشه یه کی جیهانی ئیسلامیدا بلأوبووه وه، سه لآحه دینیش خیرا مزگیننی نارد بۆ خه لیفه ی عه باسی له به غدا و بۆ سه رجه م نه میرو فه رمانره و موسولمانه كان، نه بو شامه له عیمادی نه سفه هانییه وه نه گپرتنه وه که له نازادکردنی به یتوالموقه ده سدا ناماده نه بوو له به ر نه خویشیه ك که توشی بوو کاتئ که هه والی رزگارکردنی به یتولموقه دیسی له لایه ن سه لآحه دینه وه بیست له نه خویشیه که ی رزگاری بوو، به ره و لای سولتان به ریکه وتو له رۆژی شه مه ی دووه م رۆژی نازادکردنیدا گه یشته لای، العماد ده لئ: به یانی زوو گه یشتمه لای نه ویش زۆر خو شحال بوو و زوو

^۱ مفرج المکروب (۲/۲۳)، صلاح الدین والعلیبیون، ل: ۲۲۴.

^۲ صلاح الدین والعلیبیون، ل: ۲۲۴.

^۳ مفرج الکروب (۱۲/۲۳)، صلاح الدین والعلیبیون، ل: ۲۲۴.

^۴ صلاح الدین والعلیبیون، ل: ۲۲۴.

مژده‌ی پینگه‌یاندنم پېش نه‌وه‌ی بمبېنې، چونكه هاوه‌لانی داوايان لیده‌کرد كه زوو نامه‌ی مزگینې بنوسیټ و بۆ روژناوو روژه‌لانی بنیریت، نه‌لن: له‌و روژه‌دا حه‌فتا نامه‌ی مزگینیم نووسی، به‌شیوه‌یه‌کی جوان و رازاوه، نامه‌یه‌کیان بۆ دیوانی به‌غدا كه به‌نايه‌تی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا﴾ (النور: ۵۵)،

هه‌روه‌ها وه‌فدی‌کیشی نارد بۆ لای نیمپراتوری بیژه‌نتی ئیسحاق نه‌نجیلوس و مژده‌ی نه‌و سه‌رکه‌وتنه مه‌زنه‌ی پېدا، دواتر سه‌لاحه‌دین پېشوازی له‌نێردراوو وه‌فدی پاشاو نه‌میره موسولمانه‌کان کرد له‌نه‌میره سه‌لجوقیه‌کانی رۆم و عێراق و خوراسان كه مه‌به‌ستی پیروزیایی لیکردنی به‌بۆنه‌ی نه‌و سه‌رکه‌وتنه مه‌زنه‌وه سه‌ردانیان کردبوو^۱، موسولمانه‌کانیش هه‌رکه‌بیستیان قودس رزگارکراوه پۆل پۆل كه‌وتنه رێ بۆ سه‌ردانی مزگه‌وتی نه‌قسای پیروژ^۲ سه‌لاحه‌دینش له‌ختیوه‌تگه‌که‌یدا له‌ده‌ره‌وه‌ی بیت المقدس دا دانیشت بۆ پېشوازیکردن له‌گه‌وره‌ پیاوو نه‌میرو زانایانی كه له‌هه‌موو لایه‌که‌وه روویان تیکردبوو بۆ سه‌ردانی به‌یتولمه‌قدیس و پیروزیایی لیکردنی به‌هۆی نه‌م پله‌و پایه مه‌زنه‌وه كه‌خۆی له‌نازادکردنی به‌یتولمه‌قدیسدا ده‌بینییه‌وه^۳.

هه‌شته‌م: ناکۆکی سه‌لاحه‌دین له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌ی عه‌باسیدا:

سه‌لاحه‌دین توشی كه‌سایه‌تی الخلیفه‌ الناصر بوو كه‌ خاوه‌ن كه‌سایه‌تیه‌کی به‌هێز بوو زۆر هه‌ستیار بوو به‌نازناوو رواله‌ت، هه‌رچه‌نده‌ خه‌لیفه‌ ناصر کاتی بوو به‌خه‌لیفه، سه‌لاحه‌دینی وه‌ك سولتانی نه‌و ناوچانه‌ی ژێر ده‌سه‌لانی په‌سه‌ند کردو رپۆره‌سمی ته‌واوی بۆ به‌رێکرد، به‌لام پاشا ماوه‌یه‌ك نامه‌یه‌کی له‌رێی وه‌زیره‌که‌یه‌وه بۆ ناردو تیایدا گله‌یی ئاراسته‌کرد له‌سه‌ر چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌ك كه‌ پیتی گه‌شتبوو^۴.

ابن الکثیریش نه‌م ناکۆکییه‌ی نێوان الخلیفه‌ الناصرو سولتان سه‌لاحه‌دینی کورتکردۆته‌وه‌و نه‌لن: ... خه‌لیفه‌ نامه‌یه‌کی بۆ نووسی كه‌تیایدا گله‌یی هه‌بوو له‌چه‌ند شتیك له‌وانه‌ ناردنی مزگینې سه‌رکه‌وتنی حطین به‌لاویکی به‌غدادی ساده‌دا كه به‌لایانه‌وه‌ شیاوی نه‌وه نه‌بوو، مزگینې

^۱ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۲۰.

^۲ كتاب الروختين (۱۲۰۱۲)، مفرج الكروب (۲۴۸۱۲).

^۳ السلوك (۹۷/۱)، صلاح الدين والعليبيون، ل: ۲۲۱.

^۴ كتاب الروختين (۹۶۱۲)، صلاح الدين والعليبيون، ل: ۲۲۱.

^۵ دراسة وثيقة التاريخ الاسلامي، ل: ۲۶۴.

نازادکردنی بهیتولموقه دیسیشی به که سیکی خانه دانداناردبوو، نازناوی الملك الناصریشی له خزی ناوبوو نه مهش ململانی کردنی الخلیفه الناصره، نه وه بوو سه لاهه دین به روویه کی خوش و نه رمو نیانه وه پیشوازی له نیردراوه که ی کردو گوێرایه لی بۆ خلیفه ده ربپی و نامه یه کیشی ناردو پۆزشی بۆ هینایه وه به وه ی که سه رقالبوونی به جهنگوه بواری بیرکردنه وه وردبوونه وه ی له زۆر مه سه له دا پیته داوه، سه بارهت به نازناوی الناصریش نه وه له سه رده می خلیفه المسبتضی عدا بووه و نیستاش خلیفه هه ر نازناویک دیاری بکات لایم لیتی نییه، به م شیوه یه به و په ری نه ده به وه له گه ل خلیفه دا هه ل سوکه وتی کرد ره حمه تی خوی لیتت^۱.

نۆیه م: ئاماده بوونی زانایان له فتوحاته کانی سه لاهه دیندا:

زانایان و مامۆستایان له گه ل سه لاهه دیندا بوون و پشتیوانی ته واویان لیده کرد، سه لاهه دینیش پاش حطین فتوحاته کانی به نازادکردنی عه ککا ده ست پیکرد له رۆژی هینی دووه می جه مادی دووه می سالی ۵۸۳ هـ ۱۱۸۷ ز دا چونکه له لایه که وه نه وه ریگه یه که بۆ به تیولموقه دیس له لایه کی تریشه وه هه تاوه کو به نازادکردنی ری له و کۆمه کیانه بگریت که له ری نه وروپاوه ده گه یشت به خاچه رسته کان له م نازاد سازیه شدا کۆمه لیک له زانایان به شدارییان کرد له پیشه وه یاندا القاضي الفاضل زانا جمال الدین عبداللطیفی کورپی شیخ ابی النجیب سه هره وه ردی و زانا ضیاء الدین عیسی هه کاری پاش رزگارکردنی عه ککاش، القاضي الفاضل هه ستا به گۆرینی کلّی سایی گه وره تیایدا بۆ مزگه وتو و فرمانی دا به دروستکردنی مینه رو روگه پاشان نوێژی هینی تیادا کرا. له م باره یه وه ئیبن نه ثیر نه لّی: نه وه یه که مین نوێژی جومعه بوو که له که ناری شامدا نه نجام بدریت، دوا ی ده ست به سه راگرتنی له لایه ن فره نه که نه وه^۲، له و کاته شدا زانا جه مال الدین عبداللطیف کورپی الشیخ ابی النجیب سه هره وه ردی نه رکی پیشنوێژو وتاریبێژی گرتنه نه ستو، پاشان سه لاهه دین دوا ی نازادکردنی عه ککا پۆستی وتار خوین و دادوه ری و چاودێری و وه ستان له شاری عه ککادا پێسپارد^۳، سه بارهت به زانا عیسی هه کاری نه وه هه میشه هاوړتی سه لاهه دین بوو له غزاو جهنگه کانیدا، هه ر بۆیه سولتان دوا ی فه تحی عه ککا سه رجه م خانوو که لوپه لو دانه ویلّهی سواره کانی داویه ی

^۱ البداية والنهاية (۵۹۶/۱۶).

^۲ الكامل في التاريخ، لة دور الفقهاء والعلماء في الشرق الأدنى، ل: ۱۴۴

^۳ دور الفقهاء والعلماء في الشرق الأدنى، ل: ۱۴۴

پېښه خشی نه مه ش وهك پښلېنانېك بسوی و داننانېك به پېگه و به شداری له جهاددا دژ به خاچه رسته كان و له پېناو هاندانی زیاتری بۆ به خشین و هه ولدان بۆ به جیهینانی هم نه ركه^۱.

هم هه لویسته ی سه لاهه دینیش ده ستپنځه ریبه كه بوو كه كه س تیایدا پېشی نه كه وتبوو ، هم خه لاته ش پېچه وانه ی نه و ده سته كه وت و فه یته بوو كه سه لاهه دین به سهر سوپادا دابه شی كرد، سه رچاوه ئیسلامیه كانیس كۆده نكن له سهر به شداری ژماره یه کی ژور زاناو شه رعناس له گه ل سه لاهه دپندا له نازاد كړدنی به یتولمه قدیسدا به پېی وته ی میژوو نوسه كان: زانایان له میسرو شامه وه به جورېك روویان تېكړدبوو كه هېچ زانانیه کی ناسراو نه بوو كه ناماده نه بیټ^۲، شیخ أبو عومهری كورپی ابن قدامه ی مقدسی و موفق الدینی برای ابن قدامه ش له ناو نه و كه سانه دا بوون كه به شدارییان له م نازاد سانییه دا كردو له زانا ژور ناوداره كان بوون^۳، ابن كثیر نه لئ: نه وو براكه ی و خالوزاكه یان الحافظ عبدالغنی والشیخ عمادی برای له هېچ غه زایه ك دوا نه ده كه وتن كه سه لاهه دین بۆ سهر ولاتی فره نه كه كان نه نجامی بدایه، وه له فه تحی قودس و ناوچه كانی كه نارو شوینه كانی تریشدا ناماده بوون^۴، به لام سه لاهه دین له گه رمه ی خو شحالیدا به م سهر كه وتنه گه وره یه القاضي الفاضلی راویژكارو وه زیری له بیر نه كرد. كه نه خو شی بووه ریگر له به رده م ناماده بونیداو نه و كاته له دیمه شقدا بوو، نه وه بوو سه لاهه دین نامه یه کی بۆ ناردو مژده ی پېدا ، له روانگه ی وشه كانی نامه كه شه وه نه و خو شه ویستی و ریژه ژوره مان بۆ دهرده كه ویټ كه سه لاهه دین هه یبووه بۆ نه م قاضیه به ریژه و تیایدا به ناوات بوو كه نه و ناماده بوايه هه تاكوو خو شیه كه زیاترو ته و اتر بوايه^۵.

دوا ی نه وه ی كه ه خوا ی گه وره به یتولمه قدیسی له سهر ده سستی سه لاهه دین رزگار كرد له روژی هه ینی ۲۷ ره جه بی ۵۸۳هـ / نوكتۆبه ری ۱۱۸۷زدا هه ستا به دابه شكردنی نه و مولك و سامانه ی كه له خاچه رسته كانه وه وه رگیرابوو له به رامبه ر رزگار كړدنی گیانیاندا به سهر نه میرو زاناو ناماده بوانی جه نكه كه دا، سه رجه میشی سی سهدو نه وه نده هه زار دینار بوو^۶، پاشان له خپوه ته كه یدا له دهره وه ی قودسدا دانیشت به و په پی ته واضعو و شكوداریه وه له نیوان زانایاندا بۆ وه رگرتنی

^۱ دور الفقهاء والعلماء في الشرق الأدنى، ل: ۱۴۴

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۴۵، له : البداية والنهاية.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل ۱۴۶.

^۴ البداية والنهاية، لة (دور الفقهاء والعلماء المسلمين) وه

^۵ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ۱۴۷

^۶ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۴۷.

پیرۆزباییه کان به بۆنه‌ی ئەم فەتخە مەزنەوه^١. زاناڤان و شاعیرانی ش هه‌ستان به‌پیرۆزبایی کردن
له‌سه‌لاحه‌دین به‌چه‌ند پارچه‌ شعریک که تیایدا خۆشحالی خۆیان دهرده‌بیری به‌م سه‌رکه‌وتنه‌ مەزنه‌ و
له‌نیوانیانیشیاندا شاعیری به‌ناوبانگ القاضی ابن سناء الملک هه‌بوو^٢. شایانی باسه‌ که هه‌ردوو
قاضی الفاضل و محی الدین الذکی له‌ناو نه‌و زاناڤانه‌دا بوون که زۆر خۆشحال و شادومان بوون
به‌نازادکردنی به‌یتولموقه‌دیس و گه‌شبین بوون به‌م کاره‌ مەزنه‌و، پیرۆزباییان ئاراسته‌ی سولتان کرد
ئه‌مه‌ش له‌هۆنراوه‌یه‌کی ابن الذکی دا هاتوو که به‌بۆنه‌ی سه‌رکه‌وتنی سه‌لاحه‌دین له‌هێتانی حه‌له‌ب
بۆ ناو یه‌کیته‌ی ئیسلامی له‌سالی ٥٧٩ه‌/ ١١٨٣زدا وتوویه‌تی:

وفتحکم حلبا بالسيف في صفر مبشر بفتح القدس في رجب

ئه‌م دێره‌ شعره‌ش یه‌کیکه‌ له‌و رێکه‌وتنه‌ سه‌رسوپه‌ینه‌رانه‌ی که روویداوه‌ پێشبینیه‌کی باشه‌
که‌ابن الذکی وتوویه‌تی و تیایدا مژده‌ی ئازادکردنی قودسی داوه‌ له‌ره‌جه‌دا، ویستی په‌روه‌ردگاریش
وابوو که مانگی ره‌جه‌بی سالی ٥٨٣ه‌ قودس رزگار بکریته‌ دوا‌ی نه‌و مژده‌یه‌ به‌ ٤ سال، ره‌نگه‌ ئه‌م
مزگینێ و مژدانه‌ش پالنه‌ریک بووبیته‌ بۆ سه‌لاحه‌دین بۆ هه‌ولدان و په‌له‌کردن له‌نازادکردنی به‌یت
لمه‌قدیس. له‌م کاته‌ پیرۆزه‌دا که هاوکاته‌ له‌گه‌ڵ شه‌وی شه‌وپه‌وی و بڵندبوونه‌وه‌دا^٣. هه‌روه‌ها
سولتان سه‌لاحه‌دین قاضی محی الدینی کوپی زه‌کی هه‌لبژارد بۆ وتاری هه‌ینی وه‌ک رێزو حورمه‌تی
بۆ نه‌و دێره‌ شیعره‌ی که پێشتر ستایشی سه‌لاحه‌دینی تیا کردبوو له‌کاتی ئازادکردنی حه‌له‌دا، که
تیاشیدا مژده‌ی ئازادکردنی به‌یتولمه‌قدیسدا له‌ره‌جه‌دا پێداوو، هه‌روه‌ها له‌به‌ر په‌له‌ و پابه‌ی خۆی و
بنه‌ماله‌ زه‌ستخوازه‌که‌ی و راشکاوی و هه‌قخوازی و فه‌زڵ و لیهاته‌نه‌کانی له‌بوا‌ری فیه‌ و نه‌ده‌دا،
سه‌رباری نه‌وه‌ی که به‌هره‌یه‌کی که‌م وینه‌و شیوازیکی نایابی هه‌بوو له‌وتارییه‌زی و روزاندنی
گوێیستانیدا^٤.

له‌مه‌ی پێشه‌وه‌دا گه‌وره‌یی نه‌و رۆله‌مان بۆ دهرده‌که‌یته‌ که‌ زاناڤان پێی هه‌ستان له‌کاتی
ئازادکردنی به‌یتولموقه‌ده‌سدا، کاتێ که‌چوونه‌ ریزی موجه‌یده‌ خۆبه‌خشه‌کانه‌وه‌ و له‌هه‌موو
لایه‌که‌وه‌ به‌ریکه‌وتن بۆ هه‌لگرته‌ی چه‌ک و شوێنه‌که‌وتنی سه‌لاحه‌دین له‌پێناو رزگارکردنی قودسی
پیرۆزو ئاواتیشیان نه‌وه‌بوو که‌پله‌ی شه‌هیدیان سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست به‌ینن: خوا‌ی گه‌وره‌ش

^١ کتاب الروختین (٩٦١٢).

^٢ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ١٤٧.

^٣ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ١٤٩.

^٤ هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل: ١٥٠.

هه‌وله‌كانيانى به‌سه‌رکه‌وتن کۆتايى پێهێناو قودس و مزگه‌وتى ئه‌قساي گێرايه‌وه‌ بۆ موسوڵمانان، به‌لام رۆلى ئه‌وان پاش ئه‌مه‌ کۆتايى پێنه‌هات، به‌لکو ئه‌م نازادکردنه‌ پالنه‌ريکى به‌هيز بوو وره‌يانى به‌رز کرده‌وه‌ وه‌ک له‌ وتاره‌که‌ى قاضى ئيبين ئىبن ذکي دا بۆمان ده‌رده‌که‌ويٓت که‌ هه‌ستا به‌هاندانى موسوڵمانه‌کان بۆ دريژه‌دان به‌جيهاد هه‌تاکو سه‌رجه‌م خاکی موسوڵمانان له‌دوژمن پاک ده‌کړيٓته‌وه‌، هه‌روه‌ها ئه‌مه‌مان له‌ئاموژگارييه‌که‌ى زانا ئيبين نه‌جاشه‌وه‌ بۆ روون ده‌بيٓته‌وه‌^١، له‌وه‌ کرده‌وه‌ مه‌زنانه‌ى تريش زانايان له‌ به‌يتولمه‌قديسدا له‌پاش نازادکردنى پيٓى هه‌ستان، ئه‌وه‌ بوو زانا ضياء‌الدين عيسى ى هه‌کارى پيٓى هه‌ستا کاتى په‌نجه‌ره‌ى ئاسنى بۆ (قبة الصخرة) دروست کرد بۆ پاريزگارى ليک‌کردنى دواى ئه‌وه‌ى که‌سوڵتان سه‌لاحه‌دين ئه‌و شته‌ ناره‌واو ويٓنه‌و خاچانه‌ى ده‌ورو به‌رى لا‌برد^٢.

ده‌يه‌م: ئه‌هۆنراوه‌کانى شاعيران ده‌رباره‌ى نازادکردنى قودس:

بۆ ئه‌م ئامانجه‌ مه‌زنانه‌ له‌سه‌رو به‌ندى ئه‌م سه‌رکه‌وتنه‌ مه‌زنه‌دا^٣ هۆنراوه‌ ده‌وتریٓت.

- ١- ده‌گێرنه‌وه‌ که‌ لاويکى موسوڵمان دي‌ل بووه‌ له‌به‌يتولمه‌قديسداو خه‌لکى ديمه‌شق بووه‌ چه‌ند ديٓره‌ شعريکى نووسيوه‌ بۆ سه‌لاحه‌دين که‌ تيايدا بانگه‌يشتى کردووه‌ بۆ نازادکردنى به‌يتولمه‌قديس و تيايدا ده‌ليٓت:

يا ايها الملك الذي	للعالم الصليبان نكس
جاءت اليك ظلامه	تسمى من البيت المقدس
كل المساجد طهرت	وأنا على شرفي منجس

٢- شاعير الجيلانى ده‌ليٓت:

أبا المظهر أنت المحتي لهدى	أخرى الزمان على حبر بخبرته
قلو رآك وقد حزت العلا عمر	في قلة التل قضى كنه عبرته
ورآك وأهل القدس في وله	أبو عبيدة قدى من مسرته
غداة جزوا النواصي في قمامته	وأعوالوا بالتباكي حول صخرته
دارت بكك الملة الحسنى فنحن على	عهد الصحابة في استمرار مرته
وأنت كاسمك صديق وصاحبه	الملك المظفر سام في مبرته

^١ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ١٥٣.

^٢ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ١٥٣.

^٣ واقدساه (٣٤٢١١).

وفي السلالة عثمان سؤيده

وكم لديك ذوي قرى رقوا

يشبه القبح ما بين البراة لقي

معالي يوسف نسقت

أضحى لنشر الهدى في فتح منهجه

واستقبح الرجس ممنوا بمشهده

لكن بأس صلاح الدين أذهلهم

تعيًا الجوارح و الفرسان وهو على

يا فاتح المسجد الأقصى على بهم

أبشر بملك كظهر الشمس مطلع

حتى يكون لهذا الدين ملحمة

٣- أبو علي الحسن بن علي الجويني:

جند السماء لهذا الملك أعوان

متى رأى الناس ما نحكيه في زمن

هذي الفتوح فتوح الأنبياء وما

أضحت ملوك الفرنج الصيد في يده

كم من فحول ملوك غودروا وهم

هذا وكم ملك من بعده نظر إلى

تسعون عاما بلاد الله تصرخ

فالآن لبي صلاح الدين دعوتهم

لنناصر ادخرت هذي الفتوح وما

حياه ذو العرش بالنصر العزيز

في نصف شهر غدا للشرك مصطلما

فأين مسلمة عنها وإخوته

وعد عما سواه فالفرنجة لم

لو أن ذا الفتوح في عصر النبي لقد

يا قبح أوجه عباد الصليب وقد

علا علي على إثار نصرته

وكم بعيد رأى الزلفي بهجرته

ملك الفرنج أخيدت بين عزته أما رأيت

حتى رمت كل ذي ملك بحسرتة

وبات يطوي العدى في سد ثغرتة

فاستفتح القدس محشوا بزمزمتة

بوقعة التل واستشرى بسورته

بدء النشاط عشيا مثل بكرته

وقانص الجيش لا يحصى بقفرتة

على البسيطة فتاح بشرته

تحكي النبوة في أيام فترته

من شك فيهم فهذا الفتوح برهان

وقد مضت قبل أزمان وأزمان

لها سوى الشكر بالأفعال أثمان

صيدا وما ضعفوا يوما وما هانوا

خوف الفرنجة ولدان ونسوان

الإسلام يطوى ويحوى وهو سكران

والإسلام نصاره صم وعميان

بأمر من هو للمعوان معوان

سمت لها همم الأملاك مذ كانوا

فقال الناس داود هذا أم سليمان

فظهرت منه أقطار وبلدان

با أين والدهم بل أين مروان

ييدهم من ملوك الأرض إنسان

تنزلت فيه آيات وقرآن

غدا يبرقعها شؤم و خذلان

خزنت عند إله العرش سائر ما
فإن الله يبيئك للإسلام تحرسه
وهذه سنة أكرم بها سنة
يا جامعا كلمة الإيمان قانع من
إذا طوى الله ديوان العباد فما
ملكته وملوك الأرض خزان
من أن يضام ويلقى وهو حيران
فالكفر في سنة والنصر يقظان
معبوده دون رب العرش صلبان
يطوى لأجر صلاح الدين ديوان

٤- شاعير نقيب الأشراف بالديار المصرية النسابة الجواني دهليّت:

أترى مناما ما بعيني أبصر
القدس يفتح و الفرجة تكسر
وقمامة قمت من الرجس الذي
بزواله ورزاها يتطهر
ومليكمهم في القيد مصفود ولم
ير قبل ذاك لهم مليك يؤسر
قد جاء نصر الله و الفتح الذي
وعد الرسول فسبحوا واستغفروا
فتح الشام وطهر القدس الذي
هو في القيامة الأنام الخشر
من كان هذا فتحه لمحمد
ماذا يقال له وماذا يذكر
يا يوسف الصديق أنت لفتحها
ولأمن عثمان الشريعة بعده
ملك غذا الإسلام من عجب به
نشر ونظم طعنه وضرا به
حيث الرقاب خواضع حيث
غاراته جمع فإن خطبت له
إذ لا ترى إلا طلى بسنابك
تمشي على جثث العدى عرجا
تحدى نعالاً أو دماء تهدر
ولا عرج با لكنها تتعثر

٥- أبو الحسن على كورى محمد الساعاتى دهليّت:

عصفت به ريح الخطوب زعازعا
هو منقذ البيت المقدس بعدما
بيت تأسس بالسكون وإنما
أمت شتت الأعداء وهي جحافل
أوتيت عزما في الحروب مسددا
أحسننت بالبيت العتيق ويثرب
فلقين طودا لا تخف أناته
طالت فما وجد الشفاء شكاته
عند الزحاف تحركات سكناته
عن شمل دين جمعت أشتاته
لازيغه يخشى ولا هفواته
ولك الفعال كثير حسناته

لبكائهن تبسمت جحراته

هذي سيوفك محرمات دونه

٦- نجم الدين يوسف بن الحسين بن المجاور ده لئت:

موسوعة بصفات أغيد أهيف

الوقت أضيق من سماع قصيدة

والهزل فيه مع الغواية مختلف

الجلد في هذا الزمان مبين

سبل الجهاد أبي المطفر يوسف

بالنصر المهدي و الهادي إلى

المنصور و المستظهر البر الوفي

المستعين بربه و الواثق

وتجملت بجهاده في الموقف

شدت قوى أركان ملة أحمد

لاذوا بأكرم من يؤم وأشرف

ملك إذا أم الملوك جنابة

وقفوا بأعظم من يعول وأراف

وإذا أتوا اسرى إلى ابوابه

حذب على أبنائه متزفر

مولى غدا للدين أكرم والد

أعظم به من صارف ومصرف

عزل الفرنجة ثم ولى جيشة

وأقام في الإنجيل حد المصحف

قد أنصف التوحيد من تثليثهم

يروي أحاديث العوالي الرعف

مغرى بتجريح الرجال لأنه

فلذاك يقرؤه بسبعة أحرف

ملك له في الحرب بحر مفضل

عزم ابن مرداس وحلم الأحنف

عزم وحلم أنسيا ما كان من

عنك الجنون وخذ مقالة منصف

يا صاح قل الإنكتير الكلب دع

كلا ولا نور الإله لمنطفي

القدس ما فيه لسرجك مطمع

وقع الدبابيس الأليمة تعرف

والميجد الأقصى فعنه نقص من

واترك متابعة اللجاج المتلف

واستفت نفسك فهي أخبث ناصح

واطرب لسيف بالدماء مغلف

واعجب لرمح بالرؤوس معمم

وسيوفه خلقا رضى وتعسف

يا أيها الملك الذي لطباعه

ساعاته هن نصرك المتعرف

لله يوم عروبة إذ أعربت

ذهبت بجمهة كل عالج اقلف

سنت سيوفك في الرؤوس ختانة

يا فافكم من حسرة وتأسف

لآفاتهم وافت بأخذك منهم

بلسان سيف في الكريهة ملحق

أو ما رأى الأعلاج حين دعوتها

منقادة طوعا ولم تتخلف

لم تستطيع عصيان أمرك بل أتت

وكذاك حتى تأربعين ونيف

فاستدع جارتها وثن بأختها

بشبا سنان أو بصفحة مرهف	ما للسواحل غير بحرك حافظ
فرها بثوب من علاك مسجف	هذا الطراز الأخضر استفتحته
وسرته من بعد طول تكشف	أحييت دين محمد وأقيمته
من عامل وبمشرف من مشرفي	وضبطت ديوان الجهاد بعامل
وبناظر الرأي الذي لم يطرف	وبجهذ العزم الذي لا ينثني
واستأد فرضي جزية وموظف	فخذ الخراج من البسيط كلها
وابسط لرحمتها جناح تعطف	واقبض على دنيا بكف زهادة
وصدورها بك عن قليل تشتفي	جاءت جنود الله تطلب ثأرها
أن الإله بما تؤمله حفي	فانهض بها وتقاضى حقلك موقنا
يفشى الكريهو فوق كل مجفف	هم فية تأترك كل مجفف
لابنطرون إليه من طرف خفي	قوم بخوضون الحمام شجاعة
تركوا ديارهم كقاع صفصف	إن صبحوا الأعداء في أوطانهم
الله در المصطفى و النصطفى	أنت اصطفيتهم لنصرة ديننا

جوانی ئەم ھۆنراو ھەش تەنھا لە روون و ئاسانی و یادەو ھەری راستگۆیانە و سۆزی گەرمیدا نییە، بە لێکۆ لە گەڵ ھەموو ئەو ھەشدا تێپروانیی موسولمانان پیشاندەدات لە مەغریبی ئیسلامیدا بۆ سەلاحەدین و ئەمەش بە لێگەیە لە سەر ئەو ھەشدا کە جیھانی ئیسلامی لە و کاتەدا یەک بوو و سنوورە دەستکردە سیاسییەکانی نێوان دەوڵەتەکانیش نابێتە رێگر لە بەردەم ئاوێتەبوونی سۆزداری لە نێوان موسولماناندا، چونکە ئەوان لە ھەموو شوێنێکدا ھاوبەش لە ئازار و ئاواتەکانیاندا^١.

یازدەھەم: گەمارۆدانی ھەروەز:

لە سالی ٥٨٣ھ/ ١١٨٧زدا سەلاحەدین سەرکەوتنی مەزنی بە سەر خاچەرستەکاندا بە دەست ھێنا، کە تیایدا دەستی گرت بە سەر زۆربەی ئاوەکانی میرنشینی بەیتولمەقدیسدا، جگە لە شاری صور مێژو نووسە موسولمانەکان باسی ئەو دەکەن کە شاریکی تۆکمە بوو لە نێوان دەریادا لە شێوەی کەشتیدا بوو ھێچ رێگایەک نەبوو بۆ گەیشتن پێی لە وێشانییەو جگە لە یەک رێگا نەبێت کە حەوت بورجی لە سەر بوو^٢، ئەمە جگە لە و شورا تۆکمە و بورجە بەرزانی کە پێپوو لە خاچەرستە ھەڵاتوو ھەڵاتووکان بە ھۆی ئەو پەنادانە کە سەلاحەدین بە خاچەرستەکانی بە خشی

^١ صلاح الدين الأيوبي قاهر العدوان الصليبي، ل: ٢٥٨.

^٢ كتاب الروضتين (١١٩٢)، صلاح الدين والصليبيون، ٢٢٩.

بهرامبر به به ده سته وه دانی شاره کانیان^۱، نه گهرچی خاچه رسته کان زۆربه ی سه رکرده و فرمانده کانیان له جهنگه کانیاندا دژ به سه لاهه دین له ده سته بوو، به لام چند فرمانده یه کی تریان تبادا هه لگه وت وه ک کونراد مونتفرات^۲ که ئهین شداد ده رباره ی ده لئ: پیاویکی مه زن و خاوهن رابوو زۆر به هیزو توند بوو له ناینداریدا^۳. که زاکه ی (ئیهن الجوزی)ش وه سفی ده کات و ده لئ: پیاویکی نازاو توند بوو^۴.

ئه م کونرا ده ش یان مه رکیز (وه ک سه رچاوه عه ره بیهه کان ناوی ده به ن) بوو به سه رکرده ی خاچه رسته کان و هه موو نه میرو سواره کانیان له ناو شاردا قایل بوون که بچه زۆر رکیفیه وه و دان به ده سه لاتییدا بنهین له بهرامبر به لئندانی به به رگری کردن لییان و پاراستنیان له هیرشی موسلمانانه کان، هه روه ها بریاریاندا که نه وه مه رجان هه رته بکه نه وه که سه لاهه دین له کاتی دانوستانه کاند پشینیاری کردبوو، په له شی کرد له ناردنی وه فد بۆ رۆژئاوا_ نه وروپا_ بۆ داواکردنی پشتیوانی و هه ستان به نه رکی به رگریکردن له پاشماوه ی قه واره ی خاچه رستی له ولاتی شامدا هه تا وه کو شالووی خاچه رستی سییه م ده گاته به روه و^۵، نه وه بوو سه لاهه دین ناچاربوو که مارووی یه که می له سه ر صور هه لگریت پش نازادکردنی به يتولمه قدیس، کونرا دیش هه ولئ دا بۆ به هیزکردنی ئاماده کارییه کان و ئاماده کردنی بۆ جهنگی چاوه روانکراو، بۆ ئه م مه به سته ش هه ستا به لئدانی خه نده قیک له لای رۆژه لاتی شاره که وه، که تاکه لای وشکانی نه و شاره یه و به م پشیه ش شاره که ی وه ک دورگه یه ک لیکردو شورا کانیشی زۆر توکمه کرد، کاتئ سه لاهه دین گه پرایه وه بۆ گه مارو دانی له ۲۲ ی ره مه زان/ تشرینی دووه م گه مارو که ی به به رد بارانکردنی شاره که له ریی مه نجه نیقیکه وه ده ست پیکردو موسولمانه کان جۆره ها چه کیان به کار هینا بۆ ده ست به سه راگرتنی به لام به به ئ سود، ئه م شاره توانی له بهرامبر هیزشه ده ربایی و وشکانیهه کانی موسولمانه کاند خۆی رابگریت، نه مه ش سه لاهه دینی ناچارکرد که په نا به ریتته به ر شیوازی سیاسی بۆ به ده سته وه دانی شاره که، دیاره به سوده رگرتن له به دیلگیریانی (ولیه م) ی سییه می باوکی مونتفرات لای سه لاهه دین، نه وه بوو سه لاهه دین ویستی وه ک کارتی فشار به کاری بهینئ و هه ره شه ی

^۱ کتاب الروضتين (۱۱۹۱۲)، صلاح الدین والصلیبیون، ۲۲۹.

^۲ النوادر الصلطانية، ل: ۹۸.

^۳ مرآة الزمان، ل: (صلاح الدین والعلیبیون)، ل: ۲۳۰.

^۴ الكامل في التاريخ، ل: (تاریخ الأیوبیین)، ل: ۲۳۰.

^۵ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۷۰.

له سیداره دانی کرد، به لام نه م هه و له شکستی هینا له بهرامبهر هه لو یستی توندی کونرادا که رایگه یاند نه و پتی خو شه خۆی و باوکی سهر بپردین نه وه که به شیک له و شاره بدات به دهسته وه، له بهرامبهر نه م پیشهاته سیاسی و سه ر یازانه شدا سه لاهه دین ناچار بوو که گه مارۆکه له سهر صور هه لېگرت، له کوتای شه والی ٥٨٣هـ/سهره تاي کانونی یه که می ١٨٨٠زدا نه مهش یه که م شکست بوو که سه لاهه دین تووشی ببیت له کاره سه ر یازیه کانیدا. دای جهنگی حطین^١، چه ندین هۆکاریش هه بوون که رۆلیان بینی له هه لگرتنی گه مارۆ له سهر صور که گرنگترینان:

- بارودۆخی دهرونی سوپای نه یوبی له بار نه بوو دای نه وه ی دوو چاری گرفت بوو له هه ولیدا بۆ نازادکردنی نه و شاره.

- داواکردنی نه میره ده و له مه ندو کۆمه ککاره کانی سوپا بۆ هه لگرتنی گه مارۆ له سهر صور، چونکه له وه ده ترسان که سه لاهه دین داوی قه رزیان لیبکات بۆ سوپاکه نه گهر به رده وام بیت له سهر گه مارۆکه ی. نه مه له کاتی کدا بوو که پای سه لاهه دین له گه ل پای گه وره فه رمانده کانیدا یه کی ده گرته وه، که پتیان وابوو پتو یسته له سهر گه مارۆدان به رده وام بن له گه ل داواکردنی قه رز له ده و له مه نده کان، به لام نه وان تکای هه لگرتنی گه مارۆکه یان لیکرد.

- کرانه وه ی صور به رووی ده ریادا پاش شکسته یینانی نه و نابلقه ده ریاییه ی که سوپای میسری به سه ریدا سه پاندو به رده وام بوونی گه شتنی که ره سته و نازوقه بۆی.

- شلگیری سه لاهه دین له گه ل خاچه رسته کانی نه و شارانه ی که نازادی کردبوون، بوو پیدانیان بۆ کۆبوونه وه له صوردا نه مهش وره ی نه وانی به رزکرده وه هه موو یه کیان گرت بۆ به رگری کردن له و شاره.

- هۆکاره سروشتیه کان رۆلیان هه بوو له شکسته یینانی گه مارۆکه دا، چونکه زستانی نه و ساله زۆر سادو ته پ بوو، بوو هۆی بلا بوونه وه ی نه خو شی له ریزی سوپای نه یوبیدا^٢.

میژوو نووسه موسولمانه کانیش نیگه رانی زۆر ده رنه پین بۆ شکست هینانی سه لاهه دین له نازادکردنی صوردا به لام میژوونوس ئین الاثیر که (به هیش کردنه سهر سه لاهه دین ناسراوه) به رپر سیاریتی نه و شکسته ی که به سهر موسولمانه کاندات هات نه خاته نه ستۆی سه لاهه دین. به و پتییه ی که سه لاهه دین خۆی خاچه رسته کانی ناماده کردو پاره و پیاوه کانی عه ککاو عه سقه لانو

^١ النوادر السلطانية، ١٣٨.

^٢ الحركة الصليبية (٨٤١١٢) عاشور.

قودسو شوینه‌کانی تری بۆ ناردن، ئەمەش بەهۆی زیاده‌پۆیی کردنی‌ه‌وه له لی‌ب‌ورد‌ه‌یی به‌رام‌به‌ر به‌خا‌چه‌رستان^۱.

هەرچی ک‌چه‌زا‌که‌ی (ئ‌ی‌ب‌ن‌ الج‌وز‌ی) ش‌ه‌ ئ‌ه‌وه پ‌ێ‌ی و‌اب‌وو ک‌ه س‌ه‌ل‌ا‌حه‌د‌ین ئ‌ه‌م ه‌ه‌ل‌ه‌ی له‌ده‌ست موس‌و‌ل‌م‌ان‌ان دا به‌هۆی م‌ۆ‌ل‌ه‌ت‌دان‌ی به‌ر‌ۆ‌ی‌ش‌ت‌ن‌ی خا‌چه‌رستان بۆ ص‌و‌ر‌و له‌ده‌ره‌ن‌جام‌ی ئ‌ه‌م ک‌اره‌ی نه‌ک‌ۆ‌ل‌یه‌وه، پ‌ی‌و‌ی‌ست بوو له‌سه‌ری دا‌و‌ای موس‌و‌ل‌م‌ان بو‌ون‌ی‌ان لی‌ب‌ک‌ات ئ‌ه‌گ‌ه‌ر نا له‌گ‌ه‌رد‌نی ب‌دان‌ایه، ه‌ه‌روه‌ک ئ‌ه‌مه‌ی چ‌وان‌د‌و‌وه به‌وه‌ی ک‌ه له‌ج‌ه‌ن‌کی ئ‌و‌ح‌ود‌و به‌د‌رد‌ا رو‌و‌ی‌دا، و‌اد‌یاره ئ‌ی‌ب‌ن‌ ال‌ا‌ث‌یر ب‌ۆ‌یه د‌ابه‌ز‌ی‌وته س‌ه‌ر س‌ه‌ل‌ا‌حه‌د‌ین چ‌ون‌ک‌ه ئ‌ه‌و په‌روه‌رده‌ک‌را‌وی ب‌نه‌مال‌ه‌ی ز‌ه‌ن‌ک‌یه‌و له‌ب‌یری نه‌چ‌وو‌ه ک‌ه ئ‌ه‌و م‌و‌ل‌گی‌انی له‌ش‌ام‌دا له‌ناو ب‌رد‌وو‌ه، د‌و‌ر‌ی‌س‌ش ن‌یه‌ه‌ ک‌چه‌زا‌که‌ی (ئ‌ی‌ب‌ن‌ الج‌وز‌ی) ش‌ه‌ ک‌ه‌وت‌ی‌ت‌ته ژ‌ێ‌ر ک‌اری‌گ‌ه‌ری (ئ‌ی‌ب‌ن‌ ال‌ا‌ث‌یر) ه‌وه له‌م رو‌ود‌او‌ه‌دا^۲. له‌را‌ست‌یدا ئ‌ه‌و پ‌لان‌ه‌ی ک‌ه س‌ه‌ل‌ا‌حه‌د‌ین د‌ای‌ر‌شت، ب‌ر‌یت‌ی بوو له‌پ‌ه‌ناد‌انی خا‌چه‌رسته‌کان له‌به‌رام‌به‌ر به‌ده‌سته‌وه‌دان‌ی ش‌ار‌و‌قه‌ لا‌کان‌یان‌دا، ئ‌ه‌م‌ش ه‌ه‌ل‌ی ک‌ۆن‌ترۆ‌ل‌کرد‌نی ز‌ۆ‌ریه‌ی نا‌و‌چه‌کان‌ی ش‌ان‌ش‌ین‌ی به‌یت‌و‌لم‌ه‌ق‌د‌یس له‌چ‌ه‌ند مان‌گی‌کی ک‌ه م‌دا بۆ س‌ه‌ل‌ا‌حه‌د‌ین ره‌خ‌سان‌د، ج‌گ‌ه‌ له‌چ‌ه‌ند شو‌ی‌ن‌ی‌کی ک‌ه م‌ ک‌ه‌ص‌ور‌یش ی‌ه‌کی‌ک بوو له‌وان‌ه پ‌اش‌ان ص‌ه‌ل‌ا‌حه‌د‌ین ه‌ی‌چ چ‌اری‌کی ت‌ری نه‌بوو، چ‌ون‌ک‌ه ئ‌ه‌گ‌ه‌ر بی‌وی‌ست‌ایه له‌ر‌ێ‌ی ک‌وشت‌ار‌و ج‌ه‌نگ‌ه‌وه ده‌ست به‌سه‌ر ئ‌ه‌و ش‌ارانه‌دا ب‌گ‌ر‌یت ئ‌ه‌وه ز‌ۆ‌ری ده‌خ‌ای‌اند، ئ‌ه‌مه ج‌گ‌ه له‌وه‌ی ک‌ه ئ‌ه‌و سی‌اس‌ه‌تی خ‌ۆ‌به‌ده‌سته‌وه‌دان به‌رام‌به‌ر به‌پ‌ه‌ناد‌انی به‌کار ه‌ی‌نا‌وه ک‌ه له‌شه‌ریعه‌تی ئ‌ی‌س‌لام‌یدا ر‌ێ‌ی پ‌ێ‌د‌راوه^۳.

س‌ه‌ل‌ا‌حه‌د‌ین ه‌ه‌م‌یشه‌و به‌در‌ی‌ژ‌ایی ج‌ه‌نگ‌ه‌کان‌ی و‌ا ه‌ه‌ل‌سو‌که‌وت‌ی ده‌کرد ک‌ه له‌ل‌ای ها‌و‌ل‌اتی‌انی په‌سه‌ند ک‌راو ب‌یت‌و ب‌نا‌غه‌ی ده‌و‌ل‌ه‌ت‌یک د‌اب‌ن‌یت ک‌ه ه‌ه‌رد‌وو ئ‌این له‌ته‌ن‌یشت ی‌ه‌ک‌ه‌وه ت‌یا‌یدا ب‌ژ‌ین له‌ژ‌ێ‌ر سای‌ه‌ی ده‌سه‌ل‌اتی سو‌ل‌تان‌دا، ئ‌ام‌ان‌ج‌یش ت‌یک‌ش‌کان‌دن‌ی ه‌ی‌زی سی‌اس‌ی خا‌چه‌رسته‌کان بوو نه‌ک پ‌اک‌تا‌و‌کرد‌نی گا‌وره‌کان^۴.

به‌را‌ستی ه‌ه‌ل‌سو‌که‌وته‌کان‌ی س‌ه‌ل‌ا‌حه‌د‌ین ه‌ه‌ل‌ق‌و‌ل‌ا‌وی ر‌ێ‌ن‌مای‌یه‌کان‌ی ئ‌ی‌س‌لام بوو ک‌اری‌گ‌ه‌ری ه‌ه‌بوو له‌سه‌ر گ‌ه‌ل‌ان‌و سه‌ر‌کر‌ده‌کان‌ی ئ‌ه‌ورو‌پ‌ا پ‌ێ‌شه‌نگ‌ی‌کی باش بوو بۆ موس‌و‌ل‌م‌ان‌ان^۵، نمو‌ونه‌یه‌ک بو ک‌ه بۆ خ‌ه‌ل‌ک ده‌ه‌ی‌ن‌ر‌ێ‌ته‌وه، خ‌ه‌ل‌کی به‌د‌ل‌و ش‌م‌ش‌یر‌ی بۆ ئ‌ی‌س‌لام ک‌ه‌مه‌ند ک‌یش‌ کرد، ئ‌ه‌م‌ش و‌ای‌کرد

^۱ الن‌وادر الص‌لطانیة، ل: ۱۳۸.

^۲ الکامل فی الت‌اریخ، له (ص‌لاح الد‌ین والع‌لی‌بی‌ون)، ل: ۳۳۵.

^۳ ص‌لاح الد‌ین والع‌لی‌بی‌ون، ل: ۲۳۵.

^۴ ص‌لاح الد‌ین والع‌لی‌بی‌ون، ل: ۲۳۶.

^۵ ص‌لاح الد‌ین ال‌ی‌وب‌ی، ق‌ل‌ع‌ج‌ی، ل: ۲۸۰.

له تشرشل كه ده‌باره‌ی بلیت: كه يه كيك بووه له‌گه‌وره‌ترین پاشاكانی دونیا، هه‌روه‌ها پالی به‌نوسه‌ری ئینگلیزی ریده‌جاردوه نا هه‌تاكو بلی كه نه‌و: گه‌وره‌ترین پیاوه له‌سه‌ر روی زه‌وی^۱.

دوازه‌یه‌م: ته‌واوکردنی ئازادیسازییه‌كان (فتوحات):

۱- **ئازاد کردنی کرکو شوپك:** كانت ستیقای، فه‌رمانه‌وای ناوچه‌ی پشت پویاری ئوردنی ته‌نیشت شانشینی به‌یتولمه‌قدیس له‌ناو نه‌و دیلانه‌دا بوو كه به‌فدیه ئازاد کران و داوای کرد له‌سه‌لاحه‌دین كه هفری کورپی ئازاد بکات كه فه‌رمانه‌وای تیبین بوو: سه‌لاحه‌دینش داواکه‌ی په‌سه‌ند کرد، به‌لام له‌به‌رامبه‌ر نه‌وه‌دا داوای به‌ده‌سته‌وه‌دانی هه‌ردوو قه‌لای کرکو شوپکی لیکرد كه سه‌ر به‌هه‌رئمه‌که‌ی نه‌و بوون، وادیاره كه ستیقای رازی بوو به‌مه‌رجه‌که‌ی سه‌لاحه‌دین، نه‌ویش هه‌ستا به‌ئازادکردنی کوره‌که‌ی، له‌به‌رامبه‌ریشدا ستیقان داوای له‌و دوو قه‌لایه کرد خۆیان بده‌ن به‌ده‌سته‌وه، به‌لام نه‌وان رازی نه‌بوون، نه‌مه‌ش بووه هۆی گیرانه‌وه‌ی کورپه‌که‌ی بۆ زیندان، له‌به‌رامبه‌ر نه‌م هه‌لسوکه‌وته جوانه‌یدا سه‌لاحه‌دین به‌هه‌لسوکه‌وتیکی جوانتر وه‌لامی دایه‌وه كه بریتی بوو له‌هه‌ستانی به‌ئازادکردنی کورپه‌که‌ی، پاشان گه‌مارۆی هه‌ردوو قه‌لاکه‌ی داو گه‌مارۆکه‌ش زیاتر له‌سالتیکی خایاندو به‌رگریکارانی تووشی برسیتی و تینویتی کرد، به‌لام خۆیان به‌ده‌سته‌وه نه‌دا تاكو ئازوقه‌یان لێ‌پراو ولاخه‌کانیان سه‌رپری و ناومید بوون له‌گه‌یشتنی کۆمه‌ك و هیچ بواریك بۆ ئارامگری نه‌مایه‌وه، نه‌مه‌ش له‌مانگی ره‌بیعی یه‌که‌می سالی ٥٨٤هـ/ ئایاری ١١٨٨م دا بوو.

۲- **ئاوردانه‌وه به‌ره‌و باکور:** پاش ئازادکردنی ناوچه‌کانی باشوری ولاتی شام و په‌یوه‌ندیکردنی به‌ناوچه ئیسلامیه‌کانی تره‌وه له‌ئێله‌ی عه‌قبه‌وه له‌باشوره‌وه هه‌تاوه‌كو به‌یروت له‌باکوره‌وه، جگه له‌صور پاشان سه‌لاحه‌دین روی کرده باکور بۆ ئازادکردنی ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی خاچه‌رسته‌كان له‌هه‌ردوو میرنشینی نه‌نطاکیه‌و طرابلسدا، ریموندی سییه‌می فه‌رمانه‌وای طرابلسیش له‌و ماوه‌یه‌دا به‌غهم و په‌ژاره‌وه کۆچی دوا‌یی کر، دوا‌ی هه‌لاتنی له‌جه‌نگی حطین به‌ماوه‌یه‌کی که‌م، دیاره مندالی نه‌بووه بۆیه وه‌سیه‌تی کرد كه کوره گه‌وره‌ی بوهموندی سییه‌می ئه‌میری نه‌نطاکیه‌ بیته جێنشینی، به‌لام نه‌م پتو‌یستی به‌کۆپی یه‌که‌می هه‌بوو هه‌تاكو له‌ته‌نیشتوه‌وه بیته بۆ به‌رگری کردن له‌ نه‌نطاکیه‌که‌و کورپکی تری نارد كه نه‌ویش بۆه‌یموند بوو^۲، نه‌وه بوو سه‌لاحه‌دین بقیعه‌ی رامالی دوا‌ی

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۲۸۲.

^۲ مفرج الکروب (۲۷۱۱۲)، تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۷۲.

ئەو ھەي كۆمەكى لە ھەنگارەو ھە پێی گەشت پاشان ھێرشی كرده سەر قەلاى كوردان (حصن الأكراد) لە مانگی رەبەعی دوو ھەم / حوزەيراندا لەو كاتەشدا بە دەست داوایەكانەو ھە بوو، بەلام رووبەرووی بەرگرییەكى بە ھێز قایمكارییەكى زۆر بوو ھەو، بۆیە دەستبەردارى بوو رووی كرده كە نەرەكانى طرابلس و ئەنطاکیە و لەمانگی جمادى یەكەم / تەموزدا پەلامارى أنطروسی داو توانی بچیتە ناو ھەو ھەو بەلام قەلاکەى لایاخیبوو، بۆیە فەرمانى دا بە ناگر تیبەردانى گوندەكە و ھەمووی سوتاند^۱ پاشان گەمارۆی قەلاى (حصن المرقب) ی داو نەیتوانی دەستی بە سەردا بگریت، بۆیە رووی كرده بانپاس و لەباكوپی میرنشینی طرابلس و ئازادى كرد، پاشان چوو ھە ناو میرنشینی ئەنطاکیە، قەلاى جبەلى كە نار دەریای كۆلتۆلكردو، لاذقیەش خۆی بە دەست ھەو دا كە گەورەترین بەندەرى میرنشینی ئەنطاکیە بوو، پاشان خاچەرستەكان بە جێیان ھێشت داو ھەو ھەي كە نەیتوانی بەرگری لێكەن و قەلاى بكسرائیل ئازادكرد كە دەكەوتتە سەر رێگای ھەما لە تەنیش جیلە^۲. پاش ھەو ھە سەلاحەدین رووی كرده ناوچەكانى ناو ھەو والظاهر غازى كۆپی كە فەرمانپەرەى ھە لەب بوو لە گەڵ خۆیدا بردو پەلامارى قەلاى صەھبۆنى ئیسبەتاریەى داو توانی دەستی بە سەردا بگریت و ھەردوو پاسگای بكاس و شغریش خۆیان دا بە دەست ھەو كە دەكەوتتە باكوپی رۆژئاواو، لە سەر رووبارى عاصی سەرمین و بزیە كە داوایەمین قەلاى ھە لە بەشى ھەره خوارەو ھە رووبارى عاصی^۳. بەم ئازادسازیانەش، توانرا دەست بە سەر سەرچەم مەخفەرەكانى پێشەو ھە ئەنطاکیە دا بگریت و تەنھا قەلاكانى بغراس و درېساك مابون لەباكورد، ئەو ھەبوو سەلاحەدین ھێرشی بۆ كردن و درېساك كە دەكەوتتە چیاكانى ئەمانوس خۆی بە دەست ھەو دا كە سەر بە داوایەكان بوو و كۆنترۆلى ئەو رێگەى ھە دەكرد كە ئەنطاکیەى دە بەست ھە بە کیلیکیەو^۴، بەم شیو ھە سەلاحەدین توانی پەرو بۆ ھەردوو میرنشینی ئەنطاکیە و طرابلس بکات تەنھا بەندەرى سویدیەى ئەو دوو شارە ما ھەو ئیسبەتاریەش توانیان پارێزگارى لە ھەردوو قەلاى ئەكراد (كوردان) و مرقب بکەن، داوایەكانیش ئەنطر طوسیەن بە دەست ھەو بوو، دەرهنجامى ئەو بارودۆخەش كە بە سەر ئەنطاکیە دا بۆ ھات

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۲۹.

^۲ تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۷۳.

^۳ تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۷۳.

^۴ تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۷۳.

هیموندی سیئەم داوای ئاشتەوایی لەسەڵاحەدین کرد بەمەرجی دان بەهەموو ئەو ناوچانەدا بنی کە ئازادی کردووە، سوپای ئیسلامیش تووشی ماندبوون هاتبوو لە ئاکامی جەنگی بەردەوام و هاتوچۆی زۆرەو، هەر بۆیە سەڵاحەدین داواکەی قبوڵکردو بۆ ماوەی هەشت مانگ ئاگر بەستیکیان مۆر کرد^۱، ئەم ئاگر بەستەش هەلی ئاوڕدانەووە لە باشوور بۆ سەڵاحەدین رەخساند، ئەو بوو داوای ئەوێ کە بە شێک لە سوپاکە ی مۆڵەتدا پەلاماری هەردوو قەڵای داوایی لەصفەو ئیستباریە لە کوکبدا داو توانی دەستیان بەسەردا بگرێت ئەمەش لە هەردوو مانگی شوال و ذی القەدە ٥٨٣هـ / کانوونی یەکەمی ١١٨٨ز و کانوونی دووەمی ١١٨٩زدا بوو.

سیازدەیهەم: ئیئەم بۆ مانەووە لە دیمەشقدا دروست نەکراوین:

بەلکو بۆ پەرستش و جیهاد کردن لە پێناو خوادا دروست کراوین: لەسالی ٥٨٤هـ دا سەڵاحەدین هاتەووە بۆ دیمەشق داوای گەڕانەووەی لە غەزاو لە رەبیعی یەکەمدا گەشتەووە دیمەشقو موسوڵمانەکانیش بە هاتنی زۆر خوشحالبوون و شاریان رازاندەووە مزگینییان دەدا بەیەکتر، الصفی کوپی القابض) بریکاری خەزینەش هەستا بوو بە بنیاتنانی کۆشکی گەورە لە قەڵادا کە بەسەر الشرف القبلی دا دەروانی، سەڵاحەدینیش لێی تووڕە بوو و لە پۆستەکەی لایداو وتی: ئیئەم بۆ مانەووە نیشتەجێبوون لە دیمەشقدا دروست نەکراوین، بەلکو بۆ بەندایەتی و تیکۆشان دروستکراوین^۲. ئەم کارەش تۆ کردووە مۆڤ سارد دەکاتەووە لەو ئامانجە ی بۆی دروستکراو^۳. لە راستیدا ئەو بیرو باوەرە ئیسلامیە دروستی کە ئوممەت لە پێغەمبەرەووە (ﷺ) فێری بوو بەلای کێشابوو بەسەر هەلسوکهوت و ویست و حەزەکانی سەڵاحەدیندا، هەر بۆیە ئەم وتەیە فەرموو کە شیاوی ئەوێ بە ئاوی ئالتون بنوسرێتەو^۴ "ئیئەم بۆ بەندایەتی و تیکۆشان دروستکراوین"، بە راستی یەکتا پەرستی دەرونی پاککردبوووە لە ئارەزوو ئاژاوە و کاریگەری شەیتان و بەهۆی باوەری بەهێزو تێگەیشتنی قولیەووە بۆ ئاینەکەی روبەرویی ئەستێرە ناسەکان بووێوە کە هۆشدارییان دا لە ئازادکردنی بەیتولموقەدەس و پێیان وت: قودس ئازاد ئەکەیت و چاوێکت لە دەست دەدەیت، فەرمووی: رازیم ئازادی بکەم و کوێریم، ئەو بوو توانی رزگاری بکات پاش نەو دە سال

^۱ النوادر السلطانية، ل: ١٥٢ - ١٥٤، تاریخ الأيوبيين، ل: ١٧٤

^۲ البداية والنهاية (٦٠٤/١٦).

^۳ حياة صلاح الدين، محمود شلبی، ل: ١١١

داگیرکاری له لاین فرهنجه کانه وه^۱ قسه پرو پوچه کانی ئه ستیره ناسه کانی به درو خسته وه، چونک
ئو ته نها گوئی بۆ بانگه وازی خواو پیغه مبه ر ده گرت (ﷺ)^۲. زمانحالیشی ئه م وته یه ی شاعیر بوو:

وما زادنی عزاً وتیها وكدت بأخصي أطالثریا

دخولي تحت قولك يا عبادي وأن صيرت أحمد لي نبیا

چواردیهه م: کۆچی دواپی ئوسامه ی کوری مونقیز:

له سالی ۵۸۴ کدا زانی گه وره و سوار چاکی شام مجد الدین مؤید الدولة أبو مظفر أسامه ی ئه میر
مورشدی کۆپی مقلدی کۆپی نصری کۆپی منقذی کنانی شه یزه ری کۆچی دواپی کرد^۳، الذهبی
ئه لئ: ماوه ی نه وه دو حه وت سال ژیاو له مانگی ره مه زانی سالی ۵۸۴ هـ^۴ دا له دیمه شق کۆچی دواپی
کردو چه ند هۆنراوه یه کی هه یه له ستایشکردنی سه لاهه دین له وانه:

والناصر الملك المتوج ناصري	وعلاه قد خطت كتاب أمانی
قد كنت أُرهب صرف دهري قبله	فأعاد صرف الدهر من أعواني
أنا جاره ويد الخطوب قصيرة	عن أن تنال مجاور السلطان
ملك يمن على أسارى سبيه	فيعيدهم في الأسر بإحسان
خضعت له صيد الملوك فمن برى	أقلامه غرر على التيجان
ملا القلوب محبة مهابة	فخلت من البغضاء و الشان
لي منه إكرام علوت به على	زهر النجوم .. ونائل أناني
قرن الكرامة بالنوال مواليا	فعبزت عن إحصاء ما أولاني
فنداه أخلف ما مضى من ثروتي	وبقاؤه عن أسرتي أسلاني
فلأهدين إلى علاه مدائن	تبقى عن الأحقاب والأزمان
مداحا أفوق بها زهيرا مثلما	فاق الملوك الناصر ابن سنان
يا ناصر الإسلام حين تحالت	عنه الملوك ومظهر الإيمان
بك قد أعز الله حزب جنوده	وأذل حزب الكفر والطغيان
لما رأيت الناس قد أغواهم	الشيطان بالإلحاد والعصيان

^۱ الحروب الصليبية موافق وتحديات، ل: ۹۹

^۲ الحروب الصليبية موافق وتحديات، ل: ۹۹

^۳ سير أعلام النبلاء (۱۶۵/۲۱).

^۴ هه مان سه رچاوه (۱۶۵/۲۱).

جردت سيفك في العدا لا رغبة
فضربتهم ضرب الغرائب واضعا
وغضبت الـ الذي أعطاك
فقلت من صدق الوغى ووسمت
ويذلت أموال الخزائن بعدما
في جمع كل مجاهد ومجالد
من كل من يرد الحروب بأبيض
ويخوض نيران الوغى وكأنه
قوم إذا شهدوا الوغى قال الورى
لو أنهم صدعوا الجبال لززعوا
فهم الذخيرة للوقائق بالعداء
والسعد يشهر الصوم فهو مبشر
في دولة عمت بنائلها الورى
حدث على طول عمري المشيا
لأبي حبيب إلى أن لقيت
سمعت صروف الدهر قول العاتب
وتجافت الأيام عن مطلوبه
هو من عرفت فلو عصاء نهاره
وإذا سطا أضحت قلوب عداته
وإذا سرى خلعت البسيطة لجة
ملك القلوب محبة ومهابة
تهن يا أطول الملوك يدا
تهن وذكرنا من ذلك الشكر
لا تستقل الذي صنعت فقد
وحبست أرض العداء وأفيت من
وما رأينا غزا الفرنج من
فسر إلى الشام فالملائكة

في الملك، بل في طاعة الرحمن
بالسيف ما رفعوا من الصليبان
فصل الحكم غضبة تائر حوران
من نجى الفرار بضله وهوان
هرمت وراء خواتم الخزان
ومبارز ومنازل الأقران
عضب ويصدر وهو أحمر قان
طمآن خاض موارد الغدران
ماذا أتى بالأسد من خفان
أركانها بالبيض والخرسان
ولفتح ما استعصى من البلدان
لعلاك بالتأييد والغفران
فدعا لها بالخلد كل لسان
وإن كنت أكثر في الذنوبا
بعد العدو صديقا حبيبا
وتجنب حرب المليك الحارب
ومراة أكرم به من طالب
لرماه نقع جيوشه بغياهب
تلوى كمحراق ردى ومواهب
أمواجها بيض وبيض قواضب
فاقتادها طوعا بهية غاضب
في يسط عدل و سطوة وندى
في الدنيا ومن ذلك الجنان غدا
قمت بفرض الجهاد مجتهدا
أبطاهم ما يجاوز العددا
الملوك فب عقر دارهم أحدا
الأبرار تلقاك ملتقى حمدا

تصلح بالعدل منه ما فسد	فهو فقير إليك يأمل أن
الناصر كما في كتابه وعدا	والله يعطيك فيه عاقبة
العدل و أعطاك ما ملكت سدى	فم حياك الورى و أهلك
على مصر ظلماء الضلالة سرمد	فم أنت إلا الشمس لولاك لم تزل
كما كان لما أن طغا وتمردا	وكان بها طغيان فرعون لم يزل
وأرشدتهم تحت الضلال إلى الهدى	فبصرتهم بعد الغواية و العمى
العلياء للملك المهام الناصر	قال للملوك ترحرحوا عن ذروة
طلق الحيا في القنا المتشاجر	يعطى الألوف ويلتقيها باسم

نوسامه‌ی کوپی مونقیزیش یه کیټک بوو له کهسه به ته مه نه کان و ته مه نیټکی زؤو پې پیاوه تی و داستان و نه هامه تی به سه ربردوه، ناماده‌ی شالوه خاچپه رسته کان بوو بؤ سه ر ولاتی شامو له بزوتنه وه‌ی جیهادو تیټکوشاندا دژ به خاچپه رستان و له پیناو رزگارکردنی خاکی موسولماناندا له شیزه رو شوینه کانی تردا له ژیر نالای زه نکیه کاندا به شدار بوو، هه روه ک بؤلی هه بوو له ژیا نی سیاسیدا له رۆژگار هه کانی شه پو ناشتیدا پاش سه رده می زه نکی و له کۆتایی سه رده می فاتمییه کاندا که له سه رده سستی سه لاحه دین روخیټراون میسو شامی له ژیر سایه‌ی ده وله تییدا کۆکرده وه، وه ک زه مینه سازیی هه بؤ رزگارکردنی قودس، نه وه ش سوپاس بؤ خوا به دی هات، به کۆچی دوا یی نوسامه‌ی کوپی مونقیزیش دوا یی لاپه ره‌ی میژوی بڼه ماله‌ی مُنقذ له شامدا پیټچرایه وه، وئین عديم به وه وه سفی ده کات که نه میریټکی پیاوچاک و نه دیب و شاعیریټکی به جه رگ بووه چه ندین نوسراو و کتیبی به نرخ و هه لو یستی به ناو بانگو چاکه‌ی تۆمارکراوی هه یه، وئین تغری بریدیش ده لی: ده سستیټکی بالای هه بووه له نه ده ب و نوسین و شعر داو سوار یټکی ژیر و کار ساز بوو بیست هه زار دیر شعر ی جاهیلی له بهر بوو^۱.

پازده یه م: گرنگترینی وانه و په نندو سو ده کان:

له روانگه‌ی سه رنجدانی نه م رودا وانه‌ی پیښه وه ناشنا ده بین به چه ندین په نندو وانه که بؤ ژیا نی هاوچه رخان گرنگ له وانه:

- ۱- گرنگی زانا خوا ویسته کان بؤ هوښیار کردنه وه‌ی نوممه ت: نه ته وه‌ی نیسلام زؤر پیویستی به که سانیک هه یه که له خه وی غه فله ت به ناگای بیټن و له نه زانی رزگاری بکه ن، نه و خیر و کاره که وړانه ش که له سه ر ده سستی سه لاحه دین به دیهات یه کیټک له هو کاره کانی هه ستانی زانا یان

^۱ اوسامة بن منقذ والجديد من آثاره وأشعاره، ل: ۱۳۵.

بوو به په روه رده ناراسته و فیرکردن و رینوټینی خه لک، چونکه روټی گه وره و مه زنی زانا
 خواویسته کان بریتیه له پاککردنه وهی بیرو باوه پری خه لک له بیرو بچونه نارپه او شته پرو
 پوچ و هاوه لگه ریه کان (شرکیات) و پالفته کردنی سوننه له و شتانه ی که پټوه ی لکاوه و
 پاککردنه وهی میژووی نیسلا می له و ناژاوانه ی که تییکه و توه، له پټناو دهرخستنی رووی
 جوانی نوممه تی مه زنه ی نیسلا م دهره ټانی په ندو سود وهرگرتن لی، پاکتاو کردنی فیه
 له و شته داهیتراو نارواکان و پالفته کردنی مه وعیزه و و تاریخ له و نیسرائیلیات و شته پرو
 پوچ و چیرکه هه لبه ستراوانه ی که پټوه ی لکیتراوه و په روه رده کردنی هم نه وه یه له سهری،
 نه مه یه بنه ماکانی چاکسازی بۆ هر بوزانه وه و رابونیک، له سهر زانایانی به ریزیش پیویسته
 که په روه رشپاران رینمایي بکن بۆ چاکسازی کردن له پروگرامه کانی په روه رده و فیرکردندا
 له پټناو ناماده کردنی پیگه یانندی نه وه کان له سه رخو شه ویستی جهاد و تیگوشان و نه بی
 میژووی سهرکرده مه زنه کانی هم نوممه تیان بخه نه پیش چاو، که بی باوه پانیان و پرکردبو،
 له و سهرکردنه ش خه لیفه کانی راشدین و أبو عبیده و معاذو خالیدی کوپی و ولیدو مثنی ی
 کوپی حارثه و نورالدین و صلاح الدین و قطزو بیبرسو و نه بی جهنگه یه کلاکه ره وه کانی
 نیسلا میان به وانه پیوتریتیه وه بۆ هاندانیان له مندالیه وه بۆ خوشویستنی هه و لدان و
 ماندوبوون له پټناو ټاینه که یاندا، هه روه ها له سهر زانا به ریزه کان پیویسته که فرمان
 به چاکه و ریگری له خراپه بکن و روبه روی شه پو دابه زینی و ره و ساردیوونه وه بینه وه، نوممه
 بیارینن له وهی که خه لکانی خراپه کاریان پی بکات، پیویسته زانایان لاری و خوارو خیچی
 نوممه ت و سهرکرده کانیان راست بکنه وه که سته م کارو یاخی و نزم و لاوازیشیان تیایه،
 شلگیری خه زنه کردن له جدیدیت خوی هه ندیکیان و سته مکاری و راکردن له دادگه ریش
 به شیکانی گرتوه ته وه، هه روه ک تیایاندا یه که فرمان به خراپه و ریگری له چاکه ده کات،
 هه رگیز قودس ناگه پټته وه هه تاوه کو زانا خواویسته کان ربه رایه تی کاروانی نوممه ت نه گرنه وه
 ده ست و فرمانپره واکانیان به ره و چاکه نه به ن.

۲- په روه رده کردنی نه وه کان له سهر بیرو باوه پری نه هلی سوننه ت و جه ماعه ت؛ بانگخوازن بۆ
 نیسلا م و تیگوشه ران بۆ رزگارکردنی قودسو نه قسا نه بی هه ستن به په روه رده کردنی نه وه ی
 سهرکه وتن له سهر نه و بیرو باوه پری که پیغه مبه ر (د.خ) و هاوه لانی له سهر بو، بیرو باوه پریان
 پالفته بکن له و شتانه ی که لیتی نیشتوه وهی لکاوه له شتی نارپه او پری پوچ و
 هاوه لگه رانه وه داهیتراو، خوی گه وره له پیشه و مالکی کوپی نه نه س رازی بیت پیشه وای دار

الھجره كه فەرمووویەتی: ئەوەكانی داھاتووی ئومەت بەھیچ شتێك چاك نابن جگە لەوەی كەپیشیان پێی چاك بوون، وتەئەو كەسەش چەند جوانە كەوتووێتی: دەولەتی ئیسلام لەدلتاندا بەرپا بكەن، لەسەر زەویدا بەرپا دەبێت، دیارە قودس لەسەر دەستی بیدعەچیە فاطمیە كان رزگاری نەبوو، لەدەستیش نەدرا ھەتاوەكو وەلاو ئینتەما بۆ ئیسلام لەدەست درا، پیاوانی شۆرشێ عەرەبیش بوونە ھاوپەیمانی ئینگلیزەكان لەدژی توركە موسولمانەكان، قودسیش لەدەست نەدرا ھەتاوەكو خەلكی لەراستە شەقام لایان نەداو كەشتیوانەكان ئیسلامیان لەمەلانیكە دور خستەو. مەحالیشە قودس لەسەر دەستی خەلكانیك ئازاد بكرێت كە جێئەو ھاوھەلانی پیغەمبەر دەدەن و بەبێ باوەرپیان دەزانن و تانە لەبنەما نەگۆرەكانی ئیسلام دەدەن ئەوان و ئەوانەش كەھاوشیوەیان چەند خەنجەرێك بوون كە لەپشتەو لەئومەت دران، خۆی گەرەش دلی كەسانێك گوشاد دەكات كە راستگویی نیرادەو راستی رییازو یەكتاپەرستی تەواوی تیا دا بەدی بكات.^۱

۳- **ساغكردنەوێ وەلاو لایەنگری بۆ خواو پیغومبەر و باوەرپاران:** ئەمە مەبەستی سەرەکییە دەبێ دورو نزیك و گەرەو بچوکی ئەم ئومەتە بیزانیت، پقبوونیش لەجولەكەو گاور بەپلەئەو یەكەم لەبەر بێ باوەرپیانەو دووھمیش لەبەر ئەوەی خاك و ولاتیان داگیر كردوین، لیدوانی سەركرەدەكانیشیان بەلگەیە لەسەر ئەوەی كەجەنگی نێوانمان ئاینییە، بۆ نموونە دەسەڵاتدارانی ئەمریکا لەروانگەییەكی ئاینی تەوراتییەو جولەكەیان خۆش دەوێت، ئەوان تەورات بەپیرۆز دەزانن "العهد القديم" وەك چۆن ئینجیل "العهد الجديد" بەپیرۆز دەزانن، دروستكردنی ئیسرائیل و پاراستنیشی لەسەر بنەمای پابەندبوونی ئاینی لەلایەن ئینگلتەرەو ئەمریکاوە بنیاتنراوە، جا شۆرەییە بۆ ئەم ئومەتە كەكاروباری خۆی و رۆلەكانی و سامان و خاکی بداتە دەست دۆژمنانی، ھەرەھا شۆرەییە بۆ ئومەت كە لەئیسلامەكەئە ھەلگەپیتەو و لەبەردەم زبڵدان بیری یۆنانی و رۆمانیدا چۆك دابدات، چونكە سوال كردن نەنگیە بۆ دەولەمەند^۲. سەركرەدەكانی ئەمریکا شەڕی ئێوەیان كردووە كە ئیسرائیل چێ دەگەینەت بۆ ئەوان، رۆژنامەئە ھیرالد تریبونی نیو دەولەتی راپۆرتێكی تایبەتی بڵاوكردەو لەژمارە (۳۵۸۱۸)یدا لەبەرەواری ۲۹/۴/۱۹۹۸دا تیا دا وتەئە دە لەسەر كەدەكانی ئەمریکا لەماوەی پەنج سالی یەكەمی دروست بوونی ئیسرائیلدا

^۱ واقدسە (۵۲۱/۳-۵۲۳).

^۲ واقدسە (۴۹۴/۳).

بلاؤكرده وه تيايدا هه موويان پابه ندبوونيان به پاراستنى ئاسايشى ئيسرائيله وه دوپات ده كه نه وه، رۆژنامه كەش له ليدوانىكىدا نووسيويى: له سهر به خويى ئيسرائيله وه له سالى ۱۹۴۸ وه هه تاكو ئيستا ئيسرائيل پيگه يه كي تاييه تي هه بووه له دلى سهرۆكه كانى نه مريكا داو له هه موو ئيداره كاندا سهرۆك دانى به وه دا ناوه كه پاراستنى ئاسايشى ئيسرائيل زۆر گرنگه بۆ به دهسته پينانى ئامانجه نه ته وه يه كانى نه مريكا^۱. بيل كلنتون نه لى: نه مريكا و ئيسرائيل به ئيننامه يه كي تاييه ت پيگه وه يان ده به ستى و په يوه ندييه كانيان بى و ينه وه گمهن، چونكه ئيسرائيليش به هه مان شيوه ئه مريكا ديموكراسيه تىكى به هيزى تيدايه وهك هيمايه ك بۆ ئازادى و گولزارىك بۆ سهر به خويى و په ناگه يه ك بۆ سته م ليكر اوو چه سينراوان.

جۆرج بوش: نه مريكا و ئيسرائيل بۆ ماوه ي چل سال به هره مه ند بوون له دۆستايه تيه كي بنيا تئراو له سهر ريزگرتنى دوو لايه نه، پابه ند بوون به بنه ماكانى ديموكراسى و، به رده وامبوونيشمان له گه پان به دواى ناشتى له رۆژه لاتى ناو راستدا هه لقولاوى نه و راستيه يه كه په يوه ندى نيوان هه ردوولامان هه رگيز جيا بوونه وه هه لئاگرىت.

رؤنالد ريگان: پياوو ئافره ته ئازديخوازه كانى ئيسرائيل هه موو رۆژى ئازايه تي وه هيزى بىرو باوه ريان دووپات ده كه نه وه، به گه رانه وه بۆ سالى ۱۹۴۹ از كاتى ئيسرائيل پهيدا بوو، ره خه گران پتيان وابوو كه نه م ده وله ته ناتوانيت به رده وام بىت، به لام ئيستا كه س گومانى له وه دا نيه كه ئيسرائيل زهوى ئارامى و ديموكراسيه له ناوچه ي سته مكارى و پشيويدا.

جيمى كارتر: مانه وه ئيسرائيل ته نها مه سه له يه كي سياسى نيه، به لام ئيلتيرامىكى نه خلاقيه، نه مه ش نه و باوه ر به هيزه يه كه ده مه به ستى ته وه به ئيسرائيله وه، نه و باوه ر به كه زۆرينه ئه هه ره زۆرى خه لكى نه مريكا هاويه شن له گه لىدا تيايدا، له راستيدا ئيسرائيلىكى به هيزو ئارام ته نها بۆ ئيسرائيله كان جى بايه خ نيه، به لكو نه وه جى بايه خى نه مريكا وه مو جيهانى ئازادىخوازه^۲.

جيرارد فۆر: پابه ندبوون به ئاسايش و داها تووى ئيسرائيله وه له سهر چه ند بنه مايه كي سه ره كي بنيا تئراوه، له هه مان كاتدا بايه خدانىكى كه سى تاييه ته وهك كه سىكى روشنبير، هه رهك رۆلشمان

^۱ واقدساره (۳/ ۴۹۴).

^۲ واقدساره (۳/ ۴۹۲).

له‌پشتگیری کردنی ئیسرائیلدا سه‌روه‌ریه بۆ کلتوری نیشتمانیمان^۱. ریتشارد نیکسون: ئه‌مریکه‌کان سه‌رسامن به‌و‌گه‌له‌ی که بیابان هه‌لده‌که‌نئو ده‌یکات به‌ باخچه، له‌راستیدا ئیسرائیلیه‌کان سه‌لماندیان که ئاویه‌تی و نیشتمانپه‌روه‌ری و میسالیه‌ت و تامه‌زۆی ئازادیان تێدایه، ئه‌مه‌م بینیه‌و باوه‌ری ته‌وام پێی هه‌یه^۲.

چۆن که نه‌دی: ئیسرائیل بۆ سپینه‌وه و نه‌مان دروست نه‌بووه، به‌لکو ده‌مێنێته‌وه گه‌شه ده‌کات، چونکه ئه‌و له‌دایکبووی ئاسایشه‌و ولاتیش بۆ مۆڤه‌ ئازاکانه، به‌درۆ ده‌سه‌ ناروخیت یاخود به‌روخاندنی وره‌ی ناروخیت، چونکه ئه‌و هه‌لگری قه‌لغانی دیموکراسیه‌و شمشیری ئازادی هه‌لکێشاوه^۳.

دوایت ئایز نه‌هاوه‌ر: هێزه‌کانمان پاشماوه‌ی گه‌لی جوله‌که‌یان له‌ئه‌وروپادا رزگار کردله‌پێتتاو ژيانێکی نوێ و هیوایه‌کی نوێ له‌سه‌ر زه‌ویه‌کی نوێ‌داو ئێمه‌ له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌و پیاوانه‌داین که خاوه‌نی ئیراده‌یه‌کی راستگۆیانه‌و سلّو ئه‌نێرم بۆ ئه‌و ده‌وله‌ته‌ ساوایه‌و هیوای سه‌رکه‌وتنی بۆ ده‌خوازم^۴.

هاری ترومان: باوه‌رم به‌ئیسرائیل هه‌بووه پێش دروستبوونی، هه‌روه‌ک چۆن ئیستا باه‌رم پێی هه‌یه‌و دلنایام که ئاینده‌یه‌کی پرشنگذاری له‌به‌رده‌م دایه، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که نه‌ته‌وه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆو نوێیه، به‌لکو وه‌ک به‌رجه‌سته‌کاری میسالیاته مه‌زنه‌کانی شارستانییه‌که‌مان^۵.

۴- **یه‌کیته‌ی ئوممه‌ت له‌سه‌ر بنه‌مای یه‌کیته‌ی بیرو باوه‌ر:** خوای گه‌وره ئه‌فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوعٌ﴾ (الصف: ۴)، واته: به‌راستی خوا ئه‌و که سانه‌ی خۆش ده‌وێت که ده‌جه‌نگن له‌پێتتاو رێبازی خودادا به‌یه‌ک ریزو پارچه‌و یه‌ک دل هه‌روه‌ک کۆشکیکی به‌رزی قایمی درێژراو به‌قورقوشم. (ته‌فسیری ئاسان ل ۵۵۳) نه‌ته‌وه‌ی یه‌ک ریز به‌هێزتره له‌کاتی روبه‌رووبوونه‌وه‌دا له‌چه‌ند به‌ره‌یه‌ک که هه‌لبه‌ودابه‌زی تیا‌دا بێت و به‌رژه‌وه‌ندی کاتی کۆیان بکاته‌وه، ئه‌وه سوننه‌تی خوایه له‌ژياندا کاتی ئوممه‌ت یه‌کده‌گریته له‌سه‌ر بنه‌مای بیرو باوه‌ر ئه‌وه به‌هێزتره سه‌رفرازتره هه‌رچه‌نده ژماره‌شی که‌م بێت ئه‌مه‌ش

^۱ واقدسه‌ه (۴۹۲/۳)

^۲ واقدسه‌ه (۴۹۲/۳)

^۳ واقدسه‌ه (۴۹۲/۳)

^۴ واقدسه‌ه (۴۹۲/۳)

^۵ واقدسه‌ه (۴۹۲/۳)

له ره وتی میژووه ده ده ده که ویت: چەند جیاوازه نه کاروانه ی که ناره زوو و بۆچونی مړوځ ناراسته ی ده کات له گه ل کاروانیکدا که بنه ما خوا بیه کان ناراسته ی بکن، چەند جیاوازه نه نوممه ته ی که ریبازی په روه ردگار ری روناک ده کاته وه له گه ل خه لکانیکدا که ناره زوو تروسکاییه کیان پیده داتو پاشان ده کوریتته وه، دیاره به یه ککه یشتن له جه نگی به کلاکه ره وه له گه ل شیعه ی رافیزه دا نه وه به دینا هیئت، چونکه سه لاهه دین ده ولته ی فاطمی له ناو بردو پاشان توانی به یتو لمقدیس زرگار بکات دوا ی له ناو بردنی بیر شیعه گه ری رافیزر، میژوش رۆلی شیعه ی رافیزه مان پیشان ده دات له ناپاکی نواندن به رامبه ر به نوممه ت و کوشتنی تیکوشه رانی و کۆسپ خستنه سر ری بزوتنه وه جیهادیه کان دژ به خاچه رستان به دریتژی میژوی نیسلامی، له میژوی نویشدا له گه ل نه مریکا دا بوونه هاوپه یمان له سه ر حسابی نه فغانستان و عیراق و برژه وه ندیه مه زه بیه کان له سه رووی هه موو شتیکه وه دانا، له راستیدا خه لکانی بیدعه چی وه ک دوپشک وان و سه رو جه ستیان له خاکدا ده شارنه وه و کلکیان ده ردینن هه رکات توانایان هه بوو پیته وه ده دن، خه لکی بیدعه چیش به هه مان شپوه ن، له ناو خه لکیدا خویان ده شارنه وه، به لام هه ر که بواریان بۆ ره خسا هه ولی به دیهیتانی نامانجه گلوه کانیان ده دن^۱.

۵- رووبه رووبوونه وه له ژیر ئالای نیسلامدا: ئالای نیسلام ژیان و نومیدو نووری چاوو دیده مانه، تاکه ئالاشه بۆ جه نگه کانی داهاتومان، له راستیدا جوله که و گا وره کان به ته ورات جه نگیکی نابینیمان له دژ به رپا ده که ن له ژیر دروشمی خاچ و نه ستیره دا ئیمه ش ده بی به قورئان رووبه روویان بینوه، نه گه ر نه وان گه رانه وه بۆ رینماییه کانی تلمود ئیمه ش نه گه رینه وه بۆ بوخاری و موسلم، نه گه ر و تیشیان شه ممه به گه وره ده زانین، نه لئین ئیمه ش جومعه به گه وره ده زانین، نه گه ر و تیان هه یکه ل (په یکه ری سوله یمان) علیه السلام، نه لئین: مزگه وتی نه قسا، نه گه ر له ژیر ئالای جوله که و گا وره له گه لماندا جه نگان له ژیر ئالای نیسلامدا رووبه روویان ده بینوه^۲. جمال همدان ده لیت: پیش نیسلام عه ره بی دورگه ی عه ره ب نه ته وه نه بوون به لکو چەند تیره یه کی به شه پ هاتوو دژ به یه ک بوون که هه میشه سه رگه رمی قه تل و عام کردنی به کتر بوون و چەند شپوه زاریکیان هه بوو. نه گه ر له نیوه دوورگه ی عه ره بیشدا

^۱ واقداسه (۲/۴۹۰).

^۲ هه مان سه رچاوه (۲/۴۹۰).

نه ژيانايه نه وه ته نه خاوه نى ميژوويه كى فولكلورى ده بوون^۱. هه روه ها ده لئيت: به هوى
 نيسلامه وه عه رهب له بيايان ده رچوون و هاتنه ناو ميژووه وه، نه گه ر نيسلام نه بوايه هيجكام
 له و دوو كارهيان بۆ نه ده كرا، نيسلاميش بۆ عه رهب ته نه ا په ياميكى ئاسمانى نه بوو به لكو
 فرياد ره سيكى ئاسمانيش بوو^۲، هه روه ها ده لئيت: نيسلام هاتووه بۆ نه وه ي بمينيته وه.
 ده شلئيت: گه رانه وه ي نيسلام بۆ نه وه يه كه دووباره سه ركردايه تى بكات^۳. سه لآحه دين و
 نوره دينيش له جه نكه كانياندا ئالاي نيسلامييان به رزكرده وه هه ر بۆيه سه رجه م كه له
 موسولمانه كان چوونه ژيتر پكيتفيا نه وه به عه رهب و كورد و تورك و فارس و هتد. به م
 شيوه يه ش توانيان سه ركه وتنى مه زن به ده ست به نيئت.

۶- ستراتيژيكي نيسلامي دريژر خايه ن و كادري زانستى كه به باشى شاره زاي واقع بيت:
 ئازاد كردنى قودس له سه رده ستى سه لآحه دين فيرى ئه وه مان ده كات كه ئه و كاروانه ي
 كه ده يه ويى سه ر له نووى قودس رزگار بكات ريپازو په يره وي تاييه تى خوى هيه، هه روه ك
 ئامرازو ئامانج و شيوازه كانيشى شه رعين، به لام نابى به بى ريپازيكي روون و ورد هه نكاو بنيت
 كه تاكه كانى به رچاو روون بكاته وه له مه به سه ته كانيان، خواى كه و ره ئه فهرمويت: ﴿وَأَعِدُوا
 لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا
 تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَوْفَ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا
 تُظْلَمُونَ﴾ (الأنفال: ۶۰).

ليده دا پيويسته چه ند راستييه ك روون بكه ينه وه:

- ا- دوژمنه كان كيئ ؟
- ب- ئه و دوژمنانه چۆن بيرده كه نه وه و توانايان چهنده ؟
- ج- ئايا خو مان ئاماده كردوه بۆ رووبه روو بوونه وه ي به ريه سه ته كان؟ بۆچى دوژمن سه ركه وت
 له گه يشتن به ئامانجه كانيدا ؟
- د- ئه و دوژمنه جوړاو جوړانه مان چييان ئاماده كردوه بۆ مان ؟
- ه- بۆچى دوژمن سه ركه وتو بووه له كو تكدنى ئوممه ت به و كو وت و به ندانه ؟ ناچار كردنى بۆ
 خو به ده سه ته وه دان و زه وي و پيرۆزى و سامانه كانى زه وت بكات و گالته به پيرو باوه پى و بكات ؟

^۱ واقدس اه (۴/ ۹۹۶)

^۲ واقدس اه (۳/ ۹۹۶)

^۳ واقدس اه (۳/ ۹۹۶)

۹- بۆچی ئوممەت ھېندە خەم ساردە بەرامبەر بە و مەترسییە گەرەییە کە ھەر پەشە لە بوونی دەکات؟

ھۆکاری ئەمە لەناشارەزایی ئەم ئوممەتە دایە بەرامبەر بە ئاینە کە، بە و پەيامە کە لە پێتئاویدا دروستکراوە و لە سەر زەویدا جێنشین کراوە، ئەمەش بوو تە ھۆی گەندەلی بیروباوە پو سیاسەت رەوشت و ئاگاو لێرە و ھەشە خەلکی کە و تە ناو حەرامە و ھەر زەکانی خویان و ازلیھێناو وە لاو بەرائیان لە دەستداو نەیان توانی خۆیان بۆ خوا یە کلابکە نەو. چارەسەریش دوورنە ئەگەر نیەتی پاک و پشت بەستنی تەواو بە پەرەردگار ھەبێت، ئەشتوانین، لە ئەزمونە میژووبیەکان کە لێ وەرگیرین بۆ ئامادەکردنی پلانیکی ستراتیژی درێژخایەن بۆ رووبەر و بوونە و ھێ کۆسپ و لە مەپەرە ھاوچەرخیەکان، ستراتیژیک کە لەو " شوناسە ئیسلامیە وە "، وەرگیرابێت کە بە لە دەستدانی کە سایە تیمان لە دەستدا خوای گەرە دە فەرمویت: ﴿صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ﴾ (البقرة: ۱۳۸)، واتە: ئەم ئاین و بەرنامە یە ئەو رەنگ نەخشە یە کە خوا دایرەشتوو، کێ ھە یە لە خوا چاکتر رەنگ و نەخشە ی جوان بکێشیت و دایرەپێژیت، لە ھەموو بارودۆخێکدا ئێمە ی ئیماندار ھەر ئەو دە پەرستین. (تەفسیری ئاسان ل: ۳۱).

۷- تەوێ کردنی ئوممەتی ئیسلامی و گەرانی و ھێ بۆ لای پەرەردگار و دورکە و تە ھۆی ئە تەوان: سەرکەوتنی خوایی ھەرگیز بۆ ئوممەتیکی بە پەرەوشت و بێ ئاگاو سەرگەردان و دور لە پەيامی خوا دانابەزێ، سەرکەوتن بۆ ئوممەتێک نە کە لە ژنگاوی تەواندا گەوزابیت و یاخی بوو بیت لە رێبازی خوا، پێو رەکان بگۆریت و لە رێبازو سوننە تەکانی خوا یاخی بیت. بە لێو سەرکەوتن بۆ ئوممەتیکی خۆپاگرە کە بزانی تەنھا بە ھۆی گۆرپاھەلی خواو بە سەر دوژمنانیدا زال دەبیت و دوژمنانیشی بە ھۆی سەرپێچی فرمانی پەرەردگارە شکست دین، ھەر و ھا بزانی کە شکۆمەندی لە ئیسلامدا یە و ھەرکاتێ بێ ھۆی شکۆمەندی لە شکستی تەرادەست بکە و یت ئەو خوای گەرە سەر شوێی ئەکات، چونکە سەرکەوتن پێویستی بە پارانە و ھەر مەسک و نزاو لێدانی قاپی پەرەردگار، پرسیار لە شەوی بە دریش بکەن دەر بارە ی گریان و نوێژەکانی پێغەمبەر (د.خ)، پرسیار لە شەوی جەنگی ئە حزاب و شەوی جەنگەکانی تری ئەم ئوممەتە بکەن، کە واتە گەرانی و ھێ بۆ لای خوا لە ھۆکارەکانی سەرکەوتنی مەزە.

۸- جیھاد کردن لە پێناو خوادا تاکە رێگە ی گێرانە و ھێ قودس: تاکە رێگە بۆ گێرانە و ھێ قودس بریتییە لە تیکۆشان لە پێناو خوادا کە کرۆکی دابین کردنی ئاسایش و چلە بۆ پە ی ئاینە کە مانە

به لکو درگاهیه که له درگاهانی به ههشت، که نه ویش ده رچوونه له کۆت و بهنده کانی زهوی به رزبونه وهیه له قورسای گۆشت و خوین، هه رگیز نه م ئومه ته نه یده توانی بوون و شوینه پیروژه کانی بپارێژیت به بێ پرستشی جیهاد له پیناو خوادا، نه و پرستشی که نوره دین و سه لاهه دین پراکتیزه یان کردو هۆکاری به ره رچدانه وهی داگیرکاری خاچه رستی بوون خوی گه وه ده قهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۝ ۱۰ تُمْنُونِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ ۱۱ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ ۱۲ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الصف: ۱۰-۱۳)، واته: نه بێ نه و که سه ی هیناوه ده ستنیسانی بازرگانیه یکتان بۆ بکه م که له سزایه کی به ئیش رزگارتان بکات، سه ره تا باوه ره پینانتانه به خواو پیغه مبه ره که ی، نینجا هه ول و تیکۆشان تانه له ریگه ی خوادا به خشینی مال و سامانتان، به خشینی خۆتان (واته: ماندوو کردنی جهسته و بیرو هۆشتان، تا به خت کردنیان له پیناو خوادا) بیگومان نه و کاره تان چاکتر و به فهره پتره بۆتان نه گه ر بزانه و تیپگه ن، نه وسا خوا له گونا هه وه هه له کانتان خۆشده بیته و ده تانخاته باخه کانی به هه شته وه که چه نده هاروو بار به ژێر دره خته کانیدا تیده په ریت و جایه هه ره ها کۆشکو ته لاری خۆش و رازا وه و پاک و خلوین له باخه کانی به هه شتی عه نددا به راستی ئانه وهیه سه ره وتن و سه رفرازی و ده سکه وتی گه وه و بێ سنور، جاشتیکی تریش هه یه که چه زی لیده که ن، نه ویش به خشینی سه رکه وتنه له لایه ن خوا وه کردنه وه ی ولاتان و ده کان، نه م مژده یه شیده به ئیمانداران. (تفسیری ئاسان ل: ۵۵۳).

له و په ند وانه و سودانه شدا گرنگی پشت به ستنی ته وا و به په ره ردا گوو متمانه بوون پێی و دلنیا بوون له سه رکه وتنی و مامه له کردن له گه ل سوننه ته کانیدا و تیگه یشتن لییان، وه ک سوننه تی گۆرپینی ده رونه کان، سوننه تی به گژیه کدادان و، سوننه تی خوا سه باره ت به سه رکه وتن و شکست و زانینی هۆکاره مه عنه و بیه کانی سه رکه وتن وه ک باوه ر بوون به په ره ردا گوو ترسان لێی و تیکۆشان و دلسۆزی و پشت به ستن و ئارامگری و به کیتی و راویژ کردن و یادی خوا و نزا و گۆپا په لێ و نازایه تی و دامه زراوی و هۆکاره ماده کانی سه رکه وتن وه ک به خشین له پیناو خوادا و ناماده کردنی چه ک و که ره سه ته ی جه نگی و ناماده کردنی تیکۆشه ران له رووی سه ربازی و به رگریه وه و پلان دانان و به کاره یانی بنه ما کانی جه نگو و پیاده کردنیان وه ک هه لبژاردنی شوینی مه به ست و کۆکردنه وه ی هیزو ده ست پێوه گرته و به کاره یانی هیرشی کتوپرو و غافلگیرو ری پێگرتن و نه رمی نواندن و خۆ

قایمکردن و هاوکاری و راوه دوونان، ههروه ها شاره زابوون له سوننه تی خوادا له سه رخستنی هه ق و له ناویردنی به تالداو ململانی نیوان هه ق و به تال و سوننه تی پهروه ردگار له سزادانی نه ته وه کاندایا به ریشه کیشکردنیان له سه ربی باوه پی و ره تکرده وهی رۆژی دواپی و شه وهی که بی باوه پی و تاوانه کانیاان ده ده نه پال خواو ئازاردانی پیغه مبه ران به هه موو شیوه کانی ئازاردان و به درق خستنه وه و داواکردنی هاتنی سزاو نکولی کردن له راستی و سه رقالبوون به دنیاو له بیرکردنی رۆژی دواپی خوشگوزهرانی و رابواردن و له خۆباییبوون و پیینه زانیانی نازو نیعمه ته کان و لوت به رزی و قیل و ته له که بازی و قه ده غه کردنی مزگهوت له خه لک و تاوانکاری و.... تد.

بەشى سىيەم: شالاۋى سىيەمى خاچپەرستى و كۆچى دوايى سەلاخەدىن:

يەكەم: خاچپەرستەكان پەنا دەبەن بۇرۇنلار:

ھېشتا جەنگى حطين كۆتايى نەھاتبوو خاچپەرستان شىكستى تەوايان نەھىناپوو، خىرا نىردراۋەكانيان بەرەو رۇنلار خستە رى بۇ ئاگادار كىرەنەۋەى ئەمىرو پاشاكانى ئەۋروپا لەو بارودۇخەى كەتتى كەتتوبون، پاش ئازاد كىردى بەيتولمە قىدىس كۆمەلە نىردراۋىكى تىران بەدۋادا ناردىن، لەراستىشدا ئەو سەر كەۋتنو ئازاد كىردەنە كاردانەۋەيەكى توندى ھەبو لەمۇمەلگەى رۇنلارۋادا ئەم دوو نىسكۆ كارەساتە بەتەۋاۋى تۇقاندى، ھەرۋەھا گاۋرەكان لەرۇنلارۋادا پىيان وابو كە ئەم دوو شىكستە لەئاكامى فەرامۆش كىردى ئەو بانگەيشتە بەردەۋامانەۋە بوو كە لەشانىنى بەيتولمە قىدىسەۋە دەھات لەم سالانەى دوايدا، ئەو خاچپەرستانەش كە لەۋوردا مابونەۋە دلتيا بوون كە ئەگەر كۆمەكيان پىنەگات ئەۋە ھەلى مانەۋەيان زۆر لاۋازە، بەلام زۆرى نەخايند كۈنراددى مونىفقات جوسىياسى سەرۆكى ئەسقوفەكانى سورى نارد بۇ رۇنلارۋاى ئەۋروپايى لەناۋراستى سالى ۵۸۳ كەۋ كۆتايى ھاۋىنى ۱۱۸۷ دا ھەتاۋەكو داۋاى كۆمەكى بەپەلە لەپاپاۋ پاشاكانى ئەۋروپا بىكات ئەۋە بوو جوسىياس گەيشتە صقلىيەۋ لەگەلىاندا كۆبۈۋە ھەتاكو داۋاى كۆمەكى بەپەلە لەپاپاۋ ئەمىرەۋ پاشاكانى ئەۋروپا بىكات پاشان جوسىياس گەيشتە صقلىيەۋ لەگەلۋىلەمى دوۋەمى پاشايدا كۆبۈۋەۋە كەبەدەم داۋاكەيەۋە ھات دواى ئەۋەى سەرسام بوو بەۋ ھەۋالە كارەسات نامىزەى كەبەسەر خاچپەرستەكانى لەرۇنلارۋاى ھاتوۋە، لەبەر ئەۋەى لەھالەتى شەپدا بوو لەگەل بىزەنتىەكاندا ھەستا بەمۆر كىردى ئاگر بەستىك لەگەل ئىمپراتۆرى بىزەنتى ئىسحاق ئىنجىلوس لەمانگى موخەپەمى سالى ۵۸۴ دا ئازارى/ ۱۱۸۸ زدا ھەتاۋەكو يەكلا بىيىتەۋە بۇ كىشەى خاچپەرستەكان، پاشان كەشتى گەلىكى نارد كەچەند سوارىكى تىدابوو بۇ طرابلوس بەسەر كىردايتى ئەمىرى صقلىيە مرجىت برىندىزىۋ تۋانى بىيىتە رىگر لەئازاد كىردى ئەۋشارە لەلايەن سەلاخەدىنەۋە^۱. پاشان جوسىياس لەصقلىيەۋ بىر كەۋت بەرەو رۇما بەھاورىيەتى ۋەفدى صقلىيە ھەتاكو راستى بارودۇخى خاچپەرستان لەشامدا بۇ پاپا ئۆربانى سىيەم روون بىكاتەۋە ، بەلام پاپا بەرگەى ئەۋدەنگو باسانەى نەگرتو لەداخو غەمدا لە ۱۴ شەعبانى ۵۸۳/ تشرىنى يەكەمى ۱۱۸۷ دا مرد، بەلام جىنشىنەكەى واتە گرىگۆرى ھەشتەم خىرا پەيۋەندى كرد بەھەردوۋ پاشاى فەرەنسائو ئىنگلتەرەۋ ئىمپراتۆرى ئەلمانىاۋە ھانى دان بۇ لەبىر كىردى ۋەلانانى

^۱ تاريخ الأيوبيين في مصر بلاد الشام والجزيرة، ل: ۱۷۶.

ناكۆكيە كانيانو يەكخستىن و ئامادە كرنى ھىزە كانيان بۇ رووبە پووبونە وەى موسولمانە كان، ئەگەرچى پاپا گريگورى ھەشتەمىش لە ۱۲ى شەوال/ ۱۷ى كانوونى يەكەمدا كۆچى دوايى كرد پيش ئەوەى بەرھەمى ھەولە كانى بېيىت، بەلام كلىمنىتى سىيەمى جىتئشىنى (۵۸۳ك/ ۱۱۸۷ز- ۱۱۹۱ز) خىرا پەيوەندى كرد بەفرىدىكى يەكەم بربوساى ئىمپراتورى ئەلمانىا وە قەناعەتى پىكرد بەپىئويستى بەشدارىكردنى لەشاللاوئىكى خاچپەرستىدا بەرەو رۆژھەلات، ئەمەش لەكاتىكدا رووى دا كەجوسىياس بەرەو رۆژئاوا بەرئ كەوتبوو بۇ چاوپىكەوتن لەگەل ھەردوو پاشاى فەرەنسا و ئىنگلەتەرادا (فلىب ئوغسسطس و ھنرى دووم) ئەوە بوو لەجىزورزدا لەسەر سنوورى ئىوان ئۆرماندىا و فەرەنسا لەگەلئاندا كۆبوويەوە قايلى كردن بە لەبىركردنى ناكۆكيە كانيان (كەزۆر تووند بوو) ھانىدان بۇ مۆركردنى رىكەوتنامە و بەشدارىكردن پىكەوە لەھەلمەتى خاچپەرستىدا، بەلام ھەردوولا خۆيان لەجىبە جىپىكردنى رىكەوتنەكە دەدزىيەوە دو بارە جەنگ لەنئوانىاندا ھەلگىرسا، پاشان ھنرى دوومەى پاشاى ئىنگلەتەر كۆچى دواى كرد لەسالى ۵۸۵ك/ ۱۱۸۹زداو رىتشارد شىردل دۇق بواتوى كورپى شوئىنى گرتەوە ھەستا بەمۆركردنى رىكەوتنامە يەك لەگەل پاشاى فەرەنسادا و خۆى ئامادە كرد بۇ ئەنجامدانى ھەلمەتتىكى ھاوبەش بۇ رۆژھەلات^۱.

لېرەشدا رۆلى پياوانى ئاينى مەسىحى دەرەكەوئە لەكاتى قەيراندا لەروانگەى ئەو كارەوە كە جوسىياس و پاپا پىئى ھەستان، لېرەشەوە وانەيەكى گىرنگ فېردەبىن كەئەوئەى ئەوەى كە پىئويستە لەسەر زاناىان و بانگخوازن و بىرپاران و ئەدىبان و سىياسىيە كانى ئوممەتەكەمان كە قۇناغى ھەستكردن بەداخ و ھەناسە ھەلگىشان تىپەرپىزن لەكاتى ئەو نىسكۆ نەھامەتپانەدا كەرووبە پووى ئومەتەكەمان دەبىتەوە پىئويستە ھەولى بېوچان و كارى راست و دروست ئەنجام بدرىت كەخواو پىغەمبەر (دخ) پىيان خۆشە وەك تەوزىف كردنى ائىھاتووىى توانا سەركرەبىيەكان بۇ قەناعەت پىكردنى يەكترو پلانى باش دانان و پىشكەشكردنى تىپوانىنىكى شارستانى پىشكەوتوانەو.... ھتد، لەپىئناو سەرخستنى ئاينى خواو بەرپەرچدانەوەى داگىر كەراند.

خاچپەرستەكان بەرپىزەيەكى زۆرەوە روويان كىردە ولاتى شام كە لەژماردن نەدەھات، بەلگەش لەسەر ئەمە ئەو نامەيە بوو كەسەلاھەدىن ناردى بۇ خلىفەى عەباسى لەبەغدا لەسالى ۵۸۶ك/ ۱۱۹۰زدا تپايدا ئاگادارى ئەكرەوەو دەيوت: ئىسلام تووشى كۆمەللىكان بوو كە ئارەزووى مەرگان ھەيە ھاتوون بەدەم بانگەوازەوەو خۆشەويستانيان جىھىشتووەو خاك و زىديان لەبىر چوووە ھاتوون بۇ حەج ھەموو ئەمەشيان وەك وەلامدانەوەى بانگەپىشتى قەشەو

^۱ تاريخ الأيوبيين في مصر بلاد الشام والجزيرة، ل: ۱۷۶.

مەركەيزەكەيان كىردووه^۱. ھەموو چىنو توپژەكانى خاچپەرستان بەرھو رۆژھەلات كەوتنە پى
 ھەركەسىكىش نەيتوانىبايە بىروات بەپارەو كەرەستەكانى كەسىكى لەبرى خۆى دەنارد^۲، ژنانىش
 ھاتنە دەرەو ھە بۆ بەشدارى كىردن لەشالۆى سىيەمى خاچپەرستاندا، ھەندىكىيان لەگەل سوارەكاندا
 دەرچوون و ئازوقەو كەرەستەكانىيان دەرگرتە ئەستۆى خۆيان، بۆ نمونە ئەبوو شامەو كەسانى
 تىرىش ئەگىرپنەو كە لەسالى ۵۸۵/ك ۱۱۸۹زدا لەدەرياو ھەنفرەتىكى خانەدانى گاور گەشتە ولاتى
 شام كەپىچ سەد سوارى لەگەلدا بوو بەئەسپ و شوپىن كەوتوو كەنىەو، ئەم ژنە ھەموو
 پىداوئىستىيەكانىيانى گرتبوو ئەستۆ^۳، ھەندىكىش لەئافرەتەكان بەجلى پىاوەو ھاتبوون و زى
 پۆشيان پۆشبوو، ھەتاو ھەكو خۆيان لەجەنگەكاندا بەشدار بن چونكە ئەم كارەيان بەپەرستى
 دەزانى^۴. ھەندىكىشيان بۆ فرىاكەوتن بەدەمەو چوونى كەسە نەزانراو بى كەسەكان و
 دلخۆشكىردنى خاچپەرستان بۆ رابواردن لەگەلئاندا ھەتاو ھەكو بىزارى روويان تى نەكات^۵. سەبارەت
 بە وليەمى پاشاى دووھەمى صقلىش ئەو ھەستابەناردنى كەشتىگەلىك لەسالى ۵۸۵/ك ۱۱۸۹زدا
 كەشەست پارچەى لەخۆى دەرگرت و دە ھەزار جەنگاوەرى تىادا بوو، ئەم كەشتىگەلەش چوو
 صورو پاشان گەرايەو ھە طرابلوس سودىكى ئەوتۆى نەبوو بۆ خاچپەرستان چونكە ئازوقەكەى
 بەشى پىاوانى ناو كەشتىيەكەى نەدەكرد^۶.

دووھە : ئىمپىراتۆرى ئەلمانى بەرھو رۆژھەلات بەرى دەكەوتىت؛

پاشا ھەمانرەواكانى ئەوروپا ناكۆكى و كىشەكانى نىوانيان لەبىر كىردبوو سوربوون لەسەر
 بەدەمەو چوونى بانگەوازەكەى پاپا بەرىخستنى شالۆى خاچپەرستى بۆ ولاتى شام يەكەم
 كەسىكىش كە بەدەم ئەم بانگەوازەو ھەت فرىرىك بىروساى ئىمپىراتۆرى ئەلمانىا بوو^۷، ئەو ھەبو
 لەبەھارى سالى ۵۸۵/ك ۱۱۸۹زدا سوپاى ئەلمانىا دەستى كىرد بەكۆبونەو لەشارى (راتسبون)
 ھەك ئامادەكارىيەك بۆ بەرىكەوتن بۆ ولاتى شام، ئەو سوپايش سەربارى زۆرى ژمارەى،

^۱ تاريخ الأيوبيين في مصر و بلاد الشام والجزيرة، ل:

^۲ كتاب الروختين (۱۶۱-۱۶۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۳۸

^۳ مفروج الكروب (۲/ ۳۰۸)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۳۸

^۴ كتاب الروختين (۲/ ۱۴۹)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۳۸

^۵ ھەمان سەرچاوە (۲/ ۱۴۹) صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۳۸

^۶ مفروج الكروب (۲/ ۵۵۸) صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۳۹

^۷ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۴۰.

به شیوه‌ی‌کی باشریکخرابوو، هه‌رکه‌سیکیش تیا‌ی‌اند‌ا تاوانیکی بگردایه‌ی‌ه‌وه پاداشتی سه‌رپرین بوو وەك به‌رخ^۱.

ئەم سوپایه‌که‌وته پئی و ئیمپراتۆر فریدریک بربروساش پی‌شی که‌وتبوو به‌هاورپییه‌تی یه‌کێک له‌کۆپه‌کانی و ریگای و شکانی به‌ئاراسته‌ی قوسته‌نتینه‌ گرت به‌ر، به‌لام روبه‌رووی دوژمنایه‌تییه‌کی زۆر بووه‌وه له‌لایه‌ن ئیمپراتۆری بیزه‌نتی ئیسحاقی دوهم ئینجیلۆسه‌وه که‌هه‌والی به‌پێکه‌وتنی ئە‌لمانه‌کانی بۆ سه‌لاحه‌دین ناردو به‌ئێنی پێدا که‌رییان پێنه‌دا به‌ولاته‌که‌یدا تێپه‌پن، به‌لام سه‌رچاوه‌کان باسی ئە‌وه ده‌که‌ن که‌ئیمپراتۆری بیزه‌نتی نه‌یتوانی ریگرییان بکات، به‌لام به‌هیچ شیوه‌یه‌ک کۆمه‌کی نه‌کردن، ئە‌مه‌ش بووه‌ هۆی که‌مبونه‌وه‌ی ئازوقه‌یان و له‌که‌نداری سفۆر په‌پینه‌وه‌و زۆر ته‌نگاو بوو بوون و تووشی نا‌په‌هه‌تییه‌کی زۆر بوو بوون^۲. کاتی په‌پینه‌وه‌ بۆ ئاسیای بچوک دووباره‌ تووشی کێشه‌ی زۆر بوون به‌هۆی نه‌شاره‌زاییانه‌وه‌ له‌ناوچه‌که‌ ئە‌مه‌ش وایکردبوو که‌ قوناغه‌ رییه‌ک به‌دوو روژ بپرن و هه‌ندی چاریش له‌لایه‌ن دانیشتووه‌ تورکمانه‌کانی ناوچه‌که‌وه ده‌فپرنان، هه‌روه‌ها هاتنی زستانیش کارگه‌ری زۆری هه‌بوو له‌سه‌ر رێ و پۆشتنیان، چونکه‌ به‌فریکی زۆر باریبوو، ئە‌مه‌ش ناچاری خواردنی و لا‌خه‌کان و سوتاندنی که‌ل و په‌له‌کانی کردن له‌به‌ر نه‌بوونی دار بۆ سوتاندن. هه‌روه‌ها نه‌مانی ئالف بووه‌ هۆی ماندوو‌بوونی و لا‌غه‌کانیان و نه‌مانی توانای باره‌لگرتنیان، بۆیه‌ ناچار بوون ئە‌و که‌ل و په‌لانه‌ بشارنه‌وه‌ که‌ پێیان هه‌لنه‌ده‌گیرا^۳. کاتی که‌نزیك بوونه‌وه‌ له‌ناوچه‌ی سه‌لجوقه‌ پۆمه‌کان که‌سولتان قلج ئە‌رسه‌لانی کوپی مه‌سعود سلجوقی سه‌رکردایه‌تی ده‌کردن، قطب الدین مه‌لیکشای کوپی لێیان راست بوویه‌وه‌وله‌جه‌نگیکی گه‌وره‌دا روبه‌پوویان بوویه‌وه‌، به‌لام توانییان به‌سه‌ریدا سه‌رکه‌ون ئە‌ویش پاشه‌کشی کرد بۆ قونییه‌ی پایته‌ختی مینشینه‌که‌ی، به‌لام ئە‌لمانه‌کان شوێنی که‌وتن چوونه‌ شاره‌که‌یه‌وه‌ و بازاره‌کانیان سوتاند پاشان نارديان به‌دوای ئە‌رسه‌لانی باوکیداو پێیان وت: ئێمه‌ بۆ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر و لا‌تی تۆدا نه‌هاتووین، به‌لکو هاتووین بۆ تۆله‌کردنه‌وه‌ی ده‌ست به‌سه‌راگرتنی به‌یتولمه‌قدیس^۴، پاشان چه‌ند دیاریه‌کیان بۆ ناردو داوای ناگر به‌ستیان لیکردو ئە‌ویش رازی بوو، به‌لام خۆی و کۆپه‌که‌ی نامه‌یه‌کیان نارد بۆ سه‌لاحه‌دین و پۆزشیان بۆ هێنایه‌وه‌ بۆ ریگه‌دان به‌هاتنی ئە‌لمانه‌کان بۆ

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۲۶، ل: ۲۴۰.

^۲ الكامل في التاريخ، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۴۱

^۳ مفروج الكروب (۳۱۸/۲) صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۴۱

^۴ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۴۲

ولّاتەكەيان و روونیان كرده وە كه زۆر پێكراوه، سوپای ئەلمانیش بۆ ماوێهەك لە ولّاتی قلعجا مایە وە خوێیان بە هیژ كرد بە ئازووقە و كەرەستە و پاشان بە جێیان هیشت و درێژەیان دا بە پێ و پۆشیشتە ئەكەیان، ئێین شەداد و ئەبو شامەش ئاماژەیان بە پە یوهندی دۆستایەتی نێوان سولتان قلع ئەرسەلان و ئیمپراتۆر فردریك بربروسا داوه، گوایه قلع كاتێ پۆزشی هیناو تەو وە بۆ سەلاحەدین وویستووێتی خۆی وەك دۆزمنی پاشای ئەلمانی پیشان بدات لە حالێكدا كە دۆستی بوو، هەروەك چا و ساغ و رێنیشاندەری لەگەڵدا ناردوو هەتا وەكو بە سەلامەتی تێپەڕی، ئەمە لە كاتێكدا یەكە ئێین الاثیر چەند هۆكارێك باس دەكات كە پالێ بە پاشا قلع ئەرسەلان وە ناو بە بۆ رێگەدان بە تێپەڕبوونی پاشای ئەلمانی بە خاكیدا، لەوانە ئەو لاوازییەكی كە ولّاتەكە ی پێیدا تێدەپەردەبوو بە هۆی كێشە ی ناوخۆییە وە دەرهنجامی دابەسكردنی مۆلكەكە ی لە نێوان كۆرەكانیدا^۱، ئەمە وێرایی ئەو فشارە ی كە لەسەری بوو بە هۆی هاو پەیمانێتی نێوان هەردوو ركا بەرەكە ی، صلاحەدین و ئیمپراتۆری بیزەنتی،^۲ بە هەر حال ئەو هەموو ئەسانكارە ی كە قلع بۆ سوپای ئەلمانی بكرد سودی بۆیان نەبوو، چونكە لە كاتێ تێپەڕبوونیاندا رووبە پووی چەندین هیژش بوو، ئەمەش پاشای ئەلمانی تۆرە كرد و چا و ساغ و رێنیشاندەرهكانی گرت و خستنیە زیندانە وە^۳.

۱- چوونە ناو وە ی ولّاتی ئەرمەن لە لایەن ئەلمانەكانە وە؛ ئەلمانەكان درێژەیان بە پێ و پۆشیشتنیان دا سەرباری ئەو كۆسپانە ی كە هاتە رێیان، هەتا وەكو گەیشتنە ولّاتی ئەرمەن لە وێ ئێین لاونی ئەمیری پێشوازییەكی گەرمی لێكردن و هەموو پێداویستیەكی پێشكەشكردن و ئاسانترین رێگە ی پێشاندان^۴، ئەمیری ئەرمینیەش بە هیوا بوو كە بێتە پاشا لە ئەرمینیای بچوكدا هەتا وەكو بچوكتر لە ئەمیرە خاچە رستەكانی تر دەرنەكەوێت كە لە ولّاتی شامدا بوون، هەروەها خۆی لە تەماع و چا و تێ پێنی ئیمپراتۆری بیزەنتی دوربخاتە وە، وادیار بوو كە ئەمیری ئەرمینیە بۆ بە دیهێنانی ئەم ئامانجە ئومێدی زۆری بە پاپا و ئیمپراتۆری ئەلمانیا هەبوو^۵.

^۱ هەمان سەرچاوه، ل: ۲۴۲.

^۲ الكامل في التاريخ، له (صلاح الدين و الصليبيون) وە ل: ۲۴۲

^۳ الحركة الصليبية (۸۴۷/۲) سەعید عاشور

^۴ مفرج الكروب (۳۱۹/۲)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۴۳

^۵ مفرج الكروب (۳۱۹/۲)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۴۳

^۶ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۴۳.

۲- **مردنی ئیمپراتۆرى ئەلمانى**: مانەۋى ئەلمانەكان لەولائى ئىبن لاوندا زۆرى نەخاياند بەلگە درىژەيان دا بەرى و پۆيشتن دواى ئەۋەى كە رىي نيشاندان و پاشان بەو پەرى ماندویتیەۋە گەيشتنە طرطوس^۱ و یستیان چەند رۆژىك لەوى بمىننەۋە بۆ پشودان، بەلام قەدەرى شتىكى تری بۆ بپار دابوون، ئەۋە بوو روداویكى كتوپر روویدا كە ھەموو ھاوكتیەكانى سەر و خوار كرد ئەۋیش خنكانى ئیمپراتۆر فریدريك بریوسا بوو لەیەكتەك لەروبارەكاندا ئەمەش لەسالى ۵۸۶ هـ / ۱۵ یۆنیۆى ۱۱۹۵ زدا، میژوو نووسانىش جیاوازییان ھەيە سەبارەت بە ھۆى مردنی، عمادو ئىبن واصلو باس لەۋە دەكەن كە ئەلمانەكان كاتى لە روبارى سالف پەپنەۋە بەر شەپۆلىكى ئاۋەكە كەوتن پاشاش داۋای شویتىكى كرد كە بەتەنها لیتەۋە بپەپتەۋە و چوۋە ناو ئاۋىكى خورپەۋە شەپۆلى ئاۋ بردى و كیشای بەدرەختىكدە سەرى برىندار بوو كاتى دەریان ھیتا لەدوا ساتى ژيانیدا بوو پاش كەمىك مرد^۲، ئىبن شدادو میژوو نوسانىكى تر باس لەۋە دەكەن كە فریدريك بریوسا چوۋە كەنارى یەكتەك لەروبارەكان و مەلەى تىادا كرد، بەلام بەھۆى ساردنى ئاۋەكەۋە نەخۆش كەوت و پاش چەند رۆژىكى كەم گيانى لەدەست دا^۳. ھەرچى ئىبن (الأثیر) یشە ئەۋە باسى ئەۋە دەكات كە فریدريك وىستویەتى خۆى بشوات و خنكاۋە^۴. بەھەر حال ئەۋەى بەلای ئیمەۋە گرنگە ئەۋەيە كە ئیمپراتۆر پىش ئەۋەى بەئامانجى خۆى بگات گيانى لەدەست دا ئەمە جگە لەۋەى كەئەو رووداۋە كتو پەرە كاریگەرى زۆرى ھەبوو لەسەر شكسەتینانى شالاۋى سىيەمى خاچپەرستى، چونكە بەشكى زۆرى سوپای ئەلمانى پاش كۆچى دواى ئیمپراتۆر گەراپەۋە بۆ ئەوروپا^۵، سەربارى ئەۋەى كە خاچپەرستەكان بەمردنى كەسایەتیهكى گەرە و دلسۆزىان بۆ پرۆژەى خاچپەرستى لەدەست دا كە ئەگەر بگەشتایەتە عەككا ئەۋە صەلاحەدین دەردى سەرى زۆرى تووش دەبوو^۶.

۳- **پەرتەۋازە بوونى ئەلمانەكان دواى مردنى پاشاكەيان**: بەمردنى ئیمپراتۆر فریدريك بریوسا ئەلمانەكان تووشى نەھامەتى زۆر بوون، چونكە لەسەرەتاۋە ناكۆك بوون لەسەر ئەۋەى كى

^۱ ھەمان سەرچاۋە، ل: ۲۴۳.

^۲ مفرج الكروب (۲/ ۳۱۹)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۴۴

^۳ كتاب الروختين (۲/ ۱۵۵)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۴۴

^۴ الكامل في التاريخ، له (صلاح الدين و الصليبيون) ھەو: ل: ۲۴۴

^۵ الكامل في التاريخ، له (صلاح الدين و الصليبيون) ھەو: ل: ۲۴۴

^۶ التاريخ العربي، ل: ۲۳۹

بیتته جینشینی له رابه رایه تیکردنی هه لمه تی خاچه رستی نه لمانیدا، هه ندیکیان ئاره زوویان لیڤوو که فریدریک سوابی کوپی دابنن، به لام نه وانی تر پییان باش بوو که برا گهره که ی فریدریک سوابی دهست نیشان بکن^۱، هه رکه پاشای ئهرمه نه کان ئه م بارو دۆخه ی بینى که به سهر نه لمانه کانداهات دواى مردنى فریدریک بربروسا خیرا خۆى لى دورخستنه وه، چونکه نه و نازانى چیان به سهر دى، پاشان نه و ئهرمه نی و نه وان فرهجن، هه ربوویه له قه لایه کی توکمه دا خۆى دورگرت^۲، نه لمانه کانیش پاش مردنى پاشاکه یان بلابوونه وه هه ندیکیان گهرانه وه بۆ نه وروپاو هه ندیکیشیان له گه ل ئه میر فریدریک سوابی دا رۆشتن که بووه جینشینی باوکی له سهرکردایه تی کردنى سوپاکه دا، دواى به ریکه وتنى پاشماوه ی هه لمه ته که به ره و نه نطاکیه دهر دق په تایه کی کوشنده یان تیادا بلابووه وه که بووه هۆى له ناوچوونی ژماره یه کی زۆر له سهر بازه کانیان و نه وانه ی که دهر بازبوون گه شتنه نه نطاکیه و نه توت له گۆر دهر هیتراون وه ک میژوو نووس نین الاثیر ده لى^۳، هه ر که نه لمانه کان گه شتنه نه نطاکیه بوه هیمۆندى سییم بیزارى خۆى دهر برى و چارى بریه سامان و شتومه که کانیان و هه ولئى دهست به سهر اگرتنى دا، نه ویش به وه ی که پیشنیاری پیشره وى کردن بۆ حه له بی خسته پیش چاویان و باسى ئاسانى و خوڤى ریکه که ی بۆ کردن، به لام فریدریک سوابی وه لامى پیشنیازه که ی نه دایه وه دواى لیکرد که قه لای نه نطاکیه ی پییدات بۆ دانانى که لو په لو سامان و که ره سه ته کانی تیادا بوه هیمۆندیش ره زامه ندی له سهر داواکه ی پیشاندا، به ئومیدی نه وه ی که دهست بگریت به سهر نه و سامناو ئازوقه دا هه رواش دهر چوو که ویستی چونکه نه لمانه کان کاتى نه نطاکیه یان به جیه یشت دوباره نه گه رانه وه بۆى بوه هیمۆند دهستی به سهر که لو په له کانیاندا گرت^۴، له هه مان کاتدا تیپکی تری نه لمانه کان تووشی کاره ساتیک بوون که رۆلئى هه بوو له دابه زاندنى وره یان، نه وه بوو ئه م تیپه به ره و بغراس به ریکه وت چونکه وایان ده زانى که به دهست خاچه رسته کانه وه یه، هه ر که گه شتنه پیشه وه دهر گاگانى قه لاکه کرایه وه موسولمانه کان هیرشیان کرده سهر یان و دهستیان گرت به سهر سه روه ت و سامان چه ک و که ره سه ته کانیانداو ژماره یه کی زۆریان لیکوشت و دهستگیر کرد، هه روه ک هه ندی

^۱ تاریخ ابن خلدون (۳۲۲/۵)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۴.

^۲ النواذر السلطانية، ل: ۱۲۴، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۴.

^۳ کتاب الروختین (۱۵۶/۲)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۵.

^۴ مفرج الكرب (۳۲۲/۲)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۵.

له دانیشتوانی حه له بیش هاتنه دهره وه و دهستیان دایه فراندنی ئەلمانه کان و ژماره یه کیان لیفراندن و به نرخیکی هه رزان له بازاردا فروشتیان^۱ ئەمهش راده ی ئه و دایرانه مان بۆ دهره خات که سه لآحه دین سه پاندی به سه ر سوپای خاچه رسته کان له شامدا، دوی به هیزکردنی ده سه لآتی به سه ر ناوچه که نارییه کاند، ته نانه ت خاچه رسته رۆژئاوایه کان نه یان ده توانی جیاوازی له نیوان ئەوقه لآو شارانه دا بکه ن که به ده ست براکانیا نه وه یه له گه ل ئەوانه ی که به ده ست سه لآحه دینه وه بوو له رۆژه لاتدا^۲، دواچار فریدریک سوایی پاش ئه و نه هامة تیا نه ی که رووبه رووی سوپاکه ی بوویه وه بریاری دا به ره و عه ککا به رێکه ویت و له رۆژی چوار شه ممه ۲۵ ی ره جبه ی سالی ۵۸۶ ک/ ۱۱۹۰ زدا به سه رۆکایه تی سوپاکه ی به ره و عه ککا به پێی که وت له رێکه ی جبه له و لانیقه وه، موسو لمانه کانیش له لانیقه دا هه لی تیپه رپوونی سوپای به ش به ش بووی ئەلمانیا یان قۆسته وه هاتنه سه ر رێیان و ژماره یه کی زۆریان لیکوشت و به دیل گرتن، کاتی ئەلمانه کان گه شتنه طرابلس بۆ پشودان تیا دا مانه وه، به لآم دووباره تووشی په تایه کی کوشنده بوون و له نا کامدا زۆرینه یان گیانیان له ده ست داو ته نها هه زار که سیان لی مایه وه، ئەوانیش به ده ریادا په رینه وه بۆ عه ککا و له ۱۶ ی ره مه زانی سالی ۵۸۶ ک/ نوکتۆبه ری ۱۱۹۰ زدا گه شتنه به ره وه^۳.

۴- هه ئۆیستی سه لآحه دین به رامبه ر به شالآوی ئەلمانه کان: سه لآحه دین مه سه له ی شالآوی ئەلمانه کانی فه رامۆش نه کرد و هه رکه زانی خه لگی هاندا بۆ جیهاد له ره مه زانی سالی ۵۸۵/ ۱۱۹۰ زدا نێردراویکی نارد که ئەویش قاضی به هادین ئیبن شداد بوو بۆ لای خه لیفه عه باس که له و کاته دا الناصردین الله أبو العباس أحمدی کۆری المستخیء بوو بۆ ناگادار کردنه وه ی له هاتنی ئەلمانه کان بۆ ولآتی شام، هه روه ها سه لآحه دین فه رمانی کرد به قاضی ئیبن شه داد که سه ردانی ئەمیره کانی موسل و شه نگار و جزیره و ئه ربیل بکات بۆ بانگهێشتکردنیان بۆ جیهاد، ئەوانیش وه لآمیان دایه وه و خۆیان ئاماده کرد بۆ به رێکه وتن بۆ لای سه لآحه دین، خه لیفه ش به ئێنی باشی پێدا و پاره و که ره سه ته ی بۆ نارد^۴.

^۱ مفرج الکروب (۳۲۳/۲)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۵.

^۲ تاریخ ابن الفرات، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۵.

^۳ تاریخ ابن الفرات، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۵.

^۴ النوادر السلطانية، ل: ۱۱۵، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۷.

له هه مان کاتدا سه لآحه دين به رده وام بوو له چاوديريكردنى پيشپه وى نه لمانه كاندا له ريگه ي ناردنى سيخوړوچاوساغه وه بۆ ناگادار بوون له جموجوالى دوژمنو به رليگرتنى، هه روه ها جيئشينه كانى له ناوچه جياجياكانى شامدا سه ربازه كانيان نارد بۆ به دواواچوونى دوژمنو روبه رووبوونه وهى له كاتى پئويستدا، نه وه بوو تووشى تيبكى سوپاى نه لمانى بوون كه بۆ په يداكردنى ئالف بۆ ولاغه كانيان ده رچووبوونو نزىكه ي پيئج سه د كه سيان لى كوشتو ديل كردن^۱، كاتى سه لآحه دين دلنيا بوويه وه له گه شتنى نه لمانه كان بۆ ولاتى نه رمنو نزىكه بوونه وهيان له خاكى موسولمانان، نه ميره كانى ده وله ته كه ي كوكرده وه و راويژى پيكردن ده رباره ي چؤنيه تى روبه رووبوونه وهيان، نه وانيش كو دهنك بوون له سه ر به گه پخستننى سوپاى كه گوره بۆ روبه رووبوونه وهى دوژمن له ريگه داو پاراستنى چهند شارىك، نه وه بوو سوپاكه به سه ركرداى تى چهند نه ميريكى موسولمان به ريكه وتو توانى زيانى گوره له ريگه دا به سوپاى نه لمانى بگه يه نيئ^۲. هه روه ها سه لآحه دين فه رمانى دا به روخاندنى شوراكانى طريه و يافاو ارسونو قيسارييه و صيداو جبيل چونكه مه ترسى نه وهى هه بوو كه خاچه رسته كان ده ستى به سه ردا بگرنو له دژى موسولمانه كان به كاربيه ئن^۳، له راستيشدا هه لمه تى نه لمانه كان كاتى شكستى هئنا كه ئيمپراتور فريدريك بربروساى سه ركرده يان له يه كيك له رووباره كانى ئاسياى بچوكدا خنكاو سوپاكه يان په رته وازه بوو له شامدا نه مه ش بووه هؤى نه وهى كه نه توانن بگه نه به يتولمه قديس، نه مه جگه له وهى كه فريدريك بربروساى په له ي كرد له به ريكه وتن بۆ رۆژه لاتو ريگاي وشكانيشى هه لبارد بۆ گه يشتن به ولاتى شام له كاتى كيدا فيليپ ئوغسطسى پاشاى فه ره نسو ريتشارد شيردلى پاشاى ئينگلته را نه وروپايان جيئنه هيئت له شالوى خاچه رستيدا ته نها له هاوينى سالى ۵۸۶هـ / ۱۱۹۰زدا نه نيئ كاتىك له رى ده رياوه روويان له شارى عه ككا كرد^۴.

سپيه م: خاچه رسته كان عه ككا گه مارۆده دن:

نه وه ره نجانەى كه له صوردا كووبوونه وه كوهمكى زورىان پيگه يشت، له وه ش گرنگتر به لئنى پاپا بوو به وهى كه پاشاكانى نه وروپا به پئوه ن بۆ به ده مه وه چونيان، نه مه ش واىكرد كه به رگرييان توند ترو به هيژ تر نيئ، له كاتى كي شدا كه نه وروپا گه رم بوو بوو بۆ هيرشكردنه سه ر رۆژه لاتى

^۱ مفرج الكروب (۲/ ۳۲۳)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۴۷.

^۲ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۴۷.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۴۷.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۴۸.

ئىسلامى و گىرپانه وەى قودس، سەلاھەدىن لەھەولئى ئازادکردنى صوردا بوو، گيانى بەرگىرکردنىش لەم شارەدا كونرادى مونتفرات بوو كە چاوى برىبوويه تەختى شانشىنى قودس، بەو ھۆيەشەو ھەمادە نەبوو رىبىدات بەجاي لوزىنانى پاشاي قودس بۆ چوونە ناوشارى صور دواى ئازادکردنى لەلايەن سەلاھەدىنەو، ئەو ھەو بۆ ماو ھەو شەش مانگ لەدەرووبەرى طرابلوسدا مايەو ھەسەربازگەيەكى دوور لەشارەكەو ھەو دەستى كرد بەكۆکردنەو ھەو چەند ھىزىك لەدەورى خۆى بۆ رووبەرووبوونەو ھەو مونتفرات، پاشان ھەردوو لايان رىككەوتن لەسەر رووبەرووبوونەو ھەو سەلاھەدىن ھىشتنەو ھەو سەلەى تەختى فەرمانپەرەيى بۆ پاپا و پاشاكانى ئەوروپا، ئەو ھەو برپارى چوونە دەرياياندا لەصوردا بەھۆى زۆرى ژمارەيانەو ھەو بۆ گەمارۆدانى ھەككا، سەلاھەدىن پىشتەر ئەركى قايمکردن و نۆزەنکردنەو ھەو شوراي ھەككا ھىنانى ئازوقەو كەرەستە بۆى سپارد بوو بە ئەمىر بەھادىن قەراقوش، ئەويش قەلاو شوراكى ھەك كۆشكىكى تۆكمەى لىكردبوو بەفەرمانى سەلاھەدىن جەنگاو ھەو باشى بۆ ھىتابوو، لەمىسرىشەو ھەو كەشتىگەلى ئەو ناوچەيەى بانگھىشت كرد بۆ بەندەرى ئەو شارە، فرەنجەكانىش لەرەجەبى سالى ٥٨٥ك / ١١٨٩زدا بەرپىكەوتن و كەشتىيەكانىان لەتەنىشتيانەو لەدەرياو دەھاتن، ھەرچەندە ھاتنىان مەسەلەيەكى كۆپو چاوەرواننەكراو نەبوو بۆ سەلاھەدىن چونكە لەرىي چا و ساغ و سىخو ھەككا ھەو پاسگاگەى ھەككا ئاگادار كەردبوويه ھەو كە لەھالەتى ھەمادەباشيدا بىت، فرەنجەكانىش لەدەرياو و شكانىيەو ھەو ھاتنە ناو ھەككا، بەھىزىكى زۆرەو ھەو گەمارۆيان دا ئەمەش لەرەجەبى سالى ٥٨٥ك / ١١٨٩زدا، راي سەلاھەدىن پاشاى وابوو كە پىشتەر گەشتنى فرەنجەكان بەھەككا رووبەروويان بىنەو، چونكە بەگەيشتىيان بەو شارە دەرپەراندنىان زەحمەت دەبىت، بەلام فەرماندەكانى بەمە رازى نەبوون و بەبىيانووى ئەو ھەو ئەو رىگەى كە فرەنجەكان گرتوويانەتە بەر تەسك و خلىسكەو ئاسان نىيە تاييدا رووبەرووبوونەو ئەنجام بەدرىت، سەربارى ئەمە سەلاھەدىن چەند بۆسەيەكى دانا بۆ فرەنجەكان لەرىي خەلكى گوندەكانەو ھەو بۆ فراندنىان، بەلام ئەمە سودى نەبوو فرەنجەكان توانيان لەدەرياو و شكانىيەو ھەو بگەنە بەرەمبەر ھەككا، سەلاھەدىن پىشتەر نامەيەكى نووسى بوو بۆ سەربازەكانى كە لەبەرەمبەر ئەنطاكيەو طرابلوس و سورو كەنارەكانى مىسردا ئەسكەندەريەو رىماط لەگەل عادلى برايدا بۆلويو بوونەو ھەو ژمارەيەكى زۆريان گەپانەو پاشان سەربازەكانى شام و جزيرە ھاتن و بەم شىو ھەو توانى پىشتوینەيەك بەدەورى گەمارۆى فرەنجەكاندا دروست بكات و فرەنجەكان كەوتنە نىوان پاسگاي شارەكەو سەربازەكانى سەلاھەدىن^١، ھەمادەلەيت: لەكۆتاييدا

^١ صلاح الدين الفارس المجاهد الملك الزاهد، ل: ٢٨٥.

بۆمان دەر دەرکه ویت که پای سولتان راستر بوو، چونکه رووبه روونه وه یان دوی جیگیر بوونیان قورستر بوو، نه وه بوو فرهنجه کان گه شتنه عه ککا له دهریاوه بۆ دهریاو رووبه پووبوونه وه ش پۆژانه روویده داو هه ندی رۆژ رۆر توند بوو، له سه خترینی نه وه نه گانه ش نه وه بوو که موسولمانه کان ویستیان کۆمه کی بگه یه ننه عه ککاو هیژشیا ن کرده سه ر خاچه رسته کان و له شوراکان دوریان خستنه وه و سوپایه کی رۆر که له میسروه هاتبوو له گه ل چه ند نه میریکدا نارد نه ناو شاره که و، له به رامبه ریشدا فرهنجه کان پیش گه شتنی پاشماوه ی کۆمه کییه کان له میسروه هه ستان به هیژشکردنه سه ر موسولمانه کان و توانیان له سه ره تادا شکستیان پێیهێنن و گه شتنه خیه وه ی مه لیک عادل و سه لآحه دین و پاسه وانه کانیا ن کۆشت، به لآم سولتان به ناو سوپاکه یدا هاواری کرد: هاوار بۆ نیسلام و له گه لیا نندا په لاماری فرهنجه کانی داو تیکیا ن شکاندن و پاسگای عه ککاش له پشته وه تیر بارانی کردن و به په له قاژه رزگاریان بوو کشانه دواوه، عمادیش دوپاتی ده کاته وه که له و رووبه پووبوونه وه دا هه زارانیان لیکورژاوه و نه وه نه گه ش به (الوقعه الکبری) ناوی دهرکرد^۱.

۱- نه و زانایانه ی که له و وجه نگه دا به شدار بوون: زانا (ضیاء الدین عیسی) ی هه کاری سه ره رشتی پیشه وه ی دلی سوپای ده کردو^۲ القاضی به هادینی کوپی شه ددادو زانا عمادی نه سفه هانیش له م جه نکه دا به شدار بوون، به شیوه یه کی ورد وه سفیا ن کردووه وه ک دوو شایه تحال^۳ به لآم باسی نه رکی خو یا ن له وجه ونگه دا نه کردووه، سه رکه و تنیش له کۆتایی نه م جه نکه ندا بۆ موسولمانه کان بوو و خاچه رسته کانیش زیانیکی رۆریان لیکه وت که به ده هه زار کوژاو مه زنده ده کریت^۴. هه روه ها له م جه نکه دا زانا ظهیر الدین هه کاری برای زانا عیسا ی هه کاری شه هید بوو که والی به یتولمه قدیس بوو، نازییه تی و زانست و دینداری تیا دا کۆبووبویه وه^۵، کاتی زانا عیسا ی هه کاریش به شه هید بوونی زانی رازی نه بوو خه لکی سه ره خو شی لیبکه نو وتی: نه مه رۆژی خو شییه نه ک سه ره خو شی و پرسه^۶، هه روه ها زانا نه بو عه لی کوپی رواحه له گه ل چه ند که سیکدا له نزیک خیه ته که ی سه لآحه دین شه هید بووه، له کاتی کدا که به رگری له خیه ته که ی سه لآحه دین ده کرد له کاتی په لاماردانی دا له لایه ن

^۱ صلاح الدین الفارس المجاهدو الملك الزاهد، ل: ۲۸۶.

^۲ مفرج الکروب (۲/۲۹۶).

^۳ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۳.

^۴ البداية والنهاية، له: (دور الفقهاء والعلماء) وه، ل: ۱۶۳.

^۵ دور الفقهاء والعلماء، ل: ۱۶۴.

^۶ دور الفقهاء والعلماء، ل: ۱۶۴.

خاچپه رسته نه وه^۱، له ناو نه و دادوهر و قاضيانه شدا كه به شدار بوون له مچه نگدا دژ به خاچپه رسته كان له عه ككا له سالی ۵۸۶هـ/ ۱۱۹۲زدا قاضی المرتضى ی كوپى قریش كه به شدارى كرد له هه وه كانی موسولمانه كاندا بۆ تیکشكاندنې گه ماروئى سهر عه ككا، به لام دواچار له روژئى هه ینى دهى جه مادی یه كه مى سالی ۵۸۶هـ/ ۱۱۹۰زدا شه هید كرا^۲.

۲- **كاریگه رى مه عنه دهوى زانایان له سهر جه نگاوهره كان**: روئى زانایان له كاتى گه ماروئى عه ككا دا له لایه ن خاچپه رسته كانه وه له چهك هه لگرتن و روویه روو بوونه وهى خاچپه رستاندا كورت نه بو بویه وه، به لكو به ناو سهر یازگه و سهر یازه كاندا ده گه پان و هانیان ده دان و وره یان به رزده كرده وه، قورئان خوینه كان قورئانیان ده خویندو سهر یازه كانیان له هه لاتن ناگادار ده كرده وه و پاداشتى په روه ردگاریان بیر ده خسته وه و ئایه ت و فه رموده یان ده رباره ی پاداشتى شه هیدان له به هه شتدا بۆ ده خویندنه وه، هه تاوه كو وره یان به رز بكه نه وه و خورپاگرییان زیاتر بكه ن، نه مهش له هه موو جه نگو روویه روو بوونه وه كانی سه لآحه دیندا روویده داو قاضی به هادین كوپى شه دادیش روئیکى مه زنى هه بوو له م بواره دا، نه وه بوو كاتى هه والى به ریكه و تنى هه لمه تی خاچپه رستى و سوپای نه لمانیا به سه ركردایه تی فردریك بربروسای بۆ روژه لات به ده مه وه هاتنى خاچپه رسته كان له شامدا به سه لآحه دین گه یشته خه م داىگرت و هه ستا به هاندانى خه لك بۆ جیهادو ناگادار كرده وهى خه لیفه له م پیشها ته، بۆ نه م مه به ستهش داواى له قاضى به هادینى كوپى شه داد كرد كه به ریكه ویت بۆ لای خه لیفه ی عه باسى پیشه و ناصر نه بو عه باس نه حمه دو سهر دانی سه رجه م نه میرو سه ركرده كان بكات هه تاوه كو روئى خوئان ببینن له هاندان و كو كرده وهى موسولمانان بۆ جیهادو هاوكاریكردنى موسولمانان له شامدا ئیبن شه دداد له و باره یه وه ده لیت: بۆ نه و مه به سته بانگى كردم داواى لیکردم كه به ریكه وم بۆ لای فه رمانره واى شنكارو جزیره و موسل و ئه ربیل و بانگه یشتیان بكه م بۆ جیهاد به خوئان و سهر یازه كانیانه وه، پاشان فه رمانى پیکردم كه به ریكه وم بۆ به غدا بۆ ناگادار كرده وهى خه لیفه و داواى كو مه كى كردن لئى، به ریكه و تنیشم له یازده ی رهمه زاندا بوو، خواى گه وره گه یاندنى نه و په یام و نامانه ی ئاسانكردو هه مو ان به ده مه وه هاتن و به لئینى پیشكه شكردنى هه موو كو مه كیه كیان دا، پاشان گه پامه وه بۆ خزمه تی (ره حمه تی خواى لیبیت) له روژئى پینجى ره بیعی یه كه مى سالی ۵۸۶هـ دا خو شم پیش

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ، النوادر السلطانية، ل: ۱۶۴.

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۷.

سەربازەكان كە وتەو ھەوالم پێدا كە ھەمووان گوێڕاپەلێو خەریکی خۆ ئامادە كردن، ئەویش بە ھە زۆر دلخۆش بوو.^۱ لێرەدا تێبینی توانای سەلاحەدین ئەكەین لە چاودیری كردنی دوژمنداو دەسختنی زانیاری ورد دەربارەیان ئەمەش وایكرد كە كاتی پێویستی لەبەر دەستدا بێت بۆ خۆئامادە كردن و بەرێككەوتن و خەلك كۆكردنەو. لەم قسەنە ئێبن شەدادەو ە گرنگی و ترسناکی ئەم ئەركەمان بۆ دەردەكەوێت كە پێی سپارد بۆ بەغدا بەتایبەت لەو بارودۆخە دژوارەدا كە خاچەپرستەكان ھەپەشەیان لەعەككا دەكردو زۆری نەمابوو بكەوێتە دەستیانەو، بۆیە سەلاحەدین پێشنیاری كرد بۆ خەلیفە كە خۆخی تەشریف بێنێت بۆ ھاندانی زیاتری موسوڵمانان بەرامبەر بە دەستەلگرتنی لەسەر جەم ناوچەكانی ژێر دەسەلاتیدا بۆی^۲، بەلام وادیارە خەلیفە زۆر دلگەرم نەبوو كە لەكۆشكەكانیەو بەگوازێتەو بۆ بەرەكانی جەنگ ھەر بۆیە وەلامی پێشنیارەكی سەلاحەدینی نەدایەو تەنھا چەند بارێك نەوت و واژوی وەرگرتنی پارە لەچەند بازارگانێك بۆ نارد، ئەمەش سەلاحەدینی تۆپەو بێزار كرد^۳، لەراستیدا پێویست بوو لەسەر خەلیفە كە خۆی سەركردایەتی جیھاد دژ بەخاچەپرستان لەئەستۆ بگرێت، وەك ئەركی خۆی لەپێناو بەشداری كردنی لەجیھاد كردن لەپێناو خودا بەمال و بەگیان و وەك ھەولێكیش بۆ گێڕانەو ە ی رۆلی خەلافەت و زیندوكردنەو ە لەژیانی خەلكیدا، چونكە ئەمە دەبێتە پالێنێكی گەورە بۆ موسوڵمانان دژ بەو ھەلەمەتە خاچەپرستێە زەبەلاحە، ئەو ە كە بۆ سەلاحەدینیش تۆمار دەكرێت دەرونەرزێ و دنیا نەوێستییەتی كاتی پێشنیاری كرد بۆ خەلیفە كە ئامادەییە دەست لەسەر جەم ناوچەكانی ژێر دەسەلاتی ھەلبگرێت بەرامبەر بەھاتنی بۆ بەرەكانی جەنگ.

۲- سەلاحەدین ئەنجومەنی شورا كۆدەكاتەو: پاش كۆتایھاتنی جەنگ سەلاحەدین داوی كۆبوونەو ە ئەنجومەنی شورای كردو خاوەن پاو ئەمیرەكان تیایدا بەشدارییان كرد وەك قاضی ئێبن شەددادو عمادی ئەسفەھانی نوسەر، ئەم كۆبوونەو ە یەش بۆ تاوتوێ كردنی مەسەلە ی عەككا بوو، سەرەتا سەلاحەدین وتاریکی پێشكەشكردو تیایدا وتی: بەناوی خوا ی بەخشندەو میھرەبان، سوپاس و ستایش بۆ پەروەردگار درودو سەلام لەسەر محەمەد (د. خ)، بزائن كە ئەمە دوژمنی خواو دوژمنی ئێمە یەو پێی ناو ەتە خاكمانەو، بەلام

^۱ النواذر السلطانية، ل: (۹۸-۹۹)، دور الفقهاء، ل: ۱۶۸.

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۸.

^۳ مفرج الكروب (۳۴۰/۲)، دور الفقهاء والعلماء، ل: ۱۶۵.

ئىمە بەرپەرچمان دايەو سەرکەوتن نىزىكە بەپشتىوانى خوا، ئىستا كۆمەكى كەمیان ماوۋە دەبى لەخەمى رىشە كىشكردىناندا بىنو خۋاى گەورەش ئەمەى لەسەر فەرز كىردووين، ئىوۋەش دەزانن كە ئەمە سوپاكەى ئىمەيەو چىتر كەس نەماوۋە كۆمەكىمان بىكات جگە لەمەلىك عادل كە بەپتوۋەيە، ئەم دۆزمنەش ئەگەر مانەوۋەى درىژە بىكىشىت كۆمەكى پى دەگاتو بەھىز دەبىت، بۆيە بەپاى من دەبىت ھىرشىيان بۆ بەرىن و ئىوۋەش پاى خۇتان بلىن^۱. پاش گىفتوگىزو قسەو باسىكى زۆر بوون بەدوۋ دەستەو: كۆمەلى يەكەم پىشتىگىريان لەپاكەى سولتان دەكرد بۆ ھىرشكرىنە سەريان پىش خۆكۆكرىنەوۋەى گەشتنى كۆمەكى بۆيان، بەلام كۆمەلى دوۋەم داوايان كىر كە سەربازەكان بېرىن بۆ خروپە بۆ پىشودان و تىيان: پەنجا رۆژە لەسەر ئەسپ دانەبەزىووين و چەندىن شەو نەخەوتوین، ئىستا ماندوۋ بىتاقەت و شەكەتىن و زىستانىش بەرئوۋەيەو دۆزمنىش بەسوپايەكى زۆر نەبىت لەناوئابرىت، بۆيە باشتروايە ئەم زىستانە مۆلەتەيان بەدەين دواتر بەھىزو گىرپوتىنەوۋە روۋبەروۋيان دەبىنەوۋە دەگەينە ئاكامىك.

... باشتروايە خۇمان بېارزىن و نامەو نىزدراو بەرىبخەين بۆ ناۋچەو شوپىنەكان و موسولمانان لەشامدا، چونكە موسولمانان دىن بەھانامانەوۋە ئەوكات واز لەدان بەخۇدا گىرتن دىنن و پاش زۆربوون ھىرشىيان بۆ دەكەين و ئەگەر كىۋىش بن لەبىيان دىنن^۲. ئەوۋە بووپاى نەيارەكان سەرکەوت و سەلاخەدىن ناچار بوو بچىتە سەرپاكەيان و سەربازەكان روۋيان كىردە خروپە لەچوارى رەمەزانى ۵۸۵ھ / ۱۱۸۹زداو لەۋىش زانا عىسائى ھەكارى توۋشى نەخۇشپىيەك بوو بوۋە ھۆى كۆچى دوايى كىردى^۳، بەجىپھىشتنى عەككا لەلايەن سەلاخەدىن و سەربازەكانىيەوۋە ھەلىكى گەورە بوو بۆ خاچپەرستەكان كە بەباشى قۇستىيانەوۋە گەمارۆكەيان لەسەر عەككا توندتر كىردو ھەموو رىو شوپىنكىيان گىرتە بەر بۆ خۇپاراستن لەسەلاخەدىن^۴، ئەمەش بوۋە ھۆى لەدەستدانى عەككا دواى دوو سال گەمارۆدان لەھەقەدەى جەمادى دوۋەمى سالى ۵۸۷ھ / ۱۱۹۱زدا^۵.

^۱ قەلایەكە لەكەنارى شام بەسەر عەككادا دەپوانى، معجم البلدان (۲/۲۶۲).

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ۱۶۵

^۳ ھەمان سەرچاۋە، ل: ۱۶۶

^۴ ھەمان سەرچاۋە، ل: ۱۶۶

^۵ ھەمان سەرچاۋە، ل: ۱۶۶

٤- دواى كۆمهكى له پاشاي مه غريب (موه حيددين) ئه بو يه عقوب مه نصورى كورى عبولونمنى موه حيددى: به لام نهم سولتانه تورپ بوو له سه لاهه دين چونكه يه كيك له مه ماليكه كانى برازاكه ي به ناوى قهراقوشى ته قهوى هيرشى كردبوو سهر برقه و طرابلوسى رۆژئاوا و تونس ، به هوى ئه وهى كه تهقى الدين عمرى گه وهى به نوميد بوو له وى ده سه لاتيگ پيگه وه بنى، پرۆژه كه شكستى هينا^١. ئه وه بوو سه لاهه دين دياريه كه نارد بۆ پاشاي مه غريب كه دوو قورئان و سه د درههم و ده رهل دارو شەش سەد مسقال مىسكو و عەمبەرى و پەنجا كەوانى عەرەبى به وه ته ره كانپانه وه و بيس تيرى هندى و چەند زىنيكى رازا وهى ئه سبى تيدابوو^٢، له گه ل نهم دياريه شدا نامه يه كى ناسكى بۆ نووسيويو كه تيايدا هاتبوو: سوپاس بۆ ئه وه پهره رديگاري كه به سهر موسولمانانه وه كه سيكى داناهه كه زه وي ئاوه دان كر دۆته وه و خه لكه كه ي ده ول مه ند كر دوه و قه رزو سوونته تى له سهر ده ستي جيبه جى كر دوه و ئاسمانى نه وه كانى رۆشن كر دوه ته وه سهره تاي نهم نامه يه ش به م شيويه بوو: له سه لاهه دينه وه بۆ ئه ميرى موسولمانان له سهر تاشيدا هاتبوو: به نده ي هه زارى پهره رديگار يوسفى كورى ئه يوب، السلاويش باسى ئه وه ده كات كه ئه بو يه عقوبى كورى مه نسور پتي خوش بوو سه لاهه دين به نازناوى ئه مير المؤمنين نه ك مسلمين بانگى بكات، به لام ئه مه ي دهر نه برى و ريزى زورى نيردراوه كه ي سه لاهه دينى گرت بى ئه وه ي هيج كارىكى بۆ بكات ده شلئين: له گه ل ئه وه شدا مه نسور سه دو هه شتا كه شتى ئاماده كر دوه بۆ ناردنى، به لام ده سترگتنى خاچپه رسته كان به سهر كه ناره كانى شامدا بووه ريگر له به رامبه ر گه شتنى ئه و كۆمه كيه دا، ئين خه لدونيش^٣ ئه مه ده كاته به لگه له سهر به هيزى پاشاكانى مه غريب و ده سه لاتدارييان به سهر پاشاكانى رۆژه لاتدا له بنياتنانى كه شتيگه لى ده ريايدا^٤.

هه رچه نده ئه وهى كه هه ندئى له ميژوونوسان باسيان كر دوه كه مه نصورى موحيدي خوشحال نه بوو به نامه كه ي سه لاهه دين چونكه نازناوى ئه ميرى باوه ردارانى لى نه نابوو نابيته به لگه بۆ يارمه تى نه دان و به ده مه وه نه هاتنى داواكه ي سه لاهه دين، به لكو هوى ئه وه بوو كه يه عقوبى كورى

^١ صلاح الدين الفارس المجاهدو الملك الفارس ، ل: ٢٨٦.

^٢ تاريخ الاسلام، حسن إبراهيم (٢١٦/٤)

^٣ تاريخ ابن خلدون (٤٩٠/٦)

^٤ تاريخ الاسلام (٢١٦/٤)، صفحات مشرقه من التاريخ الاسلامى (٥١٨/٢)

مه‌نصور هه‌میشه له‌ئاماده باشیدا بوو بۆ رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی خاچه‌رستان له‌ئنده‌لوسدا^۱، هه‌روه‌ك موه‌حیدینه‌كان له‌لێدوانه‌كانیاندا داووپاتیان كردووه‌ته‌كه‌ئاره‌زوی به‌رێكه‌وتنیا ن هه‌بوو به‌ره‌و رۆژه‌لات بۆ لكاندنێ به‌ده‌وله‌ته‌كه‌یان هه‌، الذهبش ئاماژه به‌وه‌ ده‌كات كه‌ سلطان مه‌نصور ئاره‌زوی چوون بۆ میسری هه‌بوو^۲، ئهم ئاره‌زوه‌ش به‌راشكاوی له‌لایه‌ن ئه‌بو عه‌باسی كوپری عه‌بدولسه‌لام الجراوی شاعیری موه‌حیدینه‌كانه‌وه‌ ده‌بېراوه‌ كاتێ له‌ستایشی خه‌لیفه‌ یه‌عقوبی كوپری مه‌نصوردا ده‌لی^۳:

إن الخلافة نالت من محاسنكم أو في الحظوظ فابدت منظرًا عجبًا
أعلى المراتب بعد النبوة قد حبا بها الله أعلى الخلق وانتخبا
سينظم السعد مصرًا في ممالكه حتى يدوخ منها خيله حلبا
إلى العراق إلى أقصى الحجاز إلى أقصى خراسان يتلو جيشه الرعبا
هو الذي كانت الدنيا تؤمله وكل عصر له مازال مرتقبا^۴

له‌راستیدا موه‌حیدینه‌كان پلانیان دا‌پشتبوو بۆ داگیرکردنی ولاتی رۆژئاوای ئیسلامی، یه‌كه‌م ئامانجیشیان میسر بوو، سولتانی موه‌حیدیش راششكاوانه‌ ئاره‌زوی خۆی بۆ هێرشکردنه‌ سه‌ر ولاتی میسر ده‌رپێ و باسی ئه‌وه‌هه‌موشته‌نا‌په‌واو بیدعه‌یه‌ی كرد كه‌تیایدا یه‌، وتی: ئیمه به‌شتیوانی خوا پاکی ده‌كه‌ینه‌وه‌، ئه‌مه‌ی له‌به‌رنامه‌دا بوو هه‌تاوه‌كو گیانی له‌ده‌ستدا په‌حمه‌تی خوای لیبیت^۵، كه‌واته‌ موه‌حیدینه‌كان پلانیان دا‌پشتبوو بۆ هێرشکردنه‌ سه‌ر رۆژه‌لات به‌گشتی و ئه‌میره‌كاني ده‌وله‌تی ئه‌یوبی و نوریش به‌مه‌یان ده‌زانی، بۆیه‌ ویستیان ده‌ست پێشخه‌ری بکه‌ن و ئه‌وه‌ بوو ئه‌یوبیه‌كان هه‌ستان به‌راسپاردنی هه‌ندێ له‌گه‌وره‌ پیاوانیان بۆ ناردنیا ن بۆ ولاتی مه‌غریب بۆ دۆزینه‌وه‌ و په‌یداکردنی لایه‌نگری بۆیان هه‌تاوه‌كو ئه‌مانه‌ ببنه‌ هێلی به‌رگری یه‌كه‌م له‌به‌رامبه‌ر ته‌ماعاری موه‌حیدینه‌كاندا، هێرش قه‌راقوشیش بۆ سه‌ر مه‌غریب یه‌كێك بوو له‌وه‌نگاوانه‌و ئه‌چووه‌ چوار چێوه‌ی ئه‌وه‌هه‌والانه‌وه‌^۶، ئه‌وه‌ بوو سوپای ئه‌یوبی به‌رێی بیا‌باند به‌ره‌و مه‌غریب به‌رێكه‌وت ئه‌مه‌ش له‌به‌ر كورتی و نزیکێ نه‌بوونی مه‌ترسی تیایدا، هه‌ربۆیه‌ وازیان له‌رێگه‌ی

^۱ صفحات مشرقة من التاريخ الاسلامي (۲/ ۵۱۹).

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (۲/ ۵۱۹).

^۳ دراسات في تاريخ الغرب، ل: ۱۱۵

^۴ دراسات في تاريخ الغرب، ل: ۱۱۵

^۵ سقوط الدولة الموحدين، ل: ۱۹۸

که نار دهریا هیئا که تیره و هۆزه کانی به نی سه لیم و به نی هیلال تیدا بوو که توانیبوو یان رۆژه لاتى لیبیا کۆنترۆل بکه ن ژیا نیکى خوش بۆ خویان دهسته به ریکه ن و به جددى کاریان ده کرد بۆ پاریزگارى کردن له و ناوچانه و رووبه پووبوونه و هى هر هیزیک که نیازى نزیکبونه و وه دهست به سه را گرتنى نه و ناوچانه ی هه بیټ^۱، له راستیدا نه ناردنى کۆمه کی له لایه ن مه نصوره وه به هۆى چه ند گرفتیکى ده رونی و بارى شله ژاوى ناوخۆیى و ده ره کییه وه بوو، هه رچه نه د ریزی زۆرى له بالۆیزی سه لاهه دین ناو کاتیکیش که بالۆیزه که ی سه لاهه دین شه مه سه دینی کوپى مونقیذ ستایشی مه نصورى کرد به هۆنراوه یه کی چل دتپى مه نصور له برى هر دتپیک هه زار دره می خه لات کرد، له هۆنراوه که شدا^۲ هاتوه:

سأشکر بحراً ذاعباب قطعته	الى بحر جود ما لنعماء ساحل
الى معدن التقوى الى كعبة الهدى	الى من سمت بالذكر منه الأوائل
اليك أمير المسلمين ولم تزل	الى بابك المأمول ترجى الرواحل
قطعت اليك البر والبحر موقناً	بأن نذاك القمر بالتجح كافل
فما راعى من وجبة البرائع	ولا هالي من زاحر البحر هائل
ومن كان غايات لمعالي طلابه	يهون عليه كل أمر يحاول
رجوت بقصدك العلا فبلغتها	وأدنى عطايك العلا والفضائل
فلا زلت للعلاء والجود ثانياً	تبلغك الأيام ما أنت أمل

له راستیدا سه لاهه دینی ئه یوبی دانى نه نا به خه لیفایه تی سولتانی موه حیدینه کاندای نازناوی نه میر موئمنینیشی بۆ به کار نه هیئا له و نامه یه دا که به ئیبن منقرئى نێردراویدا ناردی، نه م مه سه له یه ش گرنگى خۆى هه یه، چونکه نه وه داننا نه به خیلافه تی موه حیدینه کاندای که له سه ر به نه مای رێنماییه چه وه ته کانی ئیبن تومرت بنیاتنرا بوو، نه مه ش له لایه ن القاضى الفاضلى گه وه راویژگارى سه لاهه دینه وه روون کرایه وه کاتى وتى : ... نه و گوتاره به سه و بواری نه وه ی تیا یه که نکولئ لیبکه ین، نو سینیش به لگه یه که زمان نه به ستیته وه نه گه ر له سه ر مینبه ریک له مینبه ره کانی مه غریبیدا بخویند ریتته وه، نه وه ئیمه له به یعه ت دان به خه لیفه ی عه باسى پاشگه زبووینه ته وه به یعه تمان به که سیك داوه که خوا پشتیوانی نییه شوینکه وتنى دروست نیه، به م پێیه ش خاوه ریزمان سوک کردوه و خۆمان خستوه ته خوار شتى ریزددارو ریزی موسولمانانمان جیهیشتوه و

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۹۸.

^۲ صفحات مشرقه من التاريخ الاسلامى (۵۲۰/۲).

سەرپىچى خوامان كىردوۋە، ھەر ۈك گۆپراپەلى كەسىكىمان كىردوۋە كە گۆپراپەلى دروست نىيە و رابەرىكىمان ديارىكىردوۋە كە شىياو نىيە^۱. رەنگە ئەگەر سەلاھەدىن لەگەل سولتانى مۇھەيدىنەكاندا بەيەك بگەيشتنايە لەژورى گەتوگۇدا ئەو لەسەر كۆرمەلە شتىك رىك بگەوتنايە كە بەسود بوايە بۆ ھەموان، بەھۆى ئەو مرونەت و لىھاتوۋىيە سىياسىيە كەم وئەنەيەيەى كە لەسەلاھەدىندا ھەبوو، ھەر ۈھە لەبەر سوربوۋنى سولتان مەنصور لەسەر چاكسازى كىردن لەبىرو باۋەپى مۇھەيدىنەكانداۋ نىك بوۋنەۋە لەبىرو باۋەپى ئەھلى سوننەت و جەماعت. بەلام خۋاى گەرە بەدانايى خۆى كاروبارەكان ئاراستە دەكات بەو شىۋەيەى كە دەيەۋىت، بەھەر حال جىاۋازى سىياسەت و بىروباۋەپى نىۋان سەلاھەدىن و پاشاى مۇھەيدىنەكان نەبوۋە رىگر لەبەرامبەر ھاۋكارى گەلانىان لەكاتى خۆشى و تەنگانەدا ۈك لەھەموو كات و شوئىنىكدا روودەدات، چونكە ۈك لەكتىبەكانى زىاننامەى ناۋداراندا دەرەكەۋىت ژمارەيەكى زۆر لەمەغرىبەكان بەشدارىيان لەجەنگ كىردن لەدژى خاچپەرستەكان شان بەشانى براكانيان لەرۆژھەلاتدا كىردو ژمارەيەكى زۆرىشيان لى شەھىد بوۋە ھەر لەفەلەستىنىشدا بەخاك سىپىردراۋن^۲. لەراستىدا سەلاھەدىن ئەبۇيىست سود لەمۇھەيدىنەكان ۈەرگىت دژ بەھەلمەتى خاچپەرستان ئەمەش بەلگەيە لەسەر نەرمى و دانايەكى فراۋان لەبۋارى سىياسىدا. ئەو بەمە بەئەركى خۆى ھەستا، بەلام سولتانى مۇھەيدىنەكان نەيتۋانى ناكۆكىيە مەنھەجىيەكان تىپەپىنىت و لەگەل سەلاھەدىندا ھاۋكارى بكات بۆ بەرگرى كىردن لەئومەتى ئىسلامى

۵- رۆلى القاضى الفاضل لەكاتى گەمارۋدانى عەككا لەلايەن خاچپەرستەكانەۋە: القاضى الفاضل رۆلىكى زۆر گرنگى بىنى لەماۋەى گەمارۋى خاچپەرستەكاندا، ديارە لەۋكاتەدا لەمىسر سەرپەرشتى كاروبارەكانى دەكرد لەبرى سەلاھەدىن، لەروانگەى ئەم پۆستەشەۋە كاروبارەكانى سولتانى رىكەدەخست ۈك ئامادەكردنى سەريازەكان و نۆژەنكردنەۋەى كەشتىگەل ۈھەلگرتنى پارە و گراستەنەۋەى ئازوقە بۆ عەككا، سولتانىش سەبارەت بە ئەركەكانى نامەى بۆ دەنوسى، ئەۋىش ۈھەلامەكانى بەباشترىن دەستەۋازە دەرەبەرى و ئامۇزگارى و تىببىنىپىشكەش دەكردو بەدۋاى بەرژەۋەندى ئىسلامدا دەگەر^۳، نامەكانىشى بۆ سەلاھەدىن لەماۋەى گەمارۋدانى عەككا لەلايەن فرەنجەكانەۋە بەردەۋام بوو پىر بوو

^۱ صفحات مشرقية من التاريخ الاسلامى (۵۲۱/۲).

^۲ صفحات مشرقية من التاريخ الاسلامى (۵۲۱/۲).

^۳ كتاب الروضتين (۱۶۵/۲)، دور الفقهاء والعلماء، ل: ۱۶۹

له دهسته واژه ی پرولپوانلیو له ههستی پر خۆشه ویستی و دلسۆزی له پیناو سوک کردن و ره واندنه وهی ماندویتی ئه و گه مارۆیه و به شداری کردنی براکانی له غه م و نازارو ئاواته کانیا ندا، ئه وه بوو له نامه کانیدا هانی دهدا بۆ خۆراگری و وره ی به رزده کرده وه بۆ درێژهدان به جیهادو بۆ ئومید نه بوون له ره حمه تی په ره ردگارو داوای ده سنگرتن به هیواو ئومید بوون به سه رکه وتنی خواپی لێده کرد، به لام ئه م په یوه ندیه شیان له سه ر بنه مای برایه تی بیرو باوه رو یه که مه به ستی بنیاتنرا بوو، نه که گه وره و بچوک و سه رکرده و خزمه تگوزار، له یه کێک له و نامه شدا هاتوه: باگه وره مان درێژبوونه وه ی ماوه ی ئه م تاقیکردنه وه یه ی پێ ناخۆش نه بیئت چونکه پاداشتی ده ست ده که ویت، چاکه کانی زیاد ده بن و سه رکه وتنه کانی به رده وام ده بن، سه رنه نجامیش بۆ خواپه رستی و خواپه رستانه، خوای گه وره ش ئه و که سه سه رده خات که خوای سه رخسبیت له ژیا ندا، خوای گه وره ش پاداشتی تیکۆشانی گه وره مان بداته وه به خۆی و کاربه ده ست و برا و کوپو سه ر یازه کانی^۱. له و نامه ی تریش که قاضی فاضل ده ینارد بۆ سه لآحه دین ئه و نامه ی که تیایدا پۆزشی بۆ هیئایه وه به هۆی دواکه وتنی گه یشتنی که شتیگه لی میسه ره وه بۆ شام به و کۆمه کیانه وه که سه لآحه دین له میسه ری داواکردبوو، تیایدا روونی کرده وه که هۆکاره لکردنی دژه بایه کی توند بووه نه که که مه ترخه می ئه و^۲ گومانیش له وه دا نییه که ئه م نامه یه ئه و رۆله دووپات ده کاته وه که ئه م قازیه به ریزه و زانیانی تر پێی هه لده ستان بۆ یارمه تیدانی سه لآحه دین و دا بینکردنی پێداویستی سه ر یازه کان^۳، شایانی باسه قازی هه موو شیوازو ریگه یه کی ده گرت به ر بۆ یارمه تیدانی سه لآحه دین و موسو لمانه کان له کاتی ئه م ئابلقه یه دا، له م بواره شدا نامه یه کی نووسی بۆ خه لیفه ی عه باسی و به جوانترین و به هیژترین ده سته واژه داوای لیکرد هانی دا بۆ پشتیوانیکردن له سه لآحه دین له م هه لومه رجه دا سه خته دا له پیناوسه رخسرتنی ئایینی خوا و پیغه مبه ره که ی و به رز راگرتنی پله وه پایه ی موسو لمانان، ره نگه به هیژترینی ئه و ده سته واژانه ش که له م نامه یه دا به کاریه یینابیت ئه وه بیئت: ئه ی جینشین و خانه واده ی محمه د (ﷺ)، به جوړیک رابه رایه تی ئومه ته که ی بکه که ئه و ئاسوده بکات، مافی ئه و بده به چاودیریکردنی ئیمه، چونکه ئیمه و موسو لمانان سپارده ی ئه وین لای تۆ، نمونه ی

^۱ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۹.

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۹.

^۳ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۹.

خزمه تگوزارېشتان ئېستا وهك نه و بېنده بيه هې كه نه گهر بؤ بركايه له شوينه پيروزه كاندا ده پارايه وه زه وي و خاكي ماچ ده كړدو خؤى له بهر قا پيدا دېدا به زه ويدا هه تاكو خواى گه وړه كومه كي ده نارد، نه گهر و تنى هه موو شتېكېش نه نكي نه بوايه نه وه شتانيكېم دهوت كه چاوه كانى بېهتيايه ته گريان و دلّه كانى راجله كاندايه، به لام نارامگرو چاوه پوانى پاداشتي خواين به نومېدى سهر كه وتنېكي خوايى نزيكېن^۱. به م شيوه بيه قاضى فاضل توانى نه وه هه مامه تيبه به سه لآحه دين تيبه پښى و خؤى به ته نها وهك سوپايه ك و ابوو كه له ته نيشت سه لآحه دينه وه ده جه نكا^۲. له و نامانه ش كه قاضى فاضل وهك ناموزگار بيه ك بؤ سه لآحه دينى نووسى: نه مه ناييكيه نه به زورى سهر ده كه وي و نه به سامان، به لكو خواى گه وړه كه سانيكي نيه تپاك و دلّسوزى بؤ هه لېژاردووه، جا باگه وړه شمان پاشماوه بيه كي باش بيت بؤ نه و پيشينه چاكانه، ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (الأحزاب: ۲۱)

قه يرانه كانتيپه رده بن و سهر قالويه كان كوتايان پښديت و خواى گه وړه ش هه واليك ده نيري كه دلّه كان ناسوده بكات. نه هه مامه تى و ناخؤشى له ئيسلام و موسولمانان دورد خاته وه، داواى ليخؤش بوون له په روه ردگار ده كه ين، چونكه به لاو ناخؤشى هه ميشه ده رنه نجامى تاوانه^۳. له نامه بيه كي تريشدا ده لى: ئيمه گيرؤده دى ده ستى ده روونى خؤمانين و نه گهر راست بكه ين نه وه خواى گه وړه ده رنه نجامى نه و راستگوييه مان بؤ پيش ده خات و نه گهر گوږپنه لى بووينايه به ده ست دوژمنه كه يوه گيرؤده نه ده بووين، نه گهر ئيمه نه و قهرمانانه ي جيبه جى بكه ين كه له توانامانديه نه وه پاداشتمان ده داته وه به جيبه جيكردى نه و كارانه بؤمان كه به بى نه و ناكريت، جا باكه س به دوژمن نه زانين جگه له كرده وه كانمان و گله يش ته نها له خؤمان بكه ينو نوميد شمان ته نها به په روه ردگار بيت نه ك به زور بونى سوپاو سهر باز يا خود مال و سهرهوت، يان به كوشتارى فلان و پاو نه خشه ي فيسار، هه موو نه م شتانه خوامان له ياد ده باته وه و نامانه ويى خواى گه وړه بمانداته ده ست هوكاره كان چونكه سهر كه وتن هه ر له زاتى نه وه وه بيه، داواى ليخؤش بوونى تاوانه كانمانى ليده كه ين، چونكه نه گهر تاوان ريى نزاكانى نه گرتينايه ئيست او له امان درابووه وه و شه پؤلى فرميسكى له خوا ترسان دلانى پاك كړد بوه وه، به لام كؤسپيك له پښدايه^۴، له نامه بيه كي تريشدا هاتووه

^۱ هه مان سهرچاوه، ل: ۱۷۰

^۲ هه مان سهرچاوه، ل: ۱۷۰

^۳ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، في الشرق الأدنى، ل: ۱۷۰

^۴ كتاب الروختين (۱۷۹/۴)

سوپا که مان سوپاس بۆ خوا لاوازی تیدا نییه، به لّام ماندوو بووه و توانای مرقیش سنوری هیه،
 قه ده ری خواش شتی که و هه موو خاوه ن ئامانجیکیش بۆ ئامانجه که ی هه وّ دده دات له سنوری
 توانیدا، خزمه تگوزارتان ئه مه بۆیه باس ده کات هه تاوه کو گه وره مان توپه و بیزار نه بیّت له سه ربازه
 لاوازه ته مه له کانی سوپاس و ستایشی پاله واننه کانیشیان له یاده نه کات خوی گه وره ده فه رموویت:
 ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ (آل عمران: ۱۵۹)، واته: که واته (چاپوشیان
 لیبکه و لییان ببوره داوی لیخوشبوونیان بۆ بکه له کارو پیشه اتدا پرسو پایان پنبکه) (ته فسیری
 ئاسان، ل: ۷۱).

گه وره م: ئایا خوی گه وره سه یری دلّی خه لکی سه رزه وی نه کردوو و که سی به باش و شیوا
 نه زانیوه به کارینه هیناوه بۆ به رپا کردنی ئایین و به رزکردنه وه ی وشه و بلاو کردنه وه ی ده سه لات و
 پاراستنی دروشم و پاریزگاری کردن له روگه (قیبله) ی یه کتا په رستی جگه له تو؟ ئه مه له کاتی که دایه
 که له سه رزه وی خه لکانیک هه ن نزیکترن له پیغه مبه ره وه (د.خ) و ده سه لات و مولک و سامانیان
 زۆرتیه، به لّام ئه وانی دانیشتانددوو و تو ی هه ستانده وه، ئه وانی ته مه لّ و تو ی وریا و چالاک و ئه وان
 ده ست به ستر او تو ی ده سترکراوه و دنیای لای ئه وان خۆشه ویست کردوو له دلّی تو خۆشه ویستی
 ده رهیناوه، بۆ تو ئه م کاره ی ئاسان و بۆ ئه وان گران کردوو، ده سستی ئه وانی به ستر وه ته وه و
 ده سستی تو ی والا کردوو، شمشیری ئه وانی خستۆته کیلان و شمشیری تو ی هه لکیشاوه، ئه وانی
 به ده بخت و تو ی خۆشه بخت کردوو و ئه وان دانیشتون و تو ی خستۆته جوله، ﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ
 لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ (التوبة: ۴۶)، واته نه گه
 ئه و دوو پووانه بیانه ویت ده رچن بۆ غه زه وه خویان بۆ ئاماده کردوو، به لّام خوا چالاک نواندن و
 ده رچوونی ئه وانی نه ویست له به ره وه سستی کردن له شی قورس کردن و پتیان و ترا: ئه وانیش بۆ
 خۆتان له گه لّ پیرو مندالّ و په ککه وته کاندّا. (ته فسیری ئاسان ل: ۱۹۴).

به لّی شتی تری له مه ش گه وره تر هیه، ئه ویش ئه وه یه کاتئ بیباوه ران له هه موو گۆشه و
 که ناریکی سه رزه وییه وه، له روژئاوا و ده ریاوه، بی دوا که وتن هه مووان، بی گویدان به دوری ریگه و
 به ئاره زوی خویان بیئ ئه وه ی پاشایه ک پارهیان بۆ خه رج بکات یان که سیّک راپیچیان بکات
 له هه موو لایه که وه هاتن به دهم بانگه وازه که یانه وه وه که ده لّین:

ولست بملكِ هازم لنظيره ولكنك السلام للشركِ هازم

ئه مه له کاتی که دایه که تو له ناو هه موو موسولماناندا هاوکاریکت نییه و که س له گه لّتا نایه ته
 ده ره وه و که سییش به زمان جیهادت له گه لّدا ناکات و به بی کرئ له گه لّدا نایه ته ده ره وه و هه نگاو یکت

به بالئىك و بالئىك به زياتر پى ده فرۆشن بانگيان نه كهيت بۆ به ههشت، بانگيان نه كهيت بۆ لای خوا وا ده زانن بۆ لای خۆتيان بانگ ده كهيتو داواى نه نجامدانى فه رزيان لئده كهيت وا ده زانن باسى سوننه تيان بۆ ده كهيت و به ههشتيان نه خه يته پيش چاو وا نه زانن ده ته وى بۆ خۆتى قورغ بگه ي^۱، ههروه ها له نامه يه كى تر دا ده لئى: تاوانه كانمان ريگه ي نزاى ليگرتوين جى خۆيه تى لۆمه ي خۆمان بگه ين، خواى گه وده ش قه ده ريگى هه يه كه تواناى لادانيمان نيه ه ته نها نه وه نه بيت كه بلئين: لاهول ولا قوة الله بالله، ئيستاش چه ند ناخوشيه ك به پئويه ﴿قُلِ اللَّهُ يُجَبِّكُم مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ﴾ (الأنعام: ٦٤)، واته: جا له وه لامياندا بلئى: خوا له و تاريكيانه و له هه موو كۆسپيگ رزگار تان ده كاتكه چى..... هتد (ته فسيرى ئاسان، ل: ١٣٥). دوژمنيش سوپا يه كى زۆرى بۆ كۆكردينه وه و خه لكيش وتيان بترسن، ئيمه ش وتمان: پشت و په نامان خوا يه و هه ره ئه ويش باشتريه پشتيوانه، به و شيوه يه ش نه و به لئينه ي پهروه رداگاران مسۆگه ر كرد كه ده فه رموئيت: له فه زل و نعيمه تى خوا به شيان درا، ئيمه ش ته نها نه و فه زله گه وده يه مان ده وى پشت و په ناشمان هه ره خوا يه، خواى گه وده ش ته نها نزاكردنى پيشان داوين له كاتى ته نگانه داو ده بى هه ميشه له ده رگاى ره حمه ت و ميه رى به دين و لئى بپاړئينه وه: ﴿فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ (الأنعام: ٤٣)، واته كاتيك سه ركه ش و ياخى بوون تووشى تالاولى جه نگو به لاو ته نگانه مان كردن بۆ نه وه ي ليمان بپاړئينه وه بلائينه وه، به لام دلئان ره ق و ره ش بوو. (ته فسيرى ئاسان، ل: ١٣٢).

په ناش ده گرين به خوا له دلپه قى و بيتوميد بوون له په حمه تى پهروه رداگار هيو ا بران له ده روى، چونكه ته نها كه سانئىك هيو ا براو ده بن كه هۆش و ژيريان له ده ست دا بيت، له خوا دورو بيت به ش بن له په حمه تى، هيج فيل و چاره يه كيش نيه جگه له واز هيئان له فيل، جا نه گه رخواى گه وده بزانئيت كه سه ربازه كانى گه وده مان هه موو توانايان خستوه ته گه پ نه وه عوزرى بۆ داناون باگه وده شمان گله بيان لئنه كات، نه گه ر بشانئيت كه مه ر خه ميان نواندوه و زۆر هه ولى زۆريان نه داوه نه وه توپه يى پهروه رداگاريان به سه ^٢، به نده ش ئارامگرى و سينه فراوانى و ره وشت جوانى و پاريزكارى بىرى گه وده مان ده خاته وه و داواى دل پاگرتن و پاكي دلئى لئده كات هه تاوه كو جه سه شى پاك بيت ﴿وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ...﴾، واته: خو نه گه ر پشت هه لكردن و سه رپيچى خوا نه ناسان زۆر له ساخته هتد. (ته فسيرى ئاسان، ل: ١٣١). هه تاوه كو ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى﴾

^١ كتاب الروختين (١٨٢/٤).

^٢ كتاب الروختين (١٨٢/٤).

(الأنعام: ۳۵) واته: نه گهر خواش بيويستايه له سهر هيدايه و رښتيازي دروست نه وه كوي ده كړنه وه به مه رچيك خويان مه به ستيان بښت. (ته فسيري ناسان، ل: ۱۲۱).

گه وره شمان له پېښتره به م دټپه شعره:

ولا بطرء إن تابعت نعم و صابر في البلاء محتسب

وتیان به المهلّب: ثایا حضرت له سرکه وتنیکه به بڼ ماندوو بوون؟ نه ویش وتی: رقم له نه ریتی ده سته وسانیه و هر ده بی ویستی خوا له بنده کانیدا به دبښت، که س ناتوانی حوکم و بریاری رت بکاته وه جا با گه وره شمان به هیچ قه ده ریکی په روه ردگار بیتاقت نه بښت، چونکه نه گهر قه زاو قه ده ر تیپه پړی و نه ویش پتی رازی بښت و پاداشتی و هر گړت بستره له وهی که نارازی و گونا هبار بښت، خوی گه وره پاداشتی که سیک بداته وه که غم و بیزاری بۆ په روه ردگار ده رپړی و په نا بۆ خاوه ن ده سولات به ریت، هر که سیکیش به نه پنی هاوار له په روه ردگار بکات به ناشکرا وه لامی ده داته وه، جا با سکا لای گه وره مان بۆ په روه ردگار به نه پنی بښت، هه تا کو باری شان و غمی سینه ی قورس نه کات که به بڼ خوا هیچیان پیناکریت، نه وهش که هیرش به رانی لاواز کړدوه بیرو هزی هموانی گرتوه ته وه تنها قهیرانی بی نازو قه ییه له عه ککا... گه وره شمان به نه زمون بوی ده رکه و توه که به رتوه به ری زه مانه تنها په روه ردگاری زه مانیه و کاریش به خاوه ن کار ده کړیت و زور بیر کړنه وهش خه م و خه فته که م ناکاته وه.

قد قلت الرجل المقسم أمره فوض اليه تنم قرير العين

همو شتیک به ده مه وه چونی هه یه جگه له سهر یازگه یه که دوی موسولمان بوون بیت به گاورو ولاتیک که مینه به که ی پاش و تاردان بیده نگ کرابیت، گه وره م نه و شه وانه ی که تو له سه نگه ردا بوویت و خه لک خه و توون و له ناماده باشیدا بویت و خه لک بیزابوون و شه و نخویت تیا کی شاوه و خه لکی بیتاگا بوون هم روزانه ش که تیایدا بانگه واز ده کړیت: نه ی نه سپه کانی جهاد خه لک سه رخه ن هم کاتانه ش که سه ره کان تیایدا سپی ده بن همو نیعمه تی په روه ردگارن به سه رته وه و نه مامن بون له به هه شتداو سپی که ره وه ی لاپه ره ی کړده وه کانتن ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا﴾ (آل عمران: ۳۰). واته: روزیک دیت هه موو که س کارو کړده وه کانی خوی ده ببښت ناماده کراون به خیرو شه رپه وه. (ته فسیری ناسان، ل: ۱۵۴).

نه مانه له صراط ده تپه رپننه وه و تاي تراووت قورس ده که ن و ره زامه ندی خوات بۆ مسوگه ر ده که ن توش سوپاسی خویان له سهر بکه هه روه ک چون له سهر سه رکه وتنه مه زنه کان سوپاسی

ده كه یت، بشزانه كه پاداشتی نارامگرتن له سه رووی پاداشتی سوپاسگوزاره وهیه، له دلداهه زراوی نه میری باوه پداران عومهری كوپری خه تابیش نه وه بوو كه نه یفه رموو: نه گهر نارامگری و سوپاسگوزاری (صبر شكر) دوو خوشتر بونایه گویم پینه ده دا سواری ههركامیكیان ببم. بهم وره به رزه وه پیشمان كه وتنو جیپیان هیشتین و نیمه ش حه زمان له ته پ و توژ نیه، نه وان ههنگای باشیان ناو په نا نه گرم به خوا له كه وتنو گلان. خوی گه وره ش بو جیبه جیكردن و گه یاندنی حهق باشترین دروستكراوه كانی هه لېزار دووه، خوشی باش ده زانی كه له پیشیاندا چی رویداوه و به سه رهاتی پیغه مبه ران چی بووه، خوی گه وره ش پیغه مبه ره كه ی هانداه كه چاو له وان بكات و شوین پپیان هه لېگریت به تاییه ت پیغه مبه رانی اولی العزم له ناویاندا، هیچ نرخیكیش بو به هه شت زور نیه، خوی گه وره ش ته نها نه و به ندانه ی تا قیده كاته وه كه ده زانی توانای نارامگرتیان ههیه، دونیاش هه ندیكی نه وی تری ده سپرته وه و شتانیك رویداوه وهك رووینه داییت وایه، ماندوو بووونیش ده روات و پاداشت ده مینیتیه وه، گرنگترین وه سیه تیش نه وهیه كه گه وره مان خه میك نه خوات كه جهسته ی لاواز بكات و میزاجی تیك بدات، چونكه ئومه ت بینایه و نه ویش (خوا بیپاریزی) بناغه و پایه كانیه تی خوی گه وره ش نه و پایانه دامه زراو بكات بو سه رخستنی حهق له و وه سیه ته باشانه ش كه فارسه كان كردوویانه نه وهیه كه وتویانه: نه گهر شتیكت توش بوو كه له تواناندا بوو نه وه دهسته وه سان مه به، نه گهر شتیكیش هاته ریته و له توانات به ده ر بوو (په نا به خوا) نه وه بیزارو نا ئومید مه به و ناره زایی ده ره به ره، له وانه شه خاوه ن كیشه یك نه گهر له بری خه مخواردن بیر له ده سه لات و توانای خوا بكاته وه نه وه خوی گه وره بو چاره سه ر ده كات ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ (الانسان: ۳۰). واته: ئیوه هیچ کاریكتان پیناكریت مه گهر خوی ویستی له سه ر بیته. (ته فسیری ئاسان، ل: ۵۸۰).

نه مه ده سه لاتیکه له سه رو هه موو ده سه لات هه كانه وهیه، پاشاكان به هوی ته ماعه وه جهنگاون نه و به هوی ئیمان و باوه ره وه ده جهنگی، جا نه گهر په ره وردگارمان سهیری دلی گه وره مانی كردو بینی ته نها پشت به و ده به ستی و متمانه شی هه ره زاتی نه وه، نه وه ده روی لیده كاته وه و لوتفی خوی به سه ردا ده بارینی، با هه رگیز له خوا نا ئومید نه بین و نه لپین "كه ی خوا سه رمان ده خات" و با نارامگرین چونكه ئیمه بو نارامگرتن دروست كراوین، به لكو با سوپاسگوزار بین، چونكه سوپاسگوزاری له شوینی نارامگریدا به رزترین جوژی سوپاسگوزارییه، بابو كه سانه ش بلپین كه تووشی ناخوشی بوون تو پاریزراویته تا وه كو رازیبن له په ره وردگار، سه باره ت به ئاژاوه ی ولاتی

عهجه ميش نه وه پاك و بيگه ردى بۆ په روه ردگار كه دل و زمانى پيكه وه كۆكردوونه ته وه: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَارِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ (الأنعام: ٩١). واته پييان بلى: هر خوا خوئ داييه زاندووه و فيريشى كردووه له وه دوا وازيان ليبيهنيت با له به تال و نادروستى خوتاندا رويچن و گه مه و يارى بكن (ته فسيري ناسان، ل: ١٣٩) سولتانيش نامه يه كي نووسى بۆ قاضى فاضل له ولاتى فهره نجه كانه وه و ناگادارى كردووه له و ناماژانه ي سهركه وتن كه بۆي ئاشكرا بووه تيايدا نه يوت: تنها له وه ده ترسم كه په روه ردگار به پيى تاوانه كانمان له گه لماندا بجوليتته وه، چونكه تاوانه كان پيش ئيستا هه بوون و له م كاته دا سرانه وه و پيشتر تۆمار كرابوون ئيستا ليخوشبوون گرتنيه وه، چونكه شمشيره سوره كان به سن بۆ تكاكارى و به يه كدا كي شانى شمشيره كان به س بوون بۆ ليدانى قاپى به هه شت و نه و وليدانانه شن له گۆرپه پاندا له بهر خواي مه زنه و خوشبه ختى بۆ قاچيک كه له گه ل تۆدا هه نكاوى نابيت بۆ جيهاد و دهم و چاويك كه له گه ل تۆدا تۆزاي بوويت و كه سيك له ژير سايه ي تۆدا كوشتارى كرديت و كوژرا بيت، نه مه يه قاضى فاضل و نه و زانا خواويسته، خاوه ني ده رپرپنى ناياب و تيگه يشتنى قول و بۆ سوننه ته كانى په روه ردگار له سهركه وتن دا، دواي ئه م نووسينانه ش نايى سه رسام بين به قسه ي سه لآحه دين كه وتوويه تى: به شمشيرى خۆم هيچ شوييتيكم رزگار نه كردووه، به لكو به قه له مى قاضى فاضل بووه، له راستيدا بوونى كه سايه تى هاوشيوه ي قاضى فاضل له ته نيشت سهركرده موسولمانه كاندا كارىكى زۆر گرنگه چ سهركردايه تى سهربازى يان سياسى و رۆل و كارىگه رى مه عنه وى زۆرى هه يه له سهريان و خواي گه وره ده رگاى ئوميد و هيووا به هويانه وه والا ده كات و له خه مى پاداشتى خوادا ده بن و ده بنه هوكاريك بۆ ئارامگرى و دامه زراوييان.

٦- هه وئه كانى سه لآحه دين بۆ هه لگرتنى گه مارۆ له سه ر عه ككا: سه لآحه دين موسولمانان و نه ميره كانيانى هاندا بۆ جيهاد كردن له پيئاو خوادا له گه ل كۆمه لى موسولماناندا هيرشى ده برده سه ر بيپاوه پان و جه نگيش له نيوان نه و و خاچپه رسته كاندا هيتان و بردن بوو، ههركه كه تيبه يه كيانى له ناو ده برد كه تيبه يه كى تر ده هاته شوينى، نه وروپاش له پشت سوپاكانيه وه بوو و به سامان و كه شتى و جه نكاوه ر پالپشتى ده كرد و رقو كينه به راممبه ر به موسولمانان دلى داگير كردبوو، كاتى گه مارۆ له سه ر عه ككا توند بوو، خه مى سه ره كى سه لآحه دين نه وه بوو كه جه نكاوه رو پاره و نه وت بگه يه نيته ده ست گه مارۆ دراوه كان، چونكه به ئاسانى

کۆمه کی له رێی ده ریاوه به خاچه رسته کان ده گه یشت و هیچ فیل و نه خشه یه کی سه ریا زی نه ما که فه رمانده کان بیری لێ بکه نه وه سه لاهه دین به کاری نه هیتا بیته، له و فیل و پلانا نه ش^۱ :
 ۱- برینی گه مارۆی ده ریا یی سه ر عه ککا: سه لاهه دین ره حمه تی خوای لێ بیته له به یرو ته دا که شتییه کی نۆژه نکرده وه و چوار سه د فه رده گه نم و پریک په نیرو پیا زو مه پو ئازووقه ی تری تی کرد، فره نجه کانیش که شتییه کانیا ن به ده وری عه ککا دا دانا بوو بۆ پاراستنی له هاته نه وه ی که شتی موسو لمانا ن، موسو لمانانی ناو عه ککا ش زۆر پتو یستییا ن به خو ارده مه نی و ئازووقه بوو، بۆیه کۆمه لێک له موسو لمانه کان له به یرو ته وه سواری که شتییه ک بوون و جلی فره نجه کانیا ن پۆشی و ریشیا ن تاشی و به رازیا ن خسته پیشه وه ی که شتییه که هه تا وه کو له دووره وه ببینرێن و خاچیا ن هه لواسی و توانیا ن خو یا ن تێکه ل به که شتییه کا نی دوژمن بکه ن، به لام ئه وان رێیا ن پنگرتن و وتیا ن: ده تانه وی به ره و شار بچن؟ وایا ن ده زانی له خو یا ن، ئه وانیش وتیا ن بۆ ئیوه ده ستان به سه ریدا نه گرتووه؟ وتیا ن: نه خیره یشتا ده ستما ن به سه ردا نه گرتووه، وتیا ن: زری پۆش ئه به ی ن بۆ سه ریا زه کان به لام که شتییه کی ترما ن به دو اوه یه ئا گا دا ریا ن بکه نه وه هه تا کو نه چنه شاره که وه دیا ره که شتییه کی فره نجی به دوایا نه وه بوو کات ئه مان ی بین ی وستی ئا گا ریا ن بکا ته وه، به لام که شتییه موسو لمانه که خیرا تر بوو، با یا رمه تی داو توانی بکا ته به نده ری شاره که سو پاس بۆ خوا به سه لامه تی گه یشته به ره وه و ئه مه ش سه رکه و تنی کی مه زن بوو چونکه خه لگی شار زۆر برسی و ماندو و بوون و به یئ کۆمه کی هیچیا ن پینه ده کرا^۲. له ده یه ی نا وه راستی شه عبانی شدا به هادی ن قه راقوش که والی عه ککا بوو له گه ل پیشه نگ ی که شتی گه لدا که لؤلوی حاجب بوو سو لئا نیا ن ئا گا دا ر کرده وه که ئازووقه له شاردا ته نها هه تا وه کو شه وی نیوه ی شه عبان له شاردا ده مینئ، یوسفیش ئه مه ی به نه ینی لای خو ی هی شته وه بۆ که سی ده رنه بری نه وه کو بلاو بیته وه بکا ته لای دوژمن و کاری گه ری له سه ر وه ی موسو لمانا ن دا بنیته، پیشتریش نامه یه کی نووسی بوو بۆ می سه رو دا وای سی که شتی خو راک و ئازووقه ی کرد بوو له گه ل ئه و شتا نه ی که له گه مارۆ دا پتو یستی پییه تی به درێژای ی زستان، ئه وه بوو سی که شتییه که به ریکه و تن له می سه ره وه و چا وه پتی هه لگر دنی بابوون بۆ به ریکه و تن و خو شبه ختا نه بایه کی باش هه لیکرد و پاش به ریکه و تنیا ن له شه وی پا زده ی شه عباندا گه یشتنه عه ککا، ئه مه ش

^۱ کتاب الروضتین (۱۹۰/۴).

^۲ کتاب الروضتین (۱۵۴/۴).

له کاتی کدا بوو که نازووقه له عه ککادا نه مابوو دوژمنیش بهرده وام بوو له په لاماردانیداو که گه شته بهر وه سهر یازه موسولمانه کان الله اکبر والحمد لله یان ده کرد دوی نه وی که نازووقه و خوراکیان لیږابوو، موسولمانه کان هاتنه که نار دهریاو نژای گه شتنيان ده کرد به سه لامه تی چونکه پیش گه شتني به که نار ه کانی عه ککا له گه ل که شتیه کانی دوژمندا رووبه پړوی یه ک بوونه وه بویه نژای سهر که وتن و گه شتنيان بو ده کرد جه نگیش له هه مو لایه که وه له گه ل که شتیه که دا بهرده وام بوو خوی گه وره ش ده پیا راست و باش توند تر ده بوو، ده نگیش له هر دو لاه بهر ده بوویه وه هه تا وه کو دواچار به سه لامه تی دهریاو یان بوو خه لکیش وه ک بارانی دوی وشکه سالی به ده میانه وه چوون^۱.

ب- عیسی عه وام (مه له وان) گه ماروکه ده شکینې له و شته سهرانه ی که له م جه نگه دا رووید او نه بوو که سواریکي موسولمان به ناوی عیسا نه هاته ناو شاره وه به شه ودا نامه و پاره ی ده هیئا به دزی دوژمنه وه و پاشان به مه له له بهرده م که شتیه کانی دوژمنه وه دهریاو ی ده بوو نه وه بوو شه ویکیان سی تووره کی له خوی به ست که هه زار دیناری تیدا بوو له گه ل چه ند نامه یه کدا بو سهر یازه کان و خوی فریدایه ناو دهریاو وه به لام تووشی شتیک هات و خنکاو هه والی له موسولمانه کان دواکه وت نه ریتیش و ابو هه رکه بگه یشتایه ته شار بالنده یه ک ده فری و موسولمانه کان ده یان زانی که گه شتو وه ته بهر وه، به لام نه و شه و بالنده که نه فری بویه هه ستیان به له ده سستانی کرد، پاش چه ند روژیک کاتیک خه لکی له قه راغ دهریا دا ووه ستابوون ناو هه که مردویه کی فریدایه که نار دهریا کاتی چوونه سهری بینیان که عیسا ی مه له وانه له ناو قه دیدا پاشماو هی نامه و ژپه که یان بینی که بو مواهیده کان نیرد رابوو، هه رگیز که سیک نه بینراوه وه که نه م که چون له کاتی ژیانیدا سپارده ی گه یاندووه خوی گه وره له دوی مردنی بوی گه یاند بیت^۲. العمد ده لئ: عیسا ون بوو هیچ هه وال و شوینه واریکی نه بوو گومانی ژوریان لا دروست بوو به لام وا دیار بوو لای خوی گه وره پله و پایه یه کی بهرزی هه بوو بویه نه یویست به و شیوه یه ی له ناو بجیت و جیی گومان بیت و گه یاندیه که نار دهریاو راستی مه سه له که یان بو دهر که وت^۳.

^۱ کتاب الروضتین (۱۵۴/۴).

^۲ کتاب الروضتین (۱۶۰/۴).

^۳ کتاب الروضتین (۱۶۰/۴).

۵- به نامانچ کردنی نامیره کانی گه مارۆو به رگری له لایه‌ن موسولمانه کانه وه: چاو تیپرینی خاچپه رسته کان بۆ عه ککا زیادى کردبوو، له هه‌موو لایه‌که وه مه‌نجه تیقیان دابه‌ستو به‌تۆره به‌شه‌وو به‌رۆژ به‌ردیان ده‌هاویشته کاتى که موسولمانه کان ئه‌م بارودۆخه‌یان بى‌نى غیره‌تیا‌ن جولاو پى‌رسارى کردنه‌وه‌ی ده‌روازه‌کانى شارو هێرش‌کردنه‌ سه‌ر خاچپه‌رسته‌کانیاندا له‌ده‌ره‌وه‌دا، ئه‌وه‌بوو ئه‌م کاره‌یان کردو به‌یه‌کجار له‌هه‌موو لایه‌که‌وه په‌لامارى خێوه‌تى خاچپه‌رسته‌کانیان داو ئه‌وانیش سه‌رقاڵ بوون به‌به‌رگری کردن له‌خێوه‌ته‌کانیان و مه‌نجه‌نیه‌که‌کانیان به‌جیه‌یشته و گروپی ناگه‌راوێژى ناو موسولمانه‌کانیش ئه‌م هه‌له‌یان قۆسته‌وه‌و مه‌نجه‌نیه‌که‌کانیان ناگر باران کردو هه‌ر هه‌موویان سوتاند^۱.

۶- گه‌مارۆدانى بورجى الذبان له‌لایه‌ن خاچپه‌رسته‌کانه‌وه: له‌شه‌عبانى هه‌مان ساڵدا ۵۸۶ هه‌ک خاچپه‌رسته‌کان هه‌ستان به‌گه‌مارۆدانى بورجى الذبان که ئیبن شه‌داد وه‌سفى ده‌کات به‌وه‌ی که بورجی‌که له‌ناوه‌پاستى ده‌ریادا له‌سه‌ر به‌رد بنیاتنراوه له‌ده‌روازه‌ی به‌نده‌رى عه‌ککادا بۆ پاراستنى به‌نده‌ره‌که چونکه که‌شتى هه‌ر که تیپه‌پى‌وو لێى ئه‌وه له‌مه‌ترسى دوژمن رزگارى ده‌بیته هه‌روه‌ک ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ئه‌م به‌نده‌ره‌دا ده‌بیته هۆی رێگرتن و ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ئه‌و که‌شتیه‌دا که وه‌ک کۆمه‌کی ئاراسته‌ی به‌نده‌ره‌که ده‌کری، ئه‌وه بوو خاچپه‌رسته‌کان چه‌ند که‌شتیه‌کیان هێناو چه‌ند بورجی‌کیان تیا‌دا دروست کردو پى‌ریان کرد له‌دارو نه‌وت، به‌لام هه‌موو ئه‌و سه‌ربازانه‌ی که ئه‌م کاره‌یان ده‌کرد کوژران، دووباره که‌شتیه‌کی تریان پى‌کرد له‌دارو نه‌وت و هه‌تاوه‌کو بى‌نێرنه‌ ناو که‌شتى موسولمانه‌کان و پاشان گه‌رى تیپه‌رده‌ن، هه‌روه‌ها که‌شتى سییه‌میشیان به‌هه‌مان شێوه ئاماده‌کردو پى‌ریان کرد له‌جه‌نگاوه‌ر و به‌ربه‌ستى‌کیان بۆ دروست کرد بۆ ئه‌وه‌ی بى‌یته رێگر له‌به‌رامبه‌ر تى‌ر هاویشته‌نى موسولمانه‌کاندا، ئه‌م به‌ربه‌سته‌ش له‌شێوه‌ی ژوریکدا بوو هه‌تا‌کو له‌کاتى سوتاندنى هه‌ر شتیکدا خۆیان بچه‌ناویه‌وه، سه‌ره‌تا ئاراسته‌ی با به‌دلى ئه‌وان بوو، به‌لام وى‌ستى په‌روه‌ردگار وابوو کاتى ناگى‌یان کرده‌وه ناگه‌ره‌که به‌ری‌بووه بورجه‌کانى خۆیان و ئه‌و که‌شتیه‌ی که به‌نیا‌زی‌وون بى‌به‌ننه‌ نێوان که‌شتى موسولمانه‌کان، پاشان ناگر په‌ره‌ی سه‌ندو ناو که‌شتیه‌کانى گرت‌وه کاتى چوونه‌ ناو به‌ربه‌سته‌که‌وه به‌هۆی باوه‌ دزه‌ی کرده‌ ناویه‌وه هه‌موویانى تیا‌دا سوتا^۲. سه‌ربارى ئه‌م کاره‌ساته‌ش که به‌سه‌ر خاچپه‌رسته‌کاندا هات له‌کاتیکدا

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۳۴.

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۱۳۸، ۱۳۹، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۶۰.

که له هه وڵی دهستگرتن به سهر بورجی الذباند بوون، به لام له دهست به سهره گرتنی بېنومېد نه بوون و جارېکي تر هاتنه وه و ناميرېکي گه وره يان هينا که له شپوهی تانک (ده بابيه) دا بوو^۱ که سهرېکي گه وره و مليکي نه ستووری ناسنی هه بوو پييان دهوت به ران و قوچي له بورجه که ده داو هه لیده که ند، هه روه ها ناميرېکي تريان به کارهينا که شپوه يه کي گومه زي هه بوو چه ند سهر بازېکي تيا بوو سهره که شي له شپوهی گاسنی زهوی کتلاندا بوو پيی دهوترا سنوور، سهری به رانه که خرپوو به قورساييه که ی شتی ده روخاندو سهری سنوره که ش به نوکه تيژه که ی شتی ده پوخاند، هه روه ها پليکانه و په رده ی گه وره يان به کارده هينا، له ده رياشدا که شتيه کي گه وره يان ناماده کردبوو که بورجېکي گه وره ی تيا بوو ده يانويست بيخه ن به سهر شوراکه داو به جولان و ه رده گه پاو وه ک ريگه يه ک به کارده هات بۆ ئه و شوينه ی که به سهر يا ده که ويته و جه نگاهه ره کان به سهر يا ده پويشتن، نه وه بوو ويستيان له بورجی الذبان نزیکي بخه نه وه و دهستی به سهر دا بگرن کاتئ ناماده کاريه کانيشيان ته واو بوو، له هه موو لايه که وه په لاماری بورجه که يان داو به ژماره يه کي زوره وه، موسولمانه کانيش سهره تا گوپيان پينه دان هه تاوه کو چرنوکی ته ماعيان له عه ککا گيربوو و ناميره کانيان راکيشاو پيکرو و له شورا کان نزیکيان کرده وه، کاتئ نه مه يان کرد موسولمانه کان به يه ک ده نگ هاواريان کردو ده رگا کانيان کرده وه و گيانی خويان فروشت به په روه ردگار، ميژوونوس ئين شه داد ده لئ: له هه وو لايه که وه په لاماری دوژميان داو له خه نده قه کانياندا خه فه يان کردن، کاتئ بينيان خاچه رسته کان تووشی سهر شوپړی و شکست هاتون په لاماری به رانه که يان داو ناگرونه و تيان تي فرېداو توانييان ناگري تېه ريده ن و جه نگاهه ره خاچه رسته کانيش له ناويدا هه لاتن پاشان ناگره که گه شته سنوره که و سوتاندي و دواتريش موسولمانه کان قولاپيان له به رانه که گير کردو توانييان به ناگره که وه رايکيشن و بيهننه ژيرده سه لاتی خويان، نه م به رانه ش له چه ند ناميرک پيک هاتبوو، نه وه بوو ناويان پياکردو پاش چه ند رۆژيک ناسنه که ی سارد بووه وه، نه مه ش له رهمه زانی سالی ۵۸۶ هـ / نوکتۆبه ری سالی ۱۱۹۰ زدا بوو^۲.

ژ- زالبوونی موسولمانه کان به سهر جه ننگه که دا: به مه ی که باسکرا راده ی زالبوونی موسولمانه کانمان به سهر جه ننگه که دا بۆ ده رده که ويته، هه روه ک راده ی نه و ترسو دلّه

^۱ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۰.

^۲ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۱، النوادر السلطانية، ل: ۱۶۰.

راوکیټیه ی که خاچپه رسته کانی گرتبوویه وه. ئاشکرا ده بیټ، چونکه موسولمانه کان ته نها به زیانگه یاندن به نامیره کانیاں وازیان نه هیټنا به لگو شه و نامیره شیان له دژیان به کارهیټنا، کاتی رۆژی چوارشه ممه نیوه ی مانگی ره مه زان هات موسولمانه کان به که شتییه کایانه وه چوونه دهره وه و کتوپ هیرشیان کرده سهر شه و که شتییه خاچپه رسته ی که دانرابوو بۆ دهست به سه راگرتنی بورجی الذبان و دایانه بهر شوشه ی نه وت و توانییان شکست بهم هه و له ی خاچپه رسته کان بیټن^۱.

ح- نازایه تییه کی که م وینه: له جه مادی یه که می سالی ۵۸۷ هـ / یۆنیۆی ۱۹۱ زدا خاچپه رستان په لاماری که شتییه کی موسولمانه کانیاں دا که له به یرووته وه هاتبوو پریوو له نامیره چه کو نازووقه و جه نگاوه ر، فرمانده ی، شه و که شتییه ی که سیکی نازابوو، کاتی هیرشو هه ژموونی دوژمنی بینی، داوی نووقومکردنی که شتییه ی که کرد هه تاکو دوژمن سودی لیټه بینی، شه وه بوو که شتییه که یان نووقومکردو نه یان نه یشت دوژمن سودی لیټیټ^۲.

هیرشیکی ئیسلامی بۆ سهر تانکیکی گه وره که له چوار چین پیکهاتبوو: شه و موسولمانه ی که له عه ککادا بوون به نیاز بوون هیرشو بکه نه سهر دوژمن و زیانی زۆری پیکه یه نن، هه تاوه کو بیسه لمیټن که نووقوم بوونی که شتییه که کاری تیټه کردوون، له و کاته شدا دوژمن تانکیکی چوار قاتی گه وره ی دروست کردبوو، که قاتی یه که می له ته خته دروستکراوو دووه میشی له په صاص و سیټیه میشی له ئاسن و چواره میشی له مسبه رزییه که شی له به رزی شورا که زیاتر بوو پرکرا بوو له جه نگاوه و نزیک کرا بووه وه له شورا که هه تاکو لیټه وه هیرشو بکه نه سهر موسولمانه کان له عه ککا، به لام موسولمانه کان دهست پیټخه رییاں کردو و شه و رۆژیک به نه وت لیټیاں دان و توانیاں ناگری تیټه ربه دن^۳، سه رباری شه م زیانانه ش که موسولمانه کان به خاچپه رسته کانیاں گه یاند، به لام شه و رووپیه کان به رده وام بوون له ناردنی کۆمه کی بۆ شام، شه مه ش یارمه تی خاچپه رسته کانی دا بۆ دریزه دان به گه مارۆ که یان بۆ سه ر عه ککا، شه وه بوو له کاتی کدا که سه لاهه دین سه رکه وتنی مه زنی به دهست هیټنا به سه ر خاچپه رسته کاند چ له جه نگو روویه روو بوونه وه کاند بیټ یان به له ناو برددنی نامیره که ره سه رسته کانیاں، له م کاته دا گه وره ترین پاشاکانی شه وروپا له و سه رده مه دا گه شتته ناوچه که که شه وانیش فلیپ ئوغسگۆسی پاشای شاری فه رنساو ریتشارد شیردلی پاشای ئینگلته را

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۴۳، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۱.

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۱۴۳، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۱.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۱۶۲، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۲.

بوون، که به ریگای دهریادا هاتبوون، بیگومان گه یشتنیان کاریگه ری زوری هه بوو له سه ره
به رزکردنه وهی وره لایه نی مه عنه وی خاچه رسته کان^۱.

ا- هیئانه دهره وهی سه ربازه کانی ناو عه ککاو ناردنی سه ربازی تر له جییاندا: کاتی زستان
هاتو دهریا شه پۆلی ده داو دوژمن وازی له هیرش کردن هیئا له بهر زوری باران و ناله باری
که شو ههوا، سولتان مۆله تی به سه ربازه کانی دا بۆ گه پانه وه بۆ ولاته کانیان هه تاوه کو
وچانیك بدهن.... ته نها چند که سیکی که م له نه میرو پیاوه تایبه ته کانی لای مانه وه^۲،
سولتانیش دهستی دایه ئالوگۆپکردنی سه ربازه کانی ناو عه ککاو ناردنی سه ربازی تر
له شوینیاندا نه مه جگه له ناردنی نازووقه و که ره سه تی جهنگی بۆیان و هیئانه دهره وهی نه و
نه میرو جهنگاوه رانه ی که تیایدا بوون، چونکه ماوه یه کی دورو درێژ تیایدا مابوونه وه ماندوو
بون بیزاری کردبوون، نه و موقه ده مهش که جیی نه وانی گرتوه سه یف نه لدین مشطوب بوو
که له شازدهی موحره می سالی نۆی کۆچیدا چوو عه ککا، نه و موقه ده مهی ناردوه
که پیشتر تیایدا بوو که نه ویش نه میر حسام نه لدین نه بو له یجاء بوو له گه ل چه ند نه میرو
جهنگاوه ریکی تردا، له گه ل (مشطوب) یشدا کۆمه لیک نه میرو ناودار چوونه شاره که وه
هه ریبه که یان نازووقه ی سالیکیان له گه ل خۆیاندا برد^۳.

پ- به لایه کی گه وره به سه ره موسولماندا: مه لیک عادل به سه ربازه کانی وه چوو بۆ حه یفا له که ناری
دهریا، نه و شوینه ش شوینی وه ستان و هاتن و چوونی که شتیبه کان بوو، نه وه بوو ماوه یه ک
مایه وه پاشان خه لکی هاندا بۆ چوونه ناوی و له هه مان کاتدا نازووقه و که ره سه ته
سه ربازیبه کانیشی ده پاراست نه وه کو دوژمن دزه ی بۆ بکات، له م کاتدا حه وت به له م که پر
بوو له نازووقه و که ره سه ته و که له وه پهل له میسه ره وه هیترا بوون، گه شته ناو شارو نه مهش له رۆژی
دوو شه مهی دووه می ژنی الحجه دا بوو، به لام به له میکیان تیکشکا له نا کامی پیکدادانی له گه ل
نه و به رده ی که له به نده ره که دا بوو، نه مهش وایکرد که هه موو سه ربازه کان بچه قه راغ
دهریا وه بۆ کۆکردنه وهی نازووقه و که ره سه ته، کاتی دوژمن به مهی زانی ژماره یه کی زوریان
کۆکرده وه له وشکانیه وه په لاماری شاره که یان داو له شورا کان نزیک بوونه وه و چوونه سه ره
پلیکانه یه ک، به لام به ویستی په ره ردگا پلیکانه که شکاو خه لکی شاره که په لاماریان دان و

^۱ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۶۲.

^۲ النواذر السلطانیة، ل: ۲۳۱.

^۳ کتاب الروضتین (۲۳۲/۴).

ژماره یه کی زۆریان لیکوشتن و به شکست خواردوویی گه پانه وه^۱، سه بارهت به به له مه کانیس
 نه وه شه پۆلی به هیزی ده ریا که پیکدادانی له نیاواندا دروست کرد به خۆیان و سه ر
 نشینه کانیانه وه نوقوم خه لکیکی زۆری تیا دا له ناوچوو، که ده لێن شه ست که س بوون و
 ئازووقه یه کی زۆریشی تیا بوو به شی سالیکی شاره که ی ده کرد، نه مه ش موسولمانه کانی لاواز
 کردو سولتانیس ته نگاوو بیتاقهت بو^۲، هه روه که یه که م ئاماژه ی له ده ست دانی نه و شاره
 بوو.

ج- موسولمان بوونی هه ندیک له فره نجه کان: کۆمه لکیکی زۆر له فره نجه کان داوای په نادانیان
 له صلاح الدین کرد که برسیستی زۆری بۆ هینابوون و وتیان: ئیمه به چه ند به له میکی بجوکه وه
 ده چین و په لاماری خاچه رسته کان ده ده یین و چه ند ده سته و تیک دینیینه وه، نه ویش مۆله تی
 پیدان و به له میکی بجوکیان بۆ ئاماده کردن و توانیان په لاماری چه ند بازگانیکی دوزمن
 بده ن و هه رچی زیوو که له په لی تیاوو که وته به رده ستیان و سه رنشینه کانیشیان به دیل گرتو
 هینایانیان بۆ به رده ستی سولتان، سولتانیس هه موو ده سته و ته کانی به خشی به خۆیان،
 کاتی نه م خه لاته کران ژماره یه کیان لی موسولمان بوو، پاشان بریکی زۆر زیویان هینا که
 باریک ده بوو، به لام سه لاهه دین گوئی پینه داو به هیچ شیوه یه که سه رنجی نه دا^۳.

د- شه هید بوونی جه ماله دینی محمه دی کوپی نه رکز: له م سالا ده که شتییه موسولمانه کان
 رووبه رووی که شتی خاچه رسته کان بوونه وه و توانیان ژماره یه کیانی بسوتینن، به لام له کاتی
 گه پانه وه دا که شتییه کیان لیجیما که نه میر جه ماله دینی محمه دی کوپی نه رکزی تیا دا بوو،
 له ئاکامدا که شتییه کانی دوزمن گه مارۆیان داو که شتیوانه کانی خۆیان فریادیه ناو ده ریا، به لام
 نه و خۆی نه دا به ده سته وه و به رده وام بوو له کوشتارداو خۆپاگری نواند، نه وه بوو
 خاچه رسته کان پیشنیاری په نادانیان بۆ کرد نه ویش وتی نه یی گه وره که تان بانگ بکه ن،
 کاتی بانگیان کرد باوه شی پیدا کردو له گه ل خۆیدا خستییه ناو ده ریا که وه و پیکه وه خنکان
 و له سه ر ری به هه شت و دۆزه خدا له یه که جیا ده کرینه وه^۴.

^۱ کتاب الروضتین (۴/۲۳۲).

^۲ هه مان سه رچاوه، (۴/۲۳۳).

^۳ کتاب الروضتین (۴/۲۳۶).

^۴ کتاب الروضتین (۴/۲۳۶).

۵- گهشتنی قاضی فاضل بۆ سهربازگه‌ی سولتان سه‌لاحه‌دین: قاضی فاضل له‌میسره‌وه گه‌شت سه‌ربازگه‌ی سولتان له‌مانگی ذی الحجه و سولتانیش تامه‌زۆی دیداری بوو چونکه ماوه‌ی دوو سال بوو نه‌یدیوو، به‌هۆی سه‌رقالبوونی به‌سه‌ر په‌رشتیکردنی کارو باری میسره‌وه له‌و ماوه‌یه‌شدا بارو دۆخی میسر زۆر جیگه‌رو ئارام بوو و سام خۆشه‌ویستی سولتانی خستبووه دلی خه‌لکه‌وه، سولتانیش متمانه‌ی زۆری پیتی هه‌بوو و له‌زۆریه‌ی کاروباره‌کانیدا پشستی پێده‌به‌ست، کاتی بانگی ده‌کرد خه‌می ئه‌و ئهرکانه‌ی بوو که‌جێده‌ه‌یشت، له‌کاتیکیشدا که‌ئهو‌ی له‌گه‌لدا نه‌بوایه هه‌ستی به‌ییتاقه‌تی ده‌کردو له‌و بپیاو حوکمانه ده‌ترسا که ده‌ریده‌کرد، هه‌میشه نامه‌ی بۆ ده‌نووسی و پرس و پای پێده‌کرد له‌کاروباره‌کانیدا، کاتی قاضی گه‌یشته قودس بارانیکی زۆر باری و فه‌زلی په‌روه‌ردگار بلآو بووه‌وه سولتانیش به‌بینینی راویژکارو دۆسته‌که‌ی دلشاد بوو.^۱

۶- کۆچی دوا‌ی (قاضی القضاة) گه‌وره‌ی دادوه‌ران قاضی که‌مال الدین شاره‌زووری له‌موسلدا: له‌م ساله‌دا قاضی گه‌وره محی الدین ئه‌بو حامد کوپی قاضی القضاة که‌مال الدینی کوپی شاره‌زووری کۆچی دوا‌ی کردو العماد کاتبیش له‌(الحیدیه)دا ستایشی زۆی کره‌و چه‌ند هۆنراوه‌یه‌کی پیا‌دا هۆنیوه‌ته‌وه له‌یه‌کیکیاندا ده‌رباره‌ی یه‌کتا په‌رستی ده‌لن:

قامت بإثبات الصفات أدلة	قصمت ظهور أئمة التعطيل
وطلائع التزي لما أقبلت	هزمت ذوي التشبيه والتمثيل
فالحق ماصرنا اليه جميعنا	بأدلة الأخبار والتنزيل
من لم يكن بالشرع مقتدياً فقد	القاه فرط الجهل في التضليل

له‌باره‌ی ستایشی هاوه‌لانیشه‌وه ده‌لن:

لائمي في هوى الصباحية	سأرجع الى سقر
لا بلغت المنى ولا	نلت من رفضك الوطر
كيف تنهى عن حب قوم	هم السمع والبصر
وهم سادة الورى	وهم صفوة البشر
فأبو بكر المقدم	من بعده عمر
ثم عثمان بعده	وعلى على الأثر

ز- هەردوو پاشای فەرەنسێ و ئینگیزی لە عەککادا: ئەوەبوو گەورەترین پاشاکانی ئەوروپا لەو کاتەدا گەشتە رۆژەلاتی ئیسلامی، کە ئەوانیش پاشا فلیپ ئوگوستسی پاشای فەرەنسێا ریتشارد شیردلای پاشای ئینگلتەرا بوون کە رێگەی دەریایان گرتە بەرو گەشتنیشیان کاریگەری زۆری هەبوو لە بەرزکردنەوەی وەرەو لایەنی مەعنەوی خاچەرستەکاندا، پاشای فەرەنسێا لە شاری جەنەواوە کەوتە رێ و پاشای ئینگلتەراش لە مارسیلیاوە بەرێکەوت و لە صقیەدا بە یەگە یشتن و لەویش بۆ ماوەی شەش مانگ مانەو و لە هەوای خۆشی زستانی ئەو ناوچە یە بە هەرمەند بوون، لە کاتی کەدا کە خاچەرستەکان بە و پەڕی نیگەرانییەو بەرامبەر عەککادا چاوەڕوانیان بوون. پاشان فلیپ ئوگوستسی لە میسیناوە لە دوانزە ی رەبیعی یە کە می ۵۸۷ هـ / ۱۱۹۱ زدا لە دەریاوە کەوتە پێ و^۲ گەشتە سوور کونراد مونتیفرات بە گەرمی پیشوازی لیکرد و پێکەو بەرەو عەککا بەرێکەوتن لە نێو خۆشحالی خاچەرستەکاندا ئەمەش لە ۲۳ ی رەبیعی یە کە می ۵۸۷ هـ / ۳۱ ی ئازاری سالی ۱۱۹۱ زدا^۳ بەرامبەریشدا هەلوێستی موسولمانەکان زۆر زەحمەت بوو سەربازەکان لە درێژە کێشانی جەنگ بێزار بوون و فەرمانپەرەوای شەنگار و جزیرە و موسڵ ناوچە کەیان بە جێهێشت^۴، وادیارە فلیپ ئوگوستس چاوەڕپێ گەشتی ریتشارد شیردلای نەکرد بە لکو راستە و خۆ گەمارۆی سەر عەککای توندتر کرد، دواي ریکخستەوای ریزی خاچەرستەکان و بنیاتنانی چەند بورجیک بسۆیان، بە شێوەیەکی بەرەو وام شاریان بەرد باران دەکرد و هەوای پێکردنەوای خەندەقە کە ی دەوری شارە کەیان دەدا، بە لای پەلاماردانی شوراو حەسارە کە دواخرا بۆ کاتی گەشتی ریتشارد شیردل و هاوێلانی^۵، ریتشارد شیردلئش بە سەردانی دوورگە ی قوبرس دواي بەرێکەوتنی لە میسیناوە، لەو کاتەدا قوبرس لە ژێر فەرمانپەرەوایەتی دوکاس کومنین دا بوو کە بە نە یاری بۆلاتینەکان ناسرا بوو، ئەوە بوو لە ۱۰ ی رەبیعی دوووەمی سالی ۵۸۷ هـ / ئایاری ۱۱۹۱ زدا گەشتە ئەوێ و دەستی بە سەردا گرت و ئیسحاقی

^۱ هەمان سەرچاوە، (۲۳۹/۴).

^۲ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۶۲

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۲۳۷، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۸۳

^۴ هەمان سەرچاوە، ل: ۲۳۰، هەمان سەرچاوە، ل: ۱۸۳

^۵ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۸۳

به ديل گرت پاشان به جېي هېشتو به ره و شام به ريکوت و له ۱۰۱ جمادى يه که م / ۵۱
 حوزه يراندا که شتييه کاني که شتنه که ناره کاني شام و خوى دابه زيه سهر و شکانى له نزيک
 صور، به لام پاسگای شاره که ناماده نه بوو مؤله تی هاتنه ناو شاری پېښدات نه مهش له سهر
 داواو به پتي رينمايه کاني دی مونتيفرات له و کاته دا، بويه له ده ریاوه به ره و عه ککا به ۲۵
 که شتييه وه به ريکوت له ۱۳۱ جمادى يه که م / ۸۱ حوزه يراندا که يشته به ره وه
 که يشتنيشی ئوميدى له دلی خاچه رسته کاندا بوژانده وه سهر ياری نه و ساردييه ی که
 له په يوه نديه کانيدا هه بوو له گه ل پاشای قهره نسادا^۱، له به رامبه ريشدا هه لويستی پاسگا
 نیسلاميه کی شاره که خرابتر بوو له به رامبه ر فشاری نه و کومه له زورانه ی خاچه رستندا که
 که مارویان بۆ سهر شاره که توندترو هيرشه کانينان چرتر کرده وه^۲.

چواره م: داگیرکردنی عه ککا:

سه لآحه دين له سه نگره کانيه وه له شفعمر چاوديری بارودخه که ی ده کړ د، پاشان له الخرويه و
 دواتر له العياضيه وه، له کۆتايی جه مادی يه که م / حوزه يرانيشدا له جزيره وه کومه کی باشی
 پيگه يشت و هه ستا به نه نجامدانی چنه ند هيرشيک بۆ سهر خاچه رسته کان، له به رامبه ريدا
 خاچه رسته کانیش چنه ند هيرشيکیان کرده سهر سهر يازه کاني بۆ نه وه ی هيچ ئاکاميکی هه بيت،
 پاش نه وه ی موسولمانه کان خۆپاگرييه کی باشيان نواند^۳، ئامانچ له م جه نگانesh زانینی توانای
 به رامبه ر بوو، سه لآحه دين ويستی بۆ ريتشارد شيردلی بسه لمينيت که سوپاکه ی هيشتا به هيزه،
 ريتشارد شيردلیش ده يويست له وه دلنیا بيت که ئايا ده توانيت به هيز داواکار ييه کاني به سهر
 سه لآحه ديندا بسه پينيت، يا خود ناچاری دانوستانی بکات و هه موو مه رجه کاني خوی به سهر دا
 بسه پينيت دياره دلنیا بوون له وه ی که بارودخی سهر يازی بۆ نه م مه به سته زور له باره^۴.

سه رجه م نه و هيرشانesh که موسولمانه کان کردیان بۆ تيکشکاندن ی که ماروی سهر عه ککا
 سهر که وتوو نه بوو، به لام خۆپاگری موسولمانه کان له به رامبه ر دژه هيرشه کاندا، ريتشارد شيردلی
 ناچار کرد که له داواى دانوستان و کۆبوونه وه له گه ل سولتاندا بکات، به ئوميدى که يشتن
 به چاره سهر يکی ئاشتييانه، به لام سولتان به ورياييه کی زوره وه وه لامی دايه وه " که ژیرانه نيه دو

^۱ تاريخ الأيوبيين في مصر وبلاد الشام، ل: ۱۸۴.

^۲ تاريخ الأيوبيين في مصر وبلاد الشام، ل: ۱۸۴.

^۳ النواذر السلطانية، ل: ۲۴۱، ۲۴۲، تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۸۴

^۴ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۸۴

پاشای دووژمن کۆببنه وه به بێ نه وهی ناگر به سستیک له نیتوانیاندا هههه بیت"، به لام له هه مان کاتدا ریی دا به کۆبوونه وهی مه لیک عادلای برای بۆ نه نجامدانی کۆبوونه وه له گه ل پاشای ئینگلیزدا داو بریاری وه ستاندنی کوشتار بۆ ماوه ی سێ رۆژ دراو ریککه وتن له سه ر نه وهی که کۆبوونه وه که له وه ده شته دا ببه ستریت که ده که ویتته نیتوان سه ربازگهی هه ردوو لاوه، به لام کتوپر هه ردوو پاشای فه ره نساو ئینگلتیه را نه خۆش که وتن وه خۆشی زۆری بۆ ریتشارد شیردل هینا، به لام نه مه کاریگه ری له سه ر وره ی خاچه رسته کان نه بوو که سورتره توندتر ده بوون^۱.

۱- دانوستانه کان بۆ به ده سته وه دانی عه ککا: له راستیدا نه وه هیرشانه ی که سه لآحه دین کردیه سه ر خاچه رسته کان سه رکه وتن وه نه بوون، عه ککاش زۆر لاواز بوو بوو موسوڵمانه کانیش ته نگیان پێهه لچنرا بوو مه نجه نیقی خاچه رسته کانیش به شیکی شوراکه یانی رووخاندبوو به شه که ی تریش درزی تیکه وتبوو، ماندویتی وه وه خونی خه لکی شاره که ی ماندوو کردبوو به هۆی که می ژماره و زۆری نه رکه کایانه وه، نه وه بوو له ۷ی جه مادی دووه م / ته موزدا پاسگاکه نامه یه کی نارد که تیایدا ها تبوو: هینده لاواز بووین که جگه له خۆبه ده سته وه دان کاریکی ترمان پیناکریت، سه به یئ نه گه ر کاریکمان بۆ نه که ن داوای په نادان نه که ین وه خۆمان رزگار ده که ین^۲. نه م هه واله گه وره ترین کاره سات بوو بۆ موسوڵمانه کان، چونکه عه ککا گه نجه یه کی گه وره ی چه ک بوو له ناوچه ی که نار ده ریاو به یتو لمقدیس و دیمه شقو حه له بو میسرداو گه وره نه میره کانی سه لآحه دینی تیدابوو وه که سه یفه دین عه لی کوپی نه حمه دی هه کاری ناسراوه به مه شطوب و به هادین قه راقوش^۳. پاسگاکه ش تازه بریاری راگرتنی جه نگی داوه و سه یفه دین عه لی مه شطوب خۆی چوو بۆ سه ربازگهی خاچه رسته کان بۆ چاوپیکه وتن پاشای فه ره نسو و ریککه وتن له گه لیدا له سه ر مه رجه کانی به ده سته وه دان. نه ریتی موسوڵمانه کانیش وابوو کاتێ شارێک خۆی به ده سته وه ده دا، له به رامبه ردا سه ربازه کانی ناو شاره که یان ئازادده کردو په نایان ده دان، به لام پاشای فه ره نسو زۆر دور بوو له وه سیفه تی جوامیری و پیاوه تیه ی که له سه لآحه دیندا هه بوو ئاماده نه بوو داوای په نایان قبول بکات نه مه ش غیره تی سه یفه دین مه شطوبی جولاندو به توندی وه لامی دایه وه و پیتی وت: ئیمه نه و شاره به ده سته وه ناده ین هه تاوه کو هه ریه که مان په نجا که س له گه وره

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۸۵.

^۲ النوار السلطانية، ل: ۱۸۵، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۸۵

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۵۲

پیاوئنتان نه کورژیت پاشان که پایه وهو چووہ عه ککاو راویژی به خه لگی کرد بق جیهادو به خشینیی گیانیان له پینناو خواد^۱. ویپرای نهو توندی نواندنه ی پاشای فهره نساش، به لام خاچه رسته کان حسابییکی که وره یان ده کرد بق نه وهی نهو هیزه ی موسولمانان به به لگی نه وهی که ئین الاثیر باسی ده کات که خاچه رسته کان ته نها به دانوستان له گه ل پاسگاکی عه ککادا وازیان نه هیئا به لکو دانوستانیان له گه ل سه لاهه دینیشدا کردوو وه فدیکیان نارد بق مه سه له ی به ده سه ته وه دانی شاره که، نه ویش رازی بوو له به رامبه ر ئازادکردنی موسولمانه کانی ناو شاره که، له به رامبه ریشدا نهو هیئنده ی ژماره ی نهوان دیلیان لیی ئازاد ده کات^۲.

۲- سه لاهه دین هانی موسلمانانی عه ککا ده دات بو دان به خودا گرتن: هرچونیک بوو سه لاهه دین کاتی توندی هه لو یستی خاچه رسته کانی بینی، نامه یه کی نووسی بق موسولمانه کانی عه ککاو داوای دان به خوداگرتن و ده رچوونی به کومه لی لیکردن له شاره که، به جوریک که هه مووان به کومه ل هه لمه ت به رنه سه ر خاچه رسته کان و به لیئی دا که لهو شوینه وهی که نهوان هیترش ده که ن پیتشه وی بکات و له گه ل خاچه رسته کاندای بجه نگیت هه تاوه کو ده رباز ده بن، به لام نهو هه ولش سه رکه وتوو نه بوو به هوی ده سترگرتنی خاچه رسته کان به سه ر شاره که دا^۳، به مشیویه نهو موسولمانانه ی که له عه ککادا بوون دلتیا بوون له وهی که جگه له تیگوشان و روویه روو بوونه وهی جوامیرانه چاره یه کی تتریان نه ماوه بویه نامه یه کیان نووسی بق سه لاهه دین و پییان راگه یاند که به لیئی مه رگیان داوه و به رده وام ده بن له جه نگدا هه تاوه کو له ژیاندا مابن و نهو شاره ناده ن به ده سه ته وه^۴. سه رباری نهو قوربانیدانه مه رنه و ئاره زووی شه هیدبوونه ی که خه لکیکی عه ککا نواندیان، به لام وادیار بوو سه لاهه دین و نهو نه میرانه ی که له له ناو عه ککادا بوون وهک سه یفه دین مه شطوب زور له خه می پاراستنی سه رو گیانی موسولماناندا بوون، به لگه ش له سه ر نه مه نه وهی که نه میر سه یفه دین مه شطوب کاتی نه م بارودوخه ی بینی دووباره چووہ لای خاچه رسته کان له گه لیاندا ریگکه وت له سه ر به ده سه ته وه دانی شاره که به رامبه ر به هاتنه ده ره وهی موسولمانه کانی ناو شاره که به سه لامه تی نه ممه جگه له پیشکه شکردنی و

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۶۸، تأریخ الأیوبین، ل: ۲۶۵

^۲ الكامل فی التأریخ، له صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۶۶.

^۳ مفرج الکروب (۳۵۸/۲)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۶۶.

^۴ النوادر السلطانية، ل: ۱۹۶، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۶۶

دوسه د هزار دینارو نازادکردنی پینج سده دیلو گټرپانه وهی خاچی صلیبوت و دانی برټک پاره به کونراد نتیفراتی فرمانپړه وای صور^۱.

۳- ناپاکی نواندنی خاچپه رسته کان و هه ټوه شانده وهی به ټینه کانیان؛ خاچپه رسته کان رازی بوون به و ریځکه و تننامه یه و سویندیان خوارد بۆ سه یفه لدین مه شطوب و ټه ویش شاره که ی ته سلیم کردن و به بی جهنگ هاتنه ناویه وه، کاتی ټه مه رویدا خاچپه رسته کان وه که نه ریتی هه میشه بیان له به ټینه کانیان پاشگه زبوننه وه و ناپاکیان نواند به رامبر به موسولمانه کان و دهستیان به سهر خویان و مال و مولکیاندا گرت و زیندانیان کردن، ټه مه ش له ۱۷ی جه مادی کۆتایی ۸۷هـ / یۆنیوی ۱۱۹۱زدا بوو وایان پیشاندا که هۆکاری ټه مه هه لاسوکه و ته یان ټه وه یه هه تاوه کو ټه و پاره یه یان پیښگات که وه که فیدیه بریار دراوه له گه ل ټه و پینج سده دیله دا که به ټینی نازادکردنیان داوه، له م کاته شدا سه لآحه دین دهستی دایه کۆکردنه وهی پاره و برټکی زوری لا کۆبووه وه و پاشان راویژی به هاوه لانی کرد دهریاره ی ته سلیمکردنی به خاچپه رسته کان، ټه و انیش رایان و ابو که دووباره خاچپه رسته کان سویند بدات و له سهر نازادکردنی هاوړپیکانی و داویه کان گرتی ټه وه ی پیښه چونکه ټه و ان دیندارن و به ټین ده به نه سهر، به لام داویه کان ټه وه یان ره تکرده وه و تیان: ټیمه سویند ناخوینو گرتیش ناده ی چونکه دلنیا نین و ده ترسین ټه وانه ی که له گه لماندان ناپاکی بنوین^۲، لیره دا سه لآحه دین ناپاکیانی بۆ دهر که وت و پاره که ی پیښه دان^۳، ټه وه بوو ټالای خاچپه رسته کان له و کاته دا به سهر عه ککاوه ده شه کایه وه و دوی دوو سال ټابلوقه دان توانیان بچه ناو ټه و شاره وه ټه مه ش بووه مایه ی غم و په ژاره و میژوو نووسه موسولمانه کان تۆماریان کردوه، وادیاره بوو خاچپه رسته کان دهستی دهستیانی ده کرد له جیبه جیبه کردن به شی یه که می ریځکه و تننامه که که په یوه ست بوو به وانه وه، سه لآحه دینش به شی یه که می پاره و دیله کانی بۆ نارد بوون، کاتی داوی جیبه جیبه جیگردنی به شه که ی خویانی لیکردن رازی نه بوون و به ته وای ره تیان کرده وه، ټه ویش دلنیا بوو له ناپاکی و پاشگه ز بوننه وه یان رازی نه بوو بری دووه می پاره و دیله کانیان پیښات^۴، کاتی ریتشارد شیردل بینی که سه لآحه دین پاره و دیلو

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۷۰، ۱۷۱، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۶

^۲ الكامل في التاريخ، له صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۷.

^۳ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۷

^۴ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۷

خاچی صلبوتیان ته سلیم ناکات په یوه نډی پټوه نه کړد، به لکو سرکه شی و نه فامی پالی پټوه نا بۆ هینانی ئو دیله موسولمانانہی که له عه ککادا بوون و نژیکه ی سئ هه زار دیل ده بوون بۆ ناوچه ی العیاضیه و به ستنه وه یان به گوریس و دواتریش خاچه رسته کان به کومه ل هیرشیان بۆ هیان و هه موویان کوشتن ئه مه ش له ۲۷ ی رهجه بی ۵۸۷ ک/ ۲۰ ی ثابی ۱۱۹۱ زدا بوو^۱ گومانیش له وه دا نییه که ئه مه هه لسوکه و ته دپندانہی که ریتشارد شیردل له گه ل دیله موسولمانه کاندا گرتیه بهر، هیچ ئه نجامیکی نه بوو جگه له ورژاندنی غیره تی موسولمانه کان که به جدی دهرکیان به مه ترسی و درنده یی خاچه رسته کان کړدو له هه مو و لاتنه ئیسلامیه کانه وه به دهم بانگه وازی جیهاده وه هاتن و له ناکامی ئه مه به دمه وه هاتنه شدا خاچه رسته کان نه یانتوانی پاش داگیرکردنی عه ککا هیچ سرکه و تنیک تومار بکه ن، ئه مه ش به هو ی دلسۆزی سوپای ئیسلامی له به ره کانی جهنگداو به هو ی هه سترکردنی به به مه ترسی خاچه رسته کان، ئه مه جگه له و ناکوکی و دو به ره کییه ی که که و ته نیوان خاچه رسته کانه وه پاش هاتنه ناو عه ککا له ئه نجامی ناکوکی سه رکرده کانیا ن، که بووه هو ی لاوا ز بوون و په رته وازه بوونیان و ده سته وه ستان بوون له تومارکردنی هیچ سرکه و تنیکی تر جگه له داگیرکردنی عه ککا. که تیایدا زیانکی زوریان لیکه و ت^۲ که به های ئه و سه رکه و تنه ی دابه زاند، ئه گه ر سه رنجیش بده ی ن جیاوازی نیوان هه لو یستی دپندانہی ریتشارد شیردل به امبه ر به دیله کانی عه ککا و هل، یسته مرو فانه ی سه لآحه دینمان له بۆ نه جیا جیاکاندا بۆ دهرده که ویت، که یه کیکیان ئه و هه لو یسته بوو به رامبه ر به دیله کانیا ن گرتیه بهر دوا ی جهنگی حطین و پاش نازادکردنی به یتولمه قدیس ن ئه وه بوو هه میشه سور بوو له سه ر رنجه دان به خه لکی ئه و شارانه ی که ده شتی به سه ردا ده گرتن هه تا وه کو به سه لامه تی شاره که به جیبه یلن^۳، له و هه لو یسته ئیسلامیه مؤریانه ی ش ک سه لآحه دین نواندنی له کاتی که مارۆدانی عه ککادا.

۴- ئه و ژنه گا وره ی که به دوا ی کوره شیره خوړه که یدا ده گه را؛ موسولمانه کان چه ن دزکیان هه بوو که ده چونه خپوه ته کانی دوژمن و شتیان لیده فراندن ته نانه ت هه ندی جار پیاوه کانیشیان ده فراند، ئه وه بوو شه ویکیان منالکی بچوکی سئ مانگه یان فراند، کاتی

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۸

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۸

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۸

دایکی زانی هاواری لیته ستاو نه و شه وه تابه یانی ده گریا و نه م هه والسه گشت به پاشا کانیان و نه و انیش پییان وت: نه و (سه لاهه دین) ه پیاویکی دلنه رم و به به زه ییه وه نیمه ش مؤلته ت ده دهین سه ردانی بکه یت و برۆ داوای لی بکه و بۆت ده گپرتته وه، نه ویش هاتو هاواری هیئا بۆ یه زه کی ئیسلامی و باسی روداوه که ی بۆ کردن، نه و انیش بردیانه لای سولتان که له گردی خروبه دا به سوار نه سپیکه وه بوو، قاضی ئیبن شه دادیش له خزمه تیدا بوو هه ر نه ویش رووداوه که مان بۆ ده گپرتته وه، له و کاته شدا خه لکیکی زۆری لای سه لاهه دین بوون ئافره ته که هات و گریانیکی زۆری کرد و خۆلی کرد به سه رو چاوی خۆیدا، سولتانیش پرسیری له باره وه کرد و نه و انیش رووداوه که یان بۆ گپرتا یه وه، نه ویش به زه یی پیا دا هاته وه و فرمیست به چاویدا هاته خواره وه و فره مانی کرد به هیئانه وه ی مناله که بۆی، کاتی رویشتن بۆ هیئانه وه ی بینییان له بازاردا فروشراره، سولتانیش فره مانی دا که پاره ی کپاره که بگپرنه وه و خۆی به پتیه وه ستا (ره حمه تی خوای لیبت) هه تاوه کو مناله که یان بۆ هیئانه وه، دایکه که ش له باوه شی گرت و گریانیکی به کوئی بۆ کرد و خه لکیش سه یریان ده کرد و ده گریان، منیش له ناویاندا وه ستا بووم، نه وه بوو ماوه یه ک شیر ی پیا داو پاشان سولتان فره مان ی دا به هیئانی نه سپیک بۆی و له گه ل مناله که یدا بردیانه وه بۆ سه ربازگه که یان، سه یری نه م میهره بانییه گشتگرو فراوانه ی بکه بۆ مرۆقه کان.

۵- **مامه لای له گه ل پاشای ئینگلیزه را دا:** فره نه که کان نامه یه کی زۆریان بۆ سولتان نووسی که زۆریه ی کات کوشتن و بی سود بوو، یه کیک له و نامانه ش نه وه بوو که پاشای ئینگلیزه کان ده یه وی له گه لیدا کۆبیته وه، به لام پاشا چه ند رۆژیک بیده نگ بوون، پاشان نیردراویان هات و داوای مؤلته تی کرد بۆ پیشکه شکردنی دیاریه که له گیانه وه ریکی ده ریایی پیکهاتبوو به ره و لاوازی تیکچوون چوو بوو بوو داوای بالنده و مریشکی ده کرد بۆ ده رخواوردان و به هیزکردنی و پاشان به دیاری ناردنی بۆ سولتان به لام سه لاهه دین تیگه یشته که ریتشرد نه مه ی بۆخۆی ده وی چونکه تازه نه خوش که وتوو، هه ر بۆیه دیلیکی مه غریبی ئازاد کرد و ناردی بۆ هیئانی میوه و به فرو سه هۆل بۆی و پاشان بۆی نارد.

پینجه م: هۆکاره کانی رووخانی عه ککا:

کۆمه لیک هۆکار هه بوون که بوونه هۆی رووخانی عه ککا داوی دوو سال له به رگری موسولمانه کان له و هۆکارانه:

۱- گه‌یشتنی هیڙی ئه‌وروپی نوؤ؛ ئه‌م هۆکاره بارودۆخه‌که‌ی یه‌کلاکرده‌وه له‌به‌رژه‌وه‌ندی خاچه‌رسته‌کان یه‌کلایکرده‌وه، چونکه سه‌رباری ئه‌و ژماره زۆره‌ی که لییان کوژرا، به‌لام له‌ده‌ریاوه کۆمه‌کی زۆریان پێده‌گه‌یشت و ژماره‌یان زۆر زیادی کردو چه‌ندین نه‌ته‌وه به‌شدارییان کردو له‌و شالاوه خاچه‌رستیه‌ زه‌به‌لاحه‌دا، ئه‌وه بوو ئه‌میره‌کانیان به‌مالو که ره‌سته‌کانیان وه به‌کۆمه‌کی شاره ئیتالیه‌کان که به‌شدار بوون له‌گواستنه‌وه‌ی سه‌ربازو که ره‌سته‌و نازوقه‌و پێنه‌دان به‌که‌شتیه ئیسلامیه‌کان بۆ گه‌یاندنی نازوقه‌و که ره‌سته‌ی پتویست بۆ ئه‌و شاره گه‌مارۆ دراوه هه‌ژموونیان به‌سه‌ر ده‌ریادا په‌ره‌ی سه‌ند،^۱ ئه‌و شاره‌ش (عه‌ککا) دوو ساڵ له‌به‌رامبه‌ر گه‌مارۆی خاچه‌رسته‌کاندا خۆی راگرتو له‌و ماوه‌یه‌دا گه‌وره‌ترین کرده‌ی سه‌ربازیان به‌خۆوه‌بینی، خاچه‌رسته‌کان به‌نزیکه‌ی چاره‌که ملیۆنێک سه‌ربازه‌وه تیايدا به‌شدارییان کردو چه‌ندین ئامیڤی زه‌به‌لاح و که‌شتیگه‌لیکی به‌هیڙیان به‌کارده‌هێنا.^۲

۲- به‌کارهێنانی چه‌کی نوؤ و هه‌مه‌ جه‌وره‌لایه‌ن خاچه‌رسته‌کانه‌وه؛ خاچه‌رسته‌کان له‌عه‌ککادا جه‌وره‌ا چه‌کی نوٲیان به‌کارهێنا جگه له‌ئامیڤه جه‌نگیه کۆنه‌کان که گۆرپانکاری و چاکسازیان له‌هه‌ندیکیاندا کردبوو به‌تایبه‌ت ئه‌وانه‌یان که بۆ هێرش کردن و لێدانی شوراکانی شار یاخود بۆ پاراستنی خۆیان به‌کاریان ده‌هێنا له‌پشت ئه‌و دیوارو خه‌نده‌قانه‌وه که بنیاتیان نابوو بۆ رێگری کردن له‌گه‌شتنی هیڙه‌کانی سه‌لاحه‌دین، پاشان خۆراگریه‌کی زۆریش له‌نیوان شوراکانی عه‌ککا و هیڙه‌کانی سه‌لاحه‌دیندا توانیان که‌لێن له‌دیواری شوراکاندا دروست بکه‌ن،^۳ ئه‌وه‌تا له‌نامه‌یه‌کدا که قاضی فاضل نوسیبووی و سه‌لاحه‌دین بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی نادر هاتوه‌وه: به‌جاریک بورجه‌کان ده‌جه‌نگێن و جاریک به‌مه‌نجه‌نیق و تانکو به‌رانه‌کان و هه‌ندی جاریش دیوار کونکه‌ر به‌کار ده‌هێنن، شه‌ویش سریه ده‌نیڤن، جاریک بۆ خه‌نده‌ق پڕکردنه‌وه و جاریکیش بۆ دانانی پلیکانه، هه‌ندی جاریش به‌شه‌وو رۆژ هێرش ده‌که‌ن و جار جاریش به‌که‌شتی له‌ده‌ریاوه،^۴ هه‌روه‌ها پیاوه‌کانیان ده‌یانتوانی بچه‌ سه‌ر دیواری شوراکان ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئامیڤیکی نوٲه‌ بوو که دروستیان کردبوو پێیان ده‌وت

^۱ کتاب الروضتین (۲/ ۱۸۴)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۶۵.

^۲ صلاح الدین الأیوبی، قدری قلجی، ل: ۲۰۴.

^۳ الجیش الأیوبی فی العهد صلاح الدین، ل: ۴۶۵.

^۴ کتاب الروضتین (۲/ ۱۸۵)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۶۶.

(الهر) و جوړه مه نجه نيقيك كه تواناي فريداني به ردی گه وره ی هه بوو كه له كاتي كه وتنيديا
شاره كه ی ده هه ژاند^۱.

۳- دريژي ماوه ی گه مارؤی ده ريبايي و وشكاني؛ نه مه بووه هؤی ماندوو كردن و بيزار كردنی
موسولمانه كان، سهرباری نه و نالوگوړو شوين گوركيځيی كه سه لاهه دين به سوپاكه ی ده كرد،
جه نكاوه ره كانی ناو شاری ناوه ناوه ده گورپی، به لام نه يتوانی له پياده كردنی نه م شيوازه دا
به رده وام بيت، به تاييه ت له كاتي كدا كه خاچه رسته كان گه مارؤيان توند كرد له سهری،
هه روه ها نه و سهر كه وتنانه ش كه سوپای سه لاهه دين به ده سستی ده هينا له گه مارؤی بو سهر
سوپای گه مارؤده ری خاچه رسته كان كاري گه ريبه كي نه و توی نه بوو به تاييه ت له سهره تاي
گه مارؤی خاچه رستاندا^۲، ده رنه نجامی حه تميش بریتی بوو له كه مكر دنه وه ی هه وله
راسته قينه كان و بيژاری ده ريرين له سه لاهه دين و نه م بيژارييه ش ورده وده بوو به نه ريت
دواتر له بيژارييه وه بوو به ره خنه و پاشان له ناو سوپای سه لاهه ديندا دروست بوو كه بووه
هؤی لاواز كردنی ريزی موسولمانان^۳، له نامه يه كيشدا كه سولتان بو خه ليفی عه بپاسی نارد
بوو تيايدا ره هه نده كانی بارودخی ناو عه ككاو كشانه وه ی يه كه له دواي يه كي نه ميره كانی بو
روون ده كاته وه كه به هؤی: نه و ماوه دريژو نه ركه قورسه وه بوو كه كاری كردوه ته سهر
توانايان نه ك گويړپايه لييان و كيڅه كه له باروو دڅه كه دا بووه نه ك له لاوازی نه واند ا چونكه
جله كانيان دپاو چه كه كانيان سواو دره مه كانيان ته واو بوو له كاتي كدا كه ده ريبا
له شه پوله كانی زياتر كه شتی بو فره نجه كان ده نارد جا نه گه ر موسولمانه ه كان يه كيكيان
له وشكانيدا بكوشتا يه له ده ريبا وه هه زارانيان بو ده هات پيډه گه يشت نه گه ر كومه ليكي شيان
له ناو بېرديا نه وه نه وه ده سته و كومه ليكي تر له شوي نياندا ناماده بوون^۴. هه رچه نده
سولتان به هيچ شيتي كه يه كه هينده ی ناماده نه بوونی ته قيه دين عومهری برازی كه چوبوويه وه
بو ميرنشي كه ی له جزيره تاوه كو له زوترين كاتدا بگه رپته وه، دلگران نه بوو، كه رووداوه كانی

^۱ الجيش الأيوبي في العهد صلاح الدين، ل: ٤٦٦

^۲ هه مان سهرچاوه، ل: ٤٦٦.

^۳ الجيش الأيوبي في العهد صلاح الدين، ل: ٤٦٦

^۴ صلاح الدين الأيوبي، قدری قلجي، ل: ٣٠٠

میرنشینه که ی سهرقائی کردبوو نه ی توانی خیرا بگه ریته وه، سولتان سه لآحه دینش ناماده نه بوونی ته قیه دین عومهری به یه کیک له هۆکاره سهره کییه کانی رووخانی عه ککا ده زانی^۱.

۴- لاوازی ده زگای دارایی له سوپای سه لآحه دیندا: مملانیی دورو دریژی له گه ل خاچپه رسته کاندای رووخانی عه ککا په رده ی له سهر لاوازی بواری دارایی له سوپای سه لآحه دیندا هه لمالینی لادا، ناشکراشه که سه لآحه دین گرنگی پیویستی به به پتوه بردنی دارایی نه داو هیچ پاره یه کیشی پاشه که وت نه کردبوو بۆ ته نگانه ئه و پاره به خشینه ش که پتی ناسرابوو واییکده دریته وه که بارودۆخی جیهاد ئه وه ی خواستوو، ئه وه بوو گه وره مان دارایی میسری له ئازادکردنی شامد سهر ف کردو دارایی شامیشی له ئازادکردنی جزیره دا سهر ف کردو دارایی هه مو ئه و شوینانه شی بۆ ئازادکردنی که نار ده ریا سهر ف کرد^۲. هه ر بۆیه خیرا خۆی له هه ژاری و نه داریییه کی زۆردا بینیییه وه که پیویست بوو بۆ دابینکردنی چه ک و ئازووقه و ئالفو که ره سته و موچه ی سهر بازه کانی، هه روه ها نه ی توانی چاره سهری ئه و نه داریه ی که جه نگاوه ره کانی ناو عه ککای گرتبووه وه ئه مه ش ناچاری قهرز کردنی کردن، هه روه ها نه ی توانی ئه سپ و چه کی نوپیان بۆ دابین بکات له بری چه که کۆن و به کارهاتوو ه کان، چونکه ئه سپه کان ماندوو بوون و که ره سته کانیش ته واو تیکشکا بوون هه روه ها که وانه کانیشیان بی تیر که وتبوون^۳. عماد زیاتر له سهر قسه کانی ده پواو ده لی: له م سالانه دا پیدایسته ه کان زۆر بوون که جرێک که پیشه سازه کان پییان دابین نه ده کراو کریکاره کانیش نه یانده توانی پیی هه ستن^۴، ئه مانه گرنگترین ئه و هۆکارانه بوو که بوونه هۆی له ده سته دانی عه ککا.

۵- پاش عه ککا: له ده سته دانی عه ککا کاریگه ری زۆری هه بوو له سهر بارودۆخی موسولمانه کان هه رچهنده ئه م گورزه یه کلاکه ره وه نه بوو به لام توانی موسولمانه کان زۆر لاوژ بکات به جۆرێک که پاش ئه و ده ستیان کرد به به رگریکردنیکی سلبی که خۆی له رووخاندنی هه ندی قه لاو شورادا ده بینیه وه هه تاوه ک نه که ویتته ده ست دوژمن، راسته که شکست هیئانی سوپای سه لآحه دین له گه مارۆدانی صورتا به سهره تای تیکشکانی موسولما ه کان داده نریت، به لام ئه م شکسته سوپای سه لآحه دیندا داده نریت، نه ک له ناو سهر که وتنه کانی خاچپه رستاندا،

^۱ صلاح الدین الأیوبی، قدری قلجی، ل: ۳۰۰

^۲ کتاب الروضتین (۲/ ۱۷۷)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۶۷.

^۳ الجیش الأیوبی، ل: ۴۶۷

^۴ الجیش الأیوبی، ل: ۴۶۷، الفتح القسی، ل: ۵۳۳

مه به ست نه وه يه که نه وه ی له صوردا روویدا بریتیبوو له شکسته پنهانی موسولمانه کان له گه مارؤدانی شاریکدا، به لام له عه ککاداو موسولمانه به رگریکاره کان ټیکشکان و خاچه رسته کان سه رکه وتن^۱.

شه شه م: جه نگی نه رسوف:

ریتشارد شیردل نه خشه يه کی دانا بؤ گپړانه وه ی نه و شارانه ی که که وتبونه که ناری فه له ستین له عه ککاوه هه تاکو عه سقه لان، پیش نه وه ی که به ره و ناوچه کانی ناوه به پریکه ویت بؤ گپړانه وه ی به یتولمه قدیس، بؤ شه م مه به سته ش له روژی پینج شه م مه ی ۲۹ ی ره جه بی ۵۸۷ هـ / ۲۲ ی ثابی ۱۱۹۱ زدا سه رکردایه تی سوپای خاچه رست عه ککای به جه پښت و ریگه ی که نار دهریای گرت به ر چونکه بالی راستی سوپاکه ی له لایه ن که شتیگه لی خاچه رسته وه پاریزابوو، دیاره بارودوخی گه شته که ناسان نه بوو خاچه رسته کان به دده ست گه رماو که می نازوقه و رووخانی نه و گوندو شارانه وه ده یاننالا ند که پیایدا تیپه رده بوون، هه روه ها تنگ پیته لچینی دواوه ی سوپاکه شیان له لایه ن موسولمانه کانه وه بؤ خو ی گرفتیک بوو^۲، له راستیشدا سه لآحه دین نه یه ده ویست سوپای خاچه رست به سه لامه تی تیپه ریپت به لکو شوینی که وتو له وه دهرسا که ریتشارد شیردل به ره و عه سقه لان بسروات و داگیری بکات و وه ک بنکه یه ک به کاربیه پښت و په یوه ندی نیوان نه وو به یتولمه دیسو میسر بیچریت که سه رچاوه ی نارنی هیزی لیده ره، نه وه بوو دوا ی ده سترگرتی خاچه رسته کان به سه ر حه یفادا به هو ی چؤلگردنیه وه له لایه ن پاسگاموسولمانه که یه وه به ره و قیساریه به ریکه وتن، کاتی که لئی نزیك بوونه وه له ۷ ی شه عبان / ۳۰ ی ثابدا پیکدادان له نیوان هه ردو سوپادا نزیك بوویه وه موسولمانه کان بوازی نازادی جموجولیان هه بوو، به لام خاچه رسته کان خو یان له نیوان موسولمانه کان و دهریادا گه مارؤدابوو^۳، رووبه پوبوونه وه ی توندیش خه ریک بوو روژانه له نیوانیاند هه لېگریست و سه لآحه دینیش ده ویست خاچه رسته کان په لکیش بکات بؤ ناوه وه هه تاکو له ریپه وی خو یان لایاندات و له که نار دهریا دور بکه ونه وه و تاییه تمه ندی پشتگیری که شتیگه ل ده دیستبدن، به لام ریتشارد شیردل که به نه زمون و لیها تویی سه ربازی ناسرابوو نه که وته نه و دواوه ی سه لآحه دینه وه و ریپه وی خو ی پاراست و سه ربازه کانی بانگه پښت کرد بؤ پاراستن و پابه ندبوون به یاساوه، نه که وتنه دوا ی سوپای موسولمانه کانه وه، به م شیوه یه ش

^۱ الجیش الأیوبی، ل: ۶۸

^۲ النواذر السلطانیة، ل: ۱۸۹.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۸۹

هه‌لێکی له‌کیس سه‌لاحه‌ین دا که زۆر تاهه‌ زۆری بوو^١، پاشان خاچه‌ رسته‌ کان ده‌ستیان گرت به‌ سه‌ر قیساریه‌ ی وێران کراودا که له‌ لایه‌ن موسوڵمانه‌ کانه‌ وه‌ روخێنرابوو هیچ سودێکیان له‌ و کاره‌ ده‌ست نه‌که‌وت، پاشان درێژه‌ بان دا به‌ هه‌لکشانیان، هه‌تا وه‌کو که شتته‌ نزیک نه‌رسووه‌ و چوونه‌ باکوپی رۆژه‌لاتی شاره‌که‌ که دوو میل له‌ ده‌ریاوه‌ دوور بوو ده‌شته‌که‌ی هێنده‌ فراوان بوو که به‌شی رووبه‌رووبوونه‌ وه‌ پێکدادانی ده‌کرد^٢. سه‌لاحه‌دیش که پێش دوزمه‌ن که‌وتبوو بۆ دارستانه‌که‌ بپاری دا که له‌م شوینه‌دا رووبه‌رووی دوزمه‌ن ببێته‌ وه‌ هێزه‌کانی ئاماده‌کرد بۆ رووبه‌رووبوونه‌ وه‌ن کاتی ریتشارد شیردل به‌مه‌ی زانی له‌دوو قۆله‌وه‌ رۆ و شوینی گرت به‌ر:

♦ ناردی به‌دوای کۆمه‌کی خاچه‌رستان له‌عه‌ککا.

♦ هه‌ولێ رێکه‌وتنی دا له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دیندا.

دیاره‌ سه‌لاحه‌دینیش ده‌ویستی سود له‌کات وه‌ربگریت هه‌تا وه‌کو ئه‌و هێزه‌ تورکمانانه‌ ده‌گه‌نه‌ به‌ره‌وه‌ که‌داوای کردبوون، هه‌ربۆیه‌ خۆی واپیشاندا که‌دانوستانی لاپه‌سه‌نده‌و عادلێ برای نارد له‌بری خۆی و نه‌ویش له‌گه‌ل ریتشارد شیردلدا کۆبووه‌ وه‌ له‌ ١٢ی شه‌عبانی / ٥ی ئه‌یلوولدا، به‌لام گفتوگۆکان به‌هۆی سوربوونی ریتشارد له‌سه‌ر هه‌لوێستی شکستیان هێنا، چونکه‌ ئه‌و سوربوو له‌سه‌ر ده‌سته‌لگرتنی موسوڵمانه‌کان له‌سه‌رجه‌م ئه‌و ناوچانه‌ی که له‌شانشینی به‌یتولمه‌قه‌ دیسدا ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرتوه‌، هه‌ر بۆیه‌ عادل خێرا کوتایی به‌گفتوگۆکان هێنا و کوشتار بووه‌ تا که چاره‌سه‌ر^٣ له‌نێوان هه‌ردوو لادان له‌م کاته‌دا کۆمه‌کی سه‌ریازی گه‌شته‌ هه‌ردوو لاو، خۆیان ئاماده‌ کرد بۆ رووبه‌رووبوونه‌ وه‌و جه‌نگ له‌چیشته‌نگای رۆژی شه‌ممه‌ ١٤ی شه‌عبان ٥٨٧ه‌/ ٧ی ئه‌یلوولی ده‌ستی پێکردو سه‌ره‌تا موسوڵمانه‌کان گه‌مارۆیان دان و زۆری نه‌ما بوو له‌ناویان به‌رن، به‌لام ریتشارد شیردل خۆپاگری نواندو به‌خێرابی ریزه‌کانی رێکخسته‌ وه‌و جه‌نگ له‌به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌وان بوو توانی ریزه‌کانی موسوڵمانه‌کان به‌زینیت، کاتی سه‌لاحه‌دین بینی موسوڵمانه‌کان لاواز بوون^٤ هاواری کردو هانی دان بۆ جیهاد کردن له‌پێناوی خوادا، خۆی به‌دامه‌ زراوی مایه‌وه‌، کاتی

^١ تأریخ الأیوبین، ل: ١٨٩

^٢ الکامل فی التأریخ، له‌ تأریخ الأیوبین مه‌وه‌، ل: ١٩٠

^٣ النوادر السلطانیة، ل: ٢٧٣-٢٧٥، تأریخ الأیوبین، ل: ١٩٠

^٤ تأریخ الأیوبین، ل: ١٩٠

موسولمانه كان ئەم ھەلۆیستە ئازاۋ خۇپراگرانەى سەلاھە دىنيان بىنى پەلامارى خاچپەرستە كانيان داۋ تۈرانيان پاشە كەشەيان پېيكەن بۇ شوپنە كانيان^۱.

جەۋتەم: رووخاندی عەسقەلان:

داۋى جەنگى نەرسوف ریتشارد بەرەو يافا بەرېكەۋتو بەبى بەرگى دەستى بەسەردا گرت، چونكە كەسى لە موسولمانە كانن تىادا نەبوو، ۋەك ئىبن ئەئىر دەلئەت^۲، پاشان دەستى كرد بەبنياتنانە ۋەى سەنگەرو قايمکردنى سەربازگە ۋە شوراكى سەلاھە دىنيش بەرەو رەملە بەرېكەۋتو لەۋى ئەنجۈمەنى جەنگى كۆكرده ۋەو راۋىژى پېكردن ۋەمىر علم الدىن سولەيمانى كوپى جەندەر پاي وابوو كە عەسقەلان چۆل بكاۋ دواتر بېروخىتت چونكە ئامانجى دوزمەن داۋى عەككاۋ يافاۋ عەسقەلان ۋە پاشان قودسە، يافاش كە ریتشاردى تىايە دەكە ۋىەنئوان قودسو عەسقەلانە ۋەو ناشتوانرئ بەرگى لە ھەردوۋ شارەكە بەيەكجار بگىت^۳، ھەروەھا ئەو ئەمىرانەى كە داۋى رووخاندنى عەسقەلانن دەكرد رايانگە ياند كە بەرگىكردن لەۋ شارە پىۋىستى بەبوۋنى پاسگايەكى گەرە ھەيە تىايدا كە ۲۰ تا ۳۰ ھەزار جەنگاۋەر لەخۇ بگىت ۋە تىشيان بەسەلاھە دىن: دەزانى دۋىنئ چىمان بەسەر ھات، ئەگەر فرەنجەكان بىنە عەسقەلان پۈۋە پۈۋيان بىنە ۋە ھەلۋى دەرپە پاندنمان دەدەن ئەگەر ئەۋەش روۋىدات ۋەك عەككامان بەسەر دىت ۋە ئەمەش مەترسىدارە، بەلام سەلاھە دىن بەم رايە پازى نەبوو داۋى لەھەندئ لە ئەمىرەكانى كرد كە بچنە عەسقەلانە ۋەو بەرگى تىادا رىبەخەن، بەلام ئەوان ئەو كارەيان نەكرد، بەلكو جىا لەجاران زۆر توند ۋە لاميان دايە ۋەو دواترىش لەسەر ئەم شىۋازە پاهاتن ۋەك عىمادو ئىبن ئىئىر دەيگىرپنە ۋە كە وتوۋيانە: ئەگەر دەتەۋىت بەرگى لىبكەيت ئەۋە يان خۆت يان يەكئ لە كوپە گەرەكانت لەگەلماندا بنىرە، ئەگىنا كەسمان ناچىنە ناۋىيە ۋە چونكە ۋەك خەلكى عەككامان بەسەردىت^۴. سەلاھە دىنيش نەيتۋانى قەناعەت يان پىيىنئ ۋە ئەمەش زۆر دلتەنگى كردو شەۋ بەغەمبارى مايەۋە، ئىبن شەداد دەلئ: ئەو شەۋە زۆر كەم خەۋتو بەرەبەيان بانگى كردم بۇ خزمەتى ۋە منىش چوۋم مەلىك ئەفضەلى كوپىشى بانك كردو راۋىژى پېكرد دەربارەى ئەم مەسەلەيە ۋە پاشان وتى: سوپند بەخۋا ئەگەر ھەموو

^۱ صلاح الدين و الأيوبي، ل: ۲۷۰، النوادر السلطانية، ل: ۱۸۴

^۲ الجيش الأيوبي، ل: ۴۷۶، له كامل في التاريخ ۋەو.

^۳ الجيش الأيوبي، ل: ۴۷۶، له كامل في التاريخ ۋەو.

^۴ كتاب الروضتين، له الجيش الأيوبي، ل: ۴۷۷.

^۵ الجيش الأيوبي، ل: ۴۷۸

منالەكانم لە دەست بدهم پټم خۆشتره له وهی که یهك بهرد له عهسقلان بپوخیتم، به لام نه گهر خوی گهره نه وهی بپاردا بپټ بۆ پاراستنی بهرزه وهندی موسولمانان چی بکه م^۱. دواچار ناچار بوو پای نه میره کانی په سهند بکات و پازی بوو به رووخاندنی و فره مانی دا به والی شاره که که خوی نه و نه رکه بگریته نه سستق والیش له بهر به یانی ۱۹ی شهعبانی ۵۸۷هـ / ۱۲ی نهیلوی ۱۱۹۱زدا دهستی به رووخاندن کردو خه لکیشی هانداو شورای شاری به سهردا دابه شکردن و بۆ ههر کومه لیک به شیک له شوراکی دیار کردو سه لاهه دین و کوپه که شی له رووخاندنیدا به شدارییان کردو ناردی به دواي عادلی برابیدا که له گوندیکدا خه ریکی خانوو دروستکردن بوو له نزیک رهمله و یافاو داوای لیکرد که دهستی دهستیان پټیکات گفتوگۆی ناشتی له گه لیاندا درٲیکاته وه، هه تاوه کو له رووخاندنی شار ده بنه وه^۲. خه لکیش ژۆر غه مبار بوون به م کاره و گریان هاوریان لٲبه رز بوویه وه، چونکه عهسقلان شاریکی دلگيرو خۆش بوو، بینای گهره و شورای تۆکه ی تیا دا بوو نیشته جیبوونی خۆش بوو ته نانه ت به بوکی شام ناسرابوو^۳، دواي لٲبوونه وه له روخانی فره مانی سوتانیدا، خه لکه که شی کۆچیان کردو به میسرو شامدا بالۆبوونه وه، کرداری و ٲیرانکاری و سوتاندن هه تاوه کو سه ره تای ره مه زانی ۵۸۷هـ کۆتایی نه یلوی ۱۱۹۱ز خایاند، هه رکه له رووخاندنی عهسقلان بوونه وه سوپا دهستی کرد به بنیاتنانی بنکه ی فره مانده ی العادل و پاشان به ره و رهمله به ریکه وت^۴. ریتشارد شتردلٲش هه ستا به تۆکه کردنی یافاو هیژشی نه کرده سه ر به یتولمه قدیس، چونکه نه گهر نه م کاره ی بکردایه نه وه له وانه بوو سوپای سه لاهه دین رٲگای په یوه ندی نیوان نه وو ده ریایان ببچراندایه، بۆیه کاریکی ژیرانه بوو که سه ره تا یافا تۆکه بکات، چونکه نه گهر دهستی به سه ر قودسدا بگرتایه و دواتر پاشه کشه ی لٲیکردایه نه وه بۆ ئابرویان خراپتر ده بوو^۵، هه رچه نده دان به خۆدا گرتن دواخستن درٲژه ی کٲشاو هه ولٲیک بۆ سه لاهه دین ره خسا بۆ به هیژکردنی به ره گری قودس و رٲکخستننه وه ی ریزه کانی سوپاکه ی بۆ جه وله ی دوهم له کاتی کدا که خاچه رسته کان له پشودا بوون له عه ککا، دوپاره بایه خدانی ریتشارد به تۆکه کردنی عه ککا له بایه خدانی سه لاهه دین به رووخاندنی عهسقلان که متر نه بوو، چونکه نه و سه ر کرده خاچه رسته

^۱ الجیش الأیوبی، ل: ۴۷۸

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۱۸۸

^۳ معجم البلدان (۱۲۲/۴)، آثار البلاد، ل: ۲۲۲.

^۴ النوادر السلطانية، ل: ۱۸۹، کتاب الروچتین (۱۹۲/۲)

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۴۷۹

دهيزانی که ناتوانی دست بگریخت به سر به یتولمه قدیسدا به بی به هیژکردنی دهسه لاتی له یافادا، به تاییهت که عه سقلان رووخیترابوو^۱.

هه شتم: ریڅخستنی به رگری نه قودس:

سه لاهه دین تاکاتیکی درهنگ نه که پایسه وه به یتولمه قدیسدا، که پانه وهشی له کۆتایی ذی القعدة ۵۸۷ هـ دا بوو، به لام پیشتتر الملك عادلی نارد بو به سه رکړنه وه و چاود پیکردنی ثاوه دانی تاییه^۲، دیاره به باشی دهزانی کخوی له و ناوچه ویرانکراوانه دا بیټ که سوپا رووخاندنی له نزیک قودس و رهمله، مه به سستیسی له م کاره ی نه وه بوو که له هه مان کاتدا له قودس و له دوژمنیسه وه نزیک بیټ، هه تاوه کو نه که ردوژمن ویستی هیژش بکاته سه ر قورستریان پیڅگریټ و له شویننیکي دهشتایدا رووبه روویان بیټه وه، له ۶۱ هـ والیشدا سه لاهه دین که وره نه میره کانی کۆکرده و راویژی پیکردن ده رباره ی چویننیتی رووبه پووبونه وه ی هیژشی دوژمندا، چونکه هه واله کان وایان بلاوده کړده وه که خاچه رسته کان پرپاری به ریڅه وتنیان داوه به ره و سه ربارزگی نیسلاهی، موسولمانه کانیش یه ک دهنگ بوون له سه ر مانه و هیان له جیی خویانداو نه که ر فره نجه کان هاتن رووبه پوویان ده بنه وه^۳، نه وه بوو دوو پیانو له خاچه رسته په ناداره کان که شتنه سه ربارزگی که ی و ناگاداریان کړده وه که دوژمن دوو سبه ی دیاریکردوه بو هیژش کړدن، دواتر دیلیکی موسولمان که له سه ربارزگی خاچه رسته کان هه له اتبوو که شته سه ربارزگی موسولمانه کان و ناگاداری کړده وه که به یازی هیژش کړدن، نه وه بوو سه لاهه دین دهستی کړد به توکمه کړدن قودس و ناردی بو شاره کان به دوا ی پیوانی شاره زا له م بواره داو سولتان و کوپه کانی و نه میره کانیشی کاریان تیادا کړدو زانایان و ماموستایان و دادوه رانیس هاو کاریان کړدن^۴.

له موسولیشسه وه کۆمه لیکي زۆر که شتن که به په نجا که س مه زنده ده کران و هه موویان به رد تاش بوون بو توکمه کړدن شور او خنده قی شاره که هاتبوون^۵، هه رکه له م کاره بوویه وه فرمانی دا به چاوه ش که بانگه واز بکات بو کۆبوونه وه ی سه ربارزه کان و هه لگرتنی ئالاکان بو رووبه رووبونه وه ی دوژمن له م کاته شدا سوپای نه یوبی توووشی کاره ساتیک بوو به کۆچی دواپی تقی الدین عمر

^۱ الجیش الأیوبی، ل: ۴۷۹

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۱۹۲، الجیش الأیوبی، ل: (۱۹۲/۲)

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۱۹۶ - ۱۹۷، الجیش الأیوبی، ل: ۴۸۰.

^۴ مفرج الکروب (۳۷۵/۲)، کتاب الروضتين، ل: (۱۹۴/۲)

^۵ مفرج الکروب (۳۷۵/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۸۱.

له ناوچهی جزیره داو ئه مه ش سولتانی زۆر نازار دا، به لām ئه مه هه والهی له سه ربازه کان شارده وه، هه تاوه کو ئه مه هه واله نه گات به دوژمن له م کاته ناسکه دا،^۱ هه روه ها سه رکرده ی لیها توو ئه میر حسام محه مه دی کوپی عومهری کوپی لاجینی خوشکه زای سه لāحه دین کۆچی دوایی کرد به هۆی نه خۆشییه که وه له هه مان رۆژی کۆچی دوایی تقی الدین عمر دا له ۱۹ ی ره مه زانی سالی ۵۸۷هـ/ پایزی ۱۱۹۱زدا،^۲ وایده چیت که هه والی ئاماده کاریه کانی سوپای سه لāحه دین به ریتشارد شیردل گه شتبیئت، هه ربۆیه نه یده ویست رووبه پووی ببیته وه زۆر داوای دانوستانی ده کرد، هه تاوه کو بناغه ی په یوه ندی نیوان هه ردوو لابیئت وه رووداوه کانی رۆزانی داهاتوو ده ریان خست، ئه وه بو هه رکه زستانی سالی ۵۸۷هـ/ ۱۱۹۱ز هات هه ردوو لا وه ستان و هیچ رووبه رووبوونه وه یك رووی نه داو سه لāحه دینیش له کاتی تووندبوونی باران باریندا چوو قوودسو خاچه رسته کانیش گه رانه وه بۆ یافاو به شتیکیشیان گه رانه وه بۆ عه ککا به لām ریتشارد زوو زوو نیردراوه کانی ده نارده لای سه لāحه دین و هانی ده دا بۆ ریککه وتن، هه رچه نه سه لāحه دین زۆر ئاره زووی مۆرکردنی ریککه وتن و ئاگر به سستی نه بوو له هه مان کاتیشدا ده یویست سود له بارودۆخی دانوستان وه ریکریت له م وه رزه دا که سوپای ئه میره کانی له لا نه مابوو بۆیه داوای کرد له مه لیک عادل که دووباره ده سستی ده سستی به ریتشارد بکات هه تاوه کو سه ربازه کانی ده وره به ده گه نه به ره وه مه لیک عادلش قودسی به جیهیشت له سه ره تای ره بیعی په که می ۵۵۸هـ ئاداری ۱۱۹۲زدا،^۳ به لām دانوستانه کان بۆ به ره م بوون، بۆیه چه ند کۆمه لیک له خاچه رسته کان هه ستان به داگیرکردنی چه ند شور و قه لāیه ک که بواری به رگریکردنی که م بوو، وه عه سقه لان که ریتشارد نۆزه نی کردبووه وه،^۴ به جۆرێک که تۆکمه ترین قه لā بوو له ته واری ناوچه که ناریه کان فه له ستیندا،^۵ هه روه ها قه لای دارومیان داگیر کرد که سه لāحه دین پێشتر فه رمانی کرد به رووخاندنی کانتیکیش ریتشارد داگیری کرد تۆله ی له به رگریکاران سه نده وه،^۶ هه روه ک چه ندین پێگه ی بچوکیان له که ناری فه له ستیندا داگیر کرد.^۷

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۹۸

^۲ الجيش الأيوبي، ل: ۴۸۰، کتاب الروضتين، (۱۹۵/۲)

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۲۰۵، الجيش الأيوبي، ل: ۴۸۲.

^۴ الكامل في التاريخ، له (الجيش الأيوبي) وه، ل: ۴۸۲

^۵ النوادر، ل: ۲۱۰

^۶ الجيش الأيوبي، ۴۸۲

^۷ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۹۳

نۆپەم: سروشتى دانوستانەكان لەنيوان عادل وريتشارد لەم قۇناغەدا:

دانوستانەكان لە ۱۸ى شەوالى سالى ۵۸۸/ ۹ى تشرىنى دووهمى سالى ۱۱۹۲دا دەستى پيكرى
لەكاتىكا كە ريتشارد نامەيەكى ئاراستەى سەلاحەدين كرد لەسەريازگەكەيەو لەنزىك بازوردواوى
دانوستانى ليكرى لەپيناو ئاشتەوايدا بەبيانوى ئەوەى كە كوشتار خەلكىكى زۆرى لەهەردوو لا
لەناو بردووو و لايتيشى ويران كردوو،^۱ بەلام ئەم دانوستانەش كە سەلاحەدين مەليك عادلى تيايدا
نارد شكستى هينا بەهۆى سوربوونى ريتشارد لەسەر گيپانهوہى بەيتولمەقديسدا و ئەو ناوچانەى
كە دەكەونە رۆژئاواى دەرياي نوردنەوہ بەهەمووقەلاو شوراكان و خاچى الصليبوتەوہ، ئەمە وياپى
سوربوونى لەسەر عەسقەلان، سەرچەمى ئەم مەرجانەش لەلايەن سەلاحەدينەوہ پەتكرانەوہ، بەلام
پاش چەند رۆژىك ريتشارد چەند پيشنياريكى نووى خستە بەردەم سەلاحەدين كە تيايدا هاتبوو:

۱- مەليك عادلى براى سەلاحەدين هاوسەرگيرى لەگەل شازادە جواناي خوشكى ريتشاردو
هاوسەرى پاشاي صقلية بكات.

۲- سەلاحەدين هەموو ئەو ناوچانەى كە لەژێر دەستيدايە لەفەلەستيندا رادەستى براكەى
بكات و ريتشارد شيردليش ناوچە كەناريەكانى پيڤەدات بەعەسقەلانيشەوہ كە بەم دوايانە
داگيرى كردبوو.

۳- بووك و زاوا لە بەيتولمەقديسدا نيشتەجى بن و گاوردەكانيش سەردانى كلنيساي قيامە بكەن.

۴- خاچى الصليبوت بگيردريتهوہ بۆ گاوردەكان.

۵- ديلي هەردوو لا ئازاد بكرين.

۶- هەندى گوندو ناوايى ناو فەلەستين بدريتهوہ بە داويە و نسبتيارەكان.^۲

عادل ئەم پيشنيارنەى پيپاش بووو پيشوازي ليكرى زۆر بەدروستى دەزانى بۆ يەكخستنى
موسولمانەكان و خاچپەرستەكان لەژێر دەسەلاتيدا لەولائى شام و چەسپاندنى كاروبارەكان لەسەر
بنەماى خۆشەويستى و پيكرەوہ ژيان لەنيوان هەردوو لادا.^۳

سەلاحەدينش ئەم پيشنيارەى بەجۆرە گالتيەك دەزانى، بەلام خۆشحال بوو بەپەسەند
كردنى، واديار بوو كە رازى بوونى بەم پرۆژەيەش لەو بارەيەوہ سەرچاوەى گرتبوو كە پاشاي

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۲۹۲، تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۹۴

^۲ الحركة الصليبية، عاشور (۸۸۲/۲).

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۲۹۳، تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۹۴

ئىنگلىتەرا ناتوانىت ئەم پرۆژەيە جىبەجى بىكات، ئەمە تەنھا فىلۋ گالتهيە^۱، ئەو ەبوو خىرا كۆسپ لەلايەن جواناۋە بۇ ئەم پرۆژەيە دروست كرا كە تووشى شۆك بوو كاتىك ئەم ەوالەي بىست وتى: ەيچ پىويسىتيەك بەدىناكات بۇ شووكرەن بەپياۋىكى موسولمان، ئەمەش واىكرە لەرىتشارد كە داوا لەمەلىك عادل بىكات كەبىتتە گاۋر بۇ نەھىشتىنى ئەو كۆسپ بەلام عادل ئەو ەي پەتكرەو ە^۲.

لەراستىشدا پەسەندكرەنى ئەم پرۆژەيە لەلايەن ئەو سى سەركرەيەو ە، بەلگەيە لەسەر ئەو نىزىكىيە راميارى و شارستانىيە كە لەولاتى شامدا پەيدا بوو دواي تىپەپىۋونى سەدەيەك بەسەر دەستپىكرەنى جەنگەكانى خاچپەرىستىدا، ئەمە جگە لەگەشەكرەنى گيانى لىپورەيى كە بەئاشكرا لەرەفتارى ەردوۋ لادا بەدەيدەكرا، بەبەلگەي كۆپۋونەو ەي رىتشارد لەگەل مەلىك عادل لەسەر خوانىكى رازاۋەو تايبەت لە ۱۸ى شەۋالى ۵۸۸ك دا، پاش پتەوكرەنى دۆستايەتى نىۋانىان لەيەك جىابۋونەو ە، ەروەها پاشاى ئىنگلىزى ئارەزوۋى خۆى نىشاندا بۇ كۆپۋونەو ە لەگەل سەلاخەدىندا، مەلىك عادل داۋاكەي رەتكرەو ە وتى: پاشاكان كاتى كۆدەبنەو ە ناكۆكى دەكەويتتە نىۋانىان بۆيە دەبى پاش پىككەوتن كۆپۋونەو ە ئەنجام بەرئىت^۳، رىتشارد شىردلىش سەرقال بوو بەچارەسەركرەنى كىشەي خاچپەرىستەكان بەتايبەت ناكۆكى نىۋان كونراددى مونتىفات و جاى لوزىنان^۴.

دەيەم: تىگەيشتىكى سىياسى سەلاخى كەھاتۋا بوون لەگەل جەنگدا:

لەو كاتەدا كە دانۇستان لەگەل رىتشارد شىردلدا بەردەوام بوو، سەلاخەدىن پىشۋازى كرد لەرىنۆلدى فەرمانرەۋاى صىدا كەو ەك نىردراۋى كونراددى مونتىفات ەاتبو پىشنىارى ەاۋپەيمانىتى كرد لەگەل سەلاخەدىندا لەبەرامبەر بەپىدانى صىداۋ بەىروت، تەنانت پىشنىارى كىرپانەو ەي ەككاي كرد بۇ موسولمانەكان، مەبەستىشى لەمە گۆپىنى ئاراستەي دانۇستانەكان بوو لەبەرژەو ەندى خۆى^۵.

كاتى رىتشارد شىردل بەجموۋلەكانى كونراددى زانى ەوللى زۆرى دا بۇ كىرپانەو ەي بۇ رىزى خاچپەرىستان، بەلام ەولەكانى بىئاكام بوون، دى مونتىفاتىش ەوللى لىكتىگەيشتىنى لەگەل

^۱ الجيش الأيوبي، ۴۸۲

^۲ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۹۴

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۳۰۱، ۳۰۰، تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۹۴

^۴ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۹۵

^۵ النوادر السلطانية، ل: ۲۸۵، ۲۸۶، ۲۹۷

سه لاهه دیندا دوویاره کرده وه، سه لاهه دینیش کۆبوونه وه یه کی سازکرد بۆ فه رمانده کانی سوپاکه یه تاوه کو بزانیته له گه ل کام لایه نی خاچه رستدا درێژه به گفتوگۆکانی بدات، مه لیک عادل و هه ندی له نه میره کانی له گه ل درێژه دان به دانوستان له گه ل پاشای ئینگلیزدا بوون، چونکه نه و رۆژه لات به جێده هیلت، له کاتیکدا که دی مونتیفرات ده یویست له فه له ستیندا نیشته جیبت، نه وه بوو بریاردا پێشنیاره کانی ریتشارد شیردل قبول بکه ن^۱. سه رباری هه وه کانی لیکه یشتن و نه و جه نگه سنورداری که له نیوانیاندا رویدا به لام هیچ پالنه رێک نه بوو بۆ له یه ک نزیکبونه وه، له م کاتانه شدا له رۆژئاواوه هه والی ناخۆش گه یشته ریتشارد شیردل، چونکه یوچه نای برای هه ستابوو به نه حجامدانی کو ده تایه ک له درزی نه مه ش ده یخواست که به زوترین کات بگه پێته وه بۆ ولاته که ی، به لام نه یویست رۆژه لات به جیبه یلت پێش نه وه ی کێشه ناوخییه کانی خاچه رستان چاره سه ر بکات و له گه ل موسولمانه کانیشدا لیک تیکه یشتن مۆر بکات هه رچی کێشه ناوخییه کانیش بوو نه وه به تیرۆکردنی دی مونتیفرات له لایه ن حه شیشیه کانه وه کۆتایی پێهات له ۱۳ی ره بیعی دووه می سالی ۵۸۸هـ / ۲۸ی نیسانی سالی ۱۱۹۲زدا^۲، به م شیوه یه ش ریتشارد شیردل له رکابه ریکی سه رسه خت رزگاری بوو و دهستی به سه ر سودا گرت و هنری دی شامبازی هه لبژارد بۆ پاشایتی مه مله که تی به یتولمه قدیس دوا ی نه وه ی ئیزابیلای هاوسه ری کونرادی ماره کرد که میراتگری ته ختی پاشایه تی بوو^۳، سه باره ت به کێشه کانیا ن له گه ل لایه نی ئیسلامیدا نه وه پێویستی به جۆریکی تر له چاره سه ر بوو، که نه ویش بوونی هیزو گێرانه وه ی به یتولمه قدیس بوو، نه وه بوو له ۹ی جه مادی یه که م / ۲۳ئایاردا دهستی گرت به سه ر قه لای دارومدا دوا ی به رگری کردنه پاسگا که ی به لام نه یوانی ده ست بگریته به سه ر مه جده ل و یافادا، بۆیه به ره و عه سقه لان به ریکه وت له و پێوه به ره و به یتولمه قدیس هه لکشا و له ۲۷ی جه مادی یه که م / ۱۱ی حوزه یراندا گه یشته به یت النوبه^۴، سه لاهه دینیش خۆی ئاماده کرد بۆ رووبه پوو بوونه وه ی و به ره و به یتولمه قدیسدا به ریکه وت.

^۱ تاریخ الأیوبیین، ل: ۱۹۵

^۲ النوادر السلطانیة، ل: ۳۱، تاریخ الأیوبیین، ل: ۱۹۵

^۳ تاریخ الأیوبیین، ل: ۱۹۵

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۹۶

یازدهیه م: ری و شوینه کانی سه لآحه دین بۆ بهرگریکردن له قودس:

سه لآحه دین ههستا به گرتنه بهری چهند ری و شوینه کی کاتی بۆ بهرگریکردن له و شاره پیروژه

له وانه:

- ۱- شورا کانی به سهر ئه میره کانیدا دابه شکردو هه موو پێداویستیه کانی بهرگری بۆ دابین کردن.
- ۲- سه رچاوه کانی ئاوی له ده و روبه ری قودسدا تیکداو هیچ سه رچاوه یه کی ئاوی خواردنه وه ی به ده وری قودسدا نه هیشت، ئه مهش دوژمن تووشی تینویتی ده کات ئه گهر ویستی هیرش بکات.
- ۳- هه موو هیزه کانی له ده و روبه ره وه بانگهیشت کرد، ئه وه بوو مه لیک الافضل له گه ل سه ربازانی رۆژه لات و بدرالدین دلدزم یاروقی له تورکمان و عزالدینی کوپی موقه ده مدا هاتن^۱.
- ۴- هه ستانی سواره موسولمانه کان به ئه نجامدانی هیرشی کتوپر بۆ سهر سه ربازگه ی خاچه رسته کان^۲.

پاشان سه لآحه دین له ۱۹ ی جه مادی دووهم / سه ره تای ته موزدا کۆبوونه وه یه کی له بهیتومه قدیسه ساژداو له گه ل فه رمانده کانی سوپاکهیدا بۆ راویژکردن سه بارهت به باشترین رێگه چاره بۆ بهرگریکردن له شاره که له بهرامبه ر هیزی زه به لاهی خاچه رسته کاند، ئه وه بوو سولتان داوای له قاضی ئه بن شه داد کرد که دانیه شته که ده ست پێیکات ئه ویش له سه ره تای قسه کانیدا باسی فه زلی جیهاد و تیکۆشانی کردو داوای لیکردن که شوین پێغه مبه ری مه زن (د.خ) بکه ونو هه موان قسه کانیان پی باش بوو، پاشان بێده نگ بوونو داوای که میک سه لآحه دین دهستی به قسه کردن کردو له و شتانه ش که باسی کرد: خوینو سه رو مائی موسولمانان له ئه ستۆی ئیوه دایه، ئه م دوژمنه ش له ناو موسولماناندا که سیك نییه رووبه رووی ببیته وه جگه له ئیوه، جا ئه گهر ئیوه که مه رخه می بنوینن ولاتمان وه ک کاغه ز ده پێچنه وه و تاوانیش له گه ردنی ئیوه دایه، ئه گهر ئیوه ش بهر په رچیان بده نه وه ئه وه موسولمانان له ناوچه کانی تر دا چاو له ئیوه ده که نو والسلام^۳. ئه وه بوو ئه میر سه یف الدین مه شطوب هاته گۆو وتی: گه وهره م: ئیمه خزمه تگوزاری تۆین، تۆ گه وهره ت کردینو نیعمه تی خوئت پێبه خشینو ده وله مه ندت کردینو ته نها گه ردنمان هه یه ئه ویش له بهر

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۹۶

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۹۶

^۳ مفرج الکروب (۳۸۶/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۸۵.

دهستی تۆدایه، سویند به خوا که سمان پاشه کشه ناکهین تا دهمرین، ئاماده بوانیش بهم قسانه ی مه شطوب رازی بوون ئه مهش سولتانی دلخوش کرد، به لام ئه میره کان خیرا له رۆژی دواتردا له مه هه لۆیسته یان پاشگه زبونه وه وه که ئه بو الهیجاء هه والی داوه. ئه وه بوو رایان گه یاند که هه له یه خۆیان له ناو ئه و شاره دا گه مارۆ بدهن، چونکه ده ترسن وه که خه لکی عه ککایان به سه ر بیته و بۆیه رو به روو بوونه وه یان له ده ره وه ی شوراکانی قودسدا پی باشتره و وتیان: ئه گه ر خوای گه وره نوسیبیتی به سه ر یاندا سه ر بکه وین ئه وه پاشماوه ی ولاته که یان ده که ویتته ده ستمانه وه، ئه گه ر شکستیمان هینا ئه وه سه ر یازه کان ده رباز ده بن و قودسیش دهستی به سه ردا ده گیریت^۱، سه لاهه دینیش به وه لامی ئه میره کان قه ناعه تی نه کرد چونکه مه سه له ی قودس لای ئه و مه سه له یه کی مه زنه و به کێوه کانیش هه لئاگیریت، به لام ئه میره کان وه لامیکی توندیان دایه وه که له و کاته وه که پیشتر باسمان کرد فیژیوویوون وادیار بوو ململانی نیوان سه ربازو ئه میره کوردو تورکمانه کانی گه شت بووه لوتکه و ئاستیکی مه ترسیدار ئه مهش به قسه کانیاندا دیار بوو کاتیک وتیان: تۆ ئه گه ر ده وته ویت بچینه ناو قودس ئه وه ده بیته له گه لماندا بیته ئه گینا کورده کان متمانه یان به تورکه کان و تورکه کانیش متمانه یان به کورده کان نییه^۲، له راستیشدا سه لاهه دین له بارودۆخیکدا بوو که ئیره یی پینه ده برا، ئه بن شه دادیش باشی کرد که کاتێ ئامۆژگاری کرد به وه ی که کاروباری خۆی بسپیریت به په ره ردگارو دان به ده سه ته وه سانی خۆی له به رامبه ر ئه و ئه رکه دابنێ که گرتوویه تیه ئه ستۆ به لکو خوای گه وره به هانایه وه بیته، ئه وه بوو ئه بن شه داد بینی نوژی ده کردو فرمیسک هۆن هۆن به چاوه کانیاندا ده هاته خواره وه و ده تکاته سه ر شوینی کرپنۆش بردنی ن پاشان رۆژی هه یینی قودس و دورو دریز تپه پری و پیاوانی هه والگری هاتن و رایانگه یاند که خاچه رسته کان بریاریان داوه هیرشه که یان به ره و قودس رابگرن^۳، ئه بن الاثیر ده لئ: ریتشارد داوای له خاچه رسته پیشینه کان کرد (گاوه کانی شام) که بارودۆخی شاری قودسی بو باس بکه ن، قایمکاریه کانی سه لاهه دینی بخه نه پیش چاو ئه وانیش ئه و کاره یان کرد کاتێ به ته واوی له بارودۆخی شاره که دلتیا بوو، وتی: ئه مه شاریکه ناتوانریت گه مارۆ بدریت هه تا وه کو سه لاهه دین زیندو بیت و موسولمانان یه ک بن^۴، ئه مهش وای له خاچه رسته کان کرد که بن به دوو به شه وه ن

^۱ مرآة الزمان (۸/ ۴۱۶)، الجيش الأيوبي، ل: ۴۸۵.

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۲۱۷، الجيش الأيوبي، ل: ۴۸۵.

^۳ الجيش الأيوبي، ۴۸۶.

^۴ الكامل في التاريخ، له (الجيش الأيوبي) وه، ل: ۴۸۲.

به شيکیان که داوای هیرشکردنه سهر قودسیان ده کردو به شی دووه میش که داوای وهستان و دهست هه لگرتنیان ده کرد، ریتشاردیش له گه ل دهستی دووه مدا بوو، به لام فره نسیه کان له گه ل رای یه که مدا بوون و وتیان: نیمه به هوی قودسه وه ولاته که مان به جیه یشتووه به یی قودس ناگه پینیه وه، ریتشاردیش وه لامی دانه وه و تی: ئەم شوینه ئاوی تیا دا نه ماوه له کوئی ئاو بخوینه وه؟ وتیان: له ئاوی گوندی نقوع ده خوینه وه، رۆژی یه کجار ئاو ده خوینه وه^۱، پاشان خاچپه رسته کان په نایان برد بۆ بنه مای هه لېژدن و کۆکردنه وه ی دهنگ بۆ کارکردن به پای زۆرینه، له ئاکامدا پای وهستاندن هیرش زۆتر بوو هه ر بۆیه به ره و رهمله به ریکه وتن^۲ و سولتانیش به مه زۆر دلخۆش بوو^۳.

دوازدهیه م: جهنگی یافا:

جهنگی یافا و ئاکامه که ی به دوایه مین رووبه ربوونه وه ی دیارو گرنگ له نێوان موسولمانه کان و خاچپه رسته کانی شالای سییه مدا داده نریت، ئەوه بوو ریتشارد شیردل ئەم شارهی کردبوویه بنکه یه که بۆ سوپاکه ی پاش سهرکه وتنی به سهر سه لاهه دین له ئه رسوفدا، ئەم هه ش به هوی نزیکه وه له به یتولمه قه دیسد،^۴ له هه مان کاتیشدا که دانوستانه کان له نێوان موسولمانه کان و خاچپه رسته کاند به رده وام بوو بۆ گه یشتن به ریکه و تننامه یه که، ریتشارد شیردل یافای به جیه یشت و به ره و عه ککا به ریکه وت و پلانیکه ی دانا بوو بۆ گه رانه وه بۆ ولاته که ی ئەگه ر هات و دانوستانه که نه گه شتنه ئاکامیک و پلانه که ش به هه لکشان به ره و به یروت و له ویشه وه گه رانه وه بۆ ئه وروپا پیک ده هات^۵. ئەم جموجوله ش هه لیکه ی بۆ سه لاهه دین ره خساند که توانی بیقوزیته وه بۆ ریکه ستنی هه لمه تیک بۆ سهر یافا و پینده چیت چوار ئامانجی له م هیرشه هه بیت:

• ویستویه تی ده سته بگریت به سهر یافادا له کاتی ئاماده نه بوونی پاشای ئینگلیزدا.

• به هیوای به ده سته یتنانی سهرکه و تننیکه یه کلاکه ره وه بوو له یافادا.

• هه ولێک بۆ به رزکردنه وه ی وره ی سهر یازه کانی.

• بۆ ریکرتن له داگیرکردنی به یروت له لایه ن ریتشارد شیردل هه^۶.

^۱ النوادر، ل: ۲۱۷، ۲۱۸، الجیش الأیوبی، ۴۸۶

^۲ شفاء القلوب، ل: ۱۷۵، الجیش الأیوبی، ۴۸۷

^۳ الجیش الأیوبی، ۴۸۷

^۴ تاریخ الأیوبیین فی مصر و بلاد شام و الجزیره، ل: ۱۹۹

^۵ تاریخ الأیوبیین، ل: ۱۹۹

^۶ تاریخ الأیوبیین، ل: ۱۹۹

هه ركه سه لاهه دين له يافا نزيك بووه وه له ١٥٥ ي رهجه بى ٨٨٥ ي ك / ٢٧ ته موزى ١٩٩٢ زدا شه وه خيرا خاچه رسته كان نامه يه كيان ئاراسته ي ريتشارد شيردل كرد كه تيايدا هه والى هيرشكرده سهر يافاويان پى راگه ياند، شه ويش خيرا ريگه ي دهرياي گرته بهر بۆ به ده مه وه چوونى و بيزايى و جه نه واييه ئيتالييه كانيش كۆمه كيان كردو سوپايه كيشى له رى وشكانيه وه نارد، به لام باى پيچه وانه (دژه با) له نزيك كيوى الكرم له دا هيشتيه وه سوپاي وشكانيش ئاماده نه بوون بچه يافا پيش گه يشتنى پاشاكيان، بۆيه هيواش ده رويشتن^١، شه پيشهاته ش هه ليكي باشى بۆ سه لاهه دين ره خساند بۆ ئازادكردى يافا، شه وه بوو له ١٨ ي رهجه بى / ٣٠ ته موزدا توانيان بچه ناو شاره كه وه دواى جه نكيكى توند له گه ل پاسگا كه داو پاشان ئابلوقه ي قه لاكه يان داو خاچه رسته كان ناچار بوون كه داواى ريگكه وتن بكه ن، له و كاته شدا كه ديارى كرabo بۆ ته تسليم كردنى قه لاكه به موسولمانان ريتشارد شيردل دابه زيه سهر وشكاني و دژه هيرشيكى كرده سهر موسولمانه كان و توانى بچيته ناو شاره كه وه موسولمانانى له شاره كه وه دهر ناو سه لاهه دينيش پاشه كشه ي به سوپاكه ي كرد^٢. له م كاته شدا نه خووشى زورى بۆ ريتشارد هينا بوو به رده وام بوو له ناردنى نيردراو بۆ داواكردى ميوه به فر له سه لاهه دين، هه روه ها به هوى نه خووشيه كه يه وه ئاره زوى خواردنى قوخو به هى ده كرد سه لاهه دينيش به ليبورده يى خوى بۆى ده نارد^٣، هه روه ها ريتشارد شيردل دووباره ئاشته وايى خسته پيش چاوى سه لاهه دين و كۆمه ليك هوكا ريش پالنه رى بوون بۆ له وانه:

• ئازار زورى بۆ هينا و نه خووشى ته نكي پيهه لچنى و ته ندروستى به شيوه يه كى بهرچاو به ره و خراپى ده رويشت شه وش واى ليكرده وه سه و سه لاهه دين و تواناي سهركرديه تيكردنى سوپاكه ي و پلاندانانى دروستى نه مي نيت.

• چه نه هه واليكى ترى ناخوشى له ئينگلته راوه پيگه يشت كه باسيان له وه ده كرد كه يوچه ناى براى چه نه كارىكى خراپى شه نجامداوه و پتيويست به گه رانه وه ي به په له ي ريتشارد ده كات.

• نه هاتنى كۆمه كى سه ربازى له شه وروپاوه.

• بيتومي د بوون له گيرانه وه ي به يتولمه قديسدا.

^١ هه مان سه رچاوه، ل: ٢٠٠

^٢ هه مان سه رچاوه، ل: ٢٠٠

^٣ هه مان سه رچاوه، ل: ٢٠٠

• ئەو ماندوو بووون و شەكەتییەى كەتووشى خاچپەرستەكان بوو بوو و ئەو بېزارى و بېتمانەییەى كەهینىرى خوشكەزاو تاىەفە مەسیحیە ئاینى و سەربازییەكان بەرامبەر بەسیاسەتەكانى دەریان بېرى^۱.

سەلاحەدینیش ئاماژەى داوە بەو ھۆكەرانی كەپالایان پتوھ ناوہ و بۆ قایل بوون بەرێككەوتن لەوانە:

- ناكۆكى نىوان كوردو توركەكان لەسوپاكەیدا.
- بېزار بوونى سەربازەكانى و ئاشكراكردنى نەیارى و نارەزایى دەرپېرىن.
- زیادبوونى ھىزى دوزمن.
- ترسى لەروودانى ناكۆكى لەنىوان بنەمالەكەیدا لەكاتى كۆچى داواو وازھێنانیان لەگرنگیدان بەبەرژوھەندى گشتى^۲.

سیازدەھەم: گفتوگۆكان و رێككەوتنى رەملە:

گفتوگۆ لەگەڵ فرەنجەكاندا بۆ ماوھى ۱۵ مانگ بەردەوام بوو چلو دوو وەفد تیايدا بەشدارییان كرد، ھەمیشەش پاشای ئینگلیز دەستپێشخەربوو لەداواكردنیدا^۳، گرنگترین ئەو قۇناغانەش كەدانوستانەكان پیايدا تێپەر بوون ھەتاوھكو سولج و ئاشتەواى بریتیبوون لە:

قۇناغى یەكەم: پاش دە رۆژ لەگەشتنى ریتشاردى پاشای ئینگلیز ھەستا بەناردنى نوینەرێك بۆ لای سەلاحەدین و مۆلەتیشى پێدا كەسەرەتا بچیتە لای مەليك عادل و لەگەڵ ئەودا پێكەوھ چوونە خزمەت سەلاحەدین، كورتەى نامەكەشى ئەوھبو كە ریتشاردى پاشای ئینگلیز داواى ئەنجامدانى كۆبوونەوھ لەگەڵ سەلاحەدیندا دەكات و سەلاحەدینیش بەبێ دوولئى وەلامى داىوھەو وتى: پاشاكان پاش ئاگر بەست كۆدەبنەوھ، جا ئەگەر ریتشارد دەپەوئ لەگەڵ سەلاحەدیندا كۆبیتەوھ پێویستە سەرەتا ئاگر بەست مۆر بكات پێش كۆبوونەوھ و پێویستە وەرگێرێكى باوھرپێكراو لەنىوان ھەردوو لادا ھەبێت كە بەباشى لەقسەى ھەردوو لا بگات، ئەگەر ئاگر بەست مۆركرا ئەوھ كۆبوونەوھ ئەنجام دەدەین. پاشان نێردراوھكە گەراپەوھ بۆ لای ریتشاردو دووبارە ھاتەوھ ئەم جارە لەگەڵ مەليك عادل قسەى كردو رێككەوتن لەسەر ئەنجامدانى كۆبوونەوھ لەنىوان مەليك عادل و ریتشارد شێرڤل دا لەمرج عكاو بەئامادەبوونى سەربازەكان و وەرگێرەكە،

^۱ تارىخ الأيوبيين، ل: ۲۰۱

^۲ تارىخ الأيوبيين، ل: ۲۰۱

^۳ صلاح الدين المفترى عليه، ل: ۳۲۵

پاشان نیردراوه که گه پایه وه، به لام به هوی نه خۆشییه وه چه ند رۆژێک دوا که وت، هه رچه نده راستیه که ی ئه وه بوو که ریتشارد خۆی نه خۆش بوو نه وه ک نیردراوه که ی، له ریوایه تیکی تریشدا هاتوه که فه رمانده خاچه رسته کان ریککه وتنیان له گه ل موسولمانه کاندرا تکرده وه ته وه و وتیانه: ئه مه مه ترسیداره بۆ ئایینی گاوران، پاشان نیردراوه که دووباره گه پایه وه و پۆزشی بۆ دواکه وتنه که ی هینایه وه به وه ی که به هوی نه خۆشییه وه بووه، له و شتانه ش که وتی: پاشانکا که لیک نزیکه بوونه وه ده بێ خه لاتو دیاری بۆ یه کتر بنیژن، هه روه ها وتی: دیارییه کی شیام پێیه بۆ موسولمانان و داوی مۆلت ده که م بۆ گه یاندنی پێی، مه لیک عادلش رازی بوو له به رامبه ر ناردنی دیاریه ک بۆ پاشای ئینگلیز، پاشان نوێنه ره که وتی: دیارییه که مان گیانه وه ریکی ده ریایه له ده ریاهه بۆمان هیناوه، به لام لاواز بووه و اباشه بالنده و مریشکمان بۆ بێنن هه تاوه که به هیز بێت و بۆتانی بێنن، مه لیک عادلش به گالته وه وتی: پاشاکه تان پێویستی به په له وه رو مریشک هیه و ده یه وێ به بیانوی ئه مه وه بۆی بنیژن، پاشان بۆ چه ند رۆژێک بێده نگ بوون، دواتر نیردراوه که هاته وه که سیکی مه غریبی موسولمانی هینابوو که خاچه رسته کان ماوه یه کی زۆر بوو دیلیان کړدبوو وه ک دیاریه ک بۆ سولتان ئه ویش دیارییه که ی وه رگرت و ئازادی کړدو به ریزه وه نیردراوه که ی به ریخست^۱. میژوونووس ئیبن شه دادیش ئه و هۆکارانه ی ناشکرا کړدوه که له پشت ئالوگۆرکړدنی نیردراوه کانه وه بووه ده لێ: مه به ستی خاچه رسته کان له ناردنی ئه و نامانه زانینی به هیزی و لاوازی ده روونی موسولمانه کان بوو، مه به ستی موسولمانه کانیش له وه رگرتنی نامه کان زانینی هه مان شت بوو لای خاچه رسته کان^۲.

قۆناغی دووهم: له ۹ی جه مادی دووهمی سالی ۵۸۷/ ۴ی یۆلیۆی ۱۱۹۱ز داو له کاتی هه لگیرساندنی جه نگ له نیوان موسولمانه کان و خاچه رسته کاندرا له عه ککاو کاتی که پاسگا ئیسلامیه که ی عه ککا بپاری دا واز له جه نگ و کوشتار بێنیت و ئه مه شیان به نامه یه ک بۆ ریتشارد نارد و ئه ویش ئه مه ی ره تکرده وه، به لام له هه مان رۆژدا سێ نیردراوی نارد بۆ لای سه لآحه دین بۆ داوی میوه و به فر، نیردراوه کانیش باسی ئه وه یان کړد که پێشه نگ و فه رمانده ی ئسبتاریه سبه ین دیت بۆ قسه کړدن له باره ی ریککه وتنه وه هه روه ها سه لآحه دین ریزی له نیردراوه کاندرا سه ردان ی بازاپی سه ربازه کانی پیکردن و له هه مان رۆژیشدا گه پانه وه سه ربازگه که ی خۆیان، پاش ئه وه ش شاری عه ککا راده ستی خاچه رسته کان کراو سه لآحه دینیش پێشوازی له نیردراوه کان کړد بۆ مه سه له ی

^۱ تاریخ الحروب الصلیبه، محمود سعید عمران، ل: ۱۷۵.

^۲ تاریخ الحروب الصلیبه، محمود سعید عمران، ل: ۱۷۵.

به به ده سته وه دانی عه ککا، نه مهش لایه نیکه ته نها په یوه ندی به شاری عه ککاوه هه یه، وهک پیشتر روونمان کردیه وه په یوه ندی به ناوه پوکی مه سه له ی ناشته وایی گشتیه وه نییه که له م لاپه رانه دا تاوتوی ده که ین^۱. لاپه ره ۹۴۳ نیه واته په پره که به و ناوه وه نیه.

قوناغی سییه م: قوناغی سییه می گفتوگوزکانیش، له قوناغی پیش جهنگی نه رسوفدا بوو، نه وه بوو له یازدهی شه عبانی ۵۸۷هـ/ سیتی سیپته مبهری ۱۱۹۱زدا چهند نیردراویک له لایه نی خاچه رسته کانه وه هاتن و داوی قسه کردنیاں له گه ل مه لیک عادل کردو، ریتیان پیدراو نا کامی قسه کانیش نه وه بوو که: جهنگ دریزه ی کیشاوه و له هر دو لا چهندین پاله وانکوژراوه، نیمه ش بو سه رختنی فره جه کانی که نار ده ریا هاتووین و جا ئیوه له گه ل نه واندا ریگ بکه ون و باهه ریه که مان بگه ریته وه بو شوینی خوی، سه لآحه دینیش به ناوه پوکی قسه کانی نیردراوه کانی زانی و نامه یه کی نووسی بو مه لیک عادل برای داوی لیگرد که دریزه بدات به گفتوگوزکان له گه ل ریتشاردا هه تاوه کو کومه کی به موسولمانه کان ده گات. نه وه بوو رۆزی دواتر مه لیک عادل له گه ل پاشا ریتشارد شیردل دا کوبویه وه هیمفری سید تبین وه رگپری نیوانیان بوو، مه لیک عادل پرسیری له ریتشارد کرد ده رباره ی مهرجه کانی بو ناشته وایی، نه ویش وتی: "هه مو ناوچه کانمان بو بگپنه وه و بچنه وه بو ولاتی خوتان، نه مهش گه رانه وه بو پیش جهنگی حطین ده گه یه نیت، مه لیک عادلش نه م جوړه مهرجانه ی قبول نه کردو به توندی وه لامی پاشای ئینگلیزی دایه وه، چهند قسه یه ک چوو به به ییاندنا که پیوستی کرد پاشای ئینگلیز و هاوه لانی شوینه که به جیبه یلن، پاشان جهنگی نه رسوف روویدا که تیایدا هیزه خاچه رسته کان سه رکه وتن هه رچه نده سه رکه وتن که یان یه کلاکه ره وه نه بوو، پاش هشت رۆژ له کاتی مانه وه ی خاچه رسته کان له یافادا به سه رکردایه تی ریتشارد و هه ستانی سه لآحه دین به رووخاندنی شاری عه سقه لان، له تۆزده یه می شه عبانی سالی ۵۸۷هـ/ یازدهی سیپته مبهری ۱۱۹۱زدا که سانیک له لایه ن مه لیک عادل وه گه شته لای سه لآحه دین و ناگاداریان کرده وه له وه ی که خاچه رسته کان له گه ل مه لیک عادلدا ده رباره ی سولج و ریککه وتن قسه یان کردوه و مهرجه کانیشیان بریتیه له گپانه وه ی ناوچه کانی که نار ده ریا، سه لآحه دینیش داوی له عادل برای کرد که ده رگای گفتوگو بکاته وه به هوی نه و بیزاریه ی له ریزی موسولمانه کاندنا به دیده کرد، هه روه ها داوی دریزکردنه وه ی ماوه ی دانوستانه کانی لیگرد هه تاوه کو به ته وای عه سقه لان ده پوخینیت.

^۱ تاریخ الحروب الصلیبیه، ل: ۱۷۷

له چه ند رۆژی دوايشدا روداويك روويدا كه گرنگى خۆى هه بوو له ميژووى شالاوى سييه مى خاچپه رستيدا، ئه وه بوو له دواژدهى ره مه زانى سالى ٥٨٧هـ/ سييه مى ئوكتۆبه ردا نيژدراوه كانى كونراد سه رچاوه عه ره بيه كان به مه ركيز ناويان ده بن گه شتنه لاي سه لاهه دين، دياره كونراد هه ستى كردبوو كه خاچپه رسته كان ده يانه وي ده ست به سه ر صوردا بگرن، بۆيه خۆى له هيزه خاچپه رسته كان جياكرده وه ناردى بۆ لاي سه لاهه دين و داواى سولجى كرد له به رامبه ر ده ست هه لگرتن له صيداو به يروت بۆى، له به رامبه ريشدا ئه وه لاهه ستيت به راگه ياندى دوژمنايه تى خۆى بۆ ريتشاردو به هيزه كانيه وه گه مارۆى عه ككا ده دات و ده ستى به سه ردا ده گريت ئاشكراشه كه كونراد زۆر ناپاك و خيانه تكار بوو، بۆيه سه لاهه دين ويستى له نيه تپاكى دلتيا ببيت ئه وه بوو له سه ره تادا داواى گه مارۆدانى عه ككاو ده ست به سه راگرتنى ليكرد، پاشان ئازادكردنى ديله موسولمانه كان له عه ككاو صوردا پاشان سه لاهه دين عه ككاو صورى بدات به ده سه ته وه، له ئىوارهى هه مان رۆژيشدا نيژدراوه كانى پاشا ريتشارد هاتنه وه بۆ گفتوگۆكردنى دووباره ده رباره ي مه سه لى سولج هه روه ها ريتشارد به ناردنى بالوينى كونرادى زانى بۆ لاي سه لاهه دين و گه رايه وه بۆ عه ككا بۆ هه ولدان بۆ هه لوه شانده وه ي بيرۆكه ي ريككه وتن كه كونراد هه ولئى بۆ ده داو كاركردن له پيتناو گيژانه وه ي كونراد بۆ ريزى خاچپه رسته كان، گومانيش له وه دا نيه كه ئه م رووداوه سه لاهه دينى له راده ي ئه و دووبه ره كيه ئاگادار كرده وه كه كه وتوه ته ريزى خاچپه رسته كان به تاييه ت له نتيوان خاچپه رسته كانى ناوچه كه و نه وانه ي كه له نه وروپاوه هاتبوون، هه روه ها ريتشارد دره كى به وه كرد كه نه وه ي كه كونراد كردويه تى گورنيزكه و ئاراسته ي ئه و شالاوى سييه مى خاچپه رستى كراوه كه باجى زۆرى داوه له پيتناو به رگريكردن له خاچپه رستانى ناوچه كه، ئه مه ش كارگه رى زۆرى هه بوو له سه ر پيژه وي گفتوگۆكان و مه رجه كانى له قوناغه كانى داها تودا^١.

قوناغى چواره م: له بيه ست و چوارى ره مه زانى سالى ٥٨٧هـ/ پاژده ي ئوكتۆبه رى ١١٩١زدا نيژدراويك له لايه ن پاشاي ئينگليزه وه به نه سپيكه وه كه ديارى بوو بۆ مه ليك عادل له به رامبه ر دياريه كدا كه پيشتر مه ليك عادل ناردبووى به ريكه وت، ئه مه ش پيشه كيه ك بوو بۆ قوناغى چواره مى گفتوگۆكان، داوى دوو رۆژيش ريتشارد به نيژدراويكدا داواى له مه ليك عادل كرد كه نوينه رى بنيريّت بۆ قسه كردن ده رباره ي سولج، مه ليك عادلش به دم داواكه يه وه چو نوينه ريكي نارد له گه ل ريتشارددا كۆبووه وه، ريتشارديش له كۆبوونه وه كه دا وتى: موسولمان و خاچپه رسته كان تيا چوون و ولاتيان ويران بوو له ده ست هه ردوو لا ده رچوو سه رو مالى هه ردوو لا تيا چوو، ئه م

^١ تاريخ الحروب الصليبية، ل: ١٧٧.

مهسه له یه حه قی خۆی پێدراووه همیشه باسی قودس و خاچ و قودسه، سه بارهت به قودس نه وه
 ئیمه هه رگیز دهست به رداری نابین هه تاوه کو یه کێکمان له ژياندا ماییت چونکه رووگه و
 په رستگامانه، بۆ ناوچه کانی تریش نه وه ئیمه روژئاوای روبرای ئوردنمان دهویت، خاچه کهش
 دارێکه و لای ئیوه هیچ نرخیکی نییه، به لām لای ئیمه به نرخه و باسوڵتان بیبه خشیته وه پیمان و
 هه ردوو لا ریککه وین و له ممهینه تیه بهرده وامه رزگارمان ببیت و پشوو بدهین.

کاتی داواکارییه کانی ریتشارد به مهلیک عادل گهشت، ههستا به ئاگادارکردنه وهی سه لآحه دین
 نه میش له وه لآمه پاشای ئینگلیزدا وتی: قودس وهك چۆن مولکی ئیوه یه مولکی ئیمه شه و لای ئیمه
 گه وره تره هه تاوه کو لای ئیوه، چونکه شوینی شه و ره وی پێغه مبه رو جیی کۆبوونه وهی
 فریشته کانه، جانابێ چاوه پێی نه وه بکریته که دهستی لیه لێگرین و هه رگیز ناشویرین قسه ی و
 له ناو موسوڵماناندا بکهین، هه رچی ولاته که شه نه وه له بنه رته دا مولکی ئیمه یه و دهست
 به سه راگرتنی له لایه ن ئیوه وه شتیکی کاتی بوو به هۆی لاوازی موسوڵمانه کانه وه له و کاته دا،
 سه بارهت به خاچه کهش نه وه له ناو بردنی خیریکی گه وره ی تیا دایه به لای ئیمه وه نابیت
 که مته رخه می تیا دا بکهین مه گه ر له به رامبه ریه رژه ندیه کی گه وره تر دای، دوا ی سێ روژیش پاشا
 ریتشارد له یافا وه به چه ند پێشنیاریکه وه گه راپه وه، کورته ی ئه م پێشنیاره ش نه وه بوو مه لیك عادل
 له گه ل شازاده جوانای پاشای پیشوی صقلیه و خوشکی ریتشارد دا هاوسه رگیری بکات، هه ردوو لا
 له قودس دا جێنشین ببن و ریتشاردیش ناوچه کانی که نار ده ریای بخاته ژێر ده سه لاتیان وهك یافا و
 عه ککا و عه سقه لان و... تدو بیکات به پاشای که نار ده ریا سه لآحه دینیش ناوچه کانی که نار ده ریا
 راده ستی مه لیك عادل بیکات به پاشای که نار ده ریا ئه مه جگه له و ناوچانه ی که له ژێر
 ده سه لاتیدان، هه روه ها خاچی صلبوت بداته وه به ریتشارد و گونده کانیش بگێرێته وه بۆ داویه و
 ئه سبتاریه کان و قه لآو شورا کانیشیان بۆ هه ردوو لایان بیت، پاشان هه ردوو لا دیله کانیا ن
 ئالوگۆرپکه ن و ریتشارد بجێته وه بۆ ولاتی خۆی، کاتی ئه م پێشنیارانه به ده ست سه لآحه دین
 گه شت خیرا پێی رازی بوو چونکه ده یزانی که ئه و مه رجان به ریتشارد جیه جیئا کریته و ئه مه ته نها
 قیل و ساخته یه، کاتی جواناش به پێشنیاری برا که ی زانی توو پ بوو سویندی به ئاینه که ی خوارد
 که ئه و کاره نه کات، هه ر بۆیه ریتشارد پێشنیاری به گا وروونی بۆ عادل کرد و ئه ویش ئه م کاره ی
 ره تکرده وه و ده رگای دانوستانی به کراوه یی هیشته وه.^۲

^۱ تأریخ الحروب الصلیبیه، ل: ۱۷۸، کتاب الروضتین، (۲/ ۲۸۶)

^۲ تأریخ الحروب الصلیبیه، ل: ۱۷۹.

قۇئاغى پېنجه م: قۇئاغى پېنجه مى گفتوگۇكان به دوو هیللى تهریب به رتیه ده چوو، هیللى به که م په یوه ندى به دانوستان له گه ل نوینه رى کونراددا هه بوو، هیللى دووه میښ په یوه ندى به دانوستان له گه ل پاشای ئینگلیزی ریتشارده وه هه بوو، ئەم قۇئاغەش له ۱۵۷۷ شەوالی ۵۸۷هـ/ پېنجه مى نۆقه مبه رى سالى ۱۱۹۱زدا ده ستى پیکرد کاتى که رینالد جارنیه ی فه رمانپه وای صه یدا وه ک نوینه رى کونراد گه یشته لای سه لآحه دین، له ده قه میژووییه کانیشه وه بۆمان دهرده که ویت که دانوستانه کان له گه ل کونراددا رانه گیراوه و موسولمانه کان به باشى مامه له یان له گه ل نوینه ره که یدا کرد هه تاوه کو چاوپیکه وتنى له گه ل سه لآحه دیندا ده ست پیده کات، پاش چوار رۆژ سه لآحه دین پېشوازی کرد له رینالد جارنیه و ریژیکى زۆرى لیتا، سه رچاوه ئیسلامییه کانیش کونراد به سه رسه ختترین و به هیژترین فه رمانده ی خاچه رست دهرزانو پېشنیاره که ی کونرادیش خۆی له ده ست هه لگرتنى موسولمان له صیدادا ده بېنیه وه و له به رامبه ر به ستنى هاوپه یمانیتى له گه ل موسولمانه کانداز به هیژه کانی شالوى سییه مى خاچه رستى و ئاشکراکردنى دژایه تی خۆی بۆیان، سه لآحه دینیش گوئی بۆ ئەم پېشنیارانه گرت له نوینه رى کونراده وه و به لیتنى پيدا که دواتر وه لآمى بداته وه، له هه مان رۆژدا همفرى سید تبینى نوینه رى پاشای ئینگلیزی ریتشارد گه شته به ره وه و سه لآحه دینیش پېشوازی لیکردو پېشنیاره کانی پېشکهش کرد، شایانى باسه به دريژایی ئەم دانوستانانهش جهنگ هه ر به ده وام بوو له چوارى ره بیعی به که مى ۵۵۸هـ/ بیستى مارسى ۱۱۹۲زدا مه لیک عادل قودسى به جېهېشت به پېشنیاریکى دیاریکراوى سولحه وه که تیايدا هاتبوو خاچه رسته کان ده توان شارى به یروت بخه نه ژیر ده سه لاتى خویانه وه به مه رجیک که به ویرانى بمینیتته وه و ئاوه دان نه کریتته وه، هه روه ها شوینه کانی تریش و خاچى صلبوتیشیان پیده دریتته وه و قه شه یه کى فه ره نجیش دیارى بکریت بۆ کلئسای قیامه و دهرزانه کانی قودس بۆ خاچه رسته کان والابکریت بۆ سه ردان به مه رجى چه کیان پېنه بیت^۱، پالنه رى ئەم پېشنیارهش نوپیانهش ئەو ماندوو بوونه زۆرو دوورى ولات و قه رزاریه بوو که موسولمانه کان به ده سستیه وه ده یاننالاند، هه روه ها ئاره زووى پاشا ریتشارد بۆ ریککه وتن و گه پانه وه بۆ ولاته که ی زیادى کرد کاتیک نیردراویک گه یشته سه ربازگه که ی و ئاگادارى کرده وه که ئەمیر یوحه نای برای به نیازى گرتنه ده ستى ده سه لات و ده ستگرتنه به سه ر ئینگلته رادا و به ناوى گه وره وه زیرانى ئینگلته روه بانگه یشتى ده کات بۆ گه پانه وه بۆ ئینگلته راده ا، ئەم هه والانهش ریتشاردیان نیگه ران کرد، ئەمه جگه له وه ی که له نزیکه ی بیستى مارسى ۱۱۹۲ز/ چواره مى ره بیعی به که مى ۵۸۸هـ دا هیۆى دۆقى برجاندىا

^۱ تاریخ الحروب الصلیبیه، ل: ۱۸۱.

که سه‌رپه‌رشتی پاشماوه‌ی سوپای فەرهنسی ده‌کرد هه‌ستا به‌پاشه‌کشه پیکردنی سوپاکه‌ی له‌سه‌ریازگه‌که‌ی ریتشارده‌وه به‌بیانوی ئه‌وه‌ی که پاشا ئازوقه‌ی پتیوستان بۆ دابین ناکات، له‌مانگی دواتریشدا کونراد تیرۆرکرا وه‌ک پیشتر باسما ن کردو قوناغیکی نوێ له‌دانوستان ده‌ستی پیکرد له‌بارودۆخیکی جیاوازدا به‌هۆی نه‌مانی کونراد له‌سه‌ر شائۆی سیاسه‌تی خاچه‌رسته‌ی و تیکچوونی بارودۆخی ئینگلنه‌را که‌وای ده‌خواست پاشای ئینگلیزی کوتایی به‌جه‌نگ بینیت و بگه‌ڕێته‌وه بۆ ولاته‌که‌ی^۱.

قوناغی شه‌شه‌م: قوناغی شه‌شه‌م و کوتای داوستانه‌کان درێژخایه‌ن و ئالۆز بوبوو نزیکه‌ی پینج مانگی خایاند^۲، له‌ ۲۲ی شه‌عبانی ساڵی ۵۸۸ه‌/ ۲ی ئه‌یلوولی ۱۱۹۲زدا نوێنه‌ره‌کانی سه‌لاحه‌دین دوا پیشنیاریان بردو ریتشاردیش واژوی کردو نوێنه‌ره‌کان ناوی خۆیان له‌ته‌نیشته ناوی ئه‌وه‌وه له‌ریککه‌وتنه‌نامه‌که‌دا جێگیر کرد که بره‌گه‌کانی پیکهاتبوو له:

• ناوچه‌که‌ناریه‌کان له‌صوره‌وه له‌باکوڕه‌تاوه‌کو یا‌فا له‌باشوره‌وه به‌قیساریه‌و هه‌ی‌فاو نه‌رسو‌فیشه‌وه ده‌دری‌ت به‌خاچه‌رسته‌کان.

• عه‌سقه‌لان به‌ده‌ست موسو‌ل‌مانه‌کانه‌وه ده‌ب‌یت به‌مه‌رجی بپه‌وخ‌یندری‌ت.

• ناوچه‌کانی الل‌و ره‌مله له‌ن‌تیوان هه‌ردوو لادا دابه‌ش ده‌ک‌ری‌ت.

• خاچه‌رسته‌کان مافی خۆیا نه‌ ئازادانه سه‌ردانی قودس بکه‌ن.

• موسو‌ل‌مان و خاچه‌رستان مافیان هه‌یه هه‌ریه‌که‌یان بچه‌ ناو خاکی ئه‌وی تریانه‌وه.

• ماوه‌ی ئه‌م ر‌یکه‌وته‌ن سه‌ سا‌ل و سه‌ مانگه

هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین به‌مه‌رجی دانا‌بوو که‌ناوچه‌ی هه‌شیشیه‌کان بکه‌و‌یته‌ چوار چ‌ئوه‌ی سول‌حه‌وه به‌مانای ئه‌وه‌ی که‌ئ‌و ناوچه‌یه‌ی که‌ئ‌وان ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرت‌وه به‌به‌ش‌یک له‌و ناوچه‌ ئیسلامیانه‌ داده‌ن‌ری‌ت که ر‌یککه‌وتنه‌نامه ده‌یانگ‌رت‌ه‌وه، له‌به‌رامبه‌ریشدا ریتشارد شیردل به‌مه‌رجی دانا که‌فه‌رمانه‌ره‌وای ئه‌نطاکیه‌و طرابلس^۳ ب‌ینه‌ ناو ر‌یککه‌وته‌نه‌که‌وه کات‌ی که ر‌یککه‌وته‌نه‌که‌ ج‌یب‌ه‌ج‌یک‌را، جه‌نگاوه‌ره موسو‌ل‌مانه‌کان له‌گه‌ڵ خاچه‌رسته‌کاندا ت‌یکه‌لبوون و کۆمه‌ل‌ئ له‌موسو‌ل‌مانه‌کان بۆ بازگانی به‌ره‌و یا‌فا به‌ر‌یککه‌وته‌ن، هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌کی زۆر له‌خاچه‌رسته‌کان بۆ هه‌ج کردن روویان کرده قودس و سه‌لاحه‌دینیش دا‌وای له‌سه‌ریازه‌کانی کرد که بیانپاریزن

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۱۸۲

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۱۸۲

^۳ تاریخ الأیوبیین، ل: ۲۰۲، الدب‌لوماسیه‌ الإسلامیه، ل: ۳۹۴.

۱- واره کو مه راسیمی هه ج نه نجام ده دهن و ده گه پینه وه بۆ ولاته کانیان^۱. ده رنه نجامه کانی شالاوی به می خاچه رستی و گرنه گرتین رووداوه کانی پیش کۆچی دواپی سه لاهه دین:

به گه پانه وهی ریتشار د شیردل بۆ ولاته که ی، شالاوی سییه می خاچه رستی به کۆتا گه یشت و جاریکی تر کۆمه لئی نه میرو پاشای له م شیوه بوو ناکه نه پۆژه لاتئ نیسلای، هه رچه نده نه وروپای رۆژئاوایی له و کاره دا یه کی گرتبوو هه لمه تیکی گه وره ی پیکه وه نابوو، به لام نه و ده رنه نجامانه ی که ده سستی که وت زۆر که م بوون، نه وه ش که روویدا له ئازاد کردنی صوردا له سه ر ده سستی کونراد دی مونتیفرات و به ده مه وه چوونی طرابلس له لایه ن که شتیگه لی صقلیه وه نه وه پیش گه یشتنی شالاوی سییه می خاچه رستی بوو، ته وای نه و کارانه ش که نه وان تیایدا به شدار بوون له ده سستگرتن به سه ر عه ککاو شاره که ناریه کان تا یافا تیپه پ نه ده بوو جگه له دوورگه ی قوبرس، به لام یه ک ئامانجیان به دیهینا که نه ویش کۆتایهینان بوو به ئازاد سازیه کانی سه لاهه دین^۲.

۲- میژوونوسان شالاوی سییه می خاچه رستی به یه کێک له هه لمه ته شکستخواردوو هه کان له قه له م ده دهن له میژوی جه نکه کانی خاچه رستیدا، چونکه نه و نه نجامانه ی که تییدا به دیهاتن گونجاو نین له گه ل نه و هه وله زۆر زه به نده ی که بۆی درا نه مه جگه له وه ی که نه یتوانی نه و ئامانجه بپیکت که له پیناویدا هاتبوون که بریتی بوو له سه ندنه وه ی به یتولمه قدیسدا له ده ست موسولمانه کان.

۳- نه و باروودۆخه سیاسی و سه ریا زییه ی که نه م شالاوه ی پیادا تیپه پ بوو رۆلی هه بوو له نه و کۆتاییه شکستخواردوو هه دا، چونکه له توانای هیچ سوپایه کدا نیه که سه رکردایه تیه کی یه کگرتووی نه بیته و نا کۆکی په رته وازی کردیته و له زه وی بیگانه دا جه نگابێ که سه رکه وتن به سه ر سوپایه کدا به ده ست بیته ت که یه کریزو یه ک ئامانج کۆی کردبنه وه و له ژیر سایه ی یه ک سه رکرده ی وه ک سه لاهه دیندا جه نگابن.

۴- هینانی نا کۆکیه سیاسیه کانی نیوان پاشای فه رهنساو ئینگلته را بۆ رۆژه لات هه رچه نده به روا له ت له سه رچاوپۆشی کردن ووه لاوه نانی لئی ریککه وتبوون پیش نه وه ی له نه وروپاوه به ریکه ون.

۵- جیاوازی مۆرکی روحی شالآوه که، چونکه پاپا رۆلئیکی گه وری تیا دا نه ده بینی وه که له شالآوی یه که مدا به دیده کراو مۆرکیکی سیاسی به سه ریدا زال بوو به هۆی نه و باکگراونده جیاوازو دژ به یه کانه ی که هه لی گرتبوو^۱.

۶- خۆپاگری و یه کپیزی به ره ی ئیسلامی پاش نه مانی ململانئیی ئاینی و سیاسییی کان نه مه سه رباری پاشه کشه کردنی هیزی موسوڵمانه کان به هۆی ماندوو بوونه وه، چونکه ده بوایه هیزه ئیسلامیه کان به بهره وانی له هیزش کردن و کرده ی سه ربازیدا بوونایه به درژایی سێ سال و له بارودۆخیکی نا ئاسایدا، نه مه سه رباری نه وه ی که سه لآحه دین توانی هه موو ناکۆکی و ناره زاییه کانیا ن به شیوه یه کی ژیرانه چاره سه ر بکات بۆ نموونه نه و ناکۆکیه ی که له نێوان کورد و تورکمانه کانی ناو سوپا که یدا روویدا^۲، نه گه ره حمی خواو پاشان سه رکر دایه تی سه لآحه دین نه بوایه نه وه زیانه کان زۆرو چاره پوان نه کراو ده بوون، به لآم سه رکر دایه تی به هیزی سه لآحه دین و خۆپاگری موسوڵمانه کان له به رامبه ره نه مه هه لمه ته در دانه یه دا پاشا کانی نه و روپای شله ژان دو پلانه کانیا ن شکست پێهێنا و نه یا نتوانی بیتو لموقه ده س بگێر نه وه، نه مه ش به سه رکه و تنئیکی مه زن داده نریت بۆ سه لآحه دین سه رباری نه و زیانانه ی که له موسوڵمانان که وت.

۷- نه م شالآوه به وه ناسرا بوو که تیگه یشتنئیکی زۆری له گه ل موسوڵمانه کاندایه که ته وه و هه ردوو لا په یوه ندی توند و تۆلیان پیکه وه هه بوو، به لکو له مه ش تیپه پوو بۆ پێشنیا رکردنی پرۆژه ی ریکه و تن و ناردنی میوه و به فر بۆ ریتشارد شیردل له کاتی نه خۆشییه که یدا و ناردنی پزیشکی تایبه تی سه لآحه دین بۆ چاره سه رکردنی^۳. نه م تیگه لآوییه ش چه ند سو دئیکی هه بوو بۆ فره نجه کان له وانه:

أ- زۆر زانست و زانیاریان له موسوڵمانه کانه وه گواسته وه که له و کاته دا بلاو بوو له نێوانیا ندا و چه ندین کتیبیا ن دا نا که نو یگه ری و نه و زانستانه ی زۆرو دانا نی یاسای بۆ نه و زانستانه له خۆ گرتبوو^۴.

^۱ تأریخ الأیوبیین، ل: ۲۰۵.

^۲ تأریخ الأیوبیین، ل: ۲۰۵.

^۳ هه مان سه رچاره، ل: ۲۰۵، الفتوح الاسلامیه عبر التاریخ، ل: ۲۹۹.

^۴ أسباب الضعف فی الأمة الاسلامیه، ل: ۲۱۸.

ب- چەندىن پىشە سازى و ھونەريان گواستەو ەك پىشە سازى چىنىن و بۇياخكردن و بەندەر سازى و كانزاكان و شوشە سازى و ھەر ەو ەا ھونەرى بىناسازىيان گواستەو ە ئەم گواستەو ە يەش كارىگەرى قوللى ھەبوو لەسەر ژيانى پىشە سازى و بازىرگانى و ھونەرى نەوروپا، گۇستاف لۇبۇن دەلى: لەموسولمانەكانەو ە نەوروپىيەكان ھونەرى چىنىنى ئاورىشم بۇياخكردنى پىروردەكارىيان ەرگىرتو... زۆرى نەخاىاند ھونەرى بىناسازى لەنەوروپادا بەتەواوى گۇرا^۱.

ج- كارىگەر بوونى شارستانى رۇژئاوا بەشارستانى ئىسلامى بەشىئەيەك كە بوو ەوى گەشەكردن و بوژانەو ەى شارستانى رۇژئاوا، ئەگەر جەنگەكانى خاچەرىستىش نەبوايە نەو ە گەشەى شارستانى خۇرئاوا بۇ ماو ەيەكى دورو درىژ دوا ەكەوت، رۇژھەلاتناسە دادگەرەكانىش دانىيان بەم راستىدا ناو ە پىش نەو ەى مىژوونووسە موسولمانەكان باسى بكەن^۲.

لۇبۇن دەلى بەلام ئەگەر سەيرى نەو ەرنەنجامە دورانە بكەين كە لەجەنگەكانى خاچەرىستى كەوتنەو ە، نەو ەگىرنگى نەو ەرنەنجامانەمان بۇ ەردەكەوت، لەراستىدا پەيوەندى رۇژئاوا بەرۇژھەلاتەو ە بەدرىژايى دوو سەدە واتە ماو ەى مانەو ەى خاچەرىستان لەولاتانى ئىسلامىدا گىرنگىرەن ھۆكار بوو بۇ گەشەكردنى شارستانى نەوروپا، بەم پىشە جەنگەكانى خاچەرىستى چەند ەرنەنجامىكى لىكەوتتو ەتەو ە جيا لەوانەى كەخۇ مەبەستى بوو ە، ديارە رۇژھەلات شارستانىكى پىشكەوتوى ھەبوو بەوى موسولمانەكانەو ە، بەلام رۇژئاوا لەكاتەدا لەدەرياي دواكەوتوى و درىدەيدا نقرم بوو بوو^۳. ئەمەبوو كە نەوروپا لەجەنگە خاچەرىستىيەكانەو ە دەستى كەوت، جانەگەرچى زىيانى زۆر شىكستى كوشىندەى توش بوو نەتوانى بدىبىنىت نەو ە مەبەستەشى بەدىنەھىنايىت كە لەپىناويدا ھاتبوو كە ئەوىش گىرآنەو ەى بەيتولمەقدىسدا بوو، بەلام توانى دەستكەوتى زۆر بەدەست بىنىت كە نەوروپاي بوژاندەو ەو بەخىرايى شارستانى پىگەياند^۴. سەبارەت بەموسولمانەكانىش نەو ە خاچەرىستەكان ھىچ شىكىيان نەبوو كە ئەمان سودى لىبىنن، چونكە ئەوان لەپەفتارىاندا ەك گيانلەبەرى درىدە وابوون و دۇست و دوژمىيان تالان دەكردو

^۱ حضارة العرب، ترجمة عادل زعير، ل: ۳۳۶، ۳۳۷.

^۲ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية، ل: ۲۱۹.

^۳ حضارة العرب، ل: ۲۲۳-۲۲۴.

^۴ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية، ل: ۲۱۹.

پێكهوه سهريان دهبرين^١، ئۆسقیفی عهككاش جاك دوفیتری وهسفی داگیرکه ران دهکات دهلئ: له بهرهی جهنگدا تهنها بئ باوه پو ملهوپو دزو زیناکه رو پیاو کوژو. خیانه تکارو قه شهی به دره وشت و ژنه گاوه به دره وشته کانیاں تیا دا ده بینرا^٢. ههروه ها له گه ل شالاوه که دا سسوپای به دره وشته کان هه بوون که به تایبته بۆ رابواردنی جهنگاوه رهکان هینرا بوون و تهنها بۆ خاچه رسته کانیش نه بوو به لکو که سه خراپه کارو به دره وشته کانی ناو موسولمانه کانیشی ده گرتوه^٣، ئیبن که شیر دهلئ: کۆمه کی فره نجه کان له دریاوه ده هات و ئافره ته کانیاں به نیه تی کوشتارو هه ندیکیاں به نیازی رابواردنی جهنگاوه رهکان ده هاتن هه تاوه کو له غه ربییدا هاوسه رگیرییاں له گه لدا بکه ن و خزمه ت و پشودان و هاوسه رگیرییاں ده ست بکه ویت، چونکه نه گه ر نه مه یان ده ست بکه ویت نه وه خوڤاگری ده نویتن له جهنگو غه ربییدا، ته نانه ت زۆریک له خه لکانی خراپه کاری ناو موسولمانه کانیش پشتگیرییاں ده کردن به هۆی نه و ژنانه وه و نه مه ش بلآو بوویه وه^٤، میژونوس نه بو شامه ش باسی نه وه ده کات که له کاتی گه مارو دانی عه ککادا له لایه ن خاچه رستانه وه: که شتی که گه یشته به ره وه که سئ سه د ئافره تی فره نجی جوانی تیا دا بوو له دوورگه کانی ناو دریاوه هاتبوون بۆ رابواردنی سوپای بیگانه، خۆیاں ته رخا نکر دبوو بۆ گه نجه کان و نه م کاره شیاں به خیریکی گه وره ده زانی چونکه نه وان به تهنگو هانای لاو که سانی غه ربیه وه ده چن^٥، ههروه ها دهلئ: ژنانیش هاتن بۆ به شداریکردن له شالاوی خاچه رستیدا و هه ندیکیاں زریڤوشیاں له به رکر دبوو هه تاوه کو خۆیاں له جهنگه کاندایه شدار بن چونکه نه و کاره یان به په رستش ده زانی^٦، هه ندیکیشیاں خۆیاں ته رخا نکر دبوو بۆ رابواردن و تیژکردنی ئاره زووی جهنگاوه رهکان بۆ ریگرتن له بیزاری و ماندوو بوونیان^٧.

٨- تیگه یشتن بۆیه ره وه ندی و زیانه کان: سولخی رهمله به هۆی چه ند بارودۆخیکی سیاسی و سه ربازییه وه بوو که سه لاهه دینی ناچار کرد پێی راژی بیته، هه رچه نده ده یزانی که هه لویستی فره نجه کان لاوازه، چونکه راویژکارانی پێیاں وابوو که گه رانه وهی هیزه

^١ هه مان سه رچاوه، ل: ٢٢٠.

^٢ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية، ل: ٢٢٢

^٣ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية، ل: ٢٢٢

^٤ البداية والنهاية ل: أسباب الضعف في الأمة، ل: ٢٢٢.

^٥ كتاب الروضتين (١٤٩/٢)، الجهاد والتجديد، ل: ٢٨١

^٦ الجهاد والتجديد، ل: ٢٨١

^٧ الجهاد والتجديد، ل: ٢٨١.

فره نجه كان بۆ ولاته كانيان له به رژه وهندی ئه وانه و مانه وه شيان ده بېته هۆی هاتنی هیزی
 نه وروپی زیاتر که زیانبه خشه بۆ سه ربارزگی ئیسلامی^۱، نه گهر سه رنجی میژووی نه و
 ریککه و تننامه و ناگر به ستانه بده دین که موسولمانه کان له گه ل خاچپه رسته کاند
 به مۆریانکردووه، وهك عماده دین نوره دین ممرودزه نکى و سه لآحه دین نه وه تیبینی ده که ن که
 چه ند ئامانجیکی دیاریکراوی هه بوو که نه ویش ره خساندنی بوار بووه بۆ هیزه موسولمانه کان
 بۆ خو ئاماده کردن و به هیزکردنی توانا سه ربارزیه کان له پینا و نه نجامدانی هیرشی نوئ بۆ سه ر
 دوژمن، زۆربه ی نه م ریککه و تنانه ش له سه ر داوای خاچپه رسته کان بووه و سه رکرده
 موسولمانه کانیش که مته ر خه میان نه ده نواند، چونکه به رژه وهندی نه وانیشی تیدا بوو، چ بۆ
 رووبه روو بوونه وه ی میرنشینی تر بیت که له گه لیاندا ریککه و تننامه ی نه بوو بیت یان بۆ
 ئاسانکاری کردن بۆ موسولمانان و ئازادی هاتووچۆو گه شتیان له نیوان میسرو ولاتی شام و
 ئاسانکردنی هاتووچۆی کاروانه بازرگانیه کان له ناوچه ی عه ره بیدا، یاخود بۆ ده سته به رکردنی
 ئاسایش و دلنیایی بۆ کاروانه کانی حاجیان و جیبه جیکردنی دروشمه کانی حه ج به بۆ
 مه ترسی، دوا سولحیش سولحی ره مله بوو، که سئ سالی بۆ دیاری کرا و سه لآحه دین
 راویژکاره کانی به پیروستیان زانی به هۆی خراپی باری ته ندروستی سوپاکه ی و نه و
 ماندو بوون و بیزاریه ی که پوویتی کردبوون، نه مه یان به هه لیك ده زانی بۆ خو ئاماده کردن بۆ
 جه نگ و پوویه پووینه وه کانی داهاتوو، هه روه ها ئیبن شه دادیش باسی نه وه ده کات که
 سه لآحه دین به و ریککه و تنه رازی نه بووه، به لام به هۆی بیزاری سه ربارزه کانیه وه پپی قایل
 بووه^۲، هه روه ها ئیبن شه داد پپی وایه که نه و ریککه و تنه له به رژه وهندی موسولمانه کان بوو،
 چونکه پاش مۆرکردنی سه لآحه دین کۆچی دوایی کردو نه گهر کۆچی دوایی له کاتی
 جه نگه کاندایه نه وه مه ترسی زۆری هه بوو بۆ موسولمانان، هه بۆیه نه م ریککه ووتنه
 پشتیوانی و خوشبه ختی بوو^۳.

۹- کورژانی ریتشارد شیردل: دواي ریککه و تنی ره مله ریتشارد شیردل له عه ککاوه له ریی
 ده ریاوه به ره و ئینگلته را به ریکه وتو که شتییه که ی له ده ریادا نو قووم بوو، به لام توانی
 به سه لامه تی خۆی بگه یه ئیته که نار ده ریا، پاشان به دزیه وه به زه وی نه مسادا تیه پ بوو

^۱ معاهدات الصلح والسلام بین المسلمین والفرنج، ل: ۴۳.

^۲ معاهدات الصلح والسلام بین المسلمین والفرنج، ل: ۵۷.

^۳ النوادر الصلطنیه، ل: ۲۳۵، معاهدات الصلح والسلام، ل: ۵۸.

هه تاوه كو له يه كۆك له يانه كاندا له نزيك شارى قيه نا پييانزاني له ۱۱ى كانوونى يه كه م/ ديسه مبهرداو راپيچكرا بۆ لای ليوبۆلدى دۆقى نه مسا كه تۆمه تبارى كرد به كوشتنى كونراد مونتيفراتو ويستى بيفروشى و دوژمنه كانى هاتن بۆ كرپنى به لام پاش ماوه يه ك راده ستى ئيمپراتور هنرى شه شه مى ئيمپراتورى ده و له تى جيّرمانى پيروز كراو له زينداندا مايه وه هه تاوه كو له به رامبه ر فدييه كى زۆردا نازادى كرد^۱، نازاد كردنيشى له مانگى نازار مارسى ۱۱۹۴ك بوو، پاشان دريژه ي دا به كوشتارى شازاده نه ياره كانى هه تاوه كو تيريكى كوشنده ي بهر كه وت و له ۲۶ى نازارى سالى ۱۱۹۱دا گيانى سپارد^۲.

۱- چەند داواكارىيەك لە دىوانى العزیزەو: دواى رووخانى عەسقەلان لە جێنشینانی دیمەشقەو
نامە یەك گەشت كە نامە یەكی بە غداشی تیا دا بوو لە دىوانى العزیز النبوى كە سى بە شى لە خۆ
گرتبوو: یەكەم، گله یی كردن لە مەليك المظفر (سەلاحەدين) بە هۆى روشنیەو بە بۆ بکتم،
دووەمیش، گله یی كردن لە مظفەرالدین سەبارەت بە دەستگیرکردنی حەسەنى كۆپى قفجاق و
فەرماندان بە گێرپاڤەو ی بۆ الكرخانى، سێیەم: فەرمانى دا بە ناردنی القاضى الفاضل بۆیان
هەتاوه كو چەند شتیكى پېبوتریت، سولتانیش وه لامى داواكارى یەكەمى دایه وه به وه ی
كه ئیتمه فەرمانمان بۆ نه و كارە پێنه كردوه، سەبارەت بە دووهمیش وه لامى وابوو كه كۆپى
قفجاق دەیشاریته وه كه چ خراپە كارىیەكى نه نجامداوه، ههروهها ده رباره ی سێیەمیش
وه لامى نه وه یه كه نه و به ته مه نه و نه خۆشه و ناتوانى جموجول بکات و^۳ بگاته عێراق، القاضى
الفاضلیش نامە یەكی پۆزش هێنانه وه ی نووسى له وه ی كه ناتوانى بگاته دىوانى العزیزو
له نامه كه شیدا ئەم دوو دێره شعره ی نووسیوه:

ماكنت أول غزّة قمره	ورائد خدعته خضره الدّمن
مئل لنفسك شخصي إني رجل	مثل المعيدي فاسمع بي ولا ترني ^۴
ويح الفرنجة بل امهم أوما	فيهم ليب على العلات يعتبر
فكم نثرهم ضربا إذا انتظموا	وكم نظمتهم طعنا إذا انتشروا
كم قد سقيتهم ذلا فلا عجب	إن عربدوا سقها بالقوم قد سكروا

^۱ صلاح الدين الأيوبي، قدرى قلعجى، ل: ۳۲۹

^۲ صلاح الدين الأيوبي، قدرى قلعجى، ل: ۳۲۹

^۳ الموسوعة الشاملة في تاريخ الحروب الصليبية (۲۰۵/۲۴).

^۴ كتاب الروضتين (۲۸۵/۲).

إن يملك فلا بدع لجهلهم	تسعى إلى الأسد في غاباته الحمر
زاروا غوارا ولا تغني وقاحتهم	إذا أسودك في أبطاهم زأروا
فحام عن حوطة البيت المقدس لا	خوف وحاشاك من خوف ولا ضرر
هو الشريف وقد نادات معتصما	فما على مجده من بعدها حذر
وسوف تستغفر الأيام هفوتها	وتحصد الفئنة الأوغاد ما بذروا
منعت طباء طباء المنحنى بأسودة	وأشد ما أسكوه فتك طبائه
فعلت بنا وهي الصديق لحاظها	كظبي صلاح الدين في أعدائه
سل عنه قلب الإنكثار قبان في	خفقانه ما نشت من أبنائه
لولاك أم البيت غير مدافع	ولسال سيل نذاك في بطحائه
وبكت جفون القدس ثانية دما	لترنم الناقوس في أفنائه

۱۱- توکمه کردن و به سه رکردنه وهی قودس پاش ریکه و تن: عماد ده لئ: سولتان پاش ریکه و تن گه پایه وه بۆ قودس بۆ به سه رکردنه وهی و دهستی کرد به بنیاتنا وهی شوراکان و توکمه کردنیان و زیند و پاگرتن و باشکردنی شوینه واره کانی، ههروه ها ههستا به قولکردنی خه نده قه که ی و باشکردنی ریگا و بانه کانی، بازاپیکیشی به سه رجه م دوکانه کانی وه بۆ وه قفی خویندنگه زیاد کرد، له گه ل زهویه یک به باخه کانی وه و کاروباری سؤفیه کانی ریخست و وه قفی پیوستی بۆ دیاریکردن و نه و کلّسایه ش که له شه قامی قمامه دایه کرد به نه خویشخانه و ده رمان و پیداووستی پزشکی نه و کاته ی بۆ گواسته وه، شورای قودسیشی به ده ورگومه زی صهیوندا گپراو لکاندی به شاره که وه، ههروه ها بریاری هه جکردنیشی دا، به لام قه ده ر بوار ی نه داو زۆر دلته نگ بوو به له ده ستچوونی پاشان مانگی ره مه زان مایه وه و خپرو چاکه ی به رده و امبوو، ولایه تی قودس و ده وریه ریشی دایه ده ست عیزه دین جور دیک و حسامه دین سیاروغی له سه ر کار لابراو علم الدین قیصری خزمه تگوزاریشی کرده والی ناوچه کانی پشته وهی قودس، وه ک الخلیل و غه زه و داروم و عه سقه لان^۱.

نارپازیبونی القاضی فاضل به هه جکردنی سه لاهه دین: کاتی القاضی الفاضل بیستی که سولتان به نیازی هه جکردنه نامه یه کی بۆ نووسی و داوای نه نجامنه دانی لیکرد، چونکه هیشتا فره نجه کان شامیان به جینه هیشتبوو قودسیشیان له بیر نه چوبوو وه و متمانه ش به به لئین و بریاریشیان نه ده کرا، له بهر نه وه له گه ل رۆشتنی سولتان بۆ سه قه رو بلآو بوونه وهی سه ر یازه کانماندا گره نتییه ک نییه

^۱ کتاب الروضتین (۳۳۲/۴).

که شه ویک نه دهن به سهر قودسداو به یانی به دهستیانه وه نه بیئت و له دهست موسولمانان بچیت
حه جه که ش ببیته تاوانیکی گه وره که خوالیی خوش نه بیئت، پاشان ده لئی: حاجیه کانی عیراق و
خۆراسانیش ئایادو سه ده زاریان سئی سه ده هه زاریان زیاتر نابن، ئایا گره ننتی ئه وه ده کریت
که نه وتریت سولتان بۆ تۆله سه ندنه وه خوین پشتنو تیگدانی وهرزه ی حه ج چوه، ئه مه ش ده بیته
میژوویه کی خراپ په نائه گرم به خوا، ئه م کاره خراپه دوور نییه رویدات و بۆ خه لکی گه وچ زۆر
نییه، گه وره م به ده مه وه بوونی خه لکو چاره سه رکردنی کیشه کانیان له هه موو ئه و شتانه گرنگتره
که له خوا نزیکمان ده خاته وه، ئه مه ش ته نها دانه یه کی نییه، ئه وه تا له ده وروبه ری دیمه شقدا هیئده
ستم له جوتیاره کان ببنراوه که نازام چۆن بارانیان بۆ ده باریت، هه روه ها خۆسه پاندنی خاوه
زهویه کان به سهر کریکاره کاندو ئه و ئازاوه یه کی که له دۆلی بَر دی واللذبدانی دا هیه و شمشیریان
خوینی لیده تکیّت، ئه مه جگه له و سه نگه رانه ی موسولمانان که پتویستیان به توکمه کردن هیه و
هیئانی ئازووقه و که ره سته ی سه ربازی و دیاریکردنی داهات و خه رجی گشتی یه کیکن له ئه رکه کان،
چونکه ناکریت به بێ داهات پاره خه رج بکریّت و ئه مه ش پیشتی قسه ی زۆرمان تیادا کرد، به لام
گه وره مان کاری زۆری بۆ هاته پیش و کاری به و شیویه به رده وام بوو. به لام دواتر بینیمان که
چۆن له و په ری ته نگانه دا به یتولمال خالی بوو، ئه م نامه یه به لگه یه له سهر تیگه یشتنی قولی
القاضی الفاضل له مه به سته کانی شه ربیعت و هه روه ها گرنگی بونی زانایانی خواویستمان له ته نیشت
سه رکرده سیاسی و سه ربازیه کانه وه بۆ دووپات ده کاته وه. ئه وه بوو سولتان سه لاحه دین گوئی بۆ
ئامۆژگاریه کانی القاضی الفاضل گرت و سوپاسیشی کرد، برپاری دا ئه و سه لاله حه ج نه کات و ئه م
برپاره شی گشتاند بۆ سه رجه م شوینه کان، پاشان سولتان مانگی ره مه زانی پیروزی به نوێژوو رۆژ
قورئان خویندن له قودسدا به سهر بردو هه رکاتی وه فدیکی گاواره کان سه ردانیان بکردایه ریژو
چاکه ی زۆری ده نواند بۆ راکیشانی دلّیان به ره و ئیسلام، ئه وه بوو هه موو پاشاو سه رکرده کانیان
به دزیه وه سه ردانی القُمامه یان. کردو له ناو جه ماوه ری گاوارندا له سهر خوانی سولتان ئاماده نه بوون
به جوړیک که نه زانریّت، به لام سولتان به گشتی له مه ئاگادار بوو بۆیه زۆر ریژی لیده نان و چاکه
ره وشت به رزی بیشان ده دان.^۲

^١ كتاب الروضتين (٣٣٤/٤).

یوسفی کوپی رافعی کوپی تمیمی شافعیسی دانا به دادوهر تیایدا به وادی الجبیدا^۱ تپه‌پی و
 گیشتنه نزیک بیری الداویه، پاشان گه‌شتنه نابلس و کاروباره‌کانیانی به‌سەر کرده‌وه و دواتر
 به‌جپه‌یشت و به‌هەر سه‌نگه‌رو شور و شاریکدا تپه‌پ بپوایه له‌بارودوخێ خه‌لک و دارایی و
 تاوانکاری و کاره‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان ده‌گۆلیه‌وه و له‌ریگه‌شیدا بوهمۆندی فه‌رمانره‌وای
 نه‌نطاکیه هاته‌خزمه‌تی نه‌ویش ریژی زۆری لیئا و پاره‌و خه‌لاتیکی زۆری پپه‌خشی، عیمادی
 کاتبیسش له‌م گه‌شته‌دا هاوپتی بوو شوین به‌شوین به‌قوناغ و قوناغ بۆی باسکردوین
 هه‌تانه‌وه‌ی که ده‌لی له‌روژی دووشه‌مه‌دا له‌عین الجر^۲ بۆمرج بیوس^۳ و له‌وێ پیاو ماقول و
 ناودارانی دیمه‌شق هاتن و روژی سێ شه‌مه‌ له‌العراة^۴ لاماندا، له‌به‌ره‌ به‌یانی روژی چوار
 شه‌مه‌ سازاده‌ی شه‌وال گه‌شتینه‌ به‌هه‌شتی دیمه‌شق به‌سه‌لامه‌تی هه‌رچه‌نده هه‌تاهه‌تایه
 تیایدا نامینییه‌نه‌وه، سولتانیش چوار سال بوو به‌جپی هیشتبوو هه‌ریۆیه دیمه‌شق خۆی
 رازانده‌وه و ژن و پیاوی هاتنه‌ ده‌ره‌وه و چپشتینگا له‌هه‌مو و لاته‌کانه‌وه عاتنه‌ لای و
 پاشماوه‌ی نه‌و ساله‌ی له‌راوکردن و ئاماده‌بوون له‌یانه‌ی داد (دار العدل) و چاکه‌کاریدا به‌سەر
 برد، کاتی جه‌ژنی قوربانیش هات چهند شاعیریک به‌هۆنراوه‌یه‌ک ستایشیان کرد که تیایدا
 هاتوه:

لما قلت في التغزل شعرا	وأيها لولا تغزل عينها
أولى ما فيه أعمل فكرا	ولكانت مدائح الملك الناصر
مثل ما أوسع البرية برّا	ملك طبق الممالك عدلا
ويلق الهناء برّا وبحرا	فيحلّ الأعياد صوماً وفطرا
أضحى عليك على الهنات مُصرّا	يامُسرّ الطاعات لله إن
فتيها على الملوك وفخراً	نلت ماتبتغي من الدين والدنيا
وملكت الدارين دنيا وأخرى ^۵	قد جمعت المجدين أصلاً وفرعاً

^۱ دوو قه‌لان پپیان ده‌وتریت: حه‌بییی سه‌رو خواروو له‌فه‌له‌ستین.

^۲ عین الجر: شوینیکی به‌ناوبانگه‌ له‌بیقاع له‌نیوان به‌عه‌به‌ک و دیمه‌شقا.

^۳ مرچ بیوس بیوس چپایه‌که له‌شام له‌دۆلی النسیم ی دیمه‌شقا.

^۴ العراة: گوندیکه‌ له‌سەر گردۆلکه‌یه‌ک له‌شیوه‌ی قه‌لایه‌کدا له‌نیوان راس‌العین و ننصبیییدا

^۵ البداية والنهاية (١٦/٦٤٧).

۱۳- تۆمه تبارکردنی ئەمیری حەج بە تامە نوسین بۆ سەلاحەدەدین لە دژی خەلیفە: لە سالی ۵۸۸ هـ دا ئەمیری حەج لە بەغدا طاشتکین کە بیست سال بوو ئەو کارە ی لە ئەستۆ گرتبوو و زۆر رەوشت جوان و کارە جێیە تۆمە تبارکرا بەو ی کە نامە ی بۆ سەلاحەدینی کوپی ئە یوب نووسیوە بۆ هاتن بۆ عێراق بۆ دەست بە سەرگرتنی چونکە کەس نیه بێ توانی بەرگری لێ بکات، ئەم پیاو هەش زۆر بەرەوشت بوو ئەم کارە یان بۆ هەلبەستبوو بوو، بەلام لە گەڵ ئەو هەشدا رووبەرووی زیندانی کردن و سوکایەتی و دەستگرتن بە سەر مال و مولکیدا بوویەو ه^۱.

۱۴- کۆچی دوایی شاعیر أبو المرفه نصیری کوپی مەنصوری نصیری: لە سالی ۵۸۸ هـ دا شاعیر أبو المرفه نصیر کۆچی دوایی کرد، ئەم شاعیرە گۆییستی فەرمودە دەبوو و بە ئەدەبەو ه سەرقال بوو، لە تەمەنی چوار دە سالیدا تووشی نەخۆشی گولی بوو بینایی لە دەست داو تەنها شتی نزیکێ دەبینی، بەلام پێیستی بە چا و ساغ نەبوو، ئەو ه بوو بۆ چارەسەری چاوەکانی رووی کردە عێراق بەلام پزیشکەکان بێ هیوایان کرد، پاشان بە لەبەرکردنی قورئان و هاوڕێیەتی کردنی پیاو چاکەکانەو ه خەریک بوو سودی زۆری بین، خاوەنی دیوانێکی شیعری گەورە و باشە، جاریکیان دەربارە ی مەزەب و بیرو باوەری پرسیاریان لێ کرد ئەویش وتی:

أَحَبُّ عَلَيَّ وَأَوْتَلُّ وَلَدَهَاوَلَا	أَجِدُ الشَّيْخِينَ فَضْلَ التَّقَدُّمِ
وَأَبْرَأُ مَنْ نَالَ مِنْ عَثْمَانَ بِالْأَذَى	كَمَا لِأَتْرَأُ مَنْ وَلَّاءِ ابْنِ مُلْجَمٍ
وَيُعْجِبُنِي أَهْلُ الْحَدِيثِ لَصِدْقِهِمْ	فَلَسْتُ إِلَى قَوْمٍ سِوَاهُمْ بِمُنْتَهَى ^۲

هەروەها لە شعرەکانی:

وَزَهَّدَنِي فِي جَمِيعِ الْأَنَامِ	قَلَّةُ الْأَنْصَافِ مِنْ تَصَحُّبٍ
هَمَّ النَّاسِ مَا لَمْ تَجَرَّ بِهِمْ	وَطُلُسُ الدَّنَابِ إِذَا جُرِّبُوا
وَلَيْتَكَ تَسْلَمُ عِنْدَ الْبَعَادِ	مِنْهُمْ فَيَكُنْ إِذَا تَقَرَّبُ ^۳

چوار دە یەم: نەخۆش کەوتن و کۆچی دوایی سەلاحەدین لە سالی ۵۸۹ هـ دا:

۱- رۆژەکانی کۆتایی ئەزانی سەلاحەدیندا: عیماد دەلی: سولتان لە ماله کەیدا نیشته جێ بوو لە دیمە شقداو هەموان چاوە پێیان دە کردو نێردراوی شارەکانیش لە بەرماله کەیدا کۆبوو بوونەو ه

^۱ هەمان سەرچاوە، (۶۴۸/۱۶)

^۲ البداية والنهاية (۶۵۰/۱۶)

^۳ کتاب الروضتين (۳۵۶/۴).

چاوه پټی وه لاسی بوون و میوانه کانیش دهسته ددهسته دههاتن و هه ژارانیش له باخچه ی به خشینیدا پشویان ده داو رۆژانه داده نیشت بۆ دهرپرینی خوشی و به خشینى مال و بلۆکردنه وه ی ره وشتی جوان و نه هیشتنی سته م، پاشان بۆ ماوه ی پازده رۆژ چوو بۆ راو بۆ پۆژه لاتى دیمه شقو العادلی برای له گه لّ خۆیدا بردو نیچیرو هه لی باشی بۆ هه لکه وتو به نیچیره وه گه پایه وه له رۆژی دووشه ممه ۱۱ ی سه فهداو گه پانه وه شی هاوکات بوو له گه لّ گه پانه وه ی حاجیه کانداه، هه ر بۆیه چوو ده ره وه بۆ پیشوازی کردنیان، له کاتى حاجیه کانی بینى چاوه کانی پرپیون له فرمیتسک چۆن ئاواتی هه جکردنی له ده ست دا، پاشان هه والی مه ککه و نه میره که ی و خه لکه که ی و بری ئه و دانه و یله یه ی که له میسر وه پټیان ده گات و هه ژارانى ده ور به رو موچه و داهاتی لیپرسین، حاجیه کانیش به مه زۆر دلخۆش بوون و له یه مه نیشه وه سیف الاسلامی برازای گه شته به ره وه و نه ویش به گهرمی پیشوازی لیکرد^۱.

نه خوشکه وتنی سه لآحه دین: کاتى شه وی شه ممه هات هه سستی به ماندویه تیه که ی زۆر کرد، هه ر که نیوه شه و هات تایه که ی توند گرتی که زیاتر له سکیدا بوو، هه تا وه کوبه ره به یانی شه ممه رۆژ بووه به ته واوی کاریگهری تاکه ی پتوه دیار بوو، به لآم نه مه ی بۆ خه لک ئاشکرا نه کرد، به لآم القاضی الفاضل و قاضی ئه یب شه داد لای ئاماده بوون الافضلی کورپیشی هاته لای، قاضی ئه یب شه داد ده لای: زۆر لای ماینه وه و نیگه ران بوو له وه ی به شه ودا بیتاقه تی رووی تیده کات و چه زی ده کرد قسه بکات له گه لّ که سانی نزیکیدا، پاشان به جیمان هیشت و دلّمان هه ر لای بوو، دواتر بانگ کراین بۆ سه ر خوان له خزمه تی الملیک الافضلی کورپیدا به لآم قاضی نه وه ی نه کرد بوو به نه ریت و رۆیش، چوو مه به ر ده رگا بینیم خواردن دانراوه و ته نها مه لیک الافضلی کورپی دانیشتووه منیش به جیم هیشت، چونکه نه مده توانی به بی سه لآحه دین دابنیشم، له و رۆژه شدا وه ک خوشی دهرپرینیک بۆ دانیشتنی کوره که ی له شوینیکدا ده ستیان کرد به گریان و پاشان نه خوشیه که ی به ره به ره زیادی کرد. له و کاته شه وه ئیمه به یانی و ئیواره سه ردانیمان ده کرد و پاشان چه ند جاریک له گه لّ القاضی الفاضل دا ده چوینه لای هه ندئ جاریش ده هیترایه ده ره وه بۆ گه پان و رۆیشتن له کاتیکدا که ئازاری که م. ده بوویه وه، نه خوشیه یکه شی زیاتر له سه ریدا بوو، یه کیک له نیشانه کانی کۆتایی هاتنی ته مه نیشی ئاماده نه بوونی پزیشکه که ی بوو له و کاته دا، له کاتیکدا که هه میشه هاوپی بوو له ماله وه و له سه فهدا، پزیشکه کانیش پټیان باش بوو که ده ماری سه ری بپرن و هه ستان به برینی

له چوارهم رۆژیدا، به لām نه خۆشییه که ی توند تر بوو جهسته ی وشک ده بوویه وه هه ناسه ی سوار ده بوو، نه خۆشییه که شی بهرده وام له زیاده بووندا بوو هه تاوه کو به ته وای لاوازی کرد، له شه شه م رۆژی نه خۆشییه که یدا دامانناو پالماندا به پشستییه که وه ئاو یکی ساردی بۆ هینرا هه تاوه کو دوا ی شه ربه تیکی خۆش بیخواته وه، که خواردیه وه زۆر به گهرمی ده زانی ئیمهش بۆمان گۆری و ئاو یکی ترمان بۆ هینا، به لām ته نها وتی سارده. نه توپه بوو نه هاواری کرد، ته نها وتی: سبحان الله که س ناتوانی ئاوه که بگۆرپیت، ئیتر من و قاضی فاضل هاتینه دهره وه و زۆر گریاین و قاضی فاضل ده یوت: سه یری ئه و خورپه وشته جوانه ی بکه خه ریکه له ناو موسولمانه کاندای نامینی، سویند به خوا ئه وه خه لکی تر بوایه په رداخه که یان ده کیشا به سه ری ئه و که سه دا که هینای، ئه وه بوو له شه شه م و هه وتهم و هه شته م رۆژدا نه خۆشییه که ی توند تر بوو هۆشی له سه ر خۆی نه ما له رۆژی نۆیه میشدا تووشی له رز بوو وازی له ناو خواردن هینا و پرپواگه نده له شاردا بلآو بوویه وه خه لکی ترسیان لێنیشت و قوماش و کوتاله کانیان له بازاردا لابرد و هینده غه م و خه فته دایگرتن که باس نا کرپیت، من و قاضی فاضلیش هه موو شه ویک هه تاوه کو سییه کی شه و تیپه ر ده بوو داده نیشتین و پاشان ده چوینه لای دهرگای ماله که ی جا ئه گه ر بوار هه بوایه ده چوینه لای ئه گینا هه والیمان ده پرسى و ده هاتینه وه، خه لکیش سه رنجی ده م و چاوی ئیمه یان ده دا هه تاوه که به نیتوچا وماندا بارى ته ندروستییان بۆ دهرکه ویت^۱، له رۆژی ده یه میشدا دوو دهرزی لیدراو که میك پشوی داو نازاری سوک بوو و ئه ندازیک ئاوی جوی خواردیه وه خه لکیش زۆر دلخۆش بوون و ئیمهش وه که هه میشه تا شه ویکى درهنگ نه خه وتین، پاشان هاتین و هه والیمان پرسى له جمال الدوله اقبال ئه ویش چووه ژورره وه و پاشان له گه ل مه لیک المعظم تورانشاهدا هاته دهره وه وتی: عارهق قاچی گرتووه ته وه، ئیمهش سوپاسی خوامان کرد و داوامان کرد که ده ست له شوینه کانی تری جهسته ی بکات و بزانی له گه ل عارهق کردنسا چۆنه، پاش که میك هاته وه وتی: عارهق هه موو له شی گرتووه ته وه، ئیمهش سوپاسی خوامان کرد و به دلخۆشییه وه رۆیشتین و پاشان له به ره به یانی یازده یه مین رۆژی نه خۆشییه که یدا رۆژی سی شهمه ۲۶ ی سه فهر هاتینه به رده رگا و هه والیمان پرسى، وتیان عارهق راخه ره که ی ژیری ته پرکردووه دایاوه ته زهوی و

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۴۱۹.

وشكېبونه وه زۆرى بۆ هېناوه و به ته واوى لاوازى كردووه و پزىشكه كانىش ههستىان به نزيك بوونه وهى وادهى مهرگى كردووه^۱.

۳- سویند دانی خه لکی له لایهن مه لیک الافضلوه: کاتى مه لیک الافضل باوکی له م بارودوخه دا بینى و بېهیا بوو له مانه وهى، دهستی کرد به سویند دانی خه لک و له دار الرضواندا دانىشت و دادوهره کانی بانگ کرد و لاپه ریه کی سویند دانی کورت و پرمانای بۆ ئاماده کرا تیايدا خه لکی سویند ده دا به وه فادار بوون بۆ سولتان به دريژایى ژيانى و پاشان بۆخوى پاش کۆچى دواى سولتان، پاساويشى نه وه بوو که نه خوڤى زۆرى هېناوه بۆ سولتان و نازانين چى رووده دات، نه وهش ته نها بۆ خو پاراستنه وه که نه ريتى هه ميشه یى پاشاکان^۲. سویند کهش نوسرابووه وه بریتى بوو له: من له م ساته وه نيه تم يه کلا ده که مه وه و دلسوزى ده نوینم بۆ مه لیک الناصر تا له ژياندا مابیت و من هه ولئى ته واو ده دم بۆ به رگرى کردن له ده وه ته که ی به گیان و مال و شمشيرو پیاوانمه وه گوپرايه لئى فه رمانه کانی ده بم و پاش خوڤى بۆ مه لیک الافضل على کورى سویند به خوا گوپريه لئى ده بم و به رگرى له ده وه ته که ی ده کم به گیان و مال و شمشيرو پیاوانم، فه رمان و نه هيه کانی جېبه جئ ده کم و رواه ت و ناخيشم له مه دا وه که يه وایه و خواى گه ورهش شاهیده له سه ر نه مه ی که ده یلتم^۳.

۴- کۆچى دواى سه لاهه دين (په حه مه تى خوايى لیبیت): له شه وى دوازه يه مه ی نه خوڤيه که یدا که هاوکات بوو له گه ل بیست و حه وته مه ی سه فه رى سالى ۵۸۹هـ دا، نه خوڤيه که ی توند تر بوو به ته واوى لاوازيکرد له سه ره تاي شه ودا که وت و ژنان که وتنه نتيوان ئيمه و نه وه وه، من و قاضى فاضل و ئيبن ژکى له و شه وه دا ئاماده بوين که نه و له و کاته نه دا ئاماد نه بوو، مه لیک الافضل ياش داواى ليکريدن که نه و شه وه لای بمينينه وه، به لام القاضى الفاضل نه مه ی پيپاش نه بوو، چونکه خه لکی هه موو شه ويک چاوه رپئى دابه زینى ئيمه يان ده کرد له قه لاکه و ئه ويش ده ترسا له وه ی که نه گه ر دانه به زين پروپاگه نده بلآو بېته وه و تالانى و راوو رووت رووبدات، بۆيه به باشى زانى ئيمه دابه زين و شيخ ئه بى جه عفه رى ئيمامى الکلاسه بانگ بکه ن، که پياويکى چاک بوو له قه لاکه دا ده مايه وه، به لام نه وه بوو شه و کاتى سه ره مه رگى هات و هاتينه وه بۆ لای به لام ژنان بوو بوونه به ربه ست له نتيوانمانداو خيرا شايه تومانى و يادى

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۴۱۹.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۴۲۰.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۴۲۱.

خوامان بیرخسته وه وئویش هینای کاتی دابه زین هه ریه که مان پئی خۆش بوو خۆی بکات به فیدای وئو شه وه دیار بوو دوا شه وی بوو ئه بو جه عفهریش به سه ریه وه قورئانی ده خویندو خوای گه وره ی یاد ده خسته وه، چونکه له تۆیه م شه وه وه بیهۆش بووو ته نها ناو به ناو هۆشی به خۆیدا ده هاته وه، شیخ ئه بو جه عفهریش باسی ئه وه ده کات که ئایه تی ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (الحشر: ۲۲).

خوینده وه گوئی لی بووه وئوویه تی: راسته، ئه مه ش به ئاگاها تهنه وه یه له کاتی پئو یستدا و کۆمه کی په ره ردگار ه بۆی ده سا سوپاس بۆ په ره ردگار^۱. کۆچی دوا ییشی (رحمه تی خوای لیبت) پاش نو یژی به یانی رۆژی چوار شه ممه بیست و حوته می صه فهری سالی ۵۸۹ هـ دا بوو، القاجی الفاجل یش پاش گزنگ کۆچی دوا یی راگه یاندو شیخ جه عفهریش بۆی گتیرامه وه که کاتی گه یشتو وه ته ئایه تی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ (الرعد: ۳۰) زه رده خه نه یه کی کردو گیانی سپاردو وه به په ره ردگار^۲، ئه و رۆژه ش کۆستیکی گه وره بوو که دوا ی کۆچی دوا یی خوله فای راشیدین موسو لمانان کۆستی وایان نه که ووتبوو و غم و په ژاره یه کی بی ئه ندازه قه لاو موسو لمانان و دونیای گرت ه وه^۳، قاجی ئیبن شه دادیش ده لئ: سویند به خوا بیستبووم له رۆر که س ئاماده ن خۆیان فیدایی بکه ن پیم وابوو ئه وه نه گه ریکه و زیاده ره یه هه تا وه کو له و رۆژه دا به خۆم و به خه لکدا بۆم ده رکه وت که ئه گه ر خۆ فیدا کردن ریی پی بدرایه ئه وه خه لکی خۆی فیدا ده کرد^۴.

۵- به خاک سپاردن و دانیشتن بۆ پرسه: ئه وه بوو مه لیک الأفضل له هه یوانی سه ره وه دا دانیشتن بۆ پرسه و سه ره خۆشی و ده رگای قه لاکه قه ده غه کرابوو ته نها ری به ئه میرو زانا میزه ره به سه ره کان ده درا، ئه و رۆژه ش رۆژیکی گه وره بوو هه رکه سه و له تاوی غم و په ژاره که سی له یاد نه بوو، له مه جلیسی پرسه شدا نه یانه یشت شیعو وتاری تیادا بخوینریت. مناله کانیشی له ناو خه لکیدا هاواریان ده کردو خه ریک بوو گیانی مرقۆ ده رده چوو له تاو خه فه تدا بۆیان، ئه م حاله ته ش تا نو یژی نیوه رۆ به رده وام بوو، پاشان هه ستان به شتن و کفن کردنی، نه مان توانی به شدار بین له ئاماده کردنی ته رمه کهیدا به نرخ ی ده نکه گه نمیکیش مه گه ر به قه رز له نرخ ی ئه و کایه دا که قوربه که ی پێخۆش ده کریت، ئه وه بوو زانا الدّولعی شوشتی و داوایان

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۴۲۲

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۴۲۲

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۴۲۲

^۴ النوادر السلطانية، ل: ۴۲۲

ليکړدم که ناماده ی شتنه که ی بم، به لām توانای بینینی نه و دیمه نه م نه بوو دواتر پاش نویژی نیوه پو له تابوتیکدا که به خاولیه ک داپوشرا بوو هینترایه دهر وه، نه مه و سه رجه م نه و پوشاکانه ی که پیویستی بوو القاضی الفاضل له عه ر ه فات بوی هینابوو، کات ی تهرمه که ی بینرا خه لکی به یه ک دهنک هاواریان کردو دونیا دهنگی دایه وه، هه روه ک هینده گریان و هاواریان کرد که نویژه که یان له بیر چووو پاشان خه لکی دهسته دهسته نویژیان له سر ده کردو یه که م که سیش که نویژی له سر کرد قاضی محی الدین کوپی زه کی بوو، پاشان هینایانه وه بۆ نه و خانووه ی که له و بیستانه که تیایدا نه خوش که وتبوو له که ناری رۆژئاویدا نیژرا، ده هیلا نه ناو گۆریشی له نزیک کات ی عه سردا بوو، پشان الظافری کوپی له و رۆژدها هاتو سه ره خوشی له خه لک کردو دل ی هتور کردنه وه، خه لکیش له تاو خه م و خه فته تالانیان له بیر چووبوو دل یک نه بوو که غم داینه گرتبیت و چاو یک نه بوو فرمی سک نه ریژیت، مه گه ر که سیک که خوا ویستبیتی، پاشان خه لکی به ناخوشتترین شیوه گه رانه وه بۆ ماله کانیان و نه و شه وه که سمان نه چوپینه وه، نیمه ش سه رقال بووین به قورئان خویندنه وه، مه لیک الأفضلیش له و رۆژدها سه رقالی نامه نوسین بوو بۆ براکانی و مامی بۆ ناگادار کردنه وه یان له م رووداوه، رۆژی دواتریش بۆ پرسه ی گشتی دانیشته و ده رگای قه لای کرده وه بۆ زانایان و وتار خوینترایه وه به لām هیچ شاعیر یک شیعر ی نه خویندنه وه، پاشان مه جلیسه که پاش نیوه پو مه لگیاو هاتنی خه لکیش نیواره و به یانی به رده وام بوو بۆ قورئان خویندن و نزا کردن بوی^۱.

نیین که تیر ده لئ: پاشان پرسه که ی بۆ ماوه ی سی رۆژ له مزگه وتی نه مه ویدا به ریوه چوو خه لکی به گشتی و خه لکانی فه رمانره واو ده سه لاتداران سه ردانیان ده کرد، شاعیرانیش شیعر و شیوه نی زوریان بۆ کردوه که باشترینیان نه و شیعرانه بوو که عماد الکاتب له کتیبی (البرق الشامی) دا هزنیویه تیه وه که له سه دو سی و دوو دیر شیعر پیک هاتبوو^۲:

۶- شمشیر که ی سه لاه دین له گۆره که یلدا: نه لیت: شمشیر ه که ی له گه لیدا نیژراوه نه مه ش به فه رمانی القاضی الفاضل به هیوای نه وه ی که له رۆژی قیامه تدا له گه لیدا بیت و خوی به سه ریدادات هه تا وه کو ده چیت به مه شته، چونکه هوکار یک بووه بۆ تیکشکاندن دوزمنان و سه رخستی دۆستان^۳.

^۱ النواذر السلطانية: ل: ۴۲۳.

^۲ البداية والنهاية، ۱۶/۶۵۳.

^۳ البداية والنهاية، ۱۶/۶۵۳.

۷- **وهسيه تي سه لآحه دين بۆ مه ليك الشاهري كوري**: وهسيه ت بۆ ده كه م به له خوا ترسان و
 فرمانت پيڊه كه م به وهی كه خوا فرمانی پيكرديت، چونكه نه وه هۆكاری رزگار بوونته،
 ههروه ها ئاگادارت ده كه مه وه له خوین رشتن و دهست تێخستن، چونكه خوین ناخه ویت،
 ههروه ها وهسيه ت بۆ ده كه م به راگرتنی دلی ژێردهستهكانت و به سهركردنه وهی كاروباریان،
 چونكه تۆ نه مینداریت، وهسيه تیشته بۆ ده كه م به راگرتنی دلی نه میوگه و ره پیاوانی
 دهوالت، چونكه نه وهی من پیتیگه یشتووم به هۆی راگرتنی دلی خه لکیه وه بووه، هه رگیز
 رقیش له كهس هه لته گریته، چونكه مهرگ كهس ناهیتایته وه، وریای نیوانی خۆت و خه لکیش
 به چونكه به ره زامه ندی نه وان نه بیته خوا لیته خۆش نابیت، به لام نه وهی له نیوان تۆ
 په روه ردگار دایه نه وه به ته و به و په شیمان بوونه وه لیتی خۆش ده بی چونكه نه و
 به خشنده یه^۱.

۸- **نه و میراته ی كه به جییی هیشت**: له خه زینه كهیدا ته نها یه ك دیناری ئالتون و سی و شهش
 دره م و ده شلین چل و حه وت دره م هه بووه، نه مال نه خانو و نه بیستان نه كێلگه و
 نه هه چچۆره مولکیکی تر^۲، هۆی نه وهش نه و به خشین و خیرکردنه زۆره یه كه له گه ل نه میرو
 وه زیرو پیاو چاكان بگه ده وژمه كانیشدا ده یکرد، ههروه ها به كه م رازیبوون له خواردنه وه و
 سواربوونیدا، كه هه میشه لۆكه و كه تان و خوری له بهر ده كرد، نه زانراویشه كاریکی
 نه خوازراوی نه نجام دایته له و كاته وهی كه بوته پاشا. به لكو خه می گه و ره و سه ره کی
 سه رخستنی ئیسلام و تێكشكاندنێ دوژمنانی بوو، بۆ نه م كارهش راو هزری خۆی به كار
 ده هیتاو هاو كاریشی له و كه سانه وه و ده رده گرت كه متمانه ی پێیان هه بوو نه مه له گه ل نه و
 هه مووه فه زل و چاكو كاره مه زنا نه دا كه هه یبوو له بواری نه ده ب و زمانه وانیدا، ته نانه ت
 نه و ترا: كه شیعرێ هه ماسه ی به ته واوی له به ربووه، نوێژه كانیشی به كۆمه ل له كاتی خۆیدا
 نه نجامی داوه وه و ته نانه ت له نه خۆشی و مه رگیشدا نوێژی به كۆمه لی له كیس نه چوووه. نه و
 چوو ه ژوو ره وه بۆ لای ئیمام و زۆری له خۆی ده كرد بۆ وه ستان به و لاوازیه شه وه^۳.

۹- **جوانترین نامه له بهاری هه وانی كۆچی دوا یی سه لآحه دینه وه**: له ساتی كۆچی دوا یی كردنی
 سوڵتان سه لآحه دیندا القاضی الفاضل نامه یه کی بۆ مه ليك الظاهر فرمان په وایی هه ل ب

^۱ الموسوعة الشاملة في تاريخ الحوب الصليبية (٢١٦/١٦)

^۲ البداية والنهاية، (٦٥٠/١٦).

^۳ البداية والنهاية، (٦٥٦/١٦).

نووسی که نه مه پوخته که یه تی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ) (الحج: ۱) نه م نامه یه بۆ که وره مان مه لیک ظاهر نوسراوه خوی که وره دلته وایی بکات و نه و کۆسته ی بۆ که ره بوو بکاته وه بیکاته جینشین ی پاشای خوا لیخۆشبوو، به راستی نه م روداوه موسولمانانی هه ژاندو فرمیسک جۆگه له ی به ست و گیان گه شته گه رو، هه روه ها من باوکی تۆو گه وره ی خۆم ماچ کردو خوا حافیزه کم لیکرد که چیت یه کتر بینینی له دوا نییه و له بری من تۆ ماچم کردو راده ستی په روه ردگارم کرد به بۆ فیل به و په ری لاوازییه وه به ره زامه ندیییه وه له په روه ردگارو هیژو ده سه لاتیش ته نها بۆ خوییه، له ده رگا شدا هه زاران سه ربازی ناماده و شمشیری له کیلان نراو هه بوو که نه یانده توانی به لایه ک دوربخاته وه و برپاری خوا رهت بکه نه وه چاو فرمیسک ده پژی و رازییه و دشتیک نالین که خوا پیی خوش نه بیته و نیمه ش بۆ له ده ست دانی تۆ نه ی یوسف دلگرانین، سه بارهت به وه سیه تیش نه وه هیچ پیویستمان پیی نییه و بیرو پاکانیشم به هژی نه م موسیبه ته وه له یادم چووو بۆ داهاتوش نه گه ر ئیوه ریکبکه ون نه وه ته نها سوکترینیان مردنی باوکتیه، که چهند کۆستیکی گه وره یه و السلام^۱.

۱۰- **خه ویکی مرده به خش: نه بو شاهه له کتییی الروحچیندا نه ئی:** له یه کیک له نامه کانی الفاضلدا بینیم که له شه وی کۆچی دوا یی سولتاندا له خه ویدا که سیک پیی وتوو: نه مشه و یوسف له زیندان ده رجوو، نه مه ش له و "اثر" وه هاتوو که پیغه مبه ری (علیه السلام) فهرموویه تی: (دنیا زیندانی باوه ردارو به هه شتی بیباوه ره)^۲، نه و باروو دۆخه ی که یووسفی تیادا بوو له و دنیا له به رامبه ر نه وه ی له روژی دوا ییدا پیی ده گات وه ک زیندان وایه، خوی گه وره له روچه پاکه که ی رازی بیته و ده رگای به هه شتی بۆ والا کات، چونکه نه وه دوا یه مین سه رکه وتنه که به ناواتیه وه بوو بیت^۳.

۱۱- **هۆنراوه که ی عیباد نه سفه هانی ده رباره ی شیوه ن بۆ سه لاهه دین:**

والدهر ساء وأقلعت حسناته	شل الهدی والملك عم شتاته
مرجوة هباته وهباته	أین الذي مذ لم یزل مخشیه
مبدولة ولربه طاعاته	أین الذي كانت له طاعاتنا
الله خالصه صفت نیاته	بالله أین الناصر الملك الذي

^۱ النجوم الزاهرة (۶/ ۵۲، ۵۳).

^۲ مسلم، ژماره ۲۹۵۶.

^۳ كتاب الروحچین، (۴/ ۳۷۰).

أين الذي ما زال سلطانا لنا
أين الذي شرف الزمان بفضله
أين الذي عنت الفرنج لبأسه
أغلال أعناق العدى أسيافه
لم يجد تدبير الطبيب وكم وكم
من في الجهاد صفاحه ما أغمدت
من في صدور الكف صدر قتاته
لذ المتاعب في الجهاد ولم تكن
مسعودة غدواته محمودة
في نصره الإسلام يسهر دائما
لا تسبوه مات شخص واحد
ملك عن الإسلام كان محاميا
قد أظلمت مذ غاب عنها دوره
دفن السماح فليس تنثر بعدما
الدين بعد أبي المطفر يوسف
جبل تضعضع من تضعضع ركنه
ما كنت أعلم أن طودا شامخا
ما كنت أعام أن بحرا طاميا
بحر خلا من واردة ولم تزل
من لليتامى و الأرامل راحم
فعلى صلاح الدين يوسف دائما
لضريحه سقيا السحاب فإن يغب
وكعادة البيت المقدس يحزن
من للثغور وقد غداها حفظه
بكت الصوارم و الصواهل إذ خلت
ويسيفه مدا لحزن مصابه
يا وحشة للبيض في أعمادها

يرجى نداء وتتقى سطواته
وسمت على الفضلاء تشريفاته
ذلا ومنها أدركت ثاراته
أطواق أجياد الورى مناته
أجدت لطف الدهر تدبيراته
بالنصر حتى أغمدت صفحاته
حتى توارث بالصفيح قناته
مذ عاش قط لذاته لذاته
روحاته ميمونة ضحواته
ليطول في روض الجنان سباته
فممات كل العالمين مماته
أبدا لماذا أسلمته حماته
لما خلت من بدره داراته
أودى إلى يوم النشور رفاته
أقوت قواه و أقفرت ساحاته
أركاننا تهدنا هدااته
يهوي ولا تهوي بنا مهواته
فيما يطم وينتهي زخراته
محفوفة بوفوده حافاته
متعطف مفضوضة صدقاته
رضوان رب العرش بل صلواته
تحضر لرحمة ربه سقياته
البيت الحرام عليه بل فرقاته
من للجهاد ولم تعد عاداته
من سلها وركوبها غزواته
إذ ليس يشفى بعده صدياته
لا تنتفيها للوغى عزماته

يا وحشة الإسلام يوم تمكنت
يا حسرتا من يأس راجيه الذي
ملأت مهابته البلاد فإنه
ما كان أسرع عصره لما انقضى
لم أنس يوم السبت وهو لما به
والبشر منه تبلحت أنواره
ويقول لله المهيمن حكمه
وقف الملوك على انتظار ركوبه
كانوا وقوفا أمس تحت ركابه
وممالك الآفاق ساعية له
هذي مناشير الممالك تقضي
هذي الجيوش من البلاد تواصلت
قد كان وعدك في الربيع بجمعها
والجند في الديوان جدد عرضه
والقدس طامحة إليك عيونه
والغرب منتظر طلب نحوه
والشرق يرجو غرب عزمك ماضيا
مغرى بالإسداء الجميل كأنما
هل للملوك مضاهة في سعيهم
كم جاءه التوفيق في وقعاته
مهروها وتى:

يا راعيا للدين حين تمكنت
ما كان ضرك لو أقمت مراعي
أضجرت منا أم أنفت فلم تكن
أرضيت تحت الأرض يا من لم تزل
فارقت ملكا غير باق متعبا
أعزز على عيني برؤية بهجة الدنيا

في كل قلب مؤمن روعاته
يقضى الزمان وما انقضت حسراته
أسد وإن بلاده غاباته
فكأنما سنواته ساعاته
بيدي السبات وقد بدت غشياته
والوجه منه تلالأت سبحاته
في مرضة حصلت بها مرضاته
لهم فقيم تأخرت ركباته
واليوم هم حول السرير مشاته
فمتى نجيء بفتحهن ساعاته
توفيعه فيها فأين دواته
فعلام لا تسمو لها راياته
هذا الربيع وقد دنا ميقاته
وإذا أمرت تجددت نفقاته
عجل فقد طمحت إليه عاداته
حتى نافيء إلى هداك بغاته
في ملكه حتى تطيع عصاته
فرضت عليه كالصلاة وصلاته
رجحت وقد نجحت به مسعاته
من كان بالتوفيق توقيعاته

منه الذئاب وأسلمته رعاته
دينا تولى منذ رحلت ولاته
ممن تصاب لشدة ضجراته
فوق السماء عليه درجاته
ووصلت ملكا فاقيا راحاته
ووجهك لا ترى بهجاته

أبني صلاح الدين إن أباكم
لا تقتدوا إلا بسنة فضله
وردوا موارد عدله وسماحه
ولئن هوى جبل لقد بنيت لنا
وبفضل أفضل وعز عزيزه
الأفضل الملك الذي ظهرت
والدين بالملك العزيز عماده
والملك غازي الظاهر العالي الذي
ولنا بسيف الدين أظهر نصره
مهروه ها وتي:

من للعلا من للدرى من للهدى
طلب البقاء لمكله من آجل
بحر أعاد البر بحرا بره
من كان أهل الحق في أيامه
وفتوحه والقدس من أبكارها
فسقاك رضوان الإله لأنني
يحميه من للبأس من للنائل
إذ لم يثق ببقاء ملك العاجل
وبسيفه فتحت بلاد الساحل
وبعزه يردون أهل الباطل
أبقت له فضلا بغير مساجل
لا أتقي سقيا الغمام الماطل

به راستی هه موو خه لك كاريگه ر بوون يه كوچى دوايى سه لآحه دين به ميژوو نووسه
ئه وروپييه كانيشه وه په حه مه تيان ناردووه بۆ سه لآحه دين و ستايشى دادگه رى و هيژو ليژورده يان
كردووه به گرنكترين كه سايه تيان داناو كه سه رده مى جهنگه كانى خاچپه رستى به خويه و بينيبت،
پله و پايه ي سه لآحه دينيش به رده وام به مه زنى ده مينيتته وه و چونكه ئه و كار هه زنانه ي به سن كه
له پيژاو يه كخستنى موسولمانانداو به رگرى ليكردينانو دريژه دان به جيهاد و تيكوشان به شيوه يه كى
ماندوو نه ناسانه بۆ ده رپه راندنى داگير كه رانى خاچپه رست^۱ ئه نجامى داوه . له راستيشدا
خوشه ويستى و تامه زروى بۆ جيهاد بالئى كيژا بوو به سه ر دل و ئه ندامه كانى جهسته يدا به جورك كه
بوو بوو به باس و خواسى سه ره كى و هه ميشه سه رنجى كه رهسته كانى ده داو سه رگه رمى سازدانى
پياوانى و بيستنى باس و خواسى بوو، بۆ جيهاد كردن له پيژاو په روه ردگاريشدا له مال و منال و زيژدو
نيشتمانى دوركه وته وه و رازى بوو به دانيشتن له ژيژر خيوه تيكا كه په شه با به چه پو راستدا يارى

^۱ الحركة الصليبية، د. سعيد عبدالفتاح عاشور، ل: ۷۱۸.

پېده كړد، بېگومان كړچى دواىي هم سهر كړده مه زنه ش زيانكي گه وره بوو بڼو بهرې ئيسلامى
 يه كگرتو چونكه زهنگى ناگادارى بوو بڼو بهرپا بوونى ململانې له نيتوان پوله كاني بنه مالې ئه يو بيدا
 كه به پشتيوانى په روه درگار له كتيبې چواره مماندا له زنجيره ي جهنگه كاني خاچپه رستيدا باسى
 ليوه ده كه ين كه به ناو نيشانى (ته يوبيه كان دواى كړچى دواىي سه لآحه دين) ۵.

نه مه و له پوژى سى شه مه كاتژمير سى به يانى به روارى ۵/۵۱۴۲۸ك - ۲۲/۵/۲۰۰۷ له م كتيبېه
 بوومه وه فه زليش له پيش و پاشدا هر بڼو په روه درگاره، له قاپى پر ميهري ده پاريمه وه كه هم
 كرده وه به مان ليوه رگريت (نوسه رو وه رگيتي) سينه ي به ننده كاني ولا كات بڼو سود ليوه رگرتنى و
 به ميهرو به خشش و فه زلى خوشى پيت و به ركه تى به سهردا برژيت خوى گه وره ده فه رموييت: ﴿مَا
 يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾
 (فاطر: ۲).

له كوتايى هم كتيبېه شدا ته نها نه وه نندهم پېده كريت كه به دلتيكى پر خشوع و په شيمانه وه
 له به رامبه ر په روه درگارى مه زندا بوه ستم دان به فه زل و به خششش و ميهريدا بنيم و بيهري بوون
 له هيزو ده سلا تى خوم پابگه يه نم و په ناي بڼو به رم له هه موو جوله و هه لس و كه وت و ژيان و مردنمدا
 چونكه، الله په روه درگارم فه زلى به سهردا رشتوم و هر نه و پشت و په ناو كومه كمه، سو پاس و
 ستايشى ده كه م له سهر نه و به هره و تواناو به خششه ي كه له ژيانمدا له پيش و له پاش پنى به خشيوم،
 هه روه ها به ناوه جوان و سيفه ته به رزه كاني لىي ده پاريمه وه كه هم كرده وه يه م ته نها و ته نها و
 دل سوزانه له بهر په زامه ندى نه و بيت و سودى هه بيت بڼو به ننده كاني و له برى هر پيتيك كه
 نوو سيومه پاداشتم بداته وه و بيخاته ترانووى چاكه كانمه وه، هه روه ها پاداشتى نه و برايانم بداته وه
 كه يارمه تيبان داوم بڼو ته واو كردنى هم هه وله خاكيبه، تكاشمان له هه موو موسولمانيك وايه كه هم
 كتيبېه ده خو ينيته وه كه هه ردو به ننده ي هه ژار نوو سهر و وه رگير به لىبور دن و لىخوش بوون و
 په حمه ت و ميهري په روه درگار له نزاكانيدا له ياد نه كات ﴿رَبِّ أَرْزُقْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
 عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ (النمل: ۱۹) هم
 كتيبېه ش به فه رمايشى په روه درگار ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ
 سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (الحشر: ۱۰).

كوتايى پيدنيم، هه روه ها به و ته يى شاعير ابن الوردى كه به كوپه كه ي ده لئيت:

أطلب العلم ولا تكسل فما أبعد الخير عن أهل الكسل

احتفل للفقہ فی الدین ولا تشتغل عنه بجال وخول
 واهجر النوم وحصله فمن يعرف المطلوب يحقرما بذل
 ولا تقل قد ذهبت أربابه كل من سار على الدرب وصل

"سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت استغفرك وأتوب اليك ويأخر دعوانا أن
 الحمد لله رب العالمين".

بەندەى ھەژار بۆ ئیخۆشبون و ڕەحم و ڕەزنامەندى پەرۆمردگار
 عەلى محەمەد محەمەد الصلابى
 خوا ئەخۆى و دایک و باوکى و ھەموو مۆسولمانان خۆش بێت.

برایانی بەرپز/ خۆشحالم بەگەشتنی تییینی و سەرئەجەکانتان سەبارەت بەم کتییەو
 کتییەکانی تریشم، داواى نرای پاشملەتان لێدەگەم لای پەرۆمردگار بۆ دسۆز بوونم ئەم کارمداو
 گەیشتن و پێکانی راستییەکان و بەردەوامبون ئەم کاروانەدا بۆ خزمەتى میژووی ئومەتى نیسلامى.

Mail: abumohamed2@maktoob.com

پوخته:

- ۱- میژوو نووسان جیاوازن له باره ی سهره تای دروستبوونی ده وله تی نه یوبییه وه، به لام نه وه ی نیمه بوی ده چین سالی ۵۶۹هـ / ۱۱۷۴زیه واته پاش کوچی دواپی نوره دین مه حمود.
- ۲- که سایه تی سولتان سه لاهه دین خاوه نی په سیدیکی ره وشتی مه زن بووه که یارمه تی داوه بۆ به دیه پتانی نامانجه کانی، گرنګترینی نه و په وشتانه ش: پاریزکاری و په رستش و دروستی بیروباوه پو دادګره ی و نازایه تی و به خشنده یی و گرنګیدان به جیهاد و هیمنی و لیبورده یی و پاراستنی پیاوه تی و نارامګری و خواویستی و وه فاو خاکیبون بووه.
- ۳- که پانه وه بۆ شوناسی نومه تی نیسلا می و بیرو باوه پی نه هلی سوننه ت و جه ماعت له دیارترین تاییه تمه ندیه کانی نو یګریه له سه رده می زه نکي و نه یوبیدا، چونکه لادان گه شه ی کردبوو و بیدعه بلاو بویه وه له ژیر چاودیری ده وله تیکی سته مکاردا که نه ویش ده وله تی فاطمی عوبه یدی بوو له میسردا، بویه که پانه وه بۆ حوکه کانی قورئان و سووننه ت له مه زنتین ده سته که وته کانی ده وله تی نوری و سه لاهی بوو، به رده وام بوو له سر ریپره وی نوره دین زه نکي بۆ جیبه جیګردنی شرع له سه رجه م کاروباره کانی ده وله تدا.
- ۴- سه لاهه دین توانی نه و پلانه جیبه جی بکات که نوره دین زه نکي داینا بۆ له ناویردنی ده وله تی فاطمی عوبه یدی رافیزی و کاری ده کرد له پیتناو ریشه کیشکر دنی بیرو باوه په ناپه واکان له میسردا و گتپانه وه ی هزی نیسلا می راست و دروست بوی.
- ۵- ده وله تی نه یوبی سودی له وه وه وله زانستی و هوکاره بانگخوازیانه وه رګرت که ده وله تی سلجوقی و زه نکي و غه زنه وی ده یانګرته بهر.
- ۶- سه لاهه دین گرنګی ددها به پاراستنی بنه ماکانی بیرو باوه پی نیسلا می به پیتی مه زه بی نه هلی سوننه ت.
- ۷- سه لاهه دین بایه خی ددها به بزوتنه وه ی بوژاندنه وه ی سوننی له ده وله ته که یدا نه مه ش له ریپی بنیاتنانی مزګه وت و پاکیشانی زانایان بۆ ده وله ته که ی و چاکه کردن له گه لیاندا.
- ۸- بایه خدانی سه لاهه دینی نه یوبی و نه و سولتانانیه ی که پاش نه و هاتن بۆ چه سپاندنی مه زه بی نه هلی سوننه ت له و ولاتانه ی که حوکمیان تیادا ده کرد بایه خدانیکي گشتګیرو چپو پر بوو له و شارانه ی که سر به و بوون وه ک قاهره و نه سکه ندریه و دیمه شق و حله ب و... تد، له گرنګترین نه و په گه زانه ی پۆشنیری و زانسته شه رعیه کان که نه یوبیه کان بایه خیان پیده دا: قورئانی پیروژو فرموده ی پیغه مبهرو (د.خ) و لیګولینه وه فیهی و نه ده بی و زمانه وانیه کان بوو.

- ۹- ده‌وله‌تی ئه‌یوبی توانی نفوزی سیاسی ده‌وله‌تی خیلافه‌تی عه‌باسی زیندوو بکاته‌وه له‌زۆربه‌ی ناوچه‌کانی رۆژه‌لاتی ئیسلامیدا.
- ۱۰- ئازادکردنی یه‌مه‌ن له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌یوبیه‌کان هه‌نگاوێکی ستراتیژی بوو بۆ له‌ناو بردنی ده‌وله‌تی فاطمی، ئه‌یوبیه‌کانیش سور بوون له‌سه‌ر بردنه‌ ناوه‌وه‌ی کتێبه‌کانی مه‌زه‌بی سوننی له‌گه‌ڵ سوپاکه‌یانداو بلاوکردنه‌وه‌ی له‌ولاتی یه‌مه‌ندا.
- ۱۱- دوا‌ی په‌روه‌ردگار فه‌زلی گه‌پانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی عه‌بباسی بۆ حیجاز ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ هه‌وله‌کانی سلجوقی و زه‌نکی و ئه‌یوبیه‌کان.
- ۱۲- پاشاکانی ئه‌یوبی به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر پاراستنی رێگای حه‌ج و مسو‌گه‌رکردنی، هه‌روه‌ها پاراستنی لیوای حه‌جی عێراقی که‌ نوێنه‌رایه‌تی سه‌روه‌ری ده‌وله‌تی عه‌باسی ده‌کرد به‌سه‌ر جیهانی ئیسلامیدا.
- ۱۳- سه‌لاحه‌دین شیوازو هۆکاری زۆری به‌کار هێناوه‌ له‌پێناو له‌ناوبردنی بانگه‌وازی فاطمی له‌میسرداو هه‌ندێ له‌م هۆکارانه‌ش توندوتیژی و یه‌کلاکردنه‌وه‌یان پێوه‌ دیاربوو، بۆ هه‌ندێکی تریشیان رێگه‌ی بانگه‌وازو فێرکردن و براوا پێهێنان و پێسه‌لماندنی ده‌گرت به‌ر، له‌گه‌ڵ راکێشانیان له‌ریی دامه‌زراوه‌ کۆمه‌لایه‌تی و ئاینی و خێرخوازیه‌کانه‌وه‌ و ئه‌وه‌قفانه‌ی که‌ ته‌رخان ده‌کرا بۆ دابین کردنی خه‌رجیه‌کانی.
- ۱۴- القاضي الفاضل پۆلیکی به‌رچاوی هه‌بوو له‌ره‌نگه‌ڕێژکردنی ئه‌و ستراتیژه‌و گرتنه‌به‌ری هۆکاری گونجاو بۆ له‌ناوبردنی کتێبه‌کانی شیعه‌ی ئیسماعیلی و هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی خوێندنی فیکری فاطمی و لاوازکردنی پایته‌ختی ده‌وله‌ته‌که‌یان و به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر راوه‌دوونانی پاشماوه‌ی شیعه‌گه‌ری رافیزی له‌شام و میسر .. تد.
- ۱۵- له‌و هۆکارانه‌ش که‌ یارمه‌تی ئه‌یوبیه‌کانی دا له‌بزوتنه‌وه‌ی بوژاندنه‌وه‌ی مه‌زه‌بی سوونیدا ره‌گ دانه‌کووتانی مه‌زه‌بی ئیسماعیلی له‌ناو گه‌لی میسردا، هه‌روه‌ها هه‌ستانی خوێندنگه‌ سوونیه‌کان به‌هاندانی ئوممه‌ت بۆ ده‌ست گرتن و پابه‌ند بوون به‌قورئان و سووننه‌ته‌وه‌و ئاگادارکردنه‌وه‌یان له‌بیده‌و بیده‌کاری، هه‌روه‌ها میسر بوو به‌ناوچه‌یه‌ک بۆ کێشکردنی زانایانی ئه‌هلی سووننه‌ به‌هه‌موو مه‌زه‌به‌کانیانه‌وه‌، به‌م جو‌ره‌ش رۆلیکی به‌رچاویان هه‌بوو له‌گه‌ڕانه‌وه‌ی میسر بۆ سووننه‌ت، ئه‌مه‌ش له‌ریی وانه‌وتنه‌وه‌ له‌و خوێندنگایانه‌ی که‌ دامه‌زێنران یاخود له‌رێگه‌ی ئامۆژگاری یان دانانی ئه‌و کتێبانه‌ی که‌ پشتیوانی له‌سووننه‌ت ده‌کات.

۱۶- زۆرىنە ئۇ زانا يانە ئۇ لەگەل ئۇيۇپىيە كاندا لەجىھاددا بەشدار بوون لەئاستى بەرپرسيار ئيتيدا بوون لەپرووى زانست و دىندارى و پەروىشتە وە ھەروەك زۆرىنە يان بەشداريان ھەبوو لەژيانى سياسى و كۆمەلەيە تىدا، وەك القاضى الفاضل و عىمادى ئەسفەھانى و بەھادىنى كوپى و شەدادو شرف الدين أبى عصرون والعمز كوپى عبدالسلام، تەنانت ھەندىكىيان بەشدارى كارىگەريان ھەبوو لەبەرەكانى جەنگو جىھاددا وەك زانا عىساي ھەكارى و زۆرىنە شىيان ئازايەتى بوپرى زۆريان دەنوند لەروپەروبوونە وەى فەرمانپەر واکان و ئامۇزگارى كردنياندا، بەم پىيەش نمونەيەكى جوان بوون بۆ خەلكى بەگشتى، لىرەشەوە كارىگەرى بەھيزو باشيان لەسەريان ھەبوو.

۱۷- دەولەتى ئەيۇبى لەسەردەمى سەلاھە دىندا لەبارودۇخىكى خۇشگوزەرانانە و فراوانى رۆزىدا دەژيا، چونكە داھاتى زۆرو سەرچاوەكانى رۆزى جۇراو جۇر بوون، دەولەتیش گرنكى دەدا بەكشتوكال و بازىرگانى و پىشە سازىيەكان و لابرندى باج و رازىبوون بەداھاتە شەرىعەكان.

۱۸- سەلاھە دىن گرنكى دەدا بەنەخۇشخانەكان و چەند نەخۇشخانەيەكى دروست كرد كەبەناو بانگترىنيان نەخۇشخانەى ناصرى قاھرە و بيمارستانى ئىسكەندەرىيە خانەقا سەلاھى لەقودس و... تە، ھەروەھا بايەخى دەدا بەبنياتنانى نەخۇشخانە بۆ سۆفەيەكان بۆ پەرەردەو فېرکردن و خواپەرستى و زۆرباش بوو لەگەل سۆفەيەكانداو ئەوانىش ھاوكارى بوون لەبزووتنەوەى بوژاندنەوەى مەزھەبى سوننىداو ئاويتە بوون لەپروژەى جىھاددا دژ بەخاچپەرستەكان.

۱۹- ژيانى كۆمەلەيەتى لەسەردەمى سەلاھە دىندا مۆركى جەدى بوون و جىھادو روپەپوونەوەى فرەنج و لەناوبرندى دۆزمنى پىئەديار بوو، ھەروەھا ژيانى تايپەتى خۇشى زۆر دورر بوو لەخۇشگوزەرانى و خۆھەلگىشان و زىادەپۇيى.

۲۰- دەرکەوتنى دەولەتى ئەيۇبى كارىگەرى زۆرى ھەبوو لەبەدپەننى گۆرانكارى ئىدارى سەرەكى، كەپىچەوانەى دەرگەى ئىدارى فاطمى يەكان بوو، چونكە ھاتنى ئەيۇبىيەكان لەرۆژمەلاتى ئىسلامىيەو گىيانىكى نوپى كرد بەبەر ئىدارەدا كەسەرچاوەكەى سىستىمى سلجوقى و زەنگى و عەباسىيەكان بوو.

۲۱- قراقوش يەكك بوو لەبەھيزترىن و ئازاترىن سەركرەدەكان، سياسەتیشى لەقاھىرەدا زۆر دانايانەو يەكلاكرەو ھەبوو بۆ لەناو بردنى فاتمىيەكان و تەنگ پىئەلچىنيان، بۆيە ھىچ چارىكىيان نەبوو جگە لەدژايەتى كردنى لەرپى پروپاگەندەو شىواندى ناوبانگى و كىتپىكىيان

داناو ناویان نا (الفاشوش فی احکام قراقوش) ئه مه ئه و قسه یه یه که خه لکانی هاوچه رخ دوباره ی ده که نه وه بی ئه وه ی سه رچاوه که ی بزائن.

۲۲- سه لاهه دین دهستی کرد به توکمه کردنی شارو شورواو قه لاکان و ریخستنی سوپا بۆ بهر په رچدانه وه ی ئه و هیزشانه ی که ده کرانه سه ری له هه مان کاتیشدا بایه خی ده دا به بنیاتنای هیزی ده ریایی چونکه ده یزانی که به هیزی فره نجه کان له ده ریواو لاو زیان له وشکانیدایه، پتویسته که شتیگه لیکی سه ربازی هه بیّت بۆ یه رگرتن له و کاروانه ده ریایه فره نجیانه ی که کومه کی میرنشینه خاچه رسته کانیان ده کرد له که ناری شامدا به هیئانی ئازووقه و چه ک و جه نگاوه ر بۆیان له کاتی زیادبوونی فشاردا بۆ سه ریان.

۲۳- ئه و هه ولانه ی که سه لاهه دین پتی هه ستا بۆ یه کخستنی به ره ی ئیسلامی ۱۲ سالی خایاند، که تیایدا خه باتیکی بیوچانی کردو پاشان بووه به گه وره ی میسرو شامو موسلو و ناوچه کانی تری موسولمانان، هه روه ها سه لاهه دین ئه م کاره ی هه ندی جار به شیوازه دیلو ماسی و هه ندی جاری دیکه ش به هه ره شه و تو قانندن و جارانیکی تریش له پتی کرده ی سه ربازی سنورداره وه به ده ست هیئا.

۲۴- زانای پایه به رز القاضی الفاضل کاریگه ری زۆری هه بوو له ده وه لته ی سه لاهه دینداو به رده وام سه لاهه دین راویزی پیده کردو هیه کاریکی به بی ئه و ئه نجام نه ده دا هیه شتیکیشی لیته ده شارده وه، چونکه ئه و سیاسیه کی لیها توه و ئیدارییه کی ده رکه وتوو و بیراریکی بالا ده ست و زانایه کی زیره ک و ئه دیبیککی ره وان بیژ بوو به قه له مه به پرشته که ی خزمه تی به ئیسلام و موسولمانان ده کرد.

۲۵- سه رکه وتنی سه لاهه دین له جه نگی حطیندا سه رکه وتنیکی میژوویی بوو هۆکاری ئه و سه رکه وتنه ش بریتی بوو له جیبه جیکردنی سوننه تی ده سترتن به هۆکاره کانه وه و ره چاوکردنی سوننه تی په به ندی له ململانیدا، دوربینی و لیزانی سیاسی و دلسۆزی زۆری بۆ په روه ردگارو سوربوونی له سه ر جیبه جیککردنی شه ریه تی ئیسلامی له ده وه لته که یدا که به ره مه که ی بریتی بوو له: جینشین (ئیستخلاف) و هیمنی و ئاسایش و سه ره رزی و سه رکه وتن و ئازاد سازی.

۲۶- نه وه ی سه لاهه دین له خۆرا په یدا نه بوو بوو، به لکو به ره مه ی چه ند هه ولکی زانستی و په روه رده یی بوو له سه ر پیتیازی ئه هلی سوننه ت و جه ماعت، ئه م نه وه یه ش که په روه ردگار خه لاتنی سه رکه وتنی پیبه خشی له حطیندا زۆریک له سیفه ته کانی تائفه ی مه نصوری تیدا بوو

که گرنګترینیان: ئەو یە که لە سەر حەقن و فرمانی پەرەردگار جێبەجێدەکەن و لە پێناویدا تێدەکۆشن....تد.

۲۷- هەر وەها سەڵاحەدین هەمیشە هاوێ و هاو دەمی زانیان بوو، لە کاروباری جەنگدا راویژی پێدەکردن، لە بواری کارگێڕیدا گوێی بۆ ئامۆزگاریەکانیان دەگرت و دەینرخاند، هەربۆیە لە لایەن زانیانەووە پشتگیری تەواوی لێدەکرا.

۲۸- سەڵاحەدین توانی لە پووی هەوالگریەووە ریزی خاچەرستان ببەزینیت و دزە بکاتە نێوانیانەووە، ئەمەش بەهۆی ئەو دەزگا نەینێ بەهێزەووە که بۆکۆکردنەووەی زانیاری دایمەزاند بوو.

۲۹- جەنگی حطین مزگێتی لە ناو بردنی گەورەترین شالۆی ئیستعماری بوو که جیهانی ئیسلامی لە سەدەکانی ناو پاستدا بەخۆیەووە بینیبوو، هەر وەها دانانی سنورێک بوو بۆ پاشەکشەکردنی هەلکشانی خاچەرستان بە ئاراستەی رۆژەلاتی ئیسلامی و سەرەتای کۆتایهێنان بوو بەبوونی خاچەرستی.

۳۰- ئەم جەم گرنگی هۆشیاری تەواوی بەپێویستی سودەورگرتن لە پێگەی جوگرافی رۆژەلاتی ئیسلامی ئاشکرا کرد، لە گەڵ سود وەرگرتن لە تاییەتەندیەکانی، وەك هۆکاریکی کاریگەر لە هۆکارەکانی هێزی زاتی (خودی)، لە ئاماژەکانی ئەم جەنگەش دەرکەوتنی گرنگی میسر وەك بێکەیهکی مۆیی مادی پڕپایەخ بۆ پێکەووەبەستنی جیهانی ئیسلامی لە رۆژەلاتی نزیکدا، هەر وەها گرنگی فەلەستین دەرکەوت وەك پڕدێک یاخود پڕەرەویک کە ولاتی شام و میسر پێکەووە دەبەستیت.

۳۱- سەرکەوتنەکانی سەڵاحەدین لە خۆرا نەبوون و ئەو سەرکەوتنە سەربازیانەش کە بە دەستی هێنان بە بێ پێشەکی سیاسی و پێکخستن و کارگێڕی چاکسازی زیاتر لە سەدەیهک نەبوو، لەم هەولانەشدا زانیانی خواویست و سیاسیهکان و فرماندەوی سەربازیەکان و شاعیران و پەرەورشیاران و..... هتد بەشداریان کرد.

۳۲- تاکە پێگەیهک بۆ رزگار کردنی زەویە داگیرکراوەکان بریتیه لە رێگەی جیهاد و تیکۆشان لە پێناو خوادا کە کرۆکی ئاسایش لە نەتەووەکەماندا و چلە و پۆپەیی ئاینەکەمانەو دەرگایەکیشە لە دەرگاکی بەهەشت و دەرنازبوونە لە کۆت و بەندی زەوی تەمەلێ و پالدانەووە، ئەم ئومەتەش نەیتوانیوە بوون و پیرۆزییەکانی خۆی بپارێزێت تەنها بەهۆی پەرستشی جیهادکردن لە پێناو خوادا نەبێت، ئەو پەرستشەیی کە نۆرەدین و سەڵاحەدین

پیی ههستان و یه کیک بوو له هۆکاره کانی بهر په رچدانه وهی هیژشی خاچه رستی و ئازاد کردنی بیت المقدس.

۳۳- میژوونوسان شالای سیه می خاچه رستی به یه کیک له شالاهه شکستخواردوو هکان داده نین له میژووی شالاهه کانی خاچه رستیدا، چونکه نه نجامیکی نه وتوی نه بوو که له ئاست نه ههول و تیکۆشانه زۆره دا بید که بۆی درا، نه مه سه رباری شکسته یانی له به ده سته یانی نه ئامانجه ی له پیناویدا هاتبوو که نه ویشش بریتیبوو له گێرانه وهی بیت المقدس و سه ندنه وهی له موسولمانان.

۳۴- نه مه شالاهه به وه ناسرابوو که لیکه یشتنی باش تیایدا روویدا له گه ل موسولمانه کاندو هه ردوو لا په یوه ندی به هیژیان هه بوو، نه مه ش بووه هۆی مۆرکردنی ریکه وتنی ره مله و ناردنی میوه و به فر بۆ ریتشارد شیردل له کاتی نه خو شیه که یداو چوونی پزیشکه که ی سه لاهه دین بۆ چاره سه رکردنی، له و شوینه وارانesh که نه مه تیکه لاییه له ژیا نی فره نه کاندو به جیی هیشت:

ا- زانست و زانیاری زۆریان له موسولمانه کانه وه گواسته وه و توانیان له سه ر نه مه زانسته کتیبی نوێ دابنیت که نوێگه ری و داهینانی زۆری پێوه دیاربوو و چه ندین یاساییان دانا بۆ نه و زانستانه.

ب- زۆر پیشه سازی و هونه ریان له موسولمانه کانه وه گواسته وه و هه ک پیشه سازی رستن و چین و کانزاکان و شوشه، نه مه جگه له گواستنه وهی هونه ری بیناسازی، نه مه گواستنه وه یه ش کاریگه ری زۆر قولی هه بوو له ژیا نی نه وروپادا له رووی پیشه سازی و بازرگانی و هونه ریه وه، گۆستاف لۆبۆن ده لئ: کاریگه ری جه نگه خاچه رستیه کان له سه ر پیشه سازی و هونه ر له وه که متر نه بوو.... پاشان ده لئ: له موسولمانه کانه وه نه وروپا پیشه سازی چین و ئاوریشم و بۆیاخکردن و جوانکاری و هرگرت.... هه روه ها زۆری نه خایاند هونه ری بیناسازی له نه وروپادا به ته وای گۆرپانکاری به سه ردا هات.

ج- شارستانی رۆژئاوا به هۆی کاریگه ربوونیه وه به شارستانی ئیسلامی گه شه ی کرد، نه گه ر جه نگه کانی خاچه رستیش نه بوایه نه وه گه شه کردنی نه و شارستانییه بۆ ماوه یه ک دوا ده که وت که ته نها خوای خو ی ده یزانی. رۆژه لاتناسه به وێژدانه کانیش دانیان به م راستیا نه دا ناوه پێش نه وهی میژوونوسه موسولمانه کان باسی لێوه بکه ن.

۳۵- خەلکی زۆر کاریگەر بوون بە کۆچی دواپی سەلاحەدین تەنانهت میژوونوسە ئەوروپیەکانیش رەحمەتیان بۆ ناردوووە و ستایشی دادگەری و ھێزو لیبوردەییان کردوووە بەگەرەترین کەسایەتیان داناوە کە سەردەمی جەنگەکانی خاچەرستی بەخۆیە وە بینیبوو، بەلام بەرای من گەرەترین کەسایەتی نۆرەدینمەحمود بوو.

۳۶- خۆشویستن و تامەزۆیی بۆ جیھاد دلی سەلاحەدین بەتەواوی داگیر کردبوو، بەجۆرێک کە ھەمیشە باسی لەسەر زاری بوو و تێپروانیی بۆ کەرەستەکانی بوو گرنگی بەپیاوانی دەداو ئەو کەسانەی خۆش دەویست کە باسیان دەکردو خەلکیان بۆ ھان دەدا، بەھۆی خۆشەویستی جیھاد و تیکۆشان لە پێناو خواشدا مال و منال زیندو نیشتمانی بەجێھێشت و لەدونیادا بەدانیشتن لە ژێر خێوەتیکدا رازی بوو کە پەشەبا بەراست و چەپدا یاری پێدەکرد.

۳۷- کۆچی دواپی سەلاحەدین زیانیکی گەرە بوو بۆ بەرەئ ئیسلامی یەگرتوو، چونکە ئەم مردنە زەنگی ئاگادارکردنەو بوو لە بەرپا بوونی ناکۆکی لە نێوان کورانی بنەمالەئە زەنگیدا.

۳۸- ئەم کارە خاکی و بچووکە کە ئیمە شیاوی ھەلەو کەم و کورتیە و پێویستی بەرێنمونی ھەیە، چونکە ئەمە تەنھا ھەولێکی راستەقینە یە کەمەبەست لێی زانیی ھۆکارەکانی ھەستانەووە و تێگەیشتن لەو بەرگەریکاریە یە کە ئەویبەکان پێی ھەستان، لەنێوان من و رەخنەگریشدا ئەم دێرەئە شاعیر ھەیە:

إن تجد عيبا فسد الحلالا جلّ من لا عيب فيه وعلا

واتە ئەگەر کەموکورتیەکت ببینی ئەوە ببۆشە، چونکە تەنھا پەرەردگار بێ کەموکورتییە. ھەرەھا داوا لەخوای بالا دەست و مەزن خواوەنی عەرشی پەرۆز دەکەم کە ئەم ھەولەمان لیوەرگریست و بەباشی بۆمان پەسەند بکات و بەرەکەتی بەسەردا بپێژێت و لەریزی کردەووە چاکەکانماندا تۆماری بکات و ئەو بڕایانەشم کە یارمەتیان داوم لەپاداشت بێ بەش نەکات، ھەرەھا ئەم کتێبە بەفەرماشی پەرەردگار کوتای پێدێتم کە دەفەرمویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (الحشر: ۱۰).

سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت استغفرک وأتوب اليك وآخر دعوانا أن
الحمد لله رب العالمين".

علی محمد محمد الصلابی

"خوا نه خوئی و دایک و باوکی و موسوئمانان خوش بیئت"

نووسەر له چه نده ديڤيگدا :

عه لي محمدهد محمدهد الصلابي :

- له شاري بنغازي له ولاتي ليبيا له سالي (١٣٨٣ك/ ١٩٦٣ن) دا له دايك بووه.
- پلهي (الأجازة العاليه) ليسانسى له كوليژى الدعوة وأصول الدينى زانكوى شاري مهدينه ي پيرۆز به پلهي نايابي وه رگرتووه، يه كه مى نه و كوليژه بووه له سالي (١٤١٣ك-١٤١٤ك/ ١٩٩٢ز-١٩٩٣ن) دا.
- پلهي ماستهري له زانكوى أم درمانى نيسلامى (كوليژى الأصول) به شى (التفسير وعلوم القرآن) به ده ست هيناوه، تيزى دكتورا كه شى له سهر (فقه التمكن في القرآن الكريم) بووه.
- له وكتيبو به ره مانه ي كه نووسه ر به چاپى گه ياندون:

- ١- السيرة النبوية: عرض وقائع وتحليل أحداث.
- ٢- سيرة الخليفة الأول أبو بكر الصديق (ﷺ) شخصيته وعصره.
- ٣- سيرة أمير المؤمنين عمر بن الخطاب (ﷺ) شخصيته وعصره.
- ٤- سيرة أمير المؤمنين عثمان بن عفان (ﷺ) شخصيته وعصره.
- ٥- سيرة أمير المؤمنين علي بن أبي طالب (ﷺ) شخصيته وعصره.
- ٦- سيرة أمير المؤمنين الحسن بن علي بن أبي طالب (ﷺ) شخصيته وعصره.
- ٧- الدولة العثمانية: عوامل النهوض والسقوط.
- ٨- فقه النصر والتمكين في القرآن الكريم.
- ٩- تاريخ الحركة السنوسية في إفريقيا.
- ١٠- تاريخ دولتي المرابطين والموحدين في الشمال الإفريقي.
- ١١- عقيدة المسلمين في صفات رب العالمين.
- ١٢- الوسطية في القرآن الكريم.
- ١٣- الدولة الأموية، عوامل الأزدهار وتدايعات الأنهيهار.
- ١٤- معاوية بن أبي سفيان، شخصيته وعصره- الدولة السفيانية.
- ١٥- عمر بن عبدالعزيز، شخصيته وعصره.
- ١٦- دولة السلاجقة.
- ١٧- الشيخ عبدالقادر الجيلاني.
- ١٨- الأمام الغزالي.

- ١٩- نورالدين زنكي.
- ٢٠- عمادالدين زنكي.
- ٢١- فكر الواج والشيعه فى ميزان أهل السنة والجماعة.
- ٢٢- حقيقة الخلاف بين الصحابة.
- ٢٣- عصر الدولة الزنكية.

بەرگی دەرەو:

سەلاحەدینی ئەیوبی

د. الصَّلَابی نوسەرێکی نوێیە مۆمێکی تر دادەگیرسێنێت بۆ ئەو فەرەهەنگە میژوووییە
 کە لە هەولێ بەرەمەپێنانیدا بن ئەمەش درێژە پێدەری ئەو کتێبانە یە کە لێکۆڵینەووە لەمە پەنجەنگەکانی
 خاچەرستی دەکەن. لەم کتێبەدا د. صَلَابی باس لە مەملەکانی نیوان پرۆژەکان دەکات پرۆژە ی
 خاچەرستی و پرۆژە ی ئیسلامی، بە کورتیش ئاماژە بەو شالاوێ خاچەرستیانە دەکات کە لە پێش
 دامەزراندنی دەلەتی ئەییوبیدا روویانداو، هەروەها ئاماژە بە باری رەوشتی سەلاحەدین و
 خوێوەوشتەکانی و رۆچوونی لە بنیاتنانی خۆی دەکەوێت و پلە و پایە ی زانایین و مامۆستایانی ئایینی لای،
 پاشان نوسەر بە شێکی تەواوی تاییەت کردووە بە جەنگی حطین و ئازادکردنی بیت المقدس و
 هۆکارەکانی سەرکەوتن لەو جەنگە یە کلاکەرەوێ دە پاشان شالای سێیەمی خاچەرستی و
 کاردانەوێ رۆژئاوا - ئەوروپا - بەرامبەر بە ئازادکردنی بیت المقدس و خۆ ئامادەکردنی هەمەلایەنە
 بۆی، لە کۆتایدا ئاماژە بە کۆچی دوا یی سەلاحەدین و کاریگەری لە سەر خەڵک و ستایش کردنی
 دادگەری بە هێزی و لێبوردەیی لە لایەن میژوو نووسە ئەوروپییەکانەو کە بەمەزنترین کەسایەتیا
 داناو لە میژووی جەنگەکانی خاچەرستیدا ژیا یی ئەم سەرکردە مەزنەش بەردەوام و رەو هیممەتی
 سەلاحیانە دە بەخشێ بە نەوێکانی موسوڵمانان و جوانی و پر سەرورە یەکانی سەردەمانی پابردو
 دە گێڕێتەو بە بۆ ژیا ن.

أهم المصادر والمراجع

- ١- اتعاظ الحنفا بأخبار الأئمة الفاطميين الخلفاء، تقي الدين أحمد بن علي المقرئزي دار الفكر العربي، ١٣٦٧هـ - ١٩٤٨م.
- ٢- أثر الشرق الإسلامي في الفكر الأوروبي خلال الحروب الصليبية، د. عبدالله بن عبدالرحمن الربيعي، الرياض، ١٤١٥ هـ.
- ٣- أسامة بن منقذ، والجديد من آثار و أشعاره، محمد عدنان قيطاز، وزارة الثقافة في الجمهورية السورية، ١٩٩٨م.
- ٤- أسباب الضعف في الأمة الإسلامية د.محمد السيد الوكيل، دار المجتمع، السعودية، الطبعة الأولى.
- ٥- أصول الشيعة الإمامية، ناصر عبدالله بن علي القفاري، دار الرضا للنشر و التوزيع، الجيزة بمصر، الطبعة الثالثة ١٤١٨ هـ - ١٩٩٨م.
- ٦- أعلام الإسكندرية في العصر الإسلامي د.جمال الدين الشيال، مكتبة الثقافة الدينية، الطبعة الأولى ١٩٩٧م.
- ٧- أعلام الإسكندرية في العصر الإسلامي د.جمال الدين الشيال، مكتبة الثقافة الدينية، الطبعة الأولى، ١٣١٠ هـ - ٢٠٠١م.
- ٨- أعمال الفرنجة ترجمة حسن حبشي.
- ٩- الأدب العربي من الانحدار إلى الازدهار، جودت الركابي، دار الفكر المعاصر بيروت دار الفكر دمشق، الطبعة الثانية ٢٢٠١م.
- ١٠- الاستخبارات العسكرية في الإسلام، عبدالله علي السلامة مناصرة، مؤسسة الرسالة، بيروت، لبنان، الطبعة الثانية، ١٤١٣ هـ - ١٩٩١م.
- ١١- الإسلام و حركة التاريخ، أنور الجندي.
- ١٢- الاعتبار لابن منقذ، حرره فيليب حتي، مكتبة الثقافة الدينية القاهرة.
- ١٣- الإعداد المعنوي و المدي للمعركة في ضوء القرآن و السنة، د.فيصل بن جعفر بن عبدالله بالي، مكتبة التوبة السعودية، الطبعة الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٩م.
- ١٤- الإمارات الأرتقية في الشام و الجزيرة، عماد الدين خليل.
- ١٥- الإمام الغزالي بين مادحية و ناقدية، د. يوسف القرضاوي، الطبعة الثالثة، ١٤١٣ هـ - ١٩٩٢م.
- ١٦- البداية و النهاية، للحفاظ عماد الدين أبي فداء إسماعيل بن كثير القرشي، دار هجر. الطبعة الأولى ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨م.

- ١٧- البطولة و الفداء عند الصوفية دراسة تاريخية، أسعد الخطيب، مطبعة الشام، الطبعة الثانية.
- ١٨- البيان المغرب في أخبار الأندلس و المغرب، تأليف ابن عذاري الماكشي، تحقيق ليفر بروفنسال.
- ١٩- التاريخ الإسلامي و الحضارة الإسلامية، د. أحمد شلبي.
- ٢٠- التأريخ الباهر في الدولة الأتابكية بالموصل، تحقيق عبدالقادر طيمات، القاهرة ١٨٦٣م للمؤرخ ابنت الأثير.
- ٢١- التأريخ الحربي المصري في عهد صلاح الدين، نظير حسان سعداوي، مكتبة النهضة المصرية القاهرة ١٩٥٧م.
- ٢٢- التاريخ السياسي و الفكري للمذهب السني في المشرف الإسلامي من الرق الخامس الهجري حتى سقوط بغداد، د. عبدالمجيد أبو الفتوح بدوي، الطبعة الثانية ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨م.
- ٢٣- التعريف بالمؤرخين في عهد الغول و التركمان، عباس العزاوي، طبع ببغداد ١٣٧٦ هـ - ١٩٥٧م.
- ٢٤- الثبات على دين الله و أثره في حياة المسلم في ضوء الكتاب و السنة، د. الأمين الصادق الأمين، دار ابن الجوزي، الطبعة الأولى، ٢٠٠٤م.
- ٢٥- الجهاد الإسلامي ضد الصليبيين في العصر الأيوبي، د. فايد حامد محمد عاشور، دار الاعتصام، الطبعة الأولى.
- ٢٦- الجهاد ضد الصليبيين في الشرق الإسلامي، مسفر بن سالم بن عريج الغامدي، دار المطبوعات الحديثة، الطبعة الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦م.
- ٢٧- الجهاد و النجديد، محمد حامد الناصر، مكتبة الكونثر، الرياض، الطبعة الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨م.
- ٢٨- الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، د. محسن محمد حسين مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦م.
- ٢٩- الحافظ أبو طاهر السلفي، د. حسن عبدالحميد صالح، المكتب الإسلامي، الطبعة الأولى، ١٩٧٧م.
- ٣٠- الحرب الصليبية حسن حبشي، طبعة القاهرة، ١٩٥٨م.
- ٣١- الحركة الصليبية، سعيد عاشور، الطبعة الرابعة ١٩٨٦، مكتبة الأنجلو المصرية.
- ٣٢- الحروب الصليبية، العلاقات بين الشرق و الغرب محمد مؤنس، الطبعة الأولى ١٩٩٩/٢٠٠٠، عين للدراسات و البحوث الإنسانية و الاجتماعية، مصر.

- ٣٣- الحروب الصليبية، المقدمات السياسية، د. عليه الجنزوري، الهيئة العامة المصرية للكتاب.
- ٣٤- الحروب الصليبية في شمال أفريقية و أثرها الحضاري، د. ممدوح حسين، دار عمار، طبعة ١٩٨٩م.
- ٣٥- الحروب الصليبية، مواقف وتحديات، سهيلة الحسيني، دار التوزيع والنشر الإسلامية القاهرة، الطبعة الأولى، ١٢٤٣هـ - ٢٠٠٣م.
- ٣٦- الحروب الصليبية و الأسرة الزنكية، شاكراً أحمد أبو زيد.
- ٣٧- الحروب الصليبية، أرست باركر، نقله إلى اللغة العربية د. السيد الباز العريني، دار النهضة العربية، بيروت.
- ٣٨- الحروب المقدسة، الحملات الصليبية و أثرها على العالم اليوم، كارين أرمسترونغ.
- ٣٩- الخطط، للمقريزي.
- ٤٠- الخليفة الأيديولوجية للحروب الصليبية، د. قاسم عبدالله، طبعة القاهرة ١٩٨٧م.
- ٤١- الدبلوماسية الإسلامية، عبدالرحمن محمد عبدالرحمن، دار اليقين، مصر المنصورة، رسالة دكتوراه جامعة الأزهر الشريف.
- ٤٢- الدولة الأيوبية، سمير فراج بن الشاطيء، مركز للنشر و الإعلام، القاهرة، طبعة أولى ٢٠٠٥م.
- ٤٣- الدولة العثمانية عوامل النهوض و أسباب، د. علي محمد الصلابي، دار المعرفة، بيروت، لبنان.
- ٤٤- الدولة الفاطمية العبيدية، الصلابي، مؤسسة اقرأ.
- ٤٥- الشرق الأدنى في العصور الوسطى الأيوبيون، د. السيد الباز العريني، دار النهضة العربية.
- ٤٦- الشرق الأوسط و الحروب الصليبية، السيد الباز العريني، طبعة القاهرة، ١٣١٧هـ.
- ٤٧- الصراع الإسلامي - الفرنجي على فلسطين في القرون الوسطى، هادية دجاني مؤسسة الدراسات الفلسطينية، الطبعة الأولى، ١٩٩٤م.
- ٤٨- الطائفة المنصورة في بيت المقدس و أكناف بيت المقدس، الطبعة الأولى، ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤م.
- ٤٩- الطريق إلى بيت المقدس، د. جمال عبد الهادي، د. وفاء محمد رفعت، دار التوزيع و النشر الإسلامية، طبعة ثان، ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠١م.
- ٥٠- العدوان الصليبي على العلم الإسلامي صلاح الدين، نوار.
- ٥١- العرب و الروم الاتين في الحروب الصليبية الأولى، دكتور جوزيف نسيم يوسف، دار النهضة العربية بيروت، طبعة ثالثة، ١٩٨١م.
- ٥٢- العمارة العربية في مصر الإسلامية.

- ٥٣- الغزو الصليبي و العالم الإسلامي، د. علي عيدالحكيم، دار التوزيع و النشر الإسلامية، القاهرة، الطبعة الأولى، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٣ م.
- ٥٤- الفتح القسي في الفتح القدسي، تحقيق محمد محمود، الدار القومية للطباعة و النشر، ١٩٦٥ م.
- ٥٥- الفتوح الإسلامية عبر التاريخ، د. عبدالعزيز بن إبراهيم العمري، دار إشبيليا، الطبعة الأولى، ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧ م.
- ٥٦- الفرق بين الفرق، تأليف عبد القاهر بن طاهر البغدادي، تحقيق: محمد محيي الدين عبد الحميد، طبعة دار المعرفة بيروت.
- ٥٧- الفنون الإسلامية في العصر الأيوبي، د. عبدالعزيز صلاح الدين سالم، مركز الكتاب للنشر، ١٤٢٠ هـ - ٢٠٠٠ م.
- ٥٨- القاضي الفاضل عبدالرحيم البيساني العسقلاني، هادية دجاني شكيل، مؤسسة الدراسات الفلسطينية، الطبعة الثانية بيروت، ١٩٩٩ م.
- ٥٩- القدس تحت الحكم الصليبي و دور صلاح الدين قي تحريرها، د. شفيق جاسر أحمد محمود، مكتبة الدار بالمدينة، الطبعة الأولى، ١٤٠٩ هـ - ١٩٨٩ م.
- ٦٠- القدس تناديكم أحمد عبد ربه بصبوص، دار البشير، عمان، الطبعة الأولى، ١٤١٥ هـ - ١٩٩٥ م.
- ٦١- القدس في العهدين الفاطمي و الأيوبي د. وائل عبدالرحيم عبيد، الطبعة الأولى، ١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٥ م.
- ٦٢- القوى البحرية و التجارية في البحر المتوسط، أرشبالد لويس.
- ٦٣- الكامل في التاريخ لابن الأثير، دار المعرفة، بيروت - لبنان.
- ٦٤- الكواكب الدرية في السيرة النورية، تقي الدين أحمد بن قاضي شهبه، تحقيق، محمود زايد، طبعة بيروت، ١٩٧١ م.
- ٦٥- المدارس العسرونية في بلاد الشام، د. صادق أحمد داوود جودة، مؤسسة الرسالة، دار عمار، الطبعة الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦ م.
- ٦٦- المستدرك على الصحيحين في الحديث، للحاكم أبي عبدالله النيسابوري.
- ٦٧- المستشفيات الإسلامية من العصر النبوي إلى العصر العثماني، عبدالله عبدالرزاق مسعود السعيد، دار الفاء عمان - الأردن، الطبعة الأولى، ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٧ م.
- ٦٨- المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي، عماد الدين خليل، دار ابن كثير، الطبعة الأولى، ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٥ م.

- ٦٩- الملل و النحل، تأليف محمد عبدالكريم الشهرستاني، تحقيق محمد سيد كيلابي، جمع مصطفى البابي الحلبي بمصر، ١٣٨٧ هـ - ١٩٦٧ م.
- ٧٠- الموسوعة اشاملة تأريخ الحروب الصليبية، د. سهيل زكار، دار الفكر، دمشق سوريا، الطبعة الأولى.
- ٧١- النجوم الزاهرة في ملوك مصر و القاهرة المؤسسة المصرية العامة للتأليف و الترجمة، ابن تغري بردي جمال الدين أبو المحاسن يوسف.
- ٧٢- التوادر السلطانية و المحاسن اليوسفية، بهاء الدين بن شداد، تحقيق أحمد أبيبش، دار الأولئل سوريا، الطبعة الأولى، ٢٠٠٣ م.
- ٧٣- الوافي بالوفيات، تأليف صلاح الدين بن أيبك الصفدي - تحقيق: هملوت ريتز - طبع: دار النشر فرانز ستانير (ألمانيا) ١٣٨١ هـ - ١٩٦٢ م.
- ٧٤- الوجير في الشام أرض الأنبياء ومهدج الأصفياء منير عدور، دار الفارابي للمعارف، دمشق، الطبعة الأولى ١٤٢٠ هـ - ٢٠٠٠ م.
- ٧٥- الوحدة الإسلامية بين الأمس و اليوم، إبراهيم النعمة، طبعة ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م، مطبعة الزهراء الحديثة.
- ٧٦- الوحدة الإسلامية بين الأمس و اليوم، إبراهيم النعمة، طبعة ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م مطبعة الزهراء الحديثة.
- ٧٧- الوسيط في تاريخ فلسطين في العصر الإسلامي، فاروق عمر فوزي، د. محسن محمد حسين، دار الشرق.
- ٧٨- إمارة الرها، علية الجنزوري.
- ٧٩- أوروبا في العصور الوسطى، سعيد عبد الفتاح عاشور
- ٨٠- أيعيد التاريخ نفسه، محمد العبددة، الطبعة ائالثة، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٩ م.
- ٨١- بحوث في تأريخ الحضارة الإسلامية، مجموعة البحوث التي أقيمت في ندوة الحضارة الإسلامية في ذكرى الأستاذ الدكتور أحمد فكري عام (١٩٧٦م)، لناشر مؤسسة شباب الجامعة الإسكندرية.
- ٨٢- بغسة الطلب في تأريخ حلب.
- ٨٣- بيت المقدس أمام أحداث التاريخ، وديع تسليحوق.
- ٨٤- بيت المقدس في أدب الحروب الصليبية، د. عبد الجليل حسين عبد المهني، دار البشير، الطبعة الثانية ١٤١٥ هـ - ١٩٩٥ م.

- ٨٥- بيت المقدس و المسجد الأقصى دراسة تاريخية مؤثقة محمد حسن شراب دار القلم دمشق، الطبعة الأولى ١٤١٥ هـ - ١٩٩٤ م.
- ٨٦- تاريخ ابن خلدون.
- ٨٧- تاريخ الإسلام، حسن ابراهيم حسن، دار الجيل بيروت، الطبعة الثالثة عشر ١٤١١ هـ - ١٩٩١ م.
- ٨٨- تاريخ الأيوبيين في عصر وبلاد الشام و الجزيرة، محمد سهيل طقوش، دار النفائس، الطبعة الأولى، لبنان، ١٤٠٠ هـ - ١٩٩٩ م.
- ٨٩- تاريخ الحروب الصليبية، ترجمة د. السيد الباز العريني، الطبعة الثالثة ١٤١٣ هـ - ١٩٩٣ م.
- ٩٠- تاريخ الحروب الصليبية، سعيد عبدالله البيشاوي محمد مؤنس عوض، منشورات بيت المقدس، طبعة عام (٢٠٠٤ م)
- ٩١- تاريخ الزنكيين في الموصل وبلاد الشام، د. محمد سهيل طقوش، دار النفائس، بيروت، لبنان، الطبعة الأولى ١٤١٩ هـ - ١٩٩٩ م.
- ٩٢- تاريخ الشعوب الإسلامية، كارل بروكلمان، دار العلم للملايين، بيروت، لبنان، طبعة ١٤ عام ٢٠٠٠ م
- ٩٣- تاريخ الفاطميين، محمد سهيل طقوش، دار النفائس الطبعة الأولى.
- ٩٤- تاريخ الفتح العربي في ليبيا، الطاهر أحمد الزاوي دار التراث العربي، الطبعة ااثالثة.
- ٩٥- تاريخ القبائل العربية في عصر الدولتين الأيوبية و المملوكية، د. محمود السيد. مؤسسة شباب الجامعة طبعة، عام ١٩٩٨ م.
- ٩٦- تاريخ الوطن العربي و الغزو الصليبي، خاشع المعاضيدي، سوادي عبد محمد، دريد عبد القادر نوري، الطبعة الثانية، ١٩٨٦ م.
- ٩٧- تاريخ اليمن الإسلامي د. محمد عبده السروري، مكتبة خالد بن الوليد، صنعاء، الطبعة الثانية، ٢٠٠٣ م.
- ٩٨- تاريخ دولتي المرابطين و الموحيدين، د. علي الصلابي، دار المعرفة، بيروت، لبنان.
- ٩٩- تاريخ سلاجقة الروم في آسيا الصغرى، محمد سهيل طقوش، دار النفائس، الطبعة الأولى، ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٢ م.
- ١٠٠- تاريخ مصر الإسلامية زمن سلاطين بني أيوب، د. أحمد فؤاد سيد، مكتبة مديولي، طبعة ٢٠٠٢ م.
- ١٠١- فقه النصر و التمكين، علي محمد الصلابي، دار المعرفة بيروت، طبعة الأولى، ٢٠٠٢ م.

- ١٠٢- ترتيب المدارك و تقريب المسالك لمعرفة أعلام مذهب مالك، تأليف القاضي عياض، تحقيق د. أحمد بكير محمود، طبع مكتبة الحياة، بيروت.
- ١٠٣- تفسير ابن كثير، أبو الفداء إسماعيل، تحقيق عبدالعزيز غنيم، و محمد أحمد عاشور و محمد إبراهيم مطبعة الشعب، القاهرة، مصر.
- ١٠٤- تفسير الجلالين، جلال الدين السيوطي و المحلي.
- ١٠٥- تنظيم صفة الطب خلال عصور الحضارة العربية الإسلامية، د. جميل عبد المجيد عطية، مكتبة العبيكان، الطبعة الأولى، ٢٠٠٢م.
- ١٠٦- جهاد الأيوبيين و المماليك ضد الصليبيين و المغول، د. فرست مرعي، صنعاء ٢٠٠٣م الطبعة الثانية المنتدى الجامعي.
- ١٠٧- جهاد المسلمين في الحروب الثليبية. د. فايد عاشور: مؤسسة الرسالة، الطبعة الثالثة ١٤٠٥م.
- ١٠٨- جهود علماء المغرب غي الدفاع عن عقيدة أهل السنة، د. إبراهيم التعامي، مؤسسة الرسالة ناشرون، الطبعة الأولى ١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٥م. لبنان، سوريا.
- ١٠٩- حاضرة العرب، ترجمة عادل زعيتر.
- ١١٠- حروب القدس في التاريخ الإسلامي و العربي، اللواء الركن، د. ياسين سويد، دار الملتقى للطباعة و النشر، طبعة عام (١٩٩٧) بيروت، لبنان.
- ١١١- حطين بين أخبار مؤرخيها وشعر معاصريها، د. محمود إبراهيم، دار البشير عمان، الطبعة الأولى ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٧م.
- ١١٢- حطين وقائع وعبر، عبدالفتاح عاشور.
- ١١٣- حكم قراقوش، الأمير المفترى عليه بهاء الدين قراقوش، دار البيارق، عمان، سمر عزام الطبعة الأولى ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩م.
- ١١٤- حياة صلاح الدين، محمود شلبي، دار الجيل بيروت، الطبعة الثالثة، ١٤٠٩ هـ - ١٩٨٩م.
- ١١٥- خانقاوات الصوفية في مصر في العصرين الأيوبي و المملوكي، د. عاصم محمد رزق، مكتبة مدبولي القاهرة، الطبعة الأولى ١٤١٧ هـ - ١٩٩٧م.
- ١١٦- دراسات تاريخية د. عمان الدين خليل.
- ١١٧- دراسات في تاريخ الأيوبيين و المماليك د. نعمان محمود جبران د. محمد حسن العمادي، الطبعة الأولى ٢٠٠٠م.
- ١١٨- دراسات في تاريخ الأيوبيين و المماليك، دكتور السيد عبدالعزيز سالم، د. سحر غنيم عبدالعزيز سالم، مؤسسة شباب الجامعة ١٩٩٢م، الإسكندرية.

- ١١٩- دراسات في تاريخ العلاقات بين الشرق و الغرب، محمد مؤنس عوض.
- ١٢٠- دراسات في تاريخ المغرب الإسلامي، عزالدين عمر أحمد موسى، دار الشروق، الطبعة الأولى، ١٤٠٣ هـ - ١٩٨٣ م.
- ١٢١- دراسة وثيقة للتاريخ الإسلامي و مصادرة من عهد بني أمية حت الفتح العثماني لسورية و مصر، محمد ماهر حماده، مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، ١٤٠٨ هـ - .
- ١٢٢- دروس و تأملات في الحروب الصليبية، لأبي فارس، دار الفرقان، عمان - الأردن.
- ١٢٣- دور الفقهاء و العلماء في الجهاد ضد الصليبين خلال الحركة الصليبية، د. آسيا سليمان نقلي، مكتبة العبيكان، ٢٠٠٢ م.
- ١٢٤- دور المرأة في الاستخبارات الإسلامية، د. سلامة محمد الهرفي البلوي، الطبعة الأولى، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤ م.
- ١٢٥- دور نورالدين في نهضة الامة ومقاومة عزو الفرنجة، عبدالقادر أحمد بوصيني رسالة دكتوراه، معهد التاريخ العربي و التراث العلمي للدراسات العليا.
- ١٢٦- دول الإسلام، للذهبي، شمس الدين أبي عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان الذهبي، دار صادر، بيروت، الطبعة الأولى ١٩٩٩ م.
- ١٢٧- دولة اسلاجقة للصلاحي، دار المعرفة، الطبعة الأولى، ١٤٢٧ هـ - ٢٠٠٦ م.
- ١٢٨- ديوان ابن الخياط.
- ١٢٩- ذيل دمشق، أبو يعلى حمزة ابن القلانسي، تحقيق أميدروز، طبعة، بيروت ١٩٠٨ م.
- ١٣٠- رجال الفكر و الدعوة، أبو الحسن الندوي، دار ابن كثير، دمشق، سوريا.
- ١٣١- رياض الفنوس في طبقات علماء القيروان و افريقية تأليف أبي بكر عبداللج بن محمد المالكي تحقيق بشير البكوش - طبع: دار الغرب الإسلامي ١٤٠٣ هـ - ١٩٨٣ م.
- ١٣٢- زبدة الحلب من تاريخ حلب، كمال الدين أبو القاسم ابن العديم، تحقيق سامي الدهان، طبعة، دمشق ١٩٥٤ م.
- ١٣٣- سقوط دولة الموحدين، د. مراجع عقلية الغنای، ١٤٠٩ هـ - ١٩٨٨ م منشورات جامعة قاريوس.
- ١٣٤- سلاحقة إيران و العراق، عبدالمنعم حسين.
- ١٣٥- سنن أبي داود، سليمان بن الأشعث، تحقيق، عزت عبيد الدعاس، حمص، الناشر، محمد السيد.

- ١٣٦- سنن الترمذي الجامع تأليف: محمد عيسى بن سورة الترمذي، تحقيق الشيه أحمد محمد شاكر، مطبعة مصطفى البابي الحلبي - الطبعة الأولى ١٣٥٦ هـ.
- ١٣٧- سنن سعيد بن منصور.
- ١٣٨- سير أعلام النبلاء، شمس الدين محمد أحمد الذهبي مؤسسة الرسالة، الطبعة السابعة ١٩٩٠م.
- ١٣٩- شجرة النور الزكية في طبقات المالكية: تأليف محمد بن محمد مخلوف، طبع دار الكتاب العربي، بيروت.
- ١٤٠- شذرات الذهب في أخبار من ذهب، ابن العماد الحنبلي، دار الأفاق الجديدة.
- ١٤١- شرف الدين مودود، عبدالغني رمضان.
- ١٤٢- شعر الجهاد الشامي في مواجهة الصليبيين د. فؤاد حسن حسين أبو الهيجاء، دار المناهج للنشر و التوزيع عمان الأردن، الطبعة الأولى ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٤م.
- ١٤٣- شعر الجهاد في الحروب الصليبية في بلاد الشام، د. محمد علي الهرقي، مؤسسة الرسالة، الطبعة الثالثة ١٤٠٠ هـ - ١٩٨٠م.
- ١٤٤- شفاء القلوب في مناقب بني أيوب لأحمد بن إبراهيم الحنبلي، مكتبة الثقافة الدينية، مصر، طبعة عام ١٩٩٦ هـ - ١٤١٥م.
- ١٤٥- صبح الأعشى في صناعة الإنشاء، تحقيق محمد حسين شمس الدين، دار الكتب العلمية، بيروت طبعة ١٩٨٩م.
- ١٤٦- صحيح البخاري لأبي عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري، دار الفكر، الطبعة الأولى ١٤١١ هـ - ١٩٩١م.
- ١٤٧- صحيح البخاري لأبي عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري، دار الفكر، الطبعة الأولى ١٤١١ هـ - ١٩٩١م.
- ١٤٨- صحيح مسلم، للإمام مسلم بن الحجاج القشيري، تحقيق محمد فؤاد عبد الباقي، طبع دار إحياء الكتب العربية القاهرة، الطبعة الأولى (١٣٧٤ هـ - ١٩٥٥م).
- ١٤٩- صفة الغريباء، سلمان العودة، دار ابن الجوزي، الطبعة الثانية ١٤١٢ هـ - ١٩٩١م المملكة العربية السعودية.
- ١٥٠- صفحات مشرقة من التاريخ الإسلامي، د. علي محمد الصلابي، مؤسسة إقرأ، القاهرة، الطبعة الأولى ١٤٢٨ هـ - ٢٠٠٧م.
- ١٥١- صلاح الدين الأيوبي أبو الحسن علي الحسيني الندوي، دار القلم، دمشق بيروت، الطبعة الثالثة ١٤٠٠ هـ - ١٩٨٠م.

- ١٥٢- صلاح الدين الأيوبي الأتقى في الإسلام، البرشاندور ترجمة هن الفارسية سعيد أبو الحسن، الطبعة الثانية ١٩٩٣م.
- ١٥٣- صلاح الدين الأيوبي بطل الإسلام الصالح، مجموعة من الأخصائيين التربويين، مؤسسة الثقافية، الطبعة الأولى، ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨م.
- ١٥٤- صلاح الدين الأيوبي بين العباسيين و الفاطميين و الصليبيين، دار الجديد، طبعة ثانية جديدة، طبعة ٢٠٠٠م.
- ١٥٥- صلاح الدين الأيوبي قاهر العدوان الصليبي، محمد بيومي دار القلم، دمشق.
- ١٥٦- صلاح الدين الأيوبي ورقة عمل الدعوة الإسلامية، دار الإيمان، د. بسام الزرقا.
- ١٥٧- صلاح الدين الأيوبي وسقوط القدس و تحريرها.
- ١٥٨- صلاح الدين الأيوبي، أحمد عبد الجواد، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت الطبعة الأولى ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٤م.
- ١٥٩- صلاح الدين الأيوبي، السير هاملتون . آ. ر. جب مكتبة بيسان.
- ١٦٠- صلاح الدين الأيوبي، قدرى قلعجي، الطبعة الثالثة ١٩٩٧م، المطبوعات للتوزيع و النشر، بيروت، لبنان.
- ١٦١- صلاح الدين الفارس المجاهد و الملك المفترى عليه، شاكِر مصطفى، دار القلم دمشق.
- ١٦٢- صلاح الدين القائد و عصره، د. مصطفى الحيارى، دار الغرب الإسلامي، الطبعة الأولى ١٤١٥ هـ.
- ١٦٣- صلاح الدين المفتى عليه، شاكِر مصطفى، دار القلم دمشق، الطبعة الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨م.
- ١٦٤- صلاح الدين سقوط القدس و تحريرها، قراءة معاصرة، وليد نويهض، دار ابن حزم لبنان، الطبعة الأولى، ١٤١٧ هـ - ١٩٩٧م.
- ١٦٥- صلاح الدين و الصليبيون استرداد بيت المقدس، عبدالله سعيد محمد الغامدي، در الفضلية، بيروت - لبنان، ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥م.
- ١٦٦- صلاح الدين و الصليبيون تاريخ الدولة الأيوبية، د. أحمد الشامي، الطبعة الأولى، ١٩٩١م مكتبة النهضة العربية، القاهرة.
- ١٦٧- صلاح الدين وتحرير القدس، عليّة المهدي، الزبدة، الطبعة الأولى، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤م وزارة الثقافة الأردنية.
- ١٦٨- صلاح الدين، عبدالله علوان، دار السلام، مصر.

- ١٦٩- طبعة العامة في مصر في العصر الأيوبي، شلبي إبراهيم الجعيد، الهيئة المصرية للكتاب ٢٠٠٣م.
- ١٧٠- عصر الدولة الزنكية، د. علي محمد الصلابي مؤسسة اقرأ، القاهرة - مصر.
- ١٧١- عماد الدين زنكي، عماد الدين خليل، دار ابن كثير، دمشق - سوريا.
- ١٧٢- عمران القارة و خططها في عهد صلاح الدين الأيوبي، د. عدنان محمد فايز الحارثي، مكتبة زهراء الشرق، القاهرة.
- ١٧٣- عيون الروضتين في أخبار الدولتين، شهاب الدين أبو شامة، حقق البيسومي وزارة إحياء التراث العربي، دمشق ١٩٩١م.
- ١٧٤- فن الصراع الإسلامي الصليبي - السياسة الخارجية للدولة النورية، د. محمد مؤنس أحمد عوض، عين للدراسات و البحوث الطبعة الأولى ١٩٩٨م.
- ١٧٥- في التأريخ الأيوبي و الملوكي د. أحمد مختار العبادي مؤسسة شباب الجامعة.
- ١٧٦- قصة الحضارة: ول ديورانت - ترجمة محمد بدران، طبع لجنة التأليف و الترجمة و النشر ١٩٥٧م.
- ١٧٧- كتاب التوحيد لمحمد عبد الوهاب.
- ١٧٨- كتاب الروضتين في أخبار الدولتين النورية و الصلاحية، مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧م.
- ١٧٩- لا طريق غير الجهاد لتحرير المسجد الأقصى و إحباط المؤامرة العالمية على الأمة الإسلامية، د. مجاهد مجاهد الدين بن صلاح الدين، الطبعة الأولى، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤م.
- ١٨٠- ليبيا منذ الفتح العربي حتى انتقال الخلافة الفاطمية إلى مصر، د. صالح مصطفى مفتاح المزيني، منشورات جامعة قريونس بنغازي، الطبعة الثالثة، ١٩٩٤م.
- ١٨١- ماهية الحروب الصليبية: الإيديولوجية، الدوافع، النتائج، قاسم عبده قاسم، ذات السلاسل، الكويت، الطبعة الثانية، ١٩٩٣م.
- ١٨٢- مجاهد الدين قايماز نائب إربد الموصل، د. صادق أحمد جودة، مؤسسة الرسالة، ودار عمار، الطبعة الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٥م.
- ١٨٣- محاضرات في الفكر و الدعوة، للندوي، أبي الحسن الندي، دار ابن كثير، دمشق، الطبعة الأولى، ٢٠٠١م.
- ١٨٤- مختصر صحيح مسلم للمنذري.

- ١٨٥- مختصر كتاب الروضتين في أخبار الدولتين النورية و الصلاحية، اختصار و تعليق د. محمد بن حسن بن عقيل موسى دار الأندلس الخضراء، جدة، الطبعة الأولى، ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧ م.
- ١٨٦- مدرسة الحديث بالقيروان، الحسين بن محمد شواط، الدار العالمية للكتاب الإسلامي، الطبعة الأولى، ١٤١١ هـ.
- ١٨٧- مائة الزمان في تأريخ الأعيان، سبط بن الجوزي، حيدر آباد الدكن، ١٩٥١ م. مصر في العصور الوسطى من العصر المسيحي حتى الفتح العثماني، محمود محمد الحويري الطبعة ٢٠٠٢ م، المكتب المصري لتوزيع المطبوعات.
- ١٨٨- مصر و الشام في عهد الأيوبيين و المماليك، د. سعيد عبدالفتاح عاشور، دار النهضة العربية، بيروت.
- ١٨٩- مظاهر الحضارة الإسلامية في اليمن في العر الإسلامي، د. أسامة أحمد حماد، مركز الإسكندرية للكتاب، الطبعة الأولى، ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م.
- ١٩٠- مظاهر الحضارة الإسلامية في اليمن في العر الإسلامي، د. أسامة أحمد حماد، مركز الإسكندرية للكتاب، الطبعة الأولى، ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م.
- ١٩١- معالم الإيمان فى معرفة أهل القيروان، تأليف عبدالرحمن بن محمد تأنصاري الدباغ، تحقيق إبراهيم سبوح، طبع مكتبة الخانجي بمصر، الطبعة الثانية.
- ١٩٢- معالم تاريخ الإمبراطورية البيزنطية محمود سعيد عمران.
- ١٩٣- معاهدات الصلح و السلاح بين المسلمين و الفرنج.
- ١٩٤- معجم البلدان، شهاب الدين أبي عبدالله يافت الحموي، بيروت، دار صادر ١٩٧٩ م.
- ١٩٥- مفرج الكروب في أخبار بنى أيو، جمال الدين محمد بن سالم بن واصل.
- ١٩٦- مقتلون في سبيل اللن، جيمس رستون الابن، نقله إلى العربية رضوان السيد، مكتبة العبيكان، طبعة ٢٠٠٢ م.
- ١٩٧- مقومات النصر في ضوء القرآن و السنة، د. أحمد عوض أبو الشباب، المكتبة العصرية صيدا - بيروت الطبعة الأولى، ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩ م.
- ١٩٨- مملكة بيت المقدس، عمر كمال توفيق.
- ١٩٩- من أجل فلسطين مواقف عبر التاريخ الإسلامي، حسني أدهم جرار، مؤسسة الزيتونة، الطبعة الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨ م، دار البشير.

- ٢٠٠ - موسوعة المغرب العربي للغنيمي، عبد الفتاح مقلد الغنيمي، الناشر، مكتبة مدبولي، مكة ١٩٧٩م.
- ٢٠١ - موسوعة تاريخ العرب، العصر الأيوبي عبدالمنعم الهاشمي، دار البحار، بيروت، الطبعة الأولى.
- ٢٠٢ - موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي، جمال محمد سالم خليفة، الجماهيرية الليبية، جامعة الفاتح، ٢٠٠٠م.
- ٢٠٣ - نصوص من أدب عصر الحروب الصليبية عمر الساريس دار المنارة، جدة السعودية، الطبعة الأولى، ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥م.
- ٢٠٤ - نظام الملك، الحسن بن علي بن إسحاق الطوسي، د. عبد الهادي محمد رضا محبوبة الدار المصرية اللبنانية.
- ٢٠٥ - نهر الذهب في تاريخ حلب، كامل بن حسين الغزي، المطبعة النورية.
- ٢٠٦ - نور الدين زنكي في الأدب العربي في عصر الحروب الصليبية، تأليف محمود فايز إبراهيم السرطاوي، دار البشير، عمان - الأردن، الطبعة الأولى، ١٤١١ هـ - ١٩٩٠م.
- ٢٠٧ - نور الدين محمود و الصليبيون، حسن حبشي.
- ٢٠٨ - نور الدين محمود، الرجل و التجربة، عماد الدين خليل، دار القلم ١٤٠٠ هـ - ١٩٨٠.
- ٢٠٩ - نور الدين محمود، حسين مؤنس، الدار السعودية، الطبعة الثالثة ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٧.
- ٢١٠ - هجمات مضادة في التأريخ الإسلامي، د. عماد الدين خليل مكتبة النور، الطبعة الأولى ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٦م.
- ٢١١ - هكذا طهر جيل صلاح الدين، د. ماجد عرسان الكيلاني، دار القلم، الإمارات العربية، الطبعة الثالثة ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٢م.
- ٢١٢ - هموم داعية، محمد الغزالي، دار القلم.
- ٢١٣ - واقدس، د. سيد حسين العقاني، مكتبة معاذ بن جبل، دار العقاني، الطبعة الأولى ٢٠٠١ م - ١٤٢١هـ.
- ٢١٤ - وثائق الحروب الصليبية و الغزو المغولي، محمد ماهر حماده الطبعة، بيروت ١٩٨٦م.
- ٢١٥ - وفيات الأعيان و أنباء الزمان، لابن خلكان، أبو العباس شمس الدين أحمد، تحقيق، إحسان عباس، دار صادر، بيروت.

- بەشی یەكەم: ئەو شالۆو خاچپەرستیانی ئە كە پێش دروستبونی دەرۆتەتی ئەییوی پویندا ۲.
- باسی یەكەم: رەگ و ریشە میژویەكانی جەنگە خاچپەرستیەكان: ۲
- یەكەم: بیزەنتیەكان: ۲
- دووم: ئیسیانیەكان: ۴
- سینیەم: بزوتنەووی خاچپەرستی: ۵
- چوارەم: بزواتی گەمارۆدانی خاچپەرستی: ۶
- پینجەم: ئیستعمار: ۷
- باسی دووم: گرنگترین ھۆکار و پالئەرەكانی شالۆوكانی خاچپەرستی ۱۰
- یەكەم: پالئەری ئاینی: ۱۱
- دووم: پالئەری رامیاری (سیاسی): ۱۵
- سینیەم: پالئەری كۆمەلایەتی: ۱۷
- چوارەم: پالئەری ئابووری: ۱۸
- پینجەم: گۆرانی ترازوی ھیز ئەدەریای ناوەراستدا: ۱۹
- شەشەم: پەنابردنی ئیمپراتۆری بیزەنتی بۆ پا پائۆربانی دووم: ۲۴
- ھەوتەم: كەسایەتی پا پائۆربانی دووم و پرۆژە گشتگیرەكە بۆ شالۆی خاچپەرستی: ۲۵
- باسی سینیەم: ھەلگیرسانی جەنگی یەكەمی خاچپەرستی: ۳۹
- یەكەم: ئیستراتیژیەتی شالۆی خاچپەرستی پاش داگیر كردن: ۴۰
- دووم: بزوتنەووی یەرگری ئەسەردەمی سەلجوقیدا: ۴۴
- سینیەم: رۆلی شاعیران لەبزواتی بەرگریدا: ۵۲
- چوارەم: سەرکردەكانی جیھاد ئەناو سەلجوقییەكاندا پێش عیماد الدین زەنگی: ۵۵
- پینجەم: گرنگترین كارەكانی عیماد الدین زەنگی ئازادكردنی رەھا بوو: ۱۰۸
- شەشەم: كۆی ئەو رۆلە سیاسی و سەربازیە عیمادەدین گێزای ئەسەر شانۆی خۆزێ: ۱۰۸
- ئیسلامی: ۱۳۳
- ھەوتەم: شالۆی دوومە خاچپەرستەكان: ۱۳۵
- باسی چوارەم: تیروانیینی نۆردەدین بۆ مامە ئەكردن ئەگەن دەرۆتەتی فاطمیدا: ۱۴۹
- یەكەم: رەگ و ریشە شیعەیی ئیسماعیلی و دەرۆتەتی فاطمی: ۱۴۹

- ۱۷۷ دوووم: هه ئه مه ته سه ر با ز ي يه كا ني نو ره دي ن بو سه ر مي سر:
 ۱۹۶ سي يه م: وه زا ره تي سه لا جه دي ن له مي سرو نه و كا را نه ي كه به نه نجا مي گه يان د:
 چوارم: به ره نكا ر بو نه وه ي شا لا و ي خا چ په رستي بي زه نتي ها و به ش و گه مار و ي دو ميا ط
 ۲۰۰ ۵۶۵ ك:
 ۲۰۷ پي نجه م: هه ئو ده شان ده وه ي خه لا فه تي فا طمي عوبه يدي:
 ۲۱۲ شه شه م: له بار بر دني كو ده تا يه ك بو گي را نه وه ي ده و له تي فا طمي:
 چه وته م: نه و هو كا را نه ي كه سه لا جه دي ن گر تيه به ر بو له نا و بر دني مه زه به و سري نه وه ي
 ۲۲۲ ئا سه وا ري فا طمي يه كا ن:
 ۲۳۵ هه شته م: راستي سا ردي ني وان سه لا جه دي ن و نو ره دي ن:
 ۲۴۱ نو يه م: وه فا ت كر دني نو ره دي ن:
 ۲۴۵ به شي دوووم: درو وست بووني ده و له تي نه يو بي
 ۲۴۵ با سي يه كه م: خا نه وا ده ي سه لا جه دي ن و په رو ره ده بووني
 ۲۴۵ يه كه م: ره چه نه كي سه لا جه دي ن:
 ۲۴۶ دوووم: له دا يك بووني سه لا جه دي ن:
 ۲۴۷ سي يه م: په رو ره ده ي سه لا جه دي ن:
 ۲۵۱ چوارم: كه ي ده و له تي نه يو بي دامه زرا؟
 ۲۵۳ با سي دوووم: ره وش به رزي سه لا جه دي ن
 ۲۵۳ يه كه م: پا ري ز كا ري و په رست شي خوا ي گه و ره:
 ۲۵۸ دوووم: دا دگه ري:
 ۲۶۰ سي يه م: ئا زا يه تي:
 ۲۶۲ چوارم: به خشن ده يي:
 ۲۶۴ پي نجه م: گر نغي دا ني به جي هاد:
 ۲۶۶ شه شه م: لي يو ده يي:
 ۲۶۹ چه وته م: ده ست گر تني به هو كا ره كا ني پيا وه تيه وه:
 ۲۷۲ هه شته م: ئا را مگري و دان به خو دا گر تن:
 ۲۷۶ نو يه م: نه مه كدا ري:
 ۲۷۷ ده يه م: خا كي بوون:

- ۲۸۰ باسی سییه م: بیروباومری دموئه تی نه یویی
- ۲۸۱ یه که م: گرنگیدانی نه یویییه کان به دامه ززاندنی خویندنگه سونیه کان:
- ۲۸۷ دووم: هه وئی نه یویییه کان له شامو جه زیرمدا:
- ۲۹۰ سییه م: ره گه زه کانی روشنبیری سوننی له سه رده می نه یویییدا:
- ۳۱۰ چوارم: زیندوکردنه وهی دموئه تی خه لافه تی عه باسی له لایهن نه یویییه کانه وه:
- پینجه م: پاراستنی ریگای هه جو دوو هه رده مه پیروزه که له لایهن سولتانه کانی نه یویییه وه:
- ۳۱۲.....
- ۳۱۹ شه شه م: رویه رویونه وهی شیعه گه ری له لایهن نه یویییه کانه وه له میسرو شامو یه مه ندا:
- حه وته م: لهو هوکارانه ی که یارمه تی نه یویییه کانی دا بو زیندوکردنه وهی مه زه بی سونه:
- ۳۲۱.....
- ۳۲۳ هه شته م: رینماییه په رومرده ییه کان له بوچوونه کانی سه لاهه دیندا
- ۳۲۶ باسی چوارم: پله وپایه ی زانایان و شه رعزانان لای سه لاهه دینی نه یویی
- ۳۲۷ یه که م: القاضي الفاضل:
- ۳۴۷ دووم: الحافظ السلفی:
- ۳۶۱ سییه م: نه بوو الطاهری کوپی عه وفی نه سکه ندرانی:
- ۳۶۵ چوارم: عه بدولای کوپی نه بی عه سرون:
- ۳۷۴ پینجه م: زانا عیسای هه کاری:
- ۳۷۸ شه شه م: زهینه دین عه لی کوپی نه جا:
- ۳۸۱ هه وته م: عیمادی نه سفه هانی:
- ۳۸۳ هه شته م: نه له خه بوشانی:
- ۳۸۶ باسی پینجه م: چاکسازی نابوری و بواره کانی خه رجی
- ۳۸۶ یه که م: گرنگیدانی به کشتوکال و بازرگانی:
- ۳۸۷ دووم: گرنگیدان به پیشه سازی:
- ۳۹۰ سییه م: نه هیشتنی باجو و رازی بوون به داهاته شه رعیه کان:
- ۳۹۲ چوارم: نه خوشخانه کان له سه رده می سه لاهه دیندا:
- ۳۹۵ پینجه م: خانه قای سؤفیه کان:
- ۴۰۰ شه شه م: چاکسازی کومه لایه تی:

- ۴۰۲.....: چاکسازی له‌بواری بیناسازیدا:
 ۴۰۵.....: چاکسازی ئیداری:
 ۴۱۳.....: باسی شه‌شه‌م: سیستمی سه‌ریازییه‌کان له‌سه‌رده‌می سه‌لا‌حه‌دیندا
 ۴۱۳.....: یه‌که‌م: گه‌شه‌کردنی دهره‌به‌گایه‌تی سه‌ریازی له‌سه‌رده‌می سه‌لا‌حه‌دیندا:
 ۴۱۷.....: دووم: دیوانی سوپای سه‌لا‌حی:
 ۴۱۸.....: سییه‌م: جل‌ویه‌رگی سه‌ریازان:
 ۴۱۸.....: چوارم: نازوقه:
 ۴۲۰.....: پینجه‌م: خۆناماده‌کردنی سه‌ریازی:
 ۴۲۵.....: شه‌شه‌م: خۆیه‌خشه‌کان له‌سوپای نه‌یوییدا:
 ۴۲۶.....: هه‌وته‌م: نه‌و‌تیمانه‌ی که‌پاشکۆی سوپا‌بوون:
 ۴۳۱.....: هه‌شته‌م: پۆسته‌و‌هه‌والگرییه‌کان:
 ۴۳۹.....: نۆیه‌م: به‌ریوه‌بردنی کاروباره‌کانی جه‌نگ‌و‌ناشتی و‌دیله‌کان:
 ۴۵۰.....: ده‌یه‌م: چه‌که‌کانی سوپای نه‌یویی:
 ۴۵۱.....: یازده‌یه‌م: هی‌زی دهریایی نه‌یویییه‌کان:
 ۴۶۶.....: باسی هه‌وته‌م: هه‌وله‌کانی سه‌لا‌حه‌دینی نه‌یویی بو‌یه‌گه‌ستنی به‌ره‌ی ئیسلامی
 ۴۷۲.....: یه‌که‌م: ده‌ست‌گرتن به‌سه‌ر دیمه‌شتدا:
 ۵۰۰.....: دووم: پاش ده‌ست‌گرتنی به‌سه‌ر هه‌له‌ب:
 ۵۰۶.....: سییه‌م: گه‌مارۆی سییه‌می موس‌ل و‌چوونه‌ژیر رکیزی سه‌لا‌حه‌دینه‌وه:
 ۵۰۸.....: چوارم: هه‌وله‌کانی شیعه‌ی ئیسماعیلی بو‌له‌ناو‌بردنی سه‌لا‌حه‌دین:
 ۵۱۴.....: پینجه‌م: په‌یوه‌ندی سه‌لا‌حه‌دین له‌گه‌ل سه‌لجوقیه‌کانی رۆمه‌کاندا:
 ۵۱۷.....: شه‌شه‌م: په‌یوه‌ندی سه‌لا‌حه‌دین له‌گه‌ل خه‌لافه‌تی عه‌باسیدا:
 ۵۲۲.....: هه‌وته‌م: په‌یوه‌ندی سه‌لا‌حه‌دین به‌ده‌وله‌تی بیزه‌نتیه‌وه:
 ۵۲۵.....: هه‌شته‌م: په‌یوه‌ندی سه‌لا‌حه‌دین به‌خاچه‌رسته‌کانه‌وه‌پیش‌حطین:
 نۆیه‌م/ گرنگ‌ترین وانه‌و‌په‌ندو‌سوده‌کانی له‌ماوه‌ی نیوان‌کۆچی دوا‌ی نوره‌دینه‌وه‌هه‌تاوه‌کو
 ۵۳۹.....: جه‌نگی حطین:
 ۵۶۴.....: به‌شی سییه‌م: جه‌نگی حگین و‌نازاد‌کردنی به‌یتوله‌قدیس و‌شالاوی خاچه‌رستی
 ۵۶۴.....: باسی یه‌که‌م: جه‌نگی حطین:

- یەكەم : پێشه‌كه‌كانی جه‌نگی حطین : ٥٦٤
- دووم : رووداو‌ه‌كانی جه‌نگه‌كه : ٥٧٥
- سێهه‌م : ه‌وكاره‌كانی سه‌ركه‌وتن له‌ جه‌نگی حطین : ٥٧٩
- چواره‌م : كاردانه‌وه‌كانی جه‌نگی حگین : ٥٩٩
- پێنجه‌م : دمره‌ نجامه‌كانی جه‌نگی حطین : ٦٠٥
- باسی دووم : ئازادكردنی به‌یتوله‌قدیس : ٦١٠
- یەكەم : ناماده‌كاریه‌كانی خاچپه‌رستان له‌ ناویه‌یت و له‌ قه‌یسدا : ٦١٠
- دووم : پیلانی سه‌ربازی سه‌ لاهه‌دین : ٦١١
- سێهه‌م : چوونه‌ ناوه‌وی سه‌ لاهه‌دین بۆ به‌یتوله‌قدیس : ٦١٧
- چواره‌م : یه‌كه‌مین نوێژی هه‌ینی له‌ به‌یتوله‌قدیسدا : ٦٢٤
- پێنجه‌م : مینه‌به‌ری نوره‌دین له‌ به‌یتوله‌قدیسدا : ٦٣٠
- شه‌شه‌م : چاكسازیه‌كانی سه‌ لاهه‌دین له‌ به‌یتوله‌قدیسدا : ٦٣١
- هه‌وته‌م : ئازدنی مرگینی و نێردراو بۆ ناوچه‌كانی جیهانی ئیسلامی : ٦٣٣
- هه‌شته‌م : ئاكۆکی سه‌ لاهه‌دین له‌ گه‌ل خه‌لیفه‌ی عه‌باسیدا : ٦٣٤
- نۆیه‌م : ناماده‌بوونی زانیان له‌ فتوحاته‌كانی سه‌ لاهه‌دیندا : ٦٣٥
- ده‌یه‌م : له‌ ه‌وئراوه‌كانی شاعیران دمریاری ئازادكردنی قودس : ٦٣٨
- یازده‌یه‌م : گه‌مارۆدانی صور : ٦٤٢
- دوازه‌یه‌م : ته‌واوكردنی ئازادیسازیه‌كان (فتوحات) : ٦٤٦
- سیازده‌یه‌م : نێمه‌ بۆ مانه‌وه‌ له‌ دیمه‌شقدا دروست نه‌كراوین : ٦٤٨
- چوارده‌یه‌م : كۆچی دواپی ئوسامه‌ی كوری موقیز : ٦٤٩
- پازده‌یه‌م : گرنگترینی وانه‌و په‌ندو سوده‌كان : ٦٥١
- به‌شی سێهه‌م : شالای سێهه‌می خاچپه‌رستی و كۆچی دواپی سه‌ لاهه‌دین : ٦٦١
- یه‌كه‌م : خاچپه‌رسته‌كان په‌نا ده‌بن بۆ روژئاوا : ٦٦١
- دووم : نیمپراتۆری ئه‌لمانی به‌ره‌و روژه‌لات به‌رێ ده‌كه‌وێت : ٦٦٣
- سێهه‌م : خاچپه‌رسته‌كان عه‌ككا گه‌مارۆده‌دن : ٦٦٩
- چواره‌م : داگیركردنی عه‌ككا : ٦٩٥
- پێنجه‌م : ه‌وكاره‌كانی رووخانی عه‌ككا : ٧٠٠

۷۰۴	شەشەم : جەنگى ئەرسوف :
۷۰۶	جەوتەم : رووخاندی عەسقىە لان :
۷۰۸	هەشتەم : ریکخستنی بەرگری ئەقودس :
۷۱۰	نۆیەم : سروشتی دانوستانەکان ئەنیوان عادل و ریتشارد ئەم قوناعەدا :
۷۱۱	دەییەم : تێگە یشتنیکی سیاسی سە لاهی کە هاوتە بوون ئەگەل جەنگدا :
۷۱۳	یازدەییەم : رێ و شوینەکانی سە لاهی دین بۆ بەرگریکردن ئە قودس :
۷۱۵	دوازدەییەم : جەنگی یافا :
۷۱۷	سیازدەییەم : گفتوگۆکان و ریککەوتنی رەملە :
۷۳۳	چواردەییەم : نە خوش کەوتن و کۆچی دوایی سە لاهی دین ئەسائی ۵۸۹ ک دا :
۷۴۶	پوختە :
۷۵۴	نووسەر ئە چەند دیریکدا :
۷۵۶	بەرگی دەرەوہ :
۷۵۷	أهم المصادر و المراجع
۷۷۰	پیرست